

Holy Bible

Aionian Edition®

Η μετάφρασις τῶν Ἑβδομήκοντα
Greek Septuagint LXX

AionianBible.org

The world's first Holy Bible untranslation

100% free to copy and print

also known as “ The Purple Bible ”

Holy Bible Aionian Edition ®

Ἡ μετάφρασις τῶν Ἑβδομήκοντα
Greek Septuagint LXX

CC Attribution NoDerivatives NonCommercial 4.0, 2018-2024

Source text: Crosswire.org

Source version: 8/31/2022

Source copyright: Copyrighted, Free NonCommercial Distribution
LXX, 270 BC, Steve Amato, Boston Christian Bible Study Resources, 1971
Accent and breathing marks are omitted

Formatted by Speedata Publisher 4.19.2 (Pro) on 5/4/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Table of Contents

OLD TESTAMENT

Γένεσις	11
Ἔξοδος	137
Λευϊτικόν	237
Ἄριθμοί	313
Δευτερονόμιον	416
Ἰησοῦς Ναυῆ	506
Κριταί	565
Ῥούθ	627
Βασιλειῶν Α΄	636
Βασιλειῶν Β΄	715
Βασιλειῶν Γ΄	785
Βασιλειῶν Δ΄	860
Παραλειπομένων Α΄	935
Παραλειπομένων Β΄	1000
Ἔσδρας Α΄	1085
Ἔσδρας Β΄	1108
Ἔσθήρ	1140
Ἰώβ	1156
Ψαλμοί	1211
Παροιμίας	1355
Ἐκκλησιαστής	1404
Ἰάσμα Ἀσμάτων	1422
Ἡσαΐας	1431
Ἱερεμίας	1541
Θρῆνοι	1660
Ἰεζεκιήλ	1671
Δανιήλ	1789
Ὡσηέ΄	1827
Ἰωήλ΄	1844
Ἀμώς΄	1851
Ὀβδιού	1865
Ἰωνᾶς΄	1867
Μιχαίας	1872
Ναούμ	1882
Ἀμβακούμ	1886
Σοφονίας	1891
Ἄγγαϊος	1897
Ζαχαρίας	1901
Μαλαχίας	1922

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

OLD TESTAMENT

Καὶ ἐξέβαλεν τὸν Ἀδὰμ καὶ κατώκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς καὶ
ἔταξε τὰ χερουβιμ καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην
φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς
Γένεσις 3:24

Γένεσις

1 ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
2 ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος καὶ σκότος
ἐπάνω τῆς ἀβύσσου καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω
τοῦ ὕδατος **3** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς γενηθήτω φῶς καὶ ἐγένετο
φῶς **4** καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν καὶ διεχώρισεν
ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους
5 καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος
ἐκάλεσεν νύκτα καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί
ἡμέρα μία **6** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς γενηθήτω στερέωμα ἐν
μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος
καὶ ὕδατος καὶ ἐγένετο οὕτως **7** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ
στερέωμα καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος ὃ
ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος
τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος **8** καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ
στερέωμα οὐρανὸν καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν καὶ ἐγένετο
ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί ἡμέρα δευτέρα **9** καὶ εἶπεν ὁ
θεὸς συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς
συναγωγὴν μίαν καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρὰ καὶ ἐγένετο οὕτως
καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς
συναγωγὰς αὐτῶν καὶ ὤφθη ἡ ξηρὰ **10** καὶ ἐκάλεσεν
ὁ θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων
ἐκάλεσεν θαλάσσας καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν **11** καὶ εἶπεν
ὁ θεὸς βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα
κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον
ποιοῦν καρπὸν οὔ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οὕτως **12** καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ
βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ'
ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὔ τὸ

σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν **13** καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα τρίτη **14** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν τῆς γῆς τοῦ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτός καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ἑνιαυτούς **15** καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οὕτως **16** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσων εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός καὶ τοὺς ἀστέρας **17** καὶ ἔθετο αὐτούς ὁ θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς **18** καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκοτός καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν **19** καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα τετάρτη **20** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἐρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐγένετο οὕτως **21** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζῶων ἐρπετῶν ἃ ἐξήγαγεν τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλά **22** καὶ ἠυλόγησεν αὐτὰ ὁ θεὸς λέγων αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς **23** καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα πέμπτη **24** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος τετράποδα καὶ ἐρπετὰ καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ ἐγένετο οὕτως **25** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ θηρία τῆς

γῆς κατὰ γένος καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος καὶ πάντα τὰ ἔρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλὰ **26** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς **27** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς **28** καὶ ἠύλόγησεν αὐτούς ὁ θεὸς λέγων ἀξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς **29** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πᾶν χόρτον σπόριμον σπεῖρον σπέρμα ὃ ἐστὶν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς καὶ πᾶν ξύλον ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν **30** καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ παντὶ ἔρπετῷ τῷ ἔρποντι ἐπὶ τῆς γῆς ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν καὶ ἐγένετο οὕτως **31** καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα ἕκτη

2 καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν **2** καὶ συνετέλεσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν καὶ κατέπαυσεν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν **3** καὶ ἠύλόγησεν ὁ θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἠγίασεν αὐτήν ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων

τῶν ἔργων αὐτοῦ ὧν ἤρξατο ὁ θεὸς ποιῆσαι 4 αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς ὅτε ἐγένετο ἡ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν 5 καὶ πᾶν χλωρὸν ἀγροῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντα χόρτον ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι τὴν γῆν 6 πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζεν πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς 7 καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν 8 καὶ ἐφύτευσεν κύριος ὁ θεὸς παράδεισον ἐν Εδεμ κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασεν 9 καὶ ἐξανέτειλεν ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὠραῖον εἰς ὄρασιν καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τῶ παραδείσῳ καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ 10 ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται ἐξ Εδεμ ποτίζειν τὸν παράδεισον ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς 11 ὄνομα τῷ ἐνὶ Φισῶν οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Ευιλατ ἐκεῖ οὗ ἔστιν τὸ χρυσίον 12 τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλὸν καὶ ἐκεῖ ἔστιν ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος 13 καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ Γηῶν οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας 14 καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος Τίγρις οὗτος ὁ πορευόμενος κατέναντι Ἀσσυρίων ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος οὗτος Εὐφράτης 15 καὶ ἔλαβεν κύριος ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασεν καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν 16 καὶ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἀδαμ λέγων ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φάγη 17 ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν

οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ ἢ δ' ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ
θανάτῳ ἀποθανεῖσθε **18** καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς οὐ καλὸν
εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ'
αὐτόν **19** καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ
θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδαμ ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά καὶ πᾶν
ὃ ἂν ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἀδαμ ψυχὴν ζῶσαν τοῦτο ὄνομα
αὐτοῦ **20** καὶ ἐκάλεσεν Ἀδαμ ὀνόματα πᾶσιν τοῖς κτήνεσιν
καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις
τοῦ ἀγροῦ τῷ δὲ Ἀδαμ οὐχ εὐρέθη βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ **21**
καὶ ἐπέβαλεν ὁ θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδαμ καὶ ὑπνωσεν
καὶ ἔλαβεν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἀνεπλήρωσεν
σάρκα ἀντ' αὐτῆς **22** καὶ ὠκοδόμησεν κύριος ὁ θεὸς τὴν
πλευρὰν ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδαμ εἰς γυναῖκα καὶ ἤγαγεν
αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδαμ **23** καὶ εἶπεν Ἀδαμ τοῦτο νῦν ὅστων
ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου αὕτη
κληθήσεται γυνή ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήμφθη αὕτη
24 ἔνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ
καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν **25** καὶ
ἦσαν οἱ δύο γυμνοὶ ὃ τε Ἀδαμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἦσχύνοντο

3 ὁ δὲ ὄφις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν
ἐπὶ τῆς γῆς ὧν ἐποίησεν κύριος ὁ θεός καὶ εἶπεν ὁ ὄφις
τῇ γυναικί τί ὅτι εἶπεν ὁ θεός οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς
ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ **2** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει
ἀπὸ καρποῦ ξύλου τοῦ παραδείσου φαγόμεθα **3** ἀπὸ δὲ
καρποῦ τοῦ ξύλου ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου εἶπεν
ὁ θεός οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἄψησθε αὐτοῦ ἵνα

μη ἀποθάνητε 4 καὶ εἶπεν ὁ ὄφεις τῇ γυναικί οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε 5 ἦδει γὰρ ὁ θεὸς ὅτι ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἔσεσθε ὡς θεοὶ γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρὸν 6 καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν καὶ ὠραῖόν ἐστιν τοῦ κατανοῆσαι καὶ λαβοῦσα τοῦ καρποῦ αὐτοῦ ἔφαγεν καὶ ἔδωκεν καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς καὶ ἔφαγον 7 καὶ διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν καὶ ἔρραψαν φύλλα συκῆς καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα 8 καὶ ἤκουσαν τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ δειλινόν καὶ ἐκρύβησαν ὅ τε Ἀδαμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου 9 καὶ ἐκάλεσεν κύριος ὁ θεὸς τὸν Ἀδαμ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀδαμ ποῦ εἶ 10 καὶ εἶπεν αὐτῷ τὴν φωνὴν σου ἤκουσα περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ ἐφοβήθην ὅτι γυμνός εἰμι καὶ ἐκρύβην 11 καὶ εἶπεν αὐτῷ τίς ἀνήγγειλέν σοι ὅτι γυμνός εἶ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου οὗ ἔνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες 12 καὶ εἶπεν ὁ Ἀδαμ ἡ γυνὴ ἦν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔφαγον 13 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῇ γυναικί τί τοῦτο ἐποίησας καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ὁ ὄφεις ἠπάτησέν με καὶ ἔφαγον 14 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ ὄφει ὅτι ἐποίησας τοῦτο ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῆς γῆς ἐπὶ τῷ στήθει σου καὶ τῇ κοιλίᾳ πορεύσῃ καὶ γῆν φάγη πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου 15 καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς αὐτός

σου τηρήσει κεφαλήν καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν **16**
καὶ τῇ γυναικὶ εἶπεν πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου
καὶ τὸν στεναγμὸν σου ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα καὶ πρὸς τὸν
ἄνδρα σου ἢ ἀποστροφή σου καὶ αὐτός σου κυριεύσει **17**
τῷ δὲ Ἀδαμ εἶπεν ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικὸς
σου καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου
μόνου μὴ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ ἐπικατάρατος ἢ γῆ ἐν τοῖς
ἔργοις σου ἐν λύπαις φάγη αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς σου **18** ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι καὶ
φάγη τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ **19** ἐν ἰδρῶτι τοῦ προσώπου
σου φάγη τὸν ἄρτον σου ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν
γῆν ἐξ ἧς ἐλήμφθης ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση **20**
καὶ ἐκάλεσεν Ἀδαμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ζωή
ὅτι αὕτη μήτηρ πάντων τῶν ζώντων **21** καὶ ἐποίησεν
κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἀδαμ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ χιτῶνας
δερματίνους καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς **22** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἰδοὺ
Ἀδαμ γέγονεν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ
πονηρὸν καὶ νῦν μήποτε ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα καὶ λάβῃ τοῦ
ξύλου τῆς ζωῆς καὶ φάγη καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα **23**
καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου
τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήμφθη **24** καὶ
ἐξέβαλεν τὸν Ἀδαμ καὶ κατώκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ
παραδείσου τῆς τρυφῆς καὶ ἔταξεν τὰ χερουβιμ καὶ τὴν
φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην φυλάσσειν τὴν
ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς

4 Ἀδαμ δὲ ἔγνω Εὐαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα
ἔτεκεν τὸν Καὶν καὶ εἶπεν ἐκτησάμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ
θεοῦ **2** καὶ προσέθηκεν τεκεῖν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν
Ἀβελ καὶ ἐγένετο Ἀβελ ποιμὴν προβάτων Καὶν δὲ ἦν

ἐργαζόμενος τὴν γῆν 3 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἤνεγκεν
Καὶν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ κυρίῳ 4 καὶ Ἀβελ
ἤνεγκεν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων
αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν καὶ ἐπέιδεν ὁ θεὸς ἐπὶ
Ἀβελ καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ 5 ἐπὶ δὲ Καὶν καὶ ἐπὶ ταῖς
θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχεν καὶ ἐλύπησεν τὸν Καὶν λίαν
καὶ συνέπεσεν τῷ προσώπῳ 6 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς
τῷ Καὶν ἵνα τί περίλυπος ἐγένου καὶ ἵνα τί συνέπεσεν
τὸ πρόσωπόν σου 7 οὐκ ἔαν ὀρθῶς προσενέγκῃς ὀρθῶς
δὲ μὴ διέλης ἡμαρτες ἡσύχασον πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφή
αὐτοῦ καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ 8 καὶ εἶπεν Καὶν πρὸς Ἀβελ
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ διέλθωμεν εἰς τὸ πεδῖον καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ εἶναι αὐτοῦς ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ἀνέστη Καὶν ἐπὶ Ἀβελ
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν 9 καὶ εἶπεν ὁ
θεὸς πρὸς Καὶν ποῦ ἐστὶν Ἀβελ ὁ ἀδελφός σου ὁ δὲ εἶπεν
οὐ γινώσκω μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰμι ἐγώ 10 καὶ
εἶπεν ὁ θεὸς τί ἐποίησας φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου
βοᾷ πρὸς με ἐκ τῆς γῆς 11 καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ
τῆς γῆς ἢ ἔχανεν τὸ στόμα αὐτῆς δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ
ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρός σου 12 ὅτι ἐργᾷ τὴν γῆν καὶ
οὐ προσθήσει τὴν ἰσχὺν αὐτῆς δοῦναί σοι στένων καὶ
τρέμων ἔση ἐπὶ τῆς γῆς 13 καὶ εἶπεν Καὶν πρὸς τὸν κύριον
μείζων ἡ αἰτία μου τοῦ ἀφεθῆναί με 14 εἰ ἐκβάλλεις με
σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου
σου κρυβήσομαι καὶ ἔσομαι στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς
γῆς καὶ ἔσται πᾶς ὁ εὐρίσκων με ἀποκτενεῖ με 15 καὶ
εἶπεν αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς οὐχ οὕτως πᾶς ὁ ἀποκτείνας
Καὶν ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει καὶ ἔθετο κύριος ὁ
θεὸς σημεῖον τῷ Καὶν τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτόν πάντα τὸν

εὐρίσκοντα αὐτόν **16** ἐξῆλθεν δὲ Καιν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ καὶ ὤκησεν ἐν γῆ Ναιδ κατέναντι Εδεμ. **17** καὶ ἔγνω Καιν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τὸν Ενωχ καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν καὶ ἐπωνόμασεν τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ενωχ **18** ἐγενήθη δὲ τῷ Ενωχ Γαιδαδ καὶ Γαιδαδ ἐγέννησεν τὸν Μαιηλ καὶ Μαιηλ ἐγέννησεν τὸν Μαθουσαλα καὶ Μαθουσαλα ἐγέννησεν τὸν Λαμεχ **19** καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Λαμεχ δύο γυναῖκας ὄνομα τῇ μιᾷ Αδα καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Σελλα **20** καὶ ἔτεκεν Αδα τὸν Ιωβελ οὗτος ἦν ὁ πατὴρ οἰκούντων ἐν σκηναῖς κτηνοτρόφων **21** καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ιουβαλ οὗτος ἦν ὁ καταδείξας ψαλτήριον καὶ κιθάραν **22** Σελλα δὲ ἔτεκεν καὶ αὐτὴ τὸν Θοβελ καὶ ἦν σφυροκόπος χαλκεὺς χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἀδελφὴ δὲ Θοβελ Νοεμα **23** εἶπεν δὲ Λαμεχ ταῖς ἑαυτοῦ γυναιξίν Αδα καὶ Σελλα ἀκούσατέ μου τῆς φωνῆς γυναῖκες Λαμεχ ἐνωτίσασθέ μου τοὺς λόγους ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦμα ἐμοὶ καὶ νεανίσκον εἰς μῶλωπα ἐμοί **24** ὅτι ἐπτάκις ἐκδεδίκηται ἐκ Καιν ἐκ δὲ Λαμεχ ἑβδομηκοντάκις ἐπτά **25** ἔγνω δὲ Αδαμ Ευαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηθ λέγουσα ἐξανέστησεν γάρ μοι ὁ θεὸς σπέρμα ἕτερον ἀντὶ Αβελ ὃν ἀπέκτεινεν Καιν **26** καὶ τῷ Σηθ ἐγένετο υἱὸς ἐπωνόμασεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ενωσ οὗτος ἤλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ

5 αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων ἧ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν Αδαμ κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν **2** ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς καὶ εὐλόγησεν αὐτούς καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτῶν Αδαμ ἧ ἡμέρα ἐποίησεν

αυτούς **3** ἔζησεν δὲ Ἀδαμ διακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηθ **4** ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἀδαμ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Σηθ ἑπτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας **5** καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἀδαμ ἃς ἔζησεν ἑννακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἀπέθανεν **6** ἔζησεν δὲ Σηθ διακόσια καὶ πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἐνωσ **7** καὶ ἔζησεν Σηθ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνωσ ἑπτακόσια καὶ ἑπτὰ ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας **8** καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Σηθ ἑννακόσια καὶ δώδεκα ἔτη καὶ ἀπέθανεν **9** καὶ ἔζησεν Ἐνωσ ἑκατὸν ἑνεήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Καιναν **10** καὶ ἔζησεν Ἐνωσ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Καιναν ἑπτακόσια καὶ δέκα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας **11** καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνωσ ἑννακόσια καὶ πέντε ἔτη καὶ ἀπέθανεν **12** καὶ ἔζησεν Καιναν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Μαλεληλ **13** καὶ ἔζησεν Καιναν μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Μαλεληλ ἑπτακόσια καὶ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας **14** καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Καιναν ἑννακόσια καὶ δέκα ἔτη καὶ ἀπέθανεν **15** καὶ ἔζησεν Μαλεληλ ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἰαρεδ **16** καὶ ἔζησεν Μαλεληλ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Ἰαρεδ ἑπτακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας **17** καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαλεληλ ὀκτακόσια καὶ ἑνεήκοντα πέντε ἔτη καὶ ἀπέθανεν **18** καὶ ἔζησεν Ἰαρεδ ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα δύο ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἐνωχ **19** καὶ ἔζησεν Ἰαρεδ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνωχ ὀκτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν

υιούς και θυγατέρας 20 και ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι
Ιαρεδ ἑννακόσια και ἐξήκοντα δύο ἔτη και ἀπέθανεν
21 και ἔζησεν Ενωχ ἑκατὸν και ἐξήκοντα πέντε ἔτη και
ἐγέννησεν τὸν Μαθουσαλα 22 εὐηρέστησεν δὲ Ενωχ τῷ
θεῷ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Μαθουσαλα διακόσια
ἔτη και ἐγέννησεν υἱούς και θυγατέρας 23 και ἐγένοντο
πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ενωχ τριακόσια ἐξήκοντα πέντε ἔτη 24
και εὐηρέστησεν Ενωχ τῷ θεῷ και οὐχ ἠύρισκετο ὅτι
μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός 25 και ἔζησεν Μαθουσαλα ἑκατὸν
και ἐξήκοντα ἑπτὰ ἔτη και ἐγέννησεν τὸν Λαμεχ 26 και
ἔζησεν Μαθουσαλα μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Λαμεχ
ὀκτακόσια δύο ἔτη και ἐγέννησεν υἱούς και θυγατέρας
27 και ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαθουσαλα ἃς ἔζησεν
ἑννακόσια και ἐξήκοντα ἑννέα ἔτη και ἀπέθανεν 28
και ἔζησεν Λαμεχ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ὀκτῶ ἔτη και
ἐγέννησεν υἱὸν 29 και ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νωε
λέγων οὗτος διαναπαύσει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων ἡμῶν και
ἀπὸ τῶν λυπῶν τῶν χειρῶν ἡμῶν και ἀπὸ τῆς γῆς ἧς
κατηράσατο κύριος ὁ θεός 30 και ἔζησεν Λαμεχ μετὰ τὸ
γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Νωε πεντακόσια και ἐξήκοντα πέντε
ἔτη και ἐγέννησεν υἱούς και θυγατέρας 31 και ἐγένοντο
πᾶσαι αἱ ἡμέραι Λαμεχ ἑπτακόσια και πεντήκοντα τρία
ἔτη και ἀπέθανεν 32 και ἦν Νωε ἐτῶν πεντακοσίων και
ἐγέννησεν Νωε τρεῖς υἱούς τὸν Σημ τὸν Χαμ τὸν Ιαφεθ
6 και ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γίνεσθαι
ἐπὶ τῆς γῆς και θυγατέρες ἐγενήθησαν αὐτοῖς 2 ἰδόντες
δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι
καλαί εἰσιν ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν ὧν
ἐξελέξαντο 3 και εἶπεν κύριος ὁ θεός οὐ μὴ καταμείνη

τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα
διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν
ἐκατὸν εἴκοσι ἔτη 4 οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ μετ' ἐκεῖνο ὡς ἂν εἰσπορεύοντο
οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων
καὶ ἐγεννῶσαν ἑαυτοῖς ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ'
αἰῶνος οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί 5 ἰδὼν δὲ κύριος ὁ θεὸς
ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ πᾶς τις διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ
τὰ πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας 6 καὶ ἐνεθυμήθη ὁ θεὸς
ὅτι ἐποίησεν τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ διενόηθη 7
καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἀπαλείψω τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐποίησα
ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους
καὶ ἀπὸ ἐρπετῶν ἕως τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ ὅτι
ἐθυμώθην ὅτι ἐποίησα αὐτούς 8 Νωε δὲ εὗρεν χάριν
ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ 9 αὗται δὲ αἱ γενέσεις Νωε
Νωε ἄνθρωπος δίκαιος τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ
τῷ θεῷ εὐηρέστησεν Νωε 10 ἐγέννησεν δὲ Νωε τρεῖς
υἱούς τὸν Σημ τὸν Χαμ τὸν Ιαφεθ 11 ἐφθάρη δὲ ἡ γῆ
ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας 12 καὶ
εἶδεν κύριος ὁ θεὸς τὴν γῆν καὶ ἦν κατεφθαρμένη ὅτι
κατέφθειρεν πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς 13
καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Νωε καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἦκει
ἐναντίον μου ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ καταφθείρω αὐτούς καὶ τὴν γῆν 14 ποιήσον
οὖν σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων νοσσιὰς
ποιήσεις τὴν κιβωτὸν καὶ ἀσφαλτώσεις αὐτὴν ἔσωθεν
καὶ ἔξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ 15 καὶ οὕτως ποιήσεις τὴν
κιβωτόν τριακοσίων πῆχεων τὸ μῆκος τῆς κιβωτοῦ καὶ

πεντήκοντα πήχεων τὸ πλάτος καὶ τριάκοντα πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς **16** ἐπισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτὸν καὶ εἰς πῆχυν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν τὴν δὲ θύραν τῆς κιβωτοῦ ποιήσεις ἐκ πλαγίων κατάγια διώροφα καὶ τριώροφα ποιήσεις αὐτήν **17** ἐγὼ δὲ ἰδοὺ ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν καταφθεῖραι πᾶσαν σάρκα ἐν ἧ ἔστιν πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὅσα ἐὰν ἦ ἐπὶ τῆς γῆς τελευτήσει **18** καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς σέ εἰσελεύση δὲ εἰς τὴν κιβωτὸν σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ἡ γυνὴ σου καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ **19** καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων καὶ ἀπὸ πάσης σαρκός δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν ἵνα τρέφῃς μετὰ σεαυτοῦ ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔσονται **20** ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνέων τῶν πετεινῶν κατὰ γένος καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσελεύσονται πρὸς σέ τρέφεσθαι μετὰ σοῦ ἄρσεν καὶ θῆλυ **21** σὺ δὲ λήμψη σεαυτῶ ἀπὸ πάντων τῶν βρωμάτων ἃ ἔδεσθε καὶ συνάξεις πρὸς σεαυτὸν καὶ ἔσται σοὶ καὶ ἐκείνοις φαγεῖν **22** καὶ ἐποίησεν Νωε πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῶ κύριος ὁ θεὸς οὕτως ἐποίησεν

7 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς Νωε εἴσελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου εἰς τὴν κιβωτὸν ὅτι σὲ εἶδον δίκαιον ἐναντίον μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ **2** ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν εἰσάγαγε πρὸς σέ ἑπτὰ ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ **3** καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν καθαρῶν ἑπτὰ ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ

καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ διαθρέψαι σπέρμα ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν 4 ἔτι γὰρ ἡμερῶν ἑπτὰ ἐγὼ ἐπάγω ὑετὸν
ἐπὶ τὴν γῆν τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα
νύκτας καὶ ἐξαλείψω πᾶσαν τὴν ἐξανάστασιν ἣν ἐποίησα
ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς 5 καὶ ἐποίησεν Νωε πάντα
ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεός 6 Νωε δὲ ἦν ἐτῶν
ἑξακοσίων καὶ ὁ κατακλυσμός ἐγένετο ὕδατος ἐπὶ τῆς γῆς
7 εἰσῆλθεν δὲ Νωε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ
αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτὸν
διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ 8 καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν καὶ
ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν
μὴ καθαρῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς
γῆς 9 δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νωε εἰς τὴν κιβωτόν ἄρσεν
καὶ θῆλυ καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός 10 καὶ ἐγένετο
μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ
ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς 11 ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ
ζωῇ τοῦ Νωε τοῦ δευτέρου μηνός ἑβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ
μηνός τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐρράγησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς
ἀβύσσου καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεώχθησαν 12
καὶ ἐγένετο ὁ ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας 13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰσῆλθεν
Νωε Σημ Χαμ Ιαφεθ υἱοὶ Νωε καὶ ἡ γυνὴ Νωε καὶ αἱ τρεῖς
γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν
14 καὶ πάντα τὰ θηρία κατὰ γένος καὶ πάντα τὰ κτήνη
κατὰ γένος καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ
γένος καὶ πᾶν πετεινὸν κατὰ γένος 15 εἰσῆλθον πρὸς Νωε
εἰς τὴν κιβωτόν δύο δύο ἀπὸ πάσης σαρκός ἐν ᾧ ἐστὶν
πνεῦμα ζωῆς 16 καὶ τὰ εἰσπορευόμενα ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ
πάσης σαρκός εἰσῆλθεν καθὰ ἐνετείλατο ὁ θεὸς τῷ Νωε

καὶ ἔκλεισεν κύριος ὁ θεὸς ἔξωθεν αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν 17
καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπληθύνθη τὸ
ὔδωρ καὶ ἐπῆρεν τὴν κιβωτὸν καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς
18 καὶ ἐπεκράτει τὸ ὔδωρ καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα ἐπὶ
τῆς γῆς καὶ ἐπεφέρετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ ὕδατος 19
τὸ δὲ ὔδωρ ἐπεκράτει σφόδρα σφοδρῶς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ
ἐπεκάλυψεν πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ
οὐρανοῦ 20 δέκα πέντε πῆχεις ἐπάνω ὑψώθη τὸ ὔδωρ καὶ
ἐπεκάλυψεν πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά 21 καὶ ἀπέθανεν
πᾶσα σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν καὶ τῶν
κτηνῶν καὶ τῶν θηρίων καὶ πᾶν ἔρπετὸν κινούμενον
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶς ἄνθρωπος 22 καὶ πάντα ὅσα ἔχει
πνοὴν ζωῆς καὶ πᾶς ὃς ἦν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀπέθανεν 23 καὶ
ἐξήλειψεν πᾶν τὸ ἀνάστημα ὃ ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης
τῆς γῆς ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἔρπετῶν καὶ
τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς
γῆς καὶ κατελείφθη μόνος Νωε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ
κιβωτῷ 24 καὶ ὑψώθη τὸ ὔδωρ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμέρας ἑκατὸν
πεντήκοντα

8 καὶ ἐμνήσθη ὁ θεὸς τοῦ Νωε καὶ πάντων τῶν θηρίων
καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάντων τῶν πετεινῶν καὶ
πάντων τῶν ἔρπετῶν ὅσα ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ
καὶ ἐπήγαγεν ὁ θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐκόπασεν τὸ
ὔδωρ 2 καὶ ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου καὶ οἱ
καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ καὶ συνεσχέθη ὁ ὑετὸς ἀπὸ τοῦ
οὐρανοῦ 3 καὶ ἐνεδίδου τὸ ὔδωρ πορευόμενον ἀπὸ τῆς
γῆς ἐνεδίδου καὶ ἠλαττονοῦτο τὸ ὔδωρ μετὰ πενήκοντα
καὶ ἑκατὸν ἡμέρας 4 καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ

τῷ ἑβδόμῳ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ
Αραρατ 5 τὸ δὲ ὕδωρ πορευόμενον ἤλαττονοῦτο ἕως τοῦ
δεκάτου μηνός ἐν δὲ τῷ ἑνδεκάτῳ μηνί τῇ πρώτῃ τοῦ
μηνός ὤφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὀρέων 6 καὶ ἐγένετο
μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἠνέωξεν Νωε τὴν θυρίδα τῆς
κιβωτοῦ ἣν ἐποίησεν 7 καὶ ἀπέστειλεν τὸν κόρακα τοῦ
ιδεῖν εἰ κεκόπακεν τὸ ὕδωρ καὶ ἐξελθὼν οὐχ ὑπέστρεψεν
ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς 8 καὶ ἀπέστειλεν
τὴν περιστερὰν ὀπίσω αὐτοῦ ἰδεῖν εἰ κεκόπακεν τὸ ὕδωρ
ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς 9 καὶ οὐχ εὐροῦσα ἢ περιστερὰ
ἀνάπαυσιν τοῖς ποσὶν αὐτῆς ὑπέστρεψεν πρὸς αὐτὸν εἰς
τὴν κιβωτόν ὅτι ὕδωρ ἦν ἐπὶ παντὶ προσώπῳ πάσης
τῆς γῆς καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἔλαβεν αὐτὴν
καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν κιβωτόν 10
καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἐτέρας πάλιν ἐξαπέστειλεν
τὴν περιστερὰν ἐκ τῆς κιβωτοῦ 11 καὶ ἀνέστρεψεν πρὸς
αὐτὸν ἢ περιστερὰ τὸ πρὸς ἐσπέραν καὶ εἶχεν φύλλον
ἐλαίας κάρφος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς καὶ ἔγνω Νωε ὅτι
κεκόπακεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς 12 καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας
ἑπτὰ ἐτέρας πάλιν ἐξαπέστειλεν τὴν περιστερὰν καὶ οὐ
προσέθετο τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτὸν ἔτι 13 καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ ἐνὶ καὶ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νωε τοῦ
πρώτου μηνός μιᾶ τοῦ μηνός ἐξέλιπεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς
γῆς καὶ ἀπεκάλυψεν Νωε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ ἣν
ἐποίησεν καὶ εἶδεν ὅτι ἐξέλιπεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου
τῆς γῆς 14 ἐν δὲ τῷ μηνί τῷ δευτέρῳ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι
τοῦ μηνός ἐξηράνθη ἡ γῆ 15 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ
Νωε λέγων 16 ἔξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ σὺ καὶ ἡ γυνὴ σου
καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ 17

καὶ πάντα τὰ θηρία ὅσα ἐστὶν μετὰ σοῦ καὶ πᾶσα σὰρξ ἀπὸ πετεινῶν ἕως κτηνῶν καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἐξάγαγε μετὰ σεαυτοῦ καὶ ἀυξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς **18** καὶ ἐξῆλθεν Νωε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ **19** καὶ πάντα τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πᾶν πετεινὸν καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν ἐξήλθοσαν ἐκ τῆς κιβωτοῦ **20** καὶ ὠκοδόμησεν Νωε θυσιαστήριον τῷ θεῷ καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀνήνεγκεν ὀλοκαρπώσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **21** καὶ ὠσφράνθη κύριος ὁ θεὸς ὄσμήν εὐωδίας καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς διανοηθεῖς οὐ προσθήσω ἔτι τοῦ καταράσασθαι τὴν γῆν διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος οὐ προσθήσω οὐδ' ἔτι πατάξαι πᾶσαν σάρκα ζῶσαν καθὼς ἐποίησα **22** πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς σπέρμα καὶ θερισμὸς ψῦχος καὶ καῦμα θέρος καὶ ἔαρ ἡμέραν καὶ νύκτα οὐ καταπαύσουσιν

9 καὶ ηὐλόγησεν ὁ θεὸς τὸν Νωε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀυξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς **2** καὶ ὁ τρόμος ὑμῶν καὶ ὁ φόβος ἔσται ἐπὶ πᾶσιν τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης ὑπὸ χειρᾶς ὑμῶν δέδωκα **3** καὶ πᾶν ἔρπετόν ὃ ἐστὶν ζῶν ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν ὡς λάχανα χόρτου δέδωκα ὑμῖν τὰ πάντα **4** πλὴν κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς οὐ φάγεσθε **5** καὶ γὰρ τὸ ὑμέτερον αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐκζητήσω ἐκ

χειρὸς πάντων τῶν θηρίων ἐκζητήσω αὐτὸ καὶ ἐκ χειρὸς
ἀνθρώπου ἀδελφοῦ ἐκζητήσω τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου
6 ὁ ἐκκέων αἷμα ἀνθρώπου ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ
ἐκχυθήσεται ὅτι ἐν εἰκόνι θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον
7 ὑμεῖς δὲ ἀυξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε
τὴν γῆν καὶ πληθύνεσθε ἐπ' αὐτῆς **8** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς
τῷ Νωε καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ λέγων **9** ἐγὼ
ἰδοὺ ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου ὑμῖν καὶ τῷ σπέρματι
ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς **10** καὶ πάση ψυχῇ τῇ ζώσῃ μεθ' ὑμῶν
ἀπὸ ὀρνέων καὶ ἀπὸ κτηνῶν καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς
γῆς ὅσα μεθ' ὑμῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐξεληθόντων ἐκ τῆς
κιβωτοῦ **11** καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς ὑμᾶς
καὶ οὐκ ἀποθανεῖται πᾶσα σὰρξ ἔτι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ
κατακλυσμοῦ καὶ οὐκ ἔσται ἔτι κατακλυσμὸς ὕδατος
τοῦ καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν γῆν **12** καὶ εἶπεν κύριος ὁ
θεὸς πρὸς Νωε τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης ὃ ἐγὼ
δίδωμι ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης
ψυχῆς ζώσης ἢ ἔστιν μεθ' ὑμῶν εἰς γενεὰς αἰωνίους **13**
τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἔσται εἰς σημεῖον
διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς **14** καὶ ἔσται ἐν τῷ
συννεφεῖν με νεφέλας ἐπὶ τὴν γῆν ὀφθήσεται τὸ τόξον
μου ἐν τῇ νεφέλῃ **15** καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου
ἢ ἔστιν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης
ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί καὶ οὐκ ἔσται ἔτι τὸ ὕδωρ εἰς
κατακλυσμὸν ὥστε ἐξαλεῖψαι πᾶσαν σάρκα **16** καὶ ἔσται
τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ὄψομαι τοῦ μνησθῆναι
διαθήκην αἰώνιον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πάσης
ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί ἢ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς **17** καὶ
εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Νωε τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης ἧς

διεθέμην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πάσης σαρκός ἢ ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς **18** ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νωε οἱ ἐξεληθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ Σημ Χαμ Ιαφεθ Χαμ ἦν πατὴρ Χανααν **19** τρεῖς οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Νωε ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν **20** καὶ ἤρξατο Νωε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς καὶ ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα **21** καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου καὶ ἐμεθύσθη καὶ ἐγυμνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ **22** καὶ εἶδεν Χαμ ὁ πατὴρ Χανααν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐξεληθὼν ἀνήγγειλεν τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω **23** καὶ λαβόντες Σημ καὶ Ιαφεθ τὸ ἱμάτιον ἐπέθεντο ἐπὶ τὰ δύο νῶτα αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς καὶ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὀπισθοφανές καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον **24** ἐξένηψεν δὲ Νωε ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος **25** καὶ εἶπεν ἐπικατάρατος Χανααν παῖς οἰκέτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ **26** καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Σημ καὶ ἔσται Χανααν παῖς αὐτοῦ **27** πλατύναι ὁ θεὸς τῷ Ιαφεθ καὶ κατοικησάτω ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Σημ καὶ γεννηθήτω Χανααν παῖς αὐτῶν **28** ἔζησεν δὲ Νωε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τριακόσια πενήκοντα ἔτη **29** καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Νωε ἑννακόσια πενήκοντα ἔτη καὶ ἀπέθανεν

10 αὗται δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νωε Σημ Χαμ Ιαφεθ καὶ ἐγενήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν **2** υἱοὶ Ιαφεθ Γαμερ καὶ Μαγωγ καὶ Μαδαὶ καὶ Ιωυαν καὶ Ελισα καὶ Θοβελ καὶ Μοσοχ καὶ Θιρας **3** καὶ υἱοὶ Γαμερ Ασχαναζ καὶ Ριφαθ καὶ Θοργαμα **4** καὶ υἱοὶ Ιωυαν Ελισα καὶ Θαρσις Κίτιοι Ῥόδιοι **5** ἐκ τούτων ἀφωρίσθησαν νῆσοι

τῶν ἔθνῶν ἐν τῇ γῆ αὐτῶν ἕκαστος κατὰ γλῶσσαν ἐν
ταῖς φυλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν 6 υἱοὶ δὲ
Χαμ Χους καὶ Μεσραιμ Φουδ καὶ Χανααν 7 υἱοὶ δὲ Χους
Σαβα καὶ Ευίλα καὶ Σαβαθα καὶ Ρεγμα καὶ Σαβακαθα
υἱοὶ δὲ Ρεγμα Σαβα καὶ Δαδαν 8 Χους δὲ ἐγέννησεν τὸν
Νεβρωδ οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς γῆς 9 οὗτος
ἦν γίγας κυνηγὸς ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ διὰ τοῦτο
ἐροῦσιν ὡς Νεβρωδ γίγας κυνηγὸς ἐναντίον κυρίου 10
καὶ ἐγένετο ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν καὶ Ορεχ
καὶ Αρχαδ καὶ Χαλαννη ἐν τῇ γῆ Σεννααρ 11 ἐκ τῆς γῆς
ἐκείνης ἐξῆλθεν Ασσυρ καὶ ᾠκοδόμησεν τὴν Νινευη
καὶ τὴν Ροβωθ πόλιν καὶ τὴν Χαλαχ 12 καὶ τὴν Δασεμ
ἀνὰ μέσον Νινευη καὶ ἀνὰ μέσον Χαλαχ αὕτη ἡ πόλις ἡ
μεγάλῃ 13 καὶ Μεσραιμ ἐγέννησεν τοὺς Λουδιμ καὶ τοὺς
Ενεμετιμ καὶ τοὺς Λαβιμ καὶ τοὺς Νεφθαλιμ 14 καὶ τοὺς
Πατροσωνιμ καὶ τοὺς Χασλωνιμ ὅθεν ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν
Φυλιστιμ καὶ τοὺς Καφθοριμ 15 Χανααν δὲ ἐγέννησεν
τὸν Σιδῶνα πρωτότοκον καὶ τὸν Χετταῖον 16 καὶ τὸν
Ιεβουσαῖον καὶ τὸν Αμορραῖον καὶ τὸν Γεργεσαῖον 17
καὶ τὸν Ευαῖον καὶ τὸν Αρουκαῖον καὶ τὸν Ασενναῖον
18 καὶ τὸν Ἀράδιον καὶ τὸν Σαμαραῖον καὶ τὸν Αμαθι
καὶ μετὰ τοῦτο διεσπάρησαν αἱ φυλαὶ τῶν Χανααναίων
19 καὶ ἐγένοντο τὰ ὅρια τῶν Χανααναίων ἀπὸ Σιδῶνος
ἕως ἐλθεῖν εἰς Γεραρα καὶ Γάζαν ἕως ἐλθεῖν Σοδομων
καὶ Γομορρας Αδαμα καὶ Σεβωιμ ἕως Λασα 20 οὗτοι υἱοὶ
Χαμ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν κατὰ γλώσσας αὐτῶν ἐν ταῖς
χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν 21 καὶ τῷ Σημ
ἐγενήθη καὶ αὐτῷ πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν Εβερ ἀδελφῶ
Ιαφεθ τοῦ μείζονος 22 υἱοὶ Σημ Αιλαμ καὶ Ασσυρ καὶ

Αρφαξαδ και Λουδ και Αραμ και Καιναν 23 και υιοι
Αραμ Ως και Ουλ και Γαθερ και Μοσοχ 24 και Αρφαξαδ
εγέννησεν τον Καιναν και Καιναν εγέννησεν τον Σαλα
Σαλα δε εγέννησεν τον Εβερ 25 και τω Εβερ εγενήθησαν
δύο υιοι ὄνομα τω ἐνὶ Φαλεκ ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ
διεμερίσθη ἡ γῆ και ὄνομα τω ἀδελφῶ αὐτοῦ Ιεκταν 26
Ιεκταν δε εγέννησεν τον Ελμωδαδ και τον Σαλεφ και
Ασαρμωθ και Ιαραχ 27 και Οδορρα και Αιζηλ και Δεκλα 28
και Αβιμεηλ και Σαβευ 29 και Ουφιρ και Ευιλα και Ιωβαβ
πάντες οὔτοι υιοι Ιεκταν 30 και εγένετο ἡ κατοίκησις
αὐτῶν ἀπὸ Μασση ἕως ἐλθεῖν εἰς Σωφηρα ὄρος ἀνατολῶν
31 οὔτοι υιοι Σημ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν κατὰ γλώσσας
αὐτῶν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν και ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν
32 αὔται αἱ φυλαὶ υἱῶν Νωε κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατὰ τὰ
ἔθνη αὐτῶν ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν
ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τον κατακλυσμόν

11 και ἦν πᾶσα ἡ γῆ χειλος ἐν και φωνὴ μία πᾶσιν 2
και εγένετο ἐν τω κινῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν εὔρον
πεδῖον ἐν γῆ Σεννααρ και κατώκησαν ἐκεῖ 3 και εἶπεν
ἄνθρωπος τω πλησίον δεῦτε πλινθεύσωμεν πλίνθους
και ὀπτήσωμεν αὐτὰς πυρί και εγένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος
εἰς λίθον και ἄσφαλτος ἦν αὐτοῖς ὁ πηλός 4 και εἶπαν
δεῦτε οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν και πύργον οὔ ἡ
κεφαλὴ ἔσται ἕως τοῦ οὐρανοῦ και ποιήσωμεν ἑαυτοῖς
ὄνομα πρὸ τοῦ διασπαρῆναι ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς
5 και κατέβη κύριος ἰδεῖν τὴν πόλιν και τον πύργον ὄν
ῶκοδόμησαν οἱ υιοι τῶν ἀνθρώπων 6 και εἶπεν κύριος
ἰδοὺ γένος ἐν και χειλος ἐν πάντων και τοῦτο ἤρξαντο
ποιῆσαι και νῦν οὐκ ἐκλείψει ἐξ αὐτῶν πάντα ὅσα ἂν

ἐπιθῶνται ποιεῖν 7 δεῦτε καὶ καταβάντες συγχέωμεν ἐκεῖ αὐτῶν τὴν γλῶσσαν ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἕκαστος τὴν φωνὴν τοῦ πλησίον 8 καὶ διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ἐκεῖθεν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον 9 διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς Σύγχυσις ὅτι ἐκεῖ συνέχεεν κύριος τὰ χεῖλη πάσης τῆς γῆς καὶ ἐκεῖθεν διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς 10 καὶ αὗται αἱ γενέσεις Σημ Σημ υἱὸς ἑκατὸν ἑτῶν ὅτε ἐγέννησεν τὸν Αρφαξαδ δευτέρου ἔτους μετὰ τὸν κατακλυσμόν 11 καὶ ἔζησεν Σημ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Αρφαξαδ πεντακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν 12 καὶ ἔζησεν Αρφαξαδ ἑκατὸν τριάκοντα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Καιναν 13 καὶ ἔζησεν Αρφαξαδ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Καιναν ἔτη τετρακόσια τριάκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν Καιναν ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Σαλα καὶ ἔζησεν Καιναν μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Σαλα ἔτη τριακόσια τριάκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν 14 καὶ ἔζησεν Σαλα ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Εβερ 15 καὶ ἔζησεν Σαλα μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Εβερ τριακόσια τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν 16 καὶ ἔζησεν Εβερ ἑκατὸν τριάκοντα τέσσαρα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Φαλεκ 17 καὶ ἔζησεν Εβερ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Φαλεκ ἔτη τριακόσια ἑβδομήκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν 18 καὶ ἔζησεν Φαλεκ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ραγαυ 19 καὶ ἔζησεν Φαλεκ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Ραγαυ

διακόσια ἑννέα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας
καὶ ἀπέθανεν **20** καὶ ἔζησεν Ραγαυ ἑκατὸν τριάκοντα
δύο ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Σερουχ **21** καὶ ἔζησεν Ραγαυ
μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Σερουχ διακόσια ἑπτὰ ἔτη
καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν **22** καὶ
ἔζησεν Σερουχ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν
Ναχωρ **23** καὶ ἔζησεν Σερουχ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν
Ναχωρ ἔτη διακόσια καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας
καὶ ἀπέθανεν **24** καὶ ἔζησεν Ναχωρ ἔτη ἑβδομήκοντα
ἑννέα καὶ ἐγέννησεν τὸν Θαρα **25** καὶ ἔζησεν Ναχωρ
μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Θαρα ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι
ἑννέα καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν
26 καὶ ἔζησεν Θαρα ἑβδομήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν
τὸν Αβραμ καὶ τὸν Ναχωρ καὶ τὸν Αρραν **27** αὗται δὲ
αἱ γενέσεις Θαρα Θαρα ἐγέννησεν τὸν Αβραμ καὶ τὸν
Ναχωρ καὶ τὸν Αρραν καὶ Αρραν ἐγέννησεν τὸν Λωτ **28**
καὶ ἀπέθανεν Αρραν ἐνώπιον Θαρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
ἐν τῇ γῆ ἣ ἐγενήθη ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Χαλδαίων **29** καὶ
ἔλαβον Αβραμ καὶ Ναχωρ ἑαυτοῖς γυναῖκας ὄνομα τῇ
γυναικὶ Αβραμ Σαρα καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ Ναχωρ Μελχα
θυγάτηρ Αρραν πατήρ Μελχα καὶ πατήρ Ιεσχα **30** καὶ ἦν
Σαρα στεῖρα καὶ οὐκ ἔτεκνοποίει **31** καὶ ἔλαβεν Θαρα τὸν
Αβραμ υἱὸν αὐτοῦ καὶ τὸν Λωτ υἱὸν Αρραν υἱὸν τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ καὶ τὴν Σاران τὴν νύμφην αὐτοῦ γυναῖκα Αβραμ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας τῶν
Χαλδαίων πορευθῆναι εἰς τὴν γῆν Χανααν καὶ ἦλθεν ἕως
Χαρραν καὶ κατώκησεν ἐκεῖ **32** καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι
Θαρα ἐν Χαρραν διακόσια πέντε ἔτη καὶ ἀπέθανεν Θαρα
ἐν Χαρραν

12 καὶ εἶπεν κύριος τῷ Ἀβραμ ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου εἰς τὴν γῆν ἣν ἄν σοι δείξω **2** καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ εὐλογήσω σε καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου καὶ ἔσῃ εὐλογητός **3** καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς σε καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσομαι καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς **4** καὶ ἐπορεύθη Ἀβραμ καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος καὶ ὤχετο μετ' αὐτοῦ Λωτ Ἀβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαρραν **5** καὶ ἔλαβεν Ἀβραμ τὴν Σαραν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὸν Λωτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ὅσα ἐκτήσαντο καὶ πᾶσαν ψυχὴν ἣν ἐκτήσαντο ἐν Χαρραν καὶ ἐξήλθοσαν πορευθῆναι εἰς γῆν Χανααν καὶ ἦλθον εἰς γῆν Χανααν **6** καὶ διώδευσεν Ἀβραμ τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς ἕως τοῦ τόπου Συχεμ ἐπὶ τὴν δρυὴν τὴν ὑψηλὴν οἱ δὲ Χανααναῖοι τότε κατῶκουν τὴν γῆν **7** καὶ ὤφθη κύριος τῷ Ἀβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραμ θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ ὀφθέντι αὐτῷ **8** καὶ ἀπέστη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος κατ' ἀνατολὰς Βαιθηλ καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ Βαιθηλ κατὰ θάλασσαν καὶ Ἀγγαι κατ' ἀνατολὰς καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ καὶ ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου **9** καὶ ἀπῆρεν Ἀβραμ καὶ πορευθεὶς ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ **10** καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ κατέβη Ἀβραμ εἰς Αἴγυπτον παροικῆσαι ἐκεῖ ὅτι ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς **11** ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν Ἀβραμ εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον εἶπεν Ἀβραμ Σαρα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ γινώσκω ἐγὼ ὅτι γυνὴ εὐπρόσωπος εἶ **12** ἔσται

οὖν ὡς ἂν ἴδωσίν σε οἱ Αἰγύπτιοι ἐροῦσιν ὅτι γυνὴ αὐτοῦ αὕτη καὶ ἀποκτενοῦσίν με σὲ δὲ περιποιήσονται **13** εἰπὼν οὖν ὅτι ἀδελφὴ αὐτοῦ εἰμι ὅπως ἂν εὖ μοι γένηται διὰ σέ καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ μου ἕνεκεν σοῦ **14** ἐγένετο δὲ ἡνίκα εἰσῆλθεν Αβραμ εἰς Αἴγυπτον ἰδόντες οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα ὅτι καλὴ ἦν σφόδρα **15** καὶ εἶδον αὐτὴν οἱ ἄρχοντες Φαραω καὶ ἐπήνεσαν αὐτὴν πρὸς Φαραω καὶ εἰσήγαγον αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον Φαραω **16** καὶ τῷ Αβραμ εὖ ἐχρήσαντο διὰ αὐτὴν καὶ ἐγένοντο αὐτῷ πρόβατα καὶ μόσχοι καὶ ὄνοι παῖδες καὶ παιδίσκαι ἡμίονοι καὶ κάμηλοι **17** καὶ ἤτασεν ὁ θεὸς τὸν Φαραω ἑτασμοῖς μεγάλοις καὶ πονηροῖς καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ περὶ Σαρὰς τῆς γυναικὸς Αβραμ **18** καλέσας δὲ Φαραω τὸν Αβραμ εἶπεν τί τοῦτο ἐποίησάς μοι ὅτι οὐκ ἀπήγγειλάς μοι ὅτι γυνὴ σοῦ ἐστίν **19** ἵνα τί εἶπας ὅτι ἀδελφὴ μου ἐστίν καὶ ἔλαβον αὐτὴν ἑμαυτῷ εἰς γυναῖκα καὶ νῦν ἰδοὺ ἡ γυνὴ σου ἐναντίον σου λαβὼν ἀπότρεχε **20** καὶ ἐνετείλατο Φαραω ἀνδράσιν περὶ Αβραμ συμπροπέμψαι αὐτὸν καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ καὶ Λωτ μετ' αὐτοῦ

13 ἀνέβη δὲ Αβραμ ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ Λωτ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον **2** Αβραμ δὲ ἦν πλούσιος σφόδρα κτήνεσιν καὶ ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ **3** καὶ ἐπορεύθη ὅθεν ἦλθεν εἰς τὴν ἔρημον ἕως Βαιθηλ ἕως τοῦ τόπου οὗ ἦν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ τὸ πρότερον ἀνὰ μέσον Βαιθηλ καὶ ἀνὰ μέσον Αγγαί **4** εἰς τὸν τόπον τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ἀρχὴν καὶ ἐπεκάλεσατο ἐκεῖ Αβραμ τὸ ὄνομα κυρίου **5** καὶ Λωτ τῷ συμπορευομένῳ μετὰ Αβραμ ἦν πρόβατα καὶ βόες καὶ σκηναί **6** καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ

κατοικεῖν ἅμα ὅτι ἦν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν πολλά καὶ οὐκ ἐδύναντο κατοικεῖν ἅμα 7 καὶ ἐγένετο μάχη ἀνά μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Αβραμ καὶ ἀνά μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Λωτ οἱ δὲ Χανααναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι τότε κατώκουν τὴν γῆν 8 εἶπεν δὲ Αβραμ τῷ Λωτ μὴ ἔστω μάχη ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἀνά μέσον τῶν ποιμένων μου καὶ ἀνά μέσον τῶν ποιμένων σου ὅτι ἄνθρωποι ἀδελφοὶ ἡμεῖς ἐσμεν 9 οὐκ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ ἐναντίον σου ἐστὶν διαχωρίσθητι ἀπ' ἐμοῦ εἰ σὺ εἰς ἀριστερὰ ἐγὼ εἰς δεξιὰ εἰ δὲ σὺ εἰς δεξιὰ ἐγὼ εἰς ἀριστερὰ 10 καὶ ἐπάρας Λωτ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἶδεν πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ιορδάνου ὅτι πᾶσα ἦν ποτιζομένη πρὸ τοῦ καταστρέψαι τὸν θεὸν Σοδομα καὶ Γομορρα ὡς ὁ παράδεισος τοῦ θεοῦ καὶ ὡς ἡ γῆ Αἰγύπτου ἕως ἐλθεῖν εἰς Ζογορα 11 καὶ ἐξέλέξατο ἑαυτῷ Λωτ πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ιορδάνου καὶ ἀπῆρεν Λωτ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ διεχωρίσθησαν ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 12 Αβραμ δὲ κατώκησεν ἐν γῆ Χανααν Λωτ δὲ κατώκησεν ἐν πόλει τῶν περιχώρων καὶ ἐσκήνωσεν ἐν Σοδομοῖς 13 οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σοδομοῖς πονηροὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ θεοῦ σφόδρα 14 ὁ δὲ θεὸς εἶπεν τῷ Αβραμ μετὰ τὸ διαχωρισθῆναι τὸν Λωτ ἀπ' αὐτοῦ ἀναβλέψας τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἰδὲ ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ νῦν σὺ εἶ πρὸς βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ θάλασσαν 15 ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν ἦν σὺ ὀρᾶς σοὶ δώσω αὐτήν καὶ τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἰῶνος 16 καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς εἰ δύναταί τις ἐξαριθμῆσαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς καὶ τὸ σπέρμα σου ἐξαριθμηθήσεται 17 ἀναστὰς διόδουσον τὴν γῆν εἰς τε τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πλάτος

ὅτι σοὶ δώσω αὐτήν **18** καὶ ἀποσκηνώσας Αβραμ ἐλθὼν κατώκησεν παρὰ τὴν δρυὴν τὴν Μαμβρη ἢ ἣν ἐν Χεβρων καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον κυρίῳ

14 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ Αμαρφαλ βασιλέως Σεννααρ Αριωχ βασιλεὺς Ἐλλασαρ καὶ Χοδολλογομορ βασιλεὺς Αιλαμ καὶ Θαργαλ βασιλεὺς ἐθνῶν **2** ἐποίησαν πόλεμον μετὰ Βαλλα βασιλέως Σοδομων καὶ μετὰ Βαρσα βασιλέως Γομορρας καὶ Σεννααρ βασιλέως Αδαμα καὶ Συμοβορ βασιλέως Σεβωιμ καὶ βασιλέως Βαλακ αὕτη ἐστὶν Σηγωρ **3** πάντες οὗτοι συνεφώνησαν ἐπὶ τὴν φάραγγα τὴν ἀλυκὴν αὕτη ἡ θάλασσα τῶν ἀλῶν **4** δώδεκα ἔτη ἐδούλευον τῷ Χοδολλογομορ τῷ δὲ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει ἀπέστησαν **5** ἐν δὲ τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει ἦλθεν Χοδολλογομορ καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ κατέκοψαν τοὺς γίγαντας τοὺς ἐν Ασταρωθ Καρναιν καὶ ἔθνη ἰσχυρὰ ἅμα αὐτοῖς καὶ τοὺς Ομμαίους τοὺς ἐν Σαυη τῇ πόλει **6** καὶ τοὺς Χορραίους τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσιν Σηιρ ἕως τῆς τερεμίνθου τῆς Φαραν ἢ ἐστὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ **7** καὶ ἀναστρέψαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν πηγὴν τῆς κρίσεως αὕτη ἐστὶν Καδης καὶ κατέκοψαν πάντας τοὺς ἄρχοντας Αμαληκ καὶ τοὺς Αμορραίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ασασανθαμαρ **8** ἐξῆλθεν δὲ βασιλεὺς Σοδομων καὶ βασιλεὺς Γομορρας καὶ βασιλεὺς Αδαμα καὶ βασιλεὺς Σεβωιμ καὶ βασιλεὺς Βαλακ αὕτη ἐστὶν Σηγωρ καὶ παρετάξαντο αὐτοῖς εἰς πόλεμον ἐν τῇ κοιλάδι τῇ ἀλυκῇ **9** πρὸς Χοδολλογομορ βασιλέα Αιλαμ καὶ Θαργαλ βασιλέα ἐθνῶν καὶ Αμαρφαλ βασιλέα Σεννααρ καὶ Αριωχ βασιλέα Ἐλλασαρ οἱ τέσσαρες βασιλεῖς πρὸς τοὺς πέντε **10** ἢ δὲ κοιλὰς ἢ ἀλυκὴ φρέατα φρέατα ἀσφάλτου ἔφυγεν δὲ

βασιλεὺς Σοδομων καὶ βασιλεὺς Γομορρας καὶ ἐνέπεσαν ἐκεῖ οἱ δὲ καταλειφθέντες εἰς τὴν ὄρεινὴν ἔφυγον **11** ἔλαβον δὲ τὴν ἵππον πᾶσαν τὴν Σοδομων καὶ Γομορρας καὶ πάντα τὰ βρώματα αὐτῶν καὶ ἀπῆλθον **12** ἔλαβον δὲ καὶ τὸν Λωτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ Αβραμ καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ καὶ ἀπώχοντο ἦν γὰρ κατοικῶν ἐν Σοδομοις **13** παραγενόμενος δὲ τῶν ἀνασωθέντων τις ἀπήγγειλεν Αβραμ τῷ περάτῃ αὐτὸς δὲ κατώκει πρὸς τῇ δρυὶ τῇ Μαμβρη ὁ Αμορις τοῦ ἀδελφοῦ Εσχωλ καὶ ἀδελφοῦ Αυναν οἱ ἦσαν συνωμόται τοῦ Αβραμ **14** ἀκούσας δὲ Αβραμ ὅτι ἠχμαλώτεται Λωτ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἠρίθμησεν τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δαν **15** καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χωβα ἢ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ **16** καὶ ἀπέστρεψεν πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδομων καὶ Λωτ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀπέστρεψεν καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν **17** ἐξῆλθεν δὲ βασιλεὺς Σοδομων εἰς συνάντησιν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογομορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κοιλάδα τὴν Σαυη τοῦτο ἦν τὸ πεδῖον βασιλέως **18** καὶ Μελχισεδεκ βασιλεὺς Σαλημ ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου **19** καὶ ἠύλογησεν τὸν Αβραμ καὶ εἶπεν εὐλογημένος Αβραμ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ ὃς ἔκτισεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **20** καὶ εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ὑψιστος ὃς παρέδωκεν τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δεκάτην ἀπὸ πάντων **21** εἶπεν δὲ βασιλεὺς Σοδομων πρὸς Αβραμ δός μοι τοὺς ἄνδρας

τὴν δὲ ἵππον λαβὲ σεαυτῷ 22 εἶπεν δὲ Ἀβραμ πρὸς βασιλέα Σοδομων ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὑψιστον ὃς ἔκτισεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν 23 εἰ ἀπὸ σπαρτίου ἕως σφαιρωτῆρος ὑποδήματος λήμψομαι ἀπὸ πάντων τῶν σῶν ἵνα μὴ εἴπῃς ὅτι ἐγὼ ἐπλούτισα τὸν Ἀβραμ 24 πλὴν ὧν ἔφαγον οἱ νεανίσκοι καὶ τῆς μερίδος τῶν ἀνδρῶν τῶν συμπορευθέντων μετ' ἐμοῦ Εσχωλ Αυναν Μαμβρη οὗτοι λήμψονται μερίδα

15 μετὰ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐγενήθη ῥῆμα κυρίου πρὸς Ἀβραμ ἐν ὄραματι λέγων μὴ φοβοῦ Ἀβραμ ἐγὼ ὑπερασπίζω σου ὁ μισθός σου πολὺς ἔσται σφόδρα 2 λέγει δὲ Ἀβραμ δέσποτα τί μοι δώσεις ἐγὼ δὲ ἀπολύομαι ἄτεκνος ὁ δὲ υἱὸς Μασεκ τῆς οἰκογενεοῦς μου οὗτος Δαμασκὸς Ελιεζερ 3 καὶ εἶπεν Ἀβραμ ἐπειδὴ ἐμοὶ οὐκ ἔδωκας σπέρμα ὁ δὲ οἰκογενής μου κληρονομήσει με 4 καὶ εὐθὺς φωνὴ κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγων οὐ κληρονομήσει σε οὗτος ἀλλ' ὃς ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ οὗτος κληρονομήσει σε 5 ἐξήγαγεν δὲ αὐτὸν ἕξω καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνάβλεψον δὴ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀρίθμησον τοὺς ἀστέρας εἰ δυνήσῃ ἐξαριθμῆσαι αὐτούς καὶ εἶπεν οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου 6 καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραμ τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην 7 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ἐγὼ ὁ θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ χώρας Χαλδαίων ὥστε δοῦναί σοι τὴν γῆν ταύτην κληρονομήσαι 8 εἶπεν δὲ δέσποτα κύριε κατὰ τί γνώσομαι ὅτι κληρονομήσω αὐτήν 9 εἶπεν δὲ αὐτῷ λαβέ μοι δάμαλιν τριετίζουσαν καὶ αἶγα τριετίζουσαν καὶ κριὸν τριετίζοντα καὶ τρυγὸνα καὶ περιστερὰν 10 ἔλαβεν δὲ αὐτῷ πάντα ταῦτα καὶ διεῖλεν αὐτὰ μέσα καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις τὰ δὲ ὄρνεα οὐ διεῖλεν 11

κατέβη δὲ ὄρνεα ἐπὶ τὰ σώματα τὰ διχοτομήματα αὐτῶν
καὶ συνεκάθισεν αὐτοῖς Αβραμ **12** περὶ δὲ ἡλίου δυσμὰς
ἔκστασις ἐπέπεσεν τῷ Αβραμ καὶ ἰδοὺ φόβος σκοτεινὸς
μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ **13** καὶ ἐρρέθη πρὸς Αβραμ γινώσκων
γνώση ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῆ οὐκ ἰδίᾳ
καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς καὶ κακώσουσιν αὐτοὺς καὶ
ταπεινώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια ἔτη **14** τὸ δὲ ἔθνος ᾧ
ἐὰν δουλεύσωσιν κρινῶ ἐγὼ μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελεύσονται
ᾧδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς **15** σὺ δὲ ἀπελεύση πρὸς
τοὺς πατέρας σου μετ' εἰρήνης ταφεῖς ἐν γήρει καλῷ
16 τετάρτη δὲ γενεὰ ἀποστραφήσονται ᾧδε οὐπω γὰρ
ἀναπεπλήρωνται αἱ ἀμαρτίαι τῶν Αμορραίων ἕως τοῦ
νῦν **17** ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ὁ ἡλιος πρὸς δυσμαῖς φλόξ ἐγένετο
καὶ ἰδοὺ κλίβανος καπνιζόμενος καὶ λαμπάδες πυρός
αἱ διήλθον ἀνὰ μέσον τῶν διχοτομημάτων τούτων **18**
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διέθετο κύριος τῷ Αβραμ διαθήκην
λέγων τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην ἀπὸ
τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου
ποταμοῦ Εὐφράτου **19** τοὺς Καιναίους καὶ τοὺς Κενεζαίους
καὶ τοὺς Κεδμωναίους **20** καὶ τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς
Φερεζαίους καὶ τοὺς Ραφαῖν **21** καὶ τοὺς Αμορραίους καὶ
τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Ευαίους καὶ τοὺς Γεργεσαίους
καὶ τοὺς Ιεβουσαίους

16 Σαρα δὲ ἡ γυνὴ Αβραμ οὐκ ἔτικτεν αὐτῷ ἦν δὲ αὐτῇ
παιδίσκη Αἰγυπτία ἧ ὄνομα Αγαρ **2** εἶπεν δὲ Σαρα πρὸς
Αβραμ ἰδοὺ συνέκλεισέν με κύριος τοῦ μὴ τίκτειν εἴσελθε
οὖν πρὸς τὴν παιδίσκην μου ἵνα τεκνοποιήσης ἐξ αὐτῆς
ὕπήκουσεν δὲ Αβραμ τῆς φωνῆς Σαρᾶς **3** καὶ λαβοῦσα
Σαρα ἡ γυνὴ Αβραμ Αγαρ τὴν Αἰγυπτίαν τὴν ἑαυτῆς

παιδίσκην μετὰ δέκα ἔτη τοῦ οἰκῆσαι Αβραμ ἐν γῆ Χανααν
καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Αβραμ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα
4 καὶ εἰσῆλθεν πρὸς Αγαρ καὶ συνέλαβεν καὶ εἶδεν ὅτι
ἐν γαστρὶ ἔχει καὶ ἠτιμάσθη ἡ κυρία ἐναντίον αὐτῆς **5**
εἶπεν δὲ Σαρα πρὸς Αβραμ ἀδικοῦμαι ἐκ σοῦ ἐγὼ δέδωκα
τὴν παιδίσκην μου εἰς τὸν κόλπον σου ἰδοῦσα δὲ ὅτι
ἐν γαστρὶ ἔχει ἠτιμάσθη ἐναντίον αὐτῆς κρίναι ὁ θεὸς
ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ **6** εἶπεν δὲ Αβραμ πρὸς Σαραν
ἰδοὺ ἡ παιδίσκη σου ἐν ταῖς χερσίν σου χρῶ αὐτῇ ὡς
ἂν σοι ἀρεστὸν ἦ καὶ ἐκάκωσεν αὐτὴν Σαρα καὶ ἀπέδρα
ἀπὸ προσώπου αὐτῆς **7** εὔρεν δὲ αὐτὴν ἄγγελος κυρίου
ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐπὶ τῆς πηγῆς ἐν
τῇ ὁδῷ Σουρ **8** καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου Αγαρ
παιδίσκη Σαρᾶς πόθεν ἔρχη καὶ ποῦ πορεύη καὶ εἶπεν
ἀπὸ προσώπου Σαρᾶς τῆς κυρίας μου ἐγὼ ἀποδιδράσκω **9**
εἶπεν δὲ αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου ἀποστράφητι πρὸς τὴν
κυρίαν σου καὶ ταπεινώθητι ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς **10**
καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου πληθύνων πληθυνῶ
τὸ σπέρμα σου καὶ οὐκ ἀριθμηθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους
11 καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ
ἔχεις καὶ τέξι υἷον καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ισμαηλ
ὅτι ἐπήκουσεν κύριος τῇ ταπεινώσει σου **12** οὗτος ἔσται
ἄγροικος ἄνθρωπος αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ πάντας καὶ αἱ
χεῖρες πάντων ἐπ' αὐτόν καὶ κατὰ πρόσωπον πάντων
τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατοικήσει **13** καὶ ἐκάλεσεν Αγαρ
τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτήν σὺ ὁ θεὸς ὁ
ἐπιδὼν με ὅτι εἶπεν καὶ γὰρ ἐνώπιον εἶδον ὀφθέντα μοι
14 ἔνεκεν τούτου ἐκάλεσεν τὸ φρέαρ Φρέαρ οὗ ἐνώπιον
εἶδον ἰδοὺ ἀνὰ μέσον Καδης καὶ ἀνὰ μέσον Βαραδ **15** καὶ

ἔτεκεν Αγαρ τῷ Αβραμ υἱόν καὶ ἐκάλεσεν Αβραμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Αγαρ Ισμαηλ **16** Αβραμ δὲ ἦν ὀγδοήκοντα ἕξ ἐτῶν ἡνίκα ἔτεκεν Αγαρ τὸν Ισμαηλ τῷ Αβραμ

17 ἐγένετο δὲ Αβραμ ἐτῶν ἐνενήκοντα ἐννέα καὶ ὤφθη κύριος τῷ Αβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου εὐαρέσκει ἐναντίον ἐμοῦ καὶ γίνου ἄμεμπτος **2** καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα **3** καὶ ἔπεσεν Αβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων **4** καὶ ἐγὼ ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ καὶ ἔση πατὴρ πλήθους ἐθνῶν **5** καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Αβραμ ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Αβρααμ ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε **6** καὶ ἀύξανῶ σε σφόδρα σφόδρα καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται **7** καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς γενεὰς αὐτῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον εἶναί σου θεὸς καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ **8** καὶ δώσω σοι καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ τὴν γῆν ἣν παροικεῖς πᾶσαν τὴν γῆν Χανααν εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θεός **9** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Αβρααμ σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν **10** καὶ αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διατηρήσεις ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν περιτμηθήσεται ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν **11** καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν καὶ ἔσται ἐν σημείῳ διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν **12** καὶ παιδίον ὀκτῶ ἡμερῶν

περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικὸν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ὁ οἰκογενὴς τῆς οἰκίας σου καὶ ὁ ἀργυρώνητος ἀπὸ παντὸς υἱοῦ ἀλλοτρίου ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματός σου **13** περιτομῆ περιτμηθήσεται ὁ οἰκογενὴς τῆς οἰκίας σου καὶ ὁ ἀργυρώνητος καὶ ἔσται ἡ διαθήκη μου ἐπὶ τῆς σαρκὸς ὑμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον **14** καὶ ἀπερίτμητος ἄρσην ὃς οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασεν **15** εἶπεν δὲ ὁ θεὸς τῷ Ἀβρααμ Σαρα ἡ γυνὴ σου οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σαρα ἀλλὰ Σαρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς **16** εὐλογήσω δὲ αὐτὴν καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον καὶ εὐλογήσω αὐτόν καὶ ἔσται εἰς ἔθνη καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἔσονται **17** καὶ ἔπεσεν Ἀβρααμ ἐπὶ πρόσωπον καὶ ἐγέλασεν καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ λέγων εἰ τῷ ἑκατονταετῆ γενήσεται καὶ εἰ Σαρρα ἐνενήκοντα ἐτῶν οὔσα τέξεται **18** εἶπεν δὲ Ἀβρααμ πρὸς τὸν θεόν Ἰσμαηλ οὗτος ζήτη ἐναντίον σου **19** εἶπεν δὲ ὁ θεὸς τῷ Ἀβρααμ ναὶ ἰδοὺ Σαρρα ἡ γυνὴ σου τέξεται σοι υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαακ καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν **20** περὶ δὲ Ἰσμαηλ ἰδοὺ ἐπήκουσά σου ἰδοὺ εὐλόγησα αὐτόν καὶ αὐξανῶ αὐτόν καὶ πληθυνῶ αὐτόν σφόδρα δώδεκα ἔθνη γεννήσει καὶ δώσω αὐτόν εἰς ἔθνος μέγα **21** τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς Ἰσαακ ὃν τέξεται σοι Σαρρα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἑτέρῳ **22** συνετέλεσεν δὲ λαλῶν πρὸς αὐτόν καὶ ἀνέβη ὁ θεὸς ἀπὸ Ἀβρααμ **23** καὶ ἔλαβεν Ἀβρααμ Ἰσμαηλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ πάντας

τοὺς ἀργυρωνήτους καὶ πᾶν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβρααμ καὶ περιέτεμεν τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θεός **24** Ἀβρααμ δὲ ἦν ἐνενήκοντα ἐννέα ἐτῶν ἡνίκα περιέτεμεν τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ **25** Ἰσμαηλ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐτῶν δέκα τριῶν ἦν ἡνίκα περιετμήθη τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ **26** ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης περιετμήθη Ἀβρααμ καὶ Ἰσμαηλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ **27** καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ οἱ οἰκογενεῖς καὶ οἱ ἀργυρώνητοι ἐξ ἀλλογενῶν ἐθνῶν περιέτεμεν αὐτούς

18 ὥφθη δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς πρὸς τῇ δρυὶ τῇ Μαμβρη καθημένου αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ μεσημβρίας **2** ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδεν καὶ ἰδοὺ τρεῖς ἄνδρες εἰστήκεισαν ἐπάνω αὐτοῦ καὶ ἰδὼν προσέδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν **3** καὶ εἶπεν κύριε εἰ ἄρα εὖρον χάριν ἐναντίον σου μὴ παρέλθῃς τὸν παῖδά σου **4** λημφθήτω δὴ ὕδωρ καὶ νιψάτωσαν τοὺς πόδας ὑμῶν καὶ καταψύξατε ὑπὸ τὸ δένδρον **5** καὶ λήμψομαι ἄρτον καὶ φάγεσθε καὶ μετὰ τοῦτο παρελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν οὐ εἴνεκεν ἐξεκλίνατε πρὸς τὸν παῖδα ὑμῶν καὶ εἶπαν οὕτως ποίησον καθὼς εἶρηκας **6** καὶ ἔσπευσεν Ἀβρααμ ἐπὶ τὴν σκηνὴν πρὸς Σαρραν καὶ εἶπεν αὐτῇ σπεῦσον καὶ φύρασον τρία μέτρα σεμιδάλεως καὶ ποίησον ἐγκρυφίας **7** καὶ εἰς τὰς βόας ἔδραμεν Ἀβρααμ καὶ ἔλαβεν μοσχάριον ἀπαλὸν καὶ καλὸν καὶ ἔδωκεν τῷ παιδί καὶ ἐτάχυνεν τοῦ ποιῆσαι αὐτό **8** ἔλαβεν δὲ βούτυρον καὶ γάλα καὶ τὸ μοσχάριον

ὁ ἐποίησεν καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς καὶ ἐφάγοσαν αὐτὸς
δὲ παρειστήκει αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον 9 εἶπεν δὲ πρὸς
αὐτόν ποῦ Σαρρα ἡ γυνὴ σου ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἰδοὺ
ἐν τῇ σκηνῇ 10 εἶπεν δὲ ἐπαναστρέφων ἦξω πρὸς σὲ
κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς ὥρας καὶ ἔξει υἴὸν Σαρρα ἡ
γυνὴ σου Σαρρα δὲ ἤκουσεν πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς
οὕσα ὅπισθεν αὐτοῦ 11 Αβρααμ δὲ καὶ Σαρρα πρεσβύτεροι
προβεβηκότες ἡμερῶν ἐξέλιπεν δὲ Σαρρα γίνεσθαι τὰ
γυναικεῖα 12 ἐγέλασεν δὲ Σαρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα οὕτω
μὲν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν ὁ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος
13 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Αβρααμ τί ὅτι ἐγέλασεν Σαρρα ἐν
ἑαυτῇ λέγουσα ἄρά γε ἀληθῶς τέξομαι ἐγὼ δὲ γεγήρακα
14 μὴ ἀδυνατεῖ παρὰ τῷ θεῷ ῥῆμα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον
ἀναστρέψω πρὸς σὲ εἰς ὥρας καὶ ἔσται τῇ Σαρρα υἴος 15
ἠρνήσατο δὲ Σαρρα λέγουσα οὐκ ἐγέλασα ἐφοβήθη γάρ καὶ
εἶπεν οὐχὶ ἀλλὰ ἐγέλασας 16 ἐξαναστάντες δὲ ἐκεῖθεν οἱ
ἄνδρες κατέβλεψαν ἐπὶ πρόσωπον Σοδομων καὶ Γομορρας
Αβρααμ δὲ συνεπορεύετο μετ' αὐτῶν συμπροπέμπων
αὐτούς 17 ὁ δὲ κύριος εἶπεν μὴ κρύψω ἐγὼ ἀπὸ Αβρααμ
τοῦ παιδός μου ἃ ἐγὼ ποιῶ 18 Αβρααμ δὲ γινόμενος ἔσται
εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ
πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς 19 ἦδεν γὰρ ὅτι συντάξει τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν καὶ φυλάξουσιν
τὰς ὁδοὺς κυρίου ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν ὅπως
ἂν ἐπαγάγη κύριος ἐπὶ Αβρααμ πάντα ὅσα ἐλάλησεν
πρὸς αὐτόν 20 εἶπεν δὲ κύριος κραυγὴ Σοδομων καὶ
Γομορρας πεπλήθουνται καὶ αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι
σφόδρα 21 καταβάς οὖν ὄψομαι εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν
αὐτῶν τὴν ἐρχομένην πρὸς με συντελοῦνται εἰ δὲ μὴ

ἵνα γινῶ **22** καὶ ἀποστρέψαντες ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες ἦλθον εἰς Σοδομα Αβρααμ δὲ ἦν ἐστηκὼς ἐναντίον κυρίου **23** καὶ ἐγγίσας Αβρααμ εἶπεν μὴ συναπολέσης δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής **24** ἐὰν ᾧσιν πενήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει ἀπολεῖς αὐτούς οὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν τόπον ἕνεκεν τῶν πενήκοντα δικαίων ἐὰν ᾧσιν ἐν αὐτῇ **25** μηδαμῶς σὺ ποιήσεις ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο τοῦ ἀποκτεῖναι δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής μηδαμῶς ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν οὐ ποιήσεις κρίσιν **26** εἶπεν δὲ κύριος ἐὰν εὕρω ἐν Σοδομοῖς πενήκοντα δικαίους ἐν τῇ πόλει ἀφήσω πάντα τὸν τόπον δι' αὐτούς **27** καὶ ἀποκριθεὶς Αβρααμ εἶπεν νῦν ἠρξάμην λαλῆσαι πρὸς τὸν κύριον ἐγὼ δὲ εἶμι γῆ καὶ σποδός **28** ἐὰν δὲ ἐλαττονωθῶσιν οἱ πενήκοντα δίκαιοι πέντε ἀπολεῖς ἕνεκεν τῶν πέντε πᾶσαν τὴν πόλιν καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἐὰν εὕρω ἐκεῖ τεσσαράκοντα πέντε **29** καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν ἐὰν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τεσσαράκοντα **30** καὶ εἶπεν μὴ τι κύριε ἐὰν λαλήσω ἐὰν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἐὰν εὕρω ἐκεῖ τριάκοντα **31** καὶ εἶπεν ἐπειδὴ ἔχω λαλῆσαι πρὸς τὸν κύριον ἐὰν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν εἴκοσι **32** καὶ εἶπεν μὴ τι κύριε ἐὰν λαλήσω ἔτι ἅπαξ ἐὰν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν δέκα **33** ἀπῆλθεν δὲ κύριος ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Αβρααμ καὶ Αβρααμ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ

19 ἦλθον δὲ οἱ δύο ἄγγελοι εἰς Σοδομα ἐσπέρας Λωτ δὲ ἐκάθητο παρὰ τὴν πύλην Σοδομων ἰδὼν δὲ Λωτ

ἔξανέστη εἰς συνάντησιν αὐτοῖς καὶ προσεκύνησεν τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν **2** καὶ εἶπεν ἰδοὺ κύριοι ἐκκλίνατε εἰς τὸν οἶκον τοῦ παιδὸς ὑμῶν καὶ καταλύσατε καὶ νίψασθε τοὺς πόδας ὑμῶν καὶ ὀρθρίσαντες ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν εἶπαν δὲ οὐχὶ ἀλλ' ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν **3** καὶ κατεβιάζετο αὐτούς καὶ ἐξέκλιναν πρὸς αὐτὸν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς πότον καὶ ἀζύμους ἔπεψεν αὐτοῖς καὶ ἔφαγον **4** πρὸ τοῦ κοιμηθῆναι καὶ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως οἱ Σοδομίται περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν ἀπὸ νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου ἅπας ὁ λαὸς ἅμα **5** καὶ ἐξεκαλοῦντο τὸν Λωτ καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν ποῦ εἰσιν οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες πρὸς σὲ τὴν νύκτα ἐξάγαγε αὐτούς πρὸς ἡμᾶς ἵνα συγγενώμεθα αὐτοῖς **6** ἐξῆλθεν δὲ Λωτ πρὸς αὐτούς πρὸς τὸ πρόθυρον τὴν δὲ θύραν προσέφωξεν ὀπίσω αὐτοῦ **7** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς μηδαμῶς ἀδελφοί μὴ πονηρεύσησθε **8** εἰσὶν δὲ μοι δύο θυγατέρες αἱ οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα ἐξάξω αὐτάς πρὸς ὑμᾶς καὶ χρήσασθε αὐταῖς καθὰ ἂν ἀρέσκη ὑμῖν μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους μὴ ποιήσητε μηδὲν ἄδικον οὐ εἶνεκεν εἰσῆλθον ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν δοκῶν μου **9** εἶπαν δὲ ἀπόστα ἐκεῖ εἷς ἦλθες παροικεῖν μὴ καὶ κρίσιν κρίνειν νῦν οὖν σὲ κακώσομεν μᾶλλον ἢ ἐκείνους καὶ παρεβιάζοντο τὸν ἄνδρα τὸν Λωτ σφόδρα καὶ ἠγγίσαν συντριῖψαι τὴν θύραν **10** ἐκτείναντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας εἰσεσπάσαντο τὸν Λωτ πρὸς ἑαυτούς εἰς τὸν οἶκον καὶ τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἀπέκλεισαν **11** τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου ἐπάταξαν ἀορασίᾳ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ παρελύθησαν ζητοῦντες τὴν θύραν **12** εἶπαν δὲ οἱ ἄνδρες πρὸς Λωτ ἔστιν τίς

σοι ὧδε γαμβροὶ ἢ υἱοὶ ἢ θυγατέρες ἢ εἴ τις σοι ἄλλος ἔστιν ἐν τῇ πόλει ἐξάγαγε ἐκ τοῦ τόπου τούτου **13** ὅτι ἀπόλλυμεν ἡμεῖς τὸν τόπον τοῦτον ὅτι ὑψώθη ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἐναντίον κυρίου καὶ ἀπέστειλεν ἡμᾶς κύριος ἐκτρίψαι αὐτήν **14** ἐξῆλθεν δὲ Λωτ καὶ ἐλάλησεν πρὸς τοὺς γαμβροὺς αὐτοῦ τοὺς εἰληφότας τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀνάστητε καὶ ἐξέλθατε ἐκ τοῦ τόπου τούτου ὅτι ἐκτρίβει κύριος τὴν πόλιν ἔδοξεν δὲ γελοιάζειν ἐναντίον τῶν γαμβρῶν αὐτοῦ **15** ἡνίκα δὲ ὄρθρος ἐγένετο ἐπεσπούδαζον οἱ ἄγγελοι τὸν Λωτ λέγοντες ἀναστὰς λαβὲ τὴν γυναῖκά σου καὶ τὰς δύο θυγατέρας σου ἃς ἔχεις καὶ ἐξελθε ἵνα μὴ συναπόλη ταῖς ἀνομίαις τῆς πόλεως **16** καὶ ἐταράχθησαν καὶ ἐκράτησαν οἱ ἄγγελοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς χειρὸς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν χειρῶν τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ φείσασθαι κύριον αὐτοῦ **17** καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξήγαγον αὐτοὺς ἔξω καὶ εἶπαν σῶζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν μὴ περιβλέψῃς εἰς τὰ ὀπίσω μηδὲ στής ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ εἰς τὸ ὄρος σῶζου μήποτε συμπαραλημφθῆς **18** εἶπεν δὲ Λωτ πρὸς αὐτούς δέομαι κύριε **19** ἐπειδὴ εὗρεν ὁ παῖς σου ἕλεος ἐναντίον σου καὶ ἐμεγάλυνας τὴν δικαιοσύνην σου ὃ ποιεῖς ἐπ' ἐμέ τοῦ ζῆν τὴν ψυχὴν μου ἐγὼ δὲ οὐ δυνήσομαι διασωθῆναι εἰς τὸ ὄρος μὴ καταλάβῃ με τὰ κακὰ καὶ ἀποθάνω **20** ἰδοὺ ἡ πόλις αὕτη ἐγγὺς τοῦ καταφυγεῖν με ἐκεῖ ἢ ἔστιν μικρὰ ἐκεῖ σωθῆσομαι οὐ μικρὰ ἔστιν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ μου **21** καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ ἐθαύμασά σου τὸ πρόσωπον καὶ ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ τοῦ μὴ καταστρέψαι τὴν πόλιν περὶ ἧς ἐλάλησας **22** σπεῦσον οὖν τοῦ σωθῆναι ἐκεῖ οὐ γὰρ δυνήσομαι ποιῆσαι πρᾶγμα ἕως τοῦ σε εἰσελθεῖν ἐκεῖ διὰ

τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης Σηγωρ **23** ὁ ἥλιος ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ Λωτ εἰσῆλθεν εἰς Σηγωρ **24** καὶ κύριος ἔβρεξεν ἐπὶ Σοδομα καὶ Γομορρα θεῖον καὶ πῦρ παρὰ κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ **25** καὶ κατέστρεψεν τὰς πόλεις ταύτας καὶ πᾶσαν τὴν περίοικον καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν ταῖς πόλεσιν καὶ πάντα τὰ ἀνατέλλοντα ἐκ τῆς γῆς **26** καὶ ἐπέβλεψεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἐγένετο στήλη ἀλός **27** ὥρθρισεν δὲ Αβρααμ τὸ πρωὶ εἰς τὸν τόπον οὗ εἰστήκει ἐναντίον κυρίου **28** καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πρόσωπον Σοδομων καὶ Γομορρας καὶ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς τῆς περιχώρου καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ ἀνέβαινεν φλόξ τῆς γῆς ὡσεὶ ἀτμὶς καμίνου **29** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐκτριψαί κύριον πάσας τὰς πόλεις τῆς περιοίκου ἐμνήσθη ὁ θεὸς τοῦ Αβρααμ καὶ ἐξαπέστειλεν τὸν Λωτ ἐκ μέσου τῆς καταστροφῆς ἐν τῷ καταστρέψαι κύριον τὰς πόλεις ἐν αἷς κατῶκει ἐν αὐταῖς Λωτ **30** ἀνέβη δὲ Λωτ ἐκ Σηγωρ καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ὄρει καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐφοβήθη γὰρ κατοικῆσαι ἐν Σηγωρ καὶ ᾤκησεν ἐν τῷ σπηλαίῳ αὐτὸς καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ **31** εἶπεν δὲ ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν ὁ πατήρ ἡμῶν πρεσβύτερος καὶ οὐδεὶς ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς ὃς εἰσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ὡς καθήκει πάση τῇ γῆ **32** δεῦρο καὶ ποτίσωμεν τὸν πατέρα ἡμῶν οἶνον καὶ κοιμηθῶμεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα **33** ἐπότισαν δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ καὶ εἰσελθοῦσα ἡ πρεσβυτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ οὐκ ᾔδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὴν καὶ ἀναστῆναι **34** ἐγένετο δὲ τῇ ἐπαύριον καὶ εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν ἰδοὺ

έκοιμήθην έχθές μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ποτίσωμεν αὐτὸν οἶνον καὶ τὴν νύκτα ταύτην καὶ εἰσελθοῦσα κοιμήθητι μετ' αὐτοῦ καὶ ἐξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα **35** ἐπότισαν δὲ καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον καὶ εἰσελθοῦσα ἡ νεωτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ οὐκ ᾔδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὴν καὶ ἀναστῆναι **36** καὶ συνέλαβον αἱ δύο θυγατέρες Λωτ ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτῶν **37** καὶ ἔτεκεν ἡ πρεσβυτέρα υἰὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωαβ λέγουσα ἐκ τοῦ πατρὸς μου οὗτος πατὴρ Μωαβιτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας **38** ἔτεκεν δὲ καὶ ἡ νεωτέρα υἰὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αμμαν υἱὸς τοῦ γένους μου οὗτος πατὴρ Αμμανιτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας

20 καὶ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν Ἀβρααμ εἰς γῆν πρὸς λίβα καὶ ὤκησεν ἀνὰ μέσον Καδης καὶ ἀνὰ μέσον Σουρ καὶ παρώκησεν ἐν Γεραροῖς **2** εἶπεν δὲ Ἀβρααμ περὶ Σαρρας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὅτι ἀδελφή μου ἐστὶν ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν ὅτι γυνή μου ἐστὶν μήποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως δι' αὐτήν ἀπέστειλεν δὲ Ἀβιμελεχ βασιλεὺς Γεραρων καὶ ἔλαβεν τὴν Σαρραν **3** καὶ εἰσῆλθεν ὁ θεὸς πρὸς Ἀβιμελεχ ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα καὶ εἶπεν ἰδοὺ σὺ ἀποθνήσκεις περὶ τῆς γυναικὸς ἧς ἔλαβες αὕτη δέ ἐστὶν συνωκηκυῖα ἀνδρὶ **4** Ἀβιμελεχ δὲ οὐχ ἤψατο αὐτῆς καὶ εἶπεν κύριε ἔθνος ἀγνοοῦν καὶ δίκαιον ἀπολεῖς **5** οὐκ αὐτός μοι εἶπεν ἀδελφή μου ἐστὶν καὶ αὐτὴ μοι εἶπεν ἀδελφός μου ἐστὶν ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ χειρῶν ἐποίησα τοῦτο **6** εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς καθ' ὕπνον κάγῳ ἔγνω ὅτι ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ἐποίησας τοῦτο καὶ ἐφεισάμην ἐγὼ σου τοῦ μὴ ἀμαρτεῖν σε εἰς ἐμέ ἔνεκεν

τούτου οὐκ ἀφήκᾳ σε ἄψασθαι αὐτῆς 7 νῦν δὲ ἀπόδος τὴν
γυναῖκα τῷ ἀνθρώπῳ ὅτι προφήτης ἐστὶν καὶ προσεύξεται
περὶ σοῦ καὶ ζήσῃ εἰ δὲ μὴ ἀποδίδως γινώθι ὅτι ἀποθανῆ
σὺ καὶ πάντα τὰ σὰ 8 καὶ ὄρθρισεν Ἀβιμελεχ τὸ πρῶτον καὶ
ἐκάλεσεν πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν πάντα
τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν ἐφοβήθησαν δὲ πάντες
οἱ ἄνθρωποι σφόδρα 9 καὶ ἐκάλεσεν Ἀβιμελεχ τὸν Ἀβραάμ
καὶ εἶπεν αὐτῷ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν μή τι ἡμάρτομεν
εἰς σέ ὅτι ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου
ἀμαρτίαν μεγάλην ἔργον ὃ οὐδεὶς ποιήσει πεποιήκᾳς μοι
10 εἶπεν δὲ Ἀβιμελεχ τῷ Ἀβραάμ τί ἐνιδὼν ἐποίησας τοῦτο
11 εἶπεν δὲ Ἀβραάμ εἶπα γάρ ἄρα οὐκ ἔστιν θεοσέβεια ἐν
τῷ τόπῳ τούτῳ ἐμέ τε ἀποκτενοῦσιν ἕνεκεν τῆς γυναικὸς
μου 12 καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀδελφὴ μου ἐστὶν ἐκ πατρὸς ἀλλ'
οὐκ ἐκ μητρὸς ἐγενήθη δέ μοι εἰς γυναῖκα 13 ἐγένετο
δὲ ἡνῖκα ἐξήγαγέν με ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς
μου καὶ εἶπα αὐτῇ ταύτην τὴν δικαιοσύνην ποιήσεις
ἐπ' ἐμέ εἰς πάντα τόπον οὗ ἂν εἰσέλθωμεν ἐκεῖ εἰπὼν
ἐμέ ὅτι ἀδελφός μου ἐστὶν 14 ἔλαβεν δὲ Ἀβιμελεχ χίλια
δίδραχμα πρόβατα καὶ μόσχους καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας
καὶ ἔδωκεν τῷ Ἀβραάμ καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ Σαρραν τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ 15 καὶ εἶπεν Ἀβιμελεχ τῷ Ἀβραάμ ἰδοὺ ἡ
γῆ μου ἐναντίον σου οὗ ἂν σοὶ ἀρέσκη κατοίκει 16 τῇ δὲ
Σαρρα εἶπεν ἰδοὺ δέδωκα χίλια δίδραχμα τῷ ἀδελφῷ σου
ταῦτα ἔσται σοὶ εἰς τιμὴν τοῦ προσώπου σου καὶ πάσαις
ταῖς μετὰ σοῦ καὶ πάντα ἀλήθευσον 17 προσηύξατο δὲ
Ἀβραάμ πρὸς τὸν θεόν καὶ ἰάσατο ὁ θεὸς τὸν Ἀβιμελεχ καὶ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰς παιδίσκας αὐτοῦ καὶ ἔτεκον 18
ὅτι συγκλείων συνέκλεισεν κύριος ἕξωθεν πᾶσαν μήτραν

ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Αβιμελεχ ἔνεκεν Σαρρας τῆς γυναικὸς
Αβρααμ

21 καὶ κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σαρραν καθὰ εἶπεν
καὶ ἐποίησεν κύριος τῇ Σαρρα καθὰ ἐλάλησεν **2** καὶ
συλλαβοῦσα ἔτεκεν Σαρρα τῷ Αβρααμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας
εἰς τὸν καιρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος **3** καὶ ἐκάλεσεν
Αβρααμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου αὐτῷ ὄν
ἔτεκεν αὐτῷ Σαρρα Ισαακ **4** περιέτεμεν δὲ Αβρααμ τὸν
Ισαακ τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός **5**
Αβρααμ δὲ ἦν ἑκατὸν ἐτῶν ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ισαακ
ὁ υἱὸς αὐτοῦ **6** εἶπεν δὲ Σαρρα γέλωτά μοι ἐποίησεν
κύριος ὃς γὰρ ἂν ἀκούσῃ συγχαρεῖταί μοι **7** καὶ εἶπεν
τίς ἀναγγελεῖ τῷ Αβρααμ ὅτι θηλάζει παιδίον Σαρρα ὅτι
ἔτεκον υἱὸν ἐν τῷ γήρει μου **8** καὶ ηὐξήθη τὸ παιδίον
καὶ ἀπεγαλακτίσθη καὶ ἐποίησεν Αβρααμ δοχὴν μεγάλην
ἧ ἡμέρᾳ ἀπεγαλακτίσθη Ισαακ ὁ υἱὸς αὐτοῦ **9** ἰδοῦσα
δὲ Σαρρα τὸν υἱὸν Αγαρ τῆς Αἰγυπτίας ὃς ἐγένετο τῷ
Αβρααμ παίζοντα μετὰ Ισαακ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς **10** καὶ εἶπεν
τῷ Αβρααμ ἔκβαλε τὴν παιδίσκην ταύτην καὶ τὸν υἱὸν
αὐτῆς οὐ γὰρ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης ταύτης
μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ισαακ **11** σκληρὸν δὲ ἐφάνη τὸ ῥῆμα
σφόδρα ἐναντίον Αβρααμ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ **12** εἶπεν δὲ
ὁ θεὸς τῷ Αβρααμ μὴ σκληρὸν ἔστω τὸ ῥῆμα ἐναντίον
σου περὶ τοῦ παιδίου καὶ περὶ τῆς παιδίσκης πάντα ὅσα
ἔαν εἴπῃ σοι Σαρρα ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῆς ὅτι ἐν Ισαακ
κληθήσεται σοι σπέρμα **13** καὶ τὸν υἱὸν δὲ τῆς παιδίσκης
ταύτης εἰς ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτόν ὅτι σπέρμα σὸν
ἐστίν **14** ἀνέστη δὲ Αβρααμ τὸ πρῶτον καὶ ἔλαβεν ἄρτους
καὶ ἄσκον ὕδατος καὶ ἔδωκεν Αγαρ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν

ὦμον καὶ τὸ παιδίον καὶ ἀπέστειλεν αὐτήν ἀπελθοῦσα
δὲ ἐπλανᾶτο τὴν ἔρημον κατὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου **15**
ἐξέλιπεν δὲ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἀσκοῦ καὶ ἔρριψεν τὸ παιδίον
ὑποκάτω μιᾶς ἐλάτης **16** ἀπελθοῦσα δὲ ἐκάθητο ἀπέναντι
αὐτοῦ μακρόθεν ὥσει τόξου βολὴν εἶπεν γὰρ οὐ μὴ ἴδω
τὸν θάνατον τοῦ παιδίου μου καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι
αὐτοῦ ἀναβοῆσαν δὲ τὸ παιδίον ἔκλαυσεν **17** εἰσήκουσεν
δὲ ὁ θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν καὶ
ἐκάλεσεν ἄγγελος τοῦ θεοῦ τὴν Ἀγαρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ εἶπεν αὐτῇ τί ἐστὶν Ἀγαρ μὴ φοβοῦ ἐπακήκοεν γὰρ
ὁ θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου σου ἐκ τοῦ τόπου οὗ
ἐστὶν **18** ἀνάστηθι λαβὲ τὸ παιδίον καὶ κράτησον τῇ
χειρί σου αὐτό εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτόν **19** καὶ
ἀνέωξεν ὁ θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ εἶδεν φρέαρ
ὑδατος ζῶντος καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔπλησεν τὸν ἀσκὸν
ὑδατος καὶ ἐπότισεν τὸ παιδίον **20** καὶ ἦν ὁ θεὸς μετὰ τοῦ
παιδίου καὶ ηὐξήθη καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐγένετο
δὲ τοξότης **21** καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Φαραν
καὶ ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ γυναῖκα ἐκ γῆς Αἰγύπτου **22**
ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ εἶπεν Αβιμελεχ καὶ
Οχοζαθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φικολ ὁ ἀρχιστράτηγος
τῆς δυνάμεως αὐτοῦ πρὸς Αβρααμ λέγων ὁ θεὸς μετὰ
σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν ποιῆς **23** νῦν οὖν ὁμοσόν μοι
τὸν θεὸν μὴ ἀδικήσιν με μηδὲ τὸ σπέρμα μου μηδὲ τὸ
ὄνομά μου ἀλλὰ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ἣν ἐποίησα μετὰ
σοῦ ποιήσεις μετ' ἐμοῦ καὶ τῇ γῆ ἧ σὺ παρώκησας ἐν
αὐτῇ **24** καὶ εἶπεν Αβρααμ ἐγὼ ὁμοῦμαι **25** καὶ ἤλεγξεν
Αβρααμ τὸν Αβιμελεχ περὶ τῶν φρεάτων τοῦ ὑδατος ὧν
ἀφείλαντο οἱ παῖδες τοῦ Αβιμελεχ **26** καὶ εἶπεν αὐτῷ

Αβιμελεχ οὐκ ἔγνω τὴν ἐποίησεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο οὐδὲ
σύ μοι ἀπήγγειλας οὐδὲ ἐγὼ ἤκουσα ἀλλ' ἢ σήμερον **27**
καὶ ἔλαβεν Αβρααμ πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ἔδωκεν
τῷ Αβιμελεχ καὶ διέθεντο ἀμφοτέροι διαθήκην **28** καὶ
ἔστησεν Αβρααμ ἑπτὰ ἀμνάδας προβάτων μόνας **29** καὶ
εἶπεν Αβιμελεχ τῷ Αβρααμ τί εἰσὶν αἱ ἑπτὰ ἀμνάδες τῶν
προβάτων τούτων ἃς ἔστησας μόνας **30** καὶ εἶπεν Αβρααμ
ὅτι τὰς ἑπτὰ ἀμνάδας ταύτας λήμψη παρ' ἐμοῦ ἵνα ὦσίν
μοι εἰς μαρτύριον ὅτι ἐγὼ ὠρυξα τὸ φρέαρ τοῦτο **31** διὰ
τοῦτο ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνου Φρέαρ
ὄρκισμοῦ ὅτι ἐκεῖ ὤμοσαν ἀμφοτέροι **32** καὶ διέθεντο
διαθήκην ἐν τῷ φρέατι τοῦ ὄρκου ἀνέστη δὲ Αβιμελεχ καὶ
Οχοζαθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φικολ ὁ ἀρχιστράτηγος
τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν
Φυλιστιμ **33** καὶ ἐφύτευσεν Αβρααμ ἄρουραν ἐπὶ τῷ
φρέατι τοῦ ὄρκου καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ τὸ ὄνομα κυρίου
θεοῦ αἰώνιος **34** παρῶκησεν δὲ Αβρααμ ἐν τῇ γῇ τῶν
Φυλιστιμ ἡμέρας πολλάς

22 καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ὁ θεὸς ἐπείραζεν
τὸν Αβρααμ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Αβρααμ Αβρααμ ὁ δὲ
εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ **2** καὶ εἶπεν λαβὲ τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν
ὃν ἠγάπησας τὸν Ισαακ καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν
ὑψηλὴν καὶ ἀνένεγκον αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὀλοκάρπωσιν ἐφ'
ἐν τῶν ὁρέων ὧν ἄν σοι εἴπω **3** ἀναστὰς δὲ Αβρααμ τὸ
πρωτὶ ἐπέσαξεν τὴν ὄνον αὐτοῦ παρέλαβεν δὲ μεθ' ἑαυτοῦ
δύο παῖδας καὶ Ισαακ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ σχίσας ξύλα εἰς
ὀλοκάρπωσιν ἀναστὰς ἐπορεύθη καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον
ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός **4** τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἀναβλέψας
Αβρααμ τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν τὸν τόπον μακρόθεν **5** καὶ

εἶπεν Αβρααμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ καθίσατε αὐτοῦ μετὰ
τῆς ὄνου ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον διελευσόμεθα ἕως ᾧδε
καὶ προσκυνήσαντες ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς 6 ἔλαβεν
δὲ Αβρααμ τὰ ξύλα τῆς ὀλοκαρπώσεως καὶ ἐπέθηκεν
Ισαακ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἔλαβεν δὲ καὶ τὸ πῦρ μετὰ χεῖρα καὶ
τὴν μάχαιραν καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα 7 εἶπεν δὲ
Ισαακ πρὸς Αβρααμ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἶπας πάτερ ὁ δὲ
εἶπεν τί ἐστὶν τέκνον λέγων ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα
ποῦ ἐστὶν τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὀλοκάρπωσιν 8 εἶπεν δὲ
Αβρααμ ὁ θεὸς ὄψεται ἐαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν
τέκνον πορευθέντες δὲ ἀμφότεροι ἅμα 9 ἦλθον ἐπὶ τὸν
τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς καὶ ὑκοδόμησεν ἐκεῖ Αβρααμ
θυσιαστήριον καὶ ἐπέθηκεν τὰ ξύλα καὶ συμποδίσας Ισαακ
τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
ἐπάνω τῶν ξύλων 10 καὶ ἐξέτεινεν Αβρααμ τὴν χεῖρα
αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ 11
καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
εἶπεν αὐτῷ Αβρααμ Αβρααμ ὁ δὲ εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ 12 καὶ
εἶπεν μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον μηδὲ
ποιήσῃς αὐτῷ μηδὲν νῦν γὰρ ἔγνω ὅτι φοβῆ τὸν θεὸν σὺ
καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ 13 καὶ
ἀναβλέψας Αβρααμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδεν καὶ ἰδοὺ
κριὸς εἷς κατεχόμενος ἐν φυτῷ σαβεκ τῶν κεράτων καὶ
ἐπορεύθη Αβρααμ καὶ ἔλαβεν τὸν κριὸν καὶ ἀνήνεγκεν
αὐτὸν εἰς ὀλοκάρπωσιν ἀντὶ Ισαακ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ 14 καὶ
ἐκάλεσεν Αβρααμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου κύριος
εἶδεν ἵνα εἴπωσιν σήμερον ἐν τῷ ὄρει κύριος ὤφθη 15 καὶ
ἐκάλεσεν ἄγγελος κυρίου τὸν Αβρααμ δεύτερον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ 16 λέγων κατ' ἐμαυτοῦ ὧμοσα λέγει κύριος οὔ

εἵνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ 17 ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων 18 καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς 19 ἀπεστράφη δὲ Ἀβρααμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἀναστάντες ἐπορεύθησαν ἅμα ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου καὶ κατώκησεν Ἀβρααμ ἐπὶ τῷ φρέατι τοῦ ὄρκου 20 ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἀβρααμ λέγοντες ἰδοὺ τέτοκεν Μελχα καὶ αὐτὴ υἱοὺς Ναχωρ τῷ ἀδελφῷ σου 21 τὸν Ωξ πρωτότοκον καὶ τὸν Βαυξ ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ τὸν Καμουηλ πατέρα Σύρων 22 καὶ τὸν Χασαδ καὶ τὸν Αἶζου καὶ τὸν Φαλδας καὶ τὸν Ἰεδλαφ καὶ τὸν Βαθουηλ 23 καὶ Βαθουηλ ἐγέννησεν τὴν Ρεβεκκαν ὅκτῳ οὗτοι υἱοὶ οὓς ἔτεκεν Μελχα τῷ Ναχωρ τῷ ἀδελφῷ Ἀβρααμ 24 καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἣ ὄνομα Ρεημα ἔτεκεν καὶ αὐτὴ τὸν Ταβεκ καὶ τὸν Γααμ καὶ τὸν Τοχος καὶ τὸν Μωχα

23 ἐγένετο δὲ ἡ ζωὴ Σαρρας ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι ἐπτὰ 2 καὶ ἀπέθανεν Σαρρα ἐν πόλει Ἀρβοκ ἣ ἐστὶν ἐν τῷ κοιλῶματι αὕτη ἐστὶν Χεβρων ἐν γῆ Χανααν ἦλθεν δὲ Ἀβρααμ κόψασθαι Σαρραν καὶ πενθῆσαι 3 καὶ ἀνέστη Ἀβρααμ ἀπὸ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς Χετ λέγων 4 πάροικος καὶ παρεπίδημος ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν δότε οὖν μοι κτῆσιν τάφου μεθ' ὑμῶν καὶ θάψω τὸν νεκρόν μου ἀπ' ἐμοῦ 5 ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Χετ πρὸς Ἀβρααμ λέγοντες 6 μή κύριε ἄκουσον δὲ ἡμῶν βασιλεὺς παρὰ θεοῦ εἶ σὺ

ἐν ἡμῖν ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς μνημείοις ἡμῶν θάψον τὸν νεκρὸν σου οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν τὸ μνημεῖον αὐτοῦ κωλύσει ἀπὸ σοῦ τοῦ θάψαι τὸν νεκρὸν σου ἐκεῖ **7** ἀναστὰς δὲ Ἀβρααμ προσεκύνησεν τῷ λαῷ τῆς γῆς τοῖς υἱοῖς Χετ **8** καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς Ἀβρααμ λέγων εἰ ἔχετε τῆ ψυχῆ ὑμῶν ὥστε θάψαι τὸν νεκρὸν μου ἀπὸ προσώπου μου ἀκούσατέ μου καὶ λαλήσατε περὶ ἐμοῦ Εφρων τῷ τοῦ Σααρ **9** καὶ δότω μοι τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν ὃ ἐστὶν αὐτῷ τὸ ὄν ἐν μέρει τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ ἀργυρίου τοῦ ἀξίου δότω μοι αὐτὸ ἐν ὑμῖν εἰς κτήσιν μνημείου **10** Εφρων δὲ ἐκάθητο ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Χετ ἀποκριθεὶς δὲ Εφρων ὁ Χετταῖος πρὸς Ἀβρααμ εἶπεν ἀκουόντων τῶν υἱῶν Χετ καὶ πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν λέγων **11** παρ' ἐμοῦ γενοῦ κύριε καὶ ἄκουσόν μου τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον τὸ ἐν αὐτῷ σοι δίδωμι ἐναντίον πάντων τῶν πολιτῶν μου δέδωκά σοι θάψον τὸν νεκρὸν σου **12** καὶ προσεκύνησεν Ἀβρααμ ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς **13** καὶ εἶπεν τῷ Εφρων εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ τῆς γῆς ἐπειδὴ πρὸς ἐμοῦ εἶ ἄκουσόν μου τὸ ἀργύριον τοῦ ἀγροῦ λαβὲ παρ' ἐμοῦ καὶ θάψω τὸν νεκρὸν μου ἐκεῖ **14** ἀπεκρίθη δὲ Εφρων τῷ Ἀβρααμ λέγων **15** οὐχὶ κύριε ἀκήκοα γῆ τετρακοσίων διδράχμων ἀργυρίου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ τί ἂν εἶη τοῦτο σὺ δὲ τὸν νεκρὸν σου θάψον **16** καὶ ἤκουσεν Ἀβρααμ τοῦ Εφρων καὶ ἀπεκατέστησεν Ἀβρααμ τῷ Εφρων τὸ ἀργύριον ὃ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὦτα τῶν υἱῶν Χετ τετρακόσια δίδραχμα ἀργυρίου δοκίμου ἐμπόροις **17** καὶ ἔστη ὁ ἀγρὸς Εφρων ὃς ἦν ἐν τῷ διπλῷ σπηλαίῳ ὃς ἐστὶν κατὰ πρόσωπον Μαμβρη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἦν ἐν αὐτῷ καὶ πᾶν δένδρον ὃ ἦν ἐν τῷ ἀγρῷ ὃ ἐστὶν

έν τοῖς ὀρίοις αὐτοῦ κύκλῳ **18** τῷ Ἀβρααμ εἰς κτήσιν ἐναντίον τῶν υἱῶν Χετ καὶ πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν **19** μετὰ ταῦτα ἔθαψεν Ἀβρααμ Σαρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀγροῦ τῷ διπλῷ ὃ ἐστὶν ἀπέναντι Μαμβρη αὕτη ἐστὶν Χεβρων ἐν τῇ γῆ Χανααν **20** καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἦν ἐν αὐτῷ τῷ Ἀβρααμ εἰς κτήσιν τάφου παρὰ τῶν υἱῶν Χετ

24 καὶ Ἀβρααμ ἦν πρεσβύτερος προβεβηκῶς ἡμερῶν καὶ κύριος εὐλόγησεν τὸν Ἀβρααμ κατὰ πάντα **2** καὶ εἶπεν Ἀβρααμ τῷ παιδί αὐτοῦ τῷ πρεσβυτέρῳ τῆς οἰκίας αὐτοῦ τῷ ἄρχοντι πάντων τῶν αὐτοῦ θές τὴν χειρὰ σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου **3** καὶ ἐξορκιῶ σε κύριον τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸν θεὸν τῆς γῆς ἵνα μὴ λάβῃς γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ἰσαακ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χανααναίων μεθ' ὧν ἐγὼ οἰκῶ ἐν αὐτοῖς **4** ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν μου οὗ ἐγενόμην πορεύση καὶ εἰς τὴν φυλὴν μου καὶ λήμψη γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ἰσαακ ἐκεῖθεν **5** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ παῖς μήποτε οὐ βούλεται ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετ' ἐμοῦ ὀπίσω εἰς τὴν γῆν ταύτην ἀποστρέψω τὸν υἱόν σου εἰς τὴν γῆν ὅθεν ἐξῆλθες ἐκεῖθεν **6** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν Ἀβρααμ πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν υἱόν μου ἐκεῖ **7** κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ θεὸς τῆς γῆς ὃς ἔλαβέν με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐκ τῆς γῆς ἧς ἐγενήθην ὃς ἐλάλησέν μοι καὶ ὤμοσέν μοι λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου αὐτὸς ἀποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ ἔμπροσθέν σου καὶ λήμψη γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ἰσαακ ἐκεῖθεν **8** ἐὰν δὲ μὴ θέλῃ ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετὰ σοῦ εἰς τὴν γῆν ταύτην καθαρὸς ἔσῃ ἀπὸ τοῦ ὄρκου τούτου μόνον τὸν υἱόν μου μὴ ἀποστρέψῃς ἐκεῖ **9** καὶ

ἔθηκεν ὁ παῖς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν μηρὸν Ἀβρααμ τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ὤμοσεν αὐτῷ περὶ τοῦ ῥήματος τούτου **10** καὶ ἔλαβεν ὁ παῖς δέκα καμήλους ἀπὸ τῶν καμήλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς τὴν πόλιν Ναχωρ **11** καὶ ἐκοίμισεν τὰς καμήλους ἕξω τῆς πόλεως παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος τὸ πρὸς ὁπὲ ἡνίκα ἐκπορεύονται αἱ ὑδρευόμεναι **12** καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβρααμ εὐδόωσον ἐναντίον ἐμοῦ σήμερον καὶ ποιήσον ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου Ἀβρααμ **13** ἰδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος αἱ δὲ θυγατέρες τῶν οἰκούντων τὴν πόλιν ἐκπορεύονται ἀντλήσαι ὕδωρ **14** καὶ ἔσται ἡ παρθένος ἧ ἂν ἐγὼ εἶπω ἐπὶ κλινὸν τὴν ὑδρίαν σου ἵνα πίω καὶ εἶπη μοι πίε καὶ τὰς καμήλους σου ποτιῶ ἕως ἂν παύσωνται πίνουσαι ταύτην ἡτοίμασας τῷ παιδί σου Ἰσαακ καὶ ἐν τούτῳ γινώσονται ὅτι ἐποίησας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Ἀβρααμ **15** καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι αὐτὸν λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ καὶ ἰδοὺ Ρεβεκκα ἐξεπορεύετο ἡ τεχθεῖσα Βαθουηλ υἱῷ Μελχας τῆς γυναικὸς Ναχωρ ἀδελφοῦ δὲ Ἀβρααμ ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς **16** ἡ δὲ παρθένος ἦν καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα παρθένος ἦν ἀνὴρ οὐκ ἔγνω αὐτὴν καταβᾶσα δὲ ἐπὶ τὴν πηγὴν ἔπλησεν τὴν ὑδρίαν καὶ ἀνέβη **17** ἐπέδραμεν δὲ ὁ παῖς εἰς συνάντησιν αὐτῆς καὶ εἶπεν πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου **18** ἡ δὲ εἶπεν πίε κύριε καὶ ἔσπευσεν καὶ καθεῖλεν τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς καὶ ἐπότισεν αὐτόν **19** ἕως ἐπαύσατο πίνων καὶ εἶπεν καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρεύσομαι ἕως ἂν πᾶσαι πίωσιν **20** καὶ ἔσπευσεν καὶ

ἔξεκένωσεν τὴν ὑδρίαν εἰς τὸ ποτιστήριον καὶ ἔδραμεν ἔτι ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλησαι καὶ ὑδρεύσατο πάσαις ταῖς καμήλοις **21** ὁ δὲ ἄνθρωπος κατεμάνθανεν αὐτὴν καὶ παρεσιώπα τοῦ γινῶναι εἰ εὐόδωκεν κύριος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἢ οὐ **22** ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐπαύσαντο πᾶσαι αἱ κάμηλοι πίνουσαι ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος ἐνώτια χρυσᾶ ἀνά δραχμὴν ὀλκῆς καὶ δύο ψέλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς δέκα χρυσῶν ὀλκῆ αὐτῶν **23** καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὴν καὶ εἶπεν θυγάτηρ τίνος εἶ ἀνάγγειλόν μοι εἰ ἔστιν παρὰ τῷ πατρὶ σου τόπος ἡμῖν καταλῦσαι **24** καὶ εἶπεν αὐτῷ θυγάτηρ Βαθουηλ εἰμὶ ἐγὼ τοῦ Μελχας ὃν ἔτεκεν τῷ Ναχωρ **25** καὶ εἶπεν αὐτῷ καὶ ἄχυρα καὶ χορτάσματα πολλὰ παρ' ἡμῖν καὶ τόπος τοῦ καταλῦσαι **26** καὶ εὐδοκήσας ὁ ἄνθρωπος προσεκύνησεν κυρίῳ **27** καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Αβρααμ ὃς οὐκ ἐγκατέλιπεν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τοῦ κυρίου μου ἐμὲ εὐόδωκεν κύριος εἰς οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου **28** καὶ δραμοῦσα ἡ παῖς ἀπήγγειλεν εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα **29** τῇ δὲ Ρεβεκκα ἀδελφὸς ἦν ᾧ ὄνομα Λαβαν καὶ ἔδραμεν Λαβαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἕξω ἐπὶ τὴν πηγὴν **30** καὶ ἐγένετο ἡνίκα εἶδεν τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλια ἐπὶ τὰς χεῖρας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ καὶ ὅτε ἤκουσεν τὰ ῥήματα Ρεβεκκας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ λεγούσης οὕτως λελάληκέν μοι ὁ ἄνθρωπος καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐστηκότος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν καμήλων ἐπὶ τῆς πηγῆς **31** καὶ εἶπεν αὐτῷ δεῦρο εἴσελθε εὐλογητὸς κύριος ἵνα τί ἔστηκας ἕξω ἐγὼ δὲ ἠτοίμακα τὴν οἰκίαν καὶ τόπον ταῖς καμήλοις **32** εἰσῆλθεν δὲ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἀπέσαξεν τὰς καμήλους καὶ

ἔδωκεν ἄχυρα καὶ χορτάσματα ταῖς καμήλοις καὶ ὕδωρ
νίψασθαι τοῖς ποσὶν αὐτοῦ καὶ τοῖς ποσὶν τῶν ἀνδρῶν
τῶν μετ' αὐτοῦ **33** καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς ἄρτους φαγεῖν
καὶ εἶπεν οὐ μὴ φάγω ἕως τοῦ λαλήσαι με τὰ ῥήματά
μου καὶ εἶπαν λάλησον **34** καὶ εἶπεν παῖς Αβρααμ ἐγώ
εἰμι **35** κύριος δὲ εὐλόγησεν τὸν κύριόν μου σφόδρα καὶ
ὑψώθη καὶ ἔδωκεν αὐτῷ πρόβατα καὶ μόσχους ἀργύριον
καὶ χρυσίον παιδάς καὶ παιδίσκας καμήλους καὶ ὄνους **36**
καὶ ἔτεκεν Σαρρα ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου μου υἱὸν ἓνα τῷ
κυρίῳ μου μετὰ τὸ γηρᾶσαι αὐτόν καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὅσα
ἦν αὐτῷ **37** καὶ ὥρκισέν με ὁ κύριός μου λέγων οὐ λήμψη
γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων
ἐν οἷς ἐγὼ παροικῶ ἐν τῇ γῆ αὐτῶν **38** ἀλλ' ἢ εἰς τὸν
οἶκον τοῦ πατρός μου πορεύση καὶ εἰς τὴν φυλὴν μου
καὶ λήμψη γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν **39** εἶπα δὲ τῷ
κυρίῳ μου μήποτε οὐ πορεύσεται ἡ γυνὴ μετ' ἐμοῦ **40** καὶ
εἶπέν μοι κύριος ᾧ εὐηρέστησα ἐναντίον αὐτοῦ αὐτὸς
ἀποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ μετὰ σοῦ καὶ εὐοδώσει
τὴν ὁδὸν σου καὶ λήμψη γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκ τῆς
φυλῆς μου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου **41** τότε
ἀθῶος ἔση ἀπὸ τῆς ἀρᾶς μου ἡνίκα γὰρ εἰς τὴν
ἐμὴν φυλὴν καὶ μή σοι δῶσιν καὶ ἔση ἀθῶος ἀπὸ
τοῦ ὀρκισμοῦ μου **42** καὶ ἐλθὼν σήμερον ἐπὶ τὴν πηγὴν
εἶπα κύριε ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Αβρααμ εἰ σὺ εὐοδοῖς
τὴν ὁδὸν μου ἦν νῦν ἐγὼ πορεύομαι ἐπ' αὐτήν **43** ἰδοὺ
ἐγὼ ἐφέστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος καὶ αἱ θυγατέρες
τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως ἐξελεύσονται ὑδρεύσασθαι
ὑδωρ καὶ ἔσται ἡ παρθένος ἣ ἂν ἐγὼ εἴπω πότισόν με
μικρὸν ὑδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου **44** καὶ εἶπη μοι καὶ σὺ

πίε καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρεύσομαι αὕτη ἡ γυνὴ ἦν
ἠτοίμασεν κύριος τῷ ἑαυτοῦ θεράποντι Ισαακ καὶ ἐν
τούτῳ γνῶσομαι ὅτι πεποίηκας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου
Αβρααμ 45 καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι με λαλοῦντα
ἐν τῇ διανοίᾳ εὐθὺς Ρεβεκκα ἐξεπορεύετο ἔχουσα τὴν
ὕδριαν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν πηγὴν καὶ
ὕδρεύσατο εἶπα δὲ αὐτῇ πότισόν με 46 καὶ σπεύσασα
καθεῖλεν τὴν ὕδριαν αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῆς καὶ εἶπεν πίε σύ
καὶ τὰς καμήλους σου ποτιῶ καὶ ἔπιον καὶ τὰς καμήλους
μου ἐπότισεν 47 καὶ ἠρώτησα αὐτὴν καὶ εἶπα τίνοσ εἶ
θυγάτηρ ἡ δὲ ἔφη θυγάτηρ Βαθουηλ εἰμι τοῦ υἱοῦ Ναχωρ
ὄν ἔτεκεν αὐτῷ Μελχα καὶ περιέθηκα αὐτῇ τὰ ἐνώτια
καὶ τὰ ψέλια περὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς 48 καὶ εὐδοκήσας
προσεκύνησα κυρίῳ καὶ εὐλόγησα κύριον τὸν θεὸν τοῦ
κυρίου μου Αβρααμ ὃς εὐδόωσέν μοι ἐν ὁδῷ ἀληθείας
λαβεῖν τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου τῷ υἱῷ
αὐτοῦ 49 εἰ οὖν ποιεῖτε ὑμεῖς ἔλεος καὶ δικαιοσύνην πρὸς
τὸν κύριόν μου ἀπαγγείλατέ μοι εἰ δὲ μὴ ἀπαγγείλατέ μοι
ἴνα ἐπιστρέψω εἰς δεξιὰν ἢ εἰς ἀριστεράν 50 ἀποκριθεὶς
δὲ Λαβαν καὶ Βαθουηλ εἶπαν παρὰ κυρίου ἐξῆλθεν τὸ
πρόσταγμα τοῦτο οὐ δυνησόμεθα οὖν σοὶ ἀντειπεῖν κακὸν
καλῷ 51 ἰδοὺ Ρεβεκκα ἐνώπιόν σου λαβῶν ἀπότρεχε καὶ
ἔστω γυνὴ τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου καθὰ ἐλάλησεν κύριος
52 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν παῖδα τὸν Αβρααμ τῶν
ῥημάτων τούτων προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν κυρίῳ 53 καὶ
ἐξενέγκας ὁ παῖς σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμὸν
ἔδωκεν Ρεβεκκα καὶ δῶρα ἔδωκεν τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς καὶ
τῇ μητρὶ αὐτῆς 54 καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον αὐτὸς καὶ οἱ
ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες καὶ ἐκοιμήθησαν καὶ ἀναστὰς

πρωὶ εἶπεν ἐκπέμψατέ με ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου 55 εἶπαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς καὶ ἡ μήτηρ μεινάτω ἡ παρθένος μεθ' ἡμῶν ἡμέρας ὥσει δέκα καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεται 56 ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς μὴ κατέχετέ με καὶ κύριος εὐλόγησεν τὴν ὁδόν μου ἐκπέμψατέ με ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου 57 οἱ δὲ εἶπαν καλέσωμεν τὴν παῖδα καὶ ἐρωτήσωμεν τὸ στόμα αὐτῆς 58 καὶ ἐκάλεσαν Ρεβεκκαν καὶ εἶπαν αὐτῇ πορεύση μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἡ δὲ εἶπεν πορεύσομαι 59 καὶ ἐξέπεμψαν Ρεβεκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς καὶ τὸν παῖδα τὸν Ἀβρααμ καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ 60 καὶ εὐλόγησαν Ρεβεκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν καὶ εἶπαν αὐτῇ ἀδελφὴ ἡμῶν εἴ γίνου εἰς χιλιάδας μυριάδων καὶ κληρονομησάτω τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων 61 ἀναστᾶσα δὲ Ρεβεκκα καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς καμήλους καὶ ἐπορεύθησαν μετὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀναλαβὼν ὁ παῖς τὴν Ρεβεκκαν ἀπῆλθεν 62 Ἰσαακ δὲ ἐπορεύετο διὰ τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ φρέαρ τῆς ὀράσεως αὐτὸς δὲ κατῶκει ἐν τῇ γῆ τῇ πρὸς λίβαν 63 καὶ ἐξῆλθεν Ἰσαακ ἀδολεσχήσαι εἰς τὸ πεδῖον τὸ πρὸς δείλης καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν καμήλους ἐρχομένας 64 καὶ ἀναβλέψασα Ρεβεκκα τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν τὸν Ἰσαακ καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς καμήλου 65 καὶ εἶπεν τῷ παιδί τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ πορευόμενος ἐν τῷ πεδίῳ εἰς συνάντησιν ἡμῖν εἶπεν δὲ ὁ παῖς οὗτός ἐστιν ὁ κύριός μου ἡ δὲ λαβοῦσα τὸ θέριστρον περιεβάλετο 66 καὶ διηγήσατο ὁ παῖς τῷ Ἰσαακ πάντα τὰ ῥήματα ἃ ἐποίησεν 67 εἰσῆλθεν δὲ Ἰσαακ εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν τὴν Ρεβεκκαν καὶ

ἐγένετο αὐτοῦ γυνή καὶ ἠγάπησεν αὐτήν καὶ παρεκλήθη
Ισαακ περὶ Σαρρας τῆς μητρὸς αὐτοῦ

25 προσθέμενος δὲ Ἀβρααμ ἔλαβεν γυναῖκα ἣ ὄνομα
Χεττουρα 2 ἔτεκεν δὲ αὐτῷ τὸν Ζεμραν καὶ τὸν Ιεξαν καὶ
τὸν Μαδαν καὶ τὸν Μαδιαμ καὶ τὸν Ιεσβοκ καὶ τὸν Σωυε
3 Ιεξαν δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαβα καὶ τὸν Θαιμαν καὶ τὸν
Δαιδαν υἱοὶ δὲ Δαιδαν ἐγένοντο Ραγουηλ καὶ Ναβδεηλ
καὶ Ασσουριμ καὶ Λατουσιμ καὶ Λωμιμ 4 υἱοὶ δὲ Μαδιαμ
Γαιφα καὶ Αφερ καὶ Ενωχ καὶ Αβιρα καὶ Ελραγα πάντες
οὔτοι ἦσαν υἱοὶ Χεττουρας 5 ἔδωκεν δὲ Ἀβρααμ πάντα
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ Ισαακ τῷ υἱῷ αὐτοῦ 6 καὶ τοῖς
υἱοῖς τῶν παλλακῶν αὐτοῦ ἔδωκεν Ἀβρααμ δόματα καὶ
ἐξαπέστειλεν αὐτούς ἀπὸ Ισαακ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἔτι ζῶντος
αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς εἰς γῆν ἀνατολῶν 7 ταῦτα δὲ τὰ ἔτη
ἡμερῶν ζωῆς Ἀβρααμ ὅσα ἔζησεν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα
πέντε ἔτη 8 καὶ ἐκλιπὼν ἀπέθανεν Ἀβρααμ ἐν γήρει καλῷ
πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν καὶ προσετέθη πρὸς τὸν
λαὸν αὐτοῦ 9 καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ισαακ καὶ Ισμαηλ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν εἰς τὸν ἀγρὸν Εφρων
τοῦ Σααρ τοῦ Χετταίου ὃ ἐστὶν ἀπέναντι Μαμβρη 10 τὸν
ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἐκτήσατο Ἀβρααμ παρὰ τῶν υἱῶν
Χετ ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβρααμ καὶ Σαρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
11 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβρααμ εὐλόγησεν ὁ
θεὸς Ισαακ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ κατώκησεν Ισαακ παρὰ
τὸ φρέαρ τῆς ὀράσεως 12 αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ισμαηλ
τοῦ υἱοῦ Ἀβρααμ ὃν ἔτεκεν Ἀγαρ ἡ παιδίσκη Σαρρας τῷ
Ἀβρααμ 13 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ισμαηλ κατ'
ὄνομα τῶν γενεῶν αὐτοῦ πρωτότοκος Ισμαηλ Ναβαιωθ
καὶ Κηδαρ καὶ Ναβδεηλ καὶ Μασσαμ 14 καὶ Μασμα καὶ

Ιδουμα καὶ Μασση 15 καὶ Χοδδαδ καὶ Θαιμαν καὶ Ιετουρ
καὶ Ναφεξ καὶ Κεδμα 16 οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Ισμαηλ καὶ
ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν καὶ
ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν δώδεκα ἄρχοντες κατὰ ἔθνη
αὐτῶν 17 καὶ ταῦτα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Ισμαηλ ἑκατὸν
τριάκοντα ἑπτὰ ἔτη καὶ ἐκλιπὼν ἀπέθανεν καὶ προσετέθη
πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ 18 κατώκησεν δὲ ἀπὸ Ευιλατ ἕως
Σουρ ἢ ἔστιν κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως ἔλθειν πρὸς
Ἀσσυρίους κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ
κατώκησεν 19 καὶ αὗται αἱ γενέσεις Ισαακ τοῦ υἱοῦ
Αβρααμ Αβρααμ ἐγέννησεν τὸν Ισαακ 20 ἦν δὲ Ισαακ
ἑτῶν τεσσαράκοντα ὅτε ἔλαβεν τὴν Ρεβεκκαν θυγατέρα
Βαθουηλ τοῦ Σύρου ἐκ τῆς Μεσοποταμίας ἀδελφὴν Λαβαν
τοῦ Σύρου ἑαυτῷ γυναῖκα 21 εἶδετο δὲ Ισαακ κυρίου περὶ
Ρεβεκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὅτι στεῖρα ἦν ἐπήκουσεν
δὲ αὐτοῦ ὁ θεὸς καὶ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ Ρεβεκκα ἡ γυνὴ
αὐτοῦ 22 ἐσκίρτων δὲ τὰ παιδία ἐν αὐτῇ εἶπεν δὲ εἰ
οὕτως μοι μέλλει γίνεσθαι ἵνα τί μοι τοῦτο ἐπορεύθη δὲ
πυθέσθαι παρὰ κυρίου 23 καὶ εἶπεν κύριος αὐτῇ δύο ἔθνη
ἐν τῇ γαστρὶ σου εἰσιν καὶ δύο λαοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου
διασταλήσονται καὶ λαὸς λαοῦ ὑπερέξει καὶ ὁ μείζων
δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι 24 καὶ ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι
τοῦ τεκεῖν αὐτήν καὶ τῆδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς
25 ἐξῆλθεν δὲ ὁ υἱὸς ὁ πρωτότοκος πυρράκης ὅλος ὡσεὶ
δορὰ δασύς ἐπωνόμασεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ησαυ 26 καὶ
μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ
ἐπειλημμένη τῆς πτέρνης Ησαυ καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ιακωβ Ισαακ δὲ ἦν ἑτῶν ἐξήκοντα ὅτε ἔτεκεν
αὐτοὺς Ρεβεκκα 27 ηὐξήθησαν δὲ οἱ νεανίσκοι καὶ ἦν

Ἡσαυ ἄνθρωπος εἰδῶς κυνηγεῖν ἄγροικος Ἰακωβ δὲ ἦν ἄνθρωπος ἄπλαστος οἰκῶν οἰκίαν 28 ἠγάπησεν δὲ Ἰσαακ τὸν Ἡσαυ ὅτι ἡ θήρα αὐτοῦ βρῶσις αὐτῷ Ρεβεκκα δὲ ἠγάπα τὸν Ἰακωβ 29 ἠψήσεν δὲ Ἰακωβ ἔψεμα ἦλθεν δὲ Ἡσαυ ἐκ τοῦ πεδίου ἐκλείπων 30 καὶ εἶπεν Ἡσαυ τῷ Ἰακωβ γεῦσόν με ἀπὸ τοῦ ἐψέματος τοῦ πυρροῦ τούτου ὅτι ἐκλείπω διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εδωμ 31 εἶπεν δὲ Ἰακωβ τῷ Ἡσαυ ἀπόδου μοι σήμερον τὰ πρωτοτόκιά σου ἐμοί 32 εἶπεν δὲ Ἡσαυ ἰδοὺ ἐγὼ πορεύομαι τελευτᾶν καὶ ἵνα τί μοι ταῦτα τὰ πρωτοτόκια 33 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰακωβ ὄμοσόν μοι σήμερον καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ἀπέδοτο δὲ Ἡσαυ τὰ πρωτοτόκια τῷ Ἰακωβ 34 Ἰακωβ δὲ ἔδωκεν τῷ Ἡσαυ ἄρτον καὶ ἔψεμα φακοῦ καὶ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ ἀναστὰς ὤχετο καὶ ἐφάυλισεν Ἡσαυ τὰ πρωτοτόκια

26 ἐγένετο δὲ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς χωρὶς τοῦ λιμοῦ τοῦ πρότερον ὃς ἐγένετο ἐν τῷ χρόνῳ τῷ Αβρααμ ἐπορεύθη δὲ Ἰσαακ πρὸς Αβιμελεχ βασιλέα Φυλιστιμ εἰς Γεραρα 2 ὥφθη δὲ αὐτῷ κύριος καὶ εἶπεν μὴ καταβῆς εἰς Αἴγυπτον κατοίκησον δὲ ἐν τῇ γῇ ἧ ἂν σοι εἴπω 3 καὶ παροίκει ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ εὐλογήσω σε σοὶ γὰρ καὶ τῷ σπέρματί σου δώσω πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην καὶ στήσω τὸν ὄρκον μου ὃν ὤμοσα Αβρααμ τῷ πατρί σου 4 καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ δώσω τῷ σπέρματί σου πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς 5 ἀνθ' ὧν ὑπήκουσεν Αβρααμ ὁ πατήρ σου τῆς ἐμῆς φωνῆς καὶ ἐφύλαξεν τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά μου καὶ τὰ νόμιμά μου 6 καὶ κατώκησεν Ἰσαακ ἐν Γεραροις 7

ἐπηρώτησαν δὲ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ρεβεκκας τῆς
γυναικὸς αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀδελφή μου ἐστὶν ἐφοβήθη γὰρ
εἰπεῖν ὅτι γυνή μου ἐστὶν μήποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ
ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ρεβεκκας ὅτι ὡραία τῇ ὄψει ἦν
8 ἐγένετο δὲ πολυχρόνιος ἐκεῖ παρακύψας δὲ Αβιμελεχ
ὁ βασιλεὺς Γεραρων διὰ τῆς θυρίδος εἶδεν τὸν Ισαακ
παίζοντα μετὰ Ρεβεκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ **9** ἐκάλεσεν
δὲ Αβιμελεχ τὸν Ισαακ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἄρα γε γυνή σου
ἐστὶν τί ὅτι εἶπας ἀδελφή μου ἐστὶν εἶπεν δὲ αὐτῷ Ισαακ
εἶπα γὰρ μήποτε ἀποθάνω δι' αὐτήν **10** εἶπεν δὲ αὐτῷ
Αβιμελεχ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν μικροῦ ἐκοιμήθη τις
τοῦ γένους μου μετὰ τῆς γυναικὸς σου καὶ ἐπήγαγες ἐφ'
ἡμᾶς ἄγνοιαν **11** συνέταξεν δὲ Αβιμελεχ παντὶ τῷ λαῷ
αὐτοῦ λέγων πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἢ
τῆς γυναικὸς αὐτοῦ θανάτου ἔνοχος ἔσται **12** ἔσπειρεν δὲ
Ισαακ ἐν τῇ γῆ ἐκεῖνῃ καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκεῖνῳ
ἐκατοστεύουσιν κριθὴν εὐλόγησεν δὲ αὐτὸν κύριος **13**
καὶ ὑψώθη ὁ ἄνθρωπος καὶ προβαίνων μείζων ἐγένετο
ἕως οὔ μέγας ἐγένετο σφόδρα **14** ἐγένετο δὲ αὐτῷ κτήνη
προβάτων καὶ κτήνη βοῶν καὶ γεώργια πολλά ἐζήλωσαν
δὲ αὐτὸν οἱ Φυλιστιμ **15** καὶ πάντα τὰ φρέατα ἃ ὥρυξαν
οἱ παῖδες τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιμ καὶ ἔπλησαν αὐτὰ
γῆς **16** εἶπεν δὲ Αβιμελεχ πρὸς Ισαακ ἄπελθε ἀφ' ἡμῶν
ὅτι δυνατώτερος ἡμῶν ἐγένου σφόδρα **17** καὶ ἀπῆλθεν
ἐκεῖθεν Ισαακ καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ φάραγγι Γεραρων καὶ
κατώκησεν ἐκεῖ **18** καὶ πάλιν Ισαακ ὥρυξεν τὰ φρέατα τοῦ
ὑδατος ἃ ὥρυξαν οἱ παῖδες Αβρααμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ
ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιμ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Αβρααμ

τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοῖς ὀνόματα κατὰ τὰ ὀνόματα ἃ ἐπωνόμασεν Ἀβρααμ ὁ πατὴρ αὐτοῦ **19** καὶ ὤρυξαν οἱ παῖδες Ἰσαακ ἐν τῇ φάραγγι Γεραρων καὶ εὔρον ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ζῶντος **20** καὶ ἐμαχέσαντο οἱ ποιμένες Γεραρων μετὰ τῶν ποιμένων Ἰσαακ φάσκοντες αὐτῶν εἶναι τὸ ὕδωρ καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ φρέατος Ἰδικία ἠδίκησαν γὰρ αὐτόν **21** ἀπάρας δὲ Ἰσαακ ἐκεῖθεν ὤρυξεν φρέαρ ἕτερον ἐκρίνοντο δὲ καὶ περὶ ἐκείνου καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐχθρία **22** ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν ὤρυξεν φρέαρ ἕτερον καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο περὶ αὐτοῦ καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εὐρυχωρία λέγων διότι νῦν ἐπλάτυνεν κύριος ἡμῖν καὶ ἠύξησεν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς **23** ἀνέβη δὲ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου **24** καὶ ὤφθη αὐτῷ κύριος ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς Ἀβρααμ τοῦ πατρός σου μὴ φοβοῦ μετὰ σοῦ γὰρ εἰμι καὶ ἠύλογηκά σε καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου διὰ Ἀβρααμ τὸν πατέρα σου **25** καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομα κυρίου καὶ ἔπηξεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ὤρυξαν δὲ ἐκεῖ οἱ παῖδες Ἰσαακ φρέαρ **26** καὶ Ἀβιμελεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτόν ἀπὸ Γεραρων καὶ Οχοζαθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φικολ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ **27** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰσαακ ἵνα τί ἤλθατε πρὸς με ὑμεῖς δὲ ἐμισήσατέ με καὶ ἀπεστείλατέ με ἀφ' ὑμῶν **28** καὶ εἶπαν ἰδόντες ἐωράκαμεν ὅτι ἦν κύριος μετὰ σοῦ καὶ εἴπαμεν γενέσθω ἀρὰ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ διαθησόμεθα μετὰ σοῦ διαθήκην **29** μὴ ποιήσῃς μεθ' ἡμῶν κακόν καθότι ἡμεῖς σε οὐκ ἐβδελυξάμεθα καὶ ὃν τρόπον ἐχρησάμεθά σοι καλῶς καὶ ἐξαπεστείλαμέν σε μετ' εἰρήνης καὶ νῦν σὺ

εὐλογητὸς ὑπὸ κυρίου **30** καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς δοχὴν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον **31** καὶ ἀναστάντες τὸ πρωὶ ὤμοσαν ἄνθρωπος τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ισαακ καὶ ἀπόχοντο ἀπ' αὐτοῦ μετὰ σωτηρίας **32** ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ παραγενόμενοι οἱ παῖδες Ισαακ ἀπήγγειλαν αὐτῷ περὶ τοῦ φρέατος οὗ ὤρυξαν καὶ εἶπαν οὐκ εὔρομεν ὕδωρ **33** καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ Ὀρκος διὰ τοῦτο ὄνομα τῇ πόλει Φρέαρ ὄρκου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας **34** ἦν δὲ Ησαυ ἐτῶν τεσσαράκοντα καὶ ἔλαβεν γυναῖκα Ιουδιν τὴν θυγατέρα Βεηρ τοῦ Χετταίου καὶ τὴν Βασεμμαθ θυγατέρα Αἰλων τοῦ Ευαίου **35** καὶ ἦσαν ἐρίζουσαι τῷ Ισαακ καὶ τῇ Ρεβεκκα

27 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ γηρᾶσαι Ισαακ καὶ ἠμβλύθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ ὄραν καὶ ἐκάλεσεν Ησαυ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον καὶ εἶπεν αὐτῷ υἱέ μου καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ **2** καὶ εἶπεν ἰδοὺ γεγήρακα καὶ οὐ γινώσκω τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου **3** νῦν οὖν λαβὲ τὸ σκευὸς σου τὴν τε φαρέτραν καὶ τὸ τόξον καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδῖον καὶ θήρευσόν μοι θήραν **4** καὶ ποιήσόν μοι ἐδέσματα ὡς φιλῶ ἐγώ καὶ ἔνεγκέ μοι ἵνα φάγω ὅπως εὐλογῆσῃ σε ἡ ψυχὴ μου πρὶν ἀποθανεῖν με **5** Ρεβεκκα δὲ ἤκουσεν λαλοῦντος Ισαακ πρὸς Ησαυ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπορεύθη δὲ Ησαυ εἰς τὸ πεδῖον θηρεῦσαι θήραν τῷ πατρὶ αὐτοῦ **6** Ρεβεκκα δὲ εἶπεν πρὸς Ιακωβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν ἐλάσσω ἰδὲ ἐγὼ ἤκουσα τοῦ πατρός σου λαλοῦντος πρὸς Ησαυ τὸν ἀδελφόν σου λέγοντος **7** ἔνεγκόν μοι θήραν καὶ ποιήσόν μοι ἐδέσματα καὶ φαγὼν εὐλογῆσω σε ἐναντίον κυρίου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με **8** νῦν οὖν υἱέ ἄκουσον μου καθὰ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι **9** καὶ πορευθεῖς

εις τὰ πρόβατα λαβέ μοι ἐκεῖθεν δύο ἐρίφους ἀπαλούς καὶ καλούς καὶ ποιήσω αὐτοὺς ἐδέσματα τῷ πατρὶ σου ὡς φιλεῖ **10** καὶ εἰσοίσεις τῷ πατρὶ σου καὶ φάγεται ὅπως εὐλογήσῃ σε ὁ πατήρ σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν **11** εἶπεν δὲ Ἰακωβ πρὸς Ρεβεκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ ἔστιν Ἡσαυ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύς ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖτος **12** μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ μου καὶ ἔσομαι ἐναντίον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν καὶ ἐπάξω ἐπ' ἐμαυτὸν κατάραν καὶ οὐκ εὐλογίαν **13** εἶπεν δὲ αὐτῷ ἡ μήτηρ ἐπ' ἐμὲ ἡ κατάρα σου τέκνον μόνον ὑπάκουσον τῆς φωνῆς μου καὶ πορευθεὶς ἔνεγκε μοι **14** πορευθεὶς δὲ ἔλαβεν καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρὶ καὶ ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα καθὰ ἐφίλει ὁ πατήρ αὐτοῦ **15** καὶ λαβοῦσα Ρεβεκκα τὴν στολὴν Ἡσαυ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν καλὴν ἣ ἦν παρ' αὐτῆς ἐν τῷ οἴκῳ ἐνέδυσεν Ἰακωβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον **16** καὶ τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων περιέθηκεν ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ γυμνά τοῦ τραχήλου αὐτοῦ **17** καὶ ἔδωκεν τὰ ἐδέσματα καὶ τοὺς ἄρτους οὓς ἐποίησεν εἰς τὰς χεῖρας Ἰακωβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς **18** καὶ εἰσήνεγκεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἶπεν δὲ πάτερ ὁ δὲ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ τίς εἶ σύ τέκνον **19** καὶ εἶπεν Ἰακωβ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐγὼ Ἡσαυ ὁ πρωτότοκός σου ἐποίησα καθὰ ἐλάλησάς μοι ἀναστὰς κάθισον καὶ φάγε τῆς θήρας μου ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχὴ σου **20** εἶπεν δὲ Ἰσαακ τῷ υἱῷ αὐτοῦ τί τοῦτο ὃ ταχὺ εὔρες ᾧ τέκνον ὁ δὲ εἶπεν ὃ παρέδωκεν κύριος ὁ θεός σου ἐναντίον μου **21** εἶπεν δὲ Ἰσαακ τῷ Ἰακωβ ἔγγισόν μοι καὶ ψηλαφήσω σε τέκνον εἰ σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαυ ἢ οὐ **22** ἤγγισεν δὲ Ἰακωβ πρὸς Ἰσαακ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐψηλάφησεν αὐτόν καὶ εἶπεν

ἡ μὲν φωνὴ φωνὴ Ἰακωβ αἱ δὲ χεῖρες χεῖρες Ἡσαυ **23**
καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτόν ἦσαν γὰρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ὡς αἱ
χεῖρες Ἡσαυ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖαι καὶ ἠυλόγησεν
αὐτόν **24** καὶ εἶπεν σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαυ ὁ δὲ εἶπεν ἐγώ
25 καὶ εἶπεν προσάγαγέ μοι καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς θήρας
σου τέκνον ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχὴ μου καὶ προσήγαγεν
αὐτῷ καὶ ἔφαγεν καὶ εἰσήνεγκεν αὐτῷ οἶνον καὶ ἔπιεν
26 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαακ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἔγγισόν μοι καὶ
φίλησόν με τέκνον **27** καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτόν καὶ
ὡσφράνθη τὴν ὄσμην τῶν ἱματίων αὐτοῦ καὶ ἠυλόγησεν
αὐτόν καὶ εἶπεν ἰδοὺ ὄσμη τοῦ υἱοῦ μου ὡς ὄσμη ἀγροῦ
πλήρους ὃν ἠυλόγησεν κύριος **28** καὶ δῶη σοι ὁ θεὸς ἀπὸ
τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς καὶ
πλήθος σίτου καὶ οἴνου **29** καὶ δουλευσάτωσάν σοι ἔθνη
καὶ προσκυνήσουσίν σοι ἄρχοντες καὶ γίνου κύριος τοῦ
ἀδελφοῦ σου καὶ προσκυνήσουσίν σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς
σου ὁ καταρώμενός σε ἐπικατάρατος ὁ δὲ εὐλογῶν σε
εὐλογημένος **30** καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ παύσασθαι Ἰσαακ
εὐλογοῦντα Ἰακωβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθεν
Ἰακωβ ἀπὸ προσώπου Ἰσαακ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ Ἡσαυ ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας **31** καὶ ἐποίησεν
καὶ αὐτὸς ἐδέσματα καὶ προσήνεγκεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ
καὶ εἶπεν τῷ πατρὶ ἀναστήτω ὁ πατήρ μου καὶ φαγέτω
τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχὴ
σου **32** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαακ ὁ πατήρ αὐτοῦ τίς εἶ σύ
ὁ δὲ εἶπεν ἐγώ εἰμι ὁ υἱός σου ὁ πρωτότοκος Ἡσαυ **33**
ἐξέστη δὲ Ἰσαακ ἔκστασιν μεγάλην σφόδρα καὶ εἶπεν τίς
οὖν ὁ θηρεύσας μοι θήραν καὶ εἰσενέγκας μοι καὶ ἔφαγον
ἀπὸ πάντων πρὸ τοῦ σε ἔλθειν καὶ ἠυλόγησα αὐτόν καὶ

εὐλογημένος ἔστω 34 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤκουσεν Ησαυ τὰ ῥήματα Ισαακ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀνεβόησεν φωνὴν μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα καὶ εἶπεν εὐλόγησον δὴ κάμὲ πάτερ 35 εἶπεν δὲ αὐτῷ ἐλθὼν ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου ἔλαβεν τὴν εὐλογίαν σου 36 καὶ εἶπεν δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιακωβ ἐπτέρνικεν γάρ με ἤδη δεύτερον τοῦτο τά τε πρωτοτόκιά μου εἴληφεν καὶ νῦν εἴληφεν τὴν εὐλογίαν μου καὶ εἶπεν Ησαυ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐχ ὑπελίπω μοι εὐλογίαν πάτερ 37 ἀποκριθεὶς δὲ Ισαακ εἶπεν τῷ Ησαυ εἰ κύριον αὐτὸν ἐποίησά σου καὶ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐποίησα αὐτοῦ οἰκέτας σίτῳ καὶ οἴνῳ ἐστήρισα αὐτόν σοι δὲ τί ποιήσω τέκνον 38 εἶπεν δὲ Ησαυ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ μὴ εὐλογία μία σοὶ ἐστὶν πάτερ εὐλόγησον δὴ κάμὲ πάτερ κατανυχθέντος δὲ Ισαακ ἀνεβόησεν φωνὴν Ησαυ καὶ ἔκλαυσεν 39 ἀποκριθεὶς δὲ Ισαακ ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ ἀπὸ τῆς πίότητος τῆς γῆς ἔσται ἡ κατοίκησίς σου καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν 40 καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρῃ σου ζήση καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύσεις ἔσται δὲ ἡνίκα ἐὰν καθέλης καὶ ἐκλύσεις τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου 41 καὶ ἐνεκότει Ησαυ τῷ Ιακωβ περὶ τῆς εὐλογίας ἧς εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶπεν δὲ Ησαυ ἐν τῇ διανοίᾳ ἐγγισάτωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους τοῦ πατρός μου ἵνα ἀποκτείνω Ιακωβ τὸν ἀδελφόν μου 42 ἀπηγγέλη δὲ Ρεβεκκα τὰ ῥήματα Ησαυ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου καὶ πέμψασα ἐκάλεσεν Ιακωβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ Ησαυ ὁ ἀδελφός σου ἀπειλεῖ σοι τοῦ ἀποκτεῖναί σε 43 νῦν οὖν τέκνον ἄκουσόν μου τῆς φωνῆς καὶ ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λαβαν

τὸν ἀδελφόν μου εἰς Χαρραν 44 καὶ οἴκησον μετ' αὐτοῦ
ἡμέρας τινὰς ἕως τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν 45 καὶ
τὴν ὀργὴν τοῦ ἀδελφοῦ σου ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπιλάθῃται
ἃ πεποίηκας αὐτῷ καὶ ἀποστείλασα μεταπέμψομαί σε
ἐκεῖθεν μήποτε ἀτεκνωθῶ ἀπὸ τῶν δύο ὑμῶν ἐν ἡμέρα
μιᾶ 46 εἶπεν δὲ Ρεβεκκα πρὸς Ἰσαακ προσώχθικα τῇ ζωῇ
μου διὰ τὰς θυγατέρας τῶν υἱῶν Χετ εἰ λήμψεται Ἰακωβ
γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῆς γῆς ταύτης ἵνα τί μοι
ζῆν

28 προσκαλεσάμενος δὲ Ἰσαακ τὸν Ἰακωβ εὐλόγησεν
αὐτὸν καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων οὐ λήμψη γυναῖκα
ἐκ τῶν θυγατέρων Χανααν 2 ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν
Μεσοποταμίαν εἰς τὸν οἶκον Βαθουηλ τοῦ πατρὸς τῆς
μητρὸς σου καὶ λαβὲ σεαυτῷ ἐκεῖθεν γυναῖκα ἐκ τῶν
θυγατέρων Λαβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς σου 3 ὁ δὲ
θεὸς μου εὐλογήσῃ σε καὶ ἀυξήσῃ σε καὶ πληθύνῃ σε
καὶ ἔσῃ εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν 4 καὶ δώῃ σοι τὴν εὐλογίαν
Ἀβρααμ τοῦ πατρὸς μου σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ
κληρονομήσῃ τὴν γῆν τῆς παροικήσεώς σου ἣν ἔδωκεν ὁ
θεὸς τῷ Ἀβρααμ 5 καὶ ἀπέστειλεν Ἰσαακ τὸν Ἰακωβ καὶ
ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λαβαν τὸν υἱὸν
Βαθουηλ τοῦ Σύρου ἀδελφὸν δὲ Ρεβεκκας τῆς μητρὸς
Ἰακωβ καὶ Ἠσαυ 6 εἶδεν δὲ Ἠσαυ ὅτι εὐλόγησεν Ἰσαακ
τὸν Ἰακωβ καὶ ἀπώχετο εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας
λαβεῖν ἑαυτῷ ἐκεῖθεν γυναῖκα ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν
καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων οὐ λήμψη γυναῖκα ἀπὸ τῶν
θυγατέρων Χανααν 7 καὶ ἤκουσεν Ἰακωβ τοῦ πατρὸς καὶ
τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν
Συρίας 8 καὶ εἶδεν Ἠσαυ ὅτι πονηραὶ εἰσιν αἱ θυγατέρες

Χανααν έναντίον Ισαακ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **9** καὶ ἐπορεύθη
Ἡσαυ πρὸς Ἰσμαηλ καὶ ἔλαβεν τὴν Μαελεθ θυγατέρα
Ἰσμαηλ τοῦ υἱοῦ Ἀβρααμ ἀδελφὴν Ναβαιωθ πρὸς ταῖς
γυναιξὶν αὐτοῦ γυναῖκα **10** καὶ ἐξῆλθεν Ἰακωβ ἀπὸ τοῦ
φρέατος τοῦ ὄρκου καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρραν **11** καὶ
ἀπήντησεν τόπῳ καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ ἔδυσ γὰρ ὁ ἥλιος
καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου καὶ ἔθηκεν πρὸς
κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ **12**
καὶ ἐνυπνιάσθη καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ
ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν καὶ οἱ ἄγγελοι
τοῦ θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς **13** ὁ δὲ
κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς καὶ εἶπεν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς
Ἀβρααμ τοῦ πατρὸς σου καὶ ὁ θεὸς Ἰσαακ μὴ φοβοῦ ἡ γῆ
ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς σοὶ δώσω αὐτήν καὶ τῷ
σπέρματί σου **14** καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς
γῆς καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν καὶ ἐπὶ λίβα καὶ
ἐπὶ βορρᾶν καὶ ἐπ' ἀνατολὰς καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν
σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου **15**
καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάση
οὗ ἂν πορευθῆς καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην
ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα
ἐλάλησά σοι **16** καὶ ἐξηγέρθη Ἰακωβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ
καὶ εἶπεν ὅτι ἔστιν κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐγὼ δὲ οὐκ
ᾔδειν **17** καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος
οὐκ ἔστιν τοῦτο ἀλλ' ἡ οἴκος θεοῦ καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ
οὐρανοῦ **18** καὶ ἀνέστη Ἰακωβ τὸ πρωὶ καὶ ἔλαβεν τὸν
λίθον ὃν ὑπέθηκεν ἐκεῖ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἔστησεν
αὐτὸν στήλην καὶ ἐπέχεεν ἔλαιον ἐπὶ τὸ ἄκρον αὐτῆς **19**
καὶ ἐκάλεσεν Ἰακωβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Οἶκος

θεοῦ καὶ Ουλαμλους ἦν ὄνομα τῇ πόλει τὸ πρότερον **20**
καὶ ἠῦξάτο Ιακωβ εὐχὴν λέγων ἐὰν ᾗ κύριος ὁ θεὸς μετ'
ἐμοῦ καὶ διαφυλάξῃ με ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἢ ἐγὼ πορεύομαι
καὶ δῶ μοι ἄρτον φαγεῖν καὶ ἱμάτιον περιβαλέσθαι **21** καὶ
ἀποστρέψῃ με μετὰ σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός
μου καὶ ἔσται μοι κύριος εἰς θεόν **22** καὶ ὁ λίθος οὗτος ὃν
ἔστησα στήλην ἔσται μοι οἶκος θεοῦ καὶ πάντων ὧν ἐάν
μοι δῶς δεκάτην ἀποδεκατώσω αὐτά σοι

29 καὶ ἐξάρας Ιακωβ τοὺς πόδας ἐπορεύθη εἰς γῆν
ἀνατολῶν πρὸς Λαβαν τὸν υἱὸν Βαθουηλ τοῦ Σύρου
ἀδελφὸν δὲ Ρεβεκκας μητρὸς Ιακωβ καὶ Ησαυ **2** καὶ ὄρᾳ
καὶ ἰδοὺ φρέαρ ἐν τῷ πεδίῳ ἦσαν δὲ ἐκεῖ τρία ποιμνία
προβάτων ἀναπαυόμενα ἐπ' αὐτοῦ ἐκ γὰρ τοῦ φρέατος
ἐκείνου ἐπότιζον τὰ ποιμνία λίθος δὲ ἦν μέγας ἐπὶ τῷ
στόματι τοῦ φρέατος **3** καὶ συνήγοντο ἐκεῖ πάντα τὰ
ποιμνία καὶ ἀπεκύλιον τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ
φρέατος καὶ ἐπότιζον τὰ πρόβατα καὶ ἀπεκαθίστων τὸν
λίθον ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ φρέατος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ
4 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ιακωβ ἀδελφοί πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς οἱ
δὲ εἶπαν ἐκ Χαρραν ἐσμὲν **5** εἶπεν δὲ αὐτοῖς γινώσκετε
Λαβαν τὸν υἱὸν Ναχωρ οἱ δὲ εἶπαν γινώσκομεν **6** εἶπεν δὲ
αὐτοῖς ὑγιαίνει οἱ δὲ εἶπαν ὑγιαίνει καὶ ἰδοὺ Ραχηλ ἡ
θυγάτηρ αὐτοῦ ἦρχετο μετὰ τῶν προβάτων **7** καὶ εἶπεν
Ιακωβ ἔτι ἐστὶν ἡμέρα πολλή οὕπω ὥρα συναχθῆναι τὰ
κτῆνη ποτίσαντες τὰ πρόβατα ἀπελθόντες βόσκετε **8** οἱ δὲ
εἶπαν οὐ δυνησόμεθα ἕως τοῦ συναχθῆναι πάντας τοὺς
ποιμένας καὶ ἀποκυλίσωσιν τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος
τοῦ φρέατος καὶ ποτιοῦμεν τὰ πρόβατα **9** ἔτι αὐτοῦ
λαλοῦντος αὐτοῖς καὶ Ραχηλ ἡ θυγάτηρ Λαβαν ἦρχετο

μετὰ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς αὐτὴ γὰρ ἔβοσκεν
τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῆς **10** ἐγένετο δὲ ὡς εἶδεν
Ἰακωβ τὴν Ραχηλ θυγατέρα Λαβαν ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς
αὐτοῦ καὶ τὰ πρόβατα Λαβαν ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ
καὶ προσελθὼν Ἰακωβ ἀπεκύλισεν τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ
στόματος τοῦ φρέατος καὶ ἐπότισεν τὰ πρόβατα Λαβαν
τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ **11** καὶ ἐφίλησεν Ἰακωβ
τὴν Ραχηλ καὶ βοήσας τῇ φωνῇ αὐτοῦ ἔκλαυσεν **12** καὶ
ἀνήγγειλεν τῇ Ραχηλ ὅτι ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐστίν
καὶ ὅτι υἱὸς Ρεβεκκας ἐστίν καὶ δραμοῦσα ἀπήγγειλεν
τῷ πατρὶ αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα **13** ἐγένετο δὲ ὡς
ἤκουσεν Λαβαν τὸ ὄνομα Ἰακωβ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀδελφῆς
αὐτοῦ ἔδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ περιλαβὼν αὐτὸν
ἐφίλησεν καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ
διηγήσατο τῷ Λαβαν πάντας τοὺς λόγους τούτους **14** καὶ
εἶπεν αὐτῷ Λαβαν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ ἐκ τῆς σαρκός
μου εἶ σύ καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ μῆνα ἡμερῶν **15** εἶπεν δὲ
Λαβαν τῷ Ἰακωβ ὅτι γὰρ ἀδελφός μου εἶ οὐ δουλεύσεις
μοι δωρεάν ἀπάγγελόν μοι τίς ὁ μισθός σου ἐστίν **16** τῷ
δὲ Λαβαν δύο θυγατέρες ὄνομα τῇ μείζονι Λεια καὶ ὄνομα
τῇ νεωτέρᾳ Ραχηλ **17** οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Λειας ἀσθενεῖς
Ραχηλ δὲ καλὴ τῷ εἶδει καὶ ὡραία τῇ ὄψει **18** ἠγάπησεν δὲ
Ἰακωβ τὴν Ραχηλ καὶ εἶπεν δουλεύσω σοι ἑπτὰ ἔτη περὶ
Ραχηλ τῆς θυγατρὸς σου τῆς νεωτέρας **19** εἶπεν δὲ αὐτῷ
Λαβαν βέλτιον δοῦναί με αὐτὴν σοὶ ἢ δοῦναί με αὐτὴν
ἀνδρὶ ἐτέρῳ οἴκησον μετ' ἐμοῦ **20** καὶ ἐδούλευσεν Ἰακωβ
περὶ Ραχηλ ἔτη ἑπτὰ καὶ ἦσαν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς ἡμέραι
ὀλίγαι παρὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν αὐτήν **21** εἶπεν δὲ Ἰακωβ
πρὸς Λαβαν ἀπόδος τὴν γυναῖκά μου πεπλήρωνται γὰρ

αί ἡμέραι μου ὅπως εἰσέλθω πρὸς αὐτήν 22 συνήγαγεν δὲ Λαβαν πάντα τοὺς ἄνδρας τοῦ τόπου καὶ ἐποίησεν γάμον 23 καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ λαβὼν Λαβαν Λειαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰσήγαγεν αὐτήν πρὸς Ἰακωβ καὶ εἰσηλθεν πρὸς αὐτήν Ἰακωβ 24 ἔδωκεν δὲ Λαβαν Λεια τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Ζελφαν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῇ παιδίσκην 25 ἐγένετο δὲ πρωὶ καὶ ἰδοὺ ἦν Λεια εἶπεν δὲ Ἰακωβ τῷ Λαβαν τί τοῦτο ἐποίησάς μοι οὐ περὶ Ραχηλ ἐδούλευσα παρὰ σοί καὶ ἵνα τί παρελογίσω με 26 εἶπεν δὲ Λαβαν οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν δοῦναι τὴν νεωτέραν πρὶν ἢ τὴν πρεσβυτέραν 27 συντέλεσον οὖν τὰ ἑβδομα ταύτης καὶ δώσω σοι καὶ ταύτην ἀντὶ τῆς ἐργασίας ἧς ἐργᾶ παρ' ἐμοὶ ἔτι ἑπτὰ ἔτη ἕτερα 28 ἐποίησεν δὲ Ἰακωβ οὕτως καὶ ἀνεπλήρωσεν τὰ ἑβδομα ταύτης καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Λαβαν Ραχηλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖκα 29 ἔδωκεν δὲ Λαβαν Ραχηλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Βαλλαν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῇ παιδίσκην 30 καὶ εἰσηλθεν πρὸς Ραχηλ ἠγάπησεν δὲ Ραχηλ μᾶλλον ἢ Λειαν καὶ ἐδούλευσεν αὐτῷ ἑπτὰ ἔτη ἕτερα 31 ἰδὼν δὲ κύριος ὅτι μισεῖται Λεια ἠνοιξεν τὴν μήτραν αὐτῆς Ραχηλ δὲ ἦν στεῖρα 32 καὶ συνέλαβεν Λεια καὶ ἔτεκεν υἱὸν τῷ Ἰακωβ ἐκάλεσεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ρουβην λέγουσα διότι εἶδέν μου κύριος τὴν ταπείνωσιν νῦν με ἀγαπήσει ὁ ἀνὴρ μου 33 καὶ συνέλαβεν πάλιν Λεια καὶ ἔτεκεν υἱὸν δευτέρον τῷ Ἰακωβ καὶ εἶπεν ὅτι ἤκουσεν κύριος ὅτι μισοῦμαι καὶ προσέδωκέν μοι καὶ τοῦτον ἐκάλεσεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Συμεων 34 καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν υἱὸν καὶ εἶπεν ἐν τῷ νῦν καιρῷ πρὸς ἐμοῦ ἔσται ὁ ἀνὴρ μου ἔτεκον γὰρ αὐτῷ τρεῖς υἱούς διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ

Λευι **35** καὶ συλλαβοῦσα ἔτι ἔτεκεν υἷόν καὶ εἶπεν νῦν ἔτι τοῦτο ἐξομολογήσομαι κυρίῳ διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιουδα καὶ ἔστη τοῦ τίκτειν

30 ἰδοῦσα δὲ Ραχηλ ὅτι οὐ τέτοκεν τῷ Ιακωβ καὶ ἐζήλωσεν Ραχηλ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ εἶπεν τῷ Ιακωβ δός μοι τέκνα εἰ δὲ μὴ τελευτήσω ἐγώ **2** ἐθυμώθη δὲ Ιακωβ τῇ Ραχηλ καὶ εἶπεν αὐτῇ μὴ ἀντὶ θεοῦ ἐγώ εἰμι ὅς ἐστέρησέν σε καρπὸν κοιλίας **3** εἶπεν δὲ Ραχηλ τῷ Ιακωβ ἰδοὺ ἡ παιδίσκη μου Βαλλα εἴσελθε πρὸς αὐτὴν καὶ τέξεται ἐπὶ τῶν γονάτων μου καὶ τεκνοποιήσομαι κἀγὼ ἐξ αὐτῆς **4** καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Βαλλαν τὴν παιδίσκην αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα εἰσήλθεν δὲ πρὸς αὐτὴν Ιακωβ **5** καὶ συνέλαβεν Βαλλα ἡ παιδίσκη Ραχηλ καὶ ἔτεκεν τῷ Ιακωβ υἷόν **6** καὶ εἶπεν Ραχηλ ἔκρινέν μοι ὁ θεὸς καὶ ἐπήκουσεν τῆς φωνῆς μου καὶ ἔδωκέν μοι υἷόν διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Δαν **7** καὶ συνέλαβεν ἔτι Βαλλα ἡ παιδίσκη Ραχηλ καὶ ἔτεκεν υἷόν δεύτερον τῷ Ιακωβ **8** καὶ εἶπεν Ραχηλ συνέλαβέτό μοι ὁ θεός καὶ συνανεστράφην τῇ ἀδελφῇ μου καὶ ἠδυνάσθη καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νεφθαλι **9** εἶδεν δὲ Λεια ὅτι ἔστη τοῦ τίκτειν καὶ ἔλαβεν Ζελφαν τὴν παιδίσκην αὐτῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ιακωβ γυναῖκα **10** εἰσήλθεν δὲ πρὸς αὐτὴν Ιακωβ καὶ συνέλαβεν Ζελφα ἡ παιδίσκη Λειας καὶ ἔτεκεν τῷ Ιακωβ υἷόν **11** καὶ εἶπεν Λεια ἐν τύχῃ καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γαδ **12** καὶ συνέλαβεν Ζελφα ἡ παιδίσκη Λειας καὶ ἔτεκεν ἔτι τῷ Ιακωβ υἷόν δεύτερον **13** καὶ εἶπεν Λεια μακαρία ἐγώ ὅτι μακαρίζουσίν με αἱ γυναῖκες καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ασηρ **14** ἐπορεύθη δὲ Ρουβην ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν καὶ εὔρεν μῆλα μανδραγόρου ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ

ἤνεγκεν αὐτὰ πρὸς Λειαν τὴν μητέρα αὐτοῦ εἶπεν δὲ
Ραχηλ τῇ Λεια δός μοι τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου 15
εἶπεν δὲ Λεια οὐχ ἰκανόν σοι ὅτι ἔλαβες τὸν ἄνδρα μου
μὴ καὶ τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ μου λήμψη εἶπεν δὲ
Ραχηλ οὐχ οὕτως κοιμηθήτω μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην
ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου 16 εἰσῆλθεν δὲ
Ἰακωβ ἐξ ἀγροῦ ἐσπέρας καὶ ἐξῆλθεν Λεια εἰς συνάντησιν
αὐτῶ καὶ εἶπεν πρὸς με εἰσελεύση σήμερον μεμίσθωμαι
γάρ σε ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ μου καὶ ἐκοιμήθη
μετ' αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην 17 καὶ ἐπήκουσεν ὁ θεὸς
Λειας καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τῷ Ἰακωβ υἱὸν πέμπτον 18
καὶ εἶπεν Λεια ἔδωκεν ὁ θεὸς τὸν μισθόν μου ἀνθ' οὗ
ἔδωκα τὴν παιδίσκη μου τῷ ἀνδρὶ μου καὶ ἐκάλεσεν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Ἰσσαχαρ ὃ ἐστὶν Μισθός 19 καὶ συνέλαβεν
ἔτι Λεια καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἕκτον τῷ Ἰακωβ 20 καὶ εἶπεν
Λεια δεδώρηταί μοι ὁ θεὸς δῶρον καλόν ἐν τῷ νῦν καιρῷ
αἰρετιεῖ με ὁ ἀνὴρ μου ἔτεκεν γὰρ αὐτῷ υἱοὺς ἕξ καὶ
ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαβουλων 21 καὶ μετὰ τοῦτο
ἔτεκεν θυγατέρα καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτῆς Δινα 22
ἐμνήσθη δὲ ὁ θεὸς τῆς Ραχηλ καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ
θεὸς καὶ ἀνέφξεν αὐτῆς τὴν μήτραν 23 καὶ συλλαβοῦσα
ἔτεκεν τῷ Ἰακωβ υἱόν εἶπεν δὲ Ραχηλ ἀφεῖλεν ὁ θεός
μου τὸ ὄνειδος 24 καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωσηφ
λέγουσα προσθέτω ὁ θεός μοι υἱὸν ἕτερον 25 ἐγένετο
δὲ ὡς ἔτεκεν Ραχηλ τὸν Ἰωσηφ εἶπεν Ἰακωβ τῷ Λαβαν
ἀπόστειλόν με ἵνα ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου καὶ εἰς τὴν
γῆν μου 26 ἀπόδος τὰς γυναῖκάς μου καὶ τὰ παιδιά περὶ
ῶν δεδούλευκά σοι ἵνα ἀπέλθω σὺ γὰρ γινώσκεις τὴν
δουλείαν ἣν δεδούλευκά σοι 27 εἶπεν δὲ αὐτῷ Λαβαν εἰ

εὔρον χάριν ἐναντίον σου οἰωνισάμην ἄν εὐλόγησεν γάρ
με ὁ θεὸς τῆ σῆ εἰσόδῳ 28 διάστειλον τὸν μισθόν σου
πρὸς με καὶ δώσω 29 εἶπεν δὲ αὐτῷ Ἰακωβ σὺ γινώσκεις ἃ
δεδούλευκά σοι καὶ ὅσα ἦν κτήνη σου μετ' ἐμοῦ 30 μικρὰ
γὰρ ἦν ὅσα σοι ἦν ἐναντίον ἐμοῦ καὶ ηὐξήθη εἰς πλῆθος
καὶ ηὐλόγησέν σε κύριος ἐπὶ τῷ ποδί μου νῦν οὖν πότε
ποιήσω κἀγὼ ἐμαυτῷ οἶκον 31 καὶ εἶπεν αὐτῷ Λαβαν τί
σοι δώσω εἶπεν δὲ αὐτῷ Ἰακωβ οὐ δώσεις μοι οὐθέν ἐάν
ποιήσης μοι τὸ ῥῆμα τοῦτο πάλιν ποιμανῶ τὰ πρόβατά
σου καὶ φυλάξω 32 παρελθάτω πάντα τὰ πρόβατά σου
σήμερον καὶ διαχώρισον ἐκεῖθεν πᾶν πρόβατον φαιὸν ἐν
τοῖς ἀρνάσιν καὶ πᾶν διάλευκον καὶ ῥαντὸν ἐν ταῖς αἰξίν
ἔσται μοι μισθός 33 καὶ ἐπακούσεται μοι ἡ δικαιοσύνη μου
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆ αὔριον ὅτι ἐστὶν ὁ μισθός μου ἐνώπιόν
σου πᾶν ὃ ἐὰν μὴ ἦ ῥαντὸν καὶ διάλευκον ἐν ταῖς αἰξίν
καὶ φαιὸν ἐν τοῖς ἀρνάσιν κεκλεμμένον ἔσται παρ' ἐμοί
34 εἶπεν δὲ αὐτῷ Λαβαν ἔστω κατὰ τὸ ῥῆμά σου 35
καὶ διέστειλεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοὺς τράγους τοὺς
ῥαντοὺς καὶ τοὺς διαλεύκους καὶ πάσας τὰς αἴγας τὰς
ῥαντὰς καὶ τὰς διαλεύκους καὶ πᾶν ὃ ἦν λευκὸν ἐν αὐτοῖς
καὶ πᾶν ὃ ἦν φαιὸν ἐν τοῖς ἀρνάσιν καὶ ἔδωκεν διὰ
χειρὸς τῶν υἱῶν αὐτοῦ 36 καὶ ἀπέστησεν ὁδὸν τριῶν
ἡμερῶν ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ ἀνὰ μέσον Ἰακωβ Ἰακωβ
δὲ ἐποίμαιναν τὰ πρόβατα Λαβαν τὰ ὑπολειφθέντα 37
ἔλαβεν δὲ ἑαυτῷ Ἰακωβ ῥάβδον στυρακίνην χλωρὰν
καὶ καρυίνην καὶ πλατάνου καὶ ἐλέπισεν αὐτὰς Ἰακωβ
λεπίσματα λευκὰ περισύρων τὸ χλωρόν ἐφαίνετο δὲ
ἐπὶ ταῖς ῥάβδοις τὸ λευκὸν ὃ ἐλέπισεν ποικίλον 38 καὶ
παρέθηκεν τὰς ῥάβδους ἃς ἐλέπισεν ἐν ταῖς ληνοῖς τῶν

ποτιστηρίων τοῦ ὕδατος ἵνα ὡς ἂν ἔλθωσιν τὰ πρόβατα
πιεῖν ἐνώπιον τῶν ράβδων ἐλθόντων αὐτῶν εἰς τὸ πιεῖν
39 ἐγκισήσωσιν τὰ πρόβατα εἰς τὰς ράβδους καὶ ἔτικτον
τὰ πρόβατα διάλευκα καὶ ποικίλα καὶ σποδοειδῆ ραντά **40**
τοὺς δὲ ἄμνους διέστειλεν Ἰακωβ καὶ ἔστησεν ἐναντίον
τῶν προβάτων κριὸν διάλευκον καὶ πᾶν ποικίλον ἐν τοῖς
ἄμνοις καὶ διεχώρισεν ἑαυτῷ ποίμνια καθ' ἑαυτὸν καὶ οὐκ
ἔμιξεν αὐτὰ εἰς τὰ πρόβατα Λαβαν **41** ἐγένετο δὲ ἐν τῷ
καιρῷ ᾧ ἐνεκίσθησεν τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα
ἔθηκεν Ἰακωβ τὰς ράβδους ἐναντίον τῶν προβάτων ἐν
ταῖς ληνοῖς τοῦ ἐγκισῆσαι αὐτὰ κατὰ τὰς ράβδους **42**
ἡνίκα δ' ἂν ἔτεκον τὰ πρόβατα οὐκ ἐτίθει ἐγένετο δὲ
τὰ ἄσημα τοῦ Λαβαν τὰ δὲ ἐπίσημα τοῦ Ἰακωβ **43** καὶ
ἐπλούτησεν ὁ ἄνθρωπος σφόδρα σφόδρα καὶ ἐγένετο
αὐτῷ κτήνη πολλὰ καὶ βόες καὶ παῖδες καὶ παιδίσκαι καὶ
κάμηλοι καὶ ὄνοι

31 ἤκουσεν δὲ Ἰακωβ τὰ ῥήματα τῶν υἱῶν Λαβαν
λεγόντων εἴληφεν Ἰακωβ πάντα τὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ
ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν πεποίηκεν πᾶσαν τὴν δόξαν
ταύτην **2** καὶ εἶδεν Ἰακωβ τὸ πρόσωπον τοῦ Λαβαν καὶ
ἰδοὺ οὐκ ἦν πρὸς αὐτὸν ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν **3**
εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Ἰακωβ ἀποστρέφου εἰς τὴν γῆν τοῦ
πατρὸς σου καὶ εἰς τὴν γενεάν σου καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ
4 ἀποστείλας δὲ Ἰακωβ ἐκάλεσεν Ραχηλ καὶ Λειαν εἰς
τὸ πεδῖον οὗ τὰ ποίμνια **5** καὶ εἶπεν αὐταῖς ὁρῶ ἐγὼ τὸ
πρόσωπον τοῦ πατρὸς ὑμῶν ὅτι οὐκ ἔστιν πρὸς ἐμοῦ ὡς
ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν ὁ δὲ θεὸς τοῦ πατρὸς μου ἦν
μετ' ἐμοῦ **6** καὶ αὐταὶ δὲ οἶδατε ὅτι ἐν πάσῃ τῇ ἰσχύι
μου δεδούλευκα τῷ πατρὶ ὑμῶν **7** ὁ δὲ πατήρ ὑμῶν

παρεκρούσατό με καὶ ἤλλαξεν τὸν μισθὸν μου τῶν δέκα ἀμνῶν καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς κακοποιῆσαί με **8** ἐὰν οὕτως εἶπη τὰ ποικίλα ἔσται σου μισθός καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα ποικίλα ἐὰν δὲ εἶπη τὰ λευκὰ ἔσται σου μισθός καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα λευκὰ **9** καὶ ἀφείλατο ὁ θεὸς πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς ὑμῶν καὶ ἔδωκέν μοι αὐτά **10** καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα καὶ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτὰ ἐν τῷ ὕπνῳ καὶ ἰδοὺ οἱ τράγοι καὶ οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἦσαν ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἴγας διάλευκοι καὶ ποικίλοι καὶ σποδοειδεῖς ῥαντοὶ **11** καὶ εἶπέν μοι ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ καθ' ὕπνον Ἰακωβ ἐγὼ δὲ εἶπα τί ἐστὶν **12** καὶ εἶπεν ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἰδὲ τοὺς τράγους καὶ τοὺς κριοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἴγας διαλεύκους καὶ ποικίλους καὶ σποδοειδεῖς ῥαντούς ἐώρακα γὰρ ὅσα σοι λαβαν ποιεῖ **13** ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς ὁ ὀφθείς σοι ἐν τόπῳ θεοῦ οὗ ἤλειψάς μοι ἐκεῖ στήλην καὶ ἠύξω μοι ἐκεῖ εὐχὴν νῦν οὖν ἀνάστηθι καὶ ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης καὶ ἀπελθε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ **14** καὶ ἀποκριθεῖσα Ραχηλ καὶ Λεια εἶπαν αὐτῷ μὴ ἔστιν ἡμῖν ἔτι μερὶς ἢ κληρονομία ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν **15** οὐχ ὡς αἱ ἀλλότριαι λελογίσμεθα αὐτῷ πέπρακεν γὰρ ἡμᾶς καὶ κατέφαγεν καταβρώσει τὸ ἀργύριον ἡμῶν **16** πάντα τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν ἦν ἀφείλατο ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἡμῖν ἔσται καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν νῦν οὖν ὅσα εἴρηκέν σοι ὁ θεὸς ποίει **17** ἀναστὰς δὲ Ἰακωβ ἔλαβεν τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰ παιδιά αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καμήλους **18** καὶ ἀπήγαγεν πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ ἦν

περιεποιήσατο ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἀπελθεῖν πρὸς Ἰσαακ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς γῆν Χανααν **19** Λαβαν δὲ ὥχετο κεῖραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ ἔκλειψεν δὲ Ραχηλ τὰ εἶδωλα τοῦ πατρὸς αὐτῆς **20** ἔκρυψεν δὲ Ἰακωβ Λαβαν τὸν Σύρον τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι ἀποδιδράσκει **21** καὶ ἀπέδρα αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ διέβη τὸν ποταμὸν καὶ ὥρμησεν εἰς τὸ ὄρος Γαλααδ **22** ἀνηγγέλη δὲ Λαβαν τῷ Σύρῳ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὅτι ἀπέδρα Ἰακωβ **23** καὶ παραλαβὼν πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτὰ καὶ κατέλαβεν αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει τῷ Γαλααδ **24** ἦλθεν δὲ ὁ θεὸς πρὸς Λαβαν τὸν Σύρον καθ' ὕπνον τὴν νύκτα καὶ εἶπεν αὐτῷ φύλαξαι σεαυτὸν μήποτε λαλήσης μετὰ Ἰακωβ πονηρά **25** καὶ κατέλαβεν Λαβαν τὸν Ἰακωβ Ἰακωβ δὲ ἔπηξεν τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει Λαβαν δὲ ἔστησεν τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει Γαλααδ **26** εἶπεν δὲ Λαβαν τῷ Ἰακωβ τί ἐποίησας ἵνα τί κρυφῆ ἀπέδρας καὶ ἐκλοποφόρησάς με καὶ ἀπήγαγες τὰς θυγατέρας μου ὡς αἰχμαλώτιδας μαχαίρα **27** καὶ εἰ ἀνήγγειλάς μοι ἐξαπέστειλα ἄν σε μετ' εὐφροσύνης καὶ μετὰ μουσικῶν τυμπάνων καὶ κιθάρας **28** οὐκ ἠξιώθην καταφιλῆσαι τὰ παιδιά μου καὶ τὰς θυγατέρας μου νῦν δὲ ἀφρόνως ἔπραξας **29** καὶ νῦν ἰσχύει ἡ χεὶρ μου κακοποιῆσαί σε ὁ δὲ θεὸς τοῦ πατρὸς σου ἐχθὲς εἶπεν πρὸς με λέγων φύλαξαι σεαυτὸν μήποτε λαλήσης μετὰ Ἰακωβ πονηρά **30** νῦν οὖν πεπόρευσαι ἐπιθυμία γὰρ ἐπεθύμησας ἀπελθεῖν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἵνα τί ἔκλεψας τοὺς θεούς μου **31** ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακωβ εἶπεν τῷ Λαβαν εἶπα γὰρ μήποτε ἀφέλης τὰς θυγατέρας σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ πάντα

τὰ ἐμά 32 ἐπίγνωθι τί ἐστὶν τῶν σῶν παρ' ἐμοί καὶ λαβέ
καὶ οὐκ ἐπέγνω παρ' αὐτῷ οὐθέν καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰακωβ
παρ' ᾧ ἐὰν εὕρησ τοὺς θεοὺς σου οὐ ζήσεται ἐναντίον
τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν οὐκ ἦδει δὲ Ἰακωβ ὅτι Ραχηλ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ ἔκλεψεν αὐτούς 33 εἰσελθὼν δὲ Λαβαν ἠρεύνησεν
εἰς τὸν οἶκον Λειας καὶ οὐχ εὔρεν καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ
οἴκου Λειας ἠρεύνησεν τὸν οἶκον Ἰακωβ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ
τῶν δύο παιδισκῶν καὶ οὐχ εὔρεν εἰσηλθὲν δὲ καὶ εἰς τὸν
οἶκον Ραχηλ 34 Ραχηλ δὲ ἔλαβεν τὰ εἴδωλα καὶ ἐνέβαλεν
αὐτὰ εἰς τὰ σάγματα τῆς καμήλου καὶ ἐπεκάθισεν αὐτοῖς
35 καὶ εἶπεν τῷ πατρὶ αὐτῆς μὴ βαρέως φέρε κύριε οὐ
δύναμαι ἀναστῆναι ἐνώπιόν σου ὅτι τὸ κατ' ἐθισμόν
τῶν γυναικῶν μοί ἐστιν ἠρεύνησεν δὲ Λαβαν ἐν ὄλῳ τῷ
οἴκῳ καὶ οὐχ εὔρεν τὰ εἴδωλα 36 ὠργίσθη δὲ Ἰακωβ καὶ
ἐμαχέσατο τῷ Λαβαν ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακωβ εἶπεν τῷ Λαβαν
τί τὸ ἀδίκημά μου καὶ τί τὸ ἀμάρτημά μου ὅτι κατεδίωξας
ὀπίσω μου 37 καὶ ὅτι ἠρεύνησας πάντα τὰ σκεύη μου
τί εὔρες ἀπὸ πάντων τῶν σκευῶν τοῦ οἴκου σου θὲς
ᾧδε ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν ἀδελφῶν σου
καὶ ἐλεγχάτωσαν ἀνὰ μέσον τῶν δύο ἡμῶν 38 ταῦτά
μοι εἴκοσι ἔτη ἐγὼ εἶμι μετὰ σοῦ τὰ πρόβατά σου καὶ αἱ
αἰγῆς σου οὐκ ἠτεκνώθησαν κριοὺς τῶν προβάτων σου
οὐ κατέφαγον 39 θηριάλωτον οὐκ ἀνενήνοχά σοι ἐγὼ
ἀπετίννουον παρ' ἑμαυτοῦ κλέμματα ἡμέρας καὶ κλέμματα
νυκτός 40 ἐγινόμην τῆς ἡμέρας συγκαιόμενος τῷ καύματι
καὶ παγετῷ τῆς νυκτός καὶ ἀφίστατο ὁ ὕπνος ἀπὸ τῶν
ὀφθαλμῶν μου 41 ταῦτά μοι εἴκοσι ἔτη ἐγὼ εἶμι ἐν τῇ
οἰκίᾳ σου ἐδούλευσά σοι δέκα τέσσαρα ἔτη ἀντὶ τῶν δύο
θυγατέρων σου καὶ ἕξ ἔτη ἐν τοῖς προβάτοις σου καὶ

παρελογίσω τὸν μισθὸν μου δέκα ἀμνάσιν 42 εἰ μὴ ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἀβρααμ καὶ ὁ φόβος Ἰσαακ ἦν μοι νῦν ἂν κενὸν με ἐξαπέστειλας τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον τῶν χειρῶν μου εἶδεν ὁ θεὸς καὶ ἤλεγξεν σε ἐχθές 43 ἀποκριθεὶς δὲ Λαβαν εἶπεν τῷ Ἰακωβ αἱ θυγατέρες θυγατέρες μου καὶ οἱ υἱοὶ υἱοί μου καὶ τὰ κτήνη κτήνη μου καὶ πάντα ὅσα σὺ ὄραξ ἑμά ἐστιν καὶ τῶν θυγατέρων μου τί ποιήσω ταύταις σήμερον ἢ τοῖς τέκνοις αὐτῶν οἷς ἔτεκον 44 νῦν οὖν δεῦρο διαθώμεθα διαθήκην ἐγὼ καὶ σὺ καὶ ἔσται εἰς μαρτύριον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ εἶπεν δὲ αὐτῷ ἰδοὺ οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν ἐστιν ἰδὲ ὁ θεὸς μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ 45 λαβῶν δὲ Ἰακωβ λίθον ἔστησεν αὐτὸν στήλην 46 εἶπεν δὲ Ἰακωβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ συλλέγετε λίθους καὶ συνέλεξαν λίθους καὶ ἐποίησαν βουνόν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ βουνοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Λαβαν ὁ βουνὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ σήμερον 47 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Λαβαν Βουνὸς τῆς μαρτυρίας Ἰακωβ δὲ ἐκάλεσεν αὐτὸν Βουνὸς μάρτυς 48 εἶπεν δὲ Λαβαν τῷ Ἰακωβ ἰδοὺ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ ἡ στήλη αὕτη ἦν ἔστησα ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ μαρτυρεῖ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ μαρτυρεῖ ἡ στήλη αὕτη διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βουνὸς μαρτυρεῖ 49 καὶ ἡ ὄρασις ἦν εἶπεν ἐπίδοι ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ὅτι ἀποστησόμεθα ἕτερος ἀπὸ τοῦ ἑτέρου 50 εἰ ταπεινώσεις τὰς θυγατέρας μου εἰ λήμψῃ γυναῖκας ἐπὶ ταῖς θυγατράσιν μου ὄρα οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν ἐστιν 52 ἐάν τε γὰρ ἐγὼ μὴ διαβῶ πρὸς σέ μηδὲ σὺ διαβῆς πρὸς με τὸν βουνὸν τοῦτον καὶ τὴν στήλην ταύτην ἐπὶ κακίᾳ 53 ὁ θεὸς Ἀβρααμ καὶ ὁ θεὸς Ναχωρ κρινεῖ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ὤμοσεν Ἰακωβ

κατὰ τοῦ φόβου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ισαακ **54** καὶ ἔθυσεν
Ιακωβ θυσίαν ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐκάλεσεν τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν τῷ ὄρει
55 ἀναστὰς δὲ Λαβαν τὸ πρωὶ κατεφίλησεν τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν αὐτούς καὶ
ἀποστραφεὶς Λαβαν ἀπῆλθεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ

32 καὶ Ιακωβ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ ὁδὸν καὶ
ἀναβλέψας εἶδεν παρεμβολὴν θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν
καὶ συνήντησεν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ **2** εἶπεν δὲ
Ιακωβ ἠνίκα εἶδεν αὐτούς Παρεμβολὴ θεοῦ αὕτη καὶ
ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Παρεμβολαί **3**
ἀπέστειλεν δὲ Ιακωβ ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς
Ησαυ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς γῆν Σηιρ εἰς χώραν Εδωμ
4 καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων οὕτως ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ
μου Ησαυ οὕτως λέγει ὁ παῖς σου Ιακωβ μετὰ Λαβαν
παρώκησα καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν **5** καὶ ἐγένοντό
μοι βόες καὶ ὄνοι καὶ πρόβατα καὶ παῖδες καὶ παιδίσκαι
καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ κυρίῳ μου Ησαυ ἵνα εὕρη
ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου **6** καὶ ἀνέστρεψαν οἱ
ἄγγελοι πρὸς Ιακωβ λέγοντες ἦλθομεν πρὸς τὸν ἀδελφόν
σου Ησαυ καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σοι
καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ **7** ἐφοβήθη δὲ Ιακωβ
σφόδρα καὶ ἠπορεῖτο καὶ διεῖλεν τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ
καὶ τοὺς βόας καὶ τὰ πρόβατα εἰς δύο παρεμβολάς **8**
καὶ εἶπεν Ιακωβ ἐὰν ἔλθῃ Ησαυ εἰς παρεμβολὴν μίαν
καὶ ἐκκόψῃ αὐτὴν ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς
τὸ σῶζεσθαι **9** εἶπεν δὲ Ιακωβ ὁ θεὸς τοῦ πατρός μου
Αβρααμ καὶ ὁ θεὸς τοῦ πατρός μου Ισαακ κύριε ὁ εἶπας
μοι ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου καὶ εὖ σε

ποιήσω **10** ἵκανοῦταί μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου διέβην τὸν Ἰορδάνην τοῦτον νῦν δὲ γέγονα εἰς δύο παρεμβολάς **11** ἔξελοῦ με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου Ησαυ ὅτι φοβοῦμαι ἐγὼ αὐτόν μήποτε ἐλθὼν πατάξῃ με καὶ μητέρα ἐπὶ τέκνοις **12** σὺ δὲ εἶπας καλῶς εὔσε ποιήσω καὶ θήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης ἢ οὐκ ἀριθμηθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους **13** καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ ἔλαβεν ὧν ἔφερεν δῶρα καὶ ἐξάπέστειλεν Ησαυ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ **14** αἴγας διακοσίας τράγους εἴκοσι πρόβατα διακόσια κριοὺς εἴκοσι **15** καμήλους θηλαζούσας καὶ τὰ παιδιά αὐτῶν τριάκοντα βόας τεσσαράκοντα ταύρους δέκα ὄνους εἴκοσι καὶ πώλους δέκα **16** καὶ ἔδωκεν διὰ χειρὸς τοῖς παισὶν αὐτοῦ ποίμνιον κατὰ μόνας εἶπεν δὲ τοῖς παισὶν αὐτοῦ προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου καὶ διάστημα ποιεῖτε ἀνά μέσον ποιμνης καὶ ποιμνης **17** καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ λέγων ἐάν σοι συναντήσῃ Ησαυ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐρωτᾷ σε λέγων τίνος εἶ καὶ ποῦ πορεύῃ καὶ τίνος ταῦτα τὰ προπορευόμενά σου **18** ἐρεῖς τοῦ παιδός σου Ἰακωβ δῶρα ἀπέσταλκεν τῷ κυρίῳ μου Ησαυ καὶ ἰδὸν αὐτὸς ὀπίσω ἡμῶν **19** καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ καὶ πᾶσι τοῖς προπορευομένοις ὀπίσω τῶν ποιμνίων τούτων λέγων κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λαλήσατε Ησαυ ἐν τῷ εὐρεῖν ὑμᾶς αὐτὸν **20** καὶ ἐρεῖτε ἰδὸν ὁ παῖς σου Ἰακωβ παραγίνεται ὀπίσω ἡμῶν εἶπεν γὰρ ἐξιλᾶσομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τοῖς δώροις τοῖς προπορευομένοις αὐτοῦ καὶ μετὰ τοῦτο ὄψομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἴσως γὰρ προσδέξεται τὸ πρόσωπόν μου **21** καὶ παρεπορεύοντο

τὰ δῶρα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ αὐτὸς δὲ ἐκοιμήθη τὴν
νύκτα ἐκείνην ἐν τῇ παρεμβολῇ **22** ἀναστὰς δὲ τὴν νύκτα
ἐκείνην ἔλαβεν τὰς δύο γυναῖκας καὶ τὰς δύο παιδίσκας
καὶ τὰ ἔνδεκα παιδία αὐτοῦ καὶ διέβη τὴν διάβασιν τοῦ
Ιαβοκ **23** καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς καὶ διέβη τὸν χειμάρρουν καὶ
διεβίβασεν πάντα τὰ αὐτοῦ **24** ὑπελείφθη δὲ Ιακωβ μόνος
καὶ ἐπάλαιεν ἄνθρωπος μετ' αὐτοῦ ἕως πρωί **25** εἶδεν
δὲ ὅτι οὐ δύναται πρὸς αὐτόν καὶ ἤψατο τοῦ πλάτους
τοῦ μηροῦ αὐτοῦ καὶ ἐνάρκησεν τὸ πλάτος τοῦ μηροῦ
Ιακωβ ἐν τῷ παλαίειν αὐτὸν μετ' αὐτοῦ **26** καὶ εἶπεν αὐτῷ
ἀποστείλόν με ἀνέβη γὰρ ὁ ὄρθρος ὁ δὲ εἶπεν οὐ μὴ σε
ἀποστείλω ἐὰν μὴ με εὐλογήσης **27** εἶπεν δὲ αὐτῷ τί τὸ
ὄνομά σου ἐστίν ὁ δὲ εἶπεν Ιακωβ **28** εἶπεν δὲ αὐτῷ οὐ
κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ιακωβ ἀλλὰ Ἰσραηλ ἔσται τὸ
ὄνομά σου ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ θεοῦ καὶ μετὰ ἀνθρώπων
δυνατός **29** ἠρώτησεν δὲ Ιακωβ καὶ εἶπεν ἀνάγγειλόν μοι
τὸ ὄνομά σου καὶ εἶπεν ἵνα τί τοῦτο ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά
μου καὶ ηὐλόγησεν αὐτὸν ἐκεῖ **30** καὶ ἐκάλεσεν Ιακωβ
τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Εἶδος θεοῦ εἶδον γὰρ θεὸν
πρόσωπον πρὸς πρόσωπον καὶ ἐσώθη μου ἡ ψυχὴ **31**
ἀνέτειλεν δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος ἠνίκα παρήλθεν τὸ Εἶδος τοῦ
θεοῦ αὐτὸς δὲ ἐπέσκαζεν τῷ μηρῷ αὐτοῦ **32** ἔνεκεν τούτου
οὐ μὴ φάγωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸ νεῦρον ὃ ἐνάρκησεν ὃ
ἐστὶν ἐπὶ τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
ὅτι ἤψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ Ιακωβ τοῦ νεύρου καὶ
ἐνάρκησεν

33 ἀναβλέψας δὲ Ιακωβ εἶδεν καὶ ἰδοὺ Ἡσαυ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ ἐρχόμενος καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ
ἐπιδιεῖλεν Ιακωβ τὰ παιδία ἐπὶ Λειαν καὶ Ραχηλ καὶ τὰς

δύο παιδίσκακ 2 καὶ ἐποίησεν τὰς δύο παιδίσκακ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πρώτοις καὶ Λειαν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς ὀπίσω καὶ Ραχηλ καὶ Ἰωσηφ ἐσχάτους 3 αὐτὸς δὲ προῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτάκις ἕως τοῦ ἐγγίσει τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 4 καὶ προσέδραμεν Ησαυ εἰς συνάντησιν αὐτῶ καὶ περιλαβῶν αὐτὸν ἐφίλησεν καὶ προσέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσαν ἀμφότεροι 5 καὶ ἀναβλέψας εἶδεν τὰς γυναῖκακ καὶ τὰ παιδία καὶ εἶπεν τί ταῦτά σοί ἐστιν ὁ δὲ εἶπεν τὰ παιδία οἷς ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν παιδά σου 6 καὶ προσήγγισαν αἱ παιδίσκακ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν 7 καὶ προσήγγισεν Λεια καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ προσεκύνησαν καὶ μετὰ ταῦτα προσήγγισεν Ραχηλ καὶ Ἰωσηφ καὶ προσεκύνησαν 8 καὶ εἶπεν τί ταῦτά σοί ἐστιν πᾶσαι αἱ παρεμβολαὶ αὐταὶ αἷς ἀπήνηκα ὁ δὲ εἶπεν ἴνα εὕρη ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου κύριε 9 εἶπεν δὲ Ησαυ ἔστιν μοι πολλὰ ἄδελφε ἔστω σοι τὰ σά 10 εἶπεν δὲ Ἰακωβ εἰ εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου δέξαι τὰ δῶρα διὰ τῶν ἐμῶν χειρῶν ἔνεκεν τούτου εἶδον τὸ πρόσωπόν σου ὡς ἂν τις ἴδοι πρόσωπον θεοῦ καὶ εὐδοκήσεις με 11 λαβὲ τὰς εὐλογίας μου ἃς ἤνεγκά σοι ὅτι ἠλέησέν με ὁ θεὸς καὶ ἔστιν μοι πάντα καὶ ἐβιάσατο αὐτόν καὶ ἔλαβεν 12 καὶ εἶπεν ἀπάραντες πορευσόμεθα ἐπ' εὐθειᾶν 13 εἶπεν δὲ αὐτῶ ὁ κύριός μου γινώσκει ὅτι τὰ παιδία ἀπαλώτερα καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἱ βόες λοχεύονται ἐπ' ἐμέ ἐὰν οὖν καταδιώξω αὐτοὺς ἡμέραν μίαν ἀποθανοῦνται πάντα τὰ κτήνη 14 προελθέτω ὁ κύριός μου ἔμπροσθεν τοῦ παιδός ἐγὼ δὲ ἐνισχύσω ἐν τῇ ὁδῶ κατὰ σχολὴν τῆς πορεύσεωκ τῆς ἐναντίον μου καὶ κατὰ πόδα τῶν παιδαρίων ἕως

τοῦ με ἐλθεῖν πρὸς τὸν κύριόν μου εἰς Σηιρ **15** εἶπεν δὲ
Ἡσαυ καταλείψω μετὰ σοῦ ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ ὁ
δὲ εἶπεν ἵνα τί τοῦτο ἱκανὸν ὅτι εὗρον χάριν ἐναντίον
σου κύριε **16** ἀπέστρεψεν δὲ Ἡσαυ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς Σηιρ **17** καὶ Ἰακωβ ἀπαίρει εἰς
Σκηνάς καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ οἰκίας καὶ τοῖς κτήνεσιν
αὐτοῦ ἐποίησεν σκηνάς διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ
τόπου ἐκείνου Σκηναί **18** καὶ ἦλθεν Ἰακωβ εἰς Σαλημ
πόλιν Σικιμων ἣ ἔστιν ἐν γῆ Χανααν ὅτε ἦλθεν ἐκ τῆς
Μεσοποταμίας Συρίας καὶ παρενέβαλεν κατὰ πρόσωπον
τῆς πόλεως **19** καὶ ἐκτήσατο τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ οὗ
ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ παρὰ Ἐμμωρ πατρὸς
Συχεμ ἑκατὸν ἀμνῶν **20** καὶ ἔστησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον
καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν θεὸν Ἰσραηλ

34 ἐξῆλθεν δὲ Δινα ἡ θυγάτηρ Λειας ἣν ἔτεκεν τῷ Ἰακωβ
καταμαθεῖν τὰς θυγατέρας τῶν ἐγχωρίων **2** καὶ εἶδεν
αὐτὴν Συχεμ ὁ υἱὸς Ἐμμωρ ὁ Χορραῖος ὁ ἄρχων τῆς γῆς
καὶ λαβὼν αὐτὴν ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ ἐταπείνωσεν
αὐτὴν **3** καὶ προσέσχεν τῇ ψυχῇ Δινας τῆς θυγατρὸς
Ἰακωβ καὶ ἠγάπησεν τὴν παρθένον καὶ ἐλάλησεν κατὰ
τὴν διάνοιαν τῆς παρθένου αὐτῇ **4** εἶπεν δὲ Συχεμ πρὸς
Ἐμμωρ τὸν πατέρα αὐτοῦ λέγων λαβέ μοι τὴν παιδίσκη
ταύτην εἰς γυναῖκα **5** Ἰακωβ δὲ ἤκουσεν ὅτι ἐμίανεν ὁ
υἱὸς Ἐμμωρ Διναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ
ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ παρεσιώπησεν
δὲ Ἰακωβ ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτοῦς **6** ἐξῆλθεν δὲ Ἐμμωρ
ὁ πατὴρ Συχεμ πρὸς Ἰακωβ λαλῆσαι αὐτῷ **7** οἱ δὲ υἱοὶ
Ἰακωβ ἦλθον ἐκ τοῦ πεδίου ὡς δὲ ἤκουσαν κατενύχθησαν
οἱ ἄνδρες καὶ λυπηρὸν ἦν αὐτοῖς σφόδρα ὅτι ἄσχημον

ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ κοιμηθεῖς μετὰ τῆς θυγατρὸς Ἰακωβ
καὶ οὐχ οὕτως ἔσται 8 καὶ ἐλάλησεν Ἐμμωρ αὐτοῖς λέγων
Συχεμ ὁ υἱός μου προείλατο τῇ ψυχῇ τὴν θυγατέρα
ὑμῶν δότε οὖν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα 9 ἐπιγαμβρεύσαθε
ἡμῖν τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἡμῖν καὶ τὰς θυγατέρας
ἡμῶν λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν 10 καὶ ἐν ἡμῖν κατοικεῖτε
καὶ ἡ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον ὑμῶν κατοικεῖτε καὶ
ἐμπορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐγκτήσασθε ἐν αὐτῇ 11 εἶπεν
δὲ Συχεμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς
αὐτῆς εὐροίμι χάριν ἐναντίον ὑμῶν καὶ ὃ ἐὰν εἴπητε
δώσομεν 12 πληθύνετε τὴν φερνὴν σφόδρα καὶ δώσω
καθότι ἂν εἴπητέ μοι καὶ δώσετέ μοι τὴν παῖδα ταύτην
εἰς γυναῖκα 13 ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακωβ τῷ Συχεμ
καὶ Ἐμμωρ τῷ πατρὶ αὐτοῦ μετὰ δόλου καὶ ἐλάλησαν
αὐτοῖς ὅτι ἐμίαναν Διναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν 14 καὶ
εἶπαν αὐτοῖς Συμεων καὶ Λευὶ οἱ ἀδελφοὶ Δινᾶς υἱοὶ
δὲ Λειᾶς οὐ δυνησόμεθα ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο δοῦναι
τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν ἀνθρώπῳ ὃς ἔχει ἀκροβυστίαν ἔστιν
γὰρ ὄνειδος ἡμῖν 15 ἐν τούτῳ ὁμοιωθησόμεθα ὑμῖν καὶ
κατοικήσομεν ἐν ὑμῖν ἐὰν γένησθε ὡς ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς ἐν
τῷ περιτμηθῆναι ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν 16 καὶ δώσομεν
τὰς θυγατέρας ἡμῶν ὑμῖν καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων ὑμῶν
λημψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας καὶ οἰκήσομεν παρ' ὑμῖν
καὶ ἐσόμεθα ὡς γένος ἓν 17 ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητε
ἡμῶν τοῦ περιτέμνεσθαι λαβόντες τὰς θυγατέρας ἡμῶν
ἀπελευσόμεθα 18 καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι ἐναντίον Ἐμμωρ
καὶ ἐναντίον Συχεμ τοῦ υἱοῦ Ἐμμωρ 19 καὶ οὐκ ἐχρόνισεν
ὁ νεανίσκος τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐνέκειτο γὰρ
τῇ θυγατρὶ Ἰακωβ αὐτὸς δὲ ἦν ἐνδοξότατος πάντων

τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **20** ἦλθεν δὲ Εμμωρ καὶ Συχεμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως αὐτῶν λέγοντες **21** οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰρηνικοὶ εἰσιν μεθ' ἡμῶν οἰκεῖτῶσαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐμπορευέσθωσαν αὐτήν ἡ δὲ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν τὰς θυγατέρας αὐτῶν λημψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν δώσομεν αὐτοῖς **22** μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθήσονται ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι τοῦ κατοικεῖν μεθ' ἡμῶν ὥστε εἶναι λαὸν ἕνα ἐν τῷ περιτέμνεσθαι ἡμῶν πᾶν ἄρσενικόν καθὰ καὶ αὐτοὶ περιτέμνηται **23** καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ τὰ τετράποδα οὐχ ἡμῶν ἔσται μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθῶμεν αὐτοῖς καὶ οἰκήσουσιν μεθ' ἡμῶν **24** καὶ εἰσήκουσαν Εμμωρ καὶ Συχεμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ περιετέμοντο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν πᾶς ἄρσην **25** ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὅτε ἦσαν ἐν τῷ πόνῳ ἔλαβον οἱ δύο υἱοὶ Ἰακωβ Συμεων καὶ Λευι οἱ ἀδελφοὶ Δινας ἕκαστος τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν ἀσφαλῶς καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἄρσενικόν **26** τὸν τε Εμμωρ καὶ Συχεμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας καὶ ἔλαβον τὴν Διναν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Συχεμ καὶ ἐξῆλθον **27** οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακωβ εἰσῆλθον ἐπὶ τοὺς τραυματίας καὶ διήρπασαν τὴν πόλιν ἐν ἧ' ἐμίαναν Διναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν **28** καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς βόας αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει καὶ ὅσα ἦν ἐν τῷ πεδίῳ ἔλαβον **29** καὶ πάντα τὰ σώματα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἠχμαλώτευσαν καὶ διήρπασαν ὅσα

τε ἦν ἐν τῇ πόλει καὶ ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις **30** εἶπεν δὲ Ἰακωβ Συμεων καὶ Λευι μισητόν με πεποιήκατε ὥστε πονηρόν με εἶναι πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν γῆν ἔν τε τοῖς Χαναναίοις καὶ τοῖς Φερεζαίοις ἐγὼ δὲ ὀλιγοστός εἰμι ἐν ἀριθμῷ καὶ συναχθέντες ἐπ' ἐμὲ συγκόψουσίν με καὶ ἐκτριβήσομαι ἐγὼ καὶ ὁ οἶκός μου **31** οἱ δὲ εἶπαν ἀλλ' ὥσει πόρνη χρήσωνται τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν

35 εἶπεν δὲ ὁ θεὸς πρὸς Ἰακωβ ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς τὸν τόπον Βαιθηλ καὶ οἶκει ἐκεῖ καὶ ποιήσον ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ θεῷ τῷ ὀφθέντι σοι ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν σε ἀπὸ προσώπου Ησαυ τοῦ ἀδελφοῦ σου **2** εἶπεν δὲ Ἰακωβ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ πᾶσιν τοῖς μετ' αὐτοῦ ἄρατε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους τοὺς μεθ' ὑμῶν ἐκ μέσου ὑμῶν καὶ καθάρισασθε καὶ ἀλλάξατε τὰς στολὰς ὑμῶν **3** καὶ ἀναστάντες ἀναβῶμεν εἰς Βαιθηλ καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ θεῷ τῷ ἐπακούσαντί μοι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ὃς ἦν μετ' ἐμοῦ καὶ διέσωσέν με ἐν τῇ ὁδῷ ἧ ἐπορεύθην **4** καὶ ἔδωκαν τῷ Ἰακωβ τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους οἳ ἦσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ τὰ ἐνώτια τὰ ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτῶν καὶ κατέκρυψεν αὐτὰ Ἰακωβ ὑπὸ τὴν τερέμινθον τὴν ἐν Σικιμοῖς καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας **5** καὶ ἐξῆρεν Ἰσραηλ ἐκ Σικιμων καὶ ἐγένετο φόβος θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῶν καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **6** ἦλθεν δὲ Ἰακωβ εἰς Λουζα ἣ ἐστὶν ἐν γῆ Χανααν ἣ ἐστὶν Βαιθηλ αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαός ὃς ἦν μετ' αὐτοῦ **7** καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Βαιθηλ ἐκεῖ γὰρ ἐπεφάνη αὐτῷ ὁ θεὸς ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Ησαυ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ **8** ἀπέθανεν δὲ

Δεββωρα ἡ τροφὸς Ρεβεκκας κατώτερον Βαιθηλ ὑπὸ τὴν
βάλανον καὶ ἐκάλεσεν Ἰακωβ τὸ ὄνομα αὐτῆς Βάλανος
πένθους **9** ὥφθη δὲ ὁ θεὸς Ἰακωβ ἔτι ἐν Λουζα ὅτε
παρεγένετο ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας καὶ ἠύλογησεν
αὐτὸν ὁ θεός **10** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός τὸ ὄνομά σου Ἰακωβ
οὐ κληθήσεται ἔτι Ἰακωβ ἀλλ' Ἰσραηλ ἔσται τὸ ὄνομά
σου **11** εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεός ἐγὼ ὁ θεός σου ἀυξάνου
καὶ πληθύνου ἔθνη καὶ συναγωγαὶ ἐθνῶν ἔσονται ἐκ
σοῦ καὶ βασιλεῖς ἐκ τῆς ὀσφύος σου ἐξελεύσονται **12** καὶ
τὴν γῆν ἣν δέδωκα Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ σοὶ δέδωκα αὐτήν
σοὶ ἔσται καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ δώσω τὴν γῆν
ταύτην **13** ἀνέβη δὲ ὁ θεὸς ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ τόπου οὗ
ἐλάλησεν μετ' αὐτοῦ **14** καὶ ἔστησεν Ἰακωβ στήλην ἐν
τῷ τόπῳ ᾧ ἐλάλησεν μετ' αὐτοῦ στήλην λιθίνην καὶ
ἔσπεισεν ἐπ' αὐτήν σπονδὴν καὶ ἐπέχεεν ἐπ' αὐτήν ἔλαιον
15 καὶ ἐκάλεσεν Ἰακωβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἐλάλησεν
μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ ὁ θεός Βαιθηλ **16** ἀπάρας δὲ Ἰακωβ ἐκ
Βαιθηλ ἔπηξεν τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπέκεινα τοῦ πύργου
Γαδερ ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν Χαβραθα εἰς γῆν ἐλθεῖν
Εφραθα ἔτεκεν Ραχηλ καὶ ἐδυστόκησεν ἐν τῷ τοκετῷ **17**
ἐγένετο δὲ ἐν τῷ σκληρῶς αὐτήν τίκτειν εἶπεν αὐτῇ ἡ
μαῖα θάρσει καὶ γὰρ οὗτός σοί ἐστιν υἱός **18** ἐγένετο δὲ ἐν
τῷ ἀφιέναι αὐτήν τὴν ψυχὴν ἀπέθνησκεν γὰρ ἐκάλεσεν
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Υἱὸς ὀδύνης μου ὁ δὲ πατὴρ ἐκάλεσεν
αὐτὸν Βενιαμιν **19** ἀπέθανεν δὲ Ραχηλ καὶ ἐτάφη ἐν
τῇ ὁδῷ Εφραθα αὕτη ἐστὶν Βηθλεεμ **20** καὶ ἔστησεν
Ἰακωβ στήλην ἐπὶ τοῦ μνημείου αὐτῆς αὕτη ἐστὶν στήλη
μνημείου Ραχηλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας **22** ἐγένετο
δὲ ἡνίκα κατώκησεν Ἰσραηλ ἐν τῇ γῆ ἐκείνῃ ἐπορεύθη

Ρουβην καὶ ἔκοιμήθη μετὰ Βαλλας τῆς παλλακῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἤκουσεν Ἰσραηλ καὶ πονηρὸν ἐφάνη ἐναντίον αὐτοῦ ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακωβ δώδεκα **23** υἱοὶ Λειας πρωτότοκος Ἰακωβ Ρουβην Συμεων Λευι Ἰουδας Ἰσσαχαρ Ζαβουλων **24** υἱοὶ δὲ Ραχηλ Ἰωσηφ καὶ Βενιαμιν **25** υἱοὶ δὲ Βαλλας παιδίσκης Ραχηλ Δαν καὶ Νεφθαλι **26** υἱοὶ δὲ Ζελφας παιδίσκης Λειας Γαδ καὶ Ἀσηρ οὗτοι υἱοὶ Ἰακωβ οἱ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας **27** ἦλθεν δὲ Ἰακωβ πρὸς Ἰσαακ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς Μαμβρη εἰς πόλιν τοῦ πεδίου αὕτη ἐστὶν Χεβρων ἐν γῆ Χανααν οὗ παρῶκησεν Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ **28** ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσαακ ἄς ἔζησεν ἔτη ἑκατὸν ὀγδοήκοντα **29** καὶ ἐκλιπὼν ἀπέθανεν καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ἡσαυ καὶ Ἰακωβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ

36 αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἡσαυ αὐτός ἐστιν Εδωμ **2** Ἡσαυ δὲ ἔλαβεν γυναῖκας ἑαυτῷ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων τὴν Ἀδα θυγατέρα Αιλων τοῦ Χετταίου καὶ τὴν Ἐλιβεμα θυγατέρα Ἀνα τοῦ υἱοῦ Σεβεγων τοῦ Ευαίου **3** καὶ τὴν Βασεμμαθ θυγατέρα Ἰσμαηλ ἀδελφὴν Ναβαιωθ **4** ἔτεκεν δὲ Ἀδα τῷ Ἡσαυ τὸν Ἐλιφας καὶ Βασεμμαθ ἔτεκεν τὸν Ραγουηλ **5** καὶ Ἐλιβεμα ἔτεκεν τὸν Ἰεους καὶ τὸν Ἰεγλομ καὶ τὸν Κορε οὗτοι υἱοὶ Ἡσαυ οἱ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν γῆ Χανααν **6** ἔλαβεν δὲ Ἡσαυ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας καὶ πάντα τὰ σώματα τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα ὅσα ἐκτήσατο καὶ ὅσα περιεποιήσατο ἐν γῆ Χανααν καὶ ἐπορεύθη ἐκ γῆς Χανααν ἀπὸ προσώπου Ἰακωβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ **7** ἦν γὰρ αὐτῶν τὰ ὑπάρχοντα πολλὰ τοῦ

οϊκεῖν ἅμα καὶ οὐκ ἐδύνατο ἡ γῆ τῆς παροικίσεως αὐτῶν
φέρειν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν
8 ὥκησεν δὲ Ἡσαυ ἐν τῷ ὄρει Σηιρ Ἡσαυ αὐτός ἐστιν Εδωμ
9 αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἡσαυ πατὴρ Εδωμ ἐν τῷ ὄρει Σηιρ
10 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἡσαυ Ελιφας υἱὸς Ἀδας
γυναικὸς Ἡσαυ καὶ Ραγουηλ υἱὸς Βασεμμαθ γυναικὸς
Ἡσαυ **11** ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Ελιφας Θαιμαν Ὠμαρ Σωφαρ
Γοθομ καὶ Κενεζ **12** Θαμνα δὲ ἦν παλλακὴ Ελιφας τοῦ
υἱοῦ Ἡσαυ καὶ ἔτεκεν τῷ Ελιφας τὸν Ἀμαληκ οὗτοι υἱοὶ
Ἀδας γυναικὸς Ἡσαυ **13** οὗτοι δὲ υἱοὶ Ραγουηλ Ναχοθ Ζαρε
Σομε καὶ Μοζε οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Βασεμμαθ γυναικὸς Ἡσαυ
14 οὗτοι δὲ ἦσαν υἱοὶ Ελιβεμας θυγατρὸς Ἀνα τοῦ υἱοῦ
Σεβεγων γυναικὸς Ἡσαυ ἔτεκεν δὲ τῷ Ἡσαυ τὸν Ἰεους καὶ
τὸν Ἰεγλομ καὶ τὸν Κορε **15** οὗτοι ἡγεμόνες υἱοὶ Ἡσαυ
υἱοὶ Ελιφας πρωτοτόκου Ἡσαυ ἡγεμῶν Θαιμαν ἡγεμῶν
Ὠμαρ ἡγεμῶν Σωφαρ ἡγεμῶν Κενεζ **16** ἡγεμῶν Κορε
ἡγεμῶν Γοθομ ἡγεμῶν Ἀμαληκ οὗτοι ἡγεμόνες Ελιφας ἐν
γῆ Ἰδουμαία οὗτοι υἱοὶ Ἀδας **17** καὶ οὗτοι υἱοὶ Ραγουηλ
υἱοῦ Ἡσαυ ἡγεμῶν Ναχοθ ἡγεμῶν Ζαρε ἡγεμῶν Σομε
ἡγεμῶν Μοζε οὗτοι ἡγεμόνες Ραγουηλ ἐν γῆ Εδωμ οὗτοι
υἱοὶ Βασεμμαθ γυναικὸς Ἡσαυ **18** οὗτοι δὲ υἱοὶ Ελιβεμας
γυναικὸς Ἡσαυ ἡγεμῶν Ἰεους ἡγεμῶν Ἰεγλομ ἡγεμῶν
Κορε οὗτοι ἡγεμόνες Ελιβεμας **19** οὗτοι υἱοὶ Ἡσαυ καὶ
οὗτοι ἡγεμόνες αὐτῶν οὗτοι εἰσιν υἱοὶ Εδωμ **20** οὗτοι
δὲ υἱοὶ Σηιρ τοῦ Χορραίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν
Λωταν Σωβαλ Σεβεγων Ἀνα **21** καὶ Δησων καὶ Ἀσαρ καὶ
Ρισων οὗτοι ἡγεμόνες τοῦ Χορραίου τοῦ υἱοῦ Σηιρ ἐν
τῇ γῆ Εδωμ **22** ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Λωταν Χορρι καὶ Αἱμαν
ἀδελφὴ δὲ Λωταν Θαμνα **23** οὗτοι δὲ υἱοὶ Σωβαλ Γωλων

καὶ Μαναχαθ καὶ Γαιβηλ Σωφ καὶ Ωμαν 24 καὶ οὗτοι υἱοὶ
Σεβεγων Αἰε καὶ Ωναν οὗτός ἐστιν ὁ Ωνας ὃς εὗρεν τὸν
Ιαμιν ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτε ἔνεμεν τὰ ὑποζύγια Σεβεγων τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ 25 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀνα Δησων καὶ Ελιβεμα
θυγάτηρ Ἀνα 26 οὗτοι δὲ υἱοὶ Δησων Ἀμαδα καὶ Ἀσβαν
καὶ Ἰεθραν καὶ Χαρραν 27 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀσαρ Βαλααν καὶ
Ζουκαμ καὶ Ἰωυκαμ καὶ Ουκαν 28 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ρισων Ως
καὶ Ἀραμ 29 οὗτοι ἡγεμόνες Χορρι ἡγεμῶν Λωταν ἡγεμῶν
Σωβαλ ἡγεμῶν Σεβεγων ἡγεμῶν Ἀνα 30 ἡγεμῶν Δησων
ἡγεμῶν Ἀσαρ ἡγεμῶν Ρισων οὗτοι ἡγεμόνες Χορρι ἐν ταῖς
ἡγεμονίαις αὐτῶν ἐν γῆ Ἐδωμ 31 καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ
βασιλεύσαντες ἐν Ἐδωμ πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι βασιλέα ἐν
Ἰσραηλ 32 καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἐδωμ Βαλακ υἱὸς τοῦ Βεωρ
καὶ ὄνομα τῆ πόλει αὐτοῦ Δενναβα 33 ἀπέθανεν δὲ Βαλακ
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωβαβ υἱὸς Ζαρα ἐκ Βοσορρας
34 ἀπέθανεν δὲ Ἰωβαβ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀσομ ἐκ
τῆς γῆς Θαιμανων 35 ἀπέθανεν δὲ Ἀσομ καὶ ἐβασίλευσεν
ἀντ' αὐτοῦ Ἀδαδ υἱὸς Βαραδ ὁ ἐκκόψας Μαδιαμ ἐν τῷ
πεδίῳ Μωαβ καὶ ὄνομα τῆ πόλει αὐτοῦ Γεθθαιμ 36
ἀπέθανεν δὲ Ἀδαδ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαμαλα ἐκ
Μασεκκας 37 ἀπέθανεν δὲ Σαμαλα καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ'
αὐτοῦ Σαουλ ἐκ Ρωβωθ τῆς παρὰ ποταμόν 38 ἀπέθανεν
δὲ Σαουλ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βαλαεννων υἱὸς
Ἀχοβωρ 39 ἀπέθανεν δὲ Βαλαεννων υἱὸς Ἀχοβωρ καὶ
ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀραδ υἱὸς Βαραδ καὶ ὄνομα τῆ
πόλει αὐτοῦ Φογωρ ὄνομα δὲ τῆ γυναικὶ αὐτοῦ Μαιτεβεηλ
θυγάτηρ Ματραιθ υἱοῦ Μαιζοοβ 40 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν
ἡγεμόνων Ἡσαυ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν κατὰ τόπον αὐτῶν
ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν ἡγεμῶν

Θαμνα ἡγεμῶν Γωλα ἡγεμῶν Ιεθερ 41 ἡγεμῶν Ελιβεμας
ἡγεμῶν Ηλας ἡγεμῶν Φινων 42 ἡγεμῶν Κενεζ ἡγεμῶν
Θαιμαν ἡγεμῶν Μαζαρ 43 ἡγεμῶν Μεγεδιηλ ἡγεμῶν
Ζαφωιμ οὗτοι ἡγεμόνες Εδωμ ἐν ταῖς κατωκοδομημέναις
ἐν τῇ γῆ τῆς κτήσεως αὐτῶν οὗτος Ησαν πατήρ Εδωμ

37 κατώκει δὲ Ιακωβ ἐν τῇ γῆ οὗ παρώκησεν ὁ πατήρ
αὐτοῦ ἐν γῆ Χανααν 2 αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Ιακωβ
Ιωσηφ δέκα ἑπτὰ ἐτῶν ἦν ποιμαίνων μετὰ τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ τὰ πρόβατα ὧν νέος μετὰ τῶν υἱῶν Βαλλας καὶ
μετὰ τῶν υἱῶν Ζελφας τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
κατήνεγκεν δὲ Ιωσηφ ψόγον πονηρὸν πρὸς Ισραηλ τὸν
πατέρα αὐτῶν 3 Ιακωβ δὲ ἠγάπα τὸν Ιωσηφ παρὰ πάντας
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὅτι υἱὸς γήρους ἦν αὐτῷ ἐποίησεν δὲ
αὐτῷ χιτῶνα ποικίλον 4 ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὅτι
αὐτὸν ὁ πατήρ φιλεῖ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐμίσησαν
αὐτὸν καὶ οὐκ ἐδύναντο λαλεῖν αὐτῷ οὐδὲν εἰρηνικόν 5
ἐνυπνιασθεὶς δὲ Ιωσηφ ἐνύπνιον ἀπήγγειλεν αὐτὸ τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτοῦ 6 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατε τοῦ ἐνυπνίου
τούτου οὗ ἐνυπνιάσθην 7 ὥμην ἡμᾶς δεσμεύειν δράγματα
ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ καὶ ἀνέστη τὸ ἐμὸν δράγμα καὶ ὠρθώθη
περιστραφέντα δὲ τὰ δράγματα ὑμῶν προσεκύνησαν τὸ
ἐμὸν δράγμα 8 εἶπαν δὲ αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ μὴ βασιλεύων
βασιλεύσεις ἐφ' ἡμᾶς ἢ κυριεύων κυριεύσεις ἡμῶν καὶ
προσέθεντο ἔτι μισεῖν αὐτὸν ἕνεκεν τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ
καὶ ἕνεκεν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ 9 εἶδεν δὲ ἐνύπνιον
ἕτερον καὶ διηγήσατο αὐτὸ τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον
ἕτερον ὡσπερ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ἕνδεκα ἀστέρες
προσεκύνουν με 10 καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ πατήρ αὐτοῦ

καὶ εἶπεν αὐτῷ τί τὸ ἐνύπνιον τοῦτο ὃ ἐνυπνιάσθης ἄρα
γε ἐλθόντες ἐλευσόμεθα ἐγώ τε καὶ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ
ἀδελφοί σου προσκυνῆσαί σοι ἐπὶ τὴν γῆν **11** ἐζήλωσαν
δὲ αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ διετήρησεν
τὸ ῥῆμα **12** ἐπορεύθησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ βόσκειν τὰ
πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἰς Συχεμ **13** καὶ εἶπεν Ἰσραηλ
πρὸς Ἰωσηφ οὐχ οἱ ἀδελφοί σου ποιμαίνουσιν ἐν Συχεμ
δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς αὐτούς εἶπεν δὲ αὐτῷ ἰδοὺ ἐγώ
14 εἶπεν δὲ αὐτῷ Ἰσραηλ πορευθεὶς ἰδὲ εἰ ὑγιαίνουσιν
οἱ ἀδελφοί σου καὶ τὰ πρόβατα καὶ ἀνάγγειλόν μοι καὶ
ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐκ τῆς κοιλάδος τῆς Χεβρων καὶ ἦλθεν
εἰς Συχεμ **15** καὶ εὔρεν αὐτὸν ἄνθρωπος πλανώμενον ἐν
τῷ πεδίῳ ἠρώτησεν δὲ αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος λέγων τί ζητεῖς
16 ὁ δὲ εἶπεν τοὺς ἀδελφούς μου ζητῶ ἀνάγγειλόν μοι
ποῦ βόσκουσιν **17** εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος ἀπήρκασιν
ἐντεῦθεν ἤκουσα γὰρ αὐτῶν λεγόντων πορευθῶμεν εἰς
Δωθαῖμ καὶ ἐπορεύθη Ἰωσηφ κατόπισθεν τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ καὶ εὔρεν αὐτούς ἐν Δωθαῖμ **18** προεῖδον δὲ
αὐτὸν μακρόθεν πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν πρὸς αὐτούς
καὶ ἐπονηρεύοντο τοῦ ἀποκτεῖναι αὐτόν **19** εἶπαν δὲ
ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἰδοὺ ὁ ἐνυπνιαστὴς
ἐκεῖνος ἔρχεται **20** νῦν οὖν δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν
καὶ ρίψωμεν αὐτόν εἰς ἓνα τῶν λάκκων καὶ ἐροῦμεν
θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν καὶ ὀψόμεθα τί ἔσται
τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ **21** ἀκούσας δὲ Ρουβην ἐξείλατο αὐτόν
ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ εἶπεν οὐ πατάξομεν αὐτόν
εἰς ψυχὴν **22** εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ρουβην μὴ ἐκχέητε αἷμα
ἐμβάλετε αὐτόν εἰς τὸν λάκκον τοῦτον τὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ
χεῖρα δὲ μὴ ἐπενέγκητε αὐτῷ ὅπως ἐξέλῃται αὐτόν ἐκ

τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀποδῶ αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ **23**
ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἦλθεν Ἰωσηφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ
ἐξέδυσαν τὸν Ἰωσηφ τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον τὸν περὶ
αὐτὸν **24** καὶ λαβόντες αὐτὸν ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον ὃ
δὲ λάκκος κενὸς ὕδωρ οὐκ εἶχεν **25** ἐκάθισαν δὲ φαγεῖν
ἄρτον καὶ ἀναβλέψαντες τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδον καὶ ἰδοὺ
ὁδοιπόροι Ἰσμηλίται ἤρχοντο ἐκ Γαλααδ καὶ αἱ κάμηλοι
αὐτῶν ἔγεμον θυμιαμάτων καὶ ῥητίνης καὶ στακτῆς
ἐπορεύοντο δὲ καταγαγεῖν εἰς Αἴγυπτον **26** εἶπεν δὲ Ἰουδας
πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τί χρήσιμον ἂν ἀποκτείνωμεν
τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ **27**
δεῦτε ἀποδώμεθα αὐτὸν τοῖς Ἰσμηλίταις τούτοις αἱ δὲ
χεῖρες ἡμῶν μὴ ἔστωσαν ἐπ' αὐτόν ὅτι ἀδελφὸς ἡμῶν καὶ
σὰρξ ἡμῶν ἐστὶν ἤκουσαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ **28** καὶ
παρεπορεύοντο οἱ ἄνθρωποι οἱ Μαδιηναῖοι οἱ ἔμποροι
καὶ ἐξείλκυσαν καὶ ἀνεβίβασαν τὸν Ἰωσηφ ἐκ τοῦ λάκκου
καὶ ἀπέδοντο τὸν Ἰωσηφ τοῖς Ἰσμηλίταις εἴκοσι χρυσῶν
καὶ κατήγαγον τὸν Ἰωσηφ εἰς Αἴγυπτον **29** ἀνέστρεψεν δὲ
Ρουβην ἐπὶ τὸν λάκκον καὶ οὐχ ὄρᾳ τὸν Ἰωσηφ ἐν τῷ
λάκκῳ καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ **30** καὶ ἀνέστρεψεν
πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον οὐκ
ἔστιν ἐγὼ δὲ ποῦ πορεύομαι ἔτι **31** λαβόντες δὲ τὸν
χιτῶνα τοῦ Ἰωσηφ ἔσφαξαν ἔριφον αἰγῶν καὶ ἐμόλυναν
τὸν χιτῶνα τῷ αἵματι **32** καὶ ἀπέστειλαν τὸν χιτῶνα
τὸν ποικίλον καὶ εἰσήνεγκαν τῷ πατρὶ αὐτῶν καὶ εἶπαν
τοῦτον εὔρομεν ἐπίγνωθι εἰ χιτῶν τοῦ υἱοῦ σου ἐστὶν ἢ
οὐ **33** καὶ ἐπέγνω αὐτὸν καὶ εἶπεν χιτῶν τοῦ υἱοῦ μου
ἐστὶν θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν θηρίον ἤρπασεν
τὸν Ἰωσηφ **34** διέρρηξεν δὲ Ἰακωβ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ

ἐπέθετο σάκκον ἐπὶ τὴν ὄσφυν αὐτοῦ καὶ ἐπένθει τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡμέρας πολλάς **35** συνήχθησαν δὲ πάντες οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες καὶ ἦλθον παρακαλέσαι αὐτόν καὶ οὐκ ἤθελεν παρακαλεῖσθαι λέγων ὅτι καταβήσομαι πρὸς τὸν υἱὸν μου πενθῶν εἰς ἄδου καὶ ἔκλαυσεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ (**Sheol h7585**) **36** οἱ δὲ Μαδιηναῖοι ἀπέδοντο τὸν Ἰωσηφ εἰς Αἴγυπτον τῷ Πετεφρη τῷ σπᾶδοντι Φαραῶ ἀρχιμαγείρῳ

38 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατέβη Ἰουδας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἀφίκετο ἕως πρὸς ἄνθρωπὸν τινα Οδολλαμίτην ᾧ ὄνομα Ἰρας **2** καὶ εἶδεν ἐκεῖ Ἰουδας θυγατέρα ἀνθρώπου Χαναναίου ἧ ὄνομα Σαυα καὶ ἔλαβεν αὐτήν καὶ εἰσήλθεν πρὸς αὐτήν **3** καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἡρ **4** καὶ συλλαβοῦσα ἔτι ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αὐναν **5** καὶ προσθεῖσα ἔτι ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηλωμ αὕτη δὲ ἦν ἐν Χασβι ἡνίκα ἔτεκεν αὐτούς **6** καὶ ἔλαβεν Ἰουδας γυναῖκα Ἡρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἧ ὄνομα Θαμαρ **7** ἐγένετο δὲ Ἡρ πρωτότοκος Ἰουδα πονηρὸς ἐναντίον κυρίου καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ὁ θεός **8** εἶπεν δὲ Ἰουδας τῷ Αὐναν εἴσελθε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ γάμβρευσαι αὐτήν καὶ ἀνάστησον σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σου **9** γνοὺς δὲ Αὐναν ὅτι οὐκ αὐτῷ ἔσται τὸ σπέρμα ἐγένετο ὅταν εἰσήρχετο πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ μὴ δοῦναι σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ **10** πονηρὸν δὲ ἐφάνη ἐναντίον τοῦ θεοῦ ὅτι ἐποίησεν τοῦτο καὶ ἐθανάτωσεν καὶ τοῦτον **11** εἶπεν δὲ Ἰουδας Θαμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ κάθου χήρα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου ἕως μέγας γένηται

Σηλωμ ὁ υἱὸς μου εἶπεν γάρ μήποτε ἀποθάνῃ καὶ οὗτος ὥσπερ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀπελθοῦσα δὲ Θαμαρ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς **12** ἐπληθύνθησαν δὲ αἱ ἡμέραι καὶ ἀπέθανεν Σαυα ἡ γυνὴ Ιουδα καὶ παρακληθεὶς Ιουδας ἀνέβη ἐπὶ τοὺς κείροντας τὰ πρόβατα αὐτοῦ αὐτὸς καὶ Ιρας ὁ ποιμὴν αὐτοῦ ὁ Οδολλαμίτης εἰς Θαμνα **13** καὶ ἀπηγγέλη Θαμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ λέγοντες ἰδοὺ ὁ πενθερὸς σου ἀναβαίνει εἰς Θαμνα κεῖται τὰ πρόβατα αὐτοῦ **14** καὶ περιελομένη τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως ἀφ' ἑαυτῆς περιεβάλετο θέριστρον καὶ ἐκαλλωπίσατο καὶ ἐκάθισεν πρὸς ταῖς πύλαις Αἰναν ἢ ἐστὶν ἐν παρόδῳ Θαμνα εἶδεν γὰρ ὅτι μέγας γέγονεν Σηλωμ αὐτὸς δὲ οὐκ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα **15** καὶ ἰδὼν αὐτὴν Ιουδας ἔδοξεν αὐτὴν πόρνην εἶναι κατεκαλύψατο γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῆς καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτήν **16** ἐξέκλινεν δὲ πρὸς αὐτὴν τὴν ὁδὸν καὶ εἶπεν αὐτῇ ἕασόν με εἰσελθεῖν πρὸς σέ οὐ γὰρ ἔγνω ὅτι ἡ νύμφη αὐτοῦ ἐστὶν ἢ δὲ εἶπεν τί μοι δώσεις ἐὰν εἰσέλθῃς πρὸς με **17** ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ σοι ἀποστελῶ ἔριφον αἰγῶν ἐκ τῶν προβάτων ἢ δὲ εἶπεν ἐὰν δῶς ἀρραβῶνα ἕως τοῦ ἀποστεῖλαί σε **18** ὁ δὲ εἶπεν τίνα τὸν ἀρραβῶνά σοι δώσω ἢ δὲ εἶπεν τὸν δακτύλιόν σου καὶ τὸν ὀρμίσκον καὶ τὴν ράβδον τὴν ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ ἔδωκεν αὐτῇ καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτήν καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ **19** καὶ ἀναστᾶσα ἀπῆλθεν καὶ περιείλατο τὸ θέριστρον ἀφ' ἑαυτῆς καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως αὐτῆς **20** ἀπέστειλεν δὲ Ιουδας τὸν ἔριφον ἐξ αἰγῶν ἐν χειρὶ τοῦ ποιμένου αὐτοῦ τοῦ Οδολλαμίτου κομίσασθαι τὸν ἀρραβῶνα παρὰ τῆς γυναικὸς καὶ οὐχ εὔρεν αὐτήν **21** ἐπηρώτησεν δὲ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκ τοῦ

τόπου ποῦ ἐστὶν ἡ πόρνη ἢ γενομένη ἐν Αἰναν ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ καὶ εἶπαν οὐκ ἦν ἐνταῦθα πόρνη 22 καὶ ἀπεστράφη
πρὸς Ἰουδαν καὶ εἶπεν οὐχ εὔρον καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐκ
τοῦ τόπου λέγουσιν μὴ εἶναι ὧδε πόρνην 23 εἶπεν δὲ
Ἰουδας ἐχέτω αὐτά ἀλλὰ μήποτε καταγελασθῶμεν ἐγὼ
μὲν ἀπέσταλκα τὸν ἔριφον τοῦτον σὺ δὲ οὐχ εὔρηκας 24
ἐγένετο δὲ μετὰ τρίμηνον ἀπηγγέλη τῷ Ἰουδα λέγοντες
ἐκπεπόρνευκεν Θαμαρ ἡ νύμφη σου καὶ ἰδοὺ ἐν γαστρὶ
ἔχει ἐκ πορνείας εἶπεν δὲ Ἰουδας ἐξαγάγετε αὐτήν καὶ
κατακαυθήτω 25 αὐτὴ δὲ ἀγομένη ἀπέστειλεν πρὸς τὸν
πενθερὸν αὐτῆς λέγουσα ἐκ τοῦ ἀνθρώπου τίνος ταῦτά
ἐστὶν ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔχω καὶ εἶπεν ἐπίγνωθι τίνος ὁ
δακτύλιος καὶ ὁ ὀρμίσκος καὶ ἡ ῥάβδος αὕτη 26 ἐπέγνω
δὲ Ἰουδας καὶ εἶπεν δεδικαίωται Θαμαρ ἢ ἐγὼ οὐ εἵνεκεν
οὐκ ἔδωκα αὐτήν Σηλωμ τῷ υἱῷ μου καὶ οὐ προσέθετο
ἔτι τοῦ γνῶναι αὐτήν 27 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἔτικτεν καὶ
τῆδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ γαστρὶ αὐτῆς 28 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ
τίκτειν αὐτήν ὁ εἷς προεξήνεγκεν τὴν χεῖρα λαβοῦσα δὲ ἡ
μαῖα ἔδησεν ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κόκκινον λέγουσα οὗτος
ἐξελεύσεται πρότερος 29 ὥς δὲ ἐπισυνήγαγεν τὴν χεῖρα
καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἢ δὲ εἶπεν τί διεκόπη
διὰ σὲ φραγμός καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρες 30
καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐφ' ᾧ ἦν ἐπὶ τῇ
χειρὶ αὐτοῦ τὸ κόκκινον καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ζαρα

39 Ἰωσηφ δὲ κατήχθη εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν
Πετεφρης ὁ εὐνοῦχος Φαραῶ ἀρχιμάγειρος ἀνὴρ Αἰγύπτιος
ἐκ χειρὸς Ἰσμηλιτῶν οἱ κατήγαγον αὐτὸν ἐκεῖ 2 καὶ
ἦν κύριος μετὰ Ἰωσηφ καὶ ἦν ἀνὴρ ἐπιτυχάνων καὶ

ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ παρὰ τῷ κυρίῳ τῷ Αἰγυπτίῳ 3 ἦδει δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ ὅτι κύριος μετ' αὐτοῦ καὶ ὅσα ἂν ποιῇ κύριος εὐοδοῖ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ 4 καὶ εὗρεν Ἰωσηφ χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου αὐτοῦ εὐηρέσκει δὲ αὐτῷ καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ ἔδωκεν διὰ χειρὸς Ἰωσηφ 5 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ κατασταθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ καὶ ἠύλογησεν κύριος τὸν οἶκον τοῦ Αἰγυπτίου διὰ Ἰωσηφ καὶ ἐγενήθη εὐλογία κυρίου ἐν πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ 6 καὶ ἐπέτρεψεν πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ εἰς χειράς Ἰωσηφ καὶ οὐκ ἦδει τῶν καθ' ἑαυτὸν οὐδὲν πλὴν τοῦ ἄρτου οὗ ἥσθιεν αὐτός καὶ ἦν Ἰωσηφ καλὸς τῷ εἶδει καὶ ὠραῖος τῇ ὄψει σφόδρα 7 καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐπέβαλεν ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ Ἰωσηφ καὶ εἶπεν κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ 8 ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν εἶπεν δὲ τῇ γυναικὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ εἰ ὁ κύριός μου οὐ γινώσκει δι' ἐμὲ οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ ἔδωκεν εἰς τὰς χειράς μου 9 καὶ οὐχ ὑπερέχει ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ οὐθὲν ἐμοῦ οὐδὲ ὑπεξήρηται ἀπ' ἐμοῦ οὐδὲν πλὴν σοῦ διὰ τὸ σὲ γυναῖκα αὐτοῦ εἶναι καὶ πῶς ποιήσω τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο καὶ ἀμαρτήσομαι ἐναντίον τοῦ θεοῦ 10 ἠνίκα δὲ ἐλάλει τῷ Ἰωσηφ ἡμέραν ἕξ ἡμέρας καὶ οὐχ ὑπήκουσεν αὐτῇ καθεύδειν μετ' αὐτῆς τοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ 11 ἐγένετο δὲ τοιαύτη τις ἡμέρα εἰσηλθεν Ἰωσηφ εἰς τὴν οἰκίαν ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ οὐθεις ἦν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔσω 12 καὶ ἐπεσάσατο αὐτὸν τῶν ἱματίων λέγουσα κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ καὶ καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν

αὐτῆς ἔφυγεν καὶ ἐξῆλθεν ἕξω **13** καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν ὅτι κατέλιπεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς καὶ ἔφυγεν καὶ ἐξῆλθεν ἕξω **14** καὶ ἐκάλεσεν τοὺς ὄντας ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγουσα ἴδετε εἰσήγαγεν ἡμῖν παῖδα Εβραῖον ἐμπαίζειν ἡμῖν εἰσῆλθεν πρὸς με λέγων κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ καὶ ἐβόησα φωνῇ μεγάλῃ **15** ἐν δὲ τῷ ἀκοῦσαι αὐτὸν ὅτι ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοῦ ἔφυγεν καὶ ἐξῆλθεν ἕξω **16** καὶ καταλιμπάνει τὰ ἱμάτια παρ' ἑαυτῆ ἕως ἦλθεν ὁ κύριος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **17** καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα λέγουσα εἰσῆλθεν πρὸς με ὁ παῖς ὁ Εβραῖος ὃν εἰσήγαγες πρὸς ἡμᾶς ἐμπαῖξάι μοι καὶ εἶπέν μοι κοιμηθήσομαι μετὰ σοῦ **18** ὡς δὲ ἤκουσεν ὅτι ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα κατέλιπεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοῦ καὶ ἔφυγεν καὶ ἐξῆλθεν ἕξω **19** ἐγένετο δὲ ὡς ἤκουσεν ὁ κύριος αὐτοῦ τὰ ῥήματα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὅσα ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν λέγουσα οὕτως ἐποίησέν μοι ὁ παῖς σου καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ **20** καὶ λαβὼν ὁ κύριος Ἰωσηφ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ ὀχύρωμα εἰς τὸν τόπον ἐν ᾧ οἱ δεσμῶται τοῦ βασιλέως κατέχονται ἐκεῖ ἐν τῷ ὀχυρώματι **21** καὶ ἦν κύριος μετὰ Ἰωσηφ καὶ κατέχεεν αὐτοῦ ἔλεος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος **22** καὶ ἔδωκεν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τὸ δεσμωτήριον διὰ χειρὸς Ἰωσηφ καὶ πάντας τοὺς ἀπηγμένους ὅσοι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ καὶ πάντα ὅσα ποιοῦσιν ἐκεῖ **23** οὐκ ἦν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τοῦ δεσμωτηρίου γινώσκων δι' αὐτὸν οὐθέν πάντα γὰρ ἦν διὰ χειρὸς Ἰωσηφ διὰ τὸ τὸν κύριον μετ' αὐτοῦ εἶναι καὶ ὅσα αὐτὸς ἐποίει κύριος εὐώδου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ

40 ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἤμαρτεν ὁ ἀρχιοινοχός τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ ὁ ἀρχισιτοποιὸς τῷ κυρίῳ αὐτῶν βασιλεῖ Αἰγύπτου **2** καὶ ὠργίσθη Φαραῶ ἐπὶ τοῖς δυσὶν εὐνούχοις αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀρχιοινοχῷ καὶ ἐπὶ τῷ ἀρχισιτοποιῷ **3** καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ παρὰ τῷ δεσμοφύλακι εἰς τὸ δεσμωτήριον εἰς τὸν τόπον οὗ Ἰωσηφ ἀπῆκτο ἐκεῖ **4** καὶ συνέστησεν ὁ ἀρχιδεσμώτης τῷ Ἰωσηφ αὐτοὺς καὶ παρέστη αὐτοῖς ἦσαν δὲ ἡμέρας ἐν τῇ φυλακῇ **5** καὶ εἶδον ἀμφοτέρωθεν ἐνύπνιον ἕκαστος ἐνύπνιον ἐν μιᾷ νυκτὶ ὄρασις τοῦ ἐνυπνίου αὐτοῦ ὁ ἀρχιοινοχός καὶ ὁ ἀρχισιτοποιός οἳ ἦσαν τῷ βασιλεῖ Αἰγύπτου οἳ ὄντες ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ **6** εἰσῆλθεν δὲ πρὸς αὐτοὺς Ἰωσηφ τὸ πρῶτον καὶ εἶδεν αὐτοὺς καὶ ἦσαν τεταραγμένοι **7** καὶ ἠρώτα τοὺς εὐνούχους Φαραῶ οἳ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ λέγων τί ὅτι τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπὰ σήμερον **8** οἳ δὲ εἶπαν αὐτῷ ἐνύπνιον εἶδομεν καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἰωσηφ οὐχὶ διὰ τοῦ θεοῦ ἡ διασάφισις αὐτῶν ἐστὶν διηγήσασθε οὖν μοι **9** καὶ διηγήσατο ὁ ἀρχιοινοχός τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ τῷ Ἰωσηφ καὶ εἶπεν ἐν τῷ ὕπνῳ μου ἦν ἄμπελος ἐναντίον μου **10** ἐν δὲ τῇ ἀμπέλῳ τρεῖς πυθμένες καὶ αὐτὴ θάλλουσα ἀνενηνοχυῖα βλαστὸς πέπειροι οἳ βότρυες σταφυλῆς **11** καὶ τὸ ποτήριον Φαραῶ ἐν τῇ χειρὶ μου καὶ ἔλαβον τὴν σταφυλὴν καὶ ἐξέθλιψα αὐτὴν εἰς τὸ ποτήριον καὶ ἔδωκα τὸ ποτήριον εἰς τὰς χεῖρας Φαραῶ **12** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωσηφ τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ οἳ τρεῖς πυθμένες τρεῖς ἡμέραι εἰσὶν **13** ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ μνησθήσεται Φαραῶ τῆς ἀρχῆς σου καὶ ἀποκαταστήσει σε ἐπὶ τὴν ἀρχιοινοχοῖαν σου καὶ δώσεις τὸ ποτήριον Φαραῶ

εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀρχὴν σου τὴν προτέραν ὡς ἦσθα οἰνοχοῶν **14** ἀλλὰ μνήσθητί μου διὰ σεαυτοῦ ὅταν εὖ σοι γένηται καὶ ποιήσεις ἐν ἐμοὶ ἕλεος καὶ μνησθήσῃ περὶ ἐμοῦ Φαραῶ καὶ ἐξάξεις με ἐκ τοῦ ὀχυρώματος τούτου **15** ὅτι κλοπῇ ἐκλάπην ἐκ γῆς Εβραίων καὶ ὦδε οὐκ ἐποίησα οὐδὲν ἀλλ' ἐνέβαλόν με εἰς τὸν λάκκον τοῦτον **16** καὶ εἶδεν ὁ ἀρχισιτοποιὸς ὅτι ὀρθῶς συνέκρινεν καὶ εἶπεν τῷ Ἰωσηφ κάγω εἶδον ἐνύπνιον καὶ ὥμην τρία κανᾶ χονδριτῶν αἶρειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου **17** ἐν δὲ τῷ κανῶ τῷ ἐπάνω ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν ὧν ὁ βασιλεὺς Φαραῶ ἐσθίει ἔργον σιτοποιοῦ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατήσθιεν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τοῦ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς μου **18** ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσηφ εἶπεν αὐτῷ αὕτη ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τὰ τρία κανᾶ τρεῖς ἡμέραι εἰσὶν **19** ἔτι τριῶν ἡμερῶν ἀφελεῖ Φαραῶ τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σοῦ καὶ κρεμάσει σε ἐπὶ ζύλου καὶ φάγεται τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας σου ἀπὸ σοῦ **20** ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἡμέρα γενέσεως ἦν Φαραῶ καὶ ἐποίει πότον πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ ἐμνήσθη τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀρχιοινοχόου καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀρχισιτοποιοῦ ἐν μέσῳ τῶν παίδων αὐτοῦ **21** καὶ ἀπεκατέστησεν τὸν ἀρχιοινοχόον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραῶ **22** τὸν δὲ ἀρχισιτοποιὸν ἐκρέμασεν καθὰ συνέκρινεν αὐτοῖς Ἰωσηφ **23** οὐκ ἐμνήσθη δὲ ὁ ἀρχιοινοχόος τοῦ Ἰωσηφ ἀλλὰ ἐπελάθετο αὐτοῦ

41 ἐγένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν Φαραῶ εἶδεν ἐνύπνιον ὥς εἶπεν ἐστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ **2** καὶ ἰδοὺ ὡς περὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἶδει καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρκὶν καὶ ἐβόσκοντο ἐν τῷ ἄχει

3 ἄλλαι δὲ ἑπτὰ βόες ἀνέβαινον μετὰ ταύτας ἐκ τοῦ ποταμοῦ αἰσχραὶ τῷ εἶδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξίν καὶ ἐνέμοντο παρὰ τὰς βόας παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ 4 καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχραὶ καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξίν τὰς ἑπτὰ βόας τὰς καλὰς τῷ εἶδει καὶ τὰς ἐκλεκτάς ἠγέρθη δὲ Φαραω 5 καὶ ἐνυπνιάσθη τὸ δεύτερον καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ στάχυες ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἐνὶ ἐκλεκτοῖ καὶ καλοῖ 6 ἄλλοι δὲ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνεφύοντο μετ' αὐτούς 7 καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ στάχους τοὺς ἐκλεκτούς καὶ τοὺς πλήρεις ἠγέρθη δὲ Φαραω καὶ ἦν ἐνύπνιον 8 ἐγένετο δὲ πρῶτὸ καὶ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσεν πάντας τοὺς ἐξηγητὰς Αἰγύπτου καὶ πάντας τοὺς σοφοὺς αὐτῆς καὶ διηγήσατο αὐτοῖς Φαραω τὸ ἐνύπνιον καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων αὐτὸ τῷ Φαραω 9 καὶ ἐλάλησεν ὁ ἀρχιοινοχόος πρὸς Φαραω λέγων τὴν ἀμαρτίαν μου ἀναμνησκω σήμερον 10 Φαραω ὠργίσθη τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχιμαγείρου ἐμέ τε καὶ τὸν ἀρχισιτοποιόν 11 καὶ εἶδομεν ἐνύπνιον ἐν νυκτὶ μιᾷ ἐγώ τε καὶ αὐτός ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἐνύπνιον εἶδομεν 12 ἦν δὲ ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν νεανίσκος παῖς Εβραῖος τοῦ ἀρχιμαγείρου καὶ διηγησάμεθα αὐτῷ καὶ συνέκρινεν ἡμῖν 13 ἐγενήθη δὲ καθὼς συνέκρινεν ἡμῖν οὕτως καὶ συνέβη ἐμέ τε ἀποκατασταθῆναι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν μου ἐκεῖνον δὲ κρεμασθῆναι 14 ἀποστείλας δὲ Φαραω ἐκάλεσεν τὸν Ἰωσηφ καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ ὄχυρώματος καὶ ἐξύρησαν αὐτὸν καὶ ἥλλαξαν τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἦλθεν πρὸς Φαραω 15 εἶπεν δὲ Φαραω τῷ Ἰωσηφ ἐνύπνιον

έώρακα καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό ἐγὼ δὲ ἀκήκοα
περὶ σοῦ λεγόντων ἀκούσαντά σε ἐνύπνια συγκρῖναι
αὐτά **16** ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσηφ τῷ Φαραῶ εἶπεν ἄνευ
τοῦ θεοῦ οὐκ ἀποκριθήσεται τὸ σωτήριον Φαραῶ **17**
ἐλάλησεν δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσηφ λέγων ἐν τῷ ὕπνῳ μου
ὥμην ἐστάναι παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ **18** καὶ ὡσπερ
ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἶδει καὶ
ἐκλεκταὶ ταῖς σαρκίν καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχει **19** καὶ ἰδοὺ
ἑπτὰ βόες ἕτεραι ἀνέβαινον ὀπίσω αὐτῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ
πονηραὶ καὶ αἰσχραὶ τῷ εἶδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρκίν οἷας
οὐκ εἶδον τοιαύτας ἐν ὅλῃ γῆ Αἰγύπτῳ αἰσχροτέρας **20**
καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχραὶ καὶ λεπταὶ τὰς
ἑπτὰ βόας τὰς πρώτας τὰς καλὰς καὶ ἐκλεκτάς **21** καὶ
εἰσηλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν καὶ οὐ διάδηλοι ἐγένοντο
ὅτι εἰσηλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν καὶ αἱ ὄψεις αὐτῶν
αἰσχραὶ καθὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἐξεγερθεὶς δὲ ἐκοιμήθη **22**
καὶ εἶδον πάλιν ἐν τῷ ὕπνῳ μου καὶ ὡσπερ ἑπτὰ στάχυες
ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἐνὶ πλήρεις καὶ καλοὶ **23** ἄλλοι
δὲ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνεφύοντο
ἐχόμενοι αὐτῶν **24** καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ
καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ στάχους τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς
πλήρεις εἶπα οὖν τοῖς ἐξηγηταῖς καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων
μοι **25** καὶ εἶπεν Ἰωσηφ τῷ Φαραῶ τὸ ἐνύπνιον Φαραῶ ἔν
ἐστιν ὅσα ὁ θεὸς ποιεῖ ἔδειξεν τῷ Φαραῶ **26** αἱ ἑπτὰ βόες
αἱ καλαὶ ἑπτὰ ἔτη ἐστὶν καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ καλοὶ ἑπτὰ
ἔτη ἐστὶν τὸ ἐνύπνιον Φαραῶ ἔν ἐστιν **27** καὶ αἱ ἑπτὰ βόες
αἱ λεπταὶ αἱ ἀναβαίνουσαι ὀπίσω αὐτῶν ἑπτὰ ἔτη ἐστὶν
καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἔσσονται
ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ **28** τὸ δὲ ῥῆμα ὃ εἶρηκα Φαραῶ ὅσα ὁ

θεός ποιεῖ ἔδειξεν τῷ Φαραῶ 29 ἰδοὺ ἑπτὰ ἔτη ἔρχεται
εὐθηνία πολλή ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτῳ 30 ἤξει δὲ ἑπτὰ ἔτη
λιμοῦ μετὰ ταῦτα καὶ ἐπιλήσονται τῆς πλησμονῆς ἐν ὅλῃ
γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἀναλώσει ὁ λιμὸς τὴν γῆν 31 καὶ οὐκ
ἐπιγνωσθήσεται ἡ εὐθηνία ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ λιμοῦ τοῦ
ἐσομένου μετὰ ταῦτα ἰσχυρὸς γὰρ ἔσται σφόδρα 32 περὶ
δὲ τοῦ δευτερώσαι τὸ ἐνύπνιον Φαραῶ δὶς ὅτι ἀληθὲς
ἔσται τὸ ῥῆμα τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ ταχυνεῖ ὁ θεὸς τοῦ
ποιῆσαι αὐτό 33 νῦν οὖν σκέψαι ἄνθρωπον φρόνιμον
καὶ συνετὸν καὶ κατάστησον αὐτὸν ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου 34
καὶ ποιησάτω Φαραῶ καὶ καταστησάτω τοπάρχας ἐπὶ
τῆς γῆς καὶ ἀποπεμπτωσάτωσαν πάντα τὰ γενήματα
τῆς γῆς Αἰγύπτου τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῆς εὐθηνίας 35 καὶ
συναγαγέτωσαν πάντα τὰ βρώματα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῶν
ἐρχομένων τῶν καλῶν τούτων καὶ συναχθήτω ὁ σῖτος
ὑπὸ χεῖρα Φαραῶ βρώματα ἐν ταῖς πόλεσιν φυλαχθήτω 36
καὶ ἔσται τὰ βρώματα πεφυλαγμένα τῇ γῆ εἰς τὰ ἑπτὰ ἔτη
τοῦ λιμοῦ ἃ ἔσονται ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ οὐκ ἐκτριβήσεται
ἡ γῆ ἐν τῷ λιμῷ 37 ἤρεσεν δὲ τὰ ῥήματα ἐναντίον Φαραῶ
καὶ ἐναντίον πάντων τῶν παίδων αὐτοῦ 38 καὶ εἶπεν
Φαραῶ πᾶσιν τοῖς παισὶν αὐτοῦ μὴ εὐρήσομεν ἄνθρωπον
τοιούτον ὃς ἔχει πνεῦμα θεοῦ ἐν αὐτῷ 39 εἶπεν δὲ Φαραῶ
τῷ Ἰωσηφ ἐπειδὴ ἔδειξεν ὁ θεὸς σοι πάντα ταῦτα οὐκ
ἔστιν ἄνθρωπος φρονημώτερος καὶ συνετώτερός σου 40 σὺ
ἔση ἐπὶ τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐπὶ τῷ στόματί σου ὑπακούσεται
πᾶς ὁ λαὸς μου πλην τὸν θρόνον ὑπερέξω σου ἐγώ 41
εἶπεν δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσηφ ἰδοὺ καθίστημί σε σήμερον
ἐπὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου 42 καὶ περιελόμενος Φαραῶ τὸν
δακτύλιον ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ περιέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ

τὴν χεῖρα Ἰωσηφ καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν στολὴν βυσσίνην καὶ περιέθηκεν κλοιὸν χρυσοῦν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ 43 καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δεύτερον τῶν αὐτοῦ καὶ ἐκήρυξεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ κῆρυξ καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης γῆς Αἰγύπτου 44 εἶπεν δὲ Φαραω τῷ Ἰωσηφ ἐγὼ Φαραω ἄνευ σοῦ οὐκ ἔξαρει οὐθεὶς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ πάσῃ γῆ Ἀιγύπτου 45 καὶ ἐκάλεσεν Φαραω τὸ ὄνομα Ἰωσηφ Ψονθομφανηχ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ασεννεθ θυγατέρα Πετεφρη ἱερέως Ἡλίου πόλεως αὐτῷ γυναῖκα 46 Ἰωσηφ δὲ ἦν ἐτῶν τριάκοντα ὅτε ἔστη ἐναντίον Φαραω βασιλέως Αἰγύπτου ἐξῆλθεν δὲ Ἰωσηφ ἐκ προσώπου Φαραω καὶ διῆλθεν πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου 47 καὶ ἐποίησεν ἡ γῆ ἐν τοῖς ἑπτὰ ἔτεσιν τῆς εὐθηνίας δράγματα 48 καὶ συνήγαγεν πάντα τὰ βρώματα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν ἐν οἷς ἦν ἡ εὐθηνία ἐν γῆ Ἀιγύπτου καὶ ἔθηκεν τὰ βρώματα ἐν ταῖς πόλεσιν βρώματα τῶν πεδίων τῆς πόλεως τῶν κύκλω αὐτῆς ἔθηκεν ἐν αὐτῇ 49 καὶ συνήγαγεν Ἰωσηφ σῖτον ὡσεὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης πολὺν σφόδρα ἕως οὐκ ἠδύναντο ἀριθμῆσαι οὐ γὰρ ἦν ἀριθμὸς 50 τῷ δὲ Ἰωσηφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ασεννεθ θυγάτηρ Πετεφρη ἱερέως Ἡλίου πόλεως 51 ἐκάλεσεν δὲ Ἰωσηφ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου Μανασση ὅτι ἐπιλαθέσθαι με ἐποίησεν ὁ θεὸς πάντων τῶν πόνων μου καὶ πάντων τῶν τοῦ πατρός μου 52 τὸ δὲ ὄνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν Εφραιμ ὅτι ἠύξησέν με ὁ θεὸς ἐν γῆ ταπεινώσεώς μου 53 παρῆλθον δὲ τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς εὐθηνίας ἃ ἐγένοντο ἐν γῆ Ἀιγύπτῳ 54 καὶ ἦρξαντο τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ ἔρχεσθαι καθὰ εἶπεν Ἰωσηφ καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῆ ἐν δὲ πάσῃ γῆ Ἀιγύπτου ἦσαν

ἄρτοι 55 καὶ ἐπέινασεν πᾶσα ἡ γῆ Αἰγύπτου ἐκέκραξεν δὲ ὁ λαὸς πρὸς Φαραω περὶ ἄρτων εἶπεν δὲ Φαραω πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις πορεύεσθε πρὸς Ἰωσηφ καὶ ὃ ἐὰν εἴπη ὑμῖν ποιήσατε 56 καὶ ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς ἀνέφξεν δὲ Ἰωσηφ πάντας τοὺς σιτοβολῶνας καὶ ἐπώλει πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις 57 καὶ πᾶσαι αἱ χῶραι ἤλθον εἰς Αἴγυπτον ἀγοράζειν πρὸς Ἰωσηφ ἐπεκράτησεν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῆ

42 ἰδὼν δὲ Ἰακωβ ὅτι ἔστιν πρᾶσις ἐν Αἰγύπτῳ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἵνα τί ῥαθυμεῖτε 2 ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι ἔστιν σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ κατὰβητε ἐκεῖ καὶ πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν 3 κατέβησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσηφ οἱ δέκα πρίασθαι σῖτον ἐξ Αἰγύπτου 4 τὸν δὲ Βενιαμιν τὸν ἀδελφὸν Ἰωσηφ οὐκ ἀπέστειλεν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ εἶπεν γὰρ μήποτε συμβῆ αὐτῷ μαλακία 5 ἤλθον δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἀγοράζειν μετὰ τῶν ἐρχομένων ἦν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῆ Χανααν 6 Ἰωσηφ δὲ ἦν ἄρχων τῆς γῆς οὗτος ἐπώλει παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς ἐλθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσηφ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν 7 ἰδὼν δὲ Ἰωσηφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐπέγνω καὶ ἠλλοτριοῦτο ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρὰ καὶ εἶπεν αὐτοῖς πόθεν ἦκατε οἱ δὲ εἶπαν ἐκ γῆς Χανααν ἀγοράσαι βρώματα 8 ἐπέγνω δὲ Ἰωσηφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν 9 καὶ ἐμνήσθη Ἰωσηφ τῶν ἐνουπνίων ὧν εἶδεν αὐτός καὶ εἶπεν αὐτοῖς κατάσκοποί ἐστε κατανοῆσαι τὰ ἴχνη τῆς χώρας ἦκατε 10 οἱ δὲ εἶπαν οὐχὶ κύριε οἱ παῖδες σου ἤλθομεν πρίασθαι βρώματα 11 πάντες ἐσμὲν υἱοὶ ἐνὸς ἀνθρώπου εἰρηνικοὶ ἐσμεν οὐκ εἰσὶν οἱ παῖδες σου

κατάσκοποι 12 εἶπεν δὲ αὐτοῖς οὐχὶ ἀλλὰ τὰ ἔχνη τῆς γῆς ἦλθατε ἰδεῖν 13 οἱ δὲ εἶπαν δώδεκά ἐσμεν οἱ παῖδές σου ἀδελφοὶ ἐν γῆ Χανααν καὶ ἰδοὺ ὁ νεώτερος μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ὁ δὲ ἕτερος οὐχ ὑπάρχει 14 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἰωσηφ τοῦτό ἐστιν ὃ εἶρηκα ὑμῖν λέγων ὅτι κατάσκοποί ἐστε 15 ἐν τούτῳ φανεῖσθε νῆ τὴν ὑγίειαν Φαραῶ οὐ μὴ ἐξέλθῃτε ἐντεῦθεν ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἔλθῃ ὧδε 16 ἀποστείλατε ἐξ ὑμῶν ἓνα καὶ λάβετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ὑμεῖς δὲ ἀπάχθητε ἕως τοῦ φανερὰ γενέσθαι τὰ ῥήματα ὑμῶν εἰ ἀληθεύετε ἢ οὐ εἰ δὲ μὴ νῆ τὴν ὑγίειαν Φαραῶ ἢ μὴν κατάσκοποί ἐστε 17 καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ ἡμέρας τρεῖς 18 εἶπεν δὲ αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τοῦτο ποιήσατε καὶ ζήσεσθε τὸν θεὸν γὰρ ἐγὼ φοβοῦμαι 19 εἰ εἰρηνικοὶ ἐστε ἀδελφὸς ὑμῶν εἷς κατασχεθῆτω ἐν τῇ φυλακῇ αὐτοὶ δὲ βαδίσατε καὶ ἀπαγάγετε τὸν ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας ὑμῶν 20 καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον ἀγάγετε πρὸς με καὶ πιστευθήσονται τὰ ῥήματα ὑμῶν εἰ δὲ μὴ ἀποθανεῖσθε ἐποίησαν δὲ οὕτως 21 καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ναὶ ἐν ἀμαρτίᾳ γὰρ ἐσμεν περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ὅτι ὑπερεῖδομεν τὴν θλιψὶν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅτε κατεδέετο ἡμῶν καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν αὐτοῦ ἕνεκεν τούτου ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ θλιψὶς αὕτη 22 ἀποκριθεὶς δὲ Ρουβὴν εἶπεν αὐτοῖς οὐκ ἐλάλησα ὑμῖν λέγων μὴ ἀδικήσητε τὸ παιδάριον καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου καὶ ἰδοὺ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητεῖται 23 αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν ὅτι ἀκούει Ἰωσηφ ὁ γὰρ ἐρμηνευτὴς ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἦν 24 ἀποστραφεὶς δὲ ἀπ' αὐτῶν ἔκλαυσεν Ἰωσηφ καὶ πάλιν προσῆλθεν πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπεν αὐτοῖς καὶ ἔλαβεν τὸν

Συμεων ἀπ' αὐτῶν καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν 25
ἐνετείλατο δὲ Ἰωσηφ ἐμπλῆσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου καὶ
ἀποδοῦναι τὸ ἀργύριον ἐκάστου εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ
καὶ δοῦναι αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ ἐγενήθη
αὐτοῖς οὕτως 26 καὶ ἐπιθέντες τὸν σῖτον ἐπὶ τοὺς ὄνους
αὐτῶν ἀπῆλθον ἐκεῖθεν 27 λύσας δὲ εἷς τὸν μάρσιππον
αὐτοῦ δοῦναι χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτοῦ οὗ κατέλυσαν
εἶδεν τὸν δεσμὸν τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ καὶ ἦν ἐπάνω τοῦ
στόματος τοῦ μαρσίππου 28 καὶ εἶπεν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ
ἀπεδόθη μοι τὸ ἀργύριον καὶ ἰδοὺ τοῦτο ἐν τῷ μαρσίππῳ
μου καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτῶν καὶ ἐταράχθησαν πρὸς
ἀλλήλους λέγοντες τί τοῦτο ἐποίησεν ὁ θεὸς ἡμῖν 29
ἦλθον δὲ πρὸς Ἰακωβ τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς γῆν Χανααν
καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτοῖς λέγοντες
30 λελάληκεν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς
σκληρὰ καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ὡς κατασκοπεύοντας
τὴν γῆν 31 εἶπαμεν δὲ αὐτῷ εἰρηνικοὶ ἐσμεν οὐκ ἐσμεν
κατάσκοποι 32 δώδεκα ἀδελφοὶ ἐσμεν υἱοὶ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν ὁ εἷς οὐχ ὑπάρχει ὁ δὲ μικρότερος μετὰ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν σήμερον ἐν γῆ Χανααν 33 εἶπεν δὲ ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος
ὁ κύριος τῆς γῆς ἐν τούτῳ γινώσομαι ὅτι εἰρηνικοὶ ἐστε
ἀδελφὸν ἕνα ἄφετε ὧδε μετ' ἐμοῦ τὸν δὲ ἀγορασμὸν
τῆς σιτοδοσίας τοῦ οἴκου ὑμῶν λαβόντες ἀπέλθατε 34
καὶ ἀγάγετε πρὸς με τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον
καὶ γινώσομαι ὅτι οὐ κατάσκοποι ἐστε ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοὶ
ἐστε καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἀποδώσω ὑμῖν καὶ τῇ γῆ
ἐμπορεύεσθε 35 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ κατακενοῦν αὐτοὺς τοὺς
σάκκους αὐτῶν καὶ ἦν ἐκάστου ὁ δεσμὸς τοῦ ἀργυρίου ἐν
τῷ σάκκῳ αὐτῶν καὶ εἶδον τοὺς δεσμοὺς τοῦ ἀργυρίου

αὐτῶν αὐτοὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν **36** εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἰακωβ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἐμὲ ἠτεκνώσατε Ἰωσηφ οὐκ ἔστιν Συμεων οὐκ ἔστιν καὶ τὸν Βενιαμὴν λήμψεσθε ἐπ' ἐμὲ ἐγένετο πάντα ταῦτα **37** εἶπεν δὲ Ρουβὴν τῷ πατρὶ αὐτοῦ λέγων τοὺς δύο υἱούς μου ἀπόκτεινον ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ δὸς αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου κἀγὼ ἀνάξω αὐτὸν πρὸς σέ **38** ὁ δὲ εἶπεν οὐ καταβήσεται ὁ υἱός μου μεθ' ὑμῶν ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν καὶ αὐτὸς μόνος καταλέλειπται καὶ συμβήσεται αὐτὸν μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἂν πορεύησθε καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἄδου (**Sheol h7585**)

43 ὁ δὲ λιμὸς ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς **2** ἐγένετο δὲ ἡνίκα συνετέλεσαν καταφαγεῖν τὸν σῖτον ὃν ἤνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν πάλιν πορευθέντες πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα **3** εἶπεν δὲ αὐτῷ Ἰουδᾶς λέγων διαμαρτυρία διαμεμαρτύρηται ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος λέγων οὐκ ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ἦ **4** εἰ μὲν οὖν ἀποστέλλεις τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν καταβησόμεθα καὶ ἀγοράσωμέν σοι βρώματα **5** εἰ δὲ μὴ ἀποστέλλεις τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν οὐ πορευσόμεθα ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν ἡμῖν λέγων οὐκ ὄψεσθέ μου τὸ πρόσωπον ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ἦ **6** εἶπεν δὲ Ἰσραὴλ τί ἐκακοποιήσατέ με ἀναγγείλαντες τῷ ἀνθρώπῳ εἰ ἔστιν ὑμῖν ἀδελφός **7** οἱ δὲ εἶπαν ἐρωτῶν ἐπηρώτησεν ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὴν γενεὰν ἡμῶν λέγων εἰ ἔτι ὁ πατὴρ ὑμῶν ζῆ εἰ ἔστιν ὑμῖν ἀδελφός καὶ ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπερώτησιν ταύτην μὴ ἤδειμεν εἰ ἐρεῖ ἡμῖν ἀγάγετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν **8** εἶπεν δὲ Ἰουδᾶς πρὸς

Ισραηλ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀπόστειλον τὸ παιδάριον μετ' ἐμοῦ καὶ ἀναστάντες πορευσόμεθα ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ σὺ καὶ ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν **9** ἐγὼ δὲ ἐκδέχομαι αὐτόν ἐκ χειρός μου ζήτησον αὐτόν ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτόν πρὸς σέ καὶ στήσω αὐτόν ἐναντίον σου ἡμαρτηκῶς ἔσομαι πρὸς σέ πάσας τὰς ἡμέρας **10** εἰ μὴ γὰρ ἐβραδύναμεν ἥδη ἂν ὑπεστρέψαμεν δίς **11** εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἰσραηλ ὁ πατὴρ αὐτῶν εἰ οὕτως ἐστὶν τοῦτο ποιήσατε λάβετε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς ἐν τοῖς ἀγγείοις ὑμῶν καὶ καταγάγετε τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα τῆς ῥητίνης καὶ τοῦ μέλιτος θυμιάμα καὶ στακτὴν καὶ τερέμινθον καὶ κάρυα **12** καὶ τὸ ἀργύριον δισσοὺν λάβετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν ἀποστρέψατε μεθ' ὑμῶν μήποτε ἀγνόημά ἐστιν **13** καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν λάβετε καὶ ἀναστάντες κατάβητε πρὸς τὸν ἄνθρωπον **14** ὁ δὲ θεὸς μου δῶη ὑμῖν χάριν ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀποστείλαι τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν ἕνα καὶ τὸν Βενιαμὶν ἐγὼ μὲν γὰρ καθὰ ἠτέκνωμαι ἠτέκνωμαι **15** λαβόντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰ δῶρα ταῦτα καὶ τὸ ἀργύριον διπλοῦν ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ τὸν Βενιαμὶν καὶ ἀναστάντες κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἰωσηφ **16** εἶδεν δὲ Ἰωσηφ αὐτούς καὶ τὸν Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον καὶ εἶπεν τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ εἰσάγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν καὶ σφάξον θύματα καὶ ἐτοίμασον μετ' ἐμοῦ γὰρ φάγονται οἱ ἄνθρωποι ἄρτους τὴν μεσημβρίαν **17** ἐποίησεν δὲ ὁ ἄνθρωπος καθὰ εἶπεν Ἰωσηφ καὶ εἰσήγαγεν τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οἶκον Ἰωσηφ **18** ἰδόντες δὲ οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἰσήχθησαν εἰς τὸν οἶκον Ἰωσηφ εἶπαν διὰ

τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν
τὴν ἀρχὴν ἡμεῖς εἰσαγόμεθα τοῦ συκοφαντῆσαι ἡμᾶς
καὶ ἐπιθέσθαι ἡμῖν τοῦ λαβεῖν ἡμᾶς εἰς παῖδας καὶ τοὺς
ὄνους ἡμῶν **19** προσελθόντες δὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον
τὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου Ἰωσηφ ἐλάλησαν αὐτῷ ἐν τῷ πυλῶνι
τοῦ οἴκου **20** λέγοντες δεόμεθα κύριε κατέβημεν τὴν
ἀρχὴν πρίασθαι βρώματα **21** ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἦλθομεν
εἰς τὸ καταλῦσαι καὶ ἠνοιξαμεν τοὺς μαρσίππους ἡμῶν
καὶ τόδε τὸ ἀργύριον ἐκάστου ἐν τῷ μαρσίππῳ αὐτοῦ τὸ
ἀργύριον ἡμῶν ἐν σταθμῷ ἀπεστρέψαμεν νῦν ἐν ταῖς
χερσὶν ἡμῶν **22** καὶ ἀργύριον ἕτερον ἠνέγκαμεν μεθ'
ἑαυτῶν ἀγοράσαι βρώματα οὐκ οἶδαμεν τίς ἐνέβαλεν
τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς μαρσίππους ἡμῶν **23** εἶπεν δὲ
αὐτοῖς ἴλεως ὑμῖν μὴ φοβεῖσθε ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ ὁ θεὸς
τῶν πατέρων ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν θησαυροὺς ἐν τοῖς
μαρσίπποις ὑμῶν τὸ δὲ ἀργύριον ὑμῶν εὐδοκιμοῦν ἀπέχω
καὶ ἐξήγαγεν πρὸς αὐτοὺς τὸν Συμεων **24** καὶ ἤνεγκεν
ὔδωρ νίψαι τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔδωκεν χορτάσματα
τοῖς ὄνοις αὐτῶν **25** ἠτοίμασαν δὲ τὰ δῶρα ἕως τοῦ ἐλθεῖν
Ἰωσηφ μεσημβρίας ἤκουσαν γὰρ ὅτι ἐκεῖ μέλλει ἀριστᾶν
26 εἰσῆλθεν δὲ Ἰωσηφ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ προσήνεγκαν
αὐτῷ τὰ δῶρα ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον
καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν **27**
ἠρώτησεν δὲ αὐτοὺς πῶς ἔχετε καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰ ὑγιαίνει
ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτερος ὃν εἶπατε ἔτι ζῆ **28** οἱ δὲ
εἶπαν ὑγιαίνει ὁ παῖς σου ὁ πατὴρ ἡμῶν ἔτι ζῆ καὶ εἶπεν
εὐλογητὸς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῷ θεῷ καὶ κύψαντες
προσεκύνησαν αὐτῷ **29** ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς
Ἰωσηφ εἶδεν Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον

καὶ εἶπεν οὗτος ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ὃν εἶπατε πρὸς με ἀγαγεῖν καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἐλεῆσαι σε τέκνον **30** ἐταράχθη δὲ Ἰωσηφ συνεστρέφετο γὰρ τὰ ἕντερα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ καὶ ἐζήτηε κλαῦσαι εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμιεῖον ἔκλαυσεν ἐκεῖ **31** καὶ νιψάμενος τὸ πρόσωπον ἐξελθὼν ἐνεκρατεύσατο καὶ εἶπεν παράθετε ἄρτους **32** καὶ παρέθηκαν αὐτῷ μόνῳ καὶ αὐτοῖς καθ' ἑαυτοὺς καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις τοῖς συνδειπνοῦσιν μετ' αὐτοῦ καθ' ἑαυτοὺς οὐ γὰρ ἐδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι συνεσθίειν μετὰ τῶν Εβραίων ἄρτους βδέλυγμα γὰρ ἐστὶν τοῖς Αἰγυπτίοις **33** ἐκάθισαν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ὁ πρωτότοκος κατὰ τὰ πρεσβεῖα αὐτοῦ καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ ἐξίσταντο δὲ οἱ ἄνθρωποι ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ **34** ἦραν δὲ μερίδας παρ' αὐτοῦ πρὸς αὐτοὺς ἐμεγαλύνθη δὲ ἡ μερίς Βενιαμὴν παρὰ τὰς μερίδας πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων ἔπιον δὲ καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ

44 καὶ ἐνετείλατο Ἰωσηφ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ λέγων πλήσατε τοὺς μαρσίππους τῶν ἀνθρώπων βρωμάτων ὅσα ἐὰν δύνωνται ἄραι καὶ ἐμβάλατε ἐκάστου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ μαρσίππου **2** καὶ τὸ κόνδου μου τὸ ἀργυροῦν ἐμβάλατε εἰς τὸν μάρσιππον τοῦ νεωτέρου καὶ τὴν τιμὴν τοῦ σίτου αὐτοῦ ἐγενήθη δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἰωσηφ καθὼς εἶπεν **3** τὸ πρῶν διέφασεν καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν αὐτοῖς καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν **4** ἐξελθόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν οὐκ ἀπέσχον μακρὰν καὶ Ἰωσηφ εἶπεν τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἀναστὰς ἐπιδίωξον ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων καὶ καταλήμψθη αὐτοὺς καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τί ὅτι ἀνταπεδώκατε πονηρὰ ἀντὶ καλῶν **5** ἵνα τί ἐκλέψατέ μου τὸ κόνδου τὸ ἀργυροῦν οὐ τοῦτό ἐστιν ἐν

ὧ πίνει ὁ κύριός μου αὐτὸς δὲ οἰωνισμῶ οἰωνίζεται ἐν αὐτῶ πονηρὰ συντετέλεσθε ἃ πεποιήκατε 6 εὐρῶν δὲ αὐτοὺς εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα 7 οἱ δὲ εἶπον αὐτῶ ἵνα τί λαλεῖ ὁ κύριος κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα μὴ γένοιτο τοῖς παισίν σου ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο 8 εἰ τὸ μὲν ἀργύριον ὃ εὔρομεν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν ἀπεστρέψαμεν πρὸς σὲ ἐκ γῆς Χανααν πῶς ἂν κλέψαιμεν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου σου ἀργύριον ἢ χρυσίον 9 παρ' ὧ ἂν εὔρεθῇ τὸ κόνδου τῶν παίδων σου ἀποθνησκέτω καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα παῖδες τῶ κυρίῳ ἡμῶν 10 ὁ δὲ εἶπεν καὶ νῦν ὡς λέγετε οὕτως ἔσται ὁ ἄνθρωπος παρ' ὧ ἂν εὔρεθῇ τὸ κόνδου αὐτὸς ἔσται μου παῖς ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε καθαροί 11 καὶ ἔσπευσαν καὶ καθεῖλαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἤνοιξαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ 12 ἠρεύνα δὲ ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀρξάμενος ἕως ἤλθεν ἐπὶ τὸν νεώτερον καὶ εὔρεν τὸ κόνδου ἐν τῶ μαρσίππῳ τῶ Βενιαμιν 13 καὶ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐπέθηκαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν 14 εἰσῆλθεν δὲ Ἰουδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς Ἰωσηφ ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ καὶ ἔπεσον ἐναντίον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν 15 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἰωσηφ τί τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὃ ἐποιήσατε οὐκ οἴδατε ὅτι οἰωνισμῶ οἰωνιέται ἄνθρωπος οἷος ἐγώ 16 εἶπεν δὲ Ἰουδας τί ἀντεροῦμεν τῶ κυρίῳ ἢ τί λαλήσωμεν ἢ τί δικαιώσωμεν ὁ δὲ θεὸς εὔρεν τὴν ἀδικίαν τῶν παίδων σου ἰδοὺ ἐσμεν οἰκέται τῶ κυρίῳ ἡμῶν καὶ ἡμεῖς καὶ παρ' ὧ εὔρεθη τὸ κόνδου 17 εἶπεν δὲ Ἰωσηφ μὴ μοι γένοιτο ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο ὁ ἄνθρωπος παρ' ὧ εὔρεθη τὸ κόνδου αὐτὸς ἔσται μου παῖς ὑμεῖς δὲ ἀνάβητε

μετὰ σωτηρίας πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν 18 ἐγγίσας δὲ αὐτῷ
Ιουδας εἶπεν δέομαι κύριε λαλησάτω ὁ παῖς σου ῥῆμα
ἐναντίον σου καὶ μὴ θυμωθῆς τῷ παιδί σου ὅτι σὺ εἶ μετὰ
Φαραῶ 19 κύριε σὺ ἠρώτησας τοὺς παῖδάς σου λέγων εἰ
ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν 20 καὶ εἶπαμεν τῷ κυρίῳ ἔστιν
ἡμῖν πατήρ πρεσβύτερος καὶ παιδίον γήρως νεώτερον
αὐτῷ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν αὐτὸς δὲ μόνος
ὑπελείφθη τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὁ δὲ πατήρ αὐτὸν ἠγάπησεν 21
εἶπας δὲ τοῖς παισίν σου καταγάγετε αὐτὸν πρὸς με καὶ
ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ 22 καὶ εἶπαμεν τῷ κυρίῳ οὐ δυνήσεται
τὸ παιδίον καταλιπεῖν τὸν πατέρα ἐὰν δὲ καταλίπη τὸν
πατέρα ἀποθανεῖται 23 σὺ δὲ εἶπας τοῖς παισίν σου ἐὰν
μὴ καταβῆ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν οὐ
προσθήσεσθε ἔτι ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου 24 ἐγένετο δὲ
ἡνίκα ἀνέβημεν πρὸς τὸν πατέρα σου πατέρα δὲ ἡμῶν
ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου 25 εἶπεν δὲ
ἡμῖν ὁ πατήρ ἡμῶν βαδίσατε πάλιν ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ
βρώματα 26 ἡμεῖς δὲ εἶπαμεν οὐ δυνησόμεθα καταβῆναι
ἀλλ' εἰ μὲν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος καταβαίνει
μεθ' ἡμῶν καταβησόμεθα οὐ γὰρ δυνησόμεθα ἰδεῖν τὸ
πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ νεωτέρου μὴ
ὄντος μεθ' ἡμῶν 27 εἶπεν δὲ ὁ παῖς σου ὁ πατήρ ἡμῶν
πρὸς ἡμᾶς ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι δύο ἔτεκέν μοι ἡ γυνή 28
καὶ ἐξῆλθεν ὁ εἷς ἀπ' ἐμοῦ καὶ εἶπατε ὅτι θηριόβρωτος
γένονεν καὶ οὐκ εἶδον αὐτὸν ἔτι καὶ νῦν 29 ἐὰν οὖν
λάβητε καὶ τοῦτον ἐκ προσώπου μου καὶ συμβῆ αὐτῷ
μαλακία ἐν τῇ ὁδῷ καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης
εἰς ἄδου (Sheol h7585) 30 νῦν οὖν ἐὰν εἰσπορεύωμαι πρὸς
τὸν πατέρα σου πατέρα δὲ ἡμῶν καὶ τὸ παιδάριον μὴ ᾗ

μεθ' ἡμῶν ἢ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς τούτου
ψυχῆς **31** καὶ ἔσται ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ ὄν τὸ παιδάριον
μεθ' ἡμῶν τελευτήσει καὶ κατάξουσιν οἱ παῖδες σου τὸ
γῆρας τοῦ παιδός σου πατὴρ δὲ ἡμῶν μετ' ὀδύνης εἰς
ἄδου (**Sheol h7585**) **32** ὁ γὰρ παῖς σου ἐκδέδεκται τὸ παιδίον
παρὰ τοῦ πατρός λέγων ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ
καὶ στήσω αὐτὸν ἐναντίον σου ἡμαρτηκῶς ἔσομαι πρὸς
τὸν πατέρα πάσας τὰς ἡμέρας **33** νῦν οὖν παραμενῶ σοι
παῖς ἀντὶ τοῦ παιδίου οἰκέτης τοῦ κυρίου τὸ δὲ παιδίον
ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν **34** πῶς γὰρ ἀναβήσομαι
πρὸς τὸν πατέρα τοῦ παιδίου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν ἵνα μὴ
ἴδω τὰ κακὰ ἃ εὕρησει τὸν πατέρα μου

45 καὶ οὐκ ἠδύνατο Ἰωσηφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν
παρεστηκότων αὐτῷ ἀλλ' εἶπεν ἐξαποστείλατε πάντας
ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐ παρειστήκει οὐδεὶς ἔτι τῷ Ἰωσηφ ἡνίκα
ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ **2** καὶ ἀφῆκεν φωνὴν
μετὰ κλαυθμοῦ ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι καὶ
ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον Φαραῶ **3** εἶπεν δὲ Ἰωσηφ
πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐγὼ εἰμι Ἰωσηφ ἔτι ὁ πατήρ
μου ζῆ καὶ οὐκ ἐδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ
ἐταράχθησαν γάρ **4** εἶπεν δὲ Ἰωσηφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς
αὐτοῦ ἐγγίσατε πρὸς με καὶ ἤγγισαν καὶ εἶπεν ἐγὼ εἰμι
Ἰωσηφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον **5**
νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε μηδὲ σκληρὸν ὑμῖν φανήτω ὅτι
ἀπέδοσθέ με ὧδε εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέστειλέν με ὁ θεὸς
ἔμπροσθεν ὑμῶν **6** τοῦτο γὰρ δεύτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς
γῆς καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε ἔτη ἐν οἷς οὐκ ἔσται ἀροτρίασις
οὐδὲ ἄμητος **7** ἀπέστειλεν γὰρ με ὁ θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν
ὕπολείπεσθαι ὑμῶν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐκθρέψαι

ὕμῶν κατάλειψιν μεγάλην 8 νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με
ἀπεστάλκατε ὧδε ἀλλ' ἢ ὁ θεὸς καὶ ἐποίησέν με ὡς πατέρα
Φαραῶ καὶ κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα
πάσης γῆς Αἰγύπτου 9 σπεύσαντες οὖν ἀνάβητε πρὸς τὸν
πατέρα μου καὶ εἴπατε αὐτῷ τάδε λέγει ὁ υἱός σου Ἰωσηφ
ἐποίησέν με ὁ θεὸς κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου κατάβηθι
οὖν πρὸς με καὶ μὴ μείνης 10 καὶ κατοικήσεις ἐν γῆ Γεσεμ
Ἀραβίας καὶ ἔσῃ ἐγγύς μου σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ υἱοὶ
τῶν υἱῶν σου τὰ πρόβατά σου καὶ αἱ βόες σου καὶ ὅσα σοί
ἐστίν 11 καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ ἔτι γὰρ πέντε ἔτη λιμός ἵνα
μὴ ἐκτριβῆς σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά
σου 12 ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσιν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν
πρὸς ὑμᾶς 13 ἀπαγγείλατε οὖν τῷ πατρί μου πᾶσαν τὴν
δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὅσα εἶδετε καὶ ταχύναντες
καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε 14 καὶ ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸν
τραχήλον Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ'
αὐτῷ καὶ Βενιαμὶν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ 15
καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἔκλαυσεν
ἐπ' αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
πρὸς αὐτόν 16 καὶ διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραῶ
λέγοντες ἦκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσηφ ἐχάρη δὲ Φαραῶ καὶ ἡ
θεραπεία αὐτοῦ 17 εἶπεν δὲ Φαραῶ πρὸς Ἰωσηφ εἰπὸν
τοῖς ἀδελφοῖς σου τοῦτο ποιήσατε γεμίσατε τὰ πορεῖα
ὑμῶν καὶ ἀπέλθατε εἰς γῆν Χανααν 18 καὶ παραλαβόντες
τὸν πατέρα ὑμῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν ἦκετε πρὸς
με καὶ δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου καὶ
φάγεσθε τὸν μυελὸν τῆς γῆς 19 σὺ δὲ ἔντειλαι ταῦτα
λαβεῖν αὐτοῖς ἀμάξας ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις

ὕμῶν καὶ ταῖς γυναῖξιν καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα
ὕμῶν παραγίνεσθε **20** καὶ μὴ φείσησθε τοῖς ὀφθαλμοῖς
τῶν σκευῶν ὑμῶν τὰ γὰρ πάντα ἀγαθὰ Αἰγύπτου ὑμῖν
ἔσται **21** ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔδωκεν δὲ
Ἰωσηφ αὐτοῖς ἀμάξας κατὰ τὰ εἰρημένα ὑπὸ Φαραῶ τοῦ
βασιλέως καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδὸν **22**
καὶ πᾶσιν ἔδωκεν δισσὰς στολὰς τῷ δὲ Βενιαμὴν ἔδωκεν
τριακοσίους χρυσοῦς καὶ πέντε ἐξαλλασσοῦσας στολὰς **23**
καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀπέστειλεν κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ δέκα
ὄνους αἴροντας ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου καὶ
δέκα ἡμιόνους αἰρούσας ἄρτους τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἰς ὁδὸν
24 ἐξαπέστειλεν δὲ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθησαν
καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ ὀργίζεσθε ἐν τῇ ὁδῷ **25** καὶ ἀνέβησαν
ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἦλθον εἰς γῆν Χανααν πρὸς Ἰακωβ τὸν
πατέρα αὐτῶν **26** καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες ὅτι ὁ
υἱός σου Ἰωσηφ ζῆ καὶ αὐτὸς ἄρχει πάσης γῆς Αἰγύπτου
καὶ ἐξέστη ἡ διάνοια Ἰακωβ οὐ γὰρ ἐπίστευσεν αὐτοῖς
27 ἐλάλησαν δὲ αὐτῷ πάντα τὰ ῥηθέντα ὑπὸ Ἰωσηφ ὅσα
εἶπεν αὐτοῖς ἰδὼν δὲ τὰς ἀμάξας ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσηφ
ὥστε ἀναλαβεῖν αὐτόν ἀνεζωπύρησεν τὸ πνεῦμα Ἰακωβ
τοῦ πατρὸς αὐτῶν **28** εἶπεν δὲ Ἰσραὴλ μέγα μοί ἐστιν εἰ
ἔτι Ἰωσηφ ὁ υἱός μου ζῆ πορευθεὶς ὄψομαι αὐτὸν πρὸ τοῦ
ἀποθανεῖν με

46 ἀπάρας δὲ Ἰσραὴλ αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἦλθεν
ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου καὶ ἔθυσεν θυσίαν τῷ θεῷ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαακ **2** εἶπεν δὲ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐν ὀράματι
τῆς νυκτὸς εἶπας Ἰακωβ Ἰακωβ ὁ δὲ εἶπεν τί ἐστίν **3** λέγων
ἐγὼ εἶμι ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου μὴ φοβοῦ καταβῆναι
εἰς Αἴγυπτον εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ **4** καὶ ἐγὼ

καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω
σε εἰς τέλος καὶ Ἰωσηφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς
ὀφθαλμούς σου 5 ἀνέστη δὲ Ἰακωβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ
ὄρκου καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ
τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἀμάξας
ὡς ἀπέστειλεν Ἰωσηφ ἄραι αὐτόν 6 καὶ ἀναλαβόντες τὰ
ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν κτήσιν ἣν ἐκτήσαντο
ἐν γῆ Χανααν εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον Ἰακωβ καὶ πᾶν τὸ
σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ 7 υἱοὶ καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ θυγατέρες καὶ θυγατέρες τῶν υἱῶν
αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἤγαγεν εἰς Αἴγυπτον 8
ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραηλ τῶν εἰσελθόντων
εἰς Αἴγυπτον Ἰακωβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρωτότοκος Ἰακωβ
Ρουβην 9 υἱοὶ δὲ Ρουβην Ἐνωχ καὶ Φαλλους Ἀσρων καὶ
Χαρμι 10 υἱοὶ δὲ Συμεων Ἰεμουηλ καὶ Ἰαμιν καὶ Ἀωδ καὶ
Ἰαχιν καὶ Σααρ καὶ Σαουλ υἱὸς τῆς Χανανίτιδος 11 υἱοὶ δὲ
Λευι Γηρσων Κααθ καὶ Μεραρι 12 υἱοὶ δὲ Ἰουδα Ἡρ καὶ
Αυναν καὶ Σηλωμ καὶ Φαρες καὶ Ζαρα ἀπέθανεν δὲ Ἡρ καὶ
Αυναν ἐν γῆ Χανααν ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Φαρες Ἀσρων καὶ
Ἰεμουηλ 13 υἱοὶ δὲ Ἰσσαχαρ Θωλα καὶ Φουα καὶ Ἰασουβ καὶ
Ζαμβραμ 14 υἱοὶ δὲ Ζαβουλων Σερεδ καὶ Ἀλλων καὶ Ἀλοηλ
15 οὗτοι υἱοὶ Λειας οὓς ἔτεκεν τῷ Ἰακωβ ἐν Μεσοποταμίᾳ
τῆς Συρίας καὶ Διναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ πᾶσαι αἱ ψυχαί
υἱοὶ καὶ θυγατέρες τριάκοντα τρεῖς 16 υἱοὶ δὲ Γαδ Σαφων
καὶ Ἀγγις καὶ Σαυνις καὶ Θασοβαν καὶ Ἀηδισ καὶ Ἀροηδισ
καὶ Ἀροηλις 17 υἱοὶ δὲ Ἀσηρ Ἰεμνα καὶ Ἰεσουα καὶ Ἰεουλ
καὶ Βαρια καὶ Σαρα ἀδελφὴ αὐτῶν υἱοὶ δὲ Βαρια Χοβορ
καὶ Μελχιηλ 18 οὗτοι υἱοὶ Ζελφας ἦν ἔδωκεν Λαβαν
Λεια τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἣ ἔτεκεν τούτους τῷ Ἰακωβ δέκα

Ἐξ ψυχᾶς 19 υἱοὶ δὲ Ραχηλ γυναικὸς Ἰακωβ Ἰωσηφ καὶ Βενιαμιν 20 ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Ἰωσηφ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ασεννεθ θυγάτηρ Πετεφρη ἱερέως Ἡλίου πόλεως τὸν Μανασση καὶ τὸν Εφραιμ ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Μανασση οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἡ παλλακὴ ἡ Σύρα τὸν Μαχिर Μαχिर δὲ ἐγέννησεν τὸν Γαλααδ υἱοὶ δὲ Εφραιμ ἀδελφοῦ Μανασση Σουταλααμ καὶ Τααμ υἱοὶ δὲ Σουταλααμ Εδεμ 21 υἱοὶ δὲ Βενιαμιν Βαλα καὶ Χοβωρ καὶ Ασβηλ ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Βαλα Γηρα καὶ Νοεμαν καὶ Αγχισ καὶ Ρως καὶ Μαμφιν καὶ Οφιμιν Γηρα δὲ ἐγέννησεν τὸν Αραδ 22 οὗτοι υἱοὶ Ραχηλ οὓς ἔτεκεν τῷ Ἰακωβ πᾶσαι ψυχαὶ δέκα ὀκτώ 23 υἱοὶ δὲ Δαν Ασομ 24 καὶ υἱοὶ Νεφθαλι Ασηλ καὶ Γωνι καὶ Ισσααρ καὶ Συλλημ 25 οὗτοι υἱοὶ Βαλλας ἦν ἔδωκεν Λαβαν Ραχηλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἡ ἔτεκεν τούτους τῷ Ἰακωβ πᾶσαι ψυχαὶ ἑπτὰ 26 πᾶσαι δὲ ψυχαὶ αἰ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ἰακωβ εἰς Αἴγυπτον οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ χωρὶς τῶν γυναικῶν υἱῶν Ἰακωβ πᾶσαι ψυχαὶ ἐξήκοντα ἕξ 27 υἱοὶ δὲ Ἰωσηφ οἱ γενόμενοι αὐτῷ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ψυχαὶ ἑννέα πᾶσαι ψυχαὶ οἴκου Ἰακωβ αἰ εἰσελθοῦσαι εἰς Αἴγυπτον ἑβδομήκοντα πέντε 28 τὸν δὲ Ἰουδαν ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἰωσηφ συναντῆσαι αὐτῷ καθ' Ἡρώων πόλιν εἰς γῆν Ραμεσση 29 ζεύξας δὲ Ἰωσηφ τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἀνέβη εἰς συνάντησιν Ἰσραηλ τῷ πατρὶ αὐτοῦ καθ' Ἡρώων πόλιν καὶ ὄφθεις αὐτῷ ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν κλαυθμῷ πλείονι 30 καὶ εἶπεν Ἰσραηλ πρὸς Ἰωσηφ ἀποθανοῦμαι ἀπὸ τοῦ νῦν ἐπεὶ ἐώρακα τὸ πρόσωπόν σου ἔτι γὰρ σὺ ζῆς 31 εἶπεν δὲ Ἰωσηφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἀναβάς ἀπαγγελῶ τῷ Φαραω καὶ ἐρῶ αὐτῷ οἱ ἀδελφοί μου καὶ ὁ οἶκος τοῦ

πατρός μου οἱ ἦσαν ἐν γῆ Χανααν ἤκασιν πρὸς με **32** οἱ δὲ ἄνδρες εἰσὶν ποιμένες ἄνδρες γὰρ κτηνοτρόφοι ἦσαν καὶ τὰ κτήνη καὶ τοὺς βόας καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἀγειόχασιν **33** ἐὰν οὖν καλέσῃ ὑμᾶς Φαραω καὶ εἴπῃ ὑμῖν τί τὸ ἔργον ὑμῶν ἐστίν **34** ἐρεῖτε ἄνδρες κτηνοτρόφοι ἐσμὲν οἱ παῖδές σου ἐκ παιδὸς ἕως τοῦ νῦν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἵνα κατοικήσῃτε ἐν γῆ Γεσεμ Ἀραβία βδέλυγμα γάρ ἐστιν Αἰγυπτίοις πᾶς ποιμὴν προβάτων

47 ἔλθων δὲ Ἰωσηφ ἀπήγγειλεν τῷ Φαραω λέγων ὁ πατήρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες αὐτῶν καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἦλθον ἐκ γῆς Χανααν καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἐν γῆ Γεσεμ **2** ἀπὸ δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ παρέλαβεν πέντε ἄνδρας καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἐναντίον Φαραω **3** καὶ εἶπεν Φαραω τοῖς ἀδελφοῖς Ἰωσηφ τί τὸ ἔργον ὑμῶν οἱ δὲ εἶπαν τῷ Φαραω ποιμένες προβάτων οἱ παῖδές σου καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν **4** εἶπαν δὲ τῷ Φαραω παροικεῖν ἐν τῇ γῆ ἤκαμεν οὐ γὰρ ἐστὶν νομὴ τοῖς κτήνεσιν τῶν παίδων σου ἐνίσχυσεν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῆ Χανααν νῦν οὖν κατοικήσομεν οἱ παῖδές σου ἐν γῆ Γεσεμ **5** εἶπεν δὲ Φαραω τῷ Ἰωσηφ κατοικεῖτωσαν ἐν γῆ Γεσεμ εἰ δὲ ἐπίστη ὅτι εἰσὶν ἐν αὐτοῖς ἄνδρες δυνατοὶ κατάστησον αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν ἐμῶν κτηνῶν ἦλθον δὲ εἰς Αἴγυπτον πρὸς Ἰωσηφ Ἰακωβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἤκουσεν Φαραω βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ εἶπεν Φαραω πρὸς Ἰωσηφ λέγων ὁ πατήρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἤκασιν πρὸς σέ **6** ἰδοὺ ἡ γῆ Αἰγύπτου ἐναντίον σου ἐστὶν ἐν τῇ βελτίστῃ γῆ κατοίκισον τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἀδελφούς σου **7** εἰσήγαγεν δὲ Ἰωσηφ Ἰακωβ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐναντίον Φαραω καὶ εὐλόγησεν Ἰακωβ τὸν Φαραω

8 εἶπεν δὲ Φαραω τῷ Ιακωβ πόσα ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου 9 καὶ εἶπεν Ιακωβ τῷ Φαραω αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου ἅς παροικῶ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη μικραὶ καὶ πονηραὶ γεγόνασιν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου οὐκ ἀφίκοντο εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου ἅς ἡμέρας παρώκησαν 10 καὶ εὐλογήσας Ιακωβ τὸν Φαραω ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ 11 καὶ κατώκισεν Ιωσηφ τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς κατάσχεσιν ἐν γῆ Αἰγύπτου ἐν τῇ βελτίστῃ γῆ ἐν γῆ Ραμεσση καθὰ προσέταξεν Φαραω 12 καὶ ἐσιτομέτρει Ιωσηφ τῷ πατρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ σῖτον κατὰ σῶμα 13 σῖτος δὲ οὐκ ἦν ἐν πάσῃ τῇ γῆ ἐνίσχυσεν γὰρ ὁ λιμὸς σφόδρα ἐξέλιπεν δὲ ἡ γῆ Αἰγύπτου καὶ ἡ γῆ Χανααν ἀπὸ τοῦ λιμοῦ 14 συνήγαγεν δὲ Ιωσηφ πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὔρεθὲν ἐν γῆ Αἰγύπτου καὶ ἐν γῆ Χανααν τοῦ σίτου οὗ ἠγόραζον καὶ ἐσιτομέτρει αὐτοῖς καὶ εἰσήνεγκεν Ιωσηφ πᾶν τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἶκον Φαραω 15 καὶ ἐξέλιπεν πᾶν τὸ ἀργύριον ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐκ γῆς Χανααν ἦλθον δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς Ιωσηφ λέγοντες δὸς ἡμῖν ἄρτους καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκομεν ἐναντίον σου ἐκλέλοιπεν γὰρ τὸ ἀργύριον ἡμῶν 16 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ιωσηφ φέρετε τὰ κτήνη ὑμῶν καὶ δώσω ὑμῖν ἄρτους ἀντὶ τῶν κτηνῶν ὑμῶν εἰ ἐκλέλοιπεν τὸ ἀργύριον 17 ἤγαγον δὲ τὰ κτήνη πρὸς Ιωσηφ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Ιωσηφ ἄρτους ἀντὶ τῶν ἵππων καὶ ἀντὶ τῶν προβάτων καὶ ἀντὶ τῶν βοῶν καὶ ἀντὶ τῶν ὄνων καὶ ἐξέθρεψεν αὐτοὺς ἐν ἄρτοις ἀντὶ πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ 18 ἐξῆλθεν δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ

καὶ εἶπαν αὐτῷ μήποτε ἐκτριβῶμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν
εἰ γὰρ ἐκλέλοιπεν τὸ ἀργύριον καὶ τὰ ὑπάρχοντα καὶ
τὰ κτήνη πρὸς σὲ τὸν κύριον καὶ οὐχ ὑπολείπεται ἡμῖν
ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀλλ' ἢ τὸ ἴδιον σῶμα καὶ ἡ γῆ
ἡμῶν **19** ἵνα οὖν μὴ ἀποθάνωμεν ἐναντίον σου καὶ ἡ γῆ
ἐρημωθῇ κτῆσαι ἡμᾶς καὶ τὴν γῆν ἡμῶν ἀντὶ ἄρτων καὶ
ἐσόμεθα ἡμεῖς καὶ ἡ γῆ ἡμῶν παῖδες Φαραῶ δὸς σπέρμα
ἵνα σπείρωμεν καὶ ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡ γῆ
οὐκ ἐρημωθήσεται **20** καὶ ἐκτήσατο Ἰωσηφ πᾶσαν τὴν γῆν
τῶν Αἰγυπτίων τῷ Φαραῶ ἀπέδοντο γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι τὴν
γῆν αὐτῶν τῷ Φαραῶ ἐπεκράτησεν γὰρ αὐτῶν ὁ λιμός
καὶ ἐγένετο ἡ γῆ Φαραῶ **21** καὶ τὸν λαὸν κατεδουλώσατο
αὐτῷ εἰς παῖδας ἀπ' ἄκρων ὀρίων Αἰγύπτου ἕως τῶν
ἄκρων **22** χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον οὐκ ἐκτήσατο
ταύτην Ἰωσηφ ἐν δόσει γὰρ ἔδωκεν δόμα τοῖς ἱερεῦσιν
Φαραῶ καὶ ἦσθιον τὴν δόσιν ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Φαραῶ
διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέδοντο τὴν γῆν αὐτῶν **23** εἶπεν δὲ Ἰωσηφ
πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις ἴδου κέκτημαι ὑμᾶς καὶ τὴν γῆν
ὑμῶν σήμερον τῷ Φαραῶ λάβετε ἑαυτοῖς σπέρμα καὶ
σπείρατε τὴν γῆν **24** καὶ ἔσται τὰ γενήματα αὐτῆς δώσετε
τὸ πέμπτον μέρος τῷ Φαραῶ τὰ δὲ τέσσαρα μέρη ἔσται
ὑμῖν αὐτοῖς εἰς σπέρμα τῇ γῆ καὶ εἰς βρωσιν ὑμῖν καὶ
πᾶσιν τοῖς ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν **25** καὶ εἶπαν σέσωκας ἡμᾶς
εὐρομεν χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ ἐσόμεθα
παῖδες Φαραῶ **26** καὶ ἔθετο αὐτοῖς Ἰωσηφ εἰς πρόσταγμα
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου τῷ Φαραῶ
ἀποπεμπτοῦν χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον οὐκ ἦν τῷ
Φαραῶ **27** κατώκησεν δὲ Ἰσραὴλ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐπὶ τῆς
γῆς Γεσεμ καὶ ἐκληρονόμησαν ἐπ' αὐτῆς καὶ ηὐξήθησαν

καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα **28** ἐπέζησεν δὲ Ἰακωβ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ δέκα ἑπτὰ ἔτη ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἰακωβ ἐνιαυτῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἑπτὰ ἔτη **29** ἤγγισαν δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσραηλ τοῦ ἀποθανεῖν καὶ ἐκάλεσεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωσηφ καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου ὑπόθες τὴν χειρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου καὶ ποιήσεις ἐπ' ἐμὲ ἐλεημοσύνην καὶ ἀλήθειαν τοῦ μή με θάψαι ἐν Αἰγύπτῳ **30** ἀλλὰ κοιμηθῆσομαι μετὰ τῶν πατέρων μου καὶ ἀρεῖς με ἐξ Αἰγύπτου καὶ θάψεις με ἐν τῷ τάφῳ αὐτῶν ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ ποιήσω κατὰ τὸ ῥῆμά σου **31** εἶπεν δὲ ὁμοσόν μοι καὶ ὤμοσεν αὐτῷ καὶ προσεκύνησεν Ἰσραηλ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ

48 ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωσηφ ὅτι ὁ πατήρ σου ἐνοχλεῖται καὶ ἀναλαβὼν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τὸν Μανασση καὶ τὸν Εφραιμ ἦλθεν πρὸς Ἰακωβ **2** ἀπηγγέλη δὲ τῷ Ἰακωβ λέγοντες ἰδοὺ ὁ υἱός σου Ἰωσηφ ἔρχεται πρὸς σέ καὶ ἐνισχύσας Ἰσραηλ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν κλίνην **3** καὶ εἶπεν Ἰακωβ τῷ Ἰωσηφ ὁ θεός μου ὤφθη μοι ἐν Λουζα ἐν γῆ Χανααν καὶ εὐλόγησέν με **4** καὶ εἶπέν μοι ἰδοὺ ἐγὼ ἀύξανῶ σε καὶ πληθυνῶ σε καὶ ποιήσω σε εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν καὶ δώσω σοι τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον **5** νῦν οὖν οἱ δύο υἱοί σου οἱ γενόμενοί σοι ἐν Αἰγύπτῳ πρὸ τοῦ με ἐλθεῖν πρὸς σέ εἰς Αἴγυπτον ἐμοί εἰσιν Εφραιμ καὶ Μανασση ὡς Ρουβην καὶ Συμεων ἔσονταί μοι **6** τὰ δὲ ἔκγονα ἃ ἐὰν γεννήσῃς μετὰ ταῦτα σοὶ ἔσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κληθήσονται ἐν τοῖς ἐκείνων κλήροις **7** ἐγὼ δὲ ἡνίκα ἤρχομην ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας ἀπέθανεν Ραχηλ ἡ μήτηρ σου ἐν

γῆ Χανααν ἐγγίζοντός μου κατὰ τὸν ἵππόδρομον χαβραθα
τῆς γῆς τοῦ ἔλθειν Εφραθα καὶ κατώρυξα αὐτὴν ἐν τῇ
ὁδῷ τοῦ ἵπποδρόμου αὕτη ἐστὶν Βαιθλεεμ 8 ἰδὼν δὲ
Ἰσραηλ τοὺς υἱοὺς Ἰωσηφ εἶπεν τίνες σοι οὗτοι 9 εἶπεν
δὲ Ἰωσηφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ υἱοὶ μου εἰσιν οὓς ἔδωκέν
μοι ὁ θεὸς ἐνταῦθα καὶ εἶπεν Ἰακωβ προσάγαγέ μοι
αὐτούς ἵνα εὐλογήσω αὐτούς 10 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Ἰσραηλ
ἐβαρυνώπησαν ἀπὸ τοῦ γήρους καὶ οὐκ ἠδύνατο βλέπειν
καὶ ἤγγισεν αὐτούς πρὸς αὐτόν καὶ ἐφίλησεν αὐτούς καὶ
περιέλαβεν αὐτούς 11 καὶ εἶπεν Ἰσραηλ πρὸς Ἰωσηφ ἰδοὺ
τοῦ προσώπου σου οὐκ ἐστερήθην καὶ ἰδοὺ ἔδειξέν μοι ὁ
θεὸς καὶ τὸ σπέρμα σου 12 καὶ ἐξήγαγεν Ἰωσηφ αὐτούς
ἀπὸ τῶν γονάτων αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ
πρόσωπον ἐπὶ τῆς γῆς 13 λαβὼν δὲ Ἰωσηφ τοὺς δύο υἱοὺς
αὐτοῦ τὸν τε Εφραιμ ἐν τῇ δεξιᾷ ἐξ ἀριστερῶν δὲ Ἰσραηλ
τὸν δὲ Μανασση ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἐκ δεξιῶν δὲ Ἰσραηλ
ἤγγισεν αὐτούς αὐτῷ 14 ἐκτείνας δὲ Ἰσραηλ τὴν χεῖρα τὴν
δεξιάν ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Εφραιμ οὗτος δὲ ἦν ὁ
νεώτερος καὶ τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασση
ἐναλλάξ τὰς χεῖρας 15 καὶ ἠύλόγησεν αὐτούς καὶ εἶπεν
ὁ θεὸς ᾧ εὐηρέστησαν οἱ πατέρες μου ἐναντίον αὐτοῦ
Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ ὁ θεὸς ὁ τρέφων με ἐκ νεότητος ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης 16 ὁ ἄγγελος ὁ ῥυόμενός με ἐκ πάντων
τῶν κακῶν εὐλογῆσαι τὰ παιδιά ταῦτα καὶ ἐπικληθήσεται
ἐν αὐτοῖς τὸ ὄνομά μου καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων μου
Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ πληθυνθείησαν εἰς πλῆθος πολὺ
ἐπὶ τῆς γῆς 17 ἰδὼν δὲ Ἰωσηφ ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατήρ
τὴν δεξιάν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Εφραιμ βαρὺ αὐτῷ
κατεφάνη καὶ ἀντελάβετο Ἰωσηφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς

αὐτοῦ ἀφελεῖν αὐτήν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Εφραιμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασση **18** εἶπεν δὲ Ἰωσηφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐχ οὕτως πάτερ οὗτος γὰρ ὁ πρωτότοκος ἐπίθες τὴν δεξιάν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ **19** καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀλλὰ εἶπεν οἶδα τέκνον οἶδα καὶ οὗτος ἔσται εἰς λαόν καὶ οὗτος ὑψωθήσεται ἀλλὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μείζων αὐτοῦ ἔσται καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐθνῶν **20** καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων ἐν ὑμῖν εὐλογηθήσεται Ἰσραηλ λέγοντες ποιήσαι σε ὁ θεὸς ὡς Εφραιμ καὶ ὡς Μανασση καὶ ἔθηκεν τὸν Εφραιμ ἔμπροσθεν τοῦ Μανασση **21** εἶπεν δὲ Ἰσραηλ τῷ Ἰωσηφ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω καὶ ἔσται ὁ θεὸς μεθ' ὑμῶν καὶ ἀποστρέψει ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων ὑμῶν **22** ἐγὼ δὲ δίδωμί σοι Σικιμα ἐξαίρετον ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς σου ἦν ἔλαβον ἐκ χειρὸς Ἀμορραίων ἐν μαχαίρᾳ μου καὶ τόξῳ

49 ἐκάλεσεν δὲ Ἰακωβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν συνάχθητε ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν τί ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν **2** ἀθροίσθητε καὶ ἀκούσατε υἱοὶ Ἰακωβ ἀκούσατε Ἰσραηλ τοῦ πατρὸς ὑμῶν **3** Ρουβην πρωτότοκός μου σὺ ἰσχύς μου καὶ ἀρχὴ τέκνων μου σκληρὸς φέρεσθαι καὶ σκληρὸς ἀυθάδης **4** ἐξύβρισας ὡς ὕδωρ μὴ ἐκζέσης ἀνέβης γὰρ ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ πατρὸς σου τότε ἐμίανας τὴν στρωμνὴν οὗ ἀνέβης **5** Συμεων καὶ Λευὶ ἀδελφοὶ συνετέλεσαν ἀδικίαν ἐξ αἰρέσεως αὐτῶν **6** εἰς βουλήν αὐτῶν μὴ ἔλθοι ἡ ψυχὴ μου καὶ ἐπὶ τῇ συστάσει αὐτῶν μὴ ἐρείσαι τὰ ἥπατά μου ὅτι ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν ἀπέκτειναν ἀνθρώπους καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν ἐνευροκόπησαν ταῦρον **7** ἐπικατάρατος ὁ θυμὸς αὐτῶν

ὅτι αὐθάδης καὶ ἡ μῆνις αὐτῶν ὅτι ἐσκληρύνθη διαμεριῶ
αὐτοὺς ἐν Ἰακωβ καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν Ἰσραηλ **8** Ἰουδα
σὲ αἰνέσαισαν οἱ ἀδελφοί σου αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου
τῶν ἐχθρῶν σου προσκυνήσουσίν σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός
σου **9** σκύμνος λέοντος Ἰουδα ἐκ βλαστοῦ υἱέ μου ἀνέβης
ἀναπεσῶν ἐκοιμήθης ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος τίς ἐγερεῖ
αὐτόν **10** οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰουδα καὶ ἡγούμενος ἐκ
τῶν μηρῶν αὐτοῦ ἕως ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ καὶ
αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν **11** δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν
πῶλον αὐτοῦ καὶ τῆ ἔλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ
πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς
τὴν περιβολὴν αὐτοῦ **12** χαροποὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ
οἴνου καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἢ γάλα **13** Ζαβουλων
παράλιος κατοικήσει καὶ αὐτὸς παρ' ὄρμον πλοίων καὶ
παρατενεῖ ἕως Σιδῶνος **14** Ἰσσαχαρ τὸ καλὸν ἐπεθύμησεν
ἀναπαυόμενος ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων **15** καὶ ἰδὼν τὴν
ἀνάπαυσιν ὅτι καλὴ καὶ τὴν γῆν ὅτι πίων ὑπέθηκεν τὸν
ῶμον αὐτοῦ εἰς τὸ πονεῖν καὶ ἐγενήθη ἀνὴρ γεωργός
16 Δαν κρινεῖ τὸν ἑαυτοῦ λαὸν ὡσεὶ καὶ μία φυλὴ ἐν
Ἰσραηλ **17** καὶ γενηθήτω Δαν ὄφις ἐφ' ὁδοῦ ἐγκαθήμενος
ἐπὶ τρίβου δάκνων πτέρναν ἵππου καὶ πεσεῖται ὁ ἵππεὺς
εἰς τὰ ὀπίσω **18** τὴν σωτηρίαν περιμένω κυρίου **19** Γαδ
πειρατήριον πειρατεύσει αὐτόν αὐτὸς δὲ πειρατεύσει
αὐτῶν κατὰ πόδας **20** Ἀσηρ πίων αὐτοῦ ὁ ἄρτος καὶ αὐτὸς
δώσει τρυφὴν ἄρχουσιν **21** Νεφθαλι στέλεχος ἀνειμένον
ἐπιδιδούς ἐν τῷ γενήματι κάλλος **22** υἱὸς ηὔξημένος
Ἰωσηφ υἱὸς ηὔξημένος ζηλωτὸς υἱὸς μου νεώτατος πρὸς
με ἀνάστρεψον **23** εἰς ὃν διαβουλεύομενοι ἐλοιδόρουν καὶ
ἐνεῖχον αὐτῷ κύριοι τοξευμάτων **24** καὶ συνετρίβη μετὰ

κράτους τὰ τόξα αὐτῶν καὶ ἐξελύθη τὰ νεῦρα βραχιόνων
χειρῶν αὐτῶν διὰ χεῖρα δυνάστου Ιακωβ ἐκεῖθεν ὁ
κατισχύσας Ισραηλ **25** παρὰ θεοῦ τοῦ πατρός σου καὶ
ἐβοήθησέν σοι ὁ θεὸς ὁ ἐμὸς καὶ εὐλόγησέν σε εὐλογίαν
οὐρανοῦ ἄνωθεν καὶ εὐλογίαν γῆς ἐχούσης πάντα ἔνεκεν
εὐλογίας μαστῶν καὶ μήτρας **26** εὐλογίας πατρός σου καὶ
μητρός σου ὑπερίσχυσεν ἐπ' εὐλογίαις ὀρέων μονίμων καὶ
ἐπ' εὐλογίαις θινῶν ἀενάων ἔσσονται ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωσηφ
καὶ ἐπὶ κορυφῆς ὧν ἠγήσατο ἀδελφῶν **27** Βενιαμιν λύκος
ἄρπαξ τὸ πρωινὸν ἔδεται ἔτι καὶ εἰς τὸ ἑσπέρας διαδώσει
τροφὴν **28** πάντες οὗτοι υἱοὶ Ιακωβ δώδεκα καὶ ταῦτα
ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτούς
ἕκαστον κατὰ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς **29**
καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐγὼ προστίθεμαι πρὸς τὸν ἐμὸν λαὸν
θάψατέ με μετὰ τῶν πατέρων μου ἐν τῷ σπηλαίῳ ὃ ἐστὶν
ἐν τῷ ἀγρῷ Εφρων τοῦ Χετταίου **30** ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ
διπλῷ τῷ ἀπέναντι Μαμβρη ἐν τῇ γῆ Χανααν ὃ ἐκτίσατο
Αβρααμ τὸ σπήλαιον παρὰ Εφρων τοῦ Χετταίου ἐν κτήσει
μνημείου **31** ἐκεῖ ἔθαψαν Αβρααμ καὶ Σαρραν τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ ἐκεῖ ἔθαψαν Ισαακ καὶ Ρεβεκκαν τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ καὶ ἐκεῖ ἔθαψα Λειαν **32** ἐν κτήσει τοῦ ἀγροῦ καὶ
τοῦ σπηλαίου τοῦ ὄντος ἐν αὐτῷ παρὰ τῶν υἱῶν Χετ **33**
καὶ κατέπαυσεν Ιακωβ ἐπιτάσων τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ
ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κλίνην ἐξέλιπεν καὶ
προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ

50 καὶ ἐπιπεσὼν Ἰωσηφ ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐφίλησεν αὐτόν **2** καὶ
προσέταξεν Ἰωσηφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς ἐνταφιασταῖς
ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐνεταφίασαν οἱ

ένταφιασταὶ τὸν Ἰσραηλ 3 καὶ ἐπλήρωσαν αὐτοῦ
τεσσαράκοντα ἡμέρας οὕτως γὰρ καταριθμοῦνται αἱ
ἡμέραι τῆς ταφῆς καὶ ἐπένησεν αὐτὸν Αἴγυπτος
ἐβδομήκοντα ἡμέρας 4 ἐπειδὴ δὲ παρήλθον αἱ ἡμέραι τοῦ
πένθους ἐλάλησεν Ἰωσηφ πρὸς τοὺς δυνάστας Φαραω
λέγων εἰ εὖρον χάριν ἐναντίον ὑμῶν λαλήσατε περὶ ἐμοῦ
εἰς τὰ ὄτα Φαραω λέγοντες 5 ὁ πατήρ μου ὠρκισέν με
λέγων ἐν τῷ μνημείῳ ᾧ ὠρυξά ἐμαυτῷ ἐν γῆ Χανααν
ἐκεῖ με θάψεις νῦν οὖν ἀναβὰς θάψω τὸν πατέρα μου καὶ
ἐπανελεύσομαι 6 καὶ εἶπεν Φαραω ἀνάβηθι θάψον τὸν
πατέρα σου καθάπερ ὠρκισέν σε 7 καὶ ἀνέβη Ἰωσηφ θάψαι
τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ
παῖδες Φαραω καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ
πάντες οἱ πρεσβύτεροι τῆς γῆς Αἰγύπτου 8 καὶ πᾶσα ἡ
πανοικία Ἰωσηφ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ
πατρικὴ αὐτοῦ καὶ τὴν συγγένειαν καὶ τὰ πρόβατα καὶ
τοὺς βόας ὑπελίποντο ἐν γῆ Γεσεμ 9 καὶ συνανέβησαν μετ'
αὐτοῦ καὶ ἄρματα καὶ ἵππεῖς καὶ ἐγένετο ἡ παρεμβολὴ
μεγάλῃ σφόδρα 10 καὶ παρεγένοντο ἐφ' ἄλωνα Αταδ ὃ
ἐστὶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν κοπετὸν
μέγαν καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα καὶ ἐποίησεν τὸ πένθος τῷ
πατρὶ αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας 11 καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γῆς
Χανααν τὸ πένθος ἐν ἄλωνι Αταδ καὶ εἶπαν πένθος μέγα
τοῦτό ἐστιν τοῖς Αἰγυπτίοις διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Πένθος Αἰγύπτου ὃ ἐστὶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου 12
καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν ἐκεῖ 13 καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν
Χανααν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν
ὃ ἐκτήσατο Ἀβρααμ τὸ σπήλαιον ἐν κτήσει μνημείου

παρὰ Εφρων τοῦ Χετταίου κατέναντι Μαμβρη 14 καὶ ἀπέστρεψεν Ἰωσηφ εἰς Αἴγυπτον αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ 15 ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσηφ ὅτι τέθνηκεν ὁ πατήρ αὐτῶν εἶπαν μήποτε μνησικακήσῃ ἡμῖν Ἰωσηφ καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῶ ἡμῖν πάντα τὰ κακά ἃ ἐνεδειξάμεθα αὐτῷ 16 καὶ παρεγένοντο πρὸς Ἰωσηφ λέγοντες ὁ πατήρ σου ὥρκισεν πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτὸν λέγων 17 οὕτως εἶπατε Ἰωσηφ ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν ὅτι πονηρὰ σοι ἐνεδείξαντο καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπόντων τοῦ θεοῦ τοῦ πατρὸς σου καὶ ἔκλαυσεν Ἰωσηφ λαλούντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν 18 καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτόν εἶπαν οἶδε ἡμεῖς σοι οἰκέται 19 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσηφ μὴ φοβεῖσθε τοῦ γὰρ θεοῦ εἰμι ἐγώ 20 ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε κατ' ἐμοῦ εἰς πονηρὰ ὁ δὲ θεὸς ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ ὅπως ἂν γενηθῆ ὡς σήμερον ἵνα διατραφῆ λαὸς πολὺς 21 καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν καὶ παρεκάλεσεν αὐτοὺς καὶ ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν 22 καὶ κατώκησεν Ἰωσηφ ἐν Αἰγύπτῳ αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ πανοικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἔζησεν Ἰωσηφ ἔτη ἑκατὸν δέκα 23 καὶ εἶδεν Ἰωσηφ Εφραιμ παιδιά ἕως τρίτης γενεᾶς καὶ υἱοὶ Μαχιρ τοῦ υἱοῦ Μανασση ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσηφ 24 καὶ εἶπεν Ἰωσηφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ λέγων ἐγὼ ἀποθνήσκω ἐπισκοπῆ δὲ ἐπισκέπεται ὑμᾶς ὁ θεὸς καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν ὁ θεὸς τοῖς πατράσιν ἡμῶν Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ 25 καὶ ὥρκισεν Ἰωσηφ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἣ ἐπισκέπεται ὑμᾶς ὁ

θεός καὶ συνανοίσετε τὰ ὀσᾶ μου ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν 26
καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσηφ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα καὶ ἕθαψαν
αὐτὸν καὶ ἔθηκαν ἐν τῇ σορῶ ἐν Αἰγύπτῳ

Ἔξοδος

1 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραηλ τῶν εἰσπεπορευμένων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακωβ τῷ πατρὶ αὐτῶν ἕκαστος πανοικίᾳ αὐτῶν εἰσήλθοσαν **2** Ρουβην Συμεων Λευι Ἰουδας **3** Ἰσσαχαρ Ζαβουλων καὶ Βενιαμιν **4** Δαν καὶ Νεφθαλι Γαδ καὶ Ασηρ **5** Ἰωσηφ δὲ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ ἦσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ ἐξ Ἰακωβ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα **6** ἔτελεύτησεν δὲ Ἰωσηφ καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη **7** οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραηλ ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο καὶ κατίσχυον σφόδρα σφόδρα ἐπλήθυνεν δὲ ἡ γῆ αὐτούς **8** ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσηφ **9** εἶπεν δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ ἰδοὺ τὸ γένος τῶν υἱῶν Ἰσραηλ μέγα πλῆθος καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς **10** δεῦτε οὖν κατασοφισώμεθα αὐτούς μήποτε πληθυνθῆ καὶ ἡνίκα ἂν συμβῆ ἡμῖν πόλεμος προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς ἐξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς **11** καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων ἵνα κακώσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔργοις καὶ ὑποκόμησαν πόλεις ὄχυράς τῷ Φαραῶ τὴν τε Πιθωμ καὶ Ραμεσση καὶ ὧν ἡ ἑστὶν Ἡλίου πόλις **12** καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουν τοσοῦτω πλείους ἐγίνοντο καὶ ἴσχυον σφόδρα σφόδρα καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **13** καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ βία **14** καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς τῷ πληθῶ καὶ τῇ πλινθείᾳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις κατὰ πάντα τὰ ἔργα ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας **15** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Εβραίων τῇ μιᾷ αὐτῶν ἧ

ὄνομα Σεπφωρα καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας Φουα 16 καὶ εἶπεν ὅταν μαιοῦσθε τὰς Εβραίας καὶ ὧσιν πρὸς τῷ τίκτειν ἐὰν μὲν ἄρσεν ἢ ἀποκτείνετε αὐτό ἐὰν δὲ θῆλυ περιποιεῖσθε αὐτό 17 ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ ἐζωογόνουν τὰ ἄρσενα 18 ἐκάλεσεν δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαίας καὶ εἶπεν αὐταῖς τί ὅτι ἐποίησατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσενα 19 εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ Φαραῶ οὐχ ὡς γυναῖκες Αἰγύπτου αἱ Εβραῖαι τίκτουσιν γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτάς τὰς μαίας καὶ ἔτικτον 20 εὖ δὲ ἐποίει ὁ θεὸς ταῖς μαίαις καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς καὶ ἴσχυεν σφόδρα 21 ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο αἱ μαῖαι τὸν θεὸν ἐποίησαν ἑαυταῖς οἰκίας 22 συνέταξεν δὲ Φαραῶ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ λέγων πᾶν ἄρσεν ὃ ἐὰν τεχθῆ τοῖς Εβραίοις εἰς τὸν ποταμὸν ρίψατε καὶ πᾶν θῆλυ ζωογονεῖτε αὐτό

2 ἦν δὲ τις ἐκ τῆς φυλῆς Λευι ὃς ἔλαβεν τῶν θυγατέρων Λευι καὶ ἔσχεν αὐτήν 2 καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν καὶ ἔτεκεν ἄρσεν ἰδόντες δὲ αὐτὸ ἀστεῖον ἐσκέπασαν αὐτὸ μῆνας τρεῖς 3 ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδύναντο αὐτὸ ἔτι κρύπτειν ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θίβιν καὶ κατέχρισεν αὐτήν ἀσφαλτοπίσση καὶ ἐνέβαλεν τὸ παιδίον εἰς αὐτήν καὶ ἔθηκεν αὐτήν εἰς τὸ ἔλος παρὰ τὸν ποταμὸν 4 καὶ κατεσκόπευεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ μακρόθεν μαθεῖν τί τὸ ἀποβησόμενον αὐτῷ 5 κατέβη δὲ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμὸν καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμὸν καὶ ἰδοῦσα τὴν θίβιν ἐν τῷ ἔλει ἀποστείλασα τὴν ἄβραν ἀνείλατο αὐτήν 6 ἀνοίξασα δὲ ὄρᾳ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ καὶ ἔφη ἀπὸ

τῶν παιδίων τῶν Εβραίων τοῦτο 7 καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ
αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραω θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα
τροφεύουσαν ἐκ τῶν Εβραίων καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον
8 ἡ δὲ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραω πορεύου ἔλθοῦσα δὲ ἡ
νεᾶνις ἐκάλεσεν τὴν μητέρα τοῦ παιδίου 9 εἶπεν δὲ πρὸς
αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραω διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο
καὶ θήλασόν μοι αὐτό ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν ἔλαβεν
δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον καὶ ἐθήλαζεν αὐτό 10 ἀδρυνθέντος
δὲ τοῦ παιδίου εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραω
καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἴον ἐπωνόμασεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Μωυσῆν λέγουσα ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην 11
ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις μέγας
γενόμενος Μωυσῆς ἐξήλθεν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν ὄρᾳ
ἄνθρωπον Αἰγύπτιον τύπτοντά τινα Εβραῖον τῶν ἑαυτοῦ
ἀδελφῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ 12 περιβλεψάμενος δὲ ᾧδε καὶ
ᾧδε οὐχ ὄρᾳ οὐδένα καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον ἔκρυψεν
αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ 13 ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ὄρᾳ
δύο ἄνδρας Εβραίους διαπληκτιζομένους καὶ λέγει τῷ
ἀδικοῦντι διὰ τί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον 14 ὁ δὲ εἶπεν τίς
σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν μὴ ἀνελεῖν
με σὺ θέλεις ὃν τρόπον ἀνεῖλες ἐχθὲς τὸν Αἰγύπτιον
ἐφοβήθη δὲ Μωυσῆς καὶ εἶπεν εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονεν
τὸ ῥῆμα τοῦτο 15 ἤκουσεν δὲ Φαραω τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ
ἐζήτηε ἀνελεῖν Μωυσῆν ἀνεχώρησεν δὲ Μωυσῆς ἀπὸ
προσώπου Φαραω καὶ ᾤκησεν ἐν γῆ Μαδιαμ ἐλθὼν δὲ
εἰς γῆν Μαδιαμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος 16 τῷ δὲ ἱερεῖ
Μαδιαμ ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα
τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰοθορ παραγενόμεναι δὲ ἦντλον ἕως

ἔπλησαν τὰς δεξαμενὰς ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ιοθορ 17 παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες ἐξέβαλον αὐτὰς ἀναστὰς δὲ Μωυσῆς ἐρρύσατο αὐτὰς καὶ ἤντησεν αὐταῖς καὶ ἐπότισεν τὰ πρόβατα αὐτῶν 18 παρεγένοντο δὲ πρὸς Ραγουηλ τὸν πατέρα αὐτῶν ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς τί ὅτι ἐταχύνετε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον 19 αἱ δὲ εἶπαν ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων καὶ ἤντησεν ἡμῖν καὶ ἐπότισεν τὰ πρόβατα ἡμῶν 20 ὁ δὲ εἶπεν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ καὶ ποῦ ἐστι καὶ ἵνα τί οὕτως καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον καλέσατε οὖν αὐτόν ὅπως φάγη ἄρτον 21 κατωκίσθη δὲ Μωυσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἐξέδοτο Σεπφωραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μωυσῆ γυναικα 22 ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνὴ ἔτεκεν υἴόν καὶ ἐπωνόμασεν Μωυσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσαμ λέγων ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῆ ἄλλοτρία 23 μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκεῖνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ κατεστέναξαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ ἀνεβόησαν καὶ ἀνέβη ἡ βοή αὐτῶν πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν ἔργων 24 καὶ εἰσήκουσεν ὁ θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν καὶ ἐμνήσθη ὁ θεὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ 25 καὶ ἐπεῖδεν ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς Ισραηλ καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς

3 καὶ Μωυσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα Ιοθορ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μαδιαμ καὶ ἤγαγεν τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἔρημον καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος Χωρηβ 2 ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τοῦ βάλτου καὶ ὄρᾳ ὅτι ὁ βάλτος καίεται πυρὶ ὁ δὲ βάλτος οὐ κατεκαίετο 3 εἶπεν δὲ Μωυσῆς παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο τί ὅτι οὐ κατακαίεται ὁ βάλτος 4 ὡς δὲ εἶδεν κύριος

ὅτι προσάγει ἰδεῖν ἐκάλεσεν αὐτὸν κύριος ἐκ τοῦ βάρτου λέγων Μωυσῆ Μωυσῆ ὁ δὲ εἶπεν τί ἐστίν 5 καὶ εἶπεν μὴ ἐγγίσης ὧδε λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας γῆ ἁγία ἐστίν 6 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς τοῦ πατρός σου θεὸς Αβρααμ καὶ θεὸς Ἰσαακ καὶ θεὸς Ἰακωβ ἀπέστρεψεν δὲ Μωυσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εὐλαβεῖτο γὰρ κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ 7 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν 8 καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτούς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτούς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Αμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Ευαίων καὶ Ιεβουσαίων 9 καὶ νῦν ἰδοὺ κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἤκει πρὸς με κἀγὼ ἐώρακα τὸν θλιμμόν ὃν οἱ Αἰγύπτιοι θλίβουσιν αὐτούς 10 καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἐξάξεις τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου 11 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν τίς εἰμι ὅτι πορεύσομαι πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ὅτι ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου 12 εἶπεν δὲ ὁ θεὸς Μωυσεῖ λέγων ὅτι ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἐγὼ σε ἐξαποστέλλω ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τὸν λαόν μου ἐξ Αἰγύπτου καὶ λατρεύσετε τῷ θεῷ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ 13 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν ἰδοὺ ἐγὼ ἐλεύσομαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς ἐρωτήσουσίν με

τί ὄνομα αὐτῷ τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς **14** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν ἐγὼ εἰμι ὁ ὢν καὶ εἶπεν οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὁ ὢν ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς **15** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πάλιν πρὸς Μωυσῆν οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν θεὸς Ἀβραὰμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ θεὸς Ἰακωβ ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς τοῦτό μου ἐστὶν ὄνομα αἰώνιον καὶ μνημόσυνον γενεῶν γενεαῖς **16** ἐλθὼν οὖν συνάγαγε τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὥπταί μοι θεὸς Ἀβραὰμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ θεὸς Ἰακωβ λέγων ἐπισκοπῆ ἐπέσκεμμαι ὑμᾶς καὶ ὅσα συμβέβηκεν ὑμῖν ἐν Αἰγύπτῳ **17** καὶ εἶπον ἀναβιβάσω ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώσεως τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν τῶν Χανααναίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων εἰς γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι **18** καὶ εἰσακούσονται σου τῆς φωνῆς καὶ εἰσελεύσῃ σὺ καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν ὁ θεὸς τῶν Εβραίων προσκέκληται ἡμᾶς πορευσώμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον ἵνα θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν **19** ἐγὼ δὲ οἶδα ὅτι οὐ προήσεται ὑμᾶς Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι ἐὰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταιᾶς **20** καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα πατάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θαυμασίοις μου οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς **21** καὶ δώσω χάριν τῷ λαῷ τούτῳ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων ὅταν δὲ ἀποτρέχητε οὐκ ἀπελεύσεσθε κενοί **22** αἰτήσῃ γυνὴ παρὰ γείτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν καὶ σκυλεύσετε τοὺς Αἰγυπτίους

4 ἀπεκρίθη δὲ Μωυσῆς καὶ εἶπεν ἂν οὖν μὴ πιστεύσωσίν μοι μηδὲ εἰσακούσωσιν τῆς φωνῆς μου ἐροῦσιν γὰρ ὅτι οὐκ ὤπταί σοι ὁ θεός τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς **2** εἶπεν δὲ αὐτῷ κύριος τί τοῦτό ἐστιν τὸ ἐν τῇ χειρὶ σου ὁ δὲ εἶπεν ῥάβδος **3** καὶ εἶπεν ῥίψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔρριψεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐγένετο ὄφιν καὶ ἔφυγεν Μωυσῆς ἀπ' αὐτοῦ **4** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν χεῖρα καὶ ἐπιλαβοῦ τῆς κέρκου ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα ἐπελάβετο τῆς κέρκου καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ **5** ἵνα πιστεύσωσίν σοι ὅτι ὤπταί σοι κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν θεὸς Ἀβρααμ καὶ θεὸς Ἰσαακ καὶ θεὸς Ἰακωβ **6** εἶπεν δὲ αὐτῷ κύριος πάλιν εἰσένεγκε τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου καὶ εἰσήνεγκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ καὶ ἐξήνεγκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ καὶ ἐγενήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὡσεὶ χιών **7** καὶ εἶπεν πάλιν εἰσένεγκε τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου καὶ εἰσήνεγκεν τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ καὶ πάλιν ἀπεκατέστη εἰς τὴν χροάν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ **8** ἂν δὲ μὴ πιστεύσωσίν σοι μηδὲ εἰσακούσωσιν τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου πιστεύσουσίν σοι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ ἐσχάτου **9** καὶ ἔσται ἂν μὴ πιστεύσωσίν σοι τοῖς δυοῖς σημείοις τούτοις μηδὲ εἰσακούσωσιν τῆς φωνῆς σου λήμψη ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐκχεεῖς ἐπὶ τὸ ξηρόν καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ ὃ ἐὰν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ αἷμα ἐπὶ τοῦ ξηροῦ **10** εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον δέομαι κύριε οὐχ ἱκανός εἰμι πρὸ τῆς ἐχθῆς οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας οὐδὲ ἀφ' οὗ ἤρξω λαλεῖν τῷ θεράποντί σου ἰσχνόφωνος καὶ βραδύγλωσσος ἐγὼ εἰμι **11** εἶπεν δὲ

κύριος πρὸς Μωυσῆν τίς ἔδωκεν στόμα ἀνθρώπῳ καὶ τίς ἐποίησεν δύσκωφον καὶ κωφὸν βλέποντα καὶ τυφλὸν οὐκ ἐγὼ ὁ θεός **12** καὶ νῦν πορεύου καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ συμβιβάσω σε ὃ μέλλεις λαλῆσαι **13** καὶ εἶπεν Μωυσῆς δέομαι κύριε προχέρισαι δυνάμενον ἄλλον ὃν ἀποστελεῖς **14** καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ κύριος ἐπὶ Μωυσῆν εἶπεν οὐκ ἰδοὺ Ααρων ὁ ἀδελφός σου ὁ Λευίτης ἐπίσταμαι ὅτι λαλῶν λαλήσει αὐτός σοι καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται εἰς συνάντησίν σοι καὶ ἰδὼν σε χαρήσεται ἐν ἑαυτῷ **15** καὶ ἔρεις πρὸς αὐτὸν καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ συμβιβάσω ὑμᾶς ἃ ποιήσετε **16** καὶ αὐτός σοι προσλαλήσει πρὸς τὸν λαόν καὶ αὐτὸς ἔσται σου στόμα σὺ δὲ αὐτῷ ἔση τὰ πρὸς τὸν θεόν **17** καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήμψη ἐν τῇ χειρὶ σου ἐν ἣ ἠποιήσεις ἐν αὐτῇ τὰ σημεῖα **18** ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ ἀπέστρεψεν πρὸς Ἰοθορ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ καὶ λέγει πορεύσομαι καὶ ἀποστρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὄψομαι εἰ ἔτι ζῶσιν καὶ εἶπεν Ἰοθορ Μωυσῆ βιάδιζε ὑγιαίνων **19** μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκεῖνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν Μαδιαμ βιάδιζε ἄπελθε εἰς Αἴγυπτον τεθνήκασιν γὰρ πάντες οἱ ζητοῦντές σου τὴν ψυχὴν **20** ἀναλαβὼν δὲ Μωυσῆς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά ἀνεβίβασεν αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὑποζύγια καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Αἴγυπτον ἔλαβεν δὲ Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ **21** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν πορευομένου σου καὶ ἀποστρέφοντος εἰς Αἴγυπτον ὄρα πάντα τὰ τέρατα ἃ ἔδωκα ἐν ταῖς χερσίν σου ποιήσεις

αὐτὰ ἐναντίον Φαραω ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ ἐξαποστείλῃ τὸν λαόν 22 σὺ δὲ ἐρεῖς τῷ Φαραω τάδε λέγει κύριος υἱὸς πρωτότοκός μου Ἰσραηλ 23 εἶπα δέ σοι ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσῃ εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι αὐτούς ὅρα οὖν ἐγὼ ἀποκτενῶ τὸν υἱόν σου τὸν πρωτότοκον 24 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῷ καταλύματι συνήνητησεν αὐτῷ ἄγγελος κυρίου καὶ ἐζήτηε αὐτὸν ἀποκτεῖναι 25 καὶ λαβοῦσα Σεπφωρα ψῆφον περιέτεμεν τὴν ἀκροβυστίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας καὶ εἶπεν ἔσθη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου 26 καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ διότι εἶπεν ἔσθη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου 27 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Ααρων πορεύθητι εἰς συνάντησιν Μωυσεῖ εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἐπορεύθη καὶ συνήνητησεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τοῦ θεοῦ καὶ κατεφίλησαν ἀλλήλους 28 καὶ ἀνήγγειλεν Μωυσῆς τῷ Ααρων πάντας τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἀπέστειλεν καὶ πάντα τὰ σημεῖα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ 29 ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ συνήγαγον τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραηλ 30 καὶ ἐλάλησεν Ααρων πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἃ ἐλάλησεν ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν καὶ ἐποίησεν τὰ σημεῖα ἐναντίον τοῦ λαοῦ 31 καὶ ἐπίστευσεν ὁ λαὸς καὶ ἐχάρη ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ ὅτι εἶδεν αὐτῶν τὴν θλιψιν κύψας δὲ ὁ λαὸς προσεκύνησεν

5 καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων πρὸς Φαραω καὶ εἶπαν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι ἑορτάσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ 2 καὶ εἶπεν Φαραω τίς ἐστίν οὗ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ οὐκ

οἶδα τὸν κύριον καὶ τὸν Ἰσραηλ οὐκ ἔξαποστέλλω **3** καὶ λέγουσιν αὐτῷ ὁ θεὸς τῶν Εβραίων προσκέκληται ἡμᾶς πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον ὅπως θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν μήποτε συναντήσῃ ἡμῖν θάνατος ἢ φόνος **4** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἵνα τί Μωυσῆ καὶ Ααρων διαστρέφετε τὸν λαόν μου ἀπὸ τῶν ἔργων ἀπέλθατε ἕκαστος ὑμῶν πρὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ **5** καὶ εἶπεν Φαραω ἰδοὺ νῦν πολυπληθεῖ ὁ λαός μὴ οὖν καταπαύσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἔργων **6** συνέταξεν δὲ Φαραω τοῖς ἐργοδιώκταις τοῦ λαοῦ καὶ τοῖς γραμματεῦσιν λέγων **7** οὐκέτι προστεθήσεται δίδοναι ἄχυρον τῷ λαῷ εἰς τὴν πλινθουργίαν καθάπερ ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν αὐτοὶ πορευέσθωσαν καὶ συναγαγέτωσαν ἑαυτοῖς ἄχυρα **8** καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλινθείας ἧς αὐτοὶ ποιοῦσιν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιβαλεῖς αὐτοῖς οὐκ ἀφελεῖς οὐδὲν σχολάζουσιν γὰρ διὰ τοῦτο κεκράγασιν λέγοντες πορευθῶμεν καὶ θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν **9** βαρυνέσθω τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ μεριμνάτωσαν ταῦτα καὶ μὴ μεριμνάτωσαν ἐν λόγοις κενοῖς **10** κατέσπευδον δὲ αὐτοὺς οἱ ἐργοδιώκται καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ ἔλεγον πρὸς τὸν λαὸν λέγοντες τάδε λέγει Φαραω οὐκέτι δίδωμι ὑμῖν ἄχυρα **11** αὐτοὶ ὑμεῖς πορευόμενοι συλλέγετε ἑαυτοῖς ἄχυρα ὅθεν ἐὰν εὔρητε οὐ γὰρ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς συντάξεως ὑμῶν οὐθέν **12** καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς ἐν ὅλῃ Αἰγύπτῳ συναγαγεῖν καλάμην εἰς ἄχυρα **13** οἱ δὲ ἐργοδιώκται κατέσπευδον αὐτοὺς λέγοντες συντελεῖτε τὰ ἔργα τὰ καθήκοντα καθ' ἡμέραν καθάπερ καὶ ὅτε τὸ ἄχυρον ἐδίδοτο ὑμῖν **14** καὶ ἐμαστιγώθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ γένους τῶν υἱῶν Ἰσραηλ οἱ κατασταθέντες ἐπ' αὐτοὺς

ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν τοῦ Φαραω λέγοντες διὰ τί οὐ
συντελέσατε τὰς συντάξεις ὑμῶν τῆς πλινθείας καθάπερ
ἐχθές καὶ τρίτην ἡμέραν καὶ τὸ τῆς σήμερον **15** εἰσελθόντες
δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραηλ κατεβόησαν πρὸς
Φαραω λέγοντες ἵνα τί οὕτως ποιεῖς τοῖς σοῖς οἰκέταις **16**
ἄχυρον οὐ δίδεται τοῖς οἰκέταις σου καὶ τὴν πλίνθον ἡμῖν
λέγουσιν ποιεῖν καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδές σου μεμαστίγωνται
ἀδικήσεις οὖν τὸν λαόν σου **17** καὶ εἶπεν αὐτοῖς σχολάζετε
σχολασταὶ ἔστε διὰ τοῦτο λέγετε πορευθῶμεν θύσωμεν
τῷ θεῷ ἡμῶν **18** νῦν οὖν πορευθέντες ἐργάζεσθε τὸ γὰρ
ἄχυρον οὐ δοθήσεται ὑμῖν καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλινθείας
ἀποδώσετε **19** ἐώρων δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραηλ
ἑαυτοὺς ἐν κακοῖς λέγοντες οὐκ ἀπολείψετε τῆς πλινθείας
τὸ καθήκον τῇ ἡμέρᾳ **20** συνήντησαν δὲ Μωυσῆ καὶ
Ααρων ἐρχομένοις εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐκπορευομένων
αὐτῶν ἀπὸ Φαραω **21** καὶ εἶπαν αὐτοῖς ἴδοι ὁ θεὸς ὑμᾶς καὶ
κρίναι ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὁσμὴν ἡμῶν ἐναντίον Φαραω
καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ δοῦναι ῥομφαίαν
εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀποκτεῖναι ἡμᾶς **22** ἐπέστρεψεν δὲ
Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ εἶπεν κύριε διὰ τί ἐκάκωσας
τὸν λαὸν τοῦτον καὶ ἵνα τί ἀπέσταλκάς με **23** καὶ ἀφ'
οὔ πεπόρευμαι πρὸς Φαραω λαλῆσαι ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι
ἐκάκωσεν τὸν λαὸν τοῦτον καὶ οὐκ ἐρρύσω τὸν λαόν σου

6 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἤδη ὄψει ἃ ποιήσω
τῷ Φαραω ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς καὶ
ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ἐκβαλεῖ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ **2**
ἐλάλησεν δὲ ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν
ἐγὼ κύριος **3** καὶ ὤφθην πρὸς Αβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ
Ἰακωβ θεὸς ὢν αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομά μου κύριος οὐκ

ἐδήλωσα αὐτοῖς 4 καὶ ἔστησα τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτούς ὥστε δοῦναι αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων τὴν γῆν ἣν παρωκῆκασιν ἐν ἧ καὶ παρώκησαν ἐπ' αὐτῆς 5 καὶ ἐγὼ εἰσήκουσα τὸν στεναγμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ὃν οἱ Αἰγύπτιοι καταδουλοῦνται αὐτούς καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης ὑμῶν 6 βιάδιζε εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ λέγων ἐγὼ κύριος καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς δυναστείας τῶν Αἰγυπτίων καὶ ῥύσομαι ὑμᾶς ἐκ τῆς δουλείας καὶ λυτρώσομαι ὑμᾶς ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ κρίσει μεγάλη 7 καὶ λήμψομαι ἑμαυτῷ ὑμᾶς λαὸν ἑμοῖ καὶ ἔσομαι ὑμῶν θεὸς καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τῶν Αἰγυπτίων 8 καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου δοῦναι αὐτὴν τῷ Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ καὶ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κλήρῳ ἐγὼ κύριος 9 ἐλάλησεν δὲ Μωυσῆς οὕτως τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ οὐκ εἰσήκουσαν Μωυσῆ ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σκληρῶν 10 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 11 εἴσελθε λάλησον Φαραῶ βασιλεῖ Αἰγύπτου ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ 12 ἐλάλησεν δὲ Μωυσῆς ἔναντι κυρίου λέγων ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ οὐκ εἰσήκουσάν μου καὶ πῶς εἰσακούσεταιί μου Φαραῶ ἐγὼ δὲ ἄλογός εἰμι 13 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ συνέταξεν αὐτοῖς πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου 14 καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκων πατριῶν αὐτῶν υἱοὶ Ρουβην πρωτοτόκου Ἰσραηλ Ἐνωχ καὶ Φαλλους Ἀσρων καὶ Χαρμοὶ αὕτη ἡ συγγένεια Ρουβην 15 καὶ υἱοὶ Συμεων Ἰεμουηλ καὶ Ἰαμιν καὶ Ἀωδ καὶ Ἰαχιν καὶ Σααρ καὶ Σαουλ ὁ ἐκ τῆς Φοινίσσης αὗται αἱ πατριαὶ

τῶν υἱῶν Συμεων 16 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν
Λευι κατὰ συγγενείας αὐτῶν Γεδσων Κααθ καὶ Μεραρι καὶ
τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Λευι ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ 17 καὶ οὗτοι
υἱοὶ Γεδσων Λοβενι καὶ Σεμεῖ οἴκοι πατριᾶς αὐτῶν 18
καὶ υἱοὶ Κααθ Αμβραμ καὶ Ισσααρ Χεβρων καὶ Οζιηλ καὶ
τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Κααθ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη 19 καὶ υἱοὶ
Μεραρι Μοολι καὶ Ομουσι οὗτοι οἴκοι πατριῶν Λευι κατὰ
συγγενείας αὐτῶν 20 καὶ ἔλαβεν Αμβραμ τὴν Ιωχαβεδ
θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἑαυτῷ εἰς
γυναῖκα καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ τὸν τε Ααρων καὶ Μωυσῆν
καὶ Μαριαμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν τὰ δὲ ἔτη τῆς ζωῆς
Αμβραμ ἑκατὸν τριάκοντα δύο ἔτη 21 καὶ υἱοὶ Ισσααρ Κορε
καὶ Ναφεκ καὶ Ζεχρι 22 καὶ υἱοὶ Οζιηλ Ελισαφαν καὶ Σετρι
23 ἔλαβεν δὲ Ααρων τὴν Ελισαβεθ θυγατέρα Αμιναδαβ
ἀδελφὴν Ναασσων αὐτῷ γυναῖκα καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν τε
Ναδαβ καὶ Αβιουδ καὶ Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ 24 υἱοὶ δὲ Κορε
Ασιρ καὶ Ελκανα καὶ Αβιασαφ αὗται αἱ γενέσεις Κορε 25
καὶ Ελεαζαρ ὁ τοῦ Ααρων ἔλαβεν τῶν θυγατέρων Φουτιηλ
αὐτῷ γυναῖκα καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φινεες αὗται αἱ ἀρχαὶ
πατριᾶς Λευιτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν 26 οὗτος Ααρων
καὶ Μωυσῆς οἷς εἶπεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς
Ισραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν 27 οὗτοί
εἰσιν οἱ διαλεγόμενοι πρὸς Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου καὶ
ἐξήγαγον τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς Ααρων
καὶ Μωυσῆς 28 ἡ ἡμέρα ἐλάλησεν κύριος Μωυσῆ ἔν γῆ
Αἰγύπτῳ 29 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
ἐγὼ κύριος λάλησον πρὸς Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου ὅσα
ἐγὼ λέγω πρὸς σέ 30 καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἐναντίον κυρίου

ἰδοὺ ἐγὼ ἰσχνόφωνός εἰμι καὶ πῶς εἰσακούσεται μου
Φαραω

7 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων ἰδοὺ δέδωκά σε
θεὸν Φαραω καὶ Ααρων ὁ ἀδελφός σου ἔσται σου προφήτης
2 σὺ δὲ λαλήσεις αὐτῷ πάντα ὅσα σοι ἐντέλλομαι ὁ
δὲ Ααρων ὁ ἀδελφός σου λαλήσει πρὸς Φαραω ὥστε
ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ **3**
ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραω καὶ πληθυνῶ
τὰ σημεῖά μου καὶ τὰ τέρατα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ **4** καὶ οὐκ
εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραω καὶ ἐπιβαλῶ τὴν χειρά μου ἐπ'
Αἴγυπτον καὶ ἐξάξω σὺν δυνάμει μου τὸν λαόν μου τοὺς
υἱοὺς Ἰσραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν ἐκδικήσει μεγάλη **5**
καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος
ἐκτείνων τὴν χεῖρα ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἐξάξω τοὺς υἱοὺς
Ἰσραηλ ἐκ μέσου αὐτῶν **6** ἐποίησεν δὲ Μωυσῆς καὶ Ααρων
καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος οὕτως ἐποίησαν **7**
Μωυσῆς δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα Ααρων δὲ ὁ ἀδελφός
αὐτοῦ ἐτῶν ὀγδοήκοντα τριῶν ἠνίκα ἐλάλησεν πρὸς
Φαραω **8** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων
λέγων **9** καὶ ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραω λέγων δότε
ἡμῖν σημεῖον ἢ τέρας καὶ ἐρεῖς Ααρων τῷ ἀδελφῷ σου
λαβὲ τὴν ράβδον καὶ ρίψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον
Φαραω καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ ἔσται
δράκων **10** εἰσῆλθεν δὲ Μωυσῆς καὶ Ααρων ἐναντίον
Φαραω καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν οὕτως
καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος καὶ ἔρριψεν Ααρων τὴν
ράβδον ἐναντίον Φαραω καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ καὶ ἐγένετο δράκων **11** συνεκάλεσεν δὲ Φαραω τοὺς
σοφιστὰς Αἰγύπτου καὶ τοὺς φαρμακοὺς καὶ ἐποίησαν

καὶ οἱ ἑπαιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν
ὡσαύτως **12** καὶ ἔρριψαν ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ καὶ
ἐγένοντο δράκοντες καὶ κατέπιεν ἡ ῥάβδος ἡ Ααρων τὰς
ἐκείνων ῥάβδους **13** καὶ κατίσχυσεν ἡ καρδία Φαραω
καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθάπερ ἐλάλησεν αὐτοῖς
κύριος **14** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν βεβάρηται ἡ
καρδία Φαραω τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν **15** βάδισον
πρὸς Φαραω τὸ πρῶτον ἰδοὺ αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ
καὶ στήσῃ συναντῶν αὐτῷ ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ
καὶ τὴν ῥάβδον τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήμψῃ ἐν τῇ
χειρί σου **16** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν κύριος ὁ θεὸς τῶν
Εβραίων ἀπέσταλκέν με πρὸς σὲ λέγων ἐξαπόστειλον τὸν
λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἰδοὺ οὐκ
εἰσήκουσας ἕως τούτου **17** τάδε λέγει κύριος ἐν τούτῳ
γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω τῇ ῥάβδῳ τῇ ἐν τῇ
χειρί μου ἐπὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ καὶ μεταβαλεῖ εἰς
αἷμα **18** καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσιν καὶ
ἐποζέσει ὁ ποταμὸς καὶ οὐ δυνήσονται οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν
ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ **19** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν
εἰπὸν Ααρων τῷ ἀδελφῷ σου λαβὲ τὴν ῥάβδον σου καὶ
ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου καὶ ἐπὶ
τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν καὶ
ἐπὶ τὰ ἔλη αὐτῶν καὶ ἐπὶ πᾶν συνεστηκὸς ὕδωρ αὐτῶν
καὶ ἔσται αἷμα καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου ἔν
τε τοῖς ξύλοις καὶ ἐν τοῖς λίθοις **20** καὶ ἐποίησαν οὕτως
Μωυσῆς καὶ Ααρων καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος
καὶ ἐπάρας τῇ ῥάβδῳ αὐτοῦ ἐπάταξεν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ
ποταμῷ ἐναντίον Φαραω καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ καὶ μετέβαλεν πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ

εἰς αἶμα 21 καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελεύτησαν καὶ ἐπώζεσεν ὁ ποταμός καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἦν τὸ αἶμα ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου 22 ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραω καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθάπερ εἶπεν κύριος 23 ἐπιστραφεῖς δὲ Φαραω εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπέστησεν τὸν νοῦν αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ 24 ὥρυξαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κύκλῳ τοῦ ποταμοῦ ὥστε πιεῖν ὕδωρ καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ 25 καὶ ἀνεπληρώθησαν ἑπτὰ ἡμέραι μετὰ τὸ πατάξαι κύριον τὸν ποταμόν

8 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν εἴσελθε πρὸς Φαραω καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν 2 εἰ δὲ μὴ βούλει σὺ ἐξαποστεῖλαι ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω πάντα τὰ ὄριά σου τοῖς βατράχοις 3 καὶ ἐξερεύξεται ὁ ποταμὸς βατράχους καὶ ἀναβάντες εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου καὶ εἰς τὰ ταμίεια τῶν κοιτώνων σου καὶ ἐπὶ τῶν κλινῶν σου καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐν τοῖς φυράμασίν σου καὶ ἐν τοῖς κλιβάνοις σου 4 καὶ ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἀναβήσονται οἱ βάτραχοι 5 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν εἰπὸν Ααρων τῷ ἀδελφῷ σου ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ράβδον σου ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη καὶ ἀνάγαγε τοὺς βατράχους 6 καὶ ἐξέτεινεν Ααρων τὴν χεῖρα ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου καὶ ἀνήγαγεν τοὺς βατράχους καὶ ἀνεβιβάσθη ὁ βάτραχος καὶ ἐκάλυπεν τὴν γῆν Αἰγύπτου 7 ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως

καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν
καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου 8 καὶ
ἐκάλεσεν Φαραω Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ εἶπεν εὗξασθε
περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον καὶ περιελέτω τοὺς βατράχους ἀπ'
ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ καὶ ἐξαποστελῶ τὸν λαόν
καὶ θύσωσιν κυρίῳ 9 εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς Φαραω τάξαι
πρὸς με πότε εὗξωμαι περὶ σοῦ καὶ περὶ τῶν θεραπόντων
σου καὶ περὶ τοῦ λαοῦ σου ἀφανίσει τοὺς βατράχους
ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν
πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται 10 ὁ δὲ εἶπεν εἰς
αὔριον εἶπεν οὖν ὡς εἴρηκας ἵνα εἰδῆς ὅτι οὐκ ἔστιν
ἄλλος πλὴν κυρίου 11 καὶ περιαιρεθήσονται οἱ βάρταχοι
ἀπὸ σοῦ καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων
καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου
πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται 12 ἐξῆλθεν δὲ
Μωυσῆς καὶ Ααρων ἀπὸ Φαραω καὶ ἐβόησεν Μωυσῆς
πρὸς κύριον περὶ τοῦ ὀρισμοῦ τῶν βατράχων ὡς ἐτάξατο
Φαραω 13 ἐποίησεν δὲ κύριος καθάπερ εἶπεν Μωυσῆς
καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάρταχοι ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ ἐκ τῶν
ἐπαύλεων καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν 14 καὶ συνήγαγον αὐτοὺς
θιμωνιάς θιμωνιάς καὶ ὥζεσεν ἡ γῆ 15 ἰδὼν δὲ Φαραω
ὅτι γέγονεν ἀνάψυξις ἐβαρύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ οὐκ
εἰσήκουσεν αὐτῶν καθάπερ ἐλάλησεν κύριος 16 εἶπεν δὲ
κύριος πρὸς Μωυσῆν εἰπὸν Ααρων ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν
ράβδον σου καὶ πάταξον τὸ χῶμα τῆς γῆς καὶ ἔσονται
σκνῖφες ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν καὶ
ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου 17 ἐξέτεινεν οὖν Ααρων τῇ χειρὶ τὴν
ράβδον καὶ ἐπάταξεν τὸ χῶμα τῆς γῆς καὶ ἐγένοντο οἱ
σκνῖφες ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν καὶ

ἐν παντὶ χώματι τῆς γῆς ἐγένοντο οἱ σκνίφες ἐν πάσῃ
γῆ Αἰγύπτου **18** ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἑπαοιδοὶ
ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ἐξαγαγεῖν τὸν σκνίφα καὶ οὐκ
ἠδύναντο καὶ ἐγένοντο οἱ σκνίφες ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ
ἐν τοῖς τετράποσιν **19** εἶπαν οὖν οἱ ἑπαοιδοὶ τῷ Φαραῶ
δάκτυλος θεοῦ ἐστὶν τοῦτο καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία
Φαραῶ καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθάπερ ἐλάλησεν
κύριος **20** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ὄρθρισον τὸ πρῶτον
καὶ στήθι ἐναντίον Φαραῶ καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται
ἐπὶ τὸ ὕδωρ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος
ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν ἐν τῇ
ἐρήμῳ **21** ἐὰν δὲ μὴ βούλη ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπαποστέλλω ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς
σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν
κυνόμυιαν καὶ πλησθήσονται αἱ οἰκίαι τῶν Αἰγυπτίων
τῆς κυνομυίης καὶ εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἧς εἰσὶν ἐπ' αὐτῆς
22 καὶ παραδοξάσω ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν γῆν Γεσεμ
ἐφ' ἧς ὁ λαός μου ἔπεστιν ἐπ' αὐτῆς ἐφ' ἧς οὐκ ἔσται
ἐκεῖ ἡ κυνόμυια ἵνα εἰδῆς ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ κύριος
πάσης τῆς γῆς **23** καὶ δώσω διαστολὴν ἀνὰ μέσον τοῦ
ἐμοῦ λαοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σοῦ λαοῦ ἐν δὲ τῇ αὔριον
ἔσται τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς **24** ἐποίησεν δὲ κύριος
οὕτως καὶ παρεγένετο ἡ κυνόμυια πλῆθος εἰς τοὺς οἴκους
Φαραῶ καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ εἰς
πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ ἐξωλεθρεύθη ἡ γῆ ἀπὸ τῆς
κυνομυίης **25** ἐκάλεσεν δὲ Φαραῶ Μωυσῆν καὶ Ααρων
λέγων ἐλθόντες θύσατε τῷ θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ γῆ **26** καὶ εἶπεν
Μωυσῆς οὐ δυνατόν γενέσθαι οὕτως τὰ γὰρ βδελύγματα
τῶν Αἰγυπτίων θύσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν ἐὰν γὰρ

θύσωμεν τὰ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων ἐναντίον αὐτῶν
λιθοβοληθῶμεθα 27 ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν πορευσόμεθα
εἰς τὴν ἔρημον καὶ θύσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν καθάπερ
εἶπεν ἡμῖν 28 καὶ εἶπεν Φαραῶ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς
καὶ θύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀλλ' οὐ
μακρὰν ἀποτενεῖτε πορευθῆναι εὗξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ
πρὸς κύριον 29 εἶπεν δὲ Μωυσῆς ὅδε ἐγὼ ἐξελεύσομαι
ἀπὸ σοῦ καὶ εὗξομαι πρὸς τὸν θεόν καὶ ἀπελεύσεται ἡ
κυνόμυια ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ
τοῦ λαοῦ σου αὔριον μὴ προσθῆς ἔτι Φαραῶ ἐξαπατῆσαι
τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαὸν θῦσαι κυρίῳ 30 ἐξῆλθεν
δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραῶ καὶ ἠὔξατο πρὸς τὸν θεόν 31
ἐποίησεν δὲ κύριος καθάπερ εἶπεν Μωυσῆς καὶ περιεῖλεν
τὴν κυνόμυϊαν ἀπὸ Φαραῶ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ
καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ οὐ κατελείφθη οὐδεμία 32 καὶ
ἐβάρυνεν Φαραῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ καιροῦ
τούτου καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν

9 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν εἴσελθε πρὸς Φαραῶ
καὶ ἐρεῖς αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν Εβραίων
ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν 2 εἰ
μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου ἀλλ' ἔτι
ἐγκρατεῖς αὐτοῦ 3 ἰδοὺ χεῖρ κυρίου ἐπέσται ἐν τοῖς
κτῆνεσίν σου τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις ἔν τε τοῖς ἵπποις καὶ
ἐν τοῖς ὑποζυγίοις καὶ ταῖς καμήλοις καὶ βουσὶν καὶ
προβάτοις θάνατος μέγας σφόδρα 4 καὶ παραδοξάσω
ἐγὼ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν
Αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
οὐ τελευτήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ Ἰσραὴλ υἱῶν ῥητόν
5 καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς ὄρον λέγων ἐν τῇ αὔριον ποιήσῃ

κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς **6** καὶ ἐποίησεν κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο τῇ ἐπαύριον καὶ ἐτελεύτησεν πάντα τὰ κτήνη τῶν Αἰγυπτίων ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν υἰῶν Ἰσραηλ οὐκ ἐτελεύτησεν οὐδέν **7** ἰδὼν δὲ Φαραω ὅτι οὐκ ἐτελεύτησεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν υἰῶν Ἰσραηλ οὐδέν ἐβαρύνθη ἡ καρδία Φαραω καὶ οὐκ ἐξαπέστειλεν τὸν λαόν **8** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων λάβετε ὑμεῖς πλήρεις τὰς χεῖρας αἰθάλης καμιναίας καὶ πασάτω Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Φαραω καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ **9** καὶ γενηθήτω κονιορτὸς ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ ἔσται ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ τετράποδα ἔλκη φλυκτίδες ἀναζέουσαι ἔν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν καὶ ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου **10** καὶ ἔλαβεν τὴν αἰθάλην τῆς καμιναίας ἐναντίον Φαραω καὶ ἔπασεν αὐτὴν Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἐγένετο ἔλκη φλυκτίδες ἀναζέουσαι ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν **11** καὶ οὐκ ἠδύνατο οἱ φαρμακοὶ στήναι ἐναντίον Μωυσῆ διὰ τὰ ἔλκη ἐγένετο γὰρ τὰ ἔλκη ἐν τοῖς φαρμακοῖς καὶ ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου **12** ἐσκλήρυνεν δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαραω καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθὰ συνέταξεν κύριος **13** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ὀρθρισον τὸ πρωὶ καὶ στήθι ἐναντίον Φαραω καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν Εβραίων ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα λατρεύσωσίν μοι **14** ἐν τῷ γὰρ νῦν καιρῷ ἐγὼ ἐξαποστέλλω πάντα τὰ συναντήματά μου εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου ἵν' εἰδῆς ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ἐγὼ ἄλλος ἐν πάσῃ τῇ γῆ **15** νῦν γὰρ ἀποστείλας τὴν χεῖρα πατάξω σε καὶ τὸν λαόν

σου θανάτω καὶ ἐκτριβήσῃ ἀπὸ τῆς γῆς **16** καὶ ἔνεκεν
τούτου διετηρήθης ἵνα ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν ἰσχύν μου
καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ **17**
ἔτι οὖν σὺ ἐμποιῇ τοῦ λαοῦ μου τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι
αὐτούς **18** ἰδοὺ ἐγὼ ὕω ταύτην τὴν ὥραν αὐρίον χάλαζαν
πολλὴν σφόδρα ἣτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ
ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔκτισται ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **19** νῦν
οὖν κατάσπευσον συναγαγεῖν τὰ κτήνη σου καὶ ὅσα σοὶ
ἐστὶν ἐν τῷ πεδίῳ πάντες γὰρ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη
ὅσα ἂν εὐρεθῇ ἐν τῷ πεδίῳ καὶ μὴ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν
πέση δὲ ἐπ' αὐτὰ ἡ χάλαζα τελευτήσῃ **20** ὁ φοβούμενος
τὸ ῥῆμα κυρίου τῶν θεραπόντων Φαραῶ συνήγαγεν τὰ
κτήνη αὐτοῦ εἰς τοὺς οἴκους **21** ὃς δὲ μὴ προσέσχεν τῇ
διανοίᾳ εἰς τὸ ῥῆμα κυρίου ἀφῆκεν τὰ κτήνη ἐν τοῖς
πεδίοις **22** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν
χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἔσται χάλαζα ἐπὶ πᾶσαν
γῆν Αἰγύπτου ἐπὶ τε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη καὶ
ἐπὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐπὶ τῆς γῆς **23** ἐξέτεινεν δὲ
Μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν καὶ κύριος ἔδωκεν
φωνὰς καὶ χάλαζαν καὶ διέτρεχεν τὸ πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ ἔβρεξεν κύριος χάλαζαν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου **24**
ἦν δὲ ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ ἡ δὲ
χάλαζα πολλὴ σφόδρα σφόδρα ἣτις τοιαύτη οὐ γέγονεν
ἐν Αἰγύπτῳ ἀφ' οὗ γεγένηται ἐπ' αὐτῆς ἔθνος **25** ἐπάταξεν
δὲ ἡ χάλαζα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως
κτῆνους καὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐν τῷ πεδίῳ ἐπάταξεν ἡ
χάλαζα καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις συνέτριψεν
ἡ χάλαζα **26** πλὴν ἐν γῇ Γεσεμ οὗ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ
οὐκ ἐγένετο ἡ χάλαζα **27** ἀποστείλας δὲ Φαραῶ ἐκάλεσεν

Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡμάρτηκα τὸ νῦν ὁ κύριος δίκαιος ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἀσεβεῖς **28** εὔξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον καὶ παυσάσθω τοῦ γενηθῆναι φωνὰς θεοῦ καὶ χάλαζαν καὶ πῦρ καὶ ἐξαποστελῶ ὑμᾶς καὶ οὐκέτι προσθήσεσθε μένειν **29** εἶπεν δὲ αὐτῷ Μωυσῆς ὡς ἂν ἐξέλθω τὴν πόλιν ἐκπετάσω τὰς χεῖράς μου πρὸς κύριον καὶ αἱ φωναὶ παύσονται καὶ ἡ χάλαζα καὶ ὁ ὑετός οὐκ ἔσται ἔτι ἵνα γινῶς ὅτι τοῦ κυρίου ἡ γῆ **30** καὶ σὺ καὶ οἱ θεράποντές σου ἐπίσταμαι ὅτι οὐδέπω πεφόβησθε τὸν κύριον **31** τὸ δὲ λίνον καὶ ἡ κριθὴ ἐπλήγη ἡ γὰρ κριθὴ παρεστηκυῖα τὸ δὲ λίνον σπερματίζον **32** ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὀλύρα οὐκ ἐπλήγη ὄψιμα γὰρ ἦν **33** ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραω ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ ἐξεπέτασεν τὰς χεῖρας πρὸς κύριον καὶ αἱ φωναὶ ἐπαύσαντο καὶ ἡ χάλαζα καὶ ὁ ὑετός οὐκ ἔσταξεν ἔτι ἐπὶ τὴν γῆν **34** ἰδὼν δὲ Φαραω ὅτι πέπαυται ὁ ὑετός καὶ ἡ χάλαζα καὶ αἱ φωναὶ προσέθετο τοῦ ἁμαρτάνειν καὶ ἐβάρυνεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ **35** καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραω καὶ οὐκ ἐξαπέστειλεν τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ καθάπερ ἐλάλησεν κύριος τῷ Μωυσῆι

10 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων εἴσελθε πρὸς Φαραω ἐγὼ γὰρ ἐσκήρυνα αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἵνα ἐξῆς ἐπέλθῃ τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπ' αὐτούς **2** ὅπως διηγῆσθε εἰς τὰ ὦτα τῶν τέκνων ὑμῶν καὶ τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων ὑμῶν ὅσα ἐμπέπαιχα τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ τὰ σημεῖά μου ἃ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς καὶ γινώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος **3** εἰσῆλθεν δὲ Μωυσῆς καὶ Ααρων ἐναντίον Φαραω καὶ εἶπαν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν Εβραίων ἕως τίνος οὐ βούλει ἐντραπῆναί

με ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα λατρεύσωσίν μοι 4
ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς σὺ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπάγω ταύτην τὴν ὥραν αὐριον ἀκρίδα πολλὴν
ἐπὶ πάντα τὰ ὄριά σου 5 καὶ καλύψει τὴν ὄψιν τῆς γῆς
καὶ οὐ δυνήσῃ κατιδεῖν τὴν γῆν καὶ κατέδεται πᾶν τὸ
περισσὸν τῆς γῆς τὸ καταλειφθέν ὃ κατέλιπεν ὑμῖν ἢ
χάλαζα καὶ κατέδεται πᾶν ξύλον τὸ φυόμενον ὑμῖν ἐπὶ
τῆς γῆς 6 καὶ πλησθήσονται σοὺ αἱ οἰκίαι καὶ αἱ οἰκίαι
τῶν θεραπόντων σου καὶ πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἐν πάσῃ γῆ τῶν
Αἰγυπτίων ἃ οὐδέποτε ἐωράκασιν οἱ πατέρες σου οὐδὲ οἱ
πρόπαπποι αὐτῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας γεγόνασιν ἐπὶ τῆς γῆς
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐκκλίνας Μωυσῆς ἐξῆλθεν
ἀπὸ Φαραω 7 καὶ λέγουσιν οἱ θεράποντες Φαραω πρὸς
αὐτόν ἕως τίνος ἔσται τοῦτο ἡμῖν σκῶλον ἐξαπόστειλον
τοὺς ἀνθρώπους ὅπως λατρεύσωσιν τῷ θεῷ αὐτῶν ἢ
εἰδέναί βούλει ὅτι ἀπόλωλεν Αἴγυπτος 8 καὶ ἀπέστρεψαν
τόν τε Μωυσῆν καὶ Ααρων πρὸς Φαραω καὶ εἶπεν αὐτοῖς
πορευέσθε καὶ λατρεύσατε τῷ θεῷ ὑμῶν τίνες δὲ καὶ
τίνες εἰσὶν οἱ πορευόμενοι 9 καὶ λέγει Μωυσῆς σὺν τοῖς
νεανίσκοις καὶ πρεσβυτέροις πορευόμεθα σὺν τοῖς υἱοῖς
καὶ θυγατράσιν καὶ προβάτοις καὶ βουσὶν ἡμῶν ἔστιν
γὰρ ἑορτὴ κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν 10 καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτοὺς ἔστω οὕτως κύριος μεθ' ὑμῶν καθότι ἀποστέλλω
ὑμᾶς μὴ καὶ τὴν ἀποσκευὴν ὑμῶν ἴδετε ὅτι πονηρία
πρόκειται ὑμῖν 11 μὴ οὕτως πορευέσθωσαν δὲ οἱ ἄνδρες
καὶ λατρεύσατε τῷ θεῷ τοῦτο γὰρ αὐτοὶ ζητεῖτε ἐξέβαλον
δὲ αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου Φαραω 12 εἶπεν δὲ κύριος
πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν χεῖρα ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου καὶ
ἀναβήτω ἀκρίς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ κατέδεται πᾶσαν βοτάνην

τῆς γῆς καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων ὃν ὑπελίπετο
ἢ χάλαζα **13** καὶ ἐπῆρεν Μωυσῆς τὴν ράβδον εἰς τὸν
οὐρανόν καὶ κύριος ἐπήγαγεν ἄνεμον νότον ἐπὶ τὴν γῆν
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα τὸ πρωὶ
ἐγενήθη καὶ ὁ ἄνεμος ὁ νότος ἀνέλαβεν τὴν ἀκρίδα **14** καὶ
ἀνήγαγεν αὐτὴν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου καὶ κατέπαυσεν
ἐπὶ πάντα τὰ ὄρια Αἰγύπτου πολλὴ σφόδρα προτέρα αὐτῆς
οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀκρίς καὶ μετὰ ταῦτα οὐκ ἔσται οὕτως
15 καὶ ἐκάλυψεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς καὶ ἐφθάρη ἡ γῆ καὶ
κατέφαγεν πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς καὶ πάντα τὸν καρπὸν
τῶν ξύλων ὃς ὑπελείφθη ἀπὸ τῆς χαλάζης οὐχ ὑπελείφθη
χλωρὸν οὐδὲν ἐν τοῖς ξύλοις καὶ ἐν πάσῃ βοτάνῃ τοῦ
πεδίου ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου **16** κατέσπευδεν δὲ Φαραω
καλέσαι Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων ἡμάρτηκα ἐναντίον
κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ εἰς ὑμᾶς **17** προσδέξασθε οὖν
μου τὴν ἁμαρτίαν ἔτι νῦν καὶ προσεύξασθε πρὸς κύριον
τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ περιελέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸν θάνατον
τοῦτον **18** ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραω καὶ ἠύξατο
πρὸς τὸν θεόν **19** καὶ μετέβαλεν κύριος ἄνεμον ἀπὸ
θαλάσσης σφοδρόν καὶ ἀνέλαβεν τὴν ἀκρίδα καὶ ἐνέβαλεν
αὐτὴν εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ οὐχ ὑπελείφθη
ἀκρίς μία ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου **20** καὶ ἐσκήρυνεν κύριος
τὴν καρδίαν Φαραω καὶ οὐκ ἐξαπέστειλεν τοὺς υἱοὺς
Ἰσραηλ **21** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν
χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν καὶ γενηθήτω σκότος ἐπὶ γῆν
Αἰγύπτου ψηλαφητὸν σκότος **22** ἐξέτεινεν δὲ Μωυσῆς
τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἐγένετο σκότος γνόφος
θύελλα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου τρεῖς ἡμέρας **23** καὶ οὐκ
εἶδεν οὐδεὶς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας καὶ οὐκ

ἐξανέστη οὐδεὶς ἐκ τῆς κοίτης αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας πᾶσι δὲ τοῖς υἰοῖς Ἰσραὴλ ἦν φῶς ἐν πᾶσιν οἷς κατεγίνοντο **24** καὶ ἐκάλεσεν Φαραῶ Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων βαδίζετε λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν πλὴν τῶν προβάτων καὶ τῶν βοῶν ὑπολίπεσθε καὶ ἡ ἀποσκευὴ ὑμῶν ἀποτρεχέτω μεθ' ὑμῶν **25** καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἀλλὰ καὶ σὺ δώσεις ἡμῖν ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας ἃ ποιήσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν **26** καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν πορεύσεται μεθ' ἡμῶν καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα ὀπλήν ἀπ' αὐτῶν γὰρ λημψόμεθα λατρεῦσαι κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν ἡμεῖς δὲ οὐκ οἶδαμεν τί λατρεύσωμεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐκεῖ **27** ἐσκλήρυνεν δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἐξαποστεῖλαι αὐτούς **28** καὶ λέγει Φαραῶ ἄπελθε ἀπ' ἐμοῦ πρόσεχε σεαυτῷ ἔτι προσθεῖναι ἰδεῖν μου τὸ πρόσωπον ἦ δ' ἂν ἡμέρᾳ ὀφθῆς μοι ἀποθανῆ **29** λέγει δὲ Μωυσῆς εἴρηκας οὐκέτι ὀφθήσομαί σοι εἰς πρόσωπον

11 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔτι μίαν πληγὴν ἐπάξω ἐπὶ Φαραῶ καὶ ἐπ' Αἴγυπτον καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς ἐντεῦθεν ὅταν δὲ ἐξαποστέλλῃ ὑμᾶς σὺν παντὶ ἐκβαλεῖ ὑμᾶς ἐκβολῆ **2** λάλησον οὖν κρυφῆ εἰς τὰ ὄματα τοῦ λαοῦ καὶ αἰτησάτω ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον καὶ γυνὴ παρὰ τῆς πλησίον σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν **3** κύριος δὲ ἔδωκεν τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς μέγας ἐγενήθη σφόδρα ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐναντίον Φαραῶ καὶ ἐναντίον πάντων τῶν θεραπόντων αὐτοῦ **4** καὶ εἶπεν Μωυσῆς τάδε λέγει κύριος περὶ μέσας νύκτας ἐγὼ εἰσπορεύομαι εἰς μέσον Αἰγύπτου **5** καὶ τελευτήσῃ πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἀπὸ

πρωτοτόκου Φαραω ὃς κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἕως πρωτοτόκου τῆς θεραπαίνης τῆς παρὰ τὸν μύλον καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους **6** καὶ ἔσται κραυγὴ μεγάλη κατὰ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου ἣτις τοιαύτη οὐ γέγονεν καὶ τοιαύτη οὐκέτι προστεθήσεται **7** καὶ ἐν πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ οὐ γρύξει κύων τῇ γλώσσει αὐτοῦ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ὅπως εἰδῆς ὅσα παραδοξάσει κύριος ἀνὰ μέσον τῶν Αἰγυπτίων καὶ τοῦ Ἰσραηλ **8** καὶ καταβήσονται πάντες οἱ παῖδες σου οὗτοι πρὸς με καὶ προκυνήσουσίν με λέγοντες ἔξελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ λαός σου οὗ σὺ ἀφηγῆ καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσομαι ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραω μετὰ θυμοῦ **9** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραω ἵνα πληθύνων πληθύνω μου τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ **10** Μωυσῆς δὲ καὶ Ααρων ἐποίησαν πάντα τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ταῦτα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐναντίον Φαραω ἐσκλήρυνεν δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαραω καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου

12 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων ἐν γῆ Αἰγύπτου λέγων **2** ὁ μὴν οὗτος ὑμῖν ἀρχὴ μηνῶν πρῶτός ἐστιν ὑμῖν ἐν τοῖς μηνσὶν τοῦ ἐνιαυτοῦ **3** λάλησον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραηλ λέγων τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ' οἶκους πατριῶν ἕκαστος πρόβατον κατ' οἰκίαν **4** ἐὰν δὲ ὀλιγοστοὶ ὦσιν οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ ὥστε μὴ ἰκανοὺς εἶναι εἰς πρόβατον συλλήμψεται μεθ' ἑαυτοῦ τὸν γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ἕκαστος τὸ ἀρκοῦν αὐτῷ συναριθμήσεται εἰς πρόβατον **5** πρόβατον τέλειον ἄρσεν ἐνιαύσιον ἔσται ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων

λήμψεσθε **6** καὶ ἔσται ὑμῖν διατετηρημένον ἕως τῆς
τεσσαρεσκαιδεκάτης τοῦ μηνὸς τούτου καὶ σφάξουσιν
αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος συναγωγῆς υἰῶν Ἰσραὴλ πρὸς ἑσπέραν
7 καὶ λήμψονται ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν
δύο σταθμῶν καὶ ἐπὶ τὴν φλιάν ἐν τοῖς οἴκοις ἐν οἷς ἔαν
φάγωσιν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς **8** καὶ φάγονται τὰ κρέα τῆ νυκτὶ
ταύτῃ ὀπτὰ πυρὶ καὶ ἄζυμα ἐπὶ πικρίδων ἔδονται **9** οὐκ
ἔδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὠμὸν οὐδὲ ἠψημένον ἐν ὕδατι ἀλλ' ἢ
ὀπτὰ πυρὶ κεφαλὴν σὺν τοῖς ποσὶν καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις
10 οὐκ ἀπολείψετε ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωὶ καὶ ὄστοῦν οὐ
συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἕως
πρωὶ ἐν πυρὶ κατακαύσετε **11** οὕτως δὲ φάγεσθε αὐτό
αἱ ὀσφύες ὑμῶν περιεζωσμένοι καὶ τὰ ὑποδήματα ἐν
τοῖς ποσὶν ὑμῶν καὶ αἱ βακτηρίαι ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν
καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς πασχα ἐστὶν κυρίῳ **12**
καὶ διελεύσομαι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ καὶ
πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀνθρώπου
ἕως κτήνους καὶ ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν Αἰγυπτίων ποιήσω
τὴν ἐκδίκησιν ἐγὼ κύριος **13** καὶ ἔσται τὸ αἷμα ὑμῖν
ἐν σημείῳ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν ἐν αἷς ὑμεῖς ἐστε ἐκεῖ καὶ
ὄψομαι τὸ αἷμα καὶ σκεπάσω ὑμᾶς καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν
πληγὴ τοῦ ἐκτριβῆναι ὅταν παίω ἐν γῆ Αἰγύπτῳ **14** καὶ
ἔσται ἡ ἡμέρα ὑμῖν αὕτη μνημόσυνον καὶ ἑορτάσετε
αὐτὴν ἑορτὴν κυρίῳ εἰς πάσας τὰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον
αἰώνιον ἑορτάσετε αὐτήν **15** ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε
ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἀφανιεῖτε ζύμην ἐκ τῶν
οἰκιῶν ὑμῶν πᾶς ὃς ἂν φάγη ζύμην ἐξολεθρευθήσεται
ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης
ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδόμης **16** καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη

κληθήσεται ἁγία καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται
ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐταῖς πλην
ὅσα ποιηθήσεται πάση ψυχῇ τοῦτο μόνον ποιηθήσεται
ὑμῖν **17** καὶ φυλάξεσθε τὴν ἐντολὴν ταύτην ἐν γὰρ τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξάξω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου
καὶ ποιήσετε τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον
αἰώνιον **18** ἐναρχομένου τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ
τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἀφ' ἑσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα ἕως
ἡμέρας μιᾶς καὶ εἰκάδος τοῦ μηνὸς ἕως ἑσπέρας **19** ἑπτὰ
ἡμέρας ζύμη οὐχ εὐρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν πᾶς ὃς
ἂν φάγη ζυμωτὸν ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ
συναγωγῆς Ἰσραὴλ ἐν τε τοῖς γειώραις καὶ αὐτόχθοσιν τῆς
γῆς **20** πᾶν ζυμωτὸν οὐκ ἔδεσθε ἐν παντὶ δὲ κατοικητηρίῳ
ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα **21** ἐκάλεσεν δὲ Μωυσῆς πᾶσαν
γερουσίαν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀπελθόντες
λάβετε ὑμῖν ἑαυτοῖς πρόβατον κατὰ συγγενείας ὑμῶν
καὶ θύσατε τὸ πασχα **22** λήμψεσθε δὲ δέσμην ὑσσώπου
καὶ βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ παρὰ τὴν θύραν
καθίξετε τῆς φλιᾶς καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν
ἀπὸ τοῦ αἵματος ὃ ἐστὶν παρὰ τὴν θύραν ὑμεῖς δὲ οὐκ
ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἕως
πρωῖ **23** καὶ παρελεύσεται κύριος πατάξαι τοὺς Αἰγυπτίους
καὶ ὄψεται τὸ αἷμα ἐπὶ τῆς φλιᾶς καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων
τῶν σταθμῶν καὶ παρελεύσεται κύριος τὴν θύραν καὶ
οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλεθρεύοντα εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας
ὑμῶν πατάξαι **24** καὶ φυλάξεσθε τὸ ρῆμα τοῦτο νόμιμον
σεαυτῶ καὶ τοῖς υἱοῖς σου ἕως αἰῶνος **25** ἐὰν δὲ εἰσέλθητε
εἰς τὴν γῆν ἣν ἂν δῶ κύριος ὑμῖν καθότι ἐλάλησεν
φυλάξεσθε τὴν λατρείαν ταύτην **26** καὶ ἔσται ἐὰν λέγωσιν

πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν τίς ἢ λατρεία αὕτη 27 καὶ ἐρεῖτε αὐτοῖς θυσία τὸ πασχα τοῦτο κυρίῳ ὡς ἐσκέπασεν τοὺς οἴκους τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἐν Αἰγύπτῳ ἠνίκα ἐπάταξεν τοὺς Αἰγυπτίους τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐρρύσατο καὶ κύψας ὁ λαὸς προσεκύνησεν 28 καὶ ἀπελθόντες ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ Ααρων οὕτως ἐποίησαν 29 ἐγενήθη δὲ μεσοῦσης τῆς νυκτὸς καὶ κύριος ἐπάταξεν πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραῶ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου ἕως πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλωτίδος τῆς ἐν τῷ λάκκῳ καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους 30 καὶ ἀναστὰς Φαραῶ νυκτὸς καὶ πάντες οἱ θεράποντες αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἐγενήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτῳ οὐ γὰρ ἦν οἰκία ἐν ἣ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ τεθνηκώς 31 καὶ ἐκάλεσεν Φαραῶ Μωυσῆν καὶ Ααρων νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀνάστητε καὶ ἐξέλθατε ἐκ τοῦ λαοῦ μου καὶ ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ βαδίζετε καὶ λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν καθὰ λέγετε 32 καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑμῶν ἀναλαβόντες πορεύεσθε εὐλογήσατε δὲ κάμέ 33 καὶ κατεβιάζοντο οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαὸν σπουδῆ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς εἶπαν γὰρ ὅτι πάντες ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν 34 ἀνέλαβεν δὲ ὁ λαὸς τὸ σταῖς πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα αὐτῶν ἐνδεδεμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὤμων 35 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐποίησαν καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς καὶ ἤτησαν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν 36 καὶ κύριος ἔδωκεν τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς καὶ ἐσκύλευσαν τοὺς Αἰγυπτίους 37 ἀπάραντες δὲ οἱ υἱοὶ

Ισραηλ ἐκ Ραμεσση εἰς Σοκχωθα εἰς ἑξακοσίας χιλιάδας
πεζῶν οἱ ἄνδρες πλὴν τῆς ἀποσκευῆς 38 καὶ ἐπίμικτος
πολὺς συνανέβη αὐτοῖς καὶ πρόβατα καὶ βόες καὶ κτήνη
πολλὰ σφόδρα 39 καὶ ἔπεψαν τὸ σταῖς ὃ ἐξήνεγκαν ἐξ
Αἰγύπτου ἐγκρυφίας ἀζύμους οὐ γὰρ ἐζυμώθη ἐξέβαλον
γὰρ αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐπιμεῖναι
οὐδὲ ἐπισιτισμὸν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰς τὴν ὁδόν 40 ἡ
δὲ κατοίκησις τῶν υἰῶν Ισραηλ ἦν κατώκησαν ἐν γῆ
Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῆ Χανααν ἔτη τετρακόσια τριάκοντα 41
καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ τετρακόσια τριάκοντα ἔτη ἐξήλθεν
πᾶσα ἡ δύναμις κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύπτου 42 νυκτὸς
προφυλακὴ ἐστὶν τῷ κυρίῳ ὥστε ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου ἐκείνη ἡ νύξ αὕτη προφυλακὴ κυρίῳ ὥστε πᾶσι
τοῖς υἱοῖς Ισραηλ εἶναι εἰς γενεὰς αὐτῶν 43 εἶπεν δὲ κύριος
πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων οὗτος ὁ νόμος τοῦ πασχα
πᾶς ἀλλογενῆς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ 44 καὶ πᾶν οἰκέτην
τινὸς ἢ ἀργυρώνητον περιτεμεῖς αὐτόν καὶ τότε φάγεται
ἀπ' αὐτοῦ 45 πάροικος ἢ μισθωτὸς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ
46 ἐν οἰκίᾳ μιᾶ βρωθήσεται καὶ οὐκ ἐξοίσετε ἐκ τῆς οἰκίας
τῶν κρεῶν ἔξω καὶ ὅστοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ 47
πᾶσα συναγωγὴ υἰῶν Ισραηλ ποιήσει αὐτό 48 ἐὰν δέ τις
προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ποιῆσαι τὸ πασχα κυρίῳ
περιτεμεῖς αὐτοῦ πᾶν ἀρσενικόν καὶ τότε προσελεύσεται
ποιῆσαι αὐτό καὶ ἔσται ὥσπερ καὶ ὁ αὐτόχθων τῆς γῆς
πᾶς ἀπερίτμητος οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ 49 νόμος εἷς ἔσται
τῷ ἐγχωρίῳ καὶ τῷ προσελθόντι προσηλύτῳ ἐν ὑμῖν 50
καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ
Μωυσῆ καὶ Ααρων πρὸς αὐτούς οὕτως ἐποίησαν 51 καὶ

ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξήγαγεν κύριος τοὺς υἱοὺς
Ισραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν

13 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** ἀγίασόν μοι
πᾶν πρωτότοκον πρωτογενὲς διανοῖγον πᾶσαν μήτραν
ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ἐμοί
ἐστίν **3** εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν μνημονεύετε τὴν
ἡμέραν ταύτην ἐν ἣ ἐξήλθατε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου
δουλείας ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς κύριος
ἐντεῦθεν καὶ οὐ βρωθήσεται ζύμη **4** ἐν γὰρ τῇ σήμερον
ὕμεῖς ἐκπορεύεσθε ἐν μηνὶ τῶν νέων **5** καὶ ἔσται ἡνίκα
ἐὰν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν
Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Ευαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ
Αμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Ιεβουσαίων ἦν ὤμοσεν
τοῖς πατράσιν σου δοῦναί σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι
καὶ ποιήσεις τὴν λατρείαν ταύτην ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ **6**
ἐξ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἑορτὴ
κυρίου **7** ἄζυμα ἔδεσθε τὰς ἑπτὰ ἡμέρας οὐκ ὀφθήσεταιί
σοι ζυμωτόν οὐδὲ ἔσται σοι ζύμη ἐν πᾶσιν τοῖς ὁρίοις σου
8 καὶ ἀναγγελεῖς τῷ υἱῷ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων
διὰ τοῦτο ἐποίησεν κύριος ὁ θεός μοι ὡς ἐξεπορευόμεν ἐξ
Αἰγύπτου **9** καὶ ἔσται σοι σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ
μνημόσυνον πρὸ ὀφθαλμῶν σου ὅπως ἂν γένηται ὁ νόμος
κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέν
σε κύριος ὁ θεός ἐξ Αἰγύπτου **10** καὶ φυλάξεσθε τὸν νόμον
τοῦτον κατὰ καιροὺς ὥρων ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας **11** καὶ
ἔσται ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν
τῶν Χαναναίων ὃν τρόπον ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου καὶ
δώσει σοι αὐτήν **12** καὶ ἀφελεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν
τὰ ἀρσενικά τῷ κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν ἐκ τῶν

βουκολίων ἢ ἐν τοῖς κτήνεσίν σου ὅσα ἐὰν γένηταί σοι τὰ ἀρσενικά ἀγιάσεις τῷ κυρίῳ 13 πᾶν διανοῖγον μήτραν ὄνου ἀλλάξεις προβάτω ἐὰν δὲ μὴ ἀλλάξης λυτρώση αὐτό πᾶν πρωτότοκον ἀνθρώπου τῶν υἰῶν σου λυτρώση 14 ἐὰν δὲ ἐρωτήση σε ὁ υἰός σου μετὰ ταῦτα λέγων τί τοῦτο καὶ ἐρεῖς αὐτῷ ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας 15 ἡνίκα δὲ ἐσκήρυνεν Φαραῶ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς ἀπέκτεινεν πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἰῶν μου λυτρώσομαι 16 καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγόν σε κύριος ἐξ Αἰγύπτου 17 ὡς δὲ ἐξαπέστειλεν Φαραῶ τὸν λαὸν οὐχ ὠδήγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς Φυλιστιμ ὅτι ἐγγὺς ἦν εἶπεν γὰρ ὁ θεὸς μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον 18 καὶ ἐκύκλωσεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν ὁδὸν τὴν εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν πέμπτη δὲ γενεὰ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου 19 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς τὰ ὀστᾶ Ἰωσηφ μεθ' ἑαυτοῦ ὄρκῳ γὰρ ὥρκισεν Ἰωσηφ τοὺς υἰοὺς Ἰσραὴλ λέγων ἐπισκοπῆ ἐπισκέψεται ὑμᾶς κύριος καὶ συνανοίσετέ μου τὰ ὀστᾶ ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν 20 ἐξάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Σοκχωθ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Οθομ παρὰ τὴν ἔρημον 21 ὁ δὲ θεὸς ἠγεῖτο αὐτῶν ἡμέρας μὲν ἐν στύλῳ νεφέλης δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν δὲ νύκτα ἐν στύλῳ πυρός 22 οὐκ ἐξέλιπεν ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἡμέρας καὶ ὁ στύλος τοῦ πυρός νυκτὸς ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ

14 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2**
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀποστρέψαντες
στρατοπεδευσάτωσαν ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως ἀνὰ μέσον
Μαγδώλου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς θαλάσσης ἐξ ἑναντίας
Βεελσεπφῶν ἐνώπιον αὐτῶν στρατοπεδεύσεις ἐπὶ τῆς
θαλάσσης **3** καὶ ἐρεῖ Φαραὼ τῷ λαῷ αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
πλανῶνται οὗτοι ἐν τῇ γῆ συγκέκλεικεν γὰρ αὐτοὺς
ἡ ἔρημος **4** ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ καὶ
καταδιώξεται ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραὼ
καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ καὶ γνώσονται πάντες οἱ
Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος καὶ ἐποίησαν οὕτως **5** καὶ
ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων ὅτι πέφευγεν ὁ λαός
καὶ μετεστράφη ἡ καρδία Φαραὼ καὶ τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαόν καὶ εἶπαν τί τοῦτο ἐποιήσαμεν τοῦ
ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοῦ μὴ δουλεύειν ἡμῖν
6 ἔξευξεν οὖν Φαραὼ τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν
λαὸν αὐτοῦ συναπήγαγεν μεθ' ἑαυτοῦ **7** καὶ λαβῶν
ἑξακόσια ἄρματα ἐκλεκτὰ καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον τῶν
Αἰγυπτίων καὶ τριστάτας ἐπὶ πάντων **8** καὶ ἐσκλήρυνεν
κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ τῶν
θεραπόντων αὐτοῦ καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξεπορεύοντο ἐν χειρὶ ὑψηλῇ **9**
καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν καὶ εὔροσαν
αὐτοὺς παρεμβεβληκότας παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ πᾶσα ἡ
ἵππος καὶ τὰ ἄρματα Φαραὼ καὶ οἱ ἵππεῖς καὶ ἡ στρατιὰ
αὐτοῦ ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως ἐξ ἑναντίας Βεελσεπφῶν
10 καὶ Φαραὼ προσῆγεν καὶ ἀναβλέψαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
τοῖς ὀφθαλμοῖς ὀρώσιν καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐστρατοπέδευσαν
ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα ἀνεβόησαν δὲ οἱ

υιοὶ Ἰσραηλ πρὸς κύριον **11** καὶ εἶπεν πρὸς Μωυσῆν παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μνήματα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐξήγαγες ἡμᾶς θανατῶσαι ἐν τῇ ἐρήμῳ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν ἐξαγαγὼν ἐξ Αἰγύπτου **12** οὐ τοῦτο ἦν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησαμεν πρὸς σὲ ἐν Αἰγύπτῳ λέγοντες πάρες ἡμᾶς ὅπως δουλεύσωμεν τοῖς Αἰγυπτίοις κρεῖσσον γὰρ ἡμᾶς δουλεύειν τοῖς Αἰγυπτίοις ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ **13** εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν θαρσεῖτε στήτε καὶ ὁρᾶτε τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ ἣν ποιήσει ἡμῖν σήμερον ὃν τρόπον γὰρ ἑώρακατε τοὺς Αἰγυπτίους σήμερον οὐ προσθήσεσθε ἔτι ἰδεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον **14** κύριος πολεμήσει περὶ ὑμῶν καὶ ὑμεῖς σιγήσετε **15** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν τί βοᾷς πρὸς με λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ ἀναζευξάτωσαν **16** καὶ σὺ ἔπαρον τῇ ῥάβδῳ σου καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ῥῆξον αὐτήν καὶ εἰσελθάτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν **17** καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἄρμασιν καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ **18** καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραῶ καὶ ἐν τοῖς ἄρμασιν καὶ ἵπποις αὐτοῦ **19** ἐξῆρεν δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ὁ προπορευόμενος τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ ἐπορεύθη ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐξῆρεν δὲ καὶ ὁ στῦλος τῆς νεφέλης ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἔστη ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτῶν **20** καὶ εἰσῆλθεν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς Ἰσραηλ καὶ ἔστη καὶ ἐγένετο σκότος καὶ γνόφος καὶ διήλθεν ἡ νύξ

καὶ οὐ συνέμιξαν ἀλλήλοις ὅλην τὴν νύκτα 21 ἐξέτεινεν δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ὑπήγαγεν κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἐποίησεν τὴν θάλασσαν ξηρὰν καὶ ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ 22 καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρὸν καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων 23 κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος Φαραῶ καὶ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης 24 ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἐωθινῇ καὶ ἐπέβλεψεν κύριος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων ἐν στύλῳ πυρὸς καὶ νεφέλης καὶ συνετάραξεν τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων 25 καὶ συνέδησεν τοὺς ἄξονας τῶν ἀρμάτων αὐτῶν καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς μετὰ βίας καὶ εἶπαν οἱ Αἰγύπτιοι φύγωμεν ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ ὁ γὰρ κύριος πολεμεῖ περὶ αὐτῶν τοὺς Αἰγυπτίους 26 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἀποκαταστήτω τὸ ὕδωρ καὶ ἐπικαλυψάτω τοὺς Αἰγυπτίους ἐπὶ τε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας 27 ἐξέτεινεν δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἀπεκατέστη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ καὶ ἐξετίναξεν κύριος τοὺς Αἰγυπτίους μέσον τῆς θαλάσσης 28 καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψεν τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραῶ τοὺς εἰσπεπορευμένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς 29 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων 30 καὶ ἐρρύσατο κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ

χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων καὶ εἶδεν Ἰσραηλ τοὺς Αἰγυπτίους
τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης **31** εἶδεν δὲ
Ἰσραηλ τὴν χεῖρα τὴν μεγάλην ἃ ἐποίησεν κύριος τοῖς
Αἰγυπτίοις ἐφοβήθη δὲ ὁ λαὸς τὸν κύριον καὶ ἐπίστευσαν
τῷ θεῷ καὶ Μωυσῆ τῷ θεράποντι αὐτοῦ

15 τότε ἦσεν Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὴν ὥδην
ταύτην τῷ θεῷ καὶ εἶπαν λέγοντες ἄσωμεν τῷ κυρίῳ
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν
εἰς θάλασσαν **2** βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς
σωτηρίαν οὗτός μου θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν θεὸς τοῦ
πατρός μου καὶ ὑψώσω αὐτόν **3** κύριος συντρίβων
πολέμους κύριος ὄνομα αὐτῷ **4** ἄρματα Φαραω καὶ
τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν ἐπιλέκτους
ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ **5**
πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτοὺς κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος
6 ἡ δεξιὰ σου κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύι ἡ δεξιὰ σου χεῖρ
κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς **7** καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου
συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους ἀπέστειλας τὴν ὄργην σου
καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς ὡς καλάμην **8** καὶ διὰ πνεύματος
τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα
ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης **9** εἶπεν ὁ ἐχθρὸς
διώξας καταλήμψομαι μεριῶ σκῦλα ἐμπλήσω ψυχὴν μου
ἀνελῶ τῇ μαχαίρῃ μου κυριεύσει ἡ χεῖρ μου **10** ἀπέστειλας
τὸ πνεῦμά σου ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα ἔδυσαν ὡσεὶ
μόλιβος ἐν ὕδατι σφοδρῷ **11** τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς
κύριε τίς ὅμοιός σοι δεδοξασμένος ἐν ἀγίοις θαυμαστὸς
ἐν δόξαις ποιῶν τέρατα **12** ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου
κατέπιεν αὐτοὺς γῆ **13** ὠδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν
λαόν σου τοῦτον ὃν ἐλυτρώσω παρεκάλεσας τῇ ἰσχύι σου

εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου **14** ἤκουσαν ἔθνη καὶ ὠργίσθησαν
ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιμ. **15** τότε ἔσπευσαν
ἡγεμόνες Εδωμ καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν ἔλαβεν αὐτοὺς
τρόμος ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χανααν **16**
ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος μεγέθει βραχίονός
σου ἀπολιθώθησαν ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου κύριε
ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος ὃν ἐκτήσω **17** εἰσαγαγὼν
καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου εἰς
ἔτοιμον κατοικητήριόν σου ὃ κατειργάσω κύριε ἁγίασμα
κύριε ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου **18** κύριος βασιλεύων
τὸν αἰῶνα καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι **19** ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος
Φαραω σὺν ἄρμασιν καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν καὶ
ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης οἱ δὲ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης
20 λαβοῦσα δὲ Μαριαμ ἡ προφητις ἡ ἀδελφὴ Ααρων τὸ
τύμπανον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς καὶ ἐξήλθοσαν πᾶσαι αἱ
γυναῖκες ὀπίσω αὐτῆς μετὰ τυμπάνων καὶ χορῶν **21**
ἐξῆρχεν δὲ αὐτῶν Μαριαμ λέγουσα ἄσωμεν τῷ κυρίῳ
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν
εἰς θάλασσαν **22** ἐξῆρεν δὲ Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον
Σουρ καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐχ
ἠύρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν **23** ἦλθον δὲ εἰς Μερρα καὶ
οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ἐκ Μερρας πικρὸν γὰρ ἦν διὰ τοῦτο
ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου πικρία **24** καὶ
διεγόγγυζεν ὁ λαός ἐπὶ Μωυσῆν λέγοντες τί πίομεθα **25**
ἐβόησεν δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ ἔδειξεν αὐτῷ κύριος
ξύλον καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἐγλυκάνθη
τὸ ὕδωρ ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις καὶ

ἐκεῖ ἐπέειπεν αὐτὸν 26 καὶ εἶπεν ἂν ἀκοῆ ἀκούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐναντίον αὐτοῦ ποιήσης καὶ ἐνωτίση ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ καὶ φυλάξης πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ πᾶσαν νόσον ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ ἰώμενός σε 27 καὶ ἦλθοσαν εἰς Αἰλιμ καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα

16 ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλιμ καὶ ἦλθοσαν πᾶσα συναγωγὴ υἰῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σιν ὃ ἐστὶν ἀνά μέσον Αἰλιμ καὶ ἀνά μέσον Σινα τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐξεληλυθότων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου 2 διεγόγγυζεν πᾶσα συναγωγὴ υἰῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων 3 καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὄφελον ἀπεθάνομεν πληγέντες ὑπὸ κυρίου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ὅταν ἐκαθίσταμεν ἐπὶ τῶν λεβήτων τῶν κρεῶν καὶ ἠσθίομεν ἄρτους εἰς πλησμονὴν ὅτι ἐξηγάγετε ἡμᾶς εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ταύτην ἐν λιμῷ 4 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἰδοὺ ἐγὼ ὕω ὑμῖν ἄρτους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐξελεύσεται ὁ λαὸς καὶ συλλέξουσιν τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὅπως πειράσω αὐτοὺς εἰ πορεύσονται τῷ νόμῳ μου ἢ οὐ 5 καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ καὶ ἐτοιμάσουσιν ὃ ἂν εἰσενέγκωσιν καὶ ἔσται διπλοῦν ὃ ἂν συναγάγωσιν τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν 6 καὶ εἶπεν Μωυσῆς καὶ Ααρων πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἰῶν Ἰσραὴλ ἐσπέρας γνώσεσθε ὅτι κύριος ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου 7 καὶ πρῶτὸ ὄψεσθε τὴν δόξαν κυρίου ἐν τῷ εἰσακοῦσαι τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ἐπὶ τῷ θεῷ ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν ὅτι διαγογγύζετε καθ'

ἡμῶν 8 καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἐν τῷ διδόναι κύριον ὑμῖν ἐσπέρας κρέα φαγεῖν καὶ ἄρτους τὸ πρωὶ εἰς πλησμονὴν διὰ τὸ εἰσακοῦσαι κύριον τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ὃν ὑμεῖς διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν οὐ γὰρ καθ' ἡμῶν ὁ γογγυσμὸς ὑμῶν ἐστὶν ἀλλ' ἢ κατὰ τοῦ θεοῦ 9 εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς Ααρων εἰπὸν πάση συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραηλ προσέλθατε ἐναντίον τοῦ θεοῦ εἰσακήκοεν γὰρ ὑμῶν τὸν γογγυσμὸν 10 ἠνίκα δὲ ἐλάλει Ααρων πάση συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραηλ καὶ ἐπεστράφησαν εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἡ δόξα κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ 11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 12 εἰσακήκοα τὸν γογγυσμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραηλ λάλησον πρὸς αὐτοὺς λέγων τὸ πρὸς ἐσπέραν ἔδεσθε κρέα καὶ τὸ πρωὶ πλησθήσεσθε ἄρτων καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 13 ἐγένετο δὲ ἐσπέρα καὶ ἀνέβη ὀρτυγομήτρα καὶ ἐκάλυψεν τὴν παρεμβολὴν τὸ πρωὶ ἐγένετο καταπαυομένης τῆς δρόσου κύκλω τῆς παρεμβολῆς 14 καὶ ἰδοὺ ἐπὶ πρόσωπον τῆς ἐρήμου λεπτὸν ὡσεὶ κόριον λευκὸν ὡσεὶ πάγος ἐπὶ τῆς γῆς 15 ἰδόντες δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ εἶπαν ἕτερος τῷ ἐτέρῳ τί ἐστὶν τοῦτο οὐ γὰρ ἤδειςαν τί ἦν εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτοὺς οὗτος ὁ ἄρτος ὃν ἔδωκεν κύριος ὑμῖν φαγεῖν 16 τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξεν κύριος συναγάγετε ἀπ' αὐτοῦ ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας γομορ κατὰ κεφαλὴν κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ὑμῶν ἕκαστος σὺν τοῖς συσκηνίοις ὑμῶν συλλέξατε 17 ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ συνέλεξαν ὁ τὸ πολὺ καὶ ὁ τὸ ἔλαττον 18 καὶ μετρήσαντες τῷ γομορ οὐκ ἐπλεόνασεν ὁ τὸ πολὺ καὶ ὁ τὸ ἔλαττον οὐκ ἠλαττόνησεν ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας παρ' ἑαυτῷ συνέλεξαν 19 εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτοὺς μηδεὶς

καταλιπέτω ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί 20 καὶ οὐκ εἰσήκουσαν Μωυσῆ ἀλλὰ κατέλιπόν τινες ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί καὶ ἐξέζεσεν σκώληκας καὶ ἐπώζεσεν καὶ ἐπικράνθη ἐπ' αὐτοῖς Μωυσῆς 21 καὶ συνέλεξαν αὐτὸ πρωὶ πρωὶ ἕκαστος τὸ καθῆκον αὐτῷ ἡνίκα δὲ διεθέρμαιεν ὁ ἥλιος ἐτήκετο 22 ἐγένετο δὲ τῆ ἡμέρα τῆ ἕκτη συνέλεξαν τὰ δέοντα διπλᾶ δύο Γομορ τῷ ἐνὶ εἰσήλθοσαν δὲ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς καὶ ἀνήγγειλαν Μωυσεῖ 23 εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτούς τοῦτο τὸ ῥῆμά ἐστιν ὃ ἐλάλησεν κύριος σάββατα ἀνάπαυσις ἀγία τῷ κυρίῳ αὖριον ὅσα ἐὰν πέσσητε πέσσετε καὶ ὅσα ἐὰν ἔψητε ἔψετε καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον καταλίπετε αὐτὸ εἰς ἀποθήκην εἰς τὸ πρωί 24 καὶ κατελίποσαν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί καθάπερ συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς καὶ οὐκ ἐπώζεσεν οὐδὲ σκώληξ ἐγένετο ἐν αὐτῷ 25 εἶπεν δὲ Μωυσῆς φάγετε σήμερον ἔστιν γὰρ σάββατα σήμερον τῷ κυρίῳ οὐχ εὐρεθήσεται ἐν τῷ πεδίῳ 26 ἕξ ἡμέρας συλλέξετε τῆ δὲ ἡμέρα τῆ ἑβδόμη σάββατα ὅτι οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ 27 ἐγένετο δὲ ἐν τῆ ἡμέρα τῆ ἑβδόμη ἐξήλθοσαν τινες ἐκ τοῦ λαοῦ συλλέξαι καὶ οὐχ εὔρον 28 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἕως τίνος οὐ βούλεσθε εἰσακούειν τὰς ἐντολάς μου καὶ τὸν νόμον μου 29 ἴδετε ὁ γὰρ κύριος ἔδωκεν ὑμῖν τὴν ἡμέραν ταύτην τὰ σάββατα διὰ τοῦτο αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τῆ ἡμέρα τῆ ἕκτη ἄρτους δύο ἡμερῶν καθήσεσθε ἕκαστος εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν μηδεὶς ἐκπορευέσθω ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τῆ ἡμέρα τῆ ἑβδόμη 30 καὶ ἐσαββάτισεν ὁ λαὸς τῆ ἡμέρα τῆ ἑβδόμη 31 καὶ ἐπωνόμασαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μαν ἦν δὲ ὡς σπέρμα κορίου λευκόν τὸ δὲ γεῦμα αὐτοῦ ὡς ἐγκρίς ἐν μέλιτι 32 εἶπεν δὲ Μωυσῆς τοῦτο τὸ

ρήμα ὃ συνέταξεν κύριος πλήσατε τὸ γομορ τοῦ μαν εἰς ἀποθήκην εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἵνα ἴδωσιν τὸν ἄρτον ὃν ἐφάγετε ὑμεῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ ὡς ἐξήγαγεν ὑμᾶς κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου **33** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων λαβὲ στάμνον χρυσοῦν ἓνα καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν πλήρες τὸ γομορ τοῦ μαν καὶ ἀποθήσεις αὐτὸ ἐναντίον τοῦ θεοῦ εἰς διατήρησιν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **34** ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ ἀπέθετο Ααρων ἐναντίον τοῦ μαρτυρίου εἰς διατήρησιν **35** οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραηλ ἔφαγον τὸ μαν ἔτη τεσσαράκοντα ἕως ἦλθον εἰς γῆν οἰκουμένην τὸ μαν ἐφάγοσαν ἕως παρεγένοντο εἰς μέρος τῆς Φοινίκης **36** τὸ δὲ γομορ τὸ δέκατον τῶν τριῶν μέτρων ἦν

17 καὶ ἀπῆρεν πᾶσα συναγωγή υἰῶν Ἰσραηλ ἐκ τῆς ἐρήμου Σιν κατὰ παρεμβολὰς αὐτῶν διὰ ῥήματος κυρίου καὶ παρενεβάλοσαν ἐν Ραφιδιν οὐκ ἦν δὲ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν **2** καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν λέγοντες δὸς ἡμῖν ὕδωρ ἵνα πίωμεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς τί λοιδορεῖσθέ μοι καὶ τί πειράζετε κύριον **3** ἐδίψησεν δὲ ἐκεῖ ὁ λαὸς ὕδατι καὶ ἐγόγγυζεν ἐκεῖ ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν λέγοντες ἵνα τί τοῦτο ἀνεβίβασας ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ τὰ κτήνη τῷ δίψει **4** ἐβόησεν δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον λέγων τί ποιήσω τῷ λαῷ τούτῳ ἔτι μικρὸν καὶ καταλιθοβολήσουσίν με **5** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν προπορεύου τοῦ λαοῦ τούτου λαβὲ δὲ μετὰ σεαυτοῦ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ράβδον ἐν ἣ ἐπάταξας τὸν ποταμόν λαβὲ ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ πορεύσῃ **6** ὅδε ἐγὼ ἔστηκα πρὸ τοῦ σέ ἐκεῖ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐν Χωρηβ καὶ πατάξεις τὴν πέτραν καὶ ἐξελεύσεται ἐξ αὐτῆς ὕδωρ καὶ πίεται ὁ λαός μου

ἐποίησεν δὲ Μωυσῆς οὕτως ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραηλ 7
καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου πειρασμὸς
καὶ λοιδορήσις διὰ τὴν λοιδορίαν τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ
διὰ τὸ πειράζειν κύριον λέγοντας εἰ ἔστιν κύριος ἐν ἡμῖν
ἢ οὐ 8 ἦλθεν δὲ Ἀμαληκ καὶ ἐπολέμει Ἰσραηλ ἐν Ραφιδίν
9 εἶπεν δὲ Μωυσῆς τῷ Ἰησοῦ ἐπίλεξον σεαυτῷ ἄνδρας
δυνατοὺς καὶ ἐξελθὼν παράταξαι τῷ Ἀμαληκ αὐριον
καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ καὶ ἡ
ράβδος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ μου 10 καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς
καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Μωυσῆς καὶ ἐξελθὼν παρετάξατο τῷ
Ἀμαληκ καὶ Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ Ωρ ἀνέβησαν ἐπὶ
τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ 11 καὶ ἐγένετο ὅταν ἐπῆρεν
Μωυσῆς τὰς χεῖρας κατίσχυεν Ἰσραηλ ὅταν δὲ καθῆκεν
τὰς χεῖρας κατίσχυεν Ἀμαληκ 12 αἱ δὲ χεῖρες Μωυσῆ
βαρεῖται καὶ λαβόντες λίθον ὑπέθηκαν ὑπ' αὐτόν καὶ
ἐκάθητο ἐπ' αὐτοῦ καὶ Ααρων καὶ Ωρ ἐστήριζον τὰς χεῖρας
αὐτοῦ ἐντεῦθεν εἷς καὶ ἐντεῦθεν εἷς καὶ ἐγένοντο αἱ
χεῖρες Μωυσῆ ἐστηριγμέναι ἕως δυσμῶν ἡλίου 13 καὶ
ἐτρέψατο Ἰησοῦς τὸν Ἀμαληκ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ
ἐν φόνῳ μαχαίρας 14 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν
κατάγραφον τοῦτο εἰς μνημόσυνον ἐν βιβλίῳ καὶ δὸς
εἰς τὰ ὦτα Ἰησοῦ ὅτι ἀλοιφῇ ἐξαλείψω τὸ μνημόσυνον
Ἀμαληκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν 15 καὶ ὠκοδόμησεν
Μωυσῆς θυσιαστήριον κυρίῳ καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ κύριός μου καταφυγή 16 ὅτι ἐν χειρὶ κρυφαία
πολεμεῖ κύριος ἐπὶ Ἀμαληκ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς

18 ἤκουσεν δὲ Ἰοθορ ὁ ἱερεὺς Μαδιαμ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ
πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος Ἰσραηλ τῷ ἑαυτοῦ λαῷ
ἐξήγαγεν γὰρ κύριος τὸν Ἰσραηλ ἐξ Αἰγύπτου 2 ἔλαβεν δὲ

Ιοθορ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ Σεπφωραν τὴν γυναῖκα Μωυσῆ
μετὰ τὴν ἄφρῃσιν αὐτῆς 3 καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ
ὄνομα τῶ ἐνὶ αὐτῶν Γηρσαμ λέγων πάροικος ἦμην ἐν γῆ
ἀλλοτρίᾳ 4 καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ελιεζερ λέγων
ὁ γὰρ θεὸς τοῦ πατρός μου βοηθός μου καὶ ἐξείλατό
με ἐκ χειρὸς Φαραω 5 καὶ ἐξῆλθεν Ιοθορ ὁ γαμβρὸς
Μωυσῆ καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ γυνὴ πρὸς Μωυσῆν εἰς τὴν
ἔρημον οὗ παρενέβαλεν ἐπ' ὄρους τοῦ θεοῦ 6 ἀνηγγέλη δὲ
Μωυσεῖ λέγοντες ἰδοὺ ὁ γαμβρὸς σου Ιοθορ παραγίνεται
πρὸς σέ καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ δύο υἱοὶ σου μετ' αὐτοῦ 7
ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς εἰς συνάντησιν τῶ γαμβρῶ αὐτοῦ καὶ
προσεκύνησεν αὐτῶ καὶ ἐφίλησεν αὐτόν καὶ ἠσπάσαντο
ἀλλήλους καὶ εἰσήγαγεν αὐτόν εἰς τὴν σκηνὴν 8 καὶ
διηγήσατο Μωυσῆς τῶ γαμβρῶ πάντα ὅσα ἐποίησεν
κύριος τῶ Φαραω καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις ἕνεκεν τοῦ Ἰσραηλ
καὶ πάντα τὸν μόχθον τὸν γενόμενον αὐτοῖς ἐν τῇ ὁδῶ
καὶ ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς κύριος ἐκ χειρὸς Φαραω καὶ ἐκ
χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων 9 ἐξέστη δὲ Ιοθορ ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησεν αὐτοῖς κύριος ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς
ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραω 10 καὶ εἶπεν
Ιοθορ εὐλογητὸς κύριος ὅτι ἐξείλατο τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ
χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραω 11 νῦν ἔγνω
ὅτι μέγας κύριος παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς ἕνεκεν τούτου
ὅτι ἐπέθεντο αὐτοῖς 12 καὶ ἔλαβεν Ιοθορ ὁ γαμβρὸς
Μωυσῆ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας τῶ θεῶ παρεγένετο
δὲ Ααρων καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραηλ συμφαγεῖν
ἄρτον μετὰ τοῦ γαμβροῦ Μωυσῆ ἐναντίον τοῦ θεοῦ 13
καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν ἐπαύριον συνεκάθισεν Μωυσῆς
κρίνειν τὸν λαὸν παρῆσθηκει δὲ πᾶς ὁ λαὸς Μωυσεῖ

ἀπὸ πρωίθεν ἕως ἑσπέρας **14** καὶ ἰδὼν Ἰοθορ πάντα ὅσα ἐποίει τῷ λαῷ λέγει τί τοῦτο ὃ σὺ ποιεῖς τῷ λαῷ διὰ τί σὺ κάθησαι μόνος πᾶς δὲ ὁ λαὸς παρέστηκέν σοι ἀπὸ πρωίθεν ἕως δείλης **15** καὶ λέγει Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ ὅτι παραγίνεται πρὸς με ὁ λαὸς ἐκζητῆσαι κρίσιν παρὰ τοῦ θεοῦ **16** ὅταν γὰρ γένηται αὐτοῖς ἀντιλογία καὶ ἔλθωσι πρὸς με διακρίνω ἕκαστον καὶ συμβιβάζω αὐτούς τὰ προστάγματα τοῦ θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ **17** εἶπεν δὲ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ πρὸς αὐτόν οὐκ ὀρθῶς σὺ ποιεῖς τὸ ῥῆμα τοῦτο **18** φθορᾶ καταφθάρηση ἀνυπομονήτῳ καὶ σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος ὅς ἐστιν μετὰ σοῦ βαρὺ σοι τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐ δυνήσῃ ποιεῖν μόνος **19** νῦν οὖν ἄκουσόν μου καὶ συμβουλεύσω σοι καὶ ἔσται ὁ θεὸς μετὰ σοῦ γίνου σὺ τῷ λαῷ τὰ πρὸς τὸν θεὸν καὶ ἀνοίσεις τοὺς λόγους αὐτῶν πρὸς τὸν θεὸν **20** καὶ διαμαρτυρῆ αὐτοῖς τὰ προστάγματα τοῦ θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ σημανεῖς αὐτοῖς τὰς ὁδοὺς ἐν αἷς πορεύσονται ἐν αὐταῖς καὶ τὰ ἔργα ἃ ποιήσουσιν **21** καὶ σὺ σεαυτῷ σκέψαι ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ ἄνδρας δυνατοὺς θεοσεβεῖς ἄνδρας δικαίους μισοῦντας ὑπερηφανίαν καὶ καταστήσεις αὐτούς ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους **22** καὶ κρινοῦσιν τὸν λαὸν πᾶσαν ὥραν τὸ δὲ ῥῆμα τὸ ὑπέρογκον ἀνοίσουσιν ἐπὶ σέ τὰ δὲ βραχέα τῶν κριμάτων κρινοῦσιν αὐτοὶ καὶ κουφιοῦσιν ἀπὸ σοῦ καὶ συναντιλήμψονταί σοι **23** ἐὰν τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσης κατισχύσει σε ὁ θεός καὶ δυνήσῃ παραστῆναι καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὸν ἑαυτοῦ τόπον μετ' εἰρήνης ἵξει **24** ἤκουσεν δὲ Μωυσῆς τῆς φωνῆς τοῦ γαμβροῦ καὶ ἐποίησεν ὅσα αὐτῷ εἶπεν **25**

καὶ ἐπέλεξεν Μωυσῆς ἄνδρας δυνατοὺς ἀπὸ παντὸς
Ἰσραηλ καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ
ἐκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους
26 καὶ ἐκρίνοσαν τὸν λαὸν πᾶσαν ὥραν πᾶν δὲ ῥῆμα
ὑπέρογκον ἀνεφέροσαν ἐπὶ Μωυσῆν πᾶν δὲ ῥῆμα ἐλαφρὸν
ἐκρίνοσαν αὐτοί 27 ἐξαπέστειλεν δὲ Μωυσῆς τὸν ἑαυτοῦ
γαμβρόν καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ

19 τοῦ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραηλ
ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἦλθοσαν εἰς τὴν ἔρημον
τοῦ Σινα 2 καὶ ἐξῆραν ἐκ Ραφιδιν καὶ ἦλθοσαν εἰς τὴν
ἔρημον τοῦ Σινα καὶ παρενέβαλεν ἐκεῖ Ἰσραηλ κατέναντι
τοῦ ὄρους 3 καὶ Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ καὶ
ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ θεὸς ἐκ τοῦ ὄρους λέγων τάδε ἐρεῖς τῷ
οἴκῳ Ἰακωβ καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ 4 αὐτοὶ
ἐωράκατε ὅσα πεποίηκα τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ ἀνέλαβον
ὑμᾶς ὡσεὶ ἐπὶ πτερύγων ἀετῶν καὶ προσηγαγόμεν ὑμᾶς
πρὸς ἑμαυτόν 5 καὶ νῦν ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς
φωνῆς καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην μου ἔσεσθέ μοι λαὸς
περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν ἐμῆ γὰρ ἐστὶν πᾶσα
ἡ γῆ 6 ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασιλείον ἱεράτευμα καὶ
ἔθνος ἅγιον ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ
7 ἦλθεν δὲ Μωυσῆς καὶ ἐκάλεσεν τοὺς πρεσβυτέρους
τοῦ λαοῦ καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς πάντας τοὺς λόγους
τούτους οὐς συνέταξεν αὐτῷ ὁ θεός 8 ἀπεκρίθη δὲ
πᾶς ὁ λαὸς ὁμοθυμαδὸν καὶ εἶπαν πάντα ὅσα εἶπεν ὁ
θεὸς ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα ἀνήνεγκεν δὲ Μωυσῆς
τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν θεόν 9 εἶπεν δὲ κύριος
πρὸς Μωυσῆν ἰδοὺ ἐγὼ παραγίνομαι πρὸς σὲ ἐν στύλῳ
νεφέλης ἵνα ἀκούσῃ ὁ λαὸς λαλοῦντός μου πρὸς σὲ καὶ

σοὶ πιστεύσωσιν εἰς τὸν αἰῶνα ἀνήγγειλεν δὲ Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ πρὸς κύριον **10** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καταβάς διαμάρτυραι τῷ λαῷ καὶ ἄγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια **11** καὶ ἕστωσαν ἕτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινα ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ **12** καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ λέγων προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος καὶ θιγεῖν τι αὐτοῦ πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ὄρους θανάτῳ τελευτήσει **13** οὐχ ἄψεται αὐτοῦ χεὶρ ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται ἕαν τε κτῆνος ἕαν τε ἄνθρωπος οὐ ζήσεται ὅταν αἰ φωναὶ καὶ αἰ σάλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος **14** κατέβη δὲ Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἠγίασεν αὐτούς καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια **15** καὶ εἶπεν τῷ λαῷ γίνεσθε ἕτοιμοι τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικί **16** ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γενηθέντος πρὸς ὄρθρον καὶ ἐγίνοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπ' ὄρους Σινα φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ παρεμβολῇ **17** καὶ ἐξήγαγεν Μωυσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος **18** τὸ δὲ ὄρος τὸ Σινα ἐκαπνίζετο ὅλον διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ' αὐτὸ τὸν θεὸν ἐν πυρί καὶ ἀνέβαινεν ὁ καπνὸς ὡς καπνὸς καμίνου καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα **19** ἐγίνοντο δὲ αἰ φωναὶ τῆς σάλπιγγος προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι σφόδρα Μωυσῆς ἐλάλει ὁ δὲ θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ **20** κατέβη δὲ κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινα ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους καὶ ἐκάλεσεν

κύριος Μωυσην ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους καὶ ἀνέβη Μωυσῆς **21** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Μωυσην λέγων καταβάς διαμάρτυραι τῷ λαῷ μήποτε ἐγγίσωσιν πρὸς τὸν θεὸν κατανοῆσαι καὶ πέσωσιν ἐξ αὐτῶν πλῆθος **22** καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ ἐγγίζοντες κυρίῳ τῷ θεῷ ἀγιασθήτωσαν μήποτε ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτῶν κύριος **23** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν οὐ δυνήσεται ὁ λαὸς προσαναβῆναι πρὸς τὸ ὄρος τὸ Σινα σὺ γὰρ διαμεμαρτύρησαι ἡμῖν λέγων ἀφόρισαι τὸ ὄρος καὶ ἀγιάσαι αὐτό **24** εἶπεν δὲ αὐτῷ κύριος βάδιζε κατάβηθι καὶ ἀνάβηθι σὺ καὶ Ααρων μετὰ σοῦ οἱ δὲ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς μὴ βιαζέσθωσαν ἀναβῆναι πρὸς τὸν θεόν μήποτε ἀπολέσῃ ἀπ' αὐτῶν κύριος **25** κατέβη δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν καὶ εἶπεν αὐτοῖς

20 καὶ ἐλάλησεν κύριος πάντας τοὺς λόγους τούτους λέγων **2** ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς σου ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας **3** οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ **4** οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς **5** οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος ὁ θεὸς σου θεὸς ζηλωτῆς ἀποδιδοῦς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσίν με **6** καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσίν με καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰ προστάγματά μου **7** οὐ λήμψη τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ οὐ γὰρ μὴ καθάρσις κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ **8** μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν **9** ἕξ ἡμέρας ἐργᾶ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου **10** τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα κυρίῳ τῷ θεῷ σου

οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ
θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου ὁ βοῦς σου καὶ
τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ πᾶν κτήνός σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ
παροικῶν ἐν σοί **11** ἐν γὰρ ἑξ ἡμέραις ἐποίησεν κύριος
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτοῖς καὶ κατέπαυσεν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ διὰ τοῦτο
εὐλόγησεν κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν
αὐτήν **12** τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα ἵνα εὖ σοι
γένηται καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς
ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **13** οὐ μοιχεύσεις **14** οὐ
κλέψεις **15** οὐ φονεύσεις **16** οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ
τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ **17** οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν
γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ
πλησίον σου οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ
οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοῦς αὐτοῦ οὔτε τοῦ
ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ οὔτε ὅσα
τῷ πλησίον σου ἐστίν **18** καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἑώρα τὴν φωνὴν
καὶ τὰς λαμπάδας καὶ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ τὸ
ὄρος τὸ καπνίζον φοβηθέντες δὲ πᾶς ὁ λαὸς ἔστησαν
μακρόθεν **19** καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν λάλησον σὺ ἡμῖν καὶ
μὴ λαλείτω πρὸς ἡμᾶς ὁ θεός μήποτε ἀποθάνωμεν **20** καὶ
λέγει αὐτοῖς Μωυσῆς θαρσεῖτε ἕνεκεν γὰρ τοῦ πειράσαι
ὑμᾶς παρεγενήθη ὁ θεὸς πρὸς ὑμᾶς ὅπως ἂν γένηται ὁ
φόβος αὐτοῦ ἐν ὑμῖν ἵνα μὴ ἀμαρτάνητε **21** εἰστίκει δὲ ὁ
λαὸς μακρόθεν Μωυσῆς δὲ εἰσῆλθεν εἰς τὸν γνόφον οὗ
ἦν ὁ θεός **22** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν τάδε ἔρεῖς
τῷ οἴκῳ Ιακωβ καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὑμεῖς
ἑωράκατε ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λελάληκα πρὸς ὑμᾶς **23** οὐ
ποιήσετε ἑαυτοῖς θεοὺς ἀργυροῦς καὶ θεοὺς χρυσοῦς οὐ

ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς **24** θυσιαστήριον ἐκ γῆς ποιήσετέ μοι καὶ θύσετε ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἂν ἐπονομάσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἦξω πρὸς σὲ καὶ εὐλογήσω σε **25** ἂν δὲ θυσιαστήριον ἐκ λίθων ποιῆς μοι οὐκ οἰκοδομήσεις αὐτοὺς τμητούς τὸ γὰρ ἐγχειρίδιόν σου ἐπιβέβληκας ἐπ' αὐτούς καὶ μεμΐανται **26** οὐκ ἀναβήσῃ ἐν ἀναβαθμίσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου ὅπως ἂν μὴ ἀποκαλύψῃς τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐπ' αὐτοῦ

21 καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα ἃ παραθήσεις ἐνώπιον αὐτῶν **2** ἂν κτήσῃ παῖδα Εβραῖον ἕξ ἔτη δουλεύσει σοι τῷ δὲ ἐβδόμῳ ἔτει ἀπελεύσεται ἐλεύθερος δωρεάν **3** ἂν αὐτὸς μόνος εἰσέλθῃ καὶ μόνος ἐξελεύσεται ἂν δὲ γυνὴ συνεισέλθῃ μετ' αὐτοῦ ἐξελεύσεται καὶ ἡ γυνὴ μετ' αὐτοῦ **4** ἂν δὲ ὁ κύριος δῶ αὐτῷ γυναῖκα καὶ τέκη αὐτῷ υἱοὺς ἢ θυγατέρας ἢ γυνὴ καὶ τὰ παιδιά ἔσται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ αὐτὸς δὲ μόνος ἐξελεύσεται **5** ἂν δὲ ἀποκριθεὶς εἴπῃ ὁ παῖς ἠγάπηκα τὸν κύριόν μου καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά οὐκ ἀποτρέχω ἐλεύθερος **6** προσάξει αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρὸς τὸ κριτήριον τοῦ θεοῦ καὶ τότε προσάξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θύραν ἐπὶ τὸν σταθμόν καὶ τρυπήσει αὐτοῦ ὁ κύριος τὸ οὖς τῷ ὀπητίῳ καὶ δουλεύσει αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα **7** ἂν δέ τις ἀποδῶται τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα οἰκέτιν οὐκ ἀπελεύσεται ὥσπερ ἀποτρέχουσιν αἱ δοῦλαι **8** ἂν μὴ εὐαρεστήσῃ τῷ κυρίῳ αὐτῆς ἦν αὐτῷ καθωμολογήσατο ἀπολυτρώσει αὐτήν ἔθνη δὲ ἄλλοτριῳ οὐ κύριός ἐστιν πωλεῖν αὐτήν ὅτι ἠθέτησεν ἐν αὐτῇ **9** ἂν δὲ τῷ υἱῷ καθωμολογήσῃται αὐτήν κατὰ τὸ δικαίωμα τῶν θυγατέρων ποιήσει αὐτῇ **10**

ἐὰν δὲ ἄλλην λάβῃ ἐαυτῷ τὰ δέοντα καὶ τὸν ἱματισμὸν
καὶ τὴν ὁμιλίαν αὐτῆς οὐκ ἀποστερήσει **11** ἐὰν δὲ τὰ
τρία ταῦτα μὴ ποιήσῃ αὐτῇ ἐξελεύσεται δωρεὰν ἄνευ
ἀργυρίου **12** ἐὰν δὲ πατάξῃ τίς τινα καὶ ἀποθάνῃ θανάτῳ
θανατούσθῳ **13** ὁ δὲ οὐχ ἐκὼν ἀλλὰ ὁ θεὸς παρέδωκεν
εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ δώσω σοι τόπον οὗ φεύξεται ἐκεῖ ὁ
φονεύσας **14** ἐὰν δὲ τις ἐπιθῆται τῷ πλησίον ἀποκτεῖναι
αὐτὸν δόλω καὶ καταφύγῃ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου
λήμψῃ αὐτὸν θανατῶσαι **15** ὃς τύπτει πατέρα αὐτοῦ ἢ
μητέρα αὐτοῦ θανάτῳ θανατούσθῳ **16** ὁ κακολογῶν
πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ τελευτήσῃ θανάτῳ **17** ὃς
ἐὰν κλέψῃ τίς τινα τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ καταδυναστεύσας
αὐτὸν ἀποδῶται καὶ εὐρεθῇ ἐν αὐτῷ θανάτῳ τελευτάτῳ
18 ἐὰν δὲ λοιδορῶνται δύο ἄνδρες καὶ πατάξῃ τις τὸν
πλησίον λίθῳ ἢ πυγμῇ καὶ μὴ ἀποθάνῃ κατακλιθῇ δὲ ἐπὶ
τὴν κοίτην **19** ἐὰν ἐξαναστὰς ὁ ἄνθρωπος περιπατήσῃ ἔξω
ἐπὶ ῥάβδου ἀθῶος ἔσται ὁ πατάξας πλὴν τῆς ἀργίας αὐτοῦ
ἀποτεῖσει καὶ τὰ ἰατρεῖα **20** ἐὰν δὲ τις πατάξῃ τὸν παῖδα
αὐτοῦ ἢ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ ἐν ῥάβδῳ καὶ ἀποθάνῃ ὑπὸ
τὰς χεῖρας αὐτοῦ δίκη ἐκδικηθήτω **21** ἐὰν δὲ διαβιώσῃ
ἡμέραν μίαν ἢ δύο οὐκ ἐκδικηθήσεται τὸ γὰρ ἀργύριον
αὐτοῦ ἐστίν **22** ἐὰν δὲ μάχωνται δύο ἄνδρες καὶ πατάξωσιν
γυναῖκα ἐν γαστρὶ ἔχουσιν καὶ ἐξέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς
μὴ ἐξεικονισμένον ἐπιζήμιον ζημιωθήσεται καθότι ἂν
ἐπιβάλῃ ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς δώσει μετὰ ἀξιώματος **23**
ἐὰν δὲ ἐξεικονισμένον ᾖ δώσει ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς **24**
ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος χεῖρα ἀντὶ
χειρὸς πόδα ἀντὶ ποδός **25** κατάκαυμα ἀντὶ κατακαύματος
τραῦμα ἀντὶ τραύματος μώλωπα ἀντὶ μώλωπος **26**

ἐὰν δέ τις πατάξῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ καὶ ἐκτυφλώσῃ ἐλευθέρους ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτῶν 27 ἐὰν δὲ τὸν ὀδόντα τοῦ οἰκέτου ἢ τὸν ὀδόντα τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ ἐκκόψῃ ἐλευθέρους ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὀδόντος αὐτῶν 28 ἐὰν δὲ κερατίσῃ ταῦρος ἄνδρα ἢ γυναῖκα καὶ ἀποθάνῃ λίθοις λιθοβοληθήσεται ὁ ταῦρος καὶ οὐ βρωθήσεται τὰ κρέα αὐτοῦ ὁ δὲ κύριος τοῦ ταύρου ἄθῳος ἔσται 29 ἐὰν δὲ ὁ ταῦρος κερατιστῆς ἢ πρὸ τῆς ἐχθῆς καὶ πρὸ τῆς τρίτης καὶ διαμαρτύρωνται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτόν ἀνέλη δὲ ἄνδρα ἢ γυναῖκα ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ προσάποθανεῖται 30 ἐὰν δὲ λύτρα ἐπιβληθῇ αὐτῷ δώσει λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅσα ἐὰν ἐπιβάλωσιν αὐτῷ 31 ἐὰν δὲ υἷὸν ἢ θυγατέρα κερατίσῃ κατὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ποιήσουσιν αὐτῷ 32 ἐὰν δὲ παῖδα κερατίσῃ ὁ ταῦρος ἢ παιδίσκην ἀργυρίου τριάκοντα δίδραχμα δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν καὶ ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται 33 ἐὰν δὲ τις ἀνοίξῃ λάκκον ἢ λατομήσῃ λάκκον καὶ μὴ καλύψῃ αὐτόν καὶ ἐμπέσῃ ἐκεῖ μόσχος ἢ ὄνος 34 ὁ κύριος τοῦ λάκκου ἀποτεῖσει ἀργύριον δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν τὸ δὲ τετελευτηκὸς αὐτῷ ἔσται 35 ἐὰν δὲ κερατίσῃ τινὸς ταῦρος τὸν ταῦρον τοῦ πλησίον καὶ τελευτήσῃ ἀποδώσονται τὸν ταῦρον τὸν ζῶντα καὶ διελοῦνται τὸ ἀργύριον αὐτοῦ καὶ τὸν ταῦρον τὸν τεθνηκότα διελοῦνται 36 ἐὰν δὲ γνωρίζηται ὁ ταῦρος ὅτι κερατιστῆς ἐστὶν πρὸ τῆς ἐχθῆς καὶ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας καὶ διαμεμαρτυρημένοι ᾧσιν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτόν ἀποτεῖσει ταῦρον ἀντὶ ταύρου ὁ δὲ τετελευτηκὸς αὐτῷ ἔσται

22 ἐὰν δέ τις κλέψῃ μόσχον ἢ πρόβατον καὶ σφάξῃ αὐτὸ ἢ ἀποδῶται πέντε μόσχους ἀποτείνει ἀντὶ τοῦ μόσχου καὶ τέσσαρα πρόβατα ἀντὶ τοῦ προβάτου **2** ἐὰν δὲ ἐν τῷ διορύγματι εὐρεθῇ ὁ κλέπτης καὶ πληγείς ἀποθάνῃ οὐκ ἔστιν αὐτῷ φόνος **3** ἐὰν δὲ ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ ἔνοχος ἔστιν ἀνταποθανεῖται ἐὰν δὲ μὴ ὑπάρχῃ αὐτῷ πραθίτῳ ἀντὶ τοῦ κλέμματος **4** ἐὰν δὲ καταλημφθῇ καὶ εὐρεθῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κλέμμα ἀπὸ τε ὄνου ἕως προβάτου ζῶντα διπλᾶ αὐτὰ ἀποτείνει **5** ἐὰν δὲ καταβοσκήσῃ τις ἀγρὸν ἢ ἀμπελῶνα καὶ ἀφῇ τὸ κτήνος αὐτοῦ καταβοσκήσῃ ἀγρὸν ἕτερον ἀποτείνει ἐκ τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ γένημα αὐτοῦ ἐὰν δὲ πάντα τὸν ἀγρὸν καταβοσκήσῃ τὰ βέλτιστα τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ καὶ τὰ βέλτιστα τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ ἀποτείνει **6** ἐὰν δὲ ἐξελθὸν πῦρ εὗρῃ ἀκάνθας καὶ προσεμπρήσῃ ἄλωνα ἢ στάχυν ἢ πεδίον ἀποτείνει ὁ τὸ πῦρ ἐκκαύσας **7** ἐὰν δὲ τις δῶ τῷ πλησίον ἀργύριον ἢ σκεύη φυλάξαι καὶ κλαπῇ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἀνθρώπου ἐὰν εὐρεθῇ ὁ κλέψας ἀποτείνει διπλοῦν **8** ἐὰν δὲ μὴ εὐρεθῇ ὁ κλέψας προσελεύσεται ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ὀμεῖται ἢ μὴν μὴ αὐτὸς πεπονηρεῦσθαι ἐφ' ὅλης τῆς παρακαταθήκης τοῦ πλησίον **9** κατὰ πᾶν ῥητὸν ἀδίκημα περὶ τε μόσχου καὶ ὑποζυγίου καὶ προβάτου καὶ ἱματίου καὶ πάσης ἀπωλείας τῆς ἐγκαλουμένης ὅ τι οὖν ἂν ᾗ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐλεύσεται ἡ κρίσις ἀμφοτέρων καὶ ὁ ἀλοῦς διὰ τοῦ θεοῦ ἀποτείνει διπλοῦν τῷ πλησίον **10** ἐὰν δὲ τις δῶ τῷ πλησίον ὑποζύγιον ἢ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ πᾶν κτήνος φυλάξαι καὶ συντριβῇ ἢ τελευτήσῃ ἢ αἰχμάλωτον γένηται καὶ μηδεὶς γινῶ **11** ὄρκος ἔσται τοῦ θεοῦ ἀνά μέσον ἀμφοτέρων ἢ μὴν

μη αὐτὸν πεπονηρεῦσθαι καθ' ὅλης τῆς παρακαταθήκης
τοῦ πλησίον καὶ οὕτως προσδέξεται ὁ κύριος αὐτοῦ καὶ
οὐκ ἀποτείσει **12** ἐὰν δὲ κλαπῆ παρ' αὐτοῦ ἀποτείσει τῷ
κυρίῳ **13** ἐὰν δὲ θηριάλωτον γένηται ἄξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν
θήραν καὶ οὐκ ἀποτείσει **14** ἐὰν δὲ αἰτήσῃ τις παρὰ τοῦ
πλησίον καὶ συντριβῆ ἢ ἀποθάνῃ ἢ αἰχμάλωτον γένηται ὁ
δὲ κύριος μὴ ᾗ μετ' αὐτοῦ ἀποτείσει **15** ἐὰν δὲ ὁ κύριος ᾗ
μετ' αὐτοῦ οὐκ ἀποτείσει ἐὰν δὲ μισθωτὸς ᾗ ἔσται αὐτῷ
ἀντὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ **16** ἐὰν δὲ ἀπατήσῃ τις παρθένον
ἀμνήστευτον καὶ κοιμηθῆ μετ' αὐτῆς φερνῆ φερνιεῖ
αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα **17** ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ
καὶ μὴ βούληται ὁ πατὴρ αὐτῆς δοῦναι αὐτὴν αὐτῷ
γυναῖκα ἀργύριον ἀποτείσει τῷ πατρὶ καθ' ὅσον ἐστὶν
ἡ φερνὴ τῶν παρθένων **18** φαρμακοὺς οὐ περιποιήσετε
19 πᾶν κοιμώμενον μετὰ κτήνους θανάτῳ ἀποκτενεῖτε
αὐτούς **20** ὁ θυσιάζων θεοῖς θανάτῳ ὀλεθρευθήσεται
πλὴν κυρίῳ μόνῳ **21** καὶ προσήλυτον οὐ κακώσετε οὐδὲ
μὴ θλίψῃτε αὐτόν ἦτε γὰρ προσήλυτοι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ
22 πᾶσαν χήραν καὶ ὀρφανὸν οὐ κακώσετε **23** ἐὰν δὲ
κακίᾳ κακώσῃτε αὐτούς καὶ κεκράξαντες καταβοήσωσι
πρὸς με ἀκοῇ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτῶν **24** καὶ
ὀργισθήσομαι θυμῷ καὶ ἀποκτενῶ ὑμᾶς μαχαίρᾳ καὶ
ἔσονται αἱ γυναῖκες ὑμῶν χῆραι καὶ τὰ παιδιά ὑμῶν
ὀρφανά **25** ἐὰν δὲ ἀργύριον ἐκδανείσῃς τῷ ἀδελφῷ
τῷ πενιχρῷ παρὰ σοί οὐκ ἔσῃ αὐτὸν κατεπείγων οὐκ
ἐπιθήσεις αὐτῷ τόκον **26** ἐὰν δὲ ἐνεχύρασμα ἐνεχυράσῃς
τὸ ἱμάτιον τοῦ πλησίον πρὸ δυσμῶν ἡλίου ἀποδώσεις
αὐτῷ **27** ἔστιν γὰρ τοῦτο περιβόλαιον αὐτοῦ μόνον τοῦτο
τὸ ἱμάτιον ἀσχημοσύνης αὐτοῦ ἐν τίνι κοιμηθήσεται ἐὰν

οὖν καταβολή σου πρὸς με εἰσακούσομαι αὐτοῦ ἐλεήμων
γάρ εἰμι **28** θεοὺς οὐ κακολογήσεις καὶ ἄρχοντας τοῦ λαοῦ
σου οὐ κακῶς ἐρεῖς **29** ἀπαρχὰς ἄλωνος καὶ ληνοῦ σου οὐ
καθυστερήσεις τὰ πρωτότοκα τῶν υἰῶν σου δώσεις ἐμοί
30 οὕτως ποιήσεις τὸν μόσχον σου καὶ τὸ πρόβατόν σου
καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου ἑπτὰ ἡμέρας ἔσται ὑπὸ τὴν μητέρα
τῆ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἀποδώσεις μοι αὐτό **31** καὶ ἄνδρες
ἅγιοι ἔσεσθέ μοι καὶ κρέας θηριάλωτον οὐκ ἔδεσθε τῷ
κυνὶ ἀπορρίψατε αὐτό

23 οὐ παραδέξῃ ἀκοήν ματαίαν οὐ συγκαταθήσῃ μετὰ τοῦ
ἀδίκου γενέσθαι μάρτυς ἄδικος **2** οὐκ ἔση μετὰ πλειόνων
ἐπὶ κακία οὐ προστεθήσῃ μετὰ πλήθους ἐκκλῖναι μετὰ
πλειόνων ὥστε ἐκκλῖναι κρίσιν **3** καὶ πένητα οὐκ ἐλεήσεις
ἐν κρίσει **4** ἐὰν δὲ συναντήσῃς τῷ βοὶ τοῦ ἐχθροῦ σου ἢ
τῷ ὑποζυγίῳ αὐτοῦ πλανωμένοις ἀποστρέψας ἀποδώσεις
αὐτῷ **5** ἐὰν δὲ ἴδῃς τὸ ὑποζύγιον τοῦ ἐχθροῦ σου πεπτωκὸς
ὑπὸ τὸν γόμον αὐτοῦ οὐ παρελεύσῃ αὐτό ἀλλὰ συνεγερεῖς
αὐτό μετ' αὐτοῦ **6** οὐ διαστρέψεις κρίμα πένητος ἐν
κρίσει αὐτοῦ **7** ἀπὸ παντὸς ῥήματος ἀδίκου ἀποστήσῃ
ἀθῶνον καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς καὶ οὐ δικαιώσεις τὸν
ἀσεβῆ ἕνεκεν δώρων **8** καὶ δῶρα οὐ λήμψῃ τὰ γὰρ δῶρα
ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς βλεπόντων καὶ λυμαίνεται ῥήματα
δίκαια **9** καὶ προσήλυτον οὐ θλίψετε ὑμεῖς γὰρ οἴδατε τὴν
ψυχὴν τοῦ προσηλύτου αὐτοὶ γὰρ προσήλυτοι ἦτε ἐν γῆ
Αἰγύπτῳ **10** ἕξ ἔτη σπερεῖς τὴν γῆν σου καὶ συνάξεις τὰ
γενήματα αὐτῆς **11** τῷ δὲ ἐβδόμῳ ἄφεςιν ποιήσεις καὶ
ἀνήσεις αὐτήν καὶ ἔδονται οἱ πτωχοὶ τοῦ ἔθνους σου τὰ
δὲ ὑπολειπόμενα ἔδεται τὰ ἄγρια θηρία οὕτως ποιήσεις
τὸν ἀμπελῶνά σου καὶ τὸν ἐλαιῶνά σου **12** ἕξ ἡμέρας

ποιήσεις τὰ ἔργα σου τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀνάπαυσις
ἵνα ἀναπαύσῃται ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ
ἵνα ἀναψύξῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου καὶ ὁ προσήλυτος
13 πάντα ὅσα εἶρηκα πρὸς ὑμᾶς φυλάξασθε καὶ ὄνομα
θεῶν ἐτέρων οὐκ ἀναμνησθήσεσθε οὐδὲ μὴ ἀκουσθῆ
ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν **14** τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ
ἐορτάσατέ μοι **15** τὴν ἐορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξασθε
ποιεῖν ἑπτὰ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα καθάπερ ἐνετειλάμην
σοι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ μηνὸς τῶν νέων ἐν γὰρ αὐτῷ
ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός
16 καὶ ἐορτὴν θερισμοῦ πρωτογενημάτων ποιήσεις τῶν
ἔργων σου ὧν ἐὰν σπείρης ἐν τῷ ἀγρῷ σου καὶ ἐορτὴν
συντελείας ἐπ' ἐξόδου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν
ἔργων σου τῶν ἐκ τοῦ ἀγροῦ σου **17** τρεῖς καιροὺς τοῦ
ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον κυρίου
τοῦ θεοῦ σου **18** ὅταν γὰρ ἐκβάλω ἔθνη ἀπὸ προσώπου
σου καὶ ἐμπλατύνω τὰ ὄρια σου οὐ θύσεις ἐπὶ ζύμη αἶμα
θυσιάσματός μου οὐδὲ μὴ κοιμηθῆ στέαρ τῆς ἐορτῆς
μου ἕως πρωῒ **19** τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογενημάτων τῆς
γῆς σου εἰσοίσεις εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου
οὐχ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ **20** καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου ἵνα
φυλάξῃ σε ἐν τῇ ὁδῷ ὅπως εἰσαγάγῃ σε εἰς τὴν γῆν ἣν
ἠτοίμασά σοι **21** πρόσεχε σεαυτῷ καὶ εἰσάκουε αὐτοῦ
καὶ μὴ ἀπειθῆι αὐτῷ οὐ γὰρ μὴ ὑποστείληταί σε τὸ γὰρ
ὄνομά μου ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ **22** ἐὰν ἀκοῆ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς
φωνῆς καὶ ποιήσης πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι καὶ
φυλάξητε τὴν διαθήκην μου ἔσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος
ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν ἐμὴ γάρ ἐστὶν πᾶσα ἡ γῆ ὑμεῖς δὲ

ἔσεσθέ μοι βασίλειον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον ταῦτα τὰ
ρήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκοῆ ἀκούσητε τῆς
φωνῆς μου καὶ ποιήσης πάντα ὅσα ἂν εἶπω σοὶ ἐχθρεύσω
τοῖς ἐχθροῖς σου καὶ ἀντικείμενοι τοῖς ἀντικειμένοις
σοὶ **23** πορεύσεται γὰρ ὁ ἄγγελός μου ἡγούμενός σου
καὶ εἰσάξει σε πρὸς τὸν Ἀμορραῖον καὶ Χετταῖον καὶ
Φερεζαῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Ευαῖον καὶ
Ιεβουσαῖον καὶ ἐκτρίψω αὐτούς **24** οὐ προσκυνήσεις τοῖς
θεοῖς αὐτῶν οὐδὲ μὴ λατρεύσης αὐτοῖς οὐ ποιήσεις κατὰ
τὰ ἔργα αὐτῶν ἀλλὰ καθαιρέσει καθελεῖς καὶ συντρίβων
συντρίψεις τὰς στήλας αὐτῶν **25** καὶ λατρεύσεις κυρίῳ
τῷ θεῷ σου καὶ εὐλογήσω τὸν ἄρτον σου καὶ τὸν οἶνον
σου καὶ τὸ ὕδωρ σου καὶ ἀποστρέψω μαλακίαν ἀφ' ὑμῶν
26 οὐκ ἔσται ἄγονος οὐδὲ στεῖρα ἐπὶ τῆς γῆς σου τὸν
ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σου ἀναπληρώσω **27** καὶ τὸν φόβον
ἀποστελῶ ἡγούμενόν σου καὶ ἐκστήσω πάντα τὰ ἔθνη
εἰς οὓς σὺ εἰσπορεύῃ εἰς αὐτούς καὶ δώσω πάντας τοὺς
ὑπεναντίους σου φυγάδας **28** καὶ ἀποστελῶ τὰς σφηκίας
προτέρας σου καὶ ἐκβαλεῖ τοὺς Ἀμορραῖους καὶ τοὺς
Ευαῖους καὶ τοὺς Χαναναῖους καὶ τοὺς Χετταῖους ἀπὸ σοῦ
29 οὐκ ἐκβαλῶ αὐτούς ἐν ἐνιαυτῷ ἐνὶ ἵνα μὴ γένηται ἡ
γῆ ἔρημος καὶ πολλὰ γένηται ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τῆς γῆς
30 κατὰ μικρὸν μικρὸν ἐκβαλῶ αὐτούς ἀπὸ σοῦ ἕως ἂν
αὐξηθῆς καὶ κληρονομήσης τὴν γῆν **31** καὶ θήσω τὰ
ὄριά σου ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἕως τῆς θαλάσσης
τῆς Φυλιστιμ καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ μεγάλου
ποταμοῦ Εὐφράτου καὶ παραδώσω εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν
τοὺς ἐγκαθημένους ἐν τῇ γῇ καὶ ἐκβαλῶ αὐτούς ἀπὸ σοῦ
32 οὐ συγκαταθήσῃ αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν διαθήκη

33 καὶ οὐκ ἐγκαθήσονται ἐν τῇ γῆ σου ἵνα μὴ ἀμαρτεῖν σε ποιήσωσιν πρὸς με ἐὰν γὰρ δουλεύσης τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὗτοι ἔσονται σοι πρόσκομμα

24 καὶ Μωυσῆ εἶπεν ἀνάβηθι πρὸς κύριον σὺ καὶ Ααρων καὶ Ναδαβ καὶ Αβιουδ καὶ ἑβδομήκοντα τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραηλ καὶ προσκυνήσουσιν μακρόθεν τῷ κυρίῳ 2 καὶ ἐγγιεῖ Μωυσῆς μόνος πρὸς τὸν θεόν αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγγιούσιν ὁ δὲ λαὸς οὐ συναναβήσεται μετ' αὐτῶν 3 εἰσηλθεν δὲ Μωυσῆς καὶ διηγήσατο τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ δικαιώματα ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς φωνῇ μιᾷ λέγοντες πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησεν κύριος ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα 4 καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς πάντα τὰ ῥήματα κυρίου ὀρθρίσας δὲ Μωυσῆς τὸ πρωὶ ᾠκοδόμησεν θυσιαστήριον ὑπὸ τὸ ὄρος καὶ δώδεκα λίθους εἰς τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραηλ 5 καὶ ἐξαπέστειλεν τοὺς νεανίσκους τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώματα καὶ ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίου τῷ θεῷ μοσχάρια 6 λαβῶν δὲ Μωυσῆς τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος ἐνέχεεν εἰς κρατῆρας τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ αἵματος προσέχεεν πρὸς τὸ θυσιαστήριον 7 καὶ λαβῶν τὸ βιβλίον τῆς διαθήκης ἀνέγνω εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ καὶ εἶπαν πάντα ὅσα ἐλάλησεν κύριος ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα 8 λαβῶν δὲ Μωυσῆς τὸ αἷμα κατεσκέδασεν τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν ἰδοὺ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς διέθετο κύριος πρὸς ὑμᾶς περὶ πάντων τῶν λόγων τούτων 9 καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ Ναδαβ καὶ Αβιουδ καὶ ἑβδομήκοντα τῆς γερουσίας Ἰσραηλ 10 καὶ εἶδον τὸν τόπον οὗ εἰστήκει ἐκεῖ ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραηλ καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡσεὶ ἔργον πλίνθου σαπφείρου καὶ ὡσπερ εἶδος στερεώματος

τοῦ οὐρανοῦ τῇ καθαριότητι **11** καὶ τῶν ἐπιλέκτων τοῦ
Ἰσραηλ οὐ διεφώνησεν οὐδὲ εἷς καὶ ὠφθησαν ἐν τῷ τόπῳ
τοῦ θεοῦ καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον **12** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος καὶ ἴσθι ἐκεῖ καὶ
δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς
ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς **13** καὶ ἀναστὰς Μωυσῆς
καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος τοῦ
θεοῦ **14** καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπαν ἡσυχάζετε αὐτοῦ ἕως
ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς καὶ ἰδοὺ Ααρων καὶ Ὡρ μεθ'
ὑμῶν ἐάν τινι συμβῆ κρίσις προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς **15**
καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐκάλυψεν
ἡ νεφέλη τὸ ὄρος **16** καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸ
ὄρος τὸ Σινα καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας καὶ
ἐκάλεσεν κύριος τὸν Μωυσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ
μέσου τῆς νεφέλης **17** τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης κυρίου ὡσεὶ
πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐναντίον τῶν
υἱῶν Ἰσραηλ **18** καὶ εἰσῆλθεν Μωυσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς
νεφέλης καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει
τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας

25 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** εἰπὸν
τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ λάβετε μοι ἀπαρχὰς παρὰ πάντων
οἷς ἂν δόξη τῇ καρδίᾳ καὶ λήμψεσθε τὰς ἀπαρχὰς μου **3**
καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπαρχή ἣν λήμψεσθε παρ' αὐτῶν χρυσίον
καὶ ἀργύριον καὶ χαλκὸν **4** καὶ ὑάκινθον καὶ πορφύραν
καὶ κόκκινον διπλοῦν καὶ βύσσον κεκλωσμένην καὶ
τρίχας αἰγείας **5** καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ
δέρματα ὑακίνθινα καὶ ξύλα ἄσηπτα **7** καὶ λίθους σαρδίου
καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν
ποδήρη **8** καὶ ποιήσεις μοι ἀγίασμα καὶ ὀφθήσομαι ἐν ὑμῖν

9 καὶ ποιήσεις μοι κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ σοι δεικνύω ἐν τῷ ὄρει τὸ παράδειγμα τῆς σκηνῆς καὶ τὸ παράδειγμα πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς οὕτω ποιήσεις 10 καὶ ποιήσεις κιβωτὸν μαρτυρίου ἐκ ξύλων ἀσήπτων δύο πήχεων καὶ ἡμίους τὸ μῆκος καὶ πήχεος καὶ ἡμίους τὸ πλάτος καὶ πήχεος καὶ ἡμίους τὸ ὕψος 11 καὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν χρυσώσεις αὐτὴν καὶ ποιήσεις αὐτῇ κυμάτια στρεπτὰ χρυσᾶ κύκλω 12 καὶ ἐλάσεις αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἓν καὶ δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δευτέρον 13 ποιήσεις δὲ ἀναφορεῖς ξύλα ἄσηπτα καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ 14 καὶ εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς κιβωτοῦ αἴρειν τὴν κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς 15 ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς κιβωτοῦ ἔσονται οἱ ἀναφορεῖς ἀκίνητοι 16 καὶ ἐμβαλεῖς εἰς τὴν κιβωτὸν τὰ μαρτύρια ἃ ἂν δῶ σοι 17 καὶ ποιήσεις ἰλαστήριον ἐπίθεμα χρυσοῦ καθαροῦ δύο πήχεων καὶ ἡμίους τὸ μῆκος καὶ πήχεος καὶ ἡμίους τὸ πλάτος 18 καὶ ποιήσεις δύο χερουβιμ χρυσᾶ τορευτὰ καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ ἰλαστηρίου 19 ποιηθήσονται χερουβ εἷς ἐκ τοῦ κλίτους τούτου καὶ χερουβ εἷς ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου τοῦ ἰλαστηρίου καὶ ποιήσεις τοὺς δύο χερουβιμ ἐπὶ τὰ δύο κλίτη 20 ἔσονται οἱ χερουβιμ ἐκτείνοντες τὰς πτέρυγας ἐπάνωθεν συσκιάζοντες ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἰλαστηρίου καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς ἄλληλα εἰς τὸ ἰλαστήριον ἔσονται τὰ πρόσωπα τῶν χερουβιμ 21 καὶ ἐπιθήσεις τὸ ἰλαστήριον ἐπὶ τὴν κιβωτὸν ἄνωθεν καὶ εἰς τὴν κιβωτὸν ἐμβαλεῖς τὰ μαρτύρια ἃ ἂν δῶ

σοι **22** καὶ γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν καὶ λαλήσω σοι ἄνωθεν τοῦ ἰλαστηρίου ἀνά μέσον τῶν δύο χερουβιμ τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ **23** καὶ ποιήσεις τράπεζαν χρυσοῦ καθαροῦ δύο πήχεων τὸ μῆκος καὶ πήχεος τὸ εὖρος καὶ πήχεος καὶ ἡμίσιους τὸ ὕψος **24** καὶ ποιήσεις αὐτῇ στρεπτὰ κυμάτια χρυσοῦ κύκλω **25** καὶ ποιήσεις αὐτῇ στεφάνην παλαιστοῦ κύκλω καὶ ποιήσεις στρεπτὸν κυμάτιον τῇ στεφάνῃ κύκλω **26** καὶ ποιήσεις τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπιθήσεις τοὺς δακτυλίους ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῶν ποδῶν αὐτῆς **27** ὑπὸ τὴν στεφάνην καὶ ἔσονται οἱ δακτύλιοι εἰς θήκας τοῖς ἀναφορεῦσιν ὥστε αἶρειν ἐν αὐτοῖς τὴν τράπεζαν **28** καὶ ποιήσεις τοὺς ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ καταχρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ καθαρῷ καὶ ἀρθήσεται ἐν αὐτοῖς ἡ τράπεζα **29** καὶ ποιήσεις τὰ τρυβλία αὐτῆς καὶ τὰς θυσίκας καὶ τὰ σπονδεῖα καὶ τοὺς κυάθους ἐν οἷς σπεύσεις ἐν αὐτοῖς χρυσοῦ καθαροῦ ποιήσεις αὐτὰ **30** καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἄρτους ἐνωπίους ἐναντίον μου διὰ παντός **31** καὶ ποιήσεις λυχνίαν ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ τορευτὴν ποιήσεις τὴν λυχνίαν ὁ καυλὸς αὐτῆς καὶ οἱ καλαμίσκοι καὶ οἱ κρατῆρες καὶ οἱ σφαιρωτῆρες καὶ τὰ κρίνα ἐξ αὐτῆς ἔσται **32** ἔξ δὲ καλαμίσκοι ἐκπορευόμενοι ἐκ πλαγίων τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους αὐτῆς τοῦ ἐνὸς καὶ τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου **33** καὶ τρεῖς κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυίσκους ἐν τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ σφαιρωτῆρ καὶ κρίνον οὕτως τοῖς ἔξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας **34** καὶ ἐν

τῆ λυχνία τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυίσκους ἐν τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ οἱ σφαιρωτῆρες καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς **35** ὁ σφαιρωτῆρ ὑπὸ τοὺς δύο καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς καὶ σφαιρωτῆρ ὑπὸ τοὺς τέσσαρας καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς οὕτως τοῖς ἐξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας **36** οἱ σφαιρωτῆρες καὶ οἱ καλαμίσκοι ἐξ αὐτῆς ἔστωσαν ὅλη τορευτὴ ἐξ ἑνὸς χρυσοῦ καθαροῦ **37** καὶ ποιήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς ἑπτὰ καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους καὶ φανοῦσιν ἐκ τοῦ ἑνὸς προσώπου **38** καὶ τὸν ἐπαρυστήρα αὐτῆς καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ ποιήσεις **39** πάντα τὰ σκεύη ταῦτα τάλαντον χρυσοῦ καθαροῦ **40** ὅρα ποιήσεις κατὰ τὸν τύπον τὸν δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει

26 καὶ τὴν σκηνὴν ποιήσεις δέκα ἀυλαίας ἐκ βύσσου κεκλωσμένης καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου χερουβιμ ἐργασίᾳ ὑφάντου ποιήσεις αὐτάς **2** μῆκος τῆς ἀυλαίας τῆς μιᾶς ὀκτῶ καὶ εἴκοσι πήχεων καὶ εὖρος τεσσάρων πήχεων ἢ ἀυλαία ἢ μία ἔσται μέτρον τὸ αὐτὸ ἔσται πάσαις ταῖς ἀυλαίαις **3** πέντε δὲ ἀυλαῖαι ἔσονται ἐξ ἀλλήλων ἐχόμεναι ἢ ἑτέρα ἐκ τῆς ἑτέρας καὶ πέντε ἀυλαῖαι ἔσονται συνεχόμεναι ἑτέρα τῆ ἑτέρᾳ **4** καὶ ποιήσεις αὐταῖς ἀγκύλας ὑακινθίνας ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς ἀυλαίας τῆς μιᾶς ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους εἰς τὴν συμβολὴν καὶ οὕτως ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς ἀυλαίας τῆς ἐξωτέρας πρὸς τῆ συμβολῆ τῆ δευτέρᾳ **5** πενήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις τῆ ἀυλαίᾳ τῆ μιᾶ καὶ πενήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐκ τοῦ μέρους τῆς ἀυλαίας κατὰ τὴν συμβολὴν τῆς δευτέρας ἀντιπρόσωποι ἀντιπίπτουσαι ἀλλήλαις εἰς ἐκάστην **6** καὶ ποιήσεις κρίκους πενήκοντα χρυσοῦς

καὶ συνάψεις τὰς ἀυλαίας ἑτέραν τῇ ἑτέρᾳ τοῖς κρίκοις
καὶ ἔσται ἡ σκηνὴ μία 7 καὶ ποιήσεις δέρρεις τριχίνας
σκέπην ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἕνδεκα δέρρεις ποιήσεις αὐτάς 8 τὸ
μῆκος τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς ἔσται τριάκοντα πήχεων καὶ
τεσσάρων πήχεων τὸ εὖρος τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς μέτρον
τὸ αὐτὸ ἔσται ταῖς ἕνδεκα δέρρεσι 9 καὶ συνάψεις τὰς
πέντε δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ τὰς ἕξ δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτό
καὶ ἐπιδιπλώσεις τὴν δέρριν τὴν ἕκτην κατὰ πρόσωπον
τῆς σκηνῆς 10 καὶ ποιήσεις ἀγκύλας πεντήκοντα ἐπὶ
τοῦ χεῖλους τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς τῆς ἀνὰ μέσον κατὰ
συμβολὴν καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐπὶ τοῦ
χεῖλους τῆς δέρρεως τῆς συναπτούσης τῆς δευτέρας 11 καὶ
ποιήσεις κρίκους χαλκοῦς πεντήκοντα καὶ συνάψεις τοὺς
κρίκους ἐκ τῶν ἀγκυλῶν καὶ συνάψεις τὰς δέρρεις καὶ
ἔσται ἕν 12 καὶ ὑποθήσεις τὸ πλεονάζον ἐν ταῖς δέρρεσιν
τῆς σκηνῆς τὸ ἥμισυ τῆς δέρρεως τὸ ὑπολειμμένον
ὑποκαλύψεις τὸ πλεονάζον τῶν δέρρεων τῆς σκηνῆς
ὑποκαλύψεις ὀπίσω τῆς σκηνῆς 13 πῆχυν ἐκ τούτου καὶ
πῆχυν ἐκ τούτου ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος τῶν δέρρεων ἐκ
τοῦ μήκους τῶν δέρρεων τῆς σκηνῆς ἔσται συγκαλύπτον
ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἵνα καλύπτῃ
14 καὶ ποιήσεις κατακάλυμμα τῇ σκηνῇ δέρματα κριῶν
ἠρυθροδανωμένα καὶ ἐπικαλύμματα δέρματα ὑακίνθινα
ἐπάνωθεν 15 καὶ ποιήσεις στύλους τῇ σκηνῇ ἐκ ξύλων
ἀσήπτων 16 δέκα πήχεων ποιήσεις τὸν στῦλον τὸν ἕνα
καὶ πήχεος ἑνὸς καὶ ἡμίσεος τὸ πλάτος τοῦ στύλου τοῦ
ἑνός 17 δύο ἀγκωνίσκους τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ ἀντιπίπτοντας
ἕτερον τῷ ἑτέρῳ οὕτως ποιήσεις πᾶσι τοῖς στύλοις τῆς
σκηνῆς 18 καὶ ποιήσεις στύλους τῇ σκηνῇ εἴκοσι στύλους

ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ πρὸς βορρᾶν 19 καὶ τεσσαράκοντα
βάσεις ἀργυρᾶς ποιήσεις τοῖς εἴκοσι στύλοις δύο βάσεις
τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ καὶ δύο
βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ 20
καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον τὸ πρὸς νότον εἴκοσι στύλους
21 καὶ τεσσαράκοντα βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς δύο βάσεις τῷ
στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ καὶ δύο βάσεις
τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ 22 καὶ ἐκ
τῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς κατὰ τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν
ποιήσεις ἕξ στύλους 23 καὶ δύο στύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν
γωνιῶν τῆς σκηνῆς ἐκ τῶν ὀπισθίων 24 καὶ ἔσται ἐξ ἴσου
κάτωθεν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔσονται ἴσοι ἐκ τῶν κεφαλίδων εἰς
σύμβλησιν μίαν οὕτως ποιήσεις ἀμφοτέραις ταῖς δυσὶν
γωνίαις ἔστωσαν 25 καὶ ἔσονται ὀκτὼ στυλοὶ καὶ αἱ
βάσεις αὐτῶν ἀργυραῖ δέκα ἕξ δύο βάσεις τῷ στύλῳ
τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ καὶ δύο βάσεις τῷ
στύλῳ τῷ ἐνὶ 26 καὶ ποιήσεις μοχλοὺς ἐκ ξύλων ἀσήπτων
πέντε τῷ ἐνὶ στύλῳ ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς σκηνῆς 27
καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ
δευτέρῳ καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ὀπισθίῳ τῷ
κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ πρὸς θάλασσαν 28 καὶ ὁ μοχλὸς
ὁ μέσος ἀνὰ μέσον τῶν στύλων διικνεῖσθω ἀπὸ τοῦ
ἐνὸς κλίτους εἰς τὸ ἕτερον κλίτος 29 καὶ τοὺς στύλους
καταχρυσώσεις χρυσίῳ καὶ τοὺς δακτυλίους ποιήσεις
χρυσοῦς εἰς οὓς εἰσάξεις τοὺς μοχλοὺς καὶ καταχρυσώσεις
τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ 30 καὶ ἀναστήσεις τὴν σκηνὴν
κατὰ τὸ εἶδος τὸ δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει 31 καὶ
ποιήσεις καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ
κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου νενησμένης ἔργον

ὕφαντὸν ποιήσεις αὐτὸ χερουβιμ **32** καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ τεσσάρων στύλων ἀσήπτων κεχρυσωμένων χρυσίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραῖ **33** καὶ θήσεις τὸ καταπέτασμα ἐπὶ τοὺς στύλους καὶ εἰσοίσεις ἐκεῖ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ διοριεῖ τὸ καταπέτασμα ὑμῖν ἀνὰ μέσον τοῦ ἁγίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων **34** καὶ κατακαλύψεις τῷ καταπετάσματι τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων **35** καὶ θήσεις τὴν τράπεζαν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος καὶ τὴν λυχνίαν ἀπέναντι τῆς τραπέζης ἐπὶ μέρος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς νότον καὶ τὴν τράπεζαν θήσεις ἐπὶ μέρος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς βορρᾶν **36** καὶ ποιήσεις ἐπίσπαστρον ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἔργον ποικιλτοῦ **37** καὶ ποιήσεις τῷ καταπετάσματι πέντε στύλους καὶ χρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ καὶ χωνεύσεις αὐτοῖς πέντε βάσεις χαλκᾶς

27 καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον ἐκ ξύλων ἀσήπτων πέντε πήχεων τὸ μῆκος καὶ πέντε πήχεων τὸ εὖρος τετράγωνον ἔσται τὸ θυσιαστήριον καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτοῦ **2** καὶ ποιήσεις τὰ κέρατα ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα καὶ καλύψεις αὐτὰ χαλκῷ **3** καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ θυσιαστηρίῳ καὶ τὸν καλυπτῆρα αὐτοῦ καὶ τὰς φιάλας αὐτοῦ καὶ τὰς κρεάγρας αὐτοῦ καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ ποιήσεις χαλκᾶ **4** καὶ ποιήσεις αὐτῷ ἐσχάραν ἔργῳ δικτυωτῷ χαλκῆν καὶ ποιήσεις τῇ ἐσχάρᾳ τέσσαρας δακτυλίους χαλκοῦς ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη **5** καὶ ὑποθήσεις αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἐσχάραν

τοῦ θυσιαστηρίου κάτωθεν ἔσται δὲ ἡ ἐσχάρα ἕως τοῦ ἡμίσου τοῦ θυσιαστηρίου 6 καὶ ποιήσεις τῷ θυσιαστηρίῳ φορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ περιχαλκώσεις αὐτοὺς χαλκῷ 7 καὶ εἰσάξεις τοὺς φορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους καὶ ἔστωσαν οἱ φορεῖς κατὰ τὰ πλευρὰ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ αἶρειν αὐτό 8 κοῖλον σανιδωτὸν ποιήσεις αὐτό κατὰ τὸ παραδειχθέν σοι ἐν τῷ ὄρει οὕτως ποιήσεις αὐτό 9 καὶ ποιήσεις ἀύλην τῇ σκηνῇ εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἰστία τῆς ἀύλης ἐκ βύσσου κεκλωσμένης μῆκος ἑκατὸν πηχῶν τῷ ἐνὶ κλίτει 10 καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ καὶ οἱ κρίκοι αὐτῶν καὶ αἱ ψαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ 11 οὕτως τῷ κλίτει τῷ πρὸς ἀπηλιώτην ἰστία ἑκατὸν πηχῶν μῆκος καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ καὶ οἱ κρίκοι καὶ αἱ ψαλίδες τῶν στύλων καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν περιηργυρωμένοι ἀργύρῳ 12 τὸ δὲ εὖρος τῆς ἀύλης τὸ κατὰ θάλασσαν ἰστία πενήκοντα πηχῶν στῦλοι αὐτῶν δέκα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα 13 καὶ εὖρος τῆς ἀύλης τὸ πρὸς νότον ἰστία πενήκοντα πήχεων στῦλοι αὐτῶν δέκα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα 14 καὶ πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ ὕψος τῶν ἰστίων τῷ κλίτει τῷ ἐνὶ στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς 15 καὶ τὸ κλίτος τὸ δευτερον δέκα πέντε πηχῶν τῶν ἰστίων τὸ ὕψος στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς 16 καὶ τῇ πύλῃ τῆς ἀύλης κάλυμμα εἴκοσι πηχῶν τὸ ὕψος ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης τῇ ποικιλίᾳ τοῦ ῥαφιδευτοῦ στῦλοι αὐτῶν τέσσαρες καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες 17 πάντες οἱ στῦλοι τῆς ἀύλης κύκλω κατηργυρωμένοι ἀργυρίῳ καὶ αἱ

κεφαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ
18 τὸ δὲ μῆκος τῆς αὐλῆς ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν καὶ εὗρος
πεντήκοντα ἐπὶ πενήκοντα καὶ ὕψος πέντε πηχῶν ἐκ
βύσσου κεκλωσμένης καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ **19**
καὶ πᾶσα ἡ κατασκευὴ καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα καὶ οἱ
πάσσαλοι τῆς αὐλῆς χαλκοῖ **20** καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς
Ἰσραηλ καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἐξ ἐλαίων ἄτρυγον
καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς καῦσαι ἵνα κάηται λύχνος
διὰ παντός **21** ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔξωθεν τοῦ
καταπετάσματος τοῦ ἐπὶ τῆς διαθήκης καύσει αὐτὸ Ααρων
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἄφ' ἐσπέρας ἕως πρωὶ ἐναντίον κυρίου
νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν παρὰ τῶν υἱῶν
Ἰσραηλ

28 καὶ σὺ προσαγάγου πρὸς σεαυτὸν τὸν τε Ααρων τὸν
ἀδελφόν σου καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ
ἱερατεύειν μοι Ααρων καὶ Ναδαβ καὶ Αβιουδ καὶ Ελεαζαρ
καὶ Ἰθαμαρ υἱοὺς Ααρων **2** καὶ ποιήσεις στολὴν ἁγίαν
Ααρων τῷ ἀδελφῷ σου εἰς τιμὴν καὶ δόξαν **3** καὶ σὺ
λάλησον πᾶσι τοῖς σοφοῖς τῇ διανοίᾳ οὓς ἐνέπλησα
πνεύματος αἰσθήσεως καὶ ποιήσουσιν τὴν στολὴν τὴν
ἁγίαν Ααρων εἰς τὸ ἅγιον ἐν ἧ ἱερατεύσει μοι **4** καὶ αὗται
αἱ στολαὶ ἅς ποιήσουσιν τὸ περιστήθιον καὶ τὴν ἐπωμίδα
καὶ τὸν ποδήρη καὶ χιτῶνα κοσσυμβωτὸν καὶ κίδαριν
καὶ ζώνην καὶ ποιήσουσιν στολὰς ἁγίας Ααρων καὶ τοῖς
υἱοῖς αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερατεύειν μοι **5** καὶ αὐτοὶ λήμψονται
τὸ χρυσίον καὶ τὴν ὑάκινθον καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ
κόκκινον καὶ τὴν βύσσον **6** καὶ ποιήσουσιν τὴν ἐπωμίδα
ἐκ βύσσου κεκλωσμένης ἔργον ὑφαντὸν ποικιλτοῦ **7** δύο
ἐπωμίδες συνέχουσαι ἔσσονται αὐτῷ ἑτέρα τὴν ἑτέραν

ἐπὶ τοῖς δυσὶ μέρεσιν ἐξηρημέναι 8 καὶ τὸ ὕφασμα τῶν ἐπωμίδων ὃ ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ κατὰ τὴν ποίησιν ἐξ αὐτοῦ ἔσται ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης 9 καὶ λήμψη τοὺς δύο λίθους λίθους σμαράγδου καὶ γλύψεις ἐν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραηλ 10 ἕξ ὀνόματα ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἕνα καὶ τὰ ἕξ ὀνόματα τὰ λοιπὰ ἐπὶ τὸν λίθον τὸν δεύτερον κατὰ τὰς γενέσεις αὐτῶν 11 ἔργον λιθουργικῆς τέχνης γλύμμα σφραγίδος διαγλύψεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τοῖς ὀνόμασιν τῶν υἱῶν Ἰσραηλ 12 καὶ θήσεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς ἐπωμίδος λίθοι μνημοσύνου εἰσὶν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ ἀναλήμψεται Ααρων τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἔναντι κυρίου ἐπὶ τῶν δύο ὤμων αὐτοῦ μνημόσυνον περὶ αὐτῶν 13 καὶ ποιήσεις ἀσπιδίσκας ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ 14 καὶ ποιήσεις δύο κροσσωτὰ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ καταμεμιγμένα ἐν ἄνθεσιν ἔργον πλοκῆς καὶ ἐπιθήσεις τὰ κροσσωτὰ τὰ πεπλεγμένα ἐπὶ τὰς ἀσπιδίσκας κατὰ τὰς παρωμίδας αὐτῶν ἐκ τῶν ἐμπροσθίων 15 καὶ ποιήσεις λογεῖον τῶν κρίσεων ἔργον ποικιλτοῦ κατὰ τὸν ῥυθμὸν τῆς ἐπωμίδος ποιήσεις αὐτὸ ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ποιήσεις αὐτὸ 16 τετράγωνον ἔσται διπλοῦν σπιθαμῆς τὸ μῆκος καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος 17 καὶ καθυφανεῖς ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετράστιχον στίχος λίθων ἔσται σάρδιον τοπάζιον καὶ σμάραγδος ὁ στίχος ὁ εἶς 18 καὶ ὁ στίχος ὁ δεύτερος ἄνθραξ καὶ σάπφειρος καὶ ἴασις 19 καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος λιγύριον ἀχάτης καὶ ἀμέθυστος 20 καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον

καὶ ὀνύχιον περικεκαλυμμένα χρυσίῳ συνδεδεμένα ἐν χρυσίῳ ἔστωσαν κατὰ στίχον αὐτῶν **21** καὶ οἱ λίθοι ἔστωσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δέκα δύο κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν γλυφαὶ σφραγίδων ἕκαστος κατὰ τὸ ὄνομα ἔστωσαν εἰς δέκα δύο φυλάς **22** καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον κροσσούς συμπελεγμένους ἔργον ἀλυσιδωτὸν ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ **29** καὶ λήμψεται Ααρων τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ λογείου τῆς κρίσεως ἐπὶ τοῦ στήθους εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον μνημόσυνον ἔναντι τοῦ θεοῦ καὶ θήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τοὺς κροσσούς τὰ ἀλυσιδωτὰ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ λογείου ἐπιθήσεις καὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας ἐπιθήσεις ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς ὠμούς τῆς ἐπωμίδος κατὰ πρόσωπον **30** καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τὴν δήλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ στήθους Ααρων ὅταν εἰσπορεύηται εἰς τὸ ἅγιον ἔναντίον κυρίου καὶ οἴσει Ααρων τὰς κρίσεις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔναντίον κυρίου διὰ παντός **31** καὶ ποιήσεις ὑποδύτην ποδήρη ὅλον ὑακίνθινον **32** καὶ ἔσται τὸ περιστόμιον ἐξ αὐτοῦ μέσον ὦαν ἔχον κύκλω τοῦ περιστομίου ἔργον ὑφάντου τὴν συμβολὴν συνυφασμένην ἐξ αὐτοῦ ἵνα μὴ ῥαγῇ **33** καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν ὡσεὶ ἔξανθούσης ῥόας ῥοίσκους ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω τὸ αὐτὸ δὲ εἶδος ῥοίσκους χρυσοῦς καὶ κώδωνας ἀνά μέσον τούτων περικύκλω **34** παρὰ ῥοίσκον χρυσοῦν κώδωνα καὶ ἄνθινον ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω **35** καὶ ἔσται Ααρων ἐν τῷ λειτουργεῖν ἀκουστὴ ἢ φωνὴ αὐτοῦ

εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον ἐναντίον κυρίου καὶ ἐξιόντι ἵνα
μὴ ἀποθάνῃ **36** καὶ ποιήσεις πέταλον χρυσοῦν καθαρὸν
καὶ ἐκτυπώσεις ἐν αὐτῷ ἐκτύπωμα σφραγίδος ἀγίασμα
κυρίου **37** καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ ὑακίνθου κεκλωσμένης
καὶ ἔσται ἐπὶ τῆς μίτρας κατὰ πρόσωπον τῆς μίτρας ἔσται
38 καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ααρων καὶ ἔξαρεῖ Ααρων
τὰ ἀμαρτήματα τῶν ἁγίων ὅσα ἂν ἀγιάσωσιν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ παντὸς δόματος τῶν ἁγίων αὐτῶν καὶ ἔσται ἐπὶ
τοῦ μετώπου Ααρων διὰ παντός δεκτὸν αὐτοῖς ἔναντι
κυρίου **39** καὶ οἱ κόσσυμβοι τῶν χιτῶνων ἐκ βύσσου καὶ
ποιήσεις κίδαριν βυσσίνην καὶ ζώνην ποιήσεις ἔργον
ποικιλτοῦ **40** καὶ τοῖς υἱοῖς Ααρων ποιήσεις χιτῶνας καὶ
ζώνας καὶ κιδάρεις ποιήσεις αὐτοῖς εἰς τιμὴν καὶ δόξαν **41**
καὶ ἐνδύσεις αὐτὰ Ααρων τὸν ἀδελφόν σου καὶ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ χρίσεις αὐτούς καὶ ἐμπλήσεις αὐτῶν
τὰς χεῖρας καὶ ἀγιάσεις αὐτούς ἵνα ἱερατεύωσιν μοι **42** καὶ
ποιήσεις αὐτοῖς περισκελῆ λινᾶ καλύψαι ἀσχημοσύνην
χρωτὸς αὐτῶν ἀπὸ ὀσφύος ἕως μηρῶν ἔσται **43** καὶ ἔξει
Ααρων αὐτὰ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὡς ἂν εἰσπορεύωνται
εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἢ ὅταν προσπορεύωνται
λειτουργεῖν πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἁγίου καὶ οὐκ
ἐπάξονται πρὸς ἑαυτούς ἀμαρτίαν ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν
νόμιμον αἰώνιον αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν
29 καὶ ταῦτά ἐστιν ἃ ποιήσεις αὐτοῖς ἀγιάσαι αὐτούς
ὥστε ἱερατεύειν μοι αὐτούς λήμψη μοσχάριον ἐκ βοῶν
ἐν καὶ κριοὺς δύο ἀμώμους **2** καὶ ἄρτους ἀζύμους
πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν
ἐλαίῳ σεμίδαλιν ἐκ πυρῶν ποιήσεις αὐτά **3** καὶ ἐπιθήσεις
αὐτὰ ἐπὶ κανοῦν ἐν καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τῷ κανῶ

καὶ τὸ μοσχάριον καὶ τοὺς δύο κριούς 4 καὶ Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ λούσεις αὐτοὺς ἐν ὕδατι 5 καὶ λαβῶν τὰς στολὰς ἐνδύσεις Ααρων τὸν ἀδελφόν σου καὶ τὸν χιτῶνα τὸν ποδήρη καὶ τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸ λογεῖον καὶ συνάψεις αὐτῷ τὸ λογεῖον πρὸς τὴν ἐπωμίδα 6 καὶ ἐπιθήσεις τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσεις τὸ πέταλον τὸ ἀγίασμα ἐπὶ τὴν μίτραν 7 καὶ λήμψη τοῦ ἐλαίου τοῦ χρίσματος καὶ ἐπιχεεῖς αὐτὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ χρίσεις αὐτόν 8 καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς χιτῶνας 9 καὶ ζώσεις αὐτοὺς ταῖς ζώναις καὶ περιθήσεις αὐτοῖς τὰς κιδάρεις καὶ ἔσται αὐτοῖς ἱερατεία ἐμοὶ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τελειώσεις τὰς χεῖρας Ααρων καὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ 10 καὶ προσάξεις τὸν μόσχον ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπιθήσουσιν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 11 καὶ σφάξεις τὸν μόσχον ἔναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 12 καὶ λήμψη ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ θήσεις ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τῷ δακτύλῳ σου τὸ δὲ λοιπὸν πᾶν αἷμα ἐκχεεῖς παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου 13 καὶ λήμψη πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον 14 τὰ δὲ κρέα τοῦ μόσχου καὶ τὸ δέρμα καὶ τὴν κόπρον κατακαύσεις πυρὶ ἕξω τῆς παρεμβολῆς ἀμαρτίας γὰρ ἐστίν 15 καὶ τὸν κριὸν λήμψη τὸν ἕνα καὶ ἐπιθήσουσιν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν

ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ **16** καὶ σφάζεις αὐτὸν καὶ λαβὼν τὸ αἷμα προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλω **17** καὶ τὸν κριὸν διχοτομήσεις κατὰ μέλη καὶ πλυνεῖς τὰ ἐνδόσθια καὶ τοὺς πόδας ὕδατι καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ διχοτομήματα σὺν τῇ κεφαλῇ **18** καὶ ἀνοίσεις ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὀλοκαύτωμα κυρίῳ εἰς ὄσμην εὐωδίας θυσίασμα κυρίῳ ἐστίν **19** καὶ λήμψη τὸν κριὸν τὸν δεύτερον καὶ ἐπιθήσει Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ **20** καὶ σφάζεις αὐτὸν καὶ λήμψη τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς Ααρων τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς λοβοὺς τῶν ὠτων τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν **21** καὶ λήμψη ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως καὶ ῥανεῖς ἐπὶ Ααρων καὶ ἐπὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἁγιασθήσεται αὐτὸς καὶ ἡ στολὴ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ στολαὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ τὸ δὲ αἷμα τοῦ κριοῦ προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλω **22** καὶ λήμψη ἀπὸ τοῦ κριοῦ τὸ στέαρ αὐτοῦ καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν ἔστιν γὰρ τελείωσις αὕτη **23** καὶ ἄρτον ἓνα ἐξ ἐλαίου καὶ λάγανον ἓν ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῶν ἀζύμων τῶν προτεθειμένων ἔναντι κυρίου **24** καὶ ἐπιθήσεις τὰ πάντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ααρων καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν

αὐτοῦ καὶ ἀφοριεῖς αὐτοὺς ἀφόρισμα ἔναντι κυρίου 25
καὶ λήμψη αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀνοίσεις ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως εἰς ὄσμην εὐωδίας
ἔναντι κυρίου κάρπωμά ἐστιν κυρίῳ 26 καὶ λήμψη τὸ
στηθύνιον ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως ὃ ἐστὶν Ααρων
καὶ ἀφοριεῖς αὐτὸ ἀφόρισμα ἔναντι κυρίου καὶ ἔσται
σοι ἐν μερίδι 27 καὶ ἀγιάσεις τὸ στηθύνιον ἀφόρισμα
καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος ὃς ἀφώρισταί καὶ
ὃς ἀφήρηται ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως ἀπὸ τοῦ
Ααρων καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτοῦ 28 καὶ ἔσται Ααρων
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν
Ισραηλ ἔστιν γὰρ ἀφαίρεμα τοῦτο καὶ ἀφαίρεμα ἔσται
παρὰ τῶν υἱῶν Ισραηλ ἀπὸ τῶν θυμάτων τῶν σωτηρίων
τῶν υἱῶν Ισραηλ ἀφαίρεμα κυρίῳ 29 καὶ ἡ στολή τοῦ
ἀγίου ἣ ἐστὶν Ααρων ἔσται τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτόν
χρισθῆναι αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς καὶ τελειῶσαι τὰς χεῖρας
αὐτῶν 30 ἑπτὰ ἡμέρας ἐνδύσεται αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ὁ ἀντ'
αὐτοῦ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὃς εἰσελεύσεται εἰς τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου λειτουργεῖν ἐν τοῖς ἀγίοις 31 καὶ τὸν κριὸν
τῆς τελειώσεως λήμψη καὶ ἐψήσεις τὰ κρέα ἐν τόπῳ
ἀγίῳ 32 καὶ ἔδονται Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ κρέα
τοῦ κριοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῶ παρὰ τὰς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 33 ἔδονται αὐτὰ ἐν
οἷς ἠγιάσθησαν ἐν αὐτοῖς τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν
ἀγιάσαι αὐτούς καὶ ἀλλογενῆς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτῶν ἔστιν
γὰρ ἅγια 34 ἐὰν δὲ καταλειφθῆ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας
τῆς τελειώσεως καὶ τῶν ἄρτων ἕως πρωί κατακαύσεις
τὰ λοιπὰ πυρὶ οὐ βρωθήσεται ἀγίασμα γὰρ ἐστὶν 35 καὶ
ποιήσεις Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ οὕτως κατὰ πάντα

ὅσα ἐνετειλάμην σοι ἑπτὰ ἡμέρας τελειώσεις αὐτῶν τὰς
χειρας **36** καὶ τὸ μωσχάριον τῆς ἁμαρτίας ποιήσεις τῇ
ἡμέρᾳ τοῦ καθαρισμοῦ καὶ καθαριεῖς τὸ θυσιαστήριον ἐν
τῷ ἀγιάζειν σε ἐπ' αὐτῷ καὶ χρίσεις αὐτὸ ὥστε ἀγιάσαι
αὐτό **37** ἑπτὰ ἡμέρας καθαριεῖς τὸ θυσιαστήριον καὶ
ἀγιάσεις αὐτό καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τοῦ ἁγίου
πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ θυσιαστηρίου ἀγιασθήσεται **38** καὶ
ταῦτά ἐστὶν ἃ ποιήσεις ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἁμνοὺς
ἐνιαυσίους ἁμώμους δύο τὴν ἡμέραν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
ἐνδελεχῶς κάρπωμα ἐνδελεχισμοῦ **39** τὸν ἁμνὸν τὸν ἕνα
ποιήσεις τὸ πρῶτον καὶ τὸν ἁμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις
τὸ δειλινόν **40** καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης
ἐν ἐλαίῳ κεκομμένῳ τῷ τετάρτῳ τοῦ ἰν καὶ σπονδὴν τὸ
τέταρτον τοῦ ἰν οἴνου τῷ ἁμνῷ τῷ ἐνὶ **41** καὶ τὸν ἁμνὸν
τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν κατὰ τὴν θυσίαν τὴν
πρωινήν καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσεις εἰς ὁσμὴν
εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ **42** θυσίαν ἐνδελεχισμοῦ εἰς
γενεὰς ὑμῶν ἐπὶ θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι
κυρίου ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν ὥστε λαλήσαι σοι
43 καὶ τάξομαι ἐκεῖ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν
δόξῃ μου **44** καὶ ἀγιάσω τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ
θυσιαστήριον καὶ Ἀαρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀγιάσω
ἱερατεύειν μοι **45** καὶ ἐπικληθήσομαι ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός **46** καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι
κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου
ἐπικληθῆναι αὐτοῖς καὶ θεὸς εἶναι αὐτῶν

30 καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος ἐκ ξύλων
ἀσήπτων καὶ ποιήσεις αὐτὸ 2 πῆχεος τὸ μῆκος καὶ πῆχεος
τὸ εὖρος τετράγωνον ἔσται καὶ δύο πῆχεων τὸ ὕψος ἐξ

αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα αὐτοῦ 3 καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ καθαρῷ τὴν ἐσχάραν αὐτοῦ καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ κύκλῳ καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ καὶ ποιήσεις αὐτῷ στρεπτήν στεφάνην χρυσῆν κύκλῳ 4 καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς καθαροὺς ποιήσεις ὑπὸ τὴν στρεπτήν στεφάνην αὐτοῦ εἰς τὰ δύο κλίτη ποιήσεις ἐν τοῖς δυοῖς πλευροῖς καὶ ἔσονται ψαλίδες ταῖς σκυτάλαις ὥστε αἶρειν αὐτὸ ἐν αὐταῖς 5 καὶ ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰς χρυσίῳ 6 καὶ θήσεις αὐτὸ ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῶν μαρτυρίων ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν 7 καὶ θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ Ααρων θυμίαμα σύνθετον λεπτὸν τὸ πρῶν πρῶν ὅταν ἐπισκευάζῃ τοὺς λύχνους θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ 8 καὶ ὅταν ἐξάπτῃ Ααρων τοὺς λύχνους ὀψέ θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα ἐνδελεχισμοῦ διὰ παντὸς ἔναντι κυρίου εἰς γενεὰς αὐτῶν 9 καὶ οὐκ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα ἕτερον κάρπωμα θυσίαν καὶ σπονδὴν οὐ σπείσεις ἐπ' αὐτοῦ 10 καὶ ἐξιλάσεται ἐπ' αὐτὸ Ααρων ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ καθαρισμοῦ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ ἐξιλασμοῦ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ καθαριεῖ αὐτὸ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν ἅγιον τῶν ἁγίων ἐστὶν κυρίῳ 11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 12 ἐὰν λάβῃς τὸν συλλογισμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν καὶ δώσουσιν ἕκαστος λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἔσται ἐν αὐτοῖς πτώσις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν 13 καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ δώσουσιν ὅσοι ἂν παραπορεύωνται τὴν ἐπίσκεψιν τὸ ἥμισυ τοῦ διδράχμου ὃ ἐστὶν κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον εἴκοσι ὀβολοὶ τὸ δίδραχμον τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ διδράχμου εἰσφορὰ

κυρίῳ 14 πᾶς ὁ παραπορευόμενος εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω δώσουσιν τὴν εἰσφορὰν κυρίῳ 15 ὁ πλουτῶν οὐ προσθήσει καὶ ὁ πενόμενος οὐκ ἐλαττονήσει ἀπὸ τοῦ ἡμίσου τοῦ διδράχμου ἐν τῷ διδόναι τὴν εἰσφορὰν κυρίῳ ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν 16 καὶ λήμψη τὸ ἀργύριον τῆς εἰσφορᾶς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ δώσεις αὐτὸ εἰς κάτεργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μνημόσυνον ἔναντι κυρίου ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν 17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 18 ποιήσον λουτήρα χαλκοῦν καὶ βάσιν αὐτῷ χαλκῆν ὥστε νίπτεσθαι καὶ θήσεις αὐτὸν ἀνὰ μέσον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐκχεεῖς εἰς αὐτὸν ὕδωρ 19 καὶ νίφεται Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι 20 ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου νίφονται ὕδατι καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν ἢ ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν καὶ ἀναφέρειν τὰ ὀλοκαυτώματα κυρίῳ 21 νίφονται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου νίφονται ὕδατι ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμιμον αἰώνιον αὐτῷ καὶ ταῖς γενεαῖς αὐτοῦ μετ' αὐτόν 22 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 23 καὶ σὺ λαβὲ ἡδύσματα τὸ ἄνθος σμύρνης ἐκλεκτῆς πεντακοσίους σίκλους καὶ κινναμώμου εὐώδους τὸ ἥμισυ τούτου διακοσίους πεντήκοντα καὶ καλάμου εὐώδους διακοσίους πεντήκοντα 24 καὶ ἴρεως πεντακοσίους σίκλους τοῦ ἀγίου καὶ ἔλαιον ἐξ ἐλαίων ἰν 25 καὶ ποιήσεις αὐτὸ ἔλαιον χρῖσμα ἅγιον μύρον μυρεψικὸν τέχνη μυρεψοῦ ἔλαιον χρῖσμα ἅγιον ἔσται 26

καὶ χρίσεις ἐξ αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν
κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου 27 καὶ τὴν λυχνίαν καὶ πάντα
τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος 28
καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ πάντα
αὐτοῦ τὰ σκεύη καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη
αὐτῆς καὶ τὸν λουτήρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ 29 καὶ
ἀγιάσεις αὐτά καὶ ἔσται ἅγια τῶν ἁγίων πᾶς ὁ ἀπτόμενος
αὐτῶν ἀγιασθήσεται 30 καὶ Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
χρίσεις καὶ ἀγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεύειν μοι 31 καὶ τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις λέγων ἔλαιον ἄλειμμα χρίσεως
ἅγιον ἔσται τοῦτο ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν 32 ἐπὶ
σάρκα ἀνθρώπου οὐ χρισθήσεται καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν
ταύτην οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς ὡσαύτως ἅγιόν ἐστιν
καὶ ἀγίασμα ἔσται ὑμῖν 33 ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως καὶ
ὃς ἂν δῶ ἀπ' αὐτοῦ ἀλλογενεῖ ἐξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ 34 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λαβὲ
σεαυτῷ ἡδύσματα στακτὴν ὄνυχα χαλβάνην ἡδυσμοῦ καὶ
λίβανον διαφανῆ ἴσον ἴσῳ ἔσται 35 καὶ ποιήσουσιν ἐν
αὐτῷ θυμίαμα μυρεψικὸν ἔργον μυρεψοῦ μεμιγμένον
καθαρόν ἔργον ἅγιον 36 καὶ συγκόψεις ἐκ τούτων λεπτὸν
καὶ θήσεις ἀπέναντι τῶν μαρτυρίων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου ὅθεν γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν ἅγιον τῶν
ἁγίων ἔσται ὑμῖν 37 θυμίαμα κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ
ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς ἀγίασμα ἔσται ὑμῖν κυρίῳ 38 ὃς ἂν
ποιήσῃ ὡσαύτως ὥστε ὀσφραίνεσθαι ἐν αὐτῷ ἀπολεῖται
ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ

31 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 ἰδοὺ
ἀνακέκλημαι ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεηλ τὸν τοῦ Ουριου
τὸν Ωρ τῆς φυλῆς Ἰουδα 3 καὶ ἐνέπλησα αὐτὸν πνεῦμα

θεῖον σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης ἐν παντὶ ἔργῳ
4 διανοεῖσθαι καὶ ἀρχιτεκτονῆσαι ἐργάζεσθαι τὸ χρυσίον
καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ τὴν ὑάκινθον καὶ τὴν
πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον τὸ νηστὸν καὶ τὴν βύσσον
τὴν κεκλωσμένην 5 καὶ τὰ λιθουργικὰ καὶ εἰς τὰ ἔργα τὰ
τεκτονικὰ τῶν ξύλων ἐργάζεσθαι κατὰ πάντα τὰ ἔργα 6
καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτὸν καὶ τὸν Ελιαβ τὸν τοῦ Αχισαμαχ
ἐκ φυλῆς Δαν καὶ παντὶ συνετῶ καρδίᾳ δέδωκα σύνεσιν
καὶ ποιήσουσιν πάντα ὅσα σοι συνέταξα 7 τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ τὸ
ἰλαστήριον τὸ ἐπ' αὐτῆς καὶ τὴν διασκευὴν τῆς σκηνῆς 8
καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη
αὐτῆς καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν καὶ πάντα τὰ σκεύη
αὐτῆς 9 καὶ τὸν λουτήρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ 10 καὶ τὰς
στολὰς τὰς λειτουργικὰς Ααρων καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν
αὐτοῦ ἱερατεύειν μοι 11 καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸ
θυμίαμα τῆς συνθέσεως τοῦ ἁγίου κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ
ἐνετειλάμην σοι ποιήσουσιν 12 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων 13 καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ
λέγων ὁρᾶτε καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε σημεῖόν
ἐστὶν παρ' ἐμοὶ καὶ ἐν ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἵνα γνῶτε
ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων ὑμᾶς 14 καὶ φυλάξεσθε τὰ
σάββατα ὅτι ἅγιον τοῦτό ἐστὶν κυρίου ὑμῖν ὁ βεβηλῶν
αὐτὸ θανάτῳ θανατωθήσεται πᾶς ὃς ποιήσει ἐν αὐτῷ
ἔργον ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ 15 ἕξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα τῆ δὲ ἡμέρα τῆ
ἐβδόμη σάββατα ἀνάπαυσις ἀγία τῷ κυρίῳ πᾶς ὃς ποιήσει
ἔργον τῆ ἡμέρα τῆ ἐβδόμη θανάτῳ θανατωθήσεται 16 καὶ
φυλάξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὰ σάββατα ποιεῖν αὐτὰ εἰς τὰς

γενεὰς αὐτῶν διαθήκη αἰώνιος **17** ἐν ἐμοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ σημεῖόν ἐστιν αἰώνιον ὅτι ἐν ἕξ ἡμέραις ἐποίησεν
κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
ἐπαύσατο καὶ κατέπαυσεν **18** καὶ ἔδωκεν Μωυσεῖ ἡνίκα
κατέπαυσεν λαλῶν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινα τὰς δύο
πλάκας τοῦ μαρτυρίου πλάκας λιθίνας γεγραμμένας τῷ
δακτύλῳ τοῦ θεοῦ

32 καὶ ἰδὼν ὁ λαὸς ὅτι κεχρόνικεν Μωυσεῖς καταβῆναι
ἐκ τοῦ ὄρους συνέστη ὁ λαὸς ἐπὶ Ααρων καὶ λέγουσιν
αὐτῷ ἀνάστηθι καὶ ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται
ἡμῶν ὁ γὰρ Μωυσεῖς οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς
ἐξ Αἰγύπτου οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ **2** καὶ λέγει
αὐτοῖς Ααρων περιέλεσθε τὰ ἐνώτια τὰ χρυσοῦ τὰ ἐν τοῖς
ώσιν τῶν γυναικῶν ὑμῶν καὶ θυγατέρων καὶ ἐνέγκατε
πρὸς με **3** καὶ περιείλαντο πᾶς ὁ λαὸς τὰ ἐνώτια τὰ χρυσοῦ
τὰ ἐν τοῖς ὤσιν αὐτῶν καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ααρων **4** καὶ
ἐδέξατο ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἔπλασεν αὐτὰ ἐν τῇ
γραφίδι καὶ ἐποίησεν αὐτὰ μόσχον χωνευτὸν καὶ εἶπεν
οὔτοι οἱ θεοὶ σου Ἰσραὴλ οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς
Αἰγύπτου **5** καὶ ἰδὼν Ααρων ὠκοδόμησεν θυσιαστήριον
κατέναντι αὐτοῦ καὶ ἐκήρυξεν Ααρων λέγων ἑορτὴ τοῦ
κυρίου αὔριον **6** καὶ ὀρθρίσας τῇ ἐπαύριον ἀνεβίβασεν
ὀλοκαυτώματα καὶ προσήνεγκεν θυσίαν σωτηρίου καὶ
ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀνέστησαν παίζειν
7 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσεῖν λέγων βάδιζε τὸ
τάχος ἐντεῦθεν κατάβηθι ἠνόμησεν γὰρ ὁ λαὸς σου οὐς
ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου **8** παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς
ὁδοῦ ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον καὶ
προσκεκυνήκασιν αὐτῷ καὶ τεθύκασιν αὐτῷ καὶ εἶπαν

οὔτοι οἱ θεοί σου Ἰσραηλ οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου **10** καὶ νῦν ἕασόν με καὶ θυμωθείς ὀργῇ εἰς αὐτούς ἐκτρίψω αὐτούς καὶ ποιήσω σὲ εἰς ἔθνος μέγα **11** καὶ ἐδεήθη Μωυσῆς ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ καὶ εἶπεν ἴνα τί κύριε θυμοῖ ὀργῇ εἰς τὸν λαόν σου οὐς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχύι μεγάλη καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ **12** μήποτε εἴπωσιν οἱ Αἰγύπτιοι λέγοντες μετὰ πονηρίας ἐξήγαγεν αὐτούς ἀποκτεῖναι ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ ἐξαναλῶσαι αὐτούς ἀπὸ τῆς γῆς παῦσαι τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου καὶ ἴλεως γενοῦ ἐπὶ τῇ κακίᾳ τοῦ λαοῦ σου **13** μνησθεῖς Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ τῶν σῶν οἰκετῶν οἷς ὤμοσας κατὰ σεαυτοῦ καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτούς λέγων πολυπληθυνῶ τὸ σπέρμα ὑμῶν ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην ἣν εἶπας δοῦναι τῷ σπέρματι αὐτῶν καὶ καθέξουσιν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα **14** καὶ ἰλάσθη κύριος περὶ τῆς κακίας ἧς εἶπεν ποιῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ **15** καὶ ἀποστρέψας Μωυσῆς κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ αἱ δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ πλάκες λίθιναι καταγεγραμμέναι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἦσαν γεγραμμέναι **16** καὶ αἱ πλάκες ἔργον θεοῦ ἦσαν καὶ ἡ γραφὴ γραφὴ θεοῦ ἐστὶν κεκολαμμένη ἐν ταῖς πλαξίν **17** καὶ ἀκούσας Ἰησοῦς τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ κραζόντων λέγει πρὸς Μωυσῆν φωνὴ πολέμου ἐν τῇ παρεμβολῇ **18** καὶ λέγει οὐκ ἔστιν φωνὴ ἐξαρχόντων κατ' ἰσχύον οὐδὲ φωνὴ ἐξαρχόντων τροπῆς ἀλλὰ φωνὴ ἐξαρχόντων οἴνου ἐγὼ ἀκούω **19** καὶ ἠνίκα ἤγγιζεν τῇ παρεμβολῇ ὄρα τὸν μόσχον καὶ τοὺς χορούς καὶ ὀργισθεῖς θυμῷ Μωυσῆς ἔρριψεν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας καὶ

συνέτριψεν αὐτὰς ὑπὸ τὸ ὄρος **20** καὶ λαβὼν τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν πυρὶ καὶ κατήλεσεν αὐτὸν λεπτὸν καὶ ἔσπειρεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὕδωρ καὶ ἐπότισεν αὐτὸ τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ **21** καὶ εἶπεν Μωυσῆς τῷ Ααρων τί ἐποίησέν σοι ὁ λαὸς οὗτος ὅτι ἐπήγαγες ἐπ' αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην **22** καὶ εἶπεν Ααρων πρὸς Μωυσῆν μὴ ὀργίζου κύριε σὺ γὰρ οἶδας τὸ ὄρημα τοῦ λαοῦ τούτου **23** λέγουσιν γὰρ μοι ποίησον ἡμῖν θεούς οἱ προπορεύονται ἡμῶν ὁ γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ **24** καὶ εἶπα αὐτοῖς εἴ τι νὶ ὑπάρχει χρυσία περιέλεσθε καὶ ἔδωκάν μοι καὶ ἔρριψα εἰς τὸ πῦρ καὶ ἐξῆλθεν ὁ μόσχος οὗτος **25** καὶ ἰδὼν Μωυσῆς τὸν λαὸν ὅτι διεσκέδασται διεσκέδασεν γὰρ αὐτοὺς Ααρων ἐπίχαρμα τοῖς ὑπεναντίοις αὐτῶν **26** ἔστη δὲ Μωυσῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς παρεμβολῆς καὶ εἶπεν τίς πρὸς κύριον ἴτω πρὸς με συνῆλθον οὖν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Λευι **27** καὶ λέγει αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ θέσθε ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ ῥομφαίαν ἐπὶ τὸν μηρὸν καὶ διέλθατε καὶ ἀνακάμψατε ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην διὰ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἀποκτείνετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἑγγιστα αὐτοῦ **28** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Λευι καθὰ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς καὶ ἔπесαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς τρισχιλίους ἄνδρας **29** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν σήμερον κυρίῳ ἕκαστος ἐν τῷ υἱῷ ἢ τῷ ἀδελφῷ δοθῆναι ἐφ' ὑμᾶς εὐλογίαν **30** καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν αὐριον εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν ὑμεῖς ἡμαρτήκατε ἁμαρτίαν μεγάλην καὶ νῦν ἀναβήσομαι πρὸς τὸν θεόν ἵνα ἐξιλάσωμαι περὶ τῆς

ἀμαρτίας ὑμῶν **31** ὑπέστρεψεν δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ εἶπεν δέομαι κύριε ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς οὗτος ἀμαρτίαν μεγάλην καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς θεοὺς χρυσοῦς **32** καὶ νῦν εἰ μὲν ἀφεῖς αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ἄφες εἰ δὲ μὴ ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου σου ἧς ἔγραψας **33** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν εἴ τις ἡμάρτηκεν ἐνώπιόν μου ἐξαλείψω αὐτὸν ἐκ τῆς βίβλου μου **34** νυνὶ δὲ βιάδιζε κατάβηθι καὶ ὀδήγησον τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπά σοι ἰδοὺ ὁ ἄγγελός μου προπορεύεται πρὸ προσώπου σου ἧ δ' ἂν ἡμέρα ἐπισκέπτωμαι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν **35** καὶ ἐπάταξεν κύριος τὸν λαὸν περὶ τῆς ποιήσεως τοῦ μόσχου οὗ ἐποίησεν Ααρων

33 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν πορεύου ἀνάβηθι ἐντεῦθεν σὺ καὶ ὁ λαός σου οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τῷ Αβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ λέγων τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν **2** καὶ συναποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου καὶ ἐκβαλεῖ τὸν Αμορραῖον καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Ευαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον **3** καὶ εἰσάξω σε εἰς γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι οὐ γὰρ μὴ συναναβῶ μετὰ σοῦ διὰ τὸ λαὸν σκληροτράχηλόν σε εἶναι ἵνα μὴ ἐξαναλώσω σε ἐν τῇ ὁδῷ **4** καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο κατεπένησαν ἐν πενθικοῖς **5** καὶ εἶπεν κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ὑμεῖς λαὸς σκληροτράχηλος ὁρᾶτε μὴ πληγὴν ἄλλην ἐπάξω ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσω ὑμᾶς νῦν οὖν ἀφέλεσθε τὰς στολὰς τῶν δοξῶν ὑμῶν καὶ τὸν κόσμον καὶ δείξω σοι ἃ ποιήσω σοι **6** καὶ περιείλαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸν κόσμον αὐτῶν καὶ τὴν περιστολήν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Χωρηβ **7** καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὴν

σκηνην αὐτοῦ ἔπηξεν ἔξω τῆς παρεμβολῆς μακρὰν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐκλήθη σκηνη μαρτυρίου καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ζητῶν κύριον ἐξεπορεύετο εἰς τὴν σκηνην ἔξω τῆς παρεμβολῆς **8** ἠνίκα δ' ἂν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνην ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰστήκει πᾶς ὁ λαὸς σκοπεύοντες ἕκαστος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνης αὐτοῦ καὶ κατενοοῦσαν ἀπιόντος Μωυσῆ ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνην **9** ὡς δ' ἂν εἰσῆλθεν Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνην κατέβαιναν ὁ στῦλος τῆς νεφέλης καὶ ἴστατο ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνης καὶ ἐλάλει Μωυσῆ **10** καὶ ἑώρα πᾶς ὁ λαὸς τὸν στῦλον τῆς νεφέλης ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνης καὶ στάντες πᾶς ὁ λαὸς προσεκύνησαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνης αὐτοῦ **11** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐνώπιος ἐνωπίω ὡς εἴ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη νέος οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνης **12** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς κύριον ἰδοὺ σύ μοι λέγεις ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ σὺ δέ μοι εἶπας οἶδά σε παρὰ πάντας καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί **13** εἰ οὖν εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν γνωστῶς ἴδω σε ὅπως ἂν ᾧ εὔρηκῶς χάριν ἐναντίον σου καὶ ἵνα γνῶ ὅτι λαὸς σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο **14** καὶ λέγει αὐτὸς προπορεύσομαί σου καὶ καταπαύσω σε **15** καὶ λέγει πρὸς αὐτόν εἰ μὴ αὐτὸς σὺ πορεύῃ μὴ με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν **16** καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς ὅτι εὔρηκα χάριν παρὰ σοί ἐγώ τε καὶ ὁ λαὸς σου ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγώ τε καὶ ὁ λαὸς σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστίν **17** καὶ εἶπεν

κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον ὃν εἶρηκας ποιήσω εὐρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιόν μου καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας **18** καὶ λέγει δεῖξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν **19** καὶ εἶπεν ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου καὶ καλέσω ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου κύριος ἐναντίον σου καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτίρω **20** καὶ εἶπεν οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν μου τὸ πρόσωπον οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται **21** καὶ εἶπεν κύριος ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας **22** ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ μου ἡ δόξα καὶ θήσω σε εἰς ὀπήν τῆς πέτρας καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ ἕως ἂν παρέλθω **23** καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρα καὶ τότε ὄψῃ τὰ ὀπίσω μου τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι

34 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας καθὼς καὶ αἱ πρῶται καὶ ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος καὶ γράψω ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξίν ταῖς πρώταις αἷς συνέτριψας **2** καὶ γίνου ἕτοιμος εἰς τὸ πρῶν καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινα καὶ στήσῃ μοι ἐκεῖ ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους **3** καὶ μηδεὶς ἀναβήτω μετὰ σοῦ μηδὲ ὀφθήτω ἐν παντὶ τῷ ὄρει καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἱ βόες μὴ νεμέσθωσαν πλησίον τοῦ ὄρους ἐκείνου **4** καὶ ἐλάξευσεν δύο πλάκας λιθίνας καθάπερ καὶ αἱ πρῶται καὶ ὀρθρίσας Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινα καθότι συνέταξεν αὐτῷ κύριος καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας **5** καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ καὶ ἐκάλεσεν τῷ ὀνόματι κυρίου **6** καὶ παρήλθεν κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν κύριος ὁ θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς **7** καὶ δικαιοσύνην διατηρῶν καὶ

ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἀμαρτίας καὶ οὐ καθαρῶν τὸν ἔνοχον ἐπάγων ἀνομίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἐπὶ τέκνα τέκνων ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν 8 καὶ σπεύσας Μωυσῆς κύψας ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησεν 9 καὶ εἶπεν εἰ εὗρηκα χάριν ἐνώπιόν σου συμπορευθήτω ὁ κύριός μου μεθ' ἡμῶν ὁ λαὸς γὰρ σκληροτράχηλός ἐστιν καὶ ἀφελεῖς σὺ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ ἐσόμεθα σοί 10 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἰδοὺ ἐγὼ τίθημί σοι διαθήκην ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ σου ποιήσω ἔνδοξα ἃ οὐ γέγονεν ἐν πάσῃ τῇ γῆ καὶ ἐν παντὶ ἔθνει καὶ ὄψεται πᾶς ὁ λαὸς ἐν οἷς εἶ σύ τὰ ἔργα κυρίου ὅτι θαυμαστά ἐστὶν ἃ ἐγὼ ποιήσω σοι 11 πρόσεχε σὺ πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι ἰδοὺ ἐγὼ ἐκβάλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν τὸν Ἀμορραῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Ευαῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Ιεβουσαῖον 12 πρόσεχε σεαυτῷ μήποτε θῆς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ εἰς αὐτήν μή σοι γένηται πρόσκομμα ἐν ὑμῖν 13 τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε ἐν πυρί 14 οὐ γὰρ μὴ προσκυνήσητε θεῶ ἐτέρῳ ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ζηλωτὸν ὄνομα θεὸς ζηλωτῆς ἐστὶν 15 μήποτε θῆς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις πρὸς ἄλλοφύλους ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐκπορνεύσωσιν ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ θύσωσι τοῖς θεοῖς αὐτῶν καὶ καλέσωσίν σε καὶ φάγης τῶν θυμάτων αὐτῶν 16 καὶ λάβης τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς σου καὶ τῶν θυγατέρων σου δῶς τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐκπορνεύσωσιν αἱ θυγατέρες σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν

καὶ ἐκπορνεύσωσιν τοὺς υἱοὺς σου ὀπίσω τῶν θεῶν
αὐτῶν **17** καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσεις σεαυτῷ **18**
καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξῃ ἑπτὰ ἡμέρας φάγη
ἄζυμα καθάπερ ἐντέταλμαί σοι εἰς τὸν καιρὸν ἐν μηνὶ τῶν
νέων ἐν γὰρ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου **19** πᾶν
διανοῖγον μήτραν ἐμοί τὰ ἀρσενικά πρωτότοκον μόσχου
καὶ πρωτότοκον προβάτου **20** καὶ πρωτότοκον ὑποζυγίου
λυτρώσῃ προβάτῳ ἐὰν δὲ μὴ λυτρώσῃ αὐτό τιμὴν δώσεις
πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ οὐκ ὀφθήσῃ
ἐνώπιόν μου κενός **21** ἕξ ἡμέρας ἐργᾶ τῇ δὲ ἑβδόμῃ
καταπαύσεις τῷ σπόρῳ καὶ τῷ ἀμῆτῳ καταπαύσεις **22** καὶ
ἑορτὴν ἑβδομάδων ποιήσεις μοι ἀρχὴν θερισμοῦ πυρῶν
καὶ ἑορτὴν συναγωγῆς μεσοῦντος τοῦ ἑνιαυτοῦ **23** τρεῖς
καιροὺς τοῦ ἑνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου
ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ **24** ὅταν γὰρ ἐκβάλω
τὰ ἔθνη πρὸ προσώπου σου καὶ πλατύνω τὰ ὄριά σου
οὐκ ἐπιθυμήσει οὐδεὶς τῆς γῆς σου ἡνίκα ἂν ἀναβαίνῃς
ὀφθῆναι ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου τρεῖς καιροὺς
τοῦ ἑνιαυτοῦ **25** οὐ σφάξεις ἐπὶ ζύμῃ αἷμα θυμιαμάτων
μου καὶ οὐ κοιμηθήσεται εἰς τὸ πρῶν θύματα τῆς ἑορτῆς
τοῦ πασχα **26** τὰ πρωτογενήματα τῆς γῆς σου θήσεις εἰς
τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου οὐ προσοίσεις ἄρνα ἐν
γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ **27** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν
γράψον σεαυτῷ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπὶ γὰρ τῶν λόγων
τούτων τέθειμαί σοι διαθήκην καὶ τῷ Ἰσραὴλ **28** καὶ ἦν
ἐκεῖ Μωυσῆς ἐναντίον κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας ἄρτον οὐκ ἔφαγεν καὶ ὕδωρ οὐκ
ἔπιεν καὶ ἔγραψεν τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπὶ τῶν πλακῶν τῆς
διαθήκης τοὺς δέκα λόγους **29** ὡς δὲ κατέβαινε Μωυσῆς

ἐκ τοῦ ὄρους καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ τῶν χειρῶν Μωυσῆ καταβαίνοντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὄρους Μωυσῆς οὐκ ᾔδει ὅτι δεδόξασται ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν αὐτῷ **30** καὶ εἶδεν Ααρων καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραηλ τὸν Μωυσῆν καὶ ἦν δεδοξασμένη ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐφοβήθησαν ἐγγίσει αὐτοῦ **31** καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς Μωυσῆς καὶ ἐπεστράφησαν πρὸς αὐτὸν Ααρων καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς **32** καὶ μετὰ ταῦτα προσήλθον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς πάντα ὅσα ἐλάλησεν κύριος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Σινα **33** καὶ ἐπειδὴ κατέπαυσεν λαλῶν πρὸς αὐτοὺς ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ κάλυμμα **34** ἡνίκα δ' ἂν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς ἔναντι κυρίου λαλεῖν αὐτῷ περιηρεῖτο τὸ κάλυμμα ἕως τοῦ ἐκπορεύεσθαι καὶ ἐξελθὼν ἐλάλει πᾶσιν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος **35** καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸ πρόσωπον Μωυσῆ ὅτι δεδόξασται καὶ περιέθηκεν Μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ ἕως ἂν εἰσέλθῃ συλλαλεῖν αὐτῷ

35 καὶ συνήθροισεν Μωυσῆς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς οὗτοι οἱ λόγοι οὓς εἶπεν κύριος ποιῆσαι αὐτοὺς **2** ἕξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα τῆ δὲ ἡμέρα τῆ ἑβδόμη κατάπαυσις ἅγιον σάββατα ἀνάπαυσις κυρίῳ πᾶς ὁ ποιῶν ἔργον ἐν αὐτῇ τελευτάτω **3** οὐ καύσετε πῦρ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν τῆ ἡμέρα τῶν σαββάτων ἐγὼ κύριος **4** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραηλ λέγων τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξεν κύριος λέγων **5** λάβετε παρ' ὑμῶν αὐτῶν ἀφαίρεμα κυρίῳ πᾶς ὁ καταδεχόμενος τῆ καρδίᾳ οἴσουσιν τὰς ἀπαρχὰς κυρίῳ

χρυσίον ἀργύριον χαλκόν 6 ὑάκινθον πορφύραν κόκκινον διπλοῦν διανενησμένον καὶ βύσσον κεκλωσμένην καὶ τρίχας αἰγείας 7 καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ δέρματα ὑακίνθινα καὶ ξύλα ἄσηπτα 9 καὶ λίθους σαρδίου καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδήρη 10 καὶ πᾶς σοφὸς τῆ καρδία ἐν ὑμῖν ἐλθῶν ἐργαζέσθω πάντα ὅσα συνέταξεν κύριος 11 τὴν σκηνὴν καὶ τὰ παραρρύματα καὶ τὰ καλύμματα καὶ τὰ διατόνια καὶ τοὺς μοχλοὺς καὶ τοὺς στύλους 12 καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς καὶ τὸ ἰλαστήριον αὐτῆς καὶ τὸ καταπέτασμα καὶ τὰ ἰστία τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου καὶ τὸ θυμίαμα καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος 13 καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς 14 καὶ τὴν λυχνίαν τοῦ φωτὸς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς 16 καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ 19 καὶ τὰς στολὰς τὰς ἀγίας Ααρων τοῦ ἱερέως καὶ τὰς στολὰς ἐν αἷς λειτουργήσουσιν ἐν αὐταῖς καὶ τοὺς χιτῶνας τοῖς υἱοῖς Ααρων τῆς ἱερατείας καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως 20 καὶ ἐξῆλθεν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ Μωυσῆ 21 καὶ ἤνεγκαν ἕκαστος ὧν ἔφερον αὐτῶν ἡ καρδία καὶ ὅσοις ἔδοξεν τῆ ψυχῇ αὐτῶν ἤνεγκαν ἀφαίρεμα κυρίῳ εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ εἰς πάντα τὰ κάτεργα αὐτῆς καὶ εἰς πάσας τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου 22 καὶ ἤνεγκαν οἱ ἄνδρες παρὰ τῶν γυναικῶν πᾶς ᾧ ἔδοξεν τῆ διανοία ἤνεγκαν σφραγίδας καὶ ἐνώτια καὶ δακτυλίους καὶ ἐμπλόκια καὶ περιδέξια πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ πάντες ὅσοι ἤνεγκαν ἀφαιρέματα χρυσοῦ κυρίῳ 23 καὶ

παρ' ᾧ εὐρέθη βύσσος καὶ δέρματα ὑακίνθινα καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα ἤνεγκαν 24 καὶ πᾶς ὁ ἀφαιρῶν ἀφαίρεμα ἀργύριον καὶ χαλκὸν ἤνεγκαν τὰ ἀφαιρέματα κυρίῳ καὶ παρ' οἷς εὐρέθη ξύλα ἄσηπτα εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς κατασκευῆς ἤνεγκαν 25 καὶ πᾶσα γυνὴ σοφὴ τῇ διανοίᾳ ταῖς χερσὶν νήθειν ἤνεγκαν νενησμένα τὴν ὑακίνθον καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὴν βύσσον 26 καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἷς ἔδοξεν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν ἐν σοφίᾳ ἔνησαν τὰς τρίχας τὰς αἰγείας 27 καὶ οἱ ἄρχοντες ἤνεγκαν τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου καὶ τοὺς λίθους τῆς πληρώσεως εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ εἰς τὸ λογεῖον 28 καὶ τὰς συνθέσεις καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος 29 καὶ πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ ᾧ ἔφερον ἢ διάνοια αὐτῶν εἰσελθόντας ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα ὅσα συνέταξεν κύριος ποιῆσαι αὐτὰ διὰ Μωυσῆ ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀφαίρεμα κυρίῳ 30 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἰδοὺ ἀνακέκληκεν ὁ θεὸς ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεηλ τὸν τοῦ Ουριου τὸν Ωρ ἐκ φυλῆς Ἰουδα 31 καὶ ἐνέπλησεν αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης πάντων 32 ἀρχιτεκτονεῖν κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς ἀρχιτεκτονίας ποιεῖν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκὸν 33 καὶ λιθουργῆσαι τὸν λίθον καὶ κατεργάζεσθαι τὰ ξύλα καὶ ποιεῖν ἐν παντὶ ἔργῳ σοφίας 34 καὶ προβιβάσαι γε ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῷ τε καὶ Ελιαβ τῷ τοῦ Αχισαμακ ἐκ φυλῆς Δαν 35 ἐνέπλησεν αὐτοὺς σοφίας καὶ συνέσεως διανοίας πάντα συνιέναι ποιῆσαι τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου καὶ τὰ ὑφαντὰ καὶ ποικιλτὰ ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσσῳ ποιεῖν πᾶν ἔργον ἀρχιτεκτονίας ποικιλίας

36 καὶ ἐποίησεν Βεσελεηλ καὶ Ελιαβ καὶ πᾶς σοφὸς τῆ
διανοίᾳ ᾧ ἐδόθη σοφία καὶ ἐπιστήμη ἐν αὐτοῖς συνιέναι
ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα κατὰ τὰ ἅγια καθήκοντα κατὰ
πάντα ὅσα συνέταξεν κύριος **2** καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς
Βεσελεηλ καὶ Ελιαβ καὶ πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν σοφίαν
ᾧ ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐπιστήμην ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ πάντας τοὺς
ἐκουσίως βουλομένους προσπορεύεσθαι πρὸς τὰ ἔργα
ὥστε συντελεῖν αὐτὰ **3** καὶ ἔλαβον παρὰ Μωυσῆ πάντα
τὰ ἀφαιρέματα ἃ ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ εἰς πάντα τὰ
ἔργα τοῦ ἁγίου ποιεῖν αὐτὰ καὶ αὐτοὶ προσεδέχοντο ἔτι τὰ
προσφερόμενα παρὰ τῶν φερόντων τὸ πρῶτον πρῶτον **4** καὶ
παρεγίνοντο πάντες οἱ σοφοὶ οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα τοῦ
ἁγίου ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔργον ὃ αὐτοὶ ἠργάζοντο **5**
καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν ὅτι πλῆθος φέρει ὁ λαὸς παρὰ τὰ
ἔργα ὅσα συνέταξεν κύριος ποιῆσαι **6** καὶ προσέταξεν
Μωυσῆς καὶ ἐκήρυξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ λέγων ἀνὴρ καὶ
γυνὴ μηκέτι ἐργαζέσθωσαν εἰς τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ἁγίου καὶ
ἐκωλύθη ὁ λαὸς ἔτι προσφέρειν **7** καὶ τὰ ἔργα ἦν αὐτοῖς
ἵκανα εἰς τὴν κατασκευὴν ποιῆσαι καὶ προσκατέλιπον **8**
καὶ ἐποίησεν πᾶς σοφὸς ἐν τοῖς ἐργαζομένοις τὰς στολὰς
τῶν ἁγίων αἵ εἰσιν Ααρων τῷ ἱερεῖ καθὰ συνέταξεν
κύριος τῷ Μωυσῆ **9** καὶ ἐποίησαν τὴν ἐπωμίδα ἐκ χρυσοῦ
καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου
καὶ βύσσου κεκλωσμένης **10** καὶ ἐτμήθη τὰ πέταλα τοῦ
χρυσίου τρίχες ὥστε συνυφᾶναι σὺν τῇ ὑακίνθῳ καὶ τῇ
πορφύρᾳ καὶ σὺν τῷ κοκκίνῳ τῷ διανενησμένῳ καὶ σὺν
τῇ βύσσῳ τῇ κεκλωσμένῃ ἔργον ὑφαντόν **11** ἐποίησαν
αὐτὸ ἐπωμίδας συνεχούσας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν **12**
ἔργον ὑφαντόν εἰς ἄλληλα συμπεπλεγμένον καθ' ἑαυτὸ

ἐξ αὐτοῦ ἐποίησαν κατὰ τὴν αὐτοῦ ποίησιν ἐκ χρυσίου
καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου
καὶ βύσσου κεκλωσμένης καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ
Μωυσῇ **13** καὶ ἐποίησαν ἀμφοτέρους τοὺς λίθους τῆς
σμαράγδου συμπεπορημένους καὶ περισεσιαλωμένους
χρυσίῳ γεγλυμμένους καὶ ἐκκεκολαμμένους ἐκκόλαμμα
σφραγίδος ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **14** καὶ
ἐπέθηκεν αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος λίθους
μνημοσύνου τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καθὰ συνέταξεν κύριος
τῷ Μωυσῇ **15** καὶ ἐποίησαν λογεῖον ἔργον ὑφαντὸν
ποικιλίᾳ κατὰ τὸ ἔργον τῆς ἐπωμίδος ἐκ χρυσίου καὶ
ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ
βύσσου κεκλωσμένης **16** τετράγωνον διπλοῦν ἐποίησαν
τὸ λογεῖον σπιθαμῆς τὸ μῆκος καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος
διπλοῦν **17** καὶ συνυφάνθη ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον
τετράστιχον στίχος λίθων σάρδιον καὶ τοπάζιον καὶ
σμάραγδος ὁ στίχος ὁ εἶς **18** καὶ ὁ στίχος ὁ δεύτερος ἄνθραξ
καὶ σάπφειρος καὶ ἴασπις **19** καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος λιγύριον
καὶ ἀχάτης καὶ ἀμέθυστος **20** καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος
χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον περικεκυκλωμένα
χρυσίῳ καὶ συνδεδεμένα χρυσίῳ **21** καὶ οἱ λίθοι ἦσαν
ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ δώδεκα ἐκ τῶν
ὀνομάτων αὐτῶν ἐγγεγραμμένα εἰς σφραγίδας ἕκαστος
ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ ὀνόματος εἰς τὰς δώδεκα φυλάς **22** καὶ
ἐποίησαν ἐπὶ τὸ λογεῖον κροσσοὺς συμπεπλεγμένους
ἔργον ἐμπλοκίου ἐκ χρυσίου καθαροῦ **23** καὶ ἐποίησαν
δύο ἀσπιδίσκας χρυσᾶς καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς
καὶ ἐπέθηκαν τοὺς δύο δακτυλίους τοὺς χρυσοῦς ἐπ'
ἀμφοτέρας τὰς ἀρχὰς τοῦ λογείου **24** καὶ ἐπέθηκαν τὰ

ἐμπλόκια ἐκ χρυσοῦ ἐπὶ τοὺς δακτυλίους ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ λογείου 25 καὶ εἰς τὰς δύο συμβολὰς τὰ δύο ἐμπλόκια καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τοὺς ὦμους τῆς ἐπωμίδος ἐξ ἐναντίας κατὰ πρόσωπον 26 καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ δύο πτερύγια ἐπ' ἄκρου τοῦ λογείου ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὀπισθίου τῆς ἐπωμίδος ἔσωθεν 27 καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς ὦμους τῆς ἐπωμίδος κάτωθεν αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον κατὰ τὴν συμβολὴν ἄνωθεν τῆς συνυφῆς τῆς ἐπωμίδος 28 καὶ συνέσφιγξεν τὸ λογεῖον ἀπὸ τῶν δακτυλίων τῶν ἐπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς δακτυλίους τῆς ἐπωμίδος συνεχομένους ἐκ τῆς ὑακίνθου συμπεπλεγμένους εἰς τὸ ὕφασμα τῆς ἐπωμίδος ἵνα μὴ χαλᾶται τὸ λογεῖον ἀπὸ τῆς ἐπωμίδος καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 29 καὶ ἐποίησαν τὸν ὑποδύτην ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα ἔργον ὕφαντὸν ὅλον ὑακίνθινον 30 τὸ δὲ περιστόμιον τοῦ ὑποδύτου ἐν τῷ μέσῳ διυφασμένον συμπλεκτόν ᾧ ἔχον κύκλω τὸ περιστόμιον ἀδιάλυτον 31 καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν ὡς ἐξανθούσης ῥόας ῥοίσκους ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης 32 καὶ ἐποίησαν κώδωνας χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν τοὺς κώδωνας ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κύκλω ἀνά μέσον τῶν ῥοίσκων 33 κώδων χρυσοῦς καὶ ῥοίσκος ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω εἰς τὸ λειτουργεῖν καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 34 καὶ ἐποίησαν χιτῶνας βυσσίνους ἔργον ὕφαντὸν Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ 35 καὶ τὰς κιδάρεις ἐκ βύσσου καὶ τὴν μίτραν ἐκ βύσσου καὶ τὰ περισκελῆ ἐκ βύσσου

κεκλωσμένης **36** καὶ τὰς ζώνας αὐτῶν ἐκ βύσσου καὶ
ὕακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου ἔργον
ποικιλτοῦ ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **37**
καὶ ἐποίησαν τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν ἀφόρισμα τοῦ
ἀγίου χρυσοῦ καθαροῦ καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ γράμματα
ἐκτετυπωμένα σφραγίδος ἀγίασμα κυρίῳ **38** καὶ ἐπέθηκαν
ἐπ' αὐτὸ λῶμα ὑακίνθινον ὥστε ἐπικεῖσθαι ἐπὶ τὴν μίτραν
ἄνωθεν ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ

37 καὶ ἐποίησαν τῇ σκηνῇ δέκα ἀυλαίας **2** ὀκτῶ καὶ
εἴκοσι πήχεων μῆκος τῆς ἀυλαίας τῆς μιᾶς τὸ αὐτὸ ἦσαν
πᾶσαι καὶ τεσσάρων πηχῶν τὸ εὖρος τῆς ἀυλαίας τῆς μιᾶς
3 καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας
καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἔργον
ὕφάντου χερουβιμ **4** καὶ ἐπέθηκαν αὐτὸ ἐπὶ τέσσαρας
στύλους ἀσήπτους κατακεχρυσωμένους ἐν χρυσίῳ καὶ αἱ
κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες
ἀργυραῖ **5** καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ
κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἔργον
ὕφάντου χερουβιμ **6** καὶ τοὺς στύλους αὐτοῦ πέντε καὶ
τοὺς κρίκους καὶ τὰς κεφαλίδας αὐτῶν καὶ τὰς ψαλίδας
αὐτῶν κατεχρύσωσαν χρυσίῳ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν πέντε
χαλκαῖ **7** καὶ ἐποίησαν τὴν ἀυλὴν τὰ πρὸς λίβα ἰστία
τῆς ἀυλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν **8**
καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι
9 καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς βορρᾶν ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν καὶ
οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι **10**
καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν ἀυλαῖαι πεντήκοντα
πήχεων στῦλοι αὐτῶν δέκα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα

11 καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς πενήκοντα πήχεων
12 ἰστία πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ κατὰ νότου καὶ οἱ
στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς 13 καὶ
ἐπὶ τοῦ νότου τοῦ δευτέρου ἔνθεν καὶ ἔνθεν κατὰ τὴν
πύλην τῆς αὐλῆς ἀλαῖαι πεντεκαίδεκα πήχεων καὶ
οἱ στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς 14
πᾶσαι αἱ ἀλαῖαι τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης
15 καὶ αἱ βάσεις τῶν στύλων χαλκαῖ καὶ αἱ ἀγκύλαι
αὐτῶν ἀργυραῖ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμέναι
ἀργυρίῳ καὶ οἱ στῦλοι περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ πάντες
οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς 16 καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς
αὐλῆς ἔργον ποικιλτοῦ ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ
κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης εἴκοσι
πήχεων τὸ μῆκος καὶ τὸ ὕψος καὶ τὸ εὖρος πέντε πήχεων
ἐξισούμενον τοῖς ἰστίοις τῆς αὐλῆς 17 καὶ οἱ στῦλοι
αὐτῶν τέσσαρες καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες χαλκαῖ
καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν
περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ 18 καὶ αὐτοὶ περιηργυρωμένοι
ἀργυρίῳ καὶ πάντες οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς κύκλω χαλκοῖ
19 καὶ αὕτη ἡ σύνταξις τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καθὰ
συνετάγη Μωυσῆ τὴν λειτουργίαν εἶναι τῶν Λευιτῶν διὰ
Ἰθαμαρ τοῦ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως 20 καὶ Βεσεληλ ὁ τοῦ
Ουριου ἐκ φυλῆς Ἰουδα ἐποίησεν καθὰ συνέταξεν κύριος
τῷ Μωυσῆ 21 καὶ Ελιαβ ὁ τοῦ Αχισαμακ ἐκ τῆς φυλῆς
Δαν ὃς ἠρχιτεκτόνησεν τὰ ὑφαντὰ καὶ τὰ ῥαφιδευτὰ καὶ
ποικιλτικὰ ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσσῳ

38 καὶ ἐποίησεν Βεσεληλ τὴν κιβωτὸν 2 καὶ
κατεχύσωσεν αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν
3 καὶ ἐχώνευσεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς δύο

ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἔν καὶ δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον
4 εὐρεῖς τοῖς διωστῆρσιν ὥστε αἶρειν αὐτὴν ἐν αὐτοῖς
5 καὶ ἐποίησεν τὸ ἰλαστήριον ἐπάνωθεν τῆς κιβωτοῦ
ἐκ χρυσοῦ 6 καὶ τοὺς δύο χερουβιμ χρυσοῦς 7 χερουβ
ἕνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἰλαστηρίου τὸ ἔν καὶ χερουβ ἕνα
ἐπὶ τὸ ἄκρον τὸ δεύτερον τοῦ ἰλαστηρίου 8 σκιάζοντα
ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἰλαστήριον 9 καὶ ἐποίησεν
τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ 10
καὶ ἐχώννευσεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους δύο ἐπὶ τοῦ
κλίτους τοῦ ἑνὸς καὶ δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου
εὐρεῖς ὥστε αἶρειν τοῖς διωστῆρσιν ἐν αὐτοῖς 11 καὶ τοὺς
διωστῆρας τῆς κιβωτοῦ καὶ τῆς τραπέζης ἐποίησεν καὶ
κατεχρύσωσεν αὐτοὺς χρυσίῳ 12 καὶ ἐποίησεν τὰ σκεύη
τῆς τραπέζης τὰ τε τρυβλία καὶ τὰς θύσκακας καὶ τοὺς
κυάθους καὶ τὰ σπονδεῖα ἐν οἷς σπείσει ἐν αὐτοῖς χρυσᾷ
13 καὶ ἐποίησεν τὴν λυχνίαν ἣ φωτίζει χρυσοῦν στερεὰν
τὸν καυλόν 14 καὶ τοὺς καλαμίσκους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν
μερῶν αὐτῆς 15 ἐκ τῶν καλαμίσκων αὐτῆς οἱ βλαστοὶ
ἐξέχοντες τρεῖς ἐκ τούτου καὶ τρεῖς ἐκ τούτου ἐξισούμενοι
ἀλλήλοις 16 καὶ τὰ λαμπάδια αὐτῶν ἅ ἐστιν ἐπὶ τῶν
ἄκρων καρυωτὰ ἐξ αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθέμια ἐξ αὐτῶν ἵνα
ᾧσιν ἐπ' αὐτῶν οἱ λύχνοι καὶ τὸ ἐνθέμιον τὸ ἕβδομον ἀπ'
ἄκρου τοῦ λαμπαδίου ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἄνωθεν στερεὸν
ὅλον χρυσοῦν 17 καὶ ἑπτὰ λύχνους ἐπ' αὐτῆς χρυσοῦς
καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς χρυσᾶς καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας
αὐτῶν χρυσᾶς 18 οὗτος περιηγύρωσεν τοὺς στύλους καὶ
ἐχώννευσεν τῷ στύλῳ δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐχρύσωσεν
τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ καὶ κατεχρύσωσεν τοὺς στύλους τοῦ
καταπετάσματος χρυσίῳ καὶ ἐποίησεν τὰς ἀγκύλας χρυσᾶς

19 οὗτος ἐποίησεν καὶ τοὺς κρίκους τῆς σκηνῆς χρυσοῦς καὶ τοὺς κρίκους τῆς ἀύλης καὶ κρίκους εἰς τὸ ἐκτείνειν τὸ κατακάλυμμα ἄνωθεν χαλκοῦς 20 οὗτος ἐχώνευσεν τὰς κεφαλίδας τὰς ἀργυρᾶς τῆς σκηνῆς καὶ τὰς κεφαλίδας τὰς χαλκᾶς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ τὴν πύλην τῆς ἀύλης καὶ ἀγκύλας ἐποίησεν τοῖς στύλοις ἀργυρᾶς ἐπὶ τῶν στύλων οὗτος περιηγύρωσεν αὐτάς 21 οὗτος ἐποίησεν καὶ τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς ἀύλης χαλκοῦς 22 οὗτος ἐποίησεν τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἐκ τῶν πυρείων τῶν χαλκῶν ἃ ἦσαν τοῖς ἀνδράσι τοῖς καταστασιάσασι μετὰ τῆς Κορε συναγωγῆς 23 οὗτος ἐποίησεν πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ τὴν βᾶσιν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς κρεάγρας χαλκᾶς 24 οὗτος ἐποίησεν τῷ θυσιαστηρίῳ παράθεμα ἔργον δικτυωτὸν κάτωθεν τοῦ πυρείου ὑπὸ αὐτὸ ἕως τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν αὐτῷ τέσσαρας δακτυλίους ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ παραθέματος τοῦ θυσιαστηρίου χαλκοῦς τοῖς μοχλοῖς εὐρεῖς ὥστε αἴρειν τὸ θυσιαστήριον ἐν αὐτοῖς 25 οὗτος ἐποίησεν τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως τὸ ἅγιον καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος καθαρὸν ἔργον μυρεψοῦ 26 οὗτος ἐποίησεν τὸν λουτήρα χαλκοῦν καὶ τὴν βᾶσιν αὐτοῦ χαλκῆν ἐκ τῶν κατόπτρων τῶν νηστευσασῶν αἱ ἐνήστευσαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἔπηξεν αὐτήν 27 καὶ ἐποίησεν τὸν λουτήρα ἵνα νίπτωνται ἐξ αὐτοῦ Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας εἰσπορευομένων αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἢ ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ

θυσιαστήριον λειτουργεῖν ἐνίπτοντο ἕξ αὐτοῦ καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ

39 πᾶν τὸ χρυσίον ὃ κατειργάσθη εἰς τὰ ἔργα κατὰ πᾶσαν τὴν ἐργασίαν τῶν ἁγίων ἐγένετο χρυσοῦ τοῦ τῆς ἀπαρχῆς ἑννέα καὶ εἴκοσι τάλαντα καὶ ἑπτακόσιοι εἴκοσι σίκλοι κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον **2** καὶ ἀργυρίου ἀφαίρεμα παρὰ τῶν ἐπεσκεμμένων ἀνδρῶν τῆς συναγωγῆς ἑκατὸν τάλαντα καὶ χίλιοι ἑπτακόσιοι ἑβδομήκοντα πέντε σίκλοι **3** δραχμὴ μία τῆ κεφαλῇ τὸ ἥμισυ τοῦ σίκλου κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον πᾶς ὁ παραπορευόμενος τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰς τὰς ἐξήκοντα μυριάδας καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι καὶ πενήκοντα **4** καὶ ἐγενήθη τὰ ἑκατὸν τάλαντα τοῦ ἀργυρίου εἰς τὴν χώνευσιν τῶν ἑκατὸν κεφαλίδων τῆς σκηνῆς καὶ εἰς τὰς κεφαλίδας τοῦ καταπετάσματος ἑκατὸν κεφαλίδες εἰς τὰ ἑκατὸν τάλαντα τάλαντον τῆ κεφαλίδι **5** καὶ τοὺς χιλίους ἑπτακοσίους ἑβδομήκοντα πέντε σίκλους ἐποίησαν εἰς τὰς ἀγκύλας τοῖς στύλοις καὶ κατεχύσωσεν τὰς κεφαλίδας αὐτῶν καὶ κατεκόσμησεν αὐτούς **6** καὶ ὁ χαλκὸς τοῦ ἀφαιρέματος ἑβδομήκοντα τάλαντα καὶ χίλιοι πεντακόσιοι σίκλοι **7** καὶ ἐποίησεν ἕξ αὐτοῦ τὰς βάσεις τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **8** καὶ τὰς βάσεις τῆς αὐλῆς κύκλω καὶ τὰς βάσεις τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς κύκλω **9** καὶ τὸ παράθεμα τὸ χαλκοῦν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **10** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησαν **11** τὸ δὲ λοιπὸν χρυσίον τοῦ ἀφαιρέματος ἐποίησαν σκεύη

εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν αὐτοῖς ἔναντι κυρίου **12** καὶ τὴν καταλειφθεῖσαν ὑάκινθον καὶ πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον ἐποίησαν στολὰς λειτουργικὰς Ἀαρων ὥστε λειτουργεῖν ἐν αὐταῖς ἐν τῷ ἁγίῳ **13** καὶ ἤνεγκαν τὰς στολὰς πρὸς Μωυσῆν καὶ τὴν σκηνὴν καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στύλους **14** καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ τοὺς διωστήρας αὐτῆς **15** καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως **16** καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς λύχνους τῆς καύσεως καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ φωτὸς **17** καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ πάντα τὰ αὐτῆς σκεύη καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς προκειμένους **18** καὶ τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου αἱ εἰσὶν Ἀαρων καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἱερατείαν **19** καὶ τὰ ἰστία τῆς ἀύλης καὶ τοὺς στύλους καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ τῆς πύλης τῆς ἀύλης καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς καὶ πάντα τὰ ἔργαλεῖα αὐτῆς **20** καὶ τὰς διφθέρας δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ τὰ καλύμματα δέρματα ὑακίνθινα καὶ τῶν λοιπῶν τὰ ἐπικαλύμματα **21** καὶ τοὺς πασσάλους καὶ πάντα τὰ ἔργαλεῖα τὰ εἰς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **22** ὅσα συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν **23** καὶ εἶδεν Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα καὶ ἦσαν πεποιηκότες αὐτὰ ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησαν αὐτὰ καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Μωυσῆς

40 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου νουμηνίᾳ στήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου **3** καὶ θήσεις τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου

καὶ σκεπάσεις τὴν κιβωτὸν τῷ καταπετάσματι 4 καὶ
εἰσοίσεις τὴν τράπεζαν καὶ προθήσεις τὴν πρόθεσιν αὐτῆς
καὶ εἰσοίσεις τὴν λυχνίαν καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους
αὐτῆς 5 καὶ θήσεις τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν εἰς τὸ
θυμιᾶν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ καὶ ἐπιθήσεις κάλυμμα
καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
6 καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων θήσεις παρὰ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 8 καὶ περιθήσεις
τὴν σκηνήν καὶ πάντα τὰ αὐτῆς ἀγιάσεις κύκλω 9 καὶ
λήμψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ χρίσεις τὴν σκηνήν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἀγιάσεις αὐτήν καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῆς καὶ ἔσται ἅγια 10 καὶ χρίσεις τὸ θυσιαστήριον
τῶν καρπωμάτων καὶ πάντα αὐτοῦ τὰ σκεύη καὶ ἀγιάσεις
τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τῶν
ἀγίων 12 καὶ προσάξεις Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐπὶ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ λούσεις αὐτοὺς
ὔδατι 13 καὶ ἐνδύσεις Ααρων τὰς στολὰς τὰς ἁγίας καὶ
χρίσεις αὐτὸν καὶ ἀγιάσεις αὐτόν καὶ ἱερατεύσει μοι 14 καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς χιτῶνας
15 καὶ ἀλείψεις αὐτούς ὃν τρόπον ἤλειψας τὸν πατέρα
αὐτῶν καὶ ἱερατεύσουσίν μοι καὶ ἔσται ὥστε εἶναι αὐτοῖς
χρῆσμα ἱερατείας εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν 16
καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος
οὕτως ἐποίησεν 17 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ
τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐκπορευομένων αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου
νουμηνία ἐστάθη ἡ σκηνή 18 καὶ ἔστησεν Μωυσῆς τὴν
σκηνήν καὶ ἐπέθηκεν τὰς κεφαλίδας καὶ διενέβαλεν τοὺς
μοχλοὺς καὶ ἔστησεν τοὺς στύλους 19 καὶ ἐξέτεινεν τὰς
αὐλαίας ἐπὶ τὴν σκηνήν καὶ ἐπέθηκεν τὸ κατακάλυμμα

τῆς σκηνῆς ἐπ' αὐτῆς ἄνωθεν καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 20 καὶ λαβὼν τὰ μαρτύρια ἐνέβαλεν εἰς τὴν κιβωτὸν καὶ ὑπέθηκεν τοὺς διωστήρας ὑπὸ τὴν κιβωτὸν 21 καὶ εἰσήνεγκεν τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἐπέθηκεν τὸ κατακάλυμμα τοῦ καταπετάσματος καὶ ἐσκέπασεν τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 22 καὶ ἔθηκεν τὴν τράπεζαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐπὶ τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὸ πρὸς βορρᾶν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τῆς σκηνῆς 23 καὶ προέθηκεν ἐπ' αὐτῆς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔναντι κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 24 καὶ ἔθηκεν τὴν λυχνίαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου εἰς τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς νότον 25 καὶ ἐπέθηκεν τοὺς λύχνους αὐτῆς ἔναντι κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 26 καὶ ἔθηκεν τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος 27 καὶ ἐθυμίασεν ἐπ' αὐτοῦ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 29 καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων ἔθηκεν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς 33 καὶ ἔστησεν τὴν αὐλὴν κύκλῳ τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ συνετέλεσεν Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα 34 καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ δόξης κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή 35 καὶ οὐκ ἠδυνάσθη Μωυσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη καὶ δόξης κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή 36 ἡνίκα δ' ἂν ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἀνεζεύγνυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν 37 εἰ δὲ μὴ ἀνέβη ἡ νεφέλη οὐκ ἀνεζεύγνυσαν ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνέβη ἡ νεφέλη 38 νεφέλη γὰρ ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς

ἡμέρας καὶ πῦρ ἦν ἐπ' αὐτῆς νυκτὸς ἐναντίον παντὸς
Ἰσραηλ ἐν πάσαις ταῖς ἀναζυγαῖς αὐτῶν

Λευϊτικόν

1 καὶ ἀνεκάλεσεν Μωυσῆν καὶ ἐλάλησεν κύριος αὐτῷ ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἐὰν προσαγάγη δῶρα τῷ κυρίῳ ἀπὸ τῶν κτηνῶν ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων προσοίσετε τὰ δῶρα ὑμῶν **3** ἐὰν ὀλοκαύτωμα τὸ δῶρον αὐτοῦ ἐκ τῶν βοῶν ἄρσεν ἄμωμον προσάξει πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου προσοίσει αὐτὸ δεκτὸν ἐναντίον κυρίου **4** καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καρπώματος δεκτὸν αὐτῷ ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ **5** καὶ σφάξουσι τὸν μόσχον ἔναντι κυρίου καὶ προσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα καὶ προσχεοῦσιν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ τὸ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **6** καὶ ἐκδείραντες τὸ ὀλοκαύτωμα μελιοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη **7** καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπιστοιβάσουσιν ξύλα ἐπὶ τὸ πῦρ **8** καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς τὰ διχοτομήματα καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στέαρ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ὄντα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου **9** τὰ δὲ ἐγκοιλία καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ πάντα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμά ἐστιν θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ **10** ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ ἀπὸ τε τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων εἰς ὀλοκαύτωμα ἄρσεν ἄμωμον προσάξει αὐτὸ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ **11** καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐκ πλαγίων τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς βορρᾶν ἔναντι κυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον

κύκλω **12** καὶ διελοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στέαρ καὶ ἐπιστοιβάσουσιν αὐτὰ οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου **13** καὶ τὰ ἐγκοίλια καὶ τοὺς πόδας πλυνούσιν ὕδατι καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς τὰ πάντα καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμά ἐστιν θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ **14** ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν πετεινῶν κάρπωμα προσφέρεις δῶρον τῷ κυρίῳ καὶ προσοίσει ἀπὸ τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν περιστερῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ **15** καὶ προσοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀποκνίσει τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ στραγγιεῖ τὸ αἷμα πρὸς τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου **16** καὶ ἀφελεῖ τὸν πρόλοβον σὺν τοῖς πτεροῖς καὶ ἐκβαλεῖ αὐτὸ παρὰ τὸ θυσιαστήριον κατὰ ἀνατολὰς εἰς τὸν τόπον τῆς σποδοῦ **17** καὶ ἐκκλάσει αὐτὸ ἐκ τῶν πτερύγων καὶ οὐ διελεῖ καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς κάρπωμά ἐστιν θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ

2 ἐὰν δὲ ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν τῷ κυρίῳ σεμίδαλις ἔσται τὸ δῶρον αὐτοῦ καὶ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον θυσία ἐστίν **2** καὶ οἴσει πρὸς τοὺς υἱοὺς Ααρων τοὺς ἱερεῖς καὶ δραξάμενος ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως σὺν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ **3** καὶ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῆς θυσίας Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἅγιον τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν θυσιῶν κυρίου **4** ἐὰν δὲ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν πεπεμμένην ἐν κλιβάνῳ δῶρον κυρίῳ ἐκ σεμιδάλεως ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα

ἐν ἐλαίῳ 5 ἐὰν δὲ θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν σου
σεμίδαλις πεφυραμένη ἐν ἐλαίῳ ἄζυμα ἔσται 6 καὶ
διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὰ ἔλαιον
θυσία ἐστὶν κυρίῳ 7 ἐὰν δὲ θυσία ἀπὸ ἐσχάρας τὸ δῶρόν
σου σεμίδαλις ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται 8 καὶ προσοίσει τὴν
θυσίαν ἣν ἂν ποιῇ ἐκ τούτων τῷ κυρίῳ καὶ προσοίσει
πρὸς τὸν ἱερέα καὶ προσεγγίσας πρὸς τὸ θυσιαστήριον 9
ἀφελεῖ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς
καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὁσμὴ
εὐωδίας κυρίῳ 10 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας
Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἅγια τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν
καρπωμάτων κυρίου 11 πᾶσαν θυσίαν ἣν ἂν προσφέρητε
κυρίῳ οὐ ποιήσετε ζυμωτόν πᾶσαν γὰρ ζύμην καὶ πᾶν
μέλι οὐ προσοίσετε ἀπ' αὐτοῦ καρπῶσαι κυρίῳ 12 δῶρον
ἀπαρχῆς προσοίσετε αὐτὰ κυρίῳ ἐπὶ δὲ τὸ θυσιαστήριον
οὐκ ἀναβιβασθήσεται εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ 13 καὶ
πᾶν δῶρον θυσίας ὑμῶν ἀλλὶ ἀλισθήσεται οὐ διαπαύσετε
ἄλλα διαθήκης κυρίου ἀπὸ θυσιασμάτων ὑμῶν ἐπὶ παντὸς
δώρου ὑμῶν προσοίσετε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἄλλας 14
ἐὰν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογενημάτων τῷ κυρίῳ
νέα πεφρυγμένα χίδρα ἐρικτὰ τῷ κυρίῳ καὶ προσοίσεις
τὴν θυσίαν τῶν πρωτογενημάτων 15 καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ'
αὐτὴν ἔλαιον καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὴν λίβανον θυσία
ἐστίν 16 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ
τῶν χίδρων σὺν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς
κάρπωμά ἐστιν κυρίῳ

3 ἐὰν δὲ θυσία σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ ἐὰν
μὲν ἐκ τῶν βοῶν αὐτοῦ προσαγάγῃ ἐὰν τε ἄρσεν ἐὰν
τε θῆλυ ἄμωμον προσάξει αὐτὸ ἐναντίον κυρίου 2 καὶ

ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων κύκλῳ 3 καὶ προσάξουσιν ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας 4 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ 5 καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου κάρπωμα ὀσμὴ εὐωδίας κυρίῳ 6 ἔὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ ἄρσεν ἢ θῆλυ ἄμωμον προσοίσει αὐτό 7 ἔὰν ἄρνα προσαγάγῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ προσάξει αὐτὸ ἔναντι κυρίου 8 καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτοῦ καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ 9 καὶ προσοίσει ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα τῷ θεῷ τὸ στέαρ καὶ τὴν ὀσφὺν ἄμωμον σὺν ταῖς ψόαις περιελεῖ αὐτό καὶ τὸ στέαρ τῆς κοιλίας 10 καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελών 11 ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὀσμὴ εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ 12 ἔὰν δὲ ἀπὸ τῶν αἰγῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ καὶ προσάξει ἔναντι κυρίου 13 καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἔναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ

υιοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλω
14 καὶ ἀνοίσει ἐπ' αὐτοῦ κάρπωμα κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ
κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς
κοιλίας 15 καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ πᾶν τὸ
στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τοῦ
ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ 16 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὀσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ
πᾶν τὸ στέαρ τῷ κυρίῳ 17 νόμιμον εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς
γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν πᾶν στέαρ καὶ πᾶν
αἷμα οὐκ ἔδεσθε

4 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 λάλησον
πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων ψυχὴ ἐὰν ἀμάρτη ἔναντι
κυρίου ἀκουσίως ἀπὸ τῶν προσταγμάτων κυρίου ὧν
οὐ δεῖ ποιεῖν καὶ ποιήσῃ ἓν τι ἀπ' αὐτῶν 3 ἐὰν μὲν ὁ
ἀρχιερεὺς ὁ κεχρισμένος ἀμάρτη τοῦ τὸν λαὸν ἀμαρτεῖν
καὶ προσάξει περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἤμαρτεν μόσχον
ἐκ βοῶν ἄμωμον τῷ κυρίῳ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ 4 καὶ
προσάξει τὸν μόσχον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου ἔναντι κυρίου καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι κυρίου καὶ σφάξει τὸν
μόσχον ἐνώπιον κυρίου 5 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ὁ
τετελειωμένος τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ
εἰσοίσει αὐτὸ ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου 6 καὶ βάψει
ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἷμα καὶ προσρानεῖ ἀπὸ
τοῦ αἵματος ἐπτάκις ἔναντι κυρίου κατὰ τὸ καταπέτασμα
τὸ ἅγιον 7 καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ
μόσχου ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος
τῆς συνθέσεως τοῦ ἐναντίον κυρίου ὃ ἐστὶν ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου καὶ πᾶν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου ἐκχεεῖ παρὰ

τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων ὃ ἔστιν
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **8** καὶ πᾶν τὸ
στέαρ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἁμαρτίας περιελεῖ ἀπ' αὐτοῦ τὸ
στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδόσθια καὶ πᾶν τὸ στέαρ
τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων **9** καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ
στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν ὃ ἔστιν ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν
τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ αὐτό **10** ὄν
τρόπον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς θυσίας τοῦ
σωτηρίου καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς
καρπώσεως **11** καὶ τὸ δέρμα τοῦ μόσχου καὶ πᾶσαν αὐτοῦ
τὴν σάρκα σὺν τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις καὶ τῇ
κοιλίᾳ καὶ τῇ κόπρῳ **12** καὶ ἐξοίσουσιν ὅλον τὸν μόσχον
ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν οὗ ἔκχεοῦσιν
τὴν σποδιάν καὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν ἐπὶ ξύλων ἐν
πυρί ἐπὶ τῆς ἐκχύσεως τῆς σποδιᾶς καυθήσεται **13** ἐὰν
δὲ πᾶσα συναγωγή Ἰσραὴλ ἀγνοήσῃ ἀκουσίως καὶ λάθῃ
ῥῆμα ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς καὶ ποιήσωσιν μίαν
ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου ἢ οὐ ποιηθήσεται καὶ
πλημμελήσωσιν **14** καὶ γνωσθῇ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία ἣν
ἤμαρτον ἐν αὐτῇ καὶ προσάξει ἡ συναγωγή μόσχον ἐκ
βοῶν ἄμωμον περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ προσάξει αὐτὸν παρὰ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **15** καὶ ἐπιθήσουσιν
οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι κυρίου καὶ σφάξουσιν
τὸν μόσχον ἔναντι κυρίου **16** καὶ εἰσώσει ὁ ἱερεὺς ὁ
χριστὸς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου **17** καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον ἀπὸ τοῦ
αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ῥανεῖ ἐπτάκις ἔναντι κυρίου
κατενώπιον τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἁγίου **18** καὶ ἀπὸ τοῦ

αΐματος ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων τῆς συνθέσεως ὃ ἐστὶν ἐνώπιον κυρίου ὃ ἐστὶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ πᾶν αἷμα ἐκχεεῖ πρὸς τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν καρπώσεων τῶν πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **19** καὶ τὸ πᾶν στέαρ περιλεῖ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **20** καὶ ποιήσει τὸν μόσχον ὃν τρόπον ἐποίησεν τὸν μόσχον τὸν τῆς ἀμαρτίας οὕτως ποιηθήσεται καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῶν ὁ ἱερεὺς καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς ἡ ἀμαρτία **21** καὶ ἐξιόσουσιν τὸν μόσχον ὅλον ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ κατακαύσουσιν τὸν μόσχον ὃν τρόπον κατέκαυσαν τὸν μόσχον τὸν πρότερον ἀμαρτία συναγωγῆς ἐστὶν **22** ἐὰν δὲ ὁ ἄρχων ἀμάρτη καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν ἢ οὐ ποιηθήσεται ἀκουσίως καὶ ἀμάρτη καὶ πλημμελήσῃ **23** καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἀμαρτία ἣν ἤμαρτεν ἐν αὐτῇ καὶ προσοίσει τὸ δῶρον αὐτοῦ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἄρσεν ἄμωμον **24** καὶ ἐπιθήσει τὴν χειρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου καὶ σφάξουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον κυρίου ἀμαρτία ἐστίν **25** καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἀμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τὸ πᾶν αἷμα αὐτοῦ ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων **26** καὶ τὸ πᾶν στέαρ αὐτοῦ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὡσπερ τὸ στέαρ θυσίας σωτηρίου καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ **27** ἐὰν δὲ ψυχὴ μία ἀμάρτη ἀκουσίως ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς ἐν τῷ ποιῆσαι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου ἢ οὐ ποιηθήσεται καὶ

πλημμελήση 28 καὶ γνωσθῆ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία ἦν ἥμαρτεν ἐν αὐτῇ καὶ οἴσει χίμαιραν ἐξ αἰγῶν θήλειαν ἄμωμον οἴσει περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτεν 29 καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἁμαρτήματος αὐτοῦ καὶ σφάζουσιν τὴν χίμαιραν τὴν τῆς ἁμαρτίας ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα 30 καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς τῷ δακτύλῳ καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ πᾶν τὸ αἷμα αὐτῆς ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου 31 καὶ πᾶν τὸ στέαρ περιελεῖ ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ ἀπὸ θυσίας σωτηρίου καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον εἰς ὄσμήν εὐωδίας κυρίῳ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ 32 ἐὰν δὲ πρόβατον προσενέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ εἰς ἁμαρτίαν θῆλυ ἄμωμον προσοίσει αὐτό 33 καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς ἁμαρτίας καὶ σφάζουσιν αὐτὸ ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα 34 καὶ λαβῶν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ αἷμα ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως 35 καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ στέαρ περιελεῖ ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ προβάτου ἐκ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα κυρίου καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ

5 ἐὰν δὲ ψυχὴ ἁμάρτη καὶ ἀκούση φωνὴν ὀρκισμοῦ καὶ οὗτος μάρτυς ἢ ἑώρακεν ἢ σύνοιδεν ἐὰν μὴ ἀπαγγείλῃ λήμψεται τὴν ἁμαρτίαν 2 ἢ ψυχὴ ἥτις ἐὰν ἄψηται

παντός πράγματος ἀκαθάρτου ἢ θνησιμαίου ἢ θηριαλώτου
ἀκαθάρτου ἢ τῶν θνησιμαίων ἢ τῶν βδελυγμάτων τῶν
ἀκαθάρτων ἢ τῶν θνησιμαίων κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων **3** ἢ
ἄψηται ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου ἀπὸ πάσης ἀκαθαρσίας
αὐτοῦ ἢς ἂν ἀψάμενος μιανθῇ καὶ ἔλαθεν αὐτόν μετὰ
τοῦτο δὲ γνῶ καὶ πλημμελήσῃ **4** ἢ ψυχὴ ἢ ἂν ὁμῶς
διαστέλλουσα τοῖς χεῖλεσιν κακοποιῆσαι ἢ καλῶς ποιῆσαι
κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν διαστείλῃ ὁ ἄνθρωπος μεθ' ὄρκου καὶ
λάθῃ αὐτόν πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ οὗτος γνῶ καὶ ἀμάρτη
ἔν τι τούτων **5** καὶ ἐξαγορεύσει τὴν ἀμαρτίαν περὶ ὧν
ἠμάρτηκεν κατ' αὐτῆς **6** καὶ οἴσει περὶ ὧν ἐπλημμέλησεν
κυρίῳ περὶ τῆς ἀμαρτίας ἢς ἠμαρτεν θῆλυ ἀπὸ τῶν
προβάτων ἀμνάδα ἢ χίμαιραν ἐξ αἰγῶν περὶ ἀμαρτίας
καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀμαρτίας
αὐτοῦ ἢς ἠμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἢ ἀμαρτία **7** ἐὰν
δὲ μὴ ἰσχύσῃ ἢ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν εἰς τὸ πρόβατον
οἴσει περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ ἢς ἠμαρτεν δύο τρυγόνας
ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν κυρίῳ ἕνα περὶ ἀμαρτίας
καὶ ἕνα εἰς ὀλοκαύτωμα **8** καὶ οἴσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα
καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας πρότερον
καὶ ἀποκνίσει ὁ ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
σφονδύλου καὶ οὐ διελεῖ **9** καὶ ῥανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ
περὶ τῆς ἀμαρτίας ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θυσιαστηρίου τὸ
δὲ κατάλοιπον τοῦ αἵματος καταστραγγιεῖ ἐπὶ τὴν βᾶσιν
τοῦ θυσιαστηρίου ἀμαρτίας γάρ ἐστιν **10** καὶ τὸ δεύτερον
ποιήσει ὀλοκαύτωμα ὡς καθήκει καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς
περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ ἢς ἠμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ
11 ἐὰν δὲ μὴ εὕρισκῃ αὐτοῦ ἢ χεὶρ ζευγὸς τρυγόνων ἢ δύο
νεοσσοὺς περιστερῶν καὶ οἴσει τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ οὗ

ἤμαρτεν τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμίδαλιν περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐπιχεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον ὅτι περὶ ἁμαρτίας ἐστίν **12** καὶ οἴσει αὐτὸ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ δραξάμενος ὁ ἱερεὺς ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων κυρίῳ ἁμαρτία ἐστίν **13** καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἤμαρτεν ἐφ' ἐνὸς τούτων καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔσται τῷ ἱερεῖ ὡς ἡ θυσία τῆς σεμιδάλεως **14** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **15** ψυχὴ ἐὰν λάθῃ αὐτὸν λήθῃ καὶ ἀμάρτη ἀκουσίως ἀπὸ τῶν ἁγίων κυρίου καὶ οἴσει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ κυρίῳ κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων τιμῆς ἀργυρίου σίκλων τῷ σίκλῳ τῶν ἁγίων περὶ οὗ ἐπλημμέλησεν **16** καὶ ὁ ἤμαρτεν ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποτεῖσαι αὐτὸ καὶ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτὸ καὶ δώσει αὐτὸ τῷ ἱερεῖ καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ **17** καὶ ἡ ψυχὴ ἢ ἂν ἀμάρτη καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν καὶ οὐκ ἔγνω καὶ πλημμέλησεν καὶ λάβῃ τὴν ἁμαρτίαν **18** καὶ οἴσει κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων τιμῆς ἀργυρίου εἰς πλημμέλειαν πρὸς τὸν ἱερέα καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀγνοίας αὐτοῦ ἧς ἠγνόησεν καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ **19** ἐπλημμέλησεν γὰρ πλημμέλησιν ἔναντι κυρίου

6 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** ψυχὴ ἐὰν ἀμάρτη καὶ παριδῶν παρίδῃ τὰς ἐντολάς κυρίου καὶ ψεύσῃται τὰ πρὸς τὸν πλησίον ἐν παραθήκῃ ἢ περὶ κοινωνίας ἢ περὶ ἀρπαγῆς ἢ ἠδίκησέν τι τὸν πλησίον **3**

ἢ εὖρεν ἀπώλειαν καὶ ψεύσεται περὶ αὐτῆς καὶ ὁμῶς ἀδίκως περὶ ἐνὸς ἀπὸ πάντων ὧν ἐὰν ποιήσῃ ὁ ἄνθρωπος ὥστε ἀμαρτεῖν ἐν τούτοις **4** καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν ἀμάρτη καὶ πλημμελήσῃ καὶ ἀποδῶ τὸ ἄρπαγμα ὃ ἤρπασεν ἢ τὸ ἀδίκημα ὃ ἠδίκησεν ἢ τὴν παραθήκην ἣτις παρετέθη αὐτῷ ἢ τὴν ἀπώλειαν ἣν εὖρεν **5** ἀπὸ παντὸς πράγματος οὗ ὤμοσεν περὶ αὐτοῦ ἀδίκως καὶ ἀποτείσει αὐτὸ τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ πέμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτό τίνος ἐστὶν αὐτῷ ἀποδώσει ἢ ἡμέρα ἐλεγχοῦ **6** καὶ τῆς πλημμελείας αὐτοῦ οἷσι τῷ κυρίῳ κριὸν ἀπὸ τῶν προβάτων ἄμωμον τιμῆς εἰς ὃ ἐπλημμέλησεν αὐτῷ **7** καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ περὶ ἐνὸς ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησεν καὶ ἐπλημμέλησεν αὐτῷ **8** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **9** ἔντειλαι Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων οὗτος ὁ νόμος τῆς ὀλοκαυτώσεως αὐτῆ ἢ ὀλοκαύτωσις ἐπὶ τῆς καύσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωὶ καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου καυθήσεται ἐπ' αὐτοῦ οὐ σβεσθήσεται **10** καὶ ἐνδύσεται ὁ ἱερεὺς χιτῶνα λινοῦν καὶ περισκελές λινοῦν ἐνδύσεται περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀφελῆ τὴν κατακάρπωσιν ἣν ἂν καταναλώσῃ τὸ πῦρ τὴν ὀλοκαύτωσιν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ παραθήσει αὐτὸ ἐχόμενον τοῦ θυσιαστηρίου **11** καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται στολὴν ἄλλην καὶ ἐξοίσει τὴν κατακάρπωσιν ἕξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν **12** καὶ πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καυθήσεται ἀπ' αὐτοῦ καὶ οὐ σβεσθήσεται καὶ καύσει ὁ ἱερεὺς ἐπ' αὐτὸ ξύλα τὸ πρωὶ καὶ στοιβάσει ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ τὸ στέαρ τοῦ

σωτηρίου 13 καὶ πῦρ διὰ παντός καυθήσεται ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον οὐ σβεσθήσεται 14 οὗτος ὁ νόμος τῆς θυσίας
ἦν προσάξουσιν αὐτήν οἱ υἱοὶ Ααρων ἔναντι κυρίου
ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου 15 καὶ ἀφελεῖ ἀπ' αὐτοῦ τῆ
δρακί ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως τῆς θυσίας σὺν τῷ ἐλαίῳ αὐτῆς
καὶ σὺν τῷ λιβάνῳ αὐτῆς τὰ ὄντα ἐπὶ τῆς θυσίας καὶ
ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὀσμῆ εὐωδίας τὸ
μνημόσυνον αὐτῆς τῷ κυρίῳ 16 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπ'
αὐτῆς ἔδεται Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἄζυμα βρωθήσεται
ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔδονται
αὐτήν 17 οὐ πεφθήσεται ἐζυμωμένη μερίδα αὐτήν ἔδωκα
αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου ἅγια ἁγίων ὥσπερ
τὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας 18 πᾶν
ἄρσενικὸν τῶν ἱερέων ἔδονται αὐτήν νόμιμον αἰώνιον
εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου πᾶς
ὃς ἐὰν ἄψηται αὐτῶν ἁγιασθήσεται 19 καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 20 τοῦτο τὸ δῶρον Ααρων
καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὃ προσοίσουσιν κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἧ ἂν χρήσης αὐτόν τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμιδάλεως εἰς
θυσίαν διὰ παντός τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἥμισυ
αὐτῆς τὸ δειλινόν 21 ἐπὶ τηγάνου ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται
πεφυραμένην οἷσει αὐτήν ἐλικτά θυσίαν ἐκ κλασμάτων
θυσίαν ὀσμῆν εὐωδίας κυρίῳ 22 ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς
ἀντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ποιήσει αὐτήν νόμος
αἰώνιος ἅπαν ἐπιτελεσθήσεται 23 καὶ πᾶσα θυσία ἱερέως
ὀλόκαυτος ἔσται καὶ οὐ βρωθήσεται 24 καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 25 λάλησον Ααρων καὶ
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων οὗτος ὁ νόμος τῆς ἁμαρτίας
ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὸ ὀλοκαύτωμα σφάζουσιν τὰ

περὶ τῆς ἁμαρτίας ἔναντι κυρίου ἅγια ἁγίων ἐστὶν 26 ὁ
ἱερεὺς ὁ ἀναφέρων αὐτὴν ἔδεται αὐτὴν ἐν τόπῳ ἁγίῳ
βρωθήσεται ἐν ἀύλῃ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 27 πᾶς
ὁ ἀπτόμενος τῶν κρεῶν αὐτῆς ἁγιασθήσεται καὶ ὧ ἔὰν
ἐπιρραντισθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἱμάτιον ὃ ἔὰν
ῤαντισθῇ ἐπ' αὐτὸ πλυθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ 28 καὶ σκεῦος
ὄστράκινον οὗ ἔὰν ἐψηθῇ ἐν αὐτῷ συντριβήσεται ἔὰν δὲ
ἐν σκεύει χαλκῷ ἐψηθῇ ἐκτρίψει αὐτὸ καὶ ἐκκλύσει ὕδατι
29 πᾶς ἄρσην ἐν τοῖς ἱερεῦσιν φάγεται αὐτὰ ἅγια ἁγίων
ἐστὶν κυρίου 30 καὶ πάντα τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας ὧν ἔὰν
εἰσενεχθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ οὐ βρωθήσεται ἐν
πυρὶ κατακαυθήσεται

7 καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ κριοῦ τοῦ περὶ τῆς πλημμελείας
ἅγια ἁγίων ἐστὶν 2 ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὸ ὄλοκαύτωμα
σφάζουσιν τὸν κριὸν τῆς πλημμελείας ἔναντι κυρίου καὶ
τὸ αἶμα προσχεῖ ἐπὶ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ
3 καὶ πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ προσοίσει ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὴν
ὄσφυν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδόσθια
καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων 4 καὶ τοὺς δύο
νεφρούς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ
τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιλεῖ
αὐτὰ 5 καὶ ἀνοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
κάρπωμα τῷ κυρίῳ περὶ πλημμελείας ἐστὶν 6 πᾶς ἄρσην
ἐκ τῶν ἱερέων ἔδεται αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἔδονται αὐτὰ
ἅγια ἁγίων ἐστὶν 7 ὥσπερ τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας οὕτω
καὶ τὸ τῆς πλημμελείας νόμος εἷς αὐτῶν ὁ ἱερεὺς ὅστις
ἐξιλάσεται ἐν αὐτῷ αὐτῷ ἔσται 8 καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ προσάγων
ὄλοκαύτωμα ἀνθρώπου τὸ δέρμα τῆς ὄλοκαυτώσεως

ἥς αὐτὸς προσφέρει αὐτῷ ἔσται **9** καὶ πᾶσα θυσία ἣτις ποιηθήσεται ἐν τῷ κλιβάνῳ καὶ πᾶσα ἣτις ποιηθήσεται ἐπ' ἐσχάρας ἢ ἐπὶ τηγάνου τοῦ ἱερέως τοῦ προσφέροντος αὐτήν αὐτῷ ἔσται **10** καὶ πᾶσα θυσία ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ καὶ μὴ ἀναπεποιημένη πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ααρων ἔσται ἐκάστῳ τὸ ἴσον **11** οὗτος ὁ νόμος θυσίας σωτηρίου ἦν προσοίσουσιν κυρίῳ **12** ἐὰν μὲν περὶ αἰνέσεως προσφέρῃ αὐτήν καὶ προσοίσει ἐπὶ τῆς θυσίας τῆς αἰνέσεως ἄρτους ἐκ σεμιδάλεως ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ καὶ σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ **13** ἐπ' ἄρτοις ζυμίταις προσοίσει τὰ δῶρα αὐτοῦ ἐπὶ θυσίᾳ αἰνέσεως σωτηρίου **14** καὶ προσάξει ἐν ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτοῦ ἀφαίρεμα κυρίῳ τῷ ἱερεῖ τῷ προσχέοντι τὸ αἶμα τοῦ σωτηρίου αὐτῷ ἔσται **15** καὶ τὰ κρέα θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου αὐτῷ ἔσται καὶ ἐν ἡ ἡμέρᾳ δωρεῖται βρωθήσεται οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί **16** κὰν εὐχή ἢ ἐκούσιον θυσιάζῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ ἢ ἂν ἡμέρᾳ προσαγάγῃ τὴν θυσίαν αὐτοῦ βρωθήσεται καὶ τῇ αὔριον **17** καὶ τὸ καταλειφθὲν ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας ἕως ἡμέρας τρίτης ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται **18** ἐὰν δὲ φαγὼν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ οὐ δεχθήσεται αὐτῷ τῷ προσφέροντι αὐτό οὐ λογισθήσεται αὐτῷ μίασμά ἐστιν ἢ δὲ ψυχὴ ἣτις ἐὰν φάγῃ ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἁμαρτίαν λήμψεται **19** καὶ κρέα ὅσα ἂν ἄψηται παντὸς ἀκαθάρτου οὐ βρωθήσεται ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται πᾶς καθαρὸς φάγεται κρέα **20** ἢ δὲ ψυχὴ ἣτις ἐὰν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου ὃ ἐστιν κυρίου καὶ ἢ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἀπολεῖται ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς **21** καὶ ψυχὴ ἢ ἂν ἄψηται παντὸς

πράγματος ἀκαθάρτου ἢ ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου ἢ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἢ παντὸς βδελύγματος ἀκαθάρτου καὶ φάγη ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου ὃ ἐστὶν κυρίου ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς **22** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **23** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων πᾶν στέαρ βοῶν καὶ προβάτων καὶ αἰγῶν οὐκ ἔδεσθε **24** καὶ στέαρ θνησιμαίων καὶ θηριάλωτον ποιηθήσεται εἰς πᾶν ἔργον καὶ εἰς βρῶσιν οὐ βρωθήσεται **25** πᾶς ὁ ἔσθων στέαρ ἀπὸ τῶν κτηνῶν ὧν προσάξει αὐτῶν κάρπωμα κυρίῳ ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς **26** πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν ἀπὸ τε τῶν πετεινῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν **27** πᾶσα ψυχὴ ἢ ἂν φάγη αἷμα ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς **28** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **29** καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις λέγων ὁ προσφέρων θυσίαν σωτηρίου κυρίῳ οἶσει τὸ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου **30** αἱ χεῖρες αὐτοῦ προσοίσουσιν τὰ καρπώματα κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τοῦ στηθυρίου καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος προσοίσει αὐτὰ ὥστε ἐπιθεῖναι δόμα ἔναντι κυρίου **31** καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ στέαρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔσται τὸ στηθύνιον Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ **32** καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν δώσετε ἀφαίρεμα τῷ ἱερεῖ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν **33** ὁ προσφέρων τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου καὶ τὸ στέαρ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ααρων αὐτῷ ἔσται ὁ βραχίων ὁ δεξιὸς ἐν μερίδι **34** τὸ γὰρ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος εἴληφα παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν καὶ ἔδωκα αὐτὰ Ααρων τῷ ἱερεῖ καὶ τοῖς υἱοῖς

αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ 35 αὕτη
ἢ χρῖσις Ααρων καὶ ἢ χρῖσις τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν
καρπωμάτων κυρίου ἐν ἧ ἡμέρᾳ προσηγάγετο αὐτοὺς τοῦ
ἱερατεύειν τῷ κυρίῳ 36 καθὰ ἐνετείλατο κύριος δοῦναι
αὐτοῖς ἧ ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτούς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ
νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν 37 οὗτος ὁ νόμος
τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας καὶ περὶ ἀμαρτίας καὶ
τῆς πλημμελείας καὶ τῆς τελειώσεως καὶ τῆς θυσίας τοῦ
σωτηρίου 38 ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ
ἐν τῷ ὄρει Σινα ἧ ἡμέρᾳ ἐνετείλατο τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ
προσφέρειν τὰ δῶρα αὐτῶν ἔναντι κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ
Σινα

8 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 λαβὲ
Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ
τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς
ἀμαρτίας καὶ τοὺς δύο κριοὺς καὶ τὸ κανοῦν τῶν ἀζύμων
3 καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἐκκλησίασον ἐπὶ τὴν θύραν
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 4 καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς ὃν
τρόπον συνέταξεν αὐτῷ κύριος καὶ ἐξεκκλησίασεν τὴν
συναγωγὴν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 5
καὶ εἶπεν Μωυσῆς τῇ συναγωγῇ τοῦτό ἐστιν τὸ ῥῆμα ὃ
ἐνετείλατο κύριος ποιῆσαι 6 καὶ προσήνεγκεν Μωυσῆς
τὸν Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἔλουσεν αὐτοὺς ὕδατι
7 καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν χιτῶνα καὶ ἔζωσεν αὐτὸν τὴν
ζώνην καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν ὑποδύτην καὶ ἐπέθηκεν
ἐπ' αὐτὸν τὴν ἐπωμίδα καὶ συνέζωσεν αὐτὸν κατὰ τὴν
ποίησιν τῆς ἐπωμίδος καὶ συνέσφιγγεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ 8
καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὴν τὸ λογεῖον καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ
λογεῖον τὴν δήλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν 9 καὶ ἐπέθηκεν

τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν μίτραν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν τὸ καθηγιασμένον ἅγιον ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **10** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως **11** καὶ ἔρρανεν ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπτάκις καὶ ἔχρισεν τὸ θυσιαστήριον καὶ ἡγίασεν αὐτὸ καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ τὸν λουτήρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ καὶ ἡγίασεν αὐτά καὶ ἔχρισεν τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἡγίασεν αὐτήν **12** καὶ ἐπέχεεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ααρων καὶ ἔχρισεν αὐτὸν καὶ ἡγίασεν αὐτόν **13** καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ααρων καὶ ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας καὶ ἔζωσεν αὐτοὺς ζώνας καὶ περιέθηκεν αὐτοῖς κιδάρεις καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **14** καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ ἐπέθηκεν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἀμαρτίας **15** καὶ ἔσφαξεν αὐτόν καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ τῷ δακτύλῳ καὶ ἐκαθάρισεν τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἡγίασεν αὐτὸ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ **16** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἀνήνεγκεν Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **17** καὶ τὸν μόσχον καὶ τὴν βύρσαν αὐτοῦ καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ καὶ τὴν κόπρον αὐτοῦ καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **18** καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τὸν κριὸν τὸν εἰς

όλοκαύτωμα καὶ ἐπέθηκεν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς
χειῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ 19 καὶ ἔσφαξεν
Μωυσῆς τὸν κριὸν καὶ προσέχεεν Μωυσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον κύκλω 20 καὶ τὸν κριὸν ἐκρεανόμησεν
κατὰ μέλη καὶ ἀνήνεγκεν Μωυσῆς τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ
μέλη καὶ τὸ στέαρ 21 καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας
ἔπλυνεν ὕδατι καὶ ἀνήνεγκεν Μωυσῆς ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον ὄλοκαύτωμα ὃ ἐστὶν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας
κάρπωμά ἐστὶν τῷ κυρίῳ καθάπερ ἐνετείλατο κύριος
τῷ Μωυσῆϊ 22 καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τὸν κριὸν τὸν
δεύτερον κριὸν τελειώσεως καὶ ἐπέθηκεν Ααρων καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χειῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ
κριοῦ 23 καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ
τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός
Ααρων τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς
καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ 24 καὶ προσήγαγεν
Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ααρων καὶ ἐπέθηκεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ
αἵματος ἐπὶ τοὺς λοβοὺς τῶν ὠτων τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ
τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα
τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ προσέχεεν Μωυσῆς
τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλω 25 καὶ ἔλαβεν τὸ
στέαρ καὶ τὴν ὄσφυν καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας
καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ
στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν 26 καὶ
ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῆς τελειώσεως τοῦ ὄντος ἔναντι κυρίου
ἔλαβεν ἄρτον ἓνα ἄζυμον καὶ ἄρτον ἐξ ἐλαίου ἓνα καὶ
λάγανον ἓν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ στέαρ καὶ τὸν βραχίονα
τὸν δεξιόν 27 καὶ ἐπέθηκεν ἅπαντα ἐπὶ τὰς χειῖρας Ααρων
καὶ ἐπὶ τὰς χειῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ

ἀφαίρεμα ἔναντι κυρίου 28 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ὄλοκαύτωμα τῆς τελειώσεως ὃ ἐστὶν ὁσμὴ εὐωδίας κάρπωμά ἐστιν τῷ κυρίῳ 29 καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὸ στηθύνιον ἀφεῖλεν αὐτὸ ἐπίθεμα ἔναντι κυρίου ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως καὶ ἐγένετο Μωυσῆ ἓν μερίδι καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ 30 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ προσέρρανεν ἐπὶ Ααρων καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἡγίασεν Ααρων καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ 31 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐψήσατε τὰ κρέα ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τόπῳ ἁγίῳ καὶ ἐκεῖ φάγεσθε αὐτὰ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῶ τῆς τελειώσεως ὃν τρόπον συντέτακταί μοι λέγων Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φάγονται αὐτά 32 καὶ τὸ καταλειφθὲν τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἄρτων ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται 33 καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἑπτὰ ἡμέρας ἕως ἡμέρα πληρωθῆ ἡμέρα τελειώσεως ὑμῶν ἑπτὰ γὰρ ἡμέρας τελειώσει τὰς χεῖρας ὑμῶν 34 καθάπερ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐνετείλατο κύριος τοῦ ποιῆσαι ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν 35 καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καθήσεσθε ἑπτὰ ἡμέρας ἡμέραν καὶ νύκτα φυλάξεσθε τὰ φυλάγματα κυρίου ἵνα μὴ ἀποθάνητε οὕτως γὰρ ἐνετείλατό μοι κύριος ὁ θεός 36 καὶ ἐποίησεν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντα τοὺς λόγους οὓς συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ

9 καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδῳ ἐκάλεσεν Μωυσῆς Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὴν γερουσίαν Ἰσραὴλ **2** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων λαβὲ σεαυτῶ μοσχάριον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν εἰς ὀλοκαύτωμα ἄμωμα καὶ προσένεγκε αὐτὰ ἔναντι κυρίου **3** καὶ τῇ γερουσίᾳ Ἰσραὴλ λάλησον λέγων λάβετε χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας καὶ μοσχάριον καὶ ἄμνον ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκάρπωσιν ἄμωμα **4** καὶ μόσχον καὶ κριὸν εἰς θυσίαν σωτηρίου ἔναντι κυρίου καὶ σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ ὅτι σήμερον κύριος ὀφθήσεται ἐν ὑμῖν **5** καὶ ἔλαβον καθὸ ἐνετείλατο Μωυσῆς ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ προσῆλθεν πᾶσα συναγωγή καὶ ἔστησαν ἔναντι κυρίου **6** καὶ εἶπεν Μωυσῆς τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ εἶπεν κύριος ποιήσατε καὶ ὀφθήσεται ἐν ὑμῖν δόξα κυρίου **7** καὶ εἶπεν Μωυσῆς τῷ Ααρων πρόσελθε πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ποιήσον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας σου καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου καὶ ἐξίλασαι περὶ σεαυτοῦ καὶ τοῦ οἴκου σου καὶ ποιήσον τὰ δῶρα τοῦ λαοῦ καὶ ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν καθάπερ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ **8** καὶ προσῆλθεν Ααρων πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔσφαξεν τὸ μοσχάριον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας **9** καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ααρων τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν καὶ ἔβαψεν τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἷμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου **10** καὶ τὸ στέαρ καὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ **11** καὶ τὰ κρέα καὶ τὴν βύρσαν κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς **12** καὶ ἔσφαξεν τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ προσήνεγκαν οἱ

υιοὶ Ααρων τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν καὶ προσέχεεν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον κύκλω **13** καὶ τὸ ὄλοκαύτωμα προσήνεγκαν
αὐτῷ κατὰ μέλη αὐτὰ καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπέθηκεν
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **14** καὶ ἔπλυνεν τὴν κοιλίαν καὶ
τοὺς πόδας ὕδατι καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ ὄλοκαύτωμα ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον **15** καὶ προσήνεγκαν τὸ δῶρον τοῦ
λαοῦ καὶ ἔλαβεν τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας
τοῦ λαοῦ καὶ ἔσφαξεν αὐτὸ καθὰ καὶ τὸ πρῶτον **16**
καὶ προσήνεγκεν τὸ ὄλοκαύτωμα καὶ ἐποίησεν αὐτό ὡς
καθήκει **17** καὶ προσήνεγκεν τὴν θυσίαν καὶ ἔπλησεν
τὰς χεῖρας ἀπ' αὐτῆς καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
χωρὶς τοῦ ὄλοκαυτώματος τοῦ πρωينوῦ **18** καὶ ἔσφαξεν
τὸν μόσχον καὶ τὸν κριὸν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου τῆς
τοῦ λαοῦ καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ααρων τὸ αἷμα πρὸς
αὐτόν καὶ προσέχεεν πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλω **19** καὶ
τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τοῦ μόσχου καὶ τοῦ κριοῦ τὴν ὄσφην
καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τοὺς
δύο νεφρούς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν λοβὸν
τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος **20** καὶ ἐπέθηκεν τὰ στέατα ἐπὶ τὰ
στηθύνια καὶ ἀνήνεγκαν τὰ στέατα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
21 καὶ τὸ στηθύνιον καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν ἀφείλεν
Ααρων ἀφαίρεμα ἔναντι κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν
κύριος τῷ Μωυσῆ **22** καὶ ἐξάρας Ααρων τὰς χεῖρας ἐπὶ
τὸν λαὸν εὐλόγησεν αὐτούς καὶ κατέβη ποιήσας τὸ περὶ
τῆς ἀμαρτίας καὶ τὰ ὄλοκαυτώματα καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου
23 καὶ εἰσῆλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου καὶ ἐξεληθόντες εὐλόγησαν πάντα τὸν λαόν καὶ
ὤφθη ἡ δόξα κυρίου παντὶ τῷ λαῷ **24** καὶ ἐξῆλθεν πῦρ
παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τὰ

τε όλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα καὶ εἶδεν πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἐξέστη καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον

10 καὶ λαβόντες οἱ δύο υἱοὶ Ααρων Ναδαβ καὶ Αβιουδ ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὸ πῦρ καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα καὶ προσήνεγκαν ἔναντι κυρίου πῦρ ἄλλότριον ὃ οὐ προσέταξεν κύριος αὐτοῖς **2** καὶ ἐξήλθεν πῦρ παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν αὐτούς καὶ ἀπέθανον ἔναντι κυρίου **3** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων τοῦτό ἐστιν ὃ εἶπεν κύριος λέγων ἐν τοῖς ἐγγίζουσίν μοι ἁγιασθήσομαι καὶ ἐν πάσῃ τῇ συναγωγῇ δοξασθήσομαι καὶ κατενύχθη Ααρων **4** καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς τὸν Μισαδαι καὶ τὸν Ελισταφαν υἱοὺς Οζιηλ υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς Ααρων καὶ εἶπεν αὐτοῖς προσέλθατε καὶ ἄρατε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν ἐκ προσώπου τῶν ἁγίων ἕξω τῆς παρεμβολῆς **5** καὶ προσήλθον καὶ ἦραν ἐν τοῖς χιτῶσιν αὐτῶν ἕξω τῆς παρεμβολῆς ὃν τρόπον εἶπεν Μωυσῆς **6** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων καὶ Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς καταλειμμένους τὴν κεφαλὴν ὑμῶν οὐκ ἀποκιδάρωσετε καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν οὐ διαρρήξετε ἵνα μὴ ἀποθάνητε καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἔσται θυμὸς οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν πᾶς ὁ οἶκος Ισραηλ κλαύσονται τὸν ἐμπυρισμὸν ὃν ἐνεπυρίσθησαν ὑπὸ κυρίου **7** καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἵνα μὴ ἀποθάνητε τὸ γὰρ ἔλαιον τῆς χρίσεως τὸ παρὰ κυρίου ἐφ' ὑμῖν καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸ ῥῆμα Μωυσῆ **8** καὶ ἐλάλησεν κύριος τῷ Ααρων λέγων **9** οἶνον καὶ σικερα οὐ πίεσθε σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ ἡνίκα ἂν εἰσπορεύησθε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἢ προσπορευομένων ὑμῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε νόμιμον αἰώνιον εἰς

τὰς γενεὰς ὑμῶν **10** διαστεῖλαι ἀνά μέσον τῶν ἁγίων καὶ τῶν βεβήλων καὶ ἀνά μέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ τῶν καθαρῶν **11** καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ πάντα τὰ νόμιμα ἃ ἐλάλησεν κύριος πρὸς αὐτοὺς διὰ χειρὸς Μωυσῆ **12** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων καὶ πρὸς Ελεαζαρ καὶ Ἰθαμαρ τοὺς υἱοὺς Ααρων τοὺς καταλειφθέντας λάβετε τὴν θυσίαν τὴν καταλειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου καὶ φάγεσθε ἄζυμα παρὰ τὸ θυσιαστήριον ἅγια ἁγίων ἐστίν **13** καὶ φάγεσθε αὐτὴν ἐν τόπῳ ἁγίῳ νόμιμον γὰρ σοὶ ἐστίν καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου τοῦτο ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου οὕτω γὰρ ἐντέταλταί μοι **14** καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος φάγεσθε ἐν τόπῳ ἁγίῳ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ὁ οἶκός σου μετὰ σοῦ νόμιμον γὰρ σοὶ καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου ἐδόθη ἀπὸ τῶν θουσιῶν τοῦ σωτηρίου τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **15** τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος ἐπὶ τῶν καρπωμάτων τῶν στεάτων προσοίσουσιν ἀφόρισμα ἀφορίσαι ἔναντι κυρίου καὶ ἔσται σοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσιν σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **16** καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας ζητῶν ἐξεζήτησεν Μωυσῆς καὶ ὅδε ἐνεπεπύριστο καὶ ἐθυμώθη Μωυσῆς ἐπὶ Ελεαζαρ καὶ Ἰθαμαρ τοὺς υἱοὺς Ααρων τοὺς καταλειμμένους λέγων **17** διὰ τί οὐκ ἐφάγετε τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ ὅτι γὰρ ἅγια ἁγίων ἐστίν τοῦτο ἔδωκεν ὑμῖν φαγεῖν ἵνα ἀφέλητε τὴν ἀμαρτίαν τῆς συναγωγῆς καὶ ἐξιλάσησθε περὶ αὐτῶν ἔναντι κυρίου **18** οὐ γὰρ εἰσήχθη τοῦ αἵματος αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον κατὰ πρόσωπον ἔσω φάγεσθε αὐτὸ ἐν τόπῳ ἁγίῳ

ὄν τρόπον μοι συνέταξεν κύριος **19** καὶ ἐλάλησεν Ααρων πρὸς Μωυσῆν λέγων εἰ σήμερον προσαγειόχασιν τὰ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν ἔναντι κυρίου καὶ συμβέβηκέν μοι ταῦτα καὶ φάγομαι τὰ περὶ τῆς ἀμαρτίας σήμερον μὴ ἄρεστόν ἔσται κυρίῳ **20** καὶ ἤκουσεν Μωυσῆς καὶ ἤρρεσεν αὐτῷ

11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων **2** λαλήσατε τοῖς υἱοῖς Ισραηλ λέγοντες ταῦτα τὰ κτήνη ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς **3** πᾶν κτῆνος διχηλοῦν ὀπλὴν καὶ ὄνυχιστῆρας ὄνυχιζόν δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσιν ταῦτα φάγεσθε **4** πλὴν ἀπὸ τούτων οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὀπλὰς καὶ ὄνυχιζόντων ὄνυχιστῆρας τὸν κάμηλον ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο ὀπλὴν δὲ οὐ διχηλεῖ ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν **5** καὶ τὸν δασύποδα ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο καὶ ὀπλὴν οὐ διχηλεῖ ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν **6** καὶ τὸν χοιρογρύλλιον ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο καὶ ὀπλὴν οὐ διχηλεῖ ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν **7** καὶ τὸν ὄνυχιζόντα ὅτι διχηλεῖ ὀπλὴν τοῦτο καὶ ὄνυχιζει ὄνυχας ὀπλῆς καὶ τοῦτο οὐκ ἀνάγει μηρυκισμὸν ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν **8** ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε καὶ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἄψεσθε ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν **9** καὶ ταῦτα ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χειμάρροις ταῦτα φάγεσθε **10** καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια οὐδὲ λεπίδες ἐν τῷ ὕδατι ἢ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χειμάρροις ἀπὸ πάντων ὧν ἐρεύγεται τὰ ὕδατα καὶ ἀπὸ πάσης ψυχῆς ζώσης τῆς

ἐν τῷ ὕδατι βδέλυγμά ἐστιν **11** καὶ βδελύγματα ἔσονται ὑμῖν ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐκ ἔδεσθε καὶ τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βδελύξεσθε **12** καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες τῶν ἐν τῷ ὕδατι βδέλυγμα τοῦτό ἐστιν ὑμῖν **13** καὶ ταῦτα βδελύξεσθε ἀπὸ τῶν πετεινῶν καὶ οὐ βρωθήσεται βδέλυγμά ἐστιν τὸν ἀετὸν καὶ τὸν γρύπα καὶ τὸν ἀλκίαιετον **14** καὶ τὸν γύπα καὶ ἰκτίνα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ **15** καὶ κόρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ **16** καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα καὶ λάρων καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ καὶ ἰέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ **17** καὶ νυκτικόρακα καὶ καταρράκτην καὶ ἴβιν **18** καὶ πορφυρίωνα καὶ πελεκᾶνα καὶ κύκνον **19** καὶ γλαῦκα καὶ ἐρωδιὸν καὶ χαραδριὸν καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ καὶ ἔποπα καὶ νυκτερίδα **20** καὶ πάντα τὰ ἔρπετὰ τῶν πετεινῶν ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα βδελύγματά ἐστιν ὑμῖν **21** ἀλλὰ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἔρπετῶν τῶν πετεινῶν ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα ἃ ἔχει σκέλη ἀνώτερον τῶν ποδῶν αὐτοῦ πηδᾶν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς γῆς **22** καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν τὸν βροῦχον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ καὶ τὸν ἀττάκην καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ καὶ τὴν ἀκρίδα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῆ καὶ τὸν ὀφιομάχην καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ **23** πᾶν ἔρπετὸν ἀπὸ τῶν πετεινῶν οἷς ἐστιν τέσσαρες πόδες βδέλυγμά ἐστιν ὑμῖν **24** καὶ ἐν τούτοις μιανθήσεσθε πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας **25** καὶ πᾶς ὁ αἵρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας **26** ἐν πᾶσιν τοῖς κτήνεσιν ὃ ἐστιν διχηλοῦν ὀπλὴν καὶ ὄνουχιστῆρας ὄνουχίζει καὶ μηρυκισμὸν οὐ μαρυκᾶται ἀκάθαρτα ἔσονται ὑμῖν πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας **27** καὶ πᾶς ὃς πορεύεται ἐπὶ χειρῶν ἐν

πάσι τοῖς θηρίοις ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα ἀκάθαρτα ἔσται ὑμῖν πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας **28** καὶ ὁ αἴρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἐστίν **29** καὶ ταῦτα ὑμῖν ἀκάθαρτα ἀπὸ τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς ἢ γαλιῆ καὶ ὁ μῦς καὶ ὁ κροκόδειλος ὁ χερσαῖος **30** μυγαλῆ καὶ χαμαιλέων καὶ καλαβώτης καὶ σαύρα καὶ ἀσπάλαξ **31** ταῦτα ἀκάθαρτα ὑμῖν ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν τεθνηκότων ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας **32** καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἐπιπέσῃ ἀπ' αὐτῶν τεθνηκότων αὐτῶν ἀκάθαρτον ἔσται ἀπὸ παντὸς σκεύους ξυλίνου ἢ ἱματίου ἢ δέρματος ἢ σάκκου πᾶν σκεῦος ὃ ἐὰν ποιηθῇ ἔργον ἐν αὐτῷ εἰς ὕδωρ βαφήσεται καὶ ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας καὶ καθαρὸν ἔσται **33** καὶ πᾶν σκεῦος ὀστράκινον εἰς ὃ ἐὰν πέσῃ ἀπὸ τούτων ἔνδον ὅσα ἐὰν ἔνδον ᾗ ἀκάθαρτα ἔσται καὶ αὐτὸ συντριβήσεται **34** καὶ πᾶν βρῶμα ὃ ἔσθεται εἰς ὃ ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸ ὕδωρ ἀκάθαρτον ἔσται καὶ πᾶν ποτόν ὃ πίνεται ἐν παντὶ ἀγγεῖῳ ἀκάθαρτον ἔσται **35** καὶ πᾶν ὃ ἐὰν πέσῃ ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτό ἀκάθαρτον ἔσται κλίβανοι καὶ κυθρόποδες καθαιρεθήσονται ἀκάθαρτα ταῦτά ἐστίν καὶ ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἔσονται **36** πλὴν πηγῶν ὑδάτων καὶ λάκκου καὶ συναγωγῆς ὕδατος ἔσται καθαρὸν ὁ δὲ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται **37** ἐὰν δὲ ἐπιπέσῃ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπὶ πᾶν σπέρμα σπόριμον ὃ σπαρήσεται καθαρὸν ἔσται **38** ἐὰν δὲ ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ πᾶν σπέρμα καὶ ἐπιπέσῃ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτό ἀκάθαρτόν ἐστίν ὑμῖν **39** ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ τῶν

κτηνῶν ὃ ἐστὶν ὑμῖν τοῦτο φαγεῖν ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας **40** καὶ ὁ ἐσθίων ἀπὸ τῶν θνησιμαίων τούτων πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας καὶ ὁ αἴρων ἀπὸ θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας **41** καὶ πᾶν ἔρπετόν ὃ ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς βδέλυγμα τοῦτο ἔσται ὑμῖν οὐ βρωθήσεται **42** καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ κοιλίας καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ τέσσαρα διὰ παντός ὁ πολυπληθεῖ ποσὶν ἐν πᾶσιν τοῖς ἔρπετοῖς τοῖς ἔρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς οὐ φάγεσθε αὐτό ὅτι βδέλυγμα ὑμῖν ἐστὶν **43** καὶ οὐ μὴ βδελύξητε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἔρπετοῖς τοῖς ἔρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν τούτοις καὶ οὐκ ἀκάθαρτοι ἔσεσθε ἐν αὐτοῖς **44** ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ ἀγιασθήσεσθε καὶ ἅγιοι ἔσεσθε ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ οὐ μιανεῖτε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσιν τοῖς ἔρπετοῖς τοῖς κινουμένοις ἐπὶ τῆς γῆς **45** ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ ἀναγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν θεός καὶ ἔσεσθε ἅγιοι ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ κύριος **46** οὗτος ὁ νόμος περὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν πετεινῶν καὶ πάσης ψυχῆς τῆς κινουμένης ἐν τῷ ὕδατι καὶ πάσης ψυχῆς ἐρπούσης ἐπὶ τῆς γῆς **47** διαστεῖλαι ἀνὰ μέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν καθαρῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ ἐσθιόμενα καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ μὴ ἐσθιόμενα

12 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς γυνή ἥτις ἐὰν σπερματισθῆ καὶ τέκη ἄρσεν καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς

ἀκάθαρτος ἔσται 3 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ
τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ 4 καὶ τριάκοντα
ἡμέρας καὶ τρεῖς καθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς
παντὸς ἀγίου οὐχ ἄψεται καὶ εἰς τὸ ἀγιαστήριον οὐκ
εἰσελεύσεται ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως
αὐτῆς 5 ἐὰν δὲ θῆλυ τέκη καὶ ἀκάθαρτος ἔσται δις ἑπτὰ
ἡμέρας κατὰ τὴν ἄφεδρον καὶ ἐξήκοντα ἡμέρας καὶ ἕξ
καθεσθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς 6 καὶ ὅταν
ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς ἐφ' υἱῶ
ἢ ἐπὶ θυγατρὶ προσοίσει ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς
ὄλοκαύτωμα καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς ἢ τρυγὸνα περὶ
ἀμαρτίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς
τὸν ἱερέα 7 καὶ προσοίσει ἔναντι κυρίου καὶ ἐξιλάσεται
περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς καὶ καθαριεῖ αὐτὴν ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ
αἵματος αὐτῆς οὗτος ὁ νόμος τῆς τικτούσης ἄρσεν ἢ θῆλυ
8 ἐὰν δὲ μὴ εὐρίσκη ἡ χεὶρ αὐτῆς τὸ ἱκανὸν εἰς ἀμνόν καὶ
λήμψεται δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν μίαν
εἰς ὄλοκαύτωμα καὶ μίαν περὶ ἀμαρτίας καὶ ἐξιλάσεται
περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς καὶ καθαρισθήσεται

13 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων
2 ἀνθρώπῳ ἐάν τινι γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ
οὐλὴ σημασίας τηλαυγῆς καὶ γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς
αὐτοῦ ἀφῆ λέπρας καὶ ἀχθήσεται πρὸς Ααρων τὸν ἱερέα ἢ
ἕνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν ἱερέων 3 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς
τὴν ἀφὴν ἐν δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ καὶ ἡ θριξ ἐν τῇ
ἀφῇ μεταβάλλῃ λευκὴ καὶ ἡ ὄψις τῆς ἀφῆς ταπεινὴ ἀπὸ
τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς ἀφῆ λέπρας ἐστίν καὶ ὄψεται ὁ
ἱερεὺς καὶ μιανεῖ αὐτόν 4 ἐὰν δὲ τηλαυγῆς λευκὴ ἦ ἐν
τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς καὶ ταπεινὴ μὴ ἦ ἡ ὄψις αὐτῆς

ἀπὸ τοῦ δέρματος καὶ ἡ θριξ αὐτοῦ οὐ μετέβαλεν τρίχα
λευκὴν αὐτὴ δέ ἐστιν ἀμαυρά καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν
ἀφήν ἑπτὰ ἡμέρας **5** καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἰδοὺ ἡ ἀφή μένει ἐναντίον αὐτοῦ
οὐ μετέπεσεν ἡ ἀφή ἐν τῷ δέρματι καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ
ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον **6** καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ
ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ τὸ δεύτερον καὶ ἰδοὺ ἀμαυρὰ
ἡ ἀφή οὐ μετέπεσεν ἡ ἀφή ἐν τῷ δέρματι καθαριεῖ αὐτὸν
ὁ ἱερεὺς σημασία γὰρ ἐστὶν καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια
καθαρὸς ἔσται **7** ἐὰν δὲ μεταβαλοῦσα μεταπέση ἡ σημασία
ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἱερέα τοῦ καθαρίσαι
αὐτὸν καὶ ὀφθήσεται τὸ δεύτερον τῷ ἱερεῖ **8** καὶ ὄψεται
αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ μετέπεσεν ἡ σημασία ἐν τῷ
δέρματι καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς λέπρα ἐστὶν **9** καὶ ἀφή
λέπρας ἐὰν γένηται ἐν ἀνθρώπῳ καὶ ἤξει πρὸς τὸν ἱερέα
10 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ οὐλὴ λευκὴ ἐν τῷ δέρματι
καὶ αὕτη μετέβαλεν τρίχα λευκὴν καὶ ἀπὸ τοῦ ὑγιῶς
τῆς σαρκὸς τῆς ζώσης ἐν τῇ οὐλῇ **11** λέπρα παλαιουμένη
ἐστὶν ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτός ἐστὶν καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ
ἱερεὺς καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν **12** ἐὰν δὲ
ἐξανθοῦσα ἐξανθήσῃ ἡ λέπρα ἐν τῷ δέρματι καὶ καλύψῃ
ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τῆς ἀφῆς ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν
καθ' ὅλην τὴν ὄρασιν τοῦ ἱερέως **13** καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς
καὶ ἰδοὺ ἐκάλυψεν ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τοῦ χρωτός καὶ
καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ὅτι πᾶν μετέβαλεν
λευκὸν καθαρὸν ἐστὶν **14** καὶ ἢ ἂν ἡμέρᾳ ὀφθῇ ἐν αὐτῷ
χρῶς ζῶν μιανθήσεται **15** καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸν χρῶτα
τὸν ὑγιῆ καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ χρῶς ὁ ὑγιῆς ὅτι ἀκάθαρτός
ἐστὶν λέπρα ἐστὶν **16** ἐὰν δὲ ἀποκαταστῇ ὁ χρῶς ὁ ὑγιῆς

καὶ μεταβάλη λευκὴ καὶ ἐλεύσεται πρὸς τὸν ἱερέα **17** καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ μετέβαλεν ἡ ἀφή εἰς τὸ λευκὸν καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν καθαρὸς ἐστίν **18** καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ ἕλκος καὶ ὑγιασθῆ **19** καὶ γένηται ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἕλκους οὐλὴ λευκὴ ἢ τηλαυγῆς λευκαίνουσα ἢ πυρρίζουσα καὶ ὀφθήσεται τῷ ἱερεῖ **20** καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις ταπεινοτέρα τοῦ δέρματος καὶ ἡ θριξ αὐτῆς μετέβαλεν εἰς λευκὴν καὶ μianεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς λέπρα ἐστίν ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνησεν **21** ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ θριξ λευκὴ καὶ ταπεινὸν μὴ ἦ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτός καὶ αὐτὴ ἦ ἀμαυρά ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας **22** ἐὰν δὲ διαχέηται ἐν τῷ δέρματι καὶ μianεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀφή λέπρας ἐστίν ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνησεν **23** ἐὰν δὲ κατὰ χώραν μείνη τὸ τηλαύγημα καὶ μὴ διαχέηται οὐλὴ τοῦ ἕλκους ἐστίν καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς **24** καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ κατάκαυμα πυρὸς καὶ γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ τὸ ὑγιασθὲν τοῦ κατακαύματος ἀυγάζον τηλαυγῆς λευκὸν ὑποπυρρίζον ἢ ἕκλευκον **25** καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ μετέβαλεν θριξ λευκὴ εἰς τὸ ἀυγάζον καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος λέπρα ἐστίν ἐν τῷ κατακαύματι ἐξήνησεν καὶ μianεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀφή λέπρας ἐστίν **26** ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ἀυγάζοντι θριξ λευκὴ καὶ ταπεινὸν μὴ ἦ ἀπὸ τοῦ δέρματος αὐτὸ δὲ ἀμαυρόν καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας **27** καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται ἐν τῷ δέρματι καὶ μianεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀφή λέπρας ἐστίν ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνησεν **28** ἐὰν

δὲ κατὰ χώραν μείνη τὸ αὐγάζον καὶ μὴ διαχυθῆ ἔν τῷ
δέρματι αὐτῆ δὲ ἢ ἀμαυρά ἢ οὐλὴ τοῦ κατακαύματός
ἐστὶν καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ὁ γὰρ χαρακτήρ τοῦ
κατακαύματός ἐστὶν **29** καὶ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ ἐὰν γένηται
ἐν αὐτοῖς ἀφὴ λέπρας ἐν τῇ κεφαλῇ ἢ ἐν τῷ πώγωνι
30 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν καὶ ἰδοὺ ἢ ὄψις αὐτῆς
ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος ἐν αὐτῇ δὲ θριξὶ ξανθίζουσα
λεπτὴ καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς θραῦσμά ἐστὶν λέπρα τῆς
κεφαλῆς ἢ λέπρα τοῦ πώγωνός ἐστὶν **31** καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ
ἱερεὺς τὴν ἀφήν τοῦ θραύσματος καὶ ἰδοὺ οὐχ ἢ ὄψις
ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος καὶ θριξὶ ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν
ἐν αὐτῇ καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τοῦ θραύσματος
ἐπτὰ ἡμέρας **32** καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη τὸ θραῦσμα καὶ θριξὶ
ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ καὶ ἢ ὄψις τοῦ θραύσματος
οὐκ ἔστιν κοίλῃ ἀπὸ τοῦ δέρματος **33** καὶ ξυρηθήσεται
τὸ δέρμα τὸ δὲ θραῦσμα οὐ ξυρηθήσεται καὶ ἀφοριεῖ ὁ
ἱερεὺς τὸ θραῦσμα ἐπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον **34** καὶ ὄψεται
ὁ ἱερεὺς τὸ θραῦσμα τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἰδοὺ οὐ
διεχύθη τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ ξυρηθῆναι
αὐτόν καὶ ἢ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ ἔστιν κοίλῃ ἀπὸ
τοῦ δέρματος καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ πλυνάμενος
τὰ ἱμάτια καθαρὸς ἔσται **35** ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται τὸ
θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτόν **36**
καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ διακέχεται τὸ θραῦσμα ἐν
τῷ δέρματι οὐκ ἐπισκέπεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς τριχὸς τῆς
ξανθῆς ὅτι ἀκάθαρτός ἐστὶν **37** ἐὰν δὲ ἐνώπιον μείνη τὸ
θραῦσμα ἐπὶ χώρας καὶ θριξὶ μέλαινα ἀνατείλῃ ἐν αὐτῷ
ὕγιακεν τὸ θραῦσμα καθαρὸς ἐστὶν καὶ καθαριεῖ αὐτόν

ὁ ἱερεὺς 38 καὶ ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ἐὰν γένηται ἐν δέρματι
τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἀυγάσματα ἀυγάζοντα λευκαθίζοντα
39 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς
αὐτοῦ ἀυγάσματα ἀυγάζοντα λευκαθίζοντα ἀλφός ἐστίν
καθαρός ἐστίν ἐξανθεῖ ἐν τῷ δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ
καθαρός ἐστίν 40 ἐὰν δέ τιμι μαδήση ἢ κεφαλὴ αὐτοῦ
φαλακρός ἐστίν καθαρός ἐστίν 41 ἐὰν δέ κατὰ πρόσωπον
μαδήση ἢ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀναφάλαντός ἐστίν καθαρός
ἐστίν 42 ἐὰν δέ γένηται ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ
ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ ἀφή λευκὴ ἢ πυρρίζουσα λέπρα
ἐστίν ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι
αὐτοῦ 43 καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἢ ὄψις
τῆς ἀφῆς λευκὴ πυρρίζουσα ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ
ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ ὡς εἶδος λέπρας ἐν
δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ 44 ἄνθρωπος λεπρός ἐστίν
μιάνσει μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἢ ἀφή
αὐτοῦ 45 καὶ ὁ λεπρός ἐν ᾧ ἐστίν ἢ ἀφή τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
ἔστω παραλελυμένα καὶ ἢ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀκατακάλυπτος
καὶ περὶ τὸ στόμα αὐτοῦ περιβαλέσθω καὶ ἀκάθαρτος
κεκλήσεται 46 πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας ἂν ἦ ἐπ' αὐτοῦ
ἢ ἀφή ἀκάθαρτος ὡς ἀκάθαρτος ἔσται κεχωρισμένος
καθήσεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἔσται αὐτοῦ ἢ διατριβὴ 47
καὶ ἱματίῳ ἐὰν γένηται ἐν αὐτῷ ἀφή λέπρας ἐν ἱματίῳ
ἐρεῶ ἢ ἐν ἱματίῳ στιπυίνῳ 48 ἢ ἐν στήμονι ἢ ἐν κρόκη ἢ
ἐν τοῖς λινοῖς ἢ ἐν τοῖς ἐρεοῖς ἢ ἐν δέρματι ἢ ἐν παντὶ
ἐργασίμῳ δέρματι 49 καὶ γένηται ἢ ἀφή χλωρίζουσα ἢ
πυρρίζουσα ἐν τῷ δέρματι ἢ ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι
ἢ ἐν τῇ κρόκη ἢ ἐν παντὶ σκεύει ἐργασίμῳ δέρματος
ἀφή λέπρας ἐστίν καὶ δεῖξει τῷ ἱερεῖ 50 καὶ ὄψεται ὁ

ιερεὺς τὴν ἀφήν καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἑπτὰ
ἡμέρας 51 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἑβδόμῃ ἐὰν δὲ διαχέηται ἡ ἀφή ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ
στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν τῷ δέρματι κατὰ πάντα
ὅσα ἂν ποιηθῇ δέρματα ἐν τῇ ἐργασίᾳ λέπρα ἔμμονός
ἐστὶν ἡ ἀφή ἀκάθαρτός ἐστιν 52 κατακαύσει τὸ ἱμάτιον
ἢ τὸν στήμονα ἢ τὴν κρόκην ἐν τοῖς ἔρεοῖς ἢ ἐν τοῖς
λινοῖς ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ ἐν ᾧ ἐὰν ᾗ ἐν αὐτῷ ἡ
ἀφή ὅτι λέπρα ἔμμονός ἐστὶν ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται
53 ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς καὶ μὴ διαχέηται ἡ ἀφή ἐν τῷ
ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ σκεύει
δερματίνῳ 54 καὶ συντάξει ὁ ἱερεὺς καὶ πλυνεῖ ἐφ' οὗ
ἐὰν ᾗ ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἀφή καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν
ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον 55 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τὸ
πλυθῆναι αὐτὸ τὴν ἀφήν καὶ ἴδε μὴ μετέβαλεν τὴν ὄψιν
ἡ ἀφή καὶ ἡ ἀφή οὐ διαχεῖται ἀκάθαρτόν ἐστὶν ἐν πυρὶ
κατακαυθήσεται ἐστήρισται ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι
ἢ ἐν τῇ κρόκῃ 56 καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ᾗ ἀμαυρὰ ἡ
ἀφή μετὰ τὸ πλυθῆναι αὐτὸ ἀπορρήξει αὐτὸ ἀπὸ τοῦ
ἱματίου ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος ἢ ἀπὸ τοῦ στήμονος ἢ ἀπὸ
τῆς κρόκης 57 ἐὰν δὲ ὀφθῇ ἔτι ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ
στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ λέπρα
ἐξανθοῦσά ἐστὶν ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ
ἀφή 58 καὶ τὸ ἱμάτιον ἢ ὁ στήμων ἢ ἡ κρόκη ἢ πᾶν σκεῦος
δερματίνον ὃ πλυθήσεται καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ ἡ
ἀφή καὶ πλυθήσεται τὸ δεύτερον καὶ καθαρὸν ἔσται 59
οὗτος ὁ νόμος ἀφῆς λέπρας ἱματίου ἔρεοῦ ἢ στιππύνου ἢ
στήμονος ἢ κρόκης ἢ παντὸς σκεύους δερματίνου εἰς τὸ
καθαρίσαι αὐτὸ ἢ μιᾶναι αὐτό

14 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2**
οὗτος ὁ νόμος τοῦ λεπροῦ ἧ ἂν ἡμέρα καθαρισθῆ καὶ
προσαχθήσεται πρὸς τὸν ἱερέα **3** καὶ ἐξελεύσεται ὁ ἱερεὺς
ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἰᾶται ἢ
ἀφή τῆς λέπρας ἀπὸ τοῦ λεπροῦ **4** καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς
καὶ λήμψονται τῷ κεκαθαρισμένῳ δύο ὀρνίθια ζῶντα
καθαρὰ καὶ ξύλον κέδρινον καὶ κεκλωσμένον κόκκινον
καὶ ὕσσωπον **5** καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ σφάζουσιν τὸ
ὀρνίθιον τὸ ἐν εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι
6 καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν λήμψεται αὐτὸ καὶ τὸ ξύλον
τὸ κέδρινον καὶ τὸ κλωστὸν κόκκινον καὶ τὸν ὕσσωπον
καὶ βάψει αὐτὰ καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ αἶμα τοῦ
ὀρνιθίου τοῦ σφαγέντος ἐφ' ὕδατι ζῶντι **7** καὶ περιρρανεῖ
ἐπὶ τὸν καθαρισθέντα ἀπὸ τῆς λέπρας ἐπτάκις καὶ καθαρὸς
ἔσται καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ πεδίον **8**
καὶ πλυνεῖ ὁ καθαρισθεὶς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ξυρηθήσεται
αὐτοῦ πᾶσαν τὴν τρίχα καὶ λούσεται ἐν ὕδατι καὶ καθαρὸς
ἔσται καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ
διατρίψει ἔξω τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐπτά ἡμέρας **9** καὶ ἔσται
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ξυρηθήσεται πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν πώγωνα καὶ τὰς ὀφρύας
καὶ πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ ξυρηθήσεται καὶ πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ καθαρὸς
ἔσται **10** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήμψεται δύο ἄμνους
ἐνιαυσίους ἀμώμους καὶ πρόβατον ἐνιαύσιον ἄμωμον
καὶ τρία δέκατα σεμιδάλεως εἰς θυσίαν πεφυραμένης ἐν
ἐλαίῳ καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν **11** καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς ὁ
καθαρίζων τὸν ἄνθρωπον τὸν καθαριζόμενον καὶ ταῦτα
ἔναντι κυρίου ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου

12 καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς τὸν ἄμνον τὸν ἕνα καὶ προσάξει αὐτὸν τῆς πλημμελείας καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸ ἀφόρισμα ἔναντι κυρίου 13 καὶ σφάζουσιν τὸν ἄμνον ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἔστιν γὰρ τὸ περὶ ἁμαρτίας ὡσπερ τὸ τῆς πλημμελείας ἔστιν τῷ ἱερεῖ ἅγια ἁγίων ἐστίν 14 καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ 15 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς κοτύλης τοῦ ἐλαίου ἐπιχεεῖ ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστερὰν 16 καὶ βάψει τὸν δάκτυλον τὸν δεξιὸν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς ἀριστερᾶς καὶ ῥανεῖ ἐπτὰκις τῷ δακτύλῳ ἔναντι κυρίου 17 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ὄν ἐν τῇ χειρὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας 18 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου 19 καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ ἀκαθάρτου τοῦ καθαριζομένου ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ μετὰ τοῦτο σφάξει ὁ ἱερεὺς τὸ ὀλοκαύτωμα 20 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὴν θυσίαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἔναντι κυρίου καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς καὶ καθαρισθήσεται 21 ἐὰν δὲ πένηται καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ μὴ εὕρισκῃ λήμψεται ἄμνον ἕνα εἰς

ὁ ἐπλημμέλησεν εἰς ἀφαίρεμα ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν **22** καὶ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν ὅσα εὔρεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ ἔσται ἡ μία περὶ ἁμαρτίας καὶ ἡ μία εἰς ὀλοκαύτωμα **23** καὶ προσοίσει αὐτὰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ εἰς τὸ καθαρίσαι αὐτὸν πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι κυρίου **24** καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸν ἄμνον τῆς πλημμελείας καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπίθεμα ἔναντι κυρίου **25** καὶ σφάζει τὸν ἄμνον τῆς πλημμελείας καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ **26** καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου ἐπιχεεῖ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν **27** καὶ ῥανεῖ ὁ ἱερεὺς τῷ δακτύλῳ τῷ δεξιῷ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τῇ ἀριστερᾷ ἐπτάκις ἔναντι κυρίου **28** καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας **29** τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τὸ ὄν ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως ἐπιθήσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου **30** καὶ ποιήσει μίαν τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν νεοσσῶν τῶν περιστερῶν καθότι εὔρεν αὐτοῦ ἡ χεὶρ **31** τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ τὴν μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα σὺν τῇ θυσίᾳ καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἔναντι κυρίου

32 οὗτος ὁ νόμος ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ἀφή τῆς λέπρας καὶ τοῦ μὴ
εὐρίσκοντος τῇ χειρὶ εἰς τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ 33 καὶ
ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων 34 ὡς
ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων ἣν ἐγὼ δίδωμι
ὑμῖν ἐν κτήσει καὶ δώσω ἀφήν λέπρας ἐν ταῖς οἰκίαις τῆς
γῆς τῆς ἐγκτήτου ὑμῖν 35 καὶ ἥξει τίνος αὐτοῦ ἡ οἰκία
καὶ ἀναγγελεῖ τῷ ἱερεῖ λέγων ὡςπερ ἀφή ἐώραταί μου
ἐν τῇ οἰκίᾳ 36 καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς ἀποσκευάσαι τὴν
οἰκίαν πρὸ τοῦ εἰσελθόντα ἰδεῖν τὸν ἱερέα τὴν ἀφήν καὶ
οὐ μὴ ἀκάθαρτα γένηται ὅσα ἐὰν ᾗ ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ μετὰ
ταῦτα εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς καταμαθεῖν τὴν οἰκίαν 37
καὶ ὄψεται τὴν ἀφήν ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας κοιλάδας
χλωριζούσας ἢ πυρριζούσας καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν ταπεινότερα
τῶν τοίχων 38 καὶ ἐξελθὼν ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας ἐπὶ
τὴν θύραν τῆς οἰκίας καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν
ἐπτὰ ἡμέρας 39 καὶ ἐπανήξει ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
καὶ ὄψεται τὴν οἰκίαν καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη ἡ ἀφή ἐν τοῖς
τοίχοις τῆς οἰκίας 40 καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ ἐξελοῦσιν
τοὺς λίθους ἐν οἷς ἐστὶν ἡ ἀφή καὶ ἐκβαλοῦσιν αὐτοὺς
ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον 41 καὶ ἀποξύσουσιν
τὴν οἰκίαν ἔσωθεν κύκλῳ καὶ ἐκχεοῦσιν τὸν χοῦν ἔξω τῆς
πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον 42 καὶ λήμψονται λίθους
ἀπεξυσμένους ἐτέρους καὶ ἀντιθήσουσιν ἀντὶ τῶν λίθων
καὶ χοῦν ἕτερον λήμψονται καὶ ἐξαλείψουσιν τὴν οἰκίαν
43 ἐὰν δὲ ἐπέλθῃ πάλιν ἀφή καὶ ἀνατείλῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ
μετὰ τὸ ἐξελεῖν τοὺς λίθους καὶ μετὰ τὸ ἀποξυσθῆναι
τὴν οἰκίαν καὶ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι 44 καὶ εἰσελεύσεται
ὁ ἱερεὺς καὶ ὄψεται εἰ διακέχεται ἡ ἀφή ἐν τῇ οἰκίᾳ
λέπρα ἔμμονός ἐστὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀκάθαρτός ἐστὶν 45 καὶ

καθελοῦσιν τὴν οἰκίαν καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς καὶ τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ πάντα τὸν χοῦν ἐξοίσουσιν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον 46 καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν πάσας τὰς ἡμέρας ἅς ἀφωρισμένη ἐστὶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 47 καὶ ὁ κοιμώμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας καὶ ὁ ἔσθων ἐν τῇ οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 48 ἐὰν δὲ παραγενόμενος εἰσέλθῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἴδῃ καὶ ἴδου διαχύσει οὐ διαχεῖται ἡ ἀφή ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι τὴν οἰκίαν καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν ὅτι ἰάθη ἡ ἀφή 49 καὶ λήμψεται ἀφαγνίσει τὴν οἰκίαν δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρὰ καὶ ξύλον κέδρινον καὶ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ ὕσσωπον 50 καὶ σφάζει τὸ ὀρνίθιον τὸ ἐν εἰς σκεῦος ὀστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι 51 καὶ λήμψεται τὸ ξύλον τὸ κέδρινον καὶ τὸ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ τὸν ὕσσωπον καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν καὶ βάψει αὐτὸ εἰς τὸ αἶμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ ἐσφαγμένου ἐφ' ὕδατι ζῶντι καὶ περιρρανεῖ ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐπτάκις 52 καὶ ἀφαγνιεῖ τὴν οἰκίαν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ὀρνιθίου καὶ ἐν τῷ ὕδατι τῷ ζῶντι καὶ ἐν τῷ ὀρνιθίῳ τῷ ζῶντι καὶ ἐν τῷ ξύλῳ τῷ κεδρίνῳ καὶ ἐν τῷ ὕσσωπῳ καὶ ἐν τῷ κεκλωσμένῳ κοκκίνῳ 53 καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδῖον καὶ ἐξιλάσεται περὶ τῆς οἰκίας καὶ καθαρὰ ἔσται 54 οὗτος ὁ νόμος κατὰ πᾶσαν ἀφήν λέπρας καὶ θραύσματος 55 καὶ τῆς λέπρας ἱματίου καὶ οἰκίας 56 καὶ οὐλῆς καὶ σημασίας καὶ τοῦ ἀυγάζοντος 57 καὶ τοῦ ἐξηγήσασθαι ἥ ἡμέρᾳ ἀκάθαρτον καὶ ἥ ἡμέρᾳ καθαρισθήσεται οὗτος ὁ νόμος τῆς λέπρας

15 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων
2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ἀνδρὶ ἀνδρὶ
ὧ ἐὰν γένηται ρύσις ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ ἢ ρύσις αὐτοῦ
ἀκάθαρτός ἐστιν **3** καὶ οὗτος ὁ νόμος τῆς ἀκαθαρσίας
αὐτοῦ ῥέων γόνον ἐκ σώματος αὐτοῦ ἐκ τῆς ρύσεως
ἧς συνέστηκεν τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ρύσεως αὕτη
ἢ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ ἡμέραι ρύσεως
σώματος αὐτοῦ ἢ συνέστηκεν τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς
ρύσεως ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐστιν **4** πᾶσα κοίτη ἐφ' ἣ ἐὰν
κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς ὁ γονορρυῆς ἀκάθαρτός ἐστιν καὶ πᾶν
σκεῦος ἐφ' ὃ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορρυῆς ἀκάθαρτον
ἔσται **5** καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἄψηται τῆς κοίτης αὐτοῦ
πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας **6** καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐφ'
ὃ ἐὰν καθίσῃ ὁ γονορρυῆς πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ
λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας **7** καὶ ὁ
ἀπτόμενος τοῦ χρωτὸς τοῦ γονορρυοῦς πλυνεῖ τὰ ἱμάτια
καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας **8**
ἐὰν δὲ προσσιελίσῃ ὁ γονορρυῆς ἐπὶ τὸν καθαρὸν πλυνεῖ
τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως
ἑσπέρας **9** καὶ πᾶν ἐπίσαγμα ὄνου ἐφ' ὃ ἂν ἐπιβῇ ἐπ' αὐτὸ
ὁ γονορρυῆς ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας **10** καὶ πᾶς ὁ
ἀπτόμενος ὅσα ἐὰν ἦ ὑποκάτω αὐτοῦ ἀκάθαρτος ἔσται
ἕως ἑσπέρας καὶ ὁ αἴρων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας
11 καὶ ὅσων ἐὰν ἄψηται ὁ γονορρυῆς καὶ τὰς χεῖρας
οὐ νένιπται πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα
ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας **12** καὶ σκεῦος
ὄστράκινον οὗ ἂν ἄψηται ὁ γονορρυῆς συντριβήσεται

καὶ σκεῦος ξύλινον νιφήσεται ὕδατι καὶ καθαρὸν ἔσται
13 ἐὰν δὲ καθαρισθῇ ὁ γονορρυῆς ἐκ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ
καὶ ἐξαριθμησεται αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας εἰς τὸν καθαρισμὸν
καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι
καὶ καθαρὸς ἔσται 14 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήμψεται
ἑαυτῷ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν καὶ
οἴσει αὐτὰ ἔναντι κυρίου ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου καὶ δώσει αὐτὰ τῷ ἱερεῖ 15 καὶ ποιήσει αὐτὰ ὁ
ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ
ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου ἀπὸ τῆς
ῥύσεως αὐτοῦ 16 καὶ ἄνθρωπος ᾧ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ
κοίτη σπέρματος καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ
καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 17 καὶ πᾶν ἱμάτιον
καὶ πᾶν δέρμα ἐφ' ὃ ἐὰν ᾦ ἐπ' αὐτὸ κοίτη σπέρματος καὶ
πλυθήσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 18 καὶ
γυνὴ ἐὰν κοιμηθῇ ἀνὴρ μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος καὶ
λούσονται ὕδατι καὶ ἀκάθαροι ἔσονται ἕως ἑσπέρας 19
καὶ γυνὴ ἣτις ἐὰν ᾦ ῥέουσα αἷματι ἔσται ἡ ῥύσις αὐτῆς ἐν
τῷ σώματι αὐτῆς ἑπτὰ ἡμέρας ἔσται ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς
πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 20
καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν κοιτάζηται ἐπ' αὐτὸ ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς
ἀκάθαρτος ἔσται καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἐπικαθίσῃ ἐπ' αὐτὸ
ἀκάθαρτος ἔσται 21 καὶ πᾶς ὃς ἐὰν ἄψῃται τῆς κοίτης
αὐτῆς πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα
αὐτοῦ ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 22 καὶ
πᾶς ὁ ἀπτόμενος παντὸς σκεύους οὗ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ
πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας 23 ἐὰν δὲ ἐν τῇ κοίτῃ αὐτῆς οὔσης ἢ
ἐπὶ τοῦ σκεύους οὗ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτῷ ἐν τῷ ἄπτεσθαι

αὐτὸν αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 24 ἐὰν δὲ
κοίτη τις κοιμηθῆ μετ' αὐτῆς καὶ γένηται ἡ ἀκαθαρσία
αὐτῆς ἐπ' αὐτῷ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας καὶ
πᾶσα κοίτη ἐφ' ἣ ἂν κοιμηθῆ ἐπ' αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται
25 καὶ γυνή ἐὰν ῥέη ῥύσει αἵματος ἡμέρας πλείους οὐκ ἐν
καιρῷ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς ἐὰν καὶ ῥέη μετὰ τὴν ἀφεδρον
αὐτῆς πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς καθάπερ
αἱ ἡμέραι τῆς ἀφέδρου ἀκάθαρτος ἔσται 26 καὶ πᾶσαν
κοίτην ἐφ' ἣν ἂν κοιμηθῆ ἐπ' αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ῥύσεως κατὰ τὴν κοίτην τῆς ἀφέδρου ἔσται αὐτῇ καὶ
πᾶν σκεῦος ἐφ' ὃ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτό ἀκάθαρον ἔσται
κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀφέδρου 27 πᾶς ὁ ἀπτόμενος
αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται
τὸ σῶμα ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 28
ἐὰν δὲ καθαρισθῆ ἀπὸ τῆς ῥύσεως καὶ ἐξαριθμῆσεται
αὐτῇ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ μετὰ ταῦτα καθαρισθήσεται 29
καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήμψεται αὐτῇ δύο τρυγόνας
ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν καὶ οἴσει αὐτὰ πρὸς τὸν
ιερέα ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 30 καὶ
ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν μίαν περὶ ἀμαρτίας καὶ τὴν μίαν εἰς
ὄλοκαύτωμα καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ἔναντι
κυρίου ἀπὸ ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς 31 καὶ εὐλαβεῖς
ποιήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν
καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῶν ἐν
τῷ μιαινεῖν αὐτοὺς τὴν σκηνὴν μου τὴν ἐν αὐτοῖς 32
οὗτος ὁ νόμος τοῦ γονορροῦς καὶ ἐὰν τινὶ ἐξέλθῃ ἐξ
αὐτοῦ κοίτη σπέρματος ὥστε μianθῆναι ἐν αὐτῇ 33 καὶ τῇ
αἰμορροοῦσιν ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς καὶ ὁ γονορροῦς ἐν τῇ

ρύσει αὐτοῦ τῷ ἄρσενι ἢ τῇ θηλείᾳ καὶ τῷ ἀνδρὶ ὃς ἂν κοιμηθῆ μετὰ ἀποκαθιμένης

16 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν μετὰ τὸ τελευτῆσαι τοὺς δύο υἱοὺς Ααρων ἐν τῷ προσάγειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἔναντι κυρίου καὶ ἐτελεύτησαν **2** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λάλησον πρὸς Ααρων τὸν ἀδελφόν σου καὶ μὴ εἰσπορευέσθω πᾶσαν ὥραν εἰς τὸ ἅγιον ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος εἰς πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου καὶ οὐκ ἀποθανεῖται ἐν γὰρ νεφέλῃ ὀφθήσομαι ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου **3** οὕτως εἰσελεύσεται Ααρων εἰς τὸ ἅγιον ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν εἰς ὀλοκαύτωμα **4** καὶ χιτῶνα λινοῦν ἡγιασμένον ἐνδύσεται καὶ περισκελές λινοῦν ἔσται ἐπὶ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ καὶ ζώνη λινῆ ζώσεται καὶ κίδαριν λινῆν περιθήσεται ἱμάτια ἅγια ἐστὶν καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται αὐτά **5** καὶ παρὰ τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήμψεται δύο χιμάρους ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα **6** καὶ προσάξει Ααρων τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ **7** καὶ λήμψεται τοὺς δύο χιμάρους καὶ στήσει αὐτοὺς ἔναντι κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **8** καὶ ἐπιθήσει Ααρων ἐπὶ τοὺς δύο χιμάρους κλῆρον ἓνα τῷ κυρίῳ καὶ κλῆρον ἓνα τῷ ἀποπομπαίῳ **9** καὶ προσάξει Ααρων τὸν χίμαρον ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τῷ κυρίῳ καὶ προσοίσει περὶ ἁμαρτίας **10** καὶ τὸν χίμαρον ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τοῦ ἀποπομπαίου στήσει αὐτὸν ζῶντα ἔναντι κυρίου τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ ὥστε ἀποστεῖλαι αὐτὸν εἰς τὴν

ἀποπομπὴν ἀφήσει αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον **11** καὶ προσάξει
Ααρων τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν αὐτοῦ καὶ
τοῦ οἴκου αὐτοῦ μόνον καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ
οἴκου αὐτοῦ καὶ σφάζει τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας
τὸν αὐτοῦ **12** καὶ λήμψεται τὸ πυρεῖον πλήρες ἀνθράκων
πυρὸς ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἀπέναντι κυρίου καὶ
πλήσει τὰς χεῖρας θυμιάματος συνθέσεως λεπτῆς καὶ
εἰσοίσει ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος **13** καὶ ἐπιθήσει τὸ
θυμίαμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἔναντι κυρίου καὶ καλύψει ἡ ἀτμὶς
τοῦ θυμιάματος τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπὶ τῶν μαρτυρίων
καὶ οὐκ ἀποθανεῖται **14** καὶ λήμψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος
τοῦ μόσχου καὶ ῥανεῖ τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον
κατὰ ἀνατολὰς κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ῥανεῖ
ἐπτάκις ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ **15** καὶ σφάζει τὸν
χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν περὶ τοῦ λαοῦ ἔναντι
κυρίου καὶ εἰσοίσει ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ
καταπετάσματος καὶ ποιήσει τὸ αἶμα αὐτοῦ ὄν τρόπον
ἐποίησεν τὸ αἶμα τοῦ μόσχου καὶ ῥανεῖ τὸ αἶμα αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου **16**
καὶ ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἰῶν
Ἰσραηλ καὶ ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν περὶ πασῶν
τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ οὕτω ποιήσει τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου τῇ ἐκτισμένῃ ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας
αὐτῶν **17** καὶ πᾶς ἄνθρωπος οὐκ ἔσται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου εἰσπορευομένου αὐτοῦ ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ
ἀγίῳ ἕως ἂν ἐξέλθῃ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ
οἴκου αὐτοῦ καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς υἰῶν Ἰσραηλ
18 καὶ ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὄν ἀπέναντι
κυρίου καὶ ἐξιλάσεται ἐπ' αὐτοῦ καὶ λήμψεται ἀπὸ τοῦ

αίματος τοῦ μόσχου καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ χιμάρου καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλω **19** καὶ ῥανεῖ ἐπ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ ἐπτάκις καὶ καθαριεῖ αὐτὸ καὶ ἀγιάσει αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἰῶν Ἰσραηλ **20** καὶ συντελέσει ἐξιλασκόμενος τὸ ἅγιον καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ περὶ τῶν ἱερέων καθαριεῖ καὶ προσάξει τὸν χίμαρον τὸν ζῶντα **21** καὶ ἐπιθήσει Ἀαρων τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος καὶ ἐξαγορεύσει ἐπ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἀνομίας τῶν υἰῶν Ἰσραηλ καὶ πάσας τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ ἐπιθήσει αὐτὰς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος καὶ ἐξαποστελεῖ ἐν χειρὶ ἀνθρώπου ἐτοίμου εἰς τὴν ἔρημον **22** καὶ λήμψεται ὁ χίμαρος ἐφ' ἑαυτῷ τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς γῆν ἄβατον καὶ ἐξαποστελεῖ τὸν χίμαρον εἰς τὴν ἔρημον **23** καὶ εἰσελεύσεται Ἀαρων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινῆν ἣν ἐνεδεδύκει εἰσπορευομένου αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ἀποθήσει αὐτὴν ἐκεῖ **24** καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι ἐν τόπῳ ἀγίῳ καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐξελθὼν ποιήσει τὸ ὀλοκάρπωμα αὐτοῦ καὶ τὸ ὀλοκάρπωμα τοῦ λαοῦ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ λαοῦ ὡς περὶ τῶν ἱερέων **25** καὶ τὸ στέαρ τὸ περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **26** καὶ ὁ ἐξαποστέλλων τὸν χίμαρον τὸν διεσταλμένον εἰς ἄφεςιν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν **27** καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας ὧν τὸ αἷμα εἰσηνέχθη ἐξιλάσασθαι

ἐν τῷ ἁγίῳ ἐξοίσουσιν αὐτὰ ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ κατακαύσουσιν αὐτὰ ἐν πυρί καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν καὶ τὰ κρέα αὐτῶν καὶ τὴν κόπρον αὐτῶν **28** ὁ δὲ κατακαίων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν **29** καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ταπεινώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ὁ αὐτόχθων καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν **30** ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξιλιάσεται περὶ ὑμῶν καθαρίσαι ὑμᾶς ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ἔναντι κυρίου καὶ καθαρισθήσεσθε **31** σάββατα σαββάτων ἀνάπαυσις αὕτη ἔσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον **32** ἐξιλιάσεται ὁ ἱερεὺς ὃν ἂν χρίσωσιν αὐτὸν καὶ ὃν ἂν τελειώσουσιν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἱερατεύειν μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινὴν στολὴν ἁγίαν **33** καὶ ἐξιλιάσεται τὸ ἅγιον τοῦ ἁγίου καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐξιλιάσεται καὶ περὶ τῶν ἱερέων καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς ἐξιλιάσεται **34** καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐξιλιάσκεσθαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ποιηθήσεται καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆϊ

17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον πρὸς Ααρων καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο κύριος λέγων **3** ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἂν σφάξῃ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω τῆς παρεμβολῆς **4** καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς

σκηνης του μαρτυριου μη ενεγκη ωστε ποιησαι αυτο εις ολοκαυτωμα η σωτηριον κυριω δεκτον εις οσμην ευωδιας και ος αν σφαξη ξεω και επι την θύραν της σκηνης του μαρτυριου μη ενεγκη αυτο ωστε μη προσενεγκαι δωρον κυριω απεναντι της σκηνης κυριου και λογισθησεται τω ανθρωπω εκεινω αιμα αιμα εξεχεεν εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης 5 οπως αναφρωσιν οι υιοι Ισραηλ τας θυσιας αυτων οσας αν αυτοι σφαξουσιν εν τοις πεδιοις και οϊσουσιν τω κυριω επι τας θύρας της σκηνης του μαρτυριου προς τον ιερεα και θυσουσιν θυσιαν σωτηριου τω κυριω αυτα 6 και προσχεει ο ιερευς το αιμα επι το θυσιαστηριον κύκλω απεναντι κυριου παρα τας θύρας της σκηνης του μαρτυριου και ανοισει το στεαρ εις οσμην ευωδιας κυριω 7 και ου θυσουσιν ετι τας θυσιας αυτων τοις ματαίοις οϊς αυτοι εκπορνεουσιν οπισω αυτων νομιμον αιωνιον εσται υμιν εις τας γενεας υμων 8 και ερεις προς αυτους ανθρωπος ανθρωπος των υιων Ισραηλ και απο των υιων των προσηλυτων των προσκειμενων εν υμιν ος αν ποιηση ολοκαυτωμα η θυσιαν 9 και επι την θύραν της σκηνης του μαρτυριου μη ενεγκη ποιησαι αυτο τω κυριω εξολεθρευθησεται ο ανθρωπος εκεινος εκ του λαου αυτοου 10 και ανθρωπος ανθρωπος των υιων Ισραηλ η των προσηλυτων των προσκειμενων εν υμιν ος αν φαγη παν αιμα και επιστησω το προσωπον μου επι την ψυχη την εσθουσαν το αιμα και απολω αυτην εκ του λαου αυτης 11 η γαρ ψυχη πασης σαρκος αιμα αυτοου εστιν και εγω δεδωκα αυτο υμιν επι του θυσιαστηριου εξιλασκεσθαι περι των ψυχων υμων το γαρ αιμα αυτοου αντι της ψυχης εξιλασεται 12 δια

τοῦτο εἶρηκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ πᾶσα ψυχὴ ἐξ ὑμῶν οὐ φάγεται αἷμα καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκειμένος ἐν ὑμῖν οὐ φάγεται αἷμα **13** καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὅς ἂν θηρεύσῃ θήρευμα θηρίον ἢ πετεινόν ὃ ἔσθεται καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα καὶ καλύψει αὐτὸ τῆ γῆ **14** ἡ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστὶν καὶ εἶπα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ αἷμα πάσης σαρκὸς οὐ φάγεσθε ὅτι ἡ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστὶν πᾶς ὁ ἔσθων αὐτὸ ἐξολεθρευθήσεται **15** καὶ πᾶσα ψυχὴ ἣτις φάγεται θνησιμαῖον ἢ θηριάλωτον ἐν τοῖς αὐτόχθοσιν ἢ ἐν τοῖς προσηλύτοις πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας καὶ καθαρὸς ἔσται **16** ἐὰν δὲ μὴ πλύνῃ τὰ ἱμάτια καὶ τὸ σῶμα μὴ λούσῃται ὕδατι καὶ λήμψεται ἀνόμημα αὐτοῦ

18 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **3** κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Αἰγύπτου ἐν ἣ κατωκίσητε ἐπ' αὐτῇ οὐ ποιήσετε καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Χανααν εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ οὐ ποιήσετε καὶ τοῖς νομίμοις αὐτῶν οὐ πορεύσεσθε **4** τὰ κρίματά μου ποιήσετε καὶ τὰ προστάγματά μου φυλάξεσθε πορεύεσθαι ἐν αὐτοῖς ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **5** καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ πάντα τὰ κρίματά μου καὶ ποιήσετε αὐτὰ ἃ ποιήσας ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **6** ἄνθρωπος ἄνθρωπος πρὸς πάντα οἰκεῖα σαρκὸς αὐτοῦ οὐ προσελεύσεται ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην ἐγὼ κύριος **7** ἀσχημοσύνην πατρός σου καὶ ἀσχημοσύνην μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις μήτηρ γάρ

σου ἔστιν καὶ οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς
8 ἀσχημοσύνην γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις
ἀσχημοσύνη πατρός σου ἔστιν **9** ἀσχημοσύνην τῆς
ἀδελφῆς σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρός σου ἐνδογενοῦς
ἢ γεγεννημένης ἔξω οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην
αὐτῆς **10** ἀσχημοσύνην θυγατρὸς υἱοῦ σου ἢ θυγατρὸς
θυγατρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν
ὅτι σὴ ἀσχημοσύνη ἔστιν **11** ἀσχημοσύνην θυγατρὸς
γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις ὁμοπατρία ἀδελφή
σοῦ ἔστιν οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς **12**
ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις
οἰκεία γὰρ πατρός σου ἔστιν **13** ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς
μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις οἰκεία γὰρ μητρός σου
ἔστιν **14** ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ τοῦ πατρός σου οὐκ
ἀποκαλύψεις καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύση
συγγενῆς γὰρ σου ἔστιν **15** ἀσχημοσύνην νύμφης σου οὐκ
ἀποκαλύψεις γυνὴ γὰρ υἱοῦ σου ἔστιν οὐκ ἀποκαλύψεις
τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς **16** ἀσχημοσύνην γυναικὸς
ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνη ἀδελφοῦ
σοῦ ἔστιν **17** ἀσχημοσύνην γυναικὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς
οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ τὴν
θυγατέρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς οὐ λήμψη ἀποκαλύψαι
τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν οἰκεῖται γὰρ σου εἰσιν ἀσέβημά
ἔστιν **18** γυναῖκα ἐπὶ ἀδελφῆ αὐτῆς οὐ λήμψη ἀντίζηλον
ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ ἔτι ζώσης
αὐτῆς **19** καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν χωρισμῶ ἀκαθαρσίας αὐτῆς
οὐ προσελεύση ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς
20 καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐ δώσεις
κοίτην σπέρματός σου ἐκμιασθῆναι πρὸς αὐτήν **21** καὶ

ἀπὸ τοῦ σπέρματός σου οὐ δώσεις λατρεύειν ἄρχοντι καὶ οὐ βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον ἐγὼ κύριος **22** καὶ μετὰ ἄρσενος οὐ κοιμηθήσῃ κοίτην γυναικός βδέλυγμα γάρ ἐστίν **23** καὶ πρὸς πᾶν τετράπουν οὐ δώσεις τὴν κοίτην σου εἰς σπερματισμὸν ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτό καὶ γυνὴ οὐ στήσεται πρὸς πᾶν τετράπουν βιβασθῆναι μυσερὸν γάρ ἐστίν **24** μὴ μιαίνεσθε ἐν πᾶσιν τούτοις ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις ἐμιάνησαν τὰ ἔθνη ἃ ἐγὼ ἐξαποστέλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν **25** καὶ ἐμιάνη ἡ γῆ καὶ ἀνταπέδωκα ἀδικίαν αὐτοῖς δι' αὐτήν καὶ προσώχθισεν ἡ γῆ τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπ' αὐτῆς **26** καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ νόμιμά μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ οὐ ποιήσετε ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων ὁ ἐγχώριος καὶ ὁ προσγενόμενος προσήλυτος ἐν ὑμῖν **27** πάντα γὰρ τὰ βδελύγματα ταῦτα ἐποίησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς οἱ ὄντες πρότεροι ὑμῶν καὶ ἐμιάνη ἡ γῆ **28** καὶ ἵνα μὴ προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ ἐν τῷ μιαίνειν ὑμᾶς αὐτήν ὃν τρόπον προσώχθισεν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς πρὸ ὑμῶν **29** ὅτι πᾶς ὃς ἂν ποιήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων ἐξολεθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιοῦσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν **30** καὶ φυλάξετε τὰ προστάγματά μου ὅπως μὴ ποιήσητε ἀπὸ πάντων τῶν νομίμων τῶν ἐβδελυγμένων ἃ γέγονεν πρὸ τοῦ ὑμᾶς καὶ οὐ μισήθησθε ἐν αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

19 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον τῇ συναγωγῇ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἅγιοι ἔσεσθε ὅτι ἐγὼ ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **3** ἕκαστος πατέρα αὐτοῦ καὶ μητέρα αὐτοῦ φοβεῖσθω καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **4** οὐκ ἐπακολουθήσετε εἰδώλοις καὶ θεοῦς χωνευτοῦς

οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 5 καὶ ἐὰν
θύσητε θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ δεκτὴν ὑμῶν θύσετε 6
ἢ ἂν ἡμέρα θύσητε βρωθήσεται καὶ τῆ αὔριον καὶ ἐὰν
καταλειφθῆ ἕως ἡμέρας τρίτης ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται 7
ἐὰν δὲ βρώσει βρωθῆ τῆ ἡμέρα τῆ τρίτη ἄθυτόν ἐστὶν οὐ
δεχθήσεται 8 ὁ δὲ ἔσθων αὐτὸ ἁμαρτίαν λήμψεται ὅτι
τὰ ἅγια κυρίου ἐβεβήλωσεν καὶ ἐξολεθρευθήσονται αἱ
ψυχαὶ αἱ ἔσθουσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν 9 καὶ ἐκθεριζόντων
ὑμῶν τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν οὐ συντελέσετε τὸν
θερισμὸν ὑμῶν τοῦ ἀγροῦ ἐκθερίσαι καὶ τὰ ἀποπίπτοντα
τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις 10 καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου
οὐκ ἐπανατρυγήσεις οὐδὲ τοὺς ῥῶγας τοῦ ἀμπελῶνός
σου συλλέξεις τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ καταλείψεις
αὐτὰ ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 11 οὐ κλέψετε οὐ
ψεύσεσθε οὐ συκοφαντήσῃ ἕκαστος τὸν πλησίον 12 καὶ
οὐκ ὀμείσθε τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδίκῳ καὶ οὐ βεβηλώσετε
τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
13 οὐκ ἀδικήσεις τὸν πλησίον καὶ οὐχ ἀρπάσεις καὶ οὐ
μὴ κοιμηθήσεται ὁ μισθὸς τοῦ μισθωτοῦ παρὰ σοὶ ἕως
πρωῖ 14 οὐ κακῶς ἐρεῖς κωφὸν καὶ ἀπέναντι τυφλοῦ
οὐ προσθήσεις σκάνδαλον καὶ φοβηθήσῃ κύριον τὸν
θεόν σου ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 15 οὐ ποιήσετε
ἄδικον ἐν κρίσει οὐ λήμψη πρόσωπον πτωχοῦ οὐδὲ
θαυμάσεις πρόσωπον δυνάστου ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖς τὸν
πλησίον σου 16 οὐ πορεύσῃ δόλω ἐν τῷ ἔθνει σου οὐκ
ἐπισυστήσῃ ἐφ' αἷμα τοῦ πλησίον σου ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν 17 οὐ μισήσεις τὸν ἀδελφόν σου τῆ διανοίᾳ
σου ἐλεγμῷ ἐλέγξεις τὸν πλησίον σου καὶ οὐ λήμψη δι
αὐτὸν ἁμαρτίαν 18 καὶ οὐκ ἐκδικᾷταί σου ἡ χεὶρ καὶ

οὐ μηνιεῖς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν ἐγὼ εἰμι κύριος **19** τὸν νόμον μου φυλάξεσθε τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις ἑτεροζύγω καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου οὐ κατασπερεῖς διάφορον καὶ ἱμάτιον ἐκ δύο ὑφασμένον κίβδηλον οὐκ ἐπιβαλεῖς σεαυτῷ **20** καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς κοίτην σπέρματος καὶ αὐτὴ οἰκέτις διαπεφυλαγμένη ἀνθρώπῳ καὶ αὐτὴ λύτρωις οὐ λελύτρωται ἢ ἐλευθερία οὐκ ἐδόθη αὐτῇ ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτοῖς οὐκ ἀποθανοῦνται ὅτι οὐκ ἀπηλευθερώθη **21** καὶ προσάξει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ κυρίῳ παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κριὸν πλημμελείας **22** καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας ἔναντι κυρίου περὶ τῆς ἀμαρτίας ἧς ἤμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἀμαρτία ἣν ἤμαρτεν **23** ὅταν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν καὶ καταφυτεύσετε πᾶν ξύλον βρώσιμον καὶ περικαθαριεῖτε τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ ὁ καρπὸς αὐτοῦ τρία ἔτη ἔσται ὑμῖν ἀπερικάθαρος οὐ βρωθήσεται **24** καὶ τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἔσται πᾶς ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἅγιος αἰνετὸς τῷ κυρίῳ **25** ἐν δὲ τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπὸν πρόσθεμα ὑμῖν τὰ γενήματα αὐτοῦ ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **26** μὴ ἔσθετε ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ οὐκ οἰωνιεῖσθε οὐδὲ ὀρνιθοσκοπήσεσθε **27** οὐ ποιήσετε σισόην ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐδὲ φθερεῖτε τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος ὑμῶν **28** καὶ ἐντομίδας ἐπὶ ψυχῇ οὐ ποιήσετε ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ γράμματα στικτὰ οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **29** οὐ βεβηλώσεις τὴν θυγατέρα σου ἐκπορνεῦσαι αὐτήν καὶ οὐκ ἐκπορνεύσει ἡ γῆ καὶ ἡ γῆ πλησθήσεται ἀνομίας

30 τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε καὶ ἀπὸ τῶν ἀγίων μου φοβηθήσεσθε ἐγὼ εἰμι κύριος **31** οὐκ ἐπακολουθήσετε ἐγγαστριμύθοις καὶ τοῖς ἐπαυδοῖς οὐ προσκολληθήσεσθε ἐκμιανθῆναι ἐν αὐτοῖς ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **32** ἀπὸ προσώπου πολιοῦ ἐξαναστήση καὶ τιμήσεις πρόσωπον πρεσβυτέρου καὶ φοβηθήση τὸν θεόν σου ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **33** ἐὰν δέ τις προσέλθῃ προσήλυτος ὑμῖν ἐν τῇ γῆ ὑμῶν οὐ θλίψετε αὐτόν **34** ὡς ὁ αὐτόχθων ἐν ὑμῖν ἔσται ὁ προσήλυτος ὁ προσπορευόμενος πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀγαπήσεις αὐτόν ὡς σεαυτόν ὅτι προσήλυτοι ἐγενήθητε ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **35** οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει ἐν μέτροις καὶ ἐν σταθμίαις καὶ ἐν ζυγοῖς **36** ζυγὰ δίκαια καὶ στάθμια δίκαια καὶ χοῦς δίκαιος ἔσται ὑμῖν ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου **37** καὶ φυλάξεσθε πάντα τὸν νόμον μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσετε αὐτὰ ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

20 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις ἐὰν τις ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ ἀπὸ τῶν προσγεγεννημένων προσηλύτων ἐν Ἰσραὴλ ὃς ἂν δῶ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι θανάτῳ θανατούσθω τὸ ἔθνος τὸ ἐπὶ τῆς γῆς λιθοβολήσουσιν αὐτόν ἐν λίθοις **3** καὶ ἐγὼ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ ἀπολῶ αὐτόν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὅτι τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἔδωκεν ἄρχοντι ἵνα μιάνῃ τὰ ἁγία μου καὶ βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τῶν ἡγιασμένων μοι **4** ἐὰν δὲ ὑπερόψῃ ὑπερίδωσιν οἱ αὐτόχθονες τῆς γῆς τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ἐν τῷ δοῦναι αὐτόν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι τοῦ μὴ

ἀποκτεῖναι αὐτόν 5 καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ καὶ ἀπολῶ αὐτόν καὶ πάντας τοὺς ὁμονοῦντας αὐτῷ ὥστε ἐκπορνεύειν αὐτόν εἰς τοὺς ἄρχοντας ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν 6 καὶ ψυχὴ ἢ ἐὰν ἐπακολουθήσῃ ἐγγαστριμύθοις ἢ ἐπαοιδοῖς ὥστε ἐκπορνεῦσαι ὀπίσω αὐτῶν ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκείνην καὶ ἀπολῶ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 7 καὶ ἔσεσθε ἅγιοι ὅτι ἅγιος ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 8 καὶ φυλάξεσθε τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων ὑμᾶς 9 ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς ἂν κακῶς εἶπῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ θανάτῳ θανατούσθω πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ κακῶς εἶπεν ἔνοχος ἔσται 10 ἄνθρωπος ὃς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα ἀνδρὸς ἢ ὃς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα τοῦ πλησίον θανάτῳ θανατούσθωσαν ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη 11 ἐὰν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀσημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι ἔνοχοί εἰσιν 12 καὶ ἐὰν τις κοιμηθῇ μετὰ νύμφης αὐτοῦ θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι ἠσεβήκασιν γὰρ ἔνοχοί εἰσιν 13 καὶ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικὸς βδέλυγμα ἐποίησαν ἀμφότεροι θανατούσθωσαν ἔνοχοί εἰσιν 14 ὃς ἐὰν λάβῃ γυναῖκα καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς ἀνόμημά ἐστιν ἐν πυρὶ κατακαύσουσιν αὐτόν καὶ αὐτὰς καὶ οὐκ ἔσται ἀνομία ἐν ὑμῖν 15 καὶ ὃς ἂν δῶ κοιτασίαν αὐτοῦ ἐν τετράποδι θανάτῳ θανατούσθω καὶ τὸ τετράπουν ἀποκτενεῖτε 16 καὶ γυνὴ ἣτις προσελεύσεται πρὸς πᾶν κτῆνος βιβασθῆναι αὐτὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀποκτενεῖτε τὴν γυναῖκα καὶ τὸ κτῆνος θανάτῳ θανατούσθωσαν ἔνοχοί

εἰσιν 17 ὃς ἂν λάβῃ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ἐκ πατρὸς αὐτοῦ ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καὶ αὕτη ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ ὄνειδός ἐστιν ἐξολεθρευθήσονται ἐνώπιον υἱῶν γένους αὐτῶν ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν ἀμαρτίαν κομιοῦνται 18 καὶ ἀνὴρ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς ἀποκαθημένης καὶ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς τὴν πηγὴν αὐτῆς ἀπεκάλυψεν καὶ αὕτη ἀπεκάλυψεν τὴν ῥύσιν τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐξολεθρευθήσονται ἀμφότεροι ἐκ τοῦ γένους αὐτῶν 19 καὶ ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρὸς σου καὶ ἀδελφῆς μητρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν γὰρ οἰκειότητα ἀπεκάλυψεν ἀμαρτίαν ἀποίσονται 20 ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ τῆς συγγενοῦς αὐτοῦ ἀσχημοσύνην τῆς συγγενείας αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται 21 ὃς ἂν λάβῃ τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀκαθαρσία ἐστὶν ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται 22 καὶ φυλάξασθε πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ κρίματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά καὶ οὐ μὴ προσοχθίση ὑμῖν ἡ γῆ εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ κατοικεῖν ἐπ' αὐτῆς 23 καὶ οὐχὶ πορεύεσθε τοῖς νομίμοις τῶν ἐθνῶν οὐς ἐξαποστέλλω ἀφ' ὑμῶν ὅτι ταῦτα πάντα ἐποίησαν καὶ ἐβδελυξάμην αὐτούς 24 καὶ εἶπα ὑμῖν ὑμεῖς κληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κτήσει γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὃς διώρισα ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν 25 καὶ ἀφοριεῖτε αὐτούς ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀκαθάρτων καὶ οὐ βδελύξετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν

ἐν τοῖς κτήνεσιν καὶ ἐν τοῖς πετεινοῖς καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς ἔρπετοῖς τῆς γῆς ἃ ἐγὼ ἀφώρिसα ὑμῖν ἐν ἀκαθαρσίᾳ 26 καὶ ἔσεσθέ μοι ἅγιοι ὅτι ἐγὼ ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἀφορίσας ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν εἶναι ἐμοί 27 καὶ ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὅς ἂν γένηται αὐτῶν ἐγγαστρίμυθος ἢ ἐπαοιδὸς θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφοτέροι λίθοις λιθοβολήσατε αὐτούς ἔνοχοί εἰσιν

21 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων εἰπὸν τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς υἱοῖς Ααρων καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἐν ταῖς ψυχαῖς οὐ μίανθήσονται ἐν τῷ ἔθνει αὐτῶν 2 ἀλλ' ἢ ἐν τῷ οἰκείῳ τῷ ἔγγιστα αὐτῶν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ υἱοῖς καὶ θυγατράσιν ἐπ' ἀδελφῶν 3 καὶ ἐπ' ἀδελφῇ παρθένῳ τῇ ἐγγιζούσῃ αὐτῷ τῇ μὴ ἐκδεδομένη ἀνδρὶ ἐπὶ τούτοις μίανθήσεται 4 οὐ μίανθήσεται ἐξάπινα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ εἰς βεβήλωσιν αὐτοῦ 5 καὶ φαλάκρωμα οὐ ξυρηθήσεσθε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ νεκρῷ καὶ τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος οὐ ξυρήσονται καὶ ἐπὶ τὰς σάρκας αὐτῶν οὐ κατατεμοῦσιν ἐντομίδας 6 ἅγιοι ἔσονται τῷ θεῷ αὐτῶν καὶ οὐ βεβηλώσουσιν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ αὐτῶν τὰς γὰρ θυσίας κυρίου δῶρα τοῦ θεοῦ αὐτῶν αὐτοὶ προσφέρουσιν καὶ ἔσονται ἅγιοι 7 γυναῖκα πόρνην καὶ βεβηλωμένην οὐ λήμψονται καὶ γυναῖκα ἐκβεβλημένην ἀπὸ ἀνδρὸς αὐτῆς ἅγιός ἐστιν τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ 8 καὶ ἀγιάσει αὐτόν τὰ δῶρα κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν οὗτος προσφέρει ἅγιος ἔσται ὅτι ἅγιος ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς 9 καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν βεβηλωθῇ τοῦ ἐκπορνεῦσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῆς αὐτὴ βεβηλοῖ ἐπὶ πυρὸς κατακαυθήσεται 10 καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τοῦ ἐπικεχυμένου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν

τοῦ ἐλαίου τοῦ χριστοῦ καὶ τετελειωμένου ἐνδύσασθαι
τὰ ἱμάτια τὴν κεφαλὴν οὐκ ἀποκιδάρωσε καὶ τὰ ἱμάτια
οὐ διαρρήξει **11** καὶ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυῖα οὐκ
εἰσελεύσεται ἐπὶ πατρὶ αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ μητρὶ αὐτοῦ οὐ
μιανθήσεται **12** καὶ ἐκ τῶν ἀγίων οὐκ ἐξελεύσεται καὶ οὐ
βεβηλώσει τὸ ἡγιασμένον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ὅτι τὸ ἅγιον
ἔλαιον τὸ χριστόν τοῦ θεοῦ ἐπ' αὐτῷ ἐγὼ κύριος **13** οὗτος
γυναῖκα παρθένον ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ λήμψεται **14**
χήραν δὲ καὶ ἐκβεβλημένην καὶ βεβηλωμένην καὶ πόρνην
ταύτας οὐ λήμψεται ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ
λήμψεται γυναῖκα **15** καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ σπέρμα αὐτοῦ
ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτόν **16** καὶ
ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **17** εἶπὸν Ααρων
ἄνθρωπος ἐκ τοῦ γένους σου εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν τίτι
ἐὰν ἦ ἐν αὐτῷ μῶμος οὐ προσελεύσεται προσφέρειν τὰ
δῶρα τοῦ θεοῦ αὐτοῦ **18** πᾶς ἄνθρωπος ᾧ ἂν ἦ ἐν αὐτῷ
μῶμος οὐ προσελεύσεται ἄνθρωπος χωλὸς ἢ τυφλὸς
ἢ κολοβόρριν ἢ ὠτότμητος **19** ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἐστὶν ἐν
αὐτῷ σύντριμμα χειρὸς ἢ σύντριμμα ποδός **20** ἢ κυρτὸς
ἢ ἔφηλος ἢ πτίλος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἂν
ἦ ἐν αὐτῷ ψώρα ἀγρία ἢ λιχὴν ἢ μόνορχις **21** πᾶς ᾧ
ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος ἐκ τοῦ σπέρματος Ααρων τοῦ ἱερέως
οὐκ ἐγγιεῖ τοῦ προσενεγκεῖν τὰς θυσίας τῷ θεῷ σου ὅτι
μῶμος ἐν αὐτῷ τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ οὐ προσελεύσεται
προσενεγκεῖν **22** τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ τὰ ἅγια τῶν ἀγίων καὶ
ἀπὸ τῶν ἀγίων φάγεται **23** πλὴν πρὸς τὸ καταπέτασμα οὐ
προσελεύσεται καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἐγγιεῖ ὅτι
μῶμον ἔχει καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ
ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς **24** καὶ ἐλάλησεν

Μωυσῆς πρὸς Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραηλ

22 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** εἰπὸν Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ προσεχέτωσαν ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ οὐ βεβηλώσουσιν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου ὅσα αὐτοὶ ἁγιάζουσίν μοι ἐγὼ κύριος **3** εἰπὸν αὐτοῖς εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν προσέλθῃ ἀπὸ παντὸς τοῦ σπέρματος ὑμῶν πρὸς τὰ ἅγια ὅσα ἂν ἁγιάζωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τῷ κυρίῳ καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπ' ἐμοῦ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **4** καὶ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος Ααρων τοῦ ἱερέως καὶ οὗτος λεπρᾶ ἢ γονορρυῆς τῶν ἁγίων οὐκ ἔδεται ἕως ἂν καθαρισθῇ καὶ ὁ ἀπτόμενος πάσης ἀκαθαρσίας ψυχῆς ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος **5** ἢ ὅστις ἂν ἄψῃται παντὸς ἔρπετοῦ ἀκαθάρτου ὃ μίανει αὐτόν ἢ ἐπ' ἀνθρώπῳ ἐν ᾧ μίανει αὐτόν κατὰ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ **6** ψυχὴ ἣτις ἂν ἄψῃται αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας οὐκ ἔδεται ἀπὸ τῶν ἁγίων ἐὰν μὴ λούσῃται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι **7** καὶ δύῃ ὁ ἥλιος καὶ καθαρὸς ἔσται καὶ τότε φάγεται τῶν ἁγίων ὅτι ἄρτος ἐστὶν αὐτοῦ **8** θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ φάγεται μίανθῆναι αὐτόν ἐν αὐτοῖς ἐγὼ κύριος **9** καὶ φυλάσσονται τὰ φυλάγματα μου ἵνα μὴ λάβωσιν δι' αὐτὰ ἁμαρτίαν καὶ ἀποθάνωσιν δι' αὐτὰ ἐὰν βεβηλώσωσιν αὐτὰ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ ἁγιάζων αὐτούς **10** καὶ πᾶς ἄλλογενὴς οὐ φάγεται ἅγια πάροικος ἱερέως ἢ μισθωτὸς οὐ φάγεται ἅγια **11** ἐὰν δὲ ἱερεὺς κτήσῃται ψυχὴν ἔγκτητον ἀργυρίου οὗτος φάγεται ἐκ τῶν ἄρτων αὐτοῦ καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ οὗτοι φάγονται

τῶν ἄρτων αὐτοῦ **12** καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν
γένηται ἀνδρὶ ἀλλογενεῖ αὐτῆ τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἀγίων
οὐ φάγεται **13** καὶ θυγάτηρ ἱερέως ἐὰν γένηται χήρα ἢ
ἐκβεβλημένη σπέρμα δὲ μὴ ἦν αὐτῇ ἐπαναστρέψει ἐπὶ τὸν
οἶκον τὸν πατρικὸν κατὰ τὴν νεότητα αὐτῆς ἀπὸ τῶν
ἄρτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς φάγεται καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ
φάγεται ἀπ' αὐτῶν **14** καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν φάγη ἅγια κατὰ
ἄγνοιαν καὶ προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸ καὶ
δώσει τῷ ἱερεῖ τὸ ἅγιον **15** καὶ οὐ βεβηλώσουσιν τὰ ἅγια
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἃ αὐτοὶ ἀφαιροῦσιν τῷ κυρίῳ **16** καὶ
ἐπάξουσιν ἐφ' ἑαυτοὺς ἀνομίαν πλημμελείας ἐν τῷ ἐσθίειν
αὐτοὺς τὰ ἅγια αὐτῶν ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς
17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **18** λάλησον
Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ πάση συναγωγῇ Ἰσραὴλ
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἢ τῶν υἱῶν τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων
πρὸς αὐτούς ἐν Ἰσραὴλ ὃς ἂν προσενέγκῃ τὰ δῶρα αὐτοῦ
κατὰ πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν ἢ κατὰ πᾶσαν αἵρεσιν
αὐτῶν ὅσα ἂν προσενέγκωσιν τῷ θεῷ εἰς ὀλοκαύτωμα
19 δεκτὰ ὑμῖν ἄμωμα ἄρσενά ἐκ τῶν βουκολίων καὶ
ἐκ τῶν προβάτων καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν **20** πάντα ὅσα ἂν
ἔχη μῶμον ἐν αὐτῷ οὐ προσάξουσιν κυρίῳ διότι οὐ
δεκτὸν ἔσται ὑμῖν **21** καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν προσενέγκῃ
θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ διαστείλας εὐχὴν κατὰ αἵρεσιν
ἢ ἐν ταῖς ἐορταῖς ὑμῶν ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν
προβάτων ἄμωμον ἔσται εἰς δεκτόν πᾶς μῶμος οὐκ ἔσται
ἐν αὐτῷ **22** τυφλὸν ἢ συντετριμμένον ἢ γλωσσότμητον
ἢ μυρμηκιῶντα ἢ ψωραγριῶντα ἢ λιχῆνας ἔχοντα οὐ
προσάξουσιν ταῦτα τῷ κυρίῳ καὶ εἰς κάρπωσιν οὐ δώσετε

ἀπ' αὐτῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ **23** καὶ μόσχον ἢ πρόβατον ὠτότμητον ἢ κολοβόκερκον σφάγια ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ εἰς δὲ εὐχὴν σου οὐ δεχθήσεται **24** θλαδίαν καὶ ἐκτεθλιμμένον καὶ ἐκτομίαν καὶ ἀπεσπασμένον οὐ προσάξεις αὐτὰ τῷ κυρίῳ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν οὐ ποιήσετε **25** καὶ ἐκ χειρὸς ἀλλογενοῦς οὐ προσοίσετε τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀπὸ πάντων τούτων ὅτι φθάρματα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς μῶμος ἐν αὐτοῖς οὐ δεχθήσεται ταῦτα ὑμῖν **26** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **27** μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ὡς ἂν τεχθῆ καὶ ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας ὑπὸ τὴν μητέρα τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ καὶ ἐπέκεινα δεχθήσεται εἰς δῶρα κάρπωμα κυρίῳ **28** καὶ μόσχον ἢ πρόβατον αὐτὴν καὶ τὰ παιδιά αὐτῆς οὐ σφάξεις ἐν ἡμέρᾳ μιᾶ **29** ἐὰν δὲ θύσης θυσίαν εὐχὴν χαρμοσύνης κυρίῳ εἰς δεκτὸν ὑμῖν θύσετε αὐτό **30** αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ βρωθήσεται οὐκ ἀπολείψετε ἀπὸ τῶν κρεῶν εἰς τὸ πρῶτόν ἐγώ εἰμι κύριος **31** καὶ φυλάξτε τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσετε αὐτάς **32** καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐγώ κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς **33** ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὥστε εἶναι ὑμῶν θεός ἐγώ κύριος

23 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς αἱ ἑορταὶ κυρίου ἃς καλέσετε αὐτὰς κλητὰς ἁγίας αὐταὶ εἰσὶν ἑορταὶ μου **3** ἕξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα ἀνάπαυσις κλητὴ ἁγία τῷ κυρίῳ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσεις σάββατά ἐστὶν τῷ κυρίῳ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν **4** αὐταὶ αἱ ἑορταὶ τῷ κυρίῳ κληταὶ ἅγιοι ἃς καλέσετε αὐτὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν **5** ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν

τῆ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀνὰ μέσον τῶν ἑσπερινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ 6 καὶ ἐν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ τῶν ἀζύμων τῷ κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε 7 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἀγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε 8 καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἡ ἑβδόμη ἡμέρα κλητὴ ἀγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε 9 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 10 εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν καὶ θερίζητε τὸν θερισμὸν αὐτῆς καὶ οἴσετε δράγμα ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν πρὸς τὸν ἱερέα 11 καὶ ἀνοίσει τὸ δράγμα ἔναντι κυρίου δεκτὸν ὑμῖν τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς 12 καὶ ποιήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν ἣ ἂν φέρητε τὸ δράγμα πρόβατον ἄμωμον ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ 13 καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ θυσία τῷ κυρίῳ ὁσμὴ εὐωδίας κυρίῳ καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἰν οἴνου 14 καὶ ἄρτον καὶ πεφρυγμένα χίδρα νέα οὐ φάγεσθε ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην ἕως ἂν προσενέγκητε ὑμεῖς τὰ δῶρα τῷ θεῷ ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν 15 καὶ ἀριθμήσετε ὑμεῖς ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῶν σαββάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἂν προσενέγκητε τὸ δράγμα τοῦ ἐπιθέματος ἑπτὰ ἑβδομάδας ὀλοκλήρους 16 ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης ἑβδομάδος ἀριθμήσετε πενήκοντα ἡμέρας καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ κυρίῳ 17 ἀπὸ τῆς κατοικίας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπίθεμα δύο ἄρτους ἐκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἔσσονται ἐζυμωμένοι πεφθήσονται πρωτογενημάτων τῷ

κυρίῳ **18** καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἄρτων ἑπτὰ ἄμνους ἀμώμους ἐνιαυσίους καὶ μόσχον ἓνα ἐκ βουκολίου καὶ κριοὺς δύο ἀμώμους ἔσσονται ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ καὶ αἰ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν θυσίαν ὁσμὴν εὐωδίας τῷ κυρίῳ **19** καὶ ποιήσουσιν χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας καὶ δύο ἄμνους ἐνιαυσίους εἰς θυσίαν σωτηρίου μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογενήματος **20** καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογενήματος ἐπίθεμα ἔναντι κυρίου μετὰ τῶν δύο ἄμνων ἅγια ἔσσονται τῷ κυρίῳ τῷ ἱερεῖ τῷ προσφέροντι αὐτὰ αὐτῷ ἔσται **21** καὶ καλέσετε ταύτην τὴν ἡμέραν κλητὴν ἁγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν **22** καὶ ὅταν θερίζητε τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν οὐ συντελέσετε τὸ λοιπὸν τοῦ θερισμοῦ τοῦ ἀγροῦ σου ἐν τῷ θερίζειν σε καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ ὑπολείψῃ αὐτὰ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **23** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **24** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου μιᾶ τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν ἀνάπαυσις μνημόσυνον σαλπίγγων κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν **25** πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε καὶ προσάξετε ὀλοκαύτωμα κυρίῳ **26** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **27** καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου ἡμέρα ἐξιλασμοῦ κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ προσάξετε ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ **28** πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ αὕτη ἔστιν γὰρ ἡμέρα ἐξιλασμοῦ αὕτη ὑμῖν ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν **29** πᾶσα ψυχὴ ἣτις μὴ ταπεινωθήσεται ἐν αὐτῇ τῇ

ἡμέρα ταύτη ἐξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 30 καὶ
πᾶσα ψυχὴ ἣτις ποιήσει ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 31 πᾶν ἔργον
οὐ ποιήσετε νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν
πάσαις κατοικίαις ὑμῶν 32 σάββατα σαββάτων ἔσται ὑμῖν
καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀπὸ ἐνάτης τοῦ μηνὸς
ἀπὸ ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας σαββατιεῖτε τὰ σάββατα ὑμῶν
33 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 34 λάλησον
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς
τοῦ ἑβδόμου τούτου ἑορτὴ σκηνῶν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ κυρίῳ
35 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία πᾶν ἔργον λατρευτὸν
οὐ ποιήσετε 36 ἑπτὰ ἡμέρας προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ
κυρίῳ καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ὀγδόη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν καὶ
προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐξόδιόν ἐστιν πᾶν
ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε 37 αὗται αἱ ἑορταὶ κυρίῳ ἃς
καλέσετε κλητὰς ἁγίας ὥστε προσενέγκαι καρπώματα
τῷ κυρίῳ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας αὐτῶν καὶ σπονδὰς
αὐτῶν τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν 38 πλὴν τῶν σαββάτων
κυρίου καὶ πλὴν τῶν δομάτων ὑμῶν καὶ πλὴν πασῶν τῶν
εὐχῶν ὑμῶν καὶ πλὴν τῶν ἐκουσίων ὑμῶν ἃ ἂν δῶτε
τῷ κυρίῳ 39 καὶ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς
τοῦ ἑβδόμου τούτου ὅταν συντελέσητε τὰ γενήματα τῆς
γῆς ἑορτάσετε τῷ κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ
ἀνάπαυσις καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἀνάπαυσις 40 καὶ
λήμψεσθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ καρπὸν ξύλου ὠραῖον καὶ
κάλλυνθρα φοινίκων καὶ κλάδους ξύλου δασεῖς καὶ ἰτέας
καὶ ἄγνου κλάδους ἐκ χειμάρρου εὐφρανθῆναι ἔναντι
κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἑπτὰ ἡμέρας 41 τοῦ ἐνιαυτοῦ
νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν τῷ μηνὶ τῷ

ἐβδόμῳ ἑορτάσετε αὐτήν **42** ἐν σκηναῖς κατοικήσετε ἑπτὰ ἡμέρας πᾶς ὁ αὐτόχθων ἐν Ἰσραὴλ κατοικήσει ἐν σκηναῖς **43** ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν ὅτι ἐν σκηναῖς κατώκισα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **44** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τὰς ἑορτὰς κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ

24 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ λαβέτωσάν μοι ἔλαιον ἐλάινον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς καῦσαι λύχνον διὰ παντός **3** ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος ἐν τῇ σκηנῇ τοῦ μαρτυρίου καύσουσιν αὐτὸν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωῒ ἐνώπιον κυρίου ἐνδεδελεχῶς νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **4** ἐπὶ τῆς λυχνίας τῆς καθαρᾶς καύσετε τοὺς λύχνους ἔναντι κυρίου ἕως τὸ πρωί **5** καὶ λήμψεσθε σεμίδαλιν καὶ ποιήσετε αὐτήν δώδεκα ἄρτους δύο δεκάτων ἔσται ὁ ἄρτος ὁ εἷς **6** καὶ ἐπιθήσετε αὐτοὺς δύο θέματα ἕξ ἄρτους τὸ ἐν θέμα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν καθαρὰν ἔναντι κυρίου **7** καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὸ θέμα λίβανον καθαρὸν καὶ ἄλλα καὶ ἔσονται εἰς ἄρτους εἰς ἀνάμνησιν προκείμενα τῷ κυρίῳ **8** τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προθήσεται ἔναντι κυρίου διὰ παντὸς ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ διαθήκη αἰώνιον **9** καὶ ἔσται Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ φάγονται αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἔστιν γὰρ ἅγια τῶν ἁγίων τοῦτο αὐτῷ ἀπὸ τῶν θυσιαζομένων τῷ κυρίῳ νόμιμον αἰώνιον **10** καὶ ἐξῆλθεν υἱὸς γυναικὸς Ἰσραηλίτιδος καὶ οὗτος ἦν υἱὸς Αἰγυπτίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐμαχέσαντο ἐν τῇ παρεμβολῇ ὁ ἐκ τῆς Ἰσραηλίτιδος καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ Ἰσραηλίτης **11** καὶ ἐπονομάσας ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς Ἰσραηλίτιδος τὸ ὄνομα κατηράσατο καὶ

ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Μωυσῆν καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαλωμιθ θυγάτηρ Δαβρι ἐκ τῆς φυλῆς Δαν **12** καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν διακρίναι αὐτὸν διὰ προστάγματος κυρίου **13** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **14** ἐξάγαγε τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐπιθήσουσιν πάντες οἱ ἀκούσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ **15** καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λάλησον καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καταράσῃται θεὸν ἀμαρτίαν λήμψεται **16** ὀνομάζων δὲ τὸ ὄνομα κυρίου θανάτῳ θανατούσθω λίθοις λιθοβολεῖτω αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ ἐὰν τε προσήλυτος ἐὰν τε αὐτόχθων ἐν τῷ ὀνομάσαι αὐτὸν τὸ ὄνομα κυρίου τελευτάτῳ **17** καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν πατάξῃ ψυχὴν ἀνθρώπου καὶ ἀποθάνῃ θανάτῳ θανατούσθω **18** καὶ ὃς ἂν πατάξῃ κτῆνος καὶ ἀποθάνῃ ἀποτεισάτῳ ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς **19** καὶ ἐὰν τις δῶ μῶμον τῷ πλησίον ὡς ἐποίησεν αὐτῷ ὡσαύτως ἀντιποιηθήσεται αὐτῷ **20** σύντριμμα ἀντὶ συντρίμματος ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος καθότι ἂν δῶ μῶμον τῷ ἀνθρώπῳ οὕτως δοθήσεται αὐτῷ **21** ὃς ἂν πατάξῃ ἄνθρωπον καὶ ἀποθάνῃ θανάτῳ θανατούσθω **22** δικαίωσις μία ἔσται τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ἐγχωρίῳ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **23** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐξήγαγον τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **25** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῷ ὄρει Σινα λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἐὰν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν

καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν σάββατα τῷ
κυρίῳ 3 ἕξ ἔτη σπερεῖς τὸν ἀγρόν σου καὶ ἕξ ἔτη τεμεῖς
τὴν ἄμπελόν σου καὶ συνάξεις τὸν καρπὸν αὐτῆς 4 τῷ δὲ
ἔτει τῷ ἑβδόμῳ σάββατα ἀνάπαυσις ἔσται τῇ γῆ σάββατα
τῷ κυρίῳ τὸν ἀγρόν σου οὐ σπερεῖς καὶ τὴν ἄμπελόν σου
οὐ τεμεῖς 5 καὶ τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα τοῦ ἀγροῦ σου
οὐκ ἐκθερίσεις καὶ τὴν σταφυλὴν τοῦ ἀγιάσματος σου
οὐκ ἐκτρυγήσεις ἐνιαυτὸς ἀναπαύσεως ἔσται τῇ γῆ 6
καὶ ἔσται τὰ σάββατα τῆς γῆς βρώματά σοι καὶ τῷ παιδί
σου καὶ τῇ παιδίσκῃ σου καὶ τῷ μισθωτῷ σου καὶ τῷ
παροίκῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς σέ 7 καὶ τοῖς κτήνεσίν
σου καὶ τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ σου ἔσται πᾶν τὸ
γένημα αὐτοῦ εἰς βρῶσιν 8 καὶ ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ
ἑπτὰ ἀναπαύσεις ἐτῶν ἑπτὰ ἔτη ἑπτάκις καὶ ἔσονταί σοι
ἑπτὰ ἑβδομάδες ἐτῶν ἑννέα καὶ τεσσαράκοντα ἔτη 9
καὶ διαγγελεῖτε σάλπιγος φωνῇ ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὑμῶν
τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ ἰλασμοῦ διαγγελεῖτε σάλπιγγι ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὑμῶν
10 καὶ ἀγιάσετε τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸν καὶ
διαβοήσετε ἄφεςιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν
αὐτὴν ἐνιαυτὸς ἀφέσεως σημασία αὕτη ἔσται ὑμῖν καὶ
ἀπελεύσεται εἷς ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος
εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἀπελεύσεσθε 11 ἀφέσεως σημασία
αὕτη τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸς ἔσται ὑμῖν οὐ
σπερεῖτε οὐδὲ ἀμήσετε τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα αὐτῆς
καὶ οὐ τρυγήσετε τὰ ἡγιασμένα αὐτῆς 12 ὅτι ἀφέσεως
σημασία ἐστὶν ἅγιον ἔσται ὑμῖν ἀπὸ τῶν πεδίων φάγεσθε
τὰ γενήματα αὐτῆς 13 ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως σημασία
αὐτῆς ἐπανελεύσεται ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ 14

ἐὰν δὲ ἀποδῶ πρᾶσιν τῷ πλησίον σου ἐὰν καὶ κτήση παρὰ
τοῦ πλησίον σου μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον **15**
κατὰ ἀριθμὸν ἐτῶν μετὰ τὴν σημασίαν κτήση παρὰ τοῦ
πλησίον κατὰ ἀριθμὸν ἐνιαυτῶν γεννημάτων ἀποδώσεται
σοι **16** καθότι ἂν πλεῖον τῶν ἐτῶν πληθύνῃ τὴν ἔγκτησιν
αὐτοῦ καὶ καθότι ἂν ἕλαττον τῶν ἐτῶν ἕλαττονώσῃ
τὴν κτῆσιν αὐτοῦ ὅτι ἀριθμὸν γεννημάτων αὐτοῦ οὕτως
ἀποδώσεται σοι **17** μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον
καὶ φοβηθήσῃ κύριον τὸν θεόν σου ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν **18** καὶ ποιήσετε πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ
πάσας τὰς κρίσεις μου καὶ φυλάξασθε καὶ ποιήσετε αὐτὰ
καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς πεποιθότες **19** καὶ δώσει ἡ
γῆ τὰ ἐκφόρια αὐτῆς καὶ φάγεσθε εἰς πλησμονὴν καὶ
κατοικήσετε πεποιθότες ἐπ' αὐτῆς **20** ἐὰν δὲ λέγητε τί
φαγόμεθα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τούτῳ ἐὰν μὴ σπεύρωμεν
μηδὲ συναγάγωμεν τὰ γενήματα ἡμῶν **21** καὶ ἀποστελῶ
τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν ἐν τῷ ἔτει τῷ ἕκτῳ καὶ ποιήσει τὰ
γενήματα αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἔτη **22** καὶ σπερεῖτε τὸ ἔτος τὸ
ὄγδοον καὶ φάγεσθε ἀπὸ τῶν γεννημάτων παλαιὰ ἕως τοῦ
ἔτους τοῦ ἐνάτου ἕως ἂν ἔλθῃ τὸ γένημα αὐτῆς φάγεσθε
παλαιὰ παλαιῶν **23** καὶ ἡ γῆ οὐ πραθήσεται εἰς βεβαίωσιν
ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ γῆ διότι προσήλυτοι καὶ πάροικοι ὑμεῖς
ἐστε ἐναντίον μου **24** καὶ κατὰ πᾶσαν γῆν κατασχέσεως
ὑμῶν λύτρα δώσετε τῆς γῆς **25** ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός
σου ὁ μετὰ σοῦ καὶ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχέσεως
αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ ὁ ἀγχιστεύων ἐγγίζων ἕγγιστα αὐτοῦ καὶ
λυτρώσεται τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ **26** ἐὰν δὲ μὴ ᾖ
τινὶ ὁ ἀγχιστεύων καὶ εὐπορηθῇ τῇ χειρὶ καὶ εὐρεθῇ αὐτῷ
τὸ ἱκανὸν λύτρα αὐτοῦ **27** καὶ συλλογιεῖται τὰ ἔτη τῆς

πράσεως αὐτοῦ καὶ ἀποδώσει ὃ ὑπερέχει τῷ ἀνθρώπῳ ᾧ ἀπέδοτο ἑαυτὸν αὐτῷ καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ **28** ἐὰν δὲ μὴ εὐπορηθῆ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ καὶ ἔσται ἡ πρᾶσις τῷ κτησαμένῳ αὐτὰ ἕως τοῦ ἔκτου ἔτους τῆς ἀφέσεως καὶ ἐξελεύσεται τῇ ἀφέσει καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ **29** ἐὰν δὲ τις ἀποδῶται οἰκίαν οἰκητὴν ἐν πόλει τετειχισμένη καὶ ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς ἕως πληρωθῆ ἑνιαυτὸς ἡμερῶν ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς **30** ἐὰν δὲ μὴ λυτρωθῆ ἕως ἂν πληρωθῆ αὐτῆς ἑνιαυτὸς ὅλος κυρωθήσεται ἡ οἰκία ἡ οὖσα ἐν πόλει τῇ ἐχούσῃ τεῖχος βεβαίως τῷ κτησαμένῳ αὐτὴν εἰς τὰς γενεὰς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει **31** αἱ δὲ οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαύλεσιν αἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς τεῖχος κύκλῳ πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς γῆς λογισθήτωσαν λυτρωταὶ διὰ παντὸς ἔσσονται καὶ ἐν τῇ ἀφέσει ἐξελεύσονται **32** καὶ αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν οἰκίαι τῶν πόλεων αὐτῶν κατασχέσεως λυτρωταὶ διὰ παντὸς ἔσσονται τοῖς Λευίταις **33** καὶ ὃς ἂν λυτρωσάμενος παρὰ τῶν Λευιτῶν καὶ ἐξελεύσεται ἡ διάπρασις αὐτῶν οἰκιῶν πόλεως κατασχέσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἀφέσει ὅτι οἰκίαι τῶν πόλεων τῶν Λευιτῶν κατάσχεσις αὐτῶν ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ **34** καὶ οἱ ἀγροὶ οἱ ἀφωρισμένοι ταῖς πόλεσιν αὐτῶν οὐ πραθήσονται ὅτι κατάσχεσις αἰωνία τοῦτο αὐτῶν ἐστιν **35** ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου καὶ ἀδυνατήσῃ ταῖς χερσὶν παρὰ σοὶ ἀντιλήμψῃ αὐτοῦ ὡς προσηλύτου καὶ παροίκου καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ **36** οὐ λήμψῃ παρ' αὐτοῦ τόκον οὐδὲ ἐπὶ πλήθει καὶ φοβηθήσῃ τὸν θεόν σου ἐγὼ κύριος καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ **37** τὸ ἀργύριόν σου οὐ δώσεις αὐτῷ ἐπὶ τόκῳ καὶ

ἐπὶ πλεονασμὸν οὐ δώσεις αὐτῷ τὰ βρώματά σου 38 ἐγὼ
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου
δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν Χανααν ὥστε εἶναι ὑμῶν θεός 39
ἐὰν δὲ ταπεινωθῇ ὁ ἀδελφός σου παρὰ σοὶ καὶ πραθῇ σοι
οὐ δουλεύσει σοι δουλείαν οἰκέτου 40 ὡς μισθωτὸς ἢ
πάροικος ἔσται σοι ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως ἐργᾶται
παρὰ σοί 41 καὶ ἐξελεύσεται τῇ ἀφέσει καὶ τὰ τέκνα
αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν γενεὰν αὐτοῦ
εἰς τὴν κατάσχεσιν τὴν πατρικὴν ἀποδραμεῖται 42 διότι
οἰκέται μου εἰσιν οὗτοι οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου οὐ
πραθήσεται ἐν πράσει οἰκέτου 43 οὐ κατατενεῖς αὐτὸν
ἐν τῷ μόχθῳ καὶ φοβηθήσῃ κύριον τὸν θεόν σου 44 καὶ
παῖς καὶ παιδίσκη ὅσοι ἂν γένωνταί σοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν
ὅσοι κύκλω σού εἰσιν ἀπ' αὐτῶν κτήσεσθε δοῦλον καὶ
δούλην 45 καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν παροίκων τῶν ὄντων
ἐν ὑμῖν ἀπὸ τούτων κτήσεσθε καὶ ἀπὸ τῶν συγγενῶν
αὐτῶν ὅσοι ἂν γένωνται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν ἔστωσαν ὑμῖν εἰς
κατάσχεσιν 46 καὶ καταμεριεῖτε αὐτοὺς τοῖς τέκνοις ὑμῶν
μεθ' ὑμᾶς καὶ ἔσονται ὑμῖν κατόχιμοι εἰς τὸν αἰῶνα τῶν
ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ οὐ κατατενεῖ αὐτὸν ἐν τοῖς μόχθοις 47 ἐὰν δὲ εὗρη
ἢ χεῖρ τοῦ προσηλύτου ἢ τοῦ παροίκου τοῦ παρὰ σοὶ καὶ
ἀπορηθῆις ὁ ἀδελφός σου πραθῇ τῷ προσηλύτῳ ἢ τῷ
παροίκῳ τῷ παρὰ σοὶ ἐκ γενετῆς προσηλύτῳ 48 μετὰ τὸ
πραθῆναι αὐτῷ λύτρωσις ἔσται αὐτῷ εἰς τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν 49 ἀδελφὸς πατὴρ αὐτοῦ ἢ υἱὸς
ἀδελφοῦ πατὴρ λυτρώσεται αὐτόν ἢ ἀπὸ τῶν οἰκείων
τῶν σαρκῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν
ἐὰν δὲ εὐπορηθῆις ταῖς χερσὶν λυτρώσεται ἑαυτόν 50 καὶ

συλλογιέται πρὸς τὸν κεκτημένον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἔτους
οὗ ἀπέδοτο ἑαυτὸν αὐτῷ ἕως τοῦ ἑνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως
καὶ ἔσται τὸ ἀργύριον τῆς πράσεως αὐτοῦ ὡς μισθίου ἔτος
ἐξ ἔτους ἔσται μετ' αὐτοῦ 51 ἂν δέ τιτι πλεῖον τῶν ἐτῶν
ἢ πρὸς ταῦτα ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου
τῆς πράσεως αὐτοῦ 52 ἂν δὲ ὀλίγον καταλειφθῆ ἀπὸ
τῶν ἐτῶν εἰς τὸν ἑνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως καὶ συλλογιέται
αὐτῷ κατὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ καὶ ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ 53
ὡς μισθωτὸς ἑνιαυτὸν ἐξ ἑνιαυτοῦ ἔσται μετ' αὐτοῦ οὐ
κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ ἐνώπιόν σου 54 ἂν δὲ μὴ
λυτρῶται κατὰ ταῦτα ἐξελεύσεται ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως
αὐτὸς καὶ τὰ παιδιά αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ 55 ὅτι ἐμοὶ οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ οἰκέται παῖδές μου οὗτοί εἰσιν οὓς ἐξήγαγον ἐκ
γῆς Αἰγύπτου ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

26 οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς χειροποίητα οὐδὲ γλυπτὰ
οὐδὲ στήλην ἀναστήσετε ὑμῖν οὐδὲ λίθον σκοπὸν θήσετε
ἐν τῇ γῇ ὑμῶν προσκυνῆσαι αὐτῷ ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν 2 τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε καὶ ἀπὸ τῶν ἀγίων μου
φοβηθήσεσθε ἐγὼ εἰμι κύριος 3 ἂν τοῖς προστάγμασίν
μου πορεύησθε καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε καὶ
ποιήσητε αὐτάς 4 καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν ἐν καιρῷ αὐτοῦ
καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γενήματα αὐτῆς καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων
ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν 5 καὶ καταλήμψεται ὑμῖν
ὁ ἀλοητὸς τὸν τρύγητον καὶ ὁ τρύγητος καταλήμψεται
τὸν σπόρον καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονὴν
καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν 6
καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν καὶ δώσω
εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ὑμῶν καὶ κοιμηθήσεσθε καὶ οὐκ ἔσται
ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν καὶ ἀπολῶ θηρία πονηρὰ ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν

7 καὶ διώξεσθε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ πεσοῦνται ἐναντίον ὑμῶν φόνω 8 καὶ διώξονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατόν καὶ ἑκατόν ὑμῶν διώξονται μυριάδας καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐναντίον ὑμῶν μαχαίρα 9 καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς καὶ αὐξανῶ ὑμᾶς καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν 10 καὶ φάγεσθε παλαιὰ καὶ παλαιὰ παλαιῶν καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε 11 καὶ θήσω τὴν διαθήκην μου ἐν ὑμῖν καὶ οὐ βδελύξεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς 12 καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν καὶ ἔσομαι ὑμῶν θεός καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μου λαός 13 ἐγὼ εἶμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὄντων ὑμῶν δούλων καὶ συνέτριψα τὸν δεσμὸν τοῦ ζυγοῦ ὑμῶν καὶ ἤγαγον ὑμᾶς μετὰ παρρησίας 14 ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσητέ μου μηδὲ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα 15 ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς καὶ τοῖς κρίμασίν μου προσοχθίση ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὥστε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου ὥστε διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου 16 καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν καὶ ἐπισυστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν τὴν τε ψώραν καὶ τὸν ἴκτερον καὶ σφακελίζοντας τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ τὴν ψυχὴν ὑμῶν ἐκτήκουσαν καὶ σπερεῖτε διὰ κενῆς τὰ σπέρματα ὑμῶν καὶ ἔδονται οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν 17 καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν καὶ διώξονται ὑμᾶς οἱ μισοῦντες ὑμᾶς καὶ φεύξεσθε οὐθενὸς διώκοντος ὑμᾶς 18 καὶ ἐὰν ἕως τούτου μὴ ὑπακούσητέ μου καὶ προσθήσω τοῦ παιδεῦσαι ὑμᾶς ἐπτάκις ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν 19 καὶ συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν σιδηροῦν καὶ τὴν γῆν ὑμῶν ὡσεὶ χαλκῆν 20 καὶ ἔσται

εἰς κενὸν ἢ ἰσχύς ὑμῶν καὶ οὐ δώσει ἢ γῆ ὑμῶν τὸν σπόρον αὐτῆς καὶ τὸ ξύλον τοῦ ἀγροῦ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτοῦ 21 καὶ ἐὰν μετὰ ταῦτα πορεύησθε πλάγιοι καὶ μὴ βούλησθε ὑπακούειν μου προσθήσω ὑμῖν πληγὰς ἑπτὰ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν 22 καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς καὶ κατέδεται ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσει ὑμᾶς καὶ ἐρημωθήσονται αἱ ὁδοὶ ὑμῶν 23 καὶ ἐπὶ τούτοις ἐὰν μὴ παιδευθῆτε ἀλλὰ πορεύησθε πρὸς με πλάγιοι 24 πορεύσομαι κἀγὼ μεθ' ὑμῶν θυμῷ πλαγίῳ καὶ πατάξω ὑμᾶς κἀγὼ ἑπτάκις ἀντὶ τῶν ἀμαρτιῶν ὑμῶν 25 καὶ ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς μάχαιραν ἐκδικουσαν δίκην διαθήκης καὶ καταφεύξεσθε εἰς τὰς πόλεις ὑμῶν καὶ ἐξαποστελῶ θάνατον εἰς ὑμᾶς καὶ παραδοθήσεσθε εἰς χεῖρας ἐχθρῶν 26 ἐν τῷ θλίψαι ὑμᾶς σιτοδεία ἄρτων καὶ πέψουσιν δέκα γυναῖκες τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν κλιβάνῳ ἐνὶ καὶ ἀποδώσουσιν τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν σταθμῷ καὶ φάγεσθε καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆτε 27 ἐὰν δὲ ἐπὶ τούτοις μὴ ὑπακούσητέ μου καὶ πορεύησθε πρὸς με πλάγιοι 28 καὶ αὐτὸς πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ καὶ παιδεύσω ὑμᾶς ἐγὼ ἑπτάκις κατὰ τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν 29 καὶ φάγεσθε τὰς σάρκας τῶν υἰῶν ὑμῶν καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων ὑμῶν φάγεσθε 30 καὶ ἐρημώσω τὰς στήλας ὑμῶν καὶ ἐξολεθρεύσω τὰ ξύλινα χειροποίητα ὑμῶν καὶ θήσω τὰ κῶλα ὑμῶν ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων ὑμῶν καὶ προσοχθεῖ ἡ ψυχὴ μου ὑμῖν 31 καὶ θήσω τὰς πόλεις ὑμῶν ἐρήμους καὶ ἐξηρημώσω τὰ ἅγια ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ τῆς ὀσμῆς τῶν θυσιῶν ὑμῶν 32 καὶ ἐξηρημώσω ἐγὼ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ θαυμάσονται ἐπ' αὐτῇ

οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ 33 καὶ διασπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη ἡ μάχαιρα καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος καὶ αἱ πόλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι 34 τότε εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τότε σαββατιεῖ ἡ γῆ καὶ εὐδοκήσει τὰ σάββατα αὐτῆς 35 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς σαββατιεῖ ἃ οὐκ ἔσαββάτισεν ἐν τοῖς σαββάτοις ὑμῶν ἡνίκα καταφεύγετε αὐτήν 36 καὶ τοῖς καταλειφθεῖσιν ἐξ ὑμῶν ἐπάξω δειλίαν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ διώξεται αὐτοὺς φωνὴ φύλλου φερομένου καὶ φεύξονται ὡς φεύγοντες ἀπὸ πολέμου καὶ πεσοῦνται οὐθενὸς διώκοντος 37 καὶ ὑπερόψεται ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν ὡσεὶ ἐν πολέμῳ οὐθενὸς κατατρέχοντος καὶ οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν 38 καὶ ἀπολεισθε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ κατέδεται ὑμᾶς ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν 39 καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀφ' ὑμῶν καταφθαρήσονται διὰ τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τακήσονται 40 καὶ ἐξαγορεύσουσιν τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν ὅτι παρέβησαν καὶ ὑπερεῖδόν με καὶ ὅτι ἐπορεύθησαν ἐναντίον μου πλάγιοι 41 καὶ ἐγὼ ἐπορεύθην μετ' αὐτῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ καὶ ἀπολῶ αὐτοὺς ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τότε ἐντραπήσεται ἡ καρδία αὐτῶν ἡ ἀπερίτμητος καὶ τότε εὐδοκήσουσιν τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν 42 καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης Ἰακωβ καὶ τῆς διαθήκης Ἰσαακ καὶ τῆς διαθήκης Ἀβρααμ μνησθήσομαι καὶ τῆς γῆς μνησθήσομαι 43 καὶ ἡ γῆ ἐγκαταλειφθήσεται ὑπ' αὐτῶν τότε προσδέξεται ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς ἐν τῷ

ἐρημωθῆναι αὐτὴν δι' αὐτοῦς καὶ αὐτοὶ προσδέξονται τὰς αὐτῶν ἀνομίας ἀνθ' ὧν τὰ κρίματά μου ὑπερεΐδον καὶ τοῖς προστάγμασίν μου προσώχθισαν τῇ ψυχῇ αὐτῶν **44** καὶ οὐδ' ὡς ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν οὐχ ὑπερεΐδον αὐτοὺς οὐδὲ προσώχθισα αὐτοῖς ὥστε ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου τὴν πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν **45** καὶ μνησθήσομαι αὐτῶν τῆς διαθήκης τῆς προτέρας ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας ἔναντι τῶν ἐθνῶν τοῦ εἶναι αὐτῶν θεὸς ἐγὼ εἰμι κύριος **46** ταῦτα τὰ κρίματα καὶ τὰ προστάγματα καὶ ὁ νόμος ὃν ἔδωκεν κύριος ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινα ἐν χειρὶ Μωυσῆ

27 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ὅς ἂν εὕξηται εὐχὴν ὥστε τιμὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ κυρίῳ **3** ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος ἀπὸ εἰκοσαετοῦς ἕως ἐξηκονταετοῦς ἔσται αὐτοῦ ἡ τιμὴ πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου τῷ σταθμῷ τῷ ἁγίῳ **4** τῆς δὲ θηλείας ἔσται ἡ συντίμησις τριάκοντα δίδραχμα **5** ἐὰν δὲ ἀπὸ πενταετοῦς ἕως εἴκοσι ἐτῶν ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος εἴκοσι δίδραχμα τῆς δὲ θηλείας δέκα δίδραχμα **6** ἀπὸ δὲ μηνιαίου ἕως πενταετοῦς ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος πέντε δίδραχμα ἀργυρίου τῆς δὲ θηλείας τρία δίδραχμα **7** ἐὰν δὲ ἀπὸ ἐξηκονταετῶν καὶ ἐπάνω ἐὰν μὲν ἄρσεν ᾗ ἔσται ἡ τιμὴ πεντεκαίδεκα δίδραχμα ἀργυρίου ἐὰν δὲ θήλεια δέκα δίδραχμα **8** ἐὰν δὲ ταπεινὸς ᾗ τῇ τιμῇ στήσεται ἔναντίον τοῦ ἱερέως καὶ τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καθάπερ ἰσχύει ἡ χεὶρ τοῦ εὐξαμένου τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς **9** ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν

προσφερομένων ἀπ' αὐτῶν δῶρον τῷ κυρίῳ ὅς ἂν δῶ ἀπὸ
τούτων τῷ κυρίῳ ἔσται ἅγιον **10** οὐκ ἀλλάξει αὐτὸ καλὸν
πονηρῶ οὐδὲ πονηρὸν καλῶ ἔαν δὲ ἀλλάσσω ἀλλάξη
αὐτὸ κτήνος κτήνει ἔσται αὐτὸ καὶ τὸ ἄλλαγμα ἅγια **11**
ἔαν δὲ πᾶν κτήνος ἀκάθαρτον ἀφ' ὧν οὐ προσφέρεται
ἀπ' αὐτῶν δῶρον τῷ κυρίῳ στήσει τὸ κτήνος ἔναντι
τοῦ ἱερέως **12** καὶ τιμήσεται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἀνά μέσον
καλοῦ καὶ ἀνά μέσον πονηροῦ καὶ καθότι ἂν τιμήσεται ὁ
ἱερεὺς οὕτως στήσεται **13** ἔαν δὲ λυτρούμενος λυτρώσεται
αὐτὸ προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ **14**
καὶ ἄνθρωπος ὅς ἂν ἀγιάσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἀγίαν τῷ
κυρίῳ καὶ τιμήσεται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς ἀνά μέσον καλῆς
καὶ ἀνά μέσον πονηρᾶς ὡς ἂν τιμήσεται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς
οὕτως σταθήσεται **15** ἔαν δὲ ὁ ἀγιάσας αὐτὴν λυτῶται
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ προσθήσει ἐπ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεμπτον
τοῦ ἀργυρίου τῆς τιμῆς καὶ ἔσται αὐτῷ **16** ἔαν δὲ ἀπὸ
τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ ἀγιάσῃ ἄνθρωπος τῷ
κυρίῳ καὶ ἔσται ἡ τιμὴ κατὰ τὸν σπόρον αὐτοῦ κόρου
κριθῶν πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου **17** ἔαν δὲ ἀπὸ
τοῦ ἔνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως ἀγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ κατὰ
τὴν τιμὴν αὐτοῦ στήσεται **18** ἔαν δὲ ἔσχατον μετὰ τὴν
ἄφεσιν ἀγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ προσλογιεῖται αὐτῷ ὁ
ἱερεὺς τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα ἕως εἰς τὸν
ἔνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως καὶ ἀνθυφαιρεθήσεται ἀπὸ τῆς
συντιμήσεως αὐτοῦ **19** ἔαν δὲ λυτῶται τὸν ἀγρὸν ὁ
ἀγιάσας αὐτόν προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου
πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ καὶ ἔσται αὐτῷ **20** ἔαν δὲ μὴ
λυτῶται τὸν ἀγρὸν καὶ ἀποδῶται τὸν ἀγρὸν ἀνθρώπῳ
ἐτέρῳ οὐκέτι μὴ λυτρώσεται αὐτόν **21** ἀλλ' ἔσται ὁ ἀγρὸς

ἐξεληλυθυίας τῆς ἀφέσεως ἅγιος τῷ κυρίῳ ὡσπερ ἡ γῆ
ἢ ἀφωρισμένη τῷ ἱερεῖ ἔσται κατάσχεσις 22 ἐὰν δὲ ἀπὸ
τοῦ ἀγροῦ οὐ κέκτηται ὅς οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς
κατασχέσεως αὐτοῦ ἀγίαση τῷ κυρίῳ 23 λογιεῖται πρὸς
αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὸ τέλος τῆς τιμῆς ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς
ἀφέσεως καὶ ἀποδώσει τὴν τιμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἅγιον τῷ κυρίῳ 24 καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἀφέσεως
ἀποδοθήσεται ὁ ἀγρὸς τῷ ἀνθρώπῳ παρ' οὗ κέκτηται
αὐτόν οὗ ἦν ἡ κατάσχεσις τῆς γῆς 25 καὶ πᾶσα τιμὴ ἔσται
σταθμίσις ἀγίοις εἴκοσι ὀβολοὶ ἔσται τὸ δίδραχμον 26
καὶ πᾶν πρωτότοκον ὃ ἂν γένηται ἐν τοῖς κτήνεσίν σου
ἔσται τῷ κυρίῳ καὶ οὐ καθαγιάσει οὐθεις αὐτό ἐὰν τε
μόσχον ἐὰν τε πρόβατον τῷ κυρίῳ ἐστίν 27 ἐὰν δὲ τῶν
τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἀλλάξει κατὰ τὴν τιμὴν
αὐτοῦ καὶ προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς αὐτό καὶ ἔσται
αὐτῷ ἐὰν δὲ μὴ λυτρωταὶ πραθήσεται κατὰ τὸ τίμημα
αὐτοῦ 28 πᾶν δὲ ἀνάθεμα ὃ ἐὰν ἀναθῆ ἄνθρωπος τῷ κυρίῳ
ἀπὸ πάντων ὅσα αὐτῷ ἐστὶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους
καὶ ἀπὸ ἀγροῦ κατασχέσεως αὐτοῦ οὐκ ἀποδώσεται
οὐδὲ λυτρώσεται πᾶν ἀνάθεμα ἅγιον ἀγίων ἔσται τῷ
κυρίῳ 29 καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἀνατεθῆ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων
οὐ λυτρωθήσεται ἀλλὰ θανάτῳ θανατωθήσεται 30 πᾶσα
δεκάτη τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς καὶ τοῦ καρποῦ
τοῦ ξυλίνου τῷ κυρίῳ ἐστὶν ἅγιον τῷ κυρίῳ 31 ἐὰν
δὲ λυτρωταὶ λύτρω ἄνθρωπος τὴν δεκάτην αὐτοῦ τὸ
ἐπίπεμπτον προσθήσει πρὸς αὐτό καὶ ἔσται αὐτῷ 32 καὶ
πᾶσα δεκάτη βοῶν καὶ προβάτων καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἔλθῃ ἐν
τῷ ἀριθμῷ ὑπὸ τὴν ῥάβδον τὸ δέκατον ἔσται ἅγιον τῷ
κυρίῳ 33 οὐκ ἀλλάξεις καλὸν πονηρῷ ἐὰν δὲ ἀλλάσων

ἀλλάξης αὐτό καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτοῦ ἔσται ἅγιον οὐ
λυτρωθήσεται 34 αὐταὶ εἰσὶν αἱ ἐντολαὶ ἃς ἐνετείλατο
κύριος τῷ Μωυσῆ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει
Σιναι

Ἄριθμοί

1 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆ Σινα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους δευτέρου ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου λέγων **2** λάβετε ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πᾶς ἄρσιν **3** ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν δυνάμει Ἰσραὴλ ἐπισκέψασθε αὐτοὺς σὺν δυνάμει αὐτῶν σὺ καὶ Ααρων ἐπισκέψασθε αὐτούς **4** καὶ μεθ' ὑμῶν ἔσονται ἕκαστος κατὰ φυλὴν ἐκάστου ἀρχόντων κατ' οἴκους πατριῶν ἔσονται **5** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οἵτινες παραστήσονται μεθ' ὑμῶν τῶν Ρουβην Ελισουρ υἱὸς Σεδιουρ **6** τῶν Συμεων Σαλαμιηλ υἱὸς Σουρισαδαι **7** τῶν Ἰουδα Ναασσων υἱὸς Αμιναδαβ **8** τῶν Ἰσσαχαρ Ναθαναηλ υἱὸς Σωγαρ **9** τῶν Ζαβουλων Ελιαβ υἱὸς Χαιλων **10** τῶν υἱῶν Ἰωσηφ τῶν Εφραιμ Ελισαμα υἱὸς Εμιουδ τῶν Μανασση Γαμαλιηλ υἱὸς Φαδασσουρ **11** τῶν Βενιαμιν Αβιδαν υἱὸς Γαδεωνι **12** τῶν Δαν Αχιεζερ υἱὸς Αμισαδαι **13** τῶν Ασηρ Φαγαιηλ υἱὸς Εχραν **14** τῶν Γαδ Ελισαφ υἱὸς Ραγουηλ **15** τῶν Νεφθαλι Αχιρε υἱὸς Αιναν **16** οὗτοι ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς ἄρχοντες τῶν φυλῶν κατὰ πατριάς χιλίαρχοι Ἰσραὴλ εἰσὶν **17** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς καὶ Ααρων τοὺς ἄνδρας τούτους τοὺς ἀνακληθέντας ἐξ ὀνόματος **18** καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν συνήγαγον ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους καὶ ἐπηξονοῦσαν κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατὰ πατριάς αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶν ἀρσενικὸν κατὰ κεφαλὴν

αὐτῶν 19 ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ ἐπεσκέπησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Σινα 20 καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ρουβην πρωτοτόκου Ἰσραηλ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 21 ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβην ἕξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 22 τοῖς υἱοῖς Συμεων κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 23 ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Συμεων ἑννέα καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι 24 τοῖς υἱοῖς Ἰουδα κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 25 ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰουδα τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι 26 τοῖς υἱοῖς Ἰσσαχαρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 27 ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσσαχαρ τέσσαρες καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 28 τοῖς υἱοῖς Ζαβουλων κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ

ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 29 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλων ἑπτὰ καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 30 τοῖς υἱοῖς Ἰωσηφ υἱοῖς Εφραιμ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 31 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Εφραιμ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 32 τοῖς υἱοῖς Μανασση κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 33 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Μανασση δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι 34 τοῖς υἱοῖς Βενιαμιν κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 35 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμιν πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 36 τοῖς υἱοῖς Γαδ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 37 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Γαδ πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πενήκοντα 38 τοῖς υἱοῖς Δαν κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ

ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ
δυνάμει 39 ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Δαν δύο
καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι 40 τοῖς υἱοῖς Ασηρ
κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ
κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ
ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 41 ἢ ἐπίσκεψις
αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ασηρ μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες
καὶ πεντακόσιοι 42 τοῖς υἱοῖς Νεφθαλι κατὰ συγγενείας
αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν
κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν
πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ
ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 43 ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ
τῆς φυλῆς Νεφθαλι τρεῖς καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ
τετρακόσιοι 44 αὕτη ἢ ἐπίσκεψις ἦν ἐπεσκέψαντο Μωυσῆς
καὶ Ααρων καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραηλ δώδεκα ἄνδρες ἀνήρ
εἷς κατὰ φυλὴν μίαν κατὰ φυλὴν οἴκων πατριᾶς ἦσαν 45
καὶ ἐγένετο πᾶσα ἢ ἐπίσκεψις υἱῶν Ἰσραηλ σὺν δυνάμει
αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος
παρατάξασθαι ἐν Ἰσραηλ 46 ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ
τρισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πεντήκοντα 47 οἱ δὲ
Λευῖται ἐκ τῆς φυλῆς πατριᾶς αὐτῶν οὐκ ἐπεσκέπησαν ἐν
τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ 48 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων 49 ὄρα τὴν φυλὴν τὴν Λευι οὐ συνεπισκέφη καὶ
τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οὐ λήμψη ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ
50 καὶ σὺ ἐπίστησον τοὺς Λευίτας ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου καὶ ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάντα
ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ αὐτοὶ ἀροῦσιν τὴν σκηνὴν καὶ πάντα
τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ αὐτοὶ λειτουργήσουσιν ἐν αὐτῇ καὶ

κύκλω τῆς σκηνηῆς παρεμβалоῦσιν **51** καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν σκηνηὴν καθελοῦσιν αὐτὴν οἱ Λευῖται καὶ ἐν τῷ παρεμβάλλειν τὴν σκηνηὴν ἀναστήσουσιν καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανέτω **52** καὶ παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἀνὴρ ἐν τῇ ἑαυτοῦ τάξει καὶ ἀνὴρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἡγεμονίαν σὺν δυνάμει αὐτῶν **53** οἱ δὲ Λευῖται παρεμβαλέτωσαν ἐναντίον κυρίου κύκλω τῆς σκηνηῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ οὐκ ἔσται ἀμάρτημα ἐν υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ φυλάξουσιν οἱ Λευῖται αὐτοὶ τὴν φυλακὴν τῆς σκηνηῆς τοῦ μαρτυρίου **54** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ Ααρων οὕτως ἐποίησαν

2 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων **2** ἄνθρωπος ἐχόμενος αὐτοῦ κατὰ τάγμα κατὰ σημείας κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν παρεμβαλέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐναντίοι κύκλω τῆς σκηνηῆς τοῦ μαρτυρίου παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ **3** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες πρῶτοι κατ' ἀνατολὰς τάγμα παρεμβολῆς Ἰουδα σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰουδα Ναασσων υἱὸς Αμιναδαβ **4** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι **5** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ἰσσαχαρ καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰσσαχαρ Ναθαναηλ υἱὸς Σωγαρ **6** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τέσσαρες καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι **7** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ζαβουλων καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλων Ελιαβ υἱὸς Χαιλων **8** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι ἑπτὰ καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι **9** πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰουδα ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι σὺν δυνάμει αὐτῶν πρῶτοι ἐξαροῦσιν **10**

τάγμα παρεμβολῆς Ρουβην πρὸς λίβα σὺν δυνάμει αὐτῶν
καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ρουβην Ελισουρ υἱὸς Σεδιουρ **11**
δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι ἕξ καὶ τεσσαράκοντα
χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι **12** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες
ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Συμεων καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν
Συμεων Σαλαμιηλ υἱὸς Σουρισαδαι **13** δύναμις αὐτοῦ
οἱ ἐπεσκεμμένοι ἑννέα καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ
τριακόσιοι **14** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ
φυλῆς Γαδ καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Γαδ Ελισαφ υἱὸς
Ραγουηλ **15** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι πέντε καὶ
τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πενήκοντα **16**
πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ρουβην ἑκατὸν
πεντήκοντα μία χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα
σὺν δυνάμει αὐτῶν δεῦτεροι ἑξαροῦσιν **17** καὶ ἀρθήσεται
ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἡ παρεμβολὴ τῶν Λευιτῶν
μέσον τῶν παρεμβολῶν ὡς καὶ παρεμβάλλουσιν οὕτως
καὶ ἑξαροῦσιν ἕκαστος ἐχόμενος καθ' ἡγεμονίαν **18** τάγμα
παρεμβολῆς Εφραιμ παρὰ θάλασσαν σὺν δυνάμει αὐτῶν
καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Εφραιμ Ελισαμα υἱὸς Εμιουδ **19**
δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τεσσαράκοντα χιλιάδες
καὶ πεντακόσιοι **20** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς
Μανασση καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασση Γαμαλιηλ
υἱὸς Φαδασσουρ **21** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι
δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι **22** καὶ οἱ
παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Βενιαμιν καὶ ὁ ἄρχων
τῶν υἱῶν Βενιαμιν Αβιδαν υἱὸς Γαδεωνι **23** δύναμις
αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ
τετρακόσιοι **24** πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς
Εφραιμ ἑκατὸν χιλιάδες καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑκατὸν σὺν

δυνάμει αὐτῶν τρίτοι ἐξαροῦσιν 25 τάγμα παρεμβολῆς
Δαν πρὸς βορρᾶν σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν
υἰῶν Δαν Αχιεζερ υἱὸς Αμισαδαι 26 δύναμις αὐτοῦ οἱ
ἐπεσκεμμένοι δύο καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι
27 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Ασηρ καὶ
ὁ ἄρχων τῶν υἰῶν Ασηρ Φαγαιηλ υἱὸς Εχραν 28 δύναμις
αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ
πεντακόσιοι 29 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς
Νεφθαλι καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἰῶν Νεφθαλι Αχιρε υἱὸς Αιναν
30 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τρεῖς καὶ πενήκοντα
χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 31 πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς
παραβολῆς Δαν ἑκατὸν καὶ πενήκοντα ἑπτὰ χιλιάδες καὶ
ἑξακόσιοι ἔσχατοι ἐξαροῦσιν κατὰ τάγμα αὐτῶν 32 αὕτη ἡ
ἐπίσκεψις τῶν υἰῶν Ισραηλ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν
πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν παρεμβολῶν σὺν ταῖς δυνάμεσιν
αὐτῶν ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι
πεντήκοντα 33 οἱ δὲ Λευῖται οὐ συνεπεσκέπησαν ἐν αὐτοῖς
καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ 34 καὶ ἐποίησαν οἱ
υἱοὶ Ισραηλ πάντα ὅσα συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ
οὕτως παρενέβαλον κατὰ τάγμα αὐτῶν καὶ οὕτως ἐξῆρον
ἕκαστος ἐχόμενοι κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν

3 καὶ αὐταὶ αἱ γενέσεις Ααρων καὶ Μωυσῆ ἐν ἧ ἡμέρᾳ
ἐλάλησεν κύριος τῷ Μωυσῆ ἐν ὄρει Σινα 2 καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα τῶν υἰῶν Ααρων πρωτότοκος Ναδαβ καὶ Αβιουδ
Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ 3 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἰῶν Ααρων
οἱ ἱερεῖς οἱ ἠλειμμένοι οὓς ἐτελείωσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν
ἱερατεύειν 4 καὶ ἐτελεύτησεν Ναδαβ καὶ Αβιουδ ἔναντι
κυρίου προσφερόντων αὐτῶν πῦρ ἀλλότριον ἔναντι

κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα καὶ παιδία οὐκ ἦν αὐτοῖς καὶ
ἱεράτευσεν Ελεαζαρ καὶ Ἰθαμαρ μετ' Ααρων τοῦ πατρὸς
αὐτῶν **5** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **6**
λαβὲ τὴν φυλὴν Λευι καὶ στήσεις αὐτοὺς ἐναντίον Ααρων
τοῦ ἱερέως καὶ λειτουργήσουσιν αὐτῷ **7** καὶ φυλάξουσιν
τὰς φυλακὰς αὐτοῦ καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραηλ
ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς
σκηνῆς **8** καὶ φυλάξουσιν πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραηλ κατὰ πάντα
τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς **9** καὶ δώσεις τοὺς Λευίτας Ααρων
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τοῖς ἱερεῦσιν δόμα δεδομένοι οὗτοί
μοί εἰσιν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **10** καὶ Ααρων καὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ καταστήσεις ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
καὶ φυλάξουσιν τὴν ἱερατείαν αὐτῶν καὶ πάντα τὰ κατὰ
τὸν βωμὸν καὶ ἔσω τοῦ καταπετάσματος καὶ ὁ ἀλλογενὴς
ὁ ἀπτόμενος ἀποθανεῖται **11** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων **12** καὶ ἐγὼ ἰδοὺ εἴληφα τοὺς Λευίτας
ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου
διανοίγοντος μήτραν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ λύτρα αὐτῶν
ἔσσονται καὶ ἔσσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται **13** ἐμοὶ γὰρ πᾶν
πρωτότοκον ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν
γῆ Αἰγύπτου ἠγίασα ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν Ἰσραηλ
ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ἐμοὶ ἔσσονται ἐγὼ κύριος **14**
καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα
λέγων **15** ἐπίσκεψαι τοὺς υἱοὺς Λευι κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατὰ συγγενείας αὐτῶν πᾶν
ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐπισκέψασθε αὐτούς
16 καὶ ἐπεσκέψαντο αὐτοὺς Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς
κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτοῖς κύριος **17** καὶ ἦσαν

οὗτοι οἱ υἱοὶ Λευι ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν Γεδσων Κααθ καὶ
Μεραρι **18** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσων κατὰ
δήμους αὐτῶν Λοβενι καὶ Σεμεῖ **19** καὶ υἱοὶ Κααθ κατὰ
δήμους αὐτῶν Αμραμ καὶ Ισσααρ Χεβρων καὶ Οζιηλ **20** καὶ
υἱοὶ Μεραρι κατὰ δήμους αὐτῶν Μοολι καὶ Μουσι οὗτοί
εἰσιν δήμοι τῶν Λευιτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν **21**
τῷ Γεδσων δήμος τοῦ Λοβενι καὶ δήμος τοῦ Σεμεῖ οὗτοι
δήμοι τοῦ Γεδσων **22** ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν
παντὸς ἀρσενικοῦ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἡ ἐπίσκεψις
αὐτῶν ἑπτακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι **23** καὶ υἱοὶ Γεδσων
ὀπίσω τῆς σκηνῆς παρὰ θάλασσαν παρεμβалоῦσιν **24** καὶ
ὁ ἄρχων οἴκου πατριᾶς τοῦ δήμου τοῦ Γεδσων Ελισαφ
υἱὸς Λαηλ **25** καὶ ἡ φυλακὴ υἱῶν Γεδσων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου ἡ σκηνὴ καὶ τὸ κάλυμμα καὶ τὸ κατακάλυμμα
τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **26** καὶ τὰ ἰστία
τῆς αὐλῆς καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς
οὔσης ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τὰ κατάλοιπα πάντων τῶν
ἔργων αὐτοῦ **27** τῷ Κααθ δήμος ὁ Αμραμις καὶ δήμος ὁ
Σααρις καὶ δήμος ὁ Χεβρωνις καὶ δήμος ὁ Οζιηλις οὗτοί
εἰσιν δήμοι τοῦ Κααθ **28** κατὰ ἀριθμὸν πᾶν ἀρσενικὸν
ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι
φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῶν ἀγίων **29** οἱ δήμοι τῶν
υἱῶν Κααθ παρεμβалоῦσιν ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς κατὰ
λίβα **30** καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τῶν δήμων τοῦ
Κααθ Ελισαφαν υἱὸς Οζιηλ **31** καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἡ
κιβωτὸς καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ λυχνία καὶ τὰ θυσιαστήρια
καὶ τὰ σκεύη τοῦ ἀγίου ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς
καὶ τὸ κατακάλυμμα καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν **32** καὶ
ὁ ἄρχων ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τῶν Λευιτῶν Ελεαζαρ ὁ

υἱὸς Ααρων τοῦ ἱερέως καθεσταμένος φυλάσσειν τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων 33 τῷ Μεραρι δῆμος ὁ Μοολι καὶ δῆμος ὁ Μουσι οὗτοί εἰσιν δῆμοι Μεραρι 34 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἑξακισχίλιοι καὶ πενήκοντα 35 καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τοῦ δήμου τοῦ Μεραρι Σουριηλ υἱὸς Αβιχαιλ ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς παρεμβалоῦσιν πρὸς βορρᾶν 36 ἡ ἐπίσκεψις ἡ φυλακὴ υἱῶν Μεραρι τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν 37 καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλω καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς πασσάλους καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν 38 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπ' ἀνατολῆς Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τοῦ ἁγίου εἰς τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἀπτόμενος ἀποθανεῖται 39 πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν Λευιτῶν οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου κατὰ δήμους αὐτῶν πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες 40 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων ἐπίσκεψαι πᾶν πρωτότοκον ἄρσεν τῶν υἱῶν Ισραηλ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω καὶ λαβὲ τὸν ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος 41 καὶ λήμψη τοὺς Λευίτας ἐμοί ἐγὼ κύριος ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων ἐν τοῖς κτήνεσιν τῶν υἱῶν Ισραηλ 42 καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ 43 καὶ ἐγένοντο πάντα τὰ πρωτότοκα τὰ ἀρσενικὰ κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος

ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν δύο
καὶ εἴκοσι χιλιάδες τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακόσιοι
44 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **45** λαβὲ τοὺς
Λευίτας ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ
καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν καὶ
ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται ἐγὼ κύριος **46** καὶ τὰ λύτρα τριῶν
καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακοσίων οἱ πλεονάζοντες παρὰ
τοὺς Λευίτας ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ
47 καὶ λήμψη πέντε σίκλους κατὰ κεφαλὴν κατὰ τὸ
δίδραχμον τὸ ἅγιον λήμψη εἴκοσι ὀβολοὺς τοῦ σίκλου **48**
καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λύτρα
τῶν πλεοναζόντων ἐν αὐτοῖς **49** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς τὸ
ἀργύριον τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων εἰς τὴν ἐκλύτρωσιν
τῶν Λευιτῶν **50** παρὰ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ
ἔλαβεν τὸ ἀργύριον χιλίους τριακοσίους ἑξήκοντα πέντε
σίκλους κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον **51** καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς
τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
διὰ φωνῆς κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ
4 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων **2**
λαβὲ τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Κααθ ἐκ μέσου υἱῶν Λευι
κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν **3** ἀπὸ
εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν καὶ ἐπάνω καὶ ἕως πενήκοντα
ἐτῶν πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν ποιῆσαι πάντα
τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου **4** καὶ ταῦτα τὰ ἔργα
τῶν υἱῶν Κααθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἅγιον τῶν
ἀγίων **5** καὶ εἰσελεύσεται Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὅταν
ἐξαίρη ἢ παρεμβολή καὶ καθελοῦσιν τὸ καταπέτασμα τὸ
συσκιάζον καὶ κατακαλύψουσιν ἐν αὐτῷ τὴν κιβωτὸν
τοῦ μαρτυρίου **6** καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ κατακάλυμμα

δέρμα ὑακίνθινον καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὅλον
ὑακίνθινον ἄνωθεν καὶ διεμβалоῦσιν τοὺς ἀναφορεῖς
7 καὶ ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐπιβαλοῦσιν
ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὀλοπόρφυρον καὶ τὰ τρυβλία καὶ
τὰς θυίσκας καὶ τοὺς κυάθους καὶ τὰ σπονδεῖα ἐν οἷς
σπένδει καὶ οἱ ἄρτοι οἱ διὰ παντὸς ἐπ' αὐτῆς ἔσσονται 8 καὶ
ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον κόκκινον καὶ καλύψουσιν
αὐτὴν καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ καὶ διεμβалоῦσιν
δι' αὐτῆς τοὺς ἀναφορεῖς 9 καὶ λήμψονται ἱμάτιον
ὑακίνθινον καὶ καλύψουσιν τὴν λυχνίαν τὴν φωτίζουσαν
καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς καὶ τὰς
ἐπαρυστρίδας αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ἀγγεῖα τοῦ ἐλαίου
οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς 10 καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὴν
καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς εἰς κάλυμμα δερματίνον
ὑακίνθινον καὶ ἐπιθήσουσιν αὐτὴν ἐπ' ἀναφορέων 11 καὶ
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐπικαλύψουσιν ἱμάτιον
ὑακίνθινον καὶ καλύψουσιν αὐτὸ καλύμματι δερματίνῳ
ὑακινθίνῳ καὶ διεμβалоῦσιν τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ 12
καὶ λήμψονται πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικά ὅσα
λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀγίοις καὶ ἐμβαλοῦσιν
εἰς ἱμάτιον ὑακίνθινον καὶ καλύψουσιν αὐτὰ καλύμματι
δερματίνῳ ὑακινθίνῳ καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς
13 καὶ τὸν καλυπτῆρα ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
καὶ ἐπικαλύψουσιν ἐπ' αὐτὸ ἱμάτιον ὀλοπόρφυρον
14 καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ σκεύη ὅσοις
λειτουργοῦσιν ἐπ' αὐτὸ ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὰς
κρεάγρας καὶ τὰς φιάλας καὶ τὸν καλυπτῆρα καὶ πάντα
τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὸ
κάλυμμα δερματίνον ὑακίνθινον καὶ διεμβалоῦσιν τοὺς

ἀναφορεῖς αὐτοῦ καὶ λήμψονται ἱμάτιον πορφυροῦν καὶ συγκαλύψουσιν τὸν λουτήρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὰ εἰς κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς 15 καὶ συντελέσουσιν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καλύπτοντες τὰ ἅγια καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν παρεμβολὴν καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται υἱοὶ Κααθ αἶρειν καὶ οὐχ ἄψονται τῶν ἁγίων ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν ταῦτα ἀροῦσιν οἱ υἱοὶ Κααθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου 16 ἐπίσκοπος Ελεαζαρ υἱὸς Ααρων τοῦ ἱερέως τὸ ἔλαιον τοῦ φωτὸς καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως καὶ ἡ θυσία ἢ καθ' ἡμέραν καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως ἢ ἐπισκοπὴ ὅλης τῆς σκηνῆς καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἐν τῷ ἁγίῳ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις 17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων 18 μὴ ὀλεθρεύσητε τῆς φυλῆς τὸν δῆμον τὸν Κααθ ἐκ μέσου τῶν Λευιτῶν 19 τοῦτο ποιήσατε αὐτοῖς καὶ ζήσονται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν προσπορευομένων αὐτῶν πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ προσπορευέσθωσαν καὶ καταστήσουσιν αὐτοὺς ἕκαστον κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ 20 καὶ οὐ μὴ εἰσέλθωσιν ἰδεῖν ἐξάπινα τὰ ἅγια καὶ ἀποθανοῦνται 21 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 22 λαβὲ τὴν ἀρχὴν τῶν υἱῶν Γεδσων καὶ τούτους κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν 23 ἀπὸ πεντεκαικαικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπίσκεψαι αὐτούς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου 24 αὕτη ἡ λειτουργία τοῦ δήμου τοῦ Γεδσων λειτουργεῖν καὶ αἶρειν 25 καὶ ἀρεῖ τὰς δέρρεις τῆς σκηνῆς καὶ τὴν σκηνην τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ κάλυμμα αὐτῆς καὶ τὸ κάλυμμα

τὸ ὑακίνθινον τὸ ὄν ἐπ' αὐτῆς ἄνωθεν καὶ τὸ κάλυμμα
τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 26 καὶ τὰ ἱστία τῆς
αὐλῆς ὅσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰ περισσὰ
καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικά ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν
αὐτοῖς ποιήσουσιν 27 κατὰ στόμα Ααρων καὶ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ ἔσται ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσων κατὰ πάσας
τὰς λειτουργίας αὐτῶν καὶ κατὰ πάντα τὰ ἄρτὰ δι' αὐτῶν
καὶ ἐπισκέψη αὐτοὺς ἐξ ὀνομάτων πάντα τὰ ἄρτὰ ὑπ'
αὐτῶν 28 αὕτη ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσων ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἐν χειρὶ Ἰθαμαρ τοῦ
υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως 29 υἱοὶ Μεραρι κατὰ δήμους αὐτῶν
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν ἐπισκέψασθε αὐτοὺς 30 ἀπὸ
πεντεκαϊκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πενηκονταετοῦς
ἐπισκέψασθε αὐτοὺς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν
τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 31 καὶ ταῦτα τὰ
φυλάγματα τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν κατὰ πάντα τὰ
ἔργα αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τὰς κεφαλίδας
τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ
τὰς βάσεις αὐτῆς καὶ τὸ κατακάλυμμα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν
καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς
σκηνῆς 32 καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλω καὶ αἱ
βάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος τῆς
πύλης τῆς αὐλῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς πασσάλους
αὐτῶν καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεύη
αὐτῶν καὶ πάντα τὰ λειτουργήματα αὐτῶν ἐξ ὀνομάτων
ἐπισκέψασθε αὐτοὺς καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς φυλακῆς
τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν 33 αὕτη ἡ λειτουργία δήμου
υἱῶν Μεραρι ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου ἐν χειρὶ Ἰθαμαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως

34 καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ οἱ ἄρχοντες
Ισραηλ τοὺς υἱοὺς Κααθ κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν **35** ἀπὸ πεντεκαεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω
ἕως πεντηκονταετοῦς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν
καὶ ποιεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου **36** καὶ ἐγένετο ἡ
ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν δισχίλιοι διακόσιοι
πεντήκοντα **37** αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου Κααθ πᾶς ὁ
λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καθὰ ἐπεσκέψατο
Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ
38 καὶ ἐπεσκέπησαν υἱοὶ Γεδσων κατὰ δήμους αὐτῶν
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν **39** ἀπὸ πεντεκαεικοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος
λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου
40 καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν δισχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα
41 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν Γεδσων πᾶς ὁ λειτουργῶν
ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου οὐς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ
Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ **42** ἐπεσκέπησαν
δὲ καὶ δῆμος υἱῶν Μεραρι κατὰ δήμους αὐτῶν κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν **43** ἀπὸ πεντεκαεικοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος
λειτουργεῖν πρὸς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
44 καὶ ἐγενήθη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν τρισχίλιοι καὶ διακόσιοι **45**
αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν Μεραρι οὐς ἐπεσκέψατο
Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ
46 πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι οὐς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ
Ααρων καὶ οἱ ἄρχοντες Ισραηλ τοὺς Λευίτας κατὰ δήμους
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν **47** ἀπὸ πεντεκαεικοσαετοῦς

καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος
πρὸς τὸ ἔργον τῶν ἔργων καὶ τὰ ἔργα τὰ αἰρόμενα ἐν τῇ
σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου 48 καὶ ἐγενήθησαν οἱ ἐπισκεπέντες
ὀκτακισχίλιοι πεντακόσιοι ὀγδοήκοντα 49 διὰ φωνῆς
κυρίου ἐπεσκέψατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἄνδρα κατ'
ἄνδρα ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ ἐπὶ ὧν αἴρουσιν αὐτοὶ
καὶ ἐπεσκέπησαν ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ

5 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2
πρόσταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ ἐξαποστείλατῶσαν ἐκ
τῆς παρεμβολῆς πάντα λεπρὸν καὶ πάντα γονορρυῆ καὶ
πάντα ἀκάθαρτον ἐπὶ ψυχῇ 3 ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἕως θηλυκοῦ
ἐξαποστείλατε ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ οὐ μὴ μίανουσιν
τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν ἐν οἷς ἐγὼ καταγίνομαι ἐν αὐτοῖς
4 καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ ἐξαπέστειλαν
αὐτοὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς καθὰ ἐλάλησεν κύριος τῷ
Μωυσῆ οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ 5 καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 6 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ
λέγων ἀνὴρ ἢ γυνή ὅστις ἐὰν ποιήσῃ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν
τῶν ἀνθρωπίνων καὶ παριδῶν παρίδη καὶ πλημμελήσῃ ἢ
ψυχὴ ἐκεῖνη 7 ἐξαγορεύσει τὴν ἀμαρτίαν ἣν ἐποίησεν
καὶ ἀποδώσει τὴν πλημμέλειαν τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ
ἐπίπεμπτον αὐτοῦ προσθήσει ἐπ' αὐτὸ καὶ ἀποδώσει
τίνι ἐπλημμέλησεν αὐτῷ 8 ἐὰν δὲ μὴ ᾖ τῷ ἀνθρώπῳ
ὁ ἀγχιστεύων ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα
πρὸς αὐτόν τὸ πλημμέλημα τὸ ἀποδιδόμενον κυρίῳ τῷ
ἱερεῖ ἔσται πλὴν τοῦ κριοῦ τοῦ ἰλασμοῦ δι' οὗ ἐξιλάσεται
ἐν αὐτῷ περὶ αὐτοῦ 9 καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ κατὰ πάντα τὰ
ἀγιαζόμενα ἐν υἱοῖς Ἰσραηλ ὅσα ἂν προσφέρωσιν τῷ
κυρίῳ τῷ ἱερεῖ αὐτῷ ἔσται 10 καὶ ἐκάστου τὰ ἡγιασμένα

αὐτοῦ ἔσται ἀνὴρ ὃς ἐὰν δῶ τῷ ἱερεῖ αὐτῷ ἔσται **11** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **12** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἐὰν παραβῆ ἢ γυνὴ αὐτοῦ καὶ παρίδῃ αὐτὸν ὑπεριδοῦσα **13** καὶ κοιμηθῆ τις μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος καὶ λάθῃ ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ κρύψῃ αὐτὴ δὲ ἦ μεμιαμμένη καὶ μάρτυς μὴ ἦν μετ' αὐτῆς καὶ αὐτὴ μὴ ἦ συνειλημμένη **14** καὶ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αὐτὴ δὲ μεμιάνηται ἢ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αὐτὴ δὲ μὴ ἦ μεμιαμμένη **15** καὶ ἄξι ὁ ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ προσοίσει τὸ δῶρον περὶ αὐτῆς τὸ δέκατον τοῦ οἴφι ἄλευρον κρίθινον οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον ἔστιν γὰρ θυσία ζηλοτυπίας θυσία μνημοσύνου ἀναμιμνήσκουσα ἁμαρτίαν **16** καὶ προσάξει αὐτήν ὁ ἱερεὺς καὶ στήσει αὐτήν ἔναντι κυρίου **17** καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγγεῖῳ ὄστρακίνῳ καὶ τῆς γῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἐμβαλεῖ εἰς τὸ ὕδωρ **18** καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἔναντι κυρίου καὶ ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναικὸς καὶ δώσει ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν θυσίαν τοῦ μνημοσύνου τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ἱερέως ἔσται τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου **19** καὶ ὀρκιεῖ αὐτήν ὁ ἱερεὺς καὶ ἐρεῖ τῇ γυναικί εἰ μὴ κεκοίμηταί τις μετὰ σοῦ εἰ μὴ παραβέβηκας μιανθῆναι ὑπὸ τὸν ἄνδρα τὸν σεαυτῆς ἀθῶα ἴσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου **20** εἰ δὲ σὺ παραβέβηκας ὑπ' ἀνδρὸς οὔσα ἢ

μεμίανσαι καὶ ἔδωκέν τις τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐν σοὶ πλὴν
τοῦ ἀνδρός σου **21** καὶ ὀρκιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐν
τοῖς ὀρκίοις τῆς ἀράς ταύτης καὶ ἔρεῖ ὁ ἱερεὺς τῇ γυναικί
δώη κύριός σε ἐν ἀρᾷ καὶ ἐνόρκιον ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ
σου ἐν τῷ δοῦναι κύριον τὸν μηρόν σου διαπεπτωκότα
καὶ τὴν κοιλίαν σου πεπρησμένην **22** καὶ εἰσελεύσεται
τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρῶμενον τοῦτο εἰς τὴν κοιλίαν σου
πρῆσαι γαστέρα καὶ διαπεσεῖν μηρόν σου καὶ ἔρεῖ ἡ γυνή
γένοιτο γένοιτο **23** καὶ γράψει ὁ ἱερεὺς τὰς ἀράς ταύτας
εἰς βιβλίον καὶ ἐξαλείψει εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἔλεγκμοῦ τοῦ
ἐπικαταρωμένου **24** καὶ ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ
τοῦ ἔλεγκμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου καὶ εἰσελεύσεται εἰς
αὐτὴν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρῶμενον τοῦ ἔλεγκμοῦ **25** καὶ
λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἐκ χειρὸς τῆς γυναικὸς τὴν θυσίαν τῆς
ζηλοτυπίας καὶ ἐπιθήσει τὴν θυσίαν ἔναντι κυρίου καὶ
προσοίσει αὐτὴν πρὸς τὸ θυσιαστήριον **26** καὶ δράζεται ὁ
ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ ἀνοίσει
αὐτὸ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ μετὰ ταῦτα ποτιεῖ τὴν
γυναῖκα τὸ ὕδωρ **27** καὶ ἔσται ἐὰν ἦ μεμιαμμένη καὶ λήθη
λάθη τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ
τοῦ ἔλεγκμοῦ τὸ ἐπικαταρῶμενον καὶ πρησθήσεται τὴν
κοιλίαν καὶ διαπεσεῖται ὁ μηρὸς αὐτῆς καὶ ἔσται ἡ γυνή
εἰς ἀρὰν ἐν τῷ λαῷ αὐτῆς **28** ἐὰν δὲ μὴ μιανθῇ ἡ γυνή καὶ
καθαρὰ ἦ καὶ ἀθῶα ἔσται καὶ ἐκσπερματιεῖ σπέρμα **29**
οὗτος ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας ᾧ ἐὰν παραβῇ ἡ γυνή ὑπ’
ἀνδρὸς οὔσα καὶ μιανθῇ **30** ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἐὰν ἐπέλθῃ
ἐπ’ αὐτὸν πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ καὶ στήσει τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔναντι κυρίου καὶ
ποιήσῃ αὐτῇ ὁ ἱερεὺς πάντα τὸν νόμον τοῦτον **31** καὶ

ἀθῶος ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἀμαρτίας καὶ ἡ γυνὴ ἐκείνη
λήμψεται τὴν ἀμαρτίαν αὐτῆς

6 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὅς
ἐὰν μεγάλως εὐξῆται εὐχὴν ἀφαγνίσασθαι ἀγνεῖαν κυρίῳ
3 ἀπὸ οἴνου καὶ σικερα ἀγνισθήσεται ἀπὸ οἴνου καὶ ὄξος ἐξ
οἴνου καὶ ὄξος ἐκ σικερα οὐ πίνεται καὶ ὅσα κατεργάζεται
ἐκ σταφυλῆς οὐ πίνεται καὶ σταφυλὴν πρόσφατον καὶ
σταφίδα οὐ φάγεται **4** πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς
αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὅσα γίνεται ἐξ ἀμπέλου οἶνον ἀπὸ
στεμφύλων ἕως γιγάρτου οὐ φάγεται **5** πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς εὐχῆς τοῦ ἀγνισμοῦ ξυρὸν οὐκ ἐπελεύσεται ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι ὅσας
ἠῦξάτο κυρίῳ ἅγιος ἔσται τρέφων κόμην τρίχα κεφαλῆς
6 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς κυρίῳ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ
τετελευτηκυῖα οὐκ εἰσελεύσεται **7** ἐπὶ πατρὶ καὶ ἐπὶ μητρὶ
καὶ ἐπ' ἀδελφῶ καὶ ἐπ' ἀδελφῇ οὐ μιανθήσεται ἐπ' αὐτοῖς
ἀποθανόντων αὐτῶν ὅτι εὐχὴ θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ἐπὶ
κεφαλῆς αὐτοῦ **8** πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ
ἅγιος ἔσται κυρίῳ **9** ἐὰν δέ τις ἀποθάνῃ ἐξάπινα ἐπ'
αὐτῷ παραχρῆμα μιανθήσεται ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ καὶ
ξυρήσεται τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἢ ἂν ἡμέρᾳ καθαρισθῇ
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ξυρηθήσεται **10** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ὄγδῳ οἶσει δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν
πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
11 καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἀμαρτίας καὶ μίαν εἰς
ὄλοκαύτωμα καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ ὧν
ἤμαρτεν περὶ τῆς ψυχῆς καὶ ἀγιάσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ **12** ἢ ἡγιάσθη κυρίῳ τὰς ἡμέρας τῆς

εὐχῆς καὶ προσάξει ἀμνὸν ἐνιαύσιον εἰς πλημμέλειαν καὶ αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἄλογοι ἔσονται ὅτι ἐμίανθη κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ **13** καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου ἧ ἂν ἡμέρα πληρώσῃ ἡμέρας εὐχῆς αὐτοῦ προσοίσει αὐτὸς παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **14** καὶ προσάξει τὸ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον ἕνα εἰς ὀλοκαύτωςιν καὶ ἀμνάδα ἐνιαυσίαν ἄμωμον μίαν εἰς ἀμαρτίαν καὶ κριὸν ἕνα ἄμωμον εἰς σωτήριον **15** καὶ κανοῦν ἀζύμων σεμιδάλεως ἄρτους ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ καὶ θυσία αὐτῶν καὶ σπονδὴ αὐτῶν **16** καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου καὶ ποιήσει τὸ περὶ ἀμαρτίας αὐτοῦ καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ **17** καὶ τὸν κριὸν ποιήσει θυσίαν σωτηρίου κυρίῳ ἐπὶ τῷ κανῶ τῶν ἀζύμων καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ **18** καὶ ξυρήσεται ὁ ἠύγμενος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὴν κεφαλὴν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσει τὰς τρίχας ἐπὶ τὸ πῦρ ὃ ἔστιν ὑπὸ τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου **19** καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς τὸν βραχίονα ἐφθὸν ἀπὸ τοῦ κριοῦ καὶ ἄρτον ἕνα ἄζυμον ἀπὸ τοῦ κανοῦ καὶ λάγανον ἄζυμον ἕν καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ ἠύγμενου μετὰ τὸ ξυρήσασθαι αὐτὸν τὴν εὐχὴν αὐτοῦ **20** καὶ προσοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπίθεμα ἔναντι κυρίου ἅγιον ἔσται τῷ ἱερεῖ ἐπὶ τοῦ στηθυνίου τοῦ ἐπιθέματος καὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀφαιρέματος καὶ μετὰ ταῦτα πίεται ὁ ἠύγμενος οἶνον **21** οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου ὃς ἂν εὕξηται κυρίῳ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ περὶ τῆς εὐχῆς χωρὶς ὧν ἂν εὕρη ἢ χεῖρ αὐτοῦ κατὰ δύναμιν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἦν ἂν εὕξηται κατὰ νόμον ἀγνείας **22** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν

λέγων **23** λάλησον Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων οὕτως εὐλογήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ λέγοντες αὐτοῖς καὶ ἐπιθήσουσιν τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ ἐγὼ κύριος εὐλογήσω αὐτούς **24** εὐλογήσαι σε κύριος καὶ φυλάξαι σε **25** ἐπιφάναι κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ ἐλεῆσαι σε **26** ἐπάραι κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ δώη σοι εἰρήνην

7 καὶ ἐγένετο ἡ ἡμέρα συνετέλεσεν Μωυσῆς ὥστε ἀναστῆσαι τὴν σκηνὴν καὶ ἔχρισεν αὐτὴν καὶ ἡγίασεν αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ ἔχρισεν αὐτὰ καὶ ἡγίασεν αὐτὰ **2** καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες Ἰσραηλ δώδεκα ἄρχοντες οἰκῶν πατριῶν αὐτῶν οὗτοι ἄρχοντες φυλῶν οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς **3** καὶ ἤνεγκαν τὰ δῶρα αὐτῶν ἔναντι κυρίου ἕξ ἀμάξας λαμπηνικὰς καὶ δώδεκα βόας ἄμαξαν παρὰ δύο ἀρχόντων καὶ μόσχον παρὰ ἐκάστου καὶ προσήγαγον ἑναντίον τῆς σκηνῆς **4** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **5** λαβὲ παρ' αὐτῶν καὶ ἔσονται πρὸς τὰ ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις ἐκάστῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ λειτουργίαν **6** καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὰς ἀμάξας καὶ τοὺς βόας ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις **7** τὰς δύο ἀμάξας καὶ τοὺς τέσσαρας βόας ἔδωκεν τοῖς υἱοῖς Γεδσων κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν **8** καὶ τὰς τέσσαρας ἀμάξας καὶ τοὺς ὀκτὼ βόας ἔδωκεν τοῖς υἱοῖς Μεραρι κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν διὰ Ἰθαμαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως **9** καὶ τοῖς υἱοῖς Κααθ οὐκ ἔδωκεν ὅτι τὰ λειτουργήματα τοῦ ἁγίου ἔχουσιν ἐπ' ὤμων ἀροῦσιν **10** καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἧ

ἔχρισεν αὐτό καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες τὰ δῶρα αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου **11** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἄρχων εἷς καθ' ἡμέραν ἄρχων καθ' ἡμέραν προσοίσουσιν τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου **12** καὶ ἦν ὁ προσφέρων τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ Ναασσων υἱὸς Αμιναδαβ ἄρχων τῆς φυλῆς Ιουδα **13** καὶ προσήνεγκεν τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν **14** θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος **15** μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν ἕνα ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα **16** καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας **17** καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ναασσων υἱοῦ Αμιναδαβ **18** τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ προσήνεγκεν Ναθαναηλ υἱὸς Σωγαρ ἄρχων τῆς φυλῆς Ισσαχαρ **19** καὶ προσήνεγκεν τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν **20** θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος **21** μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν ἕνα ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα **22** καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας **23** καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ναθαναηλ υἱοῦ Σωγαρ **24** τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλων Ελιαβ υἱὸς Χαιλων **25** τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον

ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην
μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν
ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 26 θύισκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη
θυμιάματος 27 μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν ἕνα ἀμνὸν ἕνα
ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 28 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα
περὶ ἁμαρτίας 29 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο
κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε
τοῦτο τὸ δῶρον Ελιαβ υἱοῦ Χαιλων 30 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ
ἄρχων τῶν υἱῶν Ρουβην Ελισουρ υἱὸς Σεδιουρ 31 τὸ
δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως
ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 32 θύισκην μίαν
δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 33 μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν
κριὸν ἕνα ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 34 καὶ
χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας 35 καὶ εἰς θυσίαν
σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε
ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ελισουρ υἱοῦ
Σεδιουρ 36 τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεων
Σαλαμιηλ υἱὸς Σουρισαδαι 37 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον
ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην
μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν
ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 38 θύισκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη
θυμιάματος 39 μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν ἕνα ἀμνὸν ἕνα
ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 40 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα
περὶ ἁμαρτίας 41 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο
κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε

τοῦτο τὸ δῶρον Σαλαμιηλ υἱοῦ Σουρισαδαι 42 τῆ ἡμέρα
τῆ ἕκτη ἄρχων τῶν υἱῶν Γαδ Ελισαφ υἱὸς Ραγουηλ 43 τὸ
δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὄλκῃ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως
ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 44 θυίσκην μίαν
δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 45 μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν
κριὸν ἕνα ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 46
καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἀμαρτίας 47 καὶ εἰς
θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους
πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ελισαφ
υἱοῦ Ραγουηλ 48 τῆ ἡμέρα τῆ ἑβδόμη ἄρχων τῶν υἱῶν
Εφραιμ Ελισαμα υἱὸς Εμιουδ 49 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον
ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὄλκῃ αὐτοῦ φιάλην
μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν
ἅγιον ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 50 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη
θυμιάματος 51 μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν ἕνα ἀμνὸν
ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 52 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν
ἕνα περὶ ἀμαρτίας 53 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις
δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας
πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ελισαμα υἱοῦ Εμιουδ 54 τῆ ἡμέρα
τῆ ὀγδόη ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασση Γαμαλιηλ υἱὸς
Φαδασσουρ 55 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν
τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὄλκῃ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφότερα
πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν
56 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 57
μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν ἕνα ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον

εἰς ὀλοκαύτωμα 58 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ
ἀμαρτίας 59 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς
πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ
δῶρον Γαμαλιηλ υἱοῦ Φαδασσουρ 60 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνάτῃ
ἄρχων τῶν υἰῶν Βενιαμιν Αβιδαν υἱὸς Γαδεωνι 61 τὸ
δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως
ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 62 θυίσκην μίαν
δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 63 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν
κριὸν ἓνα ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 64 καὶ
χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας 65 καὶ εἰς θυσίαν
σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε
ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Αβιδαν υἱοῦ
Γαδεωνι 66 τῇ ἡμέρᾳ τῇ δεκάτῃ ἄρχων τῶν υἰῶν Δαν
Αχιεζερ υἱὸς Αμισαδαι 67 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον
ἀργυροῦν ἓν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην
μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν
ἅγιον ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 68 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη
θυμιάματος 69 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνὸν ἓνα
ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 70 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα
περὶ ἀμαρτίας 71 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο
κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε
τοῦτο τὸ δῶρον Αχιεζερ υἱοῦ Αμισαδαι 72 τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἐνδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἰῶν Ασηρ Φαγαιηλ υἱὸς Εχραν 73 τὸ
δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως

ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 74 θύισκην μίαν
δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 75 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν
κριὸν ἓνα ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 76
καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας 77 καὶ εἰς
θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους
πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Φαγαίηλ
υἱοῦ Ἐχραν 78 τῇ ἡμέρᾳ τῇ δωδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν
Νεφθαλί Αχιρε υἱὸς Αἰναν 79 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον
ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην
μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν
ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 80 θύισκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη
θυμιάματος 81 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνὸν
ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 82 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν
ἓνα περὶ ἀμαρτίας 83 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις
δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας
πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Αχιρε υἱοῦ Αἰναν 84 οὗτος ὁ
ἐγκαινισμὸς τοῦ θυσιαστηρίου ἦ ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτό
παρὰ τῶν ἀρχόντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τρυβλία ἀργυρᾶ
δώδεκα φιάλαι ἀργυραῖ δώδεκα θύισκαι χρυσαῖ δώδεκα
85 τριάκοντα καὶ ἑκατὸν σίκλων τὸ τρυβλίον τὸ ἕν καὶ
ἑβδομήκοντα σίκλων ἢ φιάλη ἢ μία πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν
σκευῶν δισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι σίκλοι ἐν τῷ σίκλῳ
τῷ ἁγίῳ 86 θύισκαι χρυσαῖ δώδεκα πλήρεις θυμιάματος
πᾶν τὸ χρυσίον τῶν θυισκῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν χρυσοῖ
87 πᾶσαι αἱ βόες εἰς ὀλοκαύτωσιν μόσχοι δώδεκα κριοὶ
δώδεκα ἀμνοὶ ἐνιαύσιοι δώδεκα καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν
καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν καὶ χίμαροι ἕξ αἰγῶν δώδεκα
περὶ ἀμαρτίας 88 πᾶσαι αἱ βόες εἰς θυσίαν σωτηρίου

δαμάλεις εἴκοσι τέσσαρες κριοὶ ἐξήκοντα τράγοι ἐξήκοντα ἀμνάδες ἐξήκοντα ἐνιαύσιαι ἄμωμοι αὕτη ἢ ἐγκαίνωσις τοῦ θυσιαστηρίου μετὰ τὸ πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ μετὰ τὸ χρῖσαι αὐτόν **89** ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι Μωυσῆν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαλῆσαι αὐτῷ καὶ ἤκουσεν τὴν φωνὴν κυρίου λαλοῦντος πρὸς αὐτόν ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου ἀνὰ μέσον τῶν δύο χερουβιμ καὶ ἐλάλει πρὸς αὐτόν

8 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον τῷ Ααρων καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν ὅταν ἐπιτιθῆς τοὺς λύχνους ἐκ μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας φωτιοῦσιν οἱ ἑπτὰ λύχνοι **3** καὶ ἐποίησεν οὕτως Ααρων ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας ἐξῆψεν τοὺς λύχνους αὐτῆς καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **4** καὶ αὕτη ἢ κατασκευὴ τῆς λυχνίας στερεὰ χρυσοῦ ὁ καυλὸς αὐτῆς καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς στερεὰ ὅλη κατὰ τὸ εἶδος ὃ ἔδειξεν κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησεν τὴν λυχνίαν **5** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **6** λαβὲ τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραηλ καὶ ἀφαγνιεῖς αὐτούς **7** καὶ οὕτως ποιήσεις αὐτοῖς τὸν ἀγνισμόν αὐτῶν περιρρανεῖς αὐτούς ὕδωρ ἀγνισμοῦ καὶ ἐπελεύσεται ξυρὸν ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα αὐτῶν καὶ πλυνοῦσιν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ καθαροὶ ἔσονται **8** καὶ λήμψονται μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν καὶ τούτου θυσίαν σεμιδάλεως ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ καὶ μόσχον ἐνιαύσιον ἐκ βοῶν λήμψη περὶ ἁμαρτίας **9** καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ συναΐξεις πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραηλ **10** καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι κυρίου καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Λευίτας **11** καὶ

ἀφοριεῖ Ααρων τοὺς Λευίτας ἀπόδομα ἔναντι κυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ ἔσονται ὥστε ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα κυρίου **12** οἱ δὲ Λευῖται ἐπιθήσουσιν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν μόσχων καὶ ποιήσει τὸν ἕνα περὶ ἁμαρτίας καὶ τὸν ἕνα εἰς ὀλοκαύτωμα κυρίῳ ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτῶν **13** καὶ στήσεις τοὺς Λευίτας ἔναντι κυρίου καὶ ἔναντι Ααρων καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἀπόδομα ἔναντι κυρίου **14** καὶ διαστελεῖς τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραηλ καὶ ἔσονται ἐμοί **15** καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται οἱ Λευῖται ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ καθαριεῖς αὐτοὺς καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἔναντι κυρίου **16** ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι οὗτοί μοι εἰσιν ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραηλ ἀντὶ τῶν διανοιγόντων πᾶσαν μήτραν πρωτοτόκων πάντων ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ εἴληφα αὐτοὺς ἐμοί **17** ὅτι ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν υἱοῖς Ἰσραηλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ἢ ἡμέρα ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἡγίασα αὐτοὺς ἐμοί **18** καὶ ἔλαβον τοὺς Λευίτας ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου ἐν υἱοῖς Ἰσραηλ **19** καὶ ἀπέδωκα τοὺς Λευίτας ἀπόδομα δεδομένους Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραηλ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ οὐκ ἔσται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ προσεγγίζων πρὸς τὰ ἅγια **20** καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ πᾶσα συναγωγή υἱῶν Ἰσραηλ τοῖς Λευίταις καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆι περὶ τῶν Λευιτῶν οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ **21** καὶ ἠγνίσαντο οἱ Λευῖται καὶ ἐπλύναντο τὰ ἱμάτια καὶ ἀπέδωκεν αὐτοὺς Ααρων ἀπόδομα ἔναντι κυρίου καὶ ἐξιλάσατο περὶ αὐτῶν Ααρων

ἀφαγνίσασθαι αὐτούς **22** καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον οἱ
Λευῖται λειτουργεῖν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Ααρων καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ
καθὼς συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν
οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς **23** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων **24** τοῦτό ἐστὶν τὸ περὶ τῶν Λευιτῶν ἀπὸ
πεντεκαικεκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰσελεύσονται ἐνεργεῖν
ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου **25** καὶ ἀπὸ πεντηκονταετοῦς
ἀποστήσεται ἀπὸ τῆς λειτουργίας καὶ οὐκ ἐργᾶται ἔτι
26 καὶ λειτουργήσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου φυλάσσειν φυλακάς ἔργα δὲ οὐκ ἐργᾶται οὕτως
ποιήσεις τοῖς Λευίταις ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν

9 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα ἐν
τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν
τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ λέγων **2** εἰπὸν καὶ ποιείτωσαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ τὸ πασχα καθ' ὥραν αὐτοῦ **3** τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ
ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου πρὸς ἑσπέραν ποιήσεις
αὐτὸ κατὰ καιροῦ κατὰ τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν
σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσεις αὐτό **4** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πασχα **5** ἐναρχομένου τῇ
τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ
Σινα καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ οὕτως ἐποίησαν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ **6** καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες οἱ ἦσαν
ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιῆσαι
τὸ πασχα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ προσῆλθον ἐναντίον
Μωυσῆ καὶ Ααρων ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ **7** καὶ εἶπαν οἱ
ἄνδρες ἐκεῖνοι πρὸς αὐτόν ἡμεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ
ἀνθρώπου μὴ οὖν ὑστερήσωμεν προσενέγκαι τὸ δῶρον
κυρίῳ κατὰ καιρὸν αὐτοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ **8** καὶ

εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς στήτε αὐτοῦ καὶ ἀκούσομαι
τί ἐντελεῖται κύριος περὶ ὑμῶν **9** καὶ ἐλάλησεν κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων **10** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων
ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς ἐὰν γένηται ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ
ἀνθρώπου ἢ ἐν ὁδῷ μακρὰν ὑμῖν ἢ ἐν ταῖς γενεαῖς
ὑμῶν καὶ ποιήσει τὸ πασχα κυρίῳ **11** ἐν τῷ μηνὶ τῷ
δευτέρῳ ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τὸ πρὸς ἐσπέραν
ποιήσουσιν αὐτό ἐπ' ἄζύμων καὶ πικρίδων φάγονται αὐτό
12 οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωὶ καὶ ὄστοῦν
οὐ συντρίψουσιν ἀπ' αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦ πασχα
ποιήσουσιν αὐτό **13** καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καθαρὸς ᾖ καὶ
ἐν ὁδῷ μακρᾷ οὐκ ἔστιν καὶ ὑστερήσῃ ποιῆσαι τὸ πασχα
ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς ὅτι
τὸ δῶρον κυρίῳ οὐ προσήνεγκεν κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ
ἀμαρτίαν αὐτοῦ λήμψεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος **14** ἐὰν
δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ γῆ ὑμῶν καὶ
ποιήσει τὸ πασχα κυρίῳ κατὰ τὸν νόμον τοῦ πασχα καὶ
κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ποιήσει αὐτό νόμος εἷς ἔσται
ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ αὐτόχθονι τῆς γῆς **15**
καὶ τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐστάθη ἡ σκηνὴ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν
σκηνὴν τὸν οἶκον τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ ἐσπέρας ἦν ἐπὶ
τῆς σκηνῆς ὡς εἶδος πυρὸς ἕως πρωί **16** οὕτως ἐγένετο
διὰ παντός ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν ἡμέρας καὶ εἶδος
πυρὸς τὴν νύκτα **17** καὶ ἡνίκα ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς
σκηνῆς καὶ μετὰ ταῦτα ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐν
τῷ τόπῳ οὗ ἂν ἔσται ἡ νεφέλη ἐκεῖ παρενέβαλον οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ **18** διὰ προστάγματος κυρίου παρεμβалоῦσιν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ διὰ προστάγματος κυρίου ἀπαροῦσιν
πάσας τὰς ἡμέρας ἐν αἷς σκιάζει ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς

παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ **19** καὶ ὅταν ἐφέλκηται ἡ
νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας πλείους καὶ φυλάζονται οἱ
υἱοὶ Ἰσραηλ τὴν φυλακὴν τοῦ θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσιν
20 καὶ ἔσται ὅταν σκεπάσῃ ἡ νεφέλη ἡμέρας ἀριθμῶ
ἐπὶ τῆς σκηνῆς διὰ φωνῆς κυρίου παρεμβалоῦσιν καὶ
διὰ προστάγματος κυρίου ἀπαροῦσιν **21** καὶ ἔσται ὅταν
γένηται ἡ νεφέλη ἀφ' ἐσπέρας ἕως πρωὶ καὶ ἀναβῆ ἡ
νεφέλη τὸ πρωὶ καὶ ἀπαροῦσιν ἡμέρας ἢ νυκτός **22** μηνὸς
ἡμέρας πλεοναζούσης τῆς νεφέλης σκιαζούσης ἐπ' αὐτῆς
παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ οὐ μὴ ἀπάρωσιν **23** ὅτι
διὰ προστάγματος κυρίου ἀπαροῦσιν τὴν φυλακὴν κυρίου
ἐφυλάξαντο διὰ προστάγματος κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ
10 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** ποιήσον
σεαυτῶ δύο σάλπιγγας ἀργυρᾶς ἐλατὰς ποιήσεις αὐτάς καὶ
ἔσονταί σοι ἀνακαλεῖν τὴν συναγωγὴν καὶ ἐξαίρειν τὰς
παρεμβολὰς **3** καὶ σαλπύσεις ἐν αὐταῖς καὶ συναχθήσεται
πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου **4** ἐὰν δὲ ἐν μιᾷ σαλπύσωσιν προσελεύσονται
πρὸς σὲ πάντες οἱ ἄρχοντες ἀρχηγοὶ Ἰσραηλ **5** καὶ
σαλπυεῖτε σημασίαν καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ
παρεμβάλλουσαι ἀνατολὰς **6** καὶ σαλπυεῖτε σημασίαν
δευτέραν καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι
λίβα καὶ σαλπυεῖτε σημασίαν τρίτην καὶ ἐξαροῦσιν αἱ
παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι παρὰ θάλασσαν καὶ
σαλπυεῖτε σημασίαν τετάρτην καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ
αἱ παρεμβάλλουσαι πρὸς βορρᾶν σημασίᾳ σαλπιούσιν ἐν
τῇ ἐξάρσει αὐτῶν **7** καὶ ὅταν συναγάγητε τὴν συναγωγὴν
σαλπυεῖτε καὶ οὐ σημασίᾳ **8** καὶ οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς
σαλπιούσιν ταῖς σάλπιγγιν καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον

εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **9** ἂν δὲ ἐξέλθητε εἰς πόλεμον ἐν
τῇ γῆ ὑμῶν πρὸς τοὺς ὑπεναντίους τοὺς ἀνθεστηκότας
ὑμῖν καὶ σημανεῖτε ταῖς σάλπιγξιν καὶ ἀναμνησθήσεσθε
ἔναντι κυρίου καὶ διασωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν
10 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς εὐφροσύνης ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς
έορταῖς ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις ὑμῶν σαλπιεῖτε ταῖς
σάλπιγξιν ἐπὶ τοῖς ὀλοκαυτώμασιν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις
τῶν σωτηρίων ὑμῶν καὶ ἔσται ὑμῖν ἀνάμνησις ἔναντι
τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **11** καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ ἔνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ
εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου **12** καὶ ἐξῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν ἀπαρτίαις
αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα καὶ ἔστη ἡ νεφέλη ἐν τῇ ἐρήμῳ
τοῦ Φαραν **13** καὶ ἐξῆραν πρῶτοι διὰ φωνῆς κυρίου ἐν
χειρὶ Μωυσῆ **14** καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς υἰῶν
Ἰουδα πρῶτοι σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως
αὐτῶν Ναασσων υἱὸς Ἀμινὰδαβ **15** καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως
φυλῆς υἰῶν Ἰσσαχαρ Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγαρ **16** καὶ ἐπὶ τῆς
δυνάμεως φυλῆς υἰῶν Ζαβουλων Ἐλιαβ υἱὸς Χαιλων **17**
καὶ καθελοῦσιν τὴν σκηνὴν καὶ ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Γεδσων
καὶ οἱ υἱοὶ Μεραρι αἴροντες τὴν σκηνὴν **18** καὶ ἐξῆραν
τάγμα παρεμβολῆς Ρουβην σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ
τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἐλισουρ υἱὸς Σεδιουρ **19** καὶ ἐπὶ τῆς
δυνάμεως φυλῆς υἰῶν Συμεων Σαλαμιηλ υἱὸς Σουρισαδαι
20 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἰῶν Γαδ Ἐλισαφ ὁ τοῦ
Ραγουηλ **21** καὶ ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Κααθ αἴροντες τὰ ἅγια
καὶ στήσουσιν τὴν σκηνὴν ἕως παραγένωνται **22** καὶ
ἐξαροῦσιν τάγμα παρεμβολῆς Εφραιμ σὺν δυνάμει αὐτῶν
καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἐλισαμα υἱὸς Εμιουδ **23**

καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἰῶν Μανασση Γαμαλιηλ
ὁ τοῦ Φαδασσουρ **24** καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἰῶν
Βενιαμιν Αβιδαν ὁ τοῦ Γαδεωνι **25** καὶ ἔξαροῦσιν τάγμα
παρεμβολῆς υἰῶν Δαν ἔσχατοι πασῶν τῶν παρεμβολῶν
σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Αχιεζερ
ὁ τοῦ Αμισαδαι **26** καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἰῶν
Ασηρ Φαγαιηλ υἰὸς Εχραν **27** καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς
υἰῶν Νεφθαλι Αχιρε υἰὸς Αιναν **28** αὗται αἱ στρατιαὶ
υἰῶν Ισραηλ καὶ ἐξῆραν σὺν δυνάμει αὐτῶν **29** καὶ
εἶπεν Μωυσῆς τῷ Ιωβαβ υἰῷ Ραγουηλ τῷ Μαδιανίτη
τῷ γαμβρῷ Μωυσῆ ἑξαίρομεν ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον ὃν
εἶπεν κύριος τοῦτον δώσω ὑμῖν δεῦρο μεθ' ἡμῶν καὶ εὖ
σε ποιήσομεν ὅτι κύριος ἐλάλησεν καλὰ περὶ Ισραηλ **30**
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν οὐ πορεύσομαι ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν
μου καὶ εἰς τὴν γενεάν μου **31** καὶ εἶπεν μὴ ἐγκαταλίπης
ἡμᾶς οὗ εἵνεκεν ἦσθα μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἔση ἐν
ἡμῖν πρεσβύτης **32** καὶ ἔσται ἐὰν πορευθῆς μεθ' ἡμῶν
καὶ ἔσται τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα ὅσα ἐὰν ἀγαθοποιήσῃ κύριος
ἡμᾶς καὶ εὖ σε ποιήσομεν **33** καὶ ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους
κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης
κυρίου προεπορεύετο προτέρα αὐτῶν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν
κατασκέψασθαι αὐτοῖς ἀνάπαυσιν **34** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ἐξαίρειν τὴν κιβωτὸν καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἐξεγέρθητι κύριε
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί σου φυγέτωσαν πάντες οἱ
μισοῦντές σε **35** καὶ ἐν τῇ καταπαύσει εἶπεν ἐπίστρεφε
κύριε χιλιάδας μυριάδας ἐν τῷ Ισραηλ **36** καὶ ἡ νεφέλη
ἐγένετο σκιάζουσα ἐπ' αὐτοῖς ἡμέρας ἐν τῷ ἐξαίρειν
αὐτοὺς ἐκ τῆς παρεμβολῆς

11 καὶ ἦν ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἔναντι κυρίου καὶ ἤκουσεν κύριος καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ καὶ ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν μέρος τι τῆς παρεμβολῆς **2** καὶ ἐκέκραξεν ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν καὶ ἠῤῥατο Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ ἐκόπασεν τὸ πῦρ **3** καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου ἐμπυρισμός ὅτι ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ κυρίου **4** καὶ ὁ ἐπίμικτος ὁ ἐν αὐτοῖς ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν καὶ καθίσαντες ἔκλαιον καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ εἶπαν τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα **5** ἐμνήσθημεν τοὺς ἰχθύας οὓς ἠσθίομεν ἐν Αἰγύπτῳ δωρεάν καὶ τοὺς σικύας καὶ τοὺς πέπονας καὶ τὰ πράσα καὶ τὰ κρόμμυα καὶ τὰ σκόρδα **6** νυνὶ δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν κατάξηρος οὐδὲν πλὴν εἰς τὸ μαννα οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν **7** τὸ δὲ μαννα ὡσεὶ σπέρμα κορίου ἐστίν καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ εἶδος κρυστάλλου **8** καὶ διεπορεύετο ὁ λαὸς καὶ συνέλεγον καὶ ἤληθον αὐτὸ ἐν τῷ μύλῳ καὶ ἔτριβον ἐν τῇ θυίᾳ καὶ ἤψουν αὐτὸ ἐν τῇ χύτρᾳ καὶ ἐποίουν αὐτὸ ἐγκρυφίας καὶ ἦν ἡ ἡδονὴ αὐτοῦ ὡσεὶ γεῦμα ἐγκρίς ἐξ ἐλαίου **9** καὶ ὅταν κατέβῃ ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν νυκτός κατέβαινε τὸ μαννα ἐπ' αὐτῆς **10** καὶ ἤκουσεν Μωυσῆς κλαιόντων αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν ἕκαστον ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ κύριος σφόδρα καὶ ἔναντι Μωυσῆ ἦν πονηρόν **11** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς κύριον ἵνα τί ἐκάκωσας τὸν θεράποντά σου καὶ διὰ τί οὐχ εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου ἐπιθεῖναι τὴν ὀρμὴν τοῦ λαοῦ τούτου ἐπ' ἐμέ **12** μὴ ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔλαβον πάντα τὸν λαὸν τοῦτον ἢ ἐγὼ ἔτεκον αὐτούς ὅτι λέγεις μοι λαβὲ αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον σου ὡσεὶ ἄραι τιθηνὸς τὸν θηλάζοντα εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν **13** πόθεν μοι κρέα δοῦναι παντὶ τῷ

λαῶ τούτῳ ὅτι κλαίουσιν ἐπ' ἔμοι λέγοντες δὸς ἡμῖν κρέα
ἵνα φάγωμεν **14** οὐ δυνήσομαι ἐγὼ ὁ μόνος φέρειν τὸν
λαὸν τοῦτον ὅτι βαρύτερόν μοι ἐστὶν τὸ ῥῆμα τοῦτο **15** εἰ
δὲ οὕτως σὺ ποιεῖς μοι ἀπόκτεινόν με ἀναιρέσει εἰ εὐρηκα
ἔλεος παρὰ σοῖ ἵνα μὴ ἴδω μου τὴν κάκωσιν **16** καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα ἄνδρας
ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ οὓς αὐτὸς σὺ οἶδας ὅτι
οὗτοί εἰσιν πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμματεῖς αὐτῶν
καὶ ἄξις αὐτοὺς πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ
στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ **17** καὶ καταβήσομαι καὶ λαλήσω
ἐκεῖ μετὰ σοῦ καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοὶ
καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς καὶ συναντιλήμψονται μετὰ σοῦ
τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ καὶ οὐκ οἴσεις αὐτοὺς σὺ ὁ μόνος **18**
καὶ τῷ λαῷ ἐρεῖς ἀγνίσασθε εἰς αὐριον καὶ φάγεσθε κρέα
ὅτι ἐκλαύσατε ἔναντι κυρίου λέγοντες τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ
κρέα ὅτι καλὸν ἡμῖν ἐστὶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ δώσει κύριος
ὑμῖν κρέα φαγεῖν καὶ φάγεσθε κρέα **19** οὐχ ἡμέραν μίαν
φάγεσθε οὐδὲ δύο οὐδὲ πέντε ἡμέρας οὐδὲ δέκα ἡμέρας
οὐδὲ εἴκοσι ἡμέρας **20** ἕως μηνὸς ἡμερῶν φάγεσθε ἕως ἂν
ἐξέλθῃ ἐκ τῶν μυκτῆρων ὑμῶν καὶ ἔσται ὑμῖν εἰς χολέραν
ὅτι ἠπειθήσατε κυρίῳ ὅς ἐστιν ἐν ὑμῖν καὶ ἐκλαύσατε
ἐναντίον αὐτοῦ λέγοντες ἵνα τί ἡμῖν ἐξελθεῖν ἐξ Αἰγύπτου
21 καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἑξακόσιοι χιλιάδες πεζῶν ὁ λαὸς ἐν
οἷς εἰμι ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ εἶπας κρέα δώσω αὐτοῖς φαγεῖν
καὶ φάγονται μῆνα ἡμερῶν **22** μὴ πρόβατα καὶ βόες
σφαγήσονται αὐτοῖς καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς ἢ πᾶν τὸ ὄψος
τῆς θαλάσσης συναχθήσεται αὐτοῖς καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς
23 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν μὴ χεῖρ κυρίου οὐκ
ἐξαρκέσει ἤδη γνώσει εἰ ἐπικαταλήμψεταιί σε ὁ λόγος μου

ἢ οὐ 24 καὶ ἐξῆλθεν Μωυσῆς καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν λαὸν
τὰ ῥήματα κυρίου καὶ συνήγαγεν ἑβδομήκοντα ἄνδρας
ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἔστησεν αὐτοὺς
κύκλῳ τῆς σκινηῆς 25 καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ
ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν καὶ παρείλατο ἀπὸ τοῦ πνεύματος
τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας
τοὺς πρεσβυτέρους ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο τὸ πνεῦμα
ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ οὐκέτι προσέθεντο
26 καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ
ὄνομα τῷ ἐνὶ Ελδαδ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδαδ καὶ
ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτούς τὸ πνεῦμα καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν
καταγεγραμμένων καὶ οὐκ ἦλθον πρὸς τὴν σκηνὴν καὶ
ἐπροφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ 27 καὶ προσδραμὼν ὁ
νεανίσκος ἀπήγγειλεν Μωυσῆ καὶ εἶπεν λέγων Ελδαδ καὶ
Μωδαδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ 28 καὶ ἀποκριθεὶς
Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη ὁ παρεστηκὼς Μωυσῆ ὁ ἐκελεκτὸς
εἶπεν κύριε Μωυσῆ κώλυσον αὐτούς 29 καὶ εἶπεν αὐτῷ
Μωυσῆς μὴ ζηλοῖς σύ μοι καὶ τίς δώη πάντα τὸν λαὸν
κυρίου προφήτας ὅταν δῶ κύριος τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ'
αὐτούς 30 καὶ ἀπῆλθεν Μωυσῆς εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτὸς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραηλ 31 καὶ πνεῦμα ἐξῆλθεν παρὰ
κυρίου καὶ ἐξεπέρασεν ὀρτυγομήτραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης
καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν
καὶ ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς ὡσεὶ
δίπηχυ ἀπὸ τῆς γῆς 32 καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς ὅλην τὴν
ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν
ἐπαύριον καὶ συνήγαγον τὴν ὀρτυγομήτραν ὁ τὸ ὀλίγον
συνήγαγεν δέκα κόρους καὶ ἔψυξαν ἑαυτοῖς ψυγμοὺς
κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς 33 τὰ κρέα ἔτι ἦν ἐν τοῖς ὁδοῦσιν

αὐτῶν πρὶν ἢ ἐκλείπειν καὶ κύριος ἐθυμώθη εἰς τὸν λαὸν
καὶ ἐπάταξεν κύριος τὸν λαὸν πληγὴν μεγάλην σφόδρα
34 καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου μνήματα τῆς
ἐπιθυμίας ὅτι ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν λαὸν τὸν ἐπιθυμητὴν **35**
ἀπὸ μνημάτων ἐπιθυμίας ἐξῆρεν ὁ λαὸς εἰς Ασηρωθ καὶ
ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν Ασηρωθ

12 καὶ ἐλάλησεν Μαριαμ καὶ Ααρων κατὰ Μωυσῆ ἕνεκεν
τῆς γυναικὸς τῆς Αἰθιοπίσσης ἣν ἔλαβεν Μωυσῆς ὅτι
γυναῖκα Αἰθιοπίσσαν ἔλαβεν **2** καὶ εἶπαν μὴ Μωυσῆ μόνω
λελάληκεν κύριος οὐχὶ καὶ ἡμῖν ἐλάλησεν καὶ ἤκουσεν
κύριος **3** καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς πρᾶς σφόδρα παρὰ
πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς γῆς **4** καὶ εἶπεν
κύριος παραχρῆμα πρὸς Μωυσῆν καὶ Μαριαμ καὶ Ααρων
ἐξέλθατε ὑμεῖς οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
καὶ ἐξήλθον οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου **5**
καὶ κατέβη κύριος ἐν στύλῳ νεφέλης καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐκλήθησαν Ααρων
καὶ Μαριαμ καὶ ἐξήλθον ἀμφοτέροι **6** καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτοὺς ἀκούσατε τῶν λόγων μου ἐὰν γένηται προφήτης
ὑμῶν κυρίῳ ἐν ὁράματι αὐτῷ γνωσθήσομαι καὶ ἐν ὕπνῳ
λαλήσω αὐτῷ **7** οὐχ οὕτως ὁ θεράπων μου Μωυσῆς
ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ μου πιστὸς ἐστίν **8** στόμα κατὰ στόμα
λαλήσω αὐτῷ ἐν εἴδει καὶ οὐ δι' αἰνιγμάτων καὶ τὴν δόξαν
κυρίου εἶδεν καὶ διὰ τί οὐκ ἐφοβήθητε καταλαλῆσαι κατὰ
τοῦ θεράποντός μου Μωυσῆ **9** καὶ ὀργὴ θυμοῦ κυρίου
ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἀπῆλθεν **10** καὶ ἡ νεφέλη ἀπέστη ἀπὸ
τῆς σκηνῆς καὶ ἰδοὺ Μαριαμ λεπρῶσα ὡσεὶ χιών καὶ
ἐπέβλεψεν Ααρων ἐπὶ Μαριαμ καὶ ἰδοὺ λεπρῶσα **11** καὶ
εἶπεν Ααρων πρὸς Μωυσῆν δέομαι κύριε μὴ συνεπιθῆ

ἡμῖν ἀμαρτίαν διότι ἠγνοήσαμεν καθότι ἠμάρτομεν **12** μή γένηται ὡσεὶ ἴσον θανάτῳ ὡσεὶ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς καὶ κατεσθίει τὸ ἥμισυ τῶν σαρκῶν αὐτῆς **13** καὶ ἐβόησεν Μωυσῆς πρὸς κύριον λέγων ὁ θεὸς δέομαί σου ἴσασαι αὐτήν **14** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν εἰ ὁ πατήρ αὐτῆς πτύων ἐνέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐκ ἐντραπήσεται ἑπτὰ ἡμέρας ἀφορισθήτω ἑπτὰ ἡμέρας ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται **15** καὶ ἀφωρίσθη Μαριαμ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐξῆρεν ἕως ἐκαθαρίσθη Μαριαμ. **16** καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆρεν ὁ λαὸς ἐξ Ἀσηρωθ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαραν

13 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** ἀπόστειλον σεαυτῷ ἄνδρας καὶ κατασκεψάσθωσαν τὴν γῆν τῶν Χαναναίων ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς κατάσχεσιν ἄνδρα ἓνα κατὰ φυλὴν κατὰ δήμους πατριῶν αὐτῶν ἀποστειλεῖς αὐτούς πάντα ἀρχηγὸν ἐξ αὐτῶν **3** καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς Μωυσῆς ἐκ τῆς ἐρήμου Φαραν διὰ φωνῆς κυρίου πάντες ἄνδρες ἀρχηγοὶ υἱῶν Ἰσραὴλ οὗτοι **4** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν τῆς φυλῆς Ρουβὴν Σαλαμιηλ υἱὸς Ζακχουρ **5** τῆς φυλῆς Συμεων Σαφατ υἱὸς Σουρι **6** τῆς φυλῆς Ἰουδα Χαλεβ υἱὸς Ἰεφοννη **7** τῆς φυλῆς Ἰσσαχαρ Ἰγααλ υἱὸς Ἰωσηφ **8** τῆς φυλῆς Εφραιμ Αυση υἱὸς Ναυη **9** τῆς φυλῆς Βενιαμιν Φαλτι υἱὸς Ραφου **10** τῆς φυλῆς Ζαβουλων Γουδιηλ υἱὸς Σουδι **11** τῆς φυλῆς Ἰωσηφ τῶν υἱῶν Μανασση Γαδδι υἱὸς Σουσι **12** τῆς φυλῆς Δαν Ἀμιηλ υἱὸς Γαμαλι **13** τῆς φυλῆς Ἀσηρ Σαθουρ υἱὸς Μιχαηλ **14** τῆς φυλῆς Νεφθαλι Ναβι υἱὸς Ἰαβι **15** τῆς φυλῆς Γαδ Γουδιηλ υἱὸς Μακχι **16** ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν

ἀνδρῶν οὓς ἀπέστειλεν Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν
καὶ ἐπωνόμασεν Μωυσῆς τὸν Αὐση υἷὸν Ναυη Ἰησοῦν
17 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν
γῆν Χανααν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀνάβητε ταύτη τῇ
ἐρήμῳ καὶ ἀναβήσεσθε εἰς τὸ ὄρος **18** καὶ ὄψεσθε τὴν
γῆν τίς ἐστὶν καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐγκαθήμενον ἐπ' αὐτῆς
εἰ ἰσχυρότερός ἐστὶν ἢ ἀσθενής εἰ ὀλίγοι εἰσὶν ἢ πολλοί
19 καὶ τίς ἡ γῆ εἰς ἣν οὗτοι ἐγκάθηνται ἐπ' αὐτῆς εἰ
καλή ἐστὶν ἢ πονηρά καὶ τίνες αἱ πόλεις εἰς ἃς οὗτοι
κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς εἰ ἐν τειχήρεσιν ἢ ἐν ἀτειχίστοις
20 καὶ τίς ἡ γῆ εἰ πίων ἢ παρειμένη εἰ ἔστιν ἐν αὐτῇ
δένδρα ἢ οὐ καὶ προσκαρτερήσαντες λήμψεσθε ἀπὸ τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ αἱ ἡμέραι ἡμέραι ἕαρος πρόδρομοι
σταφυλῆς **21** καὶ ἀναβάντες κατεσκέψαντο τὴν γῆν ἀπὸ
τῆς ἐρήμου Σιν ἕως Ρααβ εἰσπορευομένων Εφραθ **22**
καὶ ἀνέβησαν κατὰ τὴν ἔρημον καὶ ἦλθον ἕως Χεβρων
καὶ ἐκεῖ Αχιμαν καὶ Σεσσι καὶ Θελαμιν γενεαὶ Εναχ καὶ
Χεβρων ἑπτὰ ἔτεσιν ὑποδομήθη πρὸ τοῦ Τάνιν Αἰγύπτου
23 καὶ ἦλθον ἕως Φάραγος βότρυος καὶ κατεσκέψαντο
αὐτήν καὶ ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλῆμα καὶ βότρυν σταφυλῆς
ἕνα ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἦραν αὐτὸν ἐπ' ἀναφορεῦσιν καὶ ἀπὸ
τῶν ῥοῶν καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν **24** τὸν τόπον ἐκεῖνον
ἐπωνόμασαν Φάραγξ βότρυος διὰ τὸν βότρυν ὃν ἔκοψαν
ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ **25** καὶ ἀπέστρεψαν ἐκεῖθεν
κατασκεψάμενοι τὴν γῆν μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας **26**
καὶ πορευθέντες ἦλθον πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ
πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραηλ εἰς τὴν ἔρημον
Φαραν Καδης καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς ῥῆμα καὶ πάση
τῇ συναγωγῇ καὶ ἔδειξαν τὸν καρπὸν τῆς γῆς **27** καὶ

διηγῆσαντο αὐτῷ καὶ εἶπαν ἦλθαμεν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἀπέστειλας ἡμᾶς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καὶ οὗτος ὁ καρπὸς αὐτῆς **28** ἀλλ' ἢ ὅτι θρασὺ τὸ ἔθνος τὸ κατοικοῦν ἐπ' αὐτῆς καὶ αἱ πόλεις ὄχυραὶ τετειχισμέναι καὶ μεγάλαι σφόδρα καὶ τὴν γενεὰν Εναχ ἐωράκαμεν ἐκεῖ **29** καὶ Αμαληκ κατοικεῖ ἐν τῇ γῆ τῇ πρὸς νότον καὶ ὁ Χετταῖος καὶ ὁ Ευαῖος καὶ ὁ Ιεβουσαῖος καὶ ὁ Αμορραῖος κατοικεῖ ἐν τῇ ὄρεινῃ καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικεῖ παρὰ θάλασσαν καὶ παρὰ τὸν Ιορδάνην ποταμόν **30** καὶ κατεσιώπησεν Χαλεβ τὸν λαὸν πρὸς Μωυσῆν καὶ εἶπεν αὐτῷ οὐχὶ ἀλλὰ ἀναβάντες ἀναβησόμεθα καὶ κατακληρονομήσομεν αὐτήν ὅτι δυνατοὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτούς **31** καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ συναβάντες μετ' αὐτοῦ εἶπαν οὐκ ἀναβαίνομεν ὅτι οὐ μὴ δυνώμεθα ἀναβῆναι πρὸς τὸ ἔθνος ὅτι ἰσχυρότερόν ἐστιν ἡμῶν μᾶλλον **32** καὶ ἐξήνεγκαν ἕκστασιν τῆς γῆς ἣν κατεσκέψαντο αὐτήν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ισραηλ λέγοντες τὴν γῆν ἣν παρήλθομεν αὐτήν κατασκέψασθαι γῆ κατέσθουσα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἐστιν πᾶς ὁ λαὸς ὃν ἐωράκαμεν ἐν αὐτῇ ἄνδρες ὑπερμήκεις **33** καὶ ἐκεῖ ἐωράκαμεν τοὺς γίγαντας καὶ ἤμεν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ ἀκρίδες ἀλλὰ καὶ οὕτως ἤμεν ἐνώπιον αὐτῶν

14 καὶ ἀναλαβοῦσα πᾶσα ἡ συναγωγή ἔδωκεν φωνήν καὶ ἔκλαιεν ὁ λαὸς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην **2** καὶ διεγόγγυζον ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων πάντες οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτούς πᾶσα ἡ συναγωγή ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ εἰ ἀπεθάνομεν **3** καὶ ἴνα τί κύριος εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην πεσεῖν ἐν πολέμῳ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ τὰ παιδία ἔσσονται εἰς διαρπαγὴν νῦν οὖν βέλτιον ἡμῖν ἐστιν ἀποστραφῆναι εἰς

Αἴγυπτον 4 καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἐτέρῳ δῶμεν ἀρχηγὸν
καὶ ἀποστρέψωμεν εἰς Αἴγυπτον 5 καὶ ἔπεσεν Μωυσῆς
καὶ Ααρων ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον πάσης συναγωγῆς
υἰῶν Ἰσραηλ 6 Ἰησοῦς δὲ ὁ τοῦ Ναυη καὶ Χαλεβ ὁ τοῦ
Ιεφοννη τῶν κατασκευασμένων τὴν γῆν διέρρηξαν τὰ
ἱμάτια αὐτῶν 7 καὶ εἶπαν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἰῶν
Ἰσραηλ λέγοντες ἡ γῆ ἣν κατεσκευάμεθα αὐτὴν ἀγαθὴ
ἐστὶν σφόδρα σφόδρα 8 εἰ αἰρετίζει ἡμᾶς κύριος εἰσάξει
ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ δώσει αὐτὴν ἡμῖν γῆ ἣτις
ἐστὶν ῥέουσα γάλα καὶ μέλι 9 ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ κυρίου μὴ
ἀποστάται γίνεσθε ὑμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε τὸν λαὸν τῆς
γῆς ὅτι κατάβρωμα ἡμῖν ἐστὶν ἀφέστηκεν γὰρ ὁ καιρὸς
ἀπ' αὐτῶν ὁ δὲ κύριος ἐν ἡμῖν μὴ φοβηθῆτε αὐτοῦς 10
καὶ εἶπεν πᾶσα ἡ συναγωγὴ καταλιθοβολῆσαι αὐτοῦς ἐν
λίθοις καὶ ἡ δόξα κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου ἐν πᾶσι τοῖς υἰοῖς Ἰσραηλ 11 καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν ἕως τίνος παροξύνει με ὁ λαὸς οὗτος
καὶ ἕως τίνος οὐ πιστεύουσίν μοι ἐν πᾶσιν τοῖς σημείοις
οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς 12 πατάξω αὐτοῦς θανάτῳ καὶ
ἀπολῶ αὐτοῦς καὶ ποιήσω σὲ καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
σου εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο 13 καὶ
εἶπεν Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ ἀκούσεται Αἴγυπτος ὅτι
ἀνήγαγες τῇ ἰσχύϊ σου τὸν λαὸν τοῦτον ἐξ αὐτῶν 14 ἀλλὰ
καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἀκηκόασιν
ὅτι σὺ εἶ κύριος ἐν τῷ λαῷ τούτῳ ὅστις ὀφθαλμοῖς κατ'
ὀφθαλμοὺς ὀπτάζη κύριε καὶ ἡ νεφέλη σου ἐφέστηκεν
ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης σὺ πορεύῃ πρότερος
αὐτῶν τὴν ἡμέραν καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα 15
καὶ ἐκτρίψεις τὸν λαὸν τοῦτον ὥσει ἄνθρωπον ἕνα καὶ

ἐροῦσιν τὰ ἔθνη ὅσοι ἀκηκόασιν τὸ ὄνομά σου λέγοντες **16**
παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κύριον εἰσαγαγεῖν τὸν λαὸν τοῦτον
εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς κατέστρωσεν αὐτοὺς ἐν τῇ
ἐρήμῳ **17** καὶ νῦν ὑψωθήτω ἡ ἰσχὺς σου κύριε ὃν τρόπον
εἶπας λέγων **18** κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ
ἀληθινός ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἀμαρτίας καὶ
καθαρισμῶ οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον ἀποδιδούς ἀμαρτίας
πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης **19** ἄφες τὴν
ἀμαρτίαν τῷ λαῷ τούτῳ κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καθάπερ
ἴλεως αὐτοῖς ἐγένου ἀπ' Αἰγύπτου ἕως τοῦ νῦν **20** καὶ
εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἴλεως αὐτοῖς εἰμι κατὰ τὸ
ῥῆμά σου **21** ἀλλὰ ζῶ ἐγὼ καὶ ζῶν τὸ ὄνομά μου καὶ
ἐμπλήσει ἡ δόξα κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν **22** ὅτι πάντες οἱ
ἄνδρες οἱ ὀρώντες τὴν δόξαν μου καὶ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίησα
ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ καὶ ἐπέirasάν με
τοῦτο δέκατον καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου τῆς φωνῆς **23** ἢ
μὴν οὐκ ὄψονται τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν
ἀλλ' ἢ τὰ τέκνα αὐτῶν ἃ ἔστιν μετ' ἐμοῦ ὧδε ὅσοι οὐκ
οἶδασιν ἀγαθὸν οὐδὲ κακόν πᾶς νεώτερος ἄπειρος τούτοις
δώσω τὴν γῆν πάντες δὲ οἱ παροξύναντές με οὐκ ὄψονται
αὐτήν **24** ὁ δὲ παῖς μου Χαλεβ ὅτι ἐγενήθη πνεῦμα
ἕτερον ἐν αὐτῷ καὶ ἐπηκολούθησέν μοι εἰσάξω αὐτὸν
εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν εἰσῆλθεν ἐκεῖ καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ
κληρονομήσει αὐτήν **25** ὁ δὲ Αμαληκ καὶ ὁ Χαναναῖος
κατοικοῦσιν ἐν τῇ κοιλάδι αὐριον ἐπιστράφητε ὑμεῖς
καὶ ἀπάρατε εἰς τὴν ἔρημον ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν
26 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων
27 ἕως τίνος τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην ἃ
αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον ἐμοῦ τὴν γόγγυσιν τῶν υἱῶν

Ισραηλ ἦν ἐγόγγυσαν περὶ ὑμῶν ἀκήκοα **28** εἶπὸν αὐτοῖς
ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἡ μὴν ὃν τρόπον λελαλήκατε εἰς
τὰ ὦτά μου οὕτως ποιήσω ὑμῖν **29** ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ
πεσεῖται τὰ κῶλα ὑμῶν καὶ πᾶσα ἡ ἐπισκοπὴ ὑμῶν καὶ
οἱ κατηριθμημένοι ὑμῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω
ὅσοι ἐγόγγυσαν ἐπ' ἐμοί **30** εἰ ὑμεῖς εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν
γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου κατασκηνῶσαι ὑμᾶς
ἐπ' αὐτῆς ἀλλ' ἡ Χαλεβ υἱὸς Ιεφοννη καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ
Ναυη **31** καὶ τὰ παιδιά ἃ εἶπατε ἐν διαρπαγῇ ἔσεσθαι
εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν καὶ κληρονομήσουσιν τὴν
γῆν ἣν ὑμεῖς ἀπέστητε ἀπ' αὐτῆς **32** καὶ τὰ κῶλα ὑμῶν
πεσεῖται ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ **33** οἱ δὲ υἱοὶ ὑμῶν ἔσονται
νεμόμενοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ ἀνοίσουσιν
τὴν πορνείαν ὑμῶν ἕως ἂν ἀναλωθῇ τὰ κῶλα ὑμῶν
ἐν τῇ ἐρήμῳ **34** κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ὅσας
κατεσκέψασθε τὴν γῆν τεσσαράκοντα ἡμέρας ἡμέραν τοῦ
ἐνιαυτοῦ λήμψεσθε τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν τεσσαράκοντα
ἔτη καὶ γνώσεσθε τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς μου **35** ἐγὼ
κύριος ἐλάλησα ἡ μὴν οὕτως ποιήσω τῇ συναγωγῇ τῇ
πονηρᾷ ταύτῃ τῇ ἐπισυνεσταμένη ἐπ' ἐμέ ἐν τῇ ἐρήμῳ
ταύτῃ ἐξαναλωθήσονται καὶ ἐκεῖ ἀποθανοῦνται **36** καὶ οἱ
ἄνθρωποι οὓς ἀπέστειλεν Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν
γῆν καὶ παραγεννηθέντες διεγόγγυσαν κατ' αὐτῆς πρὸς
τὴν συναγωγὴν ἐξενέγκαι ῥήματα πονηρὰ περὶ τῆς γῆς
37 καὶ ἀπέθανον οἱ ἄνθρωποι οἱ κατείπαντες κατὰ τῆς
γῆς πονηρὰ ἐν τῇ πληγῇ ἔναντι κυρίου **38** καὶ Ἰησοῦς
υἱὸς Ναυη καὶ Χαλεβ υἱὸς Ιεφοννη ἔζησαν ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν πεπορευμένων κατασκέψασθαι
τὴν γῆν **39** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τὰ ῥήματα ταῦτα πρὸς

πάντας υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ ἐπένησεν ὁ λαὸς σφόδρα **40**
καὶ ὀρθρίσαντες τὸ πρωὶ ἀνέβησαν εἰς τὴν κορυφὴν
τοῦ ὄρους λέγοντες ἴδου οἶδε ἡμεῖς ἀναβησόμεθα εἰς
τὸν τόπον ὃν εἶπεν κύριος ὅτι ἡμάρτομεν **41** καὶ εἶπεν
Μωυσῆς ἵνα τί ὑμεῖς παραβαίνετε τὸ ῥῆμα κυρίου οὐκ
εὖοδα ἔσται ὑμῖν **42** μὴ ἀναβαίνετε οὐ γὰρ ἔστιν κύριος
μεθ' ὑμῶν καὶ πεσεῖσθε πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν
43 ὅτι ὁ Ἀμαληκ καὶ ὁ Χαναναῖος ἐκεῖ ἔμπροσθεν ὑμῶν καὶ
πεσεῖσθε μαχαίρα οὗ εἵνεκεν ἀπεστράφητε ἀπειθοῦντες
κυρίῳ καὶ οὐκ ἔσται κύριος ἐν ὑμῖν **44** καὶ διαβιασάμενοι
ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους ἡ δὲ κιβωτὸς τῆς
διαθήκης κυρίου καὶ Μωυσῆς οὐκ ἐκινήθησαν ἐκ τῆς
παρεμβολῆς **45** καὶ κατέβη ὁ Ἀμαληκ καὶ ὁ Χαναναῖος ὁ
ἐγκαθήμενος ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ καὶ ἐτρέψαντο αὐτοὺς
καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως Ἐρμαν καὶ ἀπεστράφησαν εἰς
τὴν παρεμβολήν

15 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον
τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς ὅταν εἰσέλθητε
εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικήσεως ὑμῶν ἦν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν **3**
καὶ ποιήσεις ὀλοκαυτώματα κυρίῳ ὀλοκάρπωμα ἢ θυσίαν
μεγαλῦναι εὐχὴν ἢ καθ' ἐκούσιον ἢ ἐν ταῖς ἐορταῖς ὑμῶν
ποιῆσαι ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ εἰ μὲν ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ
ἀπὸ τῶν προβάτων **4** καὶ προσοίσει ὁ προσφέρων τὸ
δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ θυσίαν σεμιδάλεως δέκατον τοῦ
οἴφι ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ *iv* **5**
καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ *iv* ποιήσετε ἐπὶ
τῆς ὀλοκαυτώσεως ἢ ἐπὶ τῆς θυσίας τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ
ποιήσεις τοσοῦτο κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας τῷ κυρίῳ
6 καὶ τῷ κριῷ ὅταν ποιῆτε αὐτὸν ἢ εἰς ὀλοκαύτωμα

ἢ εἰς θυσίαν ποιήσεις θυσίαν σεμιδάλεως δύο δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τὸ τρίτον τοῦ ἰν 7 καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ ἰν προσοίσετε εἰς ὄσμὴν εὐωδίας κυρίῳ 8 ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν βοῶν ποιῆτε εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν μεγαλῦναι εὐχὴν ἢ εἰς σωτήριοιον κυρίῳ 9 καὶ προσοίσει ἐπὶ τοῦ μόσχου θυσίαν σεμιδάλεως τρία δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἥμισυ τοῦ ἰν 10 καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ ἥμισυ τοῦ ἰν κάρπωμα ὄσμὴν εὐωδίας κυρίῳ 11 οὕτως ποιήσεις τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ ἢ τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ ἢ τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ ἕκ τῶν προβάτων ἢ ἕκ τῶν αἰγῶν 12 κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὧν ἐὰν ποιήσητε οὕτω ποιήσετε τῷ ἐνὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν 13 πᾶς ὁ αὐτόχθων ποιήσει οὕτως τοιαῦτα προσενέγκαι καρπώματα εἰς ὄσμὴν εὐωδίας κυρίῳ 14 ἐὰν δὲ προσήλυτος ἐν ὑμῖν προσγένηται ἐν τῇ γῆ ὑμῶν ἢ ὅς ἂν γένηται ἐν ὑμῖν ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν καὶ ποιήσει κάρπωμα ὄσμὴν εὐωδίας κυρίῳ ὃν τρόπον ποιεῖτε ὑμεῖς οὕτως ποιήσει ἢ συναγωγὴ κυρίῳ 15 νόμος εἷς ἔσται ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς προσκειμένοις ἐν ὑμῖν νόμος αἰώνιος εἰς γενεὰς ὑμῶν ὡς ὑμεῖς καὶ ὁ προσήλυτος ἔσται ἔναντι κυρίου 16 νόμος εἷς ἔσται καὶ δικαίωμα ἐν ἔσται ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν ὑμῖν 17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 18 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ 19 καὶ ἔσται ὅταν ἔσθητε ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἄρτων τῆς γῆς ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα ἀφόρισμα κυρίῳ 20 ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν ἄρτον ἀφαίρεμα ἀφοριεῖτε αὐτό ὡς ἀφαίρεμα ἀπὸ ἄλλω οὕτως ἀφελεῖτε αὐτόν 21 ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν καὶ δώσετε κυρίῳ ἀφαίρεμα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν 22 ὅταν δὲ

διαμάρτητε καὶ μὴ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἃς ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν **23** καθὰ συνέταξεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς συνέταξεν κύριος πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐπέκεινα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **24** καὶ ἔσται ἐὰν ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς γενηθῆ ἀκουσίως καὶ ποιήσει πᾶσα ἡ συναγωγή μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν ἄμωμον εἰς ὀλοκαύτωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ καὶ θυσίαν τούτου καὶ σπονδὴν αὐτοῦ κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας **25** καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ πάσης συναγωγῆς υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς ὅτι ἀκούσιόν ἐστιν καὶ αὐτοὶ ἤνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν κάρπωμα κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν ἕναντι κυρίου περὶ τῶν ἀκουσίων αὐτῶν **26** καὶ ἀφεθήσεται κατὰ πᾶσαν συναγωγὴν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς ὑμᾶς ὅτι παντὶ τῷ λαῷ ἀκούσιον **27** ἐὰν δὲ ψυχὴ μία ἁμάρτη ἀκουσίως προσάξει αἷγα μίαν ἐνιαυσίαν περὶ ἁμαρτίας **28** καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἀκουσιασθείσης καὶ ἀμαρτούσης ἀκουσίως ἕναντι κυρίου ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ **29** τῷ ἐγχωρίῳ ἐν υἰοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς νόμος εἶς ἔσται αὐτοῖς ὃς ἂν ποιήσῃ ἀκουσίως **30** καὶ ψυχὴ ἥτις ποιήσῃ ἐν χειρὶ ὑπερηφανίας ἀπὸ τῶν αὐτοχθόνων ἢ ἀπὸ τῶν προσηλύτων τὸν θεὸν οὗτος παροξύνει ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς **31** ὅτι τὸ ῥῆμα κυρίου ἐφάυλισεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ διεσκέδασεν ἐκτρίψει ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἢ ἁμαρτία αὐτῆς ἐν αὐτῇ **32** καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ εὗρον ἄνδρα συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων **33** καὶ προσήγαγον αὐτὸν οἱ εὐρόντες

αὐτὸν συλλέγοντα ξύλα τῆ ἡμέρα τῶν σαββάτων πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραηλ **34** καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν οὐ γὰρ συνέκριναν τί ποιήσωσιν αὐτόν **35** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων θανάτῳ θανατούσθω ὁ ἄνθρωπος λιθοβολήσατε αὐτὸν λίθοις πᾶσα ἡ συναγωγὴ **36** καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ λίθοις ἔξω τῆς παρεμβολῆς καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **37** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **38** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς καὶ ποιησάτωσαν ἑαυτοῖς κράσπεδα ἐπὶ τὰ πτερύγια τῶν ἱματίων αὐτῶν εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὰ κράσπεδα τῶν πτερυγίων κλῶσμα ὑακίνθινον **39** καὶ ἔσται ὑμῖν ἐν τοῖς κρασπέδοις καὶ ὄψεσθε αὐτὰ καὶ μνησθήσεσθε πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου καὶ ποιήσετε αὐτάς καὶ οὐ διαστραφήσεσθε ὀπίσω τῶν διανοιῶν ὑμῶν καὶ ὀπίσω τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐν οἷς ὑμεῖς ἐκπορνεύετε ὀπίσω αὐτῶν **40** ὅπως ἂν μνησθῆτε καὶ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολάς μου καὶ ἔσεσθε ἅγιοι τῷ θεῷ ὑμῶν **41** ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν θεὸς ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

16 καὶ ἐλάλησεν Κορε υἱὸς Ἰσσααρ υἱοῦ Κααθ υἱοῦ Λευι καὶ Δαθαν καὶ Αβιρων υἱοὶ Ἐλιαβ καὶ Αυν υἱὸς Φαλεθ υἱοῦ Ρουβην **2** καὶ ἀνέστησαν ἔναντι Μωυσῆ καὶ ἄνδρες τῶν υἱῶν Ἰσραηλ πενήκοντα καὶ διακόσιοι ἀρχηγοὶ συναγωγῆς σύγκλητοι βουλῆς καὶ ἄνδρες ὀνομαστοί **3** συνέστησαν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ εἶπαν ἐχέτω ὑμῖν ὅτι πᾶσα ἡ συναγωγὴ πάντες ἅγιοι καὶ ἐν αὐτοῖς κύριος

καὶ διὰ τί κατανίστασθε ἐπὶ τὴν συναγωγὴν κυρίου 4 καὶ ἀκούσας Μωυσῆς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον 5 καὶ ἐλάλησεν πρὸς Κορε καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν συναγωγὴν λέγων ἐπέσκεπται καὶ ἔγνω ὁ θεὸς τοὺς ὄντας αὐτοῦ καὶ τοὺς ἁγίους καὶ προσηγάγετο πρὸς ἑαυτὸν καὶ οὐς ἐξελέξατο ἑαυτῷ προσηγάγετο πρὸς ἑαυτὸν 6 τοῦτο ποιήσατε λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς πυρεῖα Κορε καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ 7 καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ πῦρ καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα ἔναντι κυρίου αὔριον καὶ ἔσται ὁ ἀνὴρ ὃν ἂν ἐκλέξεται κύριος οὗτος ἅγιος ἱκανούσθω ὑμῖν υἱοὶ Λευι 8 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Κορε εἰσακούσατέ μου υἱοὶ Λευι 9 μὴ μικρὸν ἐστὶν τοῦτο ὑμῖν ὅτι διέστειλεν ὁ θεὸς Ἰσραηλ ὑμᾶς ἐκ συναγωγῆς Ἰσραηλ καὶ προσηγάγετο ὑμᾶς πρὸς ἑαυτὸν λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς κυρίου καὶ παρίστασθαι ἔναντι τῆς συναγωγῆς λατρεύειν αὐτοῖς 10 καὶ προσηγάγετό σε καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς Λευι μετὰ σοῦ καὶ ζητεῖτε ἱερατεύειν 11 οὕτως σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ σου ἡ συνηθροισμένη πρὸς τὸν θεόν καὶ Ααρων τίς ἐστὶν ὅτι διαγογγύζετε κατ' αὐτοῦ 12 καὶ ἀπέστειλεν Μωυσῆς καλέσαι Δαθαν καὶ Αβιρων υἱοὺς Ελιαβ καὶ εἶπαν οὐκ ἀναβαίνομεν 13 μὴ μικρὸν τοῦτο ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ γῆς ρεούσης γάλα καὶ μέλι ἀποκτεῖναι ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι κατάρχεις ἡμῶν ἄρχων 14 εἰ καὶ εἰς γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι εἰσήγαγες ἡμᾶς καὶ ἔδωκας ἡμῖν κλῆρον ἀγροῦ καὶ ἀμπελῶνας τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἂν ἐξέκοψας οὐκ ἀναβαίνομεν 15 καὶ ἐβαρυθύμησεν Μωυσῆς σφόδρα καὶ εἶπεν πρὸς κύριον μὴ προσχῆς εἰς τὴν θυσίαν αὐτῶν οὐκ ἐπιθύμημα οὐδενὸς αὐτῶν εἴληφα οὐδὲ ἐκάκωσα οὐδένα

αὐτῶν **16** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Κορε ἀγίασον τὴν συναγωγὴν σου καὶ γίνεσθε ἕτοιμοι ἔναντι κυρίου σὺ καὶ αὐτοὶ καὶ Ααρων αὔριον **17** καὶ λάβετε ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσετε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα καὶ προσάξετε ἔναντι κυρίου ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ πενήκοντα καὶ διακόσια πυρεῖα καὶ σὺ καὶ Ααρων ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ **18** καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὰ πῦρ καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου Μωυσῆς καὶ Ααρων **19** καὶ ἐπισυνέστησεν ἐπ' αὐτοὺς Κορε τὴν πᾶσαν αὐτοῦ συναγωγὴν παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ὤφθη ἡ δόξα κυρίου πάση τῇ συναγωγῇ **20** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων **21** ἀποσχίσθητε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰς ἅπαξ **22** καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπαν θεὸς θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός εἰ ἄνθρωπος εἷς ἡμαρτεν ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ὀργὴ κυρίου **23** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **24** λάλησον τῇ συναγωγῇ λέγων ἀναχωρήσατε κύκλῳ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς Κορε **25** καὶ ἀνέστη Μωυσῆς καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαθαν καὶ Αβιρων καὶ συνεπορεύθησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραηλ **26** καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὴν συναγωγὴν λέγων ἀποσχίσθητε ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν σκληρῶν τούτων καὶ μὴ ἄπτεσθε ἀπὸ πάντων ὧν ἐστὶν αὐτοῖς μὴ συναπόλησθε ἐν πάση τῇ ἀμαρτίᾳ αὐτῶν **27** καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κορε κύκλῳ καὶ Δαθαν καὶ Αβιρων ἐξῆλθον καὶ εἰστήκεισαν παρὰ τὰς θύρας τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα

αὐτῶν καὶ ἡ ἀποσκευὴ αὐτῶν 28 καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἐν τούτῳ γνώσεσθε ὅτι κύριος ἀπέστειλέν με ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ταῦτα ὅτι οὐκ ἀπ' ἐμαυτοῦ 29 εἰ κατὰ θάνατον πάντων ἀνθρώπων ἀποθανοῦνται οὗτοι εἰ καὶ κατ' ἐπίσκεψιν πάντων ἀνθρώπων ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν οὐχὶ κύριος ἀπέσταλκέν με 30 ἀλλ' ἡ ἐν φάσματι δείξει κύριος καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καταπίεται αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς σκηναὺς αὐτῶν καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς καὶ καταβήσονται ζῶντες εἰς ἄδου καὶ γνώσεσθε ὅτι παρώξυναν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὸν κύριον (Sheol h7585) 31 ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐρράγη ἡ γῆ ὑποκάτω αὐτῶν 32 καὶ ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας μετὰ Κορε καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν 33 καὶ κατέβησαν αὐτοὶ καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῶν ζῶντα εἰς ἄδου καὶ ἐκάλυψεν αὐτοὺς ἡ γῆ καὶ ἀπώλοντο ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς (Sheol h7585) 34 καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κύκλω αὐτῶν ἔφυγον ἀπὸ τῆς φωνῆς αὐτῶν ὅτι λέγοντες μήποτε καταπίη ἡμᾶς ἡ γῆ 35 καὶ πῦρ ἐξῆλθεν παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν τοὺς πενήκοντα καὶ διακοσίους ἄνδρας τοὺς προσφέροντας τὸ θυμίαμα 36 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν 37 καὶ πρὸς Ελεάζαρ τὸν υἱὸν Ααρων τὸν ἱερέα ἀνέλεσθε τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ἐκ μέσου τῶν κατακεκαυμένων καὶ τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον τοῦτο σπεῖρον ἐκεῖ ὅτι ἠγίασαν 38 τὰ πυρεῖα τῶν ἁμαρτωλῶν τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν καὶ ποιήσον αὐτὰ λεπίδας ἐλατὰς περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ ὅτι προσηνέχθησαν ἔναντι κυρίου καὶ ἠγιάσθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς σημεῖον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ 39 καὶ ἔλαβεν

Ελεαζαρ υἱὸς Ααρων τοῦ ἱερέως τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ὅσα προσήνεγκαν οἱ κατακεκαυμένοι καὶ προσέθηκαν αὐτὰ περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ **40** μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ὅπως ἂν μὴ προσέλθῃ μηθεὶς ἀλλογενῆς ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματος Ααρων ἐπιθεῖναι θυμίαμα ἔναντι κυρίου καὶ οὐκ ἔσται ὡσπερ Κορε καὶ ἡ ἐπισύστασις αὐτοῦ καθὰ ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ **41** καὶ ἐγόγγυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τῇ ἐπαύριον ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγοντες ὑμεῖς ἀπεκτάγκατε τὸν λαὸν κυρίου **42** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπισυστρέφεσθαι τὴν συναγωγὴν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ ὥρμησαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τήνδε ἐκάλυψεν αὐτὴν ἡ νεφέλη καὶ ὥφθη ἡ δόξα κυρίου **43** καὶ εἰσῆλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **44** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων **45** ἐκχωρήσατε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης καὶ ἐξαναλώσω αὐτούς εἰς ἅπαξ καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν **46** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων λαβὲ τὸ πυρεῖον καὶ ἐπίθεσ ἐπ' αὐτὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπίβαλε ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα καὶ ἀπένεγκε τὸ τάχος εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν ἐξῆλθεν γὰρ ὀργὴ ἀπὸ προσώπου κυρίου ἥρκται θραύειν τὸν λαόν **47** καὶ ἔλαβεν Ααρων καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Μωυσῆς καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἤδη ἐνήρκτο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐπέβαλεν τὸ θυμίαμα καὶ ἐξίλάσατο περὶ τοῦ λαοῦ **48** καὶ ἔστη ἀνὰ μέσον τῶν τεθνηκότων καὶ τῶν ζώντων καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις **49** καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ θραύσει τέσσαρες καὶ δέκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι χωρὶς τῶν τεθνηκότων ἔνεκεν Κορε **50** καὶ ἐπέστρεψεν Ααρων πρὸς

Μωυσῆν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις

17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ λαβὲ παρ' αὐτῶν ῥάβδον ῥάβδον κατ' οἴκους πατριῶν παρὰ πάντων τῶν ἀρχόντων αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν δώδεκα ῥάβδους καὶ ἐκάστου τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπίγραφον ἐπὶ τῆς ῥάβδου αὐτοῦ **3** καὶ τὸ ὄνομα Ααρων ἐπίγραφον ἐπὶ τῆς ῥάβδου Λευι ἔστιν γὰρ ῥάβδος μία κατὰ φυλὴν οἴκου πατριῶν αὐτῶν δώσουσιν **4** καὶ θήσεις αὐτάς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου κατέναντι τοῦ μαρτυρίου ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖ **5** καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος ὃν ἐὰν ἐκλέξωμαι αὐτόν ἡ ῥάβδος αὐτοῦ ἐκβλαστήσει καὶ περιελῶ ἀπ' ἐμοῦ τὸν γογγυσμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐφ' ὑμῖν **6** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἔδωκαν αὐτῶ πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ῥάβδον τῷ ἄρχοντι τῷ ἐνὶ ῥάβδον κατὰ ἄρχοντα κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν δώδεκα ῥάβδους καὶ ἡ ῥάβδος Ααρων ἀνὰ μέσον τῶν ῥάβδων αὐτῶν **7** καὶ ἀπέθηκεν Μωυσῆς τὰς ῥάβδους ἔναντι κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου **8** καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ εἰσῆλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἰδοὺ ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος Ααρων εἰς οἶκον Λευι καὶ ἐξήνεγκεν βλαστὸν καὶ ἐξήνηθησεν ἄνθη καὶ ἐβλάστησεν κάρυα **9** καὶ ἐξήνεγκεν Μωυσῆς πάσας τὰς ῥάβδους ἀπὸ προσώπου κυρίου πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶδον καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ **10** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἀπόθεσ τὴν ῥάβδον Ααρων ἐνώπιον τῶν μαρτυρίων εἰς διατήρησιν σημείου τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνηκόων καὶ παυσάσθω ὁ γογγυσμὸς αὐτῶν

ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν **11** καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καὶ Ααρων καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησαν **12** καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς Μωυσῆν λέγοντες ἰδοὺ ἐξανηλώμεθα ἀπολώλαμεν παρανηλώμεθα **13** πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῆς σκηνῆς κυρίου ἀποθνήσκει ἕως εἰς τέλος ἀποθάνωμεν

18 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ααρων λέγων σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ὁ οἶκος πατριᾶς σου λήμψεσθε τὰς ἀμαρτίας τῶν ἁγίων καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου λήμψεσθε τὰς ἀμαρτίας τῆς ἱερατείας ὑμῶν **2** καὶ τοὺς ἀδελφούς σου φυλὴν Λευι δῆμον τοῦ πατρός σου προσαγάγου πρὸς σεαυτόν καὶ προστεθήτωσάν σοι καὶ λειτουργείτωσάν σοι καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **3** καὶ φυλάζονται τὰς φυλακὰς σου καὶ τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς πλὴν πρὸς τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐ προσελεύσονται καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται καὶ οὔτοι καὶ ὑμεῖς **4** καὶ προστεθήσονται πρὸς σέ καὶ φυλάζονται τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς καὶ ὁ ἀλλογενὴς οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ **5** καὶ φυλάξεσθε τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων καὶ τὰς φυλακὰς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ οὐκ ἔσται θυμὸς ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ **6** καὶ ἐγὼ εἴληφα τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραηλ δόμα δεδομένον κυρίῳ λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **7** καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν ὑμῶν κατὰ πάντα τρόπον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ ἔνδοθεν τοῦ καταπετάσματος καὶ λειτουργήσετε τὰς λειτουργίας δόμα τῆς ἱερατείας ὑμῶν καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανεῖται **8**

καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Ααρων καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα
ὑμῖν τὴν διατήρησιν τῶν ἀπαρχῶν ἀπὸ πάντων τῶν
ἡγιασμένων μοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ σοὶ δέδωκα αὐτὰ
εἰς γέρας καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ νόμιμον αἰώνιον
9 καὶ τοῦτο ἔστω ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἡγιασμένων ἀγίων
τῶν καρπωμάτων ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτῶν καὶ
ἀπὸ πάντων τῶν θυσιασμάτων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάσης
πλημμελείας αὐτῶν καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν ὅσα
ἀποδιδόασίν μοι ἀπὸ πάντων τῶν ἀγίων σοὶ ἔσται καὶ
τοῖς υἱοῖς σου **10** ἐν τῷ ἀγίῳ τῶν ἀγίων φάγεσθε αὐτά
πᾶν ἀρσενικὸν φάγεται αὐτά σὺ καὶ οἱ υἱοί σου ἅγια ἔσται
σοι **11** καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἀπαρχὴ δομάτων αὐτῶν ἀπὸ
πάντων τῶν ἐπιθεμάτων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ σοὶ δέδωκα
αὐτὰ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσιν σου μετὰ σοῦ
νόμιμον αἰώνιον πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται
αὐτά **12** πᾶσα ἀπαρχὴ ἐλαίου καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ οἴνου καὶ
σίτου ἀπαρχὴ αὐτῶν ὅσα ἂν δῶσι τῷ κυρίῳ σοὶ δέδωκα
αὐτά **13** τὰ πρωτογενήματα πάντα ὅσα ἐν τῇ γῆ αὐτῶν
ὅσα ἂν ἐνέγκωσιν κυρίῳ σοὶ ἔσται πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ
οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά **14** πᾶν ἀνατεθεματισμένον ἐν
υἱοῖς Ἰσραηλ σοὶ ἔσται **15** καὶ πᾶν διανοῖγον μήτραν ἀπὸ
πάσης σαρκός ἃ προσφέρουσιν κυρίῳ ἀπὸ ἀνθρώπου
ἕως κτήνους σοὶ ἔσται ἀλλ' ἢ λύτροις λυτρωθήσεται
τὰ πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν
κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων λυτρώση **16** καὶ ἡ λύτρωσις
αὐτοῦ ἀπὸ μηνιαίου ἢ συντίμησις πέντε σίκλων κατὰ τὸν
σίκλον τὸν ἅγιον εἴκοσι ὄβολοί εἰσιν **17** πλὴν πρωτότοκα
μόσχων καὶ πρωτότοκα προβάτων καὶ πρωτότοκα αἰγῶν
οὐ λυτρώση ἅγια ἔστιν καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν προσχεεῖς

πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸ στέαρ ἀνοίσεις κάρπωμα
εἰς ὄσμην εὐωδίας κυρίῳ **18** καὶ τὰ κρέα ἔσται σοί καθὰ
καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ κατὰ τὸν βραχίονα
τὸν δεξιὸν σοί ἔσται **19** πᾶν ἀφαίρεμα τῶν ἀγίων ὅσα
ἂν ἀφέλωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ κυρίῳ σοὶ δέδωκα καὶ τοῖς
υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσιν σου μετὰ σοῦ νόμιμον
αἰώνιον διαθήκη ἀλὸς αἰωνίου ἐστὶν ἔναντι κυρίου σοὶ
καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ **20** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς
Ααρων ἐν τῇ γῆ αὐτῶν οὐ κληρονομήσεις καὶ μερὶς οὐκ
ἔσται σοὶ ἐν αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ μερὶς σου καὶ κληρονομία
σου ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **21** καὶ τοῖς υἱοῖς Λευὶ ἰδοὺ
δέδωκα πᾶν ἐπιδέκατον ἐν Ἰσραηλ ἐν κλήρῳ ἀντὶ τῶν
λειτουργιῶν αὐτῶν ὅσα αὐτοὶ λειτουργοῦσιν λειτουργίαν
ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου **22** καὶ οὐ προσελεύσονται
ἔτι οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαβεῖν
ἁμαρτίαν θανατηφόρον **23** καὶ λειτουργήσῃ ὁ Λευίτης
αὐτὸς τὴν λειτουργίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ
αὐτοὶ λήμψονται τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν νόμιμον αἰώνιον
εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν καὶ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραηλ οὐ
κληρονομήσουσιν κληρονομίαν **24** ὅτι τὰ ἐπιδέκατα
τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ὅσα ἂν ἀφορίσωσιν κυρίῳ ἀφαίρεμα
δέδωκα τοῖς Λευίταις ἐν κλήρῳ διὰ τοῦτο εἴρηκα αὐτοῖς
ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραηλ οὐ κληρονομήσουσιν κληρὸν **25**
καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **26** καὶ τοῖς
Λευίταις λαλήσεις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἐὰν λάβητε
παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ τὸ ἐπιδέκατον ὃ δέδωκα ὑμῖν
παρ' αὐτῶν ἐν κλήρῳ καὶ ἀφελεῖτε ὑμεῖς ἀπ' αὐτοῦ
ἀφαίρεμα κυρίῳ ἐπιδέκατον ἀπὸ τοῦ ἐπιδεκάτου **27** καὶ
λογισθήσεται ὑμῖν τὰ ἀφαιρέματα ὑμῶν ὡς σῖτος ἀπὸ ἄλλω

καὶ ἀφαίρεμα ἀπὸ ληνοῦ **28** οὕτως ἀφελεῖτε καὶ ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἀφαιρεμάτων κυρίου ἀπὸ πάντων ἐπιδεκάτων ὑμῶν ὅσα ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἀφαίρεμα κυρίῳ Ααρων τῷ ἱερεῖ **29** ἀπὸ πάντων τῶν δομάτων ὑμῶν ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα κυρίῳ ἢ ἀπὸ πάντων τῶν ἀπαρχῶν τὸ ἡγιασμένον ἀπ' αὐτοῦ **30** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ὅταν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ καὶ λογισθήσεται τοῖς Λευίταις ὡς γένημα ἀπὸ ἄλλω καὶ ὡς γένημα ἀπὸ ληνοῦ **31** καὶ ἔδεσθε αὐτὸ ἐν παντὶ τόπῳ ὑμεῖς καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν ὅτι μισθὸς οὗτος ὑμῖν ἐστὶν ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν ὑμῶν τῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου **32** καὶ οὐ λήμψεσθε δι' αὐτὸ ἀμαρτίαν ὅτι ἂν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραηλ οὐ βεβηλώσετε ἵνα μὴ ἀποθάνητε

19 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων **2** αὕτη ἡ διαστολὴ τοῦ νόμου ὅσα συνέταξεν κύριος λέγων λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ λαβέτωσαν πρὸς σὲ δάμαλιν πυρρὰν ἄμωμον ἣτις οὐκ ἔχει ἐν αὐτῇ μῶμον καὶ ἣ οὐκ ἐπεβλήθη ἐπ' αὐτὴν ζυγός **3** καὶ δώσεις αὐτὴν πρὸς Ελεαζαρ τὸν ἱερέα καὶ ἐξάξουσιν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν καὶ σφάξουσιν αὐτὴν ἐνώπιον αὐτοῦ **4** καὶ λήμψεται Ελεαζαρ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς καὶ ῥανεῖ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπτάκις **5** καὶ κατακάουσιν αὐτὴν ἐναντίον αὐτοῦ καὶ τὸ δέρμα καὶ τὰ κρέα αὐτῆς καὶ τὸ αἶμα αὐτῆς σὺν τῇ κόπρῳ αὐτῆς κατακαυθήσεται **6** καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ξύλον κέδρινον καὶ ὕσσωπον καὶ κόκκινον καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς μέσον τοῦ κατακάυματος τῆς δαμάλεως **7** καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια

αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ὁ ἱερεὺς ἕως ἑσπέρας **8** καὶ ὁ κατακαίων αὐτὴν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας **9** καὶ συναῖξει ἄνθρωπος καθαρὸς τὴν σποδὸν τῆς δαμάλεως καὶ ἀποθήσει ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν καὶ ἔσται τῇ συναγωγῇ υἰῶν Ἰσραὴλ εἰς διατήρησιν ὕδωρ ῥαντισμοῦ ἄγνισμά ἐστιν **10** καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια ὁ συνάγων τὴν σποδιὰν τῆς δαμάλεως καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τοῖς προσκειμένοις προσηλύτοις νόμιμον αἰώνιον **11** ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος πάσης ψυχῆς ἀνθρώπου ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας **12** οὗτος ἀγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ καθαρὸς ἔσται ἐὰν δὲ μὴ ἀφαγνισθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ οὐ καθαρὸς ἔσται **13** πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος ἀπὸ ψυχῆς ἀνθρώπου ἐὰν ἀποθάνῃ καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ τὴν σκηνὴν κυρίου ἐμίανεν ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιεραντίσθη ἐπ' αὐτόν ἀκάθαρτός ἐστιν ἔτι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν **14** καὶ οὗτος ὁ νόμος ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ ἐν οἰκίᾳ πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀκάθαρτα ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας **15** καὶ πᾶν σκεῦος ἀνεωγμένον ὅσα οὐχὶ δεσμὸν καταδέδεται ἐπ' αὐτῷ ἀκάθαρτά ἐστιν **16** καὶ πᾶς ὃς ἐὰν ἄψηται ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τραυματίου ἢ νεκροῦ ἢ ὀστέου ἀνθρώπινου ἢ μνήματος ἑπτὰ ἡμέρας ἀκάθαρτος ἔσται **17** καὶ λήμψονται τῷ ἀκαθάρτῳ ἀπὸ τῆς σποδιᾶς τῆς κατακεκαυμένης τοῦ ἀγνισμοῦ καὶ ἐκχεοῦσιν ἐπ'

αὐτὴν ὕδωρ ζῶν εἰς σκεῦος **18** καὶ λήμψεται ὕσσωπον καὶ
βάψει εἰς τὸ ὕδωρ ἀνήρ καθαρὸς καὶ περιρρανεῖ ἐπὶ τὸν
οἶκον καὶ ἐπὶ τὰ σκεύη καὶ ἐπὶ τὰς ψυχὰς ὅσαι ἐὰν ὦσιν
ἐκεῖ καὶ ἐπὶ τὸν ἡμμένον τοῦ ὀστέου τοῦ ἀνθρωπίνου ἢ
τοῦ τραυματίου ἢ τοῦ τεθνηκότος ἢ τοῦ μνήματος **19** καὶ
περιρρανεῖ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
τρίτῃ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ ἀφαγνισθήσεται τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται
ὑδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας **20** καὶ ἄνθρωπος
ὃς ἐὰν μιανθῇ καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ ἐξολεθρευθήσεται ἡ
ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ὅτι τὰ ἅγια κυρίου
ἐμίανεν ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιερραντίσθη ἐπ' αὐτόν
ἀκάθαρτός ἐστιν **21** καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον καὶ ὁ
περιρραίνων ὕδωρ ῥαντισμοῦ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ ὕδατος τοῦ ῥαντισμοῦ ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας **22** καὶ παντός οὗ ἐὰν ἄψηται αὐτοῦ
ὁ ἀκάθαρτος ἀκάθαρτον ἔσται καὶ ἡ ψυχὴ ἡ ἀπτομένη
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας

20 καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν
ἔρημον Σιν ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ καὶ κατέμεινεν ὁ
λαὸς ἐν Καδης καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ Μαριαμ καὶ ἐτάφη
ἐκεῖ **2** καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ συναγωγῇ καὶ ἠθροίσθησαν
ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων **3** καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς
Μωυσῆν λέγοντες ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν τῇ ἀπωλείᾳ
τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἔναντι κυρίου **4** καὶ ἵνα τί ἀνηγάγετε
τὴν συναγωγὴν κυρίου εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι
ἡμᾶς καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν **5** καὶ ἵνα τί τοῦτο ἀνηγάγετε ἡμᾶς
ἐξ Αἰγύπτου παραγενέσθαι εἰς τὸν τόπον τὸν πονηρὸν
τοῦτον τόπος οὗ οὐ σπείρεται οὐδὲ συκαὶ οὐδὲ ἄμπελοι

οὐδὲ ῥόαι οὐδὲ ὕδωρ ἐστὶν πιεῖν **6** καὶ ἦλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων ἀπὸ προσώπου τῆς συναγωγῆς ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔπρασαν ἐπὶ πρόσωπον καὶ ὤφθη ἡ δόξα κυρίου πρὸς αὐτούς **7** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **8** λαβὲ τὴν ῥάβδον καὶ ἐκκλησίασον τὴν συναγωγὴν σὺ καὶ Ααρων ὁ ἀδελφός σου καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν πέτραν ἔναντι αὐτῶν καὶ δώσει τὰ ὕδατα αὐτῆς καὶ ἐξοίσετε αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας καὶ ποτιεῖτε τὴν συναγωγὴν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν **9** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν ἀπέναντι κυρίου καθὰ συνέταξεν κύριος **10** καὶ ἐξεκκλησίασεν Μωυσῆς καὶ Ααρων τὴν συναγωγὴν ἀπέναντι τῆς πέτρας καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀκούσατέ μου οἱ ἀπειθεῖς μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξομεν ὑμῖν ὕδωρ **11** καὶ ἐπάρας Μωυσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπάταξεν τὴν πέτραν τῇ ῥάβδῳ δὶς καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ καὶ ἔπιεν ἡ συναγωγὴ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν **12** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων ὅτι οὐκ ἐπιστεύσατε ἀγιάσαι με ἔναντίον υἱῶν Ἰσραηλ διὰ τοῦτο οὐκ εἰσάξετε ὑμεῖς τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν γῆν ἣν δέδωκα αὐτοῖς **13** τοῦτο ὕδωρ ἀντιλογίας ὅτι ἐλοιδορήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἔναντι κυρίου καὶ ἡγίασθη ἐν αὐτοῖς **14** καὶ ἀπέστειλεν Μωυσῆς ἀγγέλους ἐκ Καδης πρὸς βασιλέα Εδωμ λέγων τάδε λέγει ὁ ἀδελφός σου Ἰσραηλ σὺ ἐπίστη πάντα τὸν μόχθον τὸν εὐρόντα ἡμᾶς **15** καὶ κατέβησαν οἱ πατέρες ἡμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ παρωκῆσαμεν ἐν Αἰγύπτῳ ἡμέρας πλείους καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν **16** καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς κύριον καὶ εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν καὶ ἀποστείλας ἄγγελον ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου καὶ νῦν ἐσμεν ἐν Καδης πόλει ἐκ μέρους

τῶν ὀρίων σου **17** παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου οὐ
διελευσόμεθα δι' ἀγρῶν οὐδὲ δι' ἀμπελώνων οὐδὲ πίομεθα
ὔδωρ ἐκ λάκκου σου ὁδῶ βασιλικῆ πορευσόμεθα οὐκ
ἐκκλινοῦμεν δεξιὰ οὐδὲ εὐώνυμα ἕως ἂν παρέλθωμεν τὰ
ὄριά σου **18** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Εδωμ οὐ διελεύση δι'
ἐμοῦ εἰ δὲ μὴ ἐν πολέμῳ ἐξελεύσομαι εἰς συνάντησίν
σοι **19** καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ παρὰ τὸ ὄρος
παρελευσόμεθα ἐὰν δὲ τοῦ ὕδατός σου πίομεν ἐγώ τε καὶ
τὰ κτήνη δώσω τιμὴν σοι ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα οὐδέν ἐστιν
παρὰ τὸ ὄρος παρελευσόμεθα **20** ὁ δὲ εἶπεν οὐ διελεύση δι'
ἐμοῦ καὶ ἐξῆλθεν Εδωμ εἰς συνάντησιν αὐτῷ ἐν ὄχλῳ
βαρεῖ καὶ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ **21** καὶ οὐκ ἠθέλησεν Εδωμ
δοῦναι τῷ Ἰσραηλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὀρίων αὐτοῦ καὶ
ἐξέκλινεν Ἰσραηλ ἀπ' αὐτοῦ **22** καὶ ἀπῆραν ἐκ Καδης καὶ
παρεγένοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς Ὠρ τὸ
ὄρος **23** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων ἐν Ὠρ
τῷ ὄρει ἐπὶ τῶν ὀρίων γῆς Εδωμ λέγων **24** προστεθήτω
Ααρων πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὅτι οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν
γῆν ἣν δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ διότι παρωξύνάτέ με
ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς λοιδορίας **25** λαβὲ τὸν Ααρων καὶ
Ελεαζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἀναβίβασον αὐτοὺς εἰς Ὠρ
τὸ ὄρος ἔναντι πάσης τῆς συναγωγῆς **26** καὶ ἔκδυσον
Ααρων τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἔνδυσον Ελεαζαρ τὸν υἱὸν
αὐτοῦ καὶ Ααρων προστεθεὶς ἀποθανέτω ἐκεῖ **27** καὶ
ἐποίησεν Μωυσῆς καθὰ συνέταξεν κύριος καὶ ἀνεβίβασεν
αὐτὸν εἰς Ὠρ τὸ ὄρος ἔναντιόν πάσης τῆς συναγωγῆς **28**
καὶ ἐξέδυσεν Ααρων τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐνέδυσεν αὐτὰ
Ελεαζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν Ααρων ἐπὶ τῆς
κορυφῆς τοῦ ὄρους καὶ κατέβη Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ἐκ

τοῦ ὄρους 29 καὶ εἶδεν πᾶσα ἡ συναγωγή ὅτι ἀπελύθη
Ααρων καὶ ἔκλαυσαν τὸν Ααρων τριάκοντα ἡμέρας πᾶς
οἶκος Ἰσραηλ

21 καὶ ἤκουσεν ὁ Χανανὶς βασιλεὺς Αραδ ὁ κατοικῶν
κατὰ τὴν ἔρημον ἦλθεν γὰρ Ἰσραηλ ὁδὸν Αθαριν καὶ
ἐπολέμησεν πρὸς Ἰσραηλ καὶ κατεπρονόμεισαν ἐξ αὐτῶν
αἰχμαλωσίαν 2 καὶ ἠύξατο Ἰσραηλ εὐχὴν κυρίῳ καὶ εἶπεν
ἐάν μοι παραδῶς τὸν λαὸν τοῦτον ὑποχείριον ἀναθεματιῶ
αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ 3 καὶ εἰσήκουσεν κύριος τῆς
φωνῆς Ἰσραηλ καὶ παρέδωκεν τὸν Χανανιν ὑποχείριον
αὐτοῦ καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ καὶ
ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου ἀνάθεμα 4 καὶ
ἀπάραντες ἐξ Ὠρ τοῦ ὄρους ὁδὸν ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθρὰν
περικύκλωσαν γῆν Εδωμ καὶ ὠλιγοψύχησεν ὁ λαὸς
ἐν τῇ ὁδῷ 5 καὶ κατελάλει ὁ λαὸς πρὸς τὸν θεὸν καὶ
κατὰ Μωυσῆ λέγοντες ἴνα τί ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου
ἀποκτεῖναι ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι οὐκ ἔστιν ἄρτος οὐδὲ
ὔδωρ ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν προσώχθισεν ἐν τῷ ἄρτῳ τῷ
διακένῳ 6 καὶ ἀπέστειλεν κύριος εἰς τὸν λαὸν τοὺς ὄφεις
τοὺς θανατοῦντας καὶ ἔδακνον τὸν λαόν καὶ ἀπέθανεν
λαὸς πολὺς τῶν υἱῶν Ἰσραηλ 7 καὶ παραγενόμενος ὁ λαὸς
πρὸς Μωυσῆν ἔλεγον ὅτι ἡμάρτομεν ὅτι κατελαλήσαμεν
κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ σοῦ εὔξαι οὖν πρὸς κύριον καὶ
ἀφελέτω ἀφ' ἡμῶν τὸν ὄφιν καὶ ἠύξατο Μωυσῆς πρὸς
κύριον περὶ τοῦ λαοῦ 8 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν
ποίησον σεαυτῷ ὄφιν καὶ θές αὐτὸν ἐπὶ σημείου καὶ
ἔσται ἐὰν δάκη ὄφεις ἄνθρωπον πᾶς ὁ δεδηγμένος ἰδὼν
αὐτὸν ζήσεται 9 καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς ὄφιν χαλκοῦν καὶ
ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ σημείου καὶ ἐγένετο ὅταν ἔδακνεν

ὄφις ἄνθρωπον καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν
καὶ ἔζη **10** καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ παρενέβαλον
ἐν Ὠβωθ **11** καὶ ἐξάραντες ἐξ Ὠβωθ παρενέβαλον ἐν
Αχελγαι ἐκ τοῦ πέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἣ ἐστὶν κατὰ πρόσωπον
Μωαβ κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου **12** ἐκεῖθεν ἀπῆραν καὶ
παρανέβαλον εἰς φάραγγα Ζαρετ **13** καὶ ἐκεῖθεν ἀπάραντες
παρανέβαλον εἰς τὸ πέραν Ἀρνων ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ ἐξέχον
ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Ἀμορραίων ἔστιν γὰρ Ἀρνων ὄρια
Μωαβ ἀνὰ μέσον Μωαβ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Ἀμορραίου
14 διὰ τοῦτο λέγεται ἐν βιβλίῳ πόλεμος τοῦ κυρίου τὴν
Ζωοβ ἐφλόγισεν καὶ τοὺς χειμάρρους Ἀρνων **15** καὶ τοὺς
χειμάρρους κατέστησεν κατοικίσαι Ἡρ καὶ πρόσκειται
τοῖς ὀρίοις Μωαβ **16** καὶ ἐκεῖθεν τὸ φρέαρ τοῦτό ἐστὶν τὸ
φρέαρ ὃ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν συνάγαγε τὸν λαόν
καὶ δώσω αὐτοῖς ὕδωρ πιεῖν **17** τότε ἦσεν Ἰσραηλ τὸ ἄσμα
τοῦτο ἐπὶ τοῦ φρέατος ἐξάρχετε αὐτῷ **18** φρέαρ ὠρυξαν
αὐτὸ ἄρχοντες ἐξελατόμησαν αὐτὸ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐν τῇ
βασιλείᾳ αὐτῶν ἐν τῷ κυριεῦσαι αὐτῶν καὶ ἀπὸ φρέατος
εἰς Μανθαναιν **19** καὶ ἀπὸ Μανθαναιν εἰς Νααλιηλ καὶ
ἀπὸ Νααλιηλ εἰς Βαμωθ **20** καὶ ἀπὸ Βαμωθ εἰς νάπην ἣ
ἐστὶν ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ ἀπὸ κορυφῆς τοῦ λελαξευμένου
τὸ βλέπον κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου **21** καὶ ἀπέστειλεν
Μωυσῆς πρέσβεις πρὸς Σηων βασιλέα Ἀμορραίων λόγοις
εἰρηνικοῖς λέγων **22** παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου
τῇ ὁδῷ πορευσόμεθα οὐκ ἐκκλινοῦμεν οὔτε εἰς ἀγρὸν
οὔτε εἰς ἀμπελῶνα οὐ πιόμεθα ὕδωρ ἐκ φρέατός σου
ὁδῷ βασιλικῇ πορευσόμεθα ἕως παρέλθωμεν τὰ ὄρια σου
23 καὶ οὐκ ἔδωκεν Σηων τῷ Ἰσραηλ παρελθεῖν διὰ τῶν
ὀρίων αὐτοῦ καὶ συνήγαγεν Σηων πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ

καὶ ἐξῆλθεν παρατάξασθαι τῷ Ἰσραηλ εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἦλθεν εἰς Ἰασσα καὶ παρετάξατο τῷ Ἰσραηλ 24 καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰσραηλ φόνῳ μαχαίρης καὶ κατεκυρίευσαν τῆς γῆς αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρνων ἕως Ἰαβοκ ἕως υἰῶν Ἀμμων ὅτι Ἰαζηρ ὄρια υἰῶν Ἀμμων ἐστίν 25 καὶ ἔλαβεν Ἰσραηλ πάσας τὰς πόλεις ταύτας καὶ κατώκησεν Ἰσραηλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν τῶν Ἀμορραίων ἐν Εσεβων καὶ ἐν πάσαις ταῖς συγκυρούσαις αὐτῇ 26 ἔστιν γὰρ Εσεβων πόλις Σηων τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμορραίων καὶ οὗτος ἐπολέμησεν βασιλέα Μωαβ τὸ πρότερον καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ ἀπὸ Ἀροηρ ἕως Ἀρνων 27 διὰ τοῦτο ἐροῦσιν οἱ αἰνιγματισταὶ ἔλθετε εἰς Εσεβων ἵνα οἰκοδομηθῇ καὶ κατασκευασθῇ πόλις Σηων 28 ὅτι πῦρ ἐξῆλθεν ἐξ Εσεβων φλόξ ἐκ πόλεως Σηων καὶ κατέφαγεν ἕως Μωαβ καὶ κατέπιεν στήλας Ἀρνων 29 οὐαὶ σοι Μωαβ ἀπώλου λαὸς Χαμωσ ἀπεδόθησαν οἱ υἱοὶ αὐτῶν διασῶζεσθαι καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν αἰχμάλωτοι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων Σηων 30 καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται Εσεβων ἕως Δαιβων καὶ αἱ γυναῖκες ἔτι προσεξέκαυσαν πῦρ ἐπὶ Μωαβ 31 κατώκησεν δὲ Ἰσραηλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν τῶν Ἀμορραίων 32 καὶ ἀπέστειλεν Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν Ἰαζηρ καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἀμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐκεῖ 33 καὶ ἐπιστρέψαντες ἀνέβησαν ὁδὸν τὴν εἰς Βασαν καὶ ἐξῆλθεν Ωγ βασιλεὺς τῆς Βασαν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Εδραῖν 34 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν μὴ φοβηθῆς αὐτόν ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτόν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ποιήσεις αὐτῷ καθὼς ἐποίησας τῷ

Σηων βασιλεῖ τῶν Αμορραίων ὃς κατώκει ἐν Εσεβων 35
καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν
λαὸν αὐτοῦ ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ ζωγρείαν καὶ
ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν

22 καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ παρενέβαλον ἐπὶ
δυσμῶν Μωαβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἰεριχω 2 καὶ
ιδὼν Βαλακ υἱὸς Σεπφωρ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰσραηλ
τῷ Αμορραίῳ 3 καὶ ἐφοβήθη Μωαβ τὸν λαὸν σφόδρα
ὅτι πολλοὶ ἦσαν καὶ προσώχθισεν Μωαβ ἀπὸ προσώπου
υἱῶν Ἰσραηλ 4 καὶ εἶπεν Μωαβ τῇ γερουσίᾳ Μαδιαμ νῦν
ἐκλείξει ἡ συναγωγή αὕτη πάντας τοὺς κύκλω ἡμῶν ὡς
ἐκλείξει ὁ μόσχος τὰ χλωρὰ ἐκ τοῦ πεδίου καὶ Βαλακ υἱὸς
Σεπφωρ βασιλεὺς Μωαβ ἦν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον 5 καὶ
ἀπέστειλεν πρέσβεις πρὸς Βαλααμ υἱὸν Βεωρ Φαθουρα
ὃ ἔστιν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ γῆς υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ καλέσαι
αὐτὸν λέγων ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου καὶ
ἰδοὺ κατεκάλυψεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς καὶ οὗτος ἐγκάθηται
ἐχόμενός μου 6 καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν λαὸν
τοῦτον ὅτι ἰσχύει οὗτος ἢ ἡμεῖς ἐὰν δυνώμεθα πατάξαι
ἐξ αὐτῶν καὶ ἐκβαλῶ αὐτούς ἐκ τῆς γῆς ὅτι οἶδα οὐς
ἐὰν εὐλογῆσης σύ εὐλόγηνται καὶ οὐς ἐὰν καταράσῃ σύ
κεκατήρηνται 7 καὶ ἐπορεύθη ἡ γερουσία Μωαβ καὶ ἡ
γερουσία Μαδιαμ καὶ τὰ μαντεῖα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν
καὶ ἦλθον πρὸς Βαλααμ καὶ εἶπαν αὐτῷ τὰ ῥήματα Βαλακ
8 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς καταλύσατε αὐτοῦ τὴν νύκτα
καὶ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν πράγματα ἃ ἐὰν λαλήσῃ κύριος
πρὸς με καὶ κατέμειναν οἱ ἄρχοντες Μωαβ παρὰ Βαλααμ
9 καὶ ἦλθεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλααμ καὶ εἶπεν αὐτῷ τί οἱ
ἄνθρωποι οὗτοι παρὰ σοί 10 καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς τὸν

θεόν Βαλακ υἱὸς Σεπφωρ βασιλεὺς Μωαβ ἀπέστειλεν αὐτοὺς πρὸς με λέγων **11** ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἰδοὺ κεκάλυφεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι αὐτόν εἰ ἄρα δυνήσομαι πατάξαι αὐτόν καὶ ἐκβαλῶ αὐτόν ἀπὸ τῆς γῆς **12** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλααμ οὐ πορεύσῃ μετ' αὐτῶν οὐδὲ καταράσῃ τὸν λαόν ἔστιν γὰρ εὐλογημένος **13** καὶ ἀναστὰς Βαλααμ τὸ πρωὶ εἶπεν τοῖς ἄρχουσιν Βαλακ ἀποτρέχετε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν οὐκ ἀφήσιν με ὁ θεὸς πορεύεσθαι μεθ' ὑμῶν **14** καὶ ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες Μωαβ ἦλθον πρὸς Βαλακ καὶ εἶπαν οὐ θέλει Βαλααμ πορευθῆναι μεθ' ἡμῶν **15** καὶ προσέθετο Βαλακ ἔτι ἀποστεῖλαι ἄρχοντας πλείους καὶ ἐντιμότερους τούτων **16** καὶ ἦλθον πρὸς Βαλααμ καὶ λέγουσιν αὐτῷ τάδε λέγει Βαλακ ὁ τοῦ Σεπφωρ ἀξιῶ σε μὴ ὀκνήσῃς ἐλθεῖν πρὸς με **17** ἐντίμως γὰρ τιμήσω σε καὶ ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω σοι καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον **18** καὶ ἀπεκρίθη Βαλααμ καὶ εἶπεν τοῖς ἄρχουσιν Βαλακ ἐὰν δῶ μοι Βαλακ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου τοῦ θεοῦ ποιῆσαι αὐτὸ μικρὸν ἢ μέγα ἐν τῇ διανοίᾳ μου **19** καὶ νῦν ὑπομείνατε αὐτοῦ καὶ ὑμεῖς τὴν νύκτα ταύτην καὶ γνώσομαι τί προσθήσει κύριος λαλήσαι πρὸς με **20** καὶ ἦλθεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλααμ νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ καλέσαι σε πάρεισιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἀναστὰς ἀκολούθησον αὐτοῖς ἀλλὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἂν λαλήσω πρὸς σέ τοῦτο ποιήσεις **21** καὶ ἀναστὰς Βαλααμ τὸ πρωὶ ἐπέσαξεν τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη μετὰ τῶν ἀρχόντων Μωαβ **22** καὶ ὠργίσθη θυμῷ ὁ θεὸς ὅτι ἐπορεύθη αὐτός καὶ

ἀνέστη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐνδιαβάλλειν αὐτόν καὶ αὐτὸς ἐπιβεβήκει ἐπὶ τῆς ὄνου αὐτοῦ καὶ δύο παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ **23** καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὴν ῥομφαίαν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐξέκλινεν ἡ ὄνος ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδῖον καὶ ἐπάταξεν τὴν ὄνον τῇ ῥάβδῳ τοῦ εὐθῦναι αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ **24** καὶ ἔστη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς αὐλαξιν τῶν ἀμπέλων φραγμὸς ἐντεῦθεν καὶ φραγμὸς ἐντεῦθεν **25** καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ προσέθλιψεν ἑαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον καὶ ἀπέθλιψεν τὸν πόδα Βαλααμ καὶ προσέθετο ἔτι μαστίξαι αὐτὴν **26** καὶ προσέθετο ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ καὶ ἀπελθὼν ὑπέστη ἐν τόπῳ στενῷ εἰς ὃν οὐκ ἦν ἐκκλῖναι δεξιὰν οὐδὲ ἀριστεράν **27** καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ συνεκάθισεν ὑποκάτω Βαλααμ καὶ ἐθυμώθη Βαλααμ καὶ ἔτυπεν τὴν ὄνον τῇ ῥάβδῳ **28** καὶ ἠνοιξεν ὁ θεὸς τὸ στόμα τῆς ὄνου καὶ λέγει τῷ Βαλααμ τί ἐποίησά σοι ὅτι πέπαικάς με τοῦτο τρίτον **29** καὶ εἶπεν Βαλααμ τῇ ὄνῳ ὅτι ἐμπέπαιχάς μοι καὶ εἰ εἶχον μάχαιραν ἐν τῇ χειρὶ μου ἤδη ἂν ἐξεκέντησά σε **30** καὶ λέγει ἡ ὄνος τῷ Βαλααμ οὐκ ἐγὼ ἡ ὄνος σου ἐφ' ἧς ἐπέβαινες ἀπὸ νεότητός σου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας μὴ ὑπεροράσει ὑπεριδοῦσα ἐποίησά σοι οὕτως ὁ δὲ εἶπεν οὐχί **31** ἀπεκάλυψεν δὲ ὁ θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς Βαλααμ καὶ ὄρᾳ τὸν ἄγγελον κυρίου ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὴν μάχαιραν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ κύψας προσεκύνησεν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ **32** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ διὰ τί ἐπάταξας τὴν ὄνον σου τοῦτο τρίτον καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξήλθον εἰς διαβολὴν σου ὅτι οὐκ ἀστεία ἡ ὁδός σου ἐναντίον μου **33** καὶ ἰδοῦσά με ἡ ὄνος

ἐξέκλινεν ἀπ' ἐμοῦ τρίτον τοῦτο καὶ εἰ μὴ ἐξέκλινεν
νῦν οὖν σὲ μὲν ἀπέκτεινα ἐκείνην δὲ περιεποιησάμην
34 καὶ εἶπεν Βαλααμ τῷ ἀγγέλῳ κυρίου ἡμάρτηκα οὐ
γὰρ ἠπιστάμην ὅτι σὺ μοι ἀνθέστηκας ἐν τῇ ὁδῷ εἰς
συνάντησιν καὶ νῦν εἰ μὴ σοι ἀρέσκει ἀποστραφήσομαι **35**
καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ πρὸς Βαλααμ συμπορεύθητι
μετὰ τῶν ἀνθρώπων πληὴν τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν εἶπω πρὸς
σέ τοῦτο φυλάξῃ λαλήσαι καὶ ἐπορεύθη Βαλααμ μετὰ
τῶν ἀρχόντων Βαλακ **36** καὶ ἀκούσας Βαλακ ὅτι ἦκει
Βαλααμ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ εἰς πόλιν Μωαβ
ἣ ἐστὶν ἐπὶ τῶν ὀρίων Ἀρνων ὃ ἐστὶν ἐκ μέρους τῶν
ὀρίων **37** καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ οὐχὶ ἀπέστειλα
πρὸς σέ καλέσαι σε διὰ τί οὐκ ἦρχου πρὸς με ὄντως οὐ
δυνήσομαι τιμῆσαί σε **38** καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ
ἰδοὺ ἦκω πρὸς σέ νῦν δυνατὸς ἔσομαι λαλήσαί τι τὸ ῥῆμα
ὃ ἐὰν βάλῃ ὁ θεὸς εἰς τὸ στόμα μου τοῦτο λαλήσω **39**
καὶ ἐπορεύθη Βαλααμ μετὰ Βαλακ καὶ ἦλθον εἰς πόλεις
ἐπαύλεων **40** καὶ ἔθυσεν Βαλακ πρόβατα καὶ μόσχους καὶ
ἀπέστειλεν τῷ Βαλααμ καὶ τοῖς ἄρχουσι τοῖς μετ' αὐτοῦ
41 καὶ ἐγενήθη πρῶτὸν καὶ παραλαβὼν Βαλακ τὸν Βαλααμ
ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ Βααλ καὶ ἔδειξεν
αὐτῷ ἐκεῖθεν μέρος τι τοῦ λαοῦ

23 καὶ εἶπεν Βαλααμ τῷ Βαλακ οἰκοδόμησόν μοι ἑνταῦθα
ἑπτὰ βωμοὺς καὶ ἐτοίμασόν μοι ἑνταῦθα ἑπτὰ μόσχους
καὶ ἑπτὰ κριοὺς **2** καὶ ἐποίησεν Βαλακ ὃν τρόπον εἶπεν
αὐτῷ Βαλααμ καὶ ἀνήνεγκεν μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν
βωμόν **3** καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ παράστηθι ἐπὶ
τῆς θυσίας σου καὶ πορεύσομαι εἴ μοι φανεῖται ὁ θεὸς
ἐν συναντήσῃ καὶ ῥῆμα ὃ ἐὰν μοι δείξῃ ἀναγγελῶ σοι

καὶ παρέστη Βαλακ ἐπὶ τῆς θυσίας αὐτοῦ καὶ Βαλααμ ἐπορεύθη ἐπερωτῆσαι τὸν θεὸν καὶ ἐπορεύθη εὐθεῖαν 4 καὶ ἐφάνη ὁ θεὸς τῷ Βαλααμ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Βαλααμ τοὺς ἑπτὰ βωμοὺς ἠτοίμασα καὶ ἀνεβίβασα μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν 5 καὶ ἐνέβαλεν ὁ θεὸς ῥῆμα εἰς τὸ στόμα Βαλααμ καὶ εἶπεν ἐπιστραφεὶς πρὸς Βαλακ οὕτως λαλήσεις 6 καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν καὶ ὄδε ἐφειστήκει ἐπὶ τῶν ὀλοκαυτωμάτων αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωαβ μετ' αὐτοῦ 7 καὶ ἐγενήθη πνεῦμα θεοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ἐκ Μεσοποταμίας μετεπέμψατό με Βαλακ βασιλεὺς Μωαβ ἐξ ὀρέων ἀπ' ἀνατολῶν λέγων δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν Ιακωβ καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν Ισραηλ 8 τί ἀράσωμαι ὃν μὴ καταρᾶται κύριος ἢ τί καταράσωμαι ὃν μὴ καταρᾶται ὁ θεός 9 ὅτι ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ὄψομαι αὐτόν καὶ ἀπὸ βουνῶν προσνοήσω αὐτόν ἰδοὺ λαὸς μόνος κατοικήσει καὶ ἐν ἔθνεσιν οὐ συλλογισθήσεται 10 τίς ἐξηκριβάσατο τὸ σπέρμα Ιακωβ καὶ τίς ἐξαριθμήσεται δῆμους Ισραηλ ἀποθάνοι ἡ ψυχὴ μου ἐν ψυχαῖς δικαίων καὶ γένοιτο τὸ σπέρμα μου ὡς τὸ σπέρμα τούτων 11 καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ τί πεποίηκάς μοι εἰς κατάρασιν ἐχθρῶν μου κέκληκά σε καὶ ἰδοὺ εὐλόγηκας εὐλογίαν 12 καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ οὐχὶ ὅσα ἐὰν ἐμβάλῃ ὁ θεὸς εἰς τὸ στόμα μου τοῦτο φυλάξω λαλήσαι 13 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Βαλακ δεῦρο ἔτι μετ' ἐμοῦ εἰς τόπον ἄλλον ἐξ ὧν οὐκ ὄψῃ αὐτόν ἐκεῖθεν ἀλλ' ἢ μέρος τι αὐτοῦ ὄψῃ πάντας δὲ οὐ μὴ ἴδῃς καὶ κατάρασαί μοι αὐτόν ἐκεῖθεν 14 καὶ παρέλαβεν αὐτόν εἰς ἀγροῦ σκοπιὰν ἐπὶ κορυφὴν λελαξευμένου καὶ ὤκοδόμησεν ἐκεῖ ἑπτὰ βωμοὺς καὶ

ἀνεβίβασεν μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν **15** καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου ἐγὼ δὲ πορεύσομαι ἐπερωτῆσαι τὸν θεόν **16** καὶ συνήντησεν ὁ θεὸς τῷ Βαλααμ καὶ ἐνέβαλεν ῥῆμα εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀποστράφητι πρὸς Βαλακ καὶ τάδε λαλήσεις **17** καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν καὶ ὅδε ἐφειστήκει ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωαβ μετ' αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Βαλακ τί ἐλάλησεν κύριος **18** καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ἀνάστηθι Βαλακ καὶ ἄκουε ἐνώτισαι μάρτυς υἱὸς Σεφωρ **19** οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ θεὸς διαρτηθῆναι οὐδὲ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι αὐτὸς εἶπας οὐχὶ ποιήσει λαλήσει καὶ οὐχὶ ἐμμενεῖ **20** ἰδοὺ εὐλογεῖν παρείλημμαι εὐλογήσω καὶ οὐ μὴ ἀποστρέψω **21** οὐκ ἔσται μόχθος ἐν Ἰακωβ οὐδὲ ὀφθήσεται πόνος ἐν Ἰσραὴλ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ τὰ ἔνδοξα ἀρχόντων ἐν αὐτῷ **22** θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ **23** οὐ γάρ ἐστιν οἰωνισμὸς ἐν Ἰακωβ οὐδὲ μαντεία ἐν Ἰσραὴλ κατὰ καιρὸν ῥηθήσεται Ἰακωβ καὶ τῷ Ἰσραὴλ τί ἐπιτελέσει ὁ θεός **24** ἰδοὺ λαὸς ὡς σκύμνος ἀναστήσεται καὶ ὡς λέων γαυριωθήσεται οὐ κοιμηθήσεται ἕως φάγη θήραν καὶ αἷμα τραυματιῶν πίεται **25** καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ οὔτε κατάραις καταράσῃ μοι αὐτόν οὔτε εὐλογῶν μὴ εὐλόγησῃς αὐτόν **26** καὶ ἀποκριθεὶς Βαλααμ εἶπεν τῷ Βαλακ οὐκ ἐλάλησά σοι λέγων τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν λαλήσῃ ὁ θεός τοῦτο ποιήσω **27** καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ δεῦρο παραλάβω σε εἰς τόπον ἄλλον εἰ ἀρέσει τῷ θεῷ καὶ καταρᾶσά μοι αὐτόν ἐκεῖθεν **28** καὶ παρέλαβεν Βαλακ τὸν Βαλααμ ἐπὶ κορυφὴν τοῦ Φογωρ τὸ παρατεῖνον εἰς τὴν

ἔρημον **29** καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ οἰκοδόμησόν μοι ὧδε ἑπτὰ βωμούς καὶ ἐτοίμασόν μοι ὧδε ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριούς **30** καὶ ἐποίησεν Βαλακ καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Βαλααμ καὶ ἀνήνεγκεν μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν

24 καὶ ἰδὼν Βαλααμ ὅτι καλὸν ἐστὶν ἔναντι κυρίου εὐλογεῖν τὸν Ἰσραηλ οὐκ ἐπορεύθη κατὰ τὸ εἰωθὸς εἰς συνάντησιν τοῖς οἰωνοῖς καὶ ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον **2** καὶ ἐξάρας Βαλααμ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ καθορᾷ τὸν Ἰσραηλ ἐστρατοπεδευκότα κατὰ φυλάς καὶ ἐγένετο πνεῦμα θεοῦ ἐν αὐτῷ **3** καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν φησὶν Βαλααμ υἱὸς Βεωρ φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὄρων **4** φησὶν ἀκούων λόγια θεοῦ ὅστις ὄρασιν θεοῦ εἶδεν ἐν ὕπνῳ ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ **5** ὡς καλοὶ σου οἱ οἴκοι Ἰακωβ αἱ σκηναὶ σου Ἰσραηλ **6** ὡσεὶ νάπαι σκιαζουσαι καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶν καὶ ὡσεὶ σκηναὶ ἃς ἔπηξεν κύριος ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα **7** ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν καὶ ὑψωθήσεται ἡ Γωγ βασιλεία αὐτοῦ καὶ ἀύξηθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ **8** θεὸς ὠδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιεῖ καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρόν **9** κατακλιθεῖς ἀνεπαύσατο ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος τίς ἀναστήσει αὐτόν οἱ εὐλογοῦντές σε εὐλόγησιν καὶ οἱ καταρώμενοί σε κεκατήρυνται **10** καὶ ἐθυμώθη Βαλακ ἐπὶ Βαλααμ καὶ συνεκρότησεν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ καταρᾶσθαι τὸν ἐχθρόν μου κέκληκά σε καὶ ἰδοὺ εὐλογῶν εὐλόγησας

τρίτον τοῦτο **11** νῦν οὖν φεῦγε εἰς τὸν τόπον σου εἶπα
τιμήσω σε καὶ νῦν ἐστέρησέν σε κύριος τῆς δόξης **12**
καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ οὐχὶ καὶ τοῖς ἀγγέλοις
σου οὐς ἀπέστειλας πρὸς με ἐλάλησα λέγων **13** ἐάν μοι
δῶ Βαλακ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου
οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου ποιῆσαι αὐτὸ
πονηρὸν ἢ καλὸν παρ' ἐμαυτοῦ ὅσα ἐὰν εἴπῃ ὁ θεὸς ταῦτα
ἐρῶ **14** καὶ νῦν ἰδοὺ ἀποτρέχω εἰς τὸν τόπον μου δεῦρο
συμβουλευσώ σοι τί ποιήσει ὁ λαὸς οὗτος τὸν λαόν σου
ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν **15** καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν
αὐτοῦ εἶπεν φησὶν Βαλααμ υἱὸς Βεωρ φησὶν ὁ ἄνθρωπος
ὁ ἀληθινῶς ὁρῶν **16** ἀκούων λόγια θεοῦ ἐπιστάμενος
ἐπιστήμην παρὰ ὑψίστου καὶ ὄρασιν θεοῦ ἰδὼν ἐν ὕπνῳ
ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ **17** δεῖξω αὐτῷ καὶ
οὐχὶ νῦν μακαρίζω καὶ οὐκ ἐγγίζει ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ
Ἰακωβ καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραηλ καὶ θραύσει
τοὺς ἀρχηγούς Μωαβ καὶ προνομεύσει πάντας υἱοὺς Σηθ
18 καὶ ἔσται Εδωμ κληρονομία καὶ ἔσται κληρονομία
Ἡσαυ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ καὶ Ἰσραηλ ἐποίησεν ἐν ἰσχύι **19** καὶ
ἐξεγερθήσεται ἐξ Ἰακωβ καὶ ἀπολεῖ σφζόμενον ἐκ πόλεως
20 καὶ ἰδὼν τὸν Αμαληκ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν
αὐτοῦ εἶπεν ἀρχὴ ἐθνῶν Αμαληκ καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν
ἀπολεῖται **21** καὶ ἰδὼν τὸν Καιναῖον καὶ ἀναλαβὼν τὴν
παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ἰσχυρὰ ἡ κατοικία σου καὶ ἐὰν
θῆς ἐν πέτρᾳ τὴν νοσσιάν σου **22** καὶ ἐὰν γένηται τῷ Βεωρ
νεοσσιὰ πανουργίας Ἀσσύριοί σε αἰχμαλωτεύσουσιν **23** καὶ
ἰδὼν τὸν Ωγ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ὦ
ὦ τίς ζήσεται ὅταν θῆ ταῦτα ὁ θεός **24** καὶ ἐξελεύσεται ἐκ
χειρὸς Κιτταίων καὶ κακώσουσιν Ἀσσουρ καὶ κακώσουσιν

Εβραίους καὶ αὐτοὶ ὁμοθυμαδὸν ἀπολοῦνται **25** καὶ ἀναστὰς Βαλααμ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ Βαλακ ἀπῆλθεν πρὸς ἐαυτόν

25 καὶ κατέλυσεν Ἰσραηλ ἐν Σαττιν καὶ ἐβεβηλώθη ὁ λαὸς ἐκπορνεῦσαι εἰς τὰς θυγατέρας Μωαβ **2** καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς ἐπὶ ταῖς θυσίαις τῶν εἰδώλων αὐτῶν καὶ ἔφαγεν ὁ λαὸς τῶν θυσιῶν αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν **3** καὶ ἐτελέσθη Ἰσραηλ τῷ Βεελφεγωρ καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος τῷ Ἰσραηλ **4** καὶ εἶπεν κύριος τῷ Μωυσῆ λαβὲ πάντας τοὺς ἀρχηγούς τοῦ λαοῦ καὶ παραδειγματίσον αὐτοὺς κυρίῳ ἀπέναντι τοῦ ἡλίου καὶ ἀποστραφήσεται ὀργῇ θυμοῦ κυρίου ἀπὸ Ἰσραηλ **5** καὶ εἶπεν Μωυσῆς ταῖς φυλαῖς Ἰσραηλ ἀποκτείνετε ἕκαστος τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ τὸν τετελεσμένον τῷ Βεελφεγωρ **6** καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἐλθὼν προσήγαγεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν Μαδιανίτιν ἐναντίον Μωυσῆ καὶ ἔναντι πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραηλ αὐτοὶ δὲ ἔκλαιον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **7** καὶ ἰδὼν Φινεες υἱὸς Ελεαζαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως ἐξανέστη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς καὶ λαβὼν σειρομάστιν ἐν τῇ χειρὶ **8** εἰσῆλθεν ὀπίσω τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου εἰς τὴν κάμινον καὶ ἀπεκέντησεν ἀμφοτέρους τὸν τε ἄνθρωπον τὸν Ἰσραηλίτην καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῆς μήτρας αὐτῆς καὶ ἐπαύσατο ἡ πληγὴ ἀπὸ υἱῶν Ἰσραηλ **9** καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ πληγῇ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες **10** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **11** Φινεες υἱὸς Ελεαζαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως κατέπαυσεν τὸν θυμὸν μου ἀπὸ υἱῶν Ἰσραηλ ἐν τῷ ζηλωσαί μου τὸν ζηλον ἐν αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐξανήλωσα τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ

ἐν τῷ ζήλω μου **12** οὕτως εἰπόν ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτῷ
διαθήκην εἰρήνης **13** καὶ ἔσται αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ μετ' αὐτὸν διαθήκη ἱερατείας αἰωνία ἀνθ' ὧν
ἐζήλωσεν τῷ θεῷ αὐτοῦ καὶ ἐξιλίαστο περὶ τῶν υἱῶν
Ἰσραηλ **14** τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου τοῦ
πεπληγότες ὃς ἐπλήγη μετὰ τῆς Μαδιανίτιδος Ζαμβρι υἱὸς
Σαλω ἄρχων οἴκου πατριάς τῶν Συμεων **15** καὶ ὄνομα
τῆ γυναικὶ τῆ Μαδιανίτιδι τῆ πεπληγυῖα Χασβι θυγάτηρ
Σουρ ἄρχοντος ἔθνους Ομμωθ οἴκου πατριάς ἐστὶν τῶν
Μαδιαν **16** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ λέγων **17** ἐχθραίνετε τοῖς
Μαδιηναίοις καὶ πατάξατε αὐτούς **18** ὅτι ἐχθραίνουσιν
αὐτοὶ ὑμῖν ἐν δολιότητι ὅσα δολιοῦσιν ὑμᾶς διὰ Φογωρ
καὶ διὰ Χασβι θυγατέρα ἄρχοντος Μαδιαν ἀδελφὴν αὐτῶν
τὴν πεπληγυῖαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς διὰ Φογωρ

26 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν πληγὴν καὶ ἐλάλησεν κύριος
πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ελεαζαρ τὸν ἱερέα λέγων **2**
λαβὲ τὴν ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραηλ ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν πᾶς ὁ
ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν Ἰσραηλ **3** καὶ ἐλάλησεν
Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς ἐν Αραβωθ Μωαβ ἐπὶ
τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχω λέγων **4** ἀπὸ εἰκοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ
οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου **5** Ρουβην
πρωτότοκος Ἰσραηλ υἱοὶ δὲ Ρουβην Ενωχ καὶ δῆμος
τοῦ Ενωχ τῷ Φαλλου δῆμος τοῦ Φαλλου **6** τῷ Ασρων
δῆμος τοῦ Ασρων τῷ Χαρμι δῆμος τοῦ Χαρμι **7** οὗτοι
δῆμοι Ρουβην καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν τρεῖς καὶ
τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα **8**

καὶ υἱοὶ Φαλλου Ελιαβ **9** καὶ υἱοὶ Ελιαβ Ναμουηλ καὶ
Δαθαν καὶ Αβιρων οὗτοι ἐπὶ κλητοὶ τῆς συναγωγῆς οὗτοί
εἰσιν οἱ ἐπισυστάντες ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων ἐν τῇ
συναγωγῇ Κορε ἐν τῇ ἐπισυστάσει κυρίου **10** καὶ ἀνοίξασα
ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτούς καὶ Κορε ἐν τῷ
θανάτῳ τῆς συναγωγῆς αὐτοῦ ὅτε κατέφαγεν τὸ πῦρ τοὺς
πεντήκοντα καὶ διακοσίους καὶ ἐγενήθησαν ἐν σημείῳ **11**
οἱ δὲ υἱοὶ Κορε οὐκ ἀπέθανον **12** καὶ οἱ υἱοὶ Συμεων ὁ
δῆμος τῶν υἱῶν Συμεων τῷ Ναμουηλ δῆμος ὁ Ναμουηλι
τῷ Ιαμιν δῆμος ὁ Ιαμινι τῷ Ιαχιν δῆμος ὁ Ιαχινι **13** τῷ
Ζαρα δῆμος ὁ Ζαραϊ τῷ Σαουλ δῆμος ὁ Σαουλι **14** οὗτοι
δῆμοι Συμεων ἕκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν δύο καὶ εἴκοσι
χιλιάδες καὶ διακόσιοι **15** υἱοὶ δὲ Ιουδα Ηρ καὶ Αυναν
καὶ ἀπέθανεν Ηρ καὶ Αυναν ἐν γῆ Χανααν **16** ἐγένοντο
δὲ οἱ υἱοὶ Ιουδα κατὰ δήμους αὐτῶν τῷ Σηλων δῆμος ὁ
Σηλωνι τῷ Φαρες δῆμος ὁ Φαρες τῷ Ζαρα δῆμος ὁ Ζαραϊ
17 καὶ ἐγένοντο υἱοὶ Φαρες τῷ Ασρων δῆμος ὁ Ασρωνι τῷ
Ιαμουν δῆμος ὁ Ιαμουνι **18** οὗτοι δῆμοι τῷ Ιουδα κατὰ
τὴν ἐπισκοπὴν αὐτῶν ἕξ καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ
πεντακόσιοι **19** καὶ υἱοὶ Ισσαχαρ κατὰ δήμους αὐτῶν τῷ
Θωλα δῆμος ὁ Θωλαϊ τῷ Φουα δῆμος ὁ Φουαϊ **20** τῷ
Ιασουβ δῆμος ὁ Ιασουβι τῷ Σαμαραν δῆμος ὁ Σαμαραρι
21 οὗτοι δῆμοι Ισσαχαρ ἕξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τέσσαρες
καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι **22** υἱοὶ Ζαβουλων
κατὰ δήμους αὐτῶν τῷ Σαρεδ δῆμος ὁ Σαρεδι τῷ Αλλων
δῆμος ὁ Αλλωνι τῷ Αλληλ δῆμος ὁ Αλληλι **23** οὗτοι δῆμοι
Ζαβουλων ἕξ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ
πεντακόσιοι **24** υἱοὶ Γαδ κατὰ δήμους αὐτῶν τῷ Σαφων
δῆμος ὁ Σαφωνι τῷ Αγγι δῆμος ὁ Αγγι τῷ Σουνι δῆμος

ὁ Σουνι 25 τῷ Αζενι δῆμος ὁ Αζενι τῷ Αδδι δῆμος ὁ Αδδι 26 τῷ Αροαδι δῆμος ὁ Αροαδι τῷ Αριηλ δῆμος ὁ Αριηλι 27 οὗτοι δῆμοι υἰῶν Γαδ ἕξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 28 υἱοὶ Ασηρ κατὰ δήμους αὐτῶν τῷ Ιαμιν δῆμος ὁ Ιαμινι τῷ Ιεσου δῆμος ὁ Ιεσουι τῷ Βαρια δῆμος ὁ Βαριαῖ 29 τῷ Χοβερ δῆμος ὁ Χοβερι τῷ Μελχιηλ δῆμος ὁ Μελχιηλι 30 καὶ τὸ ὄνομα θυγατρὸς Ασηρ Σαρα 31 οὗτοι δῆμοι Ασηρ ἕξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τρεῖς καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 32 υἱοὶ Ιωσηφ κατὰ δήμους αὐτῶν Μανασση καὶ Εφραιμ 33 υἱοὶ Μανασση τῷ Μαχιρ δῆμος ὁ Μαχιρι καὶ Μαχιρ ἐγέννησεν τὸν Γαλααδ τῷ Γαλααδ δῆμος ὁ Γαλααδι 34 καὶ οὗτοι υἱοὶ Γαλααδ τῷ Αχιεζερ δῆμος ὁ Αχιεζερι τῷ Χελεγ δῆμος ὁ Χελεγι 35 τῷ Εσρηηλ δῆμος ὁ Εσρηηλι τῷ Συχεμ δῆμος ὁ Συχεμι 36 τῷ Συμαερ δῆμος ὁ Συμαερι καὶ τῷ Οφερ δῆμος ὁ Οφερι 37 καὶ τῷ Σαλπααδ υἱῷ Οφερ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ υἱοὶ ἀλλ' ἡ θυγατέρες καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπααδ Μαλα καὶ Νουα καὶ Εγλα καὶ Μελχα καὶ Θερσα 38 οὗτοι δῆμοι Μανασση ἕξ ἐπισκέψεως αὐτῶν δύο καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι 39 καὶ οὗτοι υἱοὶ Εφραιμ τῷ Σουταλα δῆμος ὁ Σουταλαῖ τῷ Ταναχ δῆμος ὁ Ταναχι 40 οὗτοι υἱοὶ Σουταλα τῷ Εδεν δῆμος ὁ Εδενι 41 οὗτοι δῆμοι Εφραιμ ἕξ ἐπισκέψεως αὐτῶν δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι οὗτοι δῆμοι υἰῶν Ιωσηφ κατὰ δήμους αὐτῶν 42 υἱοὶ Βενιαμιν κατὰ δήμους αὐτῶν τῷ Βαλε δῆμος ὁ Βαλεῖ τῷ Ασυβηρ δῆμος ὁ Ασυβηρι τῷ Ιαχιραν δῆμος ὁ Ιαχιρανι 43 τῷ Σωφαν δῆμος ὁ Σωφανι 44 καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Βαλε Αδαρ καὶ Νοεμαν τῷ Αδαρ

δῆμος ὁ Αδαρι τῷ Νοεμαν δῆμος ὁ Νοεμανι 45 οὗτοι
υἱοὶ Βενιαμιν κατὰ δήμους αὐτῶν ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν
πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι 46 καὶ
υἱοὶ Δαν κατὰ δήμους αὐτῶν τῷ Σαμι δῆμος ὁ Σαμι οὗτοι
δῆμοι Δαν κατὰ δήμους αὐτῶν 47 πάντες οἱ δῆμοι Σαμι
κατ' ἐπισκοπὴν αὐτῶν τέσσαρες καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες
καὶ τετρακόσιοι 48 υἱοὶ Νεφθαλι κατὰ δήμους αὐτῶν τῷ
Ασηλ δῆμος ὁ Ασηλι τῷ Γαυνι δῆμος ὁ Γαυνι 49 τῷ Ιεσερ
δῆμος ὁ Ιεσερι τῷ Σελλημ δῆμος ὁ Σελλημι 50 οὗτοι δῆμοι
Νεφθαλι ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν πέντε καὶ τεσσαράκοντα
χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 51 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν
Ισραηλ ἑξακόσιοι χιλιάδες καὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ
τριάκοντα 52 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
53 τούτοις μερισθήσεται ἡ γῆ κληρονομεῖν ἐξ ἀριθμοῦ
ὀνομάτων 54 τοῖς πλείοσιν πλεονάσεις τὴν κληρονομίαν
καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσεις τὴν κληρονομίαν αὐτῶν
ἐκάστω καθὼς ἐπεσκέπησαν δοθήσεται ἡ κληρονομία
αὐτῶν 55 διὰ κλήρων μερισθήσεται ἡ γῆ τοῖς ὀνόμασιν
κατὰ φυλὰς πατριῶν αὐτῶν κληρονομήσουσιν 56 ἐκ
τοῦ κλήρου μεριεῖς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν ἀνά μέσον
πολλῶν καὶ ὀλίγων 57 καὶ υἱοὶ Λευι κατὰ δήμους αὐτῶν
τῷ Γεδσων δῆμος ὁ Γεδσωνι τῷ Κααθ δῆμος ὁ Κααθι τῷ
Μεραρι δῆμος ὁ Μεραρι 58 οὗτοι δῆμοι υἱῶν Λευι δῆμος
ὁ Λοβενι δῆμος ὁ Χεβρωνι δῆμος ὁ Κορε καὶ δῆμος ὁ
Μουσι καὶ Κααθ ἐγέννησεν τὸν Αμραμ 59 καὶ τὸ ὄνομα
τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ιωχαβεδ θυγάτηρ Λευι ἣ ἔτεκεν
τούτους τῷ Λευι ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἔτεκεν τῷ Αμραμ τὸν
Ααρων καὶ Μωυσῆν καὶ Μαριαμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν 60
καὶ ἐγεννήθησαν τῷ Ααρων ὃ τε Ναδαβ καὶ Αβιουδ καὶ

Ελεαζαρ καὶ Ἰθαμαρ **61** καὶ ἀπέθανεν Ναδαβ καὶ Αβιουδ ἐν τῷ προσφέρειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἔναντι κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα **62** καὶ ἐγενήθησαν ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τρεῖς καὶ εἴκοσι χιλιάδες πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω οὐ γὰρ συνεπεσκέπησαν ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραηλ ὅτι οὐ δίδοται αὐτοῖς κληρὸς ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραηλ **63** καὶ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις Μωυσῆ καὶ Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως οἱ ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐν Αραβωθ Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχω **64** καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἦν ἄνθρωπος τῶν ἐπεσκεμμένων ὑπὸ Μωυσῆ καὶ Ααρων οὓς ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα **65** ὅτι εἶπεν κύριος αὐτοῖς θανάτῳ ἀποθανοῦνται ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς πλὴν Χαλεβ υἱὸς Ἰεφοννη καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη

27 καὶ προσελθοῦσαι αἱ θυγατέρες Σαλπααδ υἱοῦ Οφερ υἱοῦ Γαλααδ υἱοῦ Μαχίρ τοῦ δήμου Μανασση τῶν υἱῶν Ἰωσηφ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν Μαλα καὶ Νουα καὶ Εγλα καὶ Μελχα καὶ Θερσα **2** καὶ στᾶσαι ἔναντι Μωυσῆ καὶ ἔναντι Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων καὶ ἔναντι πάσης συναγωγῆς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγουσιν **3** ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ αὐτὸς οὐκ ἦν ἐν μέσῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ἐπισυστάσης ἔναντι κυρίου ἐν τῇ συναγωγῇ Κορε ὅτι διὰ ἁμαρτίαν αὐτοῦ ἀπέθανεν καὶ υἱοὶ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ **4** μὴ ἐξαλειφθῆτω τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ μέσου τοῦ δήμου αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱὸς δότε ἡμῖν κατάσχεσιν ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς ἡμῶν **5** καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν ἔναντι κυρίου **6** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **7** ὀρθῶς

θυγατέρες Σαλπααδ λελαλήκασιν δόμα δώσεις αὐταῖς
κατάσχεσιν κληρονομίας ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς αὐτῶν
καὶ περιθήσεις τὸν κληρον τοῦ πατρὸς αὐτῶν αὐταῖς **8**
καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ λαλήσεις λέγων ἄνθρωπος ἐὰν
ἀποθάνῃ καὶ υἱὸς μὴ ᾖ αὐτῷ περιθήσετε τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ **9** ἐὰν δὲ μὴ ᾖ θυγάτηρ αὐτῷ
δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ **10** ἐὰν δὲ μὴ
ᾖσιν αὐτῷ ἀδελφοὶ δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **11** ἐὰν δὲ μὴ ᾖσιν ἀδελφοὶ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ οἰκείῳ τῷ ἔγγιστα
αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ κληρονομήσει τὰ αὐτοῦ καὶ
ἔσται τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ δικαίωμα κρίσεως καθὰ
συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **12** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ ἐν τῷ πέραν τοῦτο ὄρος
Ναβαυ καὶ ἴδε τὴν γῆν Χανααν ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς
Ἰσραηλ ἐν κατασχέςσει **13** καὶ ὄψει αὐτὴν καὶ προστεθήσῃ
πρὸς τὸν λαόν σου καὶ σύ καθὰ προσετέθη Ααρων ὁ
ἀδελφός σου ἐν Ὄρ τῷ ὄρει **14** διότι παρέβητε τὸ ρῆμά
μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν ἐν τῷ ἀντιπίπτειν τὴν συναγωγὴν
ἀγιάσαι με οὐχ ἠγιάσατέ με ἐπὶ τῷ ὕδατι ἔναντι αὐτῶν
τοῦτό ἐστιν ὕδωρ ἀντιλογίας Καδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν **15**
καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς κύριον **16** ἐπισκεψάσθω κύριος ὁ
θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς
συναγωγῆς ταύτης **17** ὅστις ἐξελεύσεται πρὸ προσώπου
αὐτῶν καὶ ὅστις εἰσελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ
ὅστις ἐξάξει αὐτούς καὶ ὅστις εἰσάξει αὐτούς καὶ οὐκ
ἔσται ἡ συναγωγὴ κυρίου ὡσεὶ πρόβατα οἷς οὐκ ἔστιν
ποιμὴν **18** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
λαβὲ πρὸς σεαυτὸν τὸν Ἰησοῦν υἱὸν Ναυη ἄνθρωπον ὃς

ἔχει πνεῦμα ἐν ἑαυτῷ καὶ ἐπιθήσεις τὰς χεῖράς σου ἐπ' αὐτόν **19** καὶ στήσεις αὐτόν ἔναντι Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐντελῆ αὐτῷ ἔναντι πάσης συναγωγῆς καὶ ἐντελῆ περὶ αὐτοῦ ἔναντίον αὐτῶν **20** καὶ δώσεις τῆς δόξης σου ἐπ' αὐτόν ὅπως ἂν εἰσακούσωσιν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ **21** καὶ ἔναντι Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως στήσεται καὶ ἐπερωτήσουσιν αὐτόν τὴν κρίσιν τῶν δήλων ἔναντι κυρίου ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ ἐξελεύσονται καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ εἰσελεύσονται αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ὁμοθυμαδὸν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή **22** καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος καὶ λαβὼν τὸν Ἰησοῦν ἔστησεν αὐτόν ἔναντίον Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἔναντι πάσης συναγωγῆς **23** καὶ ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν καὶ συνέστησεν αὐτόν καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆϊ

28 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς λέγων τὰ δῶρά μου δόματά μου καρπώματά μου εἰς ὁσμὴν εὐωδίας διατηρήσετε προσφέρειν ἔμοι ἐν ταῖς ἑορταῖς μου **3** καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς ταῦτα τὰ καρπώματα ὅσα προσάξετε κυρίῳ ἄμνους ἐνιαυσίους ἀμώμους δύο τὴν ἡμέραν εἰς ὄλοκαύτωσιν ἐνδελεχῶς **4** τὸν ἄμνον τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρῶτον καὶ τὸν ἄμνον τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἑσπέραν **5** καὶ ποιήσεις τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμίδαλιν εἰς θυσίαν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἰν **6** ὄλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ ἢ γενομένη ἐν τῷ ὄρει Σινα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ **7** καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἰν τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ ἐν τῷ ἀγίῳ σπείσεις σπονδὴν σικερα κυρίῳ **8** καὶ τὸν ἄμνον τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς

ἐσπέραν κατὰ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσετε εἰς ὄσμὴν εὐωδίας κυρίῳ **9** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσάξετε δύο ἄμνους ἐνιαυσίους ἀμώμους καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν καὶ σπονδὴν **10** ὀλοκαύτωμα σαββάτων ἐν τοῖς σαββάτοις ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντὸς καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ **11** καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ μόσχους ἐκ βοῶν δύο καὶ κριὸν ἓνα ἄμνους ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους **12** τρία δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ **13** δέκατον σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ θυσίαν ὄσμὴν εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ **14** ἡ σπονδὴ αὐτῶν τὸ ἥμισυ τοῦ ἰν ἔσται τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ τὸ τρίτον τοῦ ἰν ἔσται τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ καὶ τὸ τέταρτον τοῦ ἰν ἔσται τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ οἴνου τοῦτο ὀλοκαύτωμα μῆνα ἐκ μηνὸς εἰς τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ **15** καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας κυρίῳ ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντὸς ποιηθήσεται καὶ ἡ σπονδὴ αὐτοῦ **16** καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς πασχα κυρίῳ **17** καὶ τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε **18** καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη ἐπίκλητος ἀγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε **19** καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα καρπώματα κυρίῳ μόσχους ἐκ βοῶν δύο κριὸν ἓνα ἑπτὰ ἄμνους ἐνιαυσίους ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν **20** καὶ ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ **21** δέκατον δέκατον ποιήσεις τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ τοῖς

ἑπτὰ ἀμνοῖς **22** καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν **23** πλην τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντὸς τῆς πρωινῆς ὃ ἔστιν ὀλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ **24** ταῦτα κατὰ ταῦτα ποιήσετε τὴν ἡμέραν εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμέρας δῶρον κάρπωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ ἐπὶ τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διὰ παντὸς ποιήσεις τὴν σπονδὴν αὐτοῦ **25** καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἀγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ **26** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν νέων ὅταν προσφέρητε θυσίαν νέαν κυρίῳ τῶν ἑβδομάδων ἐπὶ κλητος ἀγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε **27** καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ μόσχους ἕκ βοῶν δύο κριὸν ἓνα ἑπτὰ ἀμνοὺς ἑνιαυσίους ἀμώμους **28** ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ **29** δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς **30** καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν **31** πλην τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διὰ παντός καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν ποιήσετέ μοι ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν

29 καὶ τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ μιᾶ τοῦ μηνὸς ἐπὶ κλητος ἀγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἡμέρα σημασίας ἔσται ὑμῖν **2** καὶ ποιήσετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ μόσχον ἓνα ἕκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνοὺς ἑνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους **3** ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ **4** δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς **5** καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν **6** πλην τῶν ὀλοκαυτωμάτων τῆς νομηνίας καὶ αἱ θυσίαι

αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τὸ
διὰ παντός καὶ αἰ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν
κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ 7
καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου ἐπὶ κλητος ἀγία ἔσται
ὑμῖν καὶ κακώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ πᾶν ἔργον οὐ
ποιήσετε 8 καὶ προσοίσετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν
εὐωδίας καρπώματα κυρίῳ μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν
ἓνα ἄμνου ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν 9 ἡ
θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ τρία
δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ
10 δέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ εἰς τοὺς ἑπτὰ ἄμνους
11 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας ἐξιλάσασθαι
περὶ ὑμῶν πλὴν τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας τῆς ἐξιλάσεως καὶ ἡ
ὀλοκαύτωσις ἡ διὰ παντός ἡ θυσία αὐτῆς καὶ ἡ σπονδὴ
αὐτῆς κατὰ τὴν σύγκρισιν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κάρπωμα
κυρίῳ 12 καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ
ἑβδόμου τούτου ἐπὶ κλητος ἀγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον
λατρευτὸν οὐ ποιήσετε καὶ ἐορτάσετε αὐτὴν ἐορτὴν κυρίῳ
ἑπτὰ ἡμέρας 13 καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα καρπώματα
εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ μόσχους ἐκ
βοῶν τρεῖς καὶ δέκα κριοὺς δύο ἄμνους ἐνιαυσίους δέκα
τέσσαρας ἄμωμοι ἔσονται 14 αἰ θυσίαι αὐτῶν σεμίδαλις
ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ
τοῖς τρισκαίδεκα μόσχοις καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ
ἐπὶ τοὺς δύο κριοὺς 15 δέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ
ἐνὶ ἐπὶ τοὺς τέσσαρας καὶ δέκα ἄμνους 16 καὶ χίμαρον
ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως
τῆς διὰ παντός αἰ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν
17 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ μόσχους δώδεκα κριοὺς

δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους 18
ἢ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ
τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ
τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 19 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ
ἀμαρτίας πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἰ
θυσίαι αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν 20 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
μόσχους ἕνδεκα κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας
καὶ δέκα ἀμώμους 21 ἢ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν
τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν
αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 22 καὶ χίμαρον ἕξ
αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς
διὰ παντός αἰ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν 23
τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ μόσχους δέκα κριοὺς δύο ἀμνοὺς
ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους 24 αἰ θυσίαι
αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς
καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν
αὐτῶν 25 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας πλὴν
τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἰ θυσίαι αὐτῶν
καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν 26 τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ μόσχους
ἑννέα κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα
ἀμώμους 27 αἰ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς
μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν
αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 28 καὶ χίμαρον ἕξ
αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ
παντός αἰ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν 29 τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ἕκτῃ μόσχους ὀκτώ κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δέκα
τέσσαρας ἀμώμους 30 αἰ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ
αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ
ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 31 καὶ χίμαρον

ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας πλήν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς
διὰ παντός αἰ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν **32**
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ μόσχους ἑπτὰ κριοὺς δύο ἀμνοὺς
ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους **33** αἰ θυσίαι
αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς
καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν
αὐτῶν **34** καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας πλήν
τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἰ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἰ
σπονδαὶ αὐτῶν **35** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον ἔσται
ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ **36** καὶ
προσάξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας καρπώματα
κυρίῳ μόσχον ἓνα κριὸν ἓνα ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ
ἀμώμους **37** αἰ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν τῷ
μόσχῳ καὶ τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν
κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν **38** καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα
περὶ ἀμαρτίας πλήν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἰ
θυσίαι αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν **39** ταῦτα ποιήσετε
κυρίῳ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν πλήν τῶν εὐχῶν ὑμῶν καὶ τὰ
ἐκούσια ὑμῶν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰς θυσίας
ὑμῶν καὶ τὰς σπονδὰς ὑμῶν καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν **40**
καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα
ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆϊ

30 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν
φυλῶν Ἰσραὴλ λέγων τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξεν κύριος
2 ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς ἂν εὕξηται εὐχὴν κυρίῳ ἢ
ὁμόση ὄρκον ἢ ὀρίσηται ὀρισμῷ περὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ οὐ
βεβηλώσει τὸ ῥῆμα αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ ποιήσει **3** ἐὰν δὲ γυνὴ εὕξηται εὐχὴν
κυρίῳ ἢ ὀρίσηται ὀρισμὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς

έν τῇ νεότητι αὐτῆς 4 καὶ ἀκούσῃ ὁ πατήρ αὐτῆς τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὀρισμοὺς αὐτῆς οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῆς ὁ πατήρ καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ πάντες οἱ ὀρισμοὶ οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μενοῦσιν αὐτῇ 5 ἔὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ πατήρ αὐτῆς ἢ ἂν ἡμέρα ἀκούσῃ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὀρισμοὺς οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς οὐ στήσονται καὶ κύριος καθαρῶς αὐτήν ὅτι ἀνένευσεν ὁ πατήρ αὐτῆς 6 ἔὰν δὲ γενομένη γένηται ἀνδρὶ καὶ αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ κατὰ τὴν διαστολὴν τῶν χειλέων αὐτῆς οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς 7 καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ ἢ ἂν ἡμέρα ἀκούσῃ καὶ οὕτως στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς στήσονται 8 ἔὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἢ ἂν ἡμέρα ἀκούσῃ πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς οὐ μενοῦσιν ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀνένευσεν ἀπ' αὐτῆς καὶ κύριος καθαρῶς αὐτήν 9 καὶ εὐχὴ χήρας καὶ ἐκβεβλημένης ὅσα ἂν εὔξῃται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μενοῦσιν αὐτῇ 10 ἔὰν δὲ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἡ εὐχὴ αὐτῆς ἢ ὁ ὀρισμὸς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μεθ' ὄρκου 11 καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ καὶ μὴ ἀνανεύσῃ αὐτῇ καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ πάντες οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς στήσονται κατ' αὐτῆς 12 ἔὰν δὲ περιελὼν περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἢ ἂν ἡμέρα ἀκούσῃ πάντα ὅσα ἔὰν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς κατὰ τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τοὺς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς οὐ μενεῖ αὐτῇ ὁ

άνηρ αὐτῆς περιεῖλεν καὶ κύριος καθαρίσει αὐτήν **13** πᾶσα εὐχή καὶ πᾶς ὄρκος δεσμοῦ κακῶσαι ψυχὴν ὁ άνήρ αὐτῆς στήσει αὐτῇ καὶ ὁ άνήρ αὐτῆς περιελεῖ **14** ἐὰν δὲ σιωπῶν παρασιωπήσῃ αὐτῇ ἡμέραν ἕξ ἡμέρας καὶ στήσει αὐτῇ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὀρισμοὺς τοὺς ἐπ' αὐτῆς στήσει αὐτῇ ὅτι ἐσιώπησεν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἤκουσεν **15** ἐὰν δὲ περιελῶν περιέλη αὐτῆς μετὰ τὴν ἡμέραν ἣν ἤκουσεν καὶ λήμψεται τὴν ἀμαρτίαν αὐτοῦ **16** ταῦτα τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ ἀνὰ μέσον άνδρῶν καὶ γυναικῶν αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πατρῶν καὶ θυγατρῶν ἐν νεότητι ἐν οἴκῳ πατρῶς

31 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** ἐκδίκησιν τὴν ἐκδίκησιν υἱῶν Ἰσραηλ ἐκ τῶν Μαδιανιτῶν καὶ ἔσχατον προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου **3** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν λέγων ἐξοπλίσατε ἐξ ὑμῶν άνδρας παρατάξασθαι ἔναντι κυρίου ἐπὶ Μαδιαν ἀποδοῦναι ἐκδίκησιν παρὰ τοῦ κυρίου τῇ Μαδιαν **4** χιλίους ἐκ φυλῆς χιλίους ἐκ φυλῆς ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραηλ ἀποστείλατε παρατάξασθαι **5** καὶ ἐξηρίθμησαν ἐκ τῶν χιλιάδων Ἰσραηλ χιλίους ἐκ φυλῆς δώδεκα χιλιάδες ἐνωπλισμένοι εἰς παράταξιν **6** καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς χιλίους ἐκ φυλῆς χιλίους ἐκ φυλῆς σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ Φινεες υἱὸν Ελεαζαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως καὶ τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ αἱ σάλπιγγες τῶν σημασιῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν **7** καὶ παρετάξαντο ἐπὶ Μαδιαν καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν **8** καὶ τοὺς βασιλεῖς Μαδιαν ἀπέκτειναν ἅμα τοῖς τραυματίαις αὐτῶν καὶ τὸν Ευιν καὶ τὸν Σουρ καὶ τὸν Ροκομ καὶ τὸν Ουρ καὶ τὸν Ροβοκ πέντε βασιλεῖς Μαδιαν καὶ τὸν

Βαλααμ υἷὸν Βεωρ ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ σὺν τοῖς τραυματαῖαις αὐτῶν **9** καὶ ἐπρονόμεισαν τὰς γυναῖκας Μαδιαν καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ πάντα τὰ ἔγκτητα αὐτῶν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐπρονόμεισαν **10** καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν τὰς ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν καὶ τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρί **11** καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν προνομήν καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους **12** καὶ ἤγαγον πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ελεαζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκῦλα καὶ τὴν προνομήν εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Αραβωθ Μωαβ ἣ ἔστιν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχω **13** καὶ ἐξῆλθεν Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἔξω τῆς παρεμβολῆς **14** καὶ ὠργίσθη Μωυσῆς ἐπὶ τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους τοῖς ἐρχομένοις ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου **15** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς ἴνα τί ἐζωγρήσατε πᾶν θῆλυ **16** αὐταὶ γὰρ ἦσαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ τὸ ῥῆμα Βαλααμ τοῦ ἀποστῆσαι καὶ ὑπεριδεῖν τὸ ῥῆμα κυρίου ἕνεκεν Φογωρ καὶ ἐγένετο ἡ πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ κυρίου **17** καὶ νῦν ἀποκτείνετε πᾶν ἄρσενικὸν ἐν πάσῃ τῇ ἀπαρτίᾳ καὶ πᾶσαν γυναῖκα ἣτις ἔγνωκεν κοίτην ἄρσενος ἀποκτείνετε **18** πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῶν γυναικῶν ἣτις οὐκ οἶδεν κοίτην ἄρσενος ζωγρήσατε αὐτάς **19** καὶ ὑμεῖς παρεμβάλετε ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡμέρας πᾶς ὁ ἀνελὼν καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ τετρωμένου ἀγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ὑμεῖς καὶ ἡ αἰχμαλωσία ὑμῶν **20** καὶ πᾶν περίβλημα καὶ πᾶν σκεῦος δερμάτινον

καὶ πᾶσαν ἐργασίαν ἐξ αἰγείας καὶ πᾶν σκεῦος ξύλινον ἀφαγνιεῖτε **21** καὶ εἶπεν Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου τοῦτο τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου ὃ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **22** πλὴν τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μολίβου καὶ κασσιτέρου **23** πᾶν πρᾶγμα ὃ διελεύσεται ἐν πυρὶ καὶ καθαρισθήσεται ἀλλ' ἢ τῷ ὕδατι τοῦ ἀγνισμοῦ ἀγνισθήσεται καὶ πάντα ὅσα ἐὰν μὴ διαπορεύηται διὰ πυρός διελεύσεται δι' ὕδατος **24** καὶ πλυνεῖσθε τὰ ἱμάτια τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ καθαρισθήσεσθε καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν παρεμβολήν **25** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **26** λαβὲ τὸ κεφάλαιον τῶν σκύλων τῆς αἰχμαλωσίας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους σὺ καὶ Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῆς συναγωγῆς **27** καὶ διελεῖτε τὰ σκύλα ἀνὰ μέσον τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπορευομένων εἰς τὴν παράταξιν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης συναγωγῆς **28** καὶ ἀφελεῖτε τέλος κυρίῳ παρὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παράταξιν μίαν ψυχὴν ἀπὸ πεντακοσίων ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν αἰγῶν **29** καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσου αὐτῶν λήμψεσθε καὶ δώσεις Ελεαζαρ τῷ ἱερεῖ τὰς ἀπαρχὰς κυρίου **30** καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσου τοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήμψη ἕνα ἀπὸ τῶν πενήκοντα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσιν τὰς φυλακὰς ἐν τῇ σκηνῇ κυρίου **31** καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς καθὰ συνέταξεν

κύριος τῷ Μωυσῆ 32 καὶ ἐγενήθη τὸ πλεόνασμα τῆς
προνομῆς ὃ ἐπρονόμεισαν οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἀπὸ
τῶν προβάτων ἑξακόσiai χιλιάδες καὶ ἑβδομήκοντα καὶ
πέντε χιλιάδες 33 καὶ βόες δύο καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες
34 καὶ ὄνοι μία καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες 35 καὶ ψυχαὶ
ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν γυναικῶν αἱ οὐκ ἔγνωσαν κοίτην
ἀνδρὸς πᾶσαι ψυχαὶ δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες 36 καὶ
ἐγενήθη τὸ ἡμίσευμα ἡ μερὶς τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὸν
πόλεμον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβάτων τριακόσiai καὶ
τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσiai 37
καὶ ἐγένετο τὸ τέλος κυρίῳ ἀπὸ τῶν προβάτων ἑξακόσiai
ἑβδομήκοντα πέντε 38 καὶ βόες ἕξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες
καὶ τὸ τέλος κυρίῳ δύο καὶ ἑβδομήκοντα 39 καὶ ὄνοι
τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσioi καὶ τὸ τέλος κυρίῳ
εἶς καὶ ἑξήκοντα 40 καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἑκκαίδεκα
χιλιάδες καὶ τὸ τέλος αὐτῶν κυρίῳ δύο καὶ τριάκοντα
ψυχαὶ 41 καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς τὸ τέλος κυρίῳ τὸ ἀφαίρεμα
τοῦ θεοῦ Ελεάζαρ τῷ ἱερεῖ καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ
Μωυσῆ 42 ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ἰσραηλ οὓς
διεῖλεν Μωυσῆς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν 43
καὶ ἐγένετο τὸ ἡμίσευμα τὸ τῆς συναγωγῆς ἀπὸ τῶν
προβάτων τριακόσiai χιλιάδες καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ
ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσiai 44 καὶ βόες ἕξ καὶ τριάκοντα
χιλιάδες 45 ὄνοι τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσioi 46
καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἕξ καὶ δέκα χιλιάδες 47 καὶ ἔλαβεν
Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ἰσραηλ τὸ ἕν ἀπὸ
τῶν πενήκοντα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν
καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσιν τὰς
φυλακὰς τῆς σκηνῆς κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος

τῷ Μωυσῆ 48 καὶ προσῆλθον πρὸς Μωυσῆν πάντες οἱ
καθεσταμένοι εἰς τὰς χιλιαρχίας τῆς δυνάμεως χιλίαρχοι
καὶ ἑκατόνταρχοι 49 καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν οἱ παῖδες σου
εἰλήφασιν τὸ κεφάλαιον τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν
τῶν παρ' ἡμῶν καὶ οὐ διαπεφώνηκεν ἀπ' αὐτῶν οὐδὲ εἷς
50 καὶ προσενηνόχαμεν τὸ δῶρον κυρίῳ ἀνὴρ ὃ εὗρεν
σκεῦος χρυσοῦν χλιδῶνα καὶ ψέλιον καὶ δακτύλιον καὶ
περιδέξιον καὶ ἐμπλόκιον ἐξιλάσασθαι περὶ ἡμῶν ἔναντι
κυρίου 51 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς
τὸ χρυσίον παρ' αὐτῶν πᾶν σκεῦος εἰργασμένον 52 καὶ
ἐγένετο πᾶν τὸ χρυσίον τὸ ἀφαίρεμα ὃ ἀφεῖλον κυρίῳ
ἕξ καὶ δέκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ πεντήκοντα
σίκλοι παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων
53 καὶ οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐπρονόμευσαν ἕκαστος
ἑαυτῷ 54 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ
χρυσίον παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων
καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
μνημόσυνον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι κυρίου

32 καὶ κτήνη πλῆθος ἦν τοῖς υἱοῖς Ρουβην καὶ τοῖς
υἱοῖς Γαδ πλῆθος σφόδρα καὶ εἶδον τὴν χώραν Ἰαζηρ
καὶ τὴν χώραν Γαλααδ καὶ ἦν ὁ τόπος τόπος κτήνεσιν 2
καὶ προσελθόντες οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ εἶπαν
πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ελεαζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς
ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς λέγοντες 3 Αταρωθ καὶ Δαιβων
καὶ Ἰαζηρ καὶ Ναμβρα καὶ Εσεβων καὶ Ελεαλη καὶ Σεβαμα
καὶ Ναβαυ καὶ Βαιαν 4 τὴν γῆν ἣν παρέδωκεν κύριος
ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ γῆ κτηνοτρόφος ἐστίν καὶ
τοῖς παισίν σου κτήνη ὑπάρχει 5 καὶ ἔλεγον εἰ εὕρομεν
χάριν ἐνώπιόν σου δοθήτω ἡ γῆ αὕτη τοῖς οἰκέταις σου

έν κατασχέσει καὶ μὴ διαβιβάσης ἡμᾶς τὸν Ἰορδάνην **6**
καὶ εἶπεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γαδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ρουβην
οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν πορεύονται εἰς πόλεμον καὶ ὑμεῖς
καθήσεσθε αὐτοῦ **7** καὶ ἵνα τί διαστρέφετε τὰς διανοίας
τῶν υἱῶν Ἰσραηλ μὴ διαβῆναι εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος
δίδωσιν αὐτοῖς **8** οὐχ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν ὅτε
ἀπέστειλα αὐτοὺς ἐκ Καδης Βαρνη κατανοῆσαι τὴν γῆν **9**
καὶ ἀνέβησαν Φάραγμα βότρυος καὶ κατενόησαν τὴν γῆν
καὶ ἀπέστησαν τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ὅπως μὴ
εἰσέλθωσιν εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκεν κύριος αὐτοῖς **10** καὶ
ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὤμοσεν
λέγων **11** εἰ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἐξ
Αἰγύπτου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω οἱ ἐπιστάμενοι τὸ
κακὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τῷ Ἀβρααμ καὶ
Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ οὐ γὰρ συνεπηκολούθησαν ὀπίσω μου **12**
πλὴν Χαλεβ υἱὸς Ἰεφοννη ὁ διακεχωρισμένος καὶ Ἰησοῦς
ὁ τοῦ Ναυη ὅτι συνεπηκολούθησεν ὀπίσω κυρίου **13** καὶ
ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ καὶ κατερρόμβευσεν
αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη ἕως ἐξανηλώθη
πᾶσα ἡ γενεὰ οἱ ποιοῦντες τὰ πονηρὰ ἔναντι κυρίου
14 ἰδοὺ ἀνέστητε ἀντὶ τῶν πατέρων ὑμῶν σύστρεμμα
ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν προσθεῖναι ἔτι ἐπὶ τὸν θυμὸν
τῆς ὀργῆς κυρίου ἐπὶ Ἰσραηλ **15** ὅτι ἀποστραφήσεσθε
ἀπ' αὐτοῦ προσθεῖναι ἔτι καταλιπεῖν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ
καὶ ἀνομήσετε εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν ταύτην **16**
καὶ προσῆλθον αὐτῷ καὶ ἔλεγον ἐπαύλεις προβάτων
οἰκοδομήσωμεν ὧδε τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν καὶ πόλεις ταῖς
ἀποσκευαῖς ἡμῶν **17** καὶ ἡμεῖς ἐνοπλισάμενοι προφυλακὴ
πρότεροι τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἕως ἂν ἀγάγωμεν αὐτοὺς

εἰς τὸν ἑαυτῶν τόπον καὶ κατοικήσει ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν
ἐν πόλεσιν τετειχισμέναις διὰ τοὺς κατοικοῦντας τὴν
γῆν **18** οὐ μὴ ἀποστραφῶμεν εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν ἕως
ἂν καταμερισθῶσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἕκαστος εἰς τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ **19** καὶ οὐκέτι κληρονομήσωμεν ἐν
αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐπέκεινα ὅτι
ἀπέχομεν τοὺς κλήρους ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου
ἐν ἀνατολαῖς **20** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς ἐὰν
ποιήσητε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐὰν ἐξοπλίσησθε ἔναντι
κυρίου εἰς πόλεμον **21** καὶ παρελεύσεται ὑμῶν πᾶς ὀπλίτης
τὸν Ἰορδάνην ἔναντι κυρίου ἕως ἂν ἐκτριβῆ ὁ ἐχθρὸς
αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ **22** καὶ κατακυριευθῆ ἡ γῆ
ἔναντι κυρίου καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστραφήσεσθε καὶ ἔσεσθε
ἄθῳοι ἔναντι κυρίου καὶ ἀπὸ Ἰσραηλ καὶ ἔσται ἡ γῆ αὕτη
ὑμῖν ἐν κατασχέσει ἔναντι κυρίου **23** ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε
οὕτως ἀμαρτήσεσθε ἔναντι κυρίου καὶ γνώσεσθε τὴν
ἀμαρτίαν ὑμῶν ὅταν ὑμᾶς καταλάβῃ τὰ κακά **24** καὶ
οἰκοδομήσετε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις τῇ ἀποσκευῇ ὑμῶν
καὶ ἐπαύλεις τοῖς κτήνεσιν ὑμῶν καὶ τὸ ἐκπορευόμενον
ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν ποιήσετε **25** καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ
Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ πρὸς Μωυσῆν λέγοντες οἱ παῖδες
σου ποιήσουσιν καθὰ ὁ κύριος ἡμῶν ἐντέλλεται **26** ἡ
ἀποσκευὴ ἡμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη
ἡμῶν ἔσονται ἐν ταῖς πόλεσιν Γαλααδ **27** οἱ δὲ παῖδες σου
παρελεύσονται πάντες ἐνωπλισμένοι καὶ ἐκτεταγμένοι
ἔναντι κυρίου εἰς τὸν πόλεμον ὃν τρόπον ὁ κύριος λέγει
28 καὶ συνέστησεν αὐτοῖς Μωυσῆς Ἐλεαζαρ τὸν ἱερέα
καὶ Ἰησοῦν υἱὸν Ναυη καὶ τοὺς ἄρχοντας πατριῶν τῶν
φυλῶν Ἰσραηλ **29** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς ἐὰν

διαβῶσιν οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ μεθ' ὑμῶν τὸν
Ιορδάνην πᾶς ἐνωπλισμένος εἰς πόλεμον ἔναντι κυρίου
καὶ κατακυριεύσητε τῆς γῆς ἀπέναντι ὑμῶν καὶ δώσετε
αὐτοῖς τὴν γῆν Γαλααδ ἐν κατασχέσει 30 ἐὰν δὲ μὴ
διαβῶσιν ἐνωπλισμένοι μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔναντι
κυρίου καὶ διαβιβάσετε τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς
γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν πρότερα ὑμῶν εἰς γῆν
Χανααν καὶ συγκατακληρονομηθήσονται ἐν ὑμῖν ἐν τῇ
γῇ Χανααν 31 καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ
Γαδ λέγοντες ὅσα ὁ κύριος λέγει τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ
οὕτως ποιήσομεν 32 ἡμεῖς διαβησόμεθα ἐνωπλισμένοι
ἔναντι κυρίου εἰς γῆν Χανααν καὶ δώσετε τὴν κατάσχεσιν
ἡμῖν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου 33 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς
Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γαδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ρουβην καὶ τῷ
ἡμίσει φυλῆς Μανασση υἱῶν Ιωσηφ τὴν βασιλείαν Σηων
βασιλέως Αμορραίων καὶ τὴν βασιλείαν Ωγ βασιλέως
τῆς Βασαν τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις σὺν τοῖς ὄριοις αὐτῆς
πόλεις τῆς γῆς κύκλῳ 34 καὶ ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γαδ τὴν
Δαιβων καὶ τὴν Αταρωθ καὶ τὴν Αροηρ 35 καὶ τὴν Σωφαρ
καὶ τὴν Ιαζηρ καὶ ὕψωσαν αὐτὰς 36 καὶ τὴν Ναμβραν καὶ
τὴν Βαιθαραν πόλεις ὄχυράς καὶ ἐπαύλεις προβάτων 37
καὶ οἱ υἱοὶ Ρουβην ᾠκοδόμησαν τὴν Εσεβων καὶ Ελεαλη
καὶ Καριαθαιμ 38 καὶ τὴν Βεελμεων περικεκυκλωμένας
καὶ τὴν Σεβαμα καὶ ἐπωνόμασαν κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν
τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων ἃς ᾠκοδόμησαν 39 καὶ ἐπορεύθη
υἱὸς Μαχिर υἱοῦ Μανασση εἰς Γαλααδ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν
καὶ ἀπώλεσεν τὸν Αμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ 40
καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς τὴν Γαλααδ τῷ Μαχिर υἱῷ Μανασση
καὶ κατώκησεν ἐκεῖ 41 καὶ Ιαῖρ ὁ τοῦ Μανασση ἐπορεύθη

καὶ ἔλαβεν τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπαύλεις Ἰαῖρ 42 καὶ Ναβαυ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν τὴν Κανααθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς Ναβωθ ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ

33 καὶ οὗτοι σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ὡς ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ααρων 2 καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς τὰς ἀπάρσεις αὐτῶν καὶ τοὺς σταθμοὺς αὐτῶν διὰ ῥήματος κυρίου καὶ οὗτοι σταθμοὶ τῆς πορείας αὐτῶν 3 ἀπῆραν ἐκ Ραμεσση τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τῆ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τῆ ἐπαύριον τοῦ πασχα ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐν χειρὶ ὑψηλῆ ἑναντίον πάντων τῶν Αἰγυπτίων 4 καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἔθαπτον ἐξ αὐτῶν τοὺς τεθνηκότας πάντας οὓς ἐπάταξεν κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐποίησεν τὴν ἐκδίκησιν κύριος 5 καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐκ Ραμεσση παρενέβαλον εἰς Σοκχωθ 6 καὶ ἀπῆραν ἐκ Σοκχωθ καὶ παρενέβαλον εἰς Βουθαν ὃ ἐστὶν μέρος τι τῆς ἐρήμου 7 καὶ ἀπῆραν ἐκ Βουθαν καὶ παρενέβαλον ἐπὶ στόμα Εἴρωθ ὃ ἐστὶν ἀπέναντι Βεελσεφων καὶ παρενέβαλον ἀπέναντι Μαγδώλου 8 καὶ ἀπῆραν ἀπέναντι Εἴρωθ καὶ διέβησαν μέσον τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν διὰ τῆς ἐρήμου αὐτοὶ καὶ παρενέβαλον ἐν Πικρίαῖς 9 καὶ ἀπῆραν ἐκ Πικριῶν καὶ ἦλθον εἰς Αἶλιμ καὶ ἐν Αἶλιμ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ παρὰ τὸ ὕδωρ 10 καὶ ἀπῆραν ἐξ Αἶλιμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθρὰν 11 καὶ ἀπῆραν ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἔρημον Σιν 12 καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σιν

καὶ παρενέβαλον εἰς Ραφακα **13** καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραφακα
καὶ παρενέβαλον ἐν Αἰλους **14** καὶ ἀπῆραν ἐξ Αἰλους
καὶ παρενέβαλον ἐν Ραφιδιν καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῷ λαῷ
πιεῖν ἐκεῖ **15** καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραφιδιν καὶ παρενέβαλον ἐν
τῇ ἐρήμῳ Σινα **16** καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σινα καὶ
παρενέβαλον ἐν Μνήμασιν τῆς ἐπιθυμίας **17** καὶ ἀπῆραν
ἐκ Μνημάτων ἐπιθυμίας καὶ παρενέβαλον ἐν Ασηρωθ
18 καὶ ἀπῆραν ἐξ Ασηρωθ καὶ παρενέβαλον ἐν Ραθαμα
19 καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραθαμα καὶ παρενέβαλον ἐν Ρεμμων
Φαρες **20** καὶ ἀπῆραν ἐκ Ρεμμων Φαρες καὶ παρενέβαλον
ἐν Λεμωνα **21** καὶ ἀπῆραν ἐκ Λεμωνα καὶ παρενέβαλον
εἰς Δεσσα **22** καὶ ἀπῆραν ἐκ Δεσσα καὶ παρενέβαλον εἰς
Μακελλαθ **23** καὶ ἀπῆραν ἐκ Μακελλαθ καὶ παρενέβαλον
εἰς Σαφαρ **24** καὶ ἀπῆραν ἐκ Σαφαρ καὶ παρενέβαλον εἰς
Χαραδαθ **25** καὶ ἀπῆραν ἐκ Χαραδαθ καὶ παρενέβαλον εἰς
Μακηλωθ **26** καὶ ἀπῆραν ἐκ Μακηλωθ καὶ παρενέβαλον
εἰς Κατααθ **27** καὶ ἀπῆραν ἐκ Κατααθ καὶ παρενέβαλον
εἰς Ταραθ **28** καὶ ἀπῆραν ἐκ Ταραθ καὶ παρενέβαλον εἰς
Ματεκκα **29** καὶ ἀπῆραν ἐκ Ματεκκα καὶ παρενέβαλον εἰς
Σελμωνα **30** καὶ ἀπῆραν ἐκ Σελμωνα καὶ παρενέβαλον
εἰς Μασσουρουθ **31** καὶ ἀπῆραν ἐκ Μασσουρουθ καὶ
παρενέβαλον εἰς Βαναια **32** καὶ ἀπῆραν ἐκ Βαναια καὶ
παρενέβαλον εἰς τὸ ὄρος Γαδγαδ **33** καὶ ἀπῆραν ἐκ τοῦ
ὄρους Γαδγαδ καὶ παρενέβαλον εἰς Ετεβαθα **34** καὶ ἀπῆραν
ἐξ Ετεβαθα καὶ παρενέβαλον εἰς Εβρωνα **35** καὶ ἀπῆραν
ἐξ Εβρωνα καὶ παρενέβαλον εἰς Γεσιωνγαβερ **36** καὶ
ἀπῆραν ἐκ Γεσιωνγαβερ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ
Σιν καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σιν καὶ παρενέβαλον εἰς
τὴν ἔρημον Φαραν αὕτη ἐστὶν Καδης **37** καὶ ἀπῆραν ἐκ

Καδης καὶ παρενέβαλον εἰς Ωρ τὸ ὄρος πλησίον γῆς Εδωμ
38 καὶ ἀνέβη Ααρων ὁ ἱερεὺς διὰ προστάγματος κυρίου καὶ
ἀπέθανεν ἐκεῖ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν
υἱῶν Ἰσραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ μιᾶ
τοῦ μηνός 39 καὶ Ααρων ἦν τριῶν καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν
ἔτων ὅτε ἀπέθνησκεν ἐν Ωρ τῷ ὄρει 40 καὶ ἀκούσας ὁ
Χανανις βασιλεὺς Αραδ καὶ οὗτος κατώκει ἐν γῆ Χανααν
ὅτε εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ 41 καὶ ἀπῆραν ἐξ Ωρ
τοῦ ὄρους καὶ παρενέβαλον εἰς Σελμωνα 42 καὶ ἀπῆραν
ἐκ Σελμωνα καὶ παρενέβαλον εἰς Φινω 43 καὶ ἀπῆραν
ἐκ Φινω καὶ παρενέβαλον εἰς Ωβωθ 44 καὶ ἀπῆραν ἐξ
Ωβωθ καὶ παρενέβαλον ἐν Γαι ἐν τῷ πέραν ἐπὶ τῶν ὀρίων
Μωαβ 45 καὶ ἀπῆραν ἐκ Γαι καὶ παρενέβαλον εἰς Δαιβων
Γαδ 46 καὶ ἀπῆραν ἐκ Δαιβων Γαδ καὶ παρενέβαλον ἐν
Γελμων Δεβλαθαιμ 47 καὶ ἀπῆραν ἐκ Γελμων Δεβλαθαιμ
καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Αβαριμ ἀπέναντι Ναβαυ
48 καὶ ἀπῆραν ἀπὸ ὀρέων Αβαριμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ
δυσμῶν Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχω 49 καὶ
παρανέβαλον παρὰ τὸν Ἰορδάνην ἀνὰ μέσον Αισιμωθ ἕως
Βελσαττιμ κατὰ δυσμὰς Μωαβ 50 καὶ ἐλάλησεν κύριος
πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ δυσμῶν Μωαβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην
κατὰ Ἰεριχω λέγων 51 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν
Χανααν 52 καὶ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ
γῆ πρὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἐξαρεῖτε τὰς σκοπιάς αὐτῶν
καὶ πάντα τὰ εἰδῶλα τὰ χωνευτὰ αὐτῶν ἀπολεῖτε αὐτὰ
καὶ πάσας τὰς στήλας αὐτῶν ἐξαρεῖτε 53 καὶ ἀπολεῖτε
πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν καὶ κατοικήσετε ἐν
αὐτῇ ὑμῖν γὰρ δέδωκα τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ 54

καὶ κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ κατὰ φυλὰς ὑμῶν τοῖς πλείοσιν πληθυνεῖτε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσετε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν εἰς ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ αὐτοῦ ἔσται κατὰ φυλὰς πατριῶν ὑμῶν κληρονομήσετε 55 ἐὰν δὲ μὴ ἀπολέσητε τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἔσται οὓς ἐὰν καταλίπητε ἐξ αὐτῶν σκόλοπες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ βολίδες ἐν ταῖς πλευραῖς ὑμῶν καὶ ἐχθρεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐφ' ἣν ὑμεῖς κατοικήσετε 56 καὶ ἔσται καθότι διεγνώκειν ποιῆσαι αὐτοῦ ποιήσω ὑμῖν

34 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε εἰς τὴν γῆν Χανααν αὕτη ἔσται ὑμῖν εἰς κληρονομίαν γῆ Χανααν σὺν τοῖς ὀρίοις αὐτῆς 3 καὶ ἔσται ὑμῖν τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ ἐρήμου Σιν ἕως ἐχόμενον Ἐδωμ καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ὄρια πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης τῆς ἀλυκῆς ἀπὸ ἀνατολῶν 4 καὶ κυκλώσει ὑμᾶς τὰ ὄρια ἀπὸ λιβὸς πρὸς ἀνάβασιν Ἀκραβιν καὶ παρελεύσεται Σεννα καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ πρὸς λίβα Καδης τοῦ Βαρνη καὶ ἐξελεύσεται εἰς ἔπαυλιν Ἀραδ καὶ παρελεύσεται Ἀσεμωνα 5 καὶ κυκλώσει τὰ ὄρια ἀπὸ Ἀσεμωνα χειμάρρουν Αἰγύπτου καὶ ἔσται ἡ διέξοδος ἡ θάλασσα 6 καὶ τὰ ὄρια τῆς θαλάσσης ἔσται ὑμῖν ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὀριεῖ τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὄρια τῆς θαλάσσης 7 καὶ τοῦτο ἔσται τὰ ὄρια ὑμῖν πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τὸ ὄρος τὸ ὄρος 8 καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸ ὄρος καταμετρήσετε αὐτοῖς εἰσπορευομένων εἰς Ἐμαθ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ τὰ ὄρια Σαραδα 9 καὶ ἐξελεύσεται τὰ

ὄρια Δεφρωνα καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ Ἀσερναιν τοῦτο
ἔσται ὑμῖν ὄρια ἀπὸ βορρᾶ **10** καὶ καταμετρήσετε ὑμῖν
αὐτοῖς τὰ ὄρια ἀνατολῶν ἀπὸ Ἀσερναιν Σεπφαμα **11** καὶ
καταβήσεται τὰ ὄρια ἀπὸ Σεπφαμ Ἀρβηλα ἀπὸ ἀνατολῶν
ἐπὶ πηγᾶς καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια Βηλα ἐπὶ νώτου
θαλάσσης Χεναρα ἀπὸ ἀνατολῶν **12** καὶ καταβήσεται τὰ
ὄρια ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην καὶ ἔσται ἡ διέξοδος θάλασσα ἡ
ἀλυκὴ αὕτη ἔσται ὑμῖν ἡ γῆ καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς κύκλῳ **13**
καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων αὕτη
ἡ γῆ ἦν κατακληρονομήσετε αὐτήν μετὰ κλήρου ὃν
τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆι δοῦναι αὐτήν ταῖς
ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση **14** ὅτι
ἔλαβεν φυλὴ υἱῶν Ρουβην καὶ φυλὴ υἱῶν Γαδ κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση ἀπέλαβον
τοὺς κλήρους αὐτῶν **15** δύο φυλαὶ καὶ ἥμισυ φυλῆς
ἔλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ
Ἱεριχω ἀπὸ νότου κατ' ἀνατολᾶς **16** καὶ ἐλάλησεν κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων **17** ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν
οἱ κληρονομήσουσιν ὑμῖν τὴν γῆν Ἐλεαζαρ ὁ ἱερεὺς
καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη **18** καὶ ἄρχοντα ἓνα ἐκ φυλῆς
λήμψεσθε κατακληρονομήσαι ὑμῖν τὴν γῆν **19** καὶ ταῦτα
τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῆς φυλῆς Ἰουδα Χαλεβ υἱὸς
Ἰεφοννη **20** τῆς φυλῆς Συμεων Σαλαμιηλ υἱὸς Ἐμιουδ **21**
τῆς φυλῆς Βενιαμιν Ἐλδαδ υἱὸς Χασλων **22** τῆς φυλῆς
Δαν ἄρχων Βακχιρ υἱὸς Ἐγλι **23** τῶν υἱῶν Ἰωσηφ φυλῆς
υἱῶν Μανασση ἄρχων Ἀνιηλ υἱὸς Ουφι **24** τῆς φυλῆς
υἱῶν Ἐφραιμ ἄρχων Καμουηλ υἱὸς Σαβαθα **25** τῆς φυλῆς
Ζαβουλων ἄρχων Ἐλισαφαν υἱὸς Φαρναχ **26** τῆς φυλῆς
υἱῶν Ἰσσαχαρ ἄρχων Φαλτιηλ υἱὸς Οζα **27** τῆς φυλῆς υἱῶν

Ἀσπρ ἄρχων Ἀχιωρ υἱὸς Σελεμι 28 τῆς φυλῆς Νεφθαλι
ἄρχων Φαδαηλ υἱὸς Βεναμιουδ 29 οὗτοι οἷς ἐνετείλατο
κύριος καταμερίσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ἐν γῆ Χανααν

35 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ δυσμῶν
Μωαβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἰεριχω λέγων 2 σύνταξον
τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ δώσουσιν τοῖς Λευίταις ἀπὸ τῶν
κλήρων κατασχέσεως αὐτῶν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ
προάστεια τῶν πόλεων κύκλῳ αὐτῶν δώσουσιν τοῖς
Λευίταις 3 καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ πόλεις κατοικεῖν καὶ
τὰ ἀφορίσματα αὐτῶν ἔσται τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν καὶ
πᾶσι τοῖς τετράποσιν αὐτῶν 4 καὶ τὰ συγκυροῦντα τῶν
πόλεων ἅς δώσετε τοῖς Λευίταις ἀπὸ τείχους τῆς πόλεως
καὶ ἔξω δισχιλίους πήχεις κύκλῳ 5 καὶ μετρήσεις ἔξω τῆς
πόλεως τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς δισχιλίους πήχεις καὶ
τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα δισχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλίτος
τὸ πρὸς θάλασσαν δισχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ
πρὸς βορρᾶν δισχιλίους πήχεις καὶ ἡ πόλις μέσον τούτου
ἔσται ὑμῖν καὶ τὰ ὄμορα τῶν πόλεων 6 καὶ τὰς πόλεις
δώσετε τοῖς Λευίταις τὰς ἕξ πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων
ἅς δώσετε φεύγειν ἐκεῖ τῷ φονεύσαντι καὶ πρὸς ταύταις
τεσσαράκοντα καὶ δύο πόλεις 7 πάσας τὰς πόλεις δώσετε
τοῖς Λευίταις τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ πόλεις ταύτας
καὶ τὰ προάστεια αὐτῶν 8 καὶ τὰς πόλεις ἅς δώσετε
ἀπὸ τῆς κατασχέσεως υἱῶν Ἰσραηλ ἀπὸ τῶν τὰ πολλὰ
πολλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐλάττω ἕκαστος κατὰ
τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἣν κληρονομήσουσιν δώσουσιν
ἀπὸ τῶν πόλεων τοῖς Λευίταις 9 καὶ ἐλάλησεν κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων 10 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην

εἰς γῆν Χανααν **11** καὶ διαστελεῖτε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις
φυγαδευτήρια ἔσται ὑμῖν φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτὴν πᾶς
ὁ πατάξας ψυχὴν ἀκουσίως **12** καὶ ἔσονται αἱ πόλεις
ὑμῖν φυγαδευτήρια ἀπὸ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα καὶ οὐ μὴ
ἀποθάνῃ ὁ φονεύων ἕως ἂν στῆ ἔναντι τῆς συναγωγῆς
εἰς κρίσιν **13** καὶ αἱ πόλεις ἃς δώσετε τὰς ἕξ πόλεις
φυγαδευτήρια ἔσονται ὑμῖν **14** τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε
ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε
ἐν γῆ Χανααν **15** φυγάδιον ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ
τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ὑμῖν ἔσονται
αἱ πόλεις αὗται εἰς φυγαδευτήριον φυγεῖν ἐκεῖ παντὶ
πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως **16** ἐὰν δὲ ἐν σκεύει σιδήρου
πατάξῃ αὐτόν καὶ τελευτήσῃ φονευτῆς ἔστιν θανάτῳ
θανατούσθῳ ὁ φονευτῆς **17** ἐὰν δὲ ἐν λίθῳ ἐκ χειρός
ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ πατάξῃ αὐτόν καὶ ἀποθάνῃ
φονευτῆς ἔστιν θανάτῳ θανατούσθῳ ὁ φονευτῆς **18** ἐὰν
δὲ ἐν σκεύει ξυλίνῳ ἐκ χειρός ἐξ οὗ ἀποθανεῖται ἐν
αὐτῷ πατάξῃ αὐτόν καὶ ἀποθάνῃ φονευτῆς ἔστιν θανάτῳ
θανατούσθῳ ὁ φονευτῆς **19** ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα οὗτος
ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ὅταν συναντήσῃ αὐτῷ οὗτος
ἀποκτενεῖ αὐτόν **20** ἐὰν δὲ δι' ἔχθραν ὤσῃ αὐτόν καὶ
ἐπιρρίψῃ ἐπ' αὐτόν πᾶν σκεῦος ἐξ ἐνέδρου καὶ ἀποθάνῃ
21 ἢ διὰ μῆνιν ἐπάταξεν αὐτόν τῇ χειρὶ καὶ ἀποθάνῃ
θανάτῳ θανατούσθῳ ὁ πατάξας φονευτῆς ἔστιν θανάτῳ
θανατούσθῳ ὁ φονεύων ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἀποκτενεῖ
τὸν φονεύσαντα ἐν τῷ συναντήσῃ αὐτῷ **22** ἐὰν δὲ ἐξάπινα
οὐ δι' ἔχθραν ὤσῃ αὐτόν ἢ ἐπιρρίψῃ ἐπ' αὐτόν πᾶν σκεῦος
οὐκ ἐξ ἐνέδρου **23** ἢ παντὶ λίθῳ ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν
αὐτῷ οὐκ εἰδώς καὶ ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτόν καὶ ἀποθάνῃ αὐτὸς

δὲ οὐκ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἦν οὐδὲ ζητῶν κακοποιῆσαι αὐτόν
24 καὶ κρινεῖ ἢ συναγωγή ἀνά μέσον τοῦ πατάξαντος καὶ
ἀνά μέσον τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα κατὰ τὰ κρίματα
ταῦτα 25 καὶ ἐξελεῖται ἢ συναγωγή τὸν φονεύσαντα ἀπὸ
τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα καὶ ἀποκαταστήσουσιν αὐτόν
ἢ συναγωγή εἰς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου αὐτοῦ οὗ
κατέφυγεν καὶ κατοικήσει ἐκεῖ ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς
ὁ μέγας ὃν ἔχρισαν αὐτόν τῷ ἐλαίῳ τῷ ἀγίῳ 26 ἔὰν δὲ
ἐξόδῳ ἐξέλθῃ ὁ φονεύσας τὰ ὅρια τῆς πόλεως εἰς ἣν
κατέφυγεν ἐκεῖ 27 καὶ εὔρη αὐτόν ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα
ἕξω τῶν ὁρίων τῆς πόλεως καταφυγῆς αὐτοῦ καὶ φονεῦσῃ
ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα τὸν φονεύσαντα οὐκ ἔνοχος ἐστίν
28 ἐν γὰρ τῇ πόλει τῆς καταφυγῆς κατοικεῖτω ἕως ἂν
ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἱερέα
τὸν μέγαν ἐπαναστραφήσεται ὁ φονεύσας εἰς τὴν γῆν τῆς
κατασχέσεως αὐτοῦ 29 καὶ ἔσται ταῦτα ὑμῖν εἰς δικαίωμα
κρίματος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις
ὑμῶν 30 πᾶς πατάξας ψυχὴν διὰ μαρτύρων φονεύσεις
τὸν φονεύσαντα καὶ μάρτυς εἷς οὐ μαρτυρήσει ἐπὶ ψυχὴν
ἀποθανεῖν 31 καὶ οὐ λήμψεσθε λύτρα περὶ ψυχῆς παρὰ
τοῦ φονεύσαντος τοῦ ἐνόχου ὄντος ἀναιρεθῆναι θανάτῳ
γὰρ θανατωθήσεται 32 οὐ λήμψεσθε λύτρα τοῦ φυγεῖν
εἰς πόλιν τῶν φυγαδευτηρίων τοῦ πάλιν κατοικεῖν ἐπὶ
τῆς γῆς ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας 33 καὶ οὐ μὴ
φονοκτονήσητε τὴν γῆν εἰς ἣν ὑμεῖς κατοικεῖτε τὸ γὰρ
αἷμα τοῦτο φονοκτονεῖ τὴν γῆν καὶ οὐκ ἐξίλασθήσεται ἡ
γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ' αὐτῆς ἀλλ' ἐπὶ
τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχέοντος 34 καὶ οὐ μινεῖτε τὴν γῆν
ἐφ' ἧς κατοικεῖτε ἐπ' αὐτῆς ἐφ' ἧς ἐγὼ κατασκηνώσω ἐν

ὕμῖν ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος κατασκηνῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν
Ισραηλ

36 καὶ προσῆλθον οἱ ἄρχοντες φυλῆς υἱῶν Γαλααδ υἱοῦ
Μαχίρ υἱοῦ Μανασσῆ ἐκ τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰωσηφ καὶ
ἐλάλησαν ἔναντι Μωυσῆ καὶ ἔναντι Ελεαζάρ τοῦ ἱερέως
καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων οἴκων πατριῶν υἱῶν Ἰσραηλ **2**
καὶ εἶπαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐνετείλατο κύριος ἀποδοῦναι
τὴν γῆν τῆς κληρονομίας ἐν κλήρῳ τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ
καὶ τῷ κυρίῳ συνέταξεν κύριος δοῦναι τὴν κληρονομίαν
Σαλπααδ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ **3**
καὶ ἔσονται ἐνὶ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραηλ γυναῖκες καὶ
ἀφαιρεθήσεται ὁ κλῆρος αὐτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως τῶν
πατέρων ἡμῶν καὶ προστεθήσεται εἰς κληρονομίαν τῆς
φυλῆς οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες καὶ ἐκ τοῦ κλήρου τῆς
κληρονομίας ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται **4** ἐὰν δὲ γένηται ἡ
ἄφεςις τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ προστεθήσεται ἡ κληρονομία
αὐτῶν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς οἷς ἂν γένωνται
γυναῖκες καὶ ἀπὸ τῆς κληρονομίας φυλῆς πατριᾶς ἡμῶν
ἀφαιρεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν **5** καὶ ἐνετείλατο
Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ διὰ προστάγματος κυρίου
λέγων οὕτως φυλὴ υἱῶν Ἰωσηφ λέγουσιν **6** τοῦτο τὸ
ῥῆμα ὃ συνέταξεν κύριος ταῖς θυγατράσιν Σαλπααδ λέγων
οὗ ἄρέσκει ἐναντίον αὐτῶν ἔστωσαν γυναῖκες πλὴν ἐκ
τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἔστωσαν γυναῖκες **7** καὶ
οὐχὶ περιστραφήσεται κληρονομία τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ἀπὸ
φυλῆς ἐπὶ φυλὴν ὅτι ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ τῆς φυλῆς
τῆς πατριᾶς αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ **8**
καὶ πᾶσα θυγάτηρ ἀγχιστεύουσα κληρονομίαν ἐκ τῶν
φυλῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἐνὶ τῶν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς

αὐτῆς ἔσονται γυναῖκες ἵνα ἀγχιστεύσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ
ἕκαστος τὴν κληρονομίαν τὴν πατρικὴν αὐτοῦ **9** καὶ οὐ
περιστραφήσεται κληῖρος ἐκ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν ἑτέραν ἀλλὰ
ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ
υἱοὶ Ἰσραηλ **10** ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος Μωυσῆ οὕτως
ἐποίησαν θυγατέρες Σαλπααδ **11** καὶ ἐγένοντο Θερσα
καὶ Εγλα καὶ Μελχα καὶ Νουα καὶ Μααλα θυγατέρες
Σαλπααδ τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτῶν **12** ἐκ τοῦ δήμου τοῦ
Μανασση υἱῶν Ἰωσηφ ἐγενήθησαν γυναῖκες καὶ ἐγένετο
ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν φυλὴν δήμου τοῦ πατρὸς
αὐτῶν **13** αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ
κρίματα ἃ ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἐπὶ δυσμῶν
Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχω

Δευτερονόμιον

1 οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησεν Μωυσῆς παντὶ Ἰσραηλ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸς δυσμαῖς πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς ἀνά μέσον Φαραν Τοφολ καὶ Λοβον καὶ Αὐλων καὶ καταχρύσεια **2** ἕνδεκα ἡμερῶν ἐν Χωρηβ ὁδὸς ἐπ' ὄρος Σηιρ ἕως Καδης Βαρνη **3** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐλάλησεν Μωυσῆς πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραηλ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύριος αὐτῷ πρὸς αὐτούς **4** μετὰ τὸ πατάξαι Σηων βασιλέα Ἀμορραίων τὸν κατοικήσαντα ἐν Εσεβων καὶ Ωγ βασιλέα τῆς Βασαν τὸν κατοικήσαντα ἐν Ἀσταρωθ καὶ ἐν Εδραῖν **5** ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῆ Μωαβ ἤρξατο Μωυσῆς διασαφῆσαι τὸν νόμον τοῦτον λέγων **6** κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Χωρηβ λέγων ἰκανούσθω ὑμῖν κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ **7** ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς ὄρος Ἀμορραίων καὶ πρὸς πάντας τοὺς περιοίκους Ἀραβα εἰς ὄρος καὶ πεδῖον καὶ πρὸς λίβα καὶ παραλίαν γῆν Χαναanaίων καὶ Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου Εὐφράτου **8** ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν εἰσπορευθέντες κληρονομήσατε τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν τῷ Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς **9** καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς **10** κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει **11** κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθεῖη ὑμῖν ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν **12** πῶς δυνήσομαι μόνος

φέρειν τὸν κόπον ὑμῶν καὶ τὴν ὑπόστασιν ὑμῶν καὶ τὰς ἀντιλογίας ὑμῶν 13 δότε ἑαυτοῖς ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς εἰς τὰς φυλάς ὑμῶν καὶ καταστήσω ἐφ' ὑμῶν ἡγουμένους ὑμῶν 14 καὶ ἀπεκρίθητέ μοι καὶ εἶπατε καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας ποιῆσαι 15 καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν 16 καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν καὶ κρίνατε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρῶν καὶ ἀνὰ μέσον ἀδελφοῦ καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ 17 οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου ὅτι ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ ἐστίν καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν σκληρὸν ᾖ ἀφ' ὑμῶν ἀνοίσετε αὐτὸ ἐπ' ἐμέ καὶ ἀκούσομαι αὐτό 18 καὶ ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πάντας τοὺς λόγους οὓς ποιήσετε 19 καὶ ἀπάραντες ἐκ Χωρηβ ἐπορεύθημεν πᾶσαν τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἣν εἶδετε ὁδὸν ὄρους τοῦ Ἀμορραίου καθότι ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν καὶ ἦλθομεν ἕως Καδης Βαρνη 20 καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἦλθατε ἕως τοῦ ὄρους τοῦ Ἀμορραίου ὃ ὁ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν 21 ἴδετε παραδέδωκεν ὑμῖν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν γῆν ἀναβάντες κληρονομήσατε ὃν τρόπον εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμῖν μὴ φοβεῖσθε μηδὲ δειλιάσητε 22 καὶ προσήλθατέ μοι πάντες καὶ εἶπατε ἀποστείλωμεν ἄνδρας προτέρους ἡμῶν

καὶ ἐφοδευσάτωσαν ἡμῖν τὴν γῆν καὶ ἀναγγειλάτωσαν ἡμῖν ἀπόκρισιν τὴν ὁδὸν δι' ἧς ἀναβησόμεθα ἐν αὐτῇ καὶ τὰς πόλεις εἰς ἃς εἰσπορευσόμεθα εἰς αὐτάς 23 καὶ ἤρυσεν ἐναντίον μου τὸ ῥῆμα καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν δώδεκα ἄνδρας ἄνδρα ἓνα κατὰ φυλὴν 24 καὶ ἐπιστραφέντες ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος καὶ ἦλθον ἕως Φάραγγος βότρυος καὶ κατεσκόπευσαν αὐτήν 25 καὶ ἐλάβοσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς γῆς καὶ κατήνεγκαν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἔλεγον ἀγαθὴ ἡ γῆ ἦν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν 26 καὶ οὐκ ἠθελήσατε ἀναβῆναι καὶ ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν 27 καὶ διεγογγύζετε ἐν ταῖς σκηναῖς ὑμῶν καὶ εἶπατε διὰ τὸ μισεῖν κύριον ἡμᾶς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου παραδοῦναι ἡμᾶς εἰς χεῖρας Ἀμορραίων ἐξολεθρεῦσαι ἡμᾶς 28 ποῦ ἡμεῖς ἀναβαίνομεν οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν ἀπέστησαν ὑμῶν τὴν καρδίαν λέγοντες ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ἡμῶν καὶ πόλεις μεγάλαι καὶ τετειχισμέναι ἕως τοῦ οὐρανοῦ ἀλλὰ καὶ υἱοὺς γιγάντων ἐωράκαμεν ἐκεῖ 29 καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς μὴ πτήξητε μηδὲ φοβηθῆτε ἀπ' αὐτῶν 30 κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου ὑμῶν αὐτὸς συνεκπολεμήσει αὐτοὺς μεθ' ὑμῶν κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ 31 καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἦν εἶδετε ὡς ἐτροφοφόρησέν σε κύριος ὁ θεὸς σου ὡς εἴ τις τροφοφορήσει ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἣν ἐπορεύθητε ἕως ἦλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον 32 καὶ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ οὐκ ἐνεπιστεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν 33 ὃς προπορεύεται πρότερος ὑμῶν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκλέγεσθαι ὑμῖν τόπον ὁδηγῶν ὑμᾶς ἐν πυρὶ νυκτὸς δεικνύων ὑμῖν τὴν ὁδὸν καθ' ἣν

πορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐν νεφέλῃ ἡμέρας 34 καὶ ἤκουσεν κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν καὶ παροξυνθεὶς ὤμοσεν λέγων 35 εἰ ὄψεται τις τῶν ἀνδρῶν τούτων τὴν ἀγαθὴν ταύτην γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν 36 πλὴν Χαλεβ υἱὸς Ιεφοννη οὗτος ὄψεται αὐτήν καὶ τούτῳ δώσω τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐπέβη καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διὰ τὸ προσκεῖσθαι αὐτὸν τὰ πρὸς κύριον 37 καὶ ἐμοὶ ἐθυμώθη κύριος δι' ὑμᾶς λέγων οὐδὲ σὺ οὐ μὴ εἰσέλθῃς ἐκεῖ 38 Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη ὁ παρεστηκώς σοι οὗτος εἰσελεύσεται ἐκεῖ αὐτὸν κατίσχυσον ὅτι αὐτὸς κατακληρονομήσει αὐτήν τῷ Ισραηλ 39 καὶ πᾶν παιδίον νέον ὅστις οὐκ οἶδεν σήμερον ἀγαθὸν ἢ κακόν οὗτοι εἰσελεύσονται ἐκεῖ καὶ τούτοις δώσω αὐτήν καὶ αὐτοὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν 40 καὶ ὑμεῖς ἐπιστραφέντες ἐστρατοπεδεύσατε εἰς τὴν ἔρημον ὁδὸν τὴν ἐπὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης 41 καὶ ἀπεκρίθητέ μοι καὶ εἶπατε ἡμάρτομεν ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμεῖς ἀναβάντες πολεμήσομεν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος τὰ σκεύη τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ καὶ συναθροισθέντες ἀνεβαίνετε εἰς τὸ ὄρος 42 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με εἰπὸν αὐτοῖς οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ μὴ πολεμήσετε οὐ γὰρ εἰμι μεθ' ὑμῶν καὶ οὐ μὴ συντριβῆτε ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν 43 καὶ ἐλάλησα ὑμῖν καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου καὶ παρέβητε τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ παραβιασάμενοι ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος 44 καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμορραῖος ὁ κατοικῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ εἰς συνάντησιν ὑμῖν καὶ κατεδίωξαν ὑμᾶς ὡς εἰ ποιήσαισαν αἱ μέλισσαι καὶ ἐτίτρωσκον ὑμᾶς ἀπὸ Σηιρ ἕως Ερμα 45 καὶ καθίσαντες ἐκλαίετε ἔναντι κυρίου καὶ οὐκ εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς ὑμῶν οὐδὲ προσέσχεν

ὕμῖν **46** καὶ ἐνεκάθησθε ἐν Καδης ἡμέρας πολλὰς ὅσας ποτὲ ἡμέρας ἐνεκάθησθε

2 καὶ ἐπιστραφέντες ἀπήραμεν εἰς τὴν ἔρημον ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθρὰν ὃν τρόπον ἐλάλησεν κύριος πρὸς με καὶ ἐκυκλώσαμεν τὸ ὄρος τὸ Σηιρ ἡμέρας πολλὰς **2** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με **3** ἱκανούσθω ὑμῖν κυκλοῦν τὸ ὄρος τοῦτο ἐπιστράφητε οὖν ἐπὶ βορρᾶν **4** καὶ τῷ λαῷ ἔντειλαι λέγων ὑμεῖς παραπορεύεσθε διὰ τῶν ὀρίων τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἰῶν Ησαυ οἱ κατοικοῦσιν ἐν Σηιρ καὶ φοβηθήσονται ὑμᾶς καὶ εὐλαβηθήσονται ὑμᾶς σφόδρα **5** μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον οὐ γὰρ μὴ δῶ ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν οὐδὲ βῆμα ποδός ὅτι ἐν κλήρῳ δέδωκα τοῖς υἰοῖς Ησαυ τὸ ὄρος τὸ Σηιρ **6** βρώματα ἀργυρίου ἀγοράσατε παρ' αὐτῶν καὶ φάγεσθε καὶ ὕδωρ μέτρῳ λήμψεσθε παρ' αὐτῶν ἀργυρίου καὶ πίεσθε **7** ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εὐλόγησέν σε ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου διάγνωθι πῶς διῆλθες τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη κύριος ὁ θεός σου μετὰ σοῦ οὐκ ἐπεδείθης ῥήματος **8** καὶ παρήλθομεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν υἰοὺς Ησαυ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Σηιρ παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν Αραβα ἀπὸ Αἰλων καὶ ἀπὸ Γασιωνγαβερ καὶ ἐπιστρέψαντες παρήλθομεν ὁδὸν ἔρημον Μωαβ **9** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με μὴ ἐχθραίνετε τοῖς Μωαβίταις καὶ μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον οὐ γὰρ μὴ δῶ ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν κλήρῳ τοῖς γὰρ υἰοῖς Λωτ δέδωκα τὴν Σηιρ κληρονομεῖν **10** οἱ Ομμιν πρότεροι ἐνεκάθηντο ἐπ' αὐτῆς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ ἰσχύοντες ὥσπερ οἱ Ενακιμ **11** Ραφαῖν λογισθήσονται καὶ οὗτοι ὥσπερ οἱ Ενακιμ καὶ οἱ Μωαβῖται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς

Ομμιν 12 καὶ ἐν Σηιρ ἐνεκάθητο ὁ Χορραῖος πρότερον καὶ υἱοὶ Ησαυ ἀπώλεσαν αὐτούς καὶ ἐξέτριψαν αὐτούς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ὃν τρόπον ἐποίησεν Ἰσραηλ τὴν γῆν τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἣν δέδωκεν κύριος αὐτοῖς 13 νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς καὶ παραπορεύεσθε τὴν φάραγμα Ζαρετ καὶ παρήλθομεν τὴν φάραγμα Ζαρετ 14 καὶ αἱ ἡμέραι ἃς παρεπορεύθημεν ἀπὸ Καδης Βαρνη ἕως οὗ παρήλθομεν τὴν φάραγμα Ζαρετ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἕως οὗ διέπεσεν πᾶσα γενεὰ ἀνδρῶν πολεμιστῶν ἀποθνήσκοντες ἐκ τῆς παρεμβολῆς καθότι ὤμοσεν αὐτοῖς ὁ θεός 15 καὶ ἡ χεὶρ τοῦ θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτοῖς ἐξαναλῶσαι αὐτούς ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἕως οὗ διέπεσαν 16 καὶ ἐγενήθη ἐπεὶ διέπεσαν πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἀποθνήσκοντες ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ 17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς με λέγων 18 σὺ παραπορεύσῃ σήμερον τὰ ὄρια Μωαβ τὴν Σηιρ 19 καὶ προσάξετε ἐγγὺς υἰῶν Αμμαν μὴ ἐχθραίνετε αὐτοῖς καὶ μὴ συνάψητε αὐτοῖς εἰς πόλεμον οὐ γὰρ μὴ δῶ ἀπὸ τῆς γῆς υἰῶν Αμμαν σοὶ ἐν κλήρῳ ὅτι τοῖς υἱοῖς Λωτ δέδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ 20 γῆ Ραφαῖν λογισθήσεται καὶ γὰρ ἐπ' αὐτῆς κατῶκουν οἱ Ραφαῖν τὸ πρότερον καὶ οἱ Αμμανῖται ὀνομάζουσιν αὐτούς Ζομζομμιν 21 ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ὑμῶν ὥσπερ οἱ Ενακιμ καὶ ἀπώλεσεν αὐτούς κύριος πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κατεκληρονόμησαν καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 22 ὥσπερ ἐποίησαν τοῖς υἱοῖς Ησαυ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Σηιρ ὃν τρόπον ἐξέτριψαν τὸν Χορραῖον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κατεκληρονόμησαν καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 23 καὶ οἱ Ευαῖοι οἱ κατοικοῦντες

ἐν ασηρωθ ἕως Γάζης καὶ οἱ Καππάδοκες οἱ ἐξεληθόντες ἐκ Καππαδοκίας ἐξέτριψαν αὐτούς καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν **24** νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε καὶ παρέλθατε ὑμεῖς τὴν φάραγμα Ἀρνων ἰδοὺ παραδέδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν Σηων βασιλέα Εσεβων τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ ἐνάρχου κληρονομεῖν σύναπτε πρὸς αὐτὸν πόλεμον **25** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐνάρχου δοῦναι τὸν τρόμον σου καὶ τὸν φόβον σου ἐπὶ πρόσωπον πάντων τῶν ἔθνῶν τῶν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ οἵτινες ἀκούσαντες τὸ ὄνομά σου ταραχθήσονται καὶ ὠδῖνας ἔξουσιν ἀπὸ προσώπου σου **26** καὶ ἀπέστειλα πρέσβεις ἐκ τῆς ἐρήμου Κεδαμωθ πρὸς Σηων βασιλέα Εσεβων λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων **27** παρελεύσομαι διὰ τῆς γῆς σου ἐν τῇ ὁδῷ παρελεύσομαι οὐχὶ ἐκκλινῶ δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά **28** βρώματα ἀργυρίου ἀποδώσω μοι καὶ φάγομαι καὶ ὕδωρ ἀργυρίου ἀποδώσω μοι καὶ πίομαι πλὴν ὅτι παρελεύσομαι τοῖς ποσίν **29** καθὼς ἐποίησάν μοι οἱ υἱοὶ Ησαυ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σηιρ καὶ οἱ Μωαβῖται οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀροηρ ἕως παρέλθω τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν **30** καὶ οὐκ ἠθέλησεν Σηων βασιλεὺς Εσεβων παρελθεῖν ἡμᾶς δι' αὐτοῦ ὅτι ἐσκλήρυνεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ κατίσχυσεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἵνα παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖράς σου ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ **31** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἰδοὺ ἤργμαι παραδοῦναι πρὸ προσώπου σου τὸν Σηων βασιλέα Εσεβων τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ ἔναρξαι κληρονομησαὶ τὴν γῆν αὐτοῦ **32** καὶ ἐξῆλθεν Σηων βασιλεὺς Εσεβων εἰς συνάντησιν ἡμῖν αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον Ἰασσα **33** καὶ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸ προσώπου

ἡμῶν καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ 34 καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἐξωλεθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν ἐξῆς καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν οὐ κατελίπομεν ζωγρείαν 35 πλὴν τὰ κτήνη ἐπρονομεύσαμεν καὶ τὰ σκῦλα τῶν πόλεων ἐλάβομεν 36 ἐξ Ἀροηρ ἢ ἐστὶν παρὰ τὸ χεῖλος χειμάρρου Ἀρνων καὶ τὴν πόλιν τὴν οὕσαν ἐν τῇ φάραγγι καὶ ἕως ὄρους τοῦ Γαλααδ οὐκ ἐγενήθη πόλις ἣτις διέφυγεν ἡμᾶς τὰς πάσας παρέδωκεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν 37 πλὴν εἰς γῆν υἰῶν Ἀμμων οὐ προσήλθομεν πάντα τὰ συγκυροῦντα χειμάρρου Ἰαβοκ καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ ὄρεινῃ καθότι ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

3 καὶ ἐπιστραφέντες ἀνέβημεν ὁδὸν τὴν εἰς Βασαν καὶ ἐξῆλθεν Ὡγ βασιλεὺς τῆς Βασαν εἰς συνάντησιν ἡμῖν αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Ἐδραῖν 2 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με μὴ φοβηθῆς αὐτόν ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτόν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὡσπερ ἐποίησας Σηων βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων ὃς κατώκει ἐν Ἐσεβων 3 καὶ παρέδωκεν αὐτόν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν καὶ τὸν Ὡγ βασιλέα τῆς Βασαν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπατάξαμεν αὐτόν ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ σπέρμα 4 καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οὐκ ἦν πόλις ἣν οὐκ ἐλάβομεν παρ' αὐτῶν ἐξήκοντα πόλεις πάντα τὰ περίχωρα Ἀργοβ βασιλείας Ὡγ ἐν Βασαν 5 πᾶσαι πόλεις ὄχυραί τεῖχη ὑψηλά πύλαι καὶ μοχλοὶ πλὴν τῶν πόλεων τῶν Φερεζαίων τῶν πολλῶν σφόδρα 6 ἐξωλεθρεύσαμεν

αυτούς ὡσπερ ἐποιήσαμεν τὸν Σηων βασιλέα Εσεβων καὶ ἐξωλεθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν ἐξῆς καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά 7 καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ τὰ σκῦλα τῶν πόλεων ἐπρονομεύσαμεν ἑαυτοῖς 8 καὶ ἐλάβομεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν γῆν ἐκ χειρῶν δύο βασιλέων τῶν Αμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Αρνων καὶ ἕως Αερμων 9 οἱ Φοίνικες ἐπονομάζουσιν τὸ Αερμων Σανιωρ καὶ ὁ Αμορραῖος ἐπωνόμασεν αὐτὸ Σανιρ 10 πᾶσαι πόλεις Μισωρ καὶ πᾶσα Γαλααδ καὶ πᾶσα Βασαν ἕως Σελχα καὶ Εδραῖν πόλεις βασιλείας τοῦ Ωγ ἐν τῇ Βασαν 11 ὅτι πλὴν Ωγ βασιλεὺς Βασαν κατελείφθη ἀπὸ τῶν Ραφαῖν ἰδοὺ ἡ κλίνη αὐτοῦ κλίνη σιδηρᾶ ἰδοὺ αὕτη ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν υἰῶν Αμμων ἐννέα πηχῶν τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ τεσσάρων πηχῶν τὸ εὖρος αὐτῆς ἐν πήχει ἀνδρός 12 καὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐκληρονομήσαμεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Αροηρ ἡ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάρρου Αρνων καὶ τὸ ἥμισυ ὄρους Γαλααδ καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ ἔδωκα τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ 13 καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ Γαλααδ καὶ πᾶσαν τὴν Βασαν βασιλείαν Ωγ ἔδωκα τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση καὶ πᾶσαν περίχωρον Αργοβ πᾶσαν τὴν Βασαν ἐκείνην γῆ Ραφαῖν λογισθήσεται 14 καὶ Ἰαῖρ υἱὸς Μανασση ἔλαβεν πᾶσαν τὴν περίχωρον Αργοβ ἕως τῶν ὀρίων Γαργασι καὶ Ομαχαθι ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ τὴν Βασαν Ανωθ Ἰαῖρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 15 καὶ τῷ Μαχιρ ἔδωκα τὴν Γαλααδ 16 καὶ τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ δέδωκα ἀπὸ τῆς Γαλααδ ἕως χειμάρρου Αρνων μέσον τοῦ χειμάρρου ὄριον καὶ ἕως τοῦ Ἰαβοκ ὁ χειμάρρους ὄριον τοῖς υἱοῖς Αμμων 17 καὶ ἡ Αραβα καὶ ὁ Ἰορδάνης ὄριον Μαχαναρεθ καὶ ἕως

θαλάσσης Αραβα θαλάσσης άλυκῆς ὑπὸ Ασηδωθ τὴν
Φασγα ἀνατολῶν **18** καὶ ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ λέγων κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν τὴν
γῆν ταύτην ἐν κλήρῳ ἐνοπλισάμενοι προπορεύεσθε πρὸ
προσώπου τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραηλ πᾶς δυνατός
19 πλὴν αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν καὶ τὰ
κτῆνη ὑμῶν οἶδα ὅτι πολλὰ κτῆνη ὑμῖν κατοικεῖτωσαν ἐν
ταῖς πόλεσιν ὑμῶν αἷς ἔδωκα ὑμῖν **20** ἕως ἂν καταπαύσῃ
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ὥσπερ καὶ ὑμᾶς
καὶ κατακληρονομήσουσιν καὶ οὗτοι τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ
ἐπαναστραφήσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ
ἣν ἔδωκα ὑμῖν **21** καὶ τῷ Ἰησοῖ ἐνετειλάμην ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ λέγων οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐωράκασιν πάντα ὅσα
ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι τούτοις
οὕτως ποιήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πάσας τὰς βασιλείας
ἐφ' ἃς σὺ διαβαίνεις ἐκεῖ **22** οὐ φοβηθήσεσθε ὅτι κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν αὐτὸς πολεμήσει περὶ ὑμῶν **23** καὶ ἐδεήθην
κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων **24** κύριε κύριε σὺ ἤρξω
δείξαι τῷ σῷ θεράποντι τὴν ἰσχύν σου καὶ τὴν δυνάμιν
σου καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα τὸν
ὑψηλόν τίς γάρ ἐστιν θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς
ὅστις ποιήσει καθὰ σὺ ἐποίησας καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου
25 διαβάς οὖν ὄψομαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην τὴν
οὖσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου τὸ ὄρος τοῦτο τὸ ἀγαθὸν καὶ
τὸν Ἀντιλίβανον **26** καὶ ὑπερεῖδεν κύριος ἐμὲ ἕνεκεν
ὑμῶν καὶ οὐκ εἰσήκουσέν μου καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με
ἰκανούσθω σοι μὴ προσθῆς ἔτι λαλῆσαι τὸν λόγον τοῦτον
27 ἀνάβηθι ἐπὶ κορυφὴν Λελαξευμένου καὶ ἀναβλέψας

τοῖς ὀφθαλμοῖς κατὰ θάλασσαν καὶ βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ ἰδὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ὅτι οὐ διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον **28** καὶ ἔντειλαι Ἰησοῖ καὶ κατίσχυσον αὐτὸν καὶ παρακάλεσον αὐτόν ὅτι οὗτος διαβήσεται πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου καὶ αὐτὸς κατακληρονομήσει αὐτοῖς τὴν γῆν ἣν ἐώρακας **29** καὶ ἐνεκαθήμεθα ἐν νάπη σύνεγγυς οἴκου Φογωρ

4 καὶ νῦν Ἰσραηλ ἄκουε τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν κριμάτων ὅσα ἐγὼ διδάσκω ὑμᾶς σήμερον ποιεῖν ἵνα ζητε καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν **2** οὐ προσθήσετε πρὸς τὸ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν καὶ οὐκ ἀφελεῖτε ἀπ' αὐτοῦ φυλάσσεσθε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον **3** οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐώρακασιν πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τῷ Βεελφεγωρ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὅστις ἐπορεύθη ὀπίσω Βεελφεγωρ ἐξέτριψεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐξ ὑμῶν **4** ὑμεῖς δὲ οἱ προσκείμενοι κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ζητε πάντες ἐν τῇ σήμερον **5** ἴδετε δέδειχα ὑμῖν δικαιώματα καὶ κρίσεις καθὰ ἐνετείλατό μοι κύριος ποιῆσαι οὕτως ἐν τῇ γῆ εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομεῖν αὐτήν **6** καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε ὅτι αὕτη ἡ σοφία ὑμῶν καὶ ἡ σύνεσις ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνων ὅσοι ἐὰν ἀκούσωσιν πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ ἐροῦσιν ἰδοὺ λαὸς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο **7** ὅτι ποῖον ἔθνος μέγα ᾧ ἔστιν αὐτῷ θεὸς ἐγγίζων αὐτοῖς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν αὐτὸν ἐπικαλεσώμεθα **8** καὶ ποῖον ἔθνος μέγα ᾧ ἔστιν αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίματα δίκαια κατὰ πάντα τὸν

νόμον τοῦτον ὃν ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον **9**
πρόσεχε σεαυτῷ καὶ φύλαξον τὴν ψυχὴν σου σφόδρα μὴ
ἐπιλάβῃ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί
σου καὶ μὴ ἀποστήτωσαν ἀπὸ τῆς καρδίας σου πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱούς
σου καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου **10** ἡμέραν ἦν ἔστητε
ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἐν Χωρηβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς
ἐκκλησίας ὅτε εἶπεν κύριος πρὸς με ἐκκλησίασον πρὸς με
τὸν λαόν καὶ ἀκουσάτωσαν τὰ ῥήματά μου ὅπως μάθωσιν
φοβεῖσθαί με πάσας τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς
γῆς καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν διδάξωσιν **11** καὶ προσήλθετε
καὶ ἔστητε ὑπὸ τὸ ὄρος καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ
οὐρανοῦ σκότος γνόφος θύελλα φωνὴ μεγάλη **12** καὶ
ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐκ μέσου τοῦ πυρός φωνὴν
ῥημάτων ὑμεῖς ἠκούσατε καὶ ὁμοίωμα οὐκ εἶδετε ἀλλ'
ἢ φωνήν **13** καὶ ἀνήγγειλεν ὑμῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ
ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν ποιεῖν τὰ δέκα ῥήματα καὶ ἔγραψεν
αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας **14** καὶ ἐμοὶ ἐνετείλατο
κύριος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διδάξαι ὑμᾶς δικαιώματα
καὶ κρίσεις ποιεῖν αὐτὰ ὑμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς
εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομεῖν αὐτήν **15** καὶ φυλάξεσθε
σφόδρα τὰς ψυχὰς ὑμῶν ὅτι οὐκ εἶδετε ὁμοίωμα ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἣ ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν Χωρηβ ἐν τῷ
ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός **16** μὴ ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε
ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα πᾶσαν εἰκόνα ὁμοίωμα
ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ **17** ὁμοίωμα παντὸς κτήνους τῶν
ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς ὁμοίωμα παντὸς ὀρνέου πτερωτοῦ ὃ
πέταται ὑπὸ τὸν οὐρανόν **18** ὁμοίωμα παντὸς ἕρπετοῦ ὃ
ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς ὁμοίωμα παντὸς ἰχθύος ὅσα ἐστὶν ἐν

τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς **19** καὶ μὴ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας καὶ πάντα τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ πλανηθεὶς προσκυνήσῃς αὐτοῖς καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς ἃ ἀπένειμεν κύριος ὁ θεὸς σου αὐτὰ πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ **20** ὑμᾶς δὲ ἔλαβεν ὁ θεὸς καὶ ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τῆς σιδηρᾶς ἐξ Αἰγύπτου εἶναι αὐτῷ λαὸν ἔγκληρον ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ **21** καὶ κύριος ἐθυμώθη μοι περὶ τῶν λεγομένων ὑφ' ὑμῶν καὶ ὤμοσεν ἵνα μὴ διαβῶ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον καὶ ἵνα μὴ εἰσέλθω εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ **22** ἐγὼ γὰρ ἀποθνήσκω ἐν τῇ γῆ ταύτῃ καὶ οὐ διαβαίνω τὸν Ἰορδάνην τοῦτον ὑμεῖς δὲ διαβαίνετε καὶ κληρονομήσετε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην **23** προσέχετε ὑμεῖς μὴ ἐπιλάθησθε τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἣν διέθετο πρὸς ὑμᾶς καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα πάντων ὧν συνέταξεν κύριος ὁ θεὸς σου **24** ὅτι κύριος ὁ θεὸς σου πῦρ καταναλίσκον ἐστὶν θεὸς ζηλωτῆς **25** ἐὰν δὲ γεννήσῃς υἱοὺς καὶ υἱοὺς τῶν υἱῶν σου καὶ χρονίσητε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε γλυπτὸν ὁμοίωμα παντὸς καὶ ποιήσητε τὰ πονηρὰ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν παροργίσαι αὐτόν **26** διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὅτι ἀπωλεία ἀπολεῖσθε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν οὐχὶ πολυχρονιεῖτε ἡμέρας ἐπ' αὐτῆς ἀλλ' ἡ ἐκτριβῆ ἐκτριβήσεσθε **27** καὶ διασπερεῖ κύριος ὑμᾶς ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν καὶ καταλειφθήσεσθε ὀλίγοι ἀριθμῶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς εἰσάξει κύριος ὑμᾶς ἐκεῖ **28** καὶ λατρεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις ἔργοις χειρῶν ἀνθρώπων

ξύλοις καὶ λίθοις οἳ οὐκ ὄψονται οὐδὲ μὴ ἀκούσωσιν
οὔτε μὴ φάγωσιν οὔτε μὴ ὀσφρανθῶσιν **29** καὶ ζητήσετε
ἐκεῖ κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ εὐρήσετε ὅταν ἐκζητήσητε
αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου
ἐν τῇ θλίψει σου **30** καὶ εὐρήσουσίν σε πάντες οἱ λόγοι
οὔτοι ἐπ' ἐσχάτω τῶν ἡμερῶν καὶ ἐπιστραφήσῃ πρὸς
κύριον τὸν θεόν σου καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ **31**
ὅτι θεὸς οἰκτίρμων κύριος ὁ θεὸς σου οὐκ ἐγκαταλείψει
σε οὐδὲ μὴ ἐκτρίψει σε οὐκ ἐπιλήσεται τὴν διαθήκην
τῶν πατέρων σου ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς **32** ἐπερωτήσατε
ἡμέρας προτέρας τὰς γενομένας προτέρας σου ἀπὸ τῆς
ἡμέρας ἧς ἔκτισεν ὁ θεὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ
ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ εἰ
γέγονεν κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο εἰ ἤκουσται τοιοῦτο
33 εἰ ἀκήκοεν ἔθνος φωνὴν θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος ἐκ
μέσου τοῦ πυρός ὃν τρόπον ἀκήκοας σὺ καὶ ἔζησας **34** εἰ
ἐπέiraσεν ὁ θεὸς εἰσελθὼν λαβεῖν ἑαυτῷ ἔθνος ἐκ μέσου
ἔθνους ἐν πειρασμῷ καὶ ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν καὶ ἐν
πολέμῳ καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ
ἐν ὀράμασιν μεγάλοις κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐνώπιόν σου βλέποντος **35** ὥστε
εἰδῆσαί σε ὅτι κύριος ὁ θεὸς σου οὗτος θεὸς ἐστίν καὶ
οὐκ ἔστιν ἕτι πλὴν αὐτοῦ **36** ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀκουστὴ
ἐγένετο ἡ φωνὴ αὐτοῦ παιδεῦσαί σε καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
ἔδειξέν σοι τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα καὶ τὰ ῥήματα αὐτοῦ
ἤκουσας ἐκ μέσου τοῦ πυρός **37** διὰ τὸ ἀγαπήσαι αὐτὸν
τοὺς πατέρας σου καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ'
αὐτοὺς ὑμᾶς καὶ ἐξήγαγέν σε αὐτὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ τῇ
μεγάλῃ ἐξ Αἰγύπτου **38** ἐξολεθρεῦσαι ἔθνη μεγάλα καὶ

ίσχυρότερα σου πρὸ προσώπου σου εἰσαγαγεῖν σε δοῦναί
σοι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομεῖν καθὼς ἔχεις σήμερον
39 καὶ γνώση σήμερον καὶ ἐπιστραφήσῃ τῇ διανοίᾳ ὅτι
κύριος ὁ θεὸς σου οὗτος θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ
ἐπὶ τῆς γῆς κάτω καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλην αὐτοῦ **40** καὶ
φυλάξῃ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὅσας
ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς
υἱοῖς σου μετὰ σέ ὅπως μακροήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς
ἧς κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσίν σοι πάσας τὰς ἡμέρας **41**
τότε ἀφώρισεν Μωυσῆς τρεῖς πόλεις πέραν τοῦ Ἰορδάνου
ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου **42** φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτὴν ὃς ἂν
φονεύσῃ τὸν πλησίον οὐκ εἰδὼς καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν
πρὸ τῆς ἐχθῆς καὶ τρίτης καὶ καταφεύξεται εἰς μίαν τῶν
πόλεων τούτων καὶ ζήσεται **43** τὴν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν
τῇ γῇ τῇ πεδινῇ τῷ Ρουβην καὶ τὴν Ραμωθ ἐν Γαλααδ τῷ
Γαδδι καὶ τὴν Γαυλων ἐν Βασαν τῷ Μανασση **44** οὗτος
ὁ νόμος ὃν παρέθετο Μωυσῆς ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραηλ **45**
ταῦτα τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα
ὅσα ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου **46** ἐν τῷ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου ἐν φάραγγι ἐγγὺς οἴκου Φογορ ἐν γῇ Σηων
βασιλέως τῶν Ἀμορραίων ὃς κατώκει ἐν Εσεβων οὓς
ἐπάταξεν Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐξεληθόντων αὐτῶν
ἐκ γῆς Αἰγύπτου **47** καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ
καὶ τὴν γῆν Ωγ βασιλέως τῆς Βασαν δύο βασιλέων τῶν
Ἀμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνατολὰς
ἡλίου **48** ἀπὸ Ἀροηρ ἣ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάρρου
Ἀρνων καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Σηων ὃ ἐστιν Ἀερμων **49**

πᾶσαν τὴν Αραβα πέραν τοῦ Ιορδάνου κατ' ἀνατολὰς
ἡλίου ὑπὸ Ασηδωθ τὴν λαξευτὴν

5 καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς πάντα Ἰσραηλ καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτοὺς ἄκουε Ἰσραηλ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα
ἐγὼ λαλῶ ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ
μαθήσεσθε αὐτὰ καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν αὐτὰ **2** κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν διέθετο πρὸς ὑμᾶς διαθήκην ἐν Χωρηβ **3** οὐχὶ
τοῖς πατράσιν ὑμῶν διέθετο κύριος τὴν διαθήκην ταύτην
ἀλλ' ἢ πρὸς ὑμᾶς ὑμεῖς ὧδε πάντες ζῶντες σήμερον **4**
πρόσωπον κατὰ πρόσωπον ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν
τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός **5** κἀγὼ εἰστήκειν ἀνὰ μέσον
κυρίου καὶ ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὰ
ρήματα κυρίου ὅτι ἐφοβήθητε ἀπὸ προσώπου τοῦ πυρός
καὶ οὐκ ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος λέγων **6** ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς
σου ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας
7 οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πρὸ προσώπου μου **8** οὐ
ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα ὅσα ἐν
τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς
ὑδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς **9** οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ
μὴ λατρεύσης αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς σου
θεὸς ζηλωτῆς ἀποδιδοὺς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ
τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τοῖς μισοῦσίν με **10** καὶ ποιῶν
ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσίν με καὶ τοῖς φυλάσσουσιν
τὰ προστάγματά μου **11** οὐ λήμψη τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ
θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ οὐ γὰρ μὴ καθάριση κύριος τὸν
λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ **12** φύλαξαι
τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν ὃν τρόπον
ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου **13** ἕξ ἡμέρας ἐργᾶ καὶ
ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου **14** τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ

σάββατα κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ πᾶν κτήνός σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί ἵνα ἀναπαύσῃται ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου ὡσπερ καὶ σύ **15** καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἐξήγαγέν σε κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ διὰ τοῦτο συνέταξέν σοι κύριος ὁ θεός σου ὥστε φυλάσσεσθαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καὶ ἀγιάζειν αὐτήν **16** τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **17** οὐ μοιχεύσεις **18** οὐ φονεύσεις **19** οὐ κλέψεις **20** οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ **21** οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοῦς αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν **22** τὰ ῥήματα ταῦτα ἐλάλησεν κύριος πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν ὑμῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός σκοτός γνόφος θύελλα φωνὴ μεγάλη καὶ οὐ προσέθηκεν καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας καὶ ἔδωκέν μοι **23** καὶ ἐγένετο ὡς ἠκούσατε τὴν φωνὴν ἐκ μέσου τοῦ πυρός καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρί καὶ προσήλθετε πρὸς με πάντες οἱ ἠγούμενοι τῶν φυλῶν ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν **24** καὶ ἐλέγετε ἰδοὺ ἔδειξεν ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἠκούσαμεν ἐκ μέσου τοῦ πυρός ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἶδομεν

ὅτι λαλήσει ὁ θεὸς πρὸς ἄνθρωπον καὶ ζήσεται 25 καὶ νῦν μὴ ἀποθάνωμεν ὅτι ἐξαναλώσει ἡμᾶς τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο ἐὰν προσθώμεθα ἡμεῖς ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἔτι καὶ ἀποθανούμεθα 26 τίς γὰρ σὰρξ ἥτις ἤκουσεν φωνὴν θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς ὡς ἡμεῖς καὶ ζήσεται 27 πρόσελθε σὺ καὶ ἄκουσον ὅσα ἐὰν εἶπῃ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ σὺ λαλήσεις πρὸς ἡμᾶς πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς σέ καὶ ἀκουσόμεθα καὶ ποιήσομεν 28 καὶ ἤκουσεν κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν λαλούντων πρὸς με καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων τοῦ λαοῦ τούτου ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σέ ὀρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν 29 τίς δώσει οὕτως εἶναι τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ὥστε φοβεῖσθαι με καὶ φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς μου πάσας τὰς ἡμέρας ἵνα εὖ ᾗ αὐτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν δι' αἰῶνος 30 βάδισον εἰπὸν αὐτοῖς ἀποστράφητε ὑμεῖς εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν 31 σὺ δὲ αὐτοῦ στηῆθι μετ' ἐμοῦ καὶ λαλήσω πρὸς σέ τὰς ἐντολάς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα διδάξεις αὐτούς καὶ ποιείτωσαν ἐν τῇ γῆ ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς ἐν κλήρῳ 32 καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου οὐκ ἐκκλινεῖτε εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ 33 κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἣν ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ ὅπως καταπαύσῃ σε καὶ εὖ σοι ᾗ καὶ μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κληρονομήσετε

6 καὶ αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν διδάξαι ὑμᾶς ποιεῖν οὕτως ἐν τῇ γῆ εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν 2 ἵνα φοβῆσθε κύριον τὸν θεὸν

ὕμῶν φυλάσσεσθαι πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἰῶν σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου ἵνα μακροημερεύσητε **3** καὶ ἄκουσον Ἰσραηλ καὶ φύλαξαι ποιεῖν ὅπως εἶπεν σοὶ ἡ καὶ ἵνα πληθυνθῆτε σφόδρα καθάπερ ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου δοῦναί σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι **4** καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἄκουε Ἰσραηλ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος εἷς ἐστιν **5** καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου **6** καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σου **7** καὶ προβιβάσεις αὐτὰ τοὺς υἱούς σου καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ καὶ πορευόμενος ἐν ὁδῷ καὶ κοιταζόμενος καὶ διανιστάμενος **8** καὶ ἀφάψεις αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου **9** καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φιλίας τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν **10** καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ δοῦναί σοι πόλεις μεγάλας καὶ καλὰς ἃς οὐκ ᾤκοδόμησας **11** οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν ἃς οὐκ ἐνέπλησας λάκκους λελατομημένους οὐς οὐκ ἐξελατόμησας ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας οὐς οὐ κατεφύτευσας καὶ φαγῶν καὶ ἐμπλησθεὶς **12** πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας **13** κύριον τὸν θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ λατρεύσεις

καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ
14 οὐ πορεύσεσθε ὀπίσω θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν
τῶν ἔθνῶν τῶν περικύκλω ὑμῶν 15 ὅτι θεὸς ζηλωτῆς
κύριος ὁ θεὸς σου ἐν σοὶ μὴ ὀργισθεῖς θυμωθῆῃ κύριος ὁ
θεὸς σου ἐν σοὶ καὶ ἐξολεθρεύσῃ σε ἀπὸ προσώπου τῆς
γῆς 16 οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου ὃν τρόπον
ἐξεπειράσασθε ἐν τῷ Πειρασμῷ 17 φυλάσσω φυλάξῃ
τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου τὰ μαρτύρια καὶ τὰ
δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατό σοι 18 καὶ ποιήσεις τὸ ἀρεστὸν
καὶ τὸ καλὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἵνα εὖ
σοι γένηται καὶ εἰσέλθῃς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν
τὴν ἀγαθὴν ἣν ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν 19
ἐκδιώξαι πάντας τοὺς ἐχθρούς σου πρὸ προσώπου σου
καθὰ ἐλάλησεν 20 καὶ ἔσται ὅταν ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου
αὔριον λέγων τί ἐστὶν τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ
τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν 21 καὶ
ἐρεῖς τῷ υἱῷ σου οἰκέται ἦμεν τῷ Φαραῶ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ
καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν
βραχίονι ὑψηλῷ 22 καὶ ἔδωκεν κύριος σημεῖα καὶ τέρατα
μεγάλα καὶ πονηρὰ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ ἐνώπιον ἡμῶν 23 καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγεν ἐκεῖθεν ἵνα
εἰσαγάγῃ ἡμᾶς δοῦναι ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην ἣν ὤμοσεν
δοῦναι τοῖς πατράσιν ἡμῶν 24 καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος
ποιεῖν πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα φοβεῖσθαι κύριον τὸν
θεὸν ἡμῶν ἵνα εὖ ᾦ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας ἵνα ζῶμεν
ὥσπερ καὶ σήμερον 25 καὶ ἐλεημοσύνη ἔσται ἡμῖν ἐὰν
φυλασσώμεθα ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἐναντίον
κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν καθὰ ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος

7 ἔὰν δὲ εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν
εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι καὶ ἐξαρεῖ ἔθνη
μεγάλα ἀπὸ προσώπου σου τὸν Χετταῖον καὶ Γεργεσαῖον
καὶ Αμορραῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Ευαῖον
καὶ Ιεβουσαῖον ἑπτὰ ἔθνη πολλὰ καὶ ἰσχυρότερα ὑμῶν **2**
καὶ παραδώσει αὐτούς κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς
σου καὶ πατάξεις αὐτούς ἀφανισμῶ ἀφανιεῖς αὐτούς οὐ
διαθήσῃ πρὸς αὐτούς διαθήκην οὐδὲ μὴ ἐλεήσητε αὐτούς
3 οὐδὲ μὴ γαμβρεύσητε πρὸς αὐτούς τὴν θυγατέρα σου οὐ
δώσεις τῷ υἱῷ αὐτοῦ καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ οὐ λήμψη
τῷ υἱῷ σου **4** ἀποστήσει γὰρ τὸν υἱόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ
λατρεύσει θεοῖς ἐτέροις καὶ ὀργισθήσεται θυμῷ κύριος εἰς
ὑμᾶς καὶ ἐξολεθρεύσει σε τὸ τάχος **5** ἀλλ' οὕτως ποιήσετε
αὐτοῖς τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε καὶ τὰς στήλας
αὐτῶν συντρίψετε καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ
γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρί **6** ὅτι λαὸς
ἅγιος εἶ κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ σὲ προείλατο κύριος ὁ θεός
σου εἶναί σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον παρὰ πάντα τὰ ἔθνη
ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς **7** οὐχ ὅτι πολυπληθεῖτε παρὰ
πάντα τὰ ἔθνη προείλατο κύριος ὑμᾶς καὶ ἐξελέξατο ὑμᾶς
ὑμεῖς γὰρ ἐστε ὀλιγοστοὶ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη **8** ἀλλὰ
παρὰ τὸ ἀγαπᾶν κύριον ὑμᾶς καὶ διατηρῶν τὸν ὄρκον ὃν
ᾤμοσεν τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξήγαγεν κύριος ὑμᾶς ἐν
χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐλυτρώσατο
ἐξ οἴκου δουλείας ἐκ χειρὸς Φαραω βασιλέως Αἰγύπτου
9 καὶ γνώση ὅτι κύριος ὁ θεός σου οὗτος θεός θεὸς
πιστός ὁ φυλάσσων διαθήκην καὶ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν
αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ εἰς χιλίας
γενεὰς **10** καὶ ἀποδίδους τοῖς μισοῦσιν κατὰ πρόσωπον

ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς καὶ οὐχὶ βραδυνεῖ τοῖς μισοῦσιν
κατὰ πρόσωπον ἀποδώσει αὐτοῖς **11** καὶ φυλάξῃ τὰς
ἐντολὰς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ταῦτα ὅσα
ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν **12** καὶ ἔσται ἡνίκα
ἂν ἀκούσητε πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ φυλάξητε
καὶ ποιήσητε αὐτά καὶ διαφυλάξει κύριος ὁ θεὸς σου
σοι τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος ὃ ὤμοσεν τοῖς πατράσιν
ὕμῶν **13** καὶ ἀγαπήσει σε καὶ εὐλογήσει σε καὶ πληθυνεῖ
σε καὶ εὐλογήσει τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὸν
καρπὸν τῆς γῆς σου τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ
τὸ ἔλαιόν σου τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποιμνία
τῶν προβάτων σου ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσεν κύριος τοῖς
πατράσιν σου δοῦναί σοι **14** εὐλογητὸς ἔσῃ παρὰ πάντα
τὰ ἔθνη οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν ἄγονος οὐδὲ στεῖρα καὶ ἐν
τοῖς κτήνεσίν σου **15** καὶ περιελεῖ κύριος ἀπὸ σοῦ πᾶσαν
μαλακίαν καὶ πάσας νόσους Αἰγύπτου τὰς πονηράς ἃς
ἑώρακας καὶ ὅσα ἔγνωσ οὐκ ἐπιθήσει ἐπὶ σέ καὶ ἐπιθήσει
αὐτὰ ἐπὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε **16** καὶ φάγη πάντα τὰ
σκῦλα τῶν ἐθνῶν ἃ κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσίν σοι οὐ
φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐτοῖς καὶ οὐ λατρεύσεις
τοῖς θεοῖς αὐτῶν ὅτι σκῶλον τοῦτο ἐστίν σοι **17** ἐὰν δὲ
λέγῃς ἐν τῇ διανοίᾳ σου ὅτι πολὺ τὸ ἔθνος τοῦτο ἢ ἐγὼ
πῶς δυνήσομαι ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς **18** οὐ φοβηθήσῃ
αὐτούς μνεῖα μνησθήσῃ ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς σου
τῷ Φαραῶ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις **19** τοὺς πειρασμοὺς
τοὺς μεγάλους οὓς εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου τὰ σημεῖα καὶ
τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα τὴν χειρὰ τὴν κραταιὰν καὶ
τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν ὡς ἐξήγαγέν σε κύριος ὁ θεὸς
σου οὕτως ποιήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν

οὐς σὺ φοβῆ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν 20 καὶ τὰς σφηκίας ἀποστελεῖ κύριος ὁ θεός σου εἰς αὐτούς ἕως ἂν ἐκτριβῶσιν οἱ καταλειμμένοι καὶ οἱ κεκρυμμένοι ἀπὸ σοῦ 21 οὐ τρωθήσῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί θεὸς μέγας καὶ κραταίος 22 καὶ καταναλώσει κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου κατὰ μικρὸν μικρὸν οὐ δυνήσῃ ἐξαναλῶσαι αὐτούς τὸ τάχος ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος καὶ πληθυνθῆ ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τὰ ἄγρια 23 καὶ παραδώσει αὐτούς κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ ἀπολέσει αὐτούς ἀπωλεία μεγάλη ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ αὐτούς 24 καὶ παραδώσει τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπόν σου ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃς αὐτούς 25 τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ οὐκ ἐπιθυμήσεις ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον ἀπ' αὐτῶν καὶ οὐ λήμψῃ σεαυτῷ μὴ πταίσης δι' αὐτό ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σοῦ ἐστὶν 26 καὶ οὐκ εἰσοίσεις βδέλυγμα εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ ἔσῃ ἀνάθημα ὡσπερ τοῦτο προσοχθίσματι προσοχθιεῖς καὶ βδελύγματι βδελύξῃ ὅτι ἀνάθημά ἐστιν

8 πάσας τὰς ἐντολάς ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον φυλάξθε ποιεῖν ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσέλθητε καὶ κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὤμοσεν τοῖς πατράσιν ὑμῶν 2 καὶ μνησθήσῃ πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἣν ἤγαγέν σε κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅπως ἂν κακώσῃ σε καὶ ἐκπειράσῃ σε καὶ διαγνωσθῆ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου εἰ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἢ οὐ 3 καὶ ἐκάκωσέν σε καὶ ἐλιμαγχόνησέν σε καὶ ἐψώμισέν σε τὸ μαννα ὃ οὐκ εἶδον οἱ πατέρες σου ἵνα ἀναγγείλῃ σοι

ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος ἀλλ' ἐπὶ παντὶ
ρήματι τῷ ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ ζήσεται ὁ
ἄνθρωπος **4** τὰ ἱμάτιά σου οὐ κατετρίβη ἀπὸ σοῦ οἱ πόδες
σου οὐκ ἐτυλώθησαν ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη **5** καὶ γνώση
τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὡς εἶ τις παιδεύσαι ἄνθρωπος τὸν
υἴον αὐτοῦ οὕτως κύριος ὁ θεός σου παιδεύσει σε **6** καὶ
φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου πορεύεσθαι
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φοβεῖσθαι αὐτόν **7** ὁ γὰρ κύριος
ὁ θεός σου εἰσάγει σε εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν οὗ
χείμαρροι ὑδάτων καὶ πηγαὶ ἀβύσσων ἐκπορευόμεναι διὰ
τῶν πεδίων καὶ διὰ τῶν ὀρέων **8** γῆ πυροῦ καὶ κριθῆς
ἄμπελοι συκαὶ ῥόαι γῆ ἐλαιᾶς ἐλαίου καὶ μέλιτος **9** γῆ
ἐφ' ἧς οὐ μετὰ πτωχείας φάγη τὸν ἄρτον σου καὶ οὐκ
ἐνδεηθήσῃ οὐδὲν ἐπ' αὐτῆς γῆ ἧς οἱ λίθοι σίδηρος καὶ
ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς μεταλλεύσεις χαλκόν **10** καὶ φάγη
καὶ ἐμπλησθήσῃ καὶ εὐλογήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐπὶ
τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς ἔδωκέν σοι **11** πρόσεχε σεαυτῷ μὴ
ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ μὴ φυλάξαι τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα ἐγὼ
ἐντέλλομαί σοι σήμερον **12** μὴ φαγὼν καὶ ἐμπλησθεὶς καὶ
οἰκίας καλὰς οἰκοδομήσας καὶ κατοικήσας ἐν αὐταῖς **13**
καὶ τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου πληθυνθέντων
σοι ἀργυρίου καὶ χρυσίου πληθυνθέντος σοι καὶ πάντων
ὅσων σοι ἔσται πληθυνθέντων σοι **14** ὑψωθῆς τῇ καρδίᾳ
καὶ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε
ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας **15** τοῦ ἀγαγόντος σε
διὰ τῆς ἐρήμου τῆς μεγάλης καὶ τῆς φοβεραῆς ἐκείνης οὗ
ὄφεις δάκνων καὶ σκορπίος καὶ δίψα οὗ οὐκ ἦν ὕδωρ τοῦ
ἐξαγαγόντος σοι ἐκ πέτρας ἀκροτόμου πηγὴν ὕδατος **16**

τοῦ ψωμίσαντός σε τὸ μαννα ἐν τῇ ἐρήμῳ ὃ οὐκ εἶδισαν οἱ πατέρες σου ἵνα κακώσῃ σε καὶ ἐκπειράσῃ σε καὶ εὖ σε ποιήσῃ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σου 17 μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἢ ἰσχύς μου καὶ τὸ κράτος τῆς χειρός μου ἐποίησέν μοι τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην 18 καὶ μνησθήσῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὅτι αὐτός σοι δίδωσιν ἰσχύν τοῦ ποιῆσαι δύναμιν καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἣν ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου ὡς σήμερον 19 καὶ ἔσται ἐὰν λήθῃ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ πορευθῆς ὀπίσω θεῶν ἐτέρων καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς καὶ προσκυνήσῃς αὐτοῖς διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὅτι ἀπωλεία ἀπολειῖσθε 20 καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη ὅσα κύριος ἀπολλύει πρὸ προσώπου ὑμῶν οὕτως ἀπολειῖσθε ἀνθ' ὧν οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν

9 ἄκουε Ἰσραηλ σὺ διαβαίνεις σήμερον τὸν Ἰορδάνην εἰσελθεῖν κληρονομήσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα μᾶλλον ἢ ὑμεῖς πόλεις μεγάλας καὶ τειχήρεις ἕως τοῦ οὐρανοῦ 2 λαὸν μέγαν καὶ πολὺν καὶ εὐμήκη υἱοὺς Ενακ οὓς σὺ οἶσθα καὶ σὺ ἀκήκοας τίς ἀντιστήσεται κατὰ πρόσωπον υἱῶν Ενακ 3 καὶ γνώσῃ σήμερον ὅτι κύριος ὁ θεός σου οὗτος προπορεύεται πρὸ προσώπου σου πῦρ καταναλίσκον ἐστὶν οὗτος ἐξολεθρεύσει αὐτούς καὶ οὗτος ἀποστρέψει αὐτούς ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἀπολεῖς αὐτούς καθάπερ εἶπέν σοι κύριος 4 μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐν τῷ ἔξαναλῶσαι κύριον τὸν θεόν σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου λέγων διὰ τὰς δικαιοσύνας μου εἰσήγαγέν με κύριος κληρονομήσαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν

τούτων κύριος ἐξολεθρεύσει αὐτούς πρὸ προσώπου σου
5 οὐχὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην σου οὐδὲ διὰ τὴν ὀσιότητα
τῆς καρδίας σου σὺ εἰσπορεύῃ κληρονομήσαι τὴν γῆν
αὐτῶν ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν τούτων κύριος
ἐξολεθρεύσει αὐτούς ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἵνα στήσῃ
τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἣν ὤμοσεν τοῖς πατράσιν ὑμῶν τῷ
Αβρααμ καὶ τῷ Ἰσαακ καὶ τῷ Ἰακωβ 6 καὶ γνώσῃ σήμερον
ὅτι οὐχὶ διὰ τὰς δικαιοσύνας σου κύριος ὁ θεός σου
δίδωσίν σοι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην κληρονομήσαι
ὅτι λαὸς σκληροτράχηλος εἶ 7 μνήσθητι μὴ ἐπιλάθῃ
ὅσα παρώξυνας κύριον τὸν θεόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀφ'
ἧς ἡμέρας ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου ἕως ἦλθετε εἰς τὸν
τόπον τοῦτον ἀπειθοῦντες διετελεῖτε τὰ πρὸς κύριον 8
καὶ ἐν Χωρηβ παρωξύνατε κύριον καὶ ἐθυμώθη κύριος
ἐφ' ὑμῖν ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς 9 ἀναβαίνοντός μου εἰς τὸ
ὄρος λαβεῖν τὰς πλάκας τὰς λιθίνας πλάκας διαθήκης ἃς
διέθετο κύριος πρὸς ὑμᾶς καὶ κατεγινόμεν ἐν τῷ ὄρει
τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἄρτον
οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον 10 καὶ ἔδωκεν κύριος ἐμοὶ
τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας γεγραμμένας ἐν τῷ δακτύλῳ
τοῦ θεοῦ καὶ ἐπ' αὐταῖς ἐγέγραπτο πάντες οἱ λόγοι οὓς
ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἡμέρᾳ ἐκκλησίας 11
καὶ ἐγένετο διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ τεσσαράκοντα
νυκτῶν ἔδωκεν κύριος ἐμοὶ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας
πλάκας διαθήκης 12 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἀνάστηθι
κατάβηθι τὸ τάχος ἐντεῦθεν ὅτι ἠνόμησεν ὁ λαός σου οὓς
ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς
ἐνετείλω αὐτοῖς ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα 13 καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς με λελάληκα πρὸς σὲ ἅπαξ καὶ δις λέγων

έώρακα τὸν λαὸν τοῦτον καὶ ἰδοὺ λαὸς σκληροτράχηλός
ἐστίν **14** ἔασόν με ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς καὶ ἐξαλείψω τὸ
ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσω σὲ εἰς
ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο **15** καὶ
ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο
πυρὶ καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς δυσὶ χερσίν μου **16** καὶ
ιδὼν ὅτι ἡμάρτετε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ
ἐποιήσατε ὑμῖν ἑαυτοῖς χωνευτὸν καὶ παρέβητε ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ ἧς ἐνετείλατο ὑμῖν κύριος **17** καὶ ἐπιλαβόμενος
τῶν δύο πλακῶν ἔρριψα αὐτάς ἀπὸ τῶν δύο χειρῶν μου
καὶ συνέτριψα ἐναντίον ὑμῶν **18** καὶ ἐδεήθην ἐναντίον
κυρίου δεύτερον καθάπερ καὶ τὸ πρότερον τεσσαράκοντα
ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἄρτον οὐκ ἔφαγον
καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον περὶ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν ὑμῶν
ὧν ἡμάρτετε ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ
θεοῦ ὑμῶν παροξύναι αὐτόν **19** καὶ ἔκφοβός εἰμι διὰ τὴν
ὀργὴν καὶ τὸν θυμὸν ὅτι παρωξύνθη κύριος ἐφ' ὑμῖν
ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς καὶ εἰσήκουσεν κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ
καιρῷ τούτῳ **20** καὶ ἐπὶ Ααρων ἐθυμώθη κύριος σφόδρα
ἐξολεθρεῦσαι αὐτόν καὶ ηὐξάμην καὶ περὶ Ααρων ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ **21** καὶ τὴν ἀμαρτίαν ὑμῶν ἣν ἐποιήσατε
τὸν μόσχον ἔλαβον αὐτόν καὶ κατέκαυσα αὐτόν ἐν πυρὶ
καὶ συνέκοψα αὐτόν καταλέσας σφόδρα ἕως οὗ ἐγένετο
λεπτὸν καὶ ἐγενήθη ὡσεὶ κονιορτός καὶ ἔρριψα τὸν
κονιορτὸν εἰς τὸν χειμάρρουν τὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ
ὄρους **22** καὶ ἐν τῷ Ἐμπυρισμῷ καὶ ἐν τῷ Πειρασμῷ καὶ
ἐν τοῖς Μνήμασιν τῆς ἐπιθυμίας παροξύνοντες ἦτε κύριον
τὸν θεὸν ὑμῶν **23** καὶ ὅτε ἐξαπέστειλεν κύριος ὑμᾶς ἐκ
Καδης Βαρνη λέγων ἀνάβητε καὶ κληρονομήσατε τὴν γῆν

ἦν δίδωμι ὑμῖν καὶ ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ **24** ἀπειθοῦντες ἦτε τὰ πρὸς κύριον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐγνώσθη ὑμῖν **25** καὶ ἐδεήθη ἐναντίον κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ὅσας ἐδεήθη ἐῖπεν γὰρ κύριος ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς **26** καὶ εὐξάμην πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπα κύριε κύριε βασιλεῦ τῶν θεῶν μὴ ἐξολεθρεύσης τὸν λαόν σου καὶ τὴν μερίδα σου ἦν ἐλυτρώσω ἐν τῇ ἰσχύι σου τῇ μεγάλῃ οὐς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύι σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρί σου τῇ κραταιᾷ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ **27** μνήσθητι Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακωβ τῶν θεραπόντων σου οἷς ὤμοσας κατὰ σεαυτοῦ μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τὰ ἀσεβήματα καὶ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῶν **28** μὴ εἴπωσιν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὅθεν ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκεῖθεν λέγοντες παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κύριον εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπεν αὐτοῖς καὶ παρὰ τὸ μισῆσαι αὐτοὺς ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἀποκτεῖναι ἐν τῇ ἐρήμῳ **29** καὶ οὗτοι λαός σου καὶ κληρὸς σου οὐς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύι σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ

10 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπεν κύριος πρὸς με λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας ὡσπερ τὰς πρώτας καὶ ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος καὶ ποιήσεις σεαυτῷ κιβωτὸν ξυλίνην **2** καὶ γράψω ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ ῥήματα ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξίν ταῖς πρώταις ἃς συνέτριψας καὶ ἐμβαλεῖς αὐτάς εἰς τὴν κιβωτόν **3** καὶ ἐποίησα κιβωτὸν ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ ἐλάξευσα τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας ὡς αἱ πρῶται καὶ ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ

ταῖς χερσίν μου 4 καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τὰς πλάκας κατὰ τὴν γραφὴν τὴν πρώτην τοὺς δέκα λόγους οὓς ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός καὶ ἔδωκεν αὐτάς κύριος ἐμοί 5 καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐνέβαλον τὰς πλάκας εἰς τὴν κιβωτόν ἣν ἐποίησα καὶ ἦσαν ἐκεῖ καθὰ ἐνετείλατό μοι κύριος 6 καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπῆραν ἐκ Βηρωθ υἰῶν Ἰακίμ Μισαδαὶ ἐκεῖ ἀπέθανεν Ααρων καὶ ἐτάφη ἐκεῖ καὶ ἱεράτευσεν Ελεαζαρ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 7 ἐκεῖθεν ἀπῆραν εἰς Γαδγαδ καὶ ἀπὸ Γαδγαδ εἰς Ετεβαθα γῆ χεῖμαρροι ὑδάτων 8 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ διέστειλεν κύριος τὴν φυλὴν τὴν Λευι αἴρειν τὴν κιβωτόν τῆς διαθήκης κυρίου παρεστάναι ἔναντι κυρίου λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 9 διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν τοῖς Λευίταις μερὶς καὶ κλῆρος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κύριος αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ καθὰ εἶπεν αὐτῷ 10 κἀγὼ εἰστήκειν ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας καὶ εἰσήκουσεν κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς 11 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με βάδιζε ἄπαρον ἐναντίον τοῦ λαοῦ τούτου καὶ εἰσπορευέσθωσαν καὶ κληρονομείτωσαν τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς 12 καὶ νῦν Ἰσραὴλ τί κύριος ὁ θεός σου αἰτεῖται παρὰ σοῦ ἀλλ' ἢ φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν σου πορευέσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ἀγαπᾶν αὐτὸν καὶ λατρεύειν κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου 13 φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἵνα εὖ σοι ᾦ 14 ἰδοὺ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὁ

οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ ἢ γῆ καὶ πάντα ὅσα
ἐστὶν ἐν αὐτῇ **15** πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλατο
κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν
μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὴν ἡμέραν
ταύτην **16** καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν
καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι **17** ὁ γὰρ
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν οὗτος θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος
τῶν κυρίων ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ ὁ φοβερός
ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον **18**
ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ καὶ ἀγαπᾶ
τὸν προσήλυτον δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον **19** καὶ
ἀγαπήσετε τὸν προσήλυτον προσήλυτοι γὰρ ἦτε ἐν γῆ
Αἰγύπτῳ **20** κύριον τὸν θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ
λατρεύσεις καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ καὶ τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ ὀμῆ **21** οὗτος καύχημά σου καὶ οὗτος θεὸς σου ὅστις
ἐποίησεν ἐν σοὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα ἃ εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί σου **22** ἐν ἑβδομήκοντα ψυχαῖς κατέβησαν οἱ
πατέρες σου εἰς Αἴγυπτον νυνὶ δὲ ἐποίησέν σε κύριος ὁ
θεὸς σου ὥσει τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει

11 καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου καὶ φυλάξῃ τὰ
φυλάγματα αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς
κρίσεις αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας **2** καὶ γνώσεσθε σήμερον
ὅτι οὐχὶ τὰ παιδιά ὑμῶν ὅσοι οὐκ οἶδασιν οὐδὲ εἶδον
τὴν παιδείαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ
καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλὸν
3 καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν
ἐν μέσῳ Αἰγύπτου Φαραῶ βασιλεῖ Αἰγύπτου καὶ πάσῃ τῇ
γῆ αὐτοῦ **4** καὶ ὅσα ἐποίησεν τὴν δύναμιν τῶν Αἰγυπτίων
τὰ ἄρματα αὐτῶν καὶ τὴν ἵππον αὐτῶν ὡς ἐπέκλυσεν τὸ

ὕδωρ τῆς θαλάσσης τῆς ἐρυθρᾶς ἐπὶ προσώπου αὐτῶν
καταδιωκόντων αὐτῶν ἐκ τῶν ὀπίσω ὑμῶν καὶ ἀπόλεσεν
αὐτοὺς κύριος ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας **5** καὶ ὅσα ἐποίησεν
ὑμῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως ἦλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον **6**
καὶ ὅσα ἐποίησεν τῷ Δαθαν καὶ Αβιρων υἱοῖς Ελιαβ υἱοῦ
Ρουβην οὗς ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν
αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ
πᾶσαν αὐτῶν τὴν ὑπόστασιν τὴν μετ' αὐτῶν ἐν μέσῳ
παντὸς Ἰσραηλ **7** ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐώρακαν πάντα
τὰ ἔργα κυρίου τὰ μεγάλα ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν σήμερον
8 καὶ φυλάξεσθε πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ
ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἵνα ζητε καὶ πολυπλασιασθῆτε
καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν εἰς ἣν ὑμεῖς
διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν **9**
ἵνα μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσεν κύριος τοῖς
πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν
μετ' αὐτοῦ γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι **10** ἔστιν γὰρ
ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύη ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν οὐχ
ὥσπερ ἡ γῆ Αἰγύπτου ἐστὶν ὅθεν ἐκπεπόρευσθε ἐκεῖθεν
ὅταν σπεύρωσιν τὸν σπόρον καὶ ποτίζωσιν τοῖς ποσὶν
ὡσεὶ κῆπον λαχανείας **11** ἡ δὲ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύη ἐκεῖ
κληρονομήσαι αὐτήν γῆ ὄρεινὴ καὶ πεδινὴ ἐκ τοῦ ὑετοῦ
τοῦ οὐρανοῦ πίεται ὕδωρ **12** γῆ ἦν κύριος ὁ θεός σου
ἐπισκοπεῖται αὐτήν διὰ παντὸς οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου τοῦ
θεοῦ σου ἐπ' αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἕως
συντελείας τοῦ ἐνιαυτοῦ **13** ἐὰν δὲ ἀκοῇ εἰσακούσητε
πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι
σήμερον ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου καὶ λατρεύειν αὐτῷ
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου **14**

καὶ δώσει τὸν ὑετὸν τῇ γῆ σου καθ' ὥραν πρόμιον καὶ ὄψιμον καὶ εἰσοίσεις τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ἔλαιόν σου **15** καὶ δώσει χορτάσματα ἐν τοῖς ἀγροῖς σου τοῖς κτήνεσίν σου καὶ φαγῶν καὶ ἐμπλησθεῖς **16** πρόσεχε σεαυτῷ μὴ πλατυνθῆ ἡ καρδία σου καὶ παραβῆτε καὶ λατρεύετε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς **17** καὶ θυμωθεὶς ὀργῆ κύριος ἐφ' ὑμῖν καὶ συσχῆ τὸν οὐρανόν καὶ οὐκ ἔσται ὑετός καὶ ἡ γῆ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ ἀπολεῖσθε ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς ἔδωκεν ὁ κύριος ὑμῖν **18** καὶ ἐμβαλεῖτε τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ὑμῶν καὶ ἀφάψετε αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς ὑμῶν καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν ὑμῶν **19** καὶ διδάξετε αὐτὰ τὰ τέκνα ὑμῶν λαλεῖν αὐτὰ καθημένους ἐν οἴκῳ καὶ πορευομένους ἐν ὁδῷ καὶ κοιταζομένους καὶ διανισταμένους **20** καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιάς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν **21** ἵνα πολυημερεύσητε καὶ αἱ ἡμέραι τῶν υἱῶν ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς **22** καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῆ ἀκούσητε πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ προσκολλᾶσθαι αὐτῷ **23** καὶ ἐκβαλεῖ κύριος πάντα τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ κληρονομήσετε ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα μᾶλλον ἢ ὑμεῖς **24** πάντα τὸν τόπον οὗ ἐὰν πατήσῃ τὸ ἵχνος τοῦ ποδὸς ὑμῶν ὑμῖν ἔσται ἀπὸ τῆς ἐρήμου καὶ Ἀντιλιβάνου καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐπὶ δυσμῶν ἔσται τὰ ὄριά σου

25 οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπον ὑμῶν τὸν τρόμον ὑμῶν καὶ τὸν φόβον ὑμῶν ἐπιθήσει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς ἐφ' ἧς ἐὰν ἐπιβῆτε ἐπ' αὐτῆς ὃν τρόπον ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς 26 ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον εὐλογίαν καὶ κατάραν 27 τὴν εὐλογίαν ἐὰν ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον 28 καὶ τὰς κατάρας ἐὰν μὴ ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον καὶ πλανηθῆτε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν πορευθέντες λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ οἴδατε 29 καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεὸς σου εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν διαβαίνεις ἐκεῖ κληρονομησαὶ αὐτήν καὶ δώσεις τὴν εὐλογίαν ἐπ' ὄρος Γαριζὶν καὶ τὴν κατάραν ἐπ' ὄρος Γαιβαλ 30 οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὀπίσω ὁδὸν δυσμῶν ἡλίου ἐν γῆ Χανααν τὸ κατοικοῦν ἐπὶ δυσμῶν ἐχόμενον τοῦ Γολγολ πλησίον τῆς δρυὸς τῆς ὑψηλῆς 31 ὑμεῖς γὰρ διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰσελθόντες κληρονομησαὶ τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας καὶ κληρονομήσετε αὐτήν καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ 32 καὶ φυλάξεσθε τοῦ ποιεῖν πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις ταύτας ὅσας ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον

12 καὶ ταῦτα τὰ προστάγματα καὶ αἱ κρίσεις ἃς φυλάξετε τοῦ ποιεῖν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ὑμεῖς ζητε ἐπὶ τῆς γῆς 2 ἀπωλεία ἀπολεῖτε πάντας τοὺς τόπους ἐν οἷς ἐλάτρευσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὓς ὑμεῖς κληρονομεῖτε αὐτούς ἐπὶ τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐπὶ τῶν θινῶν

καὶ ὑποκάτω δένδρου δασέος 3 καὶ κατασκάψετε τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καὶ συντρίψετε τὰς στήλας αὐτῶν καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου 4 οὐ ποιήσετε οὕτως κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν 5 ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν ὑμῶν ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐπικληθῆναι καὶ ἐκζητήσετε καὶ εἰσελεύσεσθε ἐκεῖ 6 καὶ οἴσετε ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν καὶ τὰς εὐχὰς ὑμῶν καὶ τὰ ἐκούσια ὑμῶν καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν ὑμῶν καὶ τῶν προβάτων ὑμῶν 7 καὶ φάγεσθε ἐκεῖ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐπὶ πᾶσιν οὓς ἂν τὴν χεῖρα ἐπιβάλητε ὑμεῖς καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν καθότι εὐλόγησέν σε κύριος ὁ θεὸς σου 8 οὐ ποιήσετε πάντα ἃ ἡμεῖς ποιοῦμεν ὧδε σήμερον ἕκαστος τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ 9 οὐ γὰρ ἤκατε ἕως τοῦ νῦν εἰς τὴν κατάπαυσιν καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν 10 καὶ διαβήσεσθε τὸν Ἰορδάνην καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν κατακληρονομεῖ ὑμῖν καὶ καταπαύσει ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κύκλῳ καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας 11 καὶ ἔσται ὁ τόπος ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκεῖ οἴσετε πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν καὶ τὰ δόματα ὑμῶν καὶ πᾶν ἐκλεκτὸν τῶν δώρων ὑμῶν ὅσα ἐὰν εὕξησθε τῷ θεῷ ὑμῶν 12 καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν

καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν οἱ παῖδες ὑμῶν καὶ αἱ παιδίσκαι
ὑμῶν καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν ὅτι οὐκ ἔστιν
αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μεθ' ὑμῶν **13** πρόσσεχε σεαυτῷ
μὴ ἀνενέγκῃς τὰ ὀλοκαυτώματά σου ἐν παντὶ τόπῳ οὗ
ἐὰν ἴδῃς **14** ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος
ὁ θεός σου αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν σου ἐκεῖ ἀνοίσεις
τὰ ὀλοκαυτώματά σου καὶ ἐκεῖ ποιήσεις πάντα ὅσα ἐγὼ
ἐντέλλομαί σοι σήμερον **15** ἀλλ' ἢ ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ σου
θύσεις καὶ φάγη κρέα κατὰ τὴν εὐλογίαν κυρίου τοῦ θεοῦ
σου ἣν ἔδωκέν σοι ἐν πάσῃ πόλει ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ
καὶ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ φάγεται αὐτὸ ὡς δορκάδα ἢ
ἔλαφον **16** πλὴν τὸ αἷμα οὐ φάγεσθε ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε
αὐτὸ ὡς ὕδωρ **17** οὐ δυνήσῃ φαγεῖν ἐν ταῖς πόλεσίν
σου τὸ ἐπιδέκατον τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ
τοῦ ἐλαίου σου τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου καὶ τῶν
προβάτων σου καὶ πάσας εὐχὰς ὅσας ἂν εὕξησθε καὶ τὰς
ὁμολογίας ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν **18**
ἀλλ' ἢ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου φάγη αὐτὰ ἐν τῷ
τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτῷ σὺ καὶ ὁ
υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου
καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν καὶ εὐφρανθήσῃ
ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ πάντα οὗ ἂν ἐπιβάλης
τὴν χειρὰ σου **19** πρόσσεχε σεαυτῷ μὴ ἐγκαταλίπῃς τὸν
Λευίτην πάντα τὸν χρόνον ὅσον ἐὰν ζῆς ἐπὶ τῆς γῆς **20**
ἐὰν δὲ ἐμπλατύνῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ὄριά σου καθάπερ
ἐλάλησέν σοι καὶ ἐρεῖς φάγομαι κρέα ἐὰν ἐπιθυμήσῃ
ἡ ψυχὴ σου ὥστε φαγεῖν κρέα ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ τῆς
ψυχῆς σου φάγη κρέα **21** ἐὰν δὲ μακρότερον ἀπέχη σου ὁ
τόπος ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι

τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ θύσεις ἀπὸ τῶν βοῶν σου καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων σου ὧν ἂν δῶ ὁ θεός σοι ὄν τρόπον ἐνετειλάμην σοι καὶ φάγη ἐν ταῖς πόλεσίν σου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου **22** ὡς ἔσθεται ἡ δορκὰς καὶ ἡ ἔλαφος οὕτως φάγη αὐτό ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται **23** πρόσεχε ἰσχυρῶς τοῦ μὴ φαγεῖν αἷμα ὅτι τὸ αἷμα αὐτοῦ ψυχὴ οὐ βρωθήσεται ἡ ψυχὴ μετὰ τῶν κρεῶν **24** οὐ φάγεσθε ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς ὕδωρ **25** οὐ φάγη αὐτό ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ ἐὰν ποιήσης τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **26** πλὴν τὰ ἅγια σου ἐὰν γένηταί σοι καὶ τὰς εὐχὰς σου λαβὼν ἤξεις εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **27** καὶ ποιήσεις τὰ ὀλοκαυτώματά σου τὰ κρέα ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ σου τὸ δὲ αἷμα τῶν θυσιῶν σου προσχεεῖς πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ σου τὰ δὲ κρέα φάγη **28** φυλάσσου καὶ ἄκουε καὶ ποιήσεις πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου δι' αἰῶνος ἐὰν ποιήσης τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **29** ἐὰν δὲ ἐξολεθρεύσῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη εἰς οὓς σὺ εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομησαὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτοὺς καὶ κατοικήσῃς ἐν τῇ γῆ αὐτῶν **30** πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐκζητήσης ἐπακολουθῆσαι αὐτοῖς μετὰ τὸ ἐξολεθρευθῆναι αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου οὐ μὴ ἐκζητήσης τοὺς θεοὺς αὐτῶν λέγων πῶς ποιοῦσιν τὰ ἔθνη ταῦτα τοῖς θεοῖς αὐτῶν ποιήσω κἀγὼ **31** οὐ ποιήσεις οὕτως κυρίῳ τῷ θεῷ σου τὰ γὰρ βδελύγματα

ἃ κύριος ἐμίσησεν ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ὅτι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν κατακαίουσιν ἐν πυρὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν 32 πᾶν ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον τοῦτο φυλάξῃ ποιεῖν οὐ προσθήσεις ἐπ' αὐτὸ οὐδὲ ἀφελεῖς ἀπ' αὐτοῦ

13 ἐὰν δὲ ἀναστῆ ἐν σοὶ προφήτης ἢ ἐνυπνιαζόμενος ἐνύπνιον καὶ δῶ σοι σημεῖον ἢ τέρας 2 καὶ ἔλθῃ τὸ σημεῖον ἢ τὸ τέρας ὃ ἐλάλησεν πρὸς σὲ λέγων πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ οἴδατε 3 οὐκ ἀκούσεσθε τῶν λόγων τοῦ προφήτου ἐκείνου ἢ τοῦ ἐνυπνιαζομένου τὸ ἐνύπνιον ἐκεῖνο ὅτι πειράζει κύριος ὁ θεὸς ὑμᾶς εἰδέναι εἰ ἀγαπᾶτε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν 4 ὀπίσω κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πορεύεσθε καὶ αὐτὸν φοβηθήσεσθε καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φυλάξεσθε καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσεσθε καὶ αὐτῷ προστεθήσεσθε 5 καὶ ὁ προφήτης ἐκεῖνος ἢ ὁ τὸ ἐνύπνιον ἐνυπνιαζόμενος ἐκεῖνος ἀποθανεῖται ἐλάλησεν γὰρ πλανησαί σε ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῦ λυτρωσαμένου σε ἐκ τῆς δουλείας ἐξῶσαί σε ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ καὶ ἀφανιεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν 6 ἐὰν δὲ παρακαλέσῃ σε ὁ ἀδελφός σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρός σου ἢ ὁ υἱός σου ἢ ἡ θυγάτηρ σου ἢ ἡ γυνὴ ἢ ἐν κόλπῳ σου ἢ ὁ φίλος ὁ ἴσος τῆς ψυχῆς σου λάθρα λέγων βαδίσωμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ ᾔδεις σὺ καὶ οἱ πατέρες σου 7 ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἔθνῶν τῶν περικύκλω ὑμῶν τῶν ἐγγιζόντων σοὶ ἢ τῶν μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς

8 οὐ συνθελήσεις αὐτῷ καὶ οὐκ εἰσακούσῃ αὐτοῦ καὶ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐτῷ οὐκ ἐπιποθήσεις ἐπ' αὐτῷ οὐδ' οὐ μὴ σκεπάσης αὐτόν 9 ἀναγγέλλων ἀναγγελεῖς περὶ αὐτοῦ αἱ χεῖρές σου ἔσονται ἐπ' αὐτόν ἐν πρώτοις ἀποκτεῖναι αὐτόν καὶ αἱ χεῖρες παντὸς τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτῳ 10 καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτόν ἐν λίθοις καὶ ἀποθανεῖται ὅτι ἐζήτησεν ἀποστῆσαί σε ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας 11 καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀκούσας φοβηθήσεται καὶ οὐ προσθήσουσιν ἔτι ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν 12 ἐὰν δὲ ἀκούσης ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι κατοικεῖν σε ἐκεῖ λεγόντων 13 ἐξήλθοσαν ἄνδρες παράνομοι ἐξ ὑμῶν καὶ ἀπέστησαν πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν πόλιν αὐτῶν λέγοντες πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὐς οὐκ ἤδείτε 14 καὶ ἐρωτήσεις καὶ ἐραυνήσεις σφόδρα καὶ ἰδοὺ ἀληθῆς σαφῶς ὁ λόγος γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν ὑμῖν 15 ἀναιρῶν ἀνελεῖς πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτήν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ 16 καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς συνάξεις εἰς τὰς διόδους αὐτῆς καὶ ἐμπρήσεις τὴν πόλιν ἐν πυρὶ καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς πανδημεὶ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ ἔσται ἀοίκητος εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἀνοικοδομηθήσεται ἔτι 17 οὐ προσκολληθήσεται ἐν τῇ χειρὶ σου οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἵνα ἀποστραφῇ κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ καὶ δώσει σοι ἔλεος καὶ ἐλεήσει σε καὶ πληθυνεῖ σε ὃν τρόπον ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου 18 ἐὰν ἀκούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγώ

ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν
ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου

14 υἱοὶ ἐστε κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν οὐ φοιβήσετε οὐκ
ἐπιθήσετε φαλάκρωμα ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν
ἐπὶ νεκρῶ 2 ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ
σὲ ἐξελέξατο κύριος ὁ θεός σου γενέσθαι σε αὐτῷ λαὸν
περιούσιον ἀπὸ πάντων τῶν ἔθνῶν τῶν ἐπὶ προσώπου
τῆς γῆς 3 οὐ φάγεσθε πᾶν βδέλυγμα 4 ταῦτα τὰ κτήνη ἃ
φάγεσθε μόσχον ἐκ βοῶν καὶ ἀμνὸν ἐκ προβάτων καὶ
χίμαρον ἐξ αἰγῶν 5 ἔλαφον καὶ δορκάδα καὶ βούβαλον
καὶ τραγέλαφον καὶ πύγαργον ὄρυγα καὶ καμηλοπάρδαλιν
6 πᾶν κτῆνος διηλοῦν ὄπλῃν καὶ ὄνυχιστῆρας ὄνυχίζον
δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσιν ταῦτα
φάγεσθε 7 καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων
μηρυκισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν διηλούντων τὰς ὄπλᾶς καὶ
ὄνυχίζόντων ὄνυχιστῆρας τὸν κάμηλον καὶ δασύποδα καὶ
χοιρογρύλλιον ὅτι ἀνάγουσιν μηρυκισμὸν καὶ ὄπλῃν οὐ
διηλοῦσιν ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἐστίν 8 καὶ τὸν ὕν ὅτι
διηλεῖ ὄπλῃν τοῦτο καὶ ὄνυχίζει ὄνυχας ὄπλῆς καὶ τοῦτο
μηρυκισμὸν οὐ μαρκαῖται ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν ἀπὸ τῶν
κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε καὶ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν
οὐχ ἄψεσθε 9 καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς
ὔδασι πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες
φάγεσθε 10 καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια καὶ
λεπίδες οὐ φάγεσθε ἀκάθαρτα ὑμῖν ἐστίν 11 πᾶν ὄρνεον
καθαρὸν φάγεσθε 12 καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν
τὸν ἀετὸν καὶ τὸν γρύπα καὶ τὸν ἀλιαίετον 13 καὶ τὸν
γύπα καὶ τὸν ἰκτίνα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ 14 καὶ πάντα
κόρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ 15 καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα

καὶ λάρων 16 καὶ ἔρωδιὸν καὶ κύκνον καὶ ἴβιν 17 καὶ
καταράκτην καὶ ἰέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ καὶ ἔποπα καὶ
νυκτικόρακα 18 καὶ πελεκᾶνα καὶ χαραδριὸν καὶ τὰ ὅμοια
αὐτῶ καὶ πορφυρίωνα καὶ νυκτερίδα 19 πάντα τὰ ἔρπετὰ
τῶν πετεινῶν ἀκάθαρτα ταῦτά ἐστιν ὑμῖν οὐ φάγεσθε
ἀπ' αὐτῶν 20 πᾶν πετεινὸν καθαρὸν φάγεσθε 21 πᾶν
θνησιμαῖον οὐ φάγεσθε τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ταῖς πόλεσίν
σου δοθήσεται καὶ φάγεται ἢ ἀποδώσῃ τῷ ἀλλοτρίῳ ὅτι
λαὸς ἅγιος εἶ κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐχ ἐψήσεις ἄρνα ἐν
γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ 22 δεκάτην ἀποδεκατώσεις παντὸς
γενήματος τοῦ σπέρματός σου τὸ γένημα τοῦ ἀγροῦ σου
ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν 23 καὶ φάγη αὐτὸ ἔναντι κυρίου
τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός
σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ οἴσετε τὰ ἐπιδέκατα
τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου
τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου
ἵνα μάθῃς φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν σου πάσας τὰς
ἡμέρας 24 ἐὰν δὲ μακρὰν γένηται ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδὸς καὶ μὴ
δύνη ἀναφέρειν αὐτά ὅτι μακρὰν ἀπὸ σοῦ ὁ τόπος ὃν ἂν
ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐκεῖ ὅτι εὐλογῆσει σε κύριος ὁ θεός σου 25 καὶ ἀποδώσῃ
αὐτὰ ἀργυρίου καὶ λήμψῃ τὸ ἀργύριον ἐν ταῖς χερσίν
σου καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ
θεός σου αὐτόν 26 καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον ἐπὶ παντός οὗ
ἐὰν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου ἐπὶ βοῦσι ἢ ἐπὶ προβάτοις ἐπὶ
οἴνῳ ἢ ἐπὶ σικερα ἢ ἐπὶ παντός οὗ ἐὰν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ
σου καὶ φάγη ἐκεῖ ἔναντιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ
εὐφρανθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου 27 καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐν
ταῖς πόλεσίν σου ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κλῆρος

μετὰ σοῦ **28** μετὰ τρία ἔτη ἐξοίσεις πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων σου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκεῖνῳ θήσεις αὐτὸ ἐν ταῖς πόλεσίν σου **29** καὶ ἐλεύσεται ὁ λευίτης ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κληρὸς μετὰ σοῦ καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὄρφανὸς καὶ ἡ χήρα ἢ ἐν ταῖς πόλεσίν σου καὶ φάγονται καὶ ἐμπλησθήσονται ἵνα εὐλογήσῃ σε κύριος ὁ θεὸς σου ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις οἷς ἐὰν ποιῆς

15 δὶ ἑπτὰ ἐτῶν ποιήσεις ἄφεσιν **2** καὶ οὕτως τὸ πρόσταγμα τῆς ἀφέσεως ἀφήσεις πᾶν χρέος ἴδιον ὃ ὀφείλει σοὶ ὁ πλησίον καὶ τὸν ἀδελφόν σου οὐκ ἀπαιτήσεις ὅτι ἐπικέκληται ἄφεσις κυρίῳ τῷ θεῷ σου **3** τὸν ἀλλότριον ἀπαιτήσεις ὅσα ἐὰν ᾦ σοὶ παρ' αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου ἄφεσιν ποιήσεις τοῦ χρέους σου **4** ὅτι οὐκ ἔσται ἐν σοὶ ἐνδεής ὅτι εὐλογῶν εὐλογήσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ γῆ ᾗ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ κατακληρονομήσαι αὐτήν **5** ἐὰν δὲ ἀκοῆ εἰσακούσητε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον **6** ὅτι κύριος ὁ θεός σου εὐλόγησέν σε ὃν τρόπον ἐλάλησέν σοι καὶ δανιεῖς ἔθνεσιν πολλοῖς σὺ δὲ οὐ δανιῆ καὶ ἄρξεις σὺ ἐθνῶν πολλῶν σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσιν **7** ἐὰν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἐνδεής τῶν ἀδελφῶν σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ἐν τῇ γῆ ᾗ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι οὐκ ἀποστέρξεις τὴν καρδίαν σου οὐδ' οὐ μὴ συσφίγξης τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ ἐπιδομένου **8** ἀνοίγων ἀνοιξεις τὰς χεῖράς σου αὐτῷ δάνειον δανιεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται καθ' ὅσον ἐνδεεῖται **9** πρόσεχε σεαυτῷ μὴ γένηται ῥῆμα κρυπτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀνόμημα λέγων ἐγγίζει τὸ ἔτος τὸ ἔβδομον ἔτος τῆς ἀφέσεως καὶ πονηρεύσεται ὁ

ὄφθαλμός σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ ἐπιδομένῳ καὶ οὐ
δώσεις αὐτῷ καὶ βοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς κύριον καὶ ἔσται
ἐν σοὶ ἁμαρτία μεγάλη **10** διδούς δώσεις αὐτῷ καὶ δάνειον
δανιεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται καὶ οὐ λυπηθήσῃ τῇ καρδίᾳ
σου διδόντος σου αὐτῷ ὅτι διὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο εὐλογήσει
σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις καὶ ἐν πᾶσιν οἷ
ἂν ἐπιβάλλῃς τὴν χειρὰ σου **11** οὐ γὰρ μὴ ἐκλίπη ἐνδεῆς
ἀπὸ τῆς γῆς διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ
ῥῆμα τοῦτο λέγων ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χειράς σου τῷ
ἀδελφῷ σου τῷ πένητι καὶ τῷ ἐπιδομένῳ τῷ ἐπὶ τῆς γῆς
σου **12** ἐὰν δὲπραθῇ σοὶ ὁ ἀδελφός σου ὁ Εβραῖος ἢ ἡ
Εβραία δουλεύσει σοὶ ἕξ ἔτη καὶ τῷ ἐβδόμῳ ἕξαποστελεῖς
αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ **13** ὅταν δὲ ἕξαποστέλλῃς αὐτὸν
ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ οὐκ ἕξαποστελεῖς αὐτὸν κενόν **14**
ἐφόδιον ἐφοδιάσεις αὐτὸν ἀπὸ τῶν προβάτων σου καὶ
ἀπὸ τοῦ σίτου σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου καθὰ εὐλόγησέν
σε κύριος ὁ θεός σου δώσεις αὐτῷ **15** καὶ μνησθήσῃ ὅτι
οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτου καὶ ἐλυτρώσατό σε κύριος ὁ
θεός σου ἐκεῖθεν διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ
ῥῆμα τοῦτο **16** ἐὰν δὲ λέγῃ πρὸς σέ οὐκ ἐξελεύσομαι ἀπὸ
σοῦ ὅτι ἠγάπηκέν σε καὶ τὴν οἰκίαν σου ὅτι εὖ αὐτῷ ἔστιν
παρὰ σοὶ **17** καὶ λήμψῃ τὸ ὀπήτιον καὶ τρυπήσεις τὸ ὠτίον
αὐτοῦ πρὸς τὴν θύραν καὶ ἔσται σοὶ οἰκέτης εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ τὴν παιδίσκην σου ποιήσεις ὡσαύτως **18** οὐ σκληρὸν
ἔσται ἐναντίον σου ἕξαποστελλομένων αὐτῶν ἐλευθέρων
ἀπὸ σοῦ ὅτι ἐφέτιον μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ ἐδούλευσέν σοι
ἕξ ἔτη καὶ εὐλογήσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν οἷς
ἐὰν ποιῇς **19** πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐὰν τεχθῇ ἐν τοῖς βουσίν
σου καὶ ἐν τοῖς προβάτοις σου τὰ ἀρσενικά ἀγιάσεις κυρίῳ

τῷ θεῷ σου οὐκ ἐργᾶ ἔν τῷ πρωτοτόκῳ μόσχῳ σου καὶ οὐ
μὴ κείρης τὸ πρωτότοκον τῶν προβάτων σου **20** ἔναντι
κυρίου φάγη αὐτὸ ἔνιαυτὸν ἐξ ἔνιαυτοῦ ἔν τῷ τόπῳ ᾧ
ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου σὺ καὶ ὁ οἶκός σου **21** ἐὰν
δὲ ἦ ἔν αὐτῷ μῶμος χωλὸν ἢ τυφλὸν ἢ καὶ πᾶς μῶμος
πονηρός οὐ θύσεις αὐτὸ κυρίῳ τῷ θεῷ σου **22** ἔν ταῖς
πόλεσίν σου φάγη αὐτό ὁ ἀκάθαρτος ἔν σοι καὶ ὁ καθαρὸς
ὡσαύτως ἔδεται ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον **23** πλὴν τὸ αἶμα
οὐ φάγεσθε ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖς αὐτὸ ὡς ὕδωρ

16 φύλαξαι τὸν μῆνα τῶν νέων καὶ ποιήσεις τὸ πασχα
κυρίῳ τῷ θεῷ σου ὅτι ἔν τῷ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες
ἐξ Αἰγύπτου νυκτός **2** καὶ θύσεις τὸ πασχα κυρίῳ τῷ
θεῷ σου πρόβατα καὶ βόας ἔν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται
κύριος ὁ θεός σου αὐτὸν ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐκεῖ **3** οὐ φάγη ἐπ' αὐτοῦ ζύμην ἑπτὰ ἡμέρας φάγη ἐπ'
αὐτοῦ ἄζυμα ἄρτον κακώσεως ὅτι ἔν σπουδῇ ἐξήλθετε ἐξ
Αἰγύπτου ἵνα μνησθῆτε τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοδίας ὑμῶν
ἐκ γῆς Αἰγύπτου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν **4**
οὐκ ὀφθήσεται σοι ζύμη ἔν πᾶσι τοῖς ὀρίοις σου ἑπτὰ
ἡμέρας καὶ οὐ κοιμηθήσεται ἀπὸ τῶν κρεῶν ὧν ἐὰν
θύσης τὸ ἑσπέρας τῆ ἡμέρα τῆ πρώτῃ εἰς τὸ πρωί **5** οὐ
δυνήση θῦσαι τὸ πασχα ἔν οὐδεμιᾷ τῶν πόλεων σου ὧν
κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **6** ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον
ὃν ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ θύσεις τὸ πασχα ἑσπέρας πρὸς δυσμὰς
ἡλίου ἔν τῷ καιρῷ ᾧ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου **7** καὶ ἐψήσεις
καὶ ὀπτήσεις καὶ φάγη ἔν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται
κύριος ὁ θεός σου αὐτόν καὶ ἀποστραφήση τὸ πρωί καὶ
ἀπελεύση εἰς τοὺς οἴκους σου **8** ἐξ ἡμέρας φάγη ἄζυμα

καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐξόδιον ἑορτὴ κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον πλὴν ὅσα ποιηθήσεται ψυχῇ **9** ἑπτὰ ἑβδομάδας ὀλοκλήρους ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ ἀρξαμένου σου δρέπανον ἐπ' ἀμητὸν ἄρξῃ ἐξαριθμῆσαι ἑπτὰ ἑβδομάδας **10** καὶ ποιήσεις ἑορτὴν ἑβδομάδων κυρίῳ τῷ θεῷ σου καθότι ἡ χεὶρ σου ἰσχύει ὅσα ἂν δῶ σοι καθότι ἠυλόγησέν σε κύριος ὁ θεός σου **11** καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσίν σου καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα ἢ ἐν ὑμῖν ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἔαν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **12** καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ φυλάξῃ καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολὰς ταύτας **13** ἑορτὴν σκηνῶν ποιήσεις σεαυτῷ ἑπτὰ ἡμέρας ἐν τῷ συναγαγεῖν σε ἐκ τοῦ ἄλωνός σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου **14** καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν τῇ ἑορτῇ σου σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα ἢ οὔσα ἐν ταῖς πόλεσίν σου **15** ἑπτὰ ἡμέρας ἑορτάσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἔαν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτῷ ἔαν δὲ εὐλογήσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν τοῖς γενήμασίν σου καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου καὶ ἔσῃ εὐφραινόμενος **16** τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἔαν ἐκλέξῃται αὐτὸν κύριος ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομάδων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς σκηνοπηγίας οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου κενός **17** ἕκαστος κατὰ δύναμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν

κατὰ τὴν εὐλογίαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἦν ἔδωκέν σοι **18**
κριτὰς καὶ γραμματοεισαγωγεῖς καταστήσεις σεαυτῷ ἐν
πάσαις ταῖς πόλεσίν σου αἷς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι
κατὰ φυλάς καὶ κρινοῦσιν τὸν λαὸν κρίσιν δικαίαν **19** οὐκ
ἐκκλινοῦσιν κρίσιν οὐκ ἐπιγνώσονται πρόσωπον οὐδὲ
λήμψονται δῶρον τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς
σοφῶν καὶ ἐξαίρει λόγους δικαίων **20** δικαίως τὸ δίκαιον
διώξη ἵνα ζητε καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν
ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **21** οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ
ἄλλος πᾶν ξύλον παρὰ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ
σου ὃ ποιήσεις σεαυτῷ **22** οὐ στήσεις σεαυτῷ στήλην ἃ
ἐμίσησεν κύριος ὁ θεός σου

17 οὐ θύσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου μόσχον ἢ πρόβατον ἐν ᾧ
ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος πᾶν ῥῆμα πονηρὸν ὅτι βδέλυγμα
κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐστὶν **2** ἐὰν δὲ εὐρεθῇ ἐν σοὶ ἐν μιᾷ
τῶν πόλεων σου ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἀνὴρ
ἢ γυνή ὅστις ποιήσει τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ
θεοῦ σου παρελθεῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ **3** καὶ ἐλθόντες
λατρεύσωσιν θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσωσιν αὐτοῖς τῷ
ἡλίῳ ἢ τῇ σελήνῃ ἢ παντὶ τῶν ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ οὐρανοῦ
ἃ οὐ προσέταξεν **4** καὶ ἀναγγελεῖ σοι καὶ ἐκζητήσεις
σφόδρα καὶ ἴδου ἀληθῶς γέγονεν τὸ ῥῆμα γεγένηται τὸ
βδέλυγμα τοῦτο ἐν Ἰσραὴλ **5** καὶ ἐξάξεις τὸν ἄνθρωπον
ἐκεῖνον ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην καὶ λιθοβολήσετε αὐτοὺς
ἐν λίθοις καὶ τελευτήσουσιν **6** ἐπὶ δυσὶν μάρτυσιν ἢ
ἐπὶ τρισὶν μάρτυσιν ἀποθανεῖται ὁ ἀποθνήσκων οὐκ
ἀποθανεῖται ἐφ' ἐνὶ μάρτυρι **7** καὶ ἡ χεὶρ τῶν μαρτύρων
ἔσται ἐπ' αὐτῷ ἐν πρώτοις θανατῶσαι αὐτόν καὶ ἡ χεὶρ
παντὸς τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτων καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν

ἐξ ὑμῶν αὐτῶν **8** ἐὰν δὲ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ ῥῆμα ἐν κρίσει ἀνὰ μέσον αἵμα αἵματος καὶ ἀνὰ μέσον κρίσις κρίσεως καὶ ἀνὰ μέσον ἀφῆ ἀφῆς καὶ ἀνὰ μέσον ἀντιλογία ἀντιλογίας ῥήματα κρίσεως ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν καὶ ἀναστὰς ἀναβῆσθαι εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **9** καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευίτας καὶ πρὸς τὸν κριτὴν ὃς ἂν γένηται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐκζητήσαντες ἀναγγελοῦσίν σοι τὴν κρίσιν **10** καὶ ποιήσεις κατὰ τὸ πρᾶγμα ὃ ἐὰν ἀναγγείλωσίν σοι ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ φυλάξῃ σφόδρα ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν νομοθετηθῇ σοι **11** κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν κρίσιν ἣν ἂν εἴπωσίν σοι ποιήσεις οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπὸ τοῦ ῥήματος οὗ ἐὰν ἀναγγείλωσίν σοι δεξιά οὐδὲ ἀριστερά **12** καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἂν ποιήσῃ ἐν ὑπερηφανίᾳ τοῦ μὴ ὑπακοῦσαι τοῦ ἱερέως τοῦ παρεστηκότος λειτουργεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἢ τοῦ κριτοῦ ὃς ἂν ᾗ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀποθανεῖται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ **13** καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας φοβηθήσεται καὶ οὐκ ἀσεβήσῃ ἔτι **14** ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ καὶ κληρονομήσῃς αὐτήν καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτῆς καὶ εἴπῃς καταστήσω ἐπ' ἐμαυτὸν ἄρχοντα καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ κύκλω μου **15** καθιστῶν καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα οὐ δυνήσῃ καταστήσαι ἐπὶ σεαυτὸν ἄνθρωπον ἀλλότριον ὅτι οὐκ ἀδελφός σου ἐστίν **16** διότι οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ ἵππον

οὐδὲ μὴ ἀποστρέψῃ τὸν λαὸν εἰς Αἴγυπτον ὅπως πληθύνῃ
ἑαυτῷ ἵππον ὁ δὲ κύριος εἶπεν οὐ προσθήσετε ἀποστρέψαι
τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἔτι **17** καὶ οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ γυναικας οὐδὲ
μεταστήσεται αὐτοῦ ἡ καρδία καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον
οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ σφόδρα **18** καὶ ἔσται ὅταν καθίσῃ ἐπὶ
τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ γράψῃ ἑαυτῷ τὸ δευτερονόμιον
τοῦτο εἰς βιβλίον παρὰ τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν **19** καὶ
ἔσται μετ' αὐτοῦ καὶ ἀναγνώσεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἵνα μάθῃ φοβεῖσθαι κύριον τὸν
θεὸν αὐτοῦ φυλάσσεσθαι πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας καὶ
τὰ δικαιώματα ταῦτα ποιεῖν **20** ἵνα μὴ ὑψωθῇ ἡ καρδία
αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἵνα μὴ παραβῇ ἀπὸ τῶν
ἐντολῶν δεξιὰ ἢ ἀριστερά ὅπως ἂν μακροχρονίση ἐπὶ τῆς
ἀρχῆς αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ

18 οὐκ ἔσται τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς Λευίταις ὅλη φυλῇ Λευι
μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ Ἰσραηλ καρπώματα κυρίου ὁ
κλῆρος αὐτῶν φάγονται αὐτά **2** κλῆρος δὲ οὐκ ἔσται
αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κύριος αὐτὸς κλῆρος
αὐτοῦ καθότι εἶπεν αὐτῷ **3** καὶ αὕτη ἡ κρίσις τῶν ἱερέων
τὰ παρὰ τοῦ λαοῦ παρὰ τῶν θυόντων τὰ θύματα ἐάν τε
μόσχον ἐάν τε πρόβατον καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὸν βραχίονα
καὶ τὰ σιαγόνια καὶ τὸ ἔνυστρον **4** καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ
σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου καὶ
τὴν ἀπαρχὴν τῶν κουρῶν τῶν προβάτων σου δώσεις
αὐτῷ **5** ὅτι αὐτὸν ἐξελέξατο κύριος ὁ θεός σου ἐκ πασῶν
τῶν φυλῶν σου παρεστάναι ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ
σου λειτουργεῖν καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ **6** ἐάν δὲ
παραγένηται ὁ Λευίτης ἐκ μιᾶς τῶν πόλεων ὑμῶν ἐκ

πάντων τῶν υἰῶν Ἰσραηλ οὗ αὐτὸς παροικεῖ καθότι ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος **7** καὶ λειτουργήσῃ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ὥσπερ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ Λευῖται οἱ παρεστηκότες ἐκεῖ ἔναντι κυρίου **8** μερίδα μεμερισμένην φάγεται πλὴν τῆς πράσεως τῆς κατὰ πατριάν **9** ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι οὐ μαθήσῃ ποιεῖν κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων **10** οὐχ εὐρεθήσεται ἐν σοὶ περικαθαίρων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἢ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρὶ μαντευόμενος μαντεῖαν κληδονιζόμενος καὶ οἰωνιζόμενος φαρμακός **11** ἐπαείδων ἐπαιδιὴν ἐγγαστρίμυθος καὶ τερατοσκοπὸς ἐπερωτῶν τοὺς νεκρούς **12** ἔστιν γὰρ βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα ἔνεκεν γὰρ τῶν βδελυγμάτων τούτων κύριος ἐξολεθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ **13** τέλειος ἔση ἔναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **14** τὰ γὰρ ἔθνη ταῦτα οὓς σὺ κατακληρονομεῖς αὐτούς οὗτοι κληδόνων καὶ μαντειῶν ἀκούσονται σοὶ δὲ οὐχ οὕτως ἔδωκεν κύριος ὁ θεός σου **15** προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ὡς ἐμὲ ἀναστήσει σοὶ κύριος ὁ θεός σου αὐτοῦ ἀκούσεσθε **16** κατὰ πάντα ὅσα ἠτήσω παρὰ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν Χωρηβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας λέγοντες οὐ προσθήσομεν ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο οὐκ ὀψόμεθα ἔτι οὐδὲ μὴ ἀποθάνωμεν **17** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ὀρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν **18** προφήτην ἀναστήσω αὐτοῖς ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ὥσπερ σὲ καὶ δώσω τὸ ῥῆμά μου ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ λαλήσει αὐτοῖς καθότι ἂν ἐντείλωμαι αὐτῷ **19** καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν μὴ ἀκούσῃ ὅσα ἐὰν λαλήσῃ ὁ προφήτης

ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐγὼ ἐκδικήσω ἐξ αὐτοῦ **20** πλὴν ὁ
προφήτης ὃς ἂν ἀσεβήσῃ λαλήσαι ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου
ῥῆμα ὃ οὐ προσέταξα λαλήσαι καὶ ὃς ἂν λαλήσῃ ἐπ’
ὀνόματι θεῶν ἐτέρων ἀποθανεῖται ὁ προφήτης ἐκεῖνος **21**
ἐὰν δὲ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου πῶς γνωσόμεθα τὸ ῥῆμα
ὃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος **22** ὅσα ἐὰν λαλήσῃ ὁ προφήτης
ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου καὶ μὴ γένηται τὸ ῥῆμα καὶ μὴ
συμβῇ τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἐν ἀσεβείᾳ
ἐλάλησεν ὁ προφήτης ἐκεῖνος οὐκ ἀφέξεσθε αὐτοῦ

19 ἐὰν δὲ ἀφανίσῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη ἃ ὁ θεός
σου δίδωσίν σοι τὴν γῆν αὐτῶν καὶ κατακληρονομήσητε
αὐτούς καὶ κατοικήσητε ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν
τοῖς οἴκοις αὐτῶν **2** τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῷ ἐν
μέσῳ τῆς γῆς σου ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **3**
στόχασαί σοι τὴν ὁδὸν καὶ τριμεριεῖς τὰ ὄρια τῆς γῆς σου
ἣν καταμερίζει σοι κύριος ὁ θεός σου καὶ ἔσται καταφυγὴ
ἐκεῖ παντὶ φονευτῇ **4** τοῦτο δὲ ἔσται τὸ πρόσταγμα τοῦ
φονευτοῦ ὃς ἂν φύγῃ ἐκεῖ καὶ ζήσεται ὃς ἂν πατάξῃ τὸν
πλησίον αὐτοῦ ἀκουσίως καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ
τῆς ἐχθῆς καὶ πρὸ τῆς τρίτης **5** καὶ ὃς ἂν εἰσέλθῃ μετὰ τοῦ
πλησίον εἰς τὸν δρυμὸν συναγαγεῖν ξύλα καὶ ἐκκρουσθῇ
ἢ χεῖρ αὐτοῦ τῇ ἀξίνῃ κόπτοντος τὸ ξύλον καὶ ἐκπεσὸν τὸ
σιδήριον ἀπὸ τοῦ ξύλου τύχη τοῦ πλησίον καὶ ἀποθάνῃ
οὗτος καταφεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων καὶ
ζήσεται **6** ἵνα μὴ διώξας ὁ ἀγχιστεύων τοῦ αἵματος ὀπίσω
τοῦ φονεύσαντος ὅτι παρατεθέρμανται τῇ καρδίᾳ καὶ
καταλάβῃ αὐτὸν ἐὰν μακροτέρα ᾖ ἢ ἡ ὁδὸς καὶ πατάξῃ
αὐτοῦ τὴν ψυχὴν καὶ ἀποθάνῃ καὶ τούτῳ οὐκ ἔστιν κρίσις
θανάτου ὅτι οὐ μισῶν ἦν αὐτὸν πρὸ τῆς ἐχθῆς καὶ πρὸ

τῆς τρίτης 7 διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῷ 8 ἐὰν δὲ ἐμπλατύνῃ κύριος ὁ θεὸς σου τὰ ὄριά σου ὃν τρόπον ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου καὶ δῶ σοὶ κύριος πᾶσαν τὴν γῆν ἣν εἶπεν δοῦναι τοῖς πατράσιν σου 9 ἐὰν ἀκούσης ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἅς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας καὶ προσθήσεις σεαυτῷ ἔτι τρεῖς πόλεις πρὸς τὰς τρεῖς ταύτας 10 καὶ οὐκ ἐκχυθήσεται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ γῆ σου ἢ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ καὶ οὐκ ἔσται ἐν σοὶ αἵματι ἔνοχος 11 ἐὰν δὲ γένηται ἄνθρωπος μισῶν τὸν πλησίον καὶ ἐνεδρεύσῃ αὐτὸν καὶ ἐπαναστῆ ἐπ' αὐτὸν καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχὴν καὶ ἀπεθάνῃ καὶ φύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων 12 καὶ ἀποστελοῦσιν ἢ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ λήμψονται αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῷ ἀγχιστεύοντι τοῦ αἵματος καὶ ἀποθανεῖται 13 οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐτῷ καὶ καθαριεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ Ἰσραὴλ καὶ εὖ σοὶ ἔσται 14 οὐ μετακινήσεις ὄρια τοῦ πλησίον σου ἃ ἔστησαν οἱ πατέρες σου ἐν τῇ κληρονομίᾳ σου ἢ κατεκληρονομήθης ἐν τῇ γῆ ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ 15 οὐκ ἐμμενεῖ μάρτυς εἰς μαρτυρῆσαι κατὰ ἀνθρώπου κατὰ πᾶσαν ἀδικίαν καὶ κατὰ πᾶν ἀμάρτημα καὶ κατὰ πᾶσαν ἀμαρτίαν ἣν ἂν ἀμάρτη ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύρων σταθήσεται πᾶν ῥῆμα 16 ἐὰν δὲ καταστῆ μάρτυς ἄδικος κατὰ ἀνθρώπου καταλέγων αὐτοῦ ἀσέβειαν 17 καὶ στήσονται οἱ δύο ἄνθρωποι οἷς ἔστιν αὐτοῖς ἡ ἀντιλογία ἔναντι κυρίου καὶ ἔναντι τῶν ἱερέων καὶ ἔναντι τῶν

κριτῶν οἱ ἐὰν ὦσιν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις **18** καὶ ἐξετάσωσιν οἱ κριταὶ ἀκριβῶς καὶ ἴδου μάρτυς ἄδικος ἐμαρτύρησεν ἄδικα ἀντέστη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ **19** καὶ ποιήσετε αὐτῷ ὃν τρόπον ἐπονηρεύσατο ποιῆσαι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν **20** καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται καὶ οὐ προσθήσουσιν ἔτι ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν **21** οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐτῷ ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος χεῖρα ἀντὶ χειρός πόδα ἀντὶ ποδός

20 ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ ἴδῃς ἵππον καὶ ἀναβάτην καὶ λαὸν πλείονά σου οὐ φοβηθήσῃ ἀπ' αὐτῶν ὅτι κύριος ὁ θεός σου μετὰ σοῦ ὁ ἀναβιβάσας σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου **2** καὶ ἔσται ὅταν ἐγγίσῃ τῷ πολέμῳ καὶ προσεγγίσας ὁ ἱερεὺς λαλήσει τῷ λαῷ **3** καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτούς ἄκουε Ἰσραὴλ ὑμεῖς προσπορεύεσθε σήμερον εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν μὴ ἐκλύεσθω ἡ καρδία ὑμῶν μὴ φοβεῖσθε μὴδὲ θραύεσθε μὴδὲ ἐκκλίνητε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν **4** ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν συνεκπολεμήσαι ὑμῖν τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν διασῶσαι ὑμᾶς **5** καὶ λαλήσουσιν οἱ γραμματεῖς πρὸς τὸν λαὸν λέγοντες τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ οἰκοδομήσας οἰκίαν καινὴν καὶ οὐκ ἐνεκαίνισεν αὐτήν πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος ἐγκαινιεῖ αὐτήν **6** καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ οὐκ εὐφράνθη ἐξ αὐτοῦ πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος εὐφρανθήσεται ἐξ αὐτοῦ **7** καὶ τίς ὁ

ἄνθρωπος ὅστις μεμνήσεται γυναῖκα καὶ οὐκ ἔλαβεν αὐτὴν πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος λήμψεται αὐτὴν **8** καὶ προσθήσουσιν οἱ γραμματεῖς λαλήσαι πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἐροῦσιν τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἵνα μὴ δειλιάνῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὡσπερ ἡ αὐτοῦ **9** καὶ ἔσται ὅταν παύσωνται οἱ γραμματεῖς λαλοῦντες πρὸς τὸν λαόν καὶ καταστήσουσιν ἄρχοντας τῆς στρατιᾶς προηγουμένους τοῦ λαοῦ **10** ἐὰν δὲ προσέλθῃς πρὸς πόλιν ἐκπολεμῆσαι αὐτὴν καὶ ἐκκαλέσῃ αὐτοὺς μετ' εἰρήνης **11** ἐὰν μὲν εἰρηνικὰ ἀποκριθῶσίν σοι καὶ ἀνοίξωσίν σοι ἔσται πᾶς ὁ λαὸς οἱ εὐρεθέντες ἐν αὐτῇ ἔσονταί σοι φορολόγητοι καὶ ὑπήκοοί σου **12** ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσωσίν σοι καὶ ποιήσωσιν πρὸς σὲ πόλεμον περικαθιεῖς αὐτὴν **13** καὶ παραδώσει αὐτὴν κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ πατάξεις πᾶν ἄρσενικὸν αὐτῆς ἐν φόνῳ μαχαίρας **14** πλὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα ὅσα ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῇ πόλει καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν προνομεύσεις σεαυτῷ καὶ φάγη πᾶσαν τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν σου ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **15** οὕτως ποιήσεις πάσας τὰς πόλεις τὰς μακρὰν οὕσας ἀπὸ σοῦ σφόδρα αἶ οὐχὶ ἐκ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων **16** ἰδοὺ δὲ ἀπὸ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι κληρονομεῖν τὴν γῆν αὐτῶν οὐ ζωγρήσετε ἀπ' αὐτῶν πᾶν ἐμπνέον **17** ἀλλ' ἢ ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτοὺς τὸν Χετταῖον καὶ Ἀμορραῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Ευαῖον καὶ Ιεβουσαῖον καὶ Γεργεσαῖον

ὄν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου **18** ἵνα μὴ διδάξωσιν ὑμᾶς ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν ὅσα ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν καὶ ἀμαρτήσεσθε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν **19** ἐὰν δὲ περικαθίσης περὶ πόλιν ἡμέρας πλείους ἐκπολεμῆσαι αὐτήν εἰς κατάλημψιν αὐτῆς οὐχὶ ἐξολεθρεύσεις τὰ δένδρα αὐτῆς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὰ σίδηρον ἀλλ' ἢ ἀπ' αὐτοῦ φάγη αὐτὸ δὲ οὐκ ἐκκόψεις μὴ ἄνθρωπος τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ ἀγρῷ εἰσελθεῖν ἀπὸ προσώπου σου εἰς τὸν χάρακα **20** ἀλλὰ ξύλον ὃ ἐπίστασαι ὅτι οὐ καρπόβρωτόν ἐστιν τοῦτο ἐξολεθρεύσεις καὶ ἐκκόψεις καὶ οἰκοδομήσεις χαρακῶσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ἣτις ποιεῖ πρὸς σὲ τὸν πόλεμον ἕως ἂν παραδοθῇ

21 ἐὰν δὲ εὗρεθῇ τραυματίας ἐν τῇ γῆ ἧ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι κληρονομῆσαι πεπτωκῶς ἐν τῷ πεδίῳ καὶ οὐκ οἶδαςιν τὸν πατάξαντα **2** ἐξελεύσεται ἡ γερουσία σου καὶ οἱ κριταῖ σου καὶ ἐκμετρήσουσιν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ τοῦ τραυματίου **3** καὶ ἔσται ἡ πόλις ἡ ἐγγίζουσα τῷ τραυματίᾳ καὶ λήμψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν ἐκ βοῶν ἣτις οὐκ εἴργασται καὶ ἣτις οὐχ εἴλκυσεν ζυγόν **4** καὶ καταβιβάσουσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης τὴν δάμαλιν εἰς φάραγγα τραχεῖαν ἣτις οὐκ εἴργασται οὐδὲ σπείρεται καὶ νευροκοπήσουσιν τὴν δάμαλιν ἐν τῇ φάραγγι **5** καὶ προσελεύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ὅτι αὐτοὺς ἐπέλεξεν κύριος ὁ θεός σου παρεστηκέναι αὐτῷ καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῶν ἔσται πᾶσα ἀντιλογία καὶ πᾶσα ἀφή **6** καὶ πᾶσα ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης οἱ ἐγγίζοντες τῷ τραυματίᾳ νίψονται τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς δαμάλεως τῆς νενευροκοπημένης ἐν τῇ φάραγγι **7** καὶ

ἀποκριθέντες ἐροῦσιν αἱ χεῖρες ἡμῶν οὐκ ἐξέχεαν τὸ αἷμα τοῦτο καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν οὐχ ἑώρακασιν **8** ἴλεως γενοῦ τῷ λαῷ σου Ἰσραηλ οὐς ἐλυτρώσω κύριε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἵνα μὴ γένηται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραηλ καὶ ἐξιλασθήσεται αὐτοῖς τὸ αἷμα **9** σὺ δὲ ἐξαρεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἐὰν ποιήσης τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου **10** ἐὰν δὲ ἐξελθῶν εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ παραδῷ σοι κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ προνομεύσεις τὴν προνομὴν αὐτῶν **11** καὶ ἴδης ἐν τῇ προνομῇ γυναῖκα καλὴν τῷ εἶδει καὶ ἐνθυμηθῆς αὐτῆς καὶ λάβῃς αὐτὴν σαυτῷ γυναῖκα **12** καὶ εἰσάξεις αὐτὴν ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου καὶ ξυρήσεις τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ περιονυχιεῖς αὐτὴν **13** καὶ περιελεῖς τὰ ἱμάτια τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς καὶ καθίεται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου καὶ κλαύσεται τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μηνὸς ἡμέρας καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ πρὸς αὐτὴν καὶ συνοικισθήσῃ αὐτῇ καὶ ἔσται σου γυνή **14** καὶ ἔσται ἐὰν μὴ θέλῃς αὐτὴν ἐξαποστελεῖς αὐτὴν ἐλευθέραν καὶ πράσει οὐ πραθήσεται ἀργυρίου οὐκ ἀθετήσεις αὐτὴν διότι ἐταπείνωσας αὐτὴν **15** ἐὰν δὲ γένωνται ἀνθρώπῳ δύο γυναῖκες μία αὐτῶν ἡγαπημένη καὶ μία αὐτῶν μισουμένη καὶ τέκωσιν αὐτῷ ἡ ἡγαπημένη καὶ ἡ μισουμένη καὶ γένηται υἱὸς πρωτότοκος τῆς μισουμένης **16** καὶ ἔσται ἢ ἂν ἡμέρᾳ κατακληροδοτῇ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ οὐ δυνήσεται πρωτοτοκεῦσαι τῷ υἱῷ τῆς ἡγαπημένης ὑπεριδὼν τὸν υἱὸν τῆς μισουμένης τὸν πρωτότοκον **17** ἀλλὰ τὸν πρωτότοκον υἱὸν τῆς μισουμένης ἐπιγνώσεται δοῦναι αὐτῷ διπλᾶ ἀπὸ πάντων ὧν ἂν εὐρεθῇ αὐτῷ ὅτι οὗτός ἐστιν ἀρχή

τέκνων αὐτοῦ καὶ τούτῳ καθήκει τὰ πρωτοτόκια **18** ἐὰν δέ
τινι ἦ υἱὸς ἀπειθῆς καὶ ἐρεθιστῆς οὐχ ὑπακούων φωνὴν
πατρὸς καὶ φωνὴν μητρὸς καὶ παιδεύσωσιν αὐτὸν καὶ μὴ
εἰσακούῃ αὐτῶν **19** καὶ συλλαβόντες αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ
καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἐξάξουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γερουσίαν
τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ τόπου αὐτοῦ **20**
καὶ ἐροῦσιν τοῖς ἀνδράσιν τῆς πόλεως αὐτῶν ὁ υἱὸς ἡμῶν
οὗτος ἀπειθεῖ καὶ ἐρεθίζει οὐχ ὑπακούει τῆς φωνῆς ἡμῶν
συμβολοκοπῶν οἶνοφλυγεῖ **21** καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν
οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐν λίθοις καὶ ἀποθανεῖται
καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν καὶ οἱ ἐπίλοιποι
ἀκούσαντες φοβηθήσονται **22** ἐὰν δὲ γένηται ἐν τινι
ἀμαρτία κρίμα θανάτου καὶ ἀποθάνῃ καὶ κρεμάσῃτε αὐτὸν
ἐπὶ ξύλου **23** οὐκ ἐπικοιμηθήσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ
ξύλου ἀλλὰ ταφῆ θάψετε αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι
κεκατηραμένος ὑπὸ θεοῦ πᾶς κρεμᾶμενος ἐπὶ ξύλου καὶ
οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν
κλήρῳ

22 μὴ ἰδὼν τὸν μόσχον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸ πρόβατον
αὐτοῦ πλανώμενα ἐν τῇ ὁδῷ ὑπερίδῃς αὐτὰ ἀποστροφῆ
ἀποστρέψεις αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ σου καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ **2**
ἐὰν δὲ μὴ ἐγγίξῃ ὁ ἀδελφός σου πρὸς σὲ μηδὲ ἐπίστη αὐτόν
συνάξεις αὐτὰ ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου καὶ ἔσται μετὰ σοῦ
ἕως ἂν ζητήσῃ αὐτὰ ὁ ἀδελφός σου καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ
3 οὕτως ποιήσεις τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ οὕτως ποιήσεις τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ οὕτως ποιήσεις κατὰ πᾶσαν ἀπώλειαν
τοῦ ἀδελφοῦ σου ὅσα ἐὰν ἀπόληται παρ' αὐτοῦ καὶ εὐρύς
οὐ δυνήσῃ ὑπεριδεῖν **4** οὐκ ὄψῃ τὸν ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ
σου ἢ τὸν μόσχον αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῇ ὁδῷ μὴ

ὑπερίδης αὐτοῦς ἀνιστῶν ἀναστήσεις μετ' αὐτοῦ 5 οὐκ ἔσται σκευὴ ἀνδρὸς ἐπὶ γυναικί οὐδὲ μὴ ἐνδύσεται ἀνὴρ στολὴν γυναικίαν ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐστιν πᾶς ποιῶν ταῦτα 6 ἐὰν δὲ συναντήσης νοσιᾶ ὀρνέων πρὸ προσώπου σου ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπὶ παντὶ δένδρῳ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς νεοσοῖς ἢ ῥοῖς καὶ ἡ μήτηρ θάλπη ἐπὶ τῶν νεοσσῶν ἢ ἐπὶ τῶν ῥῶν οὐ λήμψη τὴν μητέρα μετὰ τῶν τέκνων 7 ἀποστολῇ ἀποστελεῖς τὴν μητέρα τὰ δὲ παιδία λήμψη σεαυτῷ ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ πολυήμερος ἔσῃ 8 ἐὰν δὲ οἰκοδομήσης οἰκίαν καινὴν καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ δωματί σου καὶ οὐ ποιήσεις φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ἐὰν πέση ὁ πεσὼν ἀπ' αὐτοῦ 9 οὐ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελῶνά σου διάφορον ἵνα μὴ ἀγιασθῇ τὸ γένημα καὶ τὸ σπέρμα ὃ ἐὰν σπείρης μετὰ τοῦ γενήματος τοῦ ἀμπελῶνός σου 10 οὐκ ἀροτριάσεις ἐν μόσχῳ καὶ ὄνῳ ἐπὶ τὸ αὐτό 11 οὐκ ἐνδύσῃ κίβδηλον ἔρια καὶ λίνον ἐν τῷ αὐτῷ 12 στρεπτὰ ποιήσεις σεαυτῷ ἐπὶ τῶν τεσσάρων κρασπέδων τῶν περιβολαίων σου ἃ ἐὰν περιβάλῃ ἐν αὐτοῖς 13 ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ καὶ μισήσῃ αὐτήν 14 καὶ ἐπιθῇ αὐτῇ προφασιστικούς λόγους καὶ κατενέγκῃ αὐτῆς ὄνομα πονηρὸν καὶ λέγῃ τὴν γυναῖκα ταύτην εἴληφα καὶ προσελθὼν αὐτῇ οὐχ εὔρηκα αὐτῆς παρθένια 15 καὶ λαβὼν ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς καὶ ἡ μήτηρ ἐξοίσουσιν τὰ παρθένια τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γερουσίαν ἐπὶ τὴν πύλην 16 καὶ ἐρεῖ ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς τῇ γερουσίᾳ τὴν θυγατέρα μου ταύτην δέδωκα τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ γυναῖκα καὶ μισήσας αὐτήν 17 αὐτὸς νῦν ἐπιτίθῃσιν αὐτῇ προφασιστικούς λόγους λέγων οὐχ εὔρηκα τῇ θυγατρί σου παρθένια καὶ ταῦτα τὰ παρθένια τῆς θυγατρὸς μου καὶ ἀναπτύξουσιν

τὸ ἱμάτιον ἐναντίον τῆς γερουσίας τῆς πόλεως **18** καὶ λήμψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ παιδεύσουσιν αὐτὸν **19** καὶ ζημιώσουσιν αὐτὸν ἑκατὸν σίκλους καὶ δώσουσιν τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος ὅτι ἐξήνεγκεν ὄνομα πονηρὸν ἐπὶ παρθένον Ἰσραηλῖτιν καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνή οὐ δυνήσεται ἐξαποστεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον **20** ἐὰν δὲ ἐπ' ἀληθείας γένηται ὁ λόγος οὗτος καὶ μὴ εὐρεθῇ παρθένια τῇ νεάνιδι **21** καὶ ἐξάξουσιν τὴν νεᾶνιν ἐπὶ τὰς θύρας οἴκου πατρὸς αὐτῆς καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὴν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτῆς ἐν λίθοις καὶ ἀποθανεῖται ὅτι ἐποίησεν ἀφροσύνην ἐν υἱοῖς Ἰσραηλ ἐκπορνεῦσαι τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν **22** ἐὰν δὲ εὐρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς συνωκισμένης ἀνδρὶ ἀποκτενεῖτε ἀμφοτέρους τὸν ἄνδρα τὸν κοιμώμενον μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραηλ **23** ἐὰν δὲ γένηται παῖς παρθένος μεμνηστευμένη ἀνδρὶ καὶ εὐρῶν αὐτὴν ἄνθρωπος ἐν πόλει κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς **24** ἐξάξετε ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ λιθοβοληθήσονται ἐν λίθοις καὶ ἀποθανοῦνται τὴν νεᾶνιν ὅτι οὐκ ἐβόησεν ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἄνθρωπον ὅτι ἐταπείνωσεν τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν **25** ἐὰν δὲ ἐν πεδίῳ εὕρῃ ἄνθρωπος τὴν παῖδα τὴν μεμνηστευμένην καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς ἀποκτενεῖτε τὸν ἄνθρωπον τὸν κοιμώμενον μετ' αὐτῆς μόνον **26** καὶ τῇ νεάνιδι οὐ ποιήσετε οὐδέν οὐκ ἔστιν τῇ νεάνιδι ἀμάρτημα θανάτου ὅτι ὡς εἴ τις ἐπαναστῆ ἄνθρωπος ἐπὶ τὸν πλησίον καὶ φονεύσῃ αὐτοῦ ψυχὴν

οὕτως τὸ πρᾶγμα τοῦτο 27 ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ εὔρεν αὐτήν
ἐβόησεν ἢ νεᾶνις ἢ μεμνηστευμένη καὶ ὁ βοηθήσων οὐκ
ἦν αὐτῇ 28 ἐὰν δέ τις εὔρη τὴν παιῖδα τὴν παρθένον ἥτις
οὐ μεμνήσεται καὶ βιασάμενος κοιμηθῆ μετ' αὐτῆς καὶ
εὔρεθῆ 29 δώσει ὁ ἄνθρωπος ὁ κοιμηθεὶς μετ' αὐτῆς
τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου
καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνὴ ἀνθ' ὧν ἔταπείνωσεν αὐτήν οὐ
δυνήσεται ἐξαποστεῖλαι αὐτήν τὸν ἅπαντα χρόνον 30 οὐ
λήμψεται ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ
οὐκ ἀποκαλύψει συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ

23 οὐκ εἰσελεύσεται θλαδίας καὶ ἀποκεκομμένος εἰς
ἐκκλησίαν κυρίου 2 οὐκ εἰσελεύσεται ἐκ πόρνης εἰς
ἐκκλησίαν κυρίου 3 οὐκ εἰσελεύσεται Ἀμμανίτης καὶ
Μωαβίτης εἰς ἐκκλησίαν κυρίου καὶ ἕως δεκάτης γενεᾶς
οὐκ εἰσελεύσεται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου καὶ ἕως εἰς τὸν
αἰῶνα 4 παρὰ τὸ μὴ συναντῆσαι αὐτοὺς ὑμῖν μετὰ
ἄρτων καὶ ὕδατος ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ
Αἰγύπτου καὶ ὅτι ἐμισθώσαντο ἐπὶ σὲ τὸν Βαλααμ υἱὸν
Βεωρ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας καταράσασθαί σε 5 καὶ οὐκ
ἠθέλησεν κύριος ὁ θεός σου εἰσακοῦσαι τοῦ Βαλααμ καὶ
μετέστρεψεν κύριος ὁ θεός σου τὰς κατάρας εἰς εὐλογίαν
ὅτι ἠγάπησέν σε κύριος ὁ θεός σου 6 οὐ προσαγορεύσεις
εἰρηνικὰ αὐτοῖς καὶ συμφέροντα αὐτοῖς πάσας τὰς ἡμέρας
σου εἰς τὸν αἰῶνα 7 οὐ βδελύξῃ Ἰδουμαῖον ὅτι ἀδελφός
σοῦ ἔστιν οὐ βδελύξῃ Αἰγύπτιον ὅτι πάροικος ἐγένου ἐν
τῇ γῆ αὐτοῦ 8 υἱοὶ ἐὰν γενηθῶσιν αὐτοῖς γενεὰ τρίτη
εἰσελεύσονται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου 9 ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς
παρεμβαλεῖν ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ φυλάξῃ ἀπὸ παντὸς
ρήματος πονηροῦ 10 ἐὰν ἦ ἐν σοὶ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἔσται

καθαρὸς ἐκ ῥύσεως αὐτοῦ νυκτός καὶ ἐξελεύσεται ἔξω τῆς
παρεμβολῆς καὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν **11**
καὶ ἔσται τὸ πρὸς ἐσπέραν λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι
καὶ δεδυκότος ἡλίου εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν **12**
καὶ τόπος ἔσται σοι ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐξελεύση
ἐκεῖ ἔξω **13** καὶ πάσσαλος ἔσται σοι ἐπὶ τῆς ζώνης σου
καὶ ἔσται ὅταν διακαθιζάνης ἔξω καὶ ὀρύξεις ἐν αὐτῷ
καὶ ἐπαγαγὼν καλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐν αὐτῷ
14 ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἐμπεριπατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ
σου ἐξελέσθαι σε καὶ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου πρὸ
προσώπου σου καὶ ἔσται ἡ παρεμβολή σου ἀγία καὶ οὐκ
ὀφθήσεται ἐν σοὶ ἀσχημοσύνη πράγματος καὶ ἀποστρέψει
ἀπὸ σοῦ **15** οὐ παραδώσεις παῖδα τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ὃς
προστέθειταί σοι παρὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ **16** μετὰ σοῦ
κατοικήσει ἐν ὑμῖν κατοικήσει ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἔαν
ἀρέσῃ αὐτῷ οὐ θλίψεις αὐτόν **17** οὐκ ἔσται πόρνη ἀπὸ
θυγατέρων Ἰσραὴλ καὶ οὐκ ἔσται πορνεύων ἀπὸ υἰῶν
Ἰσραὴλ οὐκ ἔσται τελεσφόρος ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραὴλ καὶ
οὐκ ἔσται τελισκόμενος ἀπὸ υἰῶν Ἰσραὴλ **18** οὐ προσοίσεις
μίσθωμα πόρνης οὐδὲ ἄλλαγμα κυνὸς εἰς τὸν οἶκον
κυρίου τοῦ θεοῦ σου πρὸς πᾶσαν εὐχὴν ὅτι βδέλυγμα
κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἔστιν καὶ ἀμφότερα **19** οὐκ ἐκτοκιεῖς
τῷ ἀδελφῷ σου τόκον ἀργυρίου καὶ τόκον βρωμάτων
καὶ τόκον παντὸς πράγματος οὗ ἂν ἐκδανείσης **20** τῷ
ἀλλοτρίῳ ἐκτοκιεῖς τῷ δὲ ἀδελφῷ σου οὐκ ἐκτοκιεῖς ἵνα
εὐλογήσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐπὶ
τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν **21** ἐὰν
δὲ εὕξῃ εὐχὴν κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ χρονιεῖς ἀποδοῦναι
αὐτήν ὅτι ἐκζητῶν ἐκζητήσῃ κύριος ὁ θεός σου παρὰ

σοῦ καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία 22 ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς εὐξασθαι οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ ἁμαρτία 23 τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων σου φυλάξῃ καὶ ποιήσεις ὃν τρόπον εὐξω κυρίῳ τῷ θεῷ σου δόμα ὃ ἐλάλησας τῷ στόματί σου 24 ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς ἀμητὸν τοῦ πλησίον σου καὶ συλλέξεις ἐν ταῖς χερσίν σου στάχυσ καὶ δρέπανον οὐ μὴ ἐπιβάλης ἐπὶ τὸν ἀμητὸν τοῦ πλησίον σου 25 ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου φάγῃ σταφυλὴν ὅσον ψυχὴν σου ἐμπλησθῆναι εἰς δὲ ἄγγος οὐκ ἐμβαλεῖς

24 ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εὖρη χάριν ἐναντίον αὐτοῦ ὅτι εὔρεν ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα καὶ γράψῃ αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου καὶ δώσῃ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ἔξαποστελεῖ αὐτήν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ 2 καὶ ἀπελθοῦσα γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ 3 καὶ μισήσῃ αὐτήν ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος καὶ γράψῃ αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου καὶ δώσῃ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ἔξαποστελεῖ αὐτήν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἢ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος ὃς ἔλαβεν αὐτήν ἑαυτῷ γυναῖκα 4 οὐ δυνήσεται ὁ ἀνὴρ ὁ πρότερος ὁ ἔξαποστείλας αὐτήν ἐπαναστρέψας λαβεῖν αὐτήν ἑαυτῷ γυναῖκα μετὰ τὸ μιανθῆναι αὐτήν ὅτι βδέλυγμά ἐστιν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ 5 ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα προσφάτως οὐκ ἐξελεύσεται εἰς τὸν πόλεμον καὶ οὐκ ἐπιβληθήσεται αὐτῷ οὐδὲν πρᾶγμα ἀθῶος ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἐνιαυτὸν ἕνα εὐφρανεῖ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἣν ἔλαβεν 6 οὐκ ἐνεχυράσεις μύλον οὐδὲ ἐπιμύλιον ὅτι ψυχὴν οὗτος ἐνεχυράζει 7 ἐὰν δὲ ἀλῶ ἄνθρωπος κλέπτων ψυχὴν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν υἰῶν Ἰσραηλ

καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶται ἀποθανεῖται ὁ
κλέπτης ἐκεῖνος καὶ ἔξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν
8 πρόσεχε σεαυτῷ ἐν τῇ ἀφῆ τῆς λέπρας φυλάξῃ σφόδρα
ποιεῖν κατὰ πάντα τὸν νόμον ὃν ἐὰν ἀναγγείλωσιν
ὑμῖν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ὃν τρόπον ἐνετειλάμην ὑμῖν
φυλάξασθε ποιεῖν **9** μνήσθητι ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ
θεός σου τῇ Μαριαμ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ
Αἰγύπτου **10** ἐὰν ὀφείλημα ἦ ἐν τῷ πλησίον σου ὀφείλημα
ὅτιοῦν οὐκ εἰσελεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐνεχυράσαι τὸ
ἐνέχυρον **11** ἔξω στήσῃ καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗ τὸ δάνειόν
σου ἐστὶν ἐν αὐτῷ ἐξοίσει σοὶ τὸ ἐνέχυρον ἔξω **12** ἐὰν
δὲ ὁ ἄνθρωπος πένηται οὐ κοιμηθήσῃ ἐν τῷ ἐνεχύρῳ
αὐτοῦ **13** ἀποδόσει ἀποδώσεις τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ περὶ
δυσμὰς ἡλίου καὶ κοιμηθήσεται ἐν τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ καὶ
εὐλογήσῃ σε καὶ ἔσται σοὶ ἐλεημοσύνη ἐναντίον κυρίου
τοῦ θεοῦ σου **14** οὐκ ἀπαδικήσεις μισθὸν πένητος καὶ
ἐνδεοῦς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἢ ἐκ τῶν προσηλύτων
τῶν ἐν ταῖς πόλεσίν σου **15** αὐθήμερὸν ἀποδώσεις τὸν
μισθὸν αὐτοῦ οὐκ ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ ὅτι πένης
ἐστὶν καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα καὶ οὐ καταβοήσεται
κατὰ σοῦ πρὸς κύριον καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία **16**
οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων καὶ υἱοὶ οὐκ
ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτία
ἀποθανεῖται **17** οὐκ ἐκκλινεῖς κρίσιν προσηλύτου καὶ
ὄρφανου καὶ χήρας καὶ οὐκ ἐνεχυράσεις ἱμάτιον χήρας
18 καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ
ἐλυτρώσατό σε κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν διὰ τοῦτο ἐγώ
σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο **19** ἐὰν δὲ ἀμήσης
ἀμητὸν ἐν τῷ ἀγρῷ σου καὶ ἐπιλάθῃ δράγμα ἐν τῷ ἀγρῷ

σου οὐκ ἐπαναστραφήση λαβεῖν αὐτό τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται ἵνα εὐλογήσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου **20** ἐὰν δὲ ἐλαιαλογήσῃς οὐκ ἐπαναστρέψεις καλαμήσασθαι τὰ ὀπίσω σου τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο **21** ἐὰν δὲ τρυγήσῃς τὸν ἀμπελῶνά σου οὐκ ἐπανατρυγήσεις αὐτὸν τὰ ὀπίσω σου τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται **22** καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο

25 ἐὰν δὲ γένηται ἀντιλογία ἀνὰ μέσον ἀνθρώπων καὶ προσέλθωσιν εἰς κρίσιν καὶ κρίνωσιν καὶ δικαιώσωσιν τὸν δίκαιον καὶ καταγνώσιν τοῦ ἀσεβοῦς **2** καὶ ἔσται ἐὰν ἄξιός ᾤ πληγῶν ὁ ἀσεβῶν καὶ καθιεῖς αὐτὸν ἔναντι τῶν κριτῶν καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ ἀριθμῷ **3** τεσσαράκοντα μαστιγώσουσιν αὐτόν οὐ προσθήσουσιν ἐὰν δὲ προσθῶσιν μαστιγῶσαι αὐτὸν ὑπὲρ ταύτας τὰς πληγὰς πλείους ἀσχημονήσει ὁ ἀδελφός σου ἐναντίον σου **4** οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα **5** ἐὰν δὲ κατοικῶσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἀποθάνῃ εἷς ἐξ αὐτῶν σπέρμα δὲ μὴ ᾖ αὐτῷ οὐκ ἔσται ἡ γυνὴ τοῦ τεθνηκότος ἕξω ἀνδρὶ μὴ ἐγγίζοντι ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς εἰσελεύσεται πρὸς αὐτήν καὶ λήμψεται αὐτήν ἑαυτῷ γυναῖκα καὶ συνοικήσει αὐτῇ **6** καὶ ἔσται τὸ παιδίον ὃ ἐὰν τέκη κατασταθήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ τετελευτηκότος καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕξ Ἰσραὴλ **7** ἐὰν δὲ μὴ βούληται ὁ ἄνθρωπος λαβεῖν τὴν

γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἀναβήσεται ἡ γυνὴ ἐπὶ
τὴν πύλην ἐπὶ τὴν γερουσίαν καὶ ἐρεῖ οὐ θέλει ὁ ἀδελφὸς
τοῦ ἀνδρός μου ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
ἐν Ἰσραὴλ οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρός μου **8**
καὶ καλέσουσιν αὐτὸν ἡ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ
ἐροῦσιν αὐτῷ καὶ στὰς εἶπη οὐ βούλομαι λαβεῖν αὐτήν
9 καὶ προσελθοῦσα ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔναντι
τῆς γερουσίας καὶ ὑπολύσει τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ τὸ ἐν ἀπὸ
τοῦ ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἐμπτύσεται εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
καὶ ἀποκριθεῖσα ἐρεῖ οὕτως ποιήσουσιν τῷ ἀνθρώπῳ
ὃς οὐκ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ **10**
καὶ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ οἶκος τοῦ
ὑπολυθέντος τὸ ὑπόδημα **11** ἐὰν δὲ μάχωνται ἄνθρωποι
ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ
προσέλθῃ γυνὴ ἐνὸς αὐτῶν ἐξελέσθαι τὸν ἄνδρα αὐτῆς
ἐκ χειρὸς τοῦ τύπτοντος αὐτὸν καὶ ἐκτείνασα τὴν χεῖρα
ἐπιλάβηται τῶν διδύμων αὐτοῦ **12** ἀποκόψεις τὴν χεῖρα
αὐτῆς οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐτῇ **13** οὐκ ἔσται
ἐν τῷ μαρσίππῳ σου στάθμιον καὶ στάθμιον μέγα ἢ μικρόν
14 οὐκ ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου μέτρον καὶ μέτρον μέγα ἢ
μικρόν **15** στάθμιον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοὶ καὶ
μέτρον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοὶ ἵνα πολυήμερος
γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσίν σοι ἐν
κλήρῳ **16** ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου πᾶς ποιῶν
ταῦτα πᾶς ποιῶν ἄδικον **17** μνήσθητι ὅσα ἐποίησέν σοι
Ἀμαληκ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένου σου ἐξ Αἰγύπτου **18**
πῶς ἀντέστη σοὶ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἔκοψέν σου τὴν οὐραγίαν
τοὺς κοπιῶντας ὀπίσω σου σὺ δὲ ἐπέινας καὶ ἐκοπίας καὶ
οὐκ ἐφοβήθη τὸν θεόν **19** καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν καταπαύσῃ

σε κύριος ὁ θεός σου ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου τῶν κύκλω σου ἐν τῇ γῆ ἧ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ κατακληρονομήσαι ἐξαλείψεις τὸ ὄνομα Αμαληκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ οὐ μὴ ἐπιλάθῃ

26 καὶ ἔσται ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτήν καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτῆς **2** καὶ λήμψῃ ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς σου ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι καὶ ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **3** καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἱερέα ὃς ἐὰν ᾖ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν ἀναγγέλλω σήμερον κυρίῳ τῷ θεῷ μου ὅτι εἰσελήλυθα εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν **4** καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς τὸν κάρταλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου καὶ θήσῃ αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ σου **5** καὶ ἀποκριθήσῃ καὶ ἐρεῖς ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου Συρίαν ἀπέβαλεν ὁ πατήρ μου καὶ κατέβη εἰς Αἴγυπτον καὶ παρώκησεν ἐκεῖ ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ καὶ ἐγένετο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πλῆθος πολὺ καὶ μέγα **6** καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἐταπείνωσαν ἡμᾶς καὶ ἐπέθηκαν ἡμῖν ἔργα σκληρὰ **7** καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν καὶ εἶδεν τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον ἡμῶν καὶ τὸν θλιμμὸν ἡμῶν **8** καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς ἐν ἰσχύι μεγάλη καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι αὐτοῦ τῷ ὑψηλῷ καὶ ἐν ὀράμασιν μεγάλοις καὶ ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν **9** καὶ εἰσήγαγεν ἡμᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἔδωκεν ἡμῖν τὴν

γῆν ταύτην γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι 10 καὶ νῦν ἰδοὺ ἐνήνοχα τὴν ἀπαρχὴν τῶν γεννημάτων τῆς γῆς ἧς ἔδωκας μοι κύριε γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καὶ ἀφήσεις αὐτὰ ἀπέναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ προσκυνήσεις ἐκεῖ ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου 11 καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν πᾶσιν τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἔδωκέν σοι κύριος ὁ θεός σου καὶ τῇ οἰκίᾳ σου σὺ καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν σοί 12 ἐὰν δὲ συντελέσης ἀποδεκατῶσαι πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων τῆς γῆς σου ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ τὸ δεύτερον ἐπιδέκατον δώσεις τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ καὶ φάγονται ἐν ταῖς πόλεσίν σου καὶ ἐμπλησθήσονται 13 καὶ ἐρεῖς ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐξεκάθαρα τὰ ἅγια ἐκ τῆς οἰκίας μου καὶ ἔδωκα αὐτὰ τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ κατὰ πάσας τὰς ἐντολάς ἃς ἐνετείλω μοι οὐ παρήλθον τὴν ἐντολήν σου καὶ οὐκ ἐπελαθόμην 14 καὶ οὐκ ἔφαγον ἐν ὀδύνῃ μου ἀπ' αὐτῶν οὐκ ἐκάρπωσα ἀπ' αὐτῶν εἰς ἀκάθαρτον οὐκ ἔδωκα ἀπ' αὐτῶν τῷ τεθνηκότι ὑπήκουσα τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ μου ἐποίησα καθὰ ἐνετείλω μοι 15 κάτιδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εὐλόγησον τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραηλ καὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς καθὰ ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι 16 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ κύριος ὁ θεός σου ἐνετείλατό σοι ποιῆσαι πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ τὰ κρίματα καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν 17 τὸν θεὸν εἴλου σήμερον εἶναί σου θεὸν καὶ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ὑπακούειν τῆς

φωνῆς αὐτοῦ **18** καὶ κύριος εἶλατό σε σήμερον γενέσθαι σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον καθάπερ εἶπέν σοι φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ **19** καὶ εἶναί σε ὑπεράνω πάντων τῶν ἔθνων ὡς ἐποίησέν σε ὀνομαστὸν καὶ καύχημα καὶ δόξαστόν εἶναί σε λαὸν ἅγιον κυρίῳ τῷ θεῷ σου καθὼς ἐλάλησεν

27 καὶ προσέταξεν Μωυσῆς καὶ ἡ γερουσία Ἰσραηλ λέγων φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον **2** καὶ ἔσται ἡ ἄν ἡμέρα διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσίν σοι καὶ στήσεις σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονία **3** καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων πάντα τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην ἡνίκα ἐὰν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου δίδωσίν σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι ὃν τρόπον εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου **4** καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην στήσετε τοὺς λίθους τούτους οὗς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἐν ὄρει Γαιβαλ καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονία **5** καὶ οἰκοδομήσεις ἐκεῖ θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου θυσιαστήριον ἐκ λίθων οὐκ ἐπιβαλεῖς ἐπ' αὐτοὺς σίδηρον **6** λίθους ὀλοκλήρους οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώματα κυρίῳ τῷ θεῷ σου **7** καὶ θύσεις ἐκεῖ θυσίαν σωτηρίου κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ φάγη καὶ ἐμπλησθήση καὶ εὐφρανθήση ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **8** καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων πάντα τὸν νόμον τοῦτον σαφῶς σφόδρα **9** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται παντὶ Ἰσραηλ λέγοντες σιώπα καὶ ἄκουε Ἰσραηλ ἐν τῇ ἡμέρα ταύτῃ γέγονας εἰς λαὸν κυρίῳ

τῷ θεῷ σου **10** καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ
θεοῦ σου καὶ ποιήσεις πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ
δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον **11** καὶ
ἐνετείλατο Μωυσῆς τῷ λαῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων
12 οὗτοι στήσονται εὐλογεῖν τὸν λαὸν ἐν ὄρει Γαριζιν
διαβάντες τὸν Ἰορδάνην Συμεων Λευι Ιουδας Ισσαχαρ
Ιωσηφ καὶ Βενιαμιν **13** καὶ οὗτοι στήσονται ἐπὶ τῆς
κατάρας ἐν ὄρει Γαιβαλ Ρουβην Γαδ καὶ Ασηρ Ζαβουλων
Δαν καὶ Νεφθαλι **14** καὶ ἀποκριθέντες οἱ Λευῖται ἐροῦσιν
παντὶ Ἰσραηλ φωνῇ μεγάλῃ **15** ἐπικατάρatos ἄνθρωπος
ὅστις ποιήσει γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν βδέλυγμα κυρίῳ
ἔργον χειρῶν τεχνίτου καὶ θήσῃ αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ καὶ
ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς ἐροῦσιν γένοιτο **16** ἐπικατάρatos ὁ
ἀτιμάζων πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν πᾶς
ὁ λαὸς γένοιτο **17** ἐπικατάρatos ὁ μετατιθεὶς ὄρια τοῦ
πλησίον καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο **18** ἐπικατάρatos
ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο
19 ἐπικατάρatos ὃς ἂν ἐκκλίνῃ κρίσιν προσηλύτου καὶ
ὄρφανοῦ καὶ χήρας καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο **20**
ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ὅτι ἀπεκάλυψεν συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ
ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο **21** ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος
μετὰ παντὸς κτήνους καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο
22 ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ ἀδελφῆς ἐκ πατρὸς
ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο **23**
ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ πενθερᾶς αὐτοῦ καὶ
ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος
μετὰ ἀδελφῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς
γένειτο **24** ἐπικατάρatos ὁ τύπτων τὸν πλησίον αὐτοῦ

δόλω καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο **25** ἐπικατάρατος ὃς
ἂν λάβῃ δῶρα πατάξαι ψυχὴν αἵματος ἀθώου καὶ ἐροῦσιν
πᾶς ὁ λαός γένοιτο **26** ἐπικατάρατος πᾶς ἄνθρωπος ὃς
οὐκ ἔμμενεῖ ἐν πᾶσιν τοῖς λόγοις τοῦ νόμου τούτου τοῦ
ποιῆσαι αὐτούς καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο

28 καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν ἣν
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἔὰν ἀκοῇ εἰσακούσητε
τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν
πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον
καὶ δώσει σε κύριος ὁ θεός σου ὑπεράνω πάντων τῶν
ἐθνῶν τῆς γῆς **2** καὶ ἤξουσιν ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ εὐλογίαι
αὗται καὶ εὐρήσουσίν σε ἔὰν ἀκοῇ ἀκούσης τῆς φωνῆς
κυρίου τοῦ θεοῦ σου **3** εὐλογημένος σὺ ἐν πόλει καὶ
εὐλογημένος σὺ ἐν ἀγρῶ **4** εὐλογημένα τὰ ἔκγονα τῆς
κοιλίας σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου τὰ βουκόλια
τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων σου **5**
εὐλογημένοι αἱ ἀποθῆκαί σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου
6 εὐλογημένος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε καὶ εὐλογημένος
σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε **7** παραδῶ κύριος ὁ θεός σου
τοὺς ἐχθρούς σου τοὺς ἀνθεστηκότας σοι συντετριμμένους
πρὸ προσώπου σου ὁδῶ μιᾶ ἐξελεύσονται πρὸς σὲ καὶ ἐν
ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξονται ἀπὸ προσώπου σου **8** ἀποστείλαι
κύριος ἐπὶ σὲ τὴν εὐλογίαν ἐν τοῖς ταμιείοις σου καὶ ἐν
πᾶσιν οὗ ἂν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τῆς γῆς ἣς κύριος
ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **9** ἀναστήσαι σε κύριος ὁ θεός
σου ἑαυτῷ λαὸν ἅγιον ὃν τρόπον ὤμοσεν τοῖς πατράσιν
σου ἔὰν εἰσακούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ
πορευθῆς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ **10** καὶ ὄψονταί σε πάντα
τὰ ἔθνη τῆς γῆς ὅτι τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικέκληταί σοι

καὶ φοβηθήσονται σε **11** καὶ πληθυνεῖ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς ἀγαθὰ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου καὶ ἐπὶ τοῖς γενήμασιν τῆς γῆς σου καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου δοῦναί σοι **12** ἀνοίξαι σοι κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ τὸν ἀγαθὸν τὸν οὐρανὸν δοῦναι τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου ἐπὶ καιροῦ αὐτοῦ εὐλογῆσαι πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου καὶ δανιεῖς ἔθνεσιν πολλοῖς σὺ δὲ οὐ δανιῆ καὶ ἄρξεις σὺ ἐθνῶν πολλῶν σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσιν **13** καταστήσαι σε κύριος ὁ θεός σου εἰς κεφαλὴν καὶ μὴ εἰς οὐρανὸν καὶ ἔση τότε ἐπάνω καὶ οὐκ ἔση ὑποκάτω ἐὰν ἀκούσης τῶν ἐντολῶν κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον φυλάσσειν καὶ ποιεῖν **14** οὐ παραβῆση ἀπὸ πάντων τῶν λόγων ὧν ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερὰ πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν ἐτέρων λατρεύειν αὐτοῖς **15** καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εἰσακούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὐταὶ καὶ καταλήμψονται σε **16** ἐπικατάρατος σὺ ἐν πόλει καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν ἀγρῶ **17** ἐπικατάρατοι αἱ ἀποθηκαὶ σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου **18** ἐπικατάρατα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου **19** ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε **20** ἔξαποστείλαι κύριός σοι τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν ἐκλιμίαν καὶ τὴν ἀνάλωσιν ἐπὶ πάντα οὗ ἂν ἐπιβάλης τὴν χειρὰ σου ὅσα ἐὰν ποιήσης ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ σε καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν τάχει διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματά

σου διότι ἐγκατέλιπές με **21** προσκολλησάι κύριος εἰς σέ
τὸν θάνατον ἕως ἂν ἐξαναλώσῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν σὺ
εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν **22** πατάξαι σε κύριος
ἀπορία καὶ πυρετῶ καὶ ῥίγει καὶ ἐρεθισμῶ καὶ φόνῳ καὶ
ἀνεμοφθορία καὶ τῆ ὥχρα καὶ καταδιώξονται σε ἕως ἂν
ἀπολέσωσίν σε **23** καὶ ἔσται σοὶ ὁ οὐρανὸς ὁ ὑπὲρ κεφαλῆς
σου χαλκοῦς καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου σιδηρᾶ **24** δῶν
κύριος τὸν ὑετὸν τῆ γῆ σου κονιορτόν καὶ χοῦς ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καταβήσεται ἐπὶ σέ ἕως ἂν ἐκτρίψῃ σε καὶ ἕως
ἂν ἀπολέσῃ σε **25** δῶν σε κύριος ἐπικοπήν ἐναντίον τῶν
ἐχθρῶν σου ἐν ὁδῶ μιᾶ ἐξελεύσῃ πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐν ἑπτὰ
ὁδοῖς φεύξῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἔσῃ ἐν διασπορᾷ
ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς **26** καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ
ὑμῶν κατάβρωμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς
θηρίοις τῆς γῆς καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβῶν **27** πατάξαι σε
κύριος ἐν ἔλκει Αἰγυπτίῳ ἐν ταῖς ἔδραις καὶ ψώρα ἀγρία
καὶ κνήφῃ ὥστε μὴ δύνασθαί σε ἰαθῆναι **28** πατάξαι σε
κύριος παραπληξία καὶ ἀορασία καὶ ἐκστάσει διανοίας **29**
καὶ ἔσῃ ψηλαφῶν μεσημβρίας ὡσεὶ ψηλαφήσαι ὁ τυφλὸς
ἐν τῷ σκότει καὶ οὐκ εὐοδώσει τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἔσῃ τότε
ἀδικούμενος καὶ διαρπαζόμενος πάσας τὰς ἡμέρας καὶ οὐκ
ἔσται σοὶ ὁ βοηθῶν **30** γυναῖκα λήμψῃ καὶ ἀνὴρ ἕτερος
ἔξει αὐτήν οἰκίαν οἰκοδομήσεις καὶ οὐκ οἰκήσεις ἐν αὐτῇ
ἀμπελῶνα φυτεύσεις καὶ οὐ τρυγήσεις αὐτόν **31** ὁ μόσχος
σου ἐσφαγμένος ἐναντίον σου καὶ οὐ φάγῃ ἐξ αὐτοῦ ὁ
ὄνος σου ἡρπασμένος ἀπὸ σοῦ καὶ οὐκ ἀποδοθήσεται
σοὶ τὰ πρόβατά σου δεδομένα τοῖς ἐχθροῖς σου καὶ οὐκ
ἔσται σοὶ ὁ βοηθῶν **32** οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου
δεδομένα ἔθνη ἐτέρω καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου βλέψονται

σφακελίζοντες εἰς αὐτά καὶ οὐκ ἰσχύσει ἡ χεὶρ σου **33**
τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς σου καὶ πάντας τοὺς πόνους σου
φάγεται ἔθνος ὃ οὐκ ἐπίστασαι καὶ ἔση ἀδικούμενος καὶ
τεθραυσμένος πάσας τὰς ἡμέρας **34** καὶ ἔση παράπληκτος
διὰ τὰ ὄραματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἃ βλέψη **35** πατάξαι
σε κύριος ἐν ἔλκει πονηρῶ ἐπὶ τὰ γόνατα καὶ ἐπὶ τὰς
κνήμας ὥστε μὴ δύνασθαί σε ἰαθῆναι ἀπὸ ἵχνους τῶν
ποδῶν σου ἕως τῆς κορυφῆς σου **36** ἀπαγάγοι κύριός σε
καὶ τοὺς ἄρχοντάς σου οὓς ἐὰν καταστήσης ἐπὶ σεαυτόν
εἰς ἔθνος ὃ οὐκ ἐπίστασαι σὺ καὶ οἱ πατέρες σου καὶ
λατρεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις ξύλοις καὶ λίθοις **37** καὶ
ἔση ἐκεῖ ἐν αἰνίγματι καὶ παραβολῇ καὶ διηγήματι ἐν
πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς ἂν ἀπαγάγη σε κύριος ἐκεῖ **38**
σπέρμα πολὺ ἐξοίσεις εἰς τὸ πεδῖον καὶ ὀλίγα εἰσοίσεις
ὅτι κατέδεται αὐτὰ ἡ ἀκρίς **39** ἀμπελῶνα φυτεύσεις καὶ
κατεργᾷ καὶ οἶνον οὐ πίεσαι οὐδὲ εὐφρανθήσῃ ἐξ αὐτοῦ
ὅτι καταφάγεται αὐτὰ ὁ σκώληξ **40** ἐλαῖαι ἔσονταί σοι ἐν
πᾶσι τοῖς ὄριόις σου καὶ ἔλαιον οὐ χρίσῃ ὅτι ἐκρυήσεται
ἡ ἐλαία σου **41** υἱοὺς καὶ θυγατέρας γεννήσεις καὶ οὐκ
ἔσονταί σοι ἀπελεύσονται γὰρ ἐν αἰχμαλωσίᾳ **42** πάντα
τὰ ξύλινά σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου ἐξαναλώσει
ἡ ἔρυσίβη **43** ὁ προσήλυτος ὃς ἐστὶν ἐν σοὶ ἀναβήσεται
ἐπὶ σὲ ἄνω ἄνω σὺ δὲ καταβήσῃ κάτω κάτω **44** οὗτος
δανιεῖ σοι σὺ δὲ τούτῳ οὐ δανιεῖς οὗτος ἔσται κεφαλή σὺ
δὲ ἔση οὐρά **45** καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι
αὗται καὶ καταδιώξονται σε καὶ καταλήμψονται σε ἕως ἂν
ἐξολεθρεύσῃ σε καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ὅτι οὐκ εἰσήκουσας
τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάξαι τὰς ἐντολάς
αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα ἐνετείλατό σοι **46**

καὶ ἔσται ἐν σοὶ σημεῖα καὶ τέρατα καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἰῶνος **47** ἀνθ' ὧν οὐκ ἐλάτρευσας κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ διὰ τὸ πλῆθος πάντων **48** καὶ λατρεύσεις τοῖς ἐχθροῖς σου οὓς ἐπαποστελεῖ κύριος ἐπὶ σέ ἐν λιμῷ καὶ ἐν δίψει καὶ ἐν γυμνότητι καὶ ἐν ἐκλείψει πάντων καὶ ἐπιθήσει κλοιὸν σιδηροῦν ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ σε **49** ἐπάξει κύριος ἐπὶ σέ ἔθνος μακρόθεν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ὥσει ὄρμημα ἀετοῦ ἔθνος ὃ οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ **50** ἔθνος ἀναιδὲς προσώπῳ ὅστις οὐ θαυμάσει πρόσωπον πρεσβύτου καὶ νέον οὐκ ἐλεήσει **51** καὶ κατέδεται τὰ ἔκγονα τῶν κτηνῶν σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου ὥστε μὴ καταλιπεῖν σοὶ σῖτον οἶνον ἔλαιον τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων σου ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε **52** καὶ ἐκτρίψῃ σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου ἕως ἂν καθαιρεθῶσιν τὰ τεῖχη σου τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ὀχυρά ἐφ' οἷς σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτοῖς ἐν πάσῃ τῇ γῆ σου καὶ θλίψει σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου αἷς ἔδωκέν σοι κύριος ὁ θεός σου **53** καὶ φάγη τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου κρέα υἰῶν σου καὶ θυγατέρων σου ὅσα ἔδωκέν σοι κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου ἢ θλίψει σε ὁ ἐχθρός σου **54** ὁ ἀπαλὸς ἐν σοὶ καὶ ὁ τρυφερὸς σφόδρα βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ τὸν ἀδελφὸν καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ καὶ τὰ καταλελειμμένα τέκνα ἃ ἂν καταλειφθῇ **55** ὥστε δοῦναι ἐνὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν τέκνων αὐτοῦ ὧν ἂν κατέσθῃ διὰ τὸ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῷ μηθὲν ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου ἢ ἂν θλίψωσίν σε οἱ ἐχθροί σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου **56** καὶ ἡ ἀπαλή

ἐν ὑμῖν καὶ ἡ τρυφερὰ σφόδρα ἧς οὐχὶ πεῖραν ἔλαβεν
ὁ πούς αὐτῆς βαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν τρυφερότητα
καὶ διὰ τὴν ἀπαλότητα βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῆς τὸν
ἄνδρα αὐτῆς τὸν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὴν
θυγατέρα αὐτῆς 57 καὶ τὸ χόριον αὐτῆς τὸ ἐξελθὸν διὰ τῶν
μηρῶν αὐτῆς καὶ τὸ τέκνον ὃ ἂν τέκη καταφάγεται γὰρ
αὐτὰ διὰ τὴν ἔνδειαν πάντων κρυφῆ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ
σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου ἧ θλίψει σε ὁ ἐχθρός σου ἐν
πάσαις ταῖς πόλεσίν σου 58 ἔὰν μὴ εἰσακούσητε ποιεῖν
πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου τὰ γεγραμμένα ἐν
τῷ βιβλίῳ τούτῳ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομα τὸ ἔντιμον καὶ τὸ
θαυμαστὸν τοῦτο κύριον τὸν θεόν σου 59 καὶ παραδοξάσει
κύριος τὰς πληγὰς σου καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματός
σου πληγὰς μεγάλας καὶ θαυμαστάς καὶ νόσους πονηρὰς
καὶ πιστὰς 60 καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ σὲ πᾶσαν τὴν ὀδύνην
Αἰγύπτου τὴν πονηρὰν ἣν διευλαβοῦ ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν καὶ κολληθήσονται ἐν σοί 61 καὶ πᾶσαν μαλακίαν
καὶ πᾶσαν πληγὴν τὴν μὴ γεγραμμένην ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ
νόμου τούτου ἐπάξει κύριος ἐπὶ σέ ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ
σε 62 καὶ καταλειφθήσεσθε ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ ἀνθ' ὧν
ὅτι ἦτε ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει ὅτι οὐκ
εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν 63 καὶ
ἔσται ὃν τρόπον εὐφράνθη κύριος ἐφ' ὑμῖν εὖ ποιῆσαι
ὑμᾶς καὶ πληθῦναι ὑμᾶς οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος
ἐφ' ὑμῖν ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς καὶ ἐξαρθήσεσθε ἀπὸ τῆς γῆς
εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν 64
καὶ διασπερεῖ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἀπ'
ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς καὶ δουλεύσεις ἐκεῖ
θεοῖς ἑτέροις ξύλοις καὶ λίθοις οὓς οὐκ ἠπίστω σὺ καὶ οἱ

πατέρες σου **65** ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις οὐκ ἀναπαύσει σε οὐδ' οὐ μὴ γένηται στάσις τῷ ἵχνει τοῦ ποδός σου καὶ δώσει σοι κύριος ἐκεῖ καρδίαν ἀθυμοῦσαν καὶ ἐκλείποντας ὀφθαλμούς καὶ τηκομένην ψυχὴν **66** καὶ ἔσται ἡ ζωὴ σου κρεμαμένη ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου καὶ φοβηθήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός καὶ οὐ πιστεύσεις τῇ ζωῇ σου **67** τὸ πρωὶ ἐρεῖς πῶς ἂν γένοιτο ἐσπέρα καὶ τὸ ἐσπέρας ἐρεῖς πῶς ἂν γένοιτο πρωὶ ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς καρδίας σου ἃ φοβηθήσῃ καὶ ἀπὸ τῶν ὀραμάτων τῶν ὀφθαλμῶν σου ὧν ὄψῃ **68** καὶ ἀποστρέψει σε κύριος εἰς Αἴγυπτον ἐν πλοίοις καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἧ εἶπα οὐ προσθήσεσθε ἔτι ἰδεῖν αὐτὴν καὶ πραθήσεσθε ἐκεῖ τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ οὐκ ἔσται ὁ κτώμενος

29 οὗτοι οἱ λόγοι τῆς διαθήκης οὓς ἐνετείλατο κύριος Μωυσῆ στήσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῆ Μωαβ πλην τῆς διαθήκης ἧς διέθετο αὐτοῖς ἐν Χωρηβ **2** καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ὑμεῖς ἐωράκατε πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐνώπιον ὑμῶν Φαραῶ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ **3** τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους οὓς ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα **4** καὶ οὐκ ἔδωκεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῖν καρδίαν εἰδέναί καὶ ὀφθαλμοὺς βλέπειν καὶ ὦτα ἀκούειν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **5** καὶ ἤγαγεν ὑμᾶς τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ οὐκ ἐπαλαιώθη τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν οὐ κατετρίβη ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν **6** ἄρτον οὐκ ἐφάγετε οἶνον καὶ σικερα οὐκ ἐπίετε ἵνα γνῶτε ὅτι οὗτος κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **7** καὶ ἦλθετε ἕως τοῦ τόπου τούτου καὶ ἐξῆλθεν Σηων βασιλεὺς Εσεβων καὶ Ωγ

βασιλεύς τῆς Βασαν εἰς συνάντησιν ἡμῖν ἐν πολέμῳ καὶ ἐπατάξαμεν αὐτούς 8 καὶ ἐλάβομεν τὴν γῆν αὐτῶν καὶ ἔδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδι καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση 9 καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν πάντα τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης ἵνα συνῆτε πάντα ὅσα ποιήσετε 10 ὑμεῖς ἐστήκατε πάντες σήμερον ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν οἱ ἀρχίφυλοι ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν καὶ οἱ κριταὶ ὑμῶν καὶ οἱ γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ 11 αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ ἔκγονα ὑμῶν καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς ὑμῶν ἀπὸ ξυλοκόπου ὑμῶν καὶ ἕως ὑδροφόρου ὑμῶν 12 παρελθεῖν ἐν τῇ διαθήκῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ ἐν ταῖς ἀραῖς αὐτοῦ ὅσα κύριος ὁ θεός σου διατίθεται πρὸς σὲ σήμερον 13 ἵνα στήσῃ σε αὐτῷ εἰς λαόν καὶ αὐτὸς ἔσται σου θεός ὃν τρόπον εἶπέν σοι καὶ ὃν τρόπον ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ 14 καὶ οὐχ ὑμῖν μόνοις ἐγὼ διατίθεμαι τὴν διαθήκην ταύτην καὶ τὴν ἀρὰν ταύτην 15 ἀλλὰ καὶ τοῖς ὧδε οὔσι μεθ' ἡμῶν σήμερον ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ τοῖς μὴ οὔσιν μεθ' ἡμῶν ὧδε σήμερον 16 ὅτι ὑμεῖς οἴδατε ὡς κατωκίσαμεν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ παρήλθομεν ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν οὓς παρήλθετε 17 καὶ εἶδετε τὰ βδελύγματα αὐτῶν καὶ τὰ εἰδῶλα αὐτῶν ξύλον καὶ λίθον ἀργύριον καὶ χρυσίον ἃ ἔστιν παρ' αὐτοῖς 18 μή τίς ἐστὶν ἐν ὑμῖν ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἢ πατριὰ ἢ φυλὴ τίνος ἢ διάνοια ἐξέκλινεν ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πορεύεσθαι λατρεύειν τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν ἐκείνων μή τίς ἐστὶν ἐν ὑμῖν ῥίζα ἄνω φύουσα ἐν χολῇ καὶ πικρίᾳ 19 καὶ ἔσται ἐὰν ἀκούσῃ τὰ ῥήματα τῆς ἀρᾶς ταύτης καὶ ἐπιφημίσηται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων

ὅσῳ μοι γένοιτο ὅτι ἐν τῇ ἀποπλάνησει τῆς καρδίας μου πορεύσομαι ἵνα μὴ συναπολέσῃ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον **20** οὐ μὴ θελήσῃ ὁ θεὸς εὐλατεῦσαι αὐτῷ ἀλλ' ἢ τότε ἐκκαυθήσεται ὀργὴ κυρίου καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ καὶ κολληθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ ἀραὶ τῆς διαθήκης ταύτης αἱ γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου καὶ ἐξαλείψει κύριος τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν **21** καὶ διαστελεῖ αὐτὸν κύριος εἰς κακὰ ἐκ πάντων τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ κατὰ πάσας τὰς ἀρὰς τῆς διαθήκης τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου **22** καὶ ἐροῦσιν ἡ γενεὰ ἢ ἑτέρα οἱ υἱοὶ ὑμῶν οἱ ἀναστήσονται μεθ' ὑμᾶς καὶ ὁ ἀλλότριος ὃς ἂν ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν καὶ ὄψονται τὰς πληγὰς τῆς γῆς ἐκείνης καὶ τὰς νόσους αὐτῆς ἃς ἀπέστειλεν κύριος ἐπ' αὐτήν **23** θεῖον καὶ ἄλλα κατακεκαυμένον πᾶσα ἡ γῆ αὐτῆς οὐ σπαρήσεται οὐδὲ ἀνατελεῖ οὐδὲ μὴ ἀναβῆῃ ἐπ' αὐτήν πᾶν χλωρόν ὥσπερ κατεστράφη Σοδομα καὶ Γομορρα Ἀδαμα καὶ Σεβωιμ ἃς κατέστρεψεν κύριος ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ **24** καὶ ἐροῦσιν πάντα τὰ ἔθνη διὰ τί ἐποίησεν κύριος οὕτως τῇ γῇ ταύτῃ τίς ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς ὁ μέγας οὗτος **25** καὶ ἐροῦσιν ὅτι κατελίποσαν τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ διέθετο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου **26** καὶ πορευθέντες ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς οἷς οὐκ ἠπίσταντο οὐδὲ διένειμεν αὐτοῖς **27** καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτήν κατὰ πάσας τὰς κατάρας τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου **28** καὶ ἐξῆρεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ καὶ παροξυσμῷ μεγάλῳ

σφοδρά και ἐξέβαλεν αὐτοὺς εἰς γῆν ἑτέραν ὡσεὶ νῦν **29**
τὰ κρυπτὰ κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν τὰ δὲ φανερὰ ἡμῖν και
τοῖς τέκνοις ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα
τοῦ νόμου τούτου

30 και ἔσται ὡς ἂν ἔλθωσιν ἐπὶ σὲ πάντα τὰ ῥήματα
ταῦτα ἢ εὐλογία και ἢ κατάρα ἢν ἔδωκα πρὸ προσώπου
σου και δέξῃ εἰς τὴν καρδίαν σου ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν
οὗ ἂν σε διασκορπίσῃ κύριος ἐκεῖ **2** και ἐπιστραφήσῃ
ἐπὶ κύριον τὸν θεόν σου και ὑπακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ
κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου και ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου **3** και ἰάσεται
κύριος τὰς ἀμαρτίας σου και ἐλεήσῃ σε και πάλιν συνάξει
σε ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν εἰς οὓς διεσκορπισέν σε κύριος
ἐκεῖ **4** ἐὰν ἦ ἡ διασπορά σου ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἕως
ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἐκεῖθεν συνάξει σε κύριος ὁ θεός σου
και ἐκεῖθεν λήμψεται σε κύριος ὁ θεός σου **5** και εἰσάξει
σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν ἢν ἐκληρονόμησαν οἱ
πατέρες σου και κληρονομήσεις αὐτήν και εὖ σε ποιήσει
και πλεοναστόν σε ποιήσει ὑπὲρ τοὺς πατέρας σου **6** και
περικαθαριεῖ κύριος τὴν καρδίαν σου και τὴν καρδίαν
τοῦ σπέρματός σου ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου και ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἵνα ζῆς σύ **7**
και δώσῃ κύριος ὁ θεός σου τὰς ἀράς ταύτας ἐπὶ τοὺς
ἐχθρούς σου και ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς σε οἱ ἐδίωξάν σε **8**
και σὺ ἐπιστραφήσῃ και εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου
τοῦ θεοῦ σου και ποιήσεις τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ
ἐντέλλομαί σοι σήμερον **9** και πολυωρήσει σε κύριος ὁ
θεός σου ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου ἐν τοῖς ἐκγόνοις
τῆς κοιλίας σου και ἐν τοῖς γενήμασιν τῆς γῆς σου και ἐν

τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου ὅτι ἐπιστρέψει κύριος ὁ
θεός σου εὐφρανθῆναι ἐπὶ σὲ εἰς ἀγαθὰ καθότι ἠὺφράνθη
ἐπὶ τοῖς πατράσιν σου **10** ἐὰν εἰσακούσης τῆς φωνῆς
κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν πάσας τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις
αὐτοῦ τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου
ἐὰν ἐπιστραφῆς ἐπὶ κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου **11** ὅτι ἡ ἐντολή
αὕτη ἦν ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον οὐχ ὑπέρογκός
ἐστίν οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ σοῦ **12** οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω
ἐστὶν λέγων τίς ἀναβήσεται ἡμῖν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
λήμψεται αὐτήν ἡμῖν καὶ ἀκούσαντες αὐτήν ποιήσομεν
13 οὐδὲ πέραν τῆς θαλάσσης ἐστὶν λέγων τίς διαπεράσει
ἡμῖν εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης καὶ λήμψεται ἡμῖν αὐτήν
καὶ ἀκουστήν ἡμῖν ποιήσει αὐτήν καὶ ποιήσομεν **14** ἔστιν
σου ἐγγὺς τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν
τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ταῖς χερσίν σου αὐτὸ ποιεῖν **15**
ἰδοὺ δέδωκα πρὸ προσώπου σου σήμερον τὴν ζωὴν καὶ
τὸν θάνατον τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν **16** ἐὰν εἰσακούσης
τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἅς ἐγὼ ἐντέλλομαί
σοι σήμερον ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου πορεύεσθαι
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα
αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ καὶ ζήσεσθε καὶ πολλοὶ
ἔσεσθε καὶ εὐλογῆσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ
εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν **17** καὶ ἐὰν
μεταστῇ ἡ καρδία σου καὶ μὴ εἰσακούσης καὶ πλανηθεῖς
προσκυνήσης θεοῖς ἑτέροις καὶ λατρεύσης αὐτοῖς **18**
ἀναγγέλλω σοι σήμερον ὅτι ἀπωλεία ἀπολεῖσθε καὶ οὐ
μὴ πολυήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεός σου

δίδωσίν σοι εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν **19** διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν ἔκλεξαι τὴν ζωὴν ἵνα ζῆς σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου **20** ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου εἰσακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἔχουσαι αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἡ ζωὴ σου καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡμερῶν σου κατοικεῖν σε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακωβ δοῦναι αὐτοῖς

31 καὶ συνετέλεσεν Μωυσῆς λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ **2** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἔτων ἐγὼ εἶμι σήμερον οὐ δυνήσομαι ἔτι εἰσπορεύεσθαι καὶ ἐκπορεύεσθαι κύριος δὲ εἶπεν πρὸς με οὐ διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον **3** κύριος ὁ θεός σου ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου αὐτὸς ἐξολεθρεύσει τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου καὶ κατακληρονομήσεις αὐτούς καὶ Ἰησοῦς ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου καθὰ ἐλάλησεν κύριος **4** καὶ ποιήσῃ κύριος αὐτοῖς καθὰ ἐποίησεν Σηων καὶ Ωγ τοῖς δυοῖ βασιλεῦσιν τῶν Ἀμορραίων οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ τῇ γῇ αὐτῶν καθότι ἐξωλέθρευσεν αὐτούς **5** καὶ παρέδωκεν αὐτούς κύριος ὑμῖν καὶ ποιήσετε αὐτοῖς καθότι ἐνετειλάμην ὑμῖν **6** ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία μηδὲ πτοηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι κύριος ὁ θεός σου ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν ἐν ὑμῖν οὐ μὴ σε ἀνῆ οὔτε μὴ σε ἐγκαταλίπη **7** καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔναντι παντὸς Ἰσραὴλ ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε σὺ γὰρ εἰσελεύσῃ πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου εἰς

τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι
αὐτοῖς καὶ σὺ κατακληρονομήσεις αὐτὴν αὐτοῖς **8** καὶ
κύριος ὁ συμπορευόμενος μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει σε οὐδὲ
μὴ ἐγκαταλίπη σε μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία **9** καὶ ἔγραψεν
Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον καὶ
ἔδωκεν τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς υἱοῖς Λευι τοῖς αἵρουσιν τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ τοῖς πρεσβυτέροις τῶν
υἱῶν Ἰσραηλ **10** καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς Μωυσῆς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων μετὰ ἑπτὰ ἔτη ἐν καιρῷ ἐνιαυτοῦ
ἀφέσεως ἐν ἑορτῇ σκηνοπηγίας **11** ἐν τῷ συμπορεύεσθαι
πάντα Ἰσραηλ ὀφθῆναι ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν
τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξῃται κύριος ἀναγνώσεσθε τὸν νόμον
τοῦτον ἐναντίον παντὸς Ἰσραηλ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν **12**
ἐκκλησιάσας τὸν λαόν τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ
τὰ ἔκγονα καὶ τὸν προσήλυτον τὸν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν
ἵνα ἀκούσωσιν καὶ ἵνα μάθωσιν φοβεῖσθαι κύριον τὸν
θεὸν ὑμῶν καὶ ἀκούσονται ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους
τοῦ νόμου τούτου **13** καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν οἱ οὐκ οἶδασιν
ἀκούσονται καὶ μαθήσονται φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν
ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς εἰς
ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι
αὐτὴν **14** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἰδοὺ ἡγγίκασιν αἱ
ἡμέραι τοῦ θανάτου σου κάλεσον Ἰησοῦν καὶ στηῆτε παρὰ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐντελοῦμαι αὐτῷ
καὶ ἐπορεύθη Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου **15** καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἔστη παρὰ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔστη ὁ στῦλος
τῆς νεφέλης παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς **16** καὶ εἶπεν

κύριος πρὸς Μωυσῆν ἰδοὺ σὺ κοιμᾷ μετὰ τῶν πατέρων σου καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς οὗτος ἐκπορνεύσει ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τῆς γῆς εἰς ἣν οὗτος εἰσπορεύεται ἐκεῖ εἰς αὐτήν καὶ ἐγκαταλείψουσίν με καὶ διασκεδάσουσιν τὴν διαθήκην μου ἣν διεθέμην αὐτοῖς **17** καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ εἰς αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ καταλείψω αὐτοὺς καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ ἔσται κατάβρωμα καὶ εὐρήσουσιν αὐτὸν κακὰ πολλὰ καὶ θλίψεις καὶ ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διότι οὐκ ἔστιν κύριος ὁ θεός μου ἐν ἐμοί εὐροσάν με τὰ κακὰ ταῦτα **18** ἐγὼ δὲ ἀποστροφῆ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διὰ πάσας τὰς κακίας ἃς ἐποίησαν ὅτι ἐπέστρεψαν ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους **19** καὶ νῦν γράψατε τὰ ῥήματα τῆς ὥδῆς ταύτης καὶ διδάξετε αὐτήν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐμβαλεῖτε αὐτήν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν ἵνα γένηταί μοι ἡ ὥδῃ αὕτη εἰς μαρτύριον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ **20** εἰσάξω γὰρ αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καὶ φάγονται καὶ ἐμπλησθέντες κορήσουσιν καὶ ἐπιστραφήσονται ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους καὶ λατρεύσουσιν αὐτοῖς καὶ παροξυνοῦσίν με καὶ διασκεδάσουσιν τὴν διαθήκην μου **21** καὶ ἀντικαταστήσεται ἡ ὥδῃ αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα οὐ γὰρ μὴ ἐπιλησθῆ ἀπὸ στόματος αὐτῶν καὶ ἀπὸ στόματος τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐγὼ γὰρ οἶδα τὴν πονηρίαν αὐτῶν ὅσα ποιοῦσιν ὥδε σήμερον πρὸ τοῦ εἰσαγαγεῖν με αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν **22** καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς τὴν ὥδῃν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐδίδαξεν αὐτήν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ **23** καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς Ἰησοῖ καὶ

εἶπεν αὐτῷ ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε σὺ γὰρ εἰσάξεις τοὺς υἱοὺς
Ἰσραηλ εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν κύριος αὐτοῖς καὶ αὐτὸς
ἔσται μετὰ σοῦ **24** ἡνίκα δὲ συνετέλεσεν Μωυσῆς γράφων
πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον ἕως
εἰς τέλος **25** καὶ ἐνετείλατο τοῖς Λευίταις τοῖς αἵρουσιν
τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου λέγων **26** λαβόντες
τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τούτου θήσετε αὐτὸ ἐκ πλαγίων
τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ
ἔσται ἐκεῖ ἐν σοὶ εἰς μαρτύριον **27** ὅτι ἐγὼ ἐπίσταμαι τὸν
ἐρεθισμόν σου καὶ τὸν τράχηλόν σου τὸν σκληρόν ἔτι
γὰρ ἐμοῦ ζῶντος μεθ' ὑμῶν σήμερον παραπικραίνοντες
ἦτε τὰ πρὸς τὸν θεόν πῶς οὐχὶ καὶ ἔσχατον τοῦ θανάτου
μου **28** ἐκκλησιάσατε πρὸς με τοὺς φυλάρχους ὑμῶν καὶ
τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν καὶ τοὺς κριτὰς ὑμῶν καὶ τοὺς
γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν ἵνα λαλήσω εἰς τὰ ὄρα αὐτῶν
πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ διαμαρτύρωμαι αὐτοῖς
τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **29** οἶδα γὰρ ὅτι ἔσχατον τῆς
τελευτῆς μου ἀνομίᾳ ἀνομήσετε καὶ ἐκκλινεῖτε ἐκ τῆς
ὁδοῦ ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν καὶ συναντήσεται ὑμῖν τὰ κακὰ
ἔσχατον τῶν ἡμερῶν ὅτι ποιήσετε τὸ πονηρὸν ἐναντίον
κυρίου παροργίσει αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν
30 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς εἰς τὰ ὄρα πάσης ἐκκλησίας
Ἰσραηλ τὰ ῥήματα τῆς ὥδῆς ταύτης ἕως εἰς τέλος

32 πρόσεχε οὐρανέ καὶ λαλήσω καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα
ἐκ στόματός μου **2** προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά
μου καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου ὡσεὶ ὄμβρος
ἐπ' ἄγρωσιν καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον **3** ὅτι ὄνομα
κυρίου ἐκάλεσα δότε μεγαλωσύνην τῷ θεῷ ἡμῶν **4** θεὸς
ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις

θεὸς πιστός καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία δίκαιος καὶ ὄσιος κύριος
5 ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ γενεὰ σκολιὰ
καὶ διεστραμμένη 6 ταῦτα κυρίῳ ἀνταποδίδοτε οὕτω
λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατήρ
ἐκτήσατό σε καὶ ἐποίησέν σε καὶ ἔκτισέν σε 7 μνήσθητε
ἡμέρας αἰῶνος σύνετε ἔτη γενεᾶς γενεῶν ἐπερώτησον
τὸν πατέρα σου καὶ ἀναγγελεῖ σοι τοὺς πρεσβυτέρους
σου καὶ ἐροῦσίν σοι 8 ὅτε διεμέριζεν ὁ ὑψιστος ἔθνη
ὡς διέσπειρεν υἱὸς Ἀδαμ ἔστησεν ὄρια ἔθνων κατὰ
ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ 9 καὶ ἐγενήθη μερὶς κυρίου λαὸς
αὐτοῦ Ἰακωβ σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραηλ 10
αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν γῆ ἑρήμῳ ἐν δίψει καύματος ἐν
ἀνύδρῳ ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν καὶ
διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόραν ὀφθαλμοῦ 11 ὡς ἀετὸς
σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ
ἐπεπόθησεν διεῖς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς
καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ 12
κύριος μόνος ἦγεν αὐτούς καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς
ἀλλότριος 13 ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς
ἐψώμισεν αὐτοὺς γενήματα ἀγρῶν ἐθήλασαν μέλι ἐκ
πέτρας καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας 14 βούτυρον βοῶν
καὶ γάλα προβάτων μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν υἰῶν
ταύρων καὶ τράγων μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ καὶ
αἶμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον 15 καὶ ἔφαγεν Ἰακωβ καὶ
ἐνεπλήσθη καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος ἐλιπάνθη
ἐπαχύνθη ἐπλατύνθη καὶ ἐγκατέλιπεν θεὸν τὸν ποιήσαντα
αὐτὸν καὶ ἀπέστη ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ 16 παρῶξυνάν
με ἐπ' ἀλλοτρίοις ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπύκρναν με
17 ἔθυσαν δαιμονίοις καὶ οὐ θεῷ θεοῖς οἷς οὐκ ᾔδεισαν

καινοὶ πρόσφατοι ἤκασιν οὐκ ἤδεισαν οἱ πατέρες
αὐτῶν 18 θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες καὶ
ἐπελάθου θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε 19 καὶ εἶδεν κύριος
καὶ ἐζήλωσεν καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτοῦ καὶ
θυγατέρων 20 καὶ εἶπεν ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου
ἀπ' αὐτῶν καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων ὅτι
γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστιν πίστις ἐν
αὐτοῖς 21 αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῶ παρώργισάν
με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ γὰρ παραζηλώσω αὐτούς
ἐπ' οὐκ ἔθνη ἐπ' ἔθνη ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς 22 ὅτι
πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου καυθήσεται ἕως ἄδου
κάτω καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γενήματα αὐτῆς φλέξει
θεμέλια ὀρέων (Sheol h7585) 23 συνάξω εἰς αὐτούς κακὰ καὶ
τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς 24 τηκόμενοι λιμῶ
καὶ βρώσει ὀρνέων καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος ὀδόντας
θηρίων ἀποστελῶ εἰς αὐτούς μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ
γῆς 25 ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτούς μάχαιρα καὶ ἐκ τῶν
ταμειῶν φόβος νεανίσκος σὺν παρθένῳ θηλάζων μετὰ
καθεστηκότος πρεσβύτου 26 εἶπα διασπερῶ αὐτούς παύσω
δὴ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν 27 εἰ μὴ δι' ὀργὴν
ἐχθρῶν ἵνα μὴ μακροχρονίσωσιν καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται
οἱ ὑπεναντίοι μὴ εἴπωσιν ἢ χεὶρ ἡμῶν ἢ ὑψηλὴ καὶ οὐχὶ
κύριος ἐποίησεν ταῦτα πάντα 28 ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς
βουλήν ἐστιν καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη 29 οὐκ
ἐφρόνησαν συνιέναι ταῦτα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν
ἐπιόντα χρόνον 30 πῶς διώξεται εἷς χιλίους καὶ δύο
μετακινήσουσιν μυριάδας εἰ μὴ ὁ θεὸς ἀπέδοτο αὐτούς
καὶ κύριος παρέδωκεν αὐτούς 31 ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ὁ
θεὸς ἡμῶν οἱ θεοὶ αὐτῶν οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι

32 ἐκ γὰρ ἀμπέλου Σοδομων ἢ ἄμπελος αὐτῶν καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομορρας ἢ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς βότρυς πικρίας αὐτοῖς 33 θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος 34 οὐκ ἰδοὺ ταῦτα συνῆκται παρ' ἐμοὶ καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου 35 ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ πους αὐτῶν ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ὑμῖν 36 ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται εἶδεν γὰρ παραλελυμένους αὐτούς καὶ ἐκλελοιπότες ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρειμένους 37 καὶ εἶπεν κύριος ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν ἐφ' οἷς ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς 38 ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθήετε καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν καὶ γενηθήτωσαν ὑμῖν σκεπασταί 39 ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι καὶ οὐκ ἔστιν θεὸς πλην ἐμοῦ ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω πατάξω κἀγὼ ἰάσομαι καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου 40 ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χειρὰ μου καὶ ὁμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου καὶ ἐρῶ ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα 41 ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χεὶρ μου καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς μισοῦσίν με ἀνταποδώσω 42 μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος καὶ ἡ μάχαιρά μου καταφάγεται κρέα ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν 43 εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ θεοῦ εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ ὅτι τὸ αἶμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικᾶται καὶ ἐκδικήσει

καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς μισοῦσιν
ἀνταποδώσει καὶ ἐκκαθαριεῖ κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ **44** καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς τὴν ὥδην ταύτην ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
καὶ εἰσηλθεν Μωυσῆς καὶ ἐλάλησεν πάντας τοὺς λόγους
τοῦ νόμου τούτου εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ αὐτὸς καὶ Ἰησοῦς
ὁ τοῦ Ναυη **45** καὶ συνετέλεσεν Μωυσῆς λαλῶν παντὶ
Ἰσραὴλ **46** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς προσέχετε τῇ καρδίᾳ
ἐπὶ πάντας τοὺς λόγους τούτους οὐς ἐγὼ διαμαρτύρομαι
ὑμῖν σήμερον ἃ ἐντελεῖσθε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν φυλάσσειν
καὶ ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου **47** ὅτι
οὐχὶ λόγος κενὸς οὗτος ὑμῖν ὅτι αὕτη ἡ ζωὴ ὑμῶν καὶ
ἔνεκεν τοῦ λόγου τούτου μακροημερεύσετε ἐπὶ τῆς γῆς
εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομησαί
αὐτήν **48** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ λέγων **49** ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ Ἀβαριν τοῦτο ὄρος
Ναβαυ ὃ ἐστὶν ἐν γῆ Μωαβ κατὰ πρόσωπον Ἰεριχω καὶ
ἰδὲ τὴν γῆν Χανααν ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς
κατάσχεσιν **50** καὶ τελευτά ἐν τῷ ὄρει εἰς ὃ ἀναβαίνεις ἐκεῖ
καὶ προστέθητι πρὸς τὸν λαόν σου ὃν τρόπον ἀπέθανεν
Ααρων ὁ ἀδελφός σου ἐν Ὄρ τῷ ὄρει καὶ προσετέθη πρὸς
τὸν λαὸν αὐτοῦ **51** διότι ἠπειθήσατε τῷ ῥήματί μου ἐν
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἀντιλογίας Καδης ἐν τῇ
ἐρήμῳ Σιν διότι οὐχ ἠγιάσατέ με ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ **52**
ὅτι ἀπέναντι ὄψη τὴν γῆν καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύση

33 καὶ αὕτη ἡ εὐλογία ἦν εὐλόγησεν Μωυσῆς ἄνθρωπος
τοῦ θεοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ **2**
καὶ εἶπεν κύριος ἐκ Σινα ἤκει καὶ ἐπέφανεν ἐκ Σηιρ ἡμῖν
καὶ κατέσπευσεν ἐξ ὄρους Φαραν σὺν μυριάσιν Καδης

ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ **3** καὶ ἐφείσατο τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἡγιασμένοι ὑπὸ τὰς χεῖράς
σου καὶ οὗτοι ὑπὸ σέ εἰσιν καὶ ἐδέξατο ἀπὸ τῶν λόγων
αὐτοῦ **4** νόμον ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν Μωυσῆς κληρονομίαν
συναγωγαῖς Ἰακωβ **5** καὶ ἔσται ἐν τῷ ἡγαπημένῳ ἄρχων
συναχθέντων ἀρχόντων λαῶν ἅμα φυλαῖς Ἰσραηλ **6** ζήτω
Ρουβην καὶ μὴ ἀποθανέτω καὶ ἔστω πολὺς ἐν ἀριθμῷ **7**
καὶ αὕτη Ἰουδα εἰσάκουσον κύριε φωνῆς Ἰουδα καὶ εἰς
τὸν λαὸν αὐτοῦ εἰσέλθοισαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ διακρινουῖσιν
αὐτῷ καὶ βοηθὸς ἐκ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ἔσῃ **8** καὶ τῷ Λευι
εἶπεν δότε Λευι δῆλους αὐτοῦ καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τῷ
ἀνδρὶ τῷ ὁσίῳ ὃν ἐπείρασαν αὐτὸν ἐν πείρᾳ ἐλοιδώρησαν
αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας **9** ὁ λέγων τῷ πατρὶ καὶ
τῇ μητρὶ οὐχ ἐώρακά σε καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ οὐκ
ἐπέγνω καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπέγνω ἐφύλαξεν τὰ λόγια
σου καὶ τὴν διαθήκην σου διετήρησεν **10** δηλώσουσιν τὰ
δικαιώματά σου τῷ Ἰακωβ καὶ τὸν νόμον σου τῷ Ἰσραηλ
ἐπιθήσουσιν θυμίαμα ἐν ὄργῃ σου διὰ παντὸς ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου **11** εὐλόγησον κύριε τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ δέξαι κατάξον ὄσφυν
ἐχθρῶν ἐπανεστηκότων αὐτῷ καὶ οἱ μισοῦντες αὐτὸν
μὴ ἀναστήτωσαν **12** καὶ τῷ Βενιαμιν εἶπεν ἡγαπημένος
ὑπὸ κυρίου κατασκηνώσει πεποιθώς καὶ ὁ θεὸς σκιάζει
ἐπ' αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ὤμων
αὐτοῦ κατέπαυσεν **13** καὶ τῷ Ἰωσηφ εἶπεν ἀπ' εὐλογίας
κυρίου ἡ γῆ αὐτοῦ ἀπὸ ὠρῶν οὐρανοῦ καὶ δρόσου
καὶ ἀπὸ ἀβύσσων πηγῶν κάτωθεν **14** καὶ καθ' ὥραν
γενημάτων ἡλίου τροπῶν καὶ ἀπὸ συνόδων μηνῶν **15**
καὶ ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ἀρχῆς καὶ ἀπὸ κορυφῆς βουνῶν

ἀενάων 16 καὶ καθ' ὥραν γῆς πληρώσεως καὶ τὰ δεκτὰ τῷ ὀφθέντι ἐν τῷ βάλῳ ἔλθοισαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωσηφ καὶ ἐπὶ κορυφῆς δοξασθεὶς ἐν ἀδελφοῖς 17 πρωτότοκος ταύρου τὸ κάλλος αὐτοῦ κέρατα μονοκέρωτος τὰ κέρατα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς ἔθνη κερατιεῖ ἅμα ἕως ἐπ' ἄκρου γῆς αὐτὰι μυριάδες Εφραιμ καὶ αὐτὰι χιλιάδες Μανασση 18 καὶ τῷ Ζαβουλων εἶπεν εὐφράνθητι Ζαβουλων ἐν ἐξοδίᾳ σου καὶ Ἰσσαχαρ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτοῦ 19 ἔθνη ἐξολεθρεύσουσιν καὶ ἐπικαλέσεσθε ἐκεῖ καὶ θύσετε θυσίαν δικαιοσύνης ὅτι πλοῦτος θαλάσσης θηλάσει σε καὶ ἐμπόρια παράλιον κατοικούντων 20 καὶ τῷ Γαδ εἶπεν εὐλογημένος ἐμπλατύνων Γαδ ὡς λέων ἀνεπαύσατο συντρίψας βραχίονα καὶ ἄρχοντα 21 καὶ εἶδεν ἀπαρχὴν αὐτοῦ ὅτι ἐκεῖ ἐμερίσθη γῆ ἀρχόντων συνηγμένων ἅμα ἀρχηγοῖς λαῶν δικαιοσύνην κύριος ἐποίησεν καὶ κρίσιν αὐτοῦ μετὰ Ἰσραηλ 22 καὶ τῷ Δαν εἶπεν Δαν σκύμνος λέοντος καὶ ἐκπηδήσεται ἐκ τοῦ Βασαν 23 καὶ τῷ Νεφθαλι εἶπεν Νεφθαλι πλησμονὴ δεκτῶν καὶ ἐμπλησθήτω εὐλογίαν παρὰ κυρίου θάλασσαν καὶ λίβη κληρονομήσει 24 καὶ τῷ Ασηρ εἶπεν εὐλογητὸς ἀπὸ τέκνων Ασηρ καὶ ἔσται δεκτὸς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ βάψει ἐν ἐλαίῳ τὸν πόδα αὐτοῦ 25 σίδηρος καὶ χαλκὸς τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἔσται καὶ ὡς αἱ ἡμέραι σου ἡ ἰσχὺς σου 26 οὐκ ἔστιν ὡσπερ ὁ θεὸς τοῦ ἠγαπημένου ὁ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὸν οὐρανὸν βοηθὸς σου καὶ ὁ μεγαλοπρεπὴς τοῦ στερεώματος 27 καὶ σκέπασις θεοῦ ἀρχῆς καὶ ὑπὸ ἰσχὺν βραχιόνων ἀενάων καὶ ἐκβαλεῖ ἀπὸ προσώπου σου ἐχθρὸν λέγων ἀπόλοιο 28 καὶ κατασκηνώσει Ἰσραηλ πεποιθὼς μόνος ἐπὶ γῆς Ἰακωβ ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ καὶ ὁ οὐρανὸς

αὐτῷ συννεφῆς δρόσω **29** μακάριος σύ Ἰσραηλ τίς ὁμοίός
σοι λαὸς σφζόμενος ὑπὸ κυρίου ὑπερασπιεῖ ὁ βοηθός σου
καὶ ἡ μάχαιρα καύχημά σου καὶ ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί
σου καὶ σὺ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν ἐπιβήση

34 καὶ ἀνέβη Μωυσῆς ἀπὸ Αραβωθ Μωαβ ἐπὶ τὸ ὄρος
Ναβου ἐπὶ κορυφὴν Φασγα ἢ ἐστὶν ἐπὶ προσώπου Ιεριχω
καὶ ἔδειξεν αὐτῷ κύριος πᾶσαν τὴν γῆν Γαλααδ ἕως
Δαν **2** καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Νεφθαλι καὶ πᾶσαν τὴν γῆν
Εφραιμ καὶ Μανασση καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἰουδα ἕως τῆς
θαλάσσης τῆς ἐσχάτης **3** καὶ τὴν ἔρημον καὶ τὰ περὶχωρα
Ιεριχω πόλιν φοινίκων ἕως Σηγωρ **4** καὶ εἶπεν κύριος
πρὸς Μωυσῆν αὕτη ἡ γῆ ἦν ὥμοσα Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ
Ἰακωβ λέγων τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν καὶ ἔδειξα
αὐτήν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύση **5** καὶ
ἐτελεύτησεν Μωυσῆς οἰκέτης κυρίου ἐν γῆ Μωαβ διὰ
ρήματος κυρίου **6** καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Γαι ἐν γῆ Μωαβ
ἐγγὺς οἴκου Φογωρ καὶ οὐκ οἶδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν
αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **7** Μωυσῆς δὲ ἦν ἑκατὸν καὶ
εἴκοσι ἐτῶν ἐν τῷ τελευτᾶν αὐτόν οὐκ ἡμαυρώθησαν οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ οὐδὲ ἐφθάρησαν τὰ χελύνια αὐτοῦ **8**
καὶ ἔκλαυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸν Μωυσῆν ἐν Αραβωθ
Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ιεριχω τριάκοντα ἡμέρας
καὶ συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι πένθους κλαυθμοῦ Μωυσῆ
9 καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη ἐνεπλήσθη πνεύματος συνέσεως
ἐπέθηκεν γὰρ Μωυσῆς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν καὶ
εἰσήκουσαν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ ἐποίησαν καθότι
ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ **10** καὶ οὐκ ἀνέστη ἕτι
προφήτης ἐν Ἰσραηλ ὡς Μωυσῆς ὃν ἔγνω κύριος αὐτόν
πρόσωπον κατὰ πρόσωπον **11** ἐν πᾶσι τοῖς σημείοις καὶ

τέρασιν ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος ποιῆσαι αὐτὰ ἐν γῆ
Αἰγύπτῳ Φαραῶ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ
γῆ αὐτοῦ **12** τὰ θαυμάσια τὰ μεγάλα καὶ τὴν χεῖρα τὴν
κραταιάν ἃ ἐποίησεν Μωυσῆς ἔναντι παντὸς Ἰσραηλ

Ἰησοῦς Ναυῆ

1 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευταίην Μωυσῆ εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυη τῷ ὑπουργῷ Μωυσῆ λέγων **2** Μωυσῆς ὁ θεράπων μου τετελεύτηκεν νῦν οὖν ἀναστὰς διάβηθι τὸν Ἰορδάνην σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς **3** πᾶς ὁ τόπος ἐφ' ὃν ἂν ἐπιβῆτε τῷ ἴχνει τῶν ποδῶν ὑμῶν ὑμῖν δώσω αὐτόν ὃν τρόπον εἴρηκα τῷ Μωυσῆ **4** τὴν ἔρημον καὶ τὸν Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης ἀφ' ἡλίου δυσμῶν ἔσται τὰ ὄρια ὑμῶν **5** οὐκ ἀντιστήσεται ἄνθρωπος κατενώπιον ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου καὶ ὡσπερ ἤμην μετὰ Μωυσῆ οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω σε οὐδὲ ὑπερόψομαί σε **6** ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου σὺ γὰρ ἀποδιαστελεῖς τῷ λαῷ τούτῳ τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς **7** ἴσχυε οὖν καὶ ἀνδρίζου φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν καθότι ἐνετείλατό σοι Μωυσῆς ὁ παῖς μου καὶ οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπ' αὐτῶν εἰς δεξιά οὐδὲ εἰς ἀριστερά ἵνα συνῆς ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν πράσσης **8** καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἡ βίβλος τοῦ νόμου τούτου ἐκ τοῦ στόματός σου καὶ μελετήσεις ἐν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτός ἵνα συνῆς ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα τότε εὐδοωθήσῃ καὶ εὐδοώσεις τὰς ὁδοὺς σου καὶ τότε συνήσεις **9** ἰδοὺ ἐντέταλμαί σοι ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου μὴ δειλιάσης μηδὲ φοβηθῆς ὅτι μετὰ σοῦ κύριος ὁ θεός σου εἰς πάντα οὗ ἔαν πορεύῃ **10** καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς γραμματεῦσιν τοῦ λαοῦ λέγων **11** εἰσέλθατε κατὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τοῦ λαοῦ καὶ ἐντείλασθε τῷ λαῷ λέγοντες ἐτοιμάζεσθε ἐπισιτισμόν ὅτι ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ ὑμεῖς διαβαίνετε

τὸν Ἰορδάνην τοῦτον εἰσελθόντες κατασχεῖν τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν **12** καὶ τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση εἶπεν Ἰησοῦς **13** μνήσθητε τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου λέγων κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν κατέπαυσεν ὑμᾶς καὶ ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην **14** αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ παιδία ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν κατοικεῖτωσαν ἐν τῇ γῇ ἣ ἔδωκεν ὑμῖν ὑμεῖς δὲ διαβήσεσθε εὐζωνοὶ πρότεροι τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν πᾶς ὁ ἰσχύων καὶ συμμαχήσετε αὐτοῖς **15** ἕως ἂν καταπαύσῃ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ὥσπερ καὶ ὑμᾶς καὶ κληρονομήσωσιν καὶ οὗτοι τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς καὶ ἀπελεύσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἣν δέδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου **16** καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῖ εἶπαν πάντα ὅσα ἂν ἐντείλῃ ἡμῖν ποιήσομεν καὶ εἰς πάντα τόπον οὗ ἂν ἀποστείλῃς ἡμᾶς πορευσόμεθα **17** κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν Μωυσῆ ἀκουσόμεθα σοῦ πλην ἔστω κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μετὰ σοῦ ὃν τρόπον ἦν μετὰ Μωυσῆ **18** ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἀπειθήσῃ σοι καὶ ὅστις μὴ ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων σου καθότι ἂν αὐτῷ ἐντείλῃ ἀποθανέτω ἀλλὰ ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου

2 καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη ἐκ Σαττιν δύο νεανίσκους κατασκοπεῦσαι λέγων ἀνάβητε καὶ ἴδετε τὴν γῆν καὶ τὴν Ἰεριχω καὶ πορευθέντες εἰσῆλθοσαν οἱ δύο νεανίσκοι εἰς Ἰεριχω καὶ εἰσῆλθοσαν εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης ἣ ὄνομα Ρααβ καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ **2** καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Ἰεριχω λέγοντες εἰσπεπόρευνται ὧδε ἄνδρες

τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν **3** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἱεριχω καὶ εἶπεν πρὸς Ρααβ λέγων ἐξάγαγε τοὺς ἄνδρας τοὺς εἰσπεπορευμένους εἰς τὴν οἰκίαν σου τὴν νύκτα κατασκοπεῦσαι γὰρ τὴν γῆν ἤκασιν **4** καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοὺς ἄνδρας ἔκρυψεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγουσα εἰσεληλύθασι πρὸς με οἱ ἄνδρες **5** ὡς δὲ ἡ πύλη ἐκλείετο ἐν τῷ σκοτει καὶ οἱ ἄνδρες ἐξῆλθον οὐκ ἐπίσταμαι ποῦ πεπόρευνται καταδιώξατε ὀπίσω αὐτῶν εἰ καταλήμψεσθε αὐτούς **6** αὐτὴ δὲ ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα καὶ ἔκρυψεν αὐτοὺς ἐν τῇ λινοκαλάμῃ τῇ ἐστοιβασμένῃ αὐτῇ ἐπὶ τοῦ δώματος **7** καὶ οἱ ἄνδρες κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτῶν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου ἐπὶ τὰς διαβάσεις καὶ ἡ πύλη ἐκλείσθη καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον οἱ διώκοντες ὀπίσω αὐτῶν **8** καὶ αὐτοὶ δὲ πρὶν ἢ κοιμηθῆναι αὐτούς καὶ αὐτὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸ δῶμα πρὸς αὐτούς **9** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἐπίσταμαι ὅτι δέδωκεν ὑμῖν κύριος τὴν γῆν ἐπιπέπτωκεν γὰρ ὁ φόβος ὑμῶν ἐφ' ἡμᾶς **10** ἀκηκόαμεν γὰρ ὅτι κατεξήρανε κύριος ὁ θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ὅτε ἐξεπορεύεσθε ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ὅσα ἐποίησεν τοῖς δυσὶ βασιλεῦσιν τῶν Ἀμορραίων οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου τῷ Σηων καὶ Ὠγ οὓς ἐξωλεθρεύσατε αὐτούς **11** καὶ ἀκούσαντες ἡμεῖς ἐξέστημεν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστη ἔτι πνεῦμα ἐν οὐδενὶ ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω **12** καὶ νῦν ὁμόσατέ μοι κύριον τὸν θεόν ὅτι ποιῶ ὑμῖν ἔλεος καὶ ποιήσετε καὶ ὑμεῖς ἔλεος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου **13** καὶ ζωγήσετε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου καὶ τὴν μητέρα μου καὶ τοὺς ἀδελφούς μου καὶ πάντα

τὸν οἶκόν μου καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς καὶ ἐξελεῖσθε
τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου **14** καὶ εἶπαν αὐτῇ οἱ ἄνδρες
ἢ ψυχὴ ἡμῶν ἀνθ' ὑμῶν εἰς θάνατον καὶ αὐτὴ εἶπεν
ὥς ἂν παραδῶ κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν ποιήσετε εἰς ἐμὲ
ἔλεος καὶ ἀλήθειαν **15** καὶ κατεχάλασεν αὐτοὺς διὰ τῆς
θυρίδος **16** καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰς τὴν ὄρεινὴν ἀπέλθετε μὴ
συναντήσωσιν ὑμῖν οἱ καταδιώκοντες καὶ κρυβήσεσθε
ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἕως ἂν ἀποστρέψωσιν οἱ καταδιώκοντες
ὀπίσω ὑμῶν καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν
ὑμῶν **17** καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες πρὸς αὐτὴν ἀθῶοί ἐσμεν
τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ **18** ἰδοὺ ἡμεῖς εἰσπορευόμεθα εἰς
μέρος τῆς πόλεως καὶ θήσεις τὸ σημεῖον τὸ σπαρτίον τὸ
κόκκινον τοῦτο ἐκδήσεις εἰς τὴν θυρίδα δι' ἧς κατεβίβασας
ἡμᾶς δι' αὐτῆς τὸν δὲ πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ
τοὺς ἀδελφούς σου καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου
συνάξεις πρὸς σεαυτὴν εἰς τὴν οἰκίαν σου **19** καὶ ἔσται
πᾶς ὃς ἂν ἐξέλθῃ τὴν θύραν τῆς οἰκίας σου ἕξω ἔνοχος
ἑαυτῷ ἔσται ἡμεῖς δὲ ἀθῶοι τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ καὶ ὅσοι
ἐὰν γένωνται μετὰ σοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ἡμεῖς ἔνοχοι
ἐσόμεθα **20** ἐὰν δέ τις ἡμᾶς ἀδικήσῃ ἢ καὶ ἀποκαλύψῃ
τοὺς λόγους ἡμῶν τούτους ἐσόμεθα ἀθῶοι τῷ ὄρκῳ σου
τούτῳ **21** καὶ εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὸ ῥῆμα ὑμῶν οὕτως
ἔστω καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς **22** καὶ ἐπορεύθησαν καὶ
ἦλθον εἰς τὴν ὄρεινὴν καὶ κατέμειναν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας
καὶ ἐξεζήτησαν οἱ καταδιώκοντες πάσας τὰς ὁδοὺς καὶ
οὐχ εὔροσαν **23** καὶ ὑπέστρεψαν οἱ δύο νεανίσκοι καὶ
κατέβησαν ἐκ τοῦ ὄρους καὶ διέβησαν πρὸς Ἰησοῦν υἱὸν
Ναυῆ καὶ διηγήσαντο αὐτῷ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτοῖς
24 καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν ὅτι παρέδωκεν κύριος πᾶσαν

τὴν γῆν ἐν χειρὶ ἡμῶν καὶ κατέπτηκεν πᾶς ὁ κατοικῶν
τὴν γῆν ἐκείνην ἀφ' ἡμῶν

3 καὶ ὥρθησεν Ἰησοῦς τὸ πρωὶ καὶ ἀπῆραν ἐκ Σαττιν
καὶ ἦλθοσαν ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ πρὸ
τοῦ διαβῆναι **2** καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας διήλθον οἱ
γραμματεῖς διὰ τῆς παρεμβολῆς **3** καὶ ἐνετείλαντο τῷ λαῷ
λέγοντες ὅταν ἴδῃτε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου τοῦ
θεοῦ ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς Λευίτας αἴροντας
αὐτήν ἀπαρεῖτε ἀπὸ τῶν τόπων ὑμῶν καὶ πορεύεσθε
ὀπίσω αὐτῆς **4** ἀλλὰ μακρὰν ἔστω ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ
ἐκείνης ὅσον δισχιλίους πήχεις στήσεσθε μὴ προσεγγίσητε
αὐτῇ ἵν' ἐπίστησθε τὴν ὁδὸν ἣν πορεύεσθε αὐτήν οὐ γὰρ
πεπόρευσθε τὴν ὁδὸν ἀπ' ἐχθῆς καὶ τρίτης ἡμέρας **5** καὶ
εἶπεν Ἰησοῦς τῷ λαῷ ἀγνίσασθε εἰς αὔριον ὅτι αὔριον
ποιήσει ἐν ὑμῖν κύριος θαυμαστά **6** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς
ἱερεῦσιν ἄρατε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ
προπορεύεσθε τοῦ λαοῦ καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν
τῆς διαθήκης κυρίου καὶ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τοῦ
λαοῦ **7** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
ἄρχομαι ὑψῶσαί σε κατενώπιον πάντων υἱῶν Ἰσραὴλ ἵνα
γνώσιν καθότι ἤμην μετὰ Μωυσῆ οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ
σοῦ **8** καὶ νῦν ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς αἵρουσιν τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης λέγων ὡς ἂν εἰσέλθῃτε ἐπὶ μέρος
τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ στήσεσθε **9**
καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσαγάγετε ὧδε καὶ
ἀκούσατε τὸ ῥῆμα κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν **10** ἐν τούτῳ
γνώσεσθε ὅτι θεὸς ζῶν ἐν ὑμῖν καὶ ὀλεθρεύων ὀλεθρεύσει
ἀπὸ προσώπου ἡμῶν τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Χετταῖον
καὶ τὸν Φερεζαῖον καὶ τὸν Ευαῖον καὶ τὸν Ἀμορραῖον καὶ

τὸν Γεργεσαῖον καὶ τὸν Ιεβουσαῖον **11** ἰδοὺ ἡ κιβωτὸς
διαθήκης κυρίου πάσης τῆς γῆς διαβαίνει τὸν Ιορδάνην **12**
προχειρίσαθε ὑμῖν δώδεκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν υἱῶν Ισραηλ
ἓνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς **13** καὶ ἔσται ὡς ἂν καταπαύσωσιν
οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης κυρίου πάσης τῆς γῆς ἐν τῷ ὕδατι τοῦ Ιορδάνου
τὸ ὕδωρ τοῦ Ιορδάνου ἐκλείψει τὸ δὲ ὕδωρ τὸ καταβαῖνον
στήσεται **14** καὶ ἀπῆρεν ὁ λαὸς ἐκ τῶν σκηνωμάτων
αὐτῶν διαβῆναι τὸν Ιορδάνην οἱ δὲ ἱερεῖς ἤροσαν τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου πρότεροι τοῦ λαοῦ **15** ὡς
δὲ εἰσεπορεύοντο οἱ ἱερεῖς οἱ αἵροντες τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης ἐπὶ τὸν Ιορδάνην καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν
αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐβάφησαν εἰς
μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ιορδάνου ὁ δὲ Ιορδάνης ἐπλήρου
καθ' ὅλην τὴν κρηπίδα αὐτοῦ ὡσεὶ ἡμέραι θερισμοῦ
πυρῶν **16** καὶ ἔστη τὰ ὕδατα τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν
ἔστη πῆγμα ἐν ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα σφοδρῶς
ἕως μέρους Καριαθιαριμ τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη εἰς
τὴν θάλασσαν Αραβα θάλασσαν ἀλός ἕως εἰς τὸ τέλος
ἐξέλιπεν καὶ ὁ λαὸς εἰστήκει ἀπέναντι Ιεριχω **17** καὶ
ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἵροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
κυρίου ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ιορδάνου καὶ πάντες οἱ
υἱοὶ Ισραηλ διέβαινον διὰ ξηρᾶς ἕως συνετέλεσεν πᾶς ὁ
λαὸς διαβαίνων τὸν Ιορδάνην

4 καὶ ἐπεὶ συνετέλεσεν πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν
Ιορδάνην καὶ εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων **2** παραλαβὼν
ἄνδρας ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἓνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς **3** σύνταξον
αὐτοῖς λέγων ἀνέλεσθε ἐκ μέσου τοῦ Ιορδάνου ἐτοίμους
δώδεκα λίθους καὶ τούτους διακομίσαντες ἅμα ὑμῖν

αὐτοῖς θέτε αὐτοὺς ἐν τῇ στρατοπεδείᾳ ὑμῶν οὗ ἔὰν παρεμβάλητε ἐκεῖ τὴν νύκτα 4 καὶ ἀνακαλεσάμενος Ἰησοῦς δώδεκα ἄνδρας τῶν ἐνδόξων ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἓνα ἀφ' ἐκάστης φυλῆς 5 εἶπεν αὐτοῖς προσαγάγετε ἔμπροσθέν μου πρὸ προσώπου κυρίου εἰς μέσον τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἀνελόμενος ἐκεῖθεν ἕκαστος λίθον ἀράτω ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραηλ 6 ἵνα ὑπάρχωσιν ὑμῖν οὗτοι εἰς σημεῖον κείμενον διὰ παντός ἵνα ὅταν ἐρωτᾷ σε ὁ υἱός σου αὖριον λέγων τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι ὑμῖν 7 καὶ σὺ δηλώσεις τῷ υἱῷ σου λέγων ὅτι ἐξέλιπεν ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς ἀπὸ προσώπου κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου πάσης τῆς γῆς ὡς διέβαινεν αὐτόν καὶ ἔσονται οἱ λίθοι οὗτοι ὑμῖν μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ἕως τοῦ αἰῶνος 8 καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ Ἰησοῖ καὶ λαβόντες δώδεκα λίθους ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Ἰησοῖ ἐν τῇ συντελείᾳ τῆς διαβάσεως τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ διεκόμισαν ἅμα ἑαυτοῖς εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἀπέθηκαν ἐκεῖ 9 ἔστησεν δὲ Ἰησοῦς καὶ ἄλλους δώδεκα λίθους ἐν αὐτῷ τῷ Ἰορδάνῃ ἐν τῷ γενομένῳ τόπῳ ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ εἰσιν ἐκεῖ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας 10 εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἕως οὗ συνετέλεσεν Ἰησοῦς πάντα ἃ ἐνετείλατο κύριος ἀναγγεῖλαι τῷ λαῷ καὶ ἔσπευσεν ὁ λαὸς καὶ διέβησαν 11 καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν πᾶς ὁ λαὸς διαβῆναι καὶ διέβη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου καὶ οἱ λίθοι ἔμπροσθεν αὐτῶν 12 καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ

οὐκ ἠμῖς φυλῆς Μανασση δισκευασμένοι ἔμπροσθεν
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Μωυσῆς **13**
τετρακισμύριοι εὐζῶνοι εἰς μάχην διέβησαν ἐναντίον
κυρίου εἰς πόλεμον πρὸς τὴν Ἱεριχω πόλιν **14** ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ ἠύξησεν κύριος τὸν Ἰησοῦν ἐναντίον παντὸς
τοῦ γένους Ἰσραὴλ καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ὥσπερ Μωυσῆν
ὅσον χρόνον ἔζη **15** καὶ εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων
16 ἐντειλαὶ τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς αἵρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης τοῦ μαρτυρίου κυρίου ἐκβῆναι ἐκ τοῦ Ἰορδάνου
17 καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσιν λέγων ἔκβητε
ἐκ τοῦ Ἰορδάνου **18** καὶ ἐγένετο ὡς ἐξέβησαν οἱ ἱερεῖς
οἱ αἵροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐκ τοῦ
Ἰορδάνου καὶ ἔθηκαν τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς γῆς ὥρμησεν τὸ
ὔδωρ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ χώραν καὶ ἐπορεύετο καθὰ ἐχθὲς
καὶ τρίτην ἡμέραν δι' ὅλης τῆς κρηπίδος **19** καὶ ὁ λαὸς
ἀνέβη ἐκ τοῦ Ἰορδάνου δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου καὶ
κατεστρατοπέδευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Γαλαλοῖς κατὰ
μέρος τὸ πρὸς ἡλίου ἀνατολὰς ἀπὸ τῆς Ἱεριχω **20** καὶ
τοὺς δώδεκα λίθους τούτους οὓς ἔλαβεν ἐκ τοῦ Ἰορδάνου
ἔστησεν Ἰησοῦς ἐν Γαλαλοῖς **21** λέγων ὅταν ἐρωτῶσιν
ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν λέγοντες τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι **22**
ἀναγγείλατε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ὅτι ἐπὶ ξηραῖς διέβη Ἰσραὴλ
τὸν Ἰορδάνην **23** ἀποξηράναντος κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν
τὸ ὔδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν αὐτῶν μέχρι
οὗ διέβησαν καθάπερ ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν
ἐρυθρὰν θάλασσαν ἣν ἀπεξήραναν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
ἔμπροσθεν ἡμῶν ἕως παρήλθομεν **24** ὅπως γινώσιν πάντα
τὰ ἔθνη τῆς γῆς ὅτι ἡ δύναμις τοῦ κυρίου ἰσχυρὰ ἐστίν καὶ
ἵνα ὑμεῖς σέβησθε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν ἐν παντὶ χρόνῳ

5 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Αμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς Φοινίκης οἱ παρὰ τὴν θάλασσαν ὅτι ἀπεξήρανε κύριος ὁ θεὸς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ διαβαίνειν αὐτοῦς καὶ ἐτάκησαν αὐτῶν αἱ διάνοιαι καὶ κατεπλάγησαν καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς φρόνησις οὐδεμία ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ **2** ὑπὸ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῖ ποίησον σεαυτῷ μαχαίρας πετρίνας ἐκ πέτρας ἀκροτόμου καὶ καθίσας περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ **3** καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς μαχαίρας πετρίνας ἀκροτόμους καὶ περιέτεμεν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ καλουμένου τόπου Βουνὸς τῶν ἀκροβυστιῶν **4** ὃν δὲ τρόπον περιεκάθαρεν Ἰησοῦς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ὅσοι ποτὲ ἐγένοντο ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὅσοι ποτὲ ἀπερίτμητοι ἦσαν τῶν ἐξεληλυθότων ἐξ Αἰγύπτου **5** πάντας τούτους περιέτεμεν Ἰησοῦς **6** τεσσαράκοντα γὰρ καὶ δύο ἔτη ἀνέστραπται Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαδβαρίτιδι διὸ ἀπερίτμητοι ἦσαν οἱ πλεῖστοι αὐτῶν τῶν μαχίμων τῶν ἐξεληλυθότων ἐκ γῆς Αἰγύπτου οἱ ἀπειθήσαντες τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ οἷς καὶ διώρισεν μὴ ἰδεῖν αὐτοὺς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι **7** ἀντὶ δὲ τούτων ἀντικατέστησεν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὓς Ἰησοῦς περιέτεμεν διὰ τὸ αὐτοὺς γεγενῆσθαι κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπεριτμήτους **8** περιτμηθέντες δὲ ἡσυχίαν εἶχον αὐτόθι καθήμενοι ἐν τῇ παρεμβολῇ ἕως ὑγιάσθησαν **9** καὶ εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυη ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἀφείλον τὸν ὄνειδισμὸν Αἰγύπτου ἀφ' ὑμῶν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Γαλαλα **10** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πασχα τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ

μηνός ἀπὸ ἐσπέρας ἐπὶ δυσμῶν Ιεριχω ἐν τῷ πέραν τοῦ
Ιορδάνου ἐν τῷ πεδίῳ **11** καὶ ἐφάγοσαν ἀπὸ τοῦ σίτου
τῆς γῆς ἄζυμα καὶ νέα ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ **12** ἐξέλιπεν τὸ
μαννα μετὰ τὸ βεβρωκέναι αὐτοὺς ἐκ τοῦ σίτου τῆς γῆς
καὶ οὐκέτι ὑπῆρχεν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ μαννα ἐκαρπίσαντο
δὲ τὴν χώραν τῶν Φοινίκων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκεῖνῳ **13**
καὶ ἐγένετο ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ιεριχω καὶ ἀναβλέψας τοῖς
ὀφθαλμοῖς εἶδεν ἄνθρωπον ἐστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ καὶ
ἡ ῥομφαία ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ προσελθὼν
Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ἡμέτερος εἶ ἢ τῶν ὑπεναντίων **14** ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῷ ἐγὼ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως κυρίου νυνὶ
παραγέγονα καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν
καὶ εἶπεν αὐτῷ δέσποτα τί προστάσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ **15**
καὶ λέγει ὁ ἀρχιστράτηγος κυρίου πρὸς Ἰησοῦν λῦσαι τὸ
ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ σὺ ἕστηκας
ἅγιός ἐστιν

6 καὶ Ιεριχω συγκεκλεισμένη καὶ ὠχυρωμένη καὶ οὐθεὶς
ἐξεπορεύετο ἐξ αὐτῆς οὐδὲ εἰσεπορεύετο **2** καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς Ἰησοῦν ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑποχείριόν
σου τὴν Ιεριχω καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς τὸν ἐν αὐτῇ
δυνατοὺς ὄντας ἐν ἰσχύϊ **3** σὺ δὲ περίστησον αὐτῇ τοὺς
μαχίμους κύκλῳ **5** καὶ ἔσται ὡς ἂν σαλπίσσητε τῇ σάλπιγγι
ἀνακραγέτω πᾶς ὁ λαὸς ἅμα καὶ ἀνακραγόντων αὐτῶν
πεσεῖται αὐτόματα τὰ τεῖχη τῆς πόλεως καὶ εἰσελεύσεται
πᾶς ὁ λαὸς ὀρμήσας ἕκαστος κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν
πόλιν **6** καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη πρὸς τοὺς
ἱερεῖς **7** καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγων παραγγείλατε τῷ λαῷ
περιελθεῖν καὶ κυκλῶσαι τὴν πόλιν καὶ οἱ μάχιμοι
παραπορευέσθωσαν ἐνωπλισμένοι ἐναντίον κυρίου **8** καὶ

ἐπτὰ ἱερεῖς ἔχοντες ἐπτὰ σάλπιγγας ἱεράς παρελθέτωσαν
ὡσαύτως ἐναντίον τοῦ κυρίου καὶ σημαινέτωσαν εὐτόνως
καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου ἐπακολουθεῖτω **9** οἱ
δὲ μάχιμοι ἔμπροσθεν παραπορευέσθωσαν καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ
οὐραγοῦντες ὀπίσω τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου
πορευόμενοι καὶ σαλπίζοντες **10** τῷ δὲ λαῷ ἐνετείλατο
Ἰησοῦς λέγων μὴ βοᾶτε μηδὲ ἀκουσάτω μηθεὶς ὑμῶν
τὴν φωνὴν ἕως ἂν ἡμέραν αὐτὸς διαγγείλῃ ἀναβοῆσαι
καὶ τότε ἀναβοήσετε **11** καὶ περιελθοῦσα ἡ κιβωτὸς
τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ τὴν πόλιν εὐθέως ἀπῆλθεν εἰς
τὴν παρεμβολὴν καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ **12** καὶ τῇ ἡμέρᾳ
τῇ δευτέρᾳ ἀνέστη Ἰησοῦς τὸ πρωὶ καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς
τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου **13** καὶ οἱ ἐπτὰ ἱερεῖς
οἱ φέροντες τὰς σάλπιγγας τὰς ἐπτὰ προεπορεύοντο
ἐναντίον κυρίου καὶ μετὰ ταῦτα εἰσεπορεύοντο οἱ μάχιμοι
καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ὀπισθε τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης
κυρίου καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι καὶ ὁ λοιπὸς
ὄχλος ἅπας περιεκύκλωσε τὴν πόλιν ἐγγύθεν **14** καὶ
ἀπῆλθεν πάλιν εἰς τὴν παρεμβολὴν οὕτως ἐποίει ἐπὶ ἕξι
ἡμέρας **15** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀνέστησαν ὄρθρου
καὶ περιήλθοσαν τὴν πόλιν ἑξάκις **16** καὶ τῇ περιόδῳ
τῇ ἑβδόμῃ ἐσάλπισαν οἱ ἱερεῖς καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ κεκράξατε παρέδωκεν γὰρ κύριος ὑμῖν
τὴν πόλιν **17** καὶ ἔσται ἡ πόλις ἀνάθεμα αὐτὴ καὶ
πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ κυρίῳ σαβαωθ πλην Ρααβ
τὴν πόρνην περιποιήσασθε αὐτήν καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτῆς **18** ἀλλὰ ὑμεῖς φυλάξασθε σφόδρα ἀπὸ τοῦ
ἀναθέματος μήποτε ἐνθυμηθέντες ὑμεῖς αὐτοὶ λάβητε ἀπὸ
τοῦ ἀναθέματος καὶ ποιήσητε τὴν παρεμβολὴν τῶν υἱῶν

Ισραηλ ανάθεμα καὶ ἐκτρίψητε ἡμᾶς **19** καὶ πᾶν ἀργύριον ἢ χρυσίον ἢ χαλκὸς ἢ σίδηρος ἅγιον ἔσται τῷ κυρίῳ εἰς θησαυρὸν κυρίου εἰσενεχθήσεται **20** καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξιν οἱ ἱερεῖς ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν τῶν σαλπίγγων ἠλάλαξεν πᾶς ὁ λαὸς ἅμα ἀλαλαγμῶ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῶ καὶ ἔπεσεν ἅπαν τὸ τεῖχος κύκλῳ καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὴν πόλιν **21** καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὴν Ἰησοῦς καὶ ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς ἀπὸ νεανίσκου καὶ ἕως πρεσβύτου καὶ ἕως μόσχου καὶ ὑποζυγίου ἐν στόματι ῥομφαίας **22** καὶ τοῖς δυσὶν νεανίσκοις τοῖς κατασκοπεύσασιν εἶπεν Ἰησοῦς εἰσέλθατε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς καὶ ἐξαγάγετε αὐτὴν ἐκεῖθεν καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῇ **23** καὶ εἰσῆλθον οἱ δύο νεανίσκοι οἱ κατασκοπεύσαντες τὴν πόλιν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς καὶ ἐξηγάγosan Ρααβ τὴν πόρνην καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῇ καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτῆς καὶ κατέστησαν αὐτὴν ἕξω τῆς παρεμβολῆς Ισραηλ **24** καὶ ἡ πόλις ἐνεπρήσθη ἐμπυρισμῶ σὺν πᾶσιν τοῖς ἐν αὐτῇ πλὴν ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν κυρίου εἰσενεχθῆναι **25** καὶ Ρααβ τὴν πόρνην καὶ πάντα τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν αὐτῆς ἐζώγησεν Ἰησοῦς καὶ κατώκησεν ἐν τῷ Ισραηλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας διότι ἔκρυψεν τοὺς κατασκοπεύσαντας οὓς ἀπέστειλεν Ἰησοῦς κατασκοπεῦσαι τὴν Ιεριχω **26** καὶ ὥρκισεν Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐναντίον κυρίου λέγων ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν ἐκείνην ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώσει αὐτὴν καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσει τὰς πύλας αὐτῆς

καὶ οὕτως ἐποίησεν Οζαν ὁ ἐκ Βαιθηλ ἐν τῷ Αβιρων
τῷ πρωτοτόκῳ ἐθεμελίωσεν αὐτήν καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ
διασωθέντι ἐπέστησεν τὰς πύλας αὐτῆς **27** καὶ ἦν κύριος
μετὰ Ἰησοῦ καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν
7 καὶ ἐπλημμέλησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πλημμέλειαν μεγάλην
καὶ ἐνοσφίσαντο ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ἔλαβεν Αχαρ
υἱὸς Χαρμι υἱοῦ Ζαμβρι υἱοῦ Ζαρα ἐκ τῆς φυλῆς Ἰουδα
ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ κύριος τοῖς υἱοῖς
Ἰσραηλ **2** καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἄνδρας εἰς Γαι ἢ ἐστὶν
κατὰ Βαιθηλ λέγων κατασκέψασθε τὴν Γαι καὶ ἀνέβησαν
οἱ ἄνδρες καὶ κατεσκέψαντο τὴν Γαι **3** καὶ ἀνέστρεψαν
πρὸς Ἰησοῦν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν μὴ ἀναβήτω πᾶς ὁ
λαός ἀλλ' ὡς δισχίλιοι ἢ τρισχίλιοι ἄνδρες ἀναβήτωσαν
καὶ ἐκπολιορκησάτωσαν τὴν πόλιν μὴ ἀναγάγῃς ἐκεῖ
τὸν λαὸν πάντα ὀλίγοι γὰρ εἰσιν **4** καὶ ἀνέβησαν ὡσεὶ
τρισχίλιοι ἄνδρες καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου τῶν ἀνδρῶν
Γαι **5** καὶ ἀπέκτειναν ἀπ' αὐτῶν ἄνδρες Γαι εἰς τριάκοντα
καὶ ἕξ ἄνδρας καὶ κατεδίωξαν αὐτούς ἀπὸ τῆς πύλης καὶ
συνέτριψαν αὐτούς ἐπὶ τοῦ καταφεροῦς καὶ ἐπτοήθη ἡ
καρδία τοῦ λαοῦ καὶ ἐγένετο ὡσπερ ὕδωρ **6** καὶ διέρρηξεν
Ἰησοῦς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἔπεσεν Ἰησοῦς ἐπὶ τὴν γῆν
ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον κυρίου ἕως ἑσπέρας αὐτὸς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι Ἰσραηλ καὶ ἐπεβάλοντο χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν **7** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς δέομαι κύριε ἵνα τί διεβίβασεν
ὁ παῖς σου τὸν λαὸν τοῦτον τὸν Ἰορδάνην παραδοῦναι
αὐτὸν τῷ Αμορραίῳ ἀπολέσαι ἡμᾶς καὶ εἰ κατεμείναμεν
καὶ κατωκίσθημεν παρὰ τὸν Ἰορδάνην **8** καὶ τί ἐρῶ ἐπεὶ
μετέβαλεν Ἰσραηλ ἀχένα ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ **9**
καὶ ἀκούσας ὁ Χαναναῖος καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν

γῆν περικυκλώσουσιν ἡμᾶς καὶ ἐκτρίψουσιν ἡμᾶς ἀπὸ
τῆς γῆς καὶ τί ποιήσεις τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα **10** καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς Ἰησοῦν ἀνάστηθι ἵνα τί τοῦτο σὺ πέπτωκας
ἐπὶ πρόσωπόν σου **11** ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς καὶ παρέβη τὴν
διαθήκην ἣν διεθέμην πρὸς αὐτούς καὶ κλέψαντες ἀπὸ
τοῦ ἀναθήματος ἐνέβαλον εἰς τὰ σκεύη αὐτῶν **12** οὐ μὴ
δύνωνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὑποστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν ἀχένα ἐπιστρέψουσιν ἔναντι τῶν ἐχθρῶν
αὐτῶν ὅτι ἐγενήθησαν ἀνάθεμα οὐ προσθήσω ἔτι εἶναι
μεθ' ὑμῶν ἐὰν μὴ ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν αὐτῶν
13 ἀναστὰς ἀγίασον τὸν λαὸν καὶ εἶπὸν ἀγιασθῆναι εἰς
αὐρίον τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ τὸ ἀνάθεμα
ἐν ὑμῖν ἐστίν οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι ἀπέναντι τῶν
ἐχθρῶν ὑμῶν ἕως ἂν ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν **14**
καὶ συναχθήσεσθε πάντες τὸ πρῶτον κατὰ φυλάς καὶ ἔσται
ἡ φυλὴ ἣν ἂν δείξῃ κύριος προσάξετε κατὰ δήμους καὶ
τὸν δῆμον ὃν ἂν δείξῃ κύριος προσάξετε κατ' οἶκον καὶ
τὸν οἶκον ὃν ἂν δείξῃ κύριος προσάξετε κατ' ἄνδρα **15**
καὶ ὃς ἂν ἐνδειχθῇ κατακαυθήσεται ἐν πυρὶ καὶ πάντα
ὅσα ἐστὶν αὐτῷ ὅτι παρέβη τὴν διαθήκην κυρίου καὶ
ἐποίησεν ἀνόμημα ἐν Ἰσραὴλ **16** καὶ ὥρθησεν Ἰησοῦς
καὶ προσήγαγεν τὸν λαὸν κατὰ φυλάς καὶ ἐνεδείχθη ἡ
φυλὴ Ἰουδα **17** καὶ προσήχθη κατὰ δήμους καὶ ἐνεδείχθη
δῆμος ὁ Ζαραϊ καὶ προσήχθη κατὰ ἄνδρα **18** καὶ ἐνεδείχθη
Ἀχαρ υἱὸς Ζαμβρι υἱοῦ Ζαρα **19** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Ἀχαρ
δὸς δόξαν σήμερον τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ καὶ δὸς τὴν
ἐξομολόγησιν καὶ ἀνάγγελόν μοι τί ἐποίησας καὶ μὴ
κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ **20** καὶ ἀπεκρίθη Ἀχαρ τῷ Ἰησοῖ καὶ εἶπεν
ἀληθῶς ἤμαρτον ἐναντίον κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ οὕτως καὶ

οὕτως ἐποίησα **21** εἶδον ἐν τῇ προνομῇ ψιλὴν ποικίλην καλὴν καὶ διακόσια δίδραχμα ἀργυρίου καὶ γλῶσσαν μίαν χρυσοῦν πεντήκοντα διδράχμων καὶ ἐνθυμηθεὶς αὐτῶν ἔλαβον καὶ ἰδοὺ αὐτὰ ἐγκέκρυπται ἐν τῇ γῆ ἐν τῇ σκηνῇ μου καὶ τὸ ἀργύριον κέκρυπται ὑποκάτω αὐτῶν **22** καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἀγγέλους καὶ ἔδραμον εἰς τὴν σκηνὴν εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ταῦτα ἦν ἐγκεκρυμμένα εἰς τὴν σκηνὴν καὶ τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν **23** καὶ ἐξήνεγκαν αὐτὰ ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ καὶ ἔθηκαν αὐτὰ ἔναντι κυρίου **24** καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὸν Αἰχάρ υἱὸν Ζαρά καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸν εἰς φάραγγα Αἰχωρ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ τοὺς μόσχους αὐτοῦ καὶ τὰ ὑποζύγια αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ πρόβατα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς εἰς Ἐμεκαχωρ **25** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Αἰχάρ τί ὠλέθρευσας ἡμᾶς ἐξολεθρεύσαι σε κύριος καθὰ καὶ σήμερον καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν λίθοις πᾶς Ἰσραὴλ **26** καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων μέγαν καὶ ἐπαύσατο κύριος τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς διὰ τοῦτο ἐπωνόμασεν αὐτὸ Ἐμεκαχωρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

8 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν μὴ φοβηθῆς μηδὲ δειλιάσης λαβὲ μετὰ σοῦ τοὺς ἄνδρας πάντας τοὺς πολεμιστὰς καὶ ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς Γαὶ ἰδοὺ δέδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν βασιλέα Γαὶ καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ **2** καὶ ποιήσεις τὴν Γαὶ ὄν τρόπον ἐποίησας τὴν Ἰεριχώ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τὴν προνομὴν τῶν κτηνῶν προνομεύσεις σεαυτῷ κατάστησον δὲ σεαυτῷ ἔνεδρα τῇ πόλει εἰς τὰ ὀπίσω **3** καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ

λαὸς ὁ πολεμιστῆς ὥστε ἀναβῆναι εἰς Γαι ἐπέλεξεν δὲ Ἰησοῦς τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατοὺς ἐν ἰσχύϊ καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς νυκτός **4** καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων ὑμεῖς ἐνεδρεύσατε ὀπίσω τῆς πόλεως μὴ μακρὰν γίνεσθε ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἔσεσθε πάντες ἔτοιμοι **5** καὶ ἐγὼ καὶ πάντες οἱ μετ' ἐμοῦ προσάξομεν πρὸς τὴν πόλιν καὶ ἔσται ὡς ἂν ἐξέλθωσιν οἱ κατοικοῦντες Γαι εἰς συνάντησιν ἡμῖν καθάπερ καὶ πρῶην καὶ φευξόμεθα ἀπὸ προσώπου αὐτῶν **6** καὶ ὡς ἂν ἐξέλθωσιν ὀπίσω ἡμῶν ἀποσπάσομεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἐροῦσιν φεύγουσιν οὗτοι ἀπὸ προσώπου ἡμῶν ὃν τρόπον καὶ ἔμπροσθεν **7** ὑμεῖς δὲ ἐξαναστήσεσθε ἐκ τῆς ἐνέδρας καὶ πορεύσεσθε εἰς τὴν πόλιν **8** κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσετε ἰδοὺ ἐντέταλμαι ὑμῖν **9** καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἐνέδραν καὶ ἐνεκάθισαν ἀνὰ μέσον Βαιθηλ καὶ ἀνὰ μέσον Γαι ἀπὸ θαλάσσης τῆς Γαι **10** καὶ ὀρθρίσας Ἰησοῦς τὸ πρωὶ ἐπεσκέψατο τὸν λαόν καὶ ἀνέβησαν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ πρόσωπον τοῦ λαοῦ ἐπὶ Γαι **11** καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστῆς μετ' αὐτοῦ ἀνέβησαν καὶ πορευόμενοι ἦλθον ἐξ ἐναντίας τῆς πόλεως ἀπ' ἀνατολῶν **12** καὶ τὰ ἔνεδρα τῆς πόλεως ἀπὸ θαλάσσης **14** καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν βασιλεὺς Γαι ἔσπευσεν καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας εἰς τὸν πόλεμον αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει ὅτι ἔνεδρα αὐτῷ ἐστὶν ὀπίσω τῆς πόλεως **15** καὶ εἶδεν καὶ ἀνεχώρησεν Ἰησοῦς καὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν **16** καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ αὐτοὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς πόλεως **17** οὐ κατελείφθη οὐθεὶς ἐν τῇ Γαι ὃς οὐ κατεδίωξεν ὀπίσω Ἰσραὴλ καὶ κατέλιπον τὴν

πόλιν ἀνεωγμένην καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω Ἰσραηλ 18 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου ἐν τῷ γαῖσῳ τῷ ἐν τῇ χειρὶ σου ἐπὶ τὴν πόλιν εἰς γὰρ τὰς χειρὰς σου παραδέδωκα αὐτήν καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξαναστήσονται ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν καὶ ἐξέτεινεν Ἰησοῦς τὴν χειρὰ αὐτοῦ τὸν γαῖσον ἐπὶ τὴν πόλιν 19 καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξανέστησαν ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν καὶ ἐξήλθουσαν ὅτε ἐξέτεινεν τὴν χειρὰ καὶ ἦλθουσαν ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ κατελάβοντο αὐτήν καὶ σπεύσαντες ἐνέπρησαν τὴν πόλιν ἐν πυρὶ 20 καὶ περιβλέψαντες οἱ κάτοικοι Γαι εἰς τὰ ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐθεώρουν καπνὸν ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ οὐκέτι εἶχον ποῦ φύγωσιν ὧδε ἢ ὧδε 21 καὶ Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραηλ εἶδον ὅτι ἔλαβον τὰ ἔνεδρα τὴν πόλιν καὶ ὅτι ἀνέβη ὁ καπνὸς τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ μεταβαλόμενοι ἐπάταξαν τοὺς ἄνδρας τῆς Γαι 22 καὶ οὗτοι ἐξήλθουσαν ἐκ τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν καὶ ἐγενήθησαν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς οὗτοι ἐντεῦθεν καὶ οὗτοι ἐντεῦθεν καὶ ἐπάταξαν ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σεσωσμένον καὶ διαπεφευγῶτα 23 καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαι συνέλαβον ζῶντα καὶ προσήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἰησοῦν 24 καὶ ὡς ἐπαύσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἀποκτένοντες πάντας τοὺς ἐν τῇ Γαι τοὺς ἐν τοῖς πεδίοις καὶ ἐν τῷ ὄρει ἐπὶ τῆς καταβάσεως οὗ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς εἰς τέλος καὶ ἀπέστρεψεν Ἰησοῦς εἰς Γαι καὶ ἐπάταξεν αὐτήν ἐν στόματι ῥομφαίας 25 καὶ ἐγενήθησαν οἱ πεσόντες ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς δώδεκα χιλιάδες πάντας τοὺς κατοικοῦντας Γαι 27 πλὴν τῶν κτηνῶν καὶ τῶν σκύλων τῶν ἐν τῇ πόλει πάντα ἃ ἐπρονόμεισαν οἱ

υιοὶ Ἰσραηλ κατὰ πρόσταγμα κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Ἰησοῖ **28** καὶ ἐνεπύρισεν Ἰησοῦς τὴν πόλιν ἐν πυρὶ χῶμα ἀοίκητον εἰς τὸν αἰῶνα ἔθηκεν αὐτὴν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **29** καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαι ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου καὶ ἦν ἐπὶ τοῦ ξύλου ἕως ἑσπέρας καὶ ἐπιδύνοντος τοῦ ἡλίου συνέταξεν Ἰησοῦς καὶ καθείλοσαν αὐτοῦ τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὸν βόθρον καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

9 ὡς δ' ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου οἱ ἐν τῇ ὄρεινῃ καὶ οἱ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ παραλίᾳ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καὶ οἱ πρὸς τῷ Ἀντιλιβάνῳ καὶ οἱ Χετταῖοι καὶ οἱ Χαναναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι καὶ οἱ Ἀμορραῖοι καὶ οἱ Γεργεσαῖοι καὶ οἱ Ἰεβουσαῖοι **2** συνήλθον ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκπολεμῆσαι Ἰησοῦν καὶ Ἰσραηλ **3** καὶ οἱ κατοικοῦντες Γαβων ἤκουσαν πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος τῇ Ἰεριχω καὶ τῇ Γαι **4** καὶ ἐποίησαν καὶ γε αὐτοὶ μετὰ πανουργίας καὶ ἐλθόντες ἐπειτίσαντο καὶ ἠτοιμάσαντο καὶ λαβόντες σάκκους παλαιοὺς ἐπὶ τῶν ὄνων αὐτῶν καὶ ἄσκους οἴνου παλαιοὺς καὶ κατερρωγότας ἀποδεδεμένους **5** καὶ τὰ κοῖλα τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν καὶ τὰ σανδάλια αὐτῶν παλαιὰ καὶ καταπεπελματωμένα ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν πεπαλαιωμένα ἐπάνω αὐτῶν καὶ ὁ ἄρτος αὐτῶν τοῦ ἐπισιτισμοῦ ξηρὸς καὶ εὐρωτιῶν καὶ βεβρωμένος **6** καὶ ἦλθον πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραηλ εἰς Γαλαγα καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ Ἰσραηλ ἐκ γῆς μακρόθεν ἤκαμεν καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν διαθήκην **7** καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς τὸν Χορραῖον

ὄρα μὴ ἐν ἐμοὶ κατοικεῖς καὶ πῶς σοι διαθῶμαι διαθήκην
8 καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν οἰκέται σου ἔσμεν καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτούς Ἰησοῦς πόθεν ἐστὲ καὶ πόθεν παραγεγόνατε
9 καὶ εἶπαν ἐκ γῆς μακρόθεν σφόδρα ἤκασιν οἱ παῖδές
σου ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἀκηκόαμεν γὰρ
τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐποίησεν ἐν Αἰγύπτῳ 10 καὶ
ὅσα ἐποίησεν τοῖς βασιλεῦσιν τῶν Αμορραίων οἳ ἦσαν
πέραν τοῦ Ἰορδάνου τῷ Σηων βασιλεῖ Εσεβων καὶ τῷ
Ωγ βασιλεῖ τῆς Βασαν ὃς κατῴκει ἐν Ασταρωθ καὶ ἐν
Εδραῖν 11 καὶ ἀκούσαντες εἶπαν πρὸς ἡμᾶς οἱ πρεσβύτεροι
ἡμῶν καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἡμῶν λέγοντες
λάβετε ἑαυτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ πορεύθητε
εἰς συνάντησιν αὐτῶν καὶ ἐρεῖτε πρὸς αὐτούς οἰκέται
σου ἔσμεν καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν διαθήκην 12 οὗτοι
οἱ ἄρτοι θερμούς ἐφωδιάσθημεν αὐτούς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ
ἐξήλθομεν παραγενέσθαι πρὸς ὑμᾶς νῦν δὲ ἐξηράνθησαν
καὶ γεγόνασιν βεβρωμένοι 13 καὶ οὗτοι οἱ ἄσκοι τοῦ
οἴνου οὐς ἐπλήσαμεν καινούς καὶ οὗτοι ἐρρώγασιν καὶ
τὰ ἱμάτια ἡμῶν καὶ τὰ ὑποδήματα ἡμῶν πεπαλαίωται
ἀπὸ τῆς πολλῆς ὁδοῦ σφόδρα 14 καὶ ἔλαβον οἱ ἄρχοντες
τοῦ ἐπισιτισμοῦ αὐτῶν καὶ κύριον οὐκ ἐπηρώτησαν 15
καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς εἰρήνην καὶ διέθετο
πρὸς αὐτούς διαθήκην τοῦ διασῶσαι αὐτούς καὶ ὤμοσαν
αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς 16 καὶ ἐγένετο μετὰ
τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸ διαθέσθαι πρὸς αὐτούς διαθήκην
ἤκουσαν ὅτι ἐγγύθεν αὐτῶν εἰσιν καὶ ὅτι ἐν αὐτοῖς
κατοικοῦσιν 17 καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἦλθον
εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν αἱ δὲ πόλεις αὐτῶν Γαβαων καὶ
Κεφίρα καὶ Βηρωθ καὶ πόλις Ἰαριν 18 καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο

αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὅτι ὤμοσαν αὐτοῖς πάντες οἱ ἄρχοντες κύριον τὸν θεὸν Ἰσραὴλ καὶ διεγόγγυσαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τοῖς ἄρχουσιν **19** καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες πάση τῇ συναγωγῇ ἡμεῖς ὠμόσαμεν αὐτοῖς κύριον τὸν θεὸν Ἰσραὴλ καὶ νῦν οὐ δύνησόμεθα ἄψασθαι αὐτῶν **20** τοῦτο ποιήσομεν ζωγρῆσαι αὐτούς καὶ περιποισόμεθα αὐτούς καὶ οὐκ ἔσται καθ' ἡμῶν ὀργὴ διὰ τὸν ὄρκον ὃν ὠμόσαμεν αὐτοῖς **21** ζήσονται καὶ ἔσονται ξυλοκόποι καὶ ὕδροφόροι πάση τῇ συναγωγῇ καθάπερ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες **22** καὶ συνεκάλεσεν αὐτούς Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς διὰ τί παρελογίσασθέ με λέγοντες μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἔσμεν σφόδρα ὑμεῖς δὲ ἐγχώριοί ἐστε τῶν κατοικούντων ἐν ἡμῖν **23** καὶ νῦν ἐπικατάρατοί ἐστε οὐ μὴ ἐκλίπη ἐξ ὑμῶν δοῦλος οὐδὲ ξυλοκόπος ἐμοὶ καὶ τῷ θεῷ μου **24** καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἰησοῦ λέγοντες ἀνηγγέλη ἡμῖν ὅσα συνέταξεν κύριος ὁ θεός σου Μωυσῆ τῷ παιδί αὐτοῦ δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐξολεθρεῦσαι ἡμᾶς καὶ πάντα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἐφοβήθημεν σφόδρα περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἐποιήσαμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο **25** καὶ νῦν ἰδοὺ ἡμεῖς ὑποχείριοι ὑμῖν ὡς ἀρέσκει ὑμῖν καὶ ὡς δοκεῖ ὑμῖν ποιήσατε ἡμῖν **26** καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς οὕτως καὶ ἐξείλατο αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ οὐκ ἀνεῖλον αὐτούς **27** καὶ κατέστησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυλοκόπους καὶ ὕδροφόρους πάση τῇ συναγωγῇ καὶ τῷ θυσιαστηρίῳ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦτο ἐγένοντο οἱ κατοικοῦντες Γαβαων ξυλοκόποι καὶ ὕδροφόροι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θεοῦ ἕως

τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ εἰς τὸν τόπον ὃν ἐὰν ἐκλέξηται κύριος

10 ὥς δὲ ἤκουσεν Ἀδωνιβεζεκ βασιλεὺς Ἱερουσαλημ ὅτι ἔλαβεν Ἰησοῦς τὴν Γαι καὶ ἐξωλέθρευσεν αὐτήν ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν Ἱεριχω καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς οὕτως ἐποίησαν τὴν Γαι καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ ὅτι αὐτομόλησαν οἱ κατοικοῦντες Γαβαων πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς Ἰσραηλ **2** καὶ ἐφοβήθησαν ἐν αὐτοῖς σφόδρα ἦδει γὰρ ὅτι μεγάλη πόλις Γαβαων ὡσεὶ μία τῶν μητροπόλεων καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτῆς ἰσχυροὶ **3** καὶ ἀπέστειλεν Ἀδωνιβεζεκ βασιλεὺς Ἱερουσαλημ πρὸς Αἰλαμ βασιλέα Χεβρων καὶ πρὸς Φιδων βασιλέα Ἱεριμουθ καὶ πρὸς Ἱεφθα βασιλέα Λαχισ καὶ πρὸς Δαβιρ βασιλέα Οδολλαμ λέγων **4** δεῦτε ἀνάβητε πρὸς με καὶ βοηθήσατέ μοι καὶ ἐκπολεμήσωμεν Γαβαων αὐτομόλησαν γὰρ πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ **5** καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε βασιλεῖς τῶν Ἰεβουσαίων βασιλεὺς Ἱερουσαλημ καὶ βασιλεὺς Χεβρων καὶ βασιλεὺς Ἱεριμουθ καὶ βασιλεὺς Λαχισ καὶ βασιλεὺς Οδολλαμ αὐτοὶ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτῶν καὶ περιεκάθισαν τὴν Γαβαων καὶ ἐξεπολιόρκουν αὐτήν **6** καὶ ἀπέστειλαν οἱ κατοικοῦντες Γαβαων πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραηλ εἰς Γαλγαλα λέγοντες μὴ ἐκλύσης τὰς χεῖράς σου ἀπὸ τῶν παίδων σου ἀνάβηθι πρὸς ἡμᾶς τὸ τάχος καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς καὶ βοήθησον ἡμῖν ὅτι συνηγμένοι εἰσὶν ἐφ' ἡμᾶς πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων οἱ κατοικοῦντες τὴν ὄρεινὴν **7** καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς ἐκ Γαλγαλων αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστῆς μετ' αὐτοῦ πᾶς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ **8** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν μὴ φοβηθῆς αὐτούς εἰς γὰρ τὰς χεῖράς σου

παραδέδωκα αὐτούς οὐχ ὑπολειφθήσεται ἔξ αὐτῶν οὐθεὶς ἐνώπιον ὑμῶν **9** καὶ ἐπιπαρεγένετο ἐπ' αὐτούς Ἰησοῦς ἄφνω ὅλην τὴν νύκτα εἰσεπορεύθη ἐκ Γαλαλαων **10** καὶ ἐξέστησεν αὐτούς κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ συνέτριψεν αὐτούς κύριος σύντριψιν μεγάλην ἐν Γαβων καὶ κατεδίωξαν αὐτούς ὁδὸν ἀναβάσεως Ὠρωνιν καὶ κατέκοπτον αὐτούς ἕως Ἀζηκα καὶ ἕως Μακηδα **11** ἐν τῷ δὲ φεύγειν αὐτούς ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς καταβάσεως Ὠρωνιν καὶ κύριος ἐπέρριψεν αὐτοῖς λίθους χαλάζης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕως Ἀζηκα καὶ ἐγένοντο πλείους οἱ ἀποθανόντες διὰ τοὺς λίθους τῆς χαλάζης ἢ οὓς ἀπέκτειναν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μαχαίρα ἐν τῷ πολέμῳ **12** τότε ἐλάλησεν Ἰησοῦς πρὸς κύριον ἧ ἡμέρα παρέδωκεν ὁ θεὸς τὸν Ἀμορραῖον ὑποχείριον Ἰσραὴλ ἡνίκα συνέτριψεν αὐτούς ἐν Γαβων καὶ συνετρίβησαν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν Ἰησοῦς στήτω ὁ ἥλιος κατὰ Γαβων καὶ ἡ σελήνη κατὰ φάραγγα Αἰλων **13** καὶ ἔστη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν στάσει ἕως ἡμῦν αὐτὸ ὁ θεὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν καὶ ἔστη ὁ ἥλιος κατὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ οὐ προεπορεύετο εἰς δυσμὰς εἰς τέλος ἡμέρας μιᾶς **14** καὶ οὐκ ἐγένετο ἡμέρα τοιαύτη οὐδὲ τὸ πρότερον οὐδὲ τὸ ἔσχατον ὥστε ἐπακοῦσαι θεὸν ἀνθρώπου ὅτι κύριος συνεπολέμησεν τῷ Ἰσραὴλ **16** καὶ ἔφυγον οἱ πέντε βασιλεῖς οὗτοι καὶ κατεκρύβησαν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ ἐν Μακηδα **17** καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰησοῦ λέγοντες εὕρηνται οἱ πέντε βασιλεῖς κεκρυμμένοι ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν Μακηδα **18** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς κυλίσατε λίθους ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου καὶ καταστήσατε ἄνδρας φυλάσσειν ἐπ' αὐτούς **19** ὑμεῖς δὲ μὴ ἐστήκατε καταδιώκοντες ὀπίσω

τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν καὶ καταλάβετε τὴν οὐραγίαν αὐτῶν
καὶ μὴ ἀφῆτε εἰσελθεῖν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν παρέδωκεν
γὰρ αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν **20**
καὶ ἐγένετο ὡς κατέπαυσεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς υἱὸς Ἰσραὴλ
κόπτοντες αὐτοὺς κοπὴν μεγάλην σφόδρα ἕως εἰς τέλος
καὶ οἱ διασφωζόμενοι διεσώθησαν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς
21 καὶ ἀπεστράφη πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν εἰς Μακκηδα
ὕγιεις καὶ οὐκ ἔγρυξεν οὐθεις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῇ γλώσσει
αὐτοῦ **22** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς ἀνοίξατε τὸ σπήλαιον καὶ
ἐξαγάγετε τοὺς πέντε βασιλεῖς τούτους ἐκ τοῦ σπηλαίου
23 καὶ ἐξηγάγosan τοὺς πέντε βασιλεῖς ἐκ τοῦ σπηλαίου
τὸν βασιλέα Ἱερουσαλημ καὶ τὸν βασιλέα Χεβρων καὶ
τὸν βασιλέα Ἱεριμουθ καὶ τὸν βασιλέα Λαχισ καὶ τὸν
βασιλέα Οδολλαμ **24** καὶ ἐπεὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς πρὸς
Ἰησοῦν καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς πάντα Ἰσραὴλ καὶ τοὺς
ἐναρχομένους τοῦ πολέμου τοὺς συμπορευομένους αὐτῶ
λέγων αὐτοῖς προπορεύεσθε καὶ ἐπίθετε τοὺς πόδας ὑμῶν
ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν καὶ προσελθόντες ἐπέθηκαν
τοὺς πόδας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν **25** καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτοὺς Ἰησοῦς μὴ φοβηθῆτε αὐτοὺς μηδὲ δειλιάσητε
ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύετε ὅτι οὕτως ποιήσει κύριος πᾶσι
τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν οὓς ὑμεῖς καταπολεμεῖτε αὐτούς **26** καὶ
ἀπέκτεινεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ ἐκρέμασεν αὐτοὺς ἐπὶ πέντε
ξύλων καὶ ἦσαν κρεμάμενοι ἐπὶ τῶν ξύλων ἕως ἑσπέρας
27 καὶ ἐγενήθη πρὸς ἡλίου δυσμὰς ἐνετείλατο Ἰησοῦς καὶ
καθεῖλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ξύλων καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς
εἰς τὸ σπήλαιον εἰς ὃ κατεφύγosan ἐκεῖ καὶ ἐπεκύλισαν
λίθους ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας **28** καὶ
τὴν Μακκηδα ἐλάβοσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐφόνευσαν

αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ ἐξωλέθρευσαν πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ οὐδεὶς διασεσωσμένος καὶ διαπεφευγώς καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Μακηδα ὄν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Ιεριχω 29 καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραηλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Μακηδα εἰς Λεβνα καὶ ἐπολιόρκει Λεβνα 30 καὶ παρέδωκεν αὐτὴν κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραηλ καὶ ἔλαβον αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἷς διασεσωσμένος καὶ διαπεφευγώς καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ αὐτῆς ὄν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Ιεριχω 31 καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραηλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Λεβνα εἰς Λαχισ καὶ περιεκάθισεν αὐτὴν καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν 32 καὶ παρέδωκεν κύριος τὴν Λαχισ εἰς τὰς χεῖρας Ἰσραηλ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτήν ὄν τρόπον ἐποίησαν τὴν Λεβνα 33 τότε ἀνέβη Αιλαμ βασιλεὺς Γαζερ βοηθήσων τῇ Λαχισ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰησοῦς ἐν στόματι ξίφους καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σεσωσμένον καὶ διαπεφευγότα 34 καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραηλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Λαχισ εἰς Οδολλαμ καὶ περιεκάθισεν αὐτὴν καὶ ἐπολιόρκησεν αὐτήν 35 καὶ παρέδωκεν αὐτὴν κύριος ἐν χειρὶ Ἰσραηλ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐφόνευσεν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ ἐφόνευσαν ὄν τρόπον ἐποίησαν τῇ Λαχισ 36 καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραηλ μετ' αὐτοῦ εἰς Χεβρων καὶ περιεκάθισεν αὐτὴν 37 καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶν ἐμπνέον ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ οὐκ ἦν διασεσωσμένος ὄν τρόπον

ἐποίησαν τὴν Οδολλαμ ἐξωλέθρευσαν αὐτὴν καὶ ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ **38** καὶ ἀπέστρεψεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἰς Δαβὶρ καὶ περικαθίσαντες αὐτὴν **39** ἔλαβον αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτὴν καὶ πᾶν ἔμπνέον ἐν αὐτῇ καὶ οὐ κατέλιπον αὐτῇ οὐδένα διασεωσμένον ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν Χεβρων καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς οὕτως ἐποίησαν τῇ Δαβὶρ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς **40** καὶ ἐπάταξεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τῆς ὀρεινῆς καὶ τὴν Ναγεβ καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν Ασηδωθ καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῆς οὐ κατέλιπον αὐτῶν σεωσμένον καὶ πᾶν ἔμπνέον ζωῆς ἐξωλέθρευσεν ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ **41** ἀπὸ Καδης Βαρνη ἕως Γάζης πᾶσαν τὴν Γοσομ ἕως τῆς Γαβαων **42** καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπάταξεν Ἰησοῦς εἰς ἅπαξ ὅτι κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ συνεπολέμει τῷ Ἰσραὴλ

11 ὥς δὲ ἤκουσεν Ἰαβὶν βασιλεὺς Ἀσωρ ἀπέστειλεν πρὸς Ἰωβαβ βασιλέα Μαρρων καὶ πρὸς βασιλέα Συμοων καὶ πρὸς βασιλέα Ἀζιφ **2** καὶ πρὸς τοὺς βασιλεῖς τοὺς κατὰ Σιδῶνα τὴν μεγάλην εἰς τὴν ὀρεινὴν καὶ εἰς τὴν Ραβα ἀπέναντι Κενερωθ καὶ εἰς τὸ πεδῖον καὶ εἰς Ναφεδδωρ **3** καὶ εἰς τοὺς παραλίους Χαναναίους ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ εἰς τοὺς παραλίους Ἀμορραίους καὶ Εὐαίους καὶ Ἰεβουσαίους καὶ Φερεζαίους τοὺς ἐν τῷ ὄρει καὶ τοὺς Χετταίους τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀερμων εἰς γῆν Μασσηφα **4** καὶ ἐξῆλθον αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν μετ' αὐτῶν ὥσπερ ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τῷ πλήθει καὶ ἵπποι καὶ ἄρματα πολλὰ σφόδρα **5** καὶ συνῆλθον πάντες οἱ βασιλεῖς οὗτοι καὶ παρεγένοντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ παρενέβαλον

ἐπὶ τοῦ ὕδατος Μαρρων πολεμήσαι τὸν Ἰσραηλ **6** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι αὔριον ταύτην τὴν ὥραν ἐγὼ παραδίδωμι τετροπωμένους αὐτούς ἐναντίον τοῦ Ἰσραηλ τοὺς ἵππους αὐτῶν νευροκοπήσεις καὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν κατακαύσεις ἐν πυρί **7** καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστῆς ἐπ' αὐτούς ἐπὶ τὸ ὕδωρ Μαρρων ἐξάπινα καὶ ἐπέπεσαν ἐπ' αὐτούς ἐν τῇ ὄρεινῃ **8** καὶ παρέδωκεν αὐτούς κύριος ὑποχειρίους Ἰσραηλ καὶ κόπτοντες αὐτούς κατεδίωκον ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης καὶ ἕως Μασερων καὶ ἕως τῶν πεδίων Μασσωχ κατ' ἀνατολὰς καὶ κατέκοψαν αὐτούς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν διασεσωσμένον **9** καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς Ἰησοῦς ὄν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος τοὺς ἵππους αὐτῶν ἐνευροκόπησεν καὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν ἐνέπρησεν ἐν πυρί **10** καὶ ἀπεστράφη Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ κατελάβετο Ἀσωρ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς ἦν δὲ Ἀσωρ τὸ πρότερον ἄρχουσα πασῶν τῶν βασιλειῶν τούτων **11** καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἔμπνέον ἐν αὐτῇ ἐν ξίφει καὶ ἐξωλέθρυσαν πάντας καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ ἔμπνέον καὶ τὴν Ἀσωρ ἐνέπρησαν ἐν πυρί **12** καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν βασιλέων καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβεν Ἰησοῦς καὶ ἀνεῖλεν αὐτούς ἐν στόματι ξίφους καὶ ἐξωλέθρυσαν αὐτούς ὄν τρόπον συνέταξεν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου **13** ἀλλὰ πάσας τὰς πόλεις τὰς κεχωματισμένας οὐκ ἐνέπρησεν Ἰσραηλ πλὴν Ἀσωρ μόνην ἐνέπρησεν Ἰησοῦς **14** καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς ἐπρονόμεισαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ αὐτούς δὲ πάντας ἐξωλέθρυσαν ἐν στόματι ξίφους ἕως ἀπώλεσεν αὐτούς οὐ κατέλιπον ἐξ αὐτῶν οὐδὲ ἓν ἔμπνέον **15** ὄν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ

Μωυσή τῷ παιδί αὐτοῦ καὶ Μωυσῆς ὡσαύτως ἐνετείλατο τῷ Ἰησοῖ καὶ οὕτως ἐποίησεν Ἰησοῦς οὐ παρέβη οὐδὲν ἀπὸ πάντων ὧν συνέταξεν αὐτῷ Μωυσῆς **16** καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τὴν ὄρεινὴν καὶ πᾶσαν τὴν Ναγεβ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γοσομ καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν πρὸς δυσμαῖς καὶ τὸ ὄρος Ἰσραηλ καὶ τὰ ταπεινά **17** τὰ πρὸς τῷ ὄρει ἀπὸ ὄρους Αχελ καὶ ὃ προσαναβαίνει εἰς Σηιρ καὶ ἕως Βααλαγὰδ καὶ τὰ πεδία τοῦ Λιβάνου ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Αερμων καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβεν καὶ ἀνεῖλεν αὐτούς καὶ ἀπέκτεινεν **18** καὶ πλείους ἡμέρας ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς τοὺς βασιλεῖς τούτους τὸν πόλεμον **19** καὶ οὐκ ἦν πόλις ἣν οὐκ ἔλαβεν Ἰσραηλ πάντα ἐλάβοσαν ἐν πολέμῳ **20** ὅτι διὰ κυρίου ἐγένετο κατισχυῖσαι αὐτῶν τὴν καρδίαν συναντᾶν εἰς πόλεμον πρὸς Ἰσραηλ ἵνα ἐξολεθρευθῶσιν ὅπως μὴ δοθῇ αὐτοῖς ἔλεος ἀλλ' ἵνα ἐξολεθρευθῶσιν ὃν τρόπον εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν **21** καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἐξωλέθρευσεν τοὺς Ενακιμ ἐκ τῆς ὄρεινῆς ἐκ Χεβρων καὶ ἐκ Δαβιρ καὶ ἐξ Αναβωθ καὶ ἐκ παντὸς γένους Ἰσραηλ καὶ ἐκ παντὸς ὄρους Ἰουδα σὺν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐξωλέθρευσεν αὐτούς Ἰησοῦς **22** οὐ κατελείφθη τῶν Ενακιμ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἀλλὰ πλὴν ἐν Γάζη καὶ ἐν Γεθ καὶ ἐν Ασεδωθ κατελείφθη **23** καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ ἔδωκεν αὐτούς Ἰησοῦς ἐν κληρονομίᾳ Ἰσραηλ ἐν μερισμῷ κατὰ φυλὰς αὐτῶν καὶ ἡ γῆ κατέπαυσεν πολεμουμένη

12 καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οὓς ἀνεῖλον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ κατεκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν ἀπὸ φάραγγος Αρνων ἕως

τοῦ ὄρους Αερμων καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Αραβα ἀπ' ἀνατολῶν
2 Σηων τὸν βασιλέα τῶν Αμορραίων ὃς κατῴκει ἐν Εσεβων
κυριεύων ἀπὸ Αροηρ ἢ ἐστὶν ἐν τῇ φάραγγι κατὰ μέρος
τῆς φάραγγος καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Γαλααδ ἕως Ιαβοκ ὄρια
υἰῶν Αμμων 3 καὶ Αραβα ἕως τῆς θαλάσσης Χενερεθ
κατ' ἀνατολὰς καὶ ἕως τῆς θαλάσσης Αραβα θάλασσαν
τῶν ἀλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ὁδὸν τὴν κατὰ Ασιμωθ ἀπὸ
Θαιμαν τὴν ὑπὸ Ασηδωθ Φασγα 4 καὶ Ωγ βασιλεὺς Βασαν
ὑπελείφθη ἐκ τῶν γιγάντων ὁ κατοικῶν ἐν Ασταρωθ καὶ
ἐν Εδραϊν 5 ἄρχων ἀπὸ ὄρους Αερμων καὶ ἀπὸ Σελχα καὶ
πᾶσαν τὴν Βασαν ἕως ὀρίων Γεσουρι καὶ τὴν Μαχατι καὶ
τὸ ἥμισυ Γαλααδ ὀρίων Σηων βασιλέως Εσεβων 6 Μωυσῆς
ὁ παῖς κυρίου καὶ οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐπάταξαν αὐτούς καὶ
ἔδωκεν αὐτὴν Μωυσῆς ἐν κληρονομίᾳ Ρουβην καὶ Γαδ
καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση 7 καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῶν
Αμορραίων οὓς ἀνεΐλεν Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐν τῷ
πέραν τοῦ Ιορδάνου παρὰ θάλασσαν Βααλγαδ ἐν τῷ πεδίῳ
τοῦ Λιβάνου καὶ ἕως τοῦ ὄρους Χελχα ἀναβαινόντων
εἰς Σηιρ καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰησοῦς ταῖς φυλαῖς Ισραηλ
κληρονομεῖν κατὰ κλῆρον αὐτῶν 8 ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐν τῷ
πεδίῳ καὶ ἐν Αραβα καὶ ἐν Ασηδωθ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐν
Ναγεβ τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Αμορραῖον καὶ τὸν Χαναναῖον
καὶ τὸν Φερεζαῖον καὶ τὸν Ευαῖον καὶ τὸν Ιεβουσαῖον
9 τὸν βασιλέα Ιεριχω καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαι ἢ ἐστὶν
πλησίον Βαιθηλ 10 βασιλέα Ιερουσαλημ βασιλέα Χεβρων
11 βασιλέα Ιεριμουθ βασιλέα Λαχισ 12 βασιλέα Αιλαμ
βασιλέα Γαζερ 13 βασιλέα Δαβιρ βασιλέα Γαδερ 14 βασιλέα
Ερμαθ βασιλέα Αραθ 15 βασιλέα Λεβνα βασιλέα Οδολλαμ
16 βασιλέα Μακηδα 17 βασιλέα Ταφουγ βασιλέα Οφερ 18

βασιλέα Αφεκ τῆς Σαρων **19** βασιλέα Ασωρ **20** βασιλέα Συμων βασιλέα Μαρρων βασιλέα Αζιφ **21** βασιλέα Καδης βασιλέα Ταναχ **22** βασιλέα Μαγεδων βασιλέα Ιεκοναμ τοῦ Χερμελ **23** βασιλέα Δωρ τοῦ Ναφεδδωρ βασιλέα Γωιμ τῆς Γαλιλαίας **24** βασιλέα Θαρσα πάντες οὗτοι βασιλεῖς εἴκοσι ἑννέα

13 καὶ Ἰησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκῶς τῶν ἡμερῶν καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν σὺ προβέβηκας τῶν ἡμερῶν καὶ ἡ γῆ ὑπολέλειπται πολλὴ εἰς κληρονομίαν **2** καὶ αὕτη ἡ γῆ ἡ καταλειμμένη ὄρια Φυλιστιμ ὁ Γεσιρι καὶ ὁ Χαναναῖος **3** ἀπὸ τῆς ἀοικήτου τῆς κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως τῶν ὀρίων Ακκαρων ἐξ εὐωνύμων τῶν Χαναναίων προσλογίζεται ταῖς πέντε σατραπείαις τῶν Φυλιστιμ τῷ Γαζαίῳ καὶ τῷ Ἀζωτίῳ καὶ τῷ Ἀσκαλωνίτῃ καὶ τῷ Γεθθαίῳ καὶ τῷ Ακκαρωνίτῃ καὶ τῷ Ευαίῳ **4** ἐκ Θαιμαν καὶ πάση γῆ Χανααν ἐναντίον Γάζης καὶ οἱ Σιδώνιοι ἕως Αφεκ ἕως τῶν ὀρίων τῶν Αμορραίων **5** καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γαβλι Φυλιστιμ καὶ πάντα τὸν Λίβανον ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου ἀπὸ Γαλγαλ ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Αερμων ἕως τῆς εἰσόδου Εμαθ **6** πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν ὄρεινὴν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου ἕως τῆς Μασερεφωθμαιμ πάντας τοὺς Σιδωνίους ἐγὼ αὐτοὺς ἐξολεθρεύσω ἀπὸ προσώπου Ἰσραηλ ἀλλὰ διάδος αὐτὴν ἐν κλήρῳ τῷ Ἰσραηλ ὃν τρόπον σοι ἐνετειλάμην **7** καὶ νῦν μέρισον τὴν γῆν ταύτην ἐν κληρονομίᾳ ταῖς ἑννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης κατὰ δυσμὰς ἡλίου δώσεις αὐτὴν ἢ θάλασσα ἢ μεγάλη ὄριεῖ **8** ταῖς δὲ δύο φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ ἔδωκεν Μωυσῆς ἐν

τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἡλίου δέδωκεν
αὐτὴν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου **9** ἀπὸ Ἀροηρ ἢ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ
χείλους χειμάρρου Ἀρνων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἐν μέσῳ
τῆς φάραγγος καὶ πᾶσαν τὴν Μισωρ ἀπὸ Μαιδαβα ἕως
Δαιβαν **10** πάσας τὰς πόλεις Σηων βασιλέως Ἀμορραίων
ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Εσεβων ἕως τῶν ὀρίων υἱῶν Ἀμμων **11**
καὶ τὴν Γαλααδίτιδα καὶ τὰ ὄρια Γεσιρι καὶ τοῦ Μαχατι
πᾶν ὄρος Ἀερμων καὶ πᾶσαν τὴν Βασανίτιν ἕως Σελχα **12**
πᾶσαν τὴν βασιλείαν Ωγ ἐν τῇ Βασανίτιδι ὃς ἐβασίλευσεν
ἐν Ἀσταρωθ καὶ ἐν Εδραῖν οὗτος κατελείφθη ἀπὸ τῶν
γιγάντων καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Μωυσῆς καὶ ἐξωλέθρευσεν
13 καὶ οὐκ ἐξωλέθρευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸν Γεσιρι καὶ τὸν
Μαχατι καὶ τὸν Χαναναῖον καὶ κατῴκει βασιλεὺς Γεσιρι
καὶ ὁ Μαχατι ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας
14 πλὴν τῆς φυλῆς Λευι οὐκ ἐδόθη κληρονομία κύριος ὁ
θεὸς Ἰσραηλ οὗτος αὐτῶν κληρονομία καθὰ εἶπεν αὐτοῖς
κύριος καὶ οὗτος ὁ καταμερισμός ὃν κατεμέρισεν Μωυσῆς
τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ἐν Ἀραβωθ Μωαβ ἐν τῷ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχω **15** καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς τῇ φυλῇ
Ρουβην κατὰ δῆμους αὐτῶν **16** καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ
ὄρια ἀπὸ Ἀροηρ ἢ ἐστὶν κατὰ πρόσωπον φάραγγος Ἀρνων
καὶ ἡ πόλις ἢ ἐν τῇ φάραγγι Ἀρνων καὶ πᾶσαν τὴν Μισωρ
17 ἕως Εσεβων καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς οὐσας ἐν τῇ
Μισωρ καὶ Δαιβων καὶ Βαμωθβααλ καὶ οἴκου Βεελμων **18**
καὶ Ἰασσα καὶ Κεδημωθ καὶ Μεφααθ **19** καὶ Καριαθαιμ
καὶ Σεβαμα καὶ Σεραδα καὶ Σιωρ ἐν τῷ ὄρει Εμακ **20** καὶ
Βαιθοφογωρ καὶ Ἀσηδωθ Φασγα καὶ Βαιθασιμωθ **21** καὶ
πάσας τὰς πόλεις τοῦ Μισωρ καὶ πᾶσαν τὴν βασιλείαν τοῦ
Σηων βασιλέως τῶν Ἀμορραίων ὃν ἐπάταξεν Μωυσῆς

αὐτὸν καὶ τοὺς ἡγουμένους Μαδιαμ καὶ τὸν Εὐι καὶ τὸν Ροκομ καὶ τὸν Σουρ καὶ τὸν Ουρ καὶ τὸν Ροβε ἄρχοντας παρὰ Σηων καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν **22** καὶ τὸν Βαλααμ τὸν τοῦ Βεωρ τὸν μάντιν ἀπέκτειναν ἐν τῇ ῥοπῇ **23** ἐγένετο δὲ τὰ ὄρια Ρουβην Ἰορδάνης ὄριον αὕτη ἡ κληρονομία υἰῶν Ρουβην κατὰ δήμους αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν **24** ἔδωκεν δὲ Μωυσῆς τοῖς υἰοῖς Γαδ κατὰ δήμους αὐτῶν **25** καὶ ἐγένετο τὰ ὄρια αὐτῶν Ἰαζηρ πᾶσαι αἱ πόλεις Γαλααδ καὶ τὸ ἥμισυ γῆς υἰῶν Ἀμμων ἕως Ἀροηρ ἢ ἐστὶν κατὰ πρόσωπον Ραββα **26** καὶ ἀπὸ Εσεβων ἕως Ραμωθ κατὰ τὴν Μασσηφα καὶ Βοτανιν καὶ Μααναιν ἕως τῶν ὀρίων Δαβιρ **27** καὶ ἐν Ἐμεκ Βαιθαραμ καὶ Βαιθαναβρα καὶ Σοκχωθα καὶ Σαφαν καὶ τὴν λοιπὴν βασιλείαν Σηων βασιλέως Εσεβων καὶ ὁ Ἰορδάνης ὀριεῖ ἕως μέρους τῆς θαλάσσης Χενερεθ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπ' ἀνατολῶν **28** αὕτη ἡ κληρονομία υἰῶν Γαδ κατὰ δήμους αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν **29** καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση κατὰ δήμους αὐτῶν **30** καὶ ἐγένετο τὰ ὄρια αὐτῶν ἀπὸ Μααναιμ καὶ πᾶσα βασιλεία Βασανι καὶ πᾶσα βασιλεία Ωγ βασιλέως Βασαν καὶ πάσας τὰς κώμας Ἰαῖρ αἱ εἰσὶν ἐν τῇ Βασανίτιδι ἐξήκοντα πόλεις **31** καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Γαλααδ καὶ ἐν Ἀσταρωθ καὶ ἐν Ἐδραῖν πόλεις βασιλείας Ωγ ἐν Βασανίτιδι καὶ ἐδόθησαν τοῖς υἰοῖς Μαχιρ υἱοῦ Μανασση καὶ τοῖς ἡμίσεσιν υἰοῖς Μαχιρ υἱοῦ Μανασση κατὰ δήμους αὐτῶν **32** οὗτοι οὖς κατεκληρονόμησεν Μωυσῆς πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν Ἀραβωθ Μωαβ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχω ἀπὸ ἀνατολῶν

14 καὶ οὗτοι οἱ κατακληρονομήσαντες υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῆ Χανααν οἷς κατεκληρονόμησεν αὐτοῖς Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη καὶ οἱ ἄρχοντες πατριῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ **2** κατὰ κλήρους ἐκληρονόμησαν ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ Ἰησοῦ ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς **3** ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ τοῖς Λευίταις οὐκ ἔδωκεν κληρὸν ἐν αὐτοῖς **4** ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰωσηφ δύο φυλαὶ Μανασση καὶ Εφραιμ καὶ οὐκ ἐδόθη μερὶς ἐν τῇ γῆ τοῖς Λευίταις ἀλλ' ἡ πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῶν τοῖς κτήνεσιν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν **5** ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐμέρισαν τὴν γῆν **6** καὶ προσήλθοσαν οἱ υἱοὶ Ἰουδα πρὸς Ἰησοῦν ἐν Γαλααλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Χαλεβ ὁ τοῦ Ἰεφοννη ὁ Κενεζαῖος σὺ ἐπίστη τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ περὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ ἐν Καδης Βαρνη **7** τεσσαράκοντα γὰρ ἐτῶν ἤμην ὅτε ἀπέστειλὲν με Μωυσῆς ὁ παῖς τοῦ θεοῦ ἐκ Καδης Βαρνη κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν καὶ ἀπεκρίθην αὐτῷ λόγον κατὰ τὸν νοῦν αὐτοῦ **8** οἱ δὲ ἀδελφοί μου οἱ ἀναβάντες μετ' ἐμοῦ μετέστησαν τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ ἐγὼ δὲ προσετέθην ἐπακολουθῆσαι κυρίῳ τῷ θεῷ μου **9** καὶ ὤμοσεν Μωυσῆς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγων ἡ γῆ ἐφ' ἣν ἐπέβης σοὶ ἔσται ἐν κλήρῳ καὶ τοῖς τέκνοις σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι προσετέθης ἐπακολουθῆσαι ὀπίσω κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν **10** καὶ νῦν διέθρεψέν με κύριος ὃν τρόπον εἶπεν τοῦτο τεσσαρακοστὸν καὶ πέμπτον ἔτος ἀφ' οὗ ἐλάλησεν κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο πρὸς Μωυσῆν καὶ ἐπορεύθη Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ σήμερον ὀγδοήκοντα καὶ πέντε

ἐτῶν **11** ἔτι εἰμὶ σήμερον ἰσχύων ὥσει ὅτε ἀπέστειλέν με Μωυσῆς ὡσαύτως ἰσχύω νῦν ἐξελθεῖν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸν πόλεμον **12** καὶ νῦν αἰτοῦμαι σε τὸ ὄρος τοῦτο καθὰ εἶπεν κύριος τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι σὺ ἀκήκοας τὸ ῥῆμα τοῦτο τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ νυνὶ δὲ οἱ Ενακιμ ἐκεῖ εἰσιν πόλεις ὄχυραὶ καὶ μεγάλαι ἐὰν οὖν κύριος μετ' ἐμοῦ ἢ ἐξολεθρεύσω αὐτούς ὃν τρόπον εἶπέν μοι κύριος **13** καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν Ἰησοῦς καὶ ἔδωκεν τὴν Χεβρων τῷ Χαλεβ υἱῷ Ἰεφοννη υἱοῦ Κενεζ ἐν κλήρῳ **14** διὰ τοῦτο ἐγενήθη ἡ Χεβρων τῷ Χαλεβ τῷ τοῦ Ἰεφοννη τοῦ Κενεζαίου ἐν κλήρῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης διὰ τὸ αὐτὸν ἐπακολουθήσαι τῷ προστάγματι κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ **15** τὸ δὲ ὄνομα τῆς Χεβρων ἦν τὸ πρότερον πόλις Ἀρβοκ μητρόπολις τῶν Ενακιμ αὕτη καὶ ἡ γῆ ἐκόπασεν τοῦ πολέμου

15 καὶ ἐγένετο τὰ ὄρια φυλῆς Ἰουδα κατὰ δήμους αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀρίων τῆς Ἰδουμαίας ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σιν ἕως Καδης πρὸς λίβα **2** καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὄρια ἀπὸ λιβὸς ἕως μέρους τῆς θαλάσσης τῆς ἀλυκῆς ἀπὸ τῆς λοφιᾶς τῆς φερούσης ἐπὶ λίβα **3** καὶ διαπορεύεται ἀπέναντι τῆς προσαναβάσεως Ἀκραβιν καὶ ἐκπεριπορεύεται Σεννα καὶ ἀναβαίνει ἀπὸ λιβὸς ἐπὶ Καδης Βαρνη καὶ ἐκπορεύεται Ἀσωρων καὶ προσαναβαίνει εἰς Ἀδδαρα καὶ περιπορεύεται τὴν κατὰ δυσμὰς Καδης **4** καὶ πορεύεται ἐπὶ Ἀσεμωνα καὶ διεκβαλεῖ ἕως φάραγγος Αἰγύπτου καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος τῶν ὀρίων ἐπὶ τὴν θάλασσαν τοῦτο ἐστὶν αὐτῶν ὄρια ἀπὸ λιβός **5** καὶ τὰ ὄρια ἀπὸ ἀνατολῶν πᾶσα ἡ θάλασσα ἡ ἀλυκὴ ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ τὰ ὄρια αὐτῶν ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀπὸ τῆς λοφιᾶς τῆς θαλάσσης καὶ

ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Ἰορδάνου 6 ἐπιβαίνει τὰ ὄρια ἐπὶ Βαιθαγλα καὶ παραπορεύεται ἀπὸ βορρᾶ ἐπὶ Βαιθααραβα καὶ προσαναβαίνει τὰ ὄρια ἐπὶ λίθον Βαιων υἱοῦ Ρουβην 7 καὶ προσαναβαίνει τὰ ὄρια ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς φάραγγος Αχωρ καὶ καταβαίνει ἐπὶ Γαλγαλ ἣ ἐστὶν ἀπέναντι τῆς προσβάσεως Αδδαμιν ἣ ἐστὶν κατὰ λίβα τῆ φάραγγι καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ τὸ ὕδωρ πηγῆς ἡλίου καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος πηγῆ Ρωγηλ 8 καὶ ἀναβαίνει τὰ ὄρια εἰς φάραγγα Ονομ ἐπὶ νώτου Ἰεβους ἀπὸ λιβός αὕτη ἐστὶν Ἱερουσαλημ καὶ διεκβάλλει τὰ ὄρια ἐπὶ κορυφὴν ὄρους ἣ ἐστὶν κατὰ πρόσωπον φάραγγος Ονομ πρὸς θαλάσσης ἣ ἐστὶν ἐκ μέρους γῆς Ραφαῖν ἐπὶ βορρᾶ 9 καὶ διεκβάλλει τὸ ὄριον ἀπὸ κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθω καὶ διεκβάλλει εἰς τὸ ὄρος Εφρων καὶ ἐξάξει τὸ ὄριον εἰς Βααλ αὕτη ἐστὶν πόλις Ἰαριμ 10 καὶ περιελεύσεται ὄριον ἀπὸ Βααλ ἐπὶ θάλασσαν καὶ παρελεύσεται εἰς ὄρος Ασσαρες ἐπὶ νώτου πόλιν Ἰαριμ ἀπὸ βορρᾶ αὕτη ἐστὶν Χασλων καὶ καταβήσεται ἐπὶ Πόλιν ἡλίου καὶ παρελεύσεται ἐπὶ λίβα 11 καὶ διεκβαλεῖ τὸ ὄριον κατὰ νώτου Ακκαρων ἐπὶ βορρᾶν καὶ διεκβαλεῖ τὰ ὄρια εἰς Σακχαρωνα καὶ παρελεύσεται ὄρος τῆς Βαλα καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ Ἰαβνηλ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος τῶν ὀρίων ἐπὶ θάλασσαν 12 καὶ τὰ ὄρια αὐτῶν ἀπὸ θαλάσσης ἢ θάλασσα ἢ μεγάλη ὀριεῖ ταῦτα τὰ ὄρια υἱῶν Ἰουδα κύκλω κατὰ δήμους αὐτῶν 13 καὶ τῷ Χαλεβ υἱῷ Ἰεφοννη ἔδωκεν μερίδα ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰουδα διὰ προστάγματος τοῦ θεοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἰησοῦς τὴν πόλιν Ἀρβοκ μητρόπολιν Ενακ αὕτη ἐστὶν Χεβρων 14 καὶ ἐξωλέθρευσεν ἐκεῖθεν Χαλεβ υἱὸς Ἰεφοννη τοὺς τρεῖς υἱοὺς Ενακ τὸν Σουσι καὶ τὸν Θολμι καὶ τὸν Αχιμα 15

καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν Χαλεβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Δαβιρ
τὸ δὲ ὄνομα Δαβιρ ἦν τὸ πρότερον Πόλις γραμμάτων 16
καὶ εἶπεν Χαλεβ ὃς ἐὰν λάβῃ καὶ ἐκκόψῃ τὴν Πόλιν τῶν
γραμμάτων καὶ κυριεύσῃ αὐτῆς δώσω αὐτῷ τὴν Ἀχσαν
θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα 17 καὶ ἔλαβεν αὐτὴν Γοθονιηλ
υἱὸς Κενεζ ἀδελφὸς Χαλεβ ὁ νεώτερος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
τὴν Ἀχσαν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖκα 18 καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτὴν καὶ συνεβουλεύσατο αὐτῷ
λέγουσα αἰτήσομαι τὸν πατέρα μου ἀγρόν καὶ ἐβόησεν
ἐκ τοῦ ὄνου καὶ εἶπεν αὐτῇ Χαλεβ τί ἐστὶν σοι 19 καὶ
εἶπεν αὐτῷ δός μοι εὐλογίαν ὅτι εἰς γῆν Ναγεβ δέδωκάς
με δός μοι τὴν Γολαθμαιν καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Χαλεβ τὴν
Γολαθμαιν τὴν ἄνω καὶ τὴν Γολαθμαιν τὴν κάτω 20
αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ιουδα 21 ἐγενήθησαν
δὲ αἱ πόλεις αὐτῶν πόλις πρώτη φυλῆς υἱῶν Ιουδα ἐφ'
ὀρίων Εδωμ ἐπὶ τῆς ἐρήμου Καιβαισελεηλ καὶ Ἀρα καὶ
Ἀσωρ 22 καὶ Ἰκαμ καὶ Ρεγμα καὶ Ἀρουηλ 23 καὶ Καδης
καὶ Ἀσοριωναιν 24 καὶ Μαιναμ καὶ Βαλμαιναιν καὶ αἱ
κῶμαι αὐτῶν 25 καὶ αἱ πόλεις Ἀσερων αὕτη Ἀσωρ 26 καὶ
Σην καὶ Σαλμαα καὶ Μωλαδα 27 καὶ Σερι καὶ Βαιφαλαδ
28 καὶ Χολασεωλα καὶ Βηρσαβεε καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν
καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν 29 Βαλα καὶ Βακωκ καὶ Ἀσομ
30 καὶ Ελβουδαδ καὶ Βαιθηλ καὶ Ερμα 31 καὶ Σεκελακ
καὶ Μαχαριμ καὶ Σεθεννακ 32 καὶ Λαβωσ καὶ Σαλη καὶ
Ερωμωθ πόλεις κθ# καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 33 ἐν τῇ πεδινῇ
Ἀσταωλ καὶ Ραα καὶ Ἀσσα 34 καὶ Ραμεν καὶ Τανω καὶ
Ἰλουθωθ καὶ Μαιανι 35 καὶ Ἰερμουθ καὶ Οδολλαμ καὶ
Μεμβρα καὶ Σαωχω καὶ Ἀζηκα 36 καὶ Σακαριμ καὶ Γαδηρα
καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς πόλεις δέκα τέσσαρες καὶ αἱ κῶμαι

αὐτῶν 37 Σεννα καὶ Ἀδασαν καὶ Μαγαδαγαδ 38 καὶ Δαλαλ
καὶ Μασφα καὶ Ἰακαρηλ 39 καὶ Λαχης καὶ Βασηδωθ καὶ
Ἰδεαδαλεα 40 καὶ Χαβρα καὶ Μαχες καὶ Μααχως 41 καὶ
Γεδδωρ καὶ Βαγαδιηλ καὶ Νωμαν καὶ Μακηδαν πόλεις
δεκαεξ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 42 Λεμνα καὶ Ἰθακ 43 καὶ Ἀνωχ
καὶ Ἰανα καὶ Νασιβ 44 καὶ Κεῖλαμ καὶ Ἀκιεζι καὶ Κεζιβ
καὶ Βαθησαρ καὶ Αἰλων πόλεις δέκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν
45 Ἀκκαρων καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν
46 ἀπὸ Ἀκκαρων Γεμνα καὶ πᾶσαι ὅσαι εἰσὶν πλησίον
Ἀσηδωθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 47 Ἀσιεδωθ καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῆς καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς Γάζα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς
καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς ἕως τοῦ χειμάρρου Αἰγύπτου καὶ ἡ
θάλασσα ἡ μεγάλη διορίζει 48 καὶ ἐν τῇ ὄρεινῃ Σαμιρ καὶ
Ἰεθερ καὶ Σωχα 49 καὶ Ρεννα καὶ Πόλις γραμμάτων αὕτη
Δαβιρ 50 καὶ Ἀνων καὶ Εσκαιμαν καὶ Αἰσαμ 51 καὶ Γοσομ
καὶ Χαλου καὶ Χαννα πόλεις ἕνδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν
52 Αἰρεμ καὶ Ρεμνα καὶ Σομα 53 καὶ Ἰεμαῖν καὶ Βαιθαχου
καὶ Φακουα 54 καὶ Ευμα καὶ πόλις Ἀρβοκ αὕτη ἐστὶν
Χεβρων καὶ Σωρθ πόλεις ἑννέα καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν 55
Μαωρ καὶ Χερμελ καὶ Οζιβ καὶ Ἰταν 56 καὶ Ἰαριηλ καὶ
Ἰαρικαμ καὶ Ζακαναῖμ 57 καὶ Γαβαα καὶ Θαμναθα πόλεις
ἑννέα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 58 Ἀλουα καὶ Βαιθσουρ καὶ
Γεδδων 59 καὶ Μαγαρωθ καὶ Βαιθαναμ καὶ Θεκουμ πόλεις
ἕξ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν Θεκω καὶ Εφραθα αὕτη ἐστὶν
Βαιθλεεμ καὶ Φαγωρ καὶ Αἰταν καὶ Κουλον καὶ Ταταμ
καὶ Εωβης καὶ Καρεμ καὶ Γαλεμ καὶ Θεθηρ καὶ Μανοχω
πόλεις ἕνδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 60 Καριαθβααλ αὕτη ἡ
πόλις Ἰαριμ καὶ Σωθηβα πόλεις δύο καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν
61 καὶ Βαδδαργις καὶ Θαραβααμ καὶ Αἰνων καὶ Αιχιοζα 62

καὶ Ναφλαζων καὶ αἱ πόλεις Σαδωμ καὶ Ανκαδης πόλεις ἑπτὰ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 63 καὶ ὁ Ιεβουσαῖος κατῴκει ἐν Ιερουσαλημ καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν οἱ υἱοὶ Ιουδα ἀπολέσαι αὐτούς καὶ κατῴκησαν οἱ Ιεβουσαῖοι ἐν Ιερουσαλημ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης

16 καὶ ἐγένετο τὰ ὄρια υἱῶν Ιωσηφ ἀπὸ τοῦ Ιορδάνου τοῦ κατὰ Ιεριχω ἀπ' ἀνατολῶν καὶ ἀναβήσεται ἀπὸ Ιεριχω εἰς τὴν ὄρεινὴν τὴν ἔρημον εἰς Βαιθηλ Λουζα 2 καὶ ἐξελεύσεται εἰς Βαιθηλ καὶ παρελεύσεται ἐπὶ τὰ ὄρια τοῦ Χαταρωθι 3 καὶ διελεύσεται ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὰ ὄρια Απταλιμ ἕως τῶν ὀρίων Βαιθωρων τὴν κάτω καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν 4 καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Ιωσηφ Εφραιμ καὶ Μανασση 5 καὶ ἐγενήθη ὄρια υἱῶν Εφραιμ κατὰ δήμους αὐτῶν καὶ ἐγενήθη τὰ ὄρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν ἀπὸ ἀνατολῶν Αταρωθ καὶ Εροκ ἕως Βαιθωρων τὴν ἄνω καὶ Γαζαρα 6 καὶ διελεύσεται τὰ ὄρια ἐπὶ τὴν θάλασσαν εἰς Ικασμων ἀπὸ βορρᾶ Θερμα περιελεύσεται ἐπὶ ἀνατολὰς εἰς Θηνασα καὶ Σελλησα καὶ παρελεύσεται ἀπ' ἀνατολῶν εἰς Ιανωκα 7 καὶ εἰς Μαχω καὶ Αταρωθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν καὶ ἐλεύσεται ἐπὶ Ιεριχω καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ τὸν Ιορδάνην 8 καὶ ἀπὸ Ταφου πορεύσεται τὰ ὄρια ἐπὶ θάλασσαν ἐπὶ Χελκανα καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ θάλασσαν αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς Εφραιμ κατὰ δήμους αὐτῶν 9 καὶ αἱ πόλεις αἱ ἀφορισθεῖσαι τοῖς υἱοῖς Εφραιμ ἀνὰ μέσον τῆς κληρονομίας υἱῶν Μανασση πᾶσαι αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 10 καὶ οὐκ ἀπώλεσεν Εφραιμ τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζερ καὶ κατῴκει ὁ Χαναναῖος ἐν τῷ Εφραιμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἕως ἀνέβη Φαραω

βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν ἐν πυρί καὶ τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Γαζερ ἐξεκέντησαν καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Φαραῶ ἐν φερνῇ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ

17 καὶ ἐγένετο τὰ ὄρια φυλῆς υἱῶν Μανασση ὅτι οὗτος πρωτότοκος τῷ Ἰωσηφ τῷ Μαχὶρ πρωτοτόκῳ Μανασση πατρὶ Γαλααδ ἀνὴρ γὰρ πολεμιστὴς ἦν ἐν τῇ Γαλααδίτιδι καὶ ἐν τῇ Βασανίτιδι **2** καὶ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασση τοῖς λοιποῖς κατὰ δήμους αὐτῶν τοῖς υἱοῖς Ιεζερ καὶ τοῖς υἱοῖς Κελεζ καὶ τοῖς υἱοῖς Ιεζιηλ καὶ τοῖς υἱοῖς Συχημ καὶ τοῖς υἱοῖς Συμαριμ καὶ τοῖς υἱοῖς Οφερ οὗτοι οἱ ἄρσενες κατὰ δήμους αὐτῶν **3** καὶ τῷ Σαλπααδ υἱῷ Οφερ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοὶ ἀλλ' ἡ θυγατέρες καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπααδ Μααλα καὶ Νουα καὶ Εγλα καὶ Μελχα καὶ Θερσα **4** καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐναντίον Ἰησοῦ καὶ ἐναντίον τῶν ἀρχόντων λέγουσαι ὁ θεὸς ἐνετείλατο διὰ χειρὸς Μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν κληρονομίαν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἐδόθη αὐταῖς διὰ προστάγματος κυρίου κληρὸς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς τοῦ πατρὸς αὐτῶν **5** καὶ ἔπεσεν ὁ σχοινομοδὸς αὐτῶν ἀπὸ Ανασσα καὶ πεδίον Λαβεκ ἐκ τῆς Γαλααδ ἣ ἐστὶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου **6** ὅτι θυγατέρες υἱῶν Μανασση ἐκληρονόμησαν κληρὸν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἡ δὲ γῆ Γαλααδ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασση τοῖς καταλελειμμένοις **7** καὶ ἐγενήθη ὄρια υἱῶν Μανασση Δηλαναθ ἣ ἐστὶν κατὰ πρόσωπον υἱῶν Αναθ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὰ ὄρια ἐπὶ Ἰαμιν καὶ Ἰασσιβ ἐπὶ πηγὴν Θαφθωθ **8** τῷ Μανασση ἔσται καὶ Θαφεθ ἐπὶ τῶν ὀρίων Μανασση τοῖς υἱοῖς Εφραιμ **9** καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἐπὶ φάραγγα Καρανα ἐπὶ λίβα

κατὰ φάραγμα Ιαριηλ τερέμινθος τῷ Εφραιμ ἀνὰ μέσον
πόλεως Μανασση καὶ ὄρια Μανασση ἐπὶ τὸν βορρᾶν εἰς
τὸν χειμάρρουν καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος θάλασσα
10 ἀπὸ λιβὸς τῷ Εφραιμ καὶ ἐπὶ βορρᾶν Μανασση καὶ
ἔσται ἡ θάλασσα ὄρια αὐτοῖς καὶ ἐπὶ Ασηρ συνάψουσιν
ἐπὶ βορρᾶν καὶ τῷ Ισσαχαρ ἀπ' ἀνατολῶν **11** καὶ ἔσται
Μανασση ἐν Ισσαχαρ καὶ ἐν Ασηρ Βαιθσαν καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῶν καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δωρ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς
καὶ τοὺς κατοικοῦντας Μαγεδδω καὶ τὰς κώμας αὐτῆς
καὶ τὸ τρίτον τῆς Ναφετα καὶ τὰς κώμας αὐτῆς **12** καὶ
οὐκ ἠδυνάσθησαν οἱ υἱοὶ Μανασση ἐξολεθρεῦσαι τὰς
πόλεις ταύτας καὶ ἤρχετο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῆ
ταύτῃ **13** καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπεὶ κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ
καὶ ἐποίησαν τοὺς Χαναναίους ὑπηκόους ἐξολεθρεῦσαι
δὲ αὐτοὺς οὐκ ἐξωλέθρευσαν **14** ἀντεῖπαν δὲ οἱ υἱοὶ
Ιωσηφ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες διὰ τί ἐκληρονόμησας ἡμᾶς
κλῆρον ἓνα καὶ σχοίνισμα ἓν ἐγὼ δὲ λαὸς πολὺς εἰμι
καὶ ὁ θεὸς εὐλόγησέν με **15** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰησοῦς εἰ
λαὸς πολὺς εἶ ἀνάβηθι εἰς τὸν δρυμὸν καὶ ἐκκάθαρον
σεαυτῷ εἰ στενοχωρεῖ σε τὸ ὄρος τὸ Εφραιμ **16** καὶ εἶπαν
οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν τὸ ὄρος τὸ Εφραιμ καὶ ἵππος ἐπίλεκτος
καὶ σίδηρος τῷ Χαναναίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν αὐτῷ ἐν
Βαιθσαν καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῆς ἐν τῇ κοιλάδι Ιεζραελ
17 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ιωσηφ εἰ λαὸς πολὺς εἶ καὶ
ἰσχὺν μεγάλην ἔχεις οὐκ ἔσται σοι κλῆρος εἷς **18** ὁ γὰρ
δρυμὸς ἔσται σοι ὅτι δρυμὸς ἐστίν καὶ ἐκκαθαριεῖς αὐτὸν
καὶ ἔσται σοι καὶ ὅταν ἐξολεθρεύσης τὸν Χαναναῖον ὅτι
ἵππος ἐπίλεκτός ἐστίν αὐτῷ σὺ γὰρ ὑπερισχύεις αὐτοῦ

18 καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶσα συναγωγή υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς Σηλω καὶ ἔπηξαν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἡ γῆ ἐκρατήθη ὑπ' αὐτῶν **2** καὶ κατελείφθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ οὐκ ἐκληρονόμησαν ἑπτὰ φυλαί **3** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τίνος ἐκλυθήσεσθε κληρονομήσαι τὴν γῆν ἣν ἔδωκεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν **4** δότε ἐξ ὑμῶν τρεῖς ἄνδρας ἐκ φυλῆς καὶ ἀναστάντες διελθέτωσαν τὴν γῆν καὶ διαγραφάτωσαν αὐτὴν ἐναντίον μου καθὰ δεήσει διελεῖν αὐτὴν καὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν **5** καὶ διεῖλεν αὐτοῖς ἑπτὰ μερίδας Ἰουδας στήσεται αὐτοῖς ὄριον ἀπὸ λιβός καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωσηφ στήσονται αὐτοῖς ἀπὸ βορρᾶ **6** ὑμεῖς δὲ μερίσατε τὴν γῆν ἑπτὰ μερίδας καὶ ἐνέγκατε πρὸς με ὧδε καὶ ἐξοίσω ὑμῖν κλῆρον ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν **7** οὐ γάρ ἐστιν μερὶς τοῖς υἱοῖς Λευι ἐν ὑμῖν ἱερατεία γὰρ κυρίου μερὶς αὐτοῦ καὶ Γαδ καὶ Ρουβην καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση ἐλάβοσαν τὴν κληρονομίαν αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐπ' ἀνατολὰς ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Μωσῆς ὁ παῖς κυρίου **8** καὶ ἀναστάντες οἱ ἄνδρες ἐπορεύθησαν καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ἀνδράσιν τοῖς πορευομένοις χωροβατῆσαι τὴν γῆν λέγων πορεύεσθε καὶ χωροβατήσατε τὴν γῆν καὶ παραγενήθητε πρὸς με καὶ ὧδε ἐξοίσω ὑμῖν κλῆρον ἔναντι κυρίου ἐν Σηλω **9** καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐχωροβάτησαν τὴν γῆν καὶ εἶδον αὐτὴν καὶ ἔγραψαν αὐτὴν κατὰ πόλεις αὐτῆς ἑπτὰ μερίδας εἰς βιβλίον καὶ ἦνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν **10** καὶ ἐνέβαλεν αὐτοῖς Ἰησοῦς κλῆρον ἐν Σηλω ἔναντι κυρίου **11** καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος φυλῆς Βενιαμιν πρῶτος κατὰ δήμους αὐτῶν καὶ ἐξῆλθεν ὄρια τοῦ κλήρου αὐτῶν ἀνὰ μέσον Ἰουδα καὶ ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν Ἰωσηφ **12** καὶ

ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὄρια ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου
προσαναβήσεται τὰ ὄρια κατὰ νότου Ἰεριχω ἀπὸ βορρᾶ
καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ ὄρος ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἔσται
αὐτοῦ ἡ διέξοδος ἡ Μαδβαρίτις Βαιθων 13 καὶ διελεύσεται
ἐκεῖθεν τὰ ὄρια Λουζα ἐπὶ νότου Λουζα ἀπὸ λιβός αὕτη
ἐστὶν Βαιθηλ καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια Μααταρωθορεχ
ἐπὶ τὴν ὀρεινήν ἢ ἐστὶν πρὸς λίβα Βαιθωρων ἢ κάτω 14
καὶ διελεύσεται τὰ ὄρια καὶ περιελεύσεται ἐπὶ τὸ μέρος
τὸ βλέπον παρὰ θάλασσαν ἀπὸ λιβός ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐπὶ
πρόσωπον Βαιθωρων λίβα καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος εἰς
Καριαθβααλ αὕτη ἐστὶν Καριαθιαριν πόλις υἰῶν Ἰουδα
τοῦτό ἐστὶν τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν 15 καὶ μέρος τὸ
πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους Καριαθβααλ καὶ διελεύσεται ὄρια
εἰς Γασιν ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθω 16 καὶ καταβήσεται
τὰ ὄρια ἐπὶ μέρους τοῦ ὄρους ὃ ἐστὶν κατὰ πρόσωπον
νάπης Ονναμ ὃ ἐστὶν ἐκ μέρους Εμεκραφαῖν ἀπὸ βορρᾶ
καὶ καταβήσεται Γαιεννα ἐπὶ νότου Ἰεβουσαι ἀπὸ λιβός
καὶ καταβήσεται ἐπὶ πηγὴν Ρωγηλ 17 καὶ διελεύσεται ἐπὶ
πηγὴν Βαιθσαμυς καὶ παρελεύσεται ἐπὶ Γαλιλωθ ἢ ἐστὶν
ἀπέναντι πρὸς ἀνάβασιν Αιθαμιν καὶ καταβήσεται ἐπὶ
λίθον Βαιων υἰῶν Ρουβην 18 καὶ διελεύσεται κατὰ νότου
Βαιθααραβα ἀπὸ βορρᾶ καὶ καταβήσεται 19 ἐπὶ τὰ ὄρια
ἐπὶ νότου Βαιθαγλα ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος τῶν
ὀρίων ἐπὶ λοφιὰν τῆς θαλάσσης τῶν ἀλῶν ἐπὶ βορρᾶν εἰς
μέρος τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ λιβός ταῦτα τὰ ὄρια ἐστὶν ἀπὸ
λιβός 20 καὶ ὁ Ἰορδάνης ὀριεῖ ἀπὸ μέρους ἀνατολῶν αὕτη
ἡ κληρονομία υἰῶν Βενιαμιν τὰ ὄρια αὐτῆς κύκλω κατὰ
δήμους 21 καὶ ἐγενήθησαν αἱ πόλεις τῶν υἰῶν Βενιαμιν
κατὰ δήμους αὐτῶν Ἰεριχω καὶ Βαιθεγλιω καὶ Αμεκασις

22 καὶ Βαιθαβαρα καὶ Σαρα καὶ Βησανα 23 καὶ Αἰιν καὶ Φαρα καὶ Εφραθα 24 καὶ Καραφα καὶ Κεφίρα καὶ Μονι καὶ Γαβαα πόλεις δέκα δύο καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 25 Γαβαων καὶ Ραμα καὶ Βεηρωθα 26 καὶ Μασσημα καὶ Μιρων καὶ Αμωκη 27 καὶ Φίρα καὶ Καφαν καὶ Νακαν καὶ Σεληκαν καὶ Θαρηελα 28 καὶ Ἰεβους αὕτη ἐστὶν Ἰερουσαλημ καὶ πόλεις καὶ Γαβαωθιαριμ πόλεις τρεῖς καὶ δέκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Βενιαμιν κατὰ δήμους αὐτῶν

19 καὶ ἐξῆλθεν ὁ δεῦτερος κλῆρος τῶν υἱῶν Συμεων καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἀνὰ μέσον κλήρων υἱῶν Ἰουδα 2 καὶ ἐγενήθη ὁ κλῆρος αὐτῶν Βηρσαβεε καὶ Σαμαα καὶ Κωλαδαμ 3 καὶ Ἀρσωλα καὶ Βωλα καὶ Ἀσομ 4 καὶ Ελθουλα καὶ Βουλα καὶ Ερμα 5 καὶ Σικελακ καὶ Βαιθμαχερεβ καὶ Σαρσουσιν 6 καὶ Βαθαρωθ καὶ οἱ ἄγροὶ αὐτῶν πόλεις δέκα τρεῖς καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 7 Ερεμμων καὶ Θαλχα καὶ Εθερ καὶ Ἀσαν πόλεις τέσσαρες καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 8 κύκλω τῶν πόλεων αὐτῶν ἕως Βαρεκ πορευομένων Βαμεθ κατὰ λίβα αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Συμεων κατὰ δήμους αὐτῶν 9 ἀπὸ τοῦ κλήρου Ἰουδα ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Συμεων ὅτι ἐγενήθη ἡ μερὶς υἱῶν Ἰουδα μερίζων τῆς αὐτῶν καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Συμεων ἐν μέσῳ τοῦ κλήρου αὐτῶν 10 καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τρίτος τῷ Ζαβουλων κατὰ δήμους αὐτῶν ἔσται τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν Εσεδεκ 11 Γωλα ὅρια αὐτῶν ἡ θάλασσα καὶ Μαραγελλα καὶ συνάψει ἐπὶ Βαιθααραβα εἰς τὴν φάραγγα ἣ ἐστὶν κατὰ πρόσωπον Ἰεκμαν 12 καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ Σεδδουκ ἐξ ἐναντίας ἀπ' ἀνατολῶν Βαιθσαμυς ἐπὶ τὰ ὅρια Χασελωθαιθ καὶ

διελεύσεται ἐπὶ Δαβιρωθ καὶ προσαναβήσεται ἐπὶ Φαγγαι
13 καὶ ἐκεῖθεν περιελεύσεται ἐξ ἑναντίας ἐπ' ἀνατολὰς ἐπὶ
Γεβερε ἐπὶ πόλιν Κατασεμ καὶ διελεύσεται ἐπὶ Ρεμμωνα
Αμαθαρ Αοζα 14 καὶ περιελεύσεται ὄρια ἐπὶ βορρᾶν ἐπὶ
Αμωθ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ Γαιφαηλ 15 καὶ
Καταναθ καὶ Ναβααλ καὶ Συμων καὶ Ιεριχω καὶ Βαιθμαν
16 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἰῶν Ζαβουλων κατὰ δήμους
αὐτῶν πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 17 καὶ τῷ Ισσαχαρ
ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τέταρτος 18 καὶ ἐγενήθη τὰ ὄρια
αὐτῶν Ιαζηλ καὶ Χασαλωθ καὶ Σουναν 19 καὶ Αγιν καὶ
Σιωνα καὶ Ρηρωθ καὶ Αναχερεθ 20 καὶ Δαβιρων καὶ
Κισων καὶ Ρεβες 21 καὶ Ρεμμας καὶ Ιεων καὶ Τομμαν
καὶ Αιμαρεκ καὶ Βηρσαφης 22 καὶ συνάψει τὰ ὄρια ἐπὶ
Γαιθβωρ καὶ ἐπὶ Σαλιμ κατὰ θάλασσαν καὶ Βαιθσαμυς καὶ
ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος τῶν ὀρίων ὁ Ιορδάνης 23 αὕτη ἡ
κληρονομία φυλῆς υἰῶν Ισσαχαρ κατὰ δήμους αὐτῶν αἱ
πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 24 καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ
πέμπτος Ασηρ 25 καὶ ἐγενήθη τὰ ὄρια αὐτῶν ἐξ Ελεκεθ καὶ
Αλεφ καὶ Βαιθοκ καὶ Κεαφ 26 καὶ Ελιμελεκ καὶ Αμιηλ καὶ
Μαασα καὶ συνάψει τῷ Καρμήλῳ κατὰ θάλασσαν καὶ τῷ
Σιων καὶ Λαβαναθ 27 καὶ ἐπιστρέψει ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου
καὶ Βαιθεγενεθ καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλων καὶ ἐκ Γαι καὶ
Φθαιηλ κατὰ βορρᾶν καὶ εἰσελεύσεται ὄρια Σαφθαιβαιθμε
καὶ Ιναηλ καὶ διελεύσεται εἰς Χωβα μασομελ 28 καὶ
Ελβων καὶ Ρααβ καὶ Εμεμαων καὶ Κανθαν ἕως Σιδῶνος
τῆς μεγάλης 29 καὶ ἀναστρέψει τὰ ὄρια εἰς Ραμα καὶ ἕως
πηγῆς Μασφασσατ καὶ τῶν Τυρίων καὶ ἀναστρέψει τὰ
ὄρια ἐπὶ Ιασιφ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ ἡ θάλασσα
καὶ ἀπὸ Λεβ καὶ Εχοζοβ 30 καὶ Αρχωβ καὶ Αφεκ καὶ

Ρααυ 31 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἰῶν Ασηρ κατὰ δήμους αὐτῶν πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 32 καὶ τῷ Νεφθαλι ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ ἕκτος 33 καὶ ἐγενήθη τὰ ὄρια αὐτῶν Μοολαμ καὶ Μωλα καὶ Βεσεμιν καὶ Αρμε καὶ Ναβωκ καὶ Ιεφθαμαι ἕως Δωδαμ καὶ ἐγενήθησαν αἱ διέξοδοι αὐτοῦ ὁ Ιορδάνης 34 καὶ ἐπιστρέψει τὰ ὄρια ἐπὶ θάλασσαν Εναθ Θαβωρ καὶ διελεύσεται ἐκεῖθεν ιακανα καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλων ἀπὸ νότου καὶ Ασηρ συνάψει κατὰ θάλασσαν καὶ ὁ Ιορδάνης ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου 35 καὶ αἱ πόλεις τειχήρεις τῶν Τυρίων Τύρος καὶ Ωμαθα Δακεθ καὶ Κενερεθ 36 καὶ Αρμαιθ καὶ Αραηλ καὶ Ασωρ 37 καὶ Καδες καὶ Ασσαρι καὶ πηγὴ Ασορ 38 καὶ Κερωε καὶ Μεγαλα Αριμ καὶ Βαιθθαμε καὶ Θεσσαμυς 39 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἰῶν Νεφθαλι 40 καὶ τῷ Δαν ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ ἕβδομος 41 καὶ ἐγενήθη τὰ ὄρια αὐτῶν Σαραθ καὶ Ασα πόλεις Σαμμαυς 42 καὶ Σαλαβιν καὶ Αμμων καὶ Σιλαθα 43 καὶ Αιλων καὶ Θαμναθα καὶ Ακκαρων 44 καὶ Αλκαθα καὶ Βεγεθων καὶ Γεβεελαν 45 καὶ Αζωρ καὶ Βαναιβακατ καὶ Γεθρεμμων 46 καὶ ἀπὸ θαλάσσης Ιερακων ὄριον πλησίον Ιόπτης 47 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἰῶν Δαν κατὰ δήμους αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξέθλιψαν οἱ υἱοὶ Δαν τὸν Αμορραῖον τὸν θλίβοντα αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει καὶ οὐκ εἴων αὐτοὺς οἱ Αμορραῖοι καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα καὶ ἔθλιψαν ἀπ' αὐτῶν τὸ ὄριον τῆς μερίδος αὐτῶν 48 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ιουδα καὶ ἐπολέμησαν τὴν Λαχισ καὶ κατελάβοντο αὐτήν καὶ ἐπάταξαν αὐτήν ἐν στόματι μαχαίρας καὶ κατώκησαν αὐτήν καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτῆς Λασενδακ καὶ ὁ Αμορραῖος ὑπέμεινεν τοῦ

κατοικεῖν ἐν Ελωμ καὶ ἐν Σαλαμιν καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ τοῦ Εφραιμ ἐπ' αὐτούς καὶ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον **49** καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν κατὰ τὸ ὄριον αὐτῶν καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κληρὸν Ἰησοῖ τῷ υἱῷ Ναυη ἐν αὐτοῖς **50** διὰ προστάγματος τοῦ θεοῦ καὶ ἔδωκαν αὐτῷ τὴν πόλιν ἣν ἠτήσατο Θαμνασαραχ ἣ ἔστιν ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ ὠκοδόμησεν τὴν πόλιν καὶ κατῶκει ἐν αὐτῇ **51** αὗται αἱ διαιρέσεις ἃς κατεκληρονόμησεν Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ κατὰ κλήρους ἐν Σηλω ἐναντίον κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν

20 καὶ ἐλάλησεν κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων δότε τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων ἃς εἶπα πρὸς ὑμᾶς διὰ Μωυσῆ **3** φυγαδευτήριον τῷ φονευτῇ τῷ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως καὶ ἔσονται ὑμῖν αἱ πόλεις φυγαδευτήριον καὶ οὐκ ἀποθανεῖται ὁ φονευτῆς ὑπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα ἕως ἂν καταστῇ ἐναντίον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν **7** καὶ διέστειλεν τὴν Καδης ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῷ Νεφθαλι καὶ Συχεμ ἐν τῷ ὄρει τῷ Εφραιμ καὶ τὴν πόλιν Αρβοκ αὕτη ἔστιν Χεβρων ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἰουδα **8** καὶ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἔδωκεν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ πεδίῳ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ρουβην καὶ Αρημωθ ἐν τῇ Γαλααδ ἐκ τῆς φυλῆς Γαδ καὶ τὴν Γαυλὼν ἐν τῇ Βασανίτιδι ἐκ τῆς φυλῆς Μανασση **9** αὗται αἱ πόλεις αἱ ἐπίκλητοι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς καταφυγεῖν ἐκεῖ παντὶ παίοντι ψυχὴν ἀκουσίως ἵνα μὴ ἀποθάνῃ ἐν χειρὶ

τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα ἕως ἂν καταστῆ ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν

21 καὶ προσήλθοσαν οἱ ἀρχιπατριῶται τῶν υἰῶν Λευι πρὸς Ελεαζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυη καὶ πρὸς τοὺς ἀρχιφύλους πατριῶν ἐκ τῶν φυλῶν Ἰσραηλ **2** καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς ἐν Σηλω ἐν γῆ Χανααν λέγοντες ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ περισπόρια τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν **3** καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τοῖς Λευίταις ἐν τῷ κατακληρονομεῖν διὰ προστάγματος κυρίου τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν **4** καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς τῷ δήμῳ Κααθ καὶ ἐγένετο τοῖς υἰοῖς Ααρων τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς Λευίταις ἀπὸ φυλῆς Ἰουδα καὶ ἀπὸ φυλῆς Συμεων καὶ ἀπὸ φυλῆς Βενιαμιν κληρωτὶ πόλεις δέκα τρεῖς **5** καὶ τοῖς υἰοῖς Κααθ τοῖς καταλελειμμένοις ἐκ τῆς φυλῆς Εφραιμ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δαν καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασση κληρωτὶ πόλεις δέκα **6** καὶ τοῖς υἰοῖς Γεδσων ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἰσσαχαρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ασηρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Νεφθαλι καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασση ἐν τῷ Βασαν πόλεις δέκα τρεῖς **7** καὶ τοῖς υἰοῖς Μεραρι κατὰ δήμους αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς Ρουβην καὶ ἀπὸ φυλῆς Γαδ καὶ ἀπὸ φυλῆς Ζαβουλων κληρωτὶ πόλεις δώδεκα **8** καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τοῖς Λευίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ κληρωτὶ **9** καὶ ἔδωκεν ἡ φυλὴ υἰῶν Ἰουδα καὶ ἡ φυλὴ υἰῶν Συμεων καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς υἰῶν Βενιαμιν τὰς πόλεις καὶ ἐπεκλήθησαν **10** τοῖς υἰοῖς Ααρων ἀπὸ τοῦ δήμου τοῦ Κααθ τῶν υἰῶν Λευι ὅτι τούτοις ἐγενήθη ὁ κληρὸς **11** καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν Καριαθαρβοκ

μητρόπολιν τῶν Ενακ αὕτη ἐστὶν Χεβρων ἐν τῷ ὄρει
Ιουδα τὰ δὲ περισπόμενα κύκλῳ αὐτῆς 12 καὶ τοὺς ἀγροὺς
τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκεν Ἰησοῦς τοῖς
υἱοῖς Χαλεβ υἱοῦ Ἰεφοννη ἐν κατασχέσει 13 καὶ τοῖς
υἱοῖς Ααρων τὴν πόλιν φυγαδευτήριον τῷ φονεύσαντι
τὴν Χεβρων καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ σὺν αὐτῇ καὶ τὴν
Λεμνα καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ 14 καὶ τὴν
Αιλωμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Τεμα καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῇ 15 καὶ τὴν Γελλα καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ καὶ τὴν Δαβιρ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 16 καὶ Ἀσα
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Τανυ καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ καὶ Βαιθσαμυς καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις
ἐννέα παρὰ τῶν δύο φυλῶν τούτων 17 καὶ παρὰ τῆς
φυλῆς Βενιαμιν τὴν Γαβαων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ
καὶ Γαθεθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 18 καὶ Αναθωθ καὶ
τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Γαμαλα καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 19 πᾶσαι αἱ πόλεις υἱῶν Ααρων
τῶν ἱερέων δέκα τρεῖς 20 καὶ τοῖς δήμοις υἱοῖς Κααθ τοῖς
Λευίταις τοῖς καταλειμμένοις ἀπὸ τῶν υἱῶν Κααθ καὶ
ἐγενήθη πόλις τῶν ὀρίων αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς Εφραιμ 21
καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου τὴν τοῦ
φονεύσαντος τὴν Συχεμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ
Γαζαρα καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 22 καὶ
τὴν Καβσαίμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ καὶ τὴν
ἄνω Βαιθωρων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες
23 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δαν τὴν Ελκωθαιμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ καὶ τὴν Γεθεδαν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 24 καὶ
Αιλων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Γεθερεμμων καὶ
τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 25 καὶ ἀπὸ τοῦ

ἡμίους φυλῆς Μανασση τὴν Ταναχ καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ καὶ τὴν Ιεβαθα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις
δύο 26 πᾶσαι πόλεις δέκα καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς
αὐταῖς τοῖς δήμοις υἰῶν Κααθ τοῖς ὑπολελειμμένοις 27
καὶ τοῖς υἰοῖς Γεδσων τοῖς Λευítais ἐκ τοῦ ἡμίους φυλῆς
Μανασση τὰς πόλεις τὰς ἀφωρισμένας τοῖς φονεύσασι
τὴν Γαυλων ἐν τῇ Βασανίτιδι καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ
καὶ τὴν Βοσοραν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις δύο 28
καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ισσαχαρ τὴν Κισων καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ καὶ Δεββα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 29 καὶ τὴν
Ρεμμαθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Πηγὴν γραμμάτων
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 30 καὶ ἐκ τῆς
φυλῆς Ασηρ τὴν Βασελλαν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ
καὶ Δαββων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 31 καὶ Χελκατ
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Ρααβ καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 32 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλι τὴν
πόλιν τὴν ἀφωρισμένην τῷ φονεύσαντι τὴν Καδες ἐν τῇ
Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Εμμαθ καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Θεμμων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ
πόλεις τρεῖς 33 πᾶσαι αἱ πόλεις τοῦ Γεδσων κατὰ δήμους
αὐτῶν πόλεις δέκα τρεῖς 34 καὶ τῷ δήμῳ υἰῶν Μεραρι
τοῖς Λευítais τοῖς λοιποῖς ἐκ τῆς φυλῆς υἰῶν Ζαβουλων
τὴν Μααν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Καδης καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς 35 καὶ Δεμνα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς
καὶ Σελλα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς πόλεις τέσσαρες 36
καὶ πέραν τοῦ Ιορδάνου τοῦ κατὰ Ιεριχω ἐκ τῆς φυλῆς
Ρουβην τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ φονεύσαντος
τὴν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μισωρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς
καὶ τὴν Ιαζηρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 37 καὶ τὴν Δεκμων

καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Μαφα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς πόλεις τέσσαρες **38** καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Γαδ τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ φονεύσαντος τὴν Ραμωθ ἐν τῇ Γαλααδ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Καμιν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **39** καὶ τὴν Εσεβων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ιαζηρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς αἱ πᾶσαι πόλεις τέσσαρες **40** πᾶσαι πόλεις τοῖς υἱοῖς Μεραρι κατὰ δήμους αὐτῶν τῶν καταλελειμμένων ἀπὸ τῆς φυλῆς Λευι καὶ ἐγενήθη τὰ ὄρια πόλεις δέκα δύο **41** πᾶσαι αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν ἐν μέσῳ κατασχέσεως υἱῶν Ισραηλ τεσσαράκοντα ὀκτὼ πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν **42** κύκλω τῶν πόλεων τούτων πόλις καὶ τὰ περισπόρια κύκλω τῆς πόλεως πάσαις ταῖς πόλεσιν ταύταις **43** καὶ ἔδωκεν κύριος τῷ Ισραηλ πᾶσαν τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν δοῦναι τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτὴν καὶ κατώκησαν ἐν αὐτῇ **44** καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς κύριος κυκλόθεν καθότι ὤμοσεν τοῖς πατράσιν αὐτῶν οὐκ ἀνέστη οὐθεὶς κατενώπιον αὐτῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν παρέδωκεν κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν **45** οὐ διέπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν ῥημάτων τῶν καλῶν ὧν ἐλάλησεν κύριος τοῖς υἱοῖς Ισραηλ πάντα παρεγένετο

22 τότε συνεκάλεσεν Ἰησοῦς τοὺς υἱοὺς Ρουβην καὶ τοὺς υἱοὺς Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση **2** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς ἀκηκόατε πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου καὶ ἐπηκούσατε τῆς φωνῆς μου κατὰ πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν **3** οὐκ ἐγκαταλελοίπατε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ταύτας τὰς ἡμέρας καὶ πλείους ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας ἐφυλάξασθε τὴν ἐντολὴν κυρίου

τοῦ θεοῦ ὑμῶν 4 νῦν δὲ κατέπαυσεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν ὃν τρόπον εἶπεν αὐτοῖς νῦν οὖν
ἀποστραφέντες ἀπέλθατε εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν καὶ εἰς
τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως ὑμῶν ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς
ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου 5 ἀλλὰ φυλάξασθε ποιεῖν
σφόδρα τὰς ἐντολὰς καὶ τὸν νόμον ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν
ποιεῖν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν
ὑμῶν πορεύεσθαι πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάξασθαι
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ προσκεῖσθαι αὐτῷ καὶ λατρεύειν
αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
ὑμῶν 6 καὶ ἠύλόγησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ ἐξαπέστειλεν
αὐτούς καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν 7 καὶ τῷ
ἡμίσει φυλῆς Μανασση ἔδωκεν Μωυσῆς ἐν τῇ Βασανίτιδι
καὶ τῷ ἡμίσει ἔδωκεν Ἰησοῦς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ
ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θάλασσαν καὶ ἠνίκα
ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοῦς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ
εὐλόγησεν αὐτούς 8 καὶ ἐν χρήμασιν πολλοῖς ἀπήλθον
εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα καὶ
ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ ἱματισμὸν πολὺν
καὶ διεΐλαντο τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν μετὰ τῶν
ἀδελφῶν αὐτῶν 9 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ
οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς υἰῶν Μανασση ἀπὸ τῶν
υἰῶν Ἰσραὴλ ἐκ Σηλω ἐν γῆ Χανααν ἀπελθεῖν εἰς γῆν
Γαλαὰδ εἰς γῆν κατασχέσεως αὐτῶν ἣν ἐκληρονόμησαν
αὐτὴν διὰ προστάγματος κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ 10 καὶ
ἦλθον εἰς Γαλαγαλα τοῦ Ἰορδάνου ἣ ἔστιν ἐν γῆ Χανααν
καὶ ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ τὸ
ἥμισυ φυλῆς Μανασση ἐκεῖ βωμὸν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου
βωμὸν μέγαν τοῦ ἰδεῖν 11 καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ

λεγόντων ἰδοὺ ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση βωμὸν ἐφ' ὀρίων γῆς Χανααν ἐπὶ τοῦ Γαλααδ τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πέραν υἰῶν Ἰσραηλ **12** καὶ συνηθροίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ εἰς Σηλω ὥστε ἀναβάντες ἐκπολεμήσαι αὐτούς **13** καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ρουβην καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Γαδ καὶ πρὸς τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση εἰς γῆν Γαλααδ τὸν τε Φινεες υἰὸν Ἐλεαζαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἀρχιερέως **14** καὶ δέκα τῶν ἀρχόντων μετ' αὐτοῦ ἄρχων εἷς ἀπὸ οἴκου πατριᾶς ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραηλ ἄρχοντες οἴκων πατριῶν εἰσιν χιλίαρχοι Ἰσραηλ **15** καὶ παρεγένοντο πρὸς τοὺς υἱοὺς Γαδ καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ρουβην καὶ πρὸς τοὺς ἡμίσεις φυλῆς Μανασση εἰς γῆν Γαλααδ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτούς λέγοντες **16** τάδε λέγει πᾶσα ἡ συναγωγή κυρίου τίς ἡ πλημμέλεια αὕτη ἦν ἐπλημμελήσατε ἐναντίον τοῦ θεοῦ Ἰσραηλ ἀποστραφῆναι σήμερον ἀπὸ κυρίου οἰκοδομήσαντες ὑμῖν ἑαυτοῖς βωμὸν ἀποστάτας ὑμᾶς γενέσθαι ἀπὸ κυρίου **17** μὴ μικρὸν ἡμῖν τὸ ἀμάρτημα Φογωρ ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθημεν ἀπ' αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐγενήθη πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ κυρίου **18** καὶ ὑμεῖς ἀποστραφήσεσθε σήμερον ἀπὸ κυρίου καὶ ἔσται ἐὰν ἀποστῆτε σήμερον ἀπὸ κυρίου καὶ αὔριον ἐπὶ πάντα Ἰσραηλ ἔσται ἡ ὀργή **19** καὶ νῦν εἰ μικρὰ ὑμῖν ἡ γῆ τῆς κατασχέσεως ὑμῶν διάβητε εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως κυρίου οὗ κατασκηνοῖ ἐκεῖ ἡ σκηνὴ κυρίου καὶ κατακληρονομήσατε ἐν ἡμῖν καὶ μὴ ἀποστάται ἀπὸ θεοῦ γενήθητε καὶ μὴ ἀπόστητε ἀπὸ κυρίου διὰ τὸ οἰκοδομήσαι ὑμᾶς βωμὸν ἕξω τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν **20** οὐκ ἰδοὺ Αχαρ ὁ τοῦ Ζαρα

πλημμελεία ἐπλημμέλησεν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ἐπὶ
πᾶσαν συναγωγὴν Ἰσραηλ ἐγενήθη ὀργή καὶ οὗτος εἷς
μόνος ἦν μὴ μόνος οὗτος ἀπέθανεν τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτία
21 καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ
τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση καὶ ἐλάλησαν τοῖς χιλιάρχους
Ἰσραηλ λέγοντες **22** ὁ θεὸς θεὸς ἐστὶν κύριος καὶ ὁ θεὸς
θεὸς κύριος αὐτὸς οἶδεν καὶ Ἰσραηλ αὐτὸς γινώσεται εἰ
ἐν ἀποστασίᾳ ἐπλημμέλησαμεν ἔναντι τοῦ κυρίου μὴ
ρύσαιτο ἡμᾶς ἐν ταύτῃ **23** καὶ εἰ ὠκοδομήσαμεν αὐτοῖς
βωμὸν ὥστε ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ὥστε
ἀναβιβᾶσαι ἐπ’ αὐτὸν θυσίαν ὀλοκαυτωμάτων ἢ ὥστε
ποιῆσαι ἐπ’ αὐτοῦ θυσίαν σωτηρίου κύριος ἐκζητήσει
24 ἀλλ’ ἔνεκεν εὐλαβείας ῥήματος ἐποιήσαμεν τοῦτο
λέγοντες ἵνα μὴ εἴπωσιν αὐριον τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς
τέκνοις ἡμῶν τί ὑμῖν κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραηλ **25** καὶ ὄρια
ἔθηκεν κύριος ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην
καὶ οὐκ ἔστιν ὑμῖν μερὶς κυρίου καὶ ἀπαλλοτριώσουσιν οἱ
υἱοὶ ὑμῶν τοὺς υἱοὺς ἡμῶν ἵνα μὴ σέβωνται κύριον **26**
καὶ εἶπαμεν ποιῆσαι οὕτως τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν βωμὸν
τοῦτον οὐχ ἔνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἔνεκεν θυσιῶν **27**
ἀλλ’ ἵνα ᾗ τοῦτο μαρτύριον ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν
καὶ ἀνὰ μέσον τῶν γενεῶν ἡμῶν μεθ’ ἡμᾶς τοῦ λατρεύειν
λατρείαν κυρίῳ ἐναντίον αὐτοῦ ἐν τοῖς καρπώμασιν
ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις τῶν
σωτηρίων ἡμῶν καὶ οὐκ ἔροῦσιν τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς
τέκνοις ἡμῶν αὐριον οὐκ ἔστιν ὑμῖν μερὶς κυρίου **28** καὶ
εἶπαμεν ἐὰν γένηταί ποτε καὶ λαλήσωσιν πρὸς ἡμᾶς καὶ
ταῖς γενεαῖς ἡμῶν αὐριον καὶ ἔροῦσιν ἴδετε ὁμοίωμα τοῦ
θυσιαστηρίου κυρίου ὃ ἐποίησαν οἱ πατέρες ἡμῶν οὐχ

ἔνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἔνεκεν θυσιῶν ἀλλὰ μαρτύριόν
ἐστὶν ἀνά μέσον ὑμῶν καὶ ἀνά μέσον ἡμῶν καὶ ἀνά μέσον
τῶν υἱῶν ἡμῶν **29** μὴ γένοιτο οὖν ἡμᾶς ἀποστραφῆναι ἀπὸ
κυρίου ἐν ταῖς σήμερον ἡμέραις ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου
ὥστε οἰκοδομησαὶ ἡμᾶς θυσιαστήριον τοῖς καρπώμασιν
καὶ ταῖς θυσίαις σαλαμιν καὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ σωτηρίου πλήν
τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ὃ ἐστὶν ἐναντίον τῆς σκηνῆς
αὐτοῦ **30** καὶ ἀκούσας Φινεες ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ
ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς Ἰσραὴλ οἳ ἦσαν μετ' αὐτοῦ τοὺς
λόγους οὓς ἐλάλησαν οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ
τὸ ἡμίση φυλῆς Μανασση καὶ ἤρρεσεν αὐτοῖς **31** καὶ εἶπεν
Φινεες ὁ ἱερεὺς τοῖς υἱοῖς Ρουβην καὶ τοῖς υἱοῖς Γαδ καὶ
τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση σήμερον ἐγνώκαμεν ὅτι μεθ'
ἡμῶν κύριος διότι οὐκ ἐπλημμελήσατε ἐναντίον κυρίου
πλημμέλειαν καὶ ὅτι ἐρρύσασθε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ
χειρὸς κυρίου **32** καὶ ἀπέστρεψεν Φινεες ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ
ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ρουβην καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γαδ
καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσου φυλῆς Μανασση ἐκ γῆς Γαλααδ εἰς
γῆν Χανααν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἀπεκρίθησαν
αὐτοῖς τοὺς λόγους **33** καὶ ἤρρεσεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ
ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εὐλόγησαν τὸν
θεὸν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ εἶπαν μηκέτι ἀναβῆναι πρὸς αὐτοὺς
εἰς πόλεμον ἐξολεθρεῦσαι τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ρουβην
καὶ τῶν υἱῶν Γαδ καὶ τοῦ ἡμίσου φυλῆς Μανασση καὶ
κατώκησαν ἐπ' αὐτῆς **34** καὶ ἐπωνόμασεν Ἰησοῦς τὸν
βωμὸν τῶν Ρουβην καὶ τῶν Γαδ καὶ τοῦ ἡμίσου φυλῆς
Μανασση καὶ εἶπεν ὅτι μαρτύριόν ἐστὶν ἀνά μέσον αὐτῶν
ὅτι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἐστὶν

23 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πλείους μετὰ τὸ καταπαῦσαι κύριον τὸν Ἰσραηλ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κυκλόθεν καὶ Ἰησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκῶς ταῖς ἡμέραις 2 καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ τὴν γερουσίαν αὐτῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς δικαστὰς αὐτῶν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἐγὼ γεγήρακα καὶ προβέβηκα ταῖς ἡμέραις 3 ὑμεῖς δὲ ἐωράκατε ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τούτοις ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐκπολεμήσας ὑμῖν 4 ἴδετε ὅτι ἐπέρριφα ὑμῖν τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ὑμῖν ταῦτα ἐν τοῖς κλήροις εἰς τὰς φυλάς ὑμῶν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου πάντα τὰ ἔθνη ἃ ἐξωλέθρευσα καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὀριεῖ ἐπὶ δυσμὰς ἡλίου 5 κύριος δὲ ὁ θεὸς ὑμῶν οὗτος ἐξολεθρεύσει αὐτούς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ἕως ἂν ἀπόλωνται καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς τὰ θηρία τὰ ἄγρια ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ αὐτούς καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ κατακληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν καθὰ ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὑμῖν 6 κατισχύσατε οὖν σφόδρα φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου Μωυσῆ ἵνα μὴ ἐκκλίνητε εἰς δεξιὰν ἢ εὐώνυμα 7 ὅπως μὴ εἰσέλθητε εἰς τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ταῦτα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν αὐτῶν οὐκ ὀνομασθήσεται ἐν ὑμῖν οὐδὲ μὴ προσκυνήσητε αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσητε αὐτοῖς 8 ἀλλὰ κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν προσκολληθήσεσθε καθάπερ ἐποιήσατε ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 9 καὶ ἐξωλέθρευσεν αὐτούς κύριος ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρά καὶ ὑμῖν οὐθεὶς ἀντέστη κατενώπιον ὑμῶν ἕως

τῆς ἡμέρας ταύτης **10** εἶς ὑμῶν ἐδίωξεν χιλίους ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐξεπολέμει ὑμῖν καθάπερ εἶπεν ὑμῖν **11** καὶ φυλάξασθε σφόδρα τοῦ ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν **12** ἐὰν γὰρ ἀποστραφῆτε καὶ προσθῆσθε τοῖς ὑπολειφθεῖσιν ἔθνεσιν τούτοις τοῖς μεθ' ὑμῶν καὶ ἐπιγαμίας ποιήσητε πρὸς αὐτούς καὶ συγκαταμιγῆτε αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ ὑμῖν **13** γινώσκετε ὅτι οὐ μὴ προσθῆ κύριος τοῦ ἐξολεθρεῦσαι τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς παγίδας καὶ εἰς σκάνδαλα καὶ εἰς ἥλους ἐν ταῖς πτέρναις ὑμῶν καὶ εἰς βολίδας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ἕως ἂν ἀπόλησθε ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης ἣν ἔδωκεν ὑμῖν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **14** ἐγὼ δὲ ἀποτρέχω τὴν ὁδὸν καθὰ καὶ πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ γνώσεσθε τῇ καρδίᾳ ὑμῶν καὶ τῇ ψυχῇ ὑμῶν διότι οὐ διέπεσεν εἷς λόγος ἀπὸ πάντων τῶν λόγων ὧν εἶπεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πρὸς πάντα τὰ ἀνήκοντα ὑμῖν οὐ διεφώνησεν ἐξ αὐτῶν **15** καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἦκει ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ καλὰ ἃ ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς οὕτως ἐπάξει κύριος ὁ θεὸς ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ πονηρὰ ἕως ἂν ἐξολεθρευθῆ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης ἣς ἔδωκεν κύριος ὑμῖν **16** ἐν τῷ παραβῆναι ὑμᾶς τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν καὶ πορευθέντες λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς

24 καὶ συνήγαγεν Ἰησοῦς πάσας φυλάς Ἰσραὴλ εἰς Σηλω καὶ συνεκάλεσεν τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς δικαστὰς αὐτῶν καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἀπέναντι τοῦ θεοῦ **2** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς πάντα τὸν λαόν τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ πέραν τοῦ

ποταμοῦ κατώκησαν οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ ἀπ' ἀρχῆς Θαρα
ὁ πατὴρ Αβρααμ καὶ ὁ πατὴρ Ναχωρ καὶ ἐλάτρευσαν
θεοῖς ἑτέροις **3** καὶ ἔλαβον τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν Αβρααμ
ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ὠδήγησα αὐτὸν ἐν πάσῃ
τῇ γῆ καὶ ἐπλήθυνα αὐτοῦ σπέρμα καὶ ἔδωκα αὐτῷ
τὸν Ισαακ **4** καὶ τῷ Ισαακ τὸν Ιακωβ καὶ τὸν Ησαυ καὶ
ἔδωκα τῷ Ησαυ τὸ ὄρος τὸ Σηιρ κληρονομήσαι αὐτῷ
καὶ Ιακωβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον καὶ
ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ κραταίον **5** καὶ
ἐκάκωσαν αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἐπάταξεν κύριος τὴν
Αἴγυπτον ἐν οἷς ἐποίησεν αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἐξήγαγεν
ὑμᾶς **6** ἐξ Αἰγύπτου καὶ εἰσήλθατε εἰς τὴν θάλασσαν τὴν
ἐρυθρὰν καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω τῶν πατέρων
ὑμῶν ἐν ἄρμασιν καὶ ἐν ἵπποις εἰς τὴν θάλασσαν τὴν
ἐρυθρὰν **7** καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς κύριον καὶ ἔδωκεν
νεφέλην καὶ γνόφον ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ἀνὰ μέσον
τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν θάλασσαν
καὶ ἐκάλυψεν αὐτούς καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν
ὅσα ἐποίησεν κύριος ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἦτε ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἡμέρας πλείους **8** καὶ ἤγαγεν ὑμᾶς εἰς γῆν Αμορραίων τῶν
κατοικούντων πέραν τοῦ Ιορδάνου καὶ παρετάξαντο ὑμῖν
καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν καὶ
κατεκληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν καὶ ἐξωλεθρεύσατε
αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν **9** καὶ ἀνέστη Βαλακ ὁ τοῦ
Σεπφωρ βασιλεὺς Μωαβ καὶ παρετάξατο τῷ Ισραηλ καὶ
ἀποστείλας ἐκάλεσεν τὸν Βαλααμ ἀράσασθαι ὑμῖν **10**
καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος ὁ θεὸς σου ἀπολέσαι σε καὶ
εὐλογίαν εὐλόγησεν ὑμᾶς καὶ ἐξείλατο ὑμᾶς ἐκ χειρῶν
αὐτῶν καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς **11** καὶ διεβήτητε τὸν Ιορδάνην

καὶ παρεγενήθητε εἰς Ἱεριχω καὶ ἐπολέμησαν πρὸς ὑμᾶς οἱ κατοικοῦντες Ἱεριχω ὁ Ἀμορραῖος καὶ ὁ Χαναναῖος καὶ ὁ Φερεζαῖος καὶ ὁ Ευαῖος καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος καὶ ὁ Χετταῖος καὶ ὁ Γεργεσαῖος καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν **12** καὶ ἐξαπέστειλεν προτέραν ὑμῶν τὴν σφηκιάν καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν δώδεκα βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων οὐκ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ σου οὐδὲ ἐν τῷ τόξῳ σου **13** καὶ ἔδωκεν ὑμῖν γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἐκοπιάσατε ἐπ' αὐτῆς καὶ πόλεις ἃς οὐκ ὤκοδομήσατε καὶ κατωκίσθητε ἐν αὐταῖς καὶ ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας οὓς οὐκ ἐφυτεύσατε ὑμεῖς ἔδεσθε **14** καὶ νῦν φοβήθητε κύριον καὶ λατρεύσατε αὐτῷ ἐν εὐθύτητι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους οἷς ἐλάτρευσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ λατρεύετε κυρίῳ **15** εἰ δὲ μὴ ἀρέσκει ὑμῖν λατρεύειν κυρίῳ ἔλεσθε ὑμῖν ἑαυτοῖς σήμερον τίτι λατρεύσητε εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων ὑμῶν τοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν Ἀμορραίων ἐν οἷς ὑμεῖς κατοικεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἐγὼ δὲ καὶ ἡ οἰκία μου λατρεύσομεν κυρίῳ ὅτι ἅγιός ἐστιν **16** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ λαὸς εἶπεν μὴ γένοιτο ἡμῖν καταλιπεῖν κύριον ὥστε λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις **17** κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν αὐτὸς θεὸς ἐστὶν αὐτὸς ἀνήγαγεν ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ διεφύλαξεν ἡμᾶς ἐν πάσῃ τῇ ὁδῷ ἣ ἐπορεύθημεν ἐν αὐτῇ καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν οὓς παρήλθομεν δι' αὐτῶν **18** καὶ ἐξέβαλεν κύριος τὸν Ἀμορραῖον καὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κατοικοῦντα τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου ἡμῶν ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς λατρεύσομεν κυρίῳ οὗτος γὰρ θεὸς ἡμῶν ἐστὶν **19** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν

λαόν οὐ μὴ δύνησθε λατρεύειν κυρίῳ ὅτι θεὸς ἅγιός ἐστιν καὶ ζηλώσας οὗτος οὐκ ἀνήσει ὑμῶν τὰ ἀμαρτήματα καὶ τὰ ἀνομήματα ὑμῶν **20** ἥνίκα ἐὰν ἐγκαταλίπητε κύριον καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ ἐπελθὼν κακώσει ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἀνθ' ὧν εὖ ἐποίησεν ὑμᾶς **21** καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν οὐχὶ ἀλλὰ κυρίῳ λατρεύσομεν **22** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν μάρτυρες ὑμεῖς καθ' ὑμῶν ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε κύριον λατρεύειν αὐτῷ **23** καὶ νῦν περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους τοὺς ἐν ὑμῖν καὶ εὐθύνετε τὴν καρδίαν ὑμῶν πρὸς κύριον θεὸν Ἰσραηλ **24** καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν κυρίῳ λατρεύσομεν καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκουσόμεθα **25** καὶ διέθετο Ἰησοῦς διαθήκην πρὸς τὸν λαὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ νόμον καὶ κρίσιν ἐν Σηλω ἐνώπιον τῆς σκηνῆς τοῦ θεοῦ Ἰσραηλ **26** καὶ ἔγραψεν τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς βιβλίον νόμον τοῦ θεοῦ καὶ ἔλαβεν λίθον μέγαν καὶ ἔστησεν αὐτὸν Ἰησοῦς ὑπὸ τὴν τερέμινθον ἀπέναντι κυρίου **27** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν ἰδοὺ ὁ λίθος οὗτος ἔσται ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον ὅτι αὐτὸς ἀκήκοεν πάντα τὰ λεχθέντα αὐτῷ ὑπὸ κυρίου ὃ τι ἐλάλησεν πρὸς ἡμᾶς σήμερον καὶ ἔσται οὗτος ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἥνίκα ἐὰν ψεύσησθε κυρίῳ τῷ θεῷ μου **28** καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς τὸν λαόν καὶ ἐπορεύθησαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **29** καὶ ἐλάτρευσεν Ἰσραηλ τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων ὅσοι ἐφείλκυσαν τὸν χρόνον μετὰ Ἰησοῦ καὶ ὅσοι εἶδον πάντα τὰ ἔργα κυρίου ὅσα ἐποίησεν τῷ Ἰσραηλ **30** καὶ ἐγένετο μετ' ἐκεῖνα καὶ ἀπέθανεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη δοῦλος κυρίου ἑκατὸν δέκα ἐτῶν **31**

καὶ ἔθαψαν αὐτὸν πρὸς τοῖς ὀρίοις τοῦ κλήρου αὐτοῦ ἐν Θαμναθασαχαρα ἐν τῷ ὄρει τῷ Εφραιμ ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους Γαας ἐκεῖ ἔθηκαν μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ μνήμα εἰς ὃ ἔθαψαν αὐτὸν ἐκεῖ τὰς μαχαίρας τὰς πετρίνας ἐν αἷς περιέτεμεν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Γαλαλοῖς ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς κύριος καὶ ἐκεῖ εἰσιν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας **32** καὶ τὰ ὅστᾳ Ἰωσηφ ἀνήγαγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ κατώρυξαν ἐν Σικιμοῖς ἐν τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ οὗ ἐκτήσατο Ἰακωβ παρὰ τῶν Ἀμορραίων τῶν κατοικούντων ἐν Σικιμοῖς ἀμνάδων ἑκατὸν καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰωσηφ ἐν μερίδι **33** καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ Ελεαζαρ υἱὸς Ἀαρων ὁ ἀρχιερεὺς ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη ἐν Γαβααθ Φινεες τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ Εφραιμ

Κριταί

1 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰησοῦ καὶ ἐπηρώτων οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ τοῦ κυρίου λέγοντες τίς ἀναθήσεται ἡμῖν πρὸς τοὺς Χαναναίους ἀφηγούμενος τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτούς **2** καὶ εἶπεν κύριος Ἰουδας ἀναθήσεται ἰδοὺ δέδωκα τὴν γῆν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ **3** καὶ εἶπεν Ἰουδας τῷ Συμεων ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀνάβηθι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ κλήρῳ μου καὶ παραταξώμεθα πρὸς τοὺς Χαναναίους καὶ πορεύσομαι κἀγὼ μετὰ σοῦ ἐν τῷ κλήρῳ σου καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτοῦ Συμεων **4** καὶ ἀνέβη Ἰουδας καὶ παρέδωκεν κύριος τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ ἔκοψαν αὐτούς ἐν Βεζεκ εἰς δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν **5** καὶ κατέλαβον τὸν Αδωνιβεζεκ ἐν τῇ Βεζεκ καὶ παρετάξαντο πρὸς αὐτὸν καὶ ἔκοψαν τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον **6** καὶ ἔφυγεν Αδωνιβεζεκ καὶ κατέδραμον ὀπίσω αὐτοῦ καὶ κατελάβοσαν αὐτὸν καὶ ἀπέκοψαν τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ **7** καὶ εἶπεν Αδωνιβεζεκ ἑβδομήκοντα βασιλεῖς τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀποκεκομμένοι ἦσαν συλλέγοντες τὰ ὑποκάτω τῆς τραπέζης μου καθὼς οὖν ἐποίησα οὕτως ἀνταπέδωκέν μοι ὁ θεός καὶ ἄγουσιν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ **8** καὶ ἐπολέμουν οἱ υἱοὶ Ἰουδα τὴν Ἱερουσαλημ καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι ῥομφαίας καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ **9** καὶ μετὰ ταῦτα κατέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰουδα τοῦ πολεμῆσαι πρὸς τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν ὄρεινὴν καὶ τὸν νότον καὶ τὴν πεδινὴν **10** καὶ ἐπορεύθη Ἰουδας πρὸς τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Χεβρων καὶ ἐξῆλθεν

Χεβρων ἐξ ἐναντίας καὶ τὸ ὄνομα ἦν Χεβρων τὸ πρότερον
Καριαθαρβοξεφερ καὶ ἐπάταξαν τὸν Σεσσι καὶ Αχιναιαν
καὶ Θολμιν γεννήματα τοῦ Ενακ **11** καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν
πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Δαβιρ τὸ δὲ ὄνομα τῆς Δαβιρ
ἦν ἔμπροσθεν Καριαθσωφαρ πόλις γραμμάτων **12** καὶ
εἶπεν Χαλεβ ὃς ἐὰν πατάξῃ τὴν πόλιν τῶν γραμμάτων καὶ
προκαταλάβηται αὐτήν δώσω αὐτῷ τὴν Ασχα θυγατέρα
μου εἰς γυναῖκα **13** καὶ προκατελάβετο αὐτήν Γοθονιηλ
υἱὸς Κενεζ ἀδελφοῦ Χαλεβ ὁ νεώτερος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
Χαλεβ τὴν Ασχα θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα **14** καὶ
ἐγένετο ἐν τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς καὶ ἐπέσεισεν αὐτήν Γοθονιηλ
τοῦ αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἀγρόν καὶ ἐγόγγυζεν
καὶ ἔκραξεν ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαί με
καὶ εἶπεν αὐτῇ Χαλεβ τί ἐστίν σοι **15** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ασχα
δὸς δὴ μοι εὐλογίαν ὅτι εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαί με καὶ
δώσεις μοι λύτρωσιν ὕδατος καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Χαλεβ κατὰ
τὴν καρδίαν αὐτῆς λύτρωσιν μετεώρων καὶ λύτρωσιν
ταπεινῶν **16** καὶ οἱ υἱοὶ Ιοθορ τοῦ Κιναιου τοῦ γαμβροῦ
Μουσέως ἀνέβησαν ἐκ πόλεως τῶν φοινίκων μετὰ τῶν
υἱῶν Ιουδα εἰς τὴν ἔρημον τὴν οὖσαν ἐν τῷ νότῳ Ιουδα
ἢ ἐστὶν ἐπὶ καταβάσεως Αραδ καὶ κατώκησαν μετὰ τοῦ
λαοῦ **17** καὶ ἐπορεύθη Ιουδας μετὰ Συμεων τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ καὶ ἔκοψεν τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα Σεφεκ
καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτούς καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τῆς
πόλεως Ἀνάθεμα **18** καὶ οὐκ ἐκληρονόμησεν Ιουδας τὴν
Γάζαν οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς οὐδὲ τὴν Ἀσκαλῶνα οὐδὲ
τὰ ὅρια αὐτῆς οὐδὲ τὴν Ακκαρων οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς
οὐδὲ τὴν Ἄζωτον οὐδὲ τὰ περισπόρια αὐτῆς **19** καὶ
ἦν κύριος μετὰ Ιουδα καὶ ἐκληρονόμησεν τὸ ὄρος ὅτι

οὐκ ἠδυνάσθησαν ἐξολεθρεῦσαι τοὺς κατοικοῦντας τὴν
κοιλιάδα ὅτι Ρηχαβ διεστείλατο αὐτοῖς 20 καὶ ἔδωκαν
τῷ Χαλεβ τὴν Χεβρων καθὼς ἐλάλησεν Μωυσῆς καὶ
ἐκληρονόμησεν ἐκεῖθεν τὰς τρεῖς πόλεις τῶν υἱῶν Ενακ
21 καὶ τὸν Ιεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Ιερουσαλημ
οὐκ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμιν καὶ κατώκησεν
ὁ Ιεβουσαῖος μετὰ τῶν υἱῶν Βενιαμιν ἐν Ιερουσαλημ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 22 καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ιωσηφ
καὶ γέ αὐτοὶ εἰς Βαιθηλ καὶ κύριος ἦν μετ' αὐτῶν 23
καὶ παρενέβαλον καὶ κατεσκέψαντο Βαιθηλ τὸ δὲ ὄνομα
τῆς πόλεως αὐτῶν ἦν ἔμπροσθεν Λουζα 24 καὶ εἶδον οἱ
φυλάσσοιτες καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς πόλεως
καὶ ἔλαβον αὐτὸν καὶ εἶπον αὐτῷ δεῖξον ἡμῖν τῆς πόλεως
τὴν εἴσοδον καὶ ποιήσομεν μετὰ σοῦ ἔλεος 25 καὶ ἔδειξεν
αὐτοῖς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν
στόματι ῥομφαίας τὸν δὲ ἄνδρα καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ
ἐξαπέστειλαν 26 καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ εἰς γῆν Χεττιν καὶ
ὠκοδόμησεν ἐκεῖ πόλιν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτῆς
Λουζα τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 27
καὶ οὐκ ἐξῆρεν Μανασση τὴν Βαιθσαν ἣ ἐστὶν Σκυθῶν
πόλις οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς
οὐδὲ τὴν Θανακ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τοὺς
κατοικοῦντας Δωρ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τὸν
κατοικοῦντα Βαλακ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς
θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Μαγεδω οὐδὲ
τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τοὺς
κατοικοῦντας Ιεβλααμ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς
θυγατέρας αὐτῆς καὶ ἦρξατο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν
τῇ γῇ ταύτῃ 28 καὶ ἐγένετο ὅτε ἐνίσχυσεν Ἰσραηλ καὶ

ἐποίησεν τὸν Χαναναῖον εἰς φόρον καὶ ἐξαίρων οὐκ ἐξῆρεν αὐτόν 29 καὶ Εφραιμ οὐκ ἐξῆρεν τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζερ καὶ κατώκησεν ὁ Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἐν Γαζερ καὶ ἐγένετο εἰς φόρον 30 καὶ Ζαβουλων οὐκ ἐξῆρεν τοὺς κατοικοῦντας Κεδρων οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Δωμανα καὶ κατώκησεν ὁ Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον 31 καὶ Ασηρ οὐκ ἐξῆρεν τοὺς κατοικοῦντας Ακχω καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δωρ καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σιδῶνα καὶ τοὺς κατοικοῦντας Ααλαφ καὶ τὸν Ασχαζι καὶ τὸν Χελβα καὶ τὸν Ναϊ καὶ τὸν Ερεω 32 καὶ κατώκησεν ὁ Ασηρ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν ὅτι οὐκ ἠδυνήθη ἐξᾶραι αὐτόν 33 καὶ Νεφθαλι οὐκ ἐξῆρεν τοὺς κατοικοῦντας Βαιθσαμυς καὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαιθαναθ καὶ κατώκησεν Νεφθαλι ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν οἱ δὲ κατοικοῦντες Βαιθσαμυς καὶ τὴν Βαιθενεθ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον 34 καὶ ἐξέθλιψεν ὁ Αμορραῖος τοὺς υἱοὺς Δαν εἰς τὸ ὄρος ὅτι οὐκ ἀφῆκαν αὐτόν καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα 35 καὶ ἤρξατο ὁ Αμορραῖος κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τῷ ὄστρακῶδει ἐν ᾧ αἱ ἄρκοι καὶ ἐν ᾧ αἱ ἀλώπεκες ἐν τῷ Μυρσινῶνι καὶ ἐν Θαλαβιν καὶ ἐβαρύνθη χεῖρ οἴκου Ιωσηφ ἐπὶ τὸν Αμορραῖον καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς φόρον 36 καὶ τὸ ὄριον τοῦ Αμορραίου ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως Ακραβιν ἀπὸ τῆς Πέτρας καὶ ἐπάνω

2 καὶ ἀνέβη ἄγγελος κυρίου ἀπὸ Γαλαλ ἐπὶ τὸν Κλαυθμῶνα καὶ ἐπὶ Βαιθηλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ισραηλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἀνεβίβασα ὑμᾶς ἐξ Αἰγύπτου καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς

πατράσιν ὑμῶν καὶ εἶπα οὐ διασκεδάσω τὴν διαθήκην μου
τὴν μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα **2** καὶ ὑμεῖς οὐ διαθήσεσθε
διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις εἰς τὴν γῆν ταύτην οὐδὲ
τοῖς θεοῖς αὐτῶν προσκυνήσετε ἀλλὰ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν
συντρίψετε καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν καθελεῖτε καὶ
οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου ὅτι ταῦτα ἐποιήσατε
3 ἀγῶν εἶπον οὐ μὴ ἐξαρῶ αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν
καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς συνοχάς καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν ἔσονται
ὑμῖν εἰς σκάνδαλον **4** καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησεν ὁ ἄγγελος
κυρίου τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραηλ
καὶ ἐπῆραν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν **5** καὶ
ἐπυνόμασαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Κλαυθμῶνες
καὶ ἐθυσίασαν ἐκεῖ τῷ κυρίῳ **6** καὶ ἐξαπέστειλεν Ἰησοῦς
τὸν λαόν καὶ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ
κατακληρονομησαὶ τὴν γῆν **7** καὶ ἐδούλευσεν ὁ λαὸς τῷ
κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας
τῶν πρεσβυτέρων ὅσοι ἐμακροήμερευσαν μετὰ Ἰησοῦ
ὅσοι ἔγνωσαν πᾶν τὸ ἔργον κυρίου τὸ μέγα ὃ ἐποίησεν ἐν
τῷ Ἰσραηλ **8** καὶ ἐτελεύτησεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη δοῦλος
κυρίου υἱὸς ἑκατὸν δέκα ἐτῶν **9** καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ὀρίῳ
τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν Θαμναθαρες ἐν ὄρει Εφραιμ
ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους Γαας **10** καὶ γε πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη
προσετέθησαν πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ ἀνέστη γενεὰ
ἐτέρα μετ' αὐτοὺς οἱ οὐκ ἔγνωσαν τὸν κύριον καὶ γε τὸ
ἔργον ὃ ἐποίησεν ἐν τῷ Ἰσραηλ **11** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραηλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς
Βααλιμ **12** καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον τὸν θεὸν τῶν
πατέρων αὐτῶν τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου
καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω θεῶν ἐτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν

ἐθνῶν τῶν περικύκλω αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς
καὶ παρώργισαν τὸν κύριον **13** καὶ ἐγκατέλιπον αὐτὸν καὶ
ἐλάτρευσαν τῷ Βααλ καὶ ταῖς Ἀστάρταις **14** καὶ ὠργίσθη
θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς
χεῖρας προνομευόντων καὶ κατεπρονόμεισαν αὐτούς καὶ
ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χερσὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κυκλόθεν
καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἕτι ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν **15** ἐν πᾶσιν οἷς ἐξεπορεύοντο καὶ χεῖρ
κυρίου ἦν ἐπ' αὐτοὺς εἰς κακά καθὼς ἐλάλησεν κύριος
καὶ καθὼς ὤμοσεν κύριος αὐτοῖς καὶ ἐξέθλιψεν αὐτοὺς
σφόδρα **16** καὶ ἤγειρεν κύριος κριτὰς καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς
κύριος ἐκ χειρὸς τῶν προνομευόντων αὐτούς **17** καὶ γε
τῶν κριτῶν οὐχ ὑπήκουσαν ὅτι ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω
θεῶν ἐτέρων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐξέκλιναν
ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐπορεύθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν
τοῦ εἰσακούειν τῶν λόγων κυρίου οὐκ ἐποίησαν οὕτως
18 καὶ ὅτι ἤγειρεν κύριος κριτὰς αὐτοῖς καὶ ἦν κύριος
μετὰ τοῦ κριτοῦ καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν
αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ κριτοῦ ὅτι παρεκλήθη
κύριος ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἀπὸ προσώπου τῶν
πολιορκούντων αὐτοὺς καὶ ἐκθλιβόντων αὐτούς **19** καὶ
ἐγένετο ὡς ἀπέθνησκεν ὁ κριτὴς καὶ ἀπέστρεψαν καὶ
πάλιν διέφθειραν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν πορεύεσθαι
ὀπίσω θεῶν ἐτέρων λατρεύειν αὐτοῖς καὶ προσκυνεῖν
αὐτοῖς οὐκ ἀπέρριψαν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν καὶ τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν τὰς σκληράς **20** καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν
τῷ Ἰσραηλ καὶ εἶπεν ἀνθ' ὧν ὅσα ἐγκατέλιπον τὸ ἔθνος
τοῦτο τὴν διαθήκην μου ἣν ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν
αὐτῶν καὶ οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς μου **21** καὶ γε

ἐγὼ οὐ προσθήσω τοῦ ἐξᾶραι ἄνδρα ἐκ προσώπου αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἔθνων ὧν κατέλιπεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη ἐν τῇ γῆ καὶ ἀφῆκεν **22** τοῦ πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ εἰ φυλάσσονται τὴν ὁδὸν κυρίου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ ὃν τρόπον ἐφύλαξαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οὐ **23** καὶ ἀφῆκεν κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα τοῦ μὴ ἐξᾶραι αὐτὰ τὸ τάχος καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὰ ἐν χειρὶ Ἰησοῦ

3 καὶ ταῦτα τὰ ἔθνη ἃ ἀφῆκεν κύριος αὐτὰ ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ πάντας τοὺς μὴ ἐγνωκότας τοὺς πολέμους Χανααν **2** πλὴν διὰ τὰς γενεὰς υἱῶν Ἰσραὴλ τοῦ διδάξαι αὐτοὺς πόλεμον πλὴν οἱ ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν αὐτὰ **3** τὰς πέντε σατραπείας τῶν ἀλλοφύλων καὶ πάντα τὸν Χανααῖον καὶ τὸν Σιδώνιον καὶ τὸν Ευαῖον τὸν κατοικοῦντα τὸν Λίβανον ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Αερμων ἕως Λαβωεμαθ **4** καὶ ἐγένετο ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ γινῶναι εἰ ἀκούσονται τὰς ἐντολὰς κυρίου ἅς ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ **5** καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατώκησαν ἐν μέσῳ τοῦ Χανααῖου καὶ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Αμορραίου καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Ευαίου καὶ τοῦ Ιεβουσαίου **6** καὶ ἔλαβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν **7** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου καὶ ἐπελάθοντο κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλιμ καὶ τοῖς ἄλσεσιν **8** καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Χουσαρσαθαιμ βασιλέως Συρίας ποταμῶν καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Χουσαρσαθαιμ ἔτη ὀκτώ **9** καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον καὶ ἤγειρεν κύριος σωτῆρα τῷ Ἰσραὴλ

καὶ ἔσωσεν αὐτούς τὸν Γοθονιηλ υἱὸν Κενεζ ἀδελφοῦ
Χαλεβ τὸν νεώτερον ὑπὲρ αὐτόν 10 καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν
πνεῦμα κυρίου καὶ ἔκρινεν τὸν Ἰσραηλ καὶ ἐξῆλθεν εἰς
πόλεμον πρὸς Χουσαρσαθαιμ καὶ παρέδωκεν κύριος ἐν
χειρὶ αὐτοῦ τὸν Χουσαρσαθαιμ βασιλέα Συρίας ποταμῶν
καὶ ἐκραταιώθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Χουσαρσαθαιμ 11 καὶ
ἠσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ ἀπέθανεν Γοθονιηλ
υἱὸς Κενεζ 12 καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ποιῆσαι
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐνίσχυσεν κύριος τὸν
Εγλωμ βασιλέα Μωαβ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ διὰ τὸ πεποιηκέναι
αὐτούς τὸ πονηρὸν ἔναντι κυρίου 13 καὶ συνήγαγεν
πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς υἱοὺς Αμμων καὶ Αμαληκ καὶ
ἐπορεύθη καὶ ἐπάταξεν τὸν Ἰσραηλ καὶ ἐκληρονόμησεν
τὴν πόλιν τῶν φοινίκων 14 καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραηλ τῷ Εγλωμ βασιλεῖ Μωαβ ἔτη δέκα ὀκτώ 15
καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς κύριον καὶ ἤγειρεν
αὐτοῖς σωτήρα τὸν Αωδ υἱὸν Γηρα υἱὸν τοῦ Ἰεμενι ἄνδρα
ἀμφοτεροδέξιον καὶ ἐξαπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ δῶρα ἐν
χειρὶ αὐτοῦ τῷ Εγλωμ βασιλεῖ Μωαβ 16 καὶ ἐποίησεν
ἑαυτῷ Αωδ μάχαιραν δίστομον σπιθαμῆς τὸ μήκος αὐτῆς
καὶ περιεζώσατο αὐτὴν ὑπὸ τὸν μανδύαν ἐπὶ τὸν μηρὸν
τὸν δεξιὸν αὐτοῦ 17 καὶ ἐπορεύθη καὶ προσήνεγκεν
τὰ δῶρα τῷ Εγλωμ βασιλεῖ Μωαβ καὶ Εγλωμ ἀνὴρ
ἀστεῖος σφόδρα 18 καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσεν Αωδ
προσφέρων τὰ δῶρα καὶ ἐξαπέστειλεν τοὺς φέροντας
τὰ δῶρα 19 καὶ αὐτὸς ὑπέστρεψεν ἀπὸ τῶν γλυπτῶν
τῶν μετὰ τῆς Γαλγαλ καὶ εἶπεν Αωδ λόγος μοι κρύφιος
πρὸς σέ βασιλεῦ καὶ εἶπεν Εγλωμ πρὸς αὐτόν σιώπα καὶ
ἐξαπέστειλεν ἄφ' ἑαυτοῦ πάντας τοὺς ἐφεστῶτας ἐπ'

αυτόν 20 καὶ Ἀωδ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν τῷ ὑπερώῳ τῷ θερινῷ τῷ ἑαυτοῦ μονώτατος καὶ εἶπεν Ἀωδ λόγος θεοῦ μοι πρὸς σέ βασιλεῦ καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου Ἐγλωμ ἐγγὺς αὐτοῦ 21 καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀναστῆναι αὐτόν καὶ ἐξέτεινεν Ἀωδ τὴν χεῖρα τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν τὴν μάχαιραν ἐπάνωθεν τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ 22 καὶ ἐπεισήνεγκεν καὶ γε τὴν λαβὴν ὀπίσω τῆς φλογός καὶ ἀπέκλεισεν τὸ στέαρ κατὰ τῆς φλογός ὅτι οὐκ ἐξέσπασεν τὴν μάχαιραν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν Ἀωδ τὴν προστάδα 23 καὶ ἐξῆλθεν τοὺς διατεταγμένους καὶ ἀπέκλεισεν τὰς θύρας τοῦ ὑπερώου κατ' αὐτοῦ καὶ ἐσφίνωσεν 24 καὶ αὐτὸς ἐξῆλθεν καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ εἰσῆλθον καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ ὑπερώου ἐσφηνωμέναι καὶ εἶπαν μήποτε ἀποκενοῖ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν τῷ ταμιεῖῳ τῷ θερινῷ 25 καὶ ὑπέμειναν ἕως ἡσχύνοντο καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὁ ἀνοίγων τὰς θύρας τοῦ ὑπερώου καὶ ἔλαβον τὴν κλεῖδα καὶ ἤνοιξαν καὶ ἰδοὺ ὁ κύριος αὐτῶν πεπτωκὼς ἐπὶ τὴν γῆν τεθνηκὼς 26 καὶ Ἀωδ διεσώθη ἕως ἐθορυβοῦντο καὶ οὐκ ἦν ὁ προσνοῶν αὐτῷ καὶ αὐτὸς παρῆλθεν τὰ γλυπτὰ καὶ διεσώθη εἰς Σετιρωθα 27 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθεν Ἀωδ εἰς γῆν Ἰσραηλ καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ κατέβησαν σὺν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ αὐτὸς ἔμπροσθεν αὐτῶν 28 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς κατὰβητε ὀπίσω μου ὅτι παρέδωκεν κύριος ὁ θεὸς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν τὴν Μωαβ ἐν χειρὶ ἡμῶν καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ προκατελάβοντο τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τῆς Μωαβ καὶ οὐκ ἀφήκεν ἄνδρα διαβῆναι 29

καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωαβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡσεὶ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν πᾶν λιπαρὸν καὶ πάντα ἄνδρα δυνάμεως καὶ οὐ διεσώθη ἀνὴρ **30** καὶ ἐνετράπη Μωαβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ χεῖρα Ἰσραηλ καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ ἔκρινεν αὐτοὺς Αὼδ ἕως οὗ ἀπέθανεν **31** καὶ μετ' αὐτὸν ἀνέστη Σαμεγαρ υἱὸς Διναχ καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἄλλοφύλους εἰς ἑξακοσίους ἄνδρας ἐν τῷ ἀροτρόποδι τῶν βοῶν καὶ ἔσωσεν καὶ γε αὐτὸς τὸν Ἰσραηλ

4 καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ Αὼδ ἀπέθανεν **2** καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ Ἰαβιν βασιλέως Χανααν ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ασωρ καὶ ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ Σισαρα καὶ αὐτὸς κατῴκει ἐν Αρισωθ τῶν ἐθνῶν **3** καὶ ἐκέκραζαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς κύριον ὅτι ἐννακόσια ἄρματα σιδηρᾶ ἦν αὐτῷ καὶ αὐτὸς ἔθλιψεν τὸν Ἰσραηλ κατὰ κράτος εἴκοσι ἔτη **4** καὶ Δεββωρα γυνὴ προφῆτις γυνὴ Λαφιδωθ αὐτὴ ἔκρινεν τὸν Ἰσραηλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ **5** καὶ αὐτὴ ἐκάθητο ὑπὸ φοίνικα Δεββωρα ἀνὰ μέσον τῆς Ραμα καὶ ἀνὰ μέσον τῆς Βαιθηλ ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ ἀνέβαινον πρὸς αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ εἰς κρίσιν **6** καὶ ἀπέστειλεν Δεββωρα καὶ ἐκάλεσεν τὸν Βαρακ υἱὸν Αβινεεμ ἐκ Καδης Νεφθαλι καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν οὐχὶ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ σοὶ καὶ ἀπελεύση εἰς ὄρος Θαβωρ καὶ λήμψη μετὰ σεαυτοῦ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλι καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαβουλων **7** καὶ ἐπάξω πρὸς σὲ εἰς τὸν χειμάρρουν Κισων τὸν Σισαρα ἄρχοντα τῆς δυνάμεως Ἰαβιν καὶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ καὶ παραδώσω αὐτὸν εἰς τὰς χεῖράς σου **8** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Βαρακ ἔὰν πορευθῆς μετ' ἐμοῦ πορεύσομαι

καὶ ἐὰν μὴ πορευθῆς οὐ πορεύσομαι ὅτι οὐκ οἶδα τὴν
ἡμέραν ἐν ἧ εὐδοοῖ τὸν ἄγγελον κύριος μετ' ἐμοῦ **9** καὶ
εἶπεν πορευομένη πορεύσομαι μετὰ σοῦ πλήν γίνωσκε
ὅτι οὐκ ἔσται τὸ προτέρημά σου ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἣν σὺ
πορεύῃ ὅτι ἐν χειρὶ γυναικὸς ἀποδώσεται κύριος τὸν
Σισαρα καὶ ἀνέστη Δεββωρα καὶ ἐπορεύθη μετὰ Βαρακ
ἐκ Καδης **10** καὶ ἐβόησεν Βαρακ τὸν Ζαβουλων καὶ τὸν
Νεφθαλι ἐκ Καδης καὶ ἀνέβησαν κατὰ πόδας αὐτοῦ δέκα
χιλιάδες ἀνδρῶν καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ Δεββωρα **11** καὶ
Χαβερ ὁ Κιναῖος ἐχωρίσθη ἀπὸ Καινα ἀπὸ τῶν υἱῶν
Ιωβαβ γαμβροῦ Μωυσῆ καὶ ἔπηξεν τὴν σκηνὴν αὐτοῦ
ἕως δρυὸς πλεονεκτούντων ἢ ἐστὶν ἐχόμενα Κεδες **12**
καὶ ἀνηγγέλη Σισαρα ὅτι ἀνέβη Βαρακ υἱὸς Αβινεεμ εἰς
ὄρος Θαβωρ **13** καὶ ἐκάλεσεν Σισαρα πάντα τὰ ἄρματα
αὐτοῦ ἐννακόσια ἄρματα σιδηρᾶ καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν
μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Αρισωθ τῶν ἐθνῶν εἰς τὸν χειμάρρουν
Κισων **14** καὶ εἶπεν Δεββωρα πρὸς Βαρακ ἀνάστηθι ὅτι
αὕτη ἡ ἡμέρα ἐν ἧ παρέδωκεν κύριος τὸν Σισαρα ἐν
τῇ χειρὶ σου ὅτι κύριος ἐξελεύσεται ἔμπροσθέν σου καὶ
κατέβη Βαρακ ἀπὸ τοῦ ὄρους Θαβωρ καὶ δέκα χιλιάδες
ἀνδρῶν ὀπίσω αὐτοῦ **15** καὶ ἐξέστησεν κύριος τὸν Σισαρα
καὶ πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν
αὐτοῦ ἐν στόματι ῥομφαίας ἐνώπιον Βαρακ καὶ κατέβη
Σισαρα ἐπάνωθεν τοῦ ἄρματος αὐτοῦ καὶ ἔφυγεν τοῖς
ποσὶν αὐτοῦ **16** καὶ Βαρακ διώκων ὀπίσω τῶν ἀρμάτων
καὶ ὀπίσω τῆς παρεμβολῆς ἕως Αρισωθ τῶν ἐθνῶν καὶ
ἔπεσεν πᾶσα παρεμβολὴ Σισαρα ἐν στόματι ῥομφαίας οὐ
κατελείφθη ἕως ἐνός **17** καὶ Σισαρα ἔφυγεν τοῖς ποσὶν
αὐτοῦ εἰς σκηνὴν Ιαηλ γυναικὸς Χαβερ ἐταίρου τοῦ

Κιναίου ὅτι εἰρήνη ἦν ἀνά μέσον Ιαβιν βασιλέως Ασωρ
καὶ ἀνά μέσον οἴκου Χαβερ τοῦ Κιναίου **18** καὶ ἐξῆλθεν
Ιαηλ εἰς συνάντησιν Σισαρα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔκκλινον
κύριέ μου ἔκκλινον πρὸς με μὴ φοβοῦ καὶ ἐξέκλινεν πρὸς
αὐτὴν εἰς τὴν σκηνὴν καὶ περιέβαλεν αὐτὸν ἐπιβολαίῳ
19 καὶ εἶπεν Σισαρα πρὸς αὐτὴν πότισόν με δὴ μικρὸν
ὔδωρ ὅτι ἐδίψησα καὶ ἠνοιξεν τὸν ἀσκὸν τοῦ γάλακτος
καὶ ἐπότισεν αὐτὸν καὶ περιέβαλεν αὐτόν **20** καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτὴν Σισαρα στήθι δὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς
καὶ ἔσται ἐὰν ἀνὴρ ἔλθῃ πρὸς σὲ καὶ ἐρωτήσῃ σε καὶ εἴπῃ
εἰ ἔστιν ὧδε ἀνὴρ καὶ ἐρεῖς οὐκ ἔστιν **21** καὶ ἔλαβεν Ιαηλ
γυνὴ Χαβερ τὸν πάσσαλον τῆς σκηνῆς καὶ ἔθηκεν τὴν
σφῦραν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτὸν ἐν
κρυφῇ καὶ ἔπηξεν τὸν πάσσαλον ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ
καὶ διεξῆλθεν ἐν τῇ γῆ καὶ αὐτὸς ἐξεστῶς ἐσκοτώθη
καὶ ἀπέθανεν **22** καὶ ἰδοὺ Βαρακ διώκων τὸν Σισαρα καὶ
ἐξῆλθεν Ιαηλ εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ δεῦρο
καὶ δείξω σοι τὸν ἄνδρα ὃν σὺ ζητεῖς καὶ εἰσῆλθεν πρὸς
αὐτὴν καὶ ἰδοὺ Σισαρα ῥεριμμένος νεκρὸς καὶ ὁ πάσσαλος
ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ **23** καὶ ἐτρόπωσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ιαβιν βασιλέα Χανααν ἔμπροσθεν τῶν
υἱῶν Ἰσραηλ **24** καὶ ἐπορεύετο χεὶρ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ
πορευομένη καὶ σκληρονομένη ἐπὶ Ιαβιν βασιλέα Χανααν
ἕως οὗ ἐξωλέθρευσαν τὸν Ιαβιν βασιλέα Χανααν

5 καὶ ἦσαν Δεββωρα καὶ Βαρακ υἱὸς Αβινεεμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ λέγοντες **2** ἀπεκαλύφθη ἀποκάλυμμα ἐν Ἰσραηλ
ἐν τῷ ἐκουσιασθῆναι λαὸν εὐλογεῖτε κύριον **3** ἀκούσατε
βασιλεῖς καὶ ἐνωτίσασθε σατράπαι ἐγὼ εἶμι τῷ κυρίῳ ἐγὼ
εἶμι ἄσομαι ψαλῷ τῷ κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραηλ **4** κύριε ἐν τῇ

ἐξόδω σου ἐν Σηιρ ἐν τῷ ἀπαίρειν σε ἐξ ἀγροῦ Εδωμ γῆ
ἐσείσθη καὶ ὁ οὐρανὸς ἔσταξεν δρόσους καὶ αἱ νεφέλαι
ἔσταξαν ὕδωρ 5 ὄρη ἐσαλεύθησαν ἀπὸ προσώπου κυρίου
Ελωι τοῦτο Σινα ἀπὸ προσώπου κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ 6 ἐν
ἡμέραις Σαμεγαρ υἱοῦ Αναθ ἐν ἡμέραις Ιαηλ ἐξέλιπον
ὁδοὺς καὶ ἐπορεύθησαν ἀτραπούς ἐπορεύθησαν ὁδοὺς
διεστραμμένας 7 ἐξέλιπον δυνατοὶ ἐν Ἰσραηλ ἐξέλιπον
ἕως οὔ ἀναστῆ Δεββωρα ἕως οὔ ἀναστῆ μήτηρ ἐν Ἰσραηλ
8 ἐξελέξαντο θεοὺς καινοὺς τότε ἐπολέμησαν πόλεις
ἀρχόντων θυρεὸς ἐὰν ὀφθῆ καὶ λόγχη ἐν τεσσαράκοντα
χιλιάσιν ἐν Ἰσραηλ 9 ἡ καρδία μου εἰς τὰ διατεταγμένα
τῷ Ἰσραηλ οἱ ἐκουσιαζόμενοι ἐν λαῷ εὐλογεῖτε κύριον 10
ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ὄνου θηλείας μεσημβρίας καθήμενοι
ἐπὶ κριτηρίου καὶ πορευόμενοι ἐπὶ ὁδοὺς συνέδρων
ἐφ' ὁδῷ 11 διηγείσθε ἀπὸ φωνῆς ἀνακρουομένων ἀνὰ
μέσον ὕδρευομένων ἐκεῖ δώσουσιν δικαιοσύνας κυρίῳ
δικαιοσύνας αὐξήσον ἐν Ἰσραηλ τότε κατέβη εἰς τὰς
πόλεις λαὸς κυρίου 12 ἐξεγείρου ἐξεγείρου Δεββωρα
ἐξεγείρου ἐξεγείρου λάλησον ὠδὴν ἀνάστα Βαρακ καὶ
αἰχμαλώτισον αἰχμαλωσίαν σου υἱὸς Αβινεεμ 13 τότε
κατέβη κατάλειμμα τοῖς ἰσχυροῖς λαὸς κυρίου κατέβη
αὐτῷ ἐν τοῖς κραταιοῖς 14 ἐξ ἑμοῦ Εφραιμ ἐξερρίζωσεν
αὐτοὺς ἐν τῷ Αμαληκ ὀπίσω σου Βενιαμιν ἐν τοῖς λαοῖς
σου ἐν ἑμοὶ Μαχιρ κατέβησαν ἐξερευνῶντες καὶ ἀπὸ
Ζαβουλων ἔλκοντες ἐν ῥάβδῳ διηγήσεως γραμματέως 15
καὶ ἀρχηγοὶ ἐν Ἰσσαχαρ μετὰ Δεββωρας καὶ Βαρακ οὕτως
Βαρακ ἐν κοιλάσιν ἀπέστειλεν ἐν ποσὶν αὐτοῦ εἰς τὰς
μερίδας Ρουβην μεγάλοι ἐξικνούμενοι καρδίαν 16 εἰς τί
ἐκάθισαν ἀνὰ μέσον τῆς διγομίας τοῦ ἀκοῦσαι συρισμοῦ

ἀγγέλων εἰς διαιρέσεις Ρουβην μεγάλοι ἐξετασμοὶ καρδίας
17 Γαλααδ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐσκήνωσεν καὶ
Δαν εἰς τί παροικεῖ πλοίοις Ἀσηρ ἐκάθισεν παραλίαν
θαλασσῶν καὶ ἐπὶ διεξόδοις αὐτοῦ σκηνώσει 18 Ζαβουλων
λαὸς ὠνείδισεν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον καὶ Νεφθαλι
ἐπὶ ὕψη ἀγροῦ 19 ἦλθον αὐτῶν βασιλεῖς παρετάξαντο
τότε ἐπολέμησαν βασιλεῖς Χανααν ἐν Θανααχ ἐπὶ ὕδατι
Μεγεδδω δῶρον ἀργυρίου οὐκ ἔλαβον 20 ἐξ οὐρανοῦ
παρατάξαντο οἱ ἀστέρες ἐκ τριβῶν αὐτῶν παρετάξαντο
μετὰ Σισαρα 21 χειμάρρους Κισων ἐξέσυρεν αὐτούς
χειμάρρους ἀρχαίων χειμάρρους Κισων καταπατήσει
αὐτὸν ψυχὴ μου δυνατὴ 22 τότε ἐνεποδίσθησαν πτέρναι
ἵππου σπουδῆ ἔσπευσαν ἰσχυροὶ αὐτοῦ 23 καταρᾶσθε
Μηρωζ εἶπεν ἄγγελος κυρίου καταρᾶσθε ἐπικατάρατος πᾶς
ὁ κατοικῶν αὐτήν ὅτι οὐκ ἦλθοσαν εἰς βοήθειαν κυρίου
εἰς βοήθειαν ἐν δυνατοῖς 24 εὐλογηθεῖ ἐν γυναιξίν
Ἰαηλ γυνὴ Χαβερ τοῦ Κιναίου ἀπὸ γυναικῶν ἐν σκηναῖς
εὐλογηθεῖ 25 ὕδωρ ἤτησεν γάλα ἔδωκεν ἐν λεκάνῃ
ὑπερεχόντων προσήνεγκεν βούτυρον 26 χεῖρα αὐτῆς
ἀριστερὰν εἰς πάσσαλον ἐξέτεινεν καὶ δεξιὰν αὐτῆς εἰς
σφῦραν κοπιώντων καὶ ἐσφυροκόπησεν Σισαρα διήλωσεν
κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν διήλωσεν κρόταφον αὐτοῦ
27 ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς κατεκυλίσθη ἔπεσεν
καὶ ἐκοιμήθη ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς κατακλιθεὶς
ἔπεσεν καθὼς κατεκλίθη ἐκεῖ ἔπεσεν ἐξοδευθεὶς 28 διὰ τῆς
θυρίδος παρέκυψεν μήτηρ Σισαρα ἐκτὸς τοῦ τοξικοῦ διότι
ἤσχυνθη ἄρμα αὐτοῦ διότι ἐχρόνισαν πόδες ἀρμάτων
αὐτοῦ 29 αἱ σοφαὶ ἄρχουσαι αὐτῆς ἀπεκρίθησαν πρὸς
αὐτήν καὶ αὐτὴ ἀπέστρεψεν λόγους αὐτῆς ἑαυτῇ 30

οὐχ εὐρήσουσιν αὐτὸν διαμερίζοντα σκῦλα οἰκτίρμων
οἰκτιρήσει εἰς κεφαλὴν ἀνδρός σκῦλα βαμμάτων τῷ
Σισαρα σκῦλα βαμμάτων ποικιλίας βάμματα ποικιλτῶν
αὐτά τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ σκῦλα 31 οὕτως ἀπόλοινο
πάντες οἱ ἐχθροί σου κύριε καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν
ὡς ἔξοδος ἡλίου ἐν δυνάμει αὐτοῦ καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ
τεσσαράκοντα ἔτη

6 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου
καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ Μαδιαμ ἑπτὰ ἔτη 2 καὶ
ἴσχυσεν χεὶρ Μαδιαμ ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ
υἱοὶ Ἰσραηλ ἀπὸ προσώπου Μαδιαμ τὰς τρυμαλιὰς τὰς ἐν
τοῖς ὄρεσιν καὶ τὰ σπήλαια καὶ τὰ κρεμαστά 3 καὶ ἐγένετο
ἐὰν ἔσπειραν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ ἀνέβαιναν Μαδιαμ καὶ
Αμαληκ καὶ οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν συνανέβαινον αὐτοῖς 4 καὶ
παρενέβαλον εἰς αὐτοὺς καὶ κατέφθειραν τοὺς καρπούς
αὐτῶν ἕως ἔλθειν εἰς Γάζαν καὶ οὐ κατέλιπον ὑπόστασιν
ζωῆς ἐν τῇ γῆ Ἰσραηλ οὐδὲ ἐν τοῖς ποιμνίοις ταῦρον καὶ
ὄνον 5 ὅτι αὐτοὶ καὶ αἱ κτήσεις αὐτῶν ἀνέβαινον καὶ
αἱ σκηναὶ αὐτῶν παρεγίνοντο καθὼς ἀκρίς εἰς πλῆθος
καὶ αὐτοῖς καὶ τοῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμὸς καὶ
ἤρχοντο εἰς τὴν γῆν Ἰσραηλ καὶ διέφθειρον αὐτήν 6 καὶ
ἐπτώχευσεν Ἰσραηλ σφόδρα ἀπὸ προσώπου Μαδιαμ καὶ
ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς κύριον 7 ἀπὸ προσώπου
Μαδιαμ 8 καὶ ἐξαπέστειλεν κύριος ἄνδρα προφήτην
πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ εἶπεν αὐτοῖς τάδε λέγει
κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἐγὼ εἶμι ὃς ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου καὶ ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐξ οἴκου δουλείας ὑμῶν 9
καὶ ἐρρυσάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Αἰγύπτου καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν θλιβόντων ὑμᾶς καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκ

προσώπου ὑμῶν καὶ ἔδωκα ὑμῖν τὴν γῆν αὐτῶν **10** καὶ εἶπα ὑμῖν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν οὐ φοβηθήσεσθε τοὺς θεοὺς τοῦ Αμορραίου ἐν οἷς ὑμεῖς καθήσεσθε ἐν τῇ γῆ αὐτῶν καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου **11** καὶ ἦλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν τερέμινθον τὴν ἐν Εφραθα τὴν Ἰωας πατρὸς τοῦ Εσδρι καὶ Γεδεων υἱὸς αὐτοῦ ῥαβδίζων σῖτον ἐν ληνῶ εἰς ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ Μαδιαμ **12** καὶ ὤφθη αὐτῶ ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος μετὰ σοῦ ἰσχυρὸς τῶν δυνάμεων **13** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Γεδεων ἐν ἐμοί κύριέ μου καὶ εἰ ἔστιν κύριος μεθ' ἡμῶν εἰς τί εὔρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα καὶ ποῦ ἔστιν πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ διηγήσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν λέγοντες μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς κύριος καὶ νῦν ἐξέρριψεν ἡμᾶς καὶ ἔδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιαμ **14** καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν πορεύου ἐν ἰσχύι σου ταύτη καὶ σώσεις τὸν Ἰσραηλ ἐκ χειρὸς Μαδιαμ ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε **15** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Γεδεων ἐν ἐμοί κύριέ μου ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραηλ ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ἠσθένησεν ἐν Μανασση καὶ ἐγὼ εἶμι ὁ μικρότερος ἐν οἴκῳ πατρός μου **16** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος κυρίου κύριος ἔσται μετὰ σοῦ καὶ πατάξεις τὴν Μαδιαμ ὡσεὶ ἄνδρα ἓνα **17** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Γεδεων εἰ δὲ εὔρον ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὃ τι ἐλάλησας μετ' ἐμοῦ **18** μὴ χωρισθῆς ἐντεῦθεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ καὶ ἐξοίσω τὴν θυσίαν καὶ θήσω ἐνώπιόν σου καὶ εἶπεν ἐγὼ εἶμι καθίωμα ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε **19** καὶ Γεδεων εἰσῆλθεν καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν καὶ οἰφι ἀλεύρου ἄζυμα καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ καὶ

τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν τερέμινθον καὶ προσήγγισεν 20 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ λαβὲ τὰ κρέα καὶ τὰ ἄζυμα καὶ θὲς πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε καὶ ἐποίησεν οὕτως 21 καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ράβδου τῆς ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἦψατο τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἀζύμων καὶ ἀνέβη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας καὶ κατέφαγεν τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἐπορεύθη ἀπὸ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ 22 καὶ εἶδεν Γεδεων ὅτι ἄγγελος κυρίου οὗτός ἐστιν καὶ εἶπεν Γεδεων ἃ ἃ κύριέ μου κύριε ὅτι εἶδον ἄγγελον κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον 23 καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος εἰρήνη σοι μὴ φοβοῦ οὐ μὴ ἀποθάνῃς 24 καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεων θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ καὶ ἐπεκάλεσεν αὐτῷ εἰρήνη κυρίου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐν Εφραθα πατὴρ τοῦ Εσδρι 25 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος λαβὲ τὸν μόσχον τὸν ταῦρον ὅς ἐστιν τῷ πατρί σου καὶ μόσχον δεύτερον ἐπταετῆ καὶ καθελεῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ ὃ ἐστιν τῷ πατρί σου καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτὸ ὀλεθρεύσεις 26 καὶ οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐπὶ κορυφῇ τοῦ Μαουεκ τούτου ἐν τῇ παρατάξει καὶ λήμψη τὸν μόσχον τὸν δεύτερον καὶ ἀνοίσεις ὀλοκαύτωμα ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ἄλσους οὗ ἔξολεθρεύσεις 27 καὶ ἔλαβεν Γεδεων δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν δούλων ἑαυτοῦ καὶ ἐποίησεν ὃν τρόπον ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν κύριος καὶ ἐγενήθη ὡς ἐφοβήθη τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως τοῦ ποιῆσαι ἡμέρας καὶ ἐποίησεν νυκτός 28 καὶ ὥρθρισαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τὸ πρωὶ καὶ ἰδοὺ

καθήρητο τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ’ αὐτῷ ὠλέθρευτο καὶ εἶδαν τὸν μόσχον τὸν δεύτερον ὃν ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὠκοδομημένον 29 καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ τίς ἐποίησεν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐπεζήτησαν καὶ ἠρεύνησαν καὶ ἔγνωσαν ὅτι Γεδεων υἱὸς Ιωας ἐποίησεν τὸ ῥῆμα τοῦτο 30 καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ιωας ἐξένεγκε τὸν υἱόν σου καὶ ἀποθανέτω ὅτι καθεῖλεν τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ καὶ ὅτι ὠλέθρευσε τὸ ἄλσος τὸ ἐπ’ αὐτῷ 31 καὶ εἶπεν Ιωας τοῖς ἀνδράσιν πᾶσιν οἱ ἐπανέστησαν αὐτῷ μὴ ὑμεῖς νῦν δικάζεσθε ὑπὲρ τοῦ Βααλ ἢ ὑμεῖς σώσετε αὐτόν ὃς ἐὰν δικάσῃται αὐτῷ θανατωθήτω ἕως πρωῒ εἰ θεὸς ἐστὶν δικαζέσθω αὐτῷ ὅτι καθεῖλεν τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ 32 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ιαρβααλ λέγων δικασάσθω ἐν αὐτῷ ὁ Βααλ ὅτι κατηρέθη τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ 33 καὶ πᾶσα Μαδιαμ καὶ Αμαληκ καὶ υἱοὶ ἀνατολῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ παρενέβαλον ἐν κοιλάδι Εζερελ 34 καὶ πνεῦμα κυρίου ἐνεδυνάμωσεν τὸν Γεδεων καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ καὶ ἐφοβήθη Αβιεζερ ὀπίσω αὐτοῦ 35 καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλεν εἰς πάντα Μανασση καὶ ἐν Ασηρ καὶ ἐν Ζαβουλων καὶ Νεφθαλι καὶ ἀνέβη εἰς συνάντησιν αὐτῶν 36 καὶ εἶπεν Γεδεων πρὸς τὸν θεόν εἰ σὺ σώζεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ισραηλ καθὼς ἐλάλησας 37 ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὸν πόκον τοῦ ἐρίου ἐν τῇ ἄλωνι ἐὰν δρόσος γένηται ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία γνώσομαι ὅτι σώσεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ισραηλ καθὼς ἐλάλησας 38 καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ ὠρθρισεν τῇ ἐπαύριον καὶ ἐξεπίασεν τὸν πόκον καὶ ἔσταξεν δρόσος ἀπὸ τοῦ πόκου πλήρης λεκάνη ὕδατος 39 καὶ εἶπεν Γεδεων

πρὸς τὸν θεόν μὴ δὴ ὀργισθῆτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοί
καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ πειράσω δὲ καὶ γε ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ
πόκῳ καὶ γενέσθω ἡ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν γενηθήτω δρόσος **40** καὶ ἐποίησεν οὕτως
ὁ θεὸς ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν
πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη δρόσος

7 καὶ ὄρθρισεν Ἰαρθαλ αὐτός ἐστιν Γεδεων καὶ πᾶς ὁ
λαὸς μετ' αὐτοῦ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ πηγὴν Ἀραδ καὶ
παρεμβολὴ Μαδιαμ ἦν αὐτῷ ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ Γαβααθ
Ἀμωρα ἐν κοιλάδι **2** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Γεδεων πολὺς
ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ ὥστε μὴ παραδοῦναί με τὴν Μαδιαμ ἐν
χειρὶ αὐτῶν μήποτε καυχῆσεται Ἰσραηλ ἐπ' ἐμὲ λέγων ἡ
χείρ μου ἔσωσέν με **3** καὶ νῦν λάλησον δὴ ἐν ὧσιν τοῦ
λαοῦ λέγων τίς ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς ἐπιστρεφέτω
καὶ ἐκχωρεῖτω ἀπὸ ὄρους Γαλααδ καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ
τοῦ λαοῦ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ δέκα χιλιάδες
ὑπελείφθησαν **4** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Γεδεων ἔτι ὁ λαὸς
πολὺς κατένεγκον αὐτοὺς πρὸς τὸ ὕδωρ καὶ ἐκκαθαρῶ
σοι αὐτὸν ἐκεῖ καὶ ἔσται ὃν ἐὰν εἶπω πρὸς σέ οὔτος
πορεύσεται σὺν σοί αὐτὸς πορεύσεται σὺν σοί καὶ πᾶν
ὃν ἐὰν εἶπω πρὸς σέ οὔτος οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ
αὐτὸς οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ **5** καὶ κατήνεγκεν τὸν
λαὸν πρὸς τὸ ὕδωρ καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Γεδεων πᾶς
ὃς ἂν λάψῃ τῆ γλώσση αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ὡς ἐὰν
λάψῃ ὁ κύων στήσεις αὐτὸν κατὰ μόνας καὶ πᾶς ὃς
ἐὰν κλίνῃ ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ πιεῖν **6** καὶ ἐγένετο ὁ
ἀριθμὸς τῶν λαψάντων ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς τὸ στόμα
αὐτῶν τριακόσιοι ἄνδρες καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ
λαοῦ ἔκλιναν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῶν πιεῖν ὕδωρ **7** καὶ

εἶπεν κύριος πρὸς Γεδεων ἐν τοῖς τριακοσίοις ἀνδράσιν τοῖς λάψασιν σώσω ὑμᾶς καὶ δώσω τὴν Μαδιαμ ἐν χειρὶ σου καὶ πᾶς ὁ λαὸς πορεύσονται ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **8** καὶ ἔλαβον τὸν ἐπισιτισμὸν τοῦ λαοῦ ἐν χειρὶ αὐτῶν καὶ τὰς κερατῖνας αὐτῶν καὶ τὸν πάντα ἄνδρα Ἰσραηλ ἐξαπέστειλεν ἄνδρα εἰς σκηνὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς τριακοσίους ἄνδρας κατίσχυσεν καὶ ἡ παρεμβολὴ Μαδιαμ ἦσαν αὐτοῦ ὑποκάτω ἐν τῇ κοιλάδι **9** καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος ἀναστὰς κατάβηθι ἐν τῇ παρεμβολῇ ὅτι παρέδωκα αὐτὴν ἐν τῇ χειρὶ σου **10** καὶ εἰ φοβῆ σὺ καταβῆναι κατάβηθι σὺ καὶ Φαρα τὸ παιδάριόν σου εἰς τὴν παρεμβολὴν **11** καὶ ἀκούσῃ τί λαλήσουσιν καὶ μετὰ τοῦτο ἰσχύσουσιν αἱ χεῖρές σου καὶ καταβήσῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ κατέβη αὐτὸς καὶ Φαρα τὸ παιδάριον αὐτοῦ πρὸς ἀρχὴν τῶν πεντήκοντα οἱ ἦσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ **12** καὶ Μαδιαμ καὶ Αμαληκ καὶ πάντες υἱοὶ ἀνατολῶν βεβλημένοι ἐν τῇ κοιλάδι ὡσεὶ ἀκρις εἰς πλῆθος καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμὸς ἀλλὰ ἦσαν ὡς ἡ ἄμμος ἢ ἐπὶ χεῖλους τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος **13** καὶ ἦλθεν Γεδεων καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξηγούμενος τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐνύπνιον καὶ εἶπεν ἐνύπνιον ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην καὶ ἰδοὺ μαγὶς ἄρτου κριθίνου στρεφομένη ἐν τῇ παρεμβολῇ Μαδιαμ καὶ ἦλθεν ἕως τῆς σκηνῆς καὶ ἐπάταξεν αὐτήν καὶ ἔπεσεν καὶ ἀνέστρεψεν αὐτήν ἄνω καὶ ἔπεσεν ἡ σκηνή **14** καὶ ἀπεκρίθη ὁ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπεν οὐκ ἔστιν αὕτη εἰ μὴ ῥομφαία Γεδεων υἱοῦ Ἰωας ἀνδρὸς Ἰσραηλ παρέδωκεν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὴν Μαδιαμ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν **15** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Γεδεων τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἐνυπνίου καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ καὶ

προσεκύνησεν κυρίῳ καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὴν παρεμβολὴν
Ἰσραηλ καὶ εἶπεν ἀνάστητε ὅτι παρέδωκεν κύριος ἐν
χειρὶ ἡμῶν τὴν παρεμβολὴν Μαδιαμ **16** καὶ διεῖλεν τοὺς
τριακοσίους ἄνδρας εἰς τρεῖς ἀρχὰς καὶ ἔδωκεν κερατίνας
ἐν χειρὶ πάντων καὶ ὑδρίας κενὰς καὶ λαμπάδας ἐν ταῖς
ὑδρίαῖς **17** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἀπ' ἐμοῦ ὄψεσθε καὶ
οὕτως ποιήσετε καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰσπορεύομαι ἐν ἀρχῇ
τῆς παρεμβολῆς καὶ ἔσται καθὼς ἂν ποιήσω οὕτως
ποιήσετε **18** καὶ σαλπιῶ ἐν τῇ κερατίνῃ ἐγὼ καὶ πάντες
μετ' ἐμοῦ σαλπιεῖτε ἐν ταῖς κερατίναῖς κύκλω ὅλης τῆς
παραμβολῆς καὶ ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεων **19** καὶ
εἰσηλθεν Γεδεων καὶ οἱ ἑκατὸν ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν
ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς ἐν ἀρχῇ τῆς φυλακῆς μέσης καὶ
ἐγείροντες ἠγειραν τοὺς φυλάσσοντας καὶ ἐσάλπισαν ἐν
ταῖς κερατίναῖς καὶ ἐξετίναξαν τὰς ὑδρίας τὰς ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῶν **20** καὶ ἐσάλπισαν αἱ τρεῖς ἀρχαὶ ἐν ταῖς
κερατίναῖς καὶ συνέτριψαν τὰς ὑδρίας καὶ ἐκράτησαν ἐν
χερσὶν ἀριστεραῖς αὐτῶν τὰς λαμπάδας καὶ ἐν χερσὶν
δεξιαῖς αὐτῶν τὰς κερατίνας τοῦ σαλπίζειν καὶ ἀνέκραξαν
ρόμφαία τῷ κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεων **21** καὶ ἔστησαν ἀνήρ
ἐφ' ἑαυτῷ κύκλω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἔδραμεν πᾶσα ἡ
παραμβολὴ καὶ ἐσήμαναν καὶ ἔφυγαν **22** καὶ ἐσάλπισαν
ἐν ταῖς τριακοσίαις κερατίναῖς καὶ ἔθηκεν κύριος τὴν
ρόμφαίαν ἀνδρὸς ἐν τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐν πάσῃ τῇ
παραμβολῇ καὶ ἔφυγεν ἡ παρεμβολὴ ἕως Βηθσεεδτα
Γαραγαθα ἕως χείλους Αβωμεουλα ἐπὶ Ταβαθ **23** καὶ
ἐβόησαν ἀνήρ Ἰσραηλ ἀπὸ Νεφθαλι καὶ ἀπὸ Ἀσηρ καὶ
ἀπὸ παντὸς Μανασση καὶ ἐδίωξαν ὀπίσω Μαδιαμ **24** καὶ
ἀγγέλους ἀπέστειλεν Γεδεων ἐν παντὶ ὄρει Εφραιμ λέγων

κατάβητε εἰς συνάντησιν Μαδιαμ καὶ καταλάβετε ἑαυτοῖς τὸ ὕδωρ ἕως Βαιθηρα καὶ τὸν Ἰορδάνην καὶ ἐβόησεν πᾶς ἀνὴρ Εφραιμ καὶ προκατελάβοντο τὸ ὕδωρ ἕως Βαιθηρα καὶ τὸν Ἰορδάνην **25** καὶ συνέλαβον τοὺς ἄρχοντας Μαδιαμ καὶ τὸν Ωρηβ καὶ τὸν Ζηβ καὶ ἀπέκτειναν τὸν Ωρηβ ἐν Σουρ καὶ τὸν Ζηβ ἀπέκτειναν ἐν Ιακεφζηφ καὶ κατεδίωξαν Μαδιαμ καὶ τὴν κεφαλὴν Ωρηβ καὶ Ζηβ ἤνεγκαν πρὸς Γεδεων ἀπὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου

8 καὶ εἶπαν πρὸς Γεδεων ἀνὴρ Εφραιμ τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν τοῦ μὴ καλέσαι ἡμᾶς ὅτε ἐπορεύθης παρατάξασθαι ἐν Μαδιαμ καὶ διελέξαντο πρὸς αὐτὸν ἰσχυρῶς **2** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς τί ἐποίησα νῦν καθὼς ὑμεῖς ἢ οὐχὶ κρεῖσσον ἐπιφυλλίς Εφραιμ ἢ τρυγητὸς Αβιεζερ **3** ἐν χειρὶ ὑμῶν παρέδωκεν κύριος τοὺς ἄρχοντας Μαδιαμ τὸν Ωρηβ καὶ τὸν Ζηβ καὶ τί ἠδυνήθην ποιῆσαι ὡς ὑμεῖς τότε ἀνέθη τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ λαῷ λαῆσαι αὐτὸν τὸν λόγον τοῦτον **4** καὶ ἦλθεν Γεδεων ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην καὶ διέβη αὐτὸς καὶ οἱ τριακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ πεινῶντες καὶ διώκοντες **5** καὶ εἶπεν τοῖς ἀνδράσιν Σοκχωθ δότε δὴ ἄρτους εἰς τροφήν τῷ λαῷ τούτῳ τῷ ἐν ποσίν μου ὅτι ἐκλείπουσιν καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἶμι διώκων ὀπίσω τοῦ Ζεβεε καὶ Σελμανα βασιλέων Μαδιαμ **6** καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες Σοκχωθ μὴ χεῖρ Ζεβεε καὶ Σελμανα νῦν ἐν χειρὶ σου οὐ δώσομεν τῇ δυνάμει σου ἄρτους **7** καὶ εἶπεν Γεδεων διὰ τοῦτο ἐν τῷ δοῦναι κύριον τὸν Ζεβεε καὶ Σελμανα ἐν χειρὶ μου καὶ ἐγὼ ἀλοήσω τὰς σάρκας ὑμῶν ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου καὶ ἐν ταῖς αβαρκηνιν **8** καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Φανουηλ καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτούς ὡσαύτως καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Φανουηλ ὃν

τρόπον ἀπεκρίθησαν ἄνδρες Σοκχωθ **9** καὶ εἶπεν Γεδεων πρὸς ἄνδρας Φανουηλ ἐν ἐπιστροφῇ μου μετ' εἰρήνης τὸν πύργον τοῦτον κατασκάψω **10** καὶ Ζεβεε καὶ Σελμανα ἐν Καρκαρ καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῶν μετ' αὐτῶν ὡσεὶ δέκα πέντε χιλιάδες πάντες οἱ καταλελειμμένοι ἀπὸ πάσης παρεμβολῆς ἀλλοφύλων καὶ οἱ πεπτωκότες ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν σπωμένων ῥομφαίαν **11** καὶ ἀνέβη Γεδεων ὁδὸν τῶν σκηνοῦντων ἐν σκηναῖς ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς Ναβαι καὶ Ιεγεβαλ καὶ ἐπάταξεν τὴν παρεμβολὴν καὶ ἡ παρεμβολὴ ἦν πεποιθυῖα **12** καὶ ἔφυγον Ζεβεε καὶ Σελμανα καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐκράτησεν τοὺς δύο βασιλεῖς Μαδιαμ τὸν Ζεβεε καὶ τὸν Σελμανα καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν ἐξέστησεν **13** καὶ ἐπέστρεψεν Γεδεων υἱὸς Ιωας ἀπὸ τῆς παρατάξεως ἀπὸ ἐπάνωθεν τῆς παρατάξεως Ἀρες **14** καὶ συνέλαβεν παιδάριον ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν Σοκχωθ καὶ ἐπηρώτησεν αὐτόν καὶ ἔγραψεν πρὸς αὐτόν τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων Σοκχωθ καὶ τῶν πρεσβυτέρων αὐτῶν ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ ἄνδρας **15** καὶ παρεγένετο Γεδεων πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σοκχωθ καὶ εἶπεν ἰδοὺ Ζεβεε καὶ Σελμανα ἐν οἷς ὠνειδίσατέ με λέγοντες μὴ χεῖρ Ζεβεε καὶ Σελμανα νῦν ἐν χειρὶ σου ὅτι δώσομεν τοῖς ἀνδράσιν τοῖς ἐκλείπουσιν ἄρτους **16** καὶ ἔλαβεν τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου καὶ ταῖς βαρακηνιμ καὶ ἠλόησεν ἐν αὐτοῖς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως **17** καὶ τὸν πύργον Φανουηλ κατέστρεψεν καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως **18** καὶ εἶπεν πρὸς Ζεβεε καὶ Σελμανα ποῦ οἱ ἄνδρες οὓς ἀπεκτείνετε ἐν Θαβωρ καὶ εἶπαν ὡς σύ ὡς αὐτοὶ εἰς ὁμοίωμα υἱοῦ βασιλέως **19** καὶ εἶπεν Γεδεων ἀδελφοί μου καὶ υἱοὶ τῆς

μητρός μου ἦσαν ζῆ κύριος εἰ ἐζωογονήκειτε αὐτούς οὐκ ἂν ἀπέκτεινα ὑμᾶς 20 καὶ εἶπεν Ιεθερ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἀναστὰς ἀπόκτεινον αὐτούς καὶ οὐκ ἔσπασεν τὸ παιδάριον τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ὅτι ἐφοβήθη ὅτι ἔτι νεώτερος ἦν 21 καὶ εἶπεν Ζεβεε καὶ Σελμανα ἀνάστα σὺ καὶ συνάντησον ἡμῖν ὅτι ὡς ἀνδρὸς ἡ δύναμίς σου καὶ ἀνέστη Γεδεων καὶ ἀπέκτεινεν τὸν Ζεβεε καὶ τὸν Σελμανα καὶ ἔλαβεν τοὺς μηνίσκους τοὺς ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμήλων αὐτῶν 22 καὶ εἶπον ἀνὴρ Ἰσραηλ πρὸς Γεδεων κύριε ἄρξον ἡμῶν καὶ σὺ καὶ ὁ υἱός σου ὅτι σὺ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιαμ 23 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Γεδεων οὐκ ἄρξω ἐγὼ καὶ οὐκ ἄρξει ὁ υἱός μου ἐν ὑμῖν κύριος ἄρξει ὑμῶν 24 καὶ εἶπεν Γεδεων πρὸς αὐτοὺς αἰτήσομαι παρ' ὑμῶν αἴτημα καὶ δότε μοι ἀνήρ ἐνώτιον ἐκ σκύλων αὐτοῦ ὅτι ἐνώτια χρυσᾶ αὐτοῖς ὅτι Ἰσμαηλῖται ἦσαν 25 καὶ εἶπαν διδόντες δώσομεν καὶ ἀνέπτυξεν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἔβαλεν ἐκεῖ ἀνὴρ ἐνώτιον σκύλων αὐτοῦ 26 καὶ ἐγένετο ὁ σταθμὸς τῶν ἐνωτίων τῶν χρυσῶν ὧν ἤτησεν χίλιοι καὶ πεντακόσιοι χρυσοὶ πάρεξ τῶν μηνίσκων καὶ τῶν στραγγαλίδων καὶ τῶν ἱματίων καὶ πορφυρίδων τῶν ἐπὶ βασιλεῦσι Μαδιαμ καὶ ἐκτὸς τῶν περιθεμάτων ἃ ἦν ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμήλων αὐτῶν 27 καὶ ἐποίησεν αὐτὸ Γεδεων εἰς εφωθ καὶ ἔστησεν αὐτὸ ἐν πόλει αὐτοῦ Εφραθα καὶ ἐξεπόρνευσεν πᾶς Ἰσραηλ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ ἐγένετο τῷ Γεδεων καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ εἰς σκῶλον 28 καὶ συνεστάλη Μαδιαμ ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραηλ καὶ οὐ προσέθηκαν ἄραι κεφαλὴν αὐτῶν καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν ἡμέραις Γεδεων 29 καὶ ἐπορεύθη Ιεροβααλ υἱὸς Ἰωας καὶ ἐκάθισεν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ 30 καὶ τῷ

Γεδεων ἦσαν ἑβδομήκοντα υἱοὶ ἐκπεπορευμένοι ἐκ μηρῶν αὐτοῦ ὅτι γυναῖκες πολλαὶ ἦσαν αὐτῷ 31 καὶ παλλακὴ αὐτοῦ ἦν ἐν Συχεμ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ καὶ γε αὐτὴ υἷον καὶ ἔθηκεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αβιμελεχ 32 καὶ ἀπέθανεν Γεδεων υἱὸς Ιωας ἐν πόλει αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ Ιωας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Εφραθα Αβιεσδρι 33 καὶ ἐγένετο καθὼς ἀπέθανεν Γεδεων καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω τῶν Βααλιμ καὶ ἔθηκαν ἑαυτοῖς τῷ Βααλ διαθήκην τοῦ εἶναι αὐτοῖς αὐτὸν εἰς θεόν 34 καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ κυρίου τοῦ θεοῦ τοῦ ῥυσαμένου αὐτοὺς ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων αὐτοὺς κυκλόθεν 35 καὶ οὐκ ἐποίησαν ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου Ιεροβααλ αὐτός ἐστιν Γεδεων κατὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐποίησεν μετὰ Ἰσραηλ

9 καὶ ἐπορεύθη Αβιμελεχ υἱὸς Ιεροβααλ εἰς Συχεμ πρὸς ἀδελφοὺς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς πᾶσαν συγγένειαν οἴκου πατρὸς μητρὸς αὐτοῦ λέγων 2 λαλήσατε δὴ ἐν τοῖς ὤσιν πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχεμ τί τὸ ἀγαθὸν ὑμῖν κυριεῦσαι ὑμῶν ἑβδομήκοντα ἄνδρας πάντας υἱοὺς Ιεροβααλ ἢ κυριεύειν ὑμῶν ἄνδρα ἓνα καὶ μνήσθητε ὅτι ὅστον ὑμῶν καὶ σὰρξ ὑμῶν εἰμι 3 καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ οἱ ἀδελφοὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἐν τοῖς ὤσιν πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχεμ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ ἔκλινεν ἡ καρδία αὐτῶν ὀπίσω Αβιμελεχ ὅτι εἶπαν ἀδελφὸς ἡμῶν ἐστιν 4 καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἑβδομήκοντα ἀργυρίου ἐξ οἴκου Βααλβεριθ καὶ ἐμισθώσατο ἑαυτῷ Αβιμελεχ ἄνδρας κενοὺς καὶ δειλοὺς καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτοῦ 5 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Εφραθα καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς

ἀδελφούς αὐτοῦ υἱοὺς Ιεροβααλ ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον ἓνα καὶ κατελείφθη Ιωαθαν υἱὸς Ιεροβααλ ὁ νεώτερος ὅτι ἐκρύβη **6** καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Σικιμων καὶ πᾶς οἶκος Βηθμααλων καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Αβιμελεχ πρὸς τῇ βαλάνῳ τῇ εὐρετῇ τῆς στάσεως τῆς ἐν Σικιμοῖς **7** καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ιωαθαν καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔστη ἐπὶ κορυφὴν ὄρους Γαριζιν καὶ ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατέ μου ἄνδρες Σικιμων καὶ ἀκούσεται ὑμῶν ὁ θεός **8** πορευόμενα ἐπορεύθη τὰ ξύλα τοῦ χρῖσαι ἐφ' ἑαυτὰ βασιλέα καὶ εἶπον τῇ ἐλαίᾳ βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν **9** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἐλαία μὴ ἀπολείψασα τὴν πίστητά μου ἐν ἧ̄ δοξάσουσι τὸν θεὸν ἄνδρες πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων **10** καὶ εἶπον τὰ ξύλα τῇ συκῇ δεῦρο βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν **11** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ συκὴ μὴ ἀπολείψασα ἐγὼ τὴν γλυκύτητά μου καὶ τὰ γενήματά μου τὰ ἀγαθὰ πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων **12** καὶ εἶπαν τὰ ξύλα πρὸς τὴν ἄμπελον δεῦρο σὺ βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν **13** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἄμπελος μὴ ἀπολείψασα τὸν οἶνόν μου τὸν εὐφραίνοντα θεὸν καὶ ἀνθρώπους πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων **14** καὶ εἶπαν πάντα τὰ ξύλα τῇ ράμνῳ δεῦρο σὺ βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν **15** καὶ εἶπεν ἡ ράμνος πρὸς τὰ ξύλα εἰ ἐν ἀληθείᾳ χρίετε με ὑμεῖς τοῦ βασιλεύειν ἐφ' ὑμᾶς δεῦτε ὑπόστητε ἐν τῇ σκιᾷ μου καὶ εἰ μὴ ἐξέλθῃ πῦρ ἀπ' ἐμοῦ καὶ καταφάγη τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου **16** καὶ νῦν εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε καὶ ἐβασίλευσατε τὸν Αβιμελεχ καὶ εἰ ἀγαθωσύνην ἐποιήσατε μετὰ Ιεροβααλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ εἰ ὡς ἀνταπόδοσις χειρὸς αὐτοῦ

ἐποιήσατε αὐτῷ 17 ὡς παρετάξατο ὁ πατήρ μου ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἐξέριψεν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξ ἐναντίας καὶ ἐρρύσατο ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιαμ 18 καὶ ὑμεῖς ἐπανεστήτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου σήμερον καὶ ἀπεκτείνετε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον ἓνα καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν Αβιμελεχ υἱὸν παιδίσκης αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Σικιμων ὅτι ἀδελφὸς ὑμῶν ἐστίν 19 καὶ εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε μετὰ Ιεροβααλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εὐφρανθείητε ἐν Αβιμελεχ καὶ εὐφρανθείη καὶ γε αὐτὸς ἐφ' ὑμῖν 20 εἰ δὲ οὐ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ Αβιμελεχ καὶ φάγοι τοὺς ἄνδρας Σικιμων καὶ τὸν οἶκον Βηθμααλλων καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ ἀνδρῶν Σικιμων καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Βηθμααλλων καὶ καταφάγοι τὸν Αβιμελεχ 21 καὶ ἔφυγεν Ιωαθαν καὶ ἀπέδρα καὶ ἐπορεύθη ἕως Βαιηρ καὶ ὤκησεν ἐκεῖ ἀπὸ προσώπου Αβιμελεχ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 22 καὶ ἤρξεν Αβιμελεχ ἐπὶ Ἰσραηλ τρία ἔτη 23 καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀνὰ μέσον Αβιμελεχ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἀνδρῶν Σικιμων καὶ ἠθέτησαν ἄνδρες Σικιμων ἐν τῷ οἴκῳ Αβιμελεχ 24 τοῦ ἐπαγαγεῖν τὴν ἀδικίαν τῶν ἑβδομήκοντα υἱῶν Ιεροβααλ καὶ τὰ αἵματα αὐτῶν τοῦ θεῖναι ἐπὶ Αβιμελεχ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ὃς ἀπέκτεινεν αὐτούς καὶ ἐπὶ ἄνδρας Σικιμων ὅτι ἐνίσχυσαν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ 25 καὶ ἔθηκαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικιμων ἐνεδρεύοντας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ὀρέων καὶ διήρπαζον πάντα ὃς παρεπορεύετο ἐπ' αὐτούς ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Αβιμελεχ 26 καὶ ἦλθεν Γααλ υἱὸς Ιωβηλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ παρῆλθον ἐν Σικιμοῖς καὶ ἦλπισαν ἐν αὐτῷ οἱ ἄνδρες

Σικιμων 27 και ἐξῆλθον εἰς ἀγρὸν και ἐτρύγησαν τοὺς ἀμπελῶνας αὐτῶν και ἐπάτησαν και ἐποίησαν ελλουλιμ και εἰσήνεγκαν εἰς οἶκον θεοῦ αὐτῶν και ἔφαγον και ἔπιον και κατηράσαντο τὸν Αβιμελεχ 28 και εἶπεν Γααλ υἱὸς Ἰωβηλ τίς ἐστιν Αβιμελεχ και τίς ἐστιν υἱὸς Συχεμ ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ οὐχ υἱὸς Ἰεροβααλ και Ζεβουλ ἐπίσκοπος αὐτοῦ δοῦλος αὐτοῦ σὺν τοῖς ἀνδράσιν Εμμορ πατρὸς Συχεμ και τί ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ ἡμεῖς 29 και τίς δῶη τὸν λαὸν τοῦτον ἐν χειρὶ μου και μεταστήσω τὸν Αβιμελεχ και ἐρῶ πρὸς αὐτόν πληθύνον τὴν δύναμίν σου και ἔξελθε 30 και ἤκουσεν Ζεβουλ ἄρχων τῆς πόλεως τοὺς λόγους Γααλ υἱοῦ Ἰωβηλ και ὠργίσθη θυμῷ αὐτός 31 και ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Αβιμελεχ ἐν κρυφῇ λέγων ἰδοὺ Γααλ υἱὸς Ἰωβηλ και οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔρχονται εἰς Συχεμ και ἰδοὺ αὐτοὶ περικάθηται τὴν πόλιν ἐπὶ σέ 32 και νῦν ἀναστὰς νυκτὸς σὺ και ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ και ἐνέδρευσον ἐν τῷ ἀγρῷ 33 και ἔσται τὸ πρωὶ ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον ὀρθριεῖς και ἐκτενεῖς ἐπὶ τὴν πόλιν και ἰδοὺ αὐτὸς και ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐκπορεύονται πρὸς σέ και ποιήσεις αὐτῷ ὅσα ἂν εὕρη ἡ χεὶρ σου 34 και ἀνέστη Αβιμελεχ και πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ νυκτὸς και ἐνήδρευσαν ἐπὶ Συχεμ τέτρασιν ἀρχαῖς 35 και ἐξῆλθεν Γααλ υἱὸς Ἰωβηλ και ἔστη πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς πύλης τῆς πόλεως και ἀνέστη Αβιμελεχ και ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου 36 και εἶδεν Γααλ υἱὸς Ἰωβηλ τὸν λαὸν και εἶπεν πρὸς Ζεβουλ ἰδοὺ λαὸς καταβαίνει ἀπὸ κεφαλῶν τῶν ὀρέων και εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ζεβουλ τὴν σκιὰν τῶν ὀρέων σὺ βλέπεις ὡς ἄνδρας 37 και προσέθετο ἔτι Γααλ τοῦ λαλήσαι και εἶπεν ἰδοὺ λαὸς καταβαίνων κατὰ θάλασσαν ἀπὸ τοῦ

ἐχόμενα ὀμφαλοῦ τῆς γῆς καὶ ἀρχὴ ἑτέρα ἔρχεται διὰ ὁδοῦ
Ηλωνμαωνενιμ **38** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ζεβουλ καὶ ποῦ
ἐστὶν τὸ στόμα σου ὡς ἐλάλησας τίς ἐστὶν Αβιμελεχ ὅτι
δουλεύσομεν αὐτῷ μὴ οὐχὶ οὗτος ὁ λαὸς ὃν ἐξουδένωσας
ἔξελθε δὴ νῦν καὶ παράταξαι αὐτῷ **39** καὶ ἐξῆλθεν Γααλ
ἐνώπιον ἀνδρῶν Συχεμ καὶ παρετάξατο πρὸς Αβιμελεχ **40**
καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν Αβιμελεχ καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ καὶ ἔπεσαν τραυματῖαι πολλοὶ ἕως τῆς θύρας τῆς
πύλης **41** καὶ εἰσῆλθεν Αβιμελεχ ἐν Αρημα καὶ ἐξέβαλεν
Ζεβουλ τὸν Γααλ καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ μὴ οἰκεῖν
ἐν Συχεμ **42** καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ ἐξῆλθεν ὁ
λαὸς εἰς τὸν ἀγρόν καὶ ἀνήγγειλεν τῷ Αβιμελεχ **43** καὶ
ἔλαβεν τὸν λαὸν καὶ διεῖλεν αὐτοὺς εἰς τρεῖς ἀρχὰς καὶ
ἐνήδρευσεν ἐν ἀγρῷ καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ ὁ λαὸς ἐξῆλθεν ἐκ
τῆς πόλεως καὶ ἀνέστη ἐπ’ αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτούς
44 καὶ Αβιμελεχ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ οἱ μετ’ αὐτοῦ ἐξέτειναν καὶ
ἔστησαν παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης τῆς πόλεως καὶ αἱ δύο
ἀρχαὶ ἐξέτειναν ἐπὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ ἐπάταξαν
αὐτούς **45** καὶ Αβιμελεχ παρετάσσετο ἐν τῇ πόλει ὅλην
τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ κατελάβετο τὴν πόλιν καὶ τὸν
λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἀπέκτεινεν καὶ καθεῖλεν τὴν πόλιν
καὶ ἔσπειρεν εἰς ἄλλας **46** καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄνδρες
πύργων Συχεμ καὶ ἦλθον εἰς συνέλευσιν Βαιθηλβεριθ **47**
καὶ ἀνηγγέλη τῷ Αβιμελεχ ὅτι συνήχθησαν πάντες οἱ
ἄνδρες πύργων Συχεμ **48** καὶ ἀνέβη Αβιμελεχ εἰς ὄρος
Ερμων καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ’ αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν Αβιμελεχ
τὰς ἀξίνας ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔκοψεν κλάδον ξύλου
καὶ ἤρην καὶ ἔθηκεν ἐπ’ ὤμων αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ λαῷ
τῷ μετ’ αὐτοῦ ὃ εἶδετέ με ποιοῦντα ταχέως ποιήσατε

ὡς ἐγὼ 49 καὶ ἔκοψαν καὶ γε ἀνὴρ κλάδον πᾶς ἀνὴρ
καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω Αβιμελεχ καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν
συνέλευσιν καὶ ἐνεπύρισαν ἐπ' αὐτοὺς τὴν συνέλευσιν
ἐν πυρὶ καὶ ἀπέθανον καὶ γε πάντες οἱ ἄνδρες πύργου
Σικιμων ὡς χίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες 50 καὶ ἐπορεύθη
Αβιμελεχ ἐκ Βαιθηλβεριθ καὶ παρενέβαλεν ἐν Θηβης καὶ
κατέλαβεν αὐτήν 51 καὶ πύργος ἰσχυρὸς ἦν ἐν μέσῳ τῆς
πόλεως καὶ ἔφυγον ἐκεῖ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες
τῆς πόλεως καὶ ἔκλεισαν ἕξωθεν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν
ἐπὶ τὸ δῶμα τοῦ πύργου 52 καὶ ἦλθεν Αβιμελεχ ἕως τοῦ
πύργου καὶ παρετάξαντο αὐτῷ καὶ ἤγγισεν Αβιμελεχ ἕως
τῆς θύρας τοῦ πύργου τοῦ ἐμπρῆσαι αὐτὸν ἐν πυρὶ 53
καὶ ἔρριψεν γυνὴ μία κλάσμα ἐπιμυλίου ἐπὶ κεφαλὴν
Αβιμελεχ καὶ ἔκλασεν τὸ κρανίον αὐτοῦ 54 καὶ ἐβόησεν
ταχὺ πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἴρον τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ
εἶπεν αὐτῷ σπάσον τὴν ῥομφαίαν μου καὶ θανάτωσόν με
μήποτε εἴπωσιν γυνὴ ἀπέκτεινεν αὐτόν καὶ ἐξεκέντησεν
αὐτόν τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν 55 καὶ εἶδεν ἀνὴρ
Ἰσραηλ ὅτι ἀπέθανεν Αβιμελεχ καὶ ἐπορεύθησαν ἀνὴρ εἰς
τὸν τόπον αὐτοῦ 56 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς τὴν πονηρίαν
Αβιμελεχ ἣν ἐποίησεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς
ἑβδομήκοντα ἀδελφοὺς αὐτοῦ 57 καὶ τὴν πᾶσαν πονηρίαν
ἀνδρῶν Συχεμ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς εἰς κεφαλὴν αὐτῶν καὶ
ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ κατάρα Ἰωαθαν υἱοῦ Ἰεροβααλ

10 καὶ ἀνέστη μετὰ Αβιμελεχ τοῦ σῶσαι τὸν Ἰσραηλ
Θωλα υἱὸς Φουα υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ ἀνὴρ Ἰσσαχαρ
καὶ αὐτὸς ὤκει ἐν Σαμιρ ἐν ὄρει Εφραιμ 2 καὶ ἔκρινεν
τὸν Ἰσραηλ εἴκοσι τρία ἔτη καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη ἐν
Σαμιρ 3 καὶ ἀνέστη μετ' αὐτὸν Ἰαῖρ ὁ Γαλααδ καὶ ἔκρινεν

τὸν Ἰσραηλ εἴκοσι δύο ἔτη 4 καὶ ἦσαν αὐτῶ τριάκοντα
καὶ δύο υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ τριάκοντα δύο πώλους καὶ
τριάκοντα δύο πόλεις αὐτοῖς καὶ ἐκάλουν αὐτὰς ἐπαύλεις
Ἰαῖρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν γῆ Γαλααδ 5 καὶ ἀπέθανεν
Ἰαῖρ καὶ ἐτάφη ἐν Ραμνων 6 καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ
ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐδούλευσαν τοῖς
Βααλιμ καὶ ταῖς Ασταρωθ καὶ τοῖς θεοῖς Αραδ καὶ τοῖς
θεοῖς Σιδῶνος καὶ τοῖς θεοῖς Μωαβ καὶ τοῖς θεοῖς υἰῶν
Αμμων καὶ τοῖς θεοῖς Φυλιστιμ καὶ ἐγκατέλιπον τὸν
κύριον καὶ οὐκ ἐδούλευσαν αὐτῶ 7 καὶ ὠργίσθη θυμῶ
κύριος ἐν Ἰσραηλ καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Φυλιστιμ
καὶ ἐν χειρὶ υἰῶν Αμμων 8 καὶ ἔθλιψαν καὶ ἔθλασαν τοὺς
υἱοὺς Ἰσραηλ ἐν τῶ καιρῶ ἐκείνῳ δέκα ὀκτῶ ἔτη τοὺς
πάντας υἱοὺς Ἰσραηλ τοὺς ἐν τῶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῆ
τοῦ Αμορρι τοῦ ἐν Γαλααδ 9 καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Αμμων
τὸν Ἰορδάνην παρατάξασθαι πρὸς Ἰουδαν καὶ Βενιαμιν καὶ
πρὸς Εφραιμ καὶ ἐθλίβη Ἰσραηλ σφόδρα 10 καὶ ἐβόησαν
οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς κύριον λέγοντες ἡμάρτομέν σοι ὅτι
ἐγκατελίπομεν τὸν θεὸν καὶ ἐδουλεύσαμεν τῶ Βααλιμ
11 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ μὴ οὐχὶ ἐξ
Αἰγύπτου καὶ ἀπὸ τοῦ Αμορραίου καὶ ἀπὸ υἰῶν Αμμων
καὶ ἀπὸ Φυλιστιμ 12 καὶ Σιδωνίων καὶ Αμαληκ καὶ
Μαδιαμ οἱ ἔθλιψαν ὑμᾶς καὶ ἐβοήσατε πρὸς με καὶ ἔσωσα
ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν 13 καὶ ὑμεῖς ἐγκατελίπετέ με καὶ
ἐδουλεύσατε θεοῖς ἐτέροις διὰ τοῦτο οὐ προσθήσω τοῦ
σῶσαι ὑμᾶς 14 πορεύεσθε καὶ βοήσατε πρὸς τοὺς θεοὺς
οὓς ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς καὶ αὐτοὶ σωσάτωσαν ὑμᾶς ἐν
καιρῶ θλίψεως ὑμῶν 15 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς
κύριον ἡμάρτομεν ποίησον σὺ ἡμῖν κατὰ πᾶν τὸ ἀγαθὸν

έν ὀφθαλμοῖς σου πλήν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
16 καὶ ἐξέκλιναν τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους ἐκ μέσου
αὐτῶν καὶ ἐδούλευσαν τῷ κυρίῳ μόνῳ καὶ ὠλιγώθη ἡ
ψυχὴ αὐτοῦ ἐν κόπῳ Ἰσραηλ 17 καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ
Ἀμμων καὶ παρενέβαλον ἐν Γαλααδ καὶ συνήχθησαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ σκοπιᾷ 18 καὶ εἶπον ὁ
λαὸς οἱ ἄρχοντες Γαλααδ ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ
τίς ὁ ἀνὴρ ὅστις ἂν ἄρξηται παρατάξασθαι πρὸς υἱοὺς
Ἀμμων καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν
Γαλααδ

11 καὶ Ἰεφθαε ὁ Γαλααδίτης ἐπηρμένος δυνάμει καὶ
αὐτὸς υἱὸς γυναικὸς πόρνης ἢ ἐγέννησεν τῷ Γαλααδ
τὸν Ἰεφθαε 2 καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Γαλααδ αὐτῷ υἱοῦς
καὶ ἠδρύνθησαν οἱ υἱοὶ τῆς γυναικὸς καὶ ἐξέβαλον
τὸν Ἰεφθαε καὶ εἶπαν αὐτῷ οὐ κληρονομήσεις ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ὅτι υἱὸς γυναικὸς ἐταίρας σύ
3 καὶ ἔφυγεν Ἰεφθαε ἀπὸ προσώπου ἀδελφῶν αὐτοῦ
καὶ ὤκησεν ἐν γῆ Τωβ καὶ συνεστράφησαν πρὸς Ἰεφθαε
ἄνδρες κενοὶ καὶ ἐξῆλθον μετ' αὐτοῦ 5 καὶ ἐγένετο ἡνίκα
παρετάξαντο οἱ υἱοὶ Ἀμμων μετὰ Ἰσραηλ καὶ ἐπορεύθησαν
οἱ πρεσβύτεροι Γαλααδ λαβεῖν τὸν Ἰεφθαε ἀπὸ τῆς γῆς
Τωβ 6 καὶ εἶπαν τῷ Ἰεφθαε δεῦρο καὶ ἔση ἡμῖν εἰς
ἀρχηγόν καὶ παραταξώμεθα πρὸς υἱοὺς Ἀμμων 7 καὶ εἶπεν
Ἰεφθαε τοῖς πρεσβυτέροις Γαλααδ οὐχὶ ὑμεῖς ἐμισήσατέ
με καὶ ἐξεβάλετέ με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου καὶ
ἐξαπεστείλατέ με ἀφ' ὑμῶν καὶ διὰ τί ἦλθατε πρὸς με
νῦν ἡνίκα χρήζετε 8 καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλααδ
πρὸς Ἰεφθαε διὰ τοῦτο νῦν ἐπεστρέψαμεν πρὸς σέ καὶ
πορεύσῃ μεθ' ἡμῶν καὶ παρατάξῃ πρὸς υἱοὺς Ἀμμων

καὶ ἔση ἡμῖν εἰς ἄρχοντα πᾶσιν τοῖς οἰκοῦσιν Γαλααδ
9 καὶ εἶπεν Ιεφθαε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Γαλααδ εἰ
ἐπιστρέφετέ με ὑμεῖς παρατάξασθαι ἐν υἱοῖς Αμμων καὶ
παραδῶ κύριος αὐτοῦς ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ ἐγὼ ἔσομαι
ὑμῖν εἰς ἄρχοντα 10 καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλααδ
πρὸς Ιεφθαε κύριος ἔστω ἀκούων ἀνὰ μέσον ἡμῶν εἰ
μὴ κατὰ τὸ ῥῆμά σου οὕτως ποιήσομεν 11 καὶ ἐπορεύθη
Ιεφθαε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων Γαλααδ καὶ ἔθηκαν αὐτὸν
ὁ λαὸς ἐπ' αὐτοῦς εἰς κεφαλὴν καὶ εἰς ἀρχηγόν καὶ
ἐλάλησεν Ιεφθαε τοὺς λόγους αὐτοῦ πάντας ἐνώπιον
κυρίου ἐν Μασσηφα 12 καὶ ἀπέστειλεν Ιεφθαε ἀγγέλους
πρὸς βασιλέα υἱῶν Αμμων λέγων τί ἐμοὶ καὶ σοί ὅτι ἦλθες
πρὸς με τοῦ παρατάξασθαι ἐν τῇ γῆ μου 13 καὶ εἶπεν
βασιλεὺς υἱῶν Αμμων πρὸς τοὺς ἀγγέλους Ιεφθαε ὅτι
ἔλαβεν Ἰσραηλ τὴν γῆν μου ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὸν ἐξ
Αἰγύπτου ἀπὸ Ἀρνων καὶ ἕως Ιαβοκ καὶ ἕως τοῦ Ἰορδάνου
καὶ νῦν ἐπίστρεψον αὐτὰς ἐν εἰρήνῃ καὶ πορεύσομαι
14 καὶ προσέθηκεν ἔτι Ιεφθαε καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
πρὸς βασιλέα υἱῶν Αμμων 15 καὶ εἶπεν αὐτῷ οὕτω λέγει
Ιεφθαε οὐκ ἔλαβεν Ἰσραηλ τὴν γῆν Μωαβ καὶ τὴν γῆν
υἱῶν Αμμων 16 ὅτι ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοῦς ἐξ Αἰγύπτου
ἐπορεύθη Ἰσραηλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως θαλάσσης Σιφ καὶ
ἦλθεν εἰς Καδης 17 καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραηλ ἀγγέλους πρὸς
βασιλέα Εδωμ λέγων παρελεύσομαι δὴ ἐν τῇ γῆ σου καὶ
οὐκ ἤκουσεν βασιλεὺς Εδωμ καὶ πρὸς βασιλέα Μωαβ
ἀπέστειλεν καὶ οὐκ εὐδόκησεν καὶ ἐκάθισεν Ἰσραηλ ἐν
Καδης 18 καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐκύκλωσεν τὴν
γῆν Εδωμ καὶ τὴν γῆν Μωαβ καὶ ἦλθεν ἀπὸ ἀνατολῶν
ἡλίου τῇ γῆ Μωαβ καὶ παρενέβαλον ἐν πέραν Ἀρνων καὶ

οὐκ εἰσῆλθεν ἐν ὄριοις Μωαβ ὅτι Ἀρνων ὄριον Μωαβ
19 καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραηλ ἀγγέλους πρὸς Σηων βασιλέα
τοῦ Ἀμορραίου βασιλέα Εσεβων καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσραηλ
παρέλθωμεν δὴ ἐν τῇ γῆ σου ἕως τοῦ τόπου ἡμῶν 20 καὶ
οὐκ ἐνεπίστευσεν Σηων τῷ Ἰσραηλ παρελθεῖν ἐν ὄριῳ
αὐτοῦ καὶ συνῆξεν Σηων τὸν πάντα λαὸν αὐτοῦ καὶ
παρενέβαλον εἰς Ἰασα καὶ παρετάξατο πρὸς Ἰσραηλ 21 καὶ
παρέδωκεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ τὸν Σηων καὶ πάντα
τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν χειρὶ Ἰσραηλ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν καὶ
ἐκληρονόμησεν Ἰσραηλ τὴν πᾶσαν γῆν τοῦ Ἀμορραίου
τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν ἐκείνην 22 ἀπὸ Ἀρνων καὶ
ἕως τοῦ Ἰαβοκ καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ Ἰορδάνου
23 καὶ νῦν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἐξῆρεν τὸν Ἀμορραῖον
ἀπὸ προσώπου λαοῦ αὐτοῦ Ἰσραηλ καὶ σὺ κληρονομήσεις
αὐτόν 24 οὐχὶ ἃ ἐὰν κληρονομήσει σε Χαμωσ ὁ θεὸς σου
αὐτὰ κληρονομήσεις καὶ τοὺς πάντας οὓς ἐξῆρεν κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ἡμῶν αὐτοὺς κληρονομήσομεν
25 καὶ νῦν μὴ ἐν ἀγαθῷ ἀγαθώτερος σὺ ὑπὲρ Βαλακ υἱὸν
Σεπφωρ βασιλέα Μωαβ μὴ μαχόμενος ἐμαχέσατο μετὰ
Ἰσραηλ ἢ πολεμῶν ἐπολέμησεν αὐτόν 26 ἐν τῷ οἰκῆσαι ἐν
Εσεβων καὶ ἐν τοῖς ὄριοις αὐτῆς καὶ ἐν γῆ Ἀροηρ καὶ ἐν
τοῖς ὄριοις αὐτῆς καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ταῖς παρὰ
τὸν Ἰορδάνην τριακόσια ἔτη καὶ διὰ τί οὐκ ἐρρύσω αὐτοὺς
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ 27 καὶ νῦν ἐγὼ εἶμι οὐχ ἡμαρτόν
σοι καὶ σὺ ποιεῖς μετ' ἐμοῦ πονηρίαν τοῦ παρατάξασθαι
ἐν ἐμοί κρίναι κύριος κρίνων σήμερον ἀνὰ μέσον υἱῶν
Ἰσραηλ καὶ ἀνὰ μέσον υἱῶν Ἀμμων 28 καὶ οὐκ ἤκουσεν
βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμων τῶν λόγων Ἰεφθαε ὧν ἀπέστειλεν
πρὸς αὐτόν 29 καὶ ἐγένετο ἐπὶ Ἰεφθαε πνεῦμα κυρίου καὶ

παρῆλθεν τὸν Γαλααδ καὶ τὸν Μανασση καὶ παρῆλθεν τὴν σκοπιὰν Γαλααδ εἰς τὸ πέραν υἰῶν Αμμων 30 καὶ ἠύξατο Ἰεφθαε εὐχὴν τῷ κυρίῳ καὶ εἶπεν ἔὰν διδοὺς δῶς τοὺς υἰοὺς Αμμων ἐν τῇ χειρὶ μου 31 καὶ ἔσται ὁ ἐκπορευόμενος ὃς ἔὰν ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκου μου εἰς συνάντησίν μου ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ υἰῶν Αμμων καὶ ἔσται τῷ κυρίῳ ἀνοίσω αὐτὸν ὀλοκαύτωμα 32 καὶ παρῆλθεν Ἰεφθαε πρὸς υἰοὺς Αμμων παρατάξασθαι πρὸς αὐτούς καὶ παρέδωκεν αὐτούς κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ 33 καὶ ἐπάταξεν αὐτούς ἀπὸ Ἀροηρ ἕως ἐλθεῖν ἄχρις Ἀρνων ἐν ἀριθμῷ εἴκοσι πόλεις καὶ ἕως Εβελχαρμιν πληγὴν μεγάλην σφόδρα καὶ συνεστάλησαν οἱ υἱοὶ Αμμων ἀπὸ προσώπου υἰῶν Ἰσραηλ 34 καὶ ἦλθεν Ἰεφθαε εἰς Μασσηφα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἐξεπορεύετο εἰς ὑπάντησιν ἐν τυμπάνοις καὶ χοροῖς καὶ ἦν αὕτη μονογενὴς οὐκ ἦν αὐτῷ ἕτερος υἱὸς ἢ θυγάτηρ 35 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν αὐτὴν αὐτός διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἅ ἅ θυγάτηρ μου ταραχῆ ἑτάραξάς με καὶ σὺ ἦς ἐν τῷ ταραχῶ μου καὶ ἐγὼ εἶμι ἠνοιξα κατὰ σοῦ τὸ στόμα μου πρὸς κύριον καὶ οὐ δυνήσομαι ἐπιστρέψαι 36 ἡ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτὸν πάτερ ἠνοιξας τὸ στόμα σου πρὸς κύριον ποιήσόν μοι ὄν τρόπον ἐξῆλθεν ἐκ στόματός σου ἐν τῷ ποιῆσαί σοι κύριον ἐκδίκησιν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου ἀπὸ υἰῶν Αμμων 37 καὶ ἦδε εἶπεν πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς ποιησάτω δὴ ὁ πατήρ μου τὸν λόγον τοῦτον ἕασόν με δύο μῆνας καὶ πορεύσομαι καὶ καταβήσομαι ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ κλαύσομαι ἐπὶ τὰ παρθενία μου ἐγὼ εἶμι καὶ αἱ συνεταιρίδες μου 38 καὶ εἶπεν πορεύου καὶ ἀπέστειλεν αὐτὴν δύο μῆνας καὶ

έπορεύθη αὐτὴ καὶ αἱ συνεταιρίδες αὐτῆς καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τὰ παρθένια αὐτῆς ἐπὶ τὰ ὄρη **39** καὶ ἐγένετο ἐν τέλει τῶν δύο μηνῶν καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτῇ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ ἣν ἠύξατο καὶ αὐτὴ οὐκ ἔγνω ἄνδρα καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα ἐν Ἰσραὴλ **40** ἀπὸ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐπορεύοντο θυγατέρες Ἰσραὴλ θρηνεῖν τὴν θυγατέρα Ἰεφθαε Γαλααδ ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἐν τῷ ἑνιαυτῷ

12 καὶ ἐβόησεν ἀνὴρ Εφραιμ καὶ παρήλθαν εἰς βορρᾶν καὶ εἶπαν πρὸς Ἰεφθαε διὰ τί παρήλθες παρατάξασθαι ἐν υἱοῖς Ἀμμων καὶ ἡμᾶς οὐ κέκληκας πορευθῆναι μετὰ σοῦ τὸν οἶκόν σου ἐμπρήσομεν ἐπὶ σὲ ἐν πυρί **2** καὶ εἶπεν Ἰεφθαε πρὸς αὐτούς ἀνὴρ μαχητῆς ἤμην ἐγὼ καὶ ὁ λαός μου καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων σφόδρα καὶ ἐβόησα ὑμᾶς καὶ οὐκ ἐσώσατέ με ἐκ χειρὸς αὐτῶν **3** καὶ εἶδον ὅτι οὐκ εἶ σωτήρ καὶ ἔθηκα τὴν ψυχὴν μου ἐν χειρί μου καὶ παρήλθον πρὸς υἱοὺς Ἀμμων καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρί μου καὶ εἰς τί ἀνέβητε ἐπ' ἐμέ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ παρατάξασθαι ἐν ἐμοί **4** καὶ συνέστρεψεν Ἰεφθαε τοὺς πάντας ἄνδρας Γαλααδ καὶ παρετάξατο τῷ Εφραιμ καὶ ἐπάταξαν ἄνδρες Γαλααδ τὸν Εφραιμ ὅτι εἶπαν οἱ διασφωζόμενοι τοῦ Εφραιμ ὑμεῖς Γαλααδ ἐν μέσῳ τοῦ Εφραιμ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ Μανασση **5** καὶ προκατελάβετο Γαλααδ τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Εφραιμ καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ διασφωζόμενοι Εφραιμ διαβῶμεν καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄνδρες Γαλααδ μὴ Εφραθίτης εἶ καὶ εἶπεν οὐ **6** καὶ εἶπαν αὐτῷ εἰπὸν δὴ στάχυς καὶ οὐ κατεύθυνεν τοῦ λαλῆσαι οὕτως καὶ ἐπελάβοντο αὐτοῦ καὶ ἔθυσαν αὐτὸν πρὸς τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἔπεσαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Εφραιμ

τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες 7 καὶ ἔκρινεν Ιεφθαε τὸν
Ισραηλ ἐξήκοντα ἔτη καὶ ἀπέθανεν Ιεφθαε ὁ Γαλααδίτης
καὶ ἐτάφη ἐν πόλει αὐτοῦ ἐν Γαλααδ 8 καὶ ἔκρινεν μετ'
αὐτὸν τὸν Ισραηλ Αβαισαν ἀπὸ Βαιθλεεμ 9 καὶ ἦσαν αὐτῷ
τριάκοντα υἱοὶ καὶ τριάκοντα θυγατέρες ἃς ἐξαπέστειλεν
ἔξω καὶ τριάκοντα θυγατέρας εἰσήνεγκεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
ἔξωθεν καὶ ἔκρινεν τὸν Ισραηλ ἑπτὰ ἔτη 10 καὶ ἀπέθανεν
Αβαισαν καὶ ἐτάφη ἐν Βαιθλεεμ 11 καὶ ἔκρινεν μετ' αὐτὸν
τὸν Ισραηλ Αιλωμ ὁ Ζαβουλωνίτης δέκα ἔτη 12 καὶ
ἀπέθανεν Αιλωμ ὁ Ζαβουλωνίτης καὶ ἐτάφη ἐν Αιλωμ
ἐν γῆ Ζαβουλων 13 καὶ ἔκρινεν μετ' αὐτὸν τὸν Ισραηλ
Αβδων υἱὸς Ελληλ ὁ Φαραθωνίτης 14 καὶ ἦσαν αὐτῷ
τεσσαράκοντα υἱοὶ καὶ τριάκοντα υἱῶν υἱοὶ ἐπιβαίνοντες
ἐπὶ ἑβδομήκοντα πώλους καὶ ἔκρινεν τὸν Ισραηλ ὀκτώ
ἔτη 15 καὶ ἀπέθανεν Αβδων υἱὸς Ελληλ ὁ Φαραθωνίτης
καὶ ἐτάφη ἐν Φαραθωμ ἐν γῆ Εφραιμ ἐν ὄρει τοῦ Αμαληκ
13 καὶ προσέθηκαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν
ἐνώπιον κυρίου καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ
Φυλιστιμ τεσσαράκοντα ἔτη 2 καὶ ἦν ἀνὴρ εἷς ἀπὸ Σαραα
ἀπὸ δήμου συγγενείας τοῦ Δανι καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωε
καὶ γυνὴ αὐτῷ στεῖρα καὶ οὐκ ἔτεκεν 3 καὶ ὤφθη ἄγγελος
κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν ἰδοὺ σὺ
στεῖρα καὶ οὐ τέτοκας καὶ συλλήμψῃ υἱόν 4 καὶ νῦν
φύλαξαι δὴ καὶ μὴ πῖης οἶνον καὶ μέθυσμα καὶ μὴ φάγῃς
πᾶν ἀκάθαρτον 5 ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ
υἱόν καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
ὅτι ναζιρ θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς κοιλίας καὶ
αὐτὸς ἄρξεται τοῦ σῶσαι τὸν Ισραηλ ἐκ χειρὸς Φυλιστιμ
6 καὶ εἰσηλθεν ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς λέγουσα

ἄνθρωπος θεοῦ ἦλθεν πρὸς με καὶ εἶδος αὐτοῦ ὡς εἶδος ἀγγέλου θεοῦ φοβερὸν σφόδρα καὶ οὐκ ἠρώτησα αὐτόν πόθεν ἐστίν καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλέν μοι **7** καὶ εἶπέν μοι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἷόν καὶ νῦν μὴ πίῃς οἶνον καὶ μέθυσμα καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον ὅτι ἅγιον θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ **8** καὶ προσηύξατο Μανωε πρὸς κύριον καὶ εἶπεν ἐν ἐμοί κύριε Αδωναιε τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ ὃν ἀπέστειλας ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς καὶ συμβιβασάτω ἡμᾶς τί ποιήσωμεν τῷ παιδίῳ τῷ τικτομένῳ **9** καὶ εἰσήκουσεν ὁ θεὸς τῆς φωνῆς Μανωε καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἔτι πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ αὕτη ἐκάθητο ἐν ἀργῶ καὶ Μανωε ὁ ἀνὴρ αὐτῆς οὐκ ἦν μετ' αὐτῆς **10** καὶ ἐτάχυνεν ἡ γυνὴ καὶ ἔδραμεν καὶ ἀνήγγειλεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἰδοὺ ὧπται πρὸς με ὁ ἀνὴρ ὃς ἦλθεν ἐν ἡμέρᾳ πρὸς με **11** καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Μανωε ὀπίσω τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ λαλήσας πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος ἐγώ **12** καὶ εἶπεν Μανωε νῦν ἐλεύσεται ὁ λόγος σου τίς ἔσται κρίσις τοῦ παιδίου καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ **13** καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Μανωε ἀπὸ πάντων ὧν εἶρηκα πρὸς τὴν γυναῖκα φυλάξεται **14** ἀπὸ παντός ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου τοῦ οἴνου οὐ φάγεται καὶ οἶνον καὶ σικερα μέθυσμα μὴ πιέτω καὶ πᾶν ἀκάθαρτον μὴ φαγέτω πάντα ὅσα ἐνετειλάμην αὐτῇ φυλάξεται **15** καὶ εἶπεν Μανωε πρὸς τὸν ἄγγελον κυρίου κατάσχωμεν ὧδέ σε καὶ ποιήσωμεν ἐνώπιόν σου ἔριφον αἰγῶν **16** καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Μανωε ἐὰν κατάσχῃς με οὐ φάγομαι ἀπὸ τῶν ἄρτων σου καὶ

ἐὰν ποιήσης ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ ἀνοίσεις αὐτό ὅτι οὐκ ἔγνω Μανωε ὅτι ἄγγελος κυρίου αὐτός 17 καὶ εἶπεν Μανωε πρὸς τὸν ἄγγελον κυρίου τί τὸ ὄνομά σοι ὅτι ἔλθοι τὸ ῥῆμά σου καὶ δοξάσομέν σε 18 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου εἰς τί τοῦτο ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου καὶ αὐτό ἐστὶν θαυμαστόν 19 καὶ ἔλαβεν Μανωε τὸν ἔριφον τῶν αἰγῶν καὶ τὴν θυσίαν καὶ ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν πέτραν τῷ κυρίῳ καὶ διεχώρισεν ποιῆσαι καὶ Μανωε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες 20 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀναβῆναι τὴν φλόγα ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου ἕως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνέβη ὁ ἄγγελος κυρίου ἐν τῇ φλογὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ Μανωε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν 21 καὶ οὐ προσέθηκεν ἕτι ὁ ἄγγελος κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωε καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τότε ἔγνω Μανωε ὅτι ἄγγελος κυρίου οὗτος 22 καὶ εἶπεν Μανωε πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ θανάτῳ ἀποθανούμεθα ὅτι θεὸν εἶδομεν 23 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰ ἤθελεν ὁ κύριος θανατῶσαι ἡμᾶς οὐκ ἂν ἔλαβεν ἐκ χειρὸς ἡμῶν ὀλοκαύτωμα καὶ θυσίαν καὶ οὐκ ἂν ἔδειξεν ἡμῖν ταῦτα πάντα καὶ καθὼς καιρὸς οὐκ ἂν ἠκούτισεν ἡμᾶς ταῦτα 24 καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ υἴὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμψων καὶ ἠδρύνθη τὸ παιδάριον καὶ εὐλόγησεν αὐτὸ κύριος 25 καὶ ἤρξατο πνεῦμα κυρίου συνεκπορεύεσθαι αὐτῷ ἐν παρεμβολῇ Δαν καὶ ἀνὰ μέσον Σαραα καὶ ἀνὰ μέσον Εσθαολ

14 καὶ κατέβη Σαμψων εἰς Θαμναθα καὶ εἶδεν γυναῖκα εἰς Θαμναθα ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἄλλοφύλων 2 καὶ ἀνέβη καὶ ἀπήγγειλεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν γυναῖκα ἐώρακα ἐν Θαμναθα ἀπὸ τῶν

θυγατέρων Φυλιστιμ καὶ νῦν λάβετε αὐτήν ἐμοὶ εἰς γυναῖκα **3** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ μὴ οὐκ εἰσιν θυγατέρες τῶν ἀδελφῶν σου καὶ ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ μου γυνή ὅτι σὺ πορεύῃ λαβεῖν γυναῖκα ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων τῶν ἀπεριτμήτων καὶ εἶπεν Σαμψων πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ταύτην λαβέ μοι ὅτι αὕτη εὐθεῖα ἐν ὀφθαλμοῖς μου **4** καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ κυρίου ἐστὶν ὅτι ἐκδίκησιν αὐτὸς ζητεῖ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἀλλόφυλοι κυριεύοντες ἐν Ἰσραηλ **5** καὶ κατέβη Σαμψων καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰς Θαμναθα καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀμπελῶνος Θαμναθα καὶ ἰδοὺ σκύμνος λέοντος ὠρυόμενος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ **6** καὶ ἦλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ συνέτριψεν αὐτόν ὥσει συντρίψει ἔριφον καὶ οὐδὲν ἦν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὃ ἐποίησεν **7** καὶ κατέβησαν καὶ ἐλάλησαν τῇ γυναικὶ καὶ ἠθύθη ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμψων **8** καὶ ὑπέστρεψεν μεθ' ἡμέρας λαβεῖν αὐτήν καὶ ἐξέκλινεν ἰδεῖν τὸ πτώμα τοῦ λέοντος καὶ ἰδοὺ συναγωγή μελισσῶν ἐν τῷ στόματι τοῦ λέοντος καὶ μέλι **9** καὶ ἐξεῖλεν αὐτὸ εἰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐσθίων καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἔφαγον καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ λέοντος ἐξεῖλεν τὸ μέλι **10** καὶ κατέβη ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ Σαμψων πότον ἑπτὰ ἡμέρας ὅτι οὕτως ποιοῦσιν οἱ νεανίσκοι **11** καὶ ἐγένετο ὅτε εἶδον αὐτόν καὶ ἔλαβον τριάκοντα κλητούς καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ **12** καὶ

εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων πρόβλημα ὑμῖν προβάλλομαι ἐὰν ἀπαγγέλλοντες ἀπαγγείλητε αὐτὸ ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις τοῦ πότου καὶ εὔρητε δώσω ὑμῖν τριάκοντα σινδόνας καὶ τριάκοντα στολὰς ἱματίων **13** καὶ ἐὰν μὴ δύνησθε ἀπαγγεῖλαι μοι δώσετε ὑμεῖς ἐμοὶ τριάκοντα ὀθόνια καὶ τριάκοντα ἀλλασσομένας στολὰς ἱματίων καὶ εἶπαν αὐτῷ προβαλοῦ τὸ πρόβλημα καὶ ἀκουσόμεθα αὐτό **14** καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί βρωτὸν ἐξῆλθεν ἐκ βιβρώσκοντος καὶ ἀπὸ ἰσχυροῦ γλυκύ καὶ οὐκ ἠδύναντο ἀπαγγεῖλαι τὸ πρόβλημα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας **15** καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ εἶπαν τῇ γυναικὶ Σαμψων ἀπάτησον δὴ τὸν ἄνδρα σου καὶ ἀπαγγεῖλάτω σοι τὸ πρόβλημα μήποτε κατακαύσωμέν σε καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἐν πυρὶ ἢ ἐκβιάσαι ἡμᾶς κεκλήκατε **16** καὶ ἔκλαυσεν ἡ γυνὴ Σαμψων πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν πλὴν μεμίσηκάς με καὶ οὐκ ἠγάπησάς με ὅτι τὸ πρόβλημα ὃ προεβάλου τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ μου οὐκ ἀπήγγειλάς μοι καὶ εἶπεν αὐτῇ Σαμψων εἰ τῷ πατρί μου καὶ τῇ μητρὶ μου οὐκ ἀπήγγελκα σοὶ ἀπαγγείλω **17** καὶ ἔκλαυσεν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας ἃς ἦν αὐτοῖς ὁ πότος καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ ὅτι παρενώχλησεν αὐτῷ καὶ αὐτὴ ἀπήγγειλεν τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ αὐτῆς **18** καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον τί γλυκύτερον μέλιτος καὶ τί ἰσχυρότερον λέοντος καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων εἰ μὴ ἠροτριάσατε ἐν τῇ δαμάλει μου οὐκ ἂν ἔγνωτε τὸ πρόβλημά μου **19** καὶ ἦλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ κατέβη εἰς Ἀσκαλῶνα καὶ ἐπάταξεν ἐξ αὐτῶν τριάκοντα ἄνδρας καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἔδωκεν τὰς στολὰς τοῖς ἀπαγγεῖλασιν τὸ

πρόβλημα και ὠργίσθη θυμῷ Σαμψων και ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **20** και ἐγένετο ἡ γυνὴ Σαμψων ἐνὶ τῶν φίλων αὐτοῦ ὧν ἐφιλίασεν

15 και ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν και ἐπεσκέψατο Σαμψων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν ἐρίφω αἰγῶν και εἶπεν εἰσελεύσομαι πρὸς τὴν γυναῖκά μου εἰς τὸ ταμιεῖον και οὐκ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτῆς εἰσελθεῖν **2** και εἶπεν ὁ πατὴρ αὐτῆς λέγων εἶπα ὅτι μισῶν ἐμίσησας αὐτήν και ἔδωκα αὐτήν ἐνὶ τῶν ἐκ τῶν φίλων σου μὴ οὐχὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἢ νεωτέρα αὐτῆς ἀγαθωτέρα ὑπὲρ αὐτήν ἔστω δὴ σοι ἀντὶ αὐτῆς **3** και εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων ἠθώωμαι και τὸ ἄπαξ ἀπὸ ἀλλοφύλων ὅτι ποιῶ ἐγὼ μετ' αὐτῶν πονηρίαν **4** και ἐπορεύθη Σαμψων και συνέλαβεν τριακοσίας ἀλώπεκας και ἔλαβεν λαμπάδας και ἐπέστρεψεν κέρκον πρὸς κέρκον και ἔθηκεν λαμπάδα μίαν ἀνὰ μέσον τῶν δύο κέρκων και ἔδησεν **5** και ἐξέκαυσεν πῦρ ἐν ταῖς λαμπάσιν και ἐξαπέστειλεν ἐν τοῖς στάχυσιν τῶν ἀλλοφύλων και ἐκάησαν ἀπὸ ἄλωνος και ἔως σταχύων ὀρθῶν και ἔως ἀμπελῶνος και ἐλαίας **6** και εἶπαν οἱ ἀλλόφυλοι τίς ἐποίησεν ταῦτα και εἶπαν Σαμψων ὁ νυμφίος τοῦ Θαμνι ὅτι ἔλαβεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ και ἔδωκεν αὐτήν τῷ ἐκ τῶν φίλων αὐτοῦ και ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι και ἐνέπρησαν αὐτήν και τὸν πατέρα αὐτῆς ἐν πυρί **7** και εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων ἐὰν ποιήσητε οὕτως ταύτην ὅτι εἰ μὴν ἐκδικήσω ἐν ὑμῖν και ἔσχατον κοπάσω **8** και ἐπάταξεν αὐτοὺς κνήμην ἐπὶ μηρὸν πληγὴν μεγάλην και κατέβη και ἐκάθισεν ἐν τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας Ηταμ **9** και ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι και παρενέβαλον ἐν Ιουδα και ἐξερρίφησαν ἐν Λευι **10** και εἶπαν ἀνὴρ Ιουδα εἰς

τί ἀνέβητε ἐφ' ἡμᾶς καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι δῆσαι τὸν Σαμψων ἀνέβημεν καὶ ποιῆσαι αὐτῷ ὃν τρόπον ἐποίησεν ἡμῖν **11** καὶ κατέβησαν τρισχίλιοι ἄνδρες ἀπὸ Ιουδα εἰς τρυμαλιὰν πέτρας Ηταμ καὶ εἶπαν τῷ Σαμψων οὐκ οἶδας ὅτι κυριεύουσιν οἱ ἀλλόφυλοι ἡμῶν καὶ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων ὃν τρόπον ἐποίησάν μοι οὕτως ἐποίησα αὐτοῖς **12** καὶ εἶπαν αὐτῷ δῆσαί σε κατέβημεν τοῦ δοῦναί σε ἐν χειρὶ ἀλλοφύλων καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων ὁμόσατέ μοι μήποτε συναντήσητε ἐν ἐμοὶ ὑμεῖς **13** καὶ εἶπον αὐτῷ λέγοντες οὐχὶ ὅτι ἀλλ' ἢ δεσμῷ δῆσομέν σε καὶ παραδώσομέν σε ἐν χειρὶ αὐτῶν καὶ θανάτῳ οὐ θανατώσομέν σε καὶ ἔδρασαν αὐτὸν ἐν δυσι καλωδίοις καινοῖς καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκείνης **14** καὶ ἦλθον ἕως σιαγόνος καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἠλάλαξαν καὶ ἔδραμον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ καὶ ἤλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ ἐγενήθη τὰ καλώδια τὰ ἐπὶ βραχίοσιν αὐτοῦ ὡσεὶ στιππύον ὃ ἐξεκαύθη ἐν πυρὶ καὶ ἐτάκησαν δεσμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ χειρῶν αὐτοῦ **15** καὶ εὔρεν σιαγόνα ὄνου ἐκρεμιμμένην καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτήν καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ χιλίους ἄνδρας **16** καὶ εἶπεν Σαμψων ἐν σιαγόνι ὄνου ἐξαλείφω χιλίους ἄνδρας **17** καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο λαλῶν καὶ ἔρριψεν τὴν σιαγόνα ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν τὸν τόπον ἐκεῖνον ἀναίρεσις σιαγόνος **18** καὶ ἐδίψησεν σφόδρα καὶ ἔκλαυσεν πρὸς κύριον καὶ εἶπεν σὺ εὐδόκησας ἐν χειρὶ δούλου σου τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην καὶ νῦν ἀποθανοῦμαι τῷ δίψει καὶ ἐμπεσοῦμαι ἐν χειρὶ τῶν ἀπεριτιμῆτων **19** καὶ ἔρρηξεν ὁ θεὸς τὸν λάκκον

τὸν ἐν τῇ σιαγόνι καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ ὕδωρ καὶ ἔπιεν καὶ ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἔζησεν διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς πηγὴ τοῦ ἐπικαλουμένου ἢ ἐστὶν ἐν σιαγόνι ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **20** καὶ ἔκρινεν τὸν Ἰσραηλ ἐν ἡμέραις ἀλλοφύλων εἴκοσι ἔτη

16 καὶ ἐπορεύθη Σαμψων εἰς Γάζαν καὶ εἶδεν ἐκεῖ γυναῖκα πόρνην καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτήν **2** καὶ ἀνηγγέλη τοῖς Γαζαίοις λέγοντες ἦκει Σαμψων ὧδε καὶ ἐκύκλωσαν καὶ ἐνήδρευσαν ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν νύκτα ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως καὶ ἐκώφευσαν ὅλην τὴν νύκτα λέγοντες ἕως διαφάυση ὁ ὄρθρος καὶ φονεύσωμεν αὐτόν **3** καὶ ἐκοιμήθη Σαμψων ἕως μεσονυκτίου καὶ ἀνέστη ἐν ἡμίσει τῆς νυκτὸς καὶ ἐπελάβετο τῶν θυρῶν τῆς πύλης τῆς πόλεως σὺν τοῖς δυοῖς σταθμοῖς καὶ ἀνεβάστασεν αὐτὰς σὺν τῷ μοχλῷ καὶ ἔθηκεν ἐπ' ὠμων αὐτοῦ καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τοῦ ἐπὶ προσώπου Χεβρων καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐκεῖ **4** καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦτο καὶ ἠγάπησεν γυναῖκα ἐν Ἀλωρηχ καὶ ὄνομα αὐτῇ Δαλιδα **5** καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτήν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων καὶ εἶπαν αὐτῇ ἀπάτησον αὐτόν καὶ ἰδὲ ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἢ μεγάλη καὶ ἐν τίνι δυνησόμεθα αὐτῷ καὶ δήσομεν αὐτόν τοῦ ταπεινῶσαι αὐτόν καὶ ἡμεῖς δώσομέν σοι ἀνήρ χιλίους καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου **6** καὶ εἶπεν Δαλιδα πρὸς Σαμψων ἀπάγγειλον δὴ μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς σου ἢ μεγάλη καὶ ἐν τίνι δεθήσῃ τοῦ ταπεινωθῆναί σε **7** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν Σαμψων ἔὰν δήσωσίν με ἐν ἑπτὰ νευρέαις ὑγραῖς μὴ διεφθαρμέναις καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων **8** καὶ ἀνήνεγκαν αὐτῇ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ νευρὰς ὑγράς μὴ διεφθαρμένας

καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐταῖς **9** καὶ τὸ ἔνεδρον αὐτῆ
ἐκάθητο ἐν τῷ ταμιεῖῳ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ
Σαμψων καὶ διέσπασεν τὰς νευρέας ὡς εἶ τις ἀποσπάσοι
στρέμμα στιππύου ἐν τῷ ὄσφρανθῆναι αὐτὸ πυρός καὶ
οὐκ ἐγνώσθη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ **10** καὶ εἶπεν Δαλιδα πρὸς
Σαμψων ἰδοὺ ἐπλάνησάς με καὶ ἐλάλησας πρὸς με ψευδῆ
νῦν οὖν ἀνάγγειλόν μοι ἐν τίνι δεθήσῃ **11** καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτήν ἐὰν δεσμεύοντες δῆσωσίν με ἐν καλωδίῳ καινοῖς
οἷς οὐκ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἔργον καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι
ὡς εἶς τῶν ἀνθρώπων **12** καὶ ἔλαβεν Δαλιδα καλώδια
καινὰ καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξῆλθεν
ἐκ τοῦ ταμιείου καὶ εἶπεν ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ Σαμψων
καὶ διέσπασεν αὐτὰ ἀπὸ βραχιόνων αὐτοῦ ὡς σπαρτίον
13 καὶ εἶπεν Δαλιδα πρὸς Σαμψων ἰδοὺ ἐπλάνησάς με
καὶ ἐλάλησας πρὸς ἐμὲ ψευδῆ ἀπάγγειλον δὴ μοι ἐν τίνι
δεθήσῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν ἐὰν ὑφάνῃς τὰς ἑπτὰ σειρὰς
τῆς κεφαλῆς μου σὺν τῷ διάσματι καὶ ἐγκρούσης τῷ
πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον καὶ ἔσομαι ὡς εἶς τῶν ἀνθρώπων
ἀσθενής **14** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κοιμᾶσθαι αὐτὸν καὶ ἔλαβεν
Δαλιδα τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ὕφανεν ἐν
τῷ διάσματι καὶ ἔπηξεν τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον καὶ
εἶπεν ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ Σαμψων καὶ ἐξυπνίσθη ἐκ τοῦ
ὑπνου αὐτοῦ καὶ ἐξῆρεν τὸν πάσσαλον τοῦ ὑφάσματος
ἐκ τοῦ τοίχου **15** καὶ εἶπεν Δαλιδα πρὸς Σαμψων πῶς
λέγεις ἠγάπηκά σε καὶ οὐκ ἔστιν ἡ καρδία σου μετ'
ἐμοῦ τοῦτο τρίτον ἐπλάνησάς με καὶ οὐκ ἀπήγγειλάς
μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς σου ἡ μεγάλη **16** καὶ ἐγένετο ὅτε
ἐξέθλιψεν αὐτὸν ἐν λόγοις αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας
καὶ ἐστενοχώρησεν αὐτόν καὶ ὠλιγοψύχησεν ἕως τοῦ

ἀποθανεῖν 17 καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ τὴν πᾶσαν καρδίαν αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῇ σίδηρος οὐκ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ὅτι ἅγιος θεοῦ ἐγώ εἰμι ἀπὸ κοιλίας μητρός μου ἐὰν οὖν ξυρήσωμαι ἀποστήσεται ἀπ' ἐμοῦ ἡ ἰσχύς μου καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι 18 καὶ εἶδεν Δαλιδα ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν καὶ ἐκάλεσεν τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀλλοφύλων λέγουσα ἀνάβητε ἔτι τὸ ἅπαξ τοῦτο ὅτι ἀπήγγειλέν μοι τὴν πᾶσαν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἀνήνεγκαν τὸ ἀργύριον ἐν χερσὶν αὐτῶν 19 καὶ ἐκοίμισεν Δαλιδα τὸν Σαμψων ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς καὶ ἐκάλεσεν ἄνδρα καὶ ἐξύρησεν τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἤρξατο ταπεινῶσαι αὐτόν καὶ ἀπέστη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ 20 καὶ εἶπεν Δαλιδα ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ Σαμψων καὶ ἐξυπνίσθη ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἐξελεύσομαι ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ καὶ ἐκτιναχθήσομαι καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω ὅτι ἀπέστη ὁ κύριος ἀπάνωθεν αὐτοῦ 21 καὶ ἐκράτησαν αὐτόν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἐξέκοψαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ κατήνεγκαν αὐτόν εἰς Γάζαν καὶ ἐπέδησαν αὐτόν ἐν πέδαις χαλκεῖαις καὶ ἦν ἀλήθων ἐν οἴκῳ τοῦ δεσμοτηρίου 22 καὶ ἤρξατο θριξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βλαστάνειν καθὼς ἐξύρησατο 23 καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων συνήχθησαν θῦσαι θυσιάσμα μέγα τῷ Δαγων θεῷ αὐτῶν καὶ εὐφρανθῆναι καὶ εἶπαν ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ ἡμῶν τὸν Σαμψων τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν 24 καὶ εἶδαν αὐτόν ὁ λαὸς καὶ ὕμνησαν τὸν θεὸν αὐτῶν ὅτι παρέδωκεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν ἐν χειρὶ ἡμῶν τὸν ἐρημοῦντα τὴν γῆν ἡμῶν καὶ ὃς ἐπλήθυνεν τοὺς τραυματίας ἡμῶν 25 καὶ ὅτε ἠγαθύνθη ἡ

καρδία αὐτῶν καὶ εἶπαν καλέσατε τὸν Σαμψων ἐξ οἴκου φυλακῆς καὶ παιζάτω ἐνώπιον ἡμῶν καὶ ἐκάλεσαν τὸν Σαμψων ἀπὸ οἴκου δεσμωτηρίου καὶ ἔπαιζεν ἐνώπιον αὐτῶν καὶ ἐρράπιζον αὐτὸν καὶ ἔστησαν αὐτὸν ἀνά μέσον τῶν κίωνων 26 καὶ εἶπεν Σαμψων πρὸς τὸν νεανίαν τὸν κρατοῦντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἄφες με καὶ ψηλαφήσω τοὺς κίονας ἐφ' οἷς ὁ οἶκος στήκει ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπιστηριχθήσομαι ἐπ' αὐτούς 27 καὶ ὁ οἶκος πλήρης τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν καὶ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐπὶ τὸ δῶμα ὡς ἑπτακόσιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες οἱ θεωροῦντες ἐν παιγνίαις Σαμψων 28 καὶ ἔκλαυσεν Σαμψων πρὸς κύριον καὶ εἶπεν Ἀδωναιε κύριε μνήσθητι δὴ μου νῦν καὶ ἐνίσχυσόν με ἔτι τὸ ἅπαξ τοῦτο θεέ καὶ ἀνταποδώσω ἀνταπόδοσιν μίαν περὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν μου τοῖς ἀλλοφύλοις 29 καὶ περιέλαβεν Σαμψων τοὺς δύο κίονας τοῦ οἴκου ἐφ' οὓς ὁ οἶκος εἰστήκει καὶ ἐπεστηρίχθη ἐπ' αὐτούς καὶ ἐκράτησεν ἓνα τῆ δεξιᾶ αὐτοῦ καὶ ἓνα τῆ ἀριστερᾶ αὐτοῦ 30 καὶ εἶπεν Σαμψων ἀποθανέτω ψυχὴ μου μετὰ ἀλλοφύλων καὶ ἐβάσταξεν ἐν ἰσχύι καὶ ἔπεσεν ὁ οἶκος ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῷ καὶ ἦσαν οἱ τεθνηκότες οὓς ἐθανάτωσεν Σαμψων ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πλείους ἢ οὓς ἐθανάτωσεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ 31 καὶ κατέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἔλαβον αὐτὸν καὶ ἀνέβησαν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἀνά μέσον Σαραα καὶ ἀνά μέσον Εσθαολ ἐν τῷ τάφῳ Μανωε τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν τὸν Ἰσραηλ εἴκοσι ἔτη

17 καὶ ἐγένετο ἀνὴρ ἀπὸ ὄρους Εφραιμ καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχαιας **2** καὶ εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτοῦ οἱ χίλιοι καὶ ἑκατὸν οὐς ἔλαβες ἀργυρίου σεαυτῇ καὶ με ἠράσω καὶ προσεΐπας ἐν ὧσί μου ἴδου τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοί ἐγὼ ἔλαβον αὐτό καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ υἱός μου τῷ κυρίῳ **3** καὶ ἀπέδωκεν τοὺς χιλίους καὶ ἑκατὸν τοῦ ἀργυρίου τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀγιάζουσα ἡγίακα τὸ ἀργύριον τῷ κυρίῳ ἐκ χειρός μου τῷ υἱῷ μου τοῦ ποιῆσαι γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν καὶ νῦν ἀποδώσω σοι αὐτό **4** καὶ ἀπέδωκεν τὸ ἀργύριον τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ διακοσίους ἀργυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἀργυροκόπῳ καὶ ἐποίησεν αὐτὸ γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν καὶ ἐγενήθη ἐν οἴκῳ Μιχαια **5** καὶ ὁ οἶκος Μιχαια αὐτῷ οἶκος θεοῦ καὶ ἐποίησεν εφωδ καὶ θαραφιν καὶ ἐπλήρωσεν τὴν χεῖρα ἀπὸ ἐνόσ υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα **6** ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραηλ ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐποίει **7** καὶ ἐγενήθη νεανίας ἐκ Βηθλεεμ δήμου Ἰουδα καὶ αὐτὸς Λευίτης καὶ οὗτος παρώκει ἐκεῖ **8** καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλεεμ τῆς πόλεως Ἰουδα παροικῆσαι ἐν ᾧ ἔαν εὕρη τόπῳ καὶ ἦλθεν ἕως ὄρους Εφραιμ καὶ ἕως οἴκου Μιχαια τοῦ ποιῆσαι ὁδὸν αὐτοῦ **9** καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαιας πόθεν ἔρχῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Λευίτης εἰμὶ ἀπὸ Βαιθλεεμ Ἰουδα καὶ ἐγὼ πορεύομαι παροικῆσαι ἐν ᾧ ἔαν εὕρω τόπῳ **10** καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαιας κάθου μετ' ἐμοῦ καὶ γίνου μοι εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα καὶ ἐγὼ δώσω σοι δέκα ἀργυρίου εἰς ἡμέραν καὶ στολὴν ἱματίων καὶ τὰ πρὸς ζωὴν σου καὶ ἐπορεύθη ὁ Λευίτης **11** καὶ ἤρξατο παροικεῖν παρὰ τῷ ἀνδρὶ καὶ ἐγενήθη ὁ νεανίας παρ' αὐτῷ ὡς εἷς ἀπὸ υἱῶν

αὐτοῦ **12** καὶ ἐπλήρωσεν Μιχαιας τὴν χεῖρα τοῦ Λευίτου καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα καὶ ἐγένετο ἐν οἴκῳ Μιχαια **13** καὶ εἶπεν Μιχαιας νῦν ἔγνω ὅτι ἀγαθονεὶ κύριος ἐμοί ὅτι ἐγένετό μοι ὁ Λευίτης εἰς ἱερέα

18 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραηλ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡ φυλὴ Δαν ἐζήτει αὐτῇ κληρονομίαν κατοικῆσαι ὅτι οὐκ ἐνέπεσεν αὐτῇ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν μέσῳ φυλῶν Ἰσραηλ κληρονομία **2** καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Δαν ἀπὸ δήμων αὐτῶν πέντε ἄνδρας υἱοὺς δυνάμεως ἀπὸ Σαραα καὶ ἀπὸ Εσθαολ τοῦ κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐξιχνιάσαι αὐτήν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτούς πορεύεσθε καὶ ἐξιχνιάσατε τὴν γῆν καὶ ἦλθον ἕως ὄρους Εφραιμ ἕως οἴκου Μιχαια καὶ ηὐλόισθησαν ἐκεῖ **3** αὐτοὶ ἐν οἴκῳ Μιχαια καὶ αὐτοὶ ἐπέγνωσαν τὴν φωνὴν τοῦ νεανίσκου τοῦ Λευίτου καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ καὶ εἶπαν αὐτῷ τίς ἦνεγκέν σε ὧδε καὶ τί σὺ ποιεῖς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ τί σοι ὧδε **4** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς οὕτως καὶ οὕτως ἐποίησέν μοι Μιχαιας καὶ ἐμισθώσατό με καὶ ἐγενόμην αὐτῷ εἰς ἱερέα **5** καὶ εἶπαν αὐτῷ ἐρώτησον δὴ ἐν τῷ θεῷ καὶ γνωσόμεθα εἰ εὐδοθήσεται ἡ ὁδὸς ἡμῶν ἐν ᾗ ἡμεῖς πορευόμεθα ἐν αὐτῇ **6** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ ἐνώπιον κυρίου ἡ ὁδὸς ὑμῶν ἐν ᾗ πορεύεσθε ἐν αὐτῇ **7** καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πέντε ἄνδρες καὶ ἦλθον εἰς Λαισα καὶ εἶδαν τὸν λαὸν τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καθήμενον ἐπ' ἐλπίδι ὡς κρίσις Σιδωνίων ἡσυχάζουσα καὶ οὐκ ἔστιν διατρέπων ἢ καταισχύνων λόγον ἐν τῇ γῇ κληρονόμος ἐκπιέζων θησαυροῦ καὶ μακράν εἰσιν Σιδωνίων καὶ λόγον οὐκ ἔχουσιν πρὸς ἄνθρωπον **8** καὶ ἦλθον οἱ πέντε ἄνδρες

πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν εἰς Σαραα καὶ Εσθαολ καὶ εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τί ὑμεῖς κάθησθε **9** καὶ εἶπαν ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς ὅτι εἶδομεν τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ ἀγαθὴ σφόδρα καὶ ὑμεῖς ἡσυχάζετε μὴ ὀκνήσητε τοῦ πορευθῆναι καὶ εἰσελθεῖν τοῦ κληρονομῆσαι τὴν γῆν **10** καὶ ἡνίκα ἂν ἔλθητε εἰσελεύσεσθε πρὸς λαὸν ἐπ' ἐλπίδι καὶ ἡ γῆ πλατεῖα ὅτι ἔδωκεν αὐτὴν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ ὑμῶν τόπος ὅπου οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὑστέρημα παντὸς ῥήματος τῶν ἐν τῇ γῆ **11** καὶ ἀπῆραν ἐκεῖθεν ἀπὸ δήμων τοῦ Δαν ἀπὸ Σαραα καὶ ἀπὸ Εσθαολ ἑξακόσιοι ἄνδρες ἐζωσμένοι σκεύη παρατάξεως **12** καὶ ἀνέβησαν καὶ παρενέβαλον ἐν Καριαθιαριμ ἐν Ἰουδα διὰ τοῦτο ἐκλήθη ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ παρεμβολὴ Δαν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἰδοὺ ὀπίσω Καριαθιαριμ **13** καὶ παρῆλθον ἐκεῖθεν ὄρος Εφραιμ καὶ ἦλθον ἕως οἴκου Μιχαια **14** καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πεπορευμένοι κατασκέψασθαι τὴν γῆν Λαισα καὶ εἶπαν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν ἔγνωτε ὅτι ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ εφωδ καὶ θεραφιν καὶ γλυπτὸν καὶ χωνευτόν καὶ νῦν γνῶτε ὅ τι ποιήσετε **15** καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ νεανίσκου τοῦ Λευίτου οἴκον Μιχαια καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν εἰς εἰρήνην **16** καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἀνεζωσμένοι τὰ σκεύη τῆς παρατάξεως αὐτῶν ἐστῶτες παρὰ θύρας τῆς πύλης οἱ ἐκ τῶν υἱῶν Δαν **17** καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευθέντες κατασκέψασθαι τὴν γῆν **18** καὶ εἰσῆλθον ἐκεῖ εἰς οἶκον Μιχαια καὶ ὁ ἱερεὺς ἐστῶς καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ εφωδ καὶ τὸ θεραφιν καὶ τὸ χωνευτόν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ὁ ἱερεὺς τί ὑμεῖς ποιεῖτε **19** καὶ εἶπαν αὐτῷ κώφευσον ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ στόμα

σου καὶ δεῦρο μεθ' ἡμῶν καὶ γενοῦ ἡμῖν εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα μὴ ἀγαθὸν εἶναί σε ἱερέα οἴκου ἀνδρὸς ἐνὸς ἢ γενέσθαι σε ἱερέα φυλῆς καὶ οἴκου εἰς δῆμον Ἰσραηλ **20** καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία τοῦ ἱερέως καὶ ἔλαβεν τὸ εφωδ καὶ τὸ θεραφιν καὶ τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ χωνευτὸν καὶ ἦλθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ **21** καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀπῆλθαν καὶ ἔθηκαν τὰ τέκνα καὶ τὴν κτῆσιν καὶ τὸ βάρος ἔμπροσθεν αὐτῶν **22** αὐτοὶ ἐμάκρυναν ἀπὸ οἴκου Μιχαια καὶ ἰδοὺ Μιχαιας καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἐν ταῖς οἰκίαις ταῖς μετὰ οἴκου Μιχαια ἐβόησαν καὶ κατελάβοντο τοὺς υἱοὺς Δαν **23** καὶ ἐπέστρεψαν τὸ πρόσωπον αὐτῶν υἱοὶ Δαν καὶ εἶπαν τῷ Μιχαια τί ἐστίν σοι ὅτι ἐβόησας **24** καὶ εἶπεν Μιχαιας ὅτι τὸ γλυπτὸν μου ὃ ἐποίησα ἐλάβετε καὶ τὸν ἱερέα καὶ ἐπορεύθητε καὶ τί ἐμοὶ ἔτι καὶ τί τοῦτο λέγετε πρὸς με τί κράζεις **25** καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν οἱ υἱοὶ Δαν μὴ ἀκουσθήτω δὴ φωνή σου μεθ' ἡμῶν μήποτε συναντήσωσιν ἐν ἡμῖν ἄνδρες πικροὶ ψυχῇ καὶ προσθήσουσιν ψυχὴν καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ οἴκου σου **26** καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δαν εἰς ὁδὸν αὐτῶν καὶ εἶδεν Μιχαιας ὅτι δυνατώτεροί εἰσιν ὑπὲρ αὐτόν καὶ ἐπόστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **27** καὶ οἱ υἱοὶ Δαν ἔλαβον ὃ ἐποίησεν Μιχαιας καὶ τὸν ἱερέα ὃς ἦν αὐτῷ καὶ ἦλθον ἐπὶ Λαισα ἐπὶ λαὸν ἠσυχάζοντα καὶ πεποιθότα ἐπ' ἐλπίδι καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρί **28** καὶ οὐκ ἦν ὁ ρυόμενος ὅτι μακρὰν ἐστὶν ἀπὸ Σιδωνίων καὶ λόγος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς μετὰ ἀνθρώπου καὶ αὐτὴ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ οἴκου Ρααβ καὶ ὠκοδόμησαν τὴν πόλιν καὶ κατεσκήνωσαν ἐν αὐτῇ **29** καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Δαν ἐν ὀνόματι Δαν πατρὸς αὐτῶν ὃς ἐτέχθη τῷ Ἰσραηλ καὶ Ουλαμαις τὸ

ὄνομα τῆς πόλεως τὸ πρότερον **30** καὶ ἔστησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Δαν τὸ γλυπτόν καὶ Ἰωναθαμ υἱὸς Γηρσομ υἱὸς Μανασση αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῆ φυλῆ Δαν ἕως ἡμέρας ἀποικίας τῆς γῆς **31** καὶ ἔθηκαν αὐτοῖς τὸ γλυπτόν ὃ ἐποίησεν Μιχαιας πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἦν ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐν Σηλωμ

19 καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραηλ καὶ ἐγένετο ἀνὴρ Λευίτης παροικῶν ἐν μηροῖς ὄρους Εφραιμ καὶ ἔλαβεν αὐτῷ γυναῖκα παλλακὴν ἀπὸ Βηθλεεμ Ἰουδα **2** καὶ ἐπορεύθη ἀπ' αὐτοῦ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθεν παρ' αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς εἰς Βηθλεεμ Ἰουδα καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσάρων μηνῶν **3** καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς τοῦ λαλῆσαι ἐπὶ καρδίαν αὐτῆς τοῦ ἐπιστρέψαι αὐτήν αὐτῷ καὶ νεανίας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ζεῦγος ὄνων καὶ ἦδε εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς καὶ εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος καὶ ηὐφράνθη εἰς συνάντησιν αὐτοῦ **4** καὶ κατέσχευεν αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος καὶ ἐκάθισεν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ηὐλίσθησαν ἐκεῖ **5** καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ ὥρθησαν τὸ πρωὶ καὶ ἀνέστη τοῦ πορευθῆναι καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς τὸν νυμφίον αὐτοῦ στήρισόν σου τὴν καρδίαν ψωμῶ ἄρτου καὶ μετὰ τοῦτο πορεύσεσθε **6** καὶ ἐκάθισεν καὶ ἔφαγον οἱ δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἔπιον καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς τὸν ἄνδρα ἄγε δὴ αὐλίσθητι καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδία σου **7** καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορεύεσθαι καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ καὶ ἐκάθισεν καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ **8** καὶ ὥρθησεν τὸ πρωὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ τοῦ

πορευθῆναι καὶ εἶπεν ὁ πατήρ τῆς νεάνιδος στήρισον δὴ τὴν καρδίαν σου καὶ στράτευσον ἕως κλῖναι τὴν ἡμέραν καὶ ἔφαγον οἱ δύο **9** καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορευθῆναι αὐτὸς καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ καὶ ὁ νεανίας αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατήρ τῆς νεάνιδος ἰδοὺ δὴ ἡσθένησεν ἡ ἡμέρα εἰς τὴν ἑσπέραν ἀλίσθητι ὧδε καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδία σου καὶ ὀρθριεῖτε αὔριον εἰς ὁδὸν ὑμῶν καὶ πορεύσῃ εἰς τὸ σκῆνωμά σου **10** καὶ οὐκ εὐδόκησεν ὁ ἀνὴρ ἀλίσθησαι καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἦλθεν ἕως ἀπέναντι Ἰεβους αὕτη ἐστὶν Ἱερουσαλημ καὶ μετ' αὐτοῦ ζευγὸς ὄνων ἐπισεσαγμένων καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ **11** καὶ ἦλθοσαν ἕως Ἰεβους καὶ ἡ ἡμέρα προβεβήκει σφόδρα καὶ εἶπεν ὁ νεανίας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ δεῦρο δὴ καὶ ἐκκλίνωμεν εἰς πόλιν τοῦ Ἰεβουσι ταύτην καὶ ἀλίσθωμεν ἐν αὐτῇ **12** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ οὐκ ἐκκλινοῦμεν εἰς πόλιν ἀλλοτρίαν ἐν ἧ ἢ οὐκ ἔστιν ἀπὸ υἰῶν Ἰσραηλ ὧδε καὶ παρελευσόμεθα ἕως Γαβαα **13** καὶ εἶπεν τῷ νεανίᾳ αὐτοῦ δεῦρο καὶ ἐγγίσωμεν ἐνὶ τῶν τόπων καὶ ἀλίσθησόμεθα ἐν Γαβαα ἢ ἐν Ραμα **14** καὶ παρῆλθον καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἔδου ὁ ἥλιος αὐτοῖς ἐχόμενα τῆς Γαβαα ἢ ἐστὶν τῷ Βενιαμιν **15** καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ τοῦ εἰσελθεῖν ἀλίσθησαι ἐν Γαβαα καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐκάθισαν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ συνάγων αὐτοὺς εἰς οἰκίαν ἀλίσθησαι **16** καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πρεσβύτης ἦρχετο ἐξ ἔργων αὐτοῦ ἐξ ἀγροῦ ἐν ἑσπέρα καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν ἐξ ὄρους Εφραιμ καὶ αὐτὸς παρώκει ἐν Γαβαα καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου υἱοὶ Βενιαμιν **17** καὶ ἦρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν τὸν ὀδοιπόρον ἄνδρα ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ὁ

πρεσβύτης ποῦ πορεύη καὶ πόθεν ἔρχη **18** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν παραπορευόμεθα ἡμεῖς ἀπὸ Βηθλεεμ Ιουδα ἕως μηρῶν ὄρους Εφραιμ ἐκεῖθεν ἐγὼ εἶμι καὶ ἐπορεύθην ἕως Βηθλεεμ Ιουδα καὶ εἰς τὸν οἶκόν μου ἐγὼ πορεύομαι καὶ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν **19** καὶ γε ἄχυρα καὶ χορτάσματα ἔστιν τοῖς ὄνοις ἡμῶν καὶ ἄρτοι καὶ οἶνός ἔστιν ἐμοὶ καὶ τῇ παιδίσκη καὶ τῷ νεανίσκῳ μετὰ τῶν παιδίων σου οὐκ ἔστιν ὑστέρημα παντὸς πράγματος **20** καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ὁ πρεσβύτης εἰρήνη σοι πλὴν πᾶν ὑστέρημά σου ἐπ' ἐμέ πλὴν ἐν τῇ πλατείᾳ οὐ μὴ ἀυλισθήσῃ **21** καὶ εἰσήνεγκεν αὐτόν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τόπον ἐποίησεν τοῖς ὄνοις καὶ αὐτοὶ ἐνίψαντο τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον **22** αὐτοὶ δ' ἀγαθύνοντες καρδίαν αὐτῶν καὶ ἰδοὺ ἄνδρες τῆς πόλεως υἱοὶ παρανόμων ἐκύκλωσαν τὴν οἰκίαν κρούοντες ἐπὶ τὴν θύραν καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν κύριον τοῦ οἴκου τὸν πρεσβύτην λέγοντες ἐξένεγκε τὸν ἄνδρα ὃς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σου ἵνα γνῶμεν αὐτόν **23** καὶ ἐξῆλθεν πρὸς αὐτοὺς ὁ ἀνὴρ ὁ κύριος τοῦ οἴκου καὶ εἶπεν μὴ ἀδελφοί μὴ κακοποιήσητε δὴ μετὰ τὸ εἰσελθεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὴν οἰκίαν μου μὴ ποιήσητε τὴν ἀφροσύνην ταύτην **24** ἰδὲ ἡ θυγάτηρ μου ἡ παρθένος καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἐξάξω αὐτάς καὶ ταπεινώσατε αὐτάς καὶ ποιήσατε αὐταῖς τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ τῷ ἀνδρὶ τούτῳ οὐ ποιήσετε τὸ ῥῆμα τῆς ἀφροσύνης ταύτης **25** καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ ἄνδρες τοῦ εἰσακοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἐπελάβετο ὁ ἀνὴρ τῆς παλλακῆς αὐτοῦ καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐτοὺς ἔξω καὶ ἔγνωσαν αὐτὴν καὶ ἐνέπαιζον ἐν αὐτῇ ὅλην τὴν νύκτα ἕως πρωῆ καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὴν ὡς ἀνέβη τὸ πρωῆ

26 καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ὄρθρον καὶ ἔπεσεν παρὰ τὴν θύραν τοῦ οἴκου οὗ ἦν αὐτῆς ἐκεῖ ὁ ἀνὴρ ἕως τοῦ διαφῶσαι **27** καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς τὸ πρωὶ καὶ ἤνοιξεν τὰς θύρας τοῦ οἴκου καὶ ἐξῆλθεν τοῦ πορευθῆναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ πεπτωκυῖα παρὰ τὰς θύρας τοῦ οἴκου καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ τὸ πρόθυρον **28** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν ἀνάστα καὶ ἀπέλθωμεν καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ὅτι ἦν νεκρά καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὸν ὄνον καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **29** καὶ ἔλαβεν τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐκράτησεν τὴν παλλακὴν αὐτοῦ καὶ ἐμέλισεν αὐτὴν εἰς δώδεκα μέλη καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰ ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραὴλ **30** καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ βλέπων ἔλεγεν οὐκ ἐγένετο καὶ οὐχ ἐόραται ὡς αὕτη ἀπὸ ἡμέρας ἀναβάσεως υἰῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης θέσθε ὑμῖν αὐτοὶ ἐπ' αὐτὴν βουλήν καὶ λαλήσατε

20 καὶ ἐξῆλθον πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐξεκκλησιάσθη ἡ συναγωγὴ ὡς ἀνὴρ εἷς ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβее καὶ γῆ τοῦ Γαλααδ πρὸς κύριον εἰς Μασσηφα **2** καὶ ἐστάθησαν κατὰ πρόσωπον κυρίου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ τετρακόσαιο χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν ἔλκοντες ῥομφαίαν **3** καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ὅτι ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφα καὶ ἐλθόντες εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λαλήσατε ποῦ ἐγένετο ἡ πονηρία αὕτη **4** καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ Λευίτης ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς τῆς φονευθείσης καὶ εἶπεν εἰς Γαβαα τῆς Βενιαμιν ἦλθον ἐγὼ καὶ ἡ παλλακὴ μου τοῦ ἀύλισθῆναι **5** καὶ ἀνέστησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ἄνδρες τῆς Γαβαα καὶ ἐκύκλωσαν ἐπ' ἐμὲ ἐπὶ τὴν οἰκίαν νυκτὸς ἐμὲ ἠθέλησαν φονεῦσαι

καὶ τὴν παλλακὴν μου ἐταπείνωσαν καὶ ἀπέθανεν 6
καὶ ἐκράτησα τὴν παλλακὴν μου καὶ ἐμέλισα αὐτὴν
καὶ ἀπέστειλα ἐν παντὶ ὀρίῳ κληρονομίας υἱῶν Ἰσραὴλ
ὅτι ἐποίησαν ζεμα καὶ ἀπόπτωμα ἐν Ἰσραὴλ 7 ἰδοὺ
πάντες ὑμεῖς υἱοὶ Ἰσραὴλ δότε ἑαυτοῖς λόγον καὶ βουλήν
ἐκεῖ 8 καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς λέγοντες
οὐκ ἀπελευσόμεθα ἀνὴρ εἰς σκῆνωμα αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἐπιστρέψομεν ἀνὴρ εἰς οἶκον αὐτοῦ 9 καὶ νῦν τοῦτο τὸ
ῥῆμα ὃ ποιηθήσεται τῇ Γαβαα ἀναβησόμεθα ἐπ' αὐτὴν ἐν
κλήρῳ 10 πλὴν λημφόμεθα δέκα ἄνδρας τοῖς ἑκατὸν εἰς
πάσας φυλὰς Ἰσραὴλ καὶ ἑκατὸν τοῖς χιλίοις καὶ χιλίους
τοῖς μυρίοις λαβεῖν ἐπισιτισμὸν τοῦ ποιῆσαι ἐλθεῖν αὐτοὺς
εἰς Γαβαα Βενιαμιν ποιῆσαι αὐτῇ κατὰ πᾶν τὸ ἀπόπτωμα
ὃ ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ 11 καὶ συνήχθη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ
εἰς τὴν πόλιν ὡς ἀνὴρ εἷς 12 καὶ ἀπέστειλαν αἱ φυλαὶ
Ἰσραὴλ ἄνδρας ἐν πάσῃ φυλῇ Βενιαμιν λέγοντες τίς ἡ
πονηρία αὕτη ἡ γενομένη ἐν ὑμῖν 13 καὶ νῦν δότε τοὺς
ἄνδρας υἱοὺς παρανόμων τοὺς ἐν Γαβαα καὶ θανατώσομεν
αὐτοὺς καὶ ἐκκαθαριοῦμεν πονηρίαν ἀπὸ Ἰσραὴλ καὶ
οὐκ εὐδόκησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
ἀδελφῶν αὐτῶν υἱῶν Ἰσραὴλ 14 καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ
Βενιαμιν ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν εἰς Γαβαα ἐξελθεῖν εἰς
παράταξιν πρὸς υἱοὺς Ἰσραὴλ 15 καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ υἱοὶ
Βενιαμιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν πόλεων εἴκοσι τρεῖς
χιλιάδες ἀνὴρ ἔλκων ῥομφαίαν ἐκτὸς τῶν οἰκούντων τὴν
Γαβαα οἱ ἐπεσκέπησαν ἑπτακόσιοι ἄνδρες ἐκλεκτοὶ 16 ἐκ
παντὸς λαοῦ ἀμφοτεροδέξιοι πάντες οὗτοι σφενδονῆται
ἐν λίθοις πρὸς τρίχα καὶ οὐκ ἐξαμαρτάνοντες 17 καὶ ἀνὴρ
Ἰσραὴλ ἐπεσκέπησαν ἐκτὸς τοῦ Βενιαμιν τετρακόσιοι

χιλιάδες ἀνδρῶν ἑλκόντων ῥομφαίαν πάντες οὗτοι
ἄνδρες παρατάξεως **18** καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀνέβησαν εἰς
Βαιθηλ καὶ ἠρώτησαν ἐν τῷ θεῷ καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ
τίς ἀναβήσεται ἡμῖν ἐν ἀρχῇ εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς
Βενιαμιν καὶ εἶπεν κύριος Ἰουδας ἐν ἀρχῇ ἀναβήσεται
ἀφηγούμενος **19** καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸ πρῶν καὶ
παρενέβαλον ἐπὶ Γαβαα **20** καὶ ἐξῆλθον πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ
εἰς παράταξιν πρὸς Βενιαμιν καὶ συνῆψαν αὐτοῖς ἐπὶ
Γαβαα **21** καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ἀπὸ τῆς Γαβαα καὶ
διέφθειραν ἐν Ἰσραηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δύο καὶ εἴκοσι
χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν **22** καὶ ἐνίσχυσαν ἀνὴρ
Ἰσραηλ καὶ προσέθηκαν συνάψαι παράταξιν ἐν τῷ τόπῳ
ὅπου συνῆψαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ **23** καὶ ἀνέβησαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ ἔκλαυσαν ἐνώπιον κυρίου ἕως ἑσπέρας
καὶ ἠρώτησαν ἐν κυρίῳ λέγοντες εἰ προσθῶμεν ἐγγίσει
εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ
εἶπεν κύριος ἀνάβητε πρὸς αὐτούς **24** καὶ προσῆλθον οἱ
υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ
25 καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμιν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ
τῆς Γαβαα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ διέφθειραν ἀπὸ
υἱῶν Ἰσραηλ ἕτι ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν
γῆν πάντες οὗτοι ἔλκοντες ῥομφαίαν **26** καὶ ἀνέβησαν
πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἦλθον εἰς
Βαιθηλ καὶ ἔκλαυσαν καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἐνώπιον κυρίου
καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕως ἑσπέρας καὶ
ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ τελείας ἐνώπιον κυρίου **27**
ὅτι ἐκεῖ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ **28** καὶ Φινεες
υἱὸς Ελεάζαρ υἱοῦ Ααρων παρεστηκὼς ἐνώπιον αὐτῆς ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐπηρώτησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐν

κυρίῳ λέγοντες εἰ προσθῶμεν ἔτι ἐξελεῖν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν ἀδελφοὺς ἡμῶν ἢ ἐπίσχωμεν καὶ εἶπεν κύριος ἀνάβητε ὅτι αὖριον δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν 29 καὶ ἔθηκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἔνεδρα τῇ Γαβαα κύκλῳ 30 καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ συνῆψαν πρὸς τὴν Γαβαα ὡς ἄπαξ καὶ ἄπαξ 31 καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμιν εἰς συνάντησιν τοῦ λαοῦ καὶ ἐξεκενώθησαν τῆς πόλεως καὶ ἤρξαντο πατάσσειν ἀπὸ τοῦ λαοῦ τραυματίας ὡς ἄπαξ καὶ ἄπαξ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἢ ἐστὶν μία ἀναβαίνουσα εἰς Βαιθηλ καὶ μία εἰς Γαβαα ἐν ἀγρῷ ὡς τριάκοντα ἄνδρας ἐν Ἰσραηλ 32 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Βενιαμιν πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς τὸ πρῶτον καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ εἶπον φύγωμεν καὶ ἐκκενώσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἐποίησαν οὕτως 33 καὶ πᾶς ἀνὴρ ἀνέστη ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ συνῆψαν ἐν Βααλθαμαρ καὶ τὸ ἔνεδρον Ἰσραηλ ἐπήρχετο ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἀπὸ Μααραγαβε 34 καὶ ἦλθον ἐξ ἐναντίας Γαβαα δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς Ἰσραηλ καὶ παράταξις βαρεῖα καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι φθάνει ἐπ' αὐτοὺς ἡ κακία 35 καὶ ἐπάταξεν κύριος τὸν Βενιαμιν ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραηλ καὶ διέφθειραν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐκ τοῦ Βενιαμιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας καὶ ἑκατὸν ἄνδρας πάντες οὗτοι εἴλκον ῥομφαίαν 36 καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ὅτι ἐπλήγησαν καὶ ἔδωκεν ἀνὴρ Ἰσραηλ τόπον τῷ Βενιαμιν ὅτι ἦλπισαν πρὸς τὸ ἔνεδρον ὃ ἔθηκαν ἐπὶ τὴν Γαβαα 37 καὶ ἐν τῷ αὐτοὺς ὑποχωρῆσαι καὶ τὸ ἔνεδρον ἐκινήθη καὶ ἐξέτειναν ἐπὶ τὴν Γαβαα καὶ ἐξεχύθη τὸ ἔνεδρον καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας 38 καὶ σημεῖον ἦν τοῖς υἱοῖς

Ισραηλ μετὰ τοῦ ἐνέδρου τῆς μάχης ἀνενέγκαι αὐτοὺς σύσσημον καπνοῦ ἀπὸ τῆς πόλεως 39 καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ισραηλ ὅτι προκατελάβετο τὸ ἔνεδρον τὴν Γαβαα καὶ ἔστησαν ἐν τῇ παρατάξει καὶ Βενιαμιν ἤρξατο πατάσσειν τραυματίας ἐν ἀνδράσιν Ισραηλ ὡς τριάκοντα ἄνδρας ὅτι εἶπαν πάλιν πτώσει πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς ἡ παράταξις ἡ πρώτη 40 καὶ τὸ σύσσημον ἀνέβη ἐπὶ πλεῖον ἐπὶ τῆς πόλεως ὡς στῦλος καπνοῦ καὶ ἐπέβλεψεν Βενιαμιν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ἀνέβη ἡ συντέλεια τῆς πόλεως ἕως οὐρανοῦ 41 καὶ ἀνὴρ Ισραηλ ἐπέστρεψεν καὶ ἔσπευσαν ἄνδρες Βενιαμιν ὅτι εἶδον ὅτι συνήντησεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ πονηρία 42 καὶ ἐπέβλεψαν ἐνώπιον υἱῶν Ισραηλ εἰς ὁδὸν τῆς ἐρήμου καὶ ἔφυγον καὶ ἡ παράταξις ἔφθασεν ἐπ' αὐτούς καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων διέφθειρον αὐτοὺς ἐν μέσῳ αὐτῶν 43 καὶ κατέκοπτον τὸν Βενιαμιν καὶ ἐδίωξαν αὐτὸν ἀπὸ Νουα κατὰ πόδα αὐτοῦ ἕως ἀπέναντι Γαβαα πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου 44 καὶ ἔπεσαν ἀπὸ Βενιαμιν δέκα ὀκτῶ χιλιάδες ἀνδρῶν οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεως 45 καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ καὶ ἔφευγον εἰς τὴν ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ρεμμων καὶ ἐκαλαμήσαντο ἐξ αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ισραηλ πεντακισχιλίους ἄνδρας καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἕως Γεδαν καὶ ἐπάταξαν ἐξ αὐτῶν δισχιλίους ἄνδρας 46 καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ πίπτοντες ἀπὸ Βενιαμιν εἴκοσι πέντε χιλιάδες ἀνδρῶν ἐλκόντων ῥομφαίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεως 47 καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ρεμμων ἑξακόσιοι ἄνδρες καὶ ἐκάθισαν ἐν πέτρᾳ Ρεμμων τέσσαρας μῆνας 48 καὶ οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐπέστρεψαν πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν καὶ

ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ πόλεως Μεθλα καὶ ἕως κτήνους καὶ ἕως παντὸς τοῦ εὐρισκομένου εἰς πάσας τὰς πόλεις καὶ τὰς πόλεις τὰς εὐρεθείσας ἐνέπρησαν ἐν πυρί

21 καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ὤμοσαν ἐν Μασσηφα λέγοντες ἀνὴρ ἐξ ἡμῶν οὐ δώσει θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Βενιαμιν εἰς γυναῖκα **2** καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς Βαιθηλ καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἕως ἑσπέρας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἦραν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν **3** καὶ εἶπαν εἰς τί κύριε θεὲ Ἰσραηλ ἐγενήθη αὕτη τοῦ ἐπισκεπῆναι σήμερον ἀπὸ Ἰσραηλ φυλὴν μίαν **4** καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ ὄρθρισεν ὁ λαὸς καὶ ὠκοδόμησαν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ τελείας **5** καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τίς οὐκ ἀνέβη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραηλ πρὸς κύριον ὅτι ὁ ὄρκος μέγας ἦν τοῖς οὐκ ἀναβεβηκόσιν πρὸς κύριον εἰς Μασσηφα λέγοντες θανάτῳ θανατωθήσεται **6** καὶ παρεκλήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς Βενιαμιν ἀδελφὸν αὐτῶν καὶ εἶπαν ἐξεκόπη σήμερον φυλὴ μία ἀπὸ Ἰσραηλ **7** τί ποιήσωμεν αὐτοῖς τοῖς περισσοῖς τοῖς ὑπολειφθεῖσιν εἰς γυναῖκας καὶ ἡμεῖς ὠμόσαμεν ἐν κυρίῳ τοῦ μὴ δοῦναι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν εἰς γυναῖκας **8** καὶ εἶπαν τίς εἷς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραηλ ὃς οὐκ ἀνέβη πρὸς κύριον εἰς Μασσηφα καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπὸ Ἰαβις Γαλααδ εἰς τὴν ἐκκλησίαν **9** καὶ ἐπεσκέπη ὁ λαός καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ἀνὴρ ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβις Γαλααδ **10** καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἀπὸ υἱῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐνετείλαντο αὐτοῖς λέγοντες πορεύεσθε καὶ πατάξατε τοὺς οἰκοῦντας Ἰαβις Γαλααδ ἐν

στόματι ρομφαίας **11** καὶ τοῦτο ποιήσετε πᾶν ἄρσεν καὶ πᾶσαν γυναῖκα εἰδυῖαν κοίτην ἄρσενος ἀναθεματιεῖτε τὰς δὲ παρθένους περιποιήσεσθε καὶ ἐποίησαν οὕτως **12** καὶ εὗρον ἀπὸ οἰκούντων Ιαβις Γαλααδ τετρακοσίας νεάνιδας παρθένους αἵτινες οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα εἰς κοίτην ἄρσενος καὶ ἤνεγκαν αὐτὰς εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Σηλων τὴν ἐν γῆ Χανααν **13** καὶ ἀπέστειλεν πᾶσα ἡ συναγωγὴ καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Βενιαμιν ἐν τῇ πέτρᾳ Ρεμμων καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην **14** καὶ ἐπέστρεψεν Βενιαμιν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὰς γυναῖκας ἃς ἐζωποίησαν ἀπὸ τῶν θυγατέρων Ιαβις Γαλααδ καὶ ἤρρεσεν αὐτοῖς οὕτως **15** καὶ ὁ λαὸς παρεκλήθη ἐπὶ τῷ Βενιαμιν ὅτι ἐποίησεν κύριος διακοπὴν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραηλ **16** καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τί ποιήσωμεν τοῖς περισσοῖς εἰς γυναῖκας ὅτι ἠφανίσθη ἀπὸ Βενιαμιν γυνή **17** καὶ εἶπαν κληρονομία διασωζομένων τῷ Βενιαμιν καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται φυλὴ ἀπὸ Ἰσραηλ **18** ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔδυνάμεθα δοῦναι αὐτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν ὅτι ὠμόσαμεν ἐν υἱοῖς Ἰσραηλ λέγοντες ἐπικατάρατος ὁ διδοὺς γυναῖκα τῷ Βενιαμιν **19** καὶ εἶπαν ἰδοὺ δὴ ἑορτὴ κυρίου ἐν Σηλων ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἢ ἐστὶν ἀπὸ βορρᾶ τῆς Βαιθηλ κατ' ἀνατολὰς ἡλίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβαιούσης ἀπὸ Βαιθηλ εἰς Συχεμ καὶ ἀπὸ νότου τῆς Λεβωνα **20** καὶ ἐνετείλαντο τοῖς υἱοῖς Βενιαμιν λέγοντες πορεύεσθε ἐνεδρεύσατε ἐν τοῖς ἀμπελῶσιν **21** καὶ ὄψεσθε καὶ ἰδοὺ ἐὰν ἐξέλθωσιν αἱ θυγατέρες τῶν οἰκούντων Σηλων χορεύειν ἐν τοῖς χοροῖς καὶ ἐξελεύσεσθε ἐκ τῶν ἀμπελώνων καὶ ἀρπάσατε

ἐαυτοῖς ἀνὴρ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων Σηλων καὶ πορεύεσθε εἰς γῆν Βενιαμιν 22 καὶ ἔσται ὅταν ἔλθωσιν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κρίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐροῦμεν αὐτοῖς ἔλεος ποιήσατε ἡμῖν αὐτάς ὅτι οὐκ ἐλάβομεν ἀνὴρ γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῇ παρατάξει ὅτι οὐχ ὑμεῖς ἐδώκατε αὐτοῖς ὡς καιρὸς πλημμελήσατε 23 καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Βενιαμιν καὶ ἔλαβον γυναῖκας εἰς ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν χορευουσῶν ὧν ἤρπασαν καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν καὶ ὠκοδόμησαν τὰς πόλεις καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐταῖς 24 καὶ περιεπάτησαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἀνὴρ εἰς φυλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς συγγένειαν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθον ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς κληρονομίαν αὐτοῦ 25 ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραηλ ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐποίει

Ῥούθ

1 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς κριτὰς καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῆ καὶ ἐπορεύθη ἀνὴρ ἀπὸ Βαιθλεεμ τῆς Ιουδα τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ Μωαβ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ **2** καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ Αβιμελεχ καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Νωεμιν καὶ ὄνομα τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτοῦ Μααλων καὶ Χελαιων Εφραθαῖοι ἐκ Βαιθλεεμ τῆς Ιουδα καὶ ἦλθοσαν εἰς ἀγρὸν Μωαβ καὶ ἦσαν ἐκεῖ **3** καὶ ἀπέθανεν Αβιμελεχ ὁ ἀνὴρ τῆς Νωεμιν καὶ κατελείφθη αὐτὴ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς **4** καὶ ἐλάβοσαν ἑαυτοῖς γυναῖκας Μωαβίτιδας ὄνομα τῇ μιᾷ Ορφα καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Ρουθ καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ὡς δέκα ἔτη **5** καὶ ἀπέθανον καὶ γε ἀμφότεροι Μααλων καὶ Χελαιων καὶ κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς **6** καὶ ἀνέστη αὐτὴ καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς καὶ ἀπέστρεψαν ἐξ ἀγροῦ Μωαβ ὅτι ἤκουσαν ἐν ἀγρῷ Μωαβ ὅτι ἐπέσκεπται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ δοῦναι αὐτοῖς ἄρτους **7** καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν ἐκεῖ καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς μετ' αὐτῆς καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς τὴν γῆν Ιουδα **8** καὶ εἶπεν Νωεμιν ταῖς νύμφαις αὐτῆς πορεύεσθε δὴ ἀποστράφητε ἐκάστη εἰς οἶκον μητρὸς αὐτῆς ποιῆσαι κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος καθὼς ἐποιήσατε μετὰ τῶν τεθνηκότων καὶ μετ' ἐμοῦ **9** δῶν κύριος ὑμῖν καὶ εὐροῖτε ἀνάπαυσιν ἐκάστη ἐν οἴκῳ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ κατεφίλησεν αὐτάς καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν **10** καὶ εἶπαν αὐτῇ μετὰ σοῦ ἐπιστρέφομεν εἰς τὸν λαόν σου **11** καὶ εἶπεν Νωεμιν ἐπιστρέφητε δὴ θυγατέρες μου καὶ ἵνα τί πορεύεσθε μετ' ἐμοῦ μὴ ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου καὶ

ἔσονται ὑμῖν εἰς ἄνδρας **12** ἐπιστράφητε δὴ θυγατέρες μου διότι γεγήρακα τοῦ μὴ εἶναι ἀνδρὶ ὅτι εἶπα ὅτι ἔστιν μοι ὑπόστασις τοῦ γενηθῆναί με ἀνδρὶ καὶ τέξομαι υἱούς **13** μὴ αὐτούς προσδέξεσθε ἕως οὗ ἀδρυνθῶσιν ἢ αὐτοῖς κατασχεθήσεσθε τοῦ μὴ γενέσθαι ἀνδρὶ μὴ δὴ θυγατέρες μου ὅτι ἐπικράνθη μοι ὑπὲρ ὑμᾶς ὅτι ἐξῆλθεν ἐν ἐμοὶ χεῖρ κυρίου **14** καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν ἔτι καὶ κατεφίλησεν Ορφα τὴν πενθερὰν αὐτῆς καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν λαὸν αὐτῆς Ρουθ δὲ ἠκολούθησεν αὐτῇ **15** καὶ εἶπεν Νωεμιν πρὸς Ρουθ ἰδοὺ ἀνέστρεψεν ἡ σύννυμφός σου πρὸς λαὸν αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῆς ἐπιστράφητι δὴ καὶ σὺ ὀπίσω τῆς συννύμφου σου **16** εἶπεν δὲ Ρουθ μὴ ἀπαντήσαι ἐμοὶ τοῦ καταλιπεῖν σε ἢ ἀποστρέψαι ὀπισθὲν σου ὅτι σὺ ὅπου ἔαν πορευθῆς πορεύσομαι καὶ οὗ ἔαν ἀλισθῆς ἀλισθήσομαι ὁ λαός σου λαός μου καὶ ὁ θεός σου θεός μου **17** καὶ οὗ ἔαν ἀποθάνης ἀποθανοῦμαι κάκεῖ ταφήσομαι τάδε ποιήσαι μοι κύριος καὶ τάδε προσθεῖη ὅτι θάνατος διαστελεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ **18** ἰδοῦσα δὲ Νωεμιν ὅτι κραταιοῦται αὐτὴ τοῦ πορεύεσθαι μετ' αὐτῆς ἐκόπασεν τοῦ λαλῆσαι πρὸς αὐτὴν ἔτι **19** ἐπορεύθησαν δὲ ἀμφότεραι ἕως τοῦ παραγενέσθαι αὐτάς εἰς Βαιθλεεμ καὶ ἤχησεν πᾶσα ἡ πόλις ἐπ' αὐταῖς καὶ εἶπον αὕτη ἐστὶν Νωεμιν **20** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτάς μὴ δὴ καλεῖτέ με Νωεμιν καλέσατέ με Πικρὰν ὅτι ἐπικράνθη ἐν ἐμοὶ ὁ ἰκανὸς σφόδρα **21** ἐγὼ πλήρης ἐπορεύθην καὶ κενὴν ἀπέστρεψέν με ὁ κύριος καὶ ἵνα τί καλεῖτέ με Νωεμιν καὶ κύριος ἔταπείνωσέν με καὶ ὁ ἰκανὸς ἐκάκωσέν με **22** καὶ ἐπέστρεψεν Νωεμιν καὶ Ρουθ ἡ Μωαβίτις ἡ νύμφη αὐτῆς ἐπιστρέφουσα ἐξ ἀγροῦ Μωαβ

αὐταὶ δὲ παρεγενήθησαν εἰς Βαιθλεεμ ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν

2 καὶ τῇ Νωεμιν ἀνὴρ γινώριμος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ὁ δὲ ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχύϊ ἐκ τῆς συγγενείας Αβιμελεχ καὶ ὄνομα αὐτῷ Βοος **2** καὶ εἶπεν Ρουθ ἡ Μωαβίτις πρὸς Νωεμιν πορευθῶ δὴ εἰς ἀγρὸν καὶ συνάξω ἐν τοῖς στάχυσιν κατόπισθεν οὗ ἔὰν εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶπεν δὲ αὐτῇ πορεύου θύγατερ **3** καὶ ἐπορεύθη καὶ συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ κατόπισθεν τῶν θεριζόντων καὶ περιέπεσεν περιπτώματι τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ Βοος τοῦ ἐκ συγγενείας Αβιμελεχ **4** καὶ ἰδοὺ Βοος ἦλθεν ἐκ Βαιθλεεμ καὶ εἶπεν τοῖς θερίζουσιν κύριος μεθ' ὑμῶν καὶ εἶπον αὐτῷ εὐλογῆσαι σε κύριος **5** καὶ εἶπεν Βοος τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ ἐφεστῶτι ἐπὶ τοὺς θερίζοντας τίνος ἡ νεᾶνις αὕτη **6** καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον τὸ ἐφεστὸς ἐπὶ τοὺς θερίζοντας καὶ εἶπεν ἡ παῖς ἡ Μωαβίτις ἐστὶν ἡ ἀποστραφεῖσα μετὰ Νωεμιν ἐξ ἀγροῦ Μωαβ **7** καὶ εἶπεν συλλέξω δὴ καὶ συνάξω ἐν τοῖς δράγμασιν ὅπισθεν τῶν θεριζόντων καὶ ἦλθεν καὶ ἔστη ἀπὸ πρωΐθεν καὶ ἕως ἑσπέρας οὐ κατέπαυσεν ἐν τῷ ἀγρῷ μικρὸν **8** καὶ εἶπεν Βοος πρὸς Ρουθ οὐκ ἤκουσας θύγατερ μὴ πορευθῆς ἐν ἀγρῷ συλλέξαι ἐτέρῳ καὶ σὺ οὐ πορεύση ἐντεῦθεν ὧδε κολλήθητι μετὰ τῶν κορασίων μου **9** οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὸν ἀγρὸν οὗ ἔὰν θερίζωσιν καὶ πορεύση κατόπισθεν αὐτῶν ἰδοὺ ἐνετειλάμην τοῖς παιδαρίοις τοῦ μὴ ἄψασθαί σου καὶ ὅ τι διψήσεις καὶ πορευθήση εἰς τὰ σκεύη καὶ πίεσαι ὅθεν ἂν ὑδρεύωνται τὰ παιδάρια **10** καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τί ὅτι εὔρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ ἐπιγνῶναί με καὶ ἐγώ

εἰμι ξένη **11** καὶ ἀπεκρίθη Βοος καὶ εἶπεν αὐτῇ ἀπαγγελία ἀπηγγέλη μοι ὅσα πεποίηκας μετὰ τῆς πενθερᾶς σου μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα σου καὶ πῶς κατέλιπες τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τὴν γῆν γενέσεώς σου καὶ ἐπορεύθης πρὸς λαὸν ὃν οὐκ ᾔδεις ἐχθὲς καὶ τρίτης **12** ἀποτείσαι κύριος τὴν ἐργασίαν σου καὶ γένοιτο ὁ μισθός σου πλήρης παρὰ κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ πρὸς ὃν ἦλθες πεποιθέναι ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ **13** ἡ δὲ εἶπεν εὐροίμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριε ὅτι παρεκάλεσάς με καὶ ὅτι ἐλάλησας ἐπὶ καρδίαν τῆς δούλης σου καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔσομαι ὡς μία τῶν παιδισκῶν σου **14** καὶ εἶπεν αὐτῇ Βοος ἦδη ὥρα τοῦ φαγεῖν πρόσσελθε ὧδε καὶ φάγεσαι τῶν ἄρτων καὶ βάψεις τὸν ψωμόν σου ἐν τῷ ὄξει καὶ ἐκάθισεν Ρουθ ἐκ πλαγίων τῶν θεριζόντων καὶ ἐβούνισεν αὐτῇ Βοος ἄλφιτον καὶ ἔφαγεν καὶ ἐνεπλήσθη καὶ κατέλιπεν **15** καὶ ἀνέστη τοῦ συλλέγειν καὶ ἐνετείλατο Βοος τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ λέγων καί γε ἀνὰ μέσον τῶν δραγμάτων συλλεγέτω καὶ μὴ καταισχύνητε αὐτήν **16** καὶ βαστάζοντες βαστάξατε αὐτῇ καί γε παραβάλλοντες παραβαλεῖτε αὐτῇ ἐκ τῶν βεβουλισμένων καὶ ἄφετε καὶ συλλέξει καὶ οὐκ ἐπιτιμήσετε αὐτῇ **17** καὶ συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως ἐσπέρας καὶ ἐρράβδισεν ἃ συνέλεξεν καὶ ἐγενήθη ὡς οἰφι κριθῶν **18** καὶ ἦρεν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἶδεν ἡ πενθερὰ αὐτῆς ἃ συνέλεξεν καὶ ἐξενέγκασα Ρουθ ἔδωκεν αὐτῇ ἃ κατέλιπεν ἐξ ὧν ἐνεπλήσθη **19** καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς ποῦ συνέλεξας σήμερον καὶ ποῦ ἐποίησας εἶη ὁ ἐπιγνούς σε εὐλογημένος καὶ ἀπήγγειλεν Ρουθ τῇ πενθερᾷ αὐτῆς ποῦ ἐποίησεν καὶ εἶπεν τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρός μεθ' οὗ ἐποίησα σήμερον Βοος

20 καὶ εἶπεν Νωεμιν τῇ νύμφῃ αὐτῆς εὐλογητός ἐστιν τῷ κυρίῳ ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετὰ τῶν ζώντων καὶ μετὰ τῶν τεθνηκότων καὶ εἶπεν αὐτῇ Νωεμιν ἐγγίζει ἡμῖν ὁ ἀνὴρ ἐκ τῶν ἀγχιστευόντων ἡμᾶς ἐστιν 21 καὶ εἶπεν Ρουθ πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς καὶ γε ὅτι εἶπεν πρὸς με μετὰ τῶν παιδαρίων μου προσκολλήθητι ἕως ἂν τελέσωσιν ὅλον τὸν ἀμητόν ὃς ὑπάρχει μοι 22 καὶ εἶπεν Νωεμιν πρὸς Ρουθ τὴν νύμφην αὐτῆς ἀγαθὸν θύγατερ ὅτι ἐπορεύθης μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀπαντήσονταί σοι ἐν ἀγρῷ ἐτέρῳ 23 καὶ προσεκολλήθη Ρουθ τοῖς κορασίοις Βοος συλλέγειν ἕως οὗ συνετέλεσεν τὸν θερισμὸν τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν καὶ ἐκάθισεν μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς

3 εἶπεν δὲ αὐτῇ Νωεμιν ἡ πενθερὰ αὐτῆς θύγατερ οὐ μὴ ζητήσω σοι ἀνάπαυσιν ἵνα εὖ γένηταί σοι 2 καὶ νῦν οὐχὶ Βοος γνώριμος ἡμῶν οὗ ἦς μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ ἰδοὺ αὐτὸς λικμᾶ τὸν ἄλωνα τῶν κριθῶν ταύτη τῇ νυκτί 3 σὺ δὲ λούση καὶ ἀλείψῃ καὶ περιθήσεις τὸν ἱματισμὸν σου ἐπὶ σεαυτῇ καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν ἄλω μὴ γνωρισθῆς τῷ ἀνδρὶ ἕως οὗ συντελέσαι αὐτὸν πιεῖν καὶ φαγεῖν 4 καὶ ἔσται ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτόν καὶ γνώσῃ τὸν τόπον ὅπου κοιμᾶται ἐκεῖ καὶ ἐλεύσῃ καὶ ἀποκαλύψεις τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ καὶ κοιμηθήσῃ καὶ αὐτὸς ἀπαγγελεῖ σοι ἃ ποιήσεις 5 εἶπεν δὲ Ρουθ πρὸς αὐτήν πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω 6 καὶ κατέβη εἰς τὸν ἄλω καὶ ἐποίησεν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς 7 καὶ ἔφαγεν Βοος καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ ἤλθεν κοιμηθῆναι ἐν μερίδι τῆς στοιβῆς ἡ δὲ ἤλθεν κρυφῇ καὶ ἀπεκάλυψεν τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ 8 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ μεσονυκτίῳ

καὶ ἐξέστη ὁ ἀνὴρ καὶ ἐταράχθη καὶ ἰδοὺ γυνὴ κοιμᾶται
πρὸς ποδῶν αὐτοῦ **9** εἶπεν δὲ τίς εἶ σύ ἢ δὲ εἶπεν ἐγὼ εἰμι
Ρουθ ἡ δούλη σου καὶ περιβαλεῖς τὸ πτερύγιόν σου ἐπὶ
τὴν δούλην σου ὅτι ἀγχιστεὺς εἶ σύ **10** καὶ εἶπεν Βοος
εὐλογημένη σὺ τῷ κυρίῳ θεῷ θύγατερ ὅτι ἠγάθυνας τὸ
ἔλεός σου τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον τὸ μὴ πορευθῆναί
σε ὀπίσω νεανιῶν εἴτοι πτωχὸς εἴτοι πλούσιος **11** καὶ
νῦν θύγατερ μὴ φοβοῦ πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω σοι
οἶδεν γὰρ πᾶσα φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ δυνάμεως εἶ
σύ **12** καὶ ὅτι ἀληθῶς ἀγχιστεὺς ἐγὼ εἰμι καὶ γε ἔστιν
ἀγχιστεὺς ἐγγίων ὑπὲρ ἐμέ **13** ἀυλίσθητι τὴν νύκτα καὶ
ἔσται τὸ πρῶτὸν ἐὰν ἀγχιστεύσῃ σε ἀγαθὸν ἀγχιστεύτω ἐὰν
δὲ μὴ βούληται ἀγχιστεύσαί σε ἀγχιστεύσω σε ἐγὼ ζῆ
κύριος κοιμήθητι ἕως πρῶτῃ **14** καὶ ἐκοιμήθη πρὸς ποδῶν
αὐτοῦ ἕως πρῶτῃ ἢ δὲ ἀνέστη πρὸ τοῦ ἐπιγνῶναι ἄνδρα τὸν
πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Βοος μὴ γνωσθήτω ὅτι ἦλθεν
γυνὴ εἰς τὸν ἄλωνα **15** καὶ εἶπεν αὐτῇ φέρε τὸ περίζωμα
τὸ ἐπάνω σου καὶ ἐκράτησεν αὐτό καὶ ἐμέτρησεν ἕξ
κριθῶν καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτήν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν
πόλιν **16** καὶ Ρουθ εἰσῆλθεν πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς ἢ δὲ
εἶπεν τίς εἶ θύγατερ καὶ εἶπεν αὐτῇ πάντα ὅσα ἐποίησεν
αὐτῇ ὁ ἀνὴρ **17** καὶ εἶπεν αὐτῇ τὰ ἕξ τῶν κριθῶν ταῦτα
ἔδωκέν μοι ὅτι εἶπεν πρὸς με μὴ εἰσέλθῃς κενὴ πρὸς
τὴν πενθερὰν σου **18** ἢ δὲ εἶπεν κάθου θύγατερ ἕως τοῦ
ἐπιγνῶναί σε πῶς οὐ πεσεῖται ῥῆμα οὐ γὰρ μὴ ἡσυχάσῃ ὁ
ἀνὴρ ἕως ἂν τελέσῃ τὸ ῥῆμα σήμερον

4 καὶ Βοος ἀνέβη ἐπὶ τὴν πύλην καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ καὶ
ἰδοὺ ὁ ἀγχιστευτὴς παρεπορεύετο ὃν εἶπεν Βοος καὶ
εἶπεν πρὸς αὐτὸν Βοος ἐκκλίνας κάθισον ὧδε κρύφιε καὶ

ἐξέκλινεν καὶ ἐκάθισεν 2 καὶ ἔλαβεν Βοος δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως καὶ εἶπεν καθίσατε ὧδε καὶ ἐκάθισαν 3 καὶ εἶπεν Βοος τῷ ἀγχιστεῖ τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ ἢ ἐστὶν τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ Αβιμελεχ ἢ δέδοται Νωεμιν τῇ ἐπιστροφῇ ἐξ ἀγροῦ Μωαβ 4 κἀγὼ εἶπα ἀποκαλύψω τὸ οὓς σου λέγων κτῆσαι ἐναντίον τῶν καθημένων καὶ ἐναντίον τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου εἰ ἀγχιστεύεις ἀγχίστευε εἰ δὲ μὴ ἀγχιστεύεις ἀνάγγελόν μοι καὶ γνῶσομαι ὅτι οὐκ ἔστιν πάρεξ σοῦ τοῦ ἀγχιστεῦσαι κἀγὼ εἶμι μετὰ σέ ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ εἶμι ἀγχιστεύσω 5 καὶ εἶπεν Βοος ἐν ἡμέρᾳ τοῦ κτήσασθαί σε τὸν ἀγρὸν ἐκ χειρὸς Νωεμιν καὶ παρὰ Ρουθ τῆς Μωαβίτιδος γυναικὸς τοῦ τεθνηκότος καὶ αὐτὴν κτήσασθαί σε δεῖ ὥστε ἀναστήσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ 6 καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς οὐ δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι ἐμαυτῷ μήποτε διαφθείρω τὴν κληρονομίαν μου ἀγχίστευσον σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου ὅτι οὐ δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι 7 καὶ τοῦτο τὸ δικαίωμα ἔμπροσθεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀγχιστείαν καὶ ἐπὶ τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ στήσαι πᾶν λόγον καὶ ὑπελύετο ὁ ἀνὴρ τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ ἐδίδου τῷ πλησίον αὐτοῦ τῷ ἀγχιστεύοντι τὴν ἀγχιστείαν αὐτοῦ καὶ τοῦτο ἦν μαρτύριον ἐν Ἰσραὴλ 8 καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς τῷ Βοος κτῆσαι σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου καὶ ὑπελύσατο τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ 9 καὶ εἶπεν Βοος τοῖς πρεσβυτέροις καὶ παντὶ τῷ λαῷ μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον ὅτι κέκτημαι πάντα τὰ τοῦ Αβιμελεχ καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει τῷ Χελαιων καὶ τῷ Μααλων ἐκ χειρὸς Νωεμιν 10 καὶ γε Ρουθ τὴν Μωαβίτιν τὴν γυναῖκα Μααλων κέκτημαι ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα τοῦ ἀναστήσαι τὸ

ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐξολεθρευθήσεται τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς λαοῦ αὐτοῦ μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον **11** καὶ εἶποσαν πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐν τῇ πύλῃ μάρτυρες καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶποσαν δῶψ κύριος τὴν γυναῖκά σου τὴν εἰσπορευομένην εἰς τὸν οἶκόν σου ὡς Ραχηλ καὶ ὡς Λειαν αἱ ὠκοδόμησαν ἀμφοτέραι τὸν οἶκον Ἰσραηλ καὶ ἐποίησαν δύναμιν ἐν Εφραθα καὶ ἔσται ὄνομα ἐν Βαιθλεεμ **12** καὶ γένοιτο ὁ οἶκός σου ὡς ὁ οἶκος Φαρες ὃν ἔτεκεν Θαμαρ τῷ Ἰουδα ἐκ τοῦ σπέρματος οὗ δώσει κύριός σοι ἐκ τῆς παιδίσκης ταύτης **13** καὶ ἔλαβεν Βοος τὴν Ρουθ καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ εἰσηλθεν πρὸς αὐτήν καὶ ἔδωκεν αὐτῇ κύριος κῆσιν καὶ ἔτεκεν υἱόν **14** καὶ εἶπαν αἱ γυναῖκες πρὸς Νωεμιν εὐλογητὸς κύριος ὃς οὐ κατέλυσέ σοι σήμερον τὸν ἀγχιστέα καὶ καλέσαι τὸ ὄνομά σου ἐν Ἰσραηλ **15** καὶ ἔσται σοι εἰς ἐπιστρέφοντα ψυχὴν καὶ τοῦ διαθρέψαι τὴν πολιάν σου ὅτι ἡ νύμφη σου ἡ ἀγαπήσασά σε ἔτεκεν αὐτόν ἢ ἔστιν ἀγαθή σοι ὑπὲρ ἑπτὰ υἱούς **16** καὶ ἔλαβεν Νωεμιν τὸ παιδίον καὶ ἔθηκεν εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς τιθηνόν **17** καὶ ἐκάλεσαν αὐτοῦ αἱ γείτονες ὄνομα λέγουσαι ἐτέχθη υἱὸς τῇ Νωεμιν καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ὠβηδ οὗτος πατὴρ Ἰεσσαί πατρὸς Δαυιδ **18** καὶ αὗται αἱ γενέσεις Φαρες Φαρες ἐγέννησεν τὸν Εσρων **19** Εσρων δὲ ἐγέννησεν τὸν Αρραν καὶ Αρραν ἐγέννησεν τὸν Αμιναδαβ **20** καὶ Αμιναδαβ ἐγέννησεν τὸν Ναασσων καὶ Ναασσων ἐγέννησεν τὸν Σαλμαν **21** καὶ Σαλμαν ἐγέννησεν τὸν Βοος καὶ Βοος ἐγέννησεν τὸν Ὠβηδ **22**

καὶ Ὠβηδ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαὶ καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησεν τὸν
Δαυιδ

Βασιλειῶν Α΄

1 ἄνθρωπος ἦν ἐξ Ἀρμαθαιμ Σιφα ἐξ ὄρους Εφραιμ καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἐλκανα υἱὸς Ἰερεμεηλ υἱοῦ Ἡλίου υἱοῦ Θεοκε ἐν Νασιβ Εφραιμ **2** καὶ τούτῳ δύο γυναῖκες ὄνομα τῇ μιᾷ Ἀννα καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Φεννανα καὶ ἦν τῇ Φεννανα παιδία καὶ τῇ Ἀννα οὐκ ἦν παιδίον **3** καὶ ἀνέβαινεν ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐκ πόλεως αὐτοῦ ἐξ Ἀρμαθαιμ προσκυνεῖν καὶ θύειν τῷ κυρίῳ θεῷ σαβαωθ εἰς Σηλω καὶ ἐκεῖ Ἡλι καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Οφνι καὶ Φινεες ἱερεῖς τοῦ κυρίου **4** καὶ ἐγενήθη ἡμέρᾳ καὶ ἔθυσεν Ἐλκανα καὶ ἔδωκεν τῇ Φεννανα γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς μερίδας **5** καὶ τῇ Ἀννα ἔδωκεν μερίδα μίαν ὅτι οὐκ ἦν αὐτῇ παιδίον πλὴν ὅτι τὴν Ἀνναν ἠγάπα Ἐλκανα ὑπὲρ ταύτην καὶ κύριος ἀπέκλεισεν τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς **6** ὅτι οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ κύριος παιδίον κατὰ τὴν θλίψιν αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν ἀθυμίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς καὶ ἠθύμει διὰ τοῦτο ὅτι συνέκλεισεν κύριος τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παιδίον **7** οὕτως ἐποίησεν ἑνιαυτὸν κατ' ἑνιαυτὸν ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἠθύμει καὶ ἔκλαιεν καὶ οὐκ ἤσθιεν **8** καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλκανα ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Ἀννα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ ἐγὼ κύριε καὶ εἶπεν αὐτῇ τί ἐστίν σοι ὅτι κλαίεις καὶ ἵνα τί οὐκ ἐσθίεις καὶ ἵνα τί τύπτει σε ἡ καρδία σου οὐκ ἀγαθὸς ἐγὼ σοι ὑπὲρ δέκα τέκνα **9** καὶ ἀνέστη Ἀννα μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτοὺς ἐν Σηλω καὶ κατέστη ἐνώπιον κυρίου καὶ Ἡλι ὁ ἱερεὺς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ δίφρου ἐπὶ τῶν φλιῶν ναοῦ κυρίου **10** καὶ αὐτὴ κατώδυνος ψυχῇ καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον καὶ κλαίουσα ἔκλαυσεν **11**

καὶ ἠϋξάτο εὐχὴν κυρίῳ λέγουσα Ἀδωναι κύριε ελωαι
σαβαωθ ἐὰν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν
τῆς δούλης σου καὶ μνησθῆς μου καὶ δῶς τῇ δούλῃ σου
σπέρμα ἀνδρῶν καὶ δώσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου δοτὸν ἕως
ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πίεται
καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
12 καὶ ἐγενήθη ὅτε ἐπλήθυνεν προσευχομένη ἐνώπιον
κυρίου καὶ Ἡλι ὁ ἱερεὺς ἐφύλαξεν τὸ στόμα αὐτῆς **13**
καὶ αὐτὴ ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς καὶ τὰ χεῖλη αὐτῆς
ἐκινεῖτο καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ ἠκούετο καὶ ἐλογίσατο
αὐτὴν Ἡλι εἰς μεθύουσαν **14** καὶ εἶπεν αὐτῇ τὸ παιδάριον
Ἡλι ἕως πότε μεθυσθήσῃ περιελοῦ τὸν οἶνόν σου καὶ
πορεύου ἐκ προσώπου κυρίου **15** καὶ ἀπεκρίθη Ἄννα
καὶ εἶπεν οὐχὶ κύριε γυνὴ ἦ σκληρὰ ἡμέρα ἐγὼ εἶμι καὶ
οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πέπωκα καὶ ἐκχέω τὴν ψυχὴν μου
ἐνώπιον κυρίου **16** μὴ δῶς τὴν δούλην σου εἰς θυγατέρα
λοιμὴν ὅτι ἐκ πλήθους ἀδολεσχίας μου ἐκτέτακα ἕως νῦν
17 καὶ ἀπεκρίθη Ἡλι καὶ εἶπεν αὐτῇ πορεύου εἰς εἰρήνην ὁ
θεὸς Ἰσραὴλ δώῃ σοι πᾶν αἴτημά σου ὃ ἠτήσω παρ' αὐτοῦ
18 καὶ εἶπεν εὗρεν ἡ δούλη σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου
καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὸ κατάλυμα αὐτῆς καὶ ἔφαγεν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς
καὶ ἔπιεν καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνέπεσεν ἔτι **19**
καὶ ὀρθρίζουσιν τὸ πρῶτον καὶ προσκυνοῦσιν τῷ κυρίῳ καὶ
πορεύονται τὴν ὁδὸν αὐτῶν καὶ εἰσῆλθεν Ἐλκανα εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ Ἀρμαθαιμ καὶ ἔγνω τὴν Ἄνναν γυναῖκα
αὐτοῦ καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς κύριος **20** καὶ συνέλαβεν καὶ
ἐγενήθη τῷ καιρῷ τῶν ἡμερῶν καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ
ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμουὴλ καὶ εἶπεν ὅτι παρὰ

κυρίου θεοῦ σαβαωθ ἠτησάμην αὐτόν **21** καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος Ελκανα καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ θῦσαι ἐν Σηλωμ τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς δεκάτας τῆς γῆς αὐτοῦ **22** καὶ Ἀννα οὐκ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ ὅτι εἶπεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἕως τοῦ ἀναβῆναι τὸ παιδάριον ἐὰν ἀπογαλακτίσω αὐτό καὶ ὀφθήσεται τῷ προσώπῳ κυρίου καὶ καθήσεται ἐκεῖ ἕως αἰῶνος **23** καὶ εἶπεν αὐτῇ Ελκανα ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ποίει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κάθου ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃς αὐτό ἀλλὰ στήσαι κύριος τὸ ἐξελθὸν ἐκ τοῦ στόματός σου καὶ ἐκάθισεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλασεν τὸν υἱὸν αὐτῆς ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃ αὐτόν **24** καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ εἰς Σηλωμ ἐν μόσχῳ τριετίζοντι καὶ ἄρτοις καὶ οἶφι σεμιδάλεως καὶ νεβελ οἴνου καὶ εἰσηλθεν εἰς οἶκον κυρίου ἐν Σηλωμ καὶ τὸ παιδάριον μετ' αὐτῶν **25** καὶ προσήγαγον ἐνώπιον κυρίου καὶ ἔσφαξεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν θυσίαν ἣν ἐποίει ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ κυρίῳ καὶ προσήγαγεν τὸ παιδάριον καὶ ἔσφαξεν τὸν μόσχον καὶ προσήγαγεν Ἀννα ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου πρὸς Ἡλι **26** καὶ εἶπεν ἐν ἐμοί κύριε ζῆ ἡ ψυχὴ σου ἐγὼ ἡ γυνὴ ἡ καταστᾶσα ἐνώπιόν σου ἐν τῷ προσεύξασθαι πρὸς κύριον **27** ὑπὲρ τοῦ παιδαρίου τούτου προσηυξάμην καὶ ἔδωκέν μοι κύριος τὸ αἴτημά μου ὃ ἠτησάμην παρ' αὐτοῦ **28** κἀγὼ κυχρῶ αὐτὸν τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ζῆ αὐτός χρησιν τῷ κυρίῳ

2 καὶ εἶπεν ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν κυρίῳ ὑψώθη κέρασ μου ἐν θεῷ μου ἐπλατύνη ἐπὶ ἐχθρούς τὸ στόμα μου εὐφράνθη ἐν σωτηρίᾳ σου **2** ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς κύριος καὶ οὐκ ἔστιν δίκαιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ **3** μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλά μὴ

ἐξελεύσεται μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν ὅτι
θεὸς γνώσεων κύριος καὶ θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα
αὐτοῦ 4 τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν καὶ ἀσθενούντες
περιεζώσαντο δύναμιν 5 πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν
καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ
καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησεν 6 κύριος θανατοῖ καὶ
ζωογονεῖ κατὰγει εἰς ἄδου καὶ ἀνάγει (Sheol h7585) 7 κύριος
πτωχίζει καὶ πλουτίζει ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ 8 ἀνιστᾶ
ἀπὸ γῆς πένητα καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχὸν καθίσει
μετὰ δυναστῶν λαῶν καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν
αὐτοῖς 9 διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ καὶ εὐλόγησεν ἔτη
δικαίου ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύι δυνατὸς ἀνὴρ 10 κύριος ἀσθενῆ
ποιήσει ἀντίδικον αὐτοῦ κύριος ἅγιος μὴ καυχάσθω
ὁ φρόνιμος ἐν τῇ φρονήσει αὐτοῦ καὶ μὴ καυχάσθω
ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ καὶ μὴ καυχάσθω ὁ
πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ ἀλλ' ἡ ἐν τούτῳ καυχάσθω
ὁ καυχώμενος συνίειν καὶ γινώσκειν τὸν κύριον καὶ
ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς κύριος
ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα
γῆς καὶ δίδωσιν ἰσχὴν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ ὑψώσει
κέρας χριστοῦ αὐτοῦ 11 καὶ κατέλιπον αὐτὸν ἐκεῖ ἐνώπιον
κυρίου καὶ ἀπῆλθον εἰς Ἀρμαθαιμ καὶ τὸ παιδάριον ἦν
λειτουργῶν τῷ προσώπῳ κυρίου ἐνώπιον Ἡλι τοῦ ἱερέως
12 καὶ οἱ υἱοὶ Ἡλι τοῦ ἱερέως υἱοὶ λοιμοὶ οὐκ εἰδότες τὸν
κύριον 13 καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἱερέως παρὰ τοῦ λαοῦ
παντὸς τοῦ θύοντος καὶ ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως
ὡς ἂν ἠψήθη τὸ κρέας καὶ κρεάγρα τριόδους ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ 14 καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν εἰς τὸν λέβητα τὸν μέγαν ἢ
εἰς τὸ χαλκίον ἢ εἰς τὴν κύθραν πᾶν ὃ ἐὰν ἀνέβη ἐν τῇ

κρεάγρα ἐλάμβανεν ἑαυτῷ ὁ ἱερεὺς κατὰ τάδε ἐποίουν
παντὶ Ἰσραηλ τοῖς ἐρχομένοις θῦσαι κυρίῳ ἐν Σηλωμ **15**
καὶ πρὶν θυμιαθῆναι τὸ στέαρ ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ
ἱερέως καὶ ἔλεγεν τῷ ἀνδρὶ τῷ θύοντι δὸς κρέας ὀπτῆσαι
τῷ ἱερεῖ καὶ οὐ μὴ λάβω παρὰ σοῦ ἐφθὸν ἐκ τοῦ λέβητος
16 καὶ ἔλεγεν ὁ ἀνὴρ ὁ θύων θυμιαθήτω πρῶτον ὡς
καθήκει τὸ στέαρ καὶ λαβὲ σεαυτῷ ἐκ πάντων ὧν ἐπιθυμεῖ
ἢ ψυχὴ σου καὶ εἶπεν οὐχὶ ὅτι νῦν δώσεις καὶ ἐὰν μὴ
λήμψομαι κραταιῶς **17** καὶ ἦν ἡ ἀμαρτία τῶν παιδαρίων
ἐνώπιον κυρίου μεγάλη σφόδρα ὅτι ἠθέτουν τὴν θυσίαν
κυρίου **18** καὶ Σαμουηλ ἦν λειτουργῶν ἐνώπιον κυρίου
παιδάριον περιεζωσμένον εφουδ βαρ **19** καὶ διπλοῖδα
μικρὰν ἐποίησεν αὐτῷ ἢ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἀνέφερεν αὐτῷ
ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν μετὰ
τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θῦσαι τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν **20** καὶ
εὐλόγησεν Ἡλι τὸν Ελκανα καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ λέγων
ἀποτεῖσαι σοι κύριος σπέρμα ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης
ἀντὶ τοῦ χρέους οὗ ἔχρησας τῷ κυρίῳ καὶ ἀπῆλθεν ὁ
ἄνθρωπος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **21** καὶ ἐπεσκέψατο κύριος
τὴν Ἀνναν καὶ ἔτεκεν ἔτι τρεῖς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας
καὶ ἐμεγαλύνθη τὸ παιδάριον Σαμουηλ ἐνώπιον κυρίου **22**
καὶ Ἡλι πρεσβύτης σφόδρα καὶ ἤκουσεν ἃ ἐποίουν οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ **23** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἵνα τί ποιεῖτε
κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐγὼ ἀκούω ἐκ στόματος παντὸς τοῦ
λαοῦ κυρίου **24** μὴ τέκνα ὅτι οὐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοή ἦν ἐγὼ
ἀκούω μὴ ποιεῖτε οὕτως ὅτι οὐκ ἀγαθαὶ αἱ ἀκοαὶ ἄς ἐγὼ
ἀκούω τοῦ μὴ δουλεύειν λαὸν θεῷ **25** ἐὰν ἀμαρτάνων
ἀμάρτη ἀνὴρ εἰς ἄνδρα καὶ προσεύξονται ὑπὲρ αὐτοῦ
πρὸς κύριον καὶ ἐὰν τῷ κυρίῳ ἀμάρτη τίς προσεύξεται

ὕπὲρ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἤκουον τῆς φωνῆς τοῦ πατρὸς αὐτῶν
ὅτι βουλόμενος ἐβούλετο κύριος διαφθεῖραι αὐτούς **26**
καὶ τὸ παιδάριον Σαμουηλ ἐπορεύετο καὶ ἐμεγαλύνετο
καὶ ἀγαθὸν καὶ μετὰ κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων **27** καὶ
ἦλθεν ἄνθρωπος θεοῦ πρὸς Ηλι καὶ εἶπεν τάδε λέγει
κύριος ἀποκαλυφθεὶς ἀπεκαλύφθη πρὸς οἶκον πατρὸς
σου ὄντων αὐτῶν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ δούλων τῷ οἴκῳ Φαραῶ
28 καὶ ἐξελεξάμην τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἐκ πάντων
τῶν σκῆπτρων Ἰσραηλ ἐμοὶ ἱερατεύειν καὶ ἀναβαίνειν ἐπὶ
θυσιαστήριόν μου καὶ θυμῶν θυμίαμα καὶ αἴρειν εφρουδ
καὶ ἔδωκα τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου τὰ πάντα τοῦ πυρὸς
υἱῶν Ἰσραηλ εἰς βρῶσιν **29** καὶ ἵνα τί ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸ
θυμίαμά μου καὶ εἰς τὴν θυσίαν μου ἀναιδεῖ ὀφθαλμῶ
καὶ ἐδόξασας τοὺς υἱούς σου ὑπὲρ ἐμὲ ἐνευλογεῖσθαι
ἀπαρχῆς πάσης θυσίας Ἰσραηλ ἔμπροσθέν μου **30** διὰ
τοῦτο τάδε εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ εἶπα ὁ οἶκός σου
καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου διελεύσεται ἐνώπιόν μου
ἕως αἰῶνος καὶ νῦν φησιν κύριος μηδαμῶς ἐμοὶ ὅτι
ἀλλ' ἢ τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω καὶ ὁ ἐξουθενῶν με
ἀτιμωθήσεται **31** ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται καὶ ἐξολεθρεύσω
τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ σπέρμα οἴκου πατρὸς σου **32** καὶ οὐκ
ἔσται σου πρεσβύτης ἐν οἴκῳ μου πάσας τὰς ἡμέρας **33**
καὶ ἄνδρα οὐκ ἐξολεθρεύσω σοὶ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου
μου ἐκλιπεῖν τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ καὶ καταρρεῖν τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ καὶ πᾶς περισσεύων οἴκου σου πεσοῦνται ἐν
ρόμφαίᾳ ἀνδρῶν **34** καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὃ ἴξει ἐπὶ
τοὺς δύο υἱούς σου τούτους Οφνι καὶ Φινεες ἐν ἡμέρᾳ
μιᾶ ἀποθανοῦνται ἀμφότεροι **35** καὶ ἀναστήσω ἐμαυτῷ
ἱερέα πιστόν ὃς πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ τὰ ἐν τῇ

ψυχῆ μου ποιήσει καὶ οἰκοδομήσω αὐτῷ οἶκον πιστόν
καὶ διελεύσεται ἐνώπιον χριστοῦ μου πάσας τὰς ἡμέρας
36 καὶ ἔσται ὁ περισσεύων ἐν οἴκῳ σου ἥξει προσκυνεῖν
αὐτῷ ὀβολοῦ ἀργυρίου λέγων παράρριψόν με ἐπὶ μίαν
τῶν ἱερατειῶν σου φαγεῖν ἄρτον

3 καὶ τὸ παιδάριον Σαμουηλ ἦν λειτουργῶν τῷ κυρίῳ
ἐνώπιον Ἡλι τοῦ ἱερέως καὶ ῥῆμα κυρίου ἦν τίμιον ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν ὄρασις διαστέλλουσα **2** καὶ
ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ Ἡλι ἐκάθευδεν ἐν τῷ
τόπῳ αὐτοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἤρξαντο βαρύνεσθαι
καὶ οὐκ ἠδύνατο βλέπειν **3** καὶ ὁ λύχνος τοῦ θεοῦ πρὶν
ἐπισκευασθῆναι καὶ Σαμουηλ ἐκάθευδεν ἐν τῷ ναῷ οὗ
ἢ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ **4** καὶ ἐκάλεσεν κύριος Σαμουηλ
Σαμουηλ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ **5** καὶ ἔδραμεν πρὸς Ἡλι καὶ
εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ ὅτι κέκληκάς με καὶ εἶπεν οὐ κέκληκά σε
ἀνάστρεφε κάθευδε καὶ ἀνέστρεψεν καὶ ἐκάθευδεν **6** καὶ
προσέθετο κύριος καὶ ἐκάλεσεν Σαμουηλ Σαμουηλ καὶ
ἐπορεύθη πρὸς Ἡλι τὸ δεύτερον καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ ὅτι
κέκληκάς με καὶ εἶπεν οὐ κέκληκά σε ἀνάστρεφε κάθευδε
7 καὶ Σαμουηλ πρὶν ἢ γνῶναι θεὸν καὶ ἀποκαλυφθῆναι
αὐτῷ ῥῆμα κυρίου **8** καὶ προσέθετο κύριος καλέσαι
Σαμουηλ ἐν τρίτῳ καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἡλι καὶ
εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ ὅτι κέκληκάς με καὶ ἐσοφίσατο Ἡλι ὅτι
κύριος κέκληκεν τὸ παιδάριον **9** καὶ εἶπεν ἀνάστρεφε
κάθευδε τέκνον καὶ ἔσται ἐὰν καλέσῃ σε καὶ ἐρεῖς λάλει
κύριε ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου καὶ ἐπορεύθη Σαμουηλ
καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ **10** καὶ ἦλθεν κύριος καὶ
κατέστη καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ καὶ εἶπεν
Σαμουηλ λάλει ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου **11** καὶ εἶπεν

κύριος πρὸς Σαμουηλ ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ τὰ ῥήματά μου ἐν
Ισραηλ ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἠχήσει ἀμφότερα τὰ
ῥήματα αὐτοῦ **12** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεγεγῶ ἐπὶ Ηλι πάντα
ὅσα ἐλάλησα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἄρξομαι καὶ ἐπιτελέσω
13 καὶ ἀνήγγελκα αὐτῷ ὅτι ἐκδικῶ ἐγὼ τὸν οἶκον αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος ἐν ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ ὅτι κακολογοῦντες
θεὸν υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐνουθέτει αὐτούς καὶ οὐδ' οὕτως
14 ὡμοσα τῷ οἴκῳ Ηλι εἰ ἐξιλασθήσεται ἀδικία οἴκου Ηλι
ἐν θυμιάματι καὶ ἐν θυσίαις ἕως αἰῶνος **15** καὶ κοιμᾶται
Σαμουηλ ἕως πρωῆ καὶ ὄρθρισεν τὸ πρωῆ καὶ ἤνοιξεν τὰς
θύρας οἴκου κυρίου καὶ Σαμουηλ ἐφοβήθη ἀπαγγεῖλαι τὴν
ὄρασιν τῷ Ηλι **16** καὶ εἶπεν Ηλι πρὸς Σαμουηλ Σαμουηλ
τέκνον καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ **17** καὶ εἶπεν τί τὸ ῥῆμα τὸ
λαληθὲν πρὸς σέ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τάδε ποιῆσαι σοι
ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη ἐὰν κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα ἐκ
πάντων τῶν λόγων τῶν λαληθέντων σοι ἐν τοῖς ὤσίν σου
18 καὶ ἀπήγγειλεν Σαμουηλ πάντας τοὺς λόγους καὶ οὐκ
ἔκρυπεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ηλι κύριος αὐτός τὸ ἀγαθὸν
ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῆσει **19** καὶ ἐμεγαλύνθη Σαμουηλ καὶ
ἦν κύριος μετ' αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν
λόγων αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν **20** καὶ ἔγνωσαν πᾶς Ἰσραηλ ἀπὸ
Δαν καὶ ἕως Βηρσαβее ὅτι πιστὸς Σαμουηλ εἰς προφήτην
τῷ κυρίῳ **21** καὶ προσέθετο κύριος δηλωθῆναι ἐν Σηλωμ
ὅτι ἀπεκαλύφθη κύριος πρὸς Σαμουηλ καὶ ἐπιστεύθη
Σαμουηλ προφήτης γενέσθαι τῷ κυρίῳ εἰς πάντα Ἰσραηλ
ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἕως ἄκρων καὶ Ηλι πρεσβύτης
σφόδρα καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ
πονηρὰ ἢ ὁδὸς αὐτῶν ἐνώπιον κυρίου

4 καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συναθροίζονται ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἐξῆλθεν Ἰσραηλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς εἰς πόλεμον καὶ παρεμβάλλουσιν ἐπὶ Ἀβενεζερ καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβάλλουσιν ἐν Ἀφεκ **2** καὶ παρατάσσονται οἱ ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἔκλινεν ὁ πόλεμος καὶ ἔπταισεν ἀνήρ Ἰσραηλ ἐνώπιον ἀλλοφύλων καὶ ἐπλήγησαν ἐν τῇ παρατάξει ἐν ἀγρῷ τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν **3** καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραηλ κατὰ τί ἔπταισεν ἡμᾶς κύριος σήμερον ἐνώπιον ἀλλοφύλων λάβωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐκ Σηλωμ καὶ ἐξελθέτω ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν **4** καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σηλωμ καὶ αἶρουσιν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν κυρίου καθημένου χερουβιμ καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἡλι μετὰ τῆς κιβωτοῦ Ὀφνι καὶ Φινεες **5** καὶ ἐγενήθη ὡς ἦλθεν κιβωτὸς κυρίου εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἀνέκραξεν πᾶς Ἰσραηλ φωνῇ μεγάλη καὶ ἤχησεν ἡ γῆ **6** καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς κραυγῆς καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι τίς ἡ κραυγὴ ἡ μεγάλη αὕτη ἐν παρεμβολῇ τῶν Εβραίων καὶ ἔγνωσαν ὅτι κιβωτὸς κυρίου ἦκει εἰς τὴν παρεμβολὴν **7** καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ εἶπον οὗτοι οἱ θεοὶ ἠκάσιν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν παρεμβολὴν οὐαὶ ἡμῖν ἐξελοῦ ἡμᾶς κύριε σήμερον ὅτι οὐ γέγονεν τοιαύτη ἐχθὲς καὶ τρίτην **8** οὐαὶ ἡμῖν τίς ἐξελεῖται ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν θεῶν τῶν στερεῶν τούτων οὗτοι οἱ θεοὶ οἱ πατάξαντες τὴν Αἴγυπτον ἐν πάσῃ πληγῇ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ **9** κραταιοῦσθε καὶ γίνεσθε εἰς ἄνδρας ἀλλόφυλοι μήποτε δουλεύσητε τοῖς Εβραίοις καθὼς ἐδούλευσαν ἡμῖν καὶ ἔσεσθε εἰς

ἄνδρας καὶ πολεμήσατε αὐτούς **10** καὶ ἐπολέμησαν αὐτούς
καὶ πταίει ἄνθρωπος Ἰσραὴλ καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς σκηνώμα
αὐτοῦ καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη σφόδρα καὶ ἔπεσαν ἐξ
Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ταγμάτων **11** καὶ κιβωτὸς θεοῦ
ἐλήμφθη καὶ ἀμφοτέροι υἱοὶ Ἡλὶ ἀπέθανον Οφνὶ καὶ
Φινεες **12** καὶ ἔδραμεν ἄνθρωπος Ἰεμιναῖος ἐκ τῆς παρατάξεως
καὶ ἦλθεν εἰς Σηλωμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ διερρηγότα καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ **13**
καὶ ἦλθεν καὶ ἰδοὺ Ἡλὶ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ δίφρου παρὰ
τὴν πύλην σκοπεύων τὴν ὁδὸν ὅτι ἦν ἡ καρδιά αὐτοῦ
ἐξεστηκυῖα περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ὁ ἄνθρωπος
εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἀπαγγεῖλαι καὶ ἀνεβόησεν ἡ πόλις
14 καὶ ἤκουσεν Ἡλὶ τὴν φωνὴν τῆς βοῆς καὶ εἶπεν τίς ἡ
βοή τῆς φωνῆς ταύτης καὶ ὁ ἄνθρωπος σπεύσας εἰσῆλθεν
καὶ ἀπήγγειλεν τῷ Ἡλὶ **15** καὶ Ἡλὶ υἱὸς ἐνενήκοντα ἐτῶν
καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπανεστήσαν καὶ οὐκ ἔβλεπεν
καὶ εἶπεν Ἡλὶ τοῖς ἀνδράσιν τοῖς περιεστηκόσιν αὐτῷ
τίς ἡ φωνὴ τοῦ ἤχους τούτου **16** καὶ ὁ ἄνθρωπος σπεύσας
προσῆλθεν πρὸς Ἡλὶ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐγὼ εἰμι ὁ ἦκων
ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ γὰρ πέφευγα ἐκ τῆς παρατάξεως
σήμερον καὶ εἶπεν τί τὸ γεγονός ῥῆμα τέκνον **17** καὶ
ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον καὶ εἶπεν πέφευγεν ἄνθρωπος Ἰσραὴλ
ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη
ἐν τῷ λαῷ καὶ ἀμφοτέροι οἱ υἱοὶ σου τεθνήκασιν καὶ ἡ
κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐλήμφθη **18** καὶ ἐγένετο ὡς ἐμνήσθη τῆς
κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ δίφρου ὀπισθίως
ἐχόμενος τῆς πύλης καὶ συνετρίβη ὁ νῶτος αὐτοῦ καὶ
ἀπέθανεν ὅτι πρεσβύτης ὁ ἄνθρωπος καὶ βαρὺς καὶ αὐτὸς
ἔκρινεν τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι ἔτη **19** καὶ νύμφη αὐτοῦ γυνή

Φινεες συνειληφυῖα τοῦ τεκεῖν καὶ ἤκουσεν τὴν ἀγγελίαν ὅτι ἐλήμφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ καὶ ὅτι τέθηκεν ὁ πενθερὸς αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ὠκλασεν καὶ ἔτεκεν ὅτι ἐπεστράφησαν ἐπ' αὐτὴν ὡδῖνες αὐτῆς 20 καὶ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς ἀποθνήσκει καὶ εἶπον αὐτῇ αἱ γυναῖκες αἱ παρεστηκυῖαι αὐτῇ μὴ φοβοῦ ὅτι υἱὸν τέτοκας καὶ οὐκ ἀπεκρίθη καὶ οὐκ ἐνόησεν ἡ καρδιά αὐτῆς 21 καὶ ἐκάλεσεν τὸ παιδάριον Οὐαὶ βαρχαβωθ ὑπὲρ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ πενθεροῦ αὐτῆς καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς 22 καὶ εἶπαν ἀπώκισται δόξα Ἰσραὴλ ἐν τῷ λημφθῆναι τὴν κιβωτὸν κυρίου

5 καὶ ἀλλόφυλοι ἔλαβον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν ἐξ Ἀβεννεζερ εἰς Ἄζωτον 2 καὶ ἔλαβον ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν κυρίου καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν εἰς οἶκον Δαγων καὶ παρέστησαν αὐτὴν παρὰ Δαγων 3 καὶ ὥρθρισαν οἱ Ἀζώτιοι καὶ εἰσῆλθον εἰς οἶκον Δαγων καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ Δαγων πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ἤγειραν τὸν Δαγων καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ κυρίου ἐπὶ τοὺς Ἀζωτίους καὶ ἐβασάνισεν αὐτούς καὶ ἐπάταξεν αὐτούς εἰς τὰς ἔδρας αὐτῶν τὴν Ἄζωτον καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς 4 καὶ ἐγένετο ὅτε ὥρθρισαν τὸ πρῶν καὶ ἰδοὺ Δαγων πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου καὶ ἡ κεφαλὴ Δαγων καὶ ἀμφοτέρα τὰ ἴχνη χειρῶν αὐτοῦ ἀφηρημένα ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια αμαφεθ ἕκαστον καὶ ἀμφοτέροι οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πεπτωκότες ἐπὶ τὸ πρόθυρον πλὴν ἡ ῥάχισ Δαγων ὑπελείφθη 5 διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιβαίνουσιν οἱ ἱερεῖς Δαγων καὶ πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς οἶκον Δαγων ἐπὶ βαθμὸν

οἴκου Δαγων ἐν Ἀζώτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ὅτι
ὑπερβαίνοντες ὑπερβαίνουσιν **6** καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ κυρίου
ἐπὶ Ἀζωτον καὶ ἐπήγαγεν αὐτοῖς καὶ ἐξέζεσεν αὐτοῖς εἰς
τὰς ναῦς καὶ μέσον τῆς χώρας αὐτῆς ἀνεφύησαν μύες
καὶ ἐγένετο σύγχυσις θανάτου μεγάλη ἐν τῇ πόλει **7**
καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἀζώτου ὅτι οὕτως καὶ λέγουσιν ὅτι
οὐ καθήσεται κιβωτὸς τοῦ θεοῦ Ἰσραηλ μεθ' ἡμῶν ὅτι
σκληρὰ χεὶρ αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ Δαγων θεὸν ἡμῶν **8**
καὶ ἀποστέλλουσιν καὶ συνάγουσιν τοὺς σατράπας τῶν
ἀλλοφύλων πρὸς αὐτοὺς καὶ λέγουσιν τί ποιήσωμεν
κιβωτῷ θεοῦ Ἰσραηλ καὶ λέγουσιν οἱ Γεθθαῖοι μετελθέτω
κιβωτὸς τοῦ θεοῦ πρὸς ἡμᾶς καὶ μετῆλθεν κιβωτὸς
τοῦ θεοῦ εἰς Γεθθα **9** καὶ ἐγενήθη μετὰ τὸ μετελθεῖν
αὐτήν καὶ γίνεται χεὶρ κυρίου ἐν τῇ πόλει τάραχος
μέγας σφόδρα καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως ἀπὸ
μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἕδρας
αὐτῶν καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ Γεθθαῖοι ἕδρας **10** καὶ
ἐξαποστέλλουσιν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς Ἀσκαλῶνα
καὶ ἐγενήθη ὡς εἰσηλθεν κιβωτὸς θεοῦ εἰς Ἀσκαλῶνα καὶ
ἐβόησαν οἱ Ἀσκαλωνῖται λέγοντες τί ἀπεστρέψατε πρὸς
ἡμᾶς τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ἰσραηλ θανατώσαί ἡμᾶς καὶ
τὸν λαὸν ἡμῶν **11** καὶ ἐξαποστέλλουσιν καὶ συνάγουσιν
τοὺς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων καὶ εἶπον ἐξαποστείλατε
τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ἰσραηλ καὶ καθισάτω εἰς τὸν τόπον
αὐτῆς καὶ οὐ μὴ θανατώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν
ὅτι ἐγενήθη σύγχυσις θανάτου ἐν ὅλῃ τῇ πόλει βαρεῖα
σφόδρα ὡς εἰσηλθεν κιβωτὸς θεοῦ Ἰσραηλ ἐκεῖ **12** καὶ οἱ
ζῶντες καὶ οὐκ ἀποθανόντες ἐπλήγησαν εἰς τὰς ἕδρας καὶ
ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν

6 καὶ ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ μῆνας καὶ ἐξέξεσεν ἡ γῆ αὐτῶν μύας **2** καὶ καλοῦσιν ἀλλόφυλοι τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μάντις καὶ τοὺς ἐπαιδοὺς αὐτῶν λέγοντες τί ποιήσωμεν τῇ κιβωτῷ κυρίου γνωρίσατε ἡμῖν ἐν τίνι ἀποστελοῦμεν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς **3** καὶ εἶπαν εἰ ἐξαπεστέλλετε ὑμεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ μὴ δὴ ἐξαποστείλητε αὐτὴν κενὴν ἀλλὰ ἀποδιδόντες ἀπόδοτε αὐτῇ τῆς βασάνου καὶ τότε ἰαθήσεσθε καὶ ἐξιλασθήσεται ὑμῖν μὴ οὐκ ἀποστῆ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν **4** καὶ λέγουσιν τί τὸ τῆς βασάνου ἀποδώσωμεν αὐτῇ καὶ εἶπαν κατ' ἀριθμὸν τῶν σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων πέντε ἔδρας χρυσᾶς ὅτι πταῖσμα ἐν ὑμῖν καὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ **5** καὶ μὺς χρυσοῦς ὁμοίωμα τῶν μυῶν ὑμῶν τῶν διαφθειρόντων τὴν γῆν καὶ δώσετε τῷ κυρίῳ δόξαν ὅπως κουφίση τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν **6** καὶ ἵνα τί βαρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐβάρυνεν Αἴγυπτος καὶ Φαραῶ τὴν καρδίαν αὐτῶν οὐχὶ ὅτε ἐνέπαιξεν αὐτοῖς ἐξαπέστειλαν αὐτούς καὶ ἀπῆλθον **7** καὶ νῦν λάβετε καὶ ποιήσατε ἄμαξαν καινὴν καὶ δύο βόας πρωτοτοκούσας ἄνευ τῶν τέκνων καὶ ζεύξατε τὰς βόας ἐν τῇ ἀμάξῃ καὶ ἀπαγάγετε τὰ τέκνα ἀπὸ ὀπισθεν αὐτῶν εἰς οἶκον **8** καὶ λήμψεσθε τὴν κιβωτὸν καὶ θήσετε αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἄμαξαν καὶ τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ ἀποδώσετε αὐτῇ τῆς βασάνου καὶ θήσετε ἐν θέματι βερσεχθαν ἐκ μέρους αὐτῆς καὶ ἐξαποστελεῖτε αὐτὴν καὶ ἀπελάσατε αὐτὴν καὶ ἀπελευσεται **9** καὶ ὄψεσθε εἰ εἰς ὁδὸν ὀρίων αὐτῆς πορεύσεται κατὰ Βαιθσαμυς αὐτὸς πεποίηκεν ἡμῖν τὴν κακίαν ταύτην τὴν μεγάλην καὶ ἐὰν μὴ καὶ γνωσόμεθα ὅτι

οὐ χεὶρ αὐτοῦ ἦπται ἡμῶν ἀλλὰ σύμπτωμα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν **10** καὶ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι οὕτως καὶ ἔλαβον δύο βόας πρωτοτοκούσας καὶ ἔζευξαν αὐτὰς ἐν τῇ ἀμάξῃ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπεκώλυσαν εἰς οἶκον **11** καὶ ἔθεντο τὴν κιβωτὸν ἐπὶ τὴν ἄμαξαν καὶ τὸ θέμα εργαβ καὶ τοὺς μῦς τοὺς χρυσοῦς **12** καὶ κατεύθυναν αἱ βόες ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ὁδὸν Βαιθσαμυς ἐν τρίβῳ ἐνὶ ἐπορεύοντο καὶ ἐκοπίων καὶ οὐ μεθίσταντο δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύοντο ὀπίσω αὐτῆς ἕως ὀρίων Βαιθσαμυς **13** καὶ οἱ ἐν Βαιθσαμυς ἐθέριζον θερισμὸν πυρῶν ἐν κοιλάδι καὶ ἦραν ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ εἶδον κιβωτὸν κυρίου καὶ ἠύφρανθησαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς **14** καὶ ἡ ἄμαξα εἰσηλθεν εἰς ἀγρὸν Ὡσηε τὸν ἐν Βαιθσαμυς καὶ ἔστησαν ἐκεῖ παρ' αὐτῇ λίθον μέγαν καὶ σχίζουσιν τὰ ξύλα τῆς ἀμάξης καὶ τὰς βόας ἀνήνεγκαν εἰς ὀλοκαύτωσιν τῷ κυρίῳ **15** καὶ οἱ Λευῖται ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου καὶ τὸ θέμα εργαβ μετ' αὐτῆς καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς σκευὴ τὰ χρυσᾶ καὶ ἔθεντο ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ μεγάλου καὶ οἱ ἄνδρες Βαιθσαμυς ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ θυσίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῷ κυρίῳ **16** καὶ οἱ πέντε σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἐώρων καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἀσκαλῶνα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **17** καὶ αὗται αἱ ἔδραι αἱ χρυσαῖ ἃς ἀπέδωκαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς βασάνου τῷ κυρίῳ τῆς Ἀζώτου μίαν τῆς Γάζης μίαν τῆς Ἀσκαλῶνος μίαν τῆς Γεθ μίαν τῆς Ακκαρων μίαν **18** καὶ μῦς οἱ χρυσοῖ κατ' ἀριθμὸν πασῶν πόλεων τῶν ἀλλοφύλων τῶν πέντε σατραπῶν ἐκ πόλεως ἐστερεωμένης καὶ ἕως κώμης τοῦ Φερεζαίου καὶ ἕως λίθου τοῦ μεγάλου οὗ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου τοῦ ἐν ἀγρῷ Ὡσηε τοῦ Βαιθσαμυσίτου

19 καὶ οὐκ ἠσμένισαν οἱ υἱοὶ Ιεχονίου ἐν τοῖς ἀνδράσιν Βαιθσαμυς ὅτι εἶδαν κιβωτὸν κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἄνδρας καὶ πεντήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ ἐπένησεν ὁ λαός ὅτι ἐπάταξεν κύριος ἐν τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην σφόδρα 20 καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες οἱ ἐκ Βαιθσαμυς τίς δυνήσεται διελθεῖν ἐνώπιον κυρίου τοῦ ἁγίου τούτου καὶ πρὸς τίνα ἀναβήσεται κιβωτὸς κυρίου ἀφ' ἡμῶν 21 καὶ ἀποστέλλουσιν ἀγγέλους πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Καριαθιαριμ λέγοντες ἀπεστρόφασιν ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν κυρίου κατὰβητε καὶ ἀναγάγετε αὐτὴν πρὸς ἑαυτούς

7 καὶ ἔρχονται οἱ ἄνδρες Καριαθιαριμ καὶ ἀνάγουσιν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου καὶ εἰσάγουσιν αὐτὴν εἰς οἶκον Αμιναδαβ τὸν ἐν τῷ βουνῷ καὶ τὸν Ελεαζαρ υἱὸν αὐτοῦ ἠγίασαν φυλάσσειν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου 2 καὶ ἐγενήθη ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν Καριαθιαριμ ἐπλήθυναν αἱ ἡμέραι καὶ ἐγένοντο εἴκοσι ἕτη καὶ ἐπέβλεψεν πᾶς οἶκος Ισραηλ ὀπίσω κυρίου 3 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς πάντα οἶκον Ισραηλ λέγων εἰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὑμεῖς ἐπιστρέφετε πρὸς κύριον περιέλετε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους ἐκ μέσου ὑμῶν καὶ τὰ ἄλση καὶ ἐτοιμάσατε τὰς καρδίας ὑμῶν πρὸς κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ μόνῳ καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων 4 καὶ περιεῖλον οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὰς Βααλιμ καὶ τὰ ἄλση Ασταρωθ καὶ ἐδούλευσαν κυρίῳ μόνῳ 5 καὶ εἶπεν Σαμουηλ ἀθροίσατε πάντα Ισραηλ εἰς Μασσηφαθ καὶ προσεύξομαι περὶ ὑμῶν πρὸς κύριον 6 καὶ συνήχθησαν εἰς Μασσηφαθ καὶ ὕδρευοντα ὕδωρ καὶ ἐξέχεαν ἐνώπιον κυρίου ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐνήστευσαν ἐν

τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπαν ἡμαρτήκαμεν ἐνώπιον κυρίου
καὶ ἐδίκασεν Σαμουηλ τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ εἰς Μασσηφαθ 7
καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι συνηθοίσθησαν πάντες
οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ εἰς Μασσηφαθ καὶ ἀνέβησαν σατράπαι
ἀλλοφύλων ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἀκούουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ
καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων 8 καὶ εἶπαν
οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς Σαμουηλ μὴ παρασιωπήσης ἀφ'
ἡμῶν τοῦ μὴ βοᾶν πρὸς κύριον θεόν σου καὶ σώσει
ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων 9 καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ ἄρνα
γαλαθινὸν ἓνα καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὀλοκαύτως σὺν
παντὶ τῷ λαῷ τῷ κυρίῳ καὶ ἐβόησεν Σαμουηλ πρὸς
κύριον περὶ Ἰσραηλ καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ κύριος 10 καὶ
ἦν Σαμουηλ ἀναφέρων τὴν ὀλοκαύτως καὶ ἀλλόφυλοι
προσηῶν εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἐβρόντησεν κύριος
ἐν φωνῇ μεγάλη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους
καὶ συνεχύθησαν καὶ ἔπταισαν ἐνώπιον Ἰσραηλ 11 καὶ
ἐξῆλθαν ἄνδρες Ἰσραηλ ἐκ Μασσηφαθ καὶ κατεδίωξαν
τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἕως ὑποκάτω τοῦ
Βαιθορο 12 καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ λίθον ἓνα καὶ ἔστησεν
αὐτὸν ἀνὰ μέσον Μασσηφαθ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παλαιᾶς
καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αβενεζερ λίθος τοῦ βοηθοῦ
καὶ εἶπεν ἕως ἐνταῦθα ἐβοήθησεν ἡμῖν κύριος 13 καὶ
ἐταπείνωσεν κύριος τοὺς ἀλλοφύλους καὶ οὐ προσέθεντο
ἔτι προσελθεῖν εἰς ὄριον Ἰσραηλ καὶ ἐγενήθη χεὶρ κυρίου
ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Σαμουηλ 14
καὶ ἀπεδόθησαν αἱ πόλεις ἃς ἔλαβον οἱ ἀλλόφυλοι παρὰ
τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ ἀπέδωκαν αὐτὰς τῷ Ἰσραηλ ἀπὸ
Ἀσκαλῶνος ἕως Αζοβ καὶ τὸ ὄριον Ἰσραηλ ἀφείλαντο ἐκ
χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ ἦν εἰρήνη ἀνὰ μέσον Ἰσραηλ καὶ

ἀνά μέσον τοῦ Ἀμορραίου **15** καὶ ἐδίκαζεν Σαμουηλ τὸν Ἰσραηλ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ **16** καὶ ἐπορεύετο κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν καὶ ἐκύκλου Βαιθηλ καὶ τὴν Γαλαλα καὶ τὴν Μασσηφαθ καὶ ἐδίκαζεν τὸν Ἰσραηλ ἐν πᾶσι τοῖς ἡγιασμένοις τούτοις **17** ἡ δὲ ἀποστροφή αὐτοῦ εἰς Ἀρμαθαιμ ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ ἐδίκαζεν ἐκεῖ τὸν Ἰσραηλ καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ

8 καὶ ἐγένετο ὡς ἐγήρασεν Σαμουηλ καὶ κατέστησεν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ δικαστὰς τῷ Ἰσραηλ **2** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ πρωτότοκος Ἰωηλ καὶ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἀβια δικασταὶ ἐν Βηρσαβεε **3** καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν ὁδῷ αὐτοῦ καὶ ἐξέκλιναν ὀπίσω τῆς συντελείας καὶ ἐλάμβανον δῶρα καὶ ἐξέκλινον δικαιώματα **4** καὶ συναθροίζονται ἄνδρες Ἰσραηλ καὶ παραγίνονται εἰς Ἀρμαθαιμ πρὸς Σαμουηλ **5** καὶ εἶπαν αὐτῷ ἰδοὺ σὺ γεγήρακας καὶ οἱ υἱοὶ σου οὐ πορεύονται ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ νῦν κατάστησον ἐφ' ἡμᾶς βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη **6** καὶ ἦν πονηρὸν τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμουηλ ὡς εἶπαν δὸς ἡμῖν βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς καὶ προσηύξατο Σαμουηλ πρὸς κύριον **7** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ ἄκουε τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ καθὰ ἂν λαλήσωσίν σοι ὅτι οὐ σὲ ἐξουθενήκασιν ἀλλ' ἡ ἐμὲ ἐξουδενώκασιν τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐπ' αὐτῶν **8** καθὰ πάντα τὰ ποιήματα ἃ ἐποίησάν μοι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐδούλευον θεοῖς ἑτέροις οὕτως αὐτοὶ ποιοῦσιν καὶ σοί **9** καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν πλὴν ὅτι διαμαρτυρόμενος διαμαρτύρη αὐτοῖς καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς

βασιλεύσει ἐπ' αὐτούς **10** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πᾶν τὸ ῥῆμα κυρίου πρὸς τὸν λαὸν τοὺς αἰτοῦντας παρ' αὐτοῦ βασιλέα **11** καὶ εἶπεν τοῦτο ἔσται τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς βασιλεύσει ἐφ' ὑμᾶς τοὺς υἱοὺς ὑμῶν λήμψεται καὶ θήσεται αὐτούς ἐν ἄρμασιν αὐτοῦ καὶ ἵππεῦσιν αὐτοῦ καὶ προτρέχοντας τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ **12** καὶ θέσθαι αὐτούς ἐαυτῶ χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ θερίζειν θερισμὸν αὐτοῦ καὶ τρυγᾶν τρυγητὸν αὐτοῦ καὶ ποιεῖν σκεύη πολεμικὰ αὐτοῦ καὶ σκεύη ἀρμάτων αὐτοῦ **13** καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν λήμψεται εἰς μυρεψοὺς καὶ εἰς μαγειρίσσας καὶ εἰς πεσσούσας **14** καὶ τοὺς ἀγροὺς ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν τοὺς ἀγαθοὺς λήμψεται καὶ δώσει τοῖς δούλοις αὐτοῦ **15** καὶ τὰ σπέρματα ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν ἀποδεκατώσει καὶ δώσει τοῖς εὐνούχοις αὐτοῦ καὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ **16** καὶ τοὺς δούλους ὑμῶν καὶ τὰς δούλας ὑμῶν καὶ τὰ βουκόλια ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ καὶ τοὺς ὄνους ὑμῶν λήμψεται καὶ ἀποδεκατώσει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ **17** καὶ τὰ ποίμνια ὑμῶν ἀποδεκατώσει καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε αὐτῶ δοῦλοι **18** καὶ βοήσεσθε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου βασιλέως ὑμῶν οὗ ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς καὶ οὐκ ἐπακούσεται κύριος ὑμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς βασιλέα **19** καὶ οὐκ ἠβούλετο ὁ λαὸς ἀκοῦσαι τοῦ Σαμουηλ καὶ εἶπαν αὐτῶ οὐχὶ ἀλλ' ἢ βασιλεὺς ἔσται ἐφ' ἡμᾶς **20** καὶ ἐσόμεθα καὶ ἡμεῖς κατὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ δικάσει ἡμᾶς βασιλεὺς ἡμῶν καὶ ἐξελεύσεται ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ πολεμήσει τὸν πόλεμον ἡμῶν **21** καὶ ἤκουσεν Σαμουηλ πάντας τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ καὶ ἐλάλησεν αὐτούς εἰς τὰ ῥήματα κυρίου **22** καὶ

εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν
καὶ βασιλευσον αὐτοῖς βασιλέα καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς
ἄνδρας Ἰσραηλ ἀποτρεχέτω ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ
9 καὶ ἦν ἀνὴρ ἐξ υἰῶν Βενιαμιν καὶ ὄνομα αὐτῷ Κις υἱὸς
Αβιηλ υἱοῦ Σαρεδ υἱοῦ Βαχिर υἱοῦ Αφεκ υἱοῦ ἀνδρὸς
Ιεμιναίου ἀνὴρ δυνατός **2** καὶ τούτῳ υἱός καὶ ὄνομα
αὐτῷ Σαουλ εὐμεγέθης ἀνὴρ ἀγαθός καὶ οὐκ ἦν ἐν υἱοῖς
Ἰσραηλ ἀγαθὸς ὑπὲρ αὐτόν ὑπὲρ ὁμίαν καὶ ἐπάνω ὑψηλὸς
ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν **3** καὶ ἀπώλοντο αἱ ὄνοι Κις πατρὸς
Σαουλ καὶ εἶπεν Κις πρὸς Σαουλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ λαβὲ μετὰ
σεαυτοῦ ἐν τῶν παιδαρίων καὶ ἀνάστητε καὶ πορεύθητε
καὶ ζητήσατε τὰς ὄνους **4** καὶ διῆλθον δι' ὄρους Εφραιμ
καὶ διῆλθον διὰ τῆς γῆς Σελχα καὶ οὐχ εὔρον καὶ διῆλθον
διὰ τῆς γῆς Εασακεμ καὶ οὐκ ἦν καὶ διῆλθον διὰ τῆς
γῆς Ιακιμ καὶ οὐχ εὔρον **5** αὐτῶν ἐλθόντων εἰς τὴν
Σιφ καὶ Σαουλ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ
δεῦρο καὶ ἀναστρέψωμεν μὴ ἀνείς ὁ πατήρ μου τὰς ὄνους
φροντίζη περὶ ἡμῶν **6** καὶ εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδάριον
ἰδοὺ δὴ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ ὁ
ἄνθρωπος ἔνδοξος πᾶν ὃ ἐὰν λαλήσῃ παραγινόμενον
παρέσται καὶ νῦν πορευθῶμεν ὅπως ἀπαγγείλῃ ἡμῖν
τὴν ὁδὸν ἡμῶν ἐφ' ἣν ἐπορεύθημεν ἐπ' αὐτήν **7** καὶ
εἶπεν Σαουλ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ
πορευσόμεθα καὶ τί οἴσομεν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ ὅτι οἱ
ἄρτοι ἐκλελοίπασιν ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν καὶ πλεῖον οὐκ
ἔστιν μεθ' ἡμῶν εἰσενεγκεῖν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ τὸ
ὑπάρχον ἡμῖν **8** καὶ προσέθετο τὸ παιδάριον ἀποκριθῆναι
τῷ Σαουλ καὶ εἶπεν ἰδοὺ εὔρηται ἐν τῇ χειρὶ μου τέταρτον
σίκλου ἀργυρίου καὶ δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ καὶ

ἀπαγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν 9 καὶ ἔμπροσθεν ἐν
Ἰσραὴλ τάδε ἔλεγεν ἕκαστος ἐν τῷ πορευέσθαι ἐπερωτᾶν
τὸν θεὸν δεῦρο πορευθῶμεν πρὸς τὸν βλέποντα ὅτι τὸν
προφήτην ἐκάλει ὁ λαὸς ἔμπροσθεν ὁ βλέπων 10 καὶ
εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα
δεῦρο καὶ πορευθῶμεν καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν πόλιν οὗ
ἦν ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ 11 αὐτῶν ἀναβαινόντων τὴν
ἀνάβασιν τῆς πόλεως καὶ αὐτοὶ εὐρίσκουσιν τὰ κοράσια
ἐξεληλυθότα ὑδρεύσασθαι ὕδωρ καὶ λέγουσιν αὐταῖς εἰ
ἔστιν ἐνταῦθα ὁ βλέπων 12 καὶ ἀπεκρίθη τὰ κοράσια
αὐτοῖς καὶ λέγουσιν αὐτοῖς ἔστιν ἰδοὺ κατὰ πρόσωπον
ὕμῶν νῦν διὰ τὴν ἡμέραν ἤκει εἰς τὴν πόλιν ὅτι θυσία
σήμερον τῷ λαῷ ἐν Βαμα 13 ὡς ἂν εἰσέλθητε τὴν πόλιν
οὕτως εὐρήσετε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει πρὶν ἀναβῆναι αὐτὸν
εἰς Βαμα τοῦ φαγεῖν ὅτι οὐ μὴ φάγη ὁ λαὸς ἕως τοῦ
εἰσελθεῖν αὐτόν ὅτι οὗτος εὐλογεῖ τὴν θυσίαν καὶ μετὰ
ταῦτα ἐσθίουσιν οἱ ξένοι καὶ νῦν ἀνάβητε ὅτι διὰ τὴν
ἡμέραν εὐρήσετε αὐτόν 14 καὶ ἀναβαίνουσιν τὴν πόλιν
αὐτῶν εἰσπορευομένων εἰς μέσον τῆς πόλεως καὶ ἰδοὺ
Σαμουὴλ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι
εἰς Βαμα 15 καὶ κύριος ἀπεκάλυψεν τὸ ὄτιον Σαμουὴλ
ἡμέρᾳ μιᾷ ἔμπροσθεν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν Σαουλ λέγων
16 ὡς ὁ καιρὸς αὐριον ἀποστελῶ πρὸς σὲ ἄνδρα ἐκ γῆς
Βενιαμὴν καὶ χρίσεις αὐτόν εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαόν μου
Ἰσραὴλ καὶ σώσει τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων ὅτι
ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τοῦ λαοῦ μου ὅτι ἦλθεν
βοή αὐτῶν πρὸς με 17 καὶ Σαμουὴλ εἶδεν τὸν Σαουλ καὶ
κύριος ἀπεκρίθη αὐτῷ ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὃν εἶπά σοι οὗτος
ἄρξει ἐν τῷ λαῷ μου 18 καὶ προσήγαγεν Σαουλ πρὸς

Σαμουηλ εἰς μέσον τῆς πόλεως καὶ εἶπεν ἀπάγγειλον δὴ ποῖος ὁ οἶκος τοῦ βλέποντος **19** καὶ ἀπεκρίθη Σαμουηλ τῷ Σαουλ καὶ εἶπεν ἐγὼ εἶμι αὐτός ἀνάβηθι ἔμπροσθέν μου εἰς Βαμα καὶ φάγε μετ' ἐμοῦ σήμερον καὶ ἐξαποστελῶ σε πρῶτὸν καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπαγγελῶ σοι **20** καὶ περὶ τῶν ὄνων σου τῶν ἀπολωλυῶν σήμερον τριταίων μὴ θῆς τὴν καρδίαν σου αὐταῖς ὅτι εὕρηνται καὶ τίνα τὰ ὠραῖα τοῦ Ἰσραηλ οὐ σοὶ καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου **21** καὶ ἀπεκρίθη Σαουλ καὶ εἶπεν οὐχὶ ἀνδρὸς υἱὸς Ἰεμιναίου ἐγὼ εἶμι τοῦ μικροῦ σκῆπτρου φυλῆς Ἰσραηλ καὶ τῆς φυλῆς τῆς ἐλαχίστης ἐξ ὅλου σκῆπτρου Βενιαμιν καὶ ἵνα τί ἐλάλησας πρὸς ἐμὲ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο **22** καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ τὸν Σαουλ καὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ κατάλυμα καὶ ἔθετο αὐτοῖς τόπον ἐν πρώτοις τῶν κεκλημένων ὡσεὶ ἑβδομήκοντα ἀνδρῶν **23** καὶ εἶπεν Σαμουηλ τῷ μαγείρῳ δός μοι τὴν μερίδα ἣν ἔδωκά σοι ἢν εἶπά σοι θεῖναι αὐτὴν παρὰ σοί **24** καὶ ὑψωσεν ὁ μάγειρος τὴν κωλέαν καὶ παρέθηκεν αὐτὴν ἐνώπιον Σαουλ καὶ εἶπεν Σαμουηλ τῷ Σαουλ ἰδοὺ ὑπόλειμμα παράθες αὐτὸ ἐνώπιόν σου καὶ φάγε ὅτι εἰς μαρτύριον τέθειταί σοι παρὰ τοὺς ἄλλους ἀπόκνιζε καὶ ἔφαγεν Σαουλ μετὰ Σαμουηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **25** καὶ κατέβη ἐκ τῆς Βαμα ἐν τῇ πόλει καὶ διέστρωσαν τῷ Σαουλ ἐπὶ τῷ δώματι **26** καὶ ἐκοιμήθη καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέβαινεν ὁ ὄρθρος καὶ ἐκάλεσεν Σαμουηλ τὸν Σαουλ ἐπὶ τῷ δώματι λέγων ἀνάστα καὶ ἐξαποστελῶ σε καὶ ἀνέστη Σαουλ καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ Σαμουηλ ἕως ἔξω **27** αὐτῶν καταβαινόντων εἰς μέρος τῆς πόλεως καὶ Σαμουηλ εἶπεν

τῷ Σαουλ εἶπόν τῷ νεανίσκῳ καὶ διελθέτω ἔμπροσθεν
ἡμῶν καὶ σὺ στῆθι ὡς σήμερον καὶ ἄκουσον ῥῆμα θεοῦ

10 καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου καὶ
ἐπέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐφίλησεν αὐτὸν
καὶ εἶπεν αὐτῷ οὐχὶ κέχρικέν σε κύριος εἰς ἄρχοντα
ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ σὺ ἄρξεις ἐν λαῷ
κυρίου καὶ σὺ σώσεις αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτοῦ
κυκλόθεν καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἔχρισέν σε κύριος
ἐπὶ κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς ἄρχοντα **2** ὡς ἂν ἀπέλθῃς
σήμερον ἀπ' ἐμοῦ καὶ εὐρήσεις δύο ἄνδρας πρὸς τοῖς
τάφοις Ραχηλ ἐν τῷ ὄριῳ Βενιαμιν ἀλλομένους μεγάλα
καὶ ἐροῦσίν σοι εὐρηνται αἱ ὄνοι ἃς ἐπορεύθητε ζητεῖν
καὶ ἰδοὺ ὁ πατήρ σου ἀποτετίνακται τὸ ῥῆμα τῶν ὄνων
καὶ ἐδαψιλεύσατο δι' ὑμᾶς λέγων τί ποιήσω ὑπὲρ τοῦ
υἱοῦ μου **3** καὶ ἀπελεύσει ἐκεῖθεν καὶ ἐπέκεινα ἤξεις
ἕως τῆς δρυὸς Θαβωρ καὶ εὐρήσεις ἐκεῖ τρεῖς ἄνδρας
ἀναβαίνοντας πρὸς τὸν θεὸν εἰς Βαιθηλ ἕνα αἴροντα
τρία αἰγίδια καὶ ἕνα αἴροντα τρία ἄγγεῖα ἄρτων καὶ ἕνα
αἴροντα ἄσκον οἴνου **4** καὶ ἐρωτήσουσίν σε τὰ εἰς εἰρήνην
καὶ δώσουσίν σοι δύο ἀπαρχὰς ἄρτων καὶ λήμψη ἐκ τῆς
χειρὸς αὐτῶν **5** καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύση εἰς τὸν βουνὸν
τοῦ θεοῦ οὗ ἔστιν ἐκεῖ τὸ ἀνάστημα τῶν ἀλλοφύλων ἐκεῖ
Νασιβ ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐκεῖ εἰς τὴν
πόλιν καὶ ἀπαντήσεις χορῶν προφητῶν καταβαινόντων
ἐκ τῆς Βαμα καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν νάβλα καὶ τύμπανον
καὶ αὐλὸς καὶ κινύρα καὶ αὐτοὶ προφητεύοντες **6** καὶ
ἐφαλεῖται ἐπὶ σέ πνεῦμα κυρίου καὶ προφητεύσεις μετ'
αὐτῶν καὶ στραφήσῃ εἰς ἄνδρα ἄλλον **7** καὶ ἔσται ὅταν
ἤξει τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπὶ σέ ποίει πάντα ὅσα ἐὰν εὐρη ἢ

χείρ σου ὅτι θεὸς μετὰ σοῦ **8** καὶ καταβήσῃ ἔμπροσθεν
τῆς Γαλγαλα καὶ ἴδου καταβαίνω πρὸς σέ ἀνενεγκεῖν
ὀλοκαύτωσιν καὶ θυσίας εἰρηνικὰς ἑπτὰ ἡμέρας διαλείψεις
ἕως τοῦ ἔλθειν με πρὸς σέ καὶ γνωρίσω σοι ἃ ποιήσεις **9**
καὶ ἐγενήθη ὥστε ἐπιστραφῆναι τῷ ὤμῳ αὐτοῦ ἀπελθεῖν
ἀπὸ Σαμουηλ μετέστρεψεν αὐτῷ ὁ θεὸς καρδίαν ἄλλην
καὶ ἦλθεν πάντα τὰ σημεῖα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **10** καὶ
ἔρχεται ἐκεῖθεν εἰς τὸν βουνόν καὶ ἴδου χορὸς προφητῶν
ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ καὶ ἦλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα θεοῦ καὶ
ἐπροφήτευσεν ἐν μέσῳ αὐτῶν **11** καὶ ἐγενήθησαν πάντες
οἱ εἰδότες αὐτὸν ἐχθὲς καὶ τρίτην καὶ εἶδον καὶ ἴδου αὐτὸς
ἐν μέσῳ τῶν προφητῶν καὶ εἶπεν ὁ λαὸς ἕκαστος πρὸς
τὸν πλησίον αὐτοῦ τί τοῦτο τὸ γεγονός τῷ υἱῷ Κις ἦ καὶ
Σαουλ ἐν προφήταις **12** καὶ ἀπεκρίθη τις αὐτῶν καὶ εἶπεν
καὶ τίς πατὴρ αὐτοῦ διὰ τοῦτο ἐγενήθη εἰς παραβολὴν ἦ
καὶ Σαουλ ἐν προφήταις **13** καὶ συνετέλεσεν προφητεύων
καὶ ἔρχεται εἰς τὸν βουνόν **14** καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος αὐτοῦ
πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ ποῦ ἐπορεύθητε
καὶ εἶπαν ζητεῖν τὰς ὄνους καὶ εἶδαμεν ὅτι οὐκ εἰσὶν
καὶ εἰσήλθομεν πρὸς Σαμουηλ **15** καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος
πρὸς Σαουλ ἀπάγγειλον δὴ μοι τί εἶπέν σοι Σαμουηλ
16 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ ἀπήγγειλεν
ἀπαγγέλλων μοι ὅτι εὔρηνται αἱ ὄνοι τὸ δὲ ῥῆμα τῆς
βασιλείας οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ **17** καὶ παρήγγειλεν
Σαμουηλ παντὶ τῷ λαῷ πρὸς κύριον εἰς Μασσηφα **18** καὶ
εἶπεν πρὸς υἱοὺς Ἰσραηλ τάδε εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ
λέγων ἐγὼ ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ
ἐξειλάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ
ἐκ πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν θλιβουσῶν ὑμᾶς **19** καὶ

ὕμεις σήμερον ἐξουθενήκατε τὸν θεόν ὃς αὐτός ἐστιν ὕμῶν σωτὴρ ἐκ πάντων τῶν κακῶν ὕμῶν καὶ θλίψεων ὕμῶν καὶ εἶπατε οὐχὶ ἀλλ' ἢ ὅτι βασιλέα στήσεις ἐφ' ἡμῶν καὶ νῦν κατάστητε ἐνώπιον κυρίου κατὰ τὰ σκῆπτρα ὕμῶν καὶ κατὰ τὰς φυλάς ὕμῶν **20** καὶ προσήγαγεν Σαμουηλ πάντα τὰ σκῆπτρα Ἰσραὴλ καὶ κατακληροῦται σκῆπτρον Βενιαμιν **21** καὶ προσάγει σκῆπτρον Βενιαμιν εἰς φυλάς καὶ κατακληροῦται φυλὴ Ματταρι καὶ προσάγουσιν τὴν φυλὴν Ματταρι εἰς ἄνδρας καὶ κατακληροῦται Σαουλ υἱὸς Κις καὶ ἐζήτει αὐτόν καὶ οὐχ εὐρίσκετο **22** καὶ ἐπηρώτησεν Σαμουηλ ἔτι ἐν κυρίῳ εἰ ἔρχεται ὁ ἀνὴρ ἐνταῦθα καὶ εἶπεν κύριος ἰδοὺ αὐτὸς κέκρυπται ἐν τοῖς σκεύεσιν **23** καὶ ἔδραμεν καὶ λαμβάνει αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ κατέστησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ καὶ ὑψώθη ὑπὲρ πάντα τὸν λαὸν ὑπὲρ ὠμίαν καὶ ἐπάνω **24** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς πάντα τὸν λαὸν εἰ ἑώρακατε ὃν ἐκλέλεκται ἑαυτῷ κύριος ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ὅμοιος ἐν πᾶσιν ὑμῖν καὶ ἔγνωσαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπαν ζήτη ὁ βασιλεύς **25** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς τὸν λαὸν τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ καὶ ἔθηκεν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐξαπέστειλεν Σαμουηλ πάντα τὸν λαὸν καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **26** καὶ Σαουλ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαα καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ δυνάμεων ὧν ἠψατο κύριος καρδίας αὐτῶν μετὰ Σαουλ **27** καὶ υἱοὶ λοιμοὶ εἶπαν τί σώσει ἡμᾶς οὗτος καὶ ἠτίμασαν αὐτόν καὶ οὐκ ἤνεγκαν αὐτῷ δῶρα **11** καὶ ἐγενήθη ὡς μετὰ μῆνα καὶ ἀνέβη Ναας ὁ Ἀμμανίτης καὶ παρεμβάλλει ἐπὶ Ἰαβις Γαλααδ καὶ εἶπον πάντες οἱ ἄνδρες Ἰαβις πρὸς Ναας τὸν Ἀμμανίτην διάθου ἡμῖν διαθήκην καὶ δουλεύσομέν σοι **2** καὶ εἶπεν πρὸς

αὐτοὺς Ναας ὁ Αμμανίτης ἐν ταύτῃ διαθήσομαι ὑμῖν
διαθήκην ἐν τῷ ἐξορύξαι ὑμῶν πάντα ὀφθαλμὸν δεξιόν
καὶ θήσομαι ὄνειδος ἐπὶ Ἰσραηλ **3** καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ
ἄνδρες Ιαβις ἄνες ἡμῖν ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἀποστελοῦμεν
ἄγγελους εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραηλ ἐὰν μὴ ἦ ὁ σῶζων ἡμᾶς
ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς **4** καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι εἰς
Γαβαα πρὸς Σαουλ καὶ λαλοῦσιν τοὺς λόγους εἰς τὰ ὦτα
τοῦ λαοῦ καὶ ἦραν πᾶς ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ
ἔκλαυσαν **5** καὶ ἰδοὺ Σαουλ ἦρχετο μετὰ τὸ πρωὶ ἐξ ἀγροῦ
καὶ εἶπεν Σαουλ τί ὅτι κλαίει ὁ λαός καὶ διηγοῦνται αὐτῷ
τὰ ῥήματα τῶν υἰῶν Ιαβις **6** καὶ ἐφήλατο πνεῦμα κυρίου
ἐπὶ Σαουλ ὡς ἤκουσεν τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐθυμώθη ἐπ'
αὐτοὺς ὀργὴ αὐτοῦ σφόδρα **7** καὶ ἔλαβεν δύο βόας καὶ
ἐμέλισεν αὐτὰς καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραηλ ἐν
χειρὶ ἀγγέλων λέγων ὃς οὐκ ἔστιν ἐκπορευόμενος ὀπίσω
Σαουλ καὶ ὀπίσω Σαμουηλ κατὰ τάδε ποιήσουσιν τοῖς
βουσὶν αὐτοῦ καὶ ἐπῆλθεν ἔκστασις κυρίου ἐπὶ τὸν λαὸν
Ἰσραηλ καὶ ἐβόησαν ὡς ἀνὴρ εἷς **8** καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς
Αβιεζεκ ἐν Βαμα πᾶν ἄνδρα Ἰσραηλ ἑξακοσίας χιλιάδας
καὶ ἄνδρας Ἰουδα ἑβδομήκοντα χιλιάδας **9** καὶ εἶπεν τοῖς
ἄγγελοις τοῖς ἐρχομένοις τάδε ἐρεῖτε τοῖς ἀνδράσιν Ιαβις
αὔριον ὑμῖν ἡ σωτηρία διαθερμάναντος τοῦ ἡλίου καὶ
ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀπαγγέλλουσιν τοῖς
ἀνδράσιν Ιαβις καὶ εὐφράνθησαν **10** καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες
Ιαβις πρὸς Ναας τὸν Αμμανίτην αὔριον ἐξελευσόμεθα
πρὸς ὑμᾶς καὶ ποιήσετε ἡμῖν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον ὑμῶν **11**
καὶ ἐγενήθη μετὰ τὴν αὔριον καὶ ἔθετο Σαουλ τὸν λαὸν
εἰς τρεῖς ἀρχάς καὶ εἰσπορεύονται μέσον τῆς παρεμβολῆς
ἐν φυλακῇ τῇ πρωινῇ καὶ ἔτυπτον τοὺς υἰοὺς Αμμων ἕως

διεθερμάνθη ἡ ἡμέρα καὶ ἐγενήθησαν οἱ ὑπολελειμμένοι
διεσπάρησαν καὶ οὐχ ὑπελείφθησαν ἐν αὐτοῖς δύο κατὰ
τὸ αὐτό **12** καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαμουηλ τίς ὁ εἵπας
ὅτι Σαουλ οὐ βασιλεύσει ἡμῶν παράδος τοὺς ἄνδρας καὶ
θανατώσομεν αὐτούς **13** καὶ εἶπεν Σαουλ οὐκ ἀποθανεῖται
οὐδεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ὅτι σήμερον κύριος ἐποίησεν
σωτηρίαν ἐν Ἰσραηλ **14** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς τὸν λαὸν
λέγων πορευθῶμεν εἰς Γαλγαλα καὶ ἐγκαινίσωμεν ἐκεῖ
τὴν βασιλείαν **15** καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς εἰς Γαλγαλα
καὶ ἔχρισεν Σαμουηλ ἐκεῖ τὸν Σαουλ εἰς βασιλέα ἐνώπιον
κυρίου ἐν Γαλγαλοῖς καὶ ἔθυσεν ἐκεῖ θυσίας καὶ εἰρηνικὰς
ἐνώπιον κυρίου καὶ εὐφράνθη Σαμουηλ καὶ πᾶς Ἰσραηλ
ὥστε λίαν

12 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς πάντα ἄνδρα Ἰσραηλ
ἰδοὺ ἤκουσα φωνῆς ὑμῶν εἰς πάντα ὅσα εἶπατέ μοι
καὶ ἐβασίλευσα ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα **2** καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ
βασιλεὺς διαπορεύεται ἐνώπιον ὑμῶν κἀγὼ γεγήρακα
καὶ καθήσομαι καὶ οἱ υἱοί μου ἰδοὺ ἐν ὑμῖν κἀγὼ ἰδοὺ
διελήλυθα ἐνώπιον ὑμῶν ἐκ νεότητός μου καὶ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης **3** ἰδοὺ ἐγὼ ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ ἐνώπιον
κυρίου καὶ ἐνώπιον χριστοῦ αὐτοῦ μόσχον τίνος εἴληφα
ἢ ὄνον τίνος εἴληφα ἢ τίνα κατεδυνάστευσα ὑμῶν ἢ τίνα
ἐξεπίεσα ἢ ἐκ χειρὸς τίνος εἴληφα ἐξίλασμα καὶ ὑπόδημα
ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ καὶ ἀποδώσω ὑμῖν **4** καὶ εἶπαν πρὸς
Σαμουηλ οὐκ ἠδίκησας ἡμᾶς καὶ οὐ κατεδυνάστευσας καὶ
οὐκ ἔθλασας ἡμᾶς καὶ οὐκ εἴληφας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς
οὐδέν **5** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς τὸν λαὸν μάρτυς κύριος
ἐν ὑμῖν καὶ μάρτυς χριστὸς αὐτοῦ σήμερον ἐν ταύτῃ τῇ
ἡμέρᾳ ὅτι οὐχ εὐρήκατε ἐν χειρί μου οὐθέν καὶ εἶπαν

μάρτυς **6** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων μάρτυς
κύριος ὁ ποιήσας τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ααρων ὁ ἀναγαγὼν
τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου **7** καὶ νῦν κατάστητε
καὶ δικάσω ὑμᾶς ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀπαγγελῶ ὑμῖν
τὴν πᾶσαν δικαιοσύνην κυρίου ἃ ἐποίησεν ἐν ὑμῖν καὶ
ἐν τοῖς πατράσιν ὑμῶν **8** ὡς εἰσῆλθεν Ιακωβ καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον καὶ ἔταπείνωσεν αὐτοὺς Αἴγυπτος καὶ
ἐβόησαν οἱ πατέρες ἡμῶν πρὸς κύριον καὶ ἀπέστειλεν
κύριος τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ααρων καὶ ἐξήγαγεν τοὺς
πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ κατώκισεν αὐτοὺς ἐν τῷ
τόπῳ τούτῳ **9** καὶ ἐπελάθοντο κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν
καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς εἰς χεῖρας Σισαρα ἀρχιστρατήγου
Ιαβιν βασιλέως Ασωρ καὶ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων καὶ
εἰς χεῖρας βασιλέως Μωαβ καὶ ἐπολέμησαν ἐν αὐτοῖς
10 καὶ ἐβόησαν πρὸς κύριον καὶ ἔλεγον ἡμάρτομεν ὅτι
ἐγκατελίπομεν τὸν κύριον καὶ ἐδουλεύσαμεν τοῖς Βααλιμ
καὶ τοῖς ἄλσεσιν καὶ νῦν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν
ἡμῶν καὶ δουλεύσομέν σοι **11** καὶ ἀπέστειλεν κύριος
τὸν Ιεροβααλ καὶ τὸν Βαρακ καὶ τὸν Ιεφθαε καὶ τὸν
Σαμουηλ καὶ ἐξείλατο ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν
κυκλόθεν καὶ κατωκεῖτε πεποιθότες **12** καὶ εἶδετε ὅτι
Ναας βασιλεὺς υἱῶν Αμμων ἦλθεν ἐφ' ὑμᾶς καὶ εἶπατε
οὐχὶ ἀλλ' ἢ ὅτι βασιλεὺς βασιλεύσει ἐφ' ἡμῶν καὶ κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν βασιλεὺς ἡμῶν **13** καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς
ὄν ἐξελέξασθε καὶ ἰδοὺ δέδωκεν κύριος ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα
14 ἐὰν φοβηθῆτε τὸν κύριον καὶ δουλεύσητε αὐτῷ καὶ
ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ μὴ ἐρίσητε τῷ στόματι
κυρίου καὶ ἦτε καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύων ἐφ'
ὑμῶν ὀπίσω κυρίου πορευόμενοι **15** ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε

τῆς φωνῆς κυρίου καὶ ἐρίσητε τῷ στόματι κυρίου καὶ ἔσται χεὶρ κυρίου ἐπὶ ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμῶν 16 καὶ νῦν κατάστητε καὶ ἴδετε τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο ὃ ὁ κύριος ποιήσει ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν 17 οὐχὶ θερισμὸς πυρῶν σήμερον ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ δώσει φωνὰς καὶ ὑετόν καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε ὅτι ἡ κακία ὑμῶν μεγάλη ἦν ἐποιήσατε ἐνώπιον κυρίου αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα 18 καὶ ἐπεκαλέσατο Σαμουηλ τὸν κύριον καὶ ἔδωκεν κύριος φωνὰς καὶ ὑετόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐφοβήθησαν πᾶς ὁ λαὸς τὸν κύριον σφόδρα καὶ τὸν Σαμουηλ 19 καὶ εἶπαν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Σαμουηλ πρόσευξαι ὑπὲρ τῶν δούλων σου πρὸς κύριον θεόν σου καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν ὅτι προστεθείκαμεν πρὸς πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν κακίαν αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα 20 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς τὸν λαὸν μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς πεποιήκατε τὴν πᾶσαν κακίαν ταύτην πλην μὴ ἐκκλίνητε ἀπὸ ὅπισθεν κυρίου καὶ δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν 21 καὶ μὴ παραβῆτε ὀπίσω τῶν μηθὲν ὄντων οἱ οὐ περανοῦσιν οὐθὲν καὶ οἱ οὐκ ἐξελοῦνται ὅτι οὐθέν εἰσιν 22 ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα ὅτι ἐπιεικέως κύριος προσελάβετο ὑμᾶς αὐτῷ εἰς λαὸν 23 καὶ ἐμοὶ μηδαμῶς τοῦ ἁμαρτεῖν τῷ κυρίῳ ἀνιέναι τοῦ προσεύχεσθαι περὶ ὑμῶν καὶ δουλεύσω τῷ κυρίῳ καὶ δείξω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθεῖαν 24 πλην φοβεῖσθε τὸν κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὅτι εἶδετε ἃ ἐμεγάλυνεν μεθ' ὑμῶν 25 καὶ ἐὰν κακία κακοποιήσητε καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν προστεθήσεσθε

13 2 καὶ ἐκλέγεται Σαουλ ἑαυτῷ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Ἰσραηλ καὶ ἦσαν μετὰ Σαουλ δισχίλιοι ἐν Μαχεμας καὶ ἐν τῷ ὄρει Βαιθηλ χίλιοι ἦσαν μετὰ Ἰωναθαν ἐν Γαββε τοῦ Βενιαμιν καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἐξαπέστειλεν ἕκαστον εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ 3 καὶ ἐπάταξεν Ἰωναθαν τὸν Νασιβ τὸν ἀλλόφυλον τὸν ἐν τῷ βουνῷ καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ Σαουλ σάλπιγγι σαλπίζει εἰς πᾶσαν τὴν γῆν λέγων ἠθετήκασιν οἱ δοῦλοι 4 καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἤκουσεν λεγόντων πέπαικεν Σαουλ τὸν Νασιβ τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἠσχύνθησαν Ἰσραηλ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις καὶ ἀνεβόησαν ὁ λαὸς ὀπίσω Σαουλ ἐν Γαλαλοῖς 5 καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνάγονται εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἀναβαίνουσιν ἐπὶ Ἰσραηλ τριάκοντα χιλιάδες ἀρμάτων καὶ ἕξ χιλιάδες ἰππέων καὶ λαὸς ὡς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὴν θάλασσαν τῷ πλήθει καὶ ἀναβαίνουσιν καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν Μαχεμας ἐξ ἐναντίας Βαιθων κατὰ νότου 6 καὶ ἀνὴρ Ἰσραηλ εἶδεν ὅτι στενωῶς αὐτῷ μὴ προσάγειν αὐτόν καὶ ἐκρύβη ὁ λαὸς ἐν τοῖς σπηλαίοις καὶ ἐν ταῖς μάνδραις καὶ ἐν ταῖς πέτραις καὶ ἐν τοῖς βόθροις καὶ ἐν τοῖς λάκκοις 7 καὶ οἱ διαβαίνοντες διέβησαν τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Γαδ καὶ Γαλααδ καὶ Σαουλ ἔτι ἦν ἐν Γαλαλοῖς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξέστη ὀπίσω αὐτοῦ 8 καὶ διέλιπεν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ μαρτυρίῳ ὡς εἶπεν Σαμουηλ καὶ οὐ παρεγένετο Σαμουηλ εἰς Γαλαλα καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ 9 καὶ εἶπεν Σαουλ προσαγάγετε ὅπως ποιήσω ὀλοκαύτωσιν καὶ εἰρηνικὰς καὶ ἀνήνεγκεν τὴν ὀλοκαύτωσιν 10 καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν ἀναφέρων τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ Σαμουηλ παραγίνεται καὶ ἐξῆλθεν Σαουλ εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ εὐλογῆσαι αὐτόν 11 καὶ

εἶπεν Σαμουηλ τί πεποίηκας καὶ εἶπεν Σαουλ ὅτι εἶδον
ὡς διεσπάρη ὁ λαὸς ἀπ' ἐμοῦ καὶ σὺ οὐ παρεγένου ὡς
διετάξω ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἡμερῶν καὶ οἱ ἀλλόφυλοι
συνήχθησαν εἰς Μαχεμας **12** καὶ εἶπα νῦν καταβήσονται
οἱ ἀλλόφυλοι πρὸς με εἰς Γαλαλα καὶ τοῦ προσώπου τοῦ
κυρίου οὐκ ἐδεήθην καὶ ἐνεκρατευσάμην καὶ ἀνήνεγκα
τὴν ὀλοκαύτωςιν **13** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ
μεματαίωταί σοι ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν μου
ἣν ἐνετείλατό σοι κύριος ὡς νῦν ἠτοίμασεν κύριος τὴν
βασιλείαν σου ἕως αἰῶνος ἐπὶ Ἰσραηλ **14** καὶ νῦν ἡ
βασιλεία σου οὐ στήσεται καὶ ζητήσῃ κύριος ἐαυτῷ
ἄνθρωπον κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐντελεῖται κύριος
αὐτῷ εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἐφύλαξας
ὅσα ἐνετείλατό σοι κύριος **15** καὶ ἀνέστη Σαμουηλ καὶ
ἀπῆλθεν ἐκ Γαλαλων εἰς ὄδον αὐτοῦ καὶ τὸ κατάλειμμα
τοῦ λαοῦ ἀνέβη ὀπίσω Σαουλ εἰς ἀπάντησιν ὀπίσω τοῦ
λαοῦ τοῦ πολεμιστοῦ αὐτῶν παραγενομένων ἐκ Γαλαλων
εἰς Γαβα Βενιαμιν καὶ ἐπεσκέψατο Σαουλ τὸν λαὸν
τὸν εὔρεθέντα μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακοσίους ἄνδρας **16** καὶ
Σαουλ καὶ Ἰωναθαν υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς οἱ εὔρεθέντες
μετ' αὐτῶν ἐκάθισαν ἐν Γαβε Βενιαμιν καὶ ἔκλαιον καὶ
οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβεβλήκεισαν εἰς Μαχεμας **17** καὶ
ἐξῆλθεν διαφθείρων ἐξ ἀγροῦ ἀλλοφύλων τρισὶν ἀρχαῖς
ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὄδον Γοφερα ἐπὶ γῆν Σωγαλ **18**
καὶ ἡ μία ἀρχὴ ἐπιβλέπουσα ὄδον Βαιθωρων καὶ ἡ ἀρχὴ
ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὄδον Γαβεε τὴν εἰσκύπτουσαν ἐπὶ
Γαι τὴν Σαβιν **19** καὶ τέκτων σιδήρου οὐχ εὔρισκετο ἐν
πάσῃ γῆ Ἰσραηλ ὅτι εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι μὴ ποιήσωσιν οἱ
Εβραῖοι ῥομφαίαν καὶ δόρυ **20** καὶ κατέβαινον πᾶς Ἰσραηλ

εἰς γῆν ἀλλοφύλων χαλκεύειν ἕκαστος τὸ θέριστρον αὐτοῦ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὴν ἀξίνην αὐτοῦ καὶ τὸ δρέπανον αὐτοῦ **21** καὶ ἦν ὁ τρυγητὸς ἕτοιμος τοῦ θερίζειν τὰ δὲ σκεύη ἦν τρεῖς σίκλοι εἰς τὸν ὀδόντα καὶ τῇ ἀξίνῃ καὶ τῷ δρεπάνῳ ὑπόστασις ἦν ἡ αὐτή **22** καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πολέμου Μαχεμας καὶ οὐχ εὐρέθη ῥομφαία καὶ δόρυ ἐν χειρὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ μετὰ Σαουλ καὶ μετὰ Ἰωναθαν καὶ εὐρέθη τῷ Σαουλ καὶ τῷ Ἰωναθαν υἱῷ αὐτοῦ **23** καὶ ἐξῆλθεν ἐξ ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν Μαχεμας

14 καὶ γίνεται ἡμέρα καὶ εἶπεν Ἰωναθαν υἱὸς Σαουλ τῷ παιδαρίῳ τῷ αἴροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ δεῦρο καὶ διαβῶμεν εἰς μεσσαβ τῶν ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν ἐκεῖνῳ καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλεν **2** καὶ Σαουλ ἐκάθητο ἐπ' ἄκρου τοῦ βουνοῦ ὑπὸ τὴν ῥόαν τὴν ἐν Μαγδων καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακόσιοι ἄνδρες **3** καὶ Αχια υἱὸς Αχιτωβ ἀδελφοῦ Ἰωχαβηδ υἱοῦ Φινεες υἱοῦ Ἥλι ἱερεὺς τοῦ θεοῦ ἐν Σηλωμ αἴρων εφουδ καὶ ὁ λαὸς οὐκ ᾔδει ὅτι πεπόρευται Ἰωναθαν **4** καὶ ἀνὰ μέσον τῆς διαβάσεως οὗ ἐζήτει Ἰωναθαν διαβῆναι εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἀκρωτήριον πέτρας ἔνθεν καὶ ἀκρωτήριον πέτρας ἔνθεν ὄνομα τῷ ἐνὶ Βαζες καὶ ὄνομα τῷ ἄλλῳ Σεννα **5** ἡ ὁδὸς ἡ μία ἀπὸ βορρᾶ ἐρχομένῳ Μαχεμας καὶ ἡ ὁδὸς ἡ ἄλλη ἀπὸ νότου ἐρχομένῳ Γαβεε **6** καὶ εἶπεν Ἰωναθαν πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἴρον τὰ σκεύη αὐτοῦ δεῦρο διαβῶμεν εἰς μεσσαβ τῶν ἀπεριτμήτων τούτων εἴ τι ποιῆσαι ἡμῖν κύριος ὅτι οὐκ ἔστιν τῷ κυρίῳ συνεχόμενον σφῶζειν ἐν πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις **7** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ποιεῖ πᾶν ὃ ἐὰν ἡ καρδία σου ἐκκλίνη ἰδοὺ

ἐγὼ μετὰ σοῦ ὡς ἡ καρδία σοῦ καρδία μου **8** καὶ εἶπεν
Ιωναθαν ἰδοὺ ἡμεῖς διαβαίνομεν πρὸς τοὺς ἄνδρας καὶ
κατακυλισθόμεθα πρὸς αὐτούς **9** ἐὰν τάδε εἴπωσιν
πρὸς ἡμᾶς ἀπόστητε ἐκεῖ ἕως ἂν ἀπαγγείλωμεν ὑμῖν καὶ
στησόμεθα ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ οὐ μὴ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς
10 καὶ ἐὰν τάδε εἴπωσιν πρὸς ἡμᾶς ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς
καὶ ἀναβησόμεθα ὅτι παραδέδωκεν αὐτούς κύριος εἰς
τὰς χεῖρας ἡμῶν τοῦτο ἡμῖν τὸ σημεῖον **11** καὶ εἰσηλθόντες
ἀμφότεροι εἰς μεσσαβ τῶν ἀλλοφύλων καὶ λέγουσιν οἱ
ἀλλόφυλοι ἰδοὺ οἱ Εβραῖοι ἐκπορεύονται ἐκ τῶν τρωγλῶν
αὐτῶν οὗ ἐκρύβησαν ἐκεῖ **12** καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες
μεσσαβ πρὸς Ιωναθαν καὶ πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη
αὐτοῦ καὶ λέγουσιν ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς καὶ γνωριοῦμεν
ὑμῖν ῥῆμα καὶ εἶπεν Ιωναθαν πρὸς τὸν αἴροντα τὰ
σκεύη αὐτοῦ ἀνάβηθι ὀπίσω μου ὅτι παρέδωκεν αὐτούς
κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραηλ **13** καὶ ἀνέβη Ιωναθαν ἐπὶ τὰς
χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ὁ αἴρων τὰ
σκεύη αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπέβλεψαν κατὰ πρόσωπον
Ιωναθαν καὶ ἐπάταξεν αὐτούς καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη
αὐτοῦ ἐπέδιδου ὀπίσω αὐτοῦ **14** καὶ ἐγενήθη ἡ πληγὴ
ἡ πρώτη ἣν ἐπάταξεν Ιωναθαν καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη
αὐτοῦ ὡς εἴκοσι ἄνδρες ἐν βολίσι καὶ ἐν πετροβόλοις καὶ
ἐν κόχλαξιν τοῦ πεδίου **15** καὶ ἐγενήθη ἔκστασις ἐν τῇ
παρεμβολῇ καὶ ἐν ἀγρῷ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐν μεσσαβ καὶ
οἱ διαφθείροντες ἐξέστησαν καὶ αὐτοὶ οὐκ ᾔθελον ποιεῖν
καὶ ἐθάμβησεν ἡ γῆ καὶ ἐγενήθη ἔκστασις παρὰ κυρίου
16 καὶ εἶδον οἱ σκοποὶ τοῦ Σαουλ ἐν Γαββε Βενιαμιν καὶ
ἰδοὺ ἡ παρεμβολὴ τεταραγμένη ἔνθεν καὶ ἔνθεν **17** καὶ
εἶπεν Σαουλ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ ἐπισκέψασθε δὴ καὶ

ἴδετε τίς πεπόρευται ἐξ ὑμῶν καὶ ἐπεσκέψαντο καὶ ἰδοὺ οὐχ εὐρίσκετο Ἰωναθαν καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ **18** καὶ εἶπεν Σαουλ τῷ Αχια προσάγαγε τὸ εφουδ ὅτι αὐτὸς ἦρεν τὸ εφουδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον Ἰσραηλ **19** καὶ ἐγενήθη ὡς ἐλάλει Σαουλ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ ὁ ἦχος ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐπλήθυνεν καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸν ἱερέα συνάγαγε τὰς χεῖράς σου **20** καὶ ἀνεβόησεν Σαουλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ πολέμου καὶ ἰδοὺ ἐγένετο ῥομφαία ἀνδρὸς ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ σύγχυσις μεγάλη σφόδρα **21** καὶ οἱ δοῦλοι οἱ ὄντες ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων οἱ ἀναβάντες εἰς τὴν παρεμβολὴν ἐπεστράφησαν καὶ αὐτοὶ εἶναι μετὰ Ἰσραηλ τῶν μετὰ Σαουλ καὶ Ἰωναθαν **22** καὶ πᾶς Ἰσραηλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ ἤκουσαν ὅτι πεφεύγασιν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ συνάπτουσιν καὶ αὐτοὶ ὀπίσω αὐτῶν εἰς πόλεμον **23** καὶ ἔσωσεν κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ἰσραηλ καὶ ὁ πόλεμος διήλθεν τὴν Βαιθων καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν μετὰ Σαουλ ὡς δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν καὶ ἦν ὁ πόλεμος διεσπαρμένος εἰς ὅλην τὴν πόλιν ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ **24** καὶ Σαουλ ἠγνόησεν ἄγνοιαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἀράται τῷ λαῷ λέγων ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον ἕως ἐσπέρας καὶ ἐκδικήσω τὸν ἐχθρόν μου καὶ οὐκ ἐγεύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἄρτου **25** καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἠρίστα καὶ ἰααρ δρυμὸς ἦν μελισσῶνος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ **26** καὶ εἰσῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν μελισσῶνα καὶ ἰδοὺ ἐπορεύετο λαλῶν καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἐπιστρέφων τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ ὅτι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν ὄρκον κυρίου **27** καὶ Ἰωναθαν οὐκ ἀκηκόει ἐν τῷ ὀρκίζειν

τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν λαὸν καὶ ἐξέτεινεν τὸ ἄκρον τοῦ σκήπτρου αὐτοῦ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔβαψεν αὐτὸ εἰς τὸ κηρίον τοῦ μέλιτος καὶ ἐπέστρεψεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ **28** καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν ὀρκίσας ὥρκισεν ὁ πατήρ σου τὸν λαὸν λέγων ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον σήμερον καὶ ἐξελύθη ὁ λαός **29** καὶ ἔγνω Ἰωναθαν καὶ εἶπεν ἀπήλλαχεν ὁ πατήρ μου τὴν γῆν ἰδὲ δὴ ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου ὅτι ἐγευσάμην βραχὺ τοῦ μέλιτος τούτου **30** ἀλλ' ὅτι εἰ ἔφαγεν ἔσθων ὁ λαὸς σήμερον τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὧν εὗρεν ὅτι νῦν ἂν μείζων ἦν ἡ πληγὴ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις **31** καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν Μαχεμας καὶ ἐκοπίασεν ὁ λαὸς σφόδρα **32** καὶ ἐκλίθη ὁ λαὸς εἰς τὰ σκύλα καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ τέκνα βοῶν καὶ ἔσφαξεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἤσθιεν ὁ λαὸς σὺν τῷ αἵματι **33** καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαουλ λέγοντες ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς τῷ κυρίῳ φαγὼν σὺν τῷ αἵματι καὶ εἶπεν Σαουλ ἐν Γεθθεμ κυλίσατέ μοι λίθον ἐνταῦθα μέγαν **34** καὶ εἶπεν Σαουλ διασπάρητε ἐν τῷ λαῷ καὶ εἶπατε αὐτοῖς προσαγαγεῖν ἐνταῦθα ἕκαστος τὸν μόσχον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸ πρόβατον αὐτοῦ καὶ σφαζέτω ἐπὶ τούτου καὶ οὐ μὴ ἀμάρτητε τῷ κυρίῳ τοῦ ἐσθίειν σὺν τῷ αἵματι καὶ προσῆγεν πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔσφαζον ἐκεῖ **35** καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Σαουλ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ τοῦτο ἤρξατο Σαουλ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ **36** καὶ εἶπεν Σαουλ καταβῶμεν ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων τὴν νύκτα καὶ διαρπάσωμεν ἐν αὐτοῖς ἕως διαφύση ἡ ἡμέρα καὶ μὴ ὑπολίπωμεν ἐν

αὐτοῖς ἄνδρα καὶ εἶπαν πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίει
καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς προσέλωμεν ἐνταῦθα πρὸς τὸν θεόν
37 καὶ ἐπηρώτησεν Σαουλ τὸν θεόν εἰ καταβῶ ὀπίσω τῶν
ἄλλοφύλων εἰ παραδώσεις αὐτούς εἰς χεῖρας Ἰσραηλ καὶ
οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **38** καὶ εἶπεν Σαουλ
προσαγάγετε ἐνταῦθα πάσας τὰς γωνίας τοῦ Ἰσραηλ καὶ
γνῶτε καὶ ἴδετε ἐν τίνι γέγονεν ἡ ἁμαρτία αὕτη σήμερον
39 ὅτι ζῆ κύριος ὁ σῶσας τὸν Ἰσραηλ ὅτι ἐὰν ἀποκριθῆ
κατὰ Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ μου θανάτῳ ἀποθανεῖται καὶ οὐκ
ἦν ὁ ἀποκρινόμενος ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ **40** καὶ εἶπεν
παντὶ Ἰσραηλ ὑμεῖς ἔσεσθε εἰς δουλείαν καὶ ἐγὼ καὶ
Ἰωναθαν ὁ υἱὸς μου ἐσόμεθα εἰς δουλείαν καὶ εἶπεν ὁ
λαὸς πρὸς Σαουλ τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίει **41** καὶ
εἶπεν Σαουλ κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ τί ὅτι οὐκ ἀπεκρίθης τῷ
δούλῳ σου σήμερον εἰ ἐν ἐμοὶ ἢ ἐν Ἰωναθαν τῷ υἱῷ μου ἢ
ἀδικία κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ δὸς δῆλους καὶ ἐὰν τάδε εἴπῃς
ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραηλ δὸς δὴ ὀσιότητα καὶ κληροῦται
Ἰωναθαν καὶ Σαουλ καὶ ὁ λαὸς ἐξῆλθεν **42** καὶ εἶπεν
Σαουλ βάλετε ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον Ἰωναθαν
τοῦ υἱοῦ μου ὃν ἂν κατακληρώσῃται κύριος ἀποθανέτω
καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαουλ οὐκ ἔστιν τὸ ῥῆμα τοῦτο
καὶ κατεκράτησεν Σαουλ τοῦ λαοῦ καὶ βάλλουσιν ἀνὰ
μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
καὶ κατακληροῦται Ἰωναθαν **43** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς
Ἰωναθαν ἀπάγγειλόν μοι τί πεποίηκας καὶ ἀπήγγειλεν
αὐτῷ Ἰωναθαν καὶ εἶπεν γευσάμενος ἐγευσάμην ἐν ἄκρῳ
τῷ σκήπτρῳ τῷ ἐν τῇ χειρὶ μου βραχὺ μέλι ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποθνήσκω **44** καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαουλ τάδε ποιήσαι μοι ὁ
θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ σήμερον **45**

καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαουλ εἰ σήμερον θανατωθήσεται ὁ ποιήσας τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην ἐν Ἰσραηλ ζῆ κύριος εἰ πεσεῖται τῆς τριχὸς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ὅτι ὁ λαὸς τοῦ θεοῦ ἐποίησεν τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ προσηύξατο ὁ λαὸς περὶ Ἰωναθαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἀπέθανεν **46** καὶ ἀνέβη Σαουλ ἀπὸ ὀπισθεν τῶν ἀλλοφύλων καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀπῆλθον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν **47** καὶ Σαουλ κατακληροῦται ἔργον ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἐπολέμει κύκλω πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὸν Μωαβ καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἀμμων καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἐδωμ καὶ εἰς τὸν Βαιθεωρ καὶ εἰς βασιλέα Σουβα καὶ εἰς τοὺς ἀλλοφύλους οὗ ἂν ἐστράφη ἐσώζετο **48** καὶ ἐποίησεν δύναμιν καὶ ἐπάταξεν τὸν Ἀμαληκ καὶ ἐξείλατο τὸν Ἰσραηλ ἐκ χειρὸς τῶν καταπατούντων αὐτόν **49** καὶ ἦσαν υἱοὶ Σαουλ Ἰωναθαν καὶ Ἰεσσιου καὶ Μελχισα καὶ ὀνόματα τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ ὄνομα τῇ πρωτοτόκῳ Μεροβ καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Μελχολ **50** καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀχινοομ θυγάτηρ Ἀχιμαας καὶ ὄνομα τῷ ἀρχιστρατήγῳ Ἀβεννηρ υἱὸς Νηρ υἱοῦ οἰκείου Σαουλ **51** καὶ Κις πατὴρ Σαουλ καὶ Νηρ πατὴρ Ἀβεννηρ υἱὸς Ἰαμιν υἱοῦ Ἀβιηλ **52** καὶ ἦν ὁ πόλεμος κραταῖος ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας Σαουλ καὶ ἰδὼν Σαουλ πάντα ἄνδρα δυνατὸν καὶ πάντα ἄνδρα υἱὸν δυνάμεως καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν

15 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ ἐμὲ ἀπέστειλεν κύριος χρῆσαί σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς κυρίου **2** τάδε εἶπεν κύριος σαβαωθ νῦν ἐκδικήσω ἃ ἐποίησεν Ἀμαληκ τῷ Ἰσραηλ ὡς ἀπήνησεν αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου **3** καὶ νῦν

πορεύου και πατάξεις τον Αμαληκ και Ιεριμ και πάντα
τά αὐτοῦ και οὐ περιποιήση ἐξ αὐτοῦ και ἐξολεθρεύσεις
αὐτὸν και ἀναθεματιεῖς αὐτὸν και πάντα τὰ αὐτοῦ και
οὐ φείση ἀπ' αὐτοῦ και ἀποκτενεῖς ἀπὸ ἀνδρὸς και
ἕως γυναικὸς και ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος και ἀπὸ
μόσχου ἕως προβάτου και ἀπὸ καμήλου ἕως ὄνου 4 και
παρήγγειλεν Σαουλ τῷ λαῷ και ἐπισκέπτεται αὐτοὺς
ἐν Γαλγαλοῖς τετρακοσίας χιλιάδας ταγμάτων και τὸν
Ιουδαν τριάκοντα χιλιάδας ταγμάτων 5 και ἦλθεν Σαουλ
ἕως τῶν πόλεων Αμαληκ και ἐνήδρευσε ἐν τῷ χειμάρρῳ
6 και εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸν Κιναῖον ἄπελθε και ἔκκλινον
ἐκ μέσου τοῦ Αμαληκίτου μὴ προσθῶ σε μετ' αὐτοῦ
και σὺ ἐποίησας ἔλεος μετὰ τῶν υἱῶν Ισραηλ ἐν τῷ
ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου και ἐξέκλινεν ὁ Κιναῖος
ἐκ μέσου Αμαληκ 7 και ἐπάταξεν Σαουλ τὸν Αμαληκ
ἀπὸ Ευιλατ ἕως Σουρ ἐπὶ προσώπου Αἰγύπτου 8 και
συνέλαβεν τὸν Αγαγ βασιλέα Αμαληκ ζῶντα και πάντα
τὸν λαὸν Ιεριμ ἀπέκτεινε ἐν στόματι ῥομφαίας 9 και
περιποιήσατο Σαουλ και πᾶς ὁ λαὸς τὸν Αγαγ ζῶντα
και τὰ ἀγαθὰ τῶν ποιμνίων και τῶν βουκολίων και
τῶν ἐδεσμάτων και τῶν ἀμπελώνων και πάντων τῶν
ἀγαθῶν και οὐκ ἐβούλετο αὐτὰ ἐξολεθρεῦσαι και πᾶν
ἔργον ἠτιμωμένον και ἐξουδενωμένον ἐξωλέθρευσαν
10 και ἐγενήθη ῥῆμα κυρίου πρὸς Σαμουηλ λέγων 11
παρακέκλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαουλ εἰς βασιλέα ὅτι
ἀπέστρεψεν ἀπὸ ὀπισθέν μου και τοὺς λόγους μου οὐκ
ἐτήρησεν και ἠθύμησεν Σαμουηλ και ἐβόησεν πρὸς κύριον
ὄλην τὴν νύκτα 12 και ὤρθρισεν Σαμουηλ και ἐπορεύθη
εἰς ἀπάντησιν Ισραηλ πρωί και ἀπηγγέλη τῷ Σαμουηλ

λέγοντες ἦκει Σαουλ εἰς Κάρμηλον καὶ ἀνέστακεν αὐτῷ
χεῖρα καὶ ἐπέστρεψεν τὸ ἄρμα καὶ κατέβη εἰς Γαλαλα
πρὸς Σαουλ καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἀνέφερεν ὀλοκαύτως τῷ
κυρίῳ τὰ πρῶτα τῶν σκύλων ὧν ἤνεγκεν ἐξ Αμαληκ **13** καὶ
παρεγένετο Σαμουηλ πρὸς Σαουλ καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαουλ
εὐλογητὸς σὺ τῷ κυρίῳ ἔστησα πάντα ὅσα ἐλάλησεν
κύριος **14** καὶ εἶπεν Σαμουηλ καὶ τίς ἡ φωνὴ τοῦ ποιμνίου
τούτου ἐν τοῖς ὠσίν μου καὶ φωνὴ τῶν βοῶν ὧν ἐγὼ
ἀκούω **15** καὶ εἶπεν Σαουλ ἐξ Αμαληκ ἤνεγκα αὐτὰ ἃ
περιποιήσατο ὁ λαὸς τὰ κράτιστα τοῦ ποιμνίου καὶ
τῶν βοῶν ὅπως τυθῆ τῷ κυρίῳ θεῷ σου καὶ τὰ λοιπὰ
ἐξωλέθρευσα **16** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ ἄνες καὶ
ἀπαγγελῶ σοι ἃ ἐλάλησεν κύριος πρὸς με τὴν νύκτα καὶ
εἶπεν αὐτῷ λάλησον **17** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ
οὐχὶ μικρὸς σὺ εἶ ἐνώπιον αὐτοῦ ἡγούμενος σκῆπτρου
φυλῆς Ἰσραηλ καὶ ἔχρισέν σε κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ
Ἰσραηλ **18** καὶ ἀπέστειλén σε κύριος ἐν ὁδῷ καὶ εἶπέν
σοι πορεύθητι καὶ ἐξολέθρευσον τοὺς ἀμαρτάνοντας εἰς
ἐμέ τὸν Αμαληκ καὶ πολεμήσεις αὐτούς ἕως συντελέσης
αὐτούς **19** καὶ ἵνα τί οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς κυρίου
ἀλλ' ὥρμησας τοῦ θέσθαι ἐπὶ τὰ σκῦλα καὶ ἐποίησας
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου **20** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς
Σαμουηλ διὰ τὸ ἀκοῦσαί με τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ καὶ
ἐπορεύθην ἐν τῇ ὁδῷ ἧ ἀπέστειλén με κύριος καὶ ἤγαγον
τὸν Αγαγ βασιλέα Αμαληκ καὶ τὸν Αμαληκ ἐξωλέθρευσα
21 καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῶν σκύλων ποιμνία καὶ βουκόλια
τὰ πρῶτα τοῦ ἐξολεθρεύματος θῦσαι ἐνώπιον κυρίου θεοῦ
ἡμῶν ἐν Γαλαλοῖς **22** καὶ εἶπεν Σαμουηλ εἰ θελητὸν τῷ
κυρίῳ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίαι ὡς τὸ ἀκοῦσαι φωνῆς

κυρίου ἰδοὺ ἀκοὴ ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθὴ καὶ ἡ ἔπακρόασις ὑπὲρ στέαρ κριῶν **23** ὅτι ἀμαρτία οἰώνισμά ἐστιν ὀδύνην καὶ πόνους θεραφιν ἐπάγουσιν ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ ἐξουδενώσει σε κύριος μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ **24** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Σαμουηλ ἡμάρτηκα ὅτι παρέβην τὸν λόγον κυρίου καὶ τὸ ῥῆμά σου ὅτι ἐφοβήθην τὸν λαὸν καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς αὐτῶν **25** καὶ νῦν ἄρον δὴ τὸ ἀμάρτημά μου καὶ ἀνάστρεψον μετ' ἐμοῦ καὶ προσκυνήσω κυρίῳ τῷ θεῷ σου **26** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ οὐκ ἀναστρέφω μετὰ σοῦ ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ ἐξουδενώσει σε κύριος τοῦ μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ **27** καὶ ἀπέστρεψεν Σαμουηλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ ἀπελθεῖν καὶ ἐκράτησεν Σαουλ τοῦ πτερυγίου τῆς διπλοῖδος αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτό **28** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Σαμουηλ διέρρηξεν κύριος τὴν βασιλείαν Ἰσραηλ ἐκ χειρός σου σήμερον καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγαθῷ ὑπὲρ σέ **29** καὶ διαιρεθήσεται Ἰσραηλ εἰς δύο καὶ οὐκ ἀποστρέψει οὐδὲ μετανοήσει ὅτι οὐχ ὡς ἄνθρωπός ἐστιν τοῦ μετανοῆσαι αὐτός **30** καὶ εἶπεν Σαουλ ἡμάρτηκα ἀλλὰ δόξασόν με δὴ ἐνώπιον πρεσβυτέρων Ἰσραηλ καὶ ἐνώπιον λαοῦ μου καὶ ἀνάστρεψον μετ' ἐμοῦ καὶ προσκυνήσω τῷ κυρίῳ θεῷ σου **31** καὶ ἀνέστρεψεν Σαμουηλ ὀπίσω Σαουλ καὶ προσεκύνησεν τῷ κυρίῳ **32** καὶ εἶπεν Σαμουηλ προσαγάγετέ μοι τὸν Ἀγαγ βασιλέα Ἀμαληκ καὶ προσῆλθεν πρὸς αὐτὸν Ἀγαγ τρέμων καὶ εἶπεν Ἀγαγ εἰ οὕτως πικρὸς ὁ θάνατος **33** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Ἀγαγ καθότι ἠτέκνωσεν γυναῖκας ἡ ῥομφαία σου οὕτως ἀτεκνωθήσεται ἐκ γυναικῶν ἡ μήτηρ σου καὶ ἔσφαξεν Σαμουηλ τὸν Ἀγαγ ἐνώπιον κυρίου ἐν Γαλγαλ **34**

καὶ ἀπῆλθεν Σαμουηλ εἰς Ἀρμαθαίμ καὶ Σαουλ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαα 35 καὶ οὐ προσέθετο Σαμουηλ ἔτι ἰδεῖν τὸν Σαουλ ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ ὅτι ἐπένθει Σαμουηλ ἐπὶ Σαουλ καὶ κύριος μετεμελήθη ὅτι ἐβασίλευσεν τὸν Σαουλ ἐπὶ Ἰσραηλ

16 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ ἕως πότε σὺ πενθεῖς ἐπὶ Σαουλ κάγω ἐξουδένωκα αὐτὸν μὴ βασιλεύειν ἐπὶ Ἰσραηλ πλησον τὸ κέρασ σου ἐλαίου καὶ δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Ἰεσσαὶ ἕως εἰς Βηθλεεμ ὅτι ἐώρακα ἐν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐμοὶ βασιλεύειν 2 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πῶς πορευθῶ καὶ ἀκούσεται Σαουλ καὶ ἀποκτενεῖ με καὶ εἶπεν κύριος δάμαλιν βοῶν λαβέ ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ ἐρεῖς θῦσαι τῷ κυρίῳ ἦκω 3 καὶ καλέσεις τὸν Ἰεσσαὶ εἰς τὴν θυσίαν καὶ γνωριῶ σοὶ ἃ ποιήσεις καὶ χρίσεις ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς σέ 4 καὶ ἐποίησεν Σαμουηλ πάντα ἃ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος καὶ ἦλθεν εἰς Βηθλεεμ καὶ ἐξέστησαν οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως τῇ ἀπαντήσῃ αὐτοῦ καὶ εἶπαν εἰρήνη ἢ εἴσοδος σου ὁ βλέπων 5 καὶ εἶπεν εἰρήνη θῦσαι τῷ κυρίῳ ἦκω ἀγιάσθητε καὶ εὐφράνθητε μετ' ἐμοῦ σήμερον καὶ ἡγίασεν τὸν Ἰεσσαὶ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν 6 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ αὐτοὺς εἰσιέναι καὶ εἶδεν τὸν Ἐλιαβ καὶ εἶπεν ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον κυρίου χριστὸς αὐτοῦ 7 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ μηδὲ εἰς τὴν ἕξιν μεγέθους αὐτοῦ ὅτι ἐξουδένωκα αὐτόν ὅτι οὐχ ὡς ἐμβλέψεται ἄνθρωπος ὄψεται ὁ θεὸς ὅτι ἄνθρωπος ὄψεται εἰς πρόσωπον ὁ δὲ θεὸς ὄψεται εἰς καρδίαν 8 καὶ ἐκάλεσεν Ἰεσσαὶ τὸν Ἀμιναδαβ καὶ παρῆλθεν κατὰ πρόσωπον Σαμουηλ καὶ εἶπεν οὐδὲ τοῦτον ἐξελέξατο κύριος 9 καὶ παρήγαγεν

Ιησσαι τὸν Σαμα καὶ εἶπεν καὶ ἐν τούτῳ οὐκ ἐξελέξατο κύριος **10** καὶ παρήγαγεν Ιησσαι τοὺς ἑπτὰ υἱοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον Σαμουηλ καὶ εἶπεν Σαμουηλ οὐκ ἐξελέξατο κύριος ἐν τούτοις **11** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Ιησσαι ἐκλελοίπασιν τὰ παιδάρια καὶ εἶπεν ἔτι ὁ μικρὸς ἰδοὺ ποιμαίνει ἐν τῷ ποιμνίῳ καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Ιησσαι ἀπόστειλον καὶ λαβὲ αὐτόν ὅτι οὐ μὴ κατακλιθῶμεν ἕως τοῦ ἔλθειν αὐτόν **12** καὶ ἀπέστειλεν καὶ εἰσήγαγεν αὐτόν καὶ οὗτος πυρράκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν καὶ ἀγαθὸς ὁράσει κυρίῳ καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ ἀνάστα καὶ χρίσον τὸν Δαυιδ ὅτι οὗτος ἀγαθὸς ἐστίν **13** καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου καὶ ἔχρισεν αὐτόν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐφήλατο πνεῦμα κυρίου ἐπὶ Δαυιδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω καὶ ἀνέστη Σαμουηλ καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρμαθαιμ **14** καὶ πνεῦμα κυρίου ἀπέστη ἀπὸ Σαουλ καὶ ἔπνιγεν αὐτόν πνεῦμα πονηρὸν παρὰ κυρίου **15** καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Σαουλ πρὸς αὐτόν ἰδοὺ δὴ πνεῦμα κυρίου πονηρὸν πνίγει σε **16** εἰπάτωσαν δὴ οἱ δοῦλοί σου ἐνώπιόν σου καὶ ζητησάτωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἄνδρα εἰδότα ψάλλειν ἐν κινύρᾳ καὶ ἔσται ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ σοὶ καὶ ψαλεῖ ἐν τῇ κινύρᾳ αὐτοῦ καὶ ἀγαθὸν σοὶ ἔσται καὶ ἀναπαύσει σε **17** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἴδετε δὴ μοι ἄνδρα ὀρθῶς ψάλλοντα καὶ εἰσαγάγετε αὐτόν πρὸς ἐμέ **18** καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παιδαρίων αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐώρακα υἱὸν τῷ Ιησσαι Βηθλεεμίτην καὶ αὐτόν εἰδότα ψαλμὸν καὶ ὁ ἀνὴρ συνετός καὶ ὁ ἀνὴρ πολεμιστὴς καὶ σοφὸς λόγῳ καὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς τῷ εἶδει καὶ κύριος μετ' αὐτοῦ **19** καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ ἀγγέλους πρὸς Ιησσαι λέγων

ἀπόστειλον πρὸς με τὸν υἱόν σου Δαυιδ τὸν ἐν τῷ ποιμνίῳ σου **20** καὶ ἔλαβεν Ιεσσαὶ γομορ ἄρτων καὶ ἀσκὸν οἴνου καὶ ἔριφον αἰγῶν ἓνα καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν χειρὶ Δαυιδ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς Σαουλ **21** καὶ εἰσῆλθεν Δαυιδ πρὸς Σαουλ καὶ παρειστήκει ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν σφόδρα καὶ ἐγενήθη αὐτῷ αἵρων τὰ σκεύη αὐτοῦ **22** καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ πρὸς Ιεσσαὶ λέγων παριστάσθω δὴ Δαυιδ ἐνώπιον ἐμοῦ ὅτι εὗρεν χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς μου **23** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐλάμβανεν Δαυιδ τὴν κινύραν καὶ ἔψαλλεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἀνέψυχεν Σαουλ καὶ ἀγαθὸν αὐτῷ καὶ ἀφίστατο ἀπ' αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν

17 καὶ συνάγουσιν ἀλλόφυλοι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς πόλεμον καὶ συνάγονται εἰς Σοκχωθ τῆς Ιουδαίας καὶ παρεμβάλλουσιν ἀνὰ μέσον Σοκχωθ καὶ ἀνὰ μέσον Αζηκα ἐν Εφερμεμ **2** καὶ Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες Ισραηλ συνάγονται καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν τῇ κοιλάδι αὐτοὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον ἐξ ἐναντίας ἀλλοφύλων **3** καὶ ἀλλόφυλοι ἴστανται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα καὶ Ισραηλ ἴσταται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα καὶ ὁ αὐλῶν ἀνὰ μέσον αὐτῶν **4** καὶ ἐξῆλθεν ἀνὴρ δυνατὸς ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν ἀλλοφύλων Γολιαθ ὄνομα αὐτῷ ἐκ Γεθ ὕψος αὐτοῦ τεσσάρων πήχεων καὶ σπιθαμῆς **5** καὶ περικεφαλαία ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ θώρακα ἀλυσιδωτὸν αὐτὸς ἐνδεδυκώς καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ θώρακος αὐτοῦ πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοῦ καὶ σιδήρου **6** καὶ κνημίδες χαλκαῖ ἐπάνω τῶν σκελῶν αὐτοῦ καὶ ἀσπίς χαλκῆ ἀνὰ μέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ **7** καὶ ὁ κοντὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡσεὶ μέσακλον ὑφαινότων καὶ ἡ λόγχη αὐτοῦ ἐξακοσίων

σίκλων σιδήρου και ὁ αἶρων τὰ ὄπλα αὐτοῦ προεπορεύετο αὐτοῦ **8** και ἔστη και ἀνεβόησεν εἰς τὴν παράταξιν Ἰσραηλ και εἶπεν αὐτοῖς τί ἐκπορεύεσθε παρατάξασθαι πολέμῳ ἐξ ἐναντίας ἡμῶν οὐκ ἐγὼ εἶμι ἀλλόφυλος και ὑμεῖς Εβραῖοι τοῦ Σαουλ ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς ἄνδρα και καταβήτω πρὸς με **9** και ἐὰν δυνηθῆ πρὸς ἐμὲ πολεμῆσαι και ἐὰν πατάξῃ με και ἐσόμεθα ὑμῖν εἰς δούλους ἐὰν δὲ ἐγὼ δυνηθῶ και πατάξω αὐτόν ἔσεσθε ἡμῖν εἰς δούλους και δουλεύσετε ἡμῖν **10** και εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος ἰδοὺ ἐγὼ ὠνείδισα τὴν παράταξιν Ἰσραηλ σήμερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ δότε μοι ἄνδρα και μονομαχήσομεν ἀμφοτέρω **11** και ἤκουσεν Σαουλ και πᾶς Ἰσραηλ τὰ ῥήματα τοῦ ἀλλοφύλου ταῦτα και ἐξέστησαν και ἐφοβήθησαν σφόδρα **32** και εἶπεν Δαυιδ πρὸς Σαουλ μὴ δὴ συμπεσέτω ἡ καρδία τοῦ κυρίου μου ἐπ' αὐτόν ὁ δοῦλός σου πορεύσεται και πολεμήσει μετὰ τοῦ ἀλλοφύλου τούτου **33** και εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυιδ οὐ μὴ δυνήσῃ πορευθῆναι πρὸς τὸν ἀλλόφυλον τοῦ πολεμεῖν μετ' αὐτοῦ ὅτι παιδάριον εἶ σύ και αὐτὸς ἀνὴρ πολεμιστῆς ἐκ νεότητος αὐτοῦ **34** και εἶπεν Δαυιδ πρὸς Σαουλ ποιμαίνων ἦν ὁ δοῦλός σου τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ποιμνίῳ και ὅταν ἤρχετο ὁ λέων και ἡ ἄρκος και ἐλάμβανεν πρόβατον ἐκ τῆς ἀγέλης **35** και ἐξεπορευόμην ὀπίσω αὐτοῦ και ἐπάταξα αὐτόν και ἐξέσπασα ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ και εἰ ἐπανίστατο ἐπ' ἐμὲ και ἐκράτησα τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ και ἐπάταξα και ἐθανάτωσα αὐτόν **36** και τὴν ἄρκον ἔτυπεν ὁ δοῦλός σου και τὸν λέοντα και ἔσται ὁ ἀλλόφυλος ὁ ἀπερίτμητος ὡς ἐν τούτων οὐχὶ πορεύσομαι και πατάξω αὐτόν και ἀφελῶ σήμερον ὄνειδος ἐξ Ἰσραηλ διότι τίς ὁ ἀπερίτμητος οὗτος ὃς ὠνείδισεν

παράταξιν θεοῦ ζώντος **37** κύριος ὃς ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς τοῦ λέοντος καὶ ἐκ χειρὸς τῆς ἄρκου αὐτὸς ἐξελεῖταί με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλλοφύλου τοῦ ἀπεριτμήτου τούτου καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυιδ πορεύου καὶ ἔσται κύριος μετὰ σοῦ **38** καὶ ἐνέδυσεν Σαουλ τὸν Δαυιδ μανδύαν καὶ περικεφαλαίαν χαλκῆν περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ **39** καὶ ἔζωσεν τὸν Δαυιδ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπάνω τοῦ μανδύου αὐτοῦ καὶ ἐκοπίασεν περιπατήσας ἅπαξ καὶ δῖς καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Σαουλ οὐ μὴ δύνωμαι πορευθῆναι ἐν τούτοις ὅτι οὐ πεπείραμαι καὶ ἀφαιροῦσιν αὐτὰ ἀπ' αὐτοῦ **40** καὶ ἔλαβεν τὴν βακτηρίαν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ πέντε λίθους λείους ἐκ τοῦ χειμάρρου καὶ ἔθετο αὐτούς ἐν τῷ καδίῳ τῷ ποιμενικῷ τῷ ὄντι αὐτῷ εἰς συλλογὴν καὶ σφενδόνην αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ προσῆλθεν πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἀλλόφυλον **42** καὶ εἶδεν Γολιαδ τὸν Δαυιδ καὶ ἠτίμασεν αὐτόν ὅτι αὐτὸς ἦν παιδάριον καὶ αὐτὸς πυρράκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν **43** καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυιδ ὡσεὶ κύων ἐγὼ εἶμι ὅτι σὺ ἔρχῃ ἐπ' ἐμὲ ἐν ῥάβδῳ καὶ λίθοις καὶ εἶπεν Δαυιδ οὐχὶ ἀλλ' ἢ χεῖρω κυνός καὶ κατηράσατο ὁ ἀλλόφυλος τὸν Δαυιδ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτοῦ **44** καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυιδ δεῦρο πρὸς με καὶ δώσω τὰς σάρκας σου τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς κτήνεσιν τῆς γῆς **45** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τὸν ἀλλόφυλον σὺ ἔρχῃ πρὸς με ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν δόρατι καὶ ἐν ἀσπίδι κἀγὼ πορεύομαι πρὸς σὲ ἐν ὀνόματι κυρίου σαβαωθ θεοῦ παρατάξεως Ἰσραηλ ἦν ὠνείδισας σήμερον **46** καὶ ἀποκλείσει σε κύριος σήμερον εἰς τὴν χεῖρά μου καὶ ἀποκτενῶ σε καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σοῦ καὶ δώσω τὰ κῶλά σου καὶ

τὰ κῶλα παρεμβολῆς ἀλλοφύλων ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ γινώσεται πᾶσα ἡ γῆ ὅτι ἔστιν θεὸς ἐν Ἰσραὴλ 47 καὶ γινώσεται πᾶσα ἡ ἐκκλησία αὕτη ὅτι οὐκ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ δόρατι σφύζει κύριος ὅτι τοῦ κυρίου ὁ πόλεμος καὶ παραδώσει κύριος ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν 48 καὶ ἀνέστη ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Δαυιδ 49 καὶ ἐξέτεινεν Δαυιδ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ κἀδιον καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν λίθον ἓνα καὶ ἐσφενδόνησεν καὶ ἐπάταξεν τὸν ἀλλόφυλον ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτοῦ καὶ διέδου ὁ λίθος διὰ τῆς περικεφαλαίας εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῦ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν 51 καὶ ἔδραμεν Δαυιδ καὶ ἐπέστη ἐπ' αὐτὸν καὶ ἔλαβεν τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἀφείλεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἶδον οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι τέθνηκεν ὁ δυνατὸς αὐτῶν καὶ ἔφυγον 52 καὶ ἀνίστανται ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα καὶ ἠλάλαξαν καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτῶν ἕως εἰσόδου Γεθ καὶ ἕως τῆς πύλης Ἀσκαλῶνος καὶ ἔπεσαν τραυματαῖα τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ ὁδῷ τῶν πυλῶν καὶ ἕως Γεθ καὶ ἕως Ἀκκαρων 53 καὶ ἀνέστρεψαν ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκκλίνοντες ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων καὶ κατεπάτουν τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν 54 καὶ ἔλαβεν Δαυιδ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀλλοφύλου καὶ ἤνεγκεν αὐτὴν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἔθηκεν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτοῦ

18 6 καὶ ἐξῆλθον αἱ χορεύουσαι εἰς συνάντησιν Δαυιδ ἐκ πασῶν πόλεων Ἰσραὴλ ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν χαρμοσύνῃ καὶ ἐν κυμβάλοις 7 καὶ ἐξῆρχον αἱ γυναῖκες καὶ ἔλεγον ἐπάταξεν Σαουλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ Δαυιδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ 8 καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς

Σαουλ περιὶ τοῦ λόγου τούτου καὶ εἶπεν τῷ Δαυιδ ἔδωκαν τὰς μυριάδας καὶ ἐμοὶ ἔδωκαν τὰς χιλιάδας **9** καὶ ἦν Σαουλ ὑποβλεπόμενος τὸν Δαυιδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα **12** καὶ ἐφοβήθη Σαουλ ἀπὸ προσώπου Δαυιδ **13** καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἀπ' αὐτοῦ καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐαυτῷ χιλιάρχον καὶ ἐξεπορεύετο καὶ εἰσεπορεύετο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ **14** καὶ ἦν Δαυιδ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ συνίων καὶ κύριος μετ' αὐτοῦ **15** καὶ εἶδεν Σαουλ ὡς αὐτὸς συνίει σφόδρα καὶ εὐλαβεῖτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ **16** καὶ πᾶς Ἰσραηλ καὶ Ἰουδας ἠγάπα τὸν Δαυιδ ὅτι αὐτὸς ἐξεπορεύετο καὶ εἰσεπορεύετο πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ **20** καὶ ἠγάπησεν Μελχολ ἡ θυγάτηρ Σαουλ τὸν Δαυιδ καὶ ἀπηγγέλη Σαουλ καὶ ἠϋθύνθη ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ **21** καὶ εἶπεν Σαουλ δώσω αὐτὴν αὐτῷ καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς σκάνδαλον καὶ ἦν ἐπὶ Σαουλ χεὶρ ἀλλοφύλων **22** καὶ ἐνετείλατο Σαουλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ λέγων λαλήσατε ὑμεῖς λάθρα τῷ Δαυιδ λέγοντες ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς θέλει ἐν σοί καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀγαπῶσίν σε καὶ σὺ ἐπιγάμβρευσον τῷ βασιλεῖ **23** καὶ ἐλάλησαν οἱ παῖδες Σαουλ εἰς τὰ ὦτα Δαυιδ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εἶπεν Δαυιδ εἰ κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ἐπιγαμβρεῦσαι βασιλεῖ κἀγὼ ἀνὴρ ταπεινὸς καὶ οὐχὶ ἔνδοξος **24** καὶ ἀπήγγειλαν οἱ παῖδες Σαουλ αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἃ ἐλάλησεν Δαυιδ **25** καὶ εἶπεν Σαουλ τάδε ἐρεῖτε τῷ Δαυιδ οὐ βούλεται ὁ βασιλεὺς ἐν δόματι ἀλλ' ἢ ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων ἐκδικῆσαι εἰς ἐχθρούς τοῦ βασιλέως καὶ Σαουλ ἐλογίσατο αὐτὸν ἐμβαλεῖν εἰς χεῖρας τῶν ἀλλοφύλων **26** καὶ ἀπαγγέλλουσιν οἱ παῖδες Σαουλ τῷ Δαυιδ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εὐθύνθη ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς

Δαυιδ ἐπιγαμβρεῦσαι τῷ βασιλεῖ 27 καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ ἐπορεύθη αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἄλλοφύλοις ἑκατὸν ἄνδρας καὶ ἀνήνεγκεν τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν τῷ βασιλεῖ καὶ ἐπιγαμβρεύεται τῷ βασιλεῖ καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὴν Μελχολ θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυναῖκα 28 καὶ εἶδεν Σαουλ ὅτι κύριος μετὰ Δαυιδ καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἠγάπα αὐτόν 29 καὶ προσέθετο εὐλαβεῖσθαι ἀπὸ Δαυιδ ἔτι

19 καὶ ἐλάλησεν Σαουλ πρὸς Ἰωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυιδ καὶ Ἰωναθαν υἱὸς Σαουλ ἠρεῖτο τὸν Δαυιδ σφόδρα 2 καὶ ἀπήγγειλεν Ἰωναθαν τῷ Δαυιδ λέγων Σαουλ ζητεῖ θανατῶσαί σε φύλαξαι οὖν αὖριον πρωὶ καὶ κρύβηθι καὶ κάθισον κρυβῆ 3 καὶ ἐγὼ ἐξελεύσομαι καὶ στήσομαι ἐχόμενος τοῦ πατρός μου ἐν ἀγρῷ οὐ ἂν ἦς ἐκεῖ καὶ ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ὄψομαι ὅ τι ἂν ᾗ καὶ ἀπαγγελῶ σοι 4 καὶ ἐλάλησεν Ἰωναθαν περὶ Δαυιδ ἀγαθὰ πρὸς Σαουλ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν μὴ ἀμαρτησάτω ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν δοῦλόν σου Δαυιδ ὅτι οὐχ ἠμάρτηκεν εἰς σέ καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ ἀγαθὰ σφόδρα 5 καὶ ἔθετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν τὸν ἄλλόφυλον καὶ ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν μεγάλην καὶ πᾶς Ἰσραηλ εἶδον καὶ ἐχάρησαν καὶ ἵνα τί ἀμαρτάνεις εἰς αἷμα ἀθῶον θανατῶσαι τὸν Δαυιδ δωρεάν 6 καὶ ἤκουσεν Σαουλ τῆς φωνῆς Ἰωναθαν καὶ ὤμοσεν Σαουλ λέγων ζῆ κύριος εἰ ἀποθανεῖται 7 καὶ ἐκάλεσεν Ἰωναθαν τὸν Δαυιδ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εἰσήγαγεν Ἰωναθαν τὸν Δαυιδ πρὸς Σαουλ καὶ ἦν ἐνώπιον αὐτοῦ ὡσεὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην

ἡμέραν 8 καὶ προσέθετο ὁ πόλεμος γενέσθαι πρὸς Σαουλ καὶ κατίσχυσεν Δαυιδ καὶ ἐπολέμησεν τοὺς ἄλλοφύλους καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην σφόδρα καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ 9 καὶ ἐγένετο πνεῦμα θεοῦ πονηρὸν ἐπὶ Σαουλ καὶ αὐτὸς ἐν οἴκῳ καθεύδων καὶ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ Δαυιδ ἔψαλλεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ 10 καὶ ἐζήτηι Σαουλ πατάξαι τὸ δόρυ εἰς Δαυιδ καὶ ἀπέστη Δαυιδ ἐκ προσώπου Σαουλ καὶ ἐπάταξεν τὸ δόρυ εἰς τὸν τοῖχον καὶ Δαυιδ ἀνεχώρησεν καὶ διεσώθη 11 καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ ἀγγέλους εἰς οἶκον Δαυιδ φυλάξαι αὐτὸν τοῦ θανατῶσαι αὐτὸν πρωί καὶ ἀπήγγειλεν τῷ Δαυιδ Μελχολ ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα ἐὰν μὴ σὺ σώσης τὴν ψυχὴν σαυτοῦ τὴν νύκτα ταύτην αὔριον θανατωθήσῃ 12 καὶ κατάγει ἡ Μελχολ τὸν Δαυιδ διὰ τῆς θυρίδος καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἔφυγεν καὶ σφύζεται 13 καὶ ἔλαβεν ἡ Μελχολ τὰ κενοτάφια καὶ ἔθετο ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ ἦπαρ τῶν αἰγῶν ἔθετο πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐκάλυψεν αὐτὰ ἱματίῳ 14 καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυιδ καὶ λέγουσιν ἐνοχλεῖσθαι αὐτόν 15 καὶ ἀποστέλλει ἐπὶ τὸν Δαυιδ λέγων ἀγάγετε αὐτόν ἐπὶ τῆς κλίνης πρὸς με τοῦ θανατῶσαι αὐτόν 16 καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἰδοὺ τὰ κενοτάφια ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἦπαρ τῶν αἰγῶν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ 17 καὶ εἶπεν Σαουλ τῇ Μελχολ ἵνα τί οὕτως παρελογίσω με καὶ ἐξαπέστειλας τὸν ἐχθρόν μου καὶ διεσώθη καὶ εἶπεν Μελχολ τῷ Σαουλ αὐτὸς εἶπεν ἐξαπόστειλόν με εἰ δὲ μὴ θανατώσω σε 18 καὶ Δαυιδ ἔφυγεν καὶ διεσώθη καὶ παραγίνεται πρὸς Σαμουηλ εἰς Ἀρμαθαίμ καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ Σαουλ καὶ ἐπορεύθη

Δαυιδ καὶ Σαμουηλ καὶ ἐκάθισαν ἐν Ναυαθ ἐν Ραμα **19**
καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαουλ λέγοντες ἰδοὺ Δαυιδ ἐν Ναυαθ ἐν
Ραμα **20** καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυιδ
καὶ εἶδαν τὴν ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν καὶ Σαμουηλ
εἰστήκει καθεστηκῶς ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐγενήθη ἐπὶ τοὺς
ἀγγέλους τοῦ Σαουλ πνεῦμα θεοῦ καὶ προφητεύουσιν
21 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαουλ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
ἐτέρους καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοὶ καὶ προσέθετο Σαουλ
ἀποστεῖλαι ἀγγέλους τρίτους καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοὶ
22 καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαουλ καὶ ἐπορεύθη καὶ αὐτὸς εἰς
Αρμαθαίμ καὶ ἔρχεται ἕως τοῦ φρέατος τοῦ ἄλλω τοῦ ἐν τῷ
Σεφι καὶ ἠρώτησεν καὶ εἶπεν ποῦ Σαμουηλ καὶ Δαυιδ καὶ
εἶπαν ἰδοὺ ἐν Ναυαθ ἐν Ραμα **23** καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς
Ναυαθ ἐν Ραμα καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα θεοῦ
καὶ ἐπορεύετο προφητεύων ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς
Ναυαθ ἐν Ραμα **24** καὶ ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ
ἐπροφήτευσεν ἐνώπιον αὐτῶν καὶ ἔπεσεν γυμνὸς ὅλην
τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα διὰ τοῦτο ἔλεγον
εἰ καὶ Σαουλ ἐν προφήταις

20 καὶ ἀπέδρα Δαυιδ ἐκ Ναυαθ ἐν Ραμα καὶ ἔρχεται
ἐνώπιον Ἰωναθαν καὶ εἶπεν τί πεποίηκα καὶ τί τὸ ἀδίκημά
μου καὶ τί ἡμάρτηκα ἐνώπιον τοῦ πατρός σου ὅτι ἐπιζητεῖ
τὴν ψυχὴν μου **2** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωναθαν μηδαμῶς σοι
οὐ μὴ ἀποθάνῃς ἰδοὺ οὐ μὴ ποιήσῃ ὁ πατήρ μου ῥῆμα
μέγα ἢ μικρὸν καὶ οὐκ ἀποκαλύψει τὸ ὠτίον μου καὶ τί
ὅτι κρύψει ὁ πατήρ μου τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐκ ἔστιν τοῦτο
3 καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ τῷ Ἰωναθαν καὶ εἶπεν γινώσκων
οἶδεν ὁ πατήρ σου ὅτι εὔρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ
εἶπεν μὴ γνώτω τοῦτο Ἰωναθαν μὴ οὐ βούληται ἀλλὰ ζῆ

κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου ὅτι καθὼς εἶπον ἐμπέπλησται
ἀνὰ μέσον μου καὶ τοῦ θανάτου 4 καὶ εἶπεν Ἰωναθαν πρὸς
Δαυιδ τί ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου καὶ τί ποιήσω σοι 5 καὶ
εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ἰωναθαν ἰδοὺ δὴ νεομηνία αὐριον καὶ
ἐγὼ καθίσας οὐ καθήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως φαγεῖν
καὶ ἔξαποστελεῖς με καὶ κρυβήσομαι ἐν τῷ πεδίῳ ἕως
δείλης 6 ἐὰν ἐπισκεπτόμενος ἐπισκέψηταί με ὁ πατήρ
σου καὶ ἐρεῖς παραιτούμενος παρητήσατο ἀπ' ἐμοῦ Δαυιδ
δραμεῖν ἕως εἰς Βηθλεεμ τὴν πόλιν αὐτοῦ ὅτι θυσία τῶν
ἡμερῶν ἐκεῖ ὅλη τῇ φυλῇ 7 ἐὰν τάδε εἶπη ἀγαθῶς εἰρήνη
τῷ δούλῳ σου καὶ ἐὰν σκληρῶς ἀποκριθῇ σοι γνῶθι ὅτι
συντετέλεσται ἡ κακία παρ' αὐτοῦ 8 καὶ ποιήσεις ἔλεος
μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι εἰσήγαγες εἰς διαθήκην κυρίου
τὸν δούλόν σου μετὰ σεαυτοῦ καὶ εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν τῷ
δούλῳ σου θανάτωσόν με σύ καὶ ἕως τοῦ πατρός σου
ἵνα τί οὕτως εἰσάγεις με 9 καὶ εἶπεν Ἰωναθαν μηδαμῶς
σοι ὅτι ἐὰν γινώσκων γνῶ ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία
παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ σέ καὶ ἐὰν μή εἰς τὰς
πόλεις σου ἐγὼ ἀπαγγελῶ σοι 10 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς
Ἰωναθαν τίς ἀπαγγελεῖ μοι ἐὰν ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σου
σκληρῶς 11 καὶ εἶπεν Ἰωναθαν πρὸς Δαυιδ πορεύου καὶ
μένε εἰς ἀγρόν καὶ ἐκπορεύονται ἀμφότεροι εἰς ἀγρόν 12
καὶ εἶπεν Ἰωναθαν πρὸς Δαυιδ κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ οἶδεν
ὅτι ἀνακρινῶ τὸν πατέρα μου ὡς ἂν ὁ καιρὸς τρισῶς καὶ
ἰδοὺ ἀγαθὸν ἦν περὶ Δαυιδ καὶ οὐ μὴ ἀποστείλω πρὸς σέ
εἰς ἀγρόν 13 τάδε ποιήσαι ὁ θεὸς τῷ Ἰωναθαν καὶ τάδε
προσθεῖη ὅτι ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σέ καὶ ἀποκαλύψω τὸ
ὥτιόν σου καὶ ἔξαποστελῶ σε καὶ ἀπελεύση εἰς εἰρήνην
καὶ ἔσται κύριος μετὰ σοῦ καθὼς ἦν μετὰ τοῦ πατρός μου

14 καὶ μὲν ἔτι μου ζῶντος καὶ ποιήσεις ἔλεος μετ' ἐμοῦ
καὶ ἐὰν θανάτῳ ἀποθάνω 15 οὐκ ἐξαρεῖς ἔλεός σου ἀπὸ
τοῦ οἴκου μου ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ εἰ μὴ ἐν τῷ ἐξαίρειν
κύριον τοὺς ἐχθροὺς Δαυιδ ἕκαστον ἀπὸ προσώπου τῆς
γῆς 16 ἐξαρθῆναι τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωναθαν ἀπὸ τοῦ οἴκου
Δαυιδ καὶ ἐκζητήσαι κύριος ἐχθροὺς τοῦ Δαυιδ 17 καὶ
προσέθετο ἔτι Ἰωναθαν ὁμόσαι τῷ Δαυιδ ὅτι ἠγάπησεν
ψυχὴν ἀγαπῶντος αὐτόν 18 καὶ εἶπεν Ἰωναθαν αὔριον
νουμηνία καὶ ἐπισκεπήσῃ ὅτι ἐπισκεπήσεται καθέδρα
σου 19 καὶ τρισσεύσεις καὶ ἐπισκέψῃ καὶ ἦξεις εἰς τὸν
τόπον σου οὗ ἐκρύβης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐργασίμῃ καὶ
καθήσῃ παρὰ τὸ εργαβ ἐκεῖνο 20 καὶ ἐγὼ τρισσεύσω ταῖς
σχίζαις ἀκοντίζων ἐκπέμπων εἰς τὴν αματταρι 21 καὶ ἰδοὺ
ἀποστελῶ τὸ παιδάριον λέγων δεῦρο εὐρέ μοι τὴν σχίζαν
ἐὰν εἶπω λέγων τῷ παιδαρίῳ ὧδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ
ὧδε λαβὲ αὐτὴν παραγίνου ὅτι εἰρήνη σοι καὶ οὐκ ἔστιν
λόγος ζῆ κύριος 22 ἐὰν τάδε εἶπω τῷ νεανίσκῳ ὧδε ἡ
σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα πορεύου ὅτι ἐξαπέσταλκέν σε
κύριος 23 καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησαμεν ἐγὼ καὶ σύ ἰδοὺ
κύριος μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ἕως αἰῶνος 24
καὶ κρύπτεται Δαυιδ ἐν ἀγρῷ καὶ παραγίνεται ὁ μὴν καὶ
ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ φαγεῖν 25 καὶ
ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καθέδραν αὐτοῦ ὡς ἄπαξ
καὶ ἄπαξ ἐπὶ τῆς καθέδρας παρὰ τοῖχον καὶ προέφθασεν
τὸν Ἰωναθαν καὶ ἐκάθισεν Αβεννηρ ἐκ πλαγίων Σαουλ
καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος Δαυιδ 26 καὶ οὐκ ἐλάλησεν Σαουλ
οὐδὲν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι εἶπεν σύμπτωμα φαίνεται
μὴ καθαρὸς εἶναι ὅτι οὐ κεκαθάρισται 27 καὶ ἐγενήθη τῇ
ἐπαύριον τοῦ μηνὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ ἐπεσκέπη

ὁ τόπος τοῦ Δαυιδ καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Ἰωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τί ὅτι οὐ παραγέγονεν ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ καὶ ἐχθὲς καὶ σήμερον ἐπὶ τὴν τράπεζαν **28** καὶ ἀπεκρίθη Ἰωναθαν τῷ Σαουλ καὶ εἶπεν αὐτῷ παρήτηται Δαυιδ παρ' ἐμοῦ ἕως εἰς Βηθλεεμ τὴν πόλιν αὐτοῦ πορευθῆναι **29** καὶ εἶπεν ἐξαπόστειλον δὴ με ὅτι θυσία τῆς φυλῆς ἡμῖν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐντεείλαντο πρὸς με οἱ ἀδελφοί μου καὶ νῦν εἰ εὔρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου διασωθήσομαι δὴ καὶ ὄψομαι τοὺς ἀδελφούς μου διὰ τοῦτο οὐ παραγέγονεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως **30** καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαουλ ἐπὶ Ἰωναθαν σφόδρα καὶ εἶπεν αὐτῷ υἱὲ κορασίων αὐτομολούντων οὐ γὰρ οἶδα ὅτι μέτοχος εἶ σὺ τῷ υἱῷ Ἰεσσαὶ εἰς αἰσχύνην σου καὶ εἰς αἰσχύνην ἀποκαλύψεως μητρὸς σου **31** ὅτι πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ζῆ ἐπὶ τῆς γῆς οὐχ ἑτοιμασθήσεται ἡ βασιλεία σου νῦν οὖν ἀποστείλας λαβὲ τὸν νεανίαν ὅτι υἱὸς θανάτου οὗτος **32** καὶ ἀπεκρίθη Ἰωναθαν τῷ Σαουλ ἵνα τί ἀποθνήσκει τί πεποίηκεν **33** καὶ ἐπῆρεν Σαουλ τὸ δόρυ ἐπὶ Ἰωναθαν τοῦ θανατῶσαι αὐτόν καὶ ἔγνω Ἰωναθαν ὅτι συνετέλεσται ἡ κακία αὕτη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυιδ **34** καὶ ἀνεπήδησεν Ἰωναθαν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐν ὀργῇ θυμοῦ καὶ οὐκ ἔφαγεν ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ μηνὸς ἄρτον ὅτι ἐθραύσθη ἐπὶ τὸν Δαυιδ ὅτι συνετέλεσεν ἐπ' αὐτόν ὁ πατὴρ αὐτοῦ **35** καὶ ἐγενήθη πρωὶ καὶ ἐξῆλθεν Ἰωναθαν εἰς ἀγρόν καθὼς ἐτάξατο εἰς τὸ μαρτύριον Δαυιδ καὶ παιδάριον μικρὸν μετ' αὐτοῦ **36** καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ δράμε εὐρέ μοι τὰς σχίζας ἐν αἷς ἐγὼ ἀκοντίζω καὶ τὸ παιδάριον ἔδραμε καὶ αὐτὸς ἠκόντιζε τῇ σχίζῃ καὶ παρήγαγεν αὐτήν **37** καὶ ἦλθεν τὸ παιδάριον ἕως τοῦ

τόπου τῆς σχίζης οὗ ἠκόντιζεν Ἰωναθαν καὶ ἀνεβόησεν Ἰωναθαν ὀπίσω τοῦ νεανίου καὶ εἶπεν ἐκεῖ ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα **38** καὶ ἀνεβόησεν Ἰωναθαν ὀπίσω τοῦ παιδαρίου αὐτοῦ λέγων ταχύνας σπεῦσον καὶ μὴ στήῃς καὶ ἀνέλεξεν τὸ παιδάριον Ἰωναθαν τὰς σχίζας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ **39** καὶ τὸ παιδάριον οὐκ ἔγνω οὐθέν πάρεξ Ἰωναθαν καὶ Δαυιδ ἔγνωσαν τὸ ῥῆμα **40** καὶ Ἰωναθαν ἔδωκεν τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ πορεύου εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν **41** καὶ ὡς εἰσῆλθεν τὸ παιδάριον καὶ Δαυιδ ἀνέστη ἀπὸ τοῦ εργαβ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ τρίς καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ ἕως συντελείας μεγάλης **42** καὶ εἶπεν Ἰωναθαν πορεύου εἰς εἰρήνην καὶ ὡς ὁμωμόκαμεν ἡμεῖς ἀμφότεροι ἐν ὀνόματι κυρίου λέγοντες κύριος ἔσται μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός μου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου ἕως αἰῶνος καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ ἀπῆλθεν καὶ Ἰωναθαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν

21 καὶ ἔρχεται Δαυιδ εἰς Νομβὰ πρὸς Αβιμελεχ τὸν ἱερέα καὶ ἐξέστη Αβιμελεχ τῇ ἀπαντήσῃ αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ τί ὅτι σὺ μόνος καὶ οὐθεὶς μετὰ σοῦ **2** καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ ἱερεῖ ὁ βασιλεὺς ἐντέταλταί μοι ῥῆμα σήμερον καὶ εἶπέν μοι μηδεὶς γνώτω τὸ ῥῆμα περὶ οὗ ἐγὼ ἀποστέλλω σε καὶ ὑπὲρ οὗ ἐντέταλμαί σοι καὶ τοῖς παιδαρίοις διαμεμαρτύρημαι ἐν τῷ τόπῳ τῷ λεγομένῳ θεοῦ πίστις Φελλανι Αλεμωνι **3** καὶ νῦν εἰ εἰσὶν ὑπὸ τὴν χειρὰ σου πέντε ἄρτοι δὸς εἰς χειρὰ μου τὸ εὐρεθὲν **4** καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς τῷ Δαυιδ καὶ εἶπεν οὐκ εἰσὶν ἄρτοι

βέβηλοι ὑπὸ τὴν χεῖρά μου ὅτι ἀλλ' ἢ ἄρτοι ἅγιοι εἰσὶν εἰ
πεφυλαγμένα τὰ παιδάριά ἐστιν ἀπὸ γυναικός καὶ φάγεται
5 καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ τῷ ἱερεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀλλὰ ἀπὸ
γυναικὸς ἀπεσχήμεθα ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν ἐν τῷ
ἐξελθεῖν με εἰς ὁδὸν γέγονε πάντα τὰ παιδάρια ἠγνισμένα
καὶ αὐτὴ ἡ ὁδὸς βέβηλος διότι ἀγιασθήσεται σήμερον διὰ
τὰ σκεύη μου **6** καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Αβιμελεχ ὁ ἱερεὺς τοὺς
ἄρτους τῆς προθέσεως ὅτι οὐκ ἦν ἐκεῖ ἄρτος ὅτι ἀλλ' ἢ
ἄρτοι τοῦ προσώπου οἱ ἀφηρημένοι ἐκ προσώπου κυρίου
παρτεθῆναι ἄρτον θερμὸν ἢ ἡμέρα ἔλαβεν αὐτοῦς **7** καὶ
ἐκεῖ ἦν ἐν τῶν παιδαρίων τοῦ Σαουλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
συνεχόμενος νεεσσαρὰν ἐνώπιον κυρίου καὶ ὄνομα αὐτῷ
Δωηκ ὁ Σύρος νέμων τὰς ἡμιόλους Σαουλ **8** καὶ εἶπεν
Δαυιδ πρὸς Αβιμελεχ ἰδὲ εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν χεῖρά
σου δόρυ ἢ ῥομφαία ὅτι τὴν ῥομφαίαν μου καὶ τὰ σκεύη
οὐκ εἴληφα ἐν τῇ χειρί μου ὅτι ἦν τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως
κατὰ σπουδὴν **9** καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς ἰδοὺ ἡ ῥομφαία Γολιαθ
τοῦ ἄλλοφύλου ὃν ἐπάταξας ἐν τῇ κοιλάδι Ηλα καὶ αὐτὴ
ἐνειλημένη ἐν ἱματίῳ εἰ ταύτην λήμψῃ σεαυτῷ λαβέ ὅτι
οὐκ ἔστιν ἐτέρα πάρεξ ταύτης ἐνταῦθα καὶ εἶπεν Δαυιδ
ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὡσπερ αὐτὴ δός μοι αὐτήν **10** καὶ ἔδωκεν
αὐτήν αὐτῷ καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ ἔφυγεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐκ προσώπου Σαουλ καὶ ἦλθεν Δαυιδ πρὸς Αγχους
βασιλέα Γεθ **11** καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Αγχους πρὸς αὐτόν
οὐχὶ οὗτος Δαυιδ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς οὐχὶ τούτῳ ἐξήρχον
αἱ χορεύουσαι λέγουσαι ἐπάταξεν Σαουλ ἐν χιλιάσιν
αὐτοῦ καὶ Δαυιδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ **12** καὶ ἔθετο Δαυιδ τὰ
ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ
προσώπου Αγχους βασιλέως Γεθ **13** καὶ ἠλλοίωσεν τὸ

πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ προσεποιήσατο ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐτυμπάνιζεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς πόλεως
καὶ παρεφέρετο ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἔπιπτεν ἐπὶ τὰς
θύρας τῆς πύλης καὶ τὰ σίελα αὐτοῦ κατέρρει ἐπὶ τὸν
πώγωνα αὐτοῦ **14** καὶ εἶπεν Ἀγγους πρὸς τοὺς παῖδας
αὐτοῦ ἰδοὺ ἴδετε ἄνδρα ἐπίλημpton ἵνα τί εἰσηγάγετε
αὐτὸν πρὸς με **15** ἢ ἐλαττοῦμαι ἐπιλήμπτων ἐγὼ ὅτι
εἰσαγειόχατε αὐτὸν ἐπιλημπεύεσθαι πρὸς με οὗτος οὐκ
εἰσελεύσεται εἰς οἰκίαν

22 καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Δαυιδ καὶ διεσώθη καὶ ἔρχεται
εἰς τὸ σπήλαιον τὸ Ὀδολλαμ καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ καταβαίνουσιν
πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ **2** καὶ συνήγοντο πρὸς αὐτὸν πᾶς ἐν
ἀνάγκῃ καὶ πᾶς ὑπόχρεως καὶ πᾶς κατώδυνος ψυχῆ καὶ ἦν
ἐπ' αὐτῶν ἡγούμενος καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι
ἄνδρες **3** καὶ ἀπῆλθεν Δαυιδ ἐκεῖθεν εἰς Μασσηφα τῆς
Μωαβ καὶ εἶπεν πρὸς βασιλέα Μωαβ γινέσθωσαν δὴ
ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου παρὰ σοί ἕως ὅτου γνῶ
τί ποιήσει μοι ὁ θεός **4** καὶ παρεκάλεσεν τὸ πρόσωπον
τοῦ βασιλέως Μωαβ καὶ κατώκουν μετ' αὐτοῦ πάσας
τὰς ἡμέρας ὄντος τοῦ Δαυιδ ἐν τῇ περιοχῇ **5** καὶ εἶπεν
Γαδ ὁ προφήτης πρὸς Δαυιδ μὴ κάθου ἐν τῇ περιοχῇ
πορεύου καὶ ἦξις εἰς γῆν Ἰουδα καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ
καὶ ἦλθεν καὶ ἐκάθισεν ἐν πόλει Σαριχ **6** καὶ ἤκουσεν
Σαουλ ὅτι ἔγνωσται Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ
Σαουλ ἐκάθητο ἐν τῷ βουνῷ ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν
Ραμα καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ παῖδες
αὐτοῦ παρειστήκεισαν αὐτῷ **7** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς
τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς παρεστηκότας αὐτῷ καὶ εἶπεν

αὐτοῖς ἀκούσατε δὴ υἱοὶ Βενιαμιν εἰ ἀληθῶς πᾶσιν ὑμῖν
δώσει ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ἀγροὺς καὶ ἀμπελῶνας καὶ πάντα
ὑμᾶς τάξει ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους 8 ὅτι σύγκεισθε
πάντες ὑμεῖς ἐπ' ἐμέ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ
ὠτίον μου ἐν τῷ διαθέσθαι τὸν υἱόν μου διαθήκην μετὰ
τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαὶ καὶ οὐκ ἔστιν πονῶν περὶ ἐμοῦ ἐξ ὑμῶν
καὶ ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου ὅτι ἐπήγειρεν ὁ υἱός
μου τὸν δοῦλόν μου ἐπ' ἐμέ εἰς ἐχθρὸν ὡς ἡ ἡμέρα
αὕτη 9 καὶ ἀποκρίνεται Δωὴκ ὁ Σύρος ὁ καθεστηκὼς ἐπὶ
τὰς ἡμιόνους Σαουλ καὶ εἶπεν ἐόρακα τὸν υἱόν Ἰεσσαὶ
παραγινόμενον εἰς Νομβὰ πρὸς Αβιμελεχ υἱὸν Αχιτωβ τὸν
ιερέα 10 καὶ ἠρώτα αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἐπισιτισμὸν
ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τὴν ῥομφαίαν Γολιαδ τοῦ ἀλλοφύλου
ἔδωκεν αὐτῷ 11 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὸν
Αβιμελεχ υἱὸν Αχιτωβ καὶ πάντα τοὺς υἱοὺς τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν Νομβὰ καὶ παρεγένοντο πάντες
πρὸς τὸν βασιλέα 12 καὶ εἶπεν Σαουλ ἄκουε δὴ υἱὲ Αχιτωβ
καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ λάλει κύριε 13 καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαουλ
ἴνα τί συνέθου κατ' ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ δοῦναί
σε αὐτῷ ἄρτον καὶ ῥομφαίαν καὶ ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ
θεοῦ θέσθαι αὐτὸν ἐπ' ἐμέ εἰς ἐχθρὸν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 14
καὶ ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν καὶ τίς ἐν πᾶσιν τοῖς
δούλοις σου ὡς Δαυιδ πιστὸς καὶ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως
καὶ ἄρχων παντὸς παραγγέλματός σου καὶ ἔνδοξος ἐν τῷ
οἴκῳ σου 15 ἢ σήμερον ἦργμαι ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ
μηδαμῶς μὴ δότω ὁ βασιλεὺς κατὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ
λόγον καὶ ἐφ' ὅλον τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου ὅτι οὐκ
ἦδει ὁ δοῦλος ὁ σὸς ἐν πᾶσιν τούτοις ῥῆμα μικρὸν ἢ
μέγα 16 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σαουλ θανάτῳ ἀποθανῆ

Αβιμελεχ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου 17 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παρατρέχουσιν τοῖς ἐφεσθηκόσιν ἐπ' αὐτόν προσαγάγετε καὶ θανατοῦτε τοὺς ἱερεῖς τοῦ κυρίου ὅτι ἡ χεὶρ αὐτῶν μετὰ Δαυιδ καὶ ὅτι ἔγνωσαν ὅτι φεύγει αὐτός καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν τὸ ὄτιόν μου καὶ οὐκ ἐβουλήθησαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπενεγκεῖν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀπαντῆσαι εἰς τοὺς ἱερεῖς κυρίου 18 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δωηκ ἐπιστρέφου σὺ καὶ ἀπάντα εἰς τοὺς ἱερεῖς καὶ ἐπεστράφη Δωηκ ὁ Σύρος καὶ ἐθανάτωσεν τοὺς ἱερεῖς κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τριακοσίους καὶ πέντε ἄνδρας πάντας αἶροντας εφουδ 19 καὶ τὴν Νομβα τὴν πόλιν τῶν ἱερέων ἐπάταξεν ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος καὶ μόσχου καὶ ὄνου καὶ προβάτου 20 καὶ διασώζεται υἱὸς εἷς τῷ Αβιμελεχ υἱῷ Αχιτωβ καὶ ὄνομα αὐτῷ Αβιαθαρ καὶ ἔφυγεν ὀπίσω Δαυιδ 21 καὶ ἀπήγγειλεν Αβιαθαρ τῷ Δαυιδ ὅτι ἐθανάτωσεν Σαουλ πάντας τοὺς ἱερεῖς τοῦ κυρίου 22 καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ Αβιαθαρ ἠίδειν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι Δωηκ ὁ Σύρος ὅτι ἀπαγγέλλων ἀπαγγελεῖ τῷ Σαουλ ἐγὼ εἰμι αἴτιος τῶν ψυχῶν οἴκου τοῦ πατρός σου 23 κάθου μετ' ἐμοῦ μὴ φοβοῦ ὅτι οὐκ ἔαν ζητῶ τῇ ψυχῇ μου τόπον ζητήσω καὶ τῇ ψυχῇ σου ὅτι πεφύλαξαι σὺ παρ' ἐμοί

23 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυιδ λέγοντες ἰδοὺ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν τῇ Κεῖλα καὶ αὐτοὶ διαρπάζουσιν καταπατοῦσιν τοὺς ἄλλω 2 καὶ ἐπηρώτησεν Δαυιδ διὰ τοῦ κυρίου λέγων εἰ πορευθῶ καὶ πατάξω τοὺς ἀλλοφύλους τούτους καὶ εἶπεν κύριος πορεύου καὶ πατάξεις ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις τούτοις καὶ σώσεις τὴν Κεῖλα 3 καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες τοῦ Δαυιδ πρὸς αὐτόν ἰδοὺ ἡμεῖς ἐνταῦθα ἐν τῇ

Ιουδαία φοβούμεθα καὶ πῶς ἔσται ἐὰν πορευθῶμεν εἰς
Κεῖλα εἰς τὰ σκῦλα τῶν ἄλλοφύλων εἰσπορευσόμεθα **4**
καὶ προσέθετο Δαυιδ ἐρωτῆσαι ἔτι διὰ τοῦ κυρίου καὶ
ἀπεκρίθη αὐτῷ κύριος καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἀνάστηθι καὶ
κατάβηθι εἰς Κεῖλα ὅτι ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἄλλοφύλους
εἰς χεῖράς σου **5** καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ
μετ' αὐτοῦ εἰς Κεῖλα καὶ ἐπολέμησεν ἐν τοῖς ἄλλοφύλοις
καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἀπήγαγεν τὰ κτήνη
αὐτῶν καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην καὶ
ἔσωσεν Δαυιδ τοὺς κατοικοῦντας Κεῖλα **6** καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ φυγεῖν Αβιαθαρ υἱὸν Αβιμελεχ πρὸς Δαυιδ καὶ αὐτὸς
μετὰ Δαυιδ εἰς Κεῖλα κατέβη ἔχων εφουδ ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ **7** καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαουλ ὅτι ἦκει Δαυιδ εἰς Κεῖλα
καὶ εἶπεν Σαουλ πέπρακεν αὐτόν ὁ θεὸς εἰς χεῖράς μου
ὅτι ἀποκέκλεισται εἰσελθὼν εἰς πόλιν θυρῶν καὶ μοχλῶν
8 καὶ παρήγγειλεν Σαουλ παντὶ τῷ λαῷ εἰς πόλεμον
καταβαίνειν εἰς Κεῖλα συνέχειν τὸν Δαυιδ καὶ τοὺς ἄνδρας
αὐτοῦ **9** καὶ ἔγνω Δαυιδ ὅτι οὐ παρασιωπᾷ Σαουλ περὶ
αὐτοῦ τὴν κακίαν καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβιαθαρ τὸν ἱερέα
προσάγαγε τὸ εφουδ κυρίου **10** καὶ εἶπεν Δαυιδ κύριε ὁ
θεὸς Ἰσραηλ ἀκούων ἀκήκοεν ὁ δοῦλός σου ὅτι ζητεῖ
Σαουλ ἐλθεῖν ἐπὶ Κεῖλα διαφθεῖραι τὴν πόλιν δι' ἐμέ **11** εἰ
ἀποκλεισθήσεται καὶ νῦν εἰ καταβήσεται Σαουλ καθὼς
ἤκουσεν ὁ δοῦλός σου κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἀπάγγειλον
τῷ δούλῳ σου καὶ εἶπεν κύριος ἀποκλεισθήσεται **13** καὶ
ἀνέστη Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι
καὶ ἐξῆλθον ἐκ Κεῖλα καὶ ἐπορεύοντο οὗ ἂν ἐπορεύθησαν
καὶ τῷ Σαουλ ἀπηγγέλη ὅτι διασέσωται Δαυιδ ἐκ Κεῖλα καὶ
ἀνῆκεν τοῦ ἐξελεθεῖν **14** καὶ ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν τῇ ἐρήμῳ

ἐν Μασερεμ ἐν τοῖς στενοῖς καὶ ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ ὄρει Ζιφ ἐν τῇ γῆ τῆ ἀρχμώδει καὶ ἐζήτει αὐτὸν Σαουλ πάσας τὰς ἡμέρας καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ **15** καὶ εἶδεν Δαυιδ ὅτι ἐξέρχεται Σαουλ τοῦ ζητεῖν τὸν Δαυιδ καὶ Δαυιδ ἐν τῷ ὄρει τῷ ἀρχμώδει ἐν τῇ Καινῇ Ζιφ **16** καὶ ἀνέστη Ἰωναθαν υἱὸς Σαουλ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαυιδ εἰς Καινήν καὶ ἐκραταίωσεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν κυρίῳ **17** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν μὴ φοβοῦ ὅτι οὐ μὴ εὕρη σε ἡ χεὶρ Σαουλ τοῦ πατρός μου καὶ σὺ βασιλεύσεις ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἐγὼ ἔσομαί σοι εἰς δεύτερον καὶ Σαουλ ὁ πατήρ μου οἶδεν οὕτως **18** καὶ διέθεντο ἀμφότεροι διαθήκην ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐκάθητο Δαυιδ ἐν Καινῇ καὶ Ἰωναθαν ἀπῆλθεν εἰς οἶκον αὐτοῦ **19** καὶ ἀνέβησαν οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς ἀρχμώδους πρὸς Σαουλ ἐπὶ τὸν βουνὸν λέγοντες οὐκ ἰδοῦ Δαυιδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν ἐν Μεσσαρά ἐν τοῖς στενοῖς ἐν τῇ Καινῇ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Εχέλα τοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαιμουν **20** καὶ νῦν πᾶν τὸ πρὸς ψυχὴν τοῦ βασιλέως εἰς κατάβασιν καταβαινέτω πρὸς ἡμᾶς κεκλείκασιν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως **21** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαουλ εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ ὅτι ἐπονέσατε περὶ ἐμοῦ **22** πορεύθητε δὴ καὶ ἐτοιμάσατε ἔτι καὶ γινώτε τὸν τόπον αὐτοῦ οὗ ἔσται ὁ πὸς αὐτοῦ ἐν τάχει ἐκεῖ οὗ εἶπατε μήποτε πανουργεύσεται **23** καὶ ἴδετε καὶ γινώτε καὶ πορευσόμεθα μεθ' ὑμῶν καὶ ἔσται εἰ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐξερευνήσω αὐτὸν ἐν πάσαις χιλιάσιν Ἰουδα **24** καὶ ἀνέστησαν οἱ Ζιφαῖοι καὶ ἐπορεύθησαν ἔμπροσθεν Σαουλ καὶ Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μασαν καθ' ἐσπέραν ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαιμουν **25** καὶ ἐπορεύθη Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ζητεῖν αὐτόν καὶ

ἀπήγγειλαν τῷ Δαυιδ καὶ κατέβη εἰς τὴν πέτραν τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ Μααν καὶ ἤκουσεν Σαουλ καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω Δαυιδ εἰς τὴν ἔρημον Μααν 26 καὶ πορεύονται Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους τούτου καὶ ἦν Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους τούτου καὶ ἦν Δαυιδ σκεπαζόμενος πορεύεσθαι ἀπὸ προσώπου Σαουλ καὶ Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρενέβαλον ἐπὶ Δαυιδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ συλλαβεῖν αὐτούς 27 καὶ ἄγγελος πρὸς Σαουλ ἦλθεν λέγων σπεῦδε καὶ δεῦρο ὅτι ἐπέθεντο οἱ ἀλλόφυλοι ἐπὶ τὴν γῆν 28 καὶ ἀνέστρεψεν Σαουλ μὴ καταδιώκειν ὀπίσω Δαυιδ καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν τῶν ἀλλοφύλων διὰ τοῦτο ἐπεκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος Πέτρα ἢ μερισθεῖσα 29 καὶ ἀνέβη Δαυιδ ἐκεῖθεν καὶ ἐκάθισεν ἐν τοῖς στενοῖς Εγγαδδι

24 καὶ ἐγενήθη ὡς ἀνέστρεψεν Σαουλ ἀπὸ ὀπισθεν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων ὅτι Δαυιδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Εγγαδδι 2 καὶ ἔλαβεν μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκλεκτοὺς ἐκ παντὸς Ἰσραηλ καὶ ἐπορεύθη ζητεῖν τὸν Δαυιδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον Σαδαιεμ 3 καὶ ἦλθεν εἰς τὰς ἀγέλας τῶν ποιμνίων τὰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ ἦν ἐκεῖ σπήλαιον καὶ Σαουλ εἰσῆλθεν παρασκευάσασθαι καὶ Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ σπηλαίου ἐκάθηντο 4 καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Δαυιδ πρὸς αὐτόν ἰδοὺ ἡ ἡμέρα αὕτη ἦν εἶπεν κύριος πρὸς σὲ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὡς ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ ἀφεῖλεν τὸ πτερύγιον τῆς διπλοῖδος τῆς Σαουλ λαθραίως 5 καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξεν καρδία Δαυιδ αὐτόν ὅτι ἀφεῖλεν τὸ πτερύγιον

τῆς διπλοῖδος αὐτοῦ **6** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ μηδαμῶς μοι παρὰ κυρίου εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ κυρίῳ μου τῷ χριστῷ κυρίου ἐπενέγκαι χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν ὅτι χριστὸς κυρίου ἐστὶν οὗτος **7** καὶ ἔπεισεν Δαυιδ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐν λόγοις καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναστάντας θανατῶσαι τὸν Σαουλ καὶ ἀνέστη Σαουλ καὶ κατέβη εἰς τὴν ὁδόν **8** καὶ ἀνέστη Δαυιδ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκ τοῦ σπηλαίου καὶ ἐβόησεν Δαυιδ ὀπίσω Σαουλ λέγων κύριε βασιλεῦ καὶ ἐπέβλεψεν Σαουλ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἔκυψεν Δαυιδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ **9** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Σαουλ ἵνα τί ἀκούεις τῶν λόγων τοῦ λαοῦ λεγόντων ἰδοὺ Δαυιδ ζητεῖ τὴν ψυχὴν σου **10** ἰδοὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐοράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου ὡς παρέδωκέν σε κύριος σήμερον εἰς χεῖρά μου ἐν τῷ σπηλαίῳ καὶ οὐκ ἠβουλήθη ἀποκτεῖναί σε καὶ ἐφεισάμην σου καὶ εἶπα οὐκ ἐποίσω χεῖρά μου ἐπὶ κύριόν μου ὅτι χριστὸς κυρίου οὗτός ἐστιν **11** καὶ ἰδοὺ τὸ πτερύγιον τῆς διπλοῖδος σου ἐν τῇ χειρὶ μου ἐγὼ ἀφήρηκα τὸ πτερύγιον καὶ οὐκ ἀπέκταγκά σε καὶ γνῶθι καὶ ἰδὲ σήμερον ὅτι οὐκ ἔστιν κακία ἐν τῇ χειρὶ μου οὐδὲ ἀσέβεια καὶ ἀθέτησις καὶ οὐχ ἡμάρτηκα εἰς σέ καὶ σὺ δεσμεύεις τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν **12** δικάσαι κύριος ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἐκδικήσαι με κύριος ἐκ σοῦ καὶ ἡ χεὶρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σοί **13** καθὼς λέγεται ἡ παραβολὴ ἡ ἀρχαία ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμέλεια καὶ ἡ χεὶρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ **14** καὶ νῦν ὀπίσω τίνος σὺ ἐκπορευῆ βασιλεῦ Ἰσραηλ ὀπίσω τίνος καταδιώκεις σὺ ὀπίσω κυνὸς τεθνηκότος καὶ ὀπίσω ψύλλου ἑνός **15** γένοιτο κύριος εἰς κριτὴν καὶ δικαστὴν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ

καὶ ἀνὰ μέσον σου ἴδοι κύριος καὶ κρίναι τὴν κρίσιν μου καὶ δικάσαι μοι ἐκ χειρός σου **16** καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα λαλῶν πρὸς Σαουλ καὶ εἶπεν Σαουλ ἡ φωνὴ σου αὕτη τέκνον Δαυὶδ καὶ ἤρην τὴν φωνὴν αὐτοῦ Σαουλ καὶ ἔκλαυσεν **17** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυὶδ δίκαιος σὺ ὑπὲρ ἐμέ ὅτι σὺ ἀνταπέδωκάς μοι ἀγαθὰ ἐγὼ δὲ ἀνταπέδωκά σοι κακὰ **18** καὶ σὺ ἀπήγγειλάς μοι σήμερον ἃ ἐποίησάς μοι ἀγαθὰ ὡς ἀπέκλεισέν με κύριος σήμερον εἰς χεῖράς σου καὶ οὐκ ἀπέκτεινάς με **19** καὶ ὅτι εἰ εὐροῖτό τις τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ ἐν θλίψει καὶ ἐκπέμψαι αὐτὸν ἐν ὁδῷ ἀγαθῇ καὶ κύριος ἀνταποτεῖσει αὐτῷ ἀγαθὰ καθὼς πεποίηκας σήμερον **20** καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ γινώσκω ὅτι βασιλεύων βασιλεύσεις καὶ στήσεται ἐν χερσίν σου βασιλεία Ἰσραὴλ **21** καὶ νῦν ὄμοσόν μοι ἐν κυρίῳ ὅτι οὐκ ἐξολεθρεύσεις τὸ σπέρμα μου ὀπίσω μου καὶ οὐκ ἀφανιεῖς τὸ ὄνομά μου ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου **22** καὶ ὤμοσεν Δαυὶδ τῷ Σαουλ καὶ ἀπῆλθεν Σαουλ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀνέβησαν εἰς τὴν Μεσσαρὰ στενήν

25 καὶ ἀπέθανεν Σαμουὴλ καὶ συναθροίζονται πᾶς Ἰσραὴλ καὶ κόπτονται αὐτὸν καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Ἀρμαθαιμ καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Μααν **2** καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ Μααν καὶ τὰ ποίμνια αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ καὶ ὁ ἄνθρωπος μέγας σφόδρα καὶ τούτῳ ποίμνια τρισχίλια καὶ αἶγες χίλια καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ κείρειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ **3** καὶ ὄνομα τῷ ἀνθρώπῳ Ναβαλ καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀβιγαια καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀγαθὴ συνέσει καὶ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα καὶ ὁ ἄνθρωπος σκληρὸς καὶ

πονηρὸς ἐν ἐπιτηδεύμασιν καὶ ὁ ἄνθρωπος κυνικός 4
καὶ ἤκουσεν Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι κείρει Ναβαλ ὁ
Καρμηλῖος τὸ ποίμνιον αὐτοῦ 5 καὶ Δαυὶδ ἀπέστειλεν
δέκα παιδάρια καὶ εἶπεν τοῖς παιδαρίοις ἀνάβητε εἰς
Κάρμηλον καὶ ἀπέλθατε πρὸς Ναβαλ καὶ ἐρωτήσατε αὐτὸν
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου εἰς εἰρήνην 6 καὶ ἐρεῖτε τάδε εἰς
ῥάσας καὶ σὺ ὑγιαίνων καὶ ὁ οἶκός σου καὶ πάντα τὰ σὰ
ὑγιαίνοντα 7 καὶ νῦν ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι κείρουσίν σοι
νῦν οἱ ποιμένες σου οἳ ἦσαν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ
οὐκ ἀπεκωλύσαμεν αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα αὐτοῖς
οὐθὲν πάσας τὰς ἡμέρας ὄντων αὐτῶν ἐν Καρμηλῷ 8
ἐρώτησον τὰ παιδάριά σου καὶ ἀπαγγελοῦσίν σοι καὶ
εὐρέτωσαν τὰ παιδάρια χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ὅτι ἐφ'
ἡμέραν ἀγαθὴν ἤκομεν δὸς δὴ ὁ ἐὰν εὖρη ἡ χεὶρ σου
τῷ υἱῷ σου τῷ Δαυὶδ 9 καὶ ἔρχονται τὰ παιδάρια καὶ
λαλοῦσιν τοὺς λόγους τούτους πρὸς Ναβαλ κατὰ πάντα
τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῷ ὀνόματι Δαυὶδ καὶ ἀνεπήδησεν
10 καὶ ἀπεκρίθη Ναβαλ τοῖς παισὶν Δαυὶδ καὶ εἶπεν τίς
ὁ Δαυὶδ καὶ τίς ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ σήμερον πεπληθυμμένοι
εἰσὶν οἱ δοῦλοι ἀναχωροῦντες ἕκαστος ἐκ προσώπου τοῦ
κυρίου αὐτοῦ 11 καὶ λήμψομαι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸν
οἶνόν μου καὶ τὰ θύματά μου ἃ τέθουκα τοῖς κείρουσίν
μου τὰ πρόβατα καὶ δώσω αὐτὰ ἀνδράσιν οἷς οὐκ οἶδα
πόθεν εἰσὶν 12 καὶ ἀπεστράφησαν τὰ παιδάρια Δαυὶδ εἰς
ὁδὸν αὐτῶν καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἦλθον καὶ ἀνήγγειλαν
τῷ Δαυὶδ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα 13 καὶ εἶπεν Δαυὶδ τοῖς
ἀνδράσιν αὐτοῦ ζώσασθε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
καὶ ἀνέβησαν ὀπίσω Δαυὶδ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες καὶ οἱ
διακόσιοι ἐκάθισαν μετὰ τῶν σκευῶν 14 καὶ τῇ Αβιγαῖα

γυναικὶ Ναβαλ ἀπήγγειλεν ἐν τῶν παιδαρίων λέγων ἰδοὺ
Δαυιδ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἐκ τῆς ἐρήμου εὐλογῆσαι
τὸν κύριον ἡμῶν καὶ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν **15** καὶ οἱ
ἄνδρες ἀγαθοὶ ἡμῖν σφόδρα οὐκ ἀπεκώλυσαν ἡμᾶς οὐδὲ
ἐνετείλαντο ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἤμεν παρ' αὐτοῖς
καὶ ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς ἐν ἀγρῷ **16** ὡς τεῖχος ἦσαν περὶ
ἡμᾶς καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν πάσας τὰς ἡμέρας
ἃς ἤμεθα παρ' αὐτοῖς ποιμαίνοντες τὸ ποίμνιον **17** καὶ
νῦν γινώθι καὶ ἰδὲ τί σὺ ποιήσεις ὅτι συντετέλεσται ἡ
κακία εἰς τὸν κύριον ἡμῶν καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ
οὗτος υἱὸς λοιμὸς καὶ οὐκ ἔστιν λαλῆσαι πρὸς αὐτόν
18 καὶ ἔσπευσεν Αβιγαια καὶ ἔλαβεν διακοσίους ἄρτους
καὶ δύο ἀγγεῖα οἴνου καὶ πέντε πρόβατα πεπονημένα καὶ
πέντε οἴφι ἀλφίτου καὶ γομορ ἐν σταφίδος καὶ διακοσίας
παλάθας καὶ ἔθετο ἐπὶ τοὺς ὄνους **19** καὶ εἶπεν τοῖς
παιδαρίοις αὐτῆς προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ ὀπίσω ὑμῶν παραγίνομαι καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς οὐκ
ἀπήγγειλεν **20** καὶ ἐγενήθη αὐτῆς ἐπιβεβηκυῖης ἐπὶ τὴν
ὄνον καὶ καταβαινούσης ἐν σκέπη τοῦ ὄρους καὶ ἰδοὺ
Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ κατέβαινον εἰς συνάντησιν
αὐτῆς καὶ ἀπήνησεν αὐτοῖς **21** καὶ Δαυιδ εἶπεν ἴσως εἰς
ἄδικον πεφύλακα πάντα τὰ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐκ
ἐνετείλάμεθα λαβεῖν ἐκ πάντων τῶν αὐτοῦ οὐθέν καὶ
ἀνταπέδωκέν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν **22** τάδε ποιήσαι
ὁ θεὸς τῷ Δαυιδ καὶ τάδε προσθεῖη εἰ ὑπολείψομαι
ἐκ πάντων τῶν τοῦ Ναβαλ ἕως πρῶτῳ οὐροῦντα πρὸς
τοῖχον **23** καὶ εἶδεν Αβιγαια τὸν Δαυιδ καὶ ἔσπευσεν καὶ
κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς ὄνου καὶ ἔπεσεν ἐνώπιον Δαυιδ ἐπὶ
πρόσωπον αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν

24 ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἐν ἐμοί κύριέ μου ἡ ἀδικία λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου εἰς τὰ ὦτά σου καὶ ἄκουσον τῆς δούλης σου λόγον 25 μὴ δὴ θέσθω ὁ κύριός μου καρδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον τὸν λοιμὸν τοῦτον ὅτι κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὕτως ἐστὶν Ναβαλ ὄνομα αὐτῷ καὶ ἀφροσύνη μετ' αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἡ δούλη σου οὐκ εἶδον τὰ παιδιάρια σου ἃ ἀπέστειλας 26 καὶ νῦν κύριε ζῆ κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου καθὼς ἐκώλυσέν σε κύριος τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἷμα ἀθῶον καὶ σώζειν τὴν χεῖρά σου σοι καὶ νῦν γένοιτο ὡς Ναβαλ οἱ ἐχθροί σου καὶ οἱ ζητοῦντες τῷ κυρίῳ μου κακά 27 καὶ νῦν λαβὲ τὴν εὐλογίαν ταύτην ἣν ἐνήνοχεν ἡ δούλη σου τῷ κυρίῳ μου καὶ δώσεις τοῖς παιδαρίοις τοῖς παρεστηκόσιν τῷ κυρίῳ μου 28 ἄρον δὴ τὸ ἀνόμημα τῆς δούλης σου ὅτι ποιῶν ποιήσει κύριος τῷ κυρίῳ μου οἶκον πιστόν ὅτι πόλεμον κυρίου ὁ κύριός μου πολεμεῖ καὶ κακία οὐχ εὐρεθήσεται ἐν σοὶ πώποτε 29 καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος καταδιώκων σε καὶ ζητῶν τὴν ψυχὴν σου καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ κυρίου μου ἐνδεδεμένη ἐν δεσμῷ τῆς ζωῆς παρὰ κυρίῳ τῷ θεῷ καὶ ψυχὴν ἐχθρῶν σου σφενδονήσεις ἐν μέσῳ τῆς σφενδόνης 30 καὶ ἔσται ὅτι ποιήσει κύριος τῷ κυρίῳ μου πάντα ὅσα ἐλάλησεν ἀγαθὰ ἐπὶ σέ καὶ ἐντελεῖταί σοι κύριος εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραηλ 31 καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο βδελυγμὸς καὶ σκάνδαλον τῷ κυρίῳ μου ἐκχέαι αἷμα ἀθῶον δωρεὰν καὶ σώσαι χεῖρα κυρίου μου αὐτῷ καὶ ἀγαθώσει κύριος τῷ κυρίῳ μου καὶ μνησθήσῃ τῆς δούλης σου ἀγαθῶσαι αὐτῇ 32 καὶ εἶπεν Δαυιδ τῇ Αβιγαια εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ὃς ἀπέστειλέν σε σήμερον ἐν ταύτῃ εἰς ἀπάντησίν μου 33 καὶ εὐλογητὸς ὁ τρόπος σου καὶ εὐλογημένη σὺ ἡ

ἀποκωλύσασά με σήμερον ἐν ταύτῃ μὴ ἔλθεῖν εἰς αἵματα
καὶ σῶσαι χειρὰ μου ἐμοί **34** πλὴν ὅτι ζῆ κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ ὃς ἀπεκώλυσέν με σήμερον τοῦ κακοποιῆσαί σε
ὅτι εἰ μὴ ἔσπευσας καὶ παρεγένου εἰς ἀπάντησίν μοι τότε
εἶπα εἰ ὑπολειφθήσεται τῷ Ναβαλ ἕως φωτὸς τοῦ πρωῒ
οὐρῶν πρὸς τοῖχον **35** καὶ ἔλαβεν Δαυιδ ἐκ χειρὸς αὐτῆς
πάντα ἃ ἔφερον αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῇ ἀνάβηθι εἰς εἰρήνην
εἰς οἶκόν σου βλέπε ἤκουσα τῆς φωνῆς σου καὶ ἠρέτισα
τὸ πρόσωπόν σου **36** καὶ παρεγενήθη Ἀβιγαια πρὸς Ναβαλ
καὶ ἰδοὺ αὐτῷ πότος ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ὡς πότος βασιλέως
καὶ ἡ καρδία Ναβαλ ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν καὶ αὐτὸς μεθύων
ἕως σφόδρα καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα
ἕως φωτὸς τοῦ πρωῒ **37** καὶ ἐγένετο πρωῒ ὡς ἐξένηψεν
ἀπὸ τοῦ οἴνου Ναβαλ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὰ
ῥήματα ταῦτα καὶ ἐναπέθανεν ἡ καρδία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ
καὶ αὐτὸς γίνεται ὡς λίθος **38** καὶ ἐγένετο ὡσεὶ δέκα
ἡμέραι καὶ ἐπάταξεν κύριος τὸν Ναβαλ καὶ ἀπέθανεν
39 καὶ ἤκουσεν Δαυιδ καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὃς
ἔκρινεν τὴν κρίσιν τοῦ ὄνειδισμοῦ μου ἐκ χειρὸς Ναβαλ
καὶ τὸν δοῦλον αὐτοῦ περιεποιήσατο ἐκ χειρὸς κακῶν
καὶ τὴν κακίαν Ναβαλ ἀπέστρεψεν κύριος εἰς κεφαλὴν
αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ καὶ ἐλάλησεν περὶ Ἀβιγαιας
λαβεῖν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα **40** καὶ ἦλθον οἱ παῖδες
Δαυιδ πρὸς Ἀβιγαιαν εἰς Κάρμηλον καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ
λέγοντες Δαυιδ ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σὲ λαβεῖν σε αὐτῷ
εἰς γυναῖκα **41** καὶ ἀνέστη καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν
ἐπὶ πρόσωπον καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἡ δούλη σου εἰς παιδίσκην
νίψαι πόδας τῶν παίδων σου **42** καὶ ἀνέστη Ἀβιγαια καὶ
ἐπέβη ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ πέντε κοράσια ἠκολούθουν αὐτῇ

καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω τῶν παίδων Δαυιδ καὶ γίνεται αὐτῷ εἰς γυναῖκα **43** καὶ τὴν Αχινναμ ἔλαβεν Δαυιδ ἐξ Ἰεζραελ καὶ ἀμφοτέραι ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες **44** καὶ Σαουλ ἔδωκεν Μελχολ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Δαυιδ τῷ Φαλτι υἱῷ Λαῖς τῷ ἐκ Ρομμα

26 καὶ ἔρχονται οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς ἀρχμώδους πρὸς τὸν Σαουλ εἰς τὸν βουνὸν λέγοντες ἰδοὺ Δαυιδ σκεπάζεται μεθ' ἡμῶν ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Εχελα τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἰεσσαιμου **2** καὶ ἀνέστη Σαουλ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Ζιφ καὶ μετ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτοὶ ἐξ Ἰσραηλ ζητεῖν τὸν Δαυιδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζιφ **3** καὶ παρενέβαλεν Σαουλ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Εχελα ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰεσσαιμου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ Δαυιδ ἐκάθισεν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ εἶδεν Δαυιδ ὅτι ἦκει Σαουλ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον **4** καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ κατασκόπους καὶ ἔγνω ὅτι ἦκει Σαουλ ἔτοιμος ἐκ Κεῖλα **5** καὶ ἀνέστη Δαυιδ λάθρα καὶ εἰσπορεύεται εἰς τὸν τόπον οὗ ἐκάθευδεν ἐκεῖ Σαουλ καὶ ἐκεῖ Αβεννηρ υἱὸς Νηρ ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ καὶ Σαουλ ἐκάθευδεν ἐν λαμπήνῃ καὶ ὁ λαὸς παρεμβεβληκῶς κύκλω αὐτοῦ **6** καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ καὶ εἶπεν πρὸς Αχιμελεχ τὸν Χετταῖον καὶ πρὸς Αβεσσα υἱὸν Σαρουῖας ἀδελφὸν Ἰωαβ λέγων τίς εἰσελεύσεται μετ' ἐμοῦ πρὸς Σαουλ εἰς τὴν παρεμβολήν καὶ εἶπεν Αβεσσα ἐγὼ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ **7** καὶ εἰσπορεύεται Δαυιδ καὶ Αβεσσα εἰς τὸν λαὸν τὴν νύκτα καὶ ἰδοὺ Σαουλ καθεύδων ὑπνῷ ἐν λαμπήνῃ καὶ τὸ δόρυ ἐμπεπηγὸς εἰς τὴν γῆν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ Αβεννηρ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκάθευδεν κύκλω αὐτοῦ **8** καὶ εἶπεν Αβεσσα πρὸς Δαυιδ ἀπέκλεισεν σήμερον κύριος τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ

νῦν πατάξω αὐτόν τῷ δόρατι εἰς τὴν γῆν ἅπαξ καὶ οὐ
δευτερώσω αὐτῷ **9** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβεσσα μὴ
ταπεινώσης αὐτόν ὅτι τίς ἐποίσει χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ χριστὸν
κυρίου καὶ ἀθωωθήσεται **10** καὶ εἶπεν Δαυιδ ζῆ κύριος
ἐὰν μὴ κύριος παίση αὐτόν ἢ ἡ ἡμέρα αὐτοῦ ἔλθῃ καὶ
ἀποθάνῃ ἢ εἰς πόλεμον καταβῆ καὶ προστεθῆ **11** μηδαμῶς
μοι παρὰ κυρίου ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν κυρίου
καὶ νῦν λαβὲ δὴ τὸ δόρυ ἀπὸ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ
τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος καὶ ἀπέλθωμεν καθ' ἑαυτούς **12**
καὶ ἔλαβεν Δαυιδ τὸ δόρυ καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος
ἀπὸ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον καθ' ἑαυτούς καὶ
οὐκ ἦν ὁ βλέπων καὶ οὐκ ἦν ὁ γινώσκων καὶ οὐκ ἦν
ὁ ἐξεγειρόμενος πάντες ὑπνοῦντες ὅτι θάμβος κυρίου
ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς **13** καὶ διέβη Δαυιδ εἰς τὸ πέραν καὶ
ἔστη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους μακρόθεν καὶ πολλὴ ἡ
ὁδὸς ἀνὰ μέσον αὐτῶν **14** καὶ προσεκαλέσατο Δαυιδ τὸν
λαὸν καὶ τῷ Αβεννηρ ἐλάλησεν λέγων οὐκ ἀποκριθήσῃ
Αβεννηρ καὶ ἀπεκρίθη Αβεννηρ καὶ εἶπεν τίς εἶ σὺ ὁ
καλῶν με **15** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβεννηρ οὐκ ἀνήρ
σύ καὶ τίς ὡς σὺ ἐν Ἰσραὴλ καὶ διὰ τί οὐ φυλάσσεις τὸν
κύριόν σου τὸν βασιλέα ὅτι εἰσῆλθεν εἷς ἐκ τοῦ λαοῦ
διαφθεῖραι τὸν βασιλέα κύριόν σου **16** καὶ οὐκ ἀγαθὸν τὸ
ῥῆμα τοῦτο ὃ πεποίηκας ζῆ κύριος ὅτι υἱοὶ θανατώσεως
ὑμεῖς οἱ φυλάσσοντες τὸν βασιλέα κύριον ὑμῶν τὸν
χριστὸν κυρίου καὶ νῦν ἰδὲ δὴ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως καὶ ὁ
φακὸς τοῦ ὕδατος ποῦ ἐστὶν τὰ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ **17** καὶ
ἐπέγνω Σαουλ τὴν φωνὴν τοῦ Δαυιδ καὶ εἶπεν ἡ φωνή
σου αὕτη τέκνον Δαυιδ καὶ εἶπεν Δαυιδ δοῦλός σου κύριε
βασιλεῦ **18** καὶ εἶπεν ἵνα τί τοῦτο καταδιώκει ὁ κύριός μου

ὀπίσω τοῦ δούλου αὐτοῦ ὅτι τί ἡμάρτηκα καὶ τί εὐρέθη ἐν ἔμοι ἀδίκημα **19** καὶ νῦν ἀκουσάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τοῦ δούλου αὐτοῦ εἰ ὁ θεὸς ἐπισηΐσει σε ἐπ' ἐμέ ὁσφρανθεῖη θυσίας σου καὶ εἰ υἱοὶ ἀνθρώπων ἐπικατάρατοι οὗτοι ἐνώπιον κυρίου ὅτι ἐξέβαλόν με σήμερον μὴ ἐστηρίσθαι ἐν κληρονομίᾳ κυρίου λέγοντες πορεύου δούλευε θεοῖς ἑτέροις **20** καὶ νῦν μὴ πέσοι τὸ αἷμά μου ἐπὶ τὴν γῆν ἐξ ἐναντίας προσώπου κυρίου ὅτι ἐξελήλυθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ ζητεῖν τὴν ψυχὴν μου καθὼς καταδιώκει ὁ νυκτικόραξ ἐν τοῖς ὄρεσιν **21** καὶ εἶπεν Σαουλ ἡμάρτηκα ἐπίστρεφε τέκνον Δαυιδ ὅτι οὐ κακοποιήσω σε ἀνθ' ὧν ἔντιμος ψυχὴ μου ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐν τῇ σήμερον μεματαίωμαι καὶ ἠγνόηκα πολλὰ σφόδρα **22** καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ καὶ εἶπεν ἰδοὺ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως διελθέτω εἷς τῶν παιδαρίων καὶ λαβέτω αὐτό **23** καὶ κύριος ἐπιστρέψει ἐκάστῳ τὰς δικαιοσύνας αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ ὡς παρέδωκέν σε κύριος σήμερον εἰς χειράς μου καὶ οὐκ ἠθέλησα ἐπενεγκεῖν χειρά μου ἐπὶ χριστὸν κυρίου **24** καὶ ἰδοὺ καθὼς ἐμεγαλύνθη ἡ ψυχὴ σου σήμερον ἐν ταύτῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου οὕτως μεγαλυνθεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐνώπιον κυρίου καὶ σκεπάσαι με καὶ ἐξελεῖταί με ἐκ πάσης θλίψεως **25** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυιδ εὐλογημένος σύ τέκνον καὶ ποιῶν ποιήσεις καὶ δυνάμενος δυνήσει καὶ ἀπῆλθεν Δαυιδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ Σαουλ ἀνέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ

27 καὶ εἶπεν Δαυιδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων νῦν προστεθήσομαι ἐν ἡμέρᾳ μιᾶ εἰς χειράς Σαουλ καὶ οὐκ ἔστιν μοι ἀγαθόν ἐὰν μὴ σωθῶ εἰς γῆν ἀλλοφύλων καὶ ἀνῆ Σαουλ τοῦ ζητεῖν με εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραηλ καὶ

σωθήσομαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ 2 καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ οἱ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Αἰχου υἱὸν Αἰμαχ βασιλέα Γεθ 3 καὶ ἐκάθισεν Δαυιδ μετὰ Αἰχου ἐν Γεθ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ Δαυιδ καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ Αχιναιμ ἡ Ἰεζραηλίτις καὶ Αβιγαια ἡ γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλίου 4 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαουλ ὅτι πέφευγεν Δαυιδ εἰς Γεθ καὶ οὐ προσέθετο ἔτι ζητεῖν αὐτόν 5 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αἰχου εἰ δὴ εὔρηκεν ὁ δοῦλός σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου δότωσαν δὴ μοι τόπον ἐν μιᾷ τῶν πόλεων τῶν κατ' ἀγρὸν καὶ καθήσομαι ἐκεῖ καὶ ἵνα τί κάθηται ὁ δοῦλός σου ἐν πόλει βασιλευομένη μετὰ σοῦ 6 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν Σεκελακ διὰ τοῦτο ἐγενήθη Σεκελακ τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 7 καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ὧν ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων τέσσαρας μῆνας 8 καὶ ἀνέβαινεν Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ καὶ ἐπετίθεντο ἐπὶ πάντα τὸν Γεσιρι καὶ ἐπὶ τὸν Αμαληκίτην καὶ ἰδοὺ ἡ γῆ κατῳκεῖτο ἀπὸ ἀνηκόντων ἢ ἀπὸ Γελαμψουρ τετειχισμένων καὶ ἕως γῆς Αἰγύπτου 9 καὶ ἔτυπτε τὴν γῆν καὶ οὐκ ἐζωογονεῖ ἄνδρα καὶ γυναῖκα καὶ ἐλάμβανεν ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ ὄνους καὶ καμήλους καὶ ἱματισμόν καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἤρχοντο πρὸς Αἰχου 10 καὶ εἶπεν Αἰχου πρὸς Δαυιδ ἐπὶ τίνα ἐπέθεσθε σήμερον καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αἰχου κατὰ νότον τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ νότον Ἰεσμεγα καὶ κατὰ νότον τοῦ Κενεζι 11 καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα οὐκ ἐζωογόνησεν τοῦ εἰσαγαγεῖν εἰς Γεθ λέγων μὴ ἀναγγείλωσιν εἰς Γεθ καθ' ἡμῶν λέγοντες τάδε Δαυιδ ποιεῖ καὶ τόδε τὸ δικαίωμα αὐτοῦ πάσας τὰς

ἡμέρας ἃς ἐκάθητο Δαυιδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων 12 καὶ ἐπιστεύθη Δαυιδ ἐν τῷ Αἰχουὺς σφόδρα λέγων ἥσυχνται αἰσχυρόμενος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν Ἰσραηλ καὶ ἔσται μοι δοῦλος εἰς τὸν αἰῶνα

28 καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συναθροίζονται ἀλλόφυλοι ἐν ταῖς παρεμβολαῖς αὐτῶν ἐξελεῖν πολεμεῖν μετὰ Ἰσραηλ καὶ εἶπεν Αἰχουὺς πρὸς Δαυιδ γινώσκων γνώσει ὅτι μετ' ἐμοῦ ἐξελεύσει εἰς πόλεμον σὺ καὶ οἱ ἄνδρες σου 2 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αἰχουὺς οὕτω νῦν γνώσει ἃ ποιήσει ὁ δοῦλός σου καὶ εἶπεν Αἰχουὺς πρὸς Δαυιδ οὕτως ἀρχισωματοφύλακα θήσομαί σε πάσας τὰς ἡμέρας 3 καὶ Σαμουηλ ἀπέθανεν καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραηλ καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν Ἀρμαθαίμ ἐν πόλει αὐτοῦ καὶ Σαουλ περιεῖλεν τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς 4 καὶ συναθροίζονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἔρχονται καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Σωμαν καὶ συναθροίζει Σαουλ πάντα ἄνδρα Ἰσραηλ καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Γελβουε 5 καὶ εἶδεν Σαουλ τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐφοβήθη καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτοῦ σφόδρα 6 καὶ ἐπηρώτησεν Σαουλ διὰ κυρίου καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ ἐν τοῖς δήλοις καὶ ἐν τοῖς προφήταις 7 καὶ εἶπεν Σαουλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ ζητήσατέ μοι γυναῖκα ἐγγαστρίμυθον καὶ πορεύσομαι πρὸς αὐτήν καὶ ζητήσω ἐν αὐτῇ καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν ἰδοὺ γυνὴ ἐγγαστρίμυθος ἐν Αενδωρ 8 καὶ συνεκαλύψατο Σαουλ καὶ περιεβάλετο ἱμάτια ἕτερα καὶ πορεύεται αὐτὸς καὶ δύο ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἔρχονται πρὸς τὴν γυναῖκα νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῇ μάντευσαι δὴ μοι ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ καὶ ἀνάγαγέ

μοι ὄν ἐὰν εἶπω σοι 9 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς αὐτόν ἰδοὺ
δὴ σὺ οἶδας ὅσα ἐποίησεν Σαουλ ὡς ἐξωλέθρευσεν τοὺς
ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἵνα
τί σὺ παγιδεύεις τὴν ψυχὴν μου θανατῶσαι αὐτήν 10
καὶ ὤμοσεν αὐτῇ Σαουλ λέγων ζῆ κύριος εἰ ἀπαντήσεταιί
σοι ἀδικία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ 11 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τίνα
ἀναγάγω σοι καὶ εἶπεν τὸν Σαμουηλ ἀναγάγέ μοι 12
καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ τὸν Σαμουηλ καὶ ἀνεβόησεν φωνῇ
μεγάλῃ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαουλ ἵνα τί παρελογίσω
με καὶ σὺ εἶ Σαουλ 13 καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς μὴ
φοβοῦ εἰπὸν τίνα ἐόρακας καὶ εἶπεν αὐτῷ Θεοὺς ἐόρακα
ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς 14 καὶ εἶπεν αὐτῇ τί ἔγνωσ
καὶ εἶπεν αὐτῷ ἄνδρα ὄρθιον ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς γῆς
καὶ οὗτος διπλοῖδα ἀναβεβλημένος καὶ ἔγνω Σαουλ ὅτι
Σαμουηλ οὗτος καὶ ἔκυψεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ 15 καὶ εἶπεν Σαμουηλ
ἵνα τί παρηνώχλησάς μοι ἀναβῆναί με καὶ εἶπεν Σαουλ
θλίβομαι σφόδρα καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν ἐμοί
καὶ ὁ θεὸς ἀφέστηκεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἐπακήκοέν μοι
ἔτι καὶ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν καὶ ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ
νῦν κέκληκά σε γνωρίσαι μοι τί ποιήσω 16 καὶ εἶπεν
Σαμουηλ ἵνα τί ἐπερωτᾷς με καὶ κύριος ἀφέστηκεν ἀπὸ
σοῦ καὶ γέγονεν μετὰ τοῦ πλησίον σου 17 καὶ πεποίηκεν
κύριός σοι καθὼς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ μου καὶ διαρρήξει
κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρός σου καὶ δώσει αὐτήν
τῷ πλησίον σου τῷ Δαυιδ 18 διότι οὐκ ἤκουσας φωνῆς
κυρίου καὶ οὐκ ἐποίησας θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν Αμαληκ
διὰ τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐποίησεν κύριός σοι τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 19
καὶ παραδώσει κύριος τὸν Ἰσραηλ μετὰ σοῦ εἰς χεῖρας

ἀλλοφύλων καὶ αὐριον σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ
πεσοῦνται καὶ τὴν παρεμβολὴν Ἰσραηλ δώσει κύριος εἰς
χεῖρας ἀλλοφύλων **20** καὶ ἔσπευσεν Σαουλ καὶ ἔπεσεν
ἐστηκῶς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ τῶν λόγων
Σαμουηλ καὶ ἰσχύς ἐν αὐτῷ οὐκ ἦν ἔτι οὐ γὰρ ἔφαγεν
ἄρτον ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην **21**
καὶ εἰσηλθεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαουλ καὶ εἶδεν ὅτι ἔσπευσεν
σφόδρα καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἰδοὺ δὴ ἤκουσεν ἡ δούλη
σου τῆς φωνῆς σου καὶ ἐθέμην τὴν ψυχὴν μου ἐν τῇ χειρὶ
μου καὶ ἤκουσα τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησάς μοι **22** καὶ
νῦν ἄκουσον δὴ φωνῆς τῆς δούλης σου καὶ παραθήσω
ἐνώπιόν σου ψωμὸν ἄρτου καὶ φάγε καὶ ἔσται ἐν σοὶ
ἰσχύς ὅτι πορεύση ἐν ὁδῷ **23** καὶ οὐκ ἐβουλήθη φαγεῖν
καὶ παρεβιάζοντο αὐτόν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ καὶ
ἤκουσεν τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν δίφρον **24** καὶ τῇ γυναικὶ ἦν δάμαλις
νομὰς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἔσπευσεν καὶ ἔθυσεν αὐτήν καὶ
ἔλαβεν ἄλευρα καὶ ἐφύρασεν καὶ ἔπεψεν ἄζυμα **25** καὶ
προσήγαγεν ἐνώπιον Σαουλ καὶ ἐνώπιον τῶν παίδων
αὐτοῦ καὶ ἔφαγον καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπῆλθον τὴν νύκτα
ἐκείνην

29 καὶ συναθροίζουσιν ἀλλόφυλοι πάσας τὰς παρεμβολὰς
αὐτῶν εἰς Αφεκ καὶ Ἰσραηλ παρενέβαλεν ἐν Αενδωρ τῇ ἐν
Ἰεζραελ **2** καὶ σατράπαι ἀλλοφύλων παρεπορεύοντο εἰς
ἐκατοντάδας καὶ χιλιάδας καὶ Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ
παρεπορεύοντο ἐπ' ἐσχάτων μετὰ Αγχους **3** καὶ εἶπον οἱ
σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων τίνες οἱ διαπορευόμενοι οὔτοι
καὶ εἶπεν Αγχους πρὸς τοὺς στρατηγούς τῶν ἀλλοφύλων
οὐχ οὔτος Δαυιδ ὁ δοῦλος Σαουλ βασιλέως Ἰσραηλ γέγονεν

μεθ' ἡμῶν ἡμέρας τοῦτο δεύτερον ἔτος καὶ οὐχ εὔρηκα ἐν αὐτῷ οὐθὲν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνέπεσεν πρὸς με καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 4 καὶ ἐλυπήθησαν ἐπ' αὐτῷ οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀλλοφύλων καὶ λέγουσιν αὐτῷ ἀπόστρεψον τὸν ἄνδρα εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ οὗ κατέστησας αὐτὸν ἐκεῖ καὶ μὴ ἐρχέσθω μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον καὶ μὴ γινέσθω ἐπίβουλος τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐν τίνι διαλλαγῆσεται οὗτος τῷ κυρίῳ αὐτοῦ οὐχὶ ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκεῖνων 5 οὐχ οὗτος Δαυιδ ᾧ ἐξῆρχον ἐν χοροῖς λέγοντες ἐπάταξεν Σαουλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ Δαυιδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ 6 καὶ ἐκάλεσεν Αἰχουὺς τὸν Δαυιδ καὶ εἶπεν αὐτῷ ζῆ κύριος ὅτι εὐθὴς σὺ καὶ ἀγαθὸς ἐν ὀφθαλμοῖς μου καὶ ἡ ἔξοδός σου καὶ ἡ εἴσοδός σου μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ὅτι οὐχ εὔρηκα κατὰ σοῦ κακίαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤκεις πρὸς με ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν οὐκ ἀγαθὸς σύ 7 καὶ νῦν ἀνάστρεφε καὶ πορεύου εἰς εἰρήνην καὶ οὐ μὴ ποιήσεις κακίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων 8 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αἰχουὺς τί πεποίηκά σοι καὶ τί εὔρες ἐν τῷ δούλῳ σου ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤμην ἐνώπιόν σου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ὅτι οὐ μὴ ἔλθω πολεμῆσαι τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως 9 καὶ ἀπεκρίθη Αἰχουὺς πρὸς Δαυιδ οἶδα ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς μου ἀλλ' οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων λέγουσιν οὐχ ἴξει μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον 10 καὶ νῦν ὀρθρισον τὸ πρῶν σὺ καὶ οἱ παῖδες τοῦ κυρίου σου οἱ ἦκοντες μετὰ σοῦ καὶ πορεύεσθε εἰς τὸν τόπον οὗ κατέστησα ὑμᾶς ἐκεῖ καὶ λόγον λοιμὸν μὴ θῆς ἐν καρδίᾳ σου ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐνώπιόν μου καὶ ὀρθρίσατε ἐν τῇ ὁδῷ καὶ φωτισάτω ὑμῖν

καὶ πορεύθητε **11** καὶ ὄρθρισεν Δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπελθεῖν καὶ φυλάσσειν τὴν γῆν τῶν ἀλλοφύλων καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀνέβησαν πολεμεῖν ἐπὶ Ἰσραηλ

30 καὶ ἐγενήθη εἰσελθόντος Δαυὶδ καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ εἰς Σεκελακ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ Ἀμαληκ ἐπέθετο ἐπὶ τὸν νότον καὶ ἐπὶ Σεκελακ καὶ ἐπάταξεν τὴν Σεκελακ καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν ἐν πυρὶ **2** καὶ τὰς γυναῖκας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου οὐκ ἐθανάτωσαν ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἀλλ' ἠχμαλώτευσαν καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν **3** καὶ ἦλθεν Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἰδοὺ ἐμπεπύρισται ἐν πυρὶ αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν ἠχμαλωτευμένοι **4** καὶ ἦρεν Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν ἕως ὅτου οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς ἰσχύς ἔτι κλαίειν **5** καὶ ἀμφοτέραι αἱ γυναῖκες Δαυὶδ ἠχμαλωτεύθησαν Ἀχινοομ ἢ Ἰεζραηλῖτις καὶ Ἀβιγαια ἢ γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλίου **6** καὶ ἐθλίβη Δαυὶδ σφόδρα ὅτι εἶπεν ὁ λαὸς λιθοβολῆσαι αὐτόν ὅτι κατώδυνος ψυχὴ παντὸς τοῦ λαοῦ ἐκάστου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ ἐκραταιώθη Δαυὶδ ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ **7** καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Ἀβιαθαρ τὸν ἱερέα υἱὸν Ἀχιμελεχ προσάγαγε τὸ εφουδ **8** καὶ ἐπηρώτησεν Δαυὶδ διὰ τοῦ κυρίου λέγων εἰ καταδιώξω ὀπίσω τοῦ γεδδουρ τούτου εἰ καταλήμψομαι αὐτούς καὶ εἶπεν αὐτῷ καταδίωκε ὅτι καταλαμβάνων καταλήμψη καὶ ἐξαιρούμενος ἐξελεῖ **9** καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ χειμάρρου Βοσορ καὶ οἱ περισσοὶ ἔστησαν **10** καὶ κατεδίωξεν ἐν τετρακοσίοις ἀνδράσιν ὑπέστησαν δὲ διακόσιοι ἄνδρες οἵτινες ἐκάθισαν

πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ Βοσορ **11** καὶ εὐρίσκουσιν ἄνδρα Αἰγύπτιον ἐν ἀγρῶ καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν καὶ ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς Δαυιδ ἐν ἀγρῶ καὶ διδόασιν αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγεν καὶ ἐπότισαν αὐτὸν ὕδωρ **12** καὶ διδόασιν αὐτῷ κλάσμα παλάθης καὶ ἔφαγεν καὶ κατέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ὅτι οὐ βεβρώκει ἄρτον καὶ οὐ πεπώκει ὕδωρ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας **13** καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ τίνος σὺ εἶ καὶ πόθεν εἶ καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον τὸ Αἰγύπτιον ἐγὼ εἰμι δοῦλος ἀνδρὸς Αμαληκίτου καὶ κατέλιπέν με ὁ κύριός μου ὅτι ἠνωχλήθην ἐγὼ σήμερον τριταῖος **14** καὶ ἡμεῖς ἐπεθέμεθα ἐπὶ νότον τοῦ Χολθι καὶ ἐπὶ τὰ τῆς Ιουδαίας μέρη καὶ ἐπὶ νότον Χελουβ καὶ τὴν Σεκελακ ἐνεπυρίσαμεν ἐν πυρί **15** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Δαυιδ εἰ κατάξεις με ἐπὶ τὸ γεδδουρ τοῦτο καὶ εἶπεν ὁμοσον δὴ μοι κατὰ τοῦ θεοῦ μὴ θανατώσειν με καὶ μὴ παραδοῦναί με εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου μου καὶ κατάξω σε ἐπὶ τὸ γεδδουρ τοῦτο **16** καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ οὗτοι διακεχυμένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ ἐορτάζοντες ἐν πᾶσι τοῖς σκύλοις τοῖς μεγάλοις οἷς ἔλαβον ἐκ γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ γῆς Ιουδα **17** καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς Δαυιδ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἑωσφόρου ἕως δείλης καὶ τῆ ἑπαύριον καὶ οὐκ ἐσώθη ἐξ αὐτῶν ἀνὴρ ὅτι ἀλλ' ἡ τετρακόσια παιδάρια ἃ ἦν ἐπιβεβηκότα ἐπὶ τὰς καμήλους καὶ ἔφυγον **18** καὶ ἀφείλατο Δαυιδ πάντα ἃ ἔλαβον οἱ Αμαληκίται καὶ ἀμφοτέρας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ ἐξείλατο **19** καὶ οὐ διεφώνησεν αὐτοῖς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων καὶ ἕως υἰῶν καὶ θυγατέρων καὶ ἕως πάντων ὧν ἔλαβον αὐτῶν τὰ πάντα ἐπέστρεψεν Δαυιδ **20** καὶ ἔλαβεν Δαυιδ πάντα

τὰ ποιμνία καὶ τὰ βουκόλια καὶ ἀπήγαγεν ἔμπροσθεν τῶν
σκύλων καὶ τοῖς σκύλοις ἐκείνοις ἐλέγετο ταῦτα τὰ σκῦλα
Δαυιδ **21** καὶ παραγίνεται Δαυιδ πρὸς τοὺς διακοσίους
ἄνδρας τοὺς ἐκλυθέντας τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω Δαυιδ καὶ
ἐκάθισεν αὐτοὺς ἐν τῷ χειμάρρῳ τῷ Βοσορ καὶ ἐξῆλθον
εἰς ἀπάντησιν Δαυιδ καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ τοῦ μετ'
αὐτοῦ καὶ προσήγαγεν Δαυιδ ἕως τοῦ λαοῦ καὶ ἠρώτησαν
αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην **22** καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ λοιμὸς καὶ
πονηρὸς τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν πορευθέντων
μετὰ Δαυιδ καὶ εἶπαν ὅτι οὐ κατεδίωξαν μεθ' ἡμῶν
οὐ δώσομεν αὐτοῖς ἐκ τῶν σκύλων ὧν ἐξειλάμεθα ὅτι
ἀλλ' ἢ ἕκαστος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ
ἀπαγέσθωσαν καὶ ἀποστρεφέτωσαν **23** καὶ εἶπεν Δαυιδ
οὐ ποιήσετε οὕτως μετὰ τὸ παραδοῦναι τὸν κύριον ἡμῖν
καὶ φυλάξαι ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν κύριος τὸν γεδδουρ
τὸν ἐπερχόμενον ἐφ' ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν **24** καὶ τίς
ὑπακούσεται ὑμῶν τῶν λόγων τούτων ὅτι οὐχ ἦττον
ὑμῶν εἰσιν διότι κατὰ τὴν μερίδα τοῦ καταβαίνοντος εἰς
πόλεμον οὕτως ἔσται ἡ μερίς τοῦ καθημένου ἐπὶ τὰ σκεύη
κατὰ τὸ αὐτὸ μεριοῦνται **25** καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης καὶ ἐπάνω καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα καὶ εἰς
δικαίωμα τῷ Ἰσραηλ ἕως τῆς σήμερον **26** καὶ ἦλθεν Δαυιδ
εἰς Σεκελακ καὶ ἀπέστειλεν τοῖς πρεσβυτέροις Ἰουδα τῶν
σκύλων καὶ τοῖς πλησίον αὐτοῦ λέγων ἰδοὺ ἀπὸ τῶν
σκύλων τῶν ἐχθρῶν κυρίου **27** τοῖς ἐν Βαιθσουρ καὶ τοῖς
ἐν Ραμα νότου καὶ τοῖς ἐν Ιεθθορ **28** καὶ τοῖς ἐν Αροηρ
καὶ τοῖς Αμμαδι καὶ τοῖς ἐν Σαφι καὶ τοῖς ἐν Εσθιε καὶ
τοῖς ἐν Γεθ καὶ τοῖς ἐν Κιναν καὶ τοῖς ἐν Σαφεκ καὶ τοῖς
ἐν Θιμαθ **29** καὶ τοῖς ἐν Καρμήλῳ καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσιν

τοῦ Ἱεραμηλι καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσιν τοῦ Κενεζι **30** καὶ
τοῖς ἐν Ἱεριμουθ καὶ τοῖς ἐν Βηρσαβεε καὶ τοῖς ἐν Νοο
31 καὶ τοῖς ἐν Χεβρων καὶ εἰς πάντας τοὺς τόπους οὓς
διήλθεν Δαυιδ ἐκεῖ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ

31 καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέμουν ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἔφυγον
οἱ ἄνδρες Ἰσραηλ ἐκ προσώπου τῶν ἀλλοφύλων καὶ
πίπτουσιν τραυματῖαι ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβουε **2** καὶ
συνάπτουσιν ἀλλόφυλοι τῷ Σαουλ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
καὶ τύπτουσιν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωναθαν καὶ τὸν Ἀμιναδαβ
καὶ τὸν Μελχισα υἱοὺς Σαουλ **3** καὶ βαρύνεται ὁ πόλεμος
ἐπὶ Σαουλ καὶ εὐρίσκουσιν αὐτὸν οἱ ἀκοντισταὶ ἄνδρες
τοξόται καὶ ἐτραυματίσθη εἰς τὰ ὑποχόνδρια **4** καὶ εἶπεν
Σαουλ πρὸς τὸν αἴρωντα τὰ σκεύη αὐτοῦ σπάσαι τὴν
ρόμφαιάν σου καὶ ἀποκέντησόν με ἐν αὐτῇ μὴ ἔλθωσιν οἱ
ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἀποκεντήσωσίν με καὶ ἐμπαίξωσίν
μοι καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι ἐφοβήθη
σφόδρα καὶ ἔλαβεν Σαουλ τὴν ρομφαίαν καὶ ἐπέπεσεν ἐπ'
αὐτήν **5** καὶ εἶδεν ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι τέθνηκεν
Σαουλ καὶ ἐπέπεσεν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ
καὶ ἀπέθανεν μετ' αὐτοῦ **6** καὶ ἀπέθανεν Σαουλ καὶ οἱ
τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ κατὰ τὸ αὐτό **7** καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἰσραηλ οἱ ἐν
τῷ πέραν τῆς κοιλάδος καὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου
ὅτι ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραηλ καὶ ὅτι τέθνηκεν Σαουλ καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ καταλείπουσιν τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ
φεύγουσιν καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ κατοικοῦσιν
ἐν αὐταῖς **8** καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον καὶ ἔρχονται οἱ
ἀλλόφυλοι ἐκδιδύσκειν τοὺς νεκροὺς καὶ εὐρίσκουσιν
τὸν Σαουλ καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐπὶ τὰ

ὄρη Γελβουε **9** καὶ ἀποστρέφουσιν αὐτὸν καὶ ἐξέδυσαν τὰ
σκεύη αὐτοῦ καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὰ εἰς γῆν ἀλλοφύλων
κύκλω εὐαγγελίζοντες τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ
αὐτῶν **10** καὶ ἀνέθηκαν τὰ σκεύη αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀσταρτεῖον
καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ κατέπηξαν ἐν τῷ τείχει Βαιθσαν **11**
καὶ ἀκούουσιν οἱ κατοικοῦντες Ιαβις τῆς Γαλααδίτιδος
ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαουλ **12** καὶ ἀνέστησαν
πᾶς ἀνὴρ δυνάμεως καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα
καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαουλ καὶ τὸ σῶμα Ιωναθαν τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τείχους Βαιθσαν καὶ φέρουσιν αὐτοὺς εἰς
Ιαβις καὶ κατακαίουσιν αὐτοὺς ἐκεῖ **13** καὶ λαμβάνουσιν
τὰ ὄστα αὐτῶν καὶ θάπτουσιν ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν Ιαβις
καὶ νηστεύουσιν ἑπτὰ ἡμέρας

Βασιλειῶν Β΄

1 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Σαουλ καὶ Δαυιδ ἀνέστρεψεν τύπτων τὸν Αμαληκ καὶ ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν Σεκελακ ἡμέρας δύο **2** καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἦλθεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐκ τοῦ λαοῦ Σαουλ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διερρωγότα καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτὸν πρὸς Δαυιδ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ **3** καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ πόθεν σὺ παραγίνῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰσραηλ ἐγὼ διασέσωσμαι **4** καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ τίς ὁ λόγος οὗτος ἀπάγγειλόν μοι καὶ εἶπεν ὅτι ἔφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τοῦ πολέμου καὶ πεπτώκασι πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἀπέθανον καὶ ἀπέθανεν καὶ Σαουλ καὶ Ἰωναθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν **5** καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ πῶς οἶδας ὅτι τέθνηκεν Σαουλ καὶ Ἰωναθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ **6** καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον τὸ ἀπαγγέλλον αὐτῷ περιπτώματι περιέπεσον ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβουε καὶ ἰδοὺ Σαουλ ἐπεστήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἰπάρχαι συνῆψαν αὐτῷ **7** καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶδέν με καὶ ἐκάλεσέν με καὶ εἶπα ἰδοὺ ἐγώ **8** καὶ εἶπέν μοι τίς εἶ σύ καὶ εἶπα Αμαληκίτης ἐγώ εἰμι **9** καὶ εἶπεν πρὸς με στήθι δὴ ἐπάνω μου καὶ θανάτωσόν με ὅτι κατέσχεν με σκότος δεινὸν ὅτι πᾶσα ἡ ψυχὴ μου ἐν ἐμοί **10** καὶ ἐπέστην ἐπ' αὐτόν καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν ὅτι ἦδεν ὅτι οὐ ζήσεται μετὰ τὸ πεσεῖν αὐτόν καὶ ἔλαβον τὸ βασίλειον τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν χλιδῶνα τὸν ἐπὶ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ καὶ ἐνήνοχα αὐτὰ τῷ κυρίῳ μου ὧδε **11** καὶ ἐκράτησεν Δαυιδ τῶν ἱματίων αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτὰ καὶ πάντες οἱ

ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν 12 καὶ ἐκόψαντο καὶ ἔκλαυσαν καὶ ἐνήστευσαν ἕως δαίλης ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ Ἰωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰουδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραηλ ὅτι ἐπλήγησαν ἐν ῥομφαίᾳ 13 καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ πόθεν εἶ σύ καὶ εἶπεν υἱὸς ἀνδρὸς παροίκου Ἀμαληκίτου ἐγὼ εἶμι 14 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ πῶς οὐκ ἐφοβήθης ἐπενεγκεῖν χεῖρά σου διαφθεῖραι τὸν χριστὸν κυρίου 15 καὶ ἐκάλεσεν Δαυιδ ἐν τῶν παιδαρίων αὐτοῦ καὶ εἶπεν προσελθὼν ἀπάντησον αὐτῷ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν καὶ ἀπέθανεν 16 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς αὐτόν τὸ αἷμά σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου ὅτι τὸ στόμα σου ἀπεκρίθη κατὰ σοῦ λέγων ὅτι ἐγὼ ἐθανάτωσα τὸν χριστὸν κυρίου 17 καὶ ἐθρήνησεν Δαυιδ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ Ἰωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ 18 καὶ εἶπεν τοῦ διδάξαι τοὺς υἱοὺς Ἰουδα ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τοῦ εὐθουῦς 19 στήλωσον Ἰσραηλ ὑπὲρ τῶν τεθνηκότων ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματιῶν πῶς ἔπεσαν δυνατοί 20 μὴ ἀναγγείλητε ἐν Γεθ καὶ μὴ εὐαγγελίσθητε ἐν ταῖς ἐξόδοις Ἀσκαλῶνος μήποτε εὐφρανθῶσιν θυγατέρες ἄλλοφύλων μήποτε ἀγαλλιάσωνται θυγατέρες τῶν ἀπεριτμητῶν 21 ὄρη τὰ ἐν Γελβουε μὴ καταβῆ δρόσος καὶ μὴ ὑετὸς ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἄγροὶ ἀπαρχῶν ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν θυρεὸς Σαουλ οὐκ ἐχρίσθη ἐν ἐλαίῳ 22 ἀφ' αἵματος τραυματιῶν ἀπὸ στέατος δυνατῶν τόξον Ἰωναθαν οὐκ ἀπεστράφη κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ῥομφαία Σαουλ οὐκ ἀνέκαμψεν κενή 23 Σαουλ καὶ Ἰωναθαν οἱ ἠγαπημένοι καὶ ὠραῖοι οὐ διακεχωρισμένοι εὐπρεπεῖς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν οὐ διεχωρίσθησαν ὑπὲρ

ἀετούς κοῦφοι καὶ ὑπὲρ λέοντας ἐκραταιώθησαν **24**
θυγατέρες Ἰσραηλ ἐπὶ Σαουλ κλαύσατε τὸν ἐνδιδύσκοντα
ὑμᾶς κόκκινα μετὰ κόσμου ὑμῶν τὸν ἀναφέροντα κόσμον
χρυσοῦν ἐπὶ τὰ ἐνδύματα ὑμῶν **25** πῶς ἔπασαν δυνατοὶ ἐν
μέσῳ τοῦ πολέμου Ἰωναθαν ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματίας
26 ἀλγῶ ἐπὶ σοὶ ἀδελφέ μου Ἰωναθαν ὠραιώθης μοι
σφόδρα ἐθαυμαστώθη ἡ ἀγάπησίς σου ἐμοὶ ὑπὲρ ἀγάπησιν
γυναικῶν **27** πῶς ἔπασαν δυνατοὶ καὶ ἀπώλοντο σκευὴ
πολεμικά

2 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπηρώτησεν Δαυιδ ἐν κυρίῳ
λέγων εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων Ἰουδα καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς αὐτόν ἀνάβηθι καὶ εἶπεν Δαυιδ ποῦ ἀναβῶ
καὶ εἶπεν εἰς Χεβρων **2** καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Δαυιδ εἰς Χεβρων
καὶ ἀμφοτέραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ Ἀχινοομ ἡ Ἰεζραηλῆτις
καὶ Ἀβιγαια ἡ γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλίου **3** καὶ οἱ ἄνδρες
οἱ μετ' αὐτοῦ ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ κατώκουν ἐν
ταῖς πόλεσιν Χεβρων **4** καὶ ἔρχονται ἄνδρες τῆς Ἰουδαίας
καὶ χρίουσιν τὸν Δαυιδ ἐκεῖ τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ τὸν
οἶκον Ἰουδα καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυιδ λέγοντες ὅτι οἱ
ἄνδρες Ἰαβις τῆς Γαλααδίτιδος ἔθαψαν τὸν Σαουλ **5** καὶ
ἀπέστειλεν Δαυιδ ἀγγέλους πρὸς τοὺς ἡγουμένους Ἰαβις
τῆς Γαλααδίτιδος καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς εὐλογημένοι
ὑμεῖς τῷ κυρίῳ ὅτι πεποιήκατε τὸ ἔλεος τοῦτο ἐπὶ τὸν
κύριον ὑμῶν ἐπὶ Σαουλ τὸν χριστὸν κυρίου καὶ ἐθάψατε
αὐτὸν καὶ Ἰωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ **6** καὶ νῦν ποιήσαι
κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθειαν καὶ γε ἐγὼ ποιήσω
μεθ' ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ ταῦτα ὅτι ἐποιήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο **7**
καὶ νῦν κραταιούσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν καὶ γίνεσθε εἰς
υἱοὺς δυνατοῦς ὅτι τέθνηκεν ὁ κύριος ὑμῶν Σαουλ καὶ γε

ἐμὲ κέχρικεν ὁ οἶκος Ιουδα ἐφ' ἑαυτοὺς εἰς βασιλέα **8**
καὶ Αβεννηρ υἱὸς Νηρ ἀρχιστράτηγος τοῦ Σαουλ ἔλαβεν
τὸν Ιεβοσθε υἱὸν Σαουλ καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐκ τῆς
παρεμβολῆς εἰς Μαναεμ **9** καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἐπὶ
τὴν Γαλααδίτιν καὶ ἐπὶ τὸν Θασιρι καὶ ἐπὶ τὸν Ιεζραελ
καὶ ἐπὶ τὸν Εφραιμ καὶ ἐπὶ τὸν Βενιαμιν καὶ ἐπὶ πάντα
Ισραηλ **10** τεσσαράκοντα ἐτῶν Ιεβοσθε υἱὸς Σαουλ ὅτε
ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ισραηλ καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν πλὴν
τοῦ οἴκου Ιουδα οἳ ἦσαν ὀπίσω Δαυιδ **11** καὶ ἐγένοντο αἱ
ἡμέραι ἃς Δαυιδ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρων ἐπὶ τὸν οἶκον
Ιουδα ἐπτὰ ἔτη καὶ ἕξ μῆνας **12** καὶ ἐξῆλθεν Αβεννηρ
υἱὸς Νηρ καὶ οἱ παῖδες Ιεβοσθε υἱοῦ Σαουλ ἐκ Μαναεμ
εἰς Γαβαων **13** καὶ Ιωαβ υἱὸς Σαρουιας καὶ οἱ παῖδες
Δαυιδ ἐξήλθοσαν ἐκ Χεβρων καὶ συναντῶσιν αὐτοῖς
ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαβαων ἐπὶ τὸ αὐτό καὶ ἐκάθισαν
οὔτοι ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαβαων ἐντεῦθεν καὶ οὔτοι ἐπὶ
τὴν κρήνην ἐντεῦθεν **14** καὶ εἶπεν Αβεννερ πρὸς Ιωαβ
ἀναστήτωσαν δὴ τὰ παιδάρια καὶ παιζάτωσαν ἐνώπιον
ἡμῶν καὶ εἶπεν Ιωαβ ἀναστήτωσαν **15** καὶ ἀνέστησαν
καὶ παρήλθον ἐν ἀριθμῷ τῶν παίδων Βενιαμιν δώδεκα
τῶν Ιεβοσθε υἱοῦ Σαουλ καὶ δώδεκα ἐκ τῶν παίδων
Δαυιδ **16** καὶ ἐκράτησαν ἕκαστος τῆ χειρὶ τὴν κεφαλὴν
τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ μάχαιρα αὐτοῦ εἰς πλευρὰν τοῦ
πλησίον αὐτοῦ καὶ πίπτουσιν κατὰ τὸ αὐτό καὶ ἐκλήθη τὸ
ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου μερὶς τῶν ἐπιβούλων ἢ ἐστὶν ἐν
Γαβαων **17** καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος σκληρὸς ὥστε λίαν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔπταισεν Αβεννηρ καὶ ἄνδρες
Ισραηλ ἐνώπιον παίδων Δαυιδ **18** καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ τρεῖς
υἱοὶ Σαρουιας Ιωαβ καὶ Αβεσσα καὶ Ασαηλ καὶ Ασαηλ

κουφος τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ὡσεὶ μία δορκὰς ἐν ἀγρῷ **19**
καὶ κατεδίωξεν Ασαηλ ὀπίσω Αβεννηρ καὶ οὐκ ἐξέκλινεν
τοῦ πορεύεσθαι εἰς δεξιά οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ κατόπισθεν
Αβεννηρ **20** καὶ ἐπέβλεψεν Αβεννηρ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ
καὶ εἶπεν εἰ σὺ εἶ αὐτὸς Ασαηλ καὶ εἶπεν ἐγὼ εἰμι **21**
καὶ εἶπεν αὐτῷ Αβεννηρ ἔκκλινον σὺ εἰς τὰ δεξιά ἢ εἰς
τὰ ἀριστερὰ καὶ κάτασχε σαυτῷ ἐν τῶν παιδαρίων καὶ
λαβὲ σεαυτῷ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠθέλησεν
Ασαηλ ἐκκλῖναι ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτοῦ **22** καὶ προσέθετο
ἔτι Αβεννηρ λέγων τῷ Ασαηλ ἀπόστηθι ἀπ' ἐμοῦ ἵνα μὴ
πατάξω σε εἰς τὴν γῆν καὶ πῶς ἄρῳ τὸ πρόσωπόν μου
πρὸς Ἰωαβ καὶ ποῦ ἐστὶν ταῦτα ἐπίστρεφε πρὸς Ἰωαβ τὸν
ἀδελφόν σου **23** καὶ οὐκ ἐβούλετο τοῦ ἀποστῆναι καὶ
τύπτει αὐτὸν Αβεννηρ ἐν τῷ ὀπίσω τοῦ δόρατος ἐπὶ τὴν
ψῆαν καὶ διεξῆλθεν τὸ δόρυ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ
πίπτει ἐκεῖ καὶ ἀποθνήσκει ὑποκάτω αὐτοῦ καὶ ἐγένετο
παῦς ὁ ἐρχόμενος ἕως τοῦ τόπου οὗ ἔπεσεν ἐκεῖ Ασαηλ
καὶ ἀπέθανεν καὶ ὑφίστατο **24** καὶ κατεδίωξεν Ἰωαβ καὶ
Αβεσσα ὀπίσω Αβεννηρ καὶ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ αὐτοὶ
εἰσῆλθον ἕως τοῦ βουνοῦ Αμμαν ὃ ἐστὶν ἐπὶ προσώπου γαι
ὁδὸν ἔρημον Γαβαων **25** καὶ συναθροίζονται υἱοὶ Βενιαμιν
οἱ ὀπίσω Αβεννηρ καὶ ἐγενήθησαν εἰς συνάντησιν μίαν
καὶ ἔστησαν ἐπὶ κεφαλὴν βουνοῦ ἐνός **26** καὶ ἐκάλεσεν
Αβεννηρ Ἰωαβ καὶ εἶπεν μὴ εἰς νῖκος καταφάγεται ἡ
ρομφαία ἢ οὐκ οἶδας ὅτι πικρὰ ἔσται εἰς τὰ ἔσχατα καὶ
ἕως πότε οὐ μὴ εἴπῃς τῷ λαῷ ἀναστρέφειν ἀπὸ ὀπισθεν
τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν **27** καὶ εἶπεν Ἰωαβ ζῆ κύριος ὅτι εἰ μὴ
ἐλάλησας διότι τότε ἐκ πρῶθεν ἀνέβη ὁ λαὸς ἕκαστος
κατόπισθεν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ **28** καὶ ἐσάλπισεν Ἰωαβ τῇ

σάλπιγγι καὶ ἀπέστησαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ οὐ κατεδίωξαν
ὀπίσω τοῦ Ἰσραηλ καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι τοῦ πολεμεῖν **29**
καὶ Αβεννηρ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς δυσμὰς
ὄλην τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ διέβαιναν τὸν Ἰορδάνην
καὶ ἐπορεύθησαν ὄλην τὴν παρατείνουσαν καὶ ἔρχονται
εἰς τὴν παρεμβολήν **30** καὶ Ἰωαβ ἀνέστρεψεν ὀπισθεν
ἀπὸ τοῦ Αβεννηρ καὶ συνήθροισεν πάντα τὸν λαόν καὶ
ἐπεσκέπησαν τῶν παίδων Δαυιδ ἔννεακαίδεκα ἄνδρες καὶ
Ἀσαηλ **31** καὶ οἱ παῖδες Δαυιδ ἐπάταξαν τῶν υἱῶν Βενιαμιν
τῶν ἀνδρῶν Αβεννηρ τριακοσίους ἐξήκοντα ἄνδρας παρ’
αὐτοῦ **32** καὶ αἴρουσιν τὸν Ἀσαηλ καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν
τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βαιθλεεμ καὶ ἐπορεύθη
Ἰωαβ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ ὄλην τὴν νύκτα καὶ
διέφασεν αὐτοῖς ἐν Χεβρων

3 καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ πολὺ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου
Σαουλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Δαυιδ καὶ ὁ οἶκος Δαυιδ
ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο καὶ ὁ οἶκος Σαουλ ἐπορεύετο
καὶ ἡσθένει **2** καὶ ἐτέχθησαν τῷ Δαυιδ υἱοὶ ἐν Χεβρων
καὶ ἦν ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ Ἀμνων τῆς Ἀχινοομ τῆς
Ἰεζραηλίτιδος **3** καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ Δαλουια τῆς
Αβιγαιας τῆς Καρμηλίας καὶ ὁ τρίτος Αβεσσαλωμ υἱὸς
Μααχα θυγατρὸς Θολμι βασιλέως Γεσιρ **4** καὶ ὁ τέταρτος
Ορνια υἱὸς Φεγγιθ καὶ ὁ πέμπτος Σαβατια τῆς Αβιταλ **5**
καὶ ὁ ἕκτος Ἰεθερααμ τῆς Αιγλα γυναικὸς Δαυιδ οὗτοι
ἐτέχθησαν τῷ Δαυιδ ἐν Χεβρων **6** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι
τὸν πόλεμον ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ οἴκου Δαυιδ καὶ Αβεννηρ ἦν κρατῶν τοῦ οἴκου Σαουλ
7 καὶ τῷ Σαουλ παλλακὴ Ρεσφα θυγάτηρ Ἰαλ καὶ εἶπεν
Μεμφιβοσθε υἱὸς Σαουλ πρὸς Αβεννηρ τί ὅτι εἰσῆλθες

πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ πατρὸς μου 8 καὶ ἐθυμώθη σφόδρα Αβεννηρ περὶ τοῦ λόγου Μεμφιβοσθε καὶ εἶπεν Αβεννηρ πρὸς αὐτόν μὴ κεφαλὴ κυνὸς ἐγὼ εἶμι ἐποίησα ἔλεος σήμερον μετὰ τοῦ οἴκου Σαουλ τοῦ πατρὸς σου καὶ περὶ ἀδελφῶν καὶ γνωρίμων καὶ οὐκ ἠτομόλησα εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ καὶ ἐπιζητεῖς ἐπ' ἐμὲ ὑπὲρ ἀδικίας γυναικὸς σήμερον 9 τάδε ποιήσαι ὁ θεὸς τῷ Αβεννηρ καὶ τάδε προσθεῖν αὐτῷ ὅτι καθὼς ὤμοσεν κύριος τῷ Δαυὶδ ὅτι οὕτως ποιήσω αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 10 περιελεῖν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ τοῦ ἀναστῆσαι τὸν θρόνον Δαυὶδ ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰουδαν ἀπὸ Δαν ἕως Βηρσαβεε 11 καὶ οὐκ ἠδυνάσθη ἔτι Μεμφιβοσθε ἀποκριθῆναι τῷ Αβεννηρ ῥῆμα ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν 12 καὶ ἀπέστειλεν Αβεννηρ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ εἰς Θαλαμ οὗ ἦν παραχρῆμα λέγων διάθου διαθήκην σου μετ' ἐμοῦ καὶ ἴδου ἡ χεὶρ μου μετὰ σοῦ τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς σὲ πάντα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ 13 καὶ εἶπεν Δαυὶδ ἐγὼ καλῶς διαθήσομαι πρὸς σὲ διαθήκην πλὴν λόγον ἕνα ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ λέγων οὐκ ὄψει τὸ πρόσωπόν μου ἐὰν μὴ ἀγάγῃς τὴν Μελχολ θυγατέρα Σαουλ παραγινόμενου σου ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου 14 καὶ ἐξαπέστειλεν Δαυὶδ πρὸς Μεμφιβοσθε υἱὸν Σαουλ ἀγγέλους λέγων ἀπόδος μοι τὴν γυναῖκά μου τὴν Μελχολ ἣν ἔλαβον ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων 15 καὶ ἀπέστειλεν Μεμφιβοσθε καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς παρὰ Φαλτιηλ υἱοῦ Σελλης 16 καὶ ἐπορεύετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετ' αὐτῆς κλαίων ὀπίσω αὐτῆς ἕως Βαρακιμ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Αβεννηρ πορεύου ἀνάστρεφε καὶ ἀνέστρεψεν 17 καὶ εἶπεν Αβεννηρ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ λέγων ἐχθὲς

καὶ τρίτην ἐζητεῖτε τὸν Δαυιδ βασιλεύειν ἐφ' ὑμῶν **18** καὶ
νῦν ποιήσατε ὅτι κύριος ἐλάλησεν περὶ Δαυιδ λέγων ἐν
χειρὶ τοῦ δούλου μου Δαυιδ σώσω τὸν Ἰσραηλ ἐκ χειρὸς
ἄλλοφύλων καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν **19**
καὶ ἐλάλησεν Αβεννηρ ἐν τοῖς ὤσιν Βενιαμιν καὶ ἐπορεύθη
Αβεννηρ τοῦ λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα τοῦ Δαυιδ εἰς Χεβρων
πάντα ὅσα ἤρρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς Ἰσραηλ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς
παντὸς οἴκου Βενιαμιν **20** καὶ ἦλθεν Αβεννηρ πρὸς Δαυιδ
εἰς Χεβρων καὶ μετ' αὐτοῦ εἴκοσι ἄνδρες καὶ ἐποίησεν
Δαυιδ τῷ Αβεννηρ καὶ τοῖς ἀνδράσιν τοῖς μετ' αὐτοῦ
πότον **21** καὶ εἶπεν Αβεννηρ πρὸς Δαυιδ ἀναστήσομαι δὴ
καὶ πορεύσομαι καὶ συναθροίσω πρὸς κύριόν μου τὸν
βασιλέα πάντα Ἰσραηλ καὶ διαθήσομαι μετὰ σοῦ διαθήκην
καὶ βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου καὶ
ἀπέστειλεν Δαυιδ τὸν Αβεννηρ καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ
22 καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες Δαυιδ καὶ Ἰωαβ παρεγίνοντο ἐκ τῆς
ἐξοδίας καὶ σκῦλα πολλὰ ἔφερον μετ' αὐτῶν καὶ Αβεννηρ
οὐκ ἦν μετὰ Δαυιδ εἰς Χεβρων ὅτι ἀπεστάλκει αὐτὸν καὶ
ἀπεληλύθει ἐν εἰρήνῃ **23** καὶ Ἰωαβ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ
αὐτοῦ ἤχθησαν καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωαβ λέγοντες ἦκει
Αβεννηρ υἱὸς Νηρ πρὸς Δαυιδ καὶ ἀπέσταλκεν αὐτὸν
καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ **24** καὶ εἰσῆλθεν Ἰωαβ πρὸς τὸν
βασιλέα καὶ εἶπεν τί τοῦτο ἐποίησας ἰδοὺ ἦλθεν Αβεννηρ
πρὸς σέ καὶ ἵνα τί ἐξαπέσταλκας αὐτὸν καὶ ἀπελήλυθεν ἐν
εἰρήνῃ **25** ἢ οὐκ οἶδας τὴν κακίαν Αβεννηρ υἱοῦ Νηρ ὅτι
ἀπατήσαί σε παρεγένετο καὶ γνῶναι τὴν ἐξοδὸν σου καὶ
τὴν εἴσοδόν σου καὶ γνῶναι ἅπαντα ὅσα σὺ ποιεῖς **26** καὶ
ἀνέστρεψεν Ἰωαβ ἀπὸ τοῦ Δαυιδ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
ὀπίσω Αβεννηρ καὶ ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φρέατος

του Σεΐραμ και Δαυιδ οὐκ ἴδρι 27 καὶ ἐπέστρεψεν Αβεννηρ εἰς Χεβρων καὶ ἐξέκλινεν αὐτὸν Ἰωαβ ἐκ πλαγίων τῆς πύλης λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν ἐνεδρεύων καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ψόαν καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι Ασαηλ τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωαβ 28 καὶ ἤκουσεν Δαυιδ μετὰ ταῦτα καὶ εἶπεν ἄθῶός εἰμι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ κυρίου ἕως αἰῶνος ἀπὸ τῶν αἱμάτων Αβεννηρ υἱοῦ Νηρ 29 καταντησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωαβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκλίποι ἐκ τοῦ οἴκου Ἰωαβ γονορρυῆς καὶ λεπρὸς καὶ κρατῶν σκυτάλης καὶ πίπτων ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐλασσούμενος ἄρτοις 30 Ἰωαβ δὲ καὶ Αβεσσα ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διεπαρετηροῦντο τὸν Αβεννηρ ἀνθ' ὧν ἐθανάτωσεν τὸν Ασαηλ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβων ἐν τῷ πολέμῳ 31 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ἰωαβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ διαρρήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε ἔμπροσθεν Αβεννηρ καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυιδ ἐπορεύετο ὀπίσω τῆς κλίνης 32 καὶ θάπτουσιν τὸν Αβεννηρ εἰς Χεβρων καὶ ἦρεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Αβεννηρ 33 καὶ ἐθρήνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Αβεννηρ καὶ εἶπεν εἰ κατὰ τὸν θάνατον Ναβαλ ἀποθανεῖται Αβεννηρ 34 αἱ χεῖρές σου οὐκ ἐδέθησαν οἱ πόδες σου οὐκ ἐν πέδαις οὐ προσήγαγεν ὡς Ναβαλ ἐνώπιον υἱῶν ἀδικίας ἔπεσας καὶ συνήχθη πᾶς ὁ λαὸς τοῦ κλαῦσαι αὐτόν 35 καὶ ἦλθεν πᾶς ὁ λαὸς περιδειπνῆσαι τὸν Δαυιδ ἄρτοις ἔτι οὔσης ἡμέρας καὶ ὤμοσεν Δαυιδ λέγων τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη ὅτι ἐὰν μὴ δύῃ ὁ ἥλιος οὐ μὴ γεύσωμαι ἄρτου ἢ ἀπὸ παντός τινος 36 καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ

ἤρρεσεν ἐνώπιον αὐτῶν πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ 37 καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως θανατῶσαι τὸν Ἀβεννηρ υἱὸν Νηρ 38 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ οὐκ οἶδατε ὅτι ἡγούμενος μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ Ἰσραηλ 39 καὶ ὅτι ἐγώ εἰμι σήμερον συγγενὴς καὶ καθεσταμένος ὑπὸ βασιλέως οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι υἱοὶ Σαρουϊας σκληρότεροί μου εἰσὶν ἀνταποδῶ κύριος τῶ ποιῶντι πονηρὰ κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ

4 καὶ ἤκουσεν Μεμφιβοσθε υἱὸς Σαουλ ὅτι τέθνηκεν Ἀβεννηρ ἐν Χεβρων καὶ ἐξελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραηλ παρείθησαν 2 καὶ δύο ἄνδρες ἡγούμενοι συστρεμμάτων τῶ Μεμφιβοσθε υἱῶ Σαουλ ὄνομα τῶ ἐνὶ Βαανα καὶ ὄνομα τῶ δευτέρῳ Ρηχαβ υἱοὶ Ρεμμων τοῦ Βηρωθαίου ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμιν ὅτι Βηρωθ ἐλογίζετο τοῖς υἱοῖς Βενιαμιν 3 καὶ ἀπέδρασαν οἱ Βηρωθαῖοι εἰς Γεθθαιμ καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικοῦντες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 4 καὶ τῶ Ἰωναθαν υἱῶ Σαουλ υἱὸς πεπληγῶς τοὺς πόδας υἱὸς ἐτῶν πέντε οὗτος ἐν τῶ ἐλθεῖν τὴν ἀγγελίαν Σαουλ καὶ Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐξ Ἰεζραελ καὶ ἦρεν αὐτὸν ἢ τιθηνὸς αὐτοῦ καὶ ἔφυγεν καὶ ἐγένετο ἐν τῶ σπεύδειν αὐτὴν καὶ ἀναχωρεῖν καὶ ἔπεσεν καὶ ἐχωλάνθη καὶ ὄνομα αὐτῶ Μεμφιβοσθε 5 καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ Ρεμμων τοῦ Βηρωθαίου Ρεκχα καὶ Βαανα καὶ εἰσῆλθον ἐν τῶ καύματι τῆς ἡμέρας εἰς οἶκον Μεμφιβοσθε καὶ αὐτὸς ἐκάθευδεν ἐν τῇ κοίτῃ τῆς μεσημβρίας 6 καὶ ἰδοὺ ἡ θυρωρὸς τοῦ οἴκου ἐκάθαιρεν πυροὺς καὶ ἐνύσταξεν καὶ ἐκάθευδεν καὶ Ρεκχα καὶ

Βαανα οἱ ἀδελφοὶ διέλαθον 7 καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον καὶ Μεμφιβοσθε ἐκάθευδεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ τύπτουσιν αὐτὸν καὶ θανατοῦσιν καὶ ἀφαιροῦσιν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον ὁδὸν τὴν κατὰ δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα 8 καὶ ἤνεγκαν τὴν κεφαλὴν Μεμφιβοσθε τῷ Δαυιδ εἰς Χεβρων καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Μεμφιβοσθε υἱοῦ Σαουλ τοῦ ἐχθροῦ σου ὃς ἐζήτηι τὴν ψυχὴν σου καὶ ἔδωκεν κύριος τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ἐκ Σαουλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ 9 καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ τῷ Ρεκχα καὶ τῷ Βαανα ἀδελφῶ αὐτοῦ υἱοῖς Ρεμμων τοῦ Βηρωθαίου καὶ εἶπεν αὐτοῖς ζῆ κύριος ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης θλίψεως 10 ὅτι ὁ ἀπαγγείλας μοι ὅτι τέθνηκεν Σαουλ καὶ αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγελιζόμενος ἐνώπιόν μου καὶ κατέσχον αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινα ἐν Σεκελακ ᾧ ἔδει με δοῦναι εὐαγγέλια 11 καὶ νῦν ἄνδρες πονηροὶ ἀπεκτάγκασιν ἄνδρα δίκαιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ νῦν ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ ἐξολεθρεύσω ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς 12 καὶ ἐνετείλατο Δαυιδ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ καὶ ἀποκτένουσιν αὐτούς καὶ κολοβοῦσιν τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἐκρέμασαν αὐτούς ἐπὶ τῆς κρήνης ἐν Χεβρων καὶ τὴν κεφαλὴν Μεμφιβοσθε ἔθαψαν ἐν τῷ τάφῳ Αβεννηρ υἱοῦ Νηρ

5 καὶ παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ Ἰσραηλ πρὸς Δαυιδ εἰς Χεβρων καὶ εἶπαν αὐτῷ ἰδοὺ ὅστᾳ σου καὶ σάρκες σου ἡμεῖς 2 καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος Σαουλ βασιλέως ἐφ' ἡμῖν σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραηλ καὶ

εἶπεν κύριος πρὸς σέ σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν
Ισραηλ καὶ σὺ ἔσει εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν Ισραηλ 3 καὶ
ἔρχονται πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ισραηλ πρὸς τὸν βασιλέα
εἰς Χεβρων καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυιδ διαθήκην
ἐν Χεβρων ἐνώπιον κυρίου καὶ χρίουσιν τὸν Δαυιδ εἰς
βασιλέα ἐπὶ πάντα Ισραηλ 4 υἱὸς τριάκοντα ἐτῶν Δαυιδ ἐν
τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν
5 ἑπτὰ ἔτη καὶ ἕξ μῆνας ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρων ἐπὶ
τὸν Ιουδαν καὶ τριάκοντα τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ
πάντα Ισραηλ καὶ Ιουδαν ἐν Ιερουσαλημ 6 καὶ ἀπῆλθεν
Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ιερουσαλημ πρὸς τὸν
Ιεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν καὶ ἐρρέθη τῷ Δαυιδ
οὐκ εἰσελεύσει ὧδε ὅτι ἀντέστησαν οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ
χωλοὶ λέγοντες ὅτι οὐκ εἰσελεύσεται Δαυιδ ὧδε 7 καὶ
κατελάβετο Δαυιδ τὴν περιοχὴν Σιων αὕτη ἡ πόλις τοῦ
Δαυιδ 8 καὶ εἶπεν Δαυιδ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς τύπτων
Ιεβουσαῖον ἀπτέσθω ἐν παραξιφίδι καὶ τοὺς χωλοὺς
καὶ τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς μισοῦντας τὴν ψυχὴν Δαυιδ
διὰ τοῦτο ἐροῦσιν τυφλοὶ καὶ χωλοὶ οὐκ εἰσελεύσονται
εἰς οἶκον κυρίου 9 καὶ ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν τῇ περιοχῇ
καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πόλις Δαυιδ καὶ ὠκοδόμησεν τὴν
πόλιν κύκλῳ ἀπὸ τῆς ἄκρας καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ 10 καὶ
ἐπορεύετο Δαυιδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος καὶ
κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ 11 καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ
βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυιδ καὶ ξύλα κέδρινα
καὶ τέκτονας ξύλων καὶ τέκτονας λίθων καὶ ὠκοδόμησαν
οἶκον τῷ Δαυιδ 12 καὶ ἔγνω Δαυιδ ὅτι ἠτοίμασεν αὐτὸν
κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ισραηλ καὶ ὅτι ἐπῆρθη ἡ βασιλεία
αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ισραηλ 13 καὶ ἔλαβεν Δαυιδ ἔτι

γυναῖκας καὶ παλλακὰς ἐξ Ἱερουσαλημ μετὰ τὸ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐκ Χεβρων καὶ ἐγένοντο τῷ Δαυιδ ἕτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες **14** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν γεννηθέντων αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλημ Σαμμους καὶ Σωβαβ καὶ Ναθαν καὶ Σαλωμων **15** καὶ Εβεαρ καὶ Ελισους καὶ Ναφεκ καὶ Ἰεφιεσ **16** καὶ Ελισαμα καὶ Ελιδαε καὶ Ελιφαλαθ Σαμαε Ἰεσσιβαθ Ναθαν Γαλαμααν Ἰεβααρ Θεησους Ελφαλατ Ναγεδ Ναφεκ Ἰαναθα Λεασαμυς Βααλιμαθ Ελιφαλαθ **17** καὶ ἤκουσαν ἀλλόφυλοι ὅτι κέχρισται Δαυιδ βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητεῖν τὸν Δαυιδ καὶ ἤκουσεν Δαυιδ καὶ κατέβη εἰς τὴν περιοχὴν **18** καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παραγίνονται καὶ συνέπεσαν εἰς τὴν κοιλάδα τῶν τιτάνων **19** καὶ ἠρώτησεν Δαυιδ διὰ κυρίου λέγων εἰ ἀναβῶ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους καὶ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Δαυιδ ἀνάβαινε ὅτι παραδιδούς παραδώσω τοὺς ἀλλοφύλους εἰς τὰς χεῖράς σου **20** καὶ ἦλθεν Δαυιδ ἐκ τῶν ἐπάνω διακοπῶν καὶ ἔκοψεν τοὺς ἀλλοφύλους ἐκεῖ καὶ εἶπεν Δαυιδ διέκοψεν κύριος τοὺς ἐχθροὺς μου τοὺς ἀλλοφύλους ἐνώπιον ἐμοῦ ὥς διακόπτεται ὕδατα διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου ἐπάνω διακοπῶν **21** καὶ καταλιμπάνουσιν ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ ἐλάβοσαν αὐτοὺς Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ **22** καὶ προσέθεντο ἕτι ἀλλόφυλοι τοῦ ἀναβῆναι καὶ συνέπεσαν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν τιτάνων **23** καὶ ἐπηρώτησεν Δαυιδ διὰ κυρίου καὶ εἶπεν κύριος οὐκ ἀναβήσει εἰς συνάντησιν αὐτῶν ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν καὶ παρέσει αὐτοῖς πλησίον τοῦ κλαυθμῶνος **24** καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν τοῦ συγκλεισμοῦ τοῦ ἄλσους τοῦ κλαυθμῶνος τότε καταβήσει πρὸς αὐτοὺς

ὅτι τότε ἐξελεύσεται κύριος ἔμπροσθέν σου κόπτειν ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων 25 καὶ ἐποίησεν Δαυιδ καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους ἀπὸ Γαβαων ἕως τῆς γῆς Γαζηρα

6 καὶ συνήγαγεν ἔτι Δαυιδ πάντα νεανίαν ἐξ Ἰσραηλ ὡς ἑβδομήκοντα χιλιάδας 2 καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰουδα ἐν ἀναβάσει τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐφ' ἣν ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα κυρίου τῶν δυνάμεων καθημένου ἐπὶ τῶν Χερουβιν ἐπ' αὐτῆς 3 καὶ ἐπεβίβασεν τὴν κιβωτὸν κυρίου ἐφ' ἅμαξαν καινὴν καὶ ἦρεν αὐτὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδαβ τοῦ ἐν τῷ βουνῷ καὶ Οζα καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἀμιναδαβ ἦγον τὴν ἅμαξαν 4 σὺν τῇ κιβωτῷ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ 5 καὶ Δαυιδ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ παίζοντες ἐνώπιον κυρίου ἐν ὄργάνοις ἡρμσομένοις ἐν ἰσχύι καὶ ἐν ᾠδαῖς καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν αὐλοῖς 6 καὶ παραγίνονται ἕως ἄλλω Νωδαβ καὶ ἐξέτεινεν Οζα τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ κατασχεῖν αὐτὴν καὶ ἐκράτησεν αὐτὴν ὅτι περιέσπασεν αὐτὴν ὁ μόσχος τοῦ κατασχεῖν αὐτὴν 7 καὶ ἐθυμώθη κύριος τῷ Οζα καὶ ἔπαισεν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ θεὸς καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ παρὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ 8 καὶ ἠθύμησεν Δαυιδ ὑπὲρ οὗ διέκοψεν κύριος διακοπὴν ἐν τῷ Οζα καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος διακοπὴ Οζα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 9 καὶ ἐφοβήθη Δαυιδ τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων πῶς εἰσελεύσεται πρὸς με ἡ κιβωτὸς κυρίου 10 καὶ οὐκ ἐβούλετο Δαυιδ τοῦ ἐκκλῖναι πρὸς αὐτὸν τὴν κιβωτὸν

διαθήκης κυρίου εἰς τὴν πόλιν Δαυιδ καὶ ἀπέκλινεν αὐτὴν Δαυιδ εἰς οἶκον Αβεδδαρα τοῦ Γεθθαίου **11** καὶ ἐκάθισεν ἢ κιβωτὸς τοῦ κυρίου εἰς οἶκον Αβεδδαρα τοῦ Γεθθαίου μῆνας τρεῖς καὶ εὐλόγησεν κύριος ὅλον τὸν οἶκον Αβεδδαρα καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ **12** καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Δαυιδ λέγοντες ἠύλογησεν κύριος τὸν οἶκον Αβεδδαρα καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἔνεκεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ ἀνήγαγεν τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου Αβεδδαρα εἰς τὴν πόλιν Δαυιδ ἐν εὐφροσύνῃ **13** καὶ ἦσαν μετ' αὐτῶν αἴροντες τὴν κιβωτὸν ἑπτὰ χοροὶ καὶ θῦμα μόσχος καὶ ἄρνα **14** καὶ Δαυιδ ἀνεκρούετο ἐν ὀργάνοις ἡρμωμένοις ἐνώπιον κυρίου καὶ ὁ Δαυιδ ἐνδεδικῶς στολὴν ἕξαλλον **15** καὶ Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραηλ ἀνήγαγον τὴν κιβωτὸν κυρίου μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος **16** καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παραγυνομένης ἕως πόλεως Δαυιδ καὶ Μελχολ ἡ θυγάτηρ Σαουλ διέκυπτεν διὰ τῆς θυρίδος καὶ εἶδεν τὸν βασιλέα Δαυιδ ὀρχούμενον καὶ ἀνακρουόμενον ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς **17** καὶ φέρουσιν τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου καὶ ἀνέθηκαν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς μέσον τῆς σκηνῆς ἧς ἔπηξεν αὐτῇ Δαυιδ καὶ ἀνήνεγκεν Δαυιδ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον κυρίου καὶ εἰρηνικάς **18** καὶ συνετέλεσεν Δαυιδ συναναφέρων τὰς ὀλοκαυτώσεις καὶ τὰς εἰρηνικάς καὶ εὐλόγησεν τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι κυρίου τῶν δυνάμεων **19** καὶ διεμέρισεν παντὶ τῷ λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἰσραηλ ἀπὸ Δαν ἕως Βηρσαβεε ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς ἐκάστῳ κολλυρίδα ἄρτου καὶ ἐσχαρίτην καὶ λάγανον ἀπὸ τηγάνου καὶ ἀπῆλθεν πᾶς

ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **20** καὶ ἐπέστρεψεν
Δαυιδ εὐλόγησαι τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν Μελχολ
ἡ θυγάτηρ Σαουλ εἰς ἀπάντησιν Δαυιδ καὶ εὐλόγησεν
αὐτὸν καὶ εἶπεν τί δεδόξασται σήμερον ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ
ὃς ἀπεκαλύφθη σήμερον ἐν ὀφθαλμοῖς παιδισκῶν τῶν
δούλων ἑαυτοῦ καθὼς ἀποκαλύπτεται ἀποκαλυφθεὶς εἰς
τῶν ὀρχουμένων **21** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Μελχολ ἐνώπιον
κυρίου ὀρχήσομαι εὐλογητὸς κύριος ὃς ἐξελέξατό με ὑπὲρ
τὸν πατέρα σου καὶ ὑπὲρ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ
καταστῆσαί με εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ
τὸν Ἰσραηλ καὶ παίζομαι καὶ ὀρχήσομαι ἐνώπιον κυρίου
22 καὶ ἀποκαλυφθήσομαι ἔτι οὕτως καὶ ἔσομαι ἀχρεῖος
ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ μετὰ τῶν παιδισκῶν ὧν εἶπάς με
δοξασθῆναι **23** καὶ τῇ Μελχολ θυγατρὶ Σαουλ οὐκ ἐγένετο
παιδίον ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποθανεῖν αὐτήν

7 καὶ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
καὶ κύριος κατεκληρονόμησεν αὐτὸν κύκλῳ ἀπὸ πάντων
τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τῶν κύκλῳ **2** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς Ναθαν τὸν προφήτην ἰδοὺ δὴ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ
κεδρίνῳ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ κάθηται ἐν μέσῳ τῆς
σκηνῆς **3** καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς τὸν βασιλέα πάντα ὅσα
ἂν ἐν τῇ καρδίᾳ σου βιάδιζε καὶ ποίει ὅτι κύριος μετὰ
σοῦ **4** καὶ ἐγένετο τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο ῥῆμα
κυρίου πρὸς Ναθαν λέγων **5** πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς τὸν
δουλόν μου Δαυιδ τάδε λέγει κύριος οὐ σὺ οἰκοδομήσεις
μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί με **6** ὅτι οὐ κατώκηκα ἐν
οἴκῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον ἐξ Αἰγύπτου τοὺς υἱοὺς
Ἰσραηλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἤμην ἐμπεριπατῶν
ἐν καταλύματι καὶ ἐν σκηνῇ **7** ἐν πᾶσιν οἷς διῆλθον ἐν

παντὶ Ἰσραηλ εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ
Ἰσραηλ ᾧ ἐνετειλάμην ποιμαίνειν τὸν λαόν μου Ἰσραηλ
λέγων τί ὅτι οὐκ ᾠκοδομήκατέ μοι οἶκον κέδρινον **8** καὶ
νῦν τάδε ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυιδ τάδε λέγει κύριος
παντοκράτωρ ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας τῶν προβάτων
τοῦ εἶναί σε εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἐπὶ τὸν
Ἰσραηλ **9** καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύου καὶ
ἐξωλέθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου
καὶ ἐποίησά σε ὀνομαστὸν κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων
τῶν ἐπὶ τῆς γῆς **10** καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου τῷ
Ἰσραηλ καὶ καταφυτεύσω αὐτόν καὶ κατασκηνώσει καθ'
ἑαυτὸν καὶ οὐ μεριμνήσει οὐκέτι καὶ οὐ προσθήσει υἱὸς
ἀδικίας τοῦ ταπεινῶσαι αὐτόν καθὼς ἀπ' ἀρχῆς **11** ἀπὸ
τῶν ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραηλ καὶ
ἀναπαύσω σε ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου καὶ ἀπαγγελεῖ
σοι κύριος ὅτι οἶκον οἰκοδομήσεις αὐτῷ **12** καὶ ἔσται
ἐὰν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου καὶ κοιμηθῆσῃ μετὰ τῶν
πατέρων σου καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ ὃς
ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν
αὐτοῦ **13** αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον τῷ ὀνόματί μου
καὶ ἀνωρθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα
14 ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς
υἱόν καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καὶ ἐλέγξω αὐτόν ἐν
ράβδῳ ἀνδρῶν καὶ ἐν ἀφαῖς υἱῶν ἀνθρώπων **15** τὸ δὲ
ἔλεός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ καθὼς ἀπέστησα ἀφ'
ῶν ἀπέστησα ἐκ προσώπου μου **16** καὶ πιστωθήσεται ὁ
οἶκος αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐνώπιον
ἐμοῦ καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος εἰς τὸν
αἰῶνα **17** κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ

πάσαν τὴν ὄρασιν ταύτην οὕτως ἐλάλησεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ **18** καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ καὶ ἐκάθισεν ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν τίς εἰμι ἐγὼ κύριέ μου κύριε καὶ τίς ὁ οἶκός μου ὅτι ἠγάπηκάς με ἕως τούτων **19** καὶ κατεσμικρύνθη μικρὸν ἐνώπιόν σου κύριέ μου κύριε καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου εἰς μακρὰν οὗτος δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου κύριέ μου κύριε **20** καὶ τί προσθήσει Δαυιδ ἔτι τοῦ λαλῆσαι πρὸς σέ καὶ νῦν σὺ οἶδας τὸν δοῦλόν σου κύριέ μου κύριε **21** διὰ τὸν λόγον σου πεποίηκας καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας πάσαν τὴν μεγαλωσύνην ταύτην γνωρίσαι τῷ δούλῳ σου **22** ἕνεκεν τοῦ μεγαλῦναί σε κύριέ μου κύριε ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς σὺ καὶ οὐκ ἔστιν θεὸς πλην σοῦ ἐν πάσιν οἷς ἠκούσαμεν ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν **23** καὶ τίς ὡς ὁ λαός σου Ἰσραηλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ γῆ ὡς ὠδήγησεν αὐτὸν ὁ θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι αὐτῷ λαὸν τοῦ θέσθαι σε ὄνομα τοῦ ποιῆσαι μεγαλωσύνην καὶ ἐπιφάνειαν τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ σου οὗ ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ Αἰγύπτου ἔθνη καὶ σκηνώματα **24** καὶ ἠτοίμασας σεαυτῷ τὸν λαὸν σου Ἰσραηλ λαὸν ἕως αἰῶνος καὶ σύ κύριε ἐγένου αὐτοῖς εἰς θεόν **25** καὶ νῦν κύριέ μου κύριε τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας περὶ τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ πίστωσον ἕως αἰῶνος κύριε παντοκράτωρ θεὸς τοῦ Ἰσραηλ καὶ νῦν καθὼς ἐλάλησας **26** μεγαλυνθεῖη τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος **27** κύριε παντοκράτωρ θεὸς Ἰσραηλ ἀπεκάλυψας τὸ ὠτίον τοῦ δούλου σου λέγων οἶκον οἰκοδομήσω σοι διὰ τοῦτο εὗρεν ὁ δοῦλός σου τὴν καρδίαν ἑαυτοῦ τοῦ προσεύξασθαι πρὸς σέ τὴν προσευχὴν ταύτην **28** καὶ νῦν κύριέ μου κύριε σὺ εἶ ὁ θεός καὶ οἱ λόγοι

σου ἔσσονται ἀληθινοὶ καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ δούλου σου
τὰ ἀγαθὰ ταῦτα **29** καὶ νῦν ἄρξαι καὶ εὐλόγησον τὸν οἶκον
τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν σου ὅτι
σὺ εἶ κύριέ μου κύριε ἐλάλησας καὶ ἀπὸ τῆς εὐλογίας σου
εὐλογηθήσεται ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου εἰς τὸν αἰῶνα

8 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ τοὺς
ἀλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς καὶ ἔλαβεν Δαυιδ
τὴν ἀφωρισμένην ἐκ χειρὸς τῶν ἀλλοφύλων **2** καὶ
ἐπάταξεν Δαυιδ τὴν Μωαβ καὶ διεμέτρησεν αὐτούς ἐν
σχοινίοις κοιμίσας αὐτούς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐγένετο τὰ
δύο σχοινίσματα τοῦ θανατῶσαι καὶ τὰ δύο σχοινίσματα
ἐζώγησεν καὶ ἐγένετο Μωαβ τῷ Δαυιδ εἰς δούλους
φέροντας ξένια **3** καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ τὸν Ἀδρααζαρ
υἱὸν Ρααβ βασιλέα Σουβα πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην **4** καὶ
προκατελάβετο Δαυιδ τῶν αὐτοῦ χίλια ἄρματα καὶ ἑπτὰ
χιλιάδας ἰπέων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν καὶ
παρέλυσεν Δαυιδ πάντα τὰ ἄρματα καὶ ὑπελίπετο ἐξ
αὐτῶν ἑκατὸν ἄρματα **5** καὶ παραγίνεται Συρία Δαμασκοῦ
βοηθῆσαι τῷ Ἀδρααζαρ βασιλεῖ Σουβα καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ
ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι δύο χιλιάδας ἀνδρῶν **6** καὶ ἔθετο Δαυιδ
φρουρὰν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκὸν καὶ ἐγένετο ὁ Σύρος
τῷ Δαυιδ εἰς δούλους φέροντας ξένια καὶ ἔσωσεν κύριος
τὸν Δαυιδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο **7** καὶ ἔλαβεν Δαυιδ
τοὺς χλιδῶνας τοὺς χρυσοῦς οἳ ἦσαν ἐπὶ τῶν παίδων
τῶν Ἀδρααζαρ βασιλέως Σουβα καὶ ἠνεγκεν αὐτὰ εἰς
Ιερουσαλημ καὶ ἔλαβεν αὐτὰ Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου
ἐν τῷ ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Ιερουσαλημ ἐν ἡμέραις Ροβοαμ
υἱοῦ Σολομῶντος **8** καὶ ἐκ τῆς Μασβακ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν

πόλεων τοῦ Ἀδρααζαρ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ χαλκὸν
πολὺν σφόδρα ἐν αὐτῷ ἐποίησεν Σαλωμων τὴν θάλασσαν
τὴν χαλκῆν καὶ τοὺς στύλους καὶ τοὺς λουτήρας καὶ
πάντα τὰ σκεύη 9 καὶ ἤκουσεν Θεοῦ ὁ βασιλεὺς Ημαθ
ὅτι ἐπάταξεν Δαυιδ πᾶσαν τὴν δύναμιν Ἀδρααζαρ 10 καὶ
ἀπέστειλεν Θεοῦ Ιεδδουραν τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς βασιλέα
Δαυιδ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην καὶ εὐλογῆσαι
αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησεν τὸν Ἀδρααζαρ καὶ ἐπάταξεν
αὐτόν ὅτι ἀντικείμενος ἦν τῷ Ἀδρααζαρ καὶ ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτοῦ ἦσαν σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ καὶ
σκεύη χαλκᾶ 11 καὶ ταῦτα ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ
τῷ κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ μετὰ τοῦ χρυσοῦ οὗ
ἡγίασεν ἐκ πασῶν τῶν πόλεων ὧν κατεδυνάστευσεν 12
ἐκ τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἐκ τῆς γῆς Μωαβ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν
Αμμων καὶ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐξ Ἀμαληκ καὶ ἐκ
τῶν σκύλων Ἀδρααζαρ υἱοῦ Ρααβ βασιλέως Σουβα 13
καὶ ἐποίησεν Δαυιδ ὄνομα καὶ ἐν τῷ ἀνακάμπτειν αὐτὸν
ἐπάταξεν τὴν Ἰδουμαίαν ἐν Γαιμελε εἰς ὀκτωκαίδεκα
χιλιάδας 14 καὶ ἔθετο ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ φρουρὰν ἐν πάσῃ
τῇ Ἰδουμαίᾳ καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι δοῦλοι
τῷ βασιλεῖ καὶ ἔσωσεν κύριος τὸν Δαυιδ ἐν πᾶσιν οἷς
ἐπορεύετο 15 καὶ ἐβασίλευσεν Δαυιδ ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἦν
Δαυιδ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν
αὐτοῦ 16 καὶ Ἰωαβ υἱὸς Σαρουϊας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς καὶ
Ἰωσαφατ υἱὸς Ἀχια ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων 17 καὶ Σαδδουκ
υἱὸς Ἀχιτωβ καὶ Ἀχιμελεχ υἱὸς Ἀβιαθαρ ἱερεῖς καὶ Ἀσα ὁ
γραμματεὺς 18 καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε σύμβουλος καὶ ὁ
Χελεθθι καὶ ὁ Φελεττι καὶ υἱοὶ Δαυιδ ἀυλάρχαι ἦσαν

9 καὶ εἶπεν Δαυιδ εἰ ἔστιν ἔτι ὑπολελειμμένος τῷ οἴκῳ Σαουλ καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος ἕνεκεν Ἰωναθαν **2** καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Σαουλ παῖς ἦν καὶ ὄνομα αὐτῷ Σιβα καὶ καλοῦσιν αὐτὸν πρὸς Δαυιδ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰ σὺ εἶ Σιβα καὶ εἶπεν ἐγὼ δοῦλος σός **3** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰ ὑπολέλειπται ἐκ τοῦ οἴκου Σαουλ ἔτι ἀνὴρ καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος θεοῦ καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα ἔτι ἔστιν υἱὸς τῷ Ἰωναθαν πεπληγὼς τοὺς πόδας **4** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ποῦ οὗτος καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα ἰδοὺ ἐν οἴκῳ Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιηλ ἐκ τῆς Λαδαβαρ **5** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιηλ ἐκ τῆς Λαδαβαρ **6** καὶ παραγίνεται Μεμφιβοσθε υἱὸς Ἰωναθαν υἱοῦ Σαουλ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυιδ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ Μεμφιβοσθε καὶ εἶπεν ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου **7** καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ μὴ φοβοῦ ὅτι ποιῶν ποιήσω μετὰ σοῦ ἔλεος διὰ Ἰωναθαν τὸν πατέρα σου καὶ ἀποκαταστήσω σοι πάντα ἀγρὸν Σαουλ πατρὸς τοῦ πατρός σου καὶ σὺ φάγη ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διὰ παντός **8** καὶ προσεκύνησεν Μεμφιβοσθε καὶ εἶπεν τίς εἰμι ὁ δοῦλός σου ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν κύνα τὸν τεθνηκότα τὸν ὅμοιον ἐμοί **9** καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Σιβα τὸ παιδάριον Σαουλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν πάντα ὅσα ἐστὶν τῷ Σαουλ καὶ ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ δέδωκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου **10** καὶ ἐργᾶ αὐτῷ τὴν γῆν σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ δοῦλοί σου καὶ εἰσοίσεις τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου ἄρτους καὶ ἔδεται αὐτοῦς καὶ Μεμφιβοσθε υἱὸς τοῦ κυρίου σου φάγεται διὰ παντός ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου καὶ τῷ Σιβα ἦσαν

πεντεκαίδεκα υἱοὶ καὶ εἴκοσι δοῦλοι **11** καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ πάντα ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ οὕτως ποιήσει ὁ δοῦλός σου καὶ Μεμφιβοσθε ἤσθιεν ἐπὶ τῆς τραπέζης Δαυιδ καθὼς εἶς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως **12** καὶ τῷ Μεμφιβοσθε υἱὸς μικρὸς καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχα καὶ πᾶσα ἡ κατοίκησις τοῦ οἴκου Σιβα δοῦλοι τοῦ Μεμφιβοσθε **13** καὶ Μεμφιβοσθε κατῴκει ἐν Ἱερουσαλημ ὅτι ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως διὰ παντὸς ἤσθιεν καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν αὐτοῦ

10 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανεν βασιλεὺς υἱῶν Αμμων καὶ ἐβασίλευσεν Αννων υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **2** καὶ εἶπεν Δαυιδ ποιήσω ἔλεος μετὰ Αννων υἱοῦ Ναας ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ παρακαλέσαι αὐτὸν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ παρεγένοντο οἱ παῖδες Δαυιδ εἰς τὴν γῆν υἱῶν Αμμων **3** καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν Αμμων πρὸς Αννων τὸν κύριον αὐτῶν μὴ παρὰ τὸ δοξάζειν Δαυιδ τὸν πατέρα σου ἐνώπιόν σου ὅτι ἀπέστειλὲν σοι παρακαλοῦντας ἀλλ' οὐχὶ ὅπως ἐρευνήσωσιν τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσωσιν αὐτήν καὶ τοῦ κατασκέψασθαι αὐτήν ἀπέστειλεν Δαυιδ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πρὸς σέ **4** καὶ ἔλαβεν Αννων τοὺς παῖδας Δαυιδ καὶ ἐξύρησεν τοὺς πώγωνας αὐτῶν καὶ ἀπέκοψεν τοὺς μανδύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἕως τῶν ἰσχύων αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς **5** καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυιδ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἠτιμασμένοι σφόδρα καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καθίσατε ἐν Ἱεριχω ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας

ὕμῶν καὶ ἐπιστραφήσεσθε **6** καὶ εἶδαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων ὅτι κατησχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυιδ καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων καὶ ἐμισθώσαντο τὴν Συρίαν Βαιθροωβ εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν καὶ τὸν βασιλέα Μααχα χιλίους ἄνδρας καὶ Ἰστωβ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν **7** καὶ ἤκουσεν Δαυιδ καὶ ἀπέστειλεν τὸν Ἰωαβ καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ δυνατοῦ **8** καὶ ἐξῆλθαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων καὶ παρετάξαντο πόλεμον παρὰ τῇ θύρᾳ τῆς πύλης καὶ Συρία Σουβα καὶ Ροωβ καὶ Ἰστωβ καὶ Μααχα μόνοι ἐν ἀγρῷ **9** καὶ εἶδεν Ἰωαβ ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐτὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ πολέμου ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον ἐξ ἐναντίας καὶ ἐκ τοῦ ὀπισθεν καὶ ἐπέλεξεν ἐκ πάντων τῶν νεανίσκων Ἰσραηλ καὶ παρετάξαντο ἐξ ἐναντίας Συρίας **10** καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Αβεσσα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ παρετάξαντο ἐξ ἐναντίας υἱῶν Ἀμμων **11** καὶ εἶπεν ἐὰν κραταιωθῇ Συρία ὑπὲρ ἐμέ καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς σωτηρίαν καὶ ἐὰν υἱοὶ Ἀμμων κραταιωθῶσιν ὑπὲρ σέ καὶ ἐσόμεθα τοῦ σῶσαί σε **12** ἀνδρίζου καὶ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ κύριος ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ **13** καὶ προσῆλθεν Ἰωαβ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον πρὸς Συρίαν καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ **14** καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων εἶδαν ὅτι ἔφυγεν Συρία καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου Αβεσσα καὶ εἰσῆλθαν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωαβ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμων καὶ παρεγένοντο εἰς Ἱερουσαλημ **15** καὶ εἶδεν Συρία ὅτι ἔπταισεν ἔμπροσθεν Ἰσραηλ καὶ συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό **16** καὶ ἀπέστειλεν Ἀδρααζαρ καὶ συνήγαγεν τὴν Συρίαν τὴν ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ Χαλαμακ καὶ παρεγένοντο Αἰλαμ καὶ Σωβακ ἄρχων τῆς

δυνάμεως Αδρααζαρ ἔμπροσθεν αὐτῶν **17** καὶ ἀνηγγέλη τῷ Δαυιδ καὶ συνήγαγεν τὸν πάντα Ἰσραηλ καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην καὶ παρεγένοντο εἰς Αἰλαμ καὶ παρετάξατο Συρία ἀπέναντι Δαυιδ καὶ ἐπολέμησαν μετ' αὐτοῦ **18** καὶ ἔφυγεν Συρία ἀπὸ προσώπου Ἰσραηλ καὶ ἀνείλεν Δαυιδ ἐκ τῆς Συρίας ἑπτακόσια ἄρματα καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἰπέων καὶ τὸν Σωβακ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπάταξεν καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ **19** καὶ εἶδαν πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ δοῦλοι Αδρααζαρ ὅτι ἔπταισαν ἔμπροσθεν Ἰσραηλ καὶ ἠτομόλησαν μετὰ Ἰσραηλ καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς καὶ ἐφοβήθη Συρία τοῦ σῶσαι ἔτι τοὺς υἱοὺς Ἀμμων

11 καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐξοδίας τῶν βασιλέων καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ τὸν Ἰωαβ καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν πάντα Ἰσραηλ καὶ διέφθειραν τοὺς υἱοὺς Ἀμμων καὶ διεκάθισαν ἐπὶ Ραββαθ καὶ Δαυιδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλημ **2** καὶ ἐγένετο πρὸς ἑσπέραν καὶ ἀνέστη Δαυιδ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ εἶδεν γυναῖκα λουομένην ἀπὸ τοῦ δώματος καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα **3** καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ καὶ ἐζήτησεν τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν οὐχὶ αὕτη Βηρσαβεε θυγάτηρ Ἐλιαβ γυνὴ Ουριου τοῦ Χετταίου **4** καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ ἀγγέλους καὶ ἔλαβεν αὐτήν καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ αὕτη ἀγιαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς **5** καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ ἀποστείλασα ἀπήγγειλεν τῷ Δαυιδ καὶ εἶπεν ἐγὼ εἶμι ἐν γαστρὶ ἔχω **6** καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ πρὸς Ἰωαβ λέγων ἀπόστειλον πρὸς

με τὸν Ουριαν τὸν Χετταῖον καὶ ἀπέστειλεν Ἰωαβ τὸν Ουριαν πρὸς Δαυιδ 7 καὶ παραγίνεται Ουριας καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ ἐπηρώτησεν Δαυιδ εἰς εἰρήνην Ἰωαβ καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ λαοῦ καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ πολέμου 8 καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ Ουρια κατὰβηθι εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ νίψαι τοὺς πόδας σου καὶ ἐξῆλθεν Ουριας ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐξῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ ἄρσις τοῦ βασιλέως 9 καὶ ἐκοιμήθη Ουριας παρὰ τῆς θύρας τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ οὐ κατέβη εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ 10 καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυιδ λέγοντες ὅτι οὐ κατέβη Ουριας εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ουριαν οὐχὶ ἐξ ὁδοῦ σὺ ἔρχῃ τί ὅτι οὐ κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σου 11 καὶ εἶπεν Ουριας πρὸς Δαυιδ ἡ κιβωτὸς καὶ Ἰσραηλ καὶ Ἰουδας κατοικοῦσιν ἐν σκηναῖς καὶ ὁ κύριός μου Ἰωαβ καὶ οἱ δούλοι τοῦ κυρίου μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ παρεμβάλλουσιν καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν μου φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναικὸς μου πῶς ζῆ ἡ ψυχὴ σου εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο 12 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ουριαν κάθισον ἐνταῦθα καὶ γε σήμερον καὶ αὔριον ἐξαποστελῶ σε καὶ ἐκάθισεν Ουριας ἐν Ἱερουσαλημ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τῇ ἐπαύριον 13 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Δαυιδ καὶ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἔπιεν καὶ ἐμέθυσεν αὐτόν καὶ ἐξῆλθεν ἐσπέρας τοῦ κοιμηθῆναι ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ οὐ κατέβη 14 καὶ ἐγένετο πρῶτὸν καὶ ἔγραψεν Δαυιδ βιβλίον πρὸς Ἰωαβ καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Ουριου 15 καὶ ἔγραψεν ἐν τῷ βιβλίῳ λέγων εἰσάγαγε τὸν Ουριαν ἐξ ἐναντίας τοῦ πολέμου τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀποστραφήσεσθε ἀπὸ ὀπισθεν αὐτοῦ

καὶ πληγήσεται καὶ ἀποθανεῖται 16 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ
φυλάσσειν Ἰωαβ ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἔθηκεν τὸν Ουριαν
εἰς τὸν τόπον οὗ ἦδει ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἐκεῖ 17
καὶ ἐξήλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως καὶ ἐπολέμουν μετὰ
Ἰωαβ καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν δούλων Δαυιδ καὶ
ἀπέθανεν καὶ γε Ουρίας ὁ Χετταῖος 18 καὶ ἀπέστειλεν
Ἰωαβ καὶ ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους
τοῦ πολέμου 19 καὶ ἐνετείλατο τῷ ἀγγέλῳ λέγων ἐν τῷ
συντελέσαι σε πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλήσαι
πρὸς τὸν βασιλέα 20 καὶ ἔσται ἐὰν ἀναβῇ ὁ θυμὸς τοῦ
βασιλέως καὶ εἴπη σοι τί ὅτι ἠγγίσατε πρὸς τὴν πόλιν
πολεμῆσαι οὐκ ἦδείτε ὅτι τοξεύουσιν ἀπάνωθεν τοῦ
τείχους 21 τίς ἐπάταξεν τὸν Αβιμελεχ υἱὸν Ἰεροβααλ οὐχὶ
γυνὴ ἔρριψεν ἐπ' αὐτὸν κλάσμα μύλου ἐπάνωθεν τοῦ
τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασι ἵνα τί προσηγάγετε πρὸς
τὸ τεῖχος καὶ ἐρεῖς καὶ γε Ουρίας ὁ δοῦλός σου ὁ Χετταῖος
ἀπέθανεν 22 καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄγγελος Ἰωαβ πρὸς τὸν
βασιλέα εἰς Ἱερουσαλημ καὶ παρεγένετο καὶ ἀπήγγειλεν
τῷ Δαυιδ πάντα ὅσα ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωαβ πάντα τὰ
ρήματα τοῦ πολέμου καὶ ἐθυμώθη Δαυιδ πρὸς Ἰωαβ καὶ
εἶπεν πρὸς τὸν ἄγγελον ἵνα τί προσηγάγετε πρὸς τὴν
πόλιν τοῦ πολεμῆσαι οὐκ ἦδείτε ὅτι πληγήσεσθε ἀπὸ τοῦ
τείχους τίς ἐπάταξεν τὸν Αβιμελεχ υἱὸν Ἰεροβααλ οὐχὶ
γυνὴ ἔρριψεν ἐπ' αὐτὸν κλάσμα μύλου ἀπὸ τοῦ τείχους
καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασι ἵνα τί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος
23 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς Δαυιδ ὅτι ἐκραταίωσαν ἐφ'
ἡμᾶς οἱ ἄνδρες καὶ ἐξήλθον ἐφ' ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγρόν καὶ
ἐγενήθημεν ἐπ' αὐτοὺς ἕως τῆς θύρας τῆς πύλης 24 καὶ
ἐτόξευσαν οἱ τοξεύοντες πρὸς τοὺς παῖδάς σου ἀπάνωθεν

τοῦ τείχους καὶ ἀπέθαναν τῶν παίδων τοῦ βασιλέως
καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου Ουριας ὁ Χετταῖος ἀπέθανεν **25** καὶ
εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τὸν ἄγγελον τάδε ἐρεῖς πρὸς Ἰωαβ μὴ
πονηρὸν ἔστω ἐν ὀφθαλμοῖς σου τὸ ῥῆμα τοῦτο ὅτι ποτὲ
μὲν οὕτως καὶ ποτὲ οὕτως φάγεται ἡ μάχαιρα κραταίωσον
τὸν πόλεμόν σου πρὸς τὴν πόλιν καὶ κατάσπασον αὐτὴν
καὶ κραταίωσον αὐτόν **26** καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ Ουρίου ὅτι
ἀπέθανεν Ουριας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐκόψατο τὸν ἄνδρα
αὐτῆς **27** καὶ διῆλθεν τὸ πένθος καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ καὶ
συνήγαγεν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ καὶ ἐγενήθη αὐτῷ
εἰς γυναῖκα καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ
ῥῆμα ὃ ἐποίησεν Δαυὶδ ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου

12 καὶ ἀπέστειλεν κύριος τὸν Ναθαν τὸν προφήτην πρὸς
Δαυὶδ καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν αὐτῷ δύο ἦσαν
ἄνδρες ἐν πόλει μιᾷ εἷς πλούσιος καὶ εἷς πέννης **2** καὶ τῷ
πλουσίῳ ἦν ποιμνία καὶ βουκόλια πολλὰ σφόδρα **3** καὶ
τῷ πέννητι οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἀμνάς μία μικρά ἦν ἐκτήσατο καὶ
περιποιήσατο καὶ ἐξέθρεψεν αὐτὴν καὶ ἠδρύνθη μετ'
αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκ τοῦ ἄρτου
αὐτοῦ ἤσθιεν καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ ἔπιεν καὶ ἐν
τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκάθευδεν καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ **4**
καὶ ἦλθεν πάροδος τῷ ἀνδρὶ τῷ πλουσίῳ καὶ ἐφείσατο
λαβεῖν ἐκ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν βουκολίων
αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι τῷ ξένῳ ὀδοιπόρῳ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν
καὶ ἔλαβεν τὴν ἀμνάδα τοῦ πέννητος καὶ ἐποίησεν αὐτὴν
τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν **5** καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ
Δαυὶδ σφόδρα τῷ ἀνδρὶ καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Ναθαν ζῆ
κύριος ὅτι υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο **6** καὶ τὴν
ἀμνάδα ἀποτεῖσει ἑπταπλασίονα ἀνθ' ὧν ὅτι ἐποίησεν τὸ

ῥῆμα τοῦτο καὶ περὶ οὗ οὐκ ἐφείσατο 7 καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἐγὼ εἶμι ἔχρισά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἐγὼ εἶμι ἐρρυσάμην σε ἐκ χειρὸς Σαουλ 8 καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον τοῦ κυρίου σου καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ κυρίου σου ἐν τῷ κόλπῳ σου καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα καὶ εἰ μικρὸν ἐστὶν προσθήσω σοι κατὰ ταῦτα 9 τί ὅτι ἐφάυλισας τὸν λόγον κυρίου τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ τὸν Ουριαν τὸν Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα καὶ αὐτὸν ἀπέκτεινας ἐν ῥομφαίᾳ υἱῶν Ἀμμων 10 καὶ νῦν οὐκ ἀποστήσεται ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου ἕως αἰῶνος ἀνθ' ὧν ὅτι ἐξουδένωσάς με καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα τοῦ Ουριου τοῦ Χετταίου τοῦ εἶναί σοι εἰς γυναῖκα 11 τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ σὲ κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου καὶ λήμψομαι τὰς γυναῖκάς σου κατ' ὀφθαλμούς σου καὶ δώσω τῷ πλησίον σου καὶ κοιμηθήσεται μετὰ τῶν γυναικῶν σου ἐναντίον τοῦ ἡλίου τούτου 12 ὅτι σὺ ἐποίησας κρυβῆ κάγῳ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐναντίον παντὸς Ἰσραηλ καὶ ἀπέναντι τούτου τοῦ ἡλίου 13 καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ Ναθαν ἡμάρτηκα τῷ κυρίῳ καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ καὶ κύριος παρεβίβασεν τὸ ἀμάρτημά σου οὐ μὴ ἀποθάνῃς 14 πλὴν ὅτι παροξύνων παρώξυνας τοὺς ἐχθροὺς κυρίου ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ καὶ γε ὁ υἱός σου ὁ τεχθεὶς σοι θανάτῳ ἀποθανεῖται 15 καὶ ἀπῆλθεν Ναθαν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἔθραυσεν κύριος τὸ παιδίον ὃ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Ουριου τῷ Δαυιδ καὶ ἠρρώστησεν 16 καὶ ἐζήτησεν Δαυιδ τὸν θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου καὶ ἐνήστευσεν Δαυιδ νηστείαν καὶ εἰσῆλθεν

καὶ ἠύλισθη ἐν σάκκῳ ἐπὶ τῆς γῆς 17 καὶ ἀνέστησαν ἐπ' αὐτὸν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ τοῦ ἐγεῖραι αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ οὐκ ἠθέλησεν καὶ οὐ συνέφαγεν αὐτοῖς ἄρτον 18 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἀπέθανε τὸ παιδάριον καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι Δαυὶδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι τέθνηκεν τὸ παιδάριον ὅτι εἶπαν ἰδοὺ ἐν τῷ ἔτι τὸ παιδάριον ζῆν ἐλαλήσαμεν πρὸς αὐτόν καὶ οὐκ εἰσήκουσεν τῆς φωνῆς ἡμῶν καὶ πῶς εἴπωμεν πρὸς αὐτὸν ὅτι τέθνηκεν τὸ παιδάριον καὶ ποιήσει κακά 19 καὶ συνῆκεν Δαυὶδ ὅτι οἱ παῖδες αὐτοῦ ψιθυρίζουσιν καὶ ἐνόησεν Δαυὶδ ὅτι τέθνηκεν τὸ παιδάριον καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ εἰ τέθνηκεν τὸ παιδάριον καὶ εἶπαν τέθνηκεν 20 καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐλούσατο καὶ ἠλείψατο καὶ ἤλλαξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἤτησεν ἄρτον φαγεῖν καὶ παρέθηκαν αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγεν 21 καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐποίησας ἔνεκα τοῦ παιδαρίου ἔτι ζῶντος ἐνήστευες καὶ ἔκλαιες καὶ ἠγρύπνεις καὶ ἠνίκα ἀπέθανεν τὸ παιδάριον ἀνέστης καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ πέπωκας 22 καὶ εἶπεν Δαυὶδ ἐν τῷ τὸ παιδάριον ἔτι ζῆν ἐνήστευσα καὶ ἔκλαυσα ὅτι εἶπα τίς οἶδεν εἰ ἐλεήσει με κύριος καὶ ζήσεται τὸ παιδάριον 23 καὶ νῦν τέθνηκεν ἵνα τί τοῦτο ἐγὼ νηστεύω μὴ δυνήσομαι ἐπιστρέψαι αὐτὸ ἔτι ἐγὼ πορεύσομαι πρὸς αὐτόν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀναστρέψει πρὸς με 24 καὶ παρεκάλεσεν Δαυὶδ Βηρσαβεε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτήν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ συνέλαβεν καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαλωμων καὶ κύριος

ἠγάπησεν αὐτόν **25** καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Ναθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰδεδι ἕνεκεν κυρίου **26** καὶ ἐπολέμησεν Ἰωαβ ἐν Ραββαθ υἰῶν Ἀμμων καὶ κατέλαβεν τὴν πόλιν τῆς βασιλείας **27** καὶ ἀπέστειλεν Ἰωαβ ἀγγέλους πρὸς Δαυιδ καὶ εἶπεν ἐπολέμησα ἐν Ραββαθ καὶ κατελαβόμην τὴν πόλιν τῶν ὑδάτων **28** καὶ νῦν συνάγαγε τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ καὶ παρέμβαλε ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ προκαταλαβοῦ αὐτήν ἵνα μὴ προκαταλάβωμαι ἐγὼ τὴν πόλιν καὶ κληθῆ τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν **29** καὶ συνήγαγεν Δαυιδ πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐπορεύθη εἰς Ραββαθ καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτῇ καὶ κατελάβετο αὐτήν **30** καὶ ἔλαβεν τὸν στέφανον Μελχολ τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσοῦ καὶ λίθου τιμίου καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Δαυιδ καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἐξήνεγκεν πολλὰ σφόδρα **31** καὶ τὸν λαὸν τὸν ὄντα ἐν αὐτῇ ἐξήγαγεν καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ πρίονι καὶ ἐν τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς καὶ διήγαγεν αὐτούς διὰ τοῦ πλινθείου καὶ οὕτως ἐποίησεν πάσαις ταῖς πόλεσιν υἰῶν Ἀμμων καὶ ἐπέστρεψεν Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλημ

13 καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ Αβεσσαλωμ υἰῷ Δαυιδ ἀδελφῇ καλῇ τῷ εἶδει σφόδρα καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημαρ καὶ ἠγάπησεν αὐτήν Ἀμμων υἱὸς Δαυιδ **2** καὶ ἐθλίβετο Ἀμμων ὥστε ἀρρωστεῖν διὰ Θημαρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ὅτι παρθένος ἦν αὐτῇ καὶ ὑπέρογκον ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀμμων τοῦ ποιῆσαι τι αὐτῇ **3** καὶ ἦν τῷ Ἀμμων ἑταῖρος καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωναδαβ υἱὸς Σαμαα τοῦ ἀδελφοῦ Δαυιδ καὶ Ἰωναδαβ ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα **4** καὶ εἶπεν αὐτῷ τί σοι ὅτι σὺ οὕτως ἀσθενῆς υἱὲ τοῦ βασιλέως τὸ πρῶν πρῶν

οὐκ ἀπαγγελεῖς μοι καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμνων Ἐθμαρ τὴν ἀδελφὴν Ἀβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ 5 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωνάδαβ κοιμήθητι ἐπὶ τῆς κοίτης σου καὶ μαλακίσθητι καὶ εἰσελεύσεται ὁ πατήρ σου τοῦ ἰδεῖν σε καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν ἐλθέτω δὴ Ἐθμαρ ἡ ἀδελφὴ μου καὶ ψωμισάτω με καὶ ποιησάτω κατ' ὀφθαλμούς μου βρῶμα ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς 6 καὶ ἐκοιμήθη Ἀμνων καὶ ἠρρώστησεν καὶ εἰσήλθεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν καὶ εἶπεν Ἀμνων πρὸς τὸν βασιλέα ἐλθέτω δὴ Ἐθμαρ ἡ ἀδελφὴ μου πρὸς με καὶ κολλυρισάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυρίδας καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς 7 καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ πρὸς Ἐθμαρ εἰς τὸν οἶκον λέγων πορεύθητι δὴ εἰς τὸν οἶκον Ἀμνων τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ ποιήσον αὐτῷ βρῶμα 8 καὶ ἐπορεύθη Ἐθμαρ εἰς τὸν οἶκον Ἀμνων ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ αὐτὸς κοιμώμενος καὶ ἔλαβεν τὸ σταῖς καὶ ἐφύρασεν καὶ ἐκολλύρισεν κατ' ὀφθαλμούς αὐτοῦ καὶ ἤψησεν τὰς κολλυρίδας 9 καὶ ἔλαβεν τὸ τήγανον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠθέλησεν φαγεῖν καὶ εἶπεν Ἀμνων ἐξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἐπάνωθέν μου καὶ ἐξήγαγον πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθεν αὐτοῦ 10 καὶ εἶπεν Ἀμνων πρὸς Ἐθμαρ εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμίειον καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς σου καὶ ἔλαβεν Ἐθμαρ τὰς κολλυρίδας ἃς ἐποίησεν καὶ εἰσήνεγκεν τῷ Ἀμνων ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα 11 καὶ προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν καὶ ἐπελάβετο αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῇ δεῦρο κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ ἀδελφὴ μου 12 καὶ εἶπεν αὐτῷ μὴ ἀδελφέ μου μὴ ταπεινώσης με διότι οὐ ποιηθήσεται οὕτως ἐν Ἰσραὴλ μὴ ποιήσης τὴν ἀφροσύνην ταύτην 13 καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδος

μου καὶ σὺ ἔση ὡς εἷς τῶν ἀφρόνων ἐν Ἰσραηλ καὶ νῦν
λάλησον δὴ πρὸς τὸν βασιλέα ὅτι οὐ μὴ κωλύσῃ με ἀπὸ
σοῦ **14** καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνων τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς
αὐτῆς καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὴν καὶ ἐταπείνωσεν
αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς **15** καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν
Ἀμνων μῖσος μέγα σφόδρα ὅτι μέγα τὸ μῖσος ὃ ἐμίσησεν
αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν αὐτὴν καὶ εἶπεν
αὐτῇ Ἀμνων ἀνάστηθι καὶ πορεύου **16** καὶ εἶπεν αὐτῷ
Θημαρ μὴ ἄδελφε ὅτι μεγάλη ἡ κακία ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ
τὴν πρώτην ἣν ἐποίησας μετ' ἐμοῦ τοῦ ἐξαποστείλαί με
καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνων ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς **17**
καὶ ἐκάλεσεν τὸ παιδάριον αὐτοῦ τὸν προεστηκότα τοῦ
οἴκου αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐξαποστείλατε δὴ ταύτην ἀπ'
ἐμοῦ ἔξω καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς **18** καὶ
ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτῶν καρπωτός ὅτι οὕτως ἐνεδιδύσκοντο
αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας
αὐτῶν καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἔξω
καὶ ἀπέκλεισεν τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς **19** καὶ ἔλαβεν
Θημαρ σποδὸν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς
καὶ τὸν χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς διέρρηξεν
καὶ ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς
καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ κρᾶζουσα **20** καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτὴν Ἀβεσσαλωμ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς μὴ Ἀμνων
ὁ ἀδελφός σου ἐγένετο μετὰ σοῦ καὶ νῦν ἀδελφή μου
κώφευσον ὅτι ἀδελφός σου ἐστὶν μὴ θῆς τὴν καρδίαν
σου τοῦ λαλήσαι εἰς τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐκάθισεν Θημαρ
χηρεύουσα ἐν οἴκῳ Ἀβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς **21** καὶ
ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πάντα τοὺς λόγους τούτους
καὶ ἐθυμώθη σφόδρα καὶ οὐκ ἐλύπησεν τὸ πνεῦμα Ἀμνων

τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὅτι ἠγάπα αὐτόν ὅτι πρωτότοκος αὐτοῦ
ἦν **22** καὶ οὐκ ἐλάλησεν Αβεσσαλωμ μετὰ Αμνων ἀπὸ
πονηροῦ ἕως ἀγαθοῦ ὅτι ἐμίσει Αβεσσαλωμ τὸν Αμνων
ἐπὶ λόγου οὗ ἑταπείνωσεν Θημαρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ **23**
καὶ ἐγένετο εἰς διετηρίδα ἡμερῶν καὶ ἦσαν κείροντες τῷ
Αβεσσαλωμ ἐν Βελασωρ τῇ ἐχόμενα Εφραιμ καὶ ἐκάλεσεν
Αβεσσαλωμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως **24** καὶ ἦλθεν
Αβεσσαλωμ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν ἰδοὺ δὴ κείρουσιν
τῷ δούλῳ σου πορευθήτω δὴ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες
αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου σου **25** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς Αβεσσαλωμ μὴ δὴ υἱέ μου μὴ πορευθῶμεν πάντες
ἡμεῖς καὶ οὐ μὴ καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ καὶ ἐβίασατο
αὐτόν καὶ οὐκ ἠθέλησεν τοῦ πορευθῆναι καὶ εὐλόγησεν
αὐτόν **26** καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ καὶ εἰ μὴ πορευθήτω
δὴ μεθ' ἡμῶν Αμνων ὁ ἀδελφός μου καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
βασιλεὺς ἵνα τί πορευθῆ μετὰ σοῦ **27** καὶ ἐβίασατο αὐτόν
Αβεσσαλωμ καὶ ἀπέστειλεν μετ' αὐτοῦ τὸν Αμνων καὶ
πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ ἐποίησεν Αβεσσαλωμ
πότον κατὰ τὸν πότον τοῦ βασιλέως **28** καὶ ἐνετείλατο
Αβεσσαλωμ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ λέγων ἴδετε ὡς ἂν
ἀγαθυνθῆ ἡ καρδία Αμνων ἐν τῷ οἴνῳ καὶ εἶπω πρὸς
ὕμᾱς πατάξατε τὸν Αμνων καὶ θανατώσατε αὐτόν μὴ
φοβηθῆτε ὅτι οὐχὶ ἐγὼ εἰμι ἐντέλλομαι ὑμῖν ἀνδρίζεσθε
καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνάμεως **29** καὶ ἐποίησαν τὰ
παιδάρια Αβεσσαλωμ τῷ Αμνων καθὰ ἐνετείλατο αὐτοῖς
Αβεσσαλωμ καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως
καὶ ἐπεκάθισαν ἀνὴρ ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐτοῦ καὶ ἔφυγαν
30 καὶ ἐγένετο αὐτῶν ὄντων ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθεν
πρὸς Δαυιδ λέγων ἐπάταξεν Αβεσσαλωμ πάντας τοὺς

υιους του βασιλεως και ου κατελειφθη εξ αυτων ουδε
εις 31 και ανεστη ο βασιλευς και διερρηξεν τα ιματα
αυτου και εκοιμηθη επι την γην και παντες οι παιδες
αυτου οι περιεστωτες αυτω διερρηξαν τα ιματα αυτων 32
και απεκριθη Ιωναδαβ υιος Σαμαα αδελφου Δαυιδ και
ειπεν μη ειπατω ο κυριος μου ο βασιλευς οτι παντα τα
παιδάρια τους υιους του βασιλεως εθανάτωσεν οτι Αμνων
μονωτατος απεθανεν οτι επι στοματος Αβεσσαλωμ ην
κειμενος απο της ημερας ης εταπεινωσεν Θημαρ την
αδελφην αυτου 33 και νυν μη θεσθω ο κυριος μου ο
βασιλευς επι την καρδιαν αυτου ρημα λεγων παντες οι
υιοι του βασιλεως απεθαναν οτι αλλ η Αμνων μονωτατος
απεθανεν 34 και απεδρα Αβεσσαλωμ και ηρεν το παιδარიον
ο σκοπος τους οφθαλμους αυτου και ειδεν και ιδου λαος
πολυς πορευομενος εν τη οδω οπισθεν αυτου εκ πλευρας
του ορους εν τη καταβασει και παρεγενετο ο σκοπος
και απηγγειλεν τω βασιλει και ειπεν ανδρας εωρακα εκ
της οδοϋ της Ωρωνην εκ μερους του ορους 35 και ειπεν
Ιωναδαβ προς τον βασιλεα ιδου οι υιοι του βασιλεως
παρεισιν κατα τον λογον του δουλου σου ουτως εγενετο
36 και εγενετο ηνικα συνετελεσεν λαλων και ιδου οι υιοι
του βασιλεως ηλθαν και επηραν την φωνην αυτων και
εκλαυσαν και γε ο βασιλευς και παντες οι παιδες αυτου
εκλαυσαν κλαυθμον μεγαν σφοδρα 37 και Αβεσσαλωμ
εφυγεν και επορευθη προς Θολμαι υιον Εμιουδ βασιλεα
Γεδσουρ εις γην Μαχαδ και επενθησεν ο βασιλευς Δαυιδ
επι τον υιον αυτου πασας τας ημερας 38 και Αβεσσαλωμ
απεδρα και επορευθη εις Γεδσουρ και ην εκει ετη τρια 39

καὶ ἐκόπασεν τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως τοῦ ἐξελθεῖν ὀπίσω
Αβεσσαλωμ ὅτι παρεκλήθη ἐπὶ Ἀμνων ὅτι ἀπέθανεν

14 καὶ ἔγνω Ἰωαβ υἱὸς Σαρουίας ὅτι ἡ καρδία τοῦ
βασιλέως ἐπὶ Αβεσσαλωμ **2** καὶ ἀπέστειλεν Ἰωαβ εἰς
Θεκωε καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφὴν καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτήν πένθησον δὴ καὶ ἔνδυσαι ἱμάτια πενθικὰ καὶ μὴ
ἀλείψῃ ἔλαιον καὶ ἔσῃ ὡς γυνὴ πενθοῦσα ἐπὶ τεθνηκότι
τοῦτο ἡμέρας πολλὰς **3** καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ
λαλήσεις πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἔθηκεν
Ἰωαβ τοὺς λόγους ἐν τῷ στόματι αὐτῆς **4** καὶ εἰσῆλθεν
ἡ γυνὴ ἢ Θεκωῖτις πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἔπεσεν ἐπὶ
πρόσωπον αὐτῆς εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ
καὶ εἶπεν Σῶσον βασιλεῦ σῶσον **5** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν
ὁ βασιλεὺς τί ἐστὶν σοι ἢ δὲ εἶπεν καὶ μάλα γυνὴ χήρα
ἐγὼ εἰμι καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ μου **6** καὶ γε τῆ δούλῃ σου
δύο υἱοὶ καὶ ἐμαχέσαντο ἀμφοτέροι ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ οὐκ
ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ ἔπαισεν ὁ εἷς
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν **7** καὶ ἰδοὺ
ἐπανεῖστη ὅλη ἡ πατριὰ πρὸς τὴν δούλην σου καὶ εἶπαν δὸς
τὸν παῖσαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ θανατώσομεν αὐτόν
ἀντὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὗ ἀπέκτεινεν καὶ
ἐξαροῦμεν καὶ γε τὸν κληρονόμον ὑμῶν καὶ σβέσουσιν
τὸν ἄνθρακά μου τὸν καταλειφθέντα ὥστε μὴ θέσθαι τῷ
ἀνδρὶ μου κατάλειμμα καὶ ὄνομα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς **8**
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ὑγιαίνουσα βιάδιζε εἰς τὸν οἶκόν σου
κἀγὼ ἐντελοῦμαι περὶ σοῦ **9** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἢ Θεκωῖτις
πρὸς τὸν βασιλέα ἐπ' ἐμέ κύριέ μου βασιλεῦ ἡ ἀνομία καὶ
ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ θρόνος
αὐτοῦ ἀθῶος **10** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τίς ὁ λαλῶν πρὸς σέ

καὶ ἄξεις αὐτὸν πρὸς ἐμέ καὶ οὐ προσθήσει ἔτι ἄψασθαι αὐτοῦ **11** καὶ εἶπεν μνημονευσάτω δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν κύριον θεὸν αὐτοῦ πληθυνθῆναι ἀγχιστέα τοῦ αἵματος τοῦ διαφθεῖραι καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσιν τὸν υἱὸν μου καὶ εἶπεν ζῆ κύριος εἰ πεσεῖται ἀπὸ τῆς τριχὸς τοῦ υἱοῦ σου ἐπὶ τὴν γῆν **12** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ῥῆμα καὶ εἶπεν λάλησον **13** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἵνα τί ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν θεοῦ ἢ ἐκ στόματος τοῦ βασιλέως ὁ λόγος οὗτος ὡς πλημμέλεια τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα τὸν ἐξωσμένον αὐτοῦ **14** ὅτι θανάτῳ ἀποθανούμεθα καὶ ὡσπερ τὸ ὕδωρ τὸ καταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ὃ οὐ συναχθήσεται καὶ λήμψεται ὁ θεὸς ψυχὴν καὶ λογιζόμενος τοῦ ἐξῶσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐξωσμένον **15** καὶ νῦν ὃ ἦλθον λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κύριόν μου τὸ ῥῆμα τοῦτο ὅτι ὄψεταιί με ὁ λαὸς καὶ ἐρεῖ ἡ δούλη σου λαλησάτω δὴ πρὸς τὸν βασιλέα εἴ πως ποιήσει ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τῆς δούλης αὐτοῦ **16** ὅτι ἀκούσει ὁ βασιλεὺς ῥύσασθαι τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ χειρὸς τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ζητοῦντος ἐξᾶραί με καὶ τὸν υἱὸν μου ἀπὸ κληρονομίας θεοῦ **17** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ εἶη δὴ ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως εἰς θυσίαν ὅτι καθὼς ἄγγελος θεοῦ οὕτως ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀκούειν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρὸν καὶ κύριος ὁ θεὸς σου ἔσται μετὰ σοῦ **18** καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν πρὸς τὴν γυναῖκα μὴ δὴ κρύψης ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐπερωτῶ σε καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ λαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς **19** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς μὴ ἡ χεὶρ Ἰωαβ ἐν παντὶ τούτῳ μετὰ σοῦ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ βασιλεῖ ζῆ ἡ ψυχὴ σου κύριέ μου βασιλεῦ εἰ ἔστιν

εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκ πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι ὁ δοῦλός σου Ιωαβ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι καὶ αὐτὸς ἔθετο ἐν τῷ στόματι τῆς δούλης σου πάντας τοὺς λόγους τούτους **20** ἔνεκεν τοῦ περιελθεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ῥήματος τούτου ἐποίησεν ὁ δοῦλός σου Ιωαβ τὸν λόγον τοῦτον καὶ ὁ κύριός μου σοφὸς καθὼς σοφία ἀγγέλου τοῦ θεοῦ τοῦ γνῶναι πάντα τὰ ἐν τῇ γῆ **21** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ιωαβ ἰδοὺ δὴ ἐποίησά σοι κατὰ τὸν λόγον σου τοῦτον πορεύου ἐπίστρεψον τὸ παιδάριον τὸν Αβεσσαλωμ **22** καὶ ἔπεσεν Ιωαβ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν καὶ εὐλόγησεν τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν Ιωαβ σήμερον ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι εὖρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριέ μου βασιλεῦ ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ **23** καὶ ἀνέστη Ιωαβ καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσουρ καὶ ἤγαγεν τὸν Αβεσσαλωμ εἰς Ἱερουσαλημ **24** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀποστραφήτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπόν μου μὴ βλέπῃτω καὶ ἀπέστρεψεν Αβεσσαλωμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδεν **25** καὶ ὡς Αβεσσαλωμ οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντὶ Ἰσραηλ αἰνετὸς σφόδρα ἀπὸ ἵχνους ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἕως κορυφῆς αὐτοῦ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος **26** καὶ ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτὸν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ὡς ἂν ἐκείρετο ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ' αὐτόν καὶ κειρόμενος αὐτὴν ἔστησεν τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διακοσίους σίκλους ἐν τῷ σίκλῳ τῷ βασιλικῷ **27** καὶ ἐτέχθησαν τῷ Αβεσσαλωμ τρεῖς υἱοὶ καὶ θυγάτηρ μία καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημαρ αὕτη ἦν γυνὴ καλὴ σφόδρα καὶ γίνεται γυνὴ τῷ Ροβοαμ υἱῷ Σαλωμων καὶ τίκτει αὐτῷ τὸν

Αβια **28** καὶ ἐκάθισεν Αβεσσαλωμ ἐν Ἱερουσαλημ δύο ἔτη ἡμερῶν καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδεν **29** καὶ ἀπέστειλεν Αβεσσαλωμ πρὸς Ἰωαβ τοῦ ἀποστείλαι αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν καὶ ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν καὶ οὐκ ἠθέλησεν παραγενέσθαι **30** καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἴδετε ἡ μερίς ἐν ἀγρῷ τοῦ Ἰωαβ ἐχόμενά μου καὶ αὐτῷ κριθαὶ ἐκεῖ πορεύεσθε καὶ ἐμπρήσατε αὐτήν ἐν πυρί καὶ ἐνέπρησαν αὐτὰς οἱ παῖδες Αβεσσαλωμ καὶ παραγίνονται οἱ δοῦλοι Ἰωαβ πρὸς αὐτὸν διερρηχότες τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ εἶπαν ἐνεπύρισαν οἱ δοῦλοι Αβεσσαλωμ τὴν μερίδα ἐν πυρί **31** καὶ ἀνέστη Ἰωαβ καὶ ἦλθεν πρὸς Αβεσσαλωμ εἰς τὸν οἶκον καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἵνα τί οἱ παῖδές σου ἐνεπύρισαν τὴν μερίδα τὴν ἐμὴν ἐν πυρί **32** καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς Ἰωαβ ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σὲ λέγων ἦκε ὧδε καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν βασιλέα λέγων ἵνα τί ἦλθον ἐκ Γεδσουρ ἀγαθόν μοι ἦν τοῦ ἔτι εἶναί με ἐκεῖ καὶ νῦν ἰδοὺ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδον εἰ δέ ἐστιν ἐν ἐμοὶ ἀδικία καὶ θανάτωσόν με **33** καὶ εἰσῆλθεν Ἰωαβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ καὶ ἐκάλεσεν τὸν Αβεσσαλωμ καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Αβεσσαλωμ

15 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Αβεσσαλωμ ἄρματα καὶ ἵππους καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ **2** καὶ ὥρθισεν Αβεσσαλωμ καὶ ἔστη ἀνά χεῖρα τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης καὶ ἐγένετο πᾶς ἀνήρ ὧ ἐγένετο κρίσις ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα εἰς

κρίσιν καὶ ἐβόησεν πρὸς αὐτὸν Αβεσσαλωμ καὶ ἔλεγεν αὐτῷ ἐκ ποίας πόλεως σὺ εἶ καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ἐκ μιᾶς φυλῶν Ἰσραηλ ὁ δοῦλός σου **3** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Αβεσσαλωμ ἰδοὺ οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ καὶ εὐκολοὶ καὶ ἀκούων οὐκ ἔστιν σοι παρὰ τοῦ βασιλέως **4** καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ τίς με καταστήσει κριτὴν ἐν τῇ γῆ καὶ ἐπ' ἐμὲ ἐλεύσεται πᾶς ἀνὴρ ᾧ ἐὰν ἦ ἀντιλογία καὶ κρίσις καὶ δικαιώσω αὐτόν **5** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίσειν ἄνδρα τοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐπελαμβάνετο αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν **6** καὶ ἐποίησεν Αβεσσαλωμ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο παντὶ Ἰσραηλ τοῖς παραγινομένοις εἰς κρίσιν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἰδιοποιεῖτο Αβεσσαλωμ τὴν καρδίαν ἀνδρῶν Ἰσραηλ **7** καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους τεσσαράκοντα ἐτῶν καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πορεύσομαι δὴ καὶ ἀποτείσω τὰς εὐχὰς μου ἃς ἠύξάμην τῷ κυρίῳ ἐν Χεβρων **8** ὅτι εὐχὴν ἠύξατο ὁ δοῦλός σου ἐν τῷ οἰκεῖν με ἐν Γεδσουρ ἐν Συρίᾳ λέγων ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃ με κύριος εἰς Ἱερουσαλημ καὶ λατρεύσω τῷ κυρίῳ **9** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς βιάδιζε εἰς εἰρήνην καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς Χεβρων **10** καὶ ἀπέστειλεν Αβεσσαλωμ κατασκόπους ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραηλ λέγων ἐν τῷ ἀκοῦσαι ὑμᾶς τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης καὶ ἐρεῖτε βεβασίλευκεν βασιλεὺς Αβεσσαλωμ ἐν Χεβρων **11** καὶ μετὰ Αβεσσαλωμ ἐπορεύθησαν διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ἱερουσαλημ κλητοὶ καὶ πορευόμενοι τῇ ἀπλότητι αὐτῶν καὶ οὐκ ἔγνωσαν πᾶν ῥῆμα **12** καὶ ἀπέστειλεν Αβεσσαλωμ καὶ ἐκάλεσεν τὸν Ἀχιτοφελ τὸν Γελμωναῖον τὸν σύμβουλον Δαυιδ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐκ Γωλα ἐν τῷ θυσιάζειν αὐτόν καὶ ἐγένετο

σύστρεμμα ἰσχυρόν καὶ ὁ λαὸς πορευόμενος καὶ πολλὸς
μετὰ Αβεσσαλωμ **13** καὶ παρεγένετο ὁ ἀπαγγέλλων πρὸς
Δαυιδ λέγων ἐγενήθη ἡ καρδία ἀνδρῶν Ἰσραηλ ὀπίσω
Αβεσσαλωμ **14** καὶ εἶπεν Δαυιδ πᾶσιν τοῖς παισὶν αὐτοῦ
τοῖς μετ' αὐτοῦ τοῖς ἐν Ἱερουσαλημ ἀνάστητε καὶ φύγωμεν
ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία ἀπὸ προσώπου Αβεσσαλωμ
ταχύνετε τοῦ πορευθῆναι ἵνα μὴ ταχύνῃ καὶ καταλάβῃ
ἡμᾶς καὶ ἐξώσῃ ἐφ' ἡμᾶς τὴν κακίαν καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν
στόματι μαχαίρης **15** καὶ εἶπον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως
πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ πάντα ὅσα αἰρεῖται ὁ κύριος ἡμῶν
ὁ βασιλεὺς ἰδοὺ οἱ παῖδές σου **16** καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς
καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ ἀφῆκεν ὁ
βασιλεὺς δέκα γυναῖκας τῶν παλλακῶν αὐτοῦ φυλάσσειν
τὸν οἶκον **17** καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες
αὐτοῦ πεζῆ καὶ ἔστησαν ἐν οἴκῳ τῷ μακρᾷ **18** καὶ πάντες
οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀνὰ χεῖρα αὐτοῦ παρήγον καὶ πᾶς ὁ Χεττι
καὶ πᾶς ὁ Φελεθθι καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῆς ἐλαίας ἐν τῇ ἐρήμῳ
καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο ἐχόμενος αὐτοῦ καὶ πάντες
οἱ περὶ αὐτὸν καὶ πάντες οἱ ἄδροι καὶ πάντες οἱ μαχηταὶ
ἐξακόσιοι ἄνδρες καὶ παρήσαν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ καὶ πᾶς
ὁ Χερεθθι καὶ πᾶς ὁ Φελεθθι καὶ πάντες οἱ Γεθθαῖοι
ἐξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἐλθόντες τοῖς ποσὶν αὐτῶν ἐκ Γεθ
πορευόμενοι ἐπὶ πρόσωπον τοῦ βασιλέως **19** καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς πρὸς Εθθι τὸν Γεθθαῖον ἵνα τί πορεύῃ καὶ σὺ
μεθ' ἡμῶν ἐπίστρεφε καὶ οἴκει μετὰ τοῦ βασιλέως ὅτι
ξένος εἶ σὺ καὶ ὅτι μετώκηκας σὺ ἐκ τοῦ τόπου σου **20** εἰ
ἐχθὲς παραγέγονας καὶ σήμερον κινήσω σε μεθ' ἡμῶν καί
γε μεταναστήσεις τὸν τόπον σου ἐχθὲς ἢ ἐξέλευσίς σου
καὶ σήμερον μετακινήσω σε μεθ' ἡμῶν τοῦ πορευθῆναι

καὶ ἐγὼ πορεύσομαι οὗ ἂν ἐγὼ πορευθῶ ἐπιστρέφου
καὶ ἐπίστρεψον τοὺς ἀδελφούς σου μετὰ σοῦ καὶ κύριος
ποιήσει μετὰ σοῦ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν **21** καὶ ἀπεκρίθη
Εθθὶ τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ζῆ κύριος καὶ ζῆ ὁ κύριός μου ὁ
βασιλεὺς ὅτι εἰς τὸν τόπον οὗ ἔὰν ἦ ὁ κύριός μου καὶ ἔὰν
εἰς θάνατον καὶ ἔὰν εἰς ζωὴν ὅτι ἐκεῖ ἔσται ὁ δοῦλός σου
22 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Εθθὶ δεῦρο καὶ διάβαινε μετ'
ἐμοῦ καὶ παρῆλθεν Εθθὶ ὁ Γεθθαῖος καὶ πάντες οἱ παῖδες
αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὁ μετ' αὐτοῦ **23** καὶ πᾶσα ἡ γῆ
ἔκλαιεν φωνῇ μεγάλῃ καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύοντο ἐν
τῷ χειμάρρῳ Κεδρων καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη τὸν χειμάρρουν
Κεδρων καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ὁ βασιλεὺς παρεπορεύοντο ἐπὶ
πρόσωπον ὁδοῦ τὴν ἔρημον **24** καὶ ἰδοὺ καὶ γε Σαδωκ
καὶ πάντες οἱ Λευῖται μετ' αὐτοῦ αἴροντες τὴν κιβωτὸν
διαθήκης κυρίου ἀπὸ Βαιθαρ καὶ ἔστησαν τὴν κιβωτὸν
τοῦ θεοῦ καὶ ἀνέβη Αβιαθαρ ἕως ἐπαύσατο πᾶς ὁ λαὸς
παρελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως **25** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ
Σαδωκ ἀπόστρεψον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς τὴν πόλιν
ἔὰν εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καὶ ἐπιστρέψει
με καὶ δείξει μοι αὐτὴν καὶ τὴν εὐπρέπειαν αὐτῆς **26**
καὶ ἔὰν εἶπη οὕτως οὐκ ἠθέληκα ἐν σοὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἶμι
ποιεῖτω μοι κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ **27** καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σαδωκ τῷ ἱερεῖ ἴδετε σὺ ἐπιστρέφεις
εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ καὶ Αχιμαας ὁ υἱός σου καὶ
Ιωναθαν ὁ υἱὸς Αβιαθαρ οἱ δύο υἱοὶ ὑμῶν μεθ' ὑμῶν
28 ἴδετε ἐγὼ εἶμι στρατεύομαι ἐν Αραβωθ τῆς ἐρήμου
ἕως τοῦ ἐλθεῖν ῥῆμα παρ' ὑμῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαί μοι **29**
καὶ ἀπέστρεψεν Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ τὴν κιβωτὸν εἰς
Ιερουσαλημ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ **30** καὶ Δαυιδ ἀνέβαινεν

ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἔλαιων ἀναβαίνων καὶ κλαίων καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος καὶ αὐτὸς ἐπορεύετο ἀνυπόδετος καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐπεκάλυψεν ἀνὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες καὶ κλαίοντες **31** καὶ ἀνηγγέλη Δαυιδ λέγοντες καὶ Αχιτοφελ ἐν τοῖς συστρεφομένοις μετὰ Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν Δαυιδ διασκεδάσον δὴ τὴν βουλήν Αχιτοφελ κύριε ὁ θεὸς μου **32** καὶ ἦν Δαυιδ ἐρχόμενος ἕως τοῦ Ρωως οὗ προσεκύνησεν ἐκεῖ τῷ θεῷ καὶ ἰδοὺ εἰς ἀπαντὴν αὐτῷ Χουσι ὁ Ἀρχι ἐταῖρος Δαυιδ διερρηχῶς τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ **33** καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ ἐὰν μὲν διαβῆς μετ' ἐμοῦ καὶ ἔσῃ ἐπ' ἐμὲ εἰς βάσταγμα **34** καὶ ἐὰν εἰς τὴν πόλιν ἐπιστρέψῃς καὶ ἐρεῖς τῷ Αβεσσαλωμ διεληλύθασι οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ βασιλεὺς κατόπισθέν μου διελήλυθεν ὁ πατήρ σου καὶ νῦν παῖς σου εἰμι βασιλεῦ ἕασόν με ζῆσαι παῖς τοῦ πατρός σου ἤμην τότε καὶ ἀρτίως καὶ νῦν ἐγὼ δοῦλος σός καὶ διασκεδάσεις μοι τὴν βουλήν Αχιτοφελ **35** καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ ἐκεῖ Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ οἱ ἱερεῖς καὶ ἔσται πᾶν ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσῃς ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀναγγελεῖς τῷ Σαδωκ καὶ τῷ Αβιαθαρ τοῖς ἱερεῦσιν **36** ἰδοὺ ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν Αχιμαας υἱὸς τῷ Σαδωκ καὶ Ἰωναθαν υἱὸς τῷ Αβιαθαρ καὶ ἀποστελεῖτε ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς με πᾶν ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσητε **37** καὶ εἰσῆλθεν Χουσι ὁ ἐταῖρος Δαυιδ εἰς τὴν πόλιν καὶ Αβεσσαλωμ εἰσεπορεύετο εἰς Ἱερουσαλημ

16 καὶ Δαυιδ παρήλθεν βραχὺ τι ἀπὸ τῆς Ρωως καὶ ἰδοὺ Σιβα τὸ παιδάριον Μεμφιβοσθε εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ζευγὸς ὄνων ἐπισεσαγμένων καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακόσιοι ἄρτοι καὶ ἑκατὸν σταφίδες καὶ ἑκατὸν φοίνικες καὶ Νεβελ

οίνου 2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σιβα τί ταῦτά σοι
καὶ εἶπεν Σιβα τὰ ὑποζύγια τῆ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ
ἐπικαθῆσθαι καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἰς βρῶσιν
τοῖς παιδαρίοις καὶ ὁ οἶνος πιεῖν τοῖς ἐκλελυμένοις ἐν
τῇ ἐρήμῳ 3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καὶ ποῦ ὁ υἱὸς τοῦ
κυρίου σου καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα ἰδοὺ κάθηται
ἐν Ἱερουσαλημ ὅτι εἶπεν σήμερον ἐπιστρέψουσίν μοι
ὁ οἶκος Ἰσραηλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου 4 καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιβα ἰδοὺ σοὶ πάντα ὅσα ἐστὶν τῷ
Μεμφιβοσθε καὶ εἶπεν Σιβα προσκυνήσας εὐροίμι χάριν ἐν
ὀφθαλμοῖς σου κύριέ μου βασιλεῦ 5 καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς
Δαυιδ ἕως Βαουριμ καὶ ἰδοὺ ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ
συγγενείας οἴκου Σαουλ καὶ ὄνομα αὐτῷ Σεμεὶ υἱὸς Γηρα
ἐξῆλθεν ἐκπορευόμενος καὶ καταρῶμενος 6 καὶ λιθάζων
ἐν λίθοις τὸν Δαυιδ καὶ πάντας τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως
Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ δεξιῶν
καὶ ἐξ εὐωνύμων τοῦ βασιλέως 7 καὶ οὕτως ἔλεγεν Σεμεὶ
ἐν τῷ καταρᾶσθαι αὐτόν ἔξελθε ἔξελθε ἀνὴρ αἱμάτων καὶ
ἀνὴρ ὁ παράνομος 8 ἐπέστρεψεν ἐπὶ σὲ κύριος πάντα τὰ
αἵματα τοῦ οἴκου Σαουλ ὅτι ἐβασίλευσας ἀντ' αὐτοῦ καὶ
ἔδωκεν κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ Αβεσσαλωμ τοῦ
υἱοῦ σου καὶ ἰδοὺ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου ὅτι ἀνὴρ αἱμάτων σύ
9 καὶ εἶπεν Αβεσσα υἱὸς Σαρουϊας πρὸς τὸν βασιλέα ἵνα τί
καταρᾶται ὁ κύων ὁ τεθνηκὼς οὗτος τὸν κύριόν μου τὸν
βασιλέα διαβήσομαι δὴ καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
10 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ Σαρουϊας
ἄφετε αὐτόν καὶ οὕτως καταρᾶσθω ὅτι κύριος εἶπεν αὐτῷ
καταρᾶσθαι τὸν Δαυιδ καὶ τίς ἐρεῖ ὡς τί ἐποίησας οὕτως
11 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβεσσα καὶ πρὸς πάντας τοὺς

παῖδας αὐτοῦ ἰδοὺ ὁ υἱός μου ὁ ἐξεληθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζητεῖ τὴν ψυχὴν μου καὶ προσέτι νῦν ὁ υἱὸς τοῦ Ιεμινι ἄφετε αὐτὸν καταρᾶσθαι ὅτι εἶπεν αὐτῷ κύριος **12** εἴ πως ἴδοι κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου καὶ ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς κατάρας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ **13** καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ Σεμεὶ ἐπορεύετο ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐχόμενα αὐτοῦ πορευόμενος καὶ καταρῶμενος καὶ λιθάζων ἐν λίθοις ἐκ πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοῦ πάσων **14** καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκκελυμένοι καὶ ἀνέψυξαν ἐκεῖ **15** καὶ Αβεσσαλωμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλημ καὶ Αχιτοφελ μετ' αὐτοῦ **16** καὶ ἐγενήθη ἡνίκα ἦλθεν Χουσι ὁ Ἀρχι ἐταῖρος Δαυιδ πρὸς Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν Χουσι πρὸς Αβεσσαλωμ ζήτη ὁ βασιλεὺς **17** καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς Χουσι τοῦτο τὸ ἔλεός σου μετὰ τοῦ ἐταίρου σου ἵνα τί οὐκ ἀπῆλθες μετὰ τοῦ ἐταίρου σου **18** καὶ εἶπεν Χουσι πρὸς Αβεσσαλωμ οὐχὶ ἀλλὰ κατόπισθεν οὗ ἐξελέξατο κύριος καὶ ὁ λαὸς οὗτος καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ αὐτῷ ἔσομαι καὶ μετ' αὐτοῦ καθήσομαι **19** καὶ τὸ δεύτερον τίνι ἐγὼ δουλεύσω οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθάπερ ἐδούλευσα ἐνώπιον τοῦ πατρός σου οὕτως ἔσομαι ἐνώπιόν σου **20** καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς Αχιτοφελ φέρετε ἑαυτοῖς βουλήν τί ποιήσωμεν **21** καὶ εἶπεν Αχιτοφελ πρὸς Αβεσσαλωμ εἴσελθε πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρός σου ἃς κατέλιπεν φυλάσσειν τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀκούσεται πᾶς Ἰσραηλ ὅτι κατήσχυνας τὸν πατέρα σου καὶ ἐνισχύσουσιν αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ **22** καὶ ἔπηξαν τὴν σκηνὴν τῷ Αβεσσαλωμ ἐπὶ τὸ δῶμα καὶ εἰσῆλθεν Αβεσσαλωμ πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ

πατρός αὐτοῦ κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς Ἰσραηλ 23 καὶ ἡ βουλή Αχιτοφελ ἦν ἐβουλεύσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρώταις ὃν τρόπον ἐπερωτήσῃ ἐν λόγῳ τοῦ θεοῦ οὕτως πᾶσα ἡ βουλή τοῦ Αχιτοφελ καὶ γε τῷ Δαυιδ καὶ γε τῷ Αβεσσαλωμ

17 καὶ εἶπεν Αχιτοφελ πρὸς Αβεσσαλωμ ἐπιλέξω δὴ ἑμαυτῷ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ ἀναστήσομαι καὶ καταδιώξω ὀπίσω Δαυιδ τὴν νύκτα 2 καὶ ἐπελεύσομαι ἐπ' αὐτόν καὶ αὐτὸς κοπιῶν καὶ ἐκλελυμένος χερσίν καὶ ἐκστήσω αὐτόν καὶ φεύξεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ πατάξω τὸν βασιλέα μονώτατον 3 καὶ ἐπιστρέψω πάντα τὸν λαὸν πρὸς σέ ὃν τρόπον ἐπιστρέφει ἡ νύμφη πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς πλην ψυχῆν ἐνὸς ἀνδρὸς σὺ ζητεῖς καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἔσται εἰρήνη 4 καὶ εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Αβεσσαλωμ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραηλ 5 καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ καλέσατε δὴ καὶ γε τὸν Χουσι τὸν Αραχι καὶ ἀκούσωμεν τί ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ γε αὐτοῦ 6 καὶ εἰσῆλθεν Χουσι πρὸς Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς αὐτόν λέγων κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐλάλησεν Αχιτοφελ εἰ ποιήσομεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ εἰ δὲ μή σὺ λάλησον 7 καὶ εἶπεν Χουσι πρὸς Αβεσσαλωμ οὐκ ἀγαθὴ αὕτη ἡ βουλή ἦν ἐβουλεύσατο Αχιτοφελ τὸ ἅπαξ τοῦτο 8 καὶ εἶπεν Χουσι σὺ οἶδας τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ὅτι δυνατοὶ εἰσιν σφόδρα καὶ κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐτῶν ὡς ἄρκος ἠτεκνωμένη ἐν ἀγρῷ καὶ ὡς ὕς τραχεῖα ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ὁ πατήρ σου ἀνὴρ πολεμιστῆς καὶ οὐ μὴ καταλύσῃ τὸν λαόν 9 ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς νῦν κέκρυπται ἐν ἐνὶ τῶν βουνῶν ἢ ἐν ἐνὶ τῶν τόπων καὶ ἔσται ἐν τῷ ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούων καὶ

εἶπη ἐγενήθη θραῦσις ἐν τῷ λαῷ τῷ ὀπίσω Αβεσσαλωμ
10 καί γε αὐτὸς υἱὸς δυνάμεως οὗ ἡ καρδία καθὼς ἡ
καρδία τοῦ λέοντος τηκομένη τακῆσεται ὅτι οἶδεν πᾶς
Ἰσραηλ ὅτι δυνατὸς ὁ πατήρ σου καὶ υἱοὶ δυνάμεως οἱ
μετ' αὐτοῦ 11 ὅτι οὕτως συμβουλευὼν ἐγὼ συνεβούλευσα
καὶ συναγόμενος συναχθήσεται ἐπὶ σὲ πᾶς Ἰσραηλ ἀπὸ
Δαν καὶ ἕως Βηρσαβее ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης
εἰς πλῆθος καὶ τὸ πρόσωπόν σου πορευόμενον ἐν μέσῳ
αὐτῶν 12 καὶ ἤξομεν πρὸς αὐτὸν εἰς ἓνα τῶν τόπων οὗ
ἐὰν εὕρωμεν αὐτὸν ἐκεῖ καὶ παρεμβалоῦμεν ἐπ' αὐτόν ὡς
πίπτει ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα ἐν
αὐτῷ καὶ τοῖς ἀνδράσιν τοῖς μετ' αὐτοῦ καί γε ἓνα 13 καὶ
ἐὰν εἰς πόλιν συναχθῆ καὶ λήμψεται πᾶς Ἰσραηλ πρὸς τὴν
πόλιν ἐκείνην σχοινία καὶ συροῦμεν αὐτήν ἕως εἰς τὸν
χειμάρρουν ὅπως μὴ καταλειφθῆ ἐκεῖ μηδὲ λίθος 14 καὶ
εἶπεν Αβεσσαλωμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ ἀγαθὴ ἡ βουλή
Χουσι τοῦ Αραχι ὑπὲρ τὴν βουλήν Αχιτοφελ καὶ κύριος
ἐνετείλατο διασκεδάσαι τὴν βουλήν Αχιτοφελ τὴν ἀγαθὴν
ὅπως ἂν ἐπαγάγη κύριος ἐπὶ Αβεσσαλωμ τὰ κακὰ πάντα
15 καὶ εἶπεν Χουσι ὁ τοῦ Αραχι πρὸς Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ
τοὺς ἱερεῖς οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσεν Αχιτοφελ τῷ
Αβεσσαλωμ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις Ἰσραηλ καὶ οὕτως καὶ
οὕτως συνεβούλευσα ἐγὼ 16 καὶ νῦν ἀποστείλατε ταχὺ
καὶ ἀναγγείλατε τῷ Δαυιδ λέγοντες μὴ ἀυλισθῆς τὴν
νύκτα ἐν Αραβωθ τῆς ἐρήμου καί γε διαβαίνων σπεῦσον
μήποτε καταπῆ τὸν βασιλέα καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ'
αὐτοῦ 17 καὶ Ἰωνathan καὶ Αχιμαας εἰστήκεισαν ἐν τῇ πηγῇ
Ρωγηλ καὶ ἐπορεύθη ἡ παιδίσκη καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς
καὶ αὐτοὶ πορεύονται καὶ ἀναγγέλλουσιν τῷ βασιλεῖ

Δαυιδ ὅτι οὐκ ἐδύναντο ὀφθῆναι τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν **18** καὶ εἶδεν αὐτοὺς παιδάριον καὶ ἀπήγγειλεν τῷ Αβεσσαλωμ καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ταχέως καὶ εἰσῆλθαν εἰς οἰκίαν ἀνδρὸς ἐν Βαουριμ καὶ αὐτῷ λάκκος ἐν τῇ αὐλῇ καὶ κατέβησαν ἐκεῖ **19** καὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ διεπέτασεν τὸ ἐπικάλυμμα ἐπὶ πρόσωπον τοῦ λάκκου καὶ ἔψυξεν ἐπ' αὐτῷ Αραφωθ καὶ οὐκ ἐγνώσθη ῥῆμα **20** καὶ ἦλθαν οἱ παῖδες Αβεσσαλωμ πρὸς τὴν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν καὶ εἶπαν ποῦ Αχιμαας καὶ Ἰωναθαν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνὴ παρῆλθαν μικρὸν τοῦ ὕδατος καὶ ἐζήτησαν καὶ οὐχ εὔραν καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλημ **21** ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς καὶ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ Δαυιδ καὶ εἶπαν πρὸς Δαυιδ ἀνάστητε καὶ διάβητε ταχέως τὸ ὕδωρ ὅτι οὕτως ἐβουλεύσατο περὶ ὑμῶν Αχιτοφελ **22** καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην ἕως τοῦ φωτὸς τοῦ πρωῆ ἕως ἑνὸς οὐκ ἔλαθεν ὅς οὐ διῆλθεν τὸν Ἰορδάνην **23** καὶ Αχιτοφελ εἶδεν ὅτι οὐκ ἐγενήθη ἡ βουλὴ αὐτοῦ καὶ ἐπέσαξεν τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ ἐνετείλατο τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἀπήγατο καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **24** καὶ Δαυιδ διῆλθεν εἰς Μαναΐμ καὶ Αβεσσαλωμ διέβη τὸν Ἰορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ μετ' αὐτοῦ **25** καὶ τὸν Αμεσσαΐ κατέστησεν Αβεσσαλωμ ἀντὶ Ἰωαβ ἐπὶ τῆς δυνάμεως καὶ Αμεσσαΐ υἱὸς ἀνδρὸς καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰοθορ ὁ Ἰσραηλῆτης οὗτος εἰσῆλθεν πρὸς Αβιγαιαν θυγατέρα Ναας ἀδελφὴν Σαρουιας μητρὸς Ἰωαβ **26** καὶ παρενέβαλεν πᾶς Ἰσραηλ καὶ Αβεσσαλωμ εἰς τὴν γῆν

Γαλααδ 27 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθεν Δαυιδ εἰς Μαναΐμ Ουεσβι υἱὸς Ναας ἐκ Ραββαθ υἱῶν Αμμων καὶ Μαχιρ υἱὸς Αμιηλ ἐκ Λωδαβαρ καὶ Βερζελλι ὁ Γαλααδίτης ἐκ Ρωγελλιμ 28 ἤνεγκαν δέκα κοίτας καὶ ἀμφιτάπους καὶ λέβητας δέκα καὶ σκεύη κεράμου καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς καὶ ἄλευρον καὶ ἄλφιτον καὶ κύαμον καὶ φακὸν 29 καὶ μέλι καὶ βούτυρον καὶ πρόβατα καὶ Σαφρωθ βοῶν καὶ προσήνεγκαν τῷ Δαυιδ καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ φαγεῖν ὅτι εἶπαν ὁ λαὸς πεινῶν καὶ ἐκλελυμένος καὶ διψῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ

18 καὶ ἐπεσκέψατο Δαυιδ τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους 2 καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ τὸν λαόν τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ιωαβ καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Αβεσσα υἱοῦ Σαρουιας ἀδελφοῦ Ιωαβ καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Εθθι τοῦ Γεθθαίου καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τὸν λαόν ἐξελθὼν ἐξελεύσομαι καὶ γε ἐγὼ μεθ' ὑμῶν 3 καὶ εἶπαν οὐκ ἐξελεύσῃ ὅτι ἐὰν φυγῇ φύγωμεν οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν καὶ ἐὰν ἀποθάνωμεν τὸ ἥμισυ ἡμῶν οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες καὶ νῦν ἀγαθὸν ὅτι ἔσῃ ἡμῖν ἐν τῇ πόλει βοήθεια τοῦ βοηθεῖν 4 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ὃ ἐὰν ἀρέσῃ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ποιήσω καὶ ἔστω ὁ βασιλεὺς ἀνὰ χεῖρα τῆς πύλης καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξεπορεύετο εἰς ἑκατοντάδας καὶ εἰς χιλιάδας 5 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ιωαβ καὶ τῷ Αβεσσα καὶ τῷ Εθθι λέγων φείσασθέ μοι τοῦ παιδαρίου τοῦ Αβεσσαλωμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤκουσεν ἐντελλομένου τοῦ βασιλέως πᾶσιν τοῖς ἄρχουσιν ὑπὲρ Αβεσσαλωμ 6 καὶ ἐξῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸν δρυμὸν ἐξ ἐναντίας Ισραηλ καὶ ἐγένετο ὁ

πόλεμος ἐν τῷ δρυμῷ Εφραιμ 7 καὶ ἔπταισεν ἐκεῖ ὁ λαὸς
Ἰσραηλ ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυιδ καὶ ἐγένετο ἡ θραῦσις
μεγάλη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν 8
καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ὁ πόλεμος διεσπαρμένος ἐπὶ πρόσωπον
πάσης τῆς γῆς καὶ ἐπλεόνασεν ὁ δρυμὸς τοῦ καταφαγεῖν
ἐκ τοῦ λαοῦ ὑπὲρ οὓς κατέφαγεν ἐν τῷ λαῷ ἡ μάχαιρα ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 9 καὶ συνήντησεν Αβεσσαλωμ ἐνώπιον
τῶν παίδων Δαυιδ καὶ Αβεσσαλωμ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ τοῦ
ἡμίονου αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἡμίονος ὑπὸ τὸ δάσος τῆς
δρυὸς τῆς μεγάλης καὶ ἐκρεμάσθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν
τῇ δρυὶ καὶ ἐκρεμάσθη ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνὰ
μέσον τῆς γῆς καὶ ὁ ἡμίονος ὑποκάτω αὐτοῦ παρῆλθεν
10 καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἷς καὶ ἀνήγγειλεν Ἰωαβ καὶ εἶπεν
ἰδοὺ ἐώρακα τὸν Αβεσσαλωμ κρεμάμενον ἐν τῇ δρυὶ
11 καὶ εἶπεν Ἰωαβ τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀπαγγέλλοντι καὶ ἰδοὺ
ἐώρακας τί ὅτι οὐκ ἐπάταξας αὐτὸν εἰς τὴν γῆν καὶ ἐγὼ
ἂν δεδώκειν σοὶ δέκα ἀργυρίου καὶ παραζώνην μίαν 12
εἶπεν δὲ ὁ ἀνὴρ πρὸς Ἰωαβ καὶ ἐγὼ εἶμι ἴστημι ἐπὶ τὰς
χεῖράς μου χιλίους σίκλους ἀργυρίου οὐ μὴ ἐπιβάλω
χεῖρά μου ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως ὅτι ἐν τοῖς ὤσιν
ἡμῶν ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς σοὶ καὶ Αβεσσα καὶ τῷ Εθθι
λέγων φυλάξατέ μοι τὸ παιδάριον τὸν Αβεσσαλωμ 13
μὴ ποιῆσαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἄδικον καὶ πᾶς ὁ λόγος
οὐ λήσεται ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ σὺ στήση ἐξ ἐναντίας
14 καὶ εἶπεν Ἰωαβ τοῦτο ἐγὼ ἄρξομαι οὐχ οὕτως μενῶ
ἐνώπιόν σου καὶ ἔλαβεν Ἰωαβ τρία βέλη ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ Αβεσσαλωμ ἔτι
αὐτοῦ ζῶντος ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς δρυὸς 15 καὶ ἐκύκλωσαν
δέκα παιδάρια αἶροντα τὰ σκεύη Ἰωαβ καὶ ἐπάταξαν τὸν

Αβεσσαλωμ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν **16** καὶ ἐσάλπισεν
Ιωαβ ἐν κερατίνῃ καὶ ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς τοῦ μὴ διώκειν
ὀπίσω Ἰσραηλ ὅτι ἐφείδετο Ἰωαβ τοῦ λαοῦ **17** καὶ ἔλαβεν
τὸν Αβεσσαλωμ καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς χάσμα μέγα ἐν
τῷ δρυμῷ εἰς τὸν βόθυνον τὸν μέγαν καὶ ἐστήλωσεν
ἐπ' αὐτὸν σωρὸν λίθων μέγαν σφόδρα καὶ πᾶς Ἰσραηλ
ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ **18** καὶ Αβεσσαλωμ ἔτι
ζῶν καὶ ἔστησεν ἑαυτῷ τὴν στήλην ἐν ἧ ἑλήμφθη καὶ
ἐστήλωσεν αὐτὴν λαβεῖν τὴν στήλην τὴν ἐν τῇ κοιλάδι
τοῦ βασιλέως ὅτι εἶπεν οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱὸς ἕνεκεν τοῦ
ἀναμνησαί τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν τὴν στήλην
Χεῖρ Αβεσσαλωμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **19** καὶ Αχιμαας
υἱὸς Σαδωκ εἶπεν δράμω δὴ καὶ εὐαγγελιῷ τῷ βασιλεῖ
ὅτι ἔκρινεν αὐτῷ κύριος ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ
20 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωαβ οὐκ ἀνὴρ εὐαγγελίας σὺ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ εὐαγγελιῇ ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ οὐκ εὐαγγελιῇ οὐ εἶνεκεν ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως
ἀπέθανεν **21** καὶ εἶπεν Ἰωαβ τῷ Χουσι βαδίσας ἀνάγγελον
τῷ βασιλεῖ ὅσα εἶδες καὶ προσεκύνησεν Χουσι τῷ Ἰωαβ
καὶ ἐξήλθεν **22** καὶ προσέθετο ἔτι Αχιμαας υἱὸς Σαδωκ καὶ
εἶπεν πρὸς Ἰωαβ καὶ ἔστω ὅτι δράμω καὶ γε ἐγὼ ὀπίσω τοῦ
Χουσι καὶ εἶπεν Ἰωαβ ἵνα τί τοῦτο τρέχεις υἱέ μου δεῦρο
οὐκ ἔστιν σοι εὐαγγελία εἰς ὠφέλειαν πορευομένῳ **23** καὶ
εἶπεν τί γὰρ ἐὰν δραμοῦμαι καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωαβ δράμε
καὶ ἔδραμεν Αχιμαας ὁδὸν τὴν τοῦ Κεχαρ καὶ ὑπερέβη τὸν
Χουσι **24** καὶ Δαυιδ ἐκάθητο ἀνά μέσον τῶν δύο πυλῶν καὶ
ἐπορεύθη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶμα τῆς πύλης πρὸς τὸ τεῖχος
καὶ ἐπῆρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ
ἀνὴρ τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ **25** καὶ ἀνεβόησεν ὁ

σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰ
μόνος ἐστὶν εὐαγγελία ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ ἐπορεύετο
πορευόμενος καὶ ἐγγίζων **26** καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα
ἕτερον τρέχοντα καὶ ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τῆ πύλην καὶ
εἶπεν ἰδοὺ ἀνὴρ ἕτερος τρέχων μόνος καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
καὶ γε οὗτος εὐαγγελιζόμενος **27** καὶ εἶπεν ὁ σκοπὸς ἐγὼ
ὄρῳ τὸν δρόμον τοῦ πρώτου ὡς δρόμον Αχιμαας υἱοῦ
Σαδωκ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος καὶ γε εἰς
εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται **28** καὶ ἐβόησεν Αχιμαας
καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα εἰρήνη καὶ προσεκύνησεν
τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπεν
εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς σου ὃς ἀπέκλεισεν τοὺς ἄνδρας
τοὺς μισοῦντας τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ
βασιλεῖ **29** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ
τῷ Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν Αχιμαας εἶδον τὸ πλῆθος τὸ
μέγα τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν δοῦλον τοῦ βασιλέως Ιωαβ καὶ
τὸν δοῦλόν σου καὶ οὐκ ἔγνων τί ἐκεῖ **30** καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς ἐπίστρεψον στηλῶθητι ὧδε καὶ ἐπεστράφη καὶ
ἔστη **31** καὶ ἰδοὺ ὁ Χουσι παρεγένετο καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ
εὐαγγελισθήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι ἔκρινέν σοι
κύριος σήμερον ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπεγειρομένων
ἐπὶ σέ **32** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χουσι εἰ εἰρήνη
τῷ παιδαρίῳ τῷ Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν ὁ Χουσι γένοιτο
ὡς τὸ παιδάριον οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως
καὶ πάντες ὅσοι ἐπανεστήσαν ἐπ' αὐτὸν εἰς κακά **33** καὶ
ἐταράχθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῶον τῆς πύλης
καὶ ἔκλαυσεν καὶ οὕτως εἶπεν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτόν
υἱέ μου Αβεσσαλωμ υἱέ μου υἱέ μου Αβεσσαλωμ τίς δώη

τὸν θάνατόν μου ἀντὶ σοῦ ἐγὼ ἀντὶ σοῦ Αβεσσαλωμ υἱέ μου υἱέ μου

19 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ιωαβ λέγοντες ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ ἐπὶ Αβεσσαλωμ **2** καὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος παντὶ τῷ λαῷ ὅτι ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων ὅτι λυπεῖται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ **3** καὶ διεκλέπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν καθὼς διακλέπτεται ὁ λαὸς οἱ αἰσχυρόμενοι ἐν τῷ αὐτοῦ φεύγειν ἐν τῷ πολέμῳ **4** καὶ ὁ βασιλεὺς ἔκρυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἔκραξεν ὁ βασιλεὺς φωνῇ μεγάλη λέγων υἱέ μου Αβεσσαλωμ Αβεσσαλωμ υἱέ μου **5** καὶ εἰσῆλθεν Ιωαβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον καὶ εἶπεν κατήσχυνας σήμερον τὸ πρόσωπον πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἐξαιρουμένων σε σήμερον καὶ τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου καὶ τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν σου καὶ τῶν παλλακῶν σου **6** τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς μισοῦντάς σε καὶ μισεῖν τοὺς ἀγαπῶντάς σε καὶ ἀνήγγειλας σήμερον ὅτι οὐκ εἰσιν οἱ ἄρχοντές σου οὐδὲ παῖδες ὅτι ἔγνωκα σήμερον ὅτι εἰ Αβεσσαλωμ ἔζη πάντες ἡμεῖς σήμερον νεκροί ὅτι τότε τὸ εὐθὲς ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σου **7** καὶ νῦν ἀναστάς ἔξελθε καὶ λάλησον εἰς τὴν καρδίαν τῶν δούλων σου ὅτι ἐν κυρίῳ ὤμοσα ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ σήμερον εἰ ἀύλισθήσεται ἀνὴρ μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην καὶ ἐπίγνωνθι σεαυτῷ καὶ κακόν σοι τοῦτο ὑπὲρ πάντων τὸ κακόν τὸ ἐπελθόν σοι ἐκ νεότητός σου ἕως τοῦ νῦν **8** καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ πύλῃ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνήγγειλαν λέγοντες ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κάθηται ἐν τῇ πύλῃ καὶ εἰσῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως

καὶ Ἰσραηλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ **9** καὶ ἦν
πᾶς ὁ λαὸς κρινόμενος ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραηλ λέγοντες
ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν
ἡμῶν καὶ αὐτὸς ἐξείλατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων
καὶ νῦν πέφευγεν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας
αὐτοῦ ἀπὸ Αβεσσαλωμ **10** καὶ Αβεσσαλωμ ὃν ἐχρίσαμεν
ἐφ' ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ νῦν ἵνα τί ὑμεῖς
κωφεύετε τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα καὶ τὸ ῥῆμα παντὸς
Ἰσραηλ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα **11** καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ
ἀπέστειλεν πρὸς Σαδωκ καὶ πρὸς Αβιαθαρ τοὺς ἱερεῖς
λέγων λαλήσατε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰουδα λέγοντες
ἵνα τί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ λόγος παντὸς Ἰσραηλ ἦλθεν πρὸς
τὸν βασιλέα **12** ἀδελφοί μου ὑμεῖς ὅστ᾽ αὐτῷ μου καὶ σάρκες
μου ὑμεῖς καὶ ἵνα τί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν
βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **13** καὶ τῷ Αμεσσαὶ ἐρεῖτε
οὐχὶ ὅστοῦν μου καὶ σὰρξ μου σύ καὶ νῦν τάδε ποιήσαι
μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη εἰ μὴ ἄρχων δυνάμεως ἔση
ἐνώπιον ἐμοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἀντὶ Ἰωαβ **14** καὶ ἔκλινεν
τὴν καρδίαν παντὸς ἀνδρὸς Ἰουδα ὡς ἀνδρὸς ἐνός καὶ
ἀπέστειλαν πρὸς τὸν βασιλέα λέγοντες ἐπιστρέφητι σὺ
καὶ πάντες οἱ δοῦλοί σου **15** καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς
καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἄνδρες Ἰουδα ἦλθαν
εἰς Γαλγαλα τοῦ πορεύεσθαι εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως
διαβιβάσαι τὸν βασιλέα τὸν Ἰορδάνην **16** καὶ ἐτάχυνεν
Σεμεὶ υἱὸς Γηρα υἱοῦ τοῦ Ἰεμενὶ ἐκ Βαουριμ καὶ κατέβη
μετὰ ἀνδρὸς Ἰουδα εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ
17 καὶ χίλιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ Βενιαμιν καὶ
Σιβα τὸ παιδάριον τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ δέκα πέντε υἱοὶ

αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ εἴκοσι δοῦλοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ
καὶ κατεύθυναν τὸν Ιορδάνην ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως
18 καὶ ἐλειτούργησαν τὴν λειτουργίαν τοῦ διαβιβᾶσαι
τὸν βασιλέα καὶ διέβη ἡ διάβασις ἐξεγεῖραι τὸν οἶκον
τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς
αὐτοῦ καὶ Σεμεὶ υἱὸς Γηρα ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν Ιορδάνην
19 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα μὴ διαλογισιάσθω ὁ κύριός
μου ἀνομίαν καὶ μὴ μνησθῆς ὅσα ἠδίκησεν ὁ παῖς σου
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἧ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐξεπορεύετο
ἐξ Ιερουσαλημ τοῦ θέσθαι τὸν βασιλέα εἰς τὴν καρδίαν
αὐτοῦ **20** ὅτι ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι ἐγὼ ἤμαρτον καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ ἦλθον σήμερον πρότερος παντὸς οἴκου Ιωσηφ
τοῦ καταβῆναι εἰς ἀπαντὴν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως
21 καὶ ἀπεκρίθη Αβεσσα υἱὸς Σαρουιας καὶ εἶπεν μὴ ἀντὶ
τούτου οὐ θανατωθήσεται Σεμεὶ ὅτι κατηράσατο τὸν
χριστὸν κυρίου **22** καὶ εἶπεν Δαυιδ τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ
Σαρουιας ὅτι γίνεσθέ μοι σήμερον εἰς ἐπίβουλον σήμερον
οὐ θανατωθήσεται τις ἀνὴρ ἐξ Ισραηλ ὅτι οὐκ οἶδα εἰ
σήμερον βασιλεύω ἐγὼ ἐπὶ τὸν Ισραηλ **23** καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς πρὸς Σεμεὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃς καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ
βασιλεὺς **24** καὶ Μεμφιβοσθε υἱὸς Ιωναθαν υἱοῦ Σαουλ
κατέβη εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως καὶ οὐκ ἐθεράπευσεν
τοὺς πόδας αὐτοῦ οὐδὲ ὠνυχίσαστο οὐδὲ ἐποίησεν τὸν
μύστακα αὐτοῦ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ οὐκ ἔπλυνεν ἀπὸ τῆς
ἡμέρας ἧς ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἕως τῆς ἡμέρας ἧς αὐτὸς
παρεγένετο ἐν εἰρήνῃ **25** καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθεν εἰς
Ιερουσαλημ εἰς ἀπάντησιν τοῦ βασιλέως καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
βασιλεὺς τί ὅτι οὐκ ἐπορεύθης μετ' ἐμοῦ Μεμφιβοσθε

26 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Μεμφιβοσθε κύριέ μου βασιλεῦ
ὁ δοῦλός μου παρελογίσατό με ὅτι εἶπεν ὁ παῖς σου
αὐτῷ ἐπίσαξόν μοι τὴν ὄνον καὶ ἐπιβῶ ἐπ' αὐτήν καὶ
πορεύσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως ὅτι χωλὸς ὁ δοῦλός σου
27 καὶ μεθώδευσεν ἐν τῷ δούλῳ σου πρὸς τὸν κύριόν μου
τὸν βασιλέα καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὡς ἄγγελος τοῦ
θεοῦ καὶ ποιήσων τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου 28 ὅτι
οὐκ ἦν πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου ἀλλ' ἦ ὅτι ἄνδρες
θανάτου τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ καὶ ἔθηκας τὸν δοῦλόν
σου ἐν τοῖς ἐσθίουσιν τὴν τράπεζάν σου καὶ τί ἐστίν
μοι ἔτι δικαίωμα καὶ τοῦ κεκραγένοι με ἔτι πρὸς τὸν
βασιλέα 29 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς ἵνα τί λαλεῖς ἔτι
τοὺς λόγους σου εἶπον σὺ καὶ Σίβα διελεῖσθε τὸν ἀγρόν
30 καὶ εἶπεν Μεμφιβοσθε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ γε τὰ
πάντα λαβέτω μετὰ τὸ παραγενέσθαι τὸν κύριόν μου τὸν
βασιλέα ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ 31 καὶ Βερζελλι
ὁ Γαλααδίτης κατέβη ἐκ Ρωγελλιμ καὶ διέβη μετὰ τοῦ
βασιλέως τὸν Ἰορδάνην ἐκπέμψαι αὐτὸν τὸν Ἰορδάνην 32
καὶ Βερζελλι ἀνὴρ πρεσβύτερος σφόδρα υἱὸς ὀγδοήκοντα
ἐτῶν καὶ αὐτὸς διέθρεψεν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτὸν ἐν Μαναΐμ ὅτι ἀνὴρ μέγας ἐστὶν σφόδρα 33 καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Βερζελλι σὺ διαβήσῃ μετ' ἐμοῦ καὶ
διαθρέψω τὸ γῆράς σου μετ' ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλημ 34 καὶ
εἶπεν Βερζελλι πρὸς τὸν βασιλέα πόσαι ἡμέραι ἐτῶν ζωῆς
μου ὅτι ἀναβήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ἱερουσαλημ
35 υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐγὼ εἰμι σήμερον μὴ γνώσομαι
ἀνά μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ ἢ γεύσεται ὁ δοῦλός σου ἔτι
ὃ φάγομαι ἢ πίνομαι ἢ ἀκούσομαι ἔτι φωνὴν ἀδόντων καὶ
ἀδουσῶν ἵνα τί ἔσται ἔτι ὁ δοῦλός σου εἰς φορτίον ἐπὶ

τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα 36 ὡς βραχὺ διαβήσεται ὁ
δοῦλός σου τὸν Ιορδάνην μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἵνα τί
ἀνταποδίδωσίν μοι ὁ βασιλεὺς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην
37 καθισάτω δὴ ὁ δοῦλός σου καὶ ἀποθανοῦμαι ἐν τῇ
πόλει μου παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ πατρός μου καὶ τῆς μητρός
μου καὶ ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου Χαμααμ διαβήσεται μετὰ τοῦ
κυρίου μου τοῦ βασιλέως καὶ ποιήσον αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν
ὀφθαλμοῖς σου 38 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς μετ' ἐμοῦ διαβήτω
Χαμααμ κἀγὼ ποιήσω αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς
σου καὶ πάντα ὅσα ἐκλέξῃ ἐπ' ἐμοί ποιήσω σοι 39 καὶ
διέβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ιορδάνην καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη καὶ
κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βερζελλι καὶ εὐλόγησεν
αὐτόν καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ 40 καὶ διέβη
ὁ βασιλεὺς εἰς Γαλαλα καὶ Χαμααμ διέβη μετ' αὐτοῦ
καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ιουδα διαβαίνοντες μετὰ τοῦ βασιλέως
καὶ γε τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ Ισραηλ 41 καὶ ἰδοὺ πᾶς ἀνὴρ
Ισραηλ παρεγένοντο πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπον πρὸς
τὸν βασιλέα τί ὅτι ἔκλεψάν σε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀνὴρ
Ιουδα καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ
τὸν Ιορδάνην καὶ πάντες ἄνδρες Δαυιδ μετ' αὐτοῦ 42
καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ Ιουδα πρὸς ἄνδρα Ισραηλ καὶ
εἶπαν διότι ἐγγίζει πρὸς με ὁ βασιλεὺς καὶ ἵνα τί οὕτως
ἐθυμώθης περὶ τοῦ λόγου τούτου μὴ βρώσει ἐφάγαμεν ἐκ
τοῦ βασιλέως ἢ δόμα ἔδωκεν ἢ ἄρσιν ἤρεν ἡμῖν 43 καὶ
ἀπεκρίθη ἀνὴρ Ισραηλ τῷ ἀνδρὶ Ιουδα καὶ εἶπεν δέκα
χεῖρές μοι ἐν τῷ βασιλεῖ καὶ πρωτότοκος ἐγὼ ἢ σύ καὶ γε
ἐν τῷ Δαυιδ εἰμί ὑπὲρ σέ καὶ ἵνα τί τοῦτο ὕβρισάς με καὶ
οὐκ ἐλογίσθη ὁ λόγος μου πρῶτός μοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν

βασιλέα ἐμοί καὶ ἐσκληρύνθη ὁ λόγος ἀνδρὸς Ιουδα ὑπὲρ
τὸν λόγον ἀνδρὸς Ισραηλ

20 καὶ ἐκεῖ ἐπικαλούμενος υἱὸς παράνομος καὶ ὄνομα
αὐτῷ Σαβее υἱὸς Βοχορι ἀνὴρ ὁ Ιεμενι καὶ ἐσάλπισεν ἐν
τῇ κερατίνῃ καὶ εἶπεν οὐκ ἔστιν ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυιδ οὐδὲ
κληρονομία ἡμῖν ἐν τῷ υἱῷ Ιεσσαὶ ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματά
σου Ισραηλ **2** καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ Ισραηλ ἀπὸ ὀπισθεν
Δαυιδ ὀπίσω Σαβее υἱοῦ Βοχορι καὶ ἀνὴρ Ιουδα ἐκολλήθη
τῷ βασιλεῖ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ιορδάνου καὶ ἕως Ιερουσαλημ
3 καὶ εἰσῆλθεν Δαυιδ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ιερουσαλημ
καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλλακὰς
αὐτοῦ ἃς ἀφῆκεν φυλάσσειν τὸν οἶκον καὶ ἔδωκεν αὐτὰς
ἐν οἴκῳ φυλακῆς καὶ διέθρεψεν αὐτὰς καὶ πρὸς αὐτὰς
οὐκ εἰσῆλθεν καὶ ἦσαν συνεχόμεναι ἕως ἡμέρας θανάτου
αὐτῶν χῆραι ζῶσαι **4** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Αμεσσαῖ
βόησόν μοι τὸν ἄνδρα Ιουδα τρεῖς ἡμέρας σὺ δὲ αὐτοῦ
στήθι **5** καὶ ἐπορεύθη Αμεσσαῖ τοῦ βοῆσαι τὸν Ιουδαν
καὶ ἐχρόνισεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ οὗ ἐτάξατο αὐτῷ Δαυιδ
6 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβεσσα νῦν κακοποιήσῃ ἡμᾶς
Σαβее υἱὸς Βοχορι ὑπὲρ Αβεσσαλωμ καὶ νῦν σὺ λαβὲ μετὰ
σεαυτοῦ τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου σου καὶ καταδίωξον
ὀπίσω αὐτοῦ μήποτε ἑαυτῷ εὕρῃ πόλεις ὄχυράς καὶ
σκιάσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν **7** καὶ ἐξῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ
οἱ ἄνδρες Ιωαβ καὶ ὁ Χερεθθι καὶ ὁ Φελεθθι καὶ πάντες οἱ
δυνατοὶ καὶ ἐξῆλθον ἐξ Ιερουσαλημ διώξαι ὀπίσω Σαβее
υἱοῦ Βοχορι **8** καὶ αὐτοὶ παρὰ τῷ λίθῳ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐν
Γαβαων καὶ Αμεσσαῖ εἰσῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ Ιωαβ
περιεζωσμένος μανδύαν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ καὶ ἐπ' αὐτῷ
περιεζωσμένος μάχαιραν ἐζευγμένην ἐπὶ τῆς ὀσφύος

αὐτοῦ ἐν κολεῶν αὐτῆς καὶ ἡ μάχαιρα ἐξῆλθεν καὶ ἔπεσεν
9 καὶ εἶπεν Ἰωαβ τῷ Ἀμεσσαΐ εἰ ὑγιαίνεις σὺ ἀδελφέ καὶ
ἐκράτησεν ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ Ἰωαβ τοῦ πώγωνος Ἀμεσσαΐ
τοῦ καταφιλησαὶ αὐτόν 10 καὶ Ἀμεσσαΐ οὐκ ἐφυλάξατο
τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῇ χειρὶ Ἰωαβ καὶ ἔπαισεν αὐτόν ἐν
αὐτῇ Ἰωαβ εἰς τὴν ψόαν καὶ ἐξεχύθη ἡ κοιλία αὐτοῦ εἰς
τὴν γῆν καὶ οὐκ ἐδευτέρωσεν αὐτῷ καὶ ἀπέθανεν καὶ
Ἰωαβ καὶ Ἀβεσσα ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδίωξεν ὀπίσω Σαβεε
υἱοῦ Βοχορι 11 καὶ ἀνὴρ ἔστη ἐπ’ αὐτόν τῶν παιδαρίων
Ἰωαβ καὶ εἶπεν τίς ὁ βουλόμενος Ἰωαβ καὶ τίς τοῦ Δαυιδ
ὀπίσω Ἰωαβ 12 καὶ Ἀμεσσαΐ πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι
ἐν μέσῳ τῆς τρίβου καὶ εἶδεν ὁ ἀνὴρ ὅτι εἰστήκει πᾶς ὁ
λαὸς καὶ ἀπέστρεψεν τὸν Ἀμεσσαΐ ἐκ τῆς τρίβου εἰς ἀγρὸν
καὶ ἐπέριψεν ἐπ’ αὐτόν ἱμάτιον καθότι εἶδεν πάντα τὸν
ἐρχόμενον ἐπ’ αὐτόν ἐστηκότα 13 ἠνίκα δὲ ἔφθασεν ἐκ
τῆς τρίβου παρῆλθεν πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ ὀπίσω Ἰωαβ τοῦ
διῶξαι ὀπίσω Σαβεε υἱοῦ Βοχορι 14 καὶ διῆλθεν ἐν πάσαις
φυλαῖς Ἰσραηλ εἰς Ἀβελ καὶ εἰς Βαιθμαχα καὶ πάντες
ἐν Χαρρι καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν καὶ ἦλθον κατόπισθεν
αὐτοῦ 15 καὶ παρεγενήθησαν καὶ ἐπολιόρκουν ἐπ’ αὐτόν
τὴν Ἀβελ καὶ τὴν Βαιθμαχα καὶ ἐξέχεαν πρόσχωμα πρὸς
τὴν πόλιν καὶ ἔστη ἐν τῷ προτειχίσματι καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ
μετὰ Ἰωαβ ἐνοοῦσαν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος 16 καὶ ἐβόησεν
γυνὴ σοφὴ ἐκ τοῦ τεύχους καὶ εἶπεν ἀκούσατε ἀκούσατε
εἵπατε δὴ πρὸς Ἰωαβ ἔγγισον ἕως ὧδε καὶ λαλήσω πρὸς
αὐτόν 17 καὶ προσήγγισεν πρὸς αὐτήν καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ εἰ
σὺ εἶ Ἰωαβ ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ εἶπεν δὲ αὐτῷ ἄκουσον τοὺς
λόγους τῆς δούλης σου καὶ εἶπεν Ἰωαβ ἀκούω ἐγὼ εἰμι 18
καὶ εἶπεν λέγουσα λόγον ἐλάλησαν ἐν πρώτοις λέγοντες

ἠρωτημένος ἠρωτήθη ἐν τῇ Αβελ καὶ ἐν Δαν εἰ ἐξέλιπον ἃ ἔθεντο οἱ πιστοὶ τοῦ Ἰσραηλ ἐρωτῶντες ἐπερωτήσουσιν ἐν Αβελ καὶ οὕτως εἰ ἐξέλιπον **19** ἐγὼ εἶμι εἰρηνικὰ τῶν στηριγμάτων Ἰσραηλ σὺ δὲ ζητεῖς θανατῶσαι πόλιν καὶ μητρόπολιν ἐν Ἰσραηλ ἵνα τί καταποντίζεις κληρονομίαν κυρίου **20** καὶ ἀπεκρίθη Ἰωαβ καὶ εἶπεν ἴλεός μοι ἴλεός μοι εἰ καταποντιῶ καὶ εἰ διαφθερῶ **21** οὐχ οὗτος ὁ λόγος ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὄρους Εφραιμ Σαβεε υἱὸς Βοχορι ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐπῆρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλέα Δαυιδ δότε αὐτόν μοι μόνον καὶ ἀπελεύσομαι ἀπάνωθεν τῆς πόλεως καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἰωαβ ἴδου ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ριφήσεται πρὸς σὲ διὰ τοῦ τείχους **22** καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐλάλησεν πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς καὶ ἀφεῖλεν τὴν κεφαλὴν Σαβεε υἱοῦ Βοχορι καὶ ἔβαλεν πρὸς Ἰωαβ καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ καὶ διεσπάρησαν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ καὶ Ἰωαβ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλημ πρὸς τὸν βασιλέα **23** καὶ Ἰωαβ πρὸς πάσῃ τῇ δυνάμει Ἰσραηλ καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε ἐπὶ τοῦ Χερεθθι καὶ ἐπὶ τοῦ Φελεθθι **24** καὶ Αδωνираμ ἐπὶ τοῦ φόρου καὶ Ἰωσαφατ υἱὸς Αχιλουθ ἀναμιμνήσκων **25** καὶ Σουσα γραμματεὺς καὶ Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ ἱερεῖς **26** καὶ γε Ἰρας ὁ Ἰαριν ἦν ἱερεὺς τοῦ Δαυιδ **21** καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυιδ τρία ἔτη ἐνιαυτὸς ἐχόμενος ἐνιαυτοῦ καὶ ἐζήτησεν Δαυιδ τὸ πρόσωπον τοῦ κυρίου καὶ εἶπεν κύριος ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀδικία διὰ τὸ αὐτὸν θανάτῳ αἱμάτων περὶ οὗ ἐθανάτωσεν τοὺς Γαβαωνίτας **2** καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ τοὺς Γαβαωνίτας καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς καὶ οἱ Γαβαωνῖται οὐχ υἱοὶ Ἰσραηλ εἰσὶν ὅτι ἀλλ' ἡ ἐκ

τοῦ λείμματος τοῦ Αμορραίου καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ὤμοσαν
αὐτοῖς καὶ ἐζήτησεν Σαουλ πατάξαι αὐτούς ἐν τῷ ζηλῶσαι
αὐτὸν τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα **3** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς
τοὺς Γαβαωνίτας τί ποιήσω ὑμῖν καὶ ἐν τίνι ἐξιλάσομαι
καὶ εὐλογήσετε τὴν κληρονομίαν κυρίου **4** καὶ εἶπαν
αὐτῷ οἱ Γαβαωνῖται οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀργύριον καὶ χρυσίον
μετὰ Σαουλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν
ἀνὴρ θανατῶσαι ἐν Ἰσραηλ καὶ εἶπεν τί ὑμεῖς λέγετε
καὶ ποιήσω ὑμῖν **5** καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα ὁ ἀνὴρ
συνετέλεσεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐδίωξεν ἡμᾶς ὃς παρελογίσατο
ἐξολεθρεῦσαι ἡμᾶς ἀφανίσωμεν αὐτὸν τοῦ μὴ ἐστάναι
αὐτὸν ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραηλ **6** δότω ἡμῖν ἑπτὰ ἀνδρας ἐκ
τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἐξηλιάσωμεν αὐτούς τῷ κυρίῳ ἐν
Γαβαων Σαουλ ἐκλεκτοὺς κυρίου καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
ἐγὼ δώσω **7** καὶ ἐφείσατο ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Μεμφιβοσθε
υἱὸν Ἰωναθαν υἱοῦ Σαουλ διὰ τὸν ὄρκον κυρίου τὸν ἀνά
μέσον αὐτῶν ἀνά μέσον Δαυιδ καὶ ἀνά μέσον Ἰωναθαν
υἱοῦ Σαουλ **8** καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο υἱοὺς Ρεσφα
θυγατρὸς Αἰα οὓς ἔτεκεν τῷ Σαουλ τὸν Ερμωνι καὶ τὸν
Μεμφιβοσθε καὶ τοὺς πέντε υἱοὺς Μιχολ θυγατρὸς Σαουλ
οὓς ἔτεκεν τῷ Εσριηλ υἱῷ Βερζελλι τῷ Μοουλαθι **9** καὶ
ἔδωκεν αὐτούς ἐν χειρὶ τῶν Γαβαωνιτῶν καὶ ἐξηλίασαν
αὐτούς ἐν τῷ ὄρει ἔναντι κυρίου καὶ ἔπεσαν οἱ ἑπτὰ
αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό καὶ αὐτοὶ δὲ ἐθανατώθησαν ἐν ἡμέραις
θερισμοῦ ἐν πρώτοις ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν **10** καὶ
ἔλαβεν Ρεσφα θυγάτηρ Αἰα τὸν σάκκον καὶ ἔπηξεν αὐτῇ
πρὸς τὴν πέτραν ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν ἕως ἔσταξεν
ἐπ' αὐτούς ὕδωρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐκ ἔδωκεν τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καταπαῦσαι ἐπ' αὐτούς ἡμέρας καὶ

τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ νυκτός **11** καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυιδ ὅσα ἐποίησεν Ρεσφα θυγάτηρ Αἰα παλλακὴ Σαουλ καὶ ἐξελύθησαν καὶ κατέλαβεν αὐτούς Δαν υἱὸς Ἰωα ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν γιγάντων **12** καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ ἔλαβεν τὰ ὀστᾶ Σαουλ καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀνδρῶν υἱῶν Ἰαβις Γαλααδ οἱ ἔκλεψαν αὐτούς ἐκ τῆς πλατείας Βαιθσαν ὅτι ἔστησαν αὐτούς ἐκεῖ οἱ ἀλλόφυλοι ἐν ἡμέρᾳ ἧ' ἐπάταξαν οἱ ἀλλόφυλοι τὸν Σαουλ ἐν Γελβουε **13** καὶ ἀνήνεγκεν ἐκεῖθεν τὰ ὀστᾶ Σαουλ καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ συνήγαγεν τὰ ὀστᾶ τῶν ἐξηλιασμένων **14** καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστᾶ Σαουλ καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν ἡλιασθέντων ἐν γῆ Βενιαμιν ἐν τῇ πλευρᾷ ἐν τῷ τάφῳ Κις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπήκουσεν ὁ θεὸς τῇ γῆ μετὰ ταῦτα **15** καὶ ἐγενήθη ἔτι πόλεμος τοῖς ἀλλοφύλοις μετὰ Ἰσραηλ καὶ κατέβη Δαυιδ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐξελύθη Δαυιδ **16** καὶ Ἰεσβι ὃς ἦν ἐν τοῖς ἐκγόνοις τοῦ Ραφα καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ τριακοσίων σίκλων ὀλκὴ χαλκοῦ καὶ αὐτὸς περιεζωσμένος κορύνην καὶ διενοεῖτο πατάξαι τὸν Δαυιδ **17** καὶ ἐβοήθησεν αὐτῷ Ἀβεσσα υἱὸς Σαρουϊας καὶ ἐπάταξεν τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν τότε ὤμοσαν οἱ ἄνδρες Δαυιδ λέγοντες οὐκ ἐξελεύσῃ ἔτι μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον καὶ οὐ μὴ σβέσης τὸν λύχνον Ἰσραηλ **18** καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα ἔτι πόλεμος ἐν Γεθ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐπάταξεν Σεβοχα ὁ Αστατωθι τὸν Σεφ τὸν ἐν τοῖς ἐκγόνοις τοῦ Ραφα **19** καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν Γοβ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐπάταξεν Ελεαναν υἱὸς

Αριωργιμ ὁ Βαιθλεεμίτης τὸν Γολιαθ τὸν Γεθθαΐον καὶ τὸ ξύλον τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων **20** καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γεθ καὶ ἦν ἀνὴρ Μαδων καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἕξ καὶ ἕξ εἴκοσι τέσσαρες ἀριθμῶ καὶ γε αὐτὸς ἐτέχθη τῷ Ραφα **21** καὶ ὠνείδισεν τὸν Ἰσραηλ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωναθαν υἱὸς Σεμεὶ ἀδελφοῦ Δαυιδ **22** οἱ τέσσαρες οὗτοι ἐτέχθησαν ἀπόγονοι τῶν γιγάντων ἐν Γεθ τῷ Ραφα οἶκος καὶ ἔπεσαν ἐν χειρὶ Δαυιδ καὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ

22 καὶ ἐλάλησεν Δαυιδ τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ὠδῆς ταύτης ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἐξείλατο αὐτὸν κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς Σαουλ **2** καὶ εἶπεν κύριε πέτρα μου καὶ ὀχύρωμά μου καὶ ἐξαιρούμενός με ἐμοί **3** ὁ θεός μου φύλαξ ἔσται μου πεποισθῶς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου ἀντιλήμπτωρ μου καὶ καταφυγή μου σωτηρίας μου ἐξ ἀδίκου σώσεις με **4** αἰνετὸν ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι **5** ὅτι περιέσχον με συντριμμοὶ θανάτου χεῖμαρροι ἀνομίας ἐθάμβησάν με **6** ὠδῖνες θανάτου ἐκύκλωσάν με προέφθασάν με σκληρότητες θανάτου (Sheol h7585) **7** ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ πρὸς τὸν θεόν μου βοήσομαι καὶ ἐπακούσεται ἐκ ναοῦ αὐτοῦ φωνῆς μου καὶ ἡ κραυγή μου ἐν τοῖς ὠσίν αὐτοῦ **8** καὶ ἐταράχθη καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ καὶ τὰ θεμέλια τοῦ οὐρανοῦ συνεταράχθησαν καὶ ἐσπαράχθησαν ὅτι ἐθυμώθη κύριος αὐτοῖς **9** ἀνέβη καπνὸς ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἐκ στόματος αὐτοῦ κατέδεται ἄνθρακες ἐξεκαύθησαν ἀπ' αὐτοῦ **10** καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ

κατέβη καὶ γνόφος ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ **11** καὶ ἐπεκάθισεν ἐπὶ Χερουβὶν καὶ ἐπετάσθη καὶ ὤφθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμου **12** καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ κύκλω αὐτοῦ ἢ σκηνὴ αὐτοῦ σκότος ὑδάτων ἐπάχυνεν ἐν νεφέλαις ἀέρος **13** ἀπὸ τοῦ φέγγους ἐναντίον αὐτοῦ ἐξεκαύθησαν ἄνθρακες πυρός **14** ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ κύριος καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ **15** καὶ ἀπέστειλεν βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτοὺς ἀστραπὴν καὶ ἐξέστησεν αὐτοὺς **16** καὶ ὤφθησαν ἀφέσεις θαλάσσης καὶ ἀπεκαλύφθη θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἐν τῇ ἐπιτιμῇσει κυρίου ἀπὸ πνοῆς πνεύματος θυμοῦ αὐτοῦ **17** ἀπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέν με εἴλκυσέν με ἐξ ὑδάτων πολλῶν **18** ἐρρύσατό με ἐξ ἐχθρῶν μου ἰσχύος ἐκ τῶν μισούντων με ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ **19** προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου καὶ ἐγένετο κύριος ἐπιστήριγμά μου **20** καὶ ἐξήγαγέν με εἰς πλατυσμὸν καὶ ἐξείλατό με ὅτι εὐδόκησεν ἐν ἐμοί **21** καὶ ἀνταπέδωκέν μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταπέδωκέν μοι **22** ὅτι ἐφύλαξα ὁδοὺς κυρίου καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου **23** ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ κατεναντίον μου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστην ἀπ' αὐτῶν **24** καὶ ἔσομαι ἄμωμος αὐτῷ καὶ προφυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου **25** καὶ ἀποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ **26** μετὰ ὀσίου ὀσιωθήσῃ καὶ μετὰ ἀνδρὸς τελείου τελειωθήσῃ **27** καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ καὶ μετὰ στρεβλοῦ στρεβλωθήσῃ **28** καὶ τὸν λαὸν τὸν πτωχὸν σώσεις καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ μετεώρων ταπεινώσεις **29**

ὅτι σὺ ὁ λύχνος μου κύριε καὶ κύριος ἐκλάμψει μοι τὸ
σκοτός μου 30 ὅτι ἐν σοὶ δραμοῦμαι μονόζωνος καὶ ἐν
τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος 31 ὁ ἰσχυρὸς ἄμωμος
ἡ ὁδὸς αὐτοῦ τὸ ῥῆμα κυρίου κραταῖον πεπυρωμένον
ὑπερασπιστὴς ἐστὶν πᾶσιν τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτῷ 32
τίς ἰσχυρὸς πλην κυρίου καὶ τίς κτίστης ἔσται πλην τοῦ
θεοῦ ἡμῶν 33 ὁ ἰσχυρὸς ὁ κραταιῶν με δυνάμει καὶ
ἐξετίναξεν ἄμωμον τὴν ὁδὸν μου 34 τιθεὶς τοὺς πόδας
μου ὡς ἐλάφων καὶ ἐπὶ τὰ ὕψη ἰστών με 35 διδάσκων
χεῖράς μου εἰς πόλεμον καὶ κατάξας τόξον χαλκοῦν ἐν
βραχίονί μου 36 καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας
μου καὶ ἡ ὑπακοή σου ἐπλήθυνέν με 37 εἰς πλατυσμὸν εἰς
τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου καὶ οὐκ ἐσαλεύθησαν τὰ
σκέλη μου 38 διώξω ἐχθρούς μου καὶ ἀφανιῶ αὐτούς καὶ
οὐκ ἀναστρέψω ἕως συντελέσω αὐτούς 39 καὶ θλάσω
αὐτούς καὶ οὐκ ἀναστήσονται καὶ πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς
πόδας μου 40 καὶ ἐνισχύσεις με δυνάμει εἰς πόλεμον
κάμψεις τοὺς ἐπανιστανομένους μοι ὑποκάτω μου 41
καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον τοὺς μισοῦντάς
με καὶ ἐθανάτωσας αὐτούς 42 βοήσονται καὶ οὐκ ἔστιν
βοηθός πρὸς κύριον καὶ οὐχ ὑπήκουσεν αὐτῶν 43 καὶ
ἐλέανα αὐτούς ὡς χοῦν γῆς ὡς πηλὸν ἐξόδων ἐλέπτυνα
αὐτούς 44 καὶ ῥύση με ἐκ μάχης λαῶν φυλάξεις με εἰς
κεφαλὴν ἐθνῶν λαός ὃν οὐκ ἔγνω ἔδούλευσάν μοι 45
υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι εἰς ἀκοὴν ὥτι οὐκ ἤκουσάν
μου 46 υἱοὶ ἀλλότριοι ἀπορριφήσονται καὶ σφαλοῦσιν
ἐκ τῶν συγκλεισμῶν αὐτῶν 47 ζῆ κύριος καὶ εὐλογητὸς
ὁ φύλαξ μου καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός μου ὁ φύλαξ τῆς
σωτηρίας μου 48 ἰσχυρὸς κύριος ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις

ἐμοί παιδεύων λαοὺς ὑποκάτω μου **49** καὶ ἐξάγων με ἐξ ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν ἐπεγειρομένων μοι ὑψώσεις με ἐξ ἀνδρῶς ἀδικημάτων ῥύση με **50** διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ **51** μεγαλύνων σωτηρίας βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυιδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος

23 καὶ οὗτοι οἱ λόγοι Δαυιδ οἱ ἔσχατοι πιστὸς Δαυιδ υἱὸς Ἰεσσαὶ καὶ πιστὸς ἀνὴρ ὃν ἀνέστησεν κύριος ἐπὶ χριστὸν θεοῦ Ἰακωβ καὶ εὐπρεπεῖς ψαλμοὶ Ἰσραηλ **2** πνεῦμα κυρίου ἐλάλησεν ἐν ἐμοί καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώσσης μου **3** λέγει ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἐμοὶ ἐλάλησεν φύλαξ Ἰσραηλ παραβολὴν εἰπόν ἐν ἀνθρώπῳ πῶς κραταιώσητε φόβον θεοῦ **4** καὶ ἐν θεῷ φωτὶ πρωΐας ἀνατείλαι ἥλιος τὸ πρωὶ οὐ παρῆλθεν ἐκ φέγγους καὶ ὡς ἐξ ὑετοῦ χλόης ἀπὸ γῆς **5** οὐ γὰρ οὕτως ὁ οἶκός μου μετὰ ἰσχυροῦ διαθήκην γὰρ αἰώνιον ἔθετό μοι ἐτοίμην ἐν παντὶ καιρῷ πεφυλαγμένην ὅτι πᾶσα σωτηρία μου καὶ πᾶν θέλημα ὅτι οὐ μὴ βλαστήσῃ ὁ παράνομος **6** ὥσπερ ἄκανθα ἐξωσμένη πάντες αὐτοὶ ὅτι οὐ χειρὶ λημφθήσονται **7** καὶ ἀνὴρ οὐ κοπιᾶσει ἐν αὐτοῖς καὶ πληρεῖς σιδήρου καὶ ξύλον δόρατος καὶ ἐν πυρὶ καύσει καυθήσονται αἰσχύνῃ αὐτῶν **8** ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυιδ Ἰεβοσθε ὁ Χαναναῖος ἄρχων τοῦ τρίτου ἐστὶν Ἀδινῶν ὁ Ἀσωναῖος οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ ὀκτακοσίους τραυματίας εἰς ἅπαξ **9** καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεαζαρ υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ υἱὸς Σουσίτου ἐν τοῖς τρισὶν δυνατοῖς οὗτος ἦν μετὰ Δαυιδ ἐν Σερραν καὶ ἐν τῷ ὀνειδίσει αὐτὸν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον καὶ ἀνέβησαν ἀνὴρ Ἰσραηλ

10 αὐτὸς ἀνέστη καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις ἕως οὗ ἔκοπίασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ προσεκολλήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν μάχαιραν καὶ ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὁ λαὸς ἐκάθητο ὀπίσω αὐτοῦ πληρὴν ἐκδιδύσκειν 11 καὶ μετ' αὐτὸν Σαμαια υἱὸς Ἀσα ὁ Ἀρουχαῖος καὶ συνήχθησαν οἱ ἀλλόφυλοι εἰς Θηρία καὶ ἦν ἐκεῖ μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης φακοῦ καὶ ὁ λαὸς ἔφυγεν ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων 12 καὶ ἐστηλώθη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος καὶ ἐξείλατο αὐτὴν καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν μεγάλην 13 καὶ κατέβησαν τρεῖς ἀπὸ τῶν τριάκοντα καὶ ἦλθον εἰς Κασων πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ σπήλαιον Οδολλαμ καὶ τάγμα τῶν ἀλλοφύλων παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ραφαῖμ 14 καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ καὶ τὸ ὑπόστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βαιθλεεμ 15 καὶ ἐπεθύμησεν Δαυὶδ καὶ εἶπεν τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βαιθλεεμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ τὸ δὲ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βαιθλεεμ 16 καὶ διέρρηξαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ὕδρευσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βαιθλεεμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἔλαβαν καὶ παρεγένοντο πρὸς Δαυὶδ καὶ οὐκ ἠθέλησεν πιεῖν αὐτὸ καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ κυρίῳ 17 καὶ εἶπεν ἰλεὼς μοι κύριε τοῦ ποιῆσαι τοῦτο εἰ αἷμα τῶν ἀνδρῶν τῶν πορευθέντων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πίομαι καὶ οὐκ ἠθέλησεν πιεῖν αὐτὸ ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ 18 καὶ Αβεσσα ἀδελφὸς Ἰωαβ υἱὸς Σαρουϊας αὐτὸς ἄρχων ἐν τοῖς τρισίν καὶ αὐτὸς ἐξήγειρεν τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισίν 19 ἐκ τῶν τριῶν ἐκείνων ἔνδοξος καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα καὶ ἕως τῶν

τριῶν οὐκ ἦλθεν **20** καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε ἀνὴρ αὐτὸς πολλοστὸς ἔργοις ἀπὸ Καβεσηλ καὶ αὐτὸς ἐπάταξεν τοὺς δύο υἱοὺς Ἀριηλ τοῦ Μωαβ καὶ αὐτὸς κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ λάκκου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς χιόνοσ **21** αὐτὸς ἐπάταξεν τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον ἄνδρα ὀρατόν ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ξύλον διαβάθρας καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ καὶ ἤρπασεν τὸ δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ **22** ταῦτα ἐποίησεν Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶν τοῖς δυνατοῖς **23** ἐκ τῶν τριῶν ἔνδοξος καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἦλθεν καὶ ἔταξεν αὐτὸν Δαυιδ εἰς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ **24** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυιδ βασιλέως Ἀσαηλ ἀδελφὸς Ἰωαβ οὗτος ἐν τοῖς τριάκοντα Ἐλεαναν υἱὸς Δουδι πατραδέλφου αὐτοῦ ἐν Βαιθλεεμ **25** Σαμαι ὁ Αρουδαῖος Ἐλικά ὁ Αρωδαῖος **26** Ἐλλης ὁ Φελωθι Ἰρας υἱὸς Ἐκκας ὁ Θεκωίτης **27** Ἀβιεζερ ὁ Αναθωθίτης ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀσωθίτου **28** Σελμων ὁ Αωίτης Μοορε ὁ Νετωφαθίτης **29** Ἐλα υἱὸς Βαανα ὁ Νετωφαθίτης Ἐθθι υἱὸς Ρίβα ἐκ Γαβαεθ υἱὸς Βενιαμιν **30** Βαναιας ὁ Φαραθωνίτης Ουρι ἐκ Ναχαλιγαιας **31** Ἀβιηλ υἱὸς τοῦ Ἀραβωθίτου Ἀζμωθ ὁ Βαρσαμίτης **32** Ἐλιασου ὁ Σαλαβωνίτης υἱοὶ Ἰασαν Ἰωναθαν **33** Σαμμα ὁ Αρωδίτης Ἀχιαν υἱὸς Σαραδ ὁ Αραουρίτης **34** Ἀλιφαλεθ υἱὸς τοῦ Ἀσβίτου υἱὸς τοῦ Μααχατι Ἐλιαβ υἱὸς Ἀχιτοφελ τοῦ Γελωνίτου **35** Ἀσαραι ὁ Καρμήλιος Φαραΐ ὁ Ερχι **36** Ἰγααλ υἱὸς Ναθαν ἀπὸ δυνάμεως υἱὸς Γαδδι **37** Ἐλιε ὁ Ἀμμανίτης Γελωραι ὁ Βηρωθαῖος αἴρων τὰ σκεύη Ἰωαβ υἱοῦ Σαρουιας **38** Ἰρας ὁ Ἰεθιραῖος Γαρηβ ὁ Ἰεθιραῖος **39** Ουριας ὁ Χετταῖος πάντες τριάκοντα καὶ ἑπτὰ

24 καὶ προσέθετο ὀργὴ κυρίου ἐκκαῆναι ἐν Ἰσραηλ καὶ ἐπέσεισεν τὸν Δαυιδ ἐν αὐτοῖς λέγων βάδιζε ἀρίθμησον τὸν Ἰσραηλ καὶ τὸν Ἰουδα **2** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωαβ ἄρχοντα τῆς ἰσχύος τὸν μετ' αὐτοῦ δίελθε δὴ πάσας φυλάς Ἰσραηλ ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβεε καὶ ἐπίσκεψαι τὸν λαόν καὶ γνῶσομαι τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ **3** καὶ εἶπεν Ἰωαβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσθεῖη κύριος ὁ θεός σου πρὸς τὸν λαὸν ὥσπερ αὐτοὺς καὶ ὥσπερ αὐτοὺς ἑκατονταπλασίονα καὶ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως ὀρῶντες καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἵνα τί βούλεται ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ **4** καὶ ὑπερίσχυσεν ὁ λόγος τοῦ βασιλέως πρὸς Ἰωαβ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως καὶ ἐξῆλθεν Ἰωαβ καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς ἰσχύος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἐπισκέψασθαι τὸν λαὸν Ἰσραηλ **5** καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀροηρ ἐκ δεξιῶν τῆς πόλεως τῆς ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος Γαδ καὶ Ἐλιεζερ **6** καὶ ἦλθον εἰς τὴν Γαλααδ καὶ εἰς γῆν Θαβασων ἣ ἐστὶν Ἀδασαι καὶ παρεγένοντο εἰς Δανιδαν καὶ Ουδαν καὶ ἐκύκλωσαν εἰς Σιδῶνα **7** καὶ ἦλθαν εἰς Μαψαρ Τύρου καὶ πάσας τὰς πόλεις τοῦ Ευαίου καὶ τοῦ Χαναναίου καὶ ἦλθαν κατὰ νότον Ἰουδα εἰς Βηρσαβεε **8** καὶ περιώδευσαν ἐν πάσῃ τῇ γῆ καὶ παρεγένοντο ἀπὸ τέλους ἐννέα μηνῶν καὶ εἴκοσι ἡμερῶν εἰς Ἱερουσαλημ **9** καὶ ἔδωκεν Ἰωαβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἐγένετο Ἰσραηλ ὀκτακόσiai χιλιάδες ἀνδρῶν δυνάμεως σπωμένων ῥομφαίαν καὶ ἀνὴρ Ἰουδα πεντακόσiai χιλιάδες ἀνδρῶν μαχητῶν **10** καὶ ἐπάταξεν καρδία Δαυιδ αὐτὸν μετὰ τὸ ἀριθμῆσαι τὸν λαόν καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς κύριον ἡμαρτον σφόδρα ὃ ἐποίησα

νῦν κύριε παραβίβασον δὴ τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου σου
ὅτι ἐμωράνθην σφόδρα **11** καὶ ἀνέστη Δαυιδ τὸ πρῶτον
καὶ λόγος κυρίου ἐγένετο πρὸς Γαδ τὸν προφήτην τὸν
ὄρωντα Δαυιδ λέγων **12** πορεύθητι καὶ λάλησον πρὸς
Δαυιδ λέγων τάδε λέγει κύριος τρία ἐγὼ εἶμι αἴρω ἐπὶ σέ
καὶ ἔκλεξαι σεαυτῷ ἐν ἑξ αὐτῶν καὶ ποιήσω σοι **13** καὶ
εἰσῆλθεν Γαδ πρὸς Δαυιδ καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῷ καὶ εἶπεν
αὐτῷ ἔκλεξαι σεαυτῷ γενέσθαι εἰ ἔλθῃ σοι τρία ἔτη λιμὸς
ἐν τῇ γῆ σου ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἔμπροσθεν τῶν
ἐχθρῶν σου καὶ ἔσονται διώκοντές σε ἢ γενέσθαι τρεῖς
ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ γῆ σου νῦν οὖν γνῶθι καὶ ἰδὲ τί
ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με ῥῆμα **14** καὶ εἶπεν Δαυιδ
πρὸς Γαδ στενά μοι πάντοθεν σφόδρα ἐστὶν ἐμπεσοῦμαι δὴ
ἐν χειρὶ κυρίου ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα εἰς
δὲ χεῖρας ἀνθρώπου οὐ μὴ ἐμπέσω καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ
Δαυιδ τὸν θάνατον **15** καὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν καὶ
ἔδωκεν κύριος ἐν Ἰσραὴλ θάνατον ἀπὸ πρῶθεν ἕως ὥρας
ἀρίστου καὶ ἤρξατο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ καὶ ἀπέθανεν
ἐκ τοῦ λαοῦ ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβεε ἑβδομήκοντα
χιλιάδες ἀνδρῶν **16** καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ τὴν
χεῖρα αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλημ τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν καὶ
παρεκλήθη κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ καὶ εἶπεν τῷ ἀγγέλῳ τῷ
διαφθεῖροντι ἐν τῷ λαῷ πολὺ νῦν ἄνες τὴν χεῖρά σου καὶ
ὁ ἄγγελος κυρίου ἦν παρὰ τῷ ἄλφῳ Ορνα τοῦ Ἰεβουσαίου
17 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς κύριον ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν
ἄγγελον τύπτοντα ἐν τῷ λαῷ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ εἶμι
ἠδίκησα καὶ ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ἐκακοποίησα καὶ οὗτοι τὰ
πρόβατα τί ἐποίησαν γενέσθω δὴ ἡ χεὶρ σου ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν
τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου **18** καὶ ἦλθεν Γαδ πρὸς Δαυιδ ἐν

τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνάβηθι καὶ στῆσον τῷ κυρίῳ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἄλῳνι Ορνα τοῦ Ἰεβουσαίου **19** καὶ ἀνέβη Δαυιδ κατὰ τὸν λόγον Γαδ καθ' ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος **20** καὶ διέκυψεν Ορνα καὶ εἶδεν τὸν βασιλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ παραπορευομένους ἐπάνω αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν Ορνα καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν **21** καὶ εἶπεν Ορνα τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Δαυιδ κτήσασθαι παρὰ σοῦ τὸν ἄλωνα τοῦ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ καὶ συσχεθῆ ἡ θραῦσις ἐπάνω τοῦ λαοῦ **22** καὶ εἶπεν Ορνα πρὸς Δαυιδ λαβέτω καὶ ἀνεγκέτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ κυρίῳ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἰδοὺ οἱ βόες εἰς ὄλοκαύτωμα καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκεύη τῶν βοῶν εἰς ξύλα **23** τὰ πάντα ἔδωκεν Ορνα τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν Ορνα πρὸς τὸν βασιλέα κύριος ὁ θεός σου εὐλογήσαι σε **24** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ορνα οὐχί ὅτι ἀλλὰ κτώμενος κτήσομαι παρὰ σοῦ ἐν ἀλλάγματι καὶ οὐκ ἀνοίσω τῷ κυρίῳ θεῷ μου ὄλοκαύτωμα δωρεάν καὶ ἐκτήσατο Δαυιδ τὸν ἄλωνα καὶ τοὺς βόας ἐν ἀργυρίῳ σίκλων πενήτηκοντα **25** καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Δαυιδ θυσιαστήριον κυρίῳ καὶ ἀνήνεγκεν ὄλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικάς καὶ προσέθηκεν Σαλωμων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπ' ἐσχάτῳ ὅτι μικρὸν ἦν ἐν πρώτοις καὶ ἐπήκουσεν κύριος τῇ γῆ καὶ συνεσχέθη ἡ θραῦσις ἐπάνωθεν Ἰσραηλ

Βασιλειῶν Γ΄

1 καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πρεσβύτερος προβεβηκῶς ἡμέραις καὶ περιέβαλλον αὐτὸν ἱματίοις καὶ οὐκ ἐθερμαίνετο **2** καὶ εἶπον οἱ παῖδες αὐτοῦ ζητησάτωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν τῷ βασιλεῖ παρθένον νεάνιδα καὶ παραστήσεται τῷ βασιλεῖ καὶ ἔσται αὐτὸν θάλπουσα καὶ κοιμηθήσεται μετ' αὐτοῦ καὶ θερμανθήσεται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς **3** καὶ ἐζήτησαν νεάνιδα καλὴν ἐκ παντὸς ὁρίου Ἰσραὴλ καὶ εὔρον τὴν Αβισακ τὴν Σωμανίτιν καὶ ἤνεγκαν αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα **4** καὶ ἡ νεάνις καλὴ ἕως σφόδρα καὶ ἦν θάλπουσα τὸν βασιλέα καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ καὶ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔγνω αὐτήν **5** καὶ Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγιθ ἐπήρετο λέγων ἐγὼ βασιλεύσω καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἄρματα καὶ ἵππεῖς καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ **6** καὶ οὐκ ἀπεκώλυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ οὐδέποτε λέγων διὰ τί σὺ ἐποίησας καί γε αὐτὸς ὠραῖος τῇ ὄψει σφόδρα καὶ αὐτὸν ἔτεκεν ὀπίσω Ἀβεσσαλωμ **7** καὶ ἐγένοντο οἱ λόγοι αὐτοῦ μετὰ Ἰωαβ τοῦ υἱοῦ Σαρουϊας καὶ μετὰ Ἀβιαθαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐβοήθουν ὀπίσω Ἀδωνίου **8** καὶ Σαδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε καὶ Ναθαν ὁ προφήτης καὶ Σεμεΐ καὶ Ρηι καὶ οἱ δυνατοὶ τοῦ Δαυὶδ οὐκ ἦσαν ὀπίσω Ἀδωνίου **9** καὶ ἐθυσίασεν Ἀδωνίας πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ἄρνας μετὰ λίθου τοῦ Ζωελεθ ὃς ἦν ἐχόμενα τῆς πηγῆς Ρωγηλ καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀδρούς Ἰουδα παῖδας τοῦ βασιλέως **10** καὶ τὸν Ναθαν τὸν προφήτην καὶ Βαναιαν καὶ τοὺς δυνατούς καὶ τὸν Σαλωμων ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐκάλεσεν **11** καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς Βηρσαβεε μητέρα Σαλωμων λέγων οὐκ ἤκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγιθ καὶ ὁ κύριος

ἡμῶν Δαυιδ οὐκ ἔγνω **12** καὶ νῦν δεῦρο συμβουλεύσω σοι
δὴ συμβουλίαν καὶ ἔξελοῦ τὴν ψυχὴν σου καὶ τὴν ψυχὴν
τοῦ υἱοῦ σου Σαλωμων **13** δεῦρο εἴσελθε πρὸς τὸν βασιλέα
Δαυιδ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν λέγουσα οὐχὶ σύ κύριέ μου
βασιλεῦ ὤμοσας τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι Σαλωμων ὁ
υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθιεῖται ἐπὶ
τοῦ θρόνου μου καὶ τί ὅτι ἐβασίλευσεν Αδωνιας **14** καὶ
ἰδοὺ ἔτι λαλούσης σου ἐκεῖ μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἐγὼ
εἰσελεύσομαι ὀπίσω σου καὶ πληρώσω τοὺς λόγους σου **15**
καὶ εἰσηλθεν Βηρσαβεε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸ ταμίειον
καὶ ὁ βασιλεὺς πρεσβύτης σφόδρα καὶ Αβισακ ἡ Σωμανῆτις
ἦν λειτουργοῦσα τῷ βασιλεῖ **16** καὶ ἔκυψεν Βηρσαβεε
καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς τί
ἐστίν σοι **17** ἡ δὲ εἶπεν κύριέ μου βασιλεῦ σὺ ὤμοσας ἐν
κυρίῳ τῷ θεῷ σου τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι Σαλωμων ὁ
υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ
τοῦ θρόνου μου **18** καὶ νῦν ἰδοὺ Αδωνιας ἐβασίλευσεν
καὶ σύ κύριέ μου βασιλεῦ οὐκ ἔγνως **19** καὶ ἐθυσίασεν
μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος καὶ ἐκάλεσεν
πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ Αβιαθαρ τὸν ἱερέα
καὶ Ἰωαβ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως καὶ τὸν Σαλωμων
τὸν δοῦλόν σου οὐκ ἐκάλεσεν **20** καὶ σύ κύριέ μου
βασιλεῦ οἱ ὀφθαλμοὶ παντὸς Ἰσραηλ πρὸς σὲ ἀπαγγεῖλαι
αὐτοῖς τίς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου
τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν **21** καὶ ἔσται ὡς ἂν κοιμηθῇ
ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ
ἔσομαι ἐγὼ καὶ ὁ υἱός μου Σαλωμων ἀμαρτωλοί **22** καὶ
ἰδοὺ ἔτι αὐτῆς λαλούσης μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ Ναθαν ὁ
προφήτης ἦλθεν **23** καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ ἰδοὺ Ναθαν

ὁ προφήτης καὶ εἰσῆλθεν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν **24** καὶ εἶπεν Ναθαν κύριέ μου βασιλεῦ σὺ εἶπας Ἀδωνιας βασιλεύσει ὀπίσω μου καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου **25** ὅτι κατέβη σήμερον καὶ ἐθυσίασεν μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως καὶ Ἀβιαθαρ τὸν ἱερέα καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἐσθίοντες καὶ πίνοντες ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπαν ζήτω ὁ βασιλεὺς Ἀδωνιας **26** καὶ ἐμὲ αὐτὸν τὸν δοῦλόν σου καὶ Σαδωκ τὸν ἱερέα καὶ Βαναιαν υἱὸν Ἰωδαε καὶ Σαλωμων τὸν δοῦλόν σου οὐκ ἐκάλεσεν **27** εἰ διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως γέγονεν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἐγνώρισας τῷ δούλῳ σου τίς καθήσεται ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν **28** καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ καὶ εἶπεν καλέσατέ μοι τὴν Βηρσαβεε καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ **29** καὶ ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν ζῆ κύριος ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης θλίψεως **30** ὅτι καθὼς ὤμοσά σοι ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραηλ λέγων ὅτι Σαλωμων ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου ἀντ' ἐμοῦ ὅτι οὕτως ποιήσω τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ **31** καὶ ἔκυψεν Βηρσαβεε ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ζήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς Δαυιδ εἰς τὸν αἰῶνα **32** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ καλέσατέ μοι Σαδωκ τὸν ἱερέα καὶ Ναθαν τὸν προφήτην καὶ Βαναιαν υἱὸν Ἰωδαε καὶ εἰσῆλθον ἐνώπιον τοῦ βασιλέως **33** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς λάβετε τοὺς δούλους τοῦ κυρίου ὑμῶν μεθ' ὑμῶν καὶ ἐπιβιβάσατε τὸν υἱόν μου Σαλωμων

ἐπὶ τὴν ἡμίονον τὴν ἐμὴν καὶ καταγάγετε αὐτὸν εἰς τὸν
Γιων 34 καὶ χρισάτω αὐτὸν ἐκεῖ Σαδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ
Ναθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ σαλπύσατε
κερατίνη καὶ ἐρεῖτε ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμων 35 καὶ
καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ αὐτὸς βασιλεύσει ἀντ'
ἐμοῦ καὶ ἐγὼ ἐνετειλάμην τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ
Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα 36 καὶ ἀπεκρίθη Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε τῷ
βασιλεῖ καὶ εἶπεν γένοιτο οὕτως πιστώσαι κύριος ὁ θεὸς
τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως 37 καθὼς ἦν κύριος μετὰ
τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως οὕτως εἶη μετὰ Σαλωμων
καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ
κυρίου μου τοῦ βασιλέως Δαυιδ 38 καὶ κατέβη Σαδωκ ὁ
ἱερεὺς καὶ Ναθαν ὁ προφήτης καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε καὶ
ὁ χερεθθι καὶ ὁ φελεθθι καὶ ἐπεκάθισαν τὸν Σαλωμων ἐπὶ
τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως Δαυιδ καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν
εἰς τὸν Γιων 39 καὶ ἔλαβεν Σαδωκ ὁ ἱερεὺς τὸ κέρασ
τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ἔχρισεν τὸν Σαλωμων
καὶ ἐσάλπισεν τῇ κερατίνῃ καὶ εἶπεν πᾶς ὁ λαὸς ζήτω ὁ
βασιλεὺς Σαλωμων 40 καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς ὀπίσω αὐτοῦ
καὶ ἐχόρευον ἐν χοροῖς καὶ εὐφραινόμενοι εὐφροσύνην
μεγάλην καὶ ἐρράγη ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν 41 καὶ
ἤκουσεν Ἀδωνιας καὶ πάντες οἱ κλητοὶ αὐτοῦ καὶ αὐτοὶ
συνετέλεσαν φαγεῖν καὶ ἤκουσεν Ἰωαβ τὴν φωνὴν τῆς
κερατίνης καὶ εἶπεν τίς ἡ φωνὴ τῆς πόλεως ἠχούσης 42
ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος καὶ ἰδοὺ Ἰωναθαν υἱὸς Ἀβιαθαρ
τοῦ ἱερέως ἦλθεν καὶ εἶπεν Ἀδωνιας εἴσελθε ὅτι ἀνὴρ
δυνάμεως εἶ σύ καὶ ἀγαθὰ εὐαγγέλισαι 43 καὶ ἀπεκρίθη
Ἰωναθαν καὶ εἶπεν καὶ μάλα ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς
Δαυιδ ἐβασίλευσεν τὸν Σαλωμων 44 καὶ ἀπέστειλεν ὁ

βασιλεύς μετ' αὐτοῦ τὸν Σαδωκ τὸν ἱερέα καὶ Ναθαν
τὸν προφήτην καὶ Βαναιαν υἱὸν Ἰωδαε καὶ τὸν χερεθθι
καὶ τὸν φελεθθι καὶ ἐπεκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἡμίονον
τοῦ βασιλέως 45 καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Σαδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ
Ναθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐν τῷ Γιων καὶ ἀνέβησαν
ἐκεῖθεν εὐφραϊνόμενοι καὶ ἤχησεν ἡ πόλις αὕτη ἡ φωνή
ἦν ἠκούσατε 46 καὶ ἐκάθισεν Σαλωμων ἐπὶ θρόνον
τῆς βασιλείας 47 καὶ εἰσῆλθον οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως
εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα Δαυιδ λέγοντες
ἀγαθὺναι ὁ θεὸς τὸ ὄνομα Σαλωμων τοῦ υἱοῦ σου ὑπὲρ τὸ
ὄνομά σου καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν
θρόνον σου καὶ προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν κοίτην
αὐτοῦ 48 καὶ γε οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς εὐλογητὸς κύριος
ὁ θεὸς Ἰσραηλ ὃς ἔδωκεν σήμερον ἐκ τοῦ σπέρματός μου
καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου
βλέπουσιν 49 καὶ ἐξέστησαν καὶ ἐξανέστησαν πάντες
οἱ κλητοὶ τοῦ Αδωνίου καὶ ἀπῆλθον ἀνὴρ εἰς τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ 50 καὶ Αδωνίας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου Σαλωμων
καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἐπελάβετο τῶν κεράτων τοῦ
θυσιαστηρίου 51 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαλωμων λέγοντες
ἰδοὺ Αδωνίας ἐφοβήθη τὸν βασιλέα Σαλωμων καὶ κατέχει
τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου λέγων ὁμοσάτω μοι
σήμερον ὁ βασιλεὺς Σαλωμων εἰ οὐ θανατώσει τὸν δοῦλον
αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ 52 καὶ εἶπεν Σαλωμων ἐὰν γένηται
εἰς υἱὸν δυνάμεως εἰ πεσεῖται τῶν τριχῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
γῆν καὶ ἐὰν κακία εὐρεθῇ ἐν αὐτῷ θανατωθήσεται 53
καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων καὶ κατήνεγκεν
αὐτὸν ἀπάνωθεν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ εἰσῆλθεν καὶ

προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων καὶ εἶπεν αὐτῷ
Σαλωμων δεῦρο εἰς τὸν οἶκόν σου

2 καὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι Δαυιδ ἀποθανεῖν αὐτόν καὶ ἐνετείλατο τῷ Σαλωμων υἱῷ αὐτοῦ λέγων **2** ἐγὼ εἰμι πορεύομαι ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς καὶ ἰσχύσεις καὶ ἔση εἰς ἄνδρα **3** καὶ φυλάξεις τὴν φυλακὴν κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωυσέως ἵνα συνίης ἃ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι **4** ἵνα στήσῃ κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν λέγων ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοὶ σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν πορεύεσθαι ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν ἀληθείᾳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν λέγων οὐκ ἐξολεθρευθήσεται σοι ἀνὴρ ἐπάνωθεν θρόνου Ἰσραηλ **5** καὶ γε σὺ ἔγνωσ ὅσα ἐποίησέν μοι Ἰωαβ υἱὸς Σαρουιας ὅσα ἐποίησεν τοῖς δυσὶν ἄρχουσιν τῶν δυνάμεων Ἰσραηλ τῷ Αβεννηρ υἱῷ Νηρ καὶ τῷ Αμεσσαϊ υἱῷ Ἰεθερ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς καὶ ἔταξεν τὰ αἵματα πολέμου ἐν εἰρήνῃ καὶ ἔδωκεν αἷμα ἀθῶνον ἐν τῇ ζώνῃ αὐτοῦ τῇ ἐν τῇ ὀσφύϊ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ὑποδήματι αὐτοῦ τῷ ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ **6** καὶ ποιήσεις κατὰ τὴν σοφίαν σου καὶ οὐ κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς ἄδου (**Sheol h7585**) **7** καὶ τοῖς υἱοῖς Βερζελλι τοῦ Γαλααδίτου ποιήσεις ἔλεος καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἐσθίουσιν τὴν τράπεζάν σου ὅτι οὕτως ἤγγισάν μοι ἐν τῷ με ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Αβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ σου **8** καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σεμεΐ υἱὸς Γηρα υἱὸς τοῦ Ἰεμενι ἐκ Βαουριμ καὶ αὐτὸς κατηράσατό με κατάραν ὀδυνηράν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐπορευόμην εἰς παρεμβολάς καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς ἀπαντὴν μου εἰς τὸν Ἰορδάνην καὶ

ὥμοσα αὐτῷ ἐν κυρίῳ λέγων εἰ θανατώσω σε ἐν ῥομφαίᾳ
9 καὶ οὐ μὴ ἀθώωσῃς αὐτόν ὅτι ἀνὴρ σοφὸς εἶ σὺ καὶ
γνώσῃ ἃ ποιήσεις αὐτῷ καὶ κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ
ἐν αἵματι εἰς ἄδου (Sheol h7585) 10 καὶ ἐκοιμήθη Δαυὶδ
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ
11 καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσεν Δαυὶδ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ
τεσσαράκοντα ἔτη ἐν Χεβρων ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτὰ καὶ
ἐν Ἱερουσαλὴμ τριάκοντα τρία ἔτη 12 καὶ Σαλωμων
ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ υἱὸς
ἐτῶν δώδεκα καὶ ἠτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα 13
καὶ εἰσῆλθεν Ἀδωνιας υἱὸς Ἀγγιθ πρὸς Βηρσαβее μητέρα
Σαλωμων καὶ προσεκύνησεν αὐτῇ ἡ δὲ εἶπεν εἰρήνη ἡ
εἴσοδος σου καὶ εἶπεν εἰρήνη 14 λόγος μοι πρὸς σέ καὶ
εἶπεν αὐτῷ λάλησον 15 καὶ εἶπεν αὐτῇ σὺ οἶδας ὅτι ἐμοὶ
ἦν ἡ βασιλεία καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔθετο πᾶς Ἰσραηλ τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ εἰς βασιλέα καὶ ἐστράφη ἡ βασιλεία καὶ ἐγενήθη
τῷ ἀδελφῷ μου ὅτι παρὰ κυρίου ἐγένετο αὐτῷ 16 καὶ
νῦν αἴτησιν μίαν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ μὴ ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπόν σου καὶ εἶπεν αὐτῷ Βηρσαβее λάλει 17
καὶ εἶπεν αὐτῇ εἰπὸν δὴ πρὸς Σαλωμων τὸν βασιλέα
ὅτι οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ
δώσει μοι τὴν Ἀβισακ τὴν Σωμανίτιν εἰς γυναῖκα 18 καὶ
εἶπεν Βηρσαβее καλῶς ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ τῷ βασιλεῖ
19 καὶ εἰσῆλθεν Βηρσαβее πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμων
λαλήσαι αὐτῷ περὶ Ἀδωνίου καὶ ἐξανέστη ὁ βασιλεὺς
εἰς ἀπαντὴν αὐτῇ καὶ κατεφίλησεν αὐτὴν καὶ ἐκάθισεν
ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἐτέθη θρόνος τῇ μητρὶ τοῦ
βασιλέως καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ 20 καὶ εἶπεν
αὐτῷ αἴτησιν μίαν μικρὰν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ μὴ

ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς
αἴτησαι μῆτερ ἐμή ὅτι οὐκ ἀποστρέψω σε **21** καὶ εἶπεν
δοθήτω δὲ Αβισακ ἡ Σωμανίτις τῷ Αδωνια τῷ ἀδελφῷ
σου εἰς γυναῖκα **22** καὶ ἀπεκρίθη Σαλωμων ὁ βασιλεὺς καὶ
εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ ἵνα τί σὺ ἤτησαι τὴν Αβισακ
τῷ Αδωνια καὶ αἴτησαι αὐτῷ τὴν βασιλείαν ὅτι οὗτος
ἀδελφός μου ὁ μέγας ὑπὲρ ἐμέ καὶ αὐτῷ Αβιαθαρ ὁ ἱερεὺς
καὶ αὐτῷ Ιωαβ ὁ υἱὸς Σαρουιας ὁ ἀρχιστράτηγος ἐταῖρος
23 καὶ ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων κατὰ τοῦ κυρίου
λέγων τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη ὅτι
κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐλάλησεν Αδωνιας τὸν λόγον
τουτοῦ **24** καὶ νῦν ζῆ κύριος ὃς ἠτοίμασέν με καὶ ἔθετό
με ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυιδ τοῦ πατρός μου καὶ αὐτὸς
ἐποίησέν μοι οἶκον καθὼς ἐλάλησεν κύριος ὅτι σήμερον
θανατωθήσεται Αδωνιας **25** καὶ ἐξαπέστειλεν Σαλωμων
ὁ βασιλεὺς ἐν χειρὶ Βαναιου υἱοῦ Ιωδαε καὶ ἀνεῖλεν
αὐτόν καὶ ἀπέθανεν Αδωνιας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **26** καὶ
τῷ Αβιαθαρ τῷ ἱερεῖ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀπότρεχε σὺ εἰς
Αναθωθ εἰς ἀγρόν σου ὅτι ἀνὴρ θανάτου εἶ σὺ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ οὐ θανατώσω σε ὅτι ἦρας τὴν κιβωτὸν
τῆς διαθήκης κυρίου ἐνώπιον τοῦ πατρός μου καὶ ὅτι
ἐκακουχήθης ἐν ἅπασιν οἷς ἐκακουχήθη ὁ πατήρ μου **27**
καὶ ἐξέβαλεν Σαλωμων τὸν Αβιαθαρ τοῦ μὴ εἶναι ἱερέα
τοῦ κυρίου πληρωθῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐπὶ
τὸν οἶκον Ηλι ἐν Σηλωμ **28** καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθεν ἕως Ιωαβ
τοῦ υἱοῦ Σαρουιας ὅτι Ιωαβ ἦν κεκλικῶς ὀπίσω Αδωνιου
καὶ ὀπίσω Σαλωμων οὐκ ἔκλινεν καὶ ἔφυγεν Ιωαβ εἰς
τὸ σκῆνωμα τοῦ κυρίου καὶ κατέσχεν τῶν κεράτων τοῦ
θυσιαστηρίου **29** καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμων λέγοντες ὅτι

ἔφυγεν Ἰωαβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου καὶ ἰδοὺ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπέστειλεν Σαλωμων πρὸς Ἰωαβ λέγων τί γέγονέν σοι ὅτι πέφευγας εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ εἶπεν Ἰωαβ ὅτι ἐφοβήθην ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἔφυγον πρὸς κύριον καὶ ἀπέστειλεν Σαλωμων ὁ βασιλεὺς τὸν Βαναιου υἱὸν Ἰωδαε λέγων πορεύου καὶ ἄνελε αὐτὸν καὶ θάψον αὐτόν 30 καὶ ἦλθεν Βαναιου υἱὸς Ἰωδαε πρὸς Ἰωαβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου καὶ εἶπεν αὐτῷ τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ἔξελθε καὶ εἶπεν Ἰωαβ οὐκ ἐκπορεύομαι ὅτι ὧδε ἀποθανοῦμαι καὶ ἀπέστρεψεν Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ λέγων τάδε λελάληκεν Ἰωαβ καὶ τάδε ἀποκέκριταί μοι 31 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς πορεύου καὶ ποιήσον αὐτῷ καθὼς εἶρηκεν καὶ ἄνελε αὐτόν καὶ θάψεις αὐτόν καὶ ἐξαρεῖς σήμερον τὸ αἷμα ὃ δωρεὰν ἐξέχεεν Ἰωαβ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου 32 καὶ ἀπέστρεψεν κύριος τὸ αἷμα τῆς ἀδικίας αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ ὡς ἀπήνητησεν τοῖς δυσὶν ἀνθρώποις τοῖς δικαίοις καὶ ἀγαθοῖς ὑπὲρ αὐτόν καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ὁ πατήρ μου Δαυιδ οὐκ ἔγνω τὸ αἷμα αὐτῶν τὸν Αβεννηρ υἱὸν Νηρ ἀρχιστράτηγον Ἰσραηλ καὶ τὸν Αμεσσα υἱὸν Ἰεθερ ἀρχιστράτηγον Ἰουδα 33 καὶ ἐπεστράφη τὰ αἵματα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς κεφαλὴν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τῷ Δαυιδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ γένοιτο εἰρήνη ἕως αἰῶνος παρὰ κυρίου 34 καὶ ἀπήνητησεν Βαναιου υἱὸς Ἰωδαε τῷ Ἰωαβ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν καὶ ἔθαψεν αὐτόν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ 35 καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βαναιου υἱὸν Ἰωδαε ἀντ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν στρατηγίαν καὶ ἡ

βασιλεία κατωρθούτο ἐν Ἱερουσαλημ καὶ τὸν Σαδωκ τὸν
ἱερέα ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς εἰς ἱερέα πρῶτον ἀντὶ Ἀβιαθαρ
36 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σεμεὶ καὶ εἶπεν αὐτῷ
οἰκοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλημ καὶ κάθου
ἐκεῖ καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐκεῖθεν οὐδαμοῦ **37** καὶ ἔσται ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξόδου σου καὶ διαβήσῃ τὸν χειμάρρουν
Κεδρων γινώσκων γνώση ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ τὸ αἷμά
σου ἔσται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου καὶ ὥρκισεν αὐτὸν ὁ
βασιλεὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **38** καὶ εἶπεν Σεμεὶ πρὸς
τὸν βασιλέα ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας κύριέ μου
βασιλεῦ οὕτω ποιήσῃ ὁ δοῦλός σου καὶ ἐκάθισεν Σεμεὶ
ἐν Ἱερουσαλημ τρία ἔτη **39** καὶ ἐγενήθη μετὰ τρία ἔτη
καὶ ἀπέδρασαν δύο δοῦλοι τοῦ Σεμεὶ πρὸς Ἀγχους υἱὸν
Μααχα βασιλέα Γεθ καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σεμεὶ λέγοντες ἰδοὺ
οἱ δοῦλοί σου ἐν Γεθ **40** καὶ ἀνέστη Σεμεὶ καὶ ἐπέσαξε
τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεθ πρὸς Ἀγχους τοῦ
ἐκζητῆσαι τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη Σεμεὶ καὶ
ἤγαγεν τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκ Γεθ **41** καὶ ἀπηγγέλη τῷ
Σαλωμων λέγοντες ὅτι ἐπορεύθη Σεμεὶ ἐξ Ἱερουσαλημ εἰς
Γεθ καὶ ἀπέστρεψεν τοὺς δούλους αὐτοῦ **42** καὶ ἀπέστειλεν
ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν τὸν Σεμεὶ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν
οὐχὶ ὥρκισά σε κατὰ τοῦ κυρίου καὶ ἐπεμαρτυράμην σοι
λέγων ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐξέλθῃς ἐξ Ἱερουσαλημ καὶ πορευθῆς
εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερά γινώσκων γνώση ὅτι θανάτῳ
ἀποθανῆ **43** καὶ τί ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὸν ὄρκον κυρίου
καὶ τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλάμην κατὰ σοῦ **44** καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς πρὸς Σεμεὶ σὺ οἶδας πᾶσαν τὴν κακίαν σου ἣν
ἔγνω ἡ καρδία σου ἃ ἐποίησας τῷ Δαυιδ τῷ πατρί μου καὶ
ἀνταπέδωκεν κύριος τὴν κακίαν σου εἰς κεφαλὴν σου

45 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ηὐλογημένος καὶ ὁ θρόνος
Δαυιδ ἔσται ἔτοιμος ἐνώπιον κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα 46 καὶ
ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Σαλωμων τῷ Βαναϊα υἱῷ Ἰωδαε
καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν καὶ ἀπέθανεν καὶ ἦν ὁ
βασιλεὺς Σαλωμων φρόνιμος σφόδρα

3 2 πλὴν ὁ λαὸς ἦσαν θυμιῶντες ἐπὶ τοῖς ὑψηλοῖς ὅτι
οὐκ ὤκοδομήθη οἶκος τῷ ὀνόματι κυρίου ἕως νῦν 3
καὶ ἠγάπησεν Σαλωμων τὸν κύριον πορεύεσθαι ἐν τοῖς
προστάγμασιν Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πλὴν ἐν τοῖς
ὑψηλοῖς ἔθυσεν καὶ ἐθυμία 4 καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς
Γαβαων θῦσαι ἐκεῖ ὅτι αὐτὴ ὑψηλοτάτη καὶ μεγάλη χιλίαν
ὄλοκαύτως ἀνήνεγκεν Σαλωμων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
ἐν Γαβαων 5 καὶ ὤφθη κύριος τῷ Σαλωμων ἐν ὕπνῳ
τὴν νύκτα καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαλωμων αἴτησαί τι
αἴτημα σου τῷ 6 καὶ εἶπεν Σαλωμων σὺ ἐποίησας μετὰ
τοῦ δούλου σου Δαυιδ τοῦ πατρὸς μου ἕλεος μέγα καθὼς
διῆλθεν ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν
εὐθύτητι καρδίας μετὰ σοῦ καὶ ἐφύλαξας αὐτῷ τὸ ἕλεος
τὸ μέγα τοῦτο δοῦναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου
αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 7 καὶ νῦν κύριε ὁ θεός μου σὺ
ἔδωκας τὸν δοῦλόν σου ἀντὶ Δαυιδ τοῦ πατρὸς μου καὶ
ἐγὼ εἶμι παιδάριον μικρὸν καὶ οὐκ οἶδα τὴν ἕξοδόν μου
καὶ τὴν εἴσοδόν μου 8 ὁ δὲ δοῦλός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ
σου ὃν ἐξελέξω λαὸν πολὺν ὃς οὐκ ἀριθμηθήσεται 9 καὶ
δώσεις τῷ δούλῳ σου καρδίαν ἀκούειν καὶ διακρίνειν
τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ συνίειν ἀνὰ μέσον
ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ ὅτι τίς δυνήσεται κρίνειν τὸν λαόν
σου τὸν βαρὺν τοῦτον 10 καὶ ἤρρεσεν ἐνώπιον κυρίου ὅτι
ῆτήσατο Σαλωμων τὸ ῥῆμα τοῦτο 11 καὶ εἶπεν κύριος

πρὸς αὐτόν ἀνθ' ὧν ἠτήσω παρ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο
καὶ οὐκ ἠτήσω σαυτῷ ἡμέρας πολλὰς καὶ οὐκ ἠτήσω
πλοῦτον οὐδὲ ἠτήσω ψυχὰς ἐχθρῶν σου ἀλλ' ἠτήσω
σαυτῷ σύνεσιν τοῦ εἰσακούειν κρίμα **12** ἰδοὺ πεποίηκα
κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἰδοὺ δέδωκά σοι καρδίαν φρονίμην καὶ
σοφὴν ὡς σὺ οὐ γέγονεν ἔμπροσθέν σου καὶ μετὰ σὲ οὐκ
ἀναστήσεται ὁμοίος σοι **13** καὶ ἃ οὐκ ἠτήσω δέδωκά σοι
καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν ὡς οὐ γέγονεν ἀνὴρ ὁμοίος σοι ἐν
βασιλεῦσιν **14** καὶ ἐὰν πορευθῆς ἐν τῇ ὁδῷ μου φυλάσσειν
τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου ὡς ἐπορεύθη
Δαυιδ ὁ πατήρ σου καὶ πληθυνῶ τὰς ἡμέρας σου **15** καὶ
ἐξυπνίσθη Σαλωμων καὶ ἰδοὺ ἐνύπνιον καὶ ἀνέστη καὶ
παραγίνεται εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἔστη κατὰ πρόσωπον
τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ κατὰ πρόσωπον κιβωτοῦ διαθήκης
κυρίου ἐν Σιων καὶ ἀνήγαγεν ὀλοκαυτώσεις καὶ ἐποίησεν
εἰρηνικὰς καὶ ἐποίησεν πότον μέγαν ἑαυτῷ καὶ πᾶσιν τοῖς
παισὶν αὐτοῦ **16** τότε ὤφθησαν δύο γυναῖκες πόρναι τῷ
βασιλεῖ καὶ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ **17** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ
μία ἐν ἐμοὶ κύριε ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη οἰκοῦμεν ἐν οἴκῳ
ἐνὶ καὶ ἐτέκομεν ἐν τῷ οἴκῳ **18** καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ τρίτῃ τεκούσης μου καὶ ἔτεκεν καὶ ἡ γυνὴ αὕτη καὶ
ἡμεῖς κατὰ τὸ αὐτό καὶ οὐκ ἔστιν οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν πάρεξ
ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ **19** καὶ ἀπέθανεν ὁ υἱὸς τῆς
γυναικὸς ταύτης τὴν νύκτα ὡς ἐπεκοιμήθη ἐπ' αὐτόν **20**
καὶ ἀνέστη μέσης τῆς νυκτὸς καὶ ἔλαβεν τὸν υἱόν μου
ἐκ τῶν ἀγκαλιῶν μου καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐν τῷ κόλπῳ
αὐτῆς καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν τεθνηκότα ἐκοίμισεν ἐν τῷ
κόλπῳ μου **21** καὶ ἀνέστην τὸ πρωὶ θηλάσαι τὸν υἱόν
μου καὶ ἐκεῖνος ἦν τεθνηκώς καὶ ἰδοὺ κατενόησα αὐτόν

πρωί και ἰδοὺ οὐκ ἦν ὁ υἱός μου ὃν ἔτεκον **22** καὶ εἶπεν ἡ
γυνὴ ἢ ἑτέρα οὐχὶ ἀλλὰ ὁ υἱός μου ὁ ζῶν ὁ δὲ υἱός σου ὁ
τεθνηκώς καὶ ἐλάλησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως **23** καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐταῖς σὺ λέγεις οὗτος ὁ υἱός μου ὁ ζῶν
καὶ ὁ υἱός ταύτης ὁ τεθνηκώς καὶ σὺ λέγεις οὐχὶ ἀλλὰ ὁ
υἱός μου ὁ ζῶν καὶ ὁ υἱός σου ὁ τεθνηκώς **24** καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς λάβετέ μοι μάχαιραν καὶ προσήνεγκαν τὴν
μάχαιραν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως **25** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
διέλετε τὸ παιδίον τὸ θηλάζον τὸ ζῶν εἰς δύο καὶ δότε
τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ταύτῃ καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ταύτῃ **26** καὶ
ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ ἧς ἦν ὁ υἱός ὁ ζῶν καὶ εἶπεν πρὸς τὸν
βασιλέα ὅτι ἐταράχθη ἡ μήτρα αὐτῆς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτῆς καὶ
εἶπεν ἐν ἐμοὶ κύριε δότε αὐτῇ τὸ παιδίον καὶ θανάτῳ μὴ
θανατώσητε αὐτόν καὶ αὕτη εἶπεν μήτε ἐμοὶ μήτε αὐτῇ
ἔστω διέλετε **27** καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν δότε
τὸ παιδίον τῇ εἰπούσῃ δότε αὐτῇ αὐτὸ καὶ θανάτῳ μὴ
θανατώσητε αὐτόν αὐτὴ ἢ μήτηρ αὐτοῦ **28** καὶ ἤκουσαν
πᾶς Ἰσραὴλ τὸ κρίμα τοῦτο ὃ ἔκρινεν ὁ βασιλεὺς καὶ
ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως ὅτι εἶδον ὅτι
φρόνησις θεοῦ ἐν αὐτῷ τοῦ ποιεῖν δικαίωμα

4 καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων βασιλεύων ἐπὶ Ἰσραὴλ **2**
καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες οἳ ἦσαν αὐτοῦ Ἀζαριου υἱός Σαδωκ
3 καὶ Ἐλιαρεφ καὶ Ἀχια υἱός Σαβα γραμματεῖς καὶ Ἰωσαφατ
υἱός Ἀχιλιδ ὑπομιμνήσκων **4** καὶ Σαδουχ καὶ Ἀβιαθαρ
ἱερεῖς **5** καὶ Ὀρνια υἱός Ναθαν ἐπὶ τῶν καθεσταμένων
καὶ Ζαβουθ υἱός Ναθαν ἐταῖρος τοῦ βασιλέως **6** καὶ
Ἀχιηλ οἰκονόμος καὶ Ἐλιαβ υἱός Σαφ ἐπὶ τῆς πατριᾶς καὶ
Ἀδωνираμ υἱός Εφρα ἐπὶ τῶν φόρων **7** καὶ τῷ Σαλωμων
δώδεκα καθεσταμένοι ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ χορηγεῖν τῷ

βασιλεῖ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μῆνα ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐγένετο
ἐπὶ τὸν ἕνα χορηγεῖν **8** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν
Βενωρ ἐν ὄρει Εφραιμ εἷς **9** υἱὸς Ρηχαβ ἐν Μαχεμας καὶ
Βηθαλαμιν καὶ Βαιθσαμυς καὶ Αἰλων ἕως Βαιθαναν εἷς
10 υἱὸς Εσωθ Βηρβηθνεμα Λουσαμηνχα καὶ Ρησφαρα **11**
Χιναναδαβ καὶ Αναφαθι ἀνὴρ Ταβληθ θυγάτηρ Σαλωμων
ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα εἷς **12** Βακχα υἱὸς Αχιλιδ Θααναχ καὶ
Μεκεδω καὶ πᾶς ὁ οἶκος Σαν ὁ παρὰ Σεσαθαν ὑποκάτω τοῦ
Εσραε καὶ ἐκ Βαισαφουδ Εβελμαωλα ἕως Μαεβερ Λουκαμ
εἷς **13** υἱὸς Γαβερ ἐν Ρεμαθ Γαλααδ τούτῳ σχοίνισμα
Ερεγαβα ἡ ἐν τῇ Βασαν ἐξήκοντα πόλεις μεγάλαι τειχήρεις
καὶ μοχλοὶ χαλκοῖ εἷς **14** Αχιναδαβ υἱὸς Αχελ Μααναιν εἷς
15 Αχιμαας ἐν Νεφθαλι καὶ οὗτος ἔλαβεν τὴν Βασεμμαθ
θυγατέρα Σαλωμων εἰς γυναῖκα εἷς **16** Βαανα υἱὸς Χουσι
ἐν τῇ Μααλαθ εἷς **17** Σαμαα υἱὸς Ηλα ἐν τῷ Βενιαμιν
18 Γαβερ υἱὸς Αδαι ἐν τῇ γῆ Γαδ γῆ Σηων βασιλέως τοῦ
Εσεβων καὶ Ωγ βασιλέως τοῦ Βασαν καὶ νασιφ εἷς ἐν
γῆ Ιουδα **19** Ιωσαφατ υἱὸς Φουασουδ ἐν Ισσαχαρ **21** καὶ
ἐχορήγουν οἱ καθεσταμένοι οὕτως τῷ βασιλεῖ Σαλωμων
καὶ πάντα τὰ διαγγέλματα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως
ἕκαστος μῆνα αὐτοῦ οὐ παραλλάσσουσιν λόγον καὶ τὰς
κριθὰς καὶ τὸ ἄχυρον τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἄρμασιν ἦρον εἰς
τὸν τόπον οὗ ἂν ἦ ὁ βασιλεὺς ἕκαστος κατὰ τὴν σύνταξιν
αὐτοῦ **22** καὶ ταῦτα τὰ δέοντα τῷ Σαλωμων ἐν ἡμέρᾳ
μιᾷ τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως καὶ ἐξήκοντα κόροι
ἀλεύρου κεκοπανισμένου **23** καὶ δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ καὶ
εἴκοσι βόες νομάδες καὶ ἑκατὸν πρόβατα ἐκτὸς ἐλάφων
καὶ δορκάδων καὶ ὀρνίθων ἐκλεκτῶν σιτευτά **24** ὅτι
ἦν ἄρχων πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ

πάντων τῶν μερῶν κυκλόθεν 29 καὶ ἔδωκεν κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμων καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα καὶ χύμα καρδίας ὡς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὴν θάλασσαν 30 καὶ ἐπληθύνθη Σαλωμων σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων ἀρχαίων ἀνθρώπων καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους Αἰγύπτου 31 καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ Γαιθαν τὸν Εζραΐτην καὶ τὸν Αιμαν καὶ τὸν Χαλκαλ καὶ Δαρδα υἱοὺς Μαλ 32 καὶ ἐλάλησεν Σαλωμων τρισχιλίας παραβολάς καὶ ἦσαν ὡδαὶ αὐτοῦ πεντακισχίλια 33 καὶ ἐλάλησεν περὶ τῶν ξύλων ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἕως τῆς ὑσσώπου τῆς ἐκπορευομένης διὰ τοῦ τοίχου καὶ ἐλάλησεν περὶ τῶν κτηνῶν καὶ περὶ τῶν πετεινῶν καὶ περὶ τῶν ἔρπετῶν καὶ περὶ τῶν ἰχθύων 34 καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ λαοὶ ἀκοῦσαι τῆς σοφίας Σαλωμων καὶ ἐλάμβανεν δῶρα παρὰ πάντων τῶν βασιλέων τῆς γῆς ὅσοι ἤκουον τῆς σοφίας αὐτοῦ

5 καὶ ἀπέστειλεν Χирам βασιλεὺς Τύρου τοὺς παῖδας αὐτοῦ χρῖσαι τὸν Σαλωμων ἀντὶ Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὅτι ἀγαπῶν ἦν Χирам τὸν Δαυιδ πάσας τὰς ἡμέρας 2 καὶ ἀπέστειλεν Σαλωμων πρὸς Χирам λέγων 3 σὺ οἶδας Δαυιδ τὸν πατέρα μου ὅτι οὐκ ἐδύνατο οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ μου ἀπὸ προσώπου τῶν πολέμων τῶν κυκλωσάντων αὐτὸν ἕως τοῦ δοῦναι κύριον αὐτοῦς ὑπὸ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ 4 καὶ νῦν ἀνέπαυσε κύριος ὁ θεὸς μου ἐμοὶ κυκλόθεν οὐκ ἔστιν ἐπίβουλος καὶ οὐκ ἔστιν ἀπάντημα πονηρόν 5 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ λέγω οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ μου καθὼς ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς Δαυιδ τὸν πατέρα μου

λέγων ὁ υἱός σου ὃν δώσω ἀντὶ σοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον σου
οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου **6** καὶ νῦν
ἔντειλαι καὶ κοιψάτωσάν μοι ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου καὶ
ἰδοὺ οἱ δοῦλοί μου μετὰ τῶν δούλων σου καὶ τὸν μισθὸν
δουλείας σου δώσω σοι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς ὅτι σὺ
οἶδας ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν εἰδὼς ξύλα κόπτειν καθὼς οἱ
Σιδῶνιοι **7** καὶ ἐγενήθη καθὼς ἤκουσεν Χираμ τῶν λόγων
Σαλωμων ἐχάρη σφόδρα καὶ εἶπεν εὐλογητὸς ὁ θεὸς
σήμερον ὃς ἔδωκεν τῷ Δαυιδ υἱὸν φρόνιμον ἐπὶ τὸν λαὸν
τὸν πολὺν τοῦτον **8** καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Σαλωμων λέγων
ἀκήκοα περὶ πάντων ὧν ἀπέσταλκας πρὸς με ἐγὼ ποιήσω
πᾶν θέλημά σου ξύλα κέδρινα καὶ πεύκινα **9** οἱ δοῦλοί μου
κατάξουσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν ἐγὼ
θήσομαι αὐτὰ σχεδίας ἕως τοῦ τόπου οὗ ἐὰν ἀποστείλῃς
πρὸς με καὶ ἐκτινάξω αὐτὰ ἐκεῖ καὶ σὺ ἀρεῖς καὶ ποιήσεις
τὸ θέλημά μου τοῦ δοῦναι ἄρτους τῷ οἴκῳ μου **10** καὶ ἦν
Χираμ διδούς τῷ Σαλωμων κέδρους καὶ πᾶν θέλημα αὐτοῦ
11 καὶ Σαλωμων ἔδωκεν τῷ Χираμ εἴκοσι χιλιάδας κόρους
πυροῦ καὶ μαχίρ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ εἴκοσι χιλιάδας βεθ
ἐλαίου κεκομμένου κατὰ τοῦτο ἐδίδου Σαλωμων τῷ
Χираμ κατ' ἐνιαυτόν **12** καὶ κύριος ἔδωκεν σοφίαν τῷ
Σαλωμων καθὼς ἐλάλησεν αὐτῷ καὶ ἦν εἰρήνη ἀνὰ μέσον
Χираμ καὶ ἀνὰ μέσον Σαλωμων καὶ διέθεντο διαθήκην
ἀνὰ μέσον ἑαυτῶν **13** καὶ ἀνήνεγκεν ὁ βασιλεὺς φόρον ἐκ
παντὸς Ἰσραηλ καὶ ἦν ὁ φόρος τριάκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν
14 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν Λίβανον δέκα χιλιάδες
ἐν τῷ μηνὶ ἀλλασσόμενοι μῆνα ἦσαν ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ
δύο μῆνας ἐν οἴκῳ αὐτῶν καὶ Ἀδωνираμ ἐπὶ τοῦ φόρου
15 καὶ ἦν τῷ Σαλωμων ἑβδομήκοντα χιλιάδες αἴροντες

ἄρσιν καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει
16 χωρὶς ἀρχόντων τῶν καθεσταμένων ἐπὶ τῶν ἔργων
τῶν Σαλωμων τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἐπιστάται οἱ
ποιοῦντες τὰ ἔργα 18 καὶ ἠτοίμασαν τοὺς λίθους καὶ τὰ
ξύλα τρία ἔτη

6 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ καὶ τετρακοσιοστῷ
ἔτει τῆς ἐξόδου υἱῶν Ἰσραηλ ἐξ Αἰγύπτου τῷ ἔτει τῷ
τετάρτῳ ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ βασιλεύοντος τοῦ βασιλέως
Σαλωμων ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς καὶ
αἴρουσιν λίθους μεγάλους τιμίους εἰς τὸν θεμέλιον τοῦ
οἴκου καὶ λίθους ἀπελεκήτους καὶ ἐπελέκησαν οἱ υἱοὶ
Σαλωμων καὶ οἱ υἱοὶ Χιραμ καὶ ἔβαλαν αὐτούς ἐν τῷ
ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐθεμελίωσεν τὸν οἶκον κυρίου ἐν μηνὶ
Νισω τῷ δευτέρῳ μηνὶ ἐν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ ἐν μηνὶ
Βααλ οὗτος ὁ μῆν ὁ ὀγδοος συνετελέσθη ὁ οἶκος εἰς
πάντα λόγον αὐτοῦ καὶ εἰς πᾶσαν διάταξιν αὐτοῦ 2 καὶ ὁ
οἶκος ὃν ὤκοδόμησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων τῷ κυρίῳ
τεσσαράκοντα πήχεων μῆκος αὐτοῦ καὶ εἴκοσι ἐν πήχει
πλάτος αὐτοῦ καὶ πέντε καὶ εἴκοσι ἐν πήχει τὸ ὕψος
αὐτοῦ 3 καὶ τὸ αἶλαμ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ εἴκοσι ἐν
πήχει μῆκος αὐτοῦ εἰς τὸ πλάτος τοῦ οἴκου καὶ δέκα ἐν
πήχει τὸ πλάτος αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου καὶ
ὤκοδόμησεν τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν 4 καὶ
ἐποίησεν τῷ οἴκῳ θυρίδας παρακυπτομένας κρυπτάς 5
καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου μέλαθρα κυκλόθεν
τῷ ναῷ καὶ τῷ δαβιρ καὶ ἐποίησεν πλευρὰς κυκλόθεν
6 ἡ πλευρὰ ἡ ὑποκάτω πέντε πήχεων τὸ πλάτος αὐτῆς
καὶ τὸ μέσον ἕξ καὶ ἡ τρίτη ἑπτὰ ἐν πήχει τὸ πλάτος
αὐτῆς ὅτι διάστημα ἔδωκεν τῷ οἴκῳ κυκλόθεν ἕξωθεν

τοῦ οἴκου ὅπως μὴ ἐπιλαμβάνωνται τῶν τοίχων τοῦ οἴκου 7 καὶ ὁ οἶκος ἐν τῷ οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν λίθοις ἀκροτόμοις ἀργοῖς ᾠκοδομήθη καὶ σφῦρα καὶ πέλεκυς καὶ πᾶν σκεῦος σιδηροῦν οὐκ ἠκούσθη ἐν τῷ οἴκῳ ἐν τῷ οἰκοδομεῖσθαι αὐτόν 8 καὶ ὁ πυλὼν τῆς πλευρᾶς τῆς ὑποκάτωθεν ὑπὸ τὴν ὠμίαν τοῦ οἴκου τὴν δεξιάν καὶ ἐλικτὴ ἀνάβασις εἰς τὸ μέσον καὶ ἐκ τῆς μέσης ἐπὶ τὰ τριώροφα 9 καὶ ᾠκοδόμησεν τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν καὶ ἐκοιλοστάθησεν τὸν οἶκον κέδροις 10 καὶ ᾠκοδόμησεν τοὺς ἐνδέσμους δι' ὅλου τοῦ οἴκου πέντε ἐν πῆχει τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ συνέσχεν τὸν ἔνδεσμον ἐν ξύλοις κεδρίνοις 15 καὶ ᾠκοδόμησεν τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου διὰ ξύλων κεδρίνων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τοῦ οἴκου καὶ ἕως τῶν δοκῶν καὶ ἕως τῶν τοίχων ἐκοιλοστάθησεν συνεχόμενα ξύλοις ἔσωθεν καὶ περιέσχεν τὸ ἔσω τοῦ οἴκου ἐν πλευραῖς πευκίταις 16 καὶ ᾠκοδόμησεν τοὺς εἴκοσι πῆχεις ἀπ' ἄκρου τοῦ οἴκου τὸ πλευρὸν τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἕως τῶν δοκῶν καὶ ἐποίησεν ἐκ τοῦ δαβὶρ εἰς τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων 17 καὶ τεσσαράκοντα πηχῶν ἦν ὁ ναὸς κατὰ πρόσωπον 19 τοῦ δαβὶρ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἔσωθεν δοῦναι ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου 20 εἴκοσι πῆχεις μῆκος καὶ εἴκοσι πῆχεις πλάτος καὶ εἴκοσι πῆχεις τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ περιέσχεν αὐτὸν χρυσίῳ συγκεκλεισμένῳ καὶ ἐποίησεν θυσιαστήριον 21 κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ 22 καὶ ὅλον τὸν οἶκον περιέσχεν χρυσίῳ ἕως συντελείας παντὸς τοῦ οἴκου 23 καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ δαβὶρ δύο χερουβὶν δέκα πῆχεων μέγεθος ἑσταθμωμένον 24 καὶ πέντε πῆχεων πτερύγιον τοῦ χερουβ τοῦ ἑνός καὶ πέντε πῆχεων πτερύγιον αὐτοῦ τὸ δεύτερον ἐν πῆχει

δέκα ἀπὸ μέρους πτερυγίου αὐτοῦ εἰς μέρος πτερυγίου αὐτοῦ 25 οὕτως τῷ χερουβ τῷ δευτέρῳ ἐν μέτρῳ ἐνὶ συντέλεια μία ἀμφοτέρους 26 καὶ τὸ ὕψος τοῦ χερουβ τοῦ ἐνὸς δέκα ἐν πήχει καὶ οὕτως τὸ χερουβ τὸ δεύτερον 27 καὶ ἀμφοτέρα τὰ χερουβιν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου καὶ διεπέτασεν τὰς πτέρυγας αὐτῶν καὶ ἤπτετο πτέρυξ μία τοῦ τοίχου καὶ πτέρυξ ἤπτετο τοῦ τοίχου τοῦ δευτέρου καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν αἱ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἤπτοντο πτέρυξ πτέρυγος 28 καὶ περιέσχεν τὰ χερουβιν χρυσίῳ 29 καὶ πάντας τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου κύκλῳ ἐγκολαπτὰ ἔγραψεν γραφίδι χερουβιν καὶ φοίνικες τῷ ἐσωτέρῳ καὶ τῷ ἐξωτέρῳ 30 καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου περιέσχεν χρυσίῳ τοῦ ἐσωτάτου καὶ τοῦ ἐξωτάτου 31 καὶ τῷ θυρώματι τοῦ δαβιρ ἐποίησεν θύρας ξύλων ἀρκευθίνων καὶ φλιάς πενταπλᾶς 32 καὶ δύο θύρας ξύλων πευκίνων καὶ ἐγκολαπτὰ ἐπ' αὐτῶν ἐγκεκολαμμένα χερουβιν καὶ φοίνικας καὶ πέταλα διαπεπετασμένα καὶ περιέσχεν χρυσίῳ καὶ κατέβαινεν ἐπὶ τὰ χερουβιν καὶ ἐπὶ τοὺς φοίνικας τὸ χρυσίον 33 καὶ οὕτως ἐποίησεν τῷ πυλῶνι τοῦ ναοῦ φλιαὶ ξύλων ἀρκευθίνων στοαὶ τετραπλῶς 34 καὶ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς θύραις ξύλα πεύκινα δύο πτυχαὶ ἢ θύρα ἢ μία καὶ στροφεῖς αὐτῶν καὶ δύο πτυχαὶ ἢ θύρα ἢ δευτέρα στρεφόμενα 35 ἐγκεκολαμμένα χερουβιν καὶ φοίνικες καὶ διαπεπετασμένα πέταλα καὶ περιεχόμενα χρυσίῳ καταγομένῳ ἐπὶ τὴν ἐκτύπωσιν 36 καὶ ὠκοδόμησεν τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτάτην τρεῖς στίχους ἀπελεκήτων καὶ στίχος κατειργασμένης κέδρου κυκλόθεν καὶ ὠκοδόμησε καταπέτασμα τῆς αὐλῆς τοῦ αἰλαμ τοῦ οἴκου τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ

7 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων καὶ ἔλαβεν τὸν Χιραμ ἐκ Τύρου **2** υἱὸν γυναικὸς χήρας καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς φυλῆς Νεφθαλι καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος τέκτων χαλκοῦ καὶ πεπληρωμένος τῆς τέχνης καὶ συνέσεως καὶ ἐπιγνώσεως τοῦ ποιεῖν πᾶν ἔργον ἐν χαλκῷ καὶ εἰσῆχθη πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμων καὶ ἐποίησεν πάντα τὰ ἔργα **3** καὶ ἐχώνευσεν τοὺς δύο στύλους τῷ αἶλαμ τοῦ οἴκου ὀκτωκαίδεκα πῆχεις ὕψος τοῦ στύλου καὶ περίμετρον τέσσαρες καὶ δέκα πῆχεις ἐκύκλου αὐτόν καὶ τὸ πάχος τοῦ στύλου τεσσάρων δακτύλων τὰ κοιλώματα καὶ οὕτως ὁ στῦλος ὁ δευτέρος **4** καὶ δύο ἐπιθέματα ἐποίησεν δοῦναι ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν στύλων χωνευτὰ χαλκᾶ πέντε πῆχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ ἑνός καὶ πέντε πῆχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ δευτέρου **5** καὶ ἐποίησεν δύο δίκτυα περικαλύψαι τὸ ἐπίθεμα τῶν στύλων καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ ἐνὶ καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ **6** καὶ ἔργον κρεμαστόν δύο στίχοι ῥοῶν χαλκῶν δεδικτυωμένοι ἔργον κρεμαστόν στίχος ἐπὶ στίχον καὶ οὕτως ἐποίησεν τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ **7** καὶ ἔστησεν τοὺς στύλους τοῦ αἶλαμ τοῦ ναοῦ καὶ ἔστησεν τὸν στῦλον τὸν ἕνα καὶ ἐπεκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰαχουμ καὶ ἔστησεν τὸν στῦλον τὸν δευτέρον καὶ ἐπεκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βααζ **8** καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων ἔργον κρίνου κατὰ τὸ αἶλαμ τεσσάρων πηχῶν **9** καὶ μέλαθρον ἐπ’ ἀμφοτέρων τῶν στύλων καὶ ἐπάνωθεν τῶν πλευρῶν ἐπίθεμα τὸ μέλαθρον τῷ πάχει **10** καὶ ἐποίησεν τὴν θάλασσαν δέκα ἐν πῆχει ἀπὸ τοῦ χείλους αὐτῆς ἕως τοῦ χείλους αὐτῆς στρογγύλον κύκλῳ τὸ αὐτὸ πέντε ἐν πῆχει τὸ ὕψος αὐτῆς

καὶ συνηγμένοι τρεῖς καὶ τριάκοντα ἐν πήχει ἐκύκλουν αὐτήν **11** καὶ ὑποστηρίγματα ὑποκάτωθεν τοῦ χείλους αὐτῆς κυκλόθεν ἐκύκλουν αὐτήν δέκα ἐν πήχει κυκλόθεν ἀνιστᾶν τὴν θάλασσαν **12** καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς ἔργον χείλους ποτηρίου βλαστὸς κρίνου καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ παλαιστής **13** καὶ δώδεκα βόες ὑποκάτω τῆς θαλάσσης οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες βορρᾶν καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες θάλασσαν καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες νότον καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες ἀνατολήν καὶ πάντα τὰ ὀπίσθια εἰς τὸν οἶκον καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἐπάνωθεν **14** καὶ ἐποίησεν δέκα μεχωνωθ χαλκᾶς πέντε πήχεις μῆκος τῆς μεχωνωθ τῆς μιᾶς καὶ τέσσαρες πήχεις πλάτος αὐτῆς καὶ ἕξ ἐν πήχει ὕψος αὐτῆς **15** καὶ τοῦτο τὸ ἔργον τῶν μεχωνωθ σύγκλειστον αὐτοῖς καὶ σύγκλειστον ἀνά μέσον τῶν ἐξεχομένων **16** καὶ ἐπὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῶν ἀνά μέσον τῶν ἐξεχομένων λέοντες καὶ βόες καὶ χερουβιν καὶ ἐπὶ τῶν ἐξεχομένων οὕτως καὶ ἐπάνωθεν καὶ ὑποκάτωθεν τῶν λεόντων καὶ τῶν βοῶν χῶραι ἔργον καταβάσεως **17** καὶ τέσσαρες τροχοὶ χαλκοῖ τῆ μεχωνωθ τῆ μιᾶ καὶ τὰ προσέχοντα χαλκᾶ καὶ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ὠμῖαι ὑποκάτω τῶν λουτήρων **18** καὶ χεῖρες ἐν τοῖς τροχοῖς ἐν τῆ μεχωνωθ καὶ τὸ ὕψος τοῦ τροχοῦ τοῦ ἐνὸς πήχεος καὶ ἡμίσεος **19** καὶ τὸ ἔργον τῶν τροχῶν ἔργον τροχῶν ἄρματος αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ ἡ πραγματεία αὐτῶν τὰ πάντα χωνευτά **20** αἱ τέσσαρες ὠμῖαι ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς μεχωνωθ τῆς μιᾶς ἐκ τῆς μεχωνωθ οἱ ὦμοι αὐτῆς **21** καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνωθ ἡμισυ τοῦ πήχεος μέγεθος στρογγύλον κύκλω ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνωθ καὶ ἀρχὴ χειρῶν αὐτῆς καὶ

τὰ συγκλείσματα αὐτῆς καὶ ἠνοίγετο ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τῶν
χειρῶν αὐτῆς **22** καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς χερουβιν
καὶ λέοντες καὶ φοίνικες ἐστῶτα ἐχόμενον ἕκαστον κατὰ
πρόσωπον αὐτοῦ ἔσω καὶ τὰ κυκλόθεν **23** κατ' αὐτὴν
ἐποίησεν πάσας τὰς δέκα μεχωνωθ τάξιν μίαν καὶ μέτρον
ἐν πάσαις **24** καὶ ἐποίησεν δέκα χυτροκαύλους χαλκοῦς
τεσσαράκοντα χοεῖς χωροῦντα τὸν χυτρόκαυλον τὸν ἕνα
μετρήσει ὁ χυτρόκαυλος ὁ εἷς ἐπὶ τῆς μεχωνωθ τῆς μιᾶς
ταῖς δέκα μεχωνωθ **25** καὶ ἔθετο τὰς δέκα μεχωνωθ πέντε
ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἀπὸ τῆς
ὠμίας τοῦ οἴκου ἐξ ἀριστερῶν καὶ ἡ θάλασσα ἀπὸ τῆς
ὠμίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν κατ' ἀνατολὰς ἀπὸ τοῦ κλίτους
τοῦ νότου **26** καὶ ἐποίησεν Χιραμ τοὺς λέβητας καὶ τὰς
θερμάστρεις καὶ τὰς φιάλας καὶ συνετέλεσεν Χιραμ ποιῶν
πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων ἐν οἴκῳ
κυρίου **27** στύλους δύο καὶ τὰ στρεπτὰ τῶν στύλων ἐπὶ
τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο καὶ τὰ δίκτυα δύο τοῦ
καλύπτειν ἀμφοτέρα τὰ στρεπτὰ τῶν γλυφῶν τὰ ὄντα ἐπὶ
τῶν στύλων **28** τὰς ῥόας τετρακοσίας ἀμφοτέροις τοῖς
δικτύοις δύο στίχοι ῥοῶν τῷ δικτύῳ τῷ ἐνὶ περικαλύπτειν
ἀμφοτέρα τὰ στρεπτὰ ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς στύλοις **29**
καὶ τὰς μεχωνωθ δέκα καὶ τοὺς χυτροκαύλους δέκα ἐπὶ
τῶν μεχωνωθ **30** καὶ τὴν θάλασσαν μίαν καὶ τοὺς βόας
δώδεκα ὑποκάτω τῆς θαλάσσης **31** καὶ τοὺς λέβητας καὶ
τὰς θερμάστρεις καὶ τὰς φιάλας καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ
ἐποίησεν Χιραμ τῷ βασιλεῖ Σαλωμων τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ
οἱ στῦλοι τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως
καὶ τοῦ οἴκου κυρίου πάντα τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως ἃ
ἐποίησεν Χιραμ χαλκᾶ ἄρδην **32** οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ

χαλκοῦ οὗ ἐποίησεν πάντα τὰ ἔργα ταῦτα ἐκ πλήθους σφόδρα οὐκ ἦν τέρμα τῷ σταθμῷ τοῦ χαλκοῦ **33** ἐν τῷ περιοίκῳ τοῦ Ἰορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς ἀνά μέσον Σοκχωθ καὶ ἀνά μέσον Σιρα **34** καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων τὰ σκεύη ἃ ἐποίησεν ἐν οἴκῳ κυρίου τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν καὶ τὴν τράπεζαν ἐφ' ἧς οἱ ἄρτοι τῆς προσφορᾶς χρυσοῦν **35** καὶ τὰς λυχνίας πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβιρ χρυσαῆς συγκλειόμενας καὶ τὰ λαμπάδια καὶ τοὺς λύχνους καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας χρυσαῆς **36** καὶ τὰ πρόθυρα καὶ οἱ ἥλοι καὶ αἱ φιάλαι καὶ τὰ τρύβλια καὶ αἱ θύσκαί χρυσαῖ σύγκλειστα καὶ τὰ θυρώματα τῶν θυρῶν τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου ἀγίου τῶν ἀγίων καὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ χρυσαῆς **37** καὶ ἀνεπληρώθη πᾶν τὸ ἔργον ὃ ἐποίησεν Σαλωμων οἴκου κυρίου καὶ εἰσήνεγκεν Σαλωμων τὰ ἅγια Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἅγια Σαλωμων τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἔδωκεν εἰς τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου **38** καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ὤκοδόμησεν Σαλωμων τρισκαίδεκα ἔτεσιν **39** καὶ ὤκοδόμησεν τὸν οἶκον δρυμῷ τοῦ Λιβάνου ἑκατὸν πήχεις μῆκος αὐτοῦ καὶ πεντήκοντα πήχεις πλάτος αὐτοῦ καὶ τριάκοντα πηχῶν ὕψος αὐτοῦ καὶ τριῶν στίχων στύλων κεδρίνων καὶ ὠμῖαι κέδριναί τοις στύλοις **40** καὶ ἐφάτνωσεν τὸν οἶκον ἄνωθεν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν στύλων καὶ ἀριθμὸς τῶν στύλων τεσσαράκοντα καὶ πέντε δέκα καὶ πέντε ὁ στίχος **41** καὶ μέλαθρα τρία καὶ χώρα ἐπὶ χώραν τρισσῶς **42** καὶ πάντα τὰ θυρώματα καὶ αἱ χῶραι τετράγωνοι μεμελαθρωμένοι καὶ ἀπὸ τοῦ θυρώματος ἐπὶ θύραν τρισσῶς **43** καὶ τὸ αἰλαμ τῶν στύλων πεντήκοντα

πηχῶν μῆκος καὶ τριάκοντα ἐν πλάτει ἐζυγωμένα αιλαμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ στῦλοι καὶ πάχος ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς τοῖς αιλαμμιν 44 καὶ τὸ αιλαμ τῶν θρόνων οὗ κρινεῖ ἐκεῖ αιλαμ τοῦ κριτηρίου 45 καὶ οἶκος αὐτῶ ἐν ᾧ καθήσεται ἐκεῖ αὐλή μία ἐξελισσομένη τούτοις κατὰ τὸ ἔργον τοῦτο καὶ οἶκον τῆ θυγατρὶ Φαραω ἣν ἔλαβεν Σαλωμων κατὰ τὸ αιλαμ τοῦτο 46 πάντα ταῦτα ἐκ λίθων τιμίων κεκολαμμένα ἐκ διαστήματος ἔσωθεν καὶ ἐκ τοῦ θεμελίου ἕως τῶν γεισῶν καὶ ἔξωθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην 47 τὴν τεθεμελιωμένην ἐν τιμίσις λίθοις μεγάλοις λίθοις δεκαπήχεσιν καὶ τοῖς ὀκταπήχεσιν 48 καὶ ἐπάνωθεν τιμίσις κατὰ τὸ μέτρον ἀπελεκήτων καὶ κέδροις 49 τῆς αὐλῆς τῆς μεγάλης κύκλω τρεῖς στίχοι ἀπελεκήτων καὶ στίχος κεκολαμμένης κέδρου 50 καὶ συνετέλεσεν Σαλωμων ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ

8 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ συντελέσαι Σαλωμων τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ μετὰ εἴκοσι ἔτη τότε ἐξεκκλησίασεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραηλ ἐν Σιων τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἐκ πόλεως Δαυιδ αὕτη ἐστὶν Σιων 2 ἐν μηνὶ Ἀθανιν 3 καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν 4 καὶ τὸ σκηνώμα τοῦ μαρτυρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ σκηνώματι τοῦ μαρτυρίου 5 καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες πρόβατα καὶ βόας ἀναρίθμητα 6 καὶ εἰσφέρουσιν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς τὸ δαβιρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν χερουβιν 7 ὅτι τὰ χερουβιν διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ καὶ περιεκάλυπτον τὰ χερουβιν ἐπὶ

τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνωθεν **8** καὶ ὑπερεῖχον τὰ ἡγιασμένα καὶ ἐνεβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἡγιασμένων ἐκ τῶν ἀγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβὶρ καὶ οὐκ ὠπτάνοντο ἔξω **9** οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλην δύο πλάκες λίθιναι πλάκες τῆς διαθήκης ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωυσῆς ἐν Χωρηβ ἃ διέθετο κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου **10** καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγίου καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησεν τὸν οἶκον **11** καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης ὅτι ἔπλησεν δόξα κυρίου τὸν οἶκον **14** καὶ ἀπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς πάντα Ἰσραηλ καὶ πᾶσα ἐκκλησία Ἰσραηλ εἰστήκει **15** καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ σήμερον ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ περὶ Δαυιδ τοῦ πατρός μου καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν λέγων **16** ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήγαγον τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραηλ ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἐν ἐνὶ σκήπτρῳ Ἰσραηλ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἐξελεξάμην ἐν Ἱερουσαλημ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἐξελεξάμην τὸν Δαυιδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραηλ **17** καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῆς καρδίας Δαυιδ τοῦ πατρός μου οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ **18** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Δαυιδ τὸν πατέρα μου ἀνθ' ὧν ἦλθεν ἐπὶ τὴν καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγενήθη ἐπὶ τὴν καρδίαν σου **19** πλην σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον ἀλλ' ἡ ὁ υἱός σου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῶν πλευρῶν σου οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου **20** καὶ ἀνέστησεν κύριος τὸ

ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησεν καὶ ἀνέστην ἀντὶ Δαυιδ τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τοῦ θρόνου Ἰσραηλ καθὼς ἐλάλησεν κύριος καὶ ὠκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ 21 καὶ ἐθέμην ἐκεῖ τόπον τῆς κιβωτῶ ἐν ἧ ἔστιν ἐκεῖ διαθήκη κυρίου ἣν διέθετο κύριος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν αὐτὸν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου 22 καὶ ἔστη Σαλωμων κατὰ πρόσωπον τοῦ θουσιαστηρίου κυρίου ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραηλ καὶ διεπέτασεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν 23 καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ οὐκ ἔστιν ὡς σὺ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω φυλάσσω διαθήκην καὶ ἔλεος τῷ δούλῳ σου τῷ πορευομένῳ ἐνώπιόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ 24 ἃ ἐφύλαξας τῷ δούλῳ σου Δαυιδ τῷ πατρί μου καὶ ἐλάλησας ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν χερσίν σου ἐπλήρωσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 25 καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ φύλαξον τῷ δούλῳ σου τῷ Δαυιδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων οὐκ ἐξαρθήσεται σου ἀνὴρ ἐκ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου Ἰσραηλ πλὴν ἐὰν φυλάξωνται τὰ τέκνα σου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐνώπιον ἐμοῦ καθὼς ἐπορεύθης ἐνώπιον ἐμοῦ 26 καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου τῷ Δαυιδ τῷ πατρί μου 27 ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει ὁ θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσιν σοι πλὴν καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὃν ὠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου 28 καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δέησίν μου κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἀκούειν τῆς τέρψεως ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σὲ σήμερον 29 τοῦ εἶναι ὀφθαλμούς σου ἠνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον

ἡμέρας καὶ νυκτός εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπας ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς ἧς προσεύχεται ὁ δούλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός **30** καὶ εἰσακούση τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραηλ ἃ ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ σὺ εἰσακούση ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν οὐρανῶ καὶ ποιήσεις καὶ ἴλεως ἔση **31** ὅσα ἂν ἀμάρτη ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ ἐὰν λάβῃ ἐπ' αὐτὸν ἄραν τοῦ ἀρᾶσθαι αὐτόν καὶ ἔλθῃ καὶ ἐξαγορεύσῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ **32** καὶ σὺ εἰσακούσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις καὶ κρινεῖς τὸν λαόν σου Ἰσραηλ ἀνομηθῆναι ἀνομον δοῦναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τοῦ δικαιῶσαι δίκαιον δοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ **33** ἐν τῷ πταῖσαι τὸν λαόν σου Ἰσραηλ ἐνώπιον ἐχθρῶν ὅτι ἀμαρτήσονται σοὶ καὶ ἐπιστρέψουσιν καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου καὶ προσεύξονται καὶ δεηθήσονται ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ **34** καὶ σὺ εἰσακούση ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλεως ἔση ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ λαοῦ σου Ἰσραηλ καὶ ἀποστρέψεις αὐτούς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν **35** ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετὸν ὅτι ἀμαρτήσονται σοὶ καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου καὶ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν ἀποστρέψουσιν ὅταν ταπεινώσης αὐτούς **36** καὶ εἰσακούση ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλεως ἔση ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραηλ ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου ἐν κληρονομίᾳ **37** λιμὸς ἐὰν γένηται θάνατος ἐὰν γένηται

ὅτι ἔσται ἔμπυρισμός βροῦχος ἐρυσίβη ἐὰν γένηται καὶ
ἐὰν θλίψη αὐτὸν ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων αὐτοῦ
πᾶν συνάντημα πᾶν πόνον 38 πᾶσαν προσευχὴν πᾶσαν
δέησιν ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ ὡς ἂν γνῶσιν ἕκαστος
ἀφὴν καρδίας αὐτοῦ καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς
τὸν οἶκον τοῦτον 39 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ
ἐτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ἴλεως ἔσῃ καὶ ποιήσεις
καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καθὼς ἂν γνῶς
τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὅτι σὺ μονώτατος οἶδας τὴν καρδίαν
πάντων υἰῶν ἀνθρώπων 40 ὅπως φοβῶνταί σε πάσας
τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκας τοῖς
πατράσιν ἡμῶν 41 καὶ τῷ ἀλλοτρίῳ ὃς οὐκ ἔστιν ἀπὸ
λαοῦ σου οὗτος 42 καὶ ἤξουσιν καὶ προσεύξονται εἰς τὸν
τόπον τοῦτον 43 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ
ἐτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα
ἂν ἐπικαλέσηταί σε ὁ ἀλλότριος ὅπως γνῶσιν πάντες
οἱ λαοὶ τὸ ὄνομά σου καὶ φοβῶνταί σε καθὼς ὁ λαός
σου Ἰσραὴλ καὶ γνῶσιν ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ
τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησα 44 ὅτι ἐξελεύσεται ὁ
λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ἧ
ἐπιστρέψῃς αὐτοὺς καὶ προσεύξονται ἐν ὀνόματι κυρίου
ὁδὸν τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω ἐν αὐτῇ καὶ τοῦ οἴκου οὗ
ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου 45 καὶ εἰσακούσει ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ τῆς δεήσεως αὐτῶν καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν
καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτοῖς 46 ὅτι ἁμαρτήσονται
σοι ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς οὐχ ἁμαρτήσεται καὶ
ἐπάξεις ἐπ' αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς ἐνώπιον
ἐχθρῶν καὶ αἰχμαλωτιοῦσιν αὐτοὺς οἱ αἰχμαλωτίζοντες
εἰς γῆν μακρὰν καὶ ἐγγύς 47 καὶ ἐπιστρέψουσιν καρδίας

αὐτῶν ἐν τῇ γῆ οὐ μετήχθησαν ἐκεῖ καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ
δεηθῶσιν σου ἐν γῆ μετοικίας αὐτῶν λέγοντες ἡμάρτομεν
ἠνομήσαμεν ἠδικήσαμεν 48 καὶ ἐπιστρέψωσιν πρὸς σέ
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν τῇ γῆ
ἐχθρῶν αὐτῶν οὐ μετήγαγες αὐτούς καὶ προσεύξονται
πρὸς σέ ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν
τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω καὶ τοῦ οἴκου οὐ ᾠκοδόμηκα
τῷ ὀνόματί σου 49 καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ
ἐτοίμου κατοικητηρίου σου 50 καὶ ἴλεως ἔσῃ ταῖς ἀδικίαις
αὐτῶν αἷς ἡμαρτόν σοι καὶ κατὰ πάντα τὰ ἀθετήματα
αὐτῶν ἃ ἠθέτησάν σοι καὶ δώσεις αὐτούς εἰς οἰκτιρισμὸς
ἐνώπιον αἰχμαλωτευόντων αὐτούς καὶ οἰκτιρήσουσιν
αὐτούς 51 ὅτι λαός σου καὶ κληρονομία σου οὐς ἐξήγαγες
ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ μέσου χωνευτηρίου σιδήρου 52 καὶ
ἔστρωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ τὰ ὠτά σου ἠνεωγμένα
εἰς τὴν δέησιν τοῦ δούλου σου καὶ εἰς τὴν δέησιν τοῦ
λαοῦ σου Ἰσραὴλ εἰσακούειν αὐτῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἂν
ἐπικαλέσωνταί σε 53 ὅτι σὺ διέστειλας αὐτοὺς σαυτῷ
εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς καθὼς
ἐλάλησας ἐν χειρὶ δούλου σου Μωυσῆ ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε
τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου κύριε κύριε τότε
ἐλάλησεν Σαλωμων ὑπὲρ τοῦ οἴκου ὡς συνετέλεσεν τοῦ
οἰκοδομῆσαι αὐτόν ἠλίον ἐγνώρισεν ἐν οὐρανῷ κύριος
εἶπεν τοῦ κατοικεῖν ἐν γνόφῳ οἰκοδόμησον οἶκόν μου
οἶκον ἐκπρεπῆ σαυτῷ τοῦ κατοικεῖν ἐπὶ καινότητος οὐκ
ἰδοὺ αὕτη γέγραπται ἐν βιβλίῳ τῆς ᾠδῆς 54 καὶ ἐγένετο
ὡς συνετέλεσεν Σαλωμων προσευχόμενος πρὸς κύριον
ὅλην τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δέησιν ταύτην καὶ ἀνέστη
ἀπὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ὀκλακῶς ἐπὶ τὰ

γόνατα αὐτοῦ καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ διαπεπετασμένα ἐῖς
τὸν οὐρανόν 55 καὶ ἔστη καὶ εὐλόγησεν πᾶσαν ἐκκλησίαν
Ἰσραηλ φωνῇ μεγάλη λέγων 56 εὐλογητὸς κύριος σήμερον
ὃς ἔδωκεν κατάπαυσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραηλ κατὰ πάντα
ὅσα ἐλάλησεν οὐ διεφώνησεν λόγος εἷς ἐν πᾶσιν τοῖς
λόγοις αὐτοῦ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Μωυσῆ
δούλου αὐτοῦ 57 γένοιτο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν
καθὼς ἦν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν μὴ ἐγκαταλίποιο
ἡμᾶς μηδὲ ἀποστρέψοιο ἡμᾶς 58 ἐπικλῖναι καρδίας ἡμῶν
πρὸς αὐτὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ
φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ προστάγματα
αὐτοῦ ἃ ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν 59 καὶ ἔστωσαν
οἱ λόγοι οὗτοι οὓς δεδέημαι ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν
ἐγγίζοντες πρὸς κύριον θεὸν ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτὸς τοῦ
ποιεῖν τὸ δικαίωμα τοῦ δούλου σου καὶ τὸ δικαίωμα λαοῦ
σου Ἰσραηλ ῥῆμα ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ 60 ὅπως γνῶσιν
πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς ὅτι κύριος ὁ θεὸς αὐτὸς θεὸς καὶ
οὐκ ἔστιν ἕτι 61 καὶ ἔστωσαν αἱ καρδίαι ἡμῶν τέλειαι
πρὸς κύριον θεὸν ἡμῶν καὶ ὁσίως πορεύεσθαι ἐν τοῖς
προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ φυλάσσειν ἐντολὰς αὐτοῦ ὡς ἡ
ἡμέρα αὕτη 62 καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ
ἔθυσαν θυσίαν ἐνώπιον κυρίου 63 καὶ ἔθυσεν ὁ βασιλεὺς
Σαλωμων τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν ἃς ἔθυσεν τῷ κυρίῳ
βοῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ προβάτων ἑκατὸν εἴκοσι
χιλιάδας καὶ ἐνεκαίνισεν τὸν οἶκον κυρίου ὁ βασιλεὺς
καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ 64 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡγίασεν ὁ
βασιλεὺς τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου
κυρίου ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας
καὶ τὰ στέατα τῶν εἰρηνικῶν ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ

χαλκοῦν τὸ ἐνώπιον κυρίου μικρὸν τοῦ μὴ δύνασθαι τὴν
ὀλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας τῶν εἰρηρικῶν ὑπενεγκεῖν
65 καὶ ἐποίησεν Σαλωμων τὴν ἑορτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
καὶ πᾶς Ἰσραηλ μετ' αὐτοῦ ἐκκλησία μεγάλη ἀπὸ τῆς
εἰσόδου Ἡμαθ ἕως ποταμοῦ Αἰγύπτου ἐνώπιον κυρίου
θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ᾠκοδόμησεν ἐσθίων καὶ πίνων
καὶ εὐφραίνόμενος ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἑπτὰ
ἡμέρας **66** καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξαπέστειλεν τὸν
λαὸν καὶ εὐλόγησεν αὐτόν καὶ ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὰ
σκηνώματα αὐτοῦ χαίροντες καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς
ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησεν κύριος τῷ Δαυιδ δούλῳ αὐτοῦ καὶ
τῷ Ἰσραηλ λαῷ αὐτοῦ

9 καὶ ἐγενήθη ὡς συνετέλεσεν Σαλωμων οἰκοδομεῖν τὸν
οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πᾶσαν τὴν
πραγματείαν Σαλωμων ὅσα ἠθέλησεν ποιῆσαι **2** καὶ ὥφθη
κύριος τῷ Σαλωμων δεύτερον καθὼς ὥφθη ἐν Γαβαων
3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν κύριος ἤκουσα τῆς φωνῆς τῆς
προσευχῆς σου καὶ τῆς δεήσεώς σου ἣς ἐδεήθης ἐνώπιον
ἐμοῦ πεποίηκά σοι κατὰ πᾶσαν τὴν προσευχήν σου ἠγίακα
τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησας τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά
μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί μου
ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία μου πάσας τὰς ἡμέρας **4** καὶ σὺ ἐὰν
πορευθῆς ἐνώπιον ἐμοῦ καθὼς ἐπορεύθη Δαυιδ ὁ πατήρ
σου ἐν ὁσιότητι καρδίας καὶ ἐν εὐθύτητι καὶ τοῦ ποιεῖν
κατὰ πάντα ἃ ἐνετειλάμην αὐτῷ καὶ τὰ προστάγματά
μου καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάξης **5** καὶ ἀναστήσω τὸν
θρόνον τῆς βασιλείας σου ἐπὶ Ἰσραηλ εἰς τὸν αἰῶνα καθὼς
ἐλάλησα τῷ Δαυιδ πατρί σου λέγων οὐκ ἐξαρθήσεται
σοι ἀνὴρ ἠγούμενος ἐν Ἰσραηλ **6** ἐὰν δὲ ἀποστραφέντες

ἀποστραφήτε ὑμεῖς καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἀπ' ἐμοῦ καὶ
μὴ φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου
ἃ ἔδωκεν Μωυσῆς ἐνώπιον ὑμῶν καὶ πορευθῆτε καὶ
δουλεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς 7
καὶ ἐξαρῶ τὸν Ἰσραηλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς καὶ
τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἠγάασα τῷ ὀνόματί μου ἀπορρίψω
ἐκ προσώπου μου καὶ ἔσται Ἰσραηλ εἰς ἀφανισμόν καὶ
εἰς λάλημα εἰς πάντας τοὺς λαούς 8 καὶ ὁ οἶκος οὗτος
ὁ ὑψηλὸς πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτοῦ ἐκστήσεται
καὶ συριεῖ καὶ ἐροῦσιν ἔνεκα τίνος ἐποίησεν κύριος
οὕτως τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ 9 καὶ ἐροῦσιν
ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον κύριον θεὸν αὐτῶν ὃς ἐξήγαγεν
τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας καὶ
ἀντελάβοντο θεῶν ἀλλοτρίων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς
καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν κύριος ἐπ'
αὐτοὺς τὴν κακίαν ταύτην τότε ἀνήγαγεν Σαλωμων τὴν
θυγατέρα Φαραῶ ἐκ πόλεως Δαυιδ εἰς οἶκον αὐτοῦ ὃν
ῥοδόμησεν ἑαυτῷ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις 10 εἴκοσι ἔτη
ἐν οἷς ῥοδόμησεν Σαλωμων τοὺς δύο οἴκους τὸν οἶκον
κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως 11 Χιραμ βασιλεὺς
Τύρου ἀντελάβετο τοῦ Σαλωμων ἐν ξύλοις κεδρίνοις καὶ
ἐν ξύλοις πευκίνοις καὶ ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν παντὶ θελήματι
αὐτοῦ τότε ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῷ Χιραμ εἴκοσι πόλεις
ἐν τῇ γῇ τῇ Γαλιλαίᾳ 12 καὶ ἐξῆλθεν Χιραμ ἐκ Τύρου
καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Γαλιλαίαν τοῦ ἰδεῖν τὰς πόλεις ἃς
ἔδωκεν αὐτῷ Σαλωμων καὶ οὐκ ἤρεσαν αὐτῷ 13 καὶ εἶπεν
τί αἱ πόλεις αὗται ἃς ἔδωκάς μοι ἀδελφέ καὶ ἐκάλεσεν
αὐτάς ὄριον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 14 καὶ ἤνεγκεν Χιραμ
τῷ Σαλωμων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα χρυσίου 26

καὶ ναῦν ὑπὲρ οὗ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἐν Γασιωνγαβερ τὴν οὖσαν ἐχομένην Αἰλαθ ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς ἐσχάτης θαλάσσης ἐν γῆ Εδωμ 27 καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ ἐν τῇ νηὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἄνδρας ναυτικούς ἐλαύνειν εἰδότας θάλασσαν μετὰ τῶν παίδων Σαλωμων 28 καὶ ἦλθον εἰς Σωφηρα καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν χρυσοῦ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα καὶ ἤνεγκαν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων

10 καὶ βασίλισσα Σαβα ἤκουσεν τὸ ὄνομα Σαλωμων καὶ τὸ ὄνομα κυρίου καὶ ἦλθεν πειράσαι αὐτὸν ἐν αἰνίγμασιν 2 καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλημ ἐν δυνάμει βαρεῖα σφόδρα καὶ κάμηλοι αἴρουναι ἡδύσματα καὶ χρυσὸν πολὺν σφόδρα καὶ λίθον τίμιον καὶ εἰσῆλθεν πρὸς Σαλωμων καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς 3 καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ Σαλωμων πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς οὐκ ἦν λόγος παρεωραμένος παρὰ τοῦ βασιλέως ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῇ 4 καὶ εἶδεν βασίλισσα Σαβα πᾶσαν φρόνησιν Σαλωμων καὶ τὸν οἶκον ὃν ὠκοδόμησεν 5 καὶ τὰ βρώματα Σαλωμων καὶ τὴν καθέδραν παίδων αὐτοῦ καὶ τὴν στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς οἰνοχόους αὐτοῦ καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν αὐτοῦ ἣν ἀνέφερον ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἐγένετο 6 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμων ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῆ μου περὶ τοῦ λόγου σου καὶ περὶ τῆς φρονήσεώς σου 7 καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λαλοῦσίν μοι ἕως ὅτου παρεγενόμην καὶ ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί μου καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν τὸ ἥμισυ καθὼς ἀπήγγειλάν μοι προστέθεικας ἀγαθὰ πρὸς αὐτὰ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἀκοήν ἣν ἤκουσα ἐν τῇ γῆ μου 8 μακάριαι αἱ γυναῖκές σου μακάριοι οἱ παῖδες σου οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐνώπιόν

σου δι' ὅλου οἱ ἀκούοντες πᾶσαν τὴν φρόνησίν σου **9**
γένοιτο κύριος ὁ θεός σου εὐλογημένος ὃς ἠθέλησεν
ἐν σοὶ δοῦναί σε ἐπὶ θρόνου Ἰσραηλ διὰ τὸ ἀγαπᾶν
κύριον τὸν Ἰσραηλ στήσαι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔθετό σε
βασιλέα ἐπ' αὐτούς τοῦ ποιεῖν κρίμα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ
ἐν κρίμασιν αὐτῶν **10** καὶ ἔδωκεν τῷ Σαλωμων ἑκατὸν
εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ καὶ ἡδύσματα πολλὰ σφόδρα
καὶ λίθον τίμιον οὐκ ἐληλύθει κατὰ τὰ ἡδύσματα ἐκεῖνα
ἔτι εἰς πλῆθος ἃ ἔδωκεν βασίλισσα Σαβα τῷ βασιλεῖ
Σαλωμων **11** καὶ ἡ ναῦς Χιραμ ἡ αἴρουσα τὸ χρυσίον
ἐκ Σουφίρ ἤνεγκεν ξύλα ἀπελέκητα πολλὰ σφόδρα καὶ
λίθον τίμιον **12** καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ
ἀπελέκητα ὑποστηρίγματα τοῦ οἴκου κυρίου καὶ τοῦ
οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ νάβλας καὶ κινύρας τοῖς ῥοδοῖς
οὐκ ἐληλύθει τοιαῦτα ξύλα ἀπελέκητα ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ
ὤφθησάν που ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **13** καὶ ὁ βασιλεὺς
Σαλωμων ἔδωκεν τῇ βασιλίσῃ Σαβα πάντα ὅσα ἠθέλησεν
ὅσα ἠτήσατο ἐκτὸς πάντων ὧν δεδώκει αὐτῇ διὰ χειρὸς
τοῦ βασιλέως Σαλωμων καὶ ἀπεστράφη καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
γῆν αὐτῆς αὐτὴ καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτῆς **14** καὶ ἦν ὁ
σταθμὸς τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐληλυθότος τῷ Σαλωμων ἐν
ἐνιαυτῷ ἐνὶ ἑξακόσια καὶ ἑξήκοντα ἕξ τάλαντα χρυσοῦ **15**
χωρὶς τῶν φόρων τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπόρων
καὶ πάντων τῶν βασιλέων τοῦ πέραν καὶ τῶν σατραπῶν
τῆς γῆς **16** καὶ ἐποίησεν Σαλωμων τριακόσια δόρατα
χρυσᾶ ἑλατά τριακόσιοι χρυσοῖ ἐπῆσαν ἐπὶ τὸ δόρυ τὸ ἕν
17 καὶ τριακόσια ὄπλα χρυσᾶ ἑλατά τρεῖς μναῖ χρυσοῦ
ἐνήσαν εἰς τὸ ὄπλον τὸ ἕν καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς οἶκον
δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου **18** καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον

ἐλεφάντινον μέγαν καὶ περιεχύρωσεν αὐτὸν χρυσίῳ
δοκίμῳ 19 ἔξ ἀναβαθμοὶ τῷ θρόνῳ καὶ προτομαὶ μόσχων
τῷ θρόνῳ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ χεῖρες ἔνθεν καὶ ἔνθεν
ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς καθέδρας καὶ δύο λέοντες ἐστηκότες
παρὰ τὰς χεῖρας 20 καὶ δώδεκα λέοντες ἐστῶτες ἐπὶ τῶν
ἔξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν οὐ γέγονεν οὕτως πάση
βασιλείᾳ 21 καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ πότου Σαλωμων
χρυσᾶ καὶ λουτῆρες χρυσοῖ πάντα τὰ σκεύη οἴκου δρυμοῦ
τοῦ Λιβάνου χρυσίῳ συγκεκλεισμένα οὐκ ἦν ἀργύριον
ὅτι οὐκ ἦν λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις Σαλωμων 22 ὅτι
ναῦς Θαρσις τῷ βασιλεῖ ἐν τῇ θαλάσῃ μετὰ τῶν νηῶν
Χιραμ μία διὰ τριῶν ἐτῶν ἤρχετο τῷ βασιλεῖ ναῦς ἐκ
Θαρσις χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου καὶ λίθων τορευτῶν καὶ
πελεκητῶν 23 καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμων ὑπὲρ πάντας
τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς πλούτῳ καὶ φρονήσει 24 καὶ πάντες
βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον Σαλωμων τοῦ
ἀκοῦσαι τῆς φρονήσεως αὐτοῦ ἧς ἔδωκεν κύριος ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ 25 καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα αὐτοῦ
σκεύη χρυσᾶ καὶ ἱματισμὸν στακτὴν καὶ ἠδύσματα καὶ
ἵππους καὶ ἡμιόνους τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτόν 26 καὶ
ἦσαν τῷ Σαλωμων τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς
ἄρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἰπέων καὶ ἔθετο αὐτὰς
ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἀρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν
Ιερουσαλημ καὶ ἦν ἡγούμενος πάντων τῶν βασιλέων
ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὀρίων
Αἰγύπτου 27 καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ
ἀργύριον ἐν Ιερουσαλημ ὡς λίθους καὶ τὰς κέδρους
ἔδωκεν ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πληθος 28
καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων Σαλωμων ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐκ

Θεκουε ἔμποροι τοῦ βασιλέως ἐλάμβανον ἐκ Θεκουε ἐν ἀλλάγματι **29** καὶ ἀνέβαινον ἢ ἕξοδος ἐξ Αἰγύπτου ἄρμα ἀντὶ ἑκατὸν ἀργυρίου καὶ ἵππος ἀντὶ πενήκοντα ἀργυρίου καὶ οὕτω πᾶσιν τοῖς βασιλεῦσιν Χεττιν καὶ βασιλεῦσιν Συρίας κατὰ θάλασσαν ἐξεπορεύοντο

11 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἦν φιλογύναιος καὶ ἦσαν αὐτῷ ἄρχουσαι ἑπτακόσiai καὶ παλλακαὶ τριακόσiai καὶ ἔλαβεν γυναῖκας ἀλλοτρίας καὶ τὴν θυγατέρα Φαραω Μωαβίτιδας Ἀμμανίτιδας Σύρας καὶ Ἰδουμαίας Χετταίας καὶ Ἀμορραίας **2** ἐκ τῶν ἐθνῶν ὧν ἀπεῖπεν κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσεσθε εἰς αὐτούς καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς ὑμᾶς μὴ ἐκκλίνωσιν τὰς καρδίας ὑμῶν ὀπίσω εἰδώλων αὐτῶν εἰς αὐτούς ἐκολλήθη Σαλωμων τοῦ ἀγαπήσαι **4** καὶ ἐγενήθη ἐν καιρῷ γήρους Σαλωμων καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ καθὼς ἡ καρδία Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐξέκλιναν αἱ γυναῖκες αἱ ἀλλότριαι τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὀπίσω θεῶν αὐτῶν **5** τότε ὠκοδόμησεν Σαλωμων ὑψηλὸν τῷ Χαμωσ εἰδῶλῳ Μωαβ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν εἰδῶλῳ υἱῶν Ἀμμων **6** καὶ τῇ Ἀστάρτη βδελύγματι Σιδωνίων **7** καὶ οὕτως ἐποίησεν πάσαις ταῖς γυναιξὶν αὐτοῦ ταῖς ἀλλοτρίαις ἐθυμίων καὶ ἔθυσον τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν **8** καὶ ἐποίησεν Σαλωμων τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου οὐκ ἐπορεύθη ὀπίσω κυρίου ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ **9** καὶ ὠργίσθη κύριος ἐπὶ Σαλωμων ὅτι ἐξέκλινεν καρδίαν αὐτοῦ ἀπὸ κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ δις **10** καὶ ἐντειλαμένου αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ λόγου τούτου τὸ παράπαν μὴ πορευθῆναι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων καὶ φυλάξασθαι ποιῆσαι ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεός **11** καὶ εἶπεν κύριος

πρὸς Σαλωμων ἀνθ' ὧν ἐγένετο ταῦτα μετὰ σοῦ καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἃ ἐνετειλάμην σοι διαρρήσων διαρρήξω τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρὸς σου καὶ δώσω αὐτὴν τῷ δούλῳ σου **12** πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου οὐ ποιήσω αὐτὰ διὰ Δαυιδ τὸν πατέρα σου ἐκ χειρὸς υἱοῦ σου λήμψομαι αὐτὴν **13** πλὴν ὅλην τὴν βασιλείαν οὐ μὴ λάβω σκῆπτρον ἐν δώσω τῷ υἱῷ σου διὰ Δαυιδ τὸν δοῦλόν μου καὶ διὰ Ἱερουσαλημ τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην **14** καὶ ἤγειρεν κύριος σαταν τῷ Σαλωμων τὸν Ἀδερ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ τὸν Εσρωμ υἱὸν Ἐλιαδαε τὸν ἐν Ραεμμαθ Ἀδραζαρ βασιλέα Σουβα κύριον αὐτοῦ καὶ συνηθοροίσθησαν ἐπ' αὐτὸν ἄνδρες καὶ ἦν ἄρχων συστρέμματος καὶ προκατελάβετο τὴν Δαμασεκ καὶ ἦσαν σαταν τῷ Ἰσραηλ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμων καὶ Ἀδερ ὁ Ἰδουμαῖος ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας ἐν Ἰδουμαίᾳ **15** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξολεθρευθῆσαι Δαυιδ τὸν Εδωμ ἐν τῷ πορευθῆναι Ἰωαβ ἄρχοντα τῆς στρατιᾶς θάπτειν τοὺς τραυματίας ἔκοψαν πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ **16** ὅτι ἕξ μῆνας ἐνεκάθητο ἐκεῖ Ἰωαβ καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ ἕως ὅτου ἐξωλέθρευσε πᾶν ἀρσενικὸν ἐκ τῆς Ἰδουμαίας **17** καὶ ἀπέδρα Ἀδερ αὐτὸς καὶ πάντες ἄνδρες Ἰδουμαῖοι τῶν παίδων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον καὶ Ἀδερ παιδάριον μικρὸν **18** καὶ ἀνίστανται ἄνδρες ἐκ τῆς πόλεως Μαδιαμ καὶ ἔρχονται εἰς Φαραν καὶ λαμβάνουσιν ἄνδρας μετ' αὐτῶν καὶ ἔρχονται πρὸς Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου καὶ εἰσῆλθεν Ἀδερ πρὸς Φαραω καὶ ἔδωκεν αὐτῷ οἶκον καὶ ἄρτους διέταξεν αὐτῷ **19** καὶ εὗρεν Ἀδερ χάριν ἐναντίον Φαραω σφόδρα καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα ἀδελφὴν τῆς

γυναικὸς αὐτοῦ ἀδελφὴν Θεκεμινὰς τὴν μείζω 20 καὶ ἔτεκεν αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ Θεκεμινὰς τῷ Ἀδερ τὸν Γανηβαθ υἱὸν αὐτῆς καὶ ἐξέθρεψεν αὐτὸν Θεκεμινὰ ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραῶ καὶ ἦν Γανηβαθ ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραῶ 21 καὶ Ἀδερ ἤκουσεν ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι κεκοίμηται Δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ὅτι τέθνηκεν Ἰωαβ ὁ ἄρχων τῆς στρατιᾶς καὶ εἶπεν Ἀδερ πρὸς Φαραῶ ἐξαπόστειλόν με καὶ ἀποστρέψω εἰς τὴν γῆν μου 22 καὶ εἶπεν Φαραῶ τῷ Ἀδερ τί νὶ σὺ ἐλαττονῆ μετ' ἐμοῦ καὶ ἰδοὺ σὺ ζητεῖς ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν σου καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀδερ ὅτι ἐξαποστέλλων ἐξαποστελεῖς με καὶ ἀνέστρεψεν Ἀδερ εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ 25 αὕτη ἡ κακία ἦν ἐποίησεν Ἀδερ καὶ ἐβαρυθύμησεν ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐβασίλευσεν ἐν γῆ Ἐδωμ 26 καὶ Ἰεροβοὰμ υἱὸς Ναβατ ὁ Εφραθὶ ἐκ τῆς Σαριρα υἱὸς γυναικὸς χήρας δοῦλος Σαλωμων 27 καὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ὡς ἐπήρατο χεῖρας ἐπὶ βασιλέα Σαλωμων ὠκοδόμησεν τὴν ἄκραν συνέκλεισεν τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 28 καὶ ὁ ἄνθρωπος Ἰεροβοὰμ ἰσχυρὸς δυνάμει καὶ εἶδεν Σαλωμων τὸ παιδάριον ὅτι ἀνὴρ ἔργων ἐστίν καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἄρσεις οἴκου Ἰωσηφ 29 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ Ἰεροβοὰμ ἐξῆλθεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ καὶ εὔρεν αὐτὸν Ἀχίας ὁ Σηλωνίτης ὁ προφήτης ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ὁ Ἀχίας περιβεβλημένος ἱματίῳ καινῷ καὶ ἀμφότεροι ἐν τῷ πεδίῳ 30 καὶ ἐπελάβετο Ἀχία τοῦ ἱματίου αὐτοῦ τοῦ καινοῦ τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ διέρρηξεν αὐτὸ δώδεκα ῥήγματα 31 καὶ εἶπεν τῷ Ἰεροβοὰμ λαβὲ σεαυτῷ δέκα ῥήγματα ὅτι τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἰδοὺ ἐγὼ ῥήσω τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Σαλωμων καὶ δώσω σοι

δέκα σκῆπτρα 32 καὶ δύο σκῆπτρα ἔσονται αὐτῷ διὰ τὸν
δοῦλόν μου Δαυιδ καὶ διὰ Ἱερουσαλημ τὴν πόλιν ἣν
ἐξελεξάμην ἐν αὐτῇ ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραηλ 33 ἀνθ'
ῶν κατέλιπέν με καὶ ἐποίησεν τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι
Σιδωνίων καὶ τῷ Χαμῶς καὶ τοῖς εἰδώλοις Μωαβ καὶ
τῷ βασιλεῖ αὐτῶν προσοχθίσματι υἰῶν Ἀμμων καὶ οὐκ
ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς μου τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώπιον
ἐμοῦ ὡς Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ 34 καὶ οὐ μὴ λάβω ὅλην
τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ διότι ἀντιτασσόμενος
ἀντιτάξομαι αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ
διὰ Δαυιδ τὸν δοῦλόν μου ὃν ἐξελεξάμην αὐτόν 35 καὶ
λήμψομαι τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ
δώσω σοι τὰ δέκα σκῆπτρα 36 τῷ δὲ υἱῷ αὐτοῦ δώσω τὰ
δύο σκῆπτρα ὅπως ἦ θέσις τῷ δούλῳ μου Δαυιδ πάσας
τὰς ἡμέρας ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλημ τῇ πόλει ἣν
ἐξελεξάμην ἑμαυτῷ τοῦ θέσθαι ὄνομά μου ἐκεῖ 37 καὶ
σὲ λήμψομαι καὶ βασιλεύσεις ἐν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ
σου καὶ σὺ ἔσῃ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ 38 καὶ ἔσται ἐὰν
φυλάξης πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι καὶ πορευθῆς ἐν
ταῖς ὁδοῖς μου καὶ ποιήσης τὸ εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ
φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου
καθὼς ἐποίησεν Δαυιδ ὁ δοῦλός μου καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ
καὶ οἰκοδομήσω σοι οἶκον πιστόν καθὼς ᾠκοδόμησα τῷ
Δαυιδ 40 καὶ ἐζήτησεν Σαλωμων θανατῶσαι τὸν Ἱεροβοαμ
καὶ ἀνέστη καὶ ἀπέδρα εἰς Αἴγυπτον πρὸς Σουσακιμ
βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ ἕως οὗ ἀπέθανεν
Σαλωμων 41 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ῥημάτων Σαλωμων καὶ
πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ πᾶσαν τὴν φρόνησιν αὐτοῦ οὐκ
ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ ῥημάτων Σαλωμων 42

καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσεν Σαλωμων ἐν Ἱερουσαλημ τεσσαράκοντα ἔτη **43** καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμων μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοαμ υἱὸς Ναβατ καὶ αὐτοῦ ἔτι ὄντος ἐν Αἰγύπτῳ ὡς ἔφυγεν ἐκ προσώπου Σαλωμων καὶ ἐκάθητο ἐν Αἰγύπτῳ κατευθύνει καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν Σαριρα τὴν ἐν ὄρει Εφραιμ καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ροβοαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

12 καὶ πορεύεται βασιλεὺς Ροβοαμ εἰς Σικιμα ὅτι εἰς Σικιμα ἤρχοντο πᾶς Ἰσραηλ βασιλεῦσαι αὐτόν **3** καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα Ροβοαμ λέγοντες **4** ὁ πατήρ σου ἐβάρυνεν τὸν κλοιὸν ἡμῶν καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρὸς σου τῆς σκληρᾶς καὶ ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέος οὗ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ δουλεύσομέν σοι **5** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀπέλθετε ἕως ἡμερῶν τριῶν καὶ ἀναστρέψατε πρὸς με καὶ ἀπῆλθον **6** καὶ παρήγγειλεν ὁ βασιλεὺς τοῖς πρεσβυτέροις οἳ ἦσαν παρεστῶτες ἐνώπιον Σαλωμων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ λέγων πῶς ὑμεῖς βουλευέσθε καὶ ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ λόγον **7** καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν λέγοντες εἰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔση δοῦλος τῷ λαῷ τούτῳ καὶ δουλεύσης αὐτοῖς καὶ λαλήσης αὐτοῖς λόγους ἀγαθοῦς καὶ ἔσονταί σοι δοῦλοι πάσας τὰς ἡμέρας **8** καὶ ἐγκατέλιπεν τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ καὶ συνεβουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν ἐκτραφέντων μετ' αὐτοῦ τῶν παρεστηκότων πρὸ προσώπου αὐτοῦ **9** καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί ὑμεῖς συμβουλευέετε καὶ τί ἀποκριθῶ τῷ

λαῶ τούτῳ τοῖς λαλήσασιν πρὸς με λεγόντων κούφισον ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ οὗ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ' ἡμᾶς **10** καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ οἱ παρεστηκότες πρὸ προσώπου αὐτοῦ λέγοντες τάδε λαλήσεις τῷ λαῶ τούτῳ τοῖς λαλήσασι πρὸς σέ λέγοντες ὁ πατήρ σου ἐβάρυνεν τὸν κλοιὸν ἡμῶν καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀφ' ἡμῶν τάδε λαλήσεις πρὸς αὐτούς ἡ μικρότης μου παχυτέρα τῆς ὀσφύος τοῦ πατρός μου **11** καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπεσάσσετο ὑμᾶς κλοιῷ βαρεῖ κάγῳ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι ἐγὼ δὲ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις **12** καὶ παρεγένοντο πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα Ροβοὰμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καθότι ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς λέγων ἀναστράφητε πρὸς με τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ **13** καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαὸν σκληρὰ καὶ ἐγκατέλιπεν Ροβοὰμ τὴν βουλήν τῶν πρεσβυτέρων ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ **14** καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτούς κατὰ τὴν βουλήν τῶν παιδαρίων λέγων ὁ πατήρ μου ἐβάρυνεν τὸν κλοιὸν ὑμῶν κάγῳ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις **15** καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ ὅτι ἦν μεταστροφή παρὰ κυρίου ὅπως στήση τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἀχια τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ **16** καὶ εἶδον πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς τῷ βασιλεῖ λέγων τίς ἡμῖν μερίς ἐν Δαυιδ καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαὶ ἀπότρεχε Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματά σου νῦν βόσκει τὸν οἶκόν σου Δαυιδ καὶ ἀπῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ **18**

καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Αδωνираμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν πᾶς Ἰσραηλ ἐν λίθοις καὶ ἀπέθανεν καὶ ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ ἔφθασεν ἀναβῆναι τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσαλημ **19** καὶ ἠθέτησεν Ἰσραηλ εἰς τὸν οἶκον Δαυιδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **20** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν πᾶς Ἰσραηλ ὅτι ἀνέκαμψεν Ἱεροβοαμ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ οὐκ ἦν ὀπίσω οἴκου Δαυιδ πᾶρεξ σκῆπτρου Ἰουδα καὶ Βενιαμιν μόνοι **21** καὶ Ροβοαμ εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἐξεκκλησίασεν τὴν συναγωγὴν Ἰουδα καὶ σκῆπτρον Βενιαμιν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδες νεανιῶν ποιούντων πόλεμον τοῦ πολεμεῖν πρὸς οἶκον Ἰσραηλ ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν Ροβοαμ υἱῷ Σαλωμων **22** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Σαμαϊαν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ λέγων **23** εἶπὸν τῷ Ροβοαμ υἱῷ Σαλωμων βασιλεῖ Ἰουδα καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ἰουδα καὶ Βενιαμιν καὶ τῷ καταλοίπῳ τοῦ λαοῦ λέγων **24** τάδε λέγει κύριος οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ πολεμήσετε μετὰ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἀναστρεφέτω ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον ἑαυτοῦ ὅτι παρ' ἐμοῦ γέγονεν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου κυρίου **25** καὶ ᾤκοδόμησεν Ἱεροβοαμ τὴν Σικιμα τὴν ἐν ὄρει Εφραιμ καὶ κατώκει ἐν αὐτῇ καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ᾤκοδόμησεν τὴν Φανουηλ **26** καὶ εἶπεν Ἱεροβοαμ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἰδοὺ νῦν ἐπιστρέψει ἡ βασιλεία εἰς οἶκον Δαυιδ **27** ἐὰν ἀναβῆ ὁ λαὸς οὗτος ἀναφέρειν θυσίας ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἐπιστραφήσεται καρδία τοῦ λαοῦ πρὸς κύριον καὶ κύριον αὐτῶν πρὸς Ροβοαμ βασιλέα Ἰουδα καὶ ἀποκτενοῦσίν με **28** καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐποίησεν

δύο δαμάλεις χρυσᾶς καὶ εἶπεν πρὸς τὸν λαὸν ἱκανούσθω ὑμῖν ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλημ ἰδοὺ θεοὶ σου Ἰσραηλ οἱ ἀναγαγόντες σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου **29** καὶ ἔθετο τὴν μίαν ἐν Βαιθηλ καὶ τὴν μίαν ἔδωκεν ἐν Δαν **30** καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς ἀμαρτίαν καὶ ἐπορεύετο ὁ λαὸς πρὸ προσώπου τῆς μιᾶς ἕως Δαν **31** καὶ ἐποίησεν οἴκους ἐφ' ὑψηλῶν καὶ ἐποίησεν ἱερεῖς μέρος τι ἐκ τοῦ λαοῦ οἳ οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἰῶν Λευι **32** καὶ ἐποίησεν Ἱεροβοαμ ἑορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς κατὰ τὴν ἑορτὴν τὴν ἐν γῇ Ἰουδα καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν ἐν Βαιθηλ τοῦ θύειν ταῖς δαμάλεσιν αἷς ἐποίησεν καὶ παρέστησεν ἐν Βαιθηλ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν ὧν ἐποίησεν **33** καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ ἑορτῇ ἣ ἐπλάσατο ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν ἑορτὴν τοῖς υἰοῖς Ἰσραηλ καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἐπιθῦσαι

13 καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐξ Ἰουδα παρεγένετο ἐν λόγῳ κυρίου εἰς Βαιθηλ καὶ Ἱεροβοαμ εἰστήκει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἐπιθῦσαι **2** καὶ ἐπεκάλεσεν πρὸς τὸ θυσιαστήριον ἐν λόγῳ κυρίου καὶ εἶπεν θυσιαστήριον θυσιαστήριον τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ Δαυὶδ Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ καὶ θύσει ἐπὶ σέ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐπιθύοντας ἐπὶ σέ καὶ ὅστ' ἄνθρώπων καύσει ἐπὶ σέ **3** καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τέρας λέγων τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν κύριος λέγων ἰδοὺ τὸ θυσιαστήριον ῥήγνυται καὶ ἐκχυθήσεται ἢ πίοτης ἢ ἐπ' αὐτῷ **4** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἱεροβοαμ τῶν λόγων τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐπικαλεσαμένου ἐπὶ

τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθηλ καὶ ἐξέτεινεν ὁ βασιλεὺς
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου λέγων συλλάβετε
αὐτόν καὶ ἰδοὺ ἐξηράνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἢν ἐξέτεινεν ἐπ'
αὐτόν καὶ οὐκ ἠδυνήθη ἐπιστρέψαι αὐτὴν πρὸς ἑαυτόν 5
καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐρράγη καὶ ἐξεχύθη ἡ πιότης ἀπὸ
τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ τὸ τέρας ὃ ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος
τοῦ θεοῦ ἐν λόγῳ κυρίου 6 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ιεροβοαμ
τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ δεήθητι τοῦ προσώπου κυρίου
τοῦ θεοῦ σου καὶ ἐπιστρεψάτω ἡ χεὶρ μου πρὸς με καὶ
ἐδεήθη ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τοῦ προσώπου κυρίου καὶ
ἐπέστρεψεν τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτόν καὶ
ἐγένετο καθὼς τὸ πρότερον 7 καὶ ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ εἴσελθε μετ' ἐμοῦ εἰς οἶκον
καὶ ἀρίστησον καὶ δώσω σοι δόμα 8 καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος
τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν βασιλέα ἐάν μοι δῶς τὸ ἥμισυ τοῦ
οἴκου σου οὐκ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ οὐδὲ μὴ φάγω
ἄρτον οὐδὲ μὴ πῖω ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ 9 ὅτι οὕτως
ἐνετείλατό μοι ἐν λόγῳ κύριος λέγων μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ
μὴ πῖης ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν τῇ ὁδῷ ἧ ἐπορεύθῃς
ἐν αὐτῇ 10 καὶ ἀπῆλθεν ἐν ὁδῷ ἄλλῃ καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν
ἐν τῇ ὁδῷ ἧ ἦλθεν ἐν αὐτῇ εἰς Βαιθηλ 11 καὶ προφήτης
εἷς πρεσβύτης κατῴκει ἐν Βαιθηλ καὶ ἔρχονται οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ καὶ διηγῆσαντο αὐτῷ ἅπαντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ὁ
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν Βαιθηλ καὶ
τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησεν τῷ βασιλεῖ καὶ ἐπέστρεψαν
τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτῶν 12 καὶ ἐλάλησεν πρὸς
αὐτοὺς ὁ πατὴρ αὐτῶν λέγων ποία ὁδῶν πεπόρευται καὶ
δεικνύουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὴν ὁδὸν ἐν ἧ ἄνῆλθεν ὁ
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὁ ἐλθὼν ἐξ Ιουδα 13 καὶ εἶπεν τοῖς

υίοις αὐτοῦ ἐπισάξατέ μοι τὸν ὄνον καὶ ἐπέσαξαν αὐτῷ τὸν ὄνον καὶ ἐπέβη ἐπ' αὐτόν **14** καὶ ἐπορεύθη κατόπισθεν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ εὔρεν αὐτὸν καθήμενον ὑπὸ δρυῖν καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ σὺ εἶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὁ ἐληλυθὼς ἐξ Ἰουδα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐγώ **15** καὶ εἶπεν αὐτῷ δεῦρο μετ' ἐμοῦ καὶ φάγε ἄρτον **16** καὶ εἶπεν οὐ μὴ δύνωμαι τοῦ ἐπιστρέψαι μετὰ σοῦ οὐδὲ μὴ φάγομαι ἄρτον οὐδὲ πίομαι ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ **17** ὅτι οὕτως ἐντέταλταί μοι ἐν λόγῳ κύριος λέγων μὴ φάγῃς ἄρτον ἐκεῖ καὶ μὴ πίῃς ὕδωρ ἐκεῖ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν τῇ ὁδῷ ἧ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ **18** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν κάγω προφήτης εἰμὶ καθὼς σὺ καὶ ἄγγελος λελάληκεν πρὸς με ἐν ῥήματι κυρίου λέγων ἐπίστρεψον αὐτὸν πρὸς σεαυτὸν εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ φαγέτω ἄρτον καὶ πιέτω ὕδωρ καὶ ἐψεύσατο αὐτῷ **19** καὶ ἐπέστρεψεν αὐτόν καὶ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἔπιεν ὕδωρ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ **20** καὶ ἐγένετο αὐτῶν καθιμένων ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς τὸν προφήτην τὸν ἐπιστρέψαντα αὐτόν **21** καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ τὸν ἦκοντα ἐξ Ἰουδα λέγων τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν παρεπίκρανας τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν ἣν ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου **22** καὶ ἐπέστρεψας καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ ἔπιες ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ὃ ἐλάλησεν πρὸς σὲ λέγων μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πίῃς ὕδωρ οὐ μὴ εἰσέλθῃ τὸ σῶμά σου εἰς τὸν τάφον τῶν πατέρων σου **23** καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ φαγεῖν ἄρτον καὶ πιεῖν ὕδωρ καὶ ἐπέσαξεν αὐτῷ τὸν ὄνον καὶ ἐπέστρεψεν **24** καὶ ἀπῆλθεν καὶ εὔρεν αὐτὸν λέων ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν καὶ ἦν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὁ ὄνος εἰστήκει παρ' αὐτό

καὶ ὁ λέων εἰστήκει παρὰ τὸ σῶμα **25** καὶ ἰδοὺ ἄνδρες παραπορευόμενοι καὶ εἶδον τὸ θνησιμαῖον ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὁ λέων εἰστήκει ἐχόμενα τοῦ θνησιμαίου καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐλάλησαν ἐν τῇ πόλει οὗ ὁ προφήτης ὁ πρεσβύτης κατώκει ἐν αὐτῇ **26** καὶ ἤκουσεν ὁ ἐπιστρέψας αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ οὗτός ἐστιν ὃς παρεπίκρανε τὸ ῥῆμα κυρίου **28** καὶ ἐπορεύθη καὶ εὔρεν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὁ ὄνος καὶ ὁ λέων εἰστήκεισαν παρὰ τὸ σῶμα καὶ οὐκ ἔφαγεν ὁ λέων τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ οὐ συνέτριψεν τὸν ὄνον **29** καὶ ἤρεν ὁ προφήτης τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τὸν ὄνον καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν ὁ προφήτης τοῦ θάψαι αὐτὸν **30** ἐν τῷ τάφῳ ἑαυτοῦ καὶ ἐκόψαντο αὐτόν οὐαὶ ἀδελφέ **31** καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ κόψασθαι αὐτόν καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων ἐὰν ἀποθάνω θάψατέ με ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ οὗ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τέθαπται ἐν αὐτῷ παρὰ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ θέτε με ἵνα σωθῶσι τὰ ὀστᾶ μου μετὰ τῶν ὀσῶν αὐτοῦ **32** ὅτι γινόμενον ἔσται τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ἐν λόγῳ κυρίου ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἐν Βαιθηλ καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους τοὺς ὑψηλοὺς τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ **33** καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐκ ἐπέστρεψεν Ιεροβοαμ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ἐποίησεν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ἱερεῖς ὑψηλῶν ὁ βουλόμενος ἐπλήρου τὴν χειρὰ αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἱερεὺς εἰς τὰ ὑψηλά **34** καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰς ἀμαρτίαν τῷ οἴκῳ Ιεροβοαμ καὶ εἰς ὄλεθρον καὶ εἰς ἀφανισμόν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς

14 **21** καὶ Ροβοαμ υἱὸς Σαλωμων ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰουδα υἱὸς τεσσαράκοντα καὶ ἑνὸς ἐνιαυτῶν Ροβοαμ ἐν τῷ

βασιλεύειν αὐτὸν καὶ δέκα ἑπτὰ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ιερουσαλημ τῇ πόλει ἣν ἐξελέξατο κύριος θέσθαι τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραηλ καὶ τὸ ὄνομα τῆς
μητρὸς αὐτοῦ Νααμα ἢ Αμμανίτις 22 καὶ ἐποίησεν Ροβοαμ
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ παρεζήλωσεν αὐτὸν ἐν
πᾶσιν οἷς ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις
αὐτῶν αἷς ἤμαρτον 23 καὶ ὠκοδόμησαν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ καὶ
στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω
παντὸς ξύλου συσκίου 24 καὶ σύνδεσμος ἐγενήθη ἐν τῇ γῆ
καὶ ἐποίησαν ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν
ῶν ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραηλ 25 καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πέμπτῳ βασιλεύοντος Ροβοαμ
ἀνέβη Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἰερουσαλημ 26
καὶ ἔλαβεν πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ
τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τὰ δόρατα τὰ
χρυσᾶ ἃ ἔλαβεν Δαυιδ ἐκ χειρὸς τῶν παιδῶν Ἀδρααζαρ
βασιλέως Σουβα καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἰερουσαλημ τὰ
πάντα ἔλαβεν ὄπλα τὰ χρυσᾶ 27 καὶ ἐποίησεν Ροβοαμ
ὁ βασιλεὺς ὄπλα χαλκᾶ ἀντ' αὐτῶν καὶ ἐπέθεντο ἐπ'
αὐτὸν οἱ ἡγούμενοι τῶν παρατρεχόντων οἱ φυλάσσοντες
τὸν πυλῶνα οἴκου τοῦ βασιλέως 28 καὶ ἐγένετο ὅτε
εἰσεπορεύετο ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἤρρον αὐτὰ
οἱ παρατρέχοντες καὶ ἀπηρέιδοντο αὐτὰ εἰς τὸ θεε τῶν
παρατρεχόντων 29 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ροβοαμ καὶ
πάντα ἃ ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα 30 καὶ πόλεμος
ἦν ἀνὰ μέσον Ροβοαμ καὶ ἀνὰ μέσον Ἱεροβοαμ πάσας τὰς
ἡμέρας 31 καὶ ἐκοιμήθη Ροβοαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ

καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Αβιου υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

15 καὶ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεύοντος Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ βασιλεύει Αβιου υἱὸς Ροβοαμ ἐπὶ Ιουδα **2** καὶ ἐξ ἑτῆ ἐβασίλευσεν καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μααχα θυγάτηρ Αβεσσαλωμ **3** καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ αἷς ἐποίησεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ ὡς ἡ καρδία Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **4** ὅτι διὰ Δαυιδ ἔδωκεν αὐτῷ κύριος κατάλειμμα ἵνα στήσῃ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτὸν καὶ στήσῃ τὴν Ιερουσαλημ **5** ὡς ἐποίησεν Δαυιδ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ **7** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αβιου καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Αβιου καὶ ἀνὰ μέσον Ιεροβοαμ **8** καὶ ἐκοιμήθη Αβιου μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ιεροβοαμ καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ βασιλεύει Ασα υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **9** ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ Ιεροβοαμ βασιλέως Ισραηλ βασιλεύει Ασα ἐπὶ Ιουδαν **10** καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἔν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ανα θυγάτηρ Αβεσσαλωμ **11** καὶ ἐποίησεν Ασα τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου ὡς Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ **12** καὶ ἀφεῖλεν τὰς τελετὰς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐξαπέστειλεν πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ **13** καὶ τὴν Ανα τὴν μητέρα αὐτοῦ μετέστησεν τοῦ μὴ εἶναι ἡγουμένην καθὼς ἐποίησεν σύνοδον ἐν τῷ ἄλλῃ αὐτῆς

καὶ ἐξέκοψεν Ἀσα τὰς καταδύσεις αὐτῆς καὶ ἐνέπρησεν
πυρὶ ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεδρων 14 τὰ δὲ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν
πλὴν ἡ καρδιά Ἀσα ἦν τελεία μετὰ κυρίου πάσας τὰς
ἡμέρας αὐτοῦ 15 καὶ εἰσήνεγκεν τοὺς κίονας τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ καὶ τοὺς κίονας αὐτοῦ εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον
κυρίου ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς καὶ σκεύη 16 καὶ πόλεμος
ἦν ἀνὰ μέσον Ἀσα καὶ ἀνὰ μέσον Βαασα βασιλέως Ἰσραηλ
πάσας τὰς ἡμέρας 17 καὶ ἀνέβη Βαασα βασιλεὺς Ἰσραηλ
ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ὤκοδόμησεν τὴν Ραμα τοῦ μὴ εἶναι
ἐκπορευόμενον καὶ εἰσπορευόμενον τῷ Ἀσα βασιλεῖ Ἰουδα
18 καὶ ἔλαβεν Ἀσα τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὸ εὐρεθὲν
ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν
αὐτὰ εἰς χεῖρας παίδων αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς
ὁ βασιλεὺς Ἀσα πρὸς υἱὸν Ἀδερ υἱὸν Ταβερεμμαν υἱοῦ
Ἀζιν βασιλέως Συρίας τοῦ κατοικοῦντος ἐν Δαμασκῷ
λέγων 19 διάθου διαθήκην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον
σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πατρός μου καὶ τοῦ πατρός σου
ἰδοὺ ἐξαπέσταλκά σοι δῶρα ἀργύριον καὶ χρυσίον δεῦρο
διασκέδασον τὴν διαθήκην σου τὴν πρὸς Βαασα βασιλέα
Ἰσραηλ καὶ ἀναβήσεται ἀπ' ἐμοῦ 20 καὶ ἤκουσεν υἱὸς
Ἀδερ τοῦ βασιλέως Ἀσα καὶ ἀπέστειλεν τοὺς ἄρχοντας
τῶν δυνάμεων τῶν αὐτοῦ ταῖς πόλεσιν τοῦ Ἰσραηλ καὶ
ἐπάταξεν τὴν Αἰν καὶ τὴν Δαν καὶ τὴν Αβελμαα καὶ
πᾶσαν τὴν Χεζραθ ἕως πάσης τῆς γῆς Νεφθαλι 21 καὶ
ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Βαασα καὶ διέλιπεν τοῦ οἰκοδομεῖν
τὴν Ραμα καὶ ἀνέστρεψεν εἰς Θερσα 22 καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀσα
παρήγγειλεν παντὶ Ἰουδα εἰς Αἰνακιμ καὶ αἵρουσιν τοὺς
λίθους τῆς Ραμα καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς ἃ ὤκοδόμησεν Βαασα
καὶ ὤκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Ἀσα πᾶν βουνὸν

Βενιαμιν καὶ τὴν σκοπιάν 23 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ασα καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ ἦν ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα πλὴν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ γήρωσ αὐτοῦ ἐπόνεσεν τοὺς πόδας αὐτοῦ 24 καὶ ἐκοιμήθη Ασα καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ βασιλεύει Ιωσαφατ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 25 καὶ Ναδαβ υἱὸς Ιεροβοαμ βασιλεύει ἐπὶ Ισραηλ ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ Ασα βασιλέως Ιουδα καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ισραηλ ἕτη δύο 26 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ 27 καὶ περιεκάθισεν αὐτὸν Βαασα υἱὸς Αχια ἐπὶ τὸν οἶκον Βελααν καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Γαβαθων τῇ τῶν ἀλλοφύλων καὶ Ναδαβ καὶ πᾶς Ισραηλ περιεκάθητο ἐπὶ Γαβαθων 28 καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Βαασα ἐν ἔτει τρίτῳ τοῦ Ασα υἱοῦ Αβιου βασιλέως Ιουδα καὶ ἐβασίλευσεν 29 καὶ ἐγένετο ὡς ἐβασίλευσεν καὶ ἐπάταξεν τὸν οἶκον Ιεροβοαμ καὶ οὐχ ὑπελίπετο πᾶσαν πνοὴν τοῦ Ιεροβοαμ ἕως τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Αχια τοῦ Σηλωνίτου 30 περὶ τῶν ἀμαρτιῶν Ιεροβοαμ ὡς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ καὶ ἐν τῷ παροργισμῷ αὐτοῦ ᾧ παρώργισεν τὸν κύριον θεὸν τοῦ Ισραηλ 31 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ναδαβ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραηλ 33 καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ τοῦ Ασα βασιλέως Ιουδα βασιλεύει Βαασα υἱὸς Αχια ἐπὶ Ισραηλ ἐν Θερσα εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἕτη 34 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ιεροβοαμ υἱοῦ

Ναβατ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτεν τὸν
Ἰσραηλ

16 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Ἰου υἱοῦ Ἀνανι
πρὸς Βαασα **2** ἀνθ' ὧν ὑψωσά σε ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἔδωκά
σε ἠγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραηλ καὶ ἐπορεύθης ἐν
τῇ ὁδῷ Ἱεροβοαμ καὶ ἐξήμαρτες τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραηλ
τοῦ παροργίσει με ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν **3** ἰδοὺ ἐγὼ
ἐξεγείρω ὀπίσω Βαασα καὶ ὄπισθεν τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ
δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ
4 τὸν τεθνηκότα τοῦ Βαασα ἐν τῇ πόλει καταφάγονται
αὐτὸν οἱ κύνες καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ
καταφάγονται αὐτὸν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ **5** καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Βαασα καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν καὶ αἱ
δυναστεῖαι αὐτοῦ οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραηλ **6** καὶ ἐκοιμήθη
Βαασα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται ἐν Θερσα
καὶ βασιλεῦει Ἡλα υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν τῷ εἰκοστῷ
ἔτει βασιλέως Ἀσα **7** καὶ ἐν χειρὶ Ἰου υἱοῦ Ἀνανι ἐλάλησεν
κύριος ἐπὶ Βαασα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ πᾶσαν τὴν
κακίαν ἣν ἐποίησεν ἐνώπιον κυρίου τοῦ παροργίσει
αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ τοῦ εἶναι κατὰ
τὸν οἶκον Ἱεροβοαμ καὶ ὑπὲρ τοῦ πατάξει αὐτόν **8** καὶ
Ἡλα υἱὸς Βαασα ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραηλ δύο ἔτη ἐν
Θερσα **9** καὶ συνέστρεψεν ἐπ' αὐτόν Ζαμβρι ὁ ἄρχων
τῆς ἡμίσεως τῆς ἵππου καὶ αὐτὸς ἦν ἐν Θερσα πίνων
μεθύων ἐν τῷ οἴκῳ Ὡσα τοῦ οἰκονόμου ἐν Θερσα **10** καὶ
εἰσῆλθεν Ζαμβρι καὶ ἐπάταξεν αὐτόν καὶ ἐθανάτωσεν
αὐτόν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ **11** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ
βασιλεῦσαι αὐτόν ἐν τῷ καθίσει αὐτόν ἐπὶ τοῦ θρόνου

αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον Βαασα **12** κατὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Βαασα πρὸς Ἰου τὸν προφήτην **13** περὶ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν Βαασα καὶ Ἡλα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ τοῦ παροργίσει κύριον τὸν θεὸν Ἰσραηλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν **14** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἡλα καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραηλ **15** καὶ Ζαμβρι ἐβασίλευσεν ἑπτὰ ἡμέρας ἐν Θερσα καὶ ἡ παρεμβολὴ Ἰσραηλ ἐπὶ Γαβαθων τὴν τῶν ἀλλοφύλων **16** καὶ ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ παρεμβολῇ λεγόντων συνεστράφη Ζαμβρι καὶ ἔπαισεν τὸν βασιλέα καὶ ἐβασίλευσαν ἐν Ἰσραηλ τὸν Ἀμβρι τὸν ἡγούμενον τῆς στρατιᾶς ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ **17** καὶ ἀνέβη Ἀμβρι καὶ πᾶς Ἰσραηλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Γαβαθων καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Θερσα **18** καὶ ἐγενήθη ὡς εἶδεν Ζαμβρι ὅτι προκατείλημπται αὐτοῦ ἡ πόλις καὶ εἰσπορεύεται εἰς ἄντρον τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐνεπύρισεν ἐπ' αὐτὸν τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ἐν πυρὶ καὶ ἀπέθανεν **19** ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου πορευθῆναι ἐν ὁδῷ Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ **20** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαμβρι καὶ τὰς συνάψεις αὐτοῦ ἃς συνῆψεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραηλ **21** τότε μερίζεται ὁ λαὸς Ἰσραηλ ἡμισυ τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Θαμνι υἱοῦ Γωναθ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτόν καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Ἀμβρι **22** ὁ λαὸς ὁ ὧν ὀπίσω Ἀμβρι ὑπερεκράτησεν τὸν λαὸν τὸν ὀπίσω Θαμνι υἱοῦ Γωναθ καὶ

ἀπέθανεν Θαμνι καὶ Ἰωραμ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμβρι μετὰ Θαμνι **23** ἐν τῷ ἔτει
τῷ τριακοστῷ καὶ πρώτῳ τοῦ βασιλέως Ἀσα βασιλεύει
Ἀμβρι ἐπὶ Ἰσραηλ δώδεκα ἔτη ἐν Θερσα βασιλεύει ἕξ
ἔτη **24** καὶ ἐκτίσατο Ἀμβρι τὸ ὄρος τὸ Σεμερων παρὰ
Σεμηρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους δύο ταλάντων ἀργυρίου
καὶ ὠκοδόμησεν τὸ ὄρος καὶ ἐπεκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ
ὄρους οὗ ὠκοδόμησεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Σεμηρ τοῦ κυρίου
τοῦ ὄρους Σαεμηρων **25** καὶ ἐποίησεν Ἀμβρι τὸ πονηρὸν
ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς
γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ **26** καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ
ὁδῷ Ἰεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ
αἷς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ τοῦ παροργίσει τὸν κύριον
θεὸν Ἰσραηλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν **27** καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Ἀμβρι καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν καὶ ἡ δυναστεία
αὐτοῦ οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραηλ **28** καὶ ἐκοιμήθη Ἀμβρι
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται ἐν Σαμαρείᾳ καὶ
βασιλεύει Ἀχααβ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **29** ἐν ἔτει δευτέρῳ
τῷ Ἰωσαφατ βασιλεύει Ἀχααβ υἱὸς Ἀμβρι ἐβασίλευσεν ἐπὶ
Ἰσραηλ ἐν Σαμαρείᾳ εἴκοσι καὶ δύο ἔτη **30** καὶ ἐποίησεν
Ἀχααβ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ
πάντας τοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ **31** καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ ἰκανὸν
τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ἀμαρτίαις Ἰεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ
ἔλαβεν γυναῖκα τὴν Ἰεζαβελ θυγατέρα Ἰεθεβαλ βασιλέως
Σιδωνίων καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐδούλευσεν τῷ Βααλ καὶ
προσεκύνησεν αὐτῷ **32** καὶ ἔστησεν θυσιαστήριον τῷ
Βααλ ἐν οἴκῳ τῶν προσοχθισμάτων αὐτοῦ ὃν ὠκοδόμησεν
ἐν Σαμαρείᾳ **33** καὶ ἐποίησεν Ἀχααβ ἄλλος καὶ προσέθηκεν

Αχααβ τοῦ ποιῆσαι παροργίσματα τοῦ παροργίσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τοῦ ἐξολεθρευθῆναι ἐκακοποίησεν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς Ἰσραηλ τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ **34** ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ὠκοδόμησεν Αχιηλ ὁ Βαιθηλίτης τὴν Ἱεριχω ἐν τῷ Αβιρων τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν καὶ τῷ Σεγουβ τῷ νεωτέρῳ αὐτοῦ ἐπέστησεν θύρας αὐτῆς κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυη

17 καὶ εἶπεν Ἡλιου ὁ προφήτης ὁ Θεοσβίτης ἐκ Θεσβων τῆς Γαλααδ πρὸς Αχααβ ζῆ κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραηλ ὃ παρέστη ἐνώπιον αὐτοῦ εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετὸς ὅτι εἰ μὴ διὰ στόματος λόγου μου **2** καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς Ἡλιου **3** πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ ἀνατολὰς καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορραθ τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου **4** καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου πίεσαι ὕδωρ καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι διατρέφειν σε ἐκεῖ **5** καὶ ἐποίησεν Ἡλιου κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορραθ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου **6** καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωὶ καὶ κρέα τὸ δεῖλης καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἔπινεν ὕδωρ **7** καὶ ἐγένετο μετὰ ἡμέρας καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάρρος ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς **8** καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς Ἡλιου **9** ἀνάστηθι καὶ πορεύου εἰς Σαρεπτα τῆς Σιδωνίας ἰδοὺ ἐντέταλμαι ἐκεῖ γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε **10** καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεπτα εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγεν ξύλα καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἡλιου καὶ εἶπεν αὐτῇ λαβὲ δὴ μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος καὶ πίομαι **11** καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἡλιου καὶ εἶπεν λήμψη δὴ μοι

ψωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρὶ σου **12** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ζῆ κύριος ὁ θεὸς σου εἰ ἔστιν μοι ἐγκρυφίας ἀλλ' ἢ ὅσον δρᾶξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ καὶ ἴδου ἐγὼ συλλέγω δύο ξυλάρια καὶ εἰσελεύσομαι καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου καὶ φαγόμεθα καὶ ἀποθανούμεθα **13** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Ἡλιου θάρσει εἴσελθε καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἀλλὰ ποιήσον ἐμοὶ ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν ἐν πρώτοις καὶ ἐξοίσεις μοι σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτου **14** ὅτι τάδε λέγει κύριος ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσει ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι κύριον τὸν ὑετὸν ἐπὶ τῆς γῆς **15** καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησεν καὶ ἤσθιεν αὐτὴ καὶ αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς **16** καὶ ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπεν καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττωνώθη κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἡλιου **17** καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἠρρώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς κυρίας τοῦ οἴκου καὶ ἦν ἡ ἀρρωστία αὐτοῦ κραταιὰ σφόδρα ἕως οὔ οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα **18** καὶ εἶπεν πρὸς Ἡλιου τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ εἰσῆλθες πρὸς με τοῦ ἀναμνήσαι τὰς ἀδικίας μου καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου **19** καὶ εἶπεν Ἡλιου πρὸς τὴν γυναῖκα δός μοι τὸν υἱόν σου καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερῶον ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ **20** καὶ ἀνεβόησεν Ἡλιου καὶ εἶπεν οἴμμοι κύριε ὁ μάρτυς τῆς χήρας μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς σὺ κεκάκωκας τοῦ θανατῶσαι τὸν υἱὸν αὐτῆς **21** καὶ ἐνεφύσησεν τῷ παιδαρίῳ τρις καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν κύριον καὶ εἶπεν

κύριε ὁ θεός μου ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου
τούτου εἰς αὐτόν **22** καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ ἀνεβόησεν τὸ
παιδάριον **23** καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὑπερώου εἰς
τὸν οἶκον καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν
Ἡλιου βλέπε ζῆ ὁ υἱός σου **24** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἡλιου
ἰδοὺ ἔγνωκα ὅτι ἄνθρωπος θεοῦ εἶ σὺ καὶ ῥῆμα κυρίου ἐν
στόματί σου ἀληθινόν

18 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς καὶ ῥῆμα κυρίου
ἐγένετο πρὸς Ἡλιου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ λέγων
πορεύθητι καὶ ὄφθητι τῷ Αἰθαῖ καὶ δώσω ὑετὸν ἐπὶ
πρόσωπον τῆς γῆς **2** καὶ ἐπορεύθη Ἡλιου τοῦ ὄφθῆναι
τῷ Αἰθαῖ καὶ ἡ λιμὸς κραταῖα ἐν Σαμαρείᾳ **3** καὶ
ἐκάλεσεν Αἰθαῖ τὸν Αἰθίου τὸν οἰκονόμον καὶ Αἰθίου
ἦν φοβούμενος τὸν κύριον σφόδρα **4** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
τύπτειν τὴν Ἰεζαβελ τοὺς προφήτας κυρίου καὶ ἔλαβεν
Αἰθίου ἑκατὸν ἄνδρας προφήτας καὶ ἔκρυψεν αὐτοὺς κατὰ
πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ καὶ διέτρεφεν αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ καὶ
ὑδατὶ **5** καὶ εἶπεν Αἰθαῖ πρὸς Αἰθίου δεῦρο καὶ διέλθωμεν
ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ ἐπὶ χειμάρρους ἐάν
πως εὕρωμεν βοτάνην καὶ περιποιησώμεθα ἵππους καὶ
ἡμιόνους καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσονται ἀπὸ τῶν κτηνῶν **6**
καὶ ἐμέρισαν ἑαυτοῖς τὴν ὁδὸν τοῦ διελθεῖν αὐτὴν Αἰθαῖ
ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ μιᾷ μόνος καὶ Αἰθίου ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ
ἄλλῃ μόνος **7** καὶ ἦν Αἰθίου ἐν τῇ ὁδῷ μόνος καὶ ἦλθεν
Ἡλιου εἰς συνάντησιν αὐτοῦ μόνος καὶ Αἰθίου ἔσπευσεν
καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εἶπεν εἰ σὺ εἶ αὐτός
κύριέ μου Ἡλιου **8** καὶ εἶπεν Ἡλιου αὐτῷ ἐγὼ πορεύου
λέγε τῷ κυρίῳ σου ἰδοὺ Ἡλιου **9** καὶ εἶπεν Αἰθίου τί
ἡμάρτηκα ὅτι δίδως τὸν δοῦλόν σου εἰς χεῖρα Αἰθαῖ τοῦ

θανατώσαί με **10** ζῆ κύριος ὁ θεός σου εἰ ἔστιν ἔθνος ἢ βασιλεία οὗ οὐκ ἀπέσταλκεν ὁ κύριός μου ζητεῖν σε καὶ εἶπον οὐκ ἔστιν καὶ ἐνέπρησεν τὴν βασιλείαν καὶ τὰς χώρας αὐτῆς ὅτι οὐχ εὐρηκέν σε **11** καὶ νῦν σὺ λέγεις πορεύου ἀνάγγελλε τῷ κυρίῳ σου ἰδοὺ Ἡλίου **12** καὶ ἔσται ἐὰν ἐγὼ ἀπέλθω ἀπὸ σοῦ καὶ πνεῦμα κυρίου ἀρεῖ σε εἰς γῆν ἣν οὐκ οἶδα καὶ εἰσελεύσομαι ἀπαγγεῖλαι τῷ Αἰααβ καὶ ἀποκτενεῖ με καὶ ὁ δοῦλός σου ἐστὶν φοβούμενος τὸν κύριον ἐκ νεότητος αὐτοῦ **13** ἢ οὐκ ἀπηγγέλη σοι τῷ κυρίῳ μου οἷα πεποίηκα ἐν τῷ ἀποκτείνειν Ἰεζαβελ τοὺς προφήτας κυρίου καὶ ἔκρυψα ἀπὸ τῶν προφητῶν κυρίου ἑκατὸν ἄνδρας ἀνὰ πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ καὶ ἔθρεψα ἐν ἄρτοις καὶ ὕδατι **14** καὶ νῦν σὺ λέγεις μοι πορεύου λέγε τῷ κυρίῳ σου ἰδοὺ Ἡλίου καὶ ἀποκτενεῖ με **15** καὶ εἶπεν Ἡλίου ζῆ κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστη ἐνώπιον αὐτοῦ ὅτι σήμερον ὀφθήσομαι αὐτῷ **16** καὶ ἐπορεύθη Αβδιου εἰς συναντήν τῷ Αἰααβ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ καὶ ἐξέδραμεν Αἰααβ καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Ἡλίου **17** καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Αἰααβ τὸν Ἡλίου καὶ εἶπεν Αἰααβ πρὸς Ἡλίου εἰ σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραηλ **18** καὶ εἶπεν Ἡλίου οὐ διαστρέφω τὸν Ἰσραηλ ὅτι ἀλλ' ἢ σὺ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς τὸν κύριον θεὸν ὑμῶν καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω τῶν Βααλιμ **19** καὶ νῦν ἀπόστειλον συνάθροισον πρὸς με πάντα Ἰσραηλ εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον καὶ τοὺς προφήτας τῆς αἰσχύνης τετρακοσίου καὶ πεντήκοντα καὶ τοὺς προφήτας τῶν ἀλσῶν τετρακοσίου ἐσθίοντας τράπεζαν Ἰεζαβελ **20** καὶ ἀπέστειλεν Αἰααβ εἰς πάντα Ἰσραηλ καὶ ἐπισυνήγαγεν πάντας τοὺς προφήτας εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον **21** καὶ

προσήγαγεν Ηλιου πρὸς πάντας καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ηλιου ἕως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις εἰ ἔστιν κύριος ὁ θεὸς πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ εἰ δὲ ὁ Βααλ αὐτός πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λόγον 22 καὶ εἶπεν Ηλιου πρὸς τὸν λαόν ἐγὼ ὑπολέλειμμα προφήτης τοῦ κυρίου μονώτατος καὶ οἱ προφήται τοῦ Βααλ τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα ἄνδρες καὶ οἱ προφήται τοῦ ἄλλου τετρακόσιοι 23 δότωσαν ἡμῖν δύο βόας καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα καὶ μελισιάτωσαν καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βουὸν τὸν ἄλλον καὶ πῦρ οὐ μὴ ἐπιθῶ 24 καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι θεῶν ὑμῶν καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ μου καὶ ἔσται ὁ θεὸς ὃς ἐὰν ἐπακούσῃ ἐν πυρὶ οὗτος θεὸς καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπον καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας 25 καὶ εἶπεν Ηλιου τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα καὶ ποιήσατε πρῶτοι ὅτι πολλοὶ ὑμεῖς καὶ ἐπικαλέσασθε ἐν ὀνόματι θεοῦ ὑμῶν καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε 26 καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον καὶ ἐποίησαν καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν ὀνόματι τοῦ Βααλ ἐκ πρωῒθεν ἕως μεσημβρίας καὶ εἶπον ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Βααλ ἐπάκουσον ἡμῶν καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησαν 27 καὶ ἐγένετο μεσημβρία καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτούς Ηλιου ὁ Θεσβίτης καὶ εἶπεν ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλη ὅτι θεὸς ἐστὶν ὅτι ἀδολεσχία αὐτῷ ἐστὶν καὶ ἅμα μήποτε χρηματίζει αὐτός ἢ μήποτε καθεύδει αὐτός καὶ ἐξαναστήσεται 28 καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν φωνῇ μεγάλῃ καὶ κατετέμνοντο κατὰ τὸν ἐθισμόν αὐτῶν ἐν μαχαίραις καὶ

σειρομάσταις ἕως ἐκχύσεως αἵματος ἐπ' αὐτούς **29** καὶ ἐπροφήτευσον ἕως οὗ παρήλθεν τὸ δειλινόν καὶ ἐγένετο ὡς ὁ καιρὸς τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν καὶ οὐκ ἦν φωνή καὶ ἐλάλησεν Ἡλίου ὁ Θεοσβίτης πρὸς τοὺς προφήτας τῶν προσοχθισμάτων λέγων μετὰσθητε ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὀλοκαύτωμά μου καὶ μετέστησαν καὶ ἀπῆλθον **30** καὶ εἶπεν Ἡλίου πρὸς τὸν λαόν προσαγάγετε πρὸς με καὶ προσήγαγεν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν **31** καὶ ἔλαβεν Ἡλίου δώδεκα λίθους κατ' ἀριθμὸν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ὡς ἐλάλησεν κύριος πρὸς αὐτόν λέγων Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου **32** καὶ ὤκοδόμησεν τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι κυρίου καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον καὶ ἐποίησεν θαλάλα χωροῦσαν δύο μετρητὰς σπέρματος κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου **33** καὶ ἐστοίβασεν τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν καὶ ἐμέλισεν τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **34** καὶ εἶπεν λάβετέ μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας καὶ ἐποίησαν οὕτως καὶ εἶπεν δευτερώσατε καὶ ἐδευτέρωσαν καὶ εἶπεν τρισσώσατε καὶ ἐτρίσσευσαν **35** καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὴν θαλάλα ἔπλησαν ὕδατος **36** καὶ ἀνεβόησεν Ἡλίου εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραὴλ ἐπάκουσόν μου κύριε ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ καὶ γὰρ δούλός σου καὶ διὰ σὲ πεποίηκα τὰ ἔργα ταῦτα **37** ἐπάκουσόν μου κύριε ἐπάκουσόν μου ἐν πυρὶ καὶ γνώτω ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς καὶ σὺ ἔστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω **38** καὶ

ἔπεσεν πῦρ παρὰ κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν τὸ ὄλοκαύτωμα καὶ τὰς σχίδακας καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλιξεν τὸ πῦρ **39** καὶ ἔπεσεν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπον ἀληθῶς κύριός ἐστιν ὁ θεὸς αὐτὸς ὁ θεός **40** καὶ εἶπεν Ἡλιου πρὸς τὸν λαόν συλλάβετε τοὺς προφήτας τοῦ Βααλ μηθεὶς σωθῆτω ἐξ αὐτῶν καὶ συνέλαβον αὐτούς καὶ κατάγει αὐτοὺς Ἡλιου εἰς τὸν χειμάρρουν Κισων καὶ ἔσφαξεν αὐτοὺς ἐκεῖ **41** καὶ εἶπεν Ἡλιου τῷ Αἰααβ ἀνάβηθι καὶ φάγε καὶ πίε ὅτι φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ ὑετοῦ **42** καὶ ἀνέβη Αἰααβ τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ Ἡλιου ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔθηκεν τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ ἀνὰ μέσον τῶν γονάτων ἑαυτοῦ **43** καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ ἀνάβηθι καὶ ἐπίβλεψον ὁδὸν τῆς θαλάσσης καὶ ἐπέβλεψεν τὸ παιδάριον καὶ εἶπεν οὐκ ἔστιν οὐθέν καὶ εἶπεν Ἡλιου καὶ σὺ ἐπίστρεψον ἐπτάκι καὶ ἐπέστρεψεν τὸ παιδάριον ἐπτάκι **44** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑβδόμῳ καὶ ἰδοὺ νεφέλη μικρὰ ὡς ἵχνος ἀνδρὸς ἀνάγουσα ὕδωρ καὶ εἶπεν ἀνάβηθι καὶ εἶπὸν τῷ Αἰααβ ζεῦξον τὸ ἄρμα σου καὶ κατὰβηθι μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός **45** καὶ ἐγένετο ἕως ᾧδε καὶ ᾧδε καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασεν νεφέλαις καὶ πνεύματι καὶ ἐγένετο ὑετός μέγας καὶ ἔκλαιεν καὶ ἐπορεύετο Αἰααβ εἰς Ἰεζραὲλ **46** καὶ χεὶρ κυρίου ἐπὶ τὸν Ἡλιου καὶ συνέσφιγξεν τὴν ὄσφυν αὐτοῦ καὶ ἔτρεχεν ἔμπροσθεν Αἰααβ ἕως Ἰεζραὲλ

19 καὶ ἀνήγγειλεν Αἰααβ τῇ Ἰεζαβελ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα ἃ ἐποίησεν Ἡλιου καὶ ὡς ἀπέκτεινεν τοὺς προφήτας ἐν ῥομφαίᾳ **2** καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζαβελ πρὸς Ἡλιου καὶ εἶπεν εἰ σὺ εἶ Ἡλιου καὶ ἐγὼ Ἰεζαβελ τάδε ποιήσαι μοι

ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὐριον
θήσομαι τὴν ψυχὴν σου καθὼς ψυχὴν ἑνὸς ἐξ αὐτῶν **3**
καὶ ἐφοβήθη Ἡλίου καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν κατὰ τὴν
ψυχὴν ἑαυτοῦ καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεε τὴν Ἰουδα καὶ
ἀφῆκεν τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ **4** καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν
τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας καὶ ἦλθεν καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ ραθμ
ἔν καὶ ἠτήσατο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀποθανεῖν καὶ εἶπεν
ἰκανούσθω νῦν λαβὲ δὴ τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ κύριε
ὅτι οὐ κρείσσων ἐγὼ εἰμι ὑπὲρ τοὺς πατέρας μου **5** καὶ
ἐκοιμήθη καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ φυτόν καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο
αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνάστηθι καὶ φάγε **6** καὶ ἐπέβλεψεν
Ἡλίου καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης
καὶ καψάκης ὕδατος καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν
καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη **7** καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος
κυρίου ἐκ δευτέρου καὶ ἤψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ
ἀνάστα φάγε ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός **8** καὶ ἀνέστη καὶ
ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως
ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας
ἕως ὄρους Χωρηβ **9** καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον καὶ
κατέλυσεν ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ ῥῆμα κυρίου πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν
τί σὺ ἐνταῦθα Ἡλίου **10** καὶ εἶπεν Ἡλίου ζηλῶν ἐζήλωκα
τῷ κυρίῳ παντοκράτορι ὅτι ἐγκατέλιπόν σε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν καὶ τοὺς προφήτας σου
ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος
καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν **11** καὶ εἶπεν
ἐξελεύσῃ αὐριον καὶ στήσῃ ἐνώπιον κυρίου ἐν τῷ ὄρει
ἰδοὺ παρελεύσεται κύριος καὶ πνεῦμα μέγα κραταιὸν
διαλῶν ὄρη καὶ συντριβὸν πέτρας ἐνώπιον κυρίου οὐκ
ἐν τῷ πνεύματι κύριος καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός

οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ κύριος **12** καὶ μετὰ τὸν συσσεισμὸν
πῦρ οὐκ ἐν τῷ πυρὶ κύριος καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας
λεπτῆς κάκει κύριος **13** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλίου καὶ
ἐπεκάλυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ ἑαυτοῦ καὶ
ἐξῆλθεν καὶ ἔστη ὑπὸ τὸ σπήλαιον καὶ ἶδου πρὸς αὐτὸν
φωνὴ καὶ εἶπεν τί σὺ ἐνταῦθα Ἡλίου **14** καὶ εἶπεν Ἡλίου
ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ κυρίῳ παντοκράτορι ὅτι ἐγκατέλιπον
τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰ θυσιαστήριά σου
καθεῖλαν καὶ τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ
καὶ ὑπολέλειμμαί ἐγὼ μονώτατος καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν
μου λαβεῖν αὐτήν **15** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αὐτόν πορεύου
ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου καὶ ἤξις εἰς τὴν ὁδὸν ἐρήμου
Δαμασκοῦ καὶ χρίσεις τὸν Ἀζαὴλ εἰς βασιλέα τῆς Συρίας
16 καὶ τὸν Ἰου υἱὸν Ναμεσσι χρίσεις εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ
καὶ τὸν Ἐλισαιε υἱὸν Σαφατ ἀπὸ Ἀβελμαουλα χρίσεις
εἰς προφήτην ἀντὶ σοῦ **17** καὶ ἔσται τὸν σωζόμενον ἐκ
ῥομφαίας Ἀζαὴλ θανατώσει Ἰου καὶ τὸν σωζόμενον ἐκ
ῥομφαίας Ἰου θανατώσει Ἐλισαιε **18** καὶ καταλείψεις
ἐν Ἰσραὴλ ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν πάντα γόνατα ἃ οὐκ
ᾠκλασαν γόνυ τῷ Βααλ καὶ πᾶν στόμα ὃ οὐ προσεκύνησεν
αὐτῷ **19** καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ εὕρισκει τὸν Ἐλισαιε
υἱὸν Σαφατ καὶ αὐτὸς ἡροτρία ἐν βουσίῃ δώδεκα ζεύγη
βοῶν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα καὶ
ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτόν καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ'
αὐτόν **20** καὶ κατέλιπεν Ἐλισαιε τὰς βόας καὶ κατέδραμεν
ὀπίσω Ἡλίου καὶ εἶπεν καταφιλήσω τὸν πατέρα μου καὶ
ἀκολουθήσω ὀπίσω σου καὶ εἶπεν Ἡλίου ἀνάστρεφε ὅτι
πεποιήκά σοι **21** καὶ ἀνέστρεψεν ἐξόπισθεν αὐτοῦ καὶ
ἔλαβεν τὰ ζεύγη τῶν βοῶν καὶ ἔθυσεν καὶ ἤψησεν αὐτὰ

ἐν τοῖς σκεύεσι τῶν βοῶν καὶ ἔδωκεν τῷ λαῷ καὶ ἔφαγον
καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω Ἡλίου καὶ ἐλειτούργει
αὐτῷ

20 καὶ ἀμπελῶν εἷς ἦν τῷ Ναβουθαι τῷ Ἰεζραηλίτῃ παρὰ
τῷ ἄλλῳ Αἰθαῖ βασιλέως Σαμαρείας **2** καὶ ἐλάλησεν Αἰθαῖ
πρὸς Ναβουθαι λέγων δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου καὶ ἔσται
μοι εἰς κῆπον λαχάνων ὅτι ἐγγίω οὗτος τῷ οἴκῳ μου
καὶ δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτόν εἰ δὲ
ἀρέσκει ἐνώπιόν σου δώσω σοι ἀργύριον ἀντάλλαγμα τοῦ
ἀμπελῶνός σου τούτου καὶ ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχάνων
3 καὶ εἶπεν Ναβουθαι πρὸς Αἰθαῖ μή μοι γένοιτο παρὰ
θεοῦ μου δοῦναι κληρονομίαν πατέρων μου σοί **4** καὶ
ἐγένετο τὸ πνεῦμα Αἰθαῖ τεταραγμένον καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ
τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ συνεκάλυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
καὶ οὐκ ἔφαγεν ἄρτον **5** καὶ εἰσῆλθεν Ἰεζαβελ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ πρὸς αὐτόν καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν τί τὸ πνεῦμά
σου τεταραγμένον καὶ οὐκ εἶ σὺ ἐσθίων ἄρτον **6** καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτήν ὅτι ἐλάλησα πρὸς Ναβουθαι τὸν Ἰεζραηλίτην
λέγων δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου ἀργυρίου εἰ δὲ βούλει
δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ καὶ εἶπεν οὐ
δώσω σοι κληρονομίαν πατέρων μου **7** καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτόν Ἰεζαβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ σὺ νῦν οὕτως ποιεῖς βασιλέα
ἐπὶ Ἰσραὴλ ἀνάστηθι φάγε ἄρτον καὶ σαυτοῦ γενοῦ ἐγὼ
δώσω σοι τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαι τοῦ Ἰεζραηλίτου **8** καὶ
ἔγραψεν βιβλίον ἐπὶ τῷ ὀνόματι Αἰθαῖ καὶ ἐσφραγίσασατο
τῇ σφραγίδι αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν τὸ βιβλίον πρὸς τοὺς
πρεσβυτέρους καὶ τοὺς ἐλευθέρους τοὺς κατοικοῦντας
μετὰ Ναβουθαι **9** καὶ ἐτέλεστο ἐν τοῖς βιβλίοις λέγων
νηστεύσατε νηστείαν καὶ καθίσατε τὸν Ναβουθαι ἐν ἀρχῇ

τοῦ λαοῦ **10** καὶ ἐγκαθίσατε δύο ἄνδρας υἱοὺς παρανόμων ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ καὶ καταμαρτυρησάτωσαν αὐτοῦ λέγοντες ἠυλόγησεν θεὸν καὶ βασιλέα καὶ ἐξαγαγέτωσαν αὐτὸν καὶ λιθοβολησάτωσαν αὐτόν καὶ ἀποθανέτω **11** καὶ ἐποίησαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἐλεύθεροι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ καθὰ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς Ἰεζαβελ καθὰ γέγραπται ἐν τοῖς βιβλίοις οἷς ἀπέστειλεν πρὸς αὐτούς **12** ἐκάλεσαν νηστείαν καὶ ἐκάθισαν τὸν Ναβουθαι ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ **13** καὶ ἦλθον δύο ἄνδρες υἱοὶ παρανόμων καὶ ἐκάθισαν ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ καὶ κατεμαρτύρησαν αὐτοῦ λέγοντες ἠυλόγηκας θεὸν καὶ βασιλέα καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν λίθοις καὶ ἀπέθανεν **14** καὶ ἀπέστειλαν πρὸς Ἰεζαβελ λέγοντες λελιθοβόληται Ναβουθαι καὶ τέθνηκεν **15** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἰεζαβελ καὶ εἶπεν πρὸς Αἰσακ ἀνάστα κληρονόμει τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαι τοῦ Ἰεζραηλίτου ὃς οὐκ ἔδωκέν σοι ἀργυρίου ὅτι οὐκ ἔστιν Ναβουθαι ζῶν ὅτι τέθνηκεν **16** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Αἰσακ ὅτι τέθνηκεν Ναβουθαι ὁ Ἰεζραηλίτης καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀνέστη καὶ κατέβη Αἰσακ εἰς τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαι τοῦ Ἰεζραηλίτου κληρονομήσαι αὐτόν **17** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἡλίου τὸν Θεσβίτην λέγων **18** ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς ἀπαντὴν Αἰσακ βασιλέως Ἰσραηλ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ ἰδοὺ οὗτος ἐν ἀμπελῶνι Ναβουθαι ὅτι καταβέβηκεν ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτόν **19** καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτόν λέγων τάδε λέγει κύριος ὡς σὺ ἐφόνευσας καὶ ἐκληρονόμησας διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐν παντὶ τόπῳ ᾧ ἔλειξαν αἱ ὕες καὶ οἱ κύνες τὸ

αἷμα Ναβουθαι ἐκεῖ λείξουσιν οἱ κύνες τὸ αἷμά σου καὶ αἱ πόρνοι λούσονται ἐν τῷ αἵματί σου **20** καὶ εἶπεν Αἰααβ πρὸς Ηλίου εἰ εὐρηκάς με ὁ ἐχθρὸς μου καὶ εἶπεν εὐρηκα διότι μάτην πέπρασαι ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου παροργίσει αὐτόν **21** τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ κακὰ καὶ ἐκκαύσω ὀπίσω σου καὶ ἐξολεθρεύσω τοῦ Αἰααβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ἰσραηλ **22** καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον Ἰεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασα υἱοῦ Αἰαα περὶ τῶν παροργισμάτων ὧν παρώργισας καὶ ἐξήμαρτες τὸν Ἰσραηλ **23** καὶ τῇ Ἰεζαβελ ἐλάλησεν κύριος λέγων οἱ κύνες καταφάγονται αὐτήν ἐν τῷ προτειχίσματι Ἰεζραελ **24** τὸν τεθνηκότα τοῦ Αἰααβ ἐν τῇ πόλει φάγονται οἱ κύνες καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ φάγονται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ **25** πλὴν ματαίως Αἰααβ ὡς ἐπράθη ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ὡς μετέθηκεν αὐτόν Ἰεζαβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ **26** καὶ ἐβδελύχθη σφόδρα πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων κατὰ πάντα ἃ ἐποίησεν ὁ Αμορραῖος ὃν ἐξωλέθρευσε κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραηλ **27** καὶ ὑπὲρ τοῦ λόγου ὡς κατενύγη Αἰααβ ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἐπορεύετο κλαίων καὶ διέρρηξεν τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ ἐζώσατο σάκκον ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐνήστευσε καὶ περιεβάλετο σάκκον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἧ ἐπάταξεν Ναβουθαι τὸν Ἰεζραηλίτην **28** καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ηλίου περὶ Αἰααβ καὶ εἶπεν κύριος **29** ἐώρακας ὡς κατενύγη Αἰααβ ἀπὸ προσώπου μου οὐκ ἐπάξω τὴν κακίαν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπάξω τὴν

κακίαν 30 καὶ συνήθροισεν υἱὸς Ἀδερ πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ τριάκοντα καὶ δύο βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ καὶ πᾶς ἵππος καὶ ἄρμα καὶ ἀνέβησαν καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ἐπολέμησαν ἐπ' αὐτήν 31 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Ἀχααβ βασιλέα Ἰσραηλ εἰς τὴν πόλιν 32 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τάδε λέγει υἱὸς Ἀδερ τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου ἐμόν ἐστιν καὶ αἱ γυναῖκές σου καὶ τὰ τέκνα σου ἐμά ἐστιν 33 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ εἶπεν καθὼς ἐλάλησας κύριε βασιλεῦ σὸς ἐγὼ εἶμι καὶ πάντα τὰ ἐμά 34 καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ εἶπον τάδε λέγει υἱὸς Ἀδερ ἐγὼ ἀπέσταλκα πρὸς σέ λέγων τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου καὶ τὰς γυναῖκάς σου καὶ τὰ τέκνα σου δώσεις ἐμοί 35 ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὔριον ἀποστελῶ τοὺς παῖδάς μου πρὸς σέ καὶ ἐρευνήσουσιν τὸν οἶκόν σου καὶ τοὺς οἴκους τῶν παίδων σου καὶ ἔσται τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἐφ' ἃ ἂν ἐπιβάλωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ λήμψονται 36 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ πάντας τοὺς πρεσβυτέρους καὶ εἶπεν γινώτε δὴ καὶ ἴδετε ὅτι κακίαν οὗτος ζητεῖ ὅτι ἀπέσταλκεν πρὸς με περὶ τῶν γυναικῶν μου καὶ περὶ τῶν υἱῶν μου καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου οὐκ ἀπεκώλυσα ἀπ' αὐτοῦ 37 καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι καὶ πᾶς ὁ λαὸς μὴ ἀκούσης καὶ μὴ θελήσης 38 καὶ εἶπεν τοῖς ἀγγέλοις υἱοῦ Ἀδερ λέγετε τῷ κυρίῳ ὑμῶν πάντα ὅσα ἀπέσταλκας πρὸς τὸν δοῦλόν σου ἐν πρώτοις ποιήσω τὸ δὲ ῥῆμα τοῦτο οὐ δυνήσομαι ποιῆσαι καὶ ἀπῆραν οἱ ἄνδρες καὶ ἐπέστρεψαν αὐτῷ λόγον 39 καὶ ἀνταπέστειλεν πρὸς αὐτὸν υἱὸς Ἀδερ λέγων τάδε

ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη εἰ ἐκποιήσῃ ὁ χουῶς
Σαμαρείας ταῖς ἀλώπεξιν παντὶ τῷ λαῷ τοῖς πεζοῖς μου
40 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ εἶπεν ἱκανούσθω
μὴ καυχάσθω ὁ κυρτὸς ὡς ὁ ὀρθός **41** καὶ ἐγένετο ὅτε
ἀπεκρίθη αὐτῷ τὸν λόγον τοῦτον πίνων ἦν αὐτὸς καὶ
πάντες οἱ βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ ἐν σκηναῖς καὶ εἶπεν τοῖς
παισὶν αὐτοῦ οἰκοδομήσατε χάρακα καὶ ἔθεντο χάρακα
ἐπὶ τὴν πόλιν **42** καὶ ἰδοὺ προφήτης εἷς προσῆλθεν τῷ
βασιλεῖ Ἰσραηλ καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος εἰ ἐόρακας
πάντα τὸν ὄχλον τὸν μέγαν τοῦτον ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν
σήμερον εἰς χεῖρας σὰς καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος **43** καὶ
εἶπεν Ἀχααβ ἐν τίνι καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐν τοῖς
παιδαρίοις τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν καὶ εἶπεν Ἀχααβ τίς
συνάψει τὸν πόλεμον καὶ εἶπεν σύ

21 καὶ ἐπεσκέψατο Ἀχααβ τὰ παιδάρια τῶν ἀρχόντων
τῶν χωρῶν καὶ ἐγένοντο διακόσιοι καὶ τριάκοντα καὶ
μετὰ ταῦτα ἐπεσκέψατο τὸν λαόν πᾶν υἱὸν δυνάμεως
ἐξήκοντα χιλιάδας **2** καὶ ἐξῆλθεν μεσημβρίας καὶ υἱὸς
Ἀδερ πίνων μεθύων ἐν Σοκχωθ αὐτὸς καὶ οἱ βασιλεῖς
τριάκοντα καὶ δύο βασιλεῖς συμβοηθοὶ μετ' αὐτοῦ **3** καὶ
ἐξῆλθον παιδάρια ἀρχόντων τῶν χωρῶν ἐν πρώτοις καὶ
ἀποστέλλουσιν καὶ ἀπαγγέλλουσιν τῷ βασιλεῖ Συρίας
λέγοντες ἄνδρες ἐξεληλύθασιν ἐκ Σαμαρείας **4** καὶ εἶπεν
αὐτοῖς εἰ εἰς εἰρήνην οὗτοι ἐκπορεύονται συλλάβετε
αὐτοὺς ζῶντας καὶ εἰ εἰς πόλεμον ζῶντας συλλάβετε
αὐτούς **5** καὶ μὴ ἐξελθάτωσαν ἐκ τῆς πόλεως τὰ παιδάρια
ἀρχόντων τῶν χωρῶν καὶ ἡ δύναμις ὀπίσω αὐτῶν
6 ἐπάταξεν ἕκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ καὶ ἐδευτέρωσεν
ἕκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ καὶ ἔφυγεν Συρία καὶ κατεδίωξεν

αὐτοὺς Ἰσραηλ καὶ σῶζεται υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας
ἐφ' ἵππου ἰπέως 7 καὶ ἐξῆλθεν βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ
ἔλαβεν πάντα τοὺς ἵππους καὶ τὰ ἄρματα καὶ ἐπάταξεν
πληγὴν μεγάλην ἐν Συρίᾳ 8 καὶ προσῆλθεν ὁ προφήτης
πρὸς βασιλέα Ἰσραηλ καὶ εἶπεν κραταιοῦ καὶ γνῶθι καὶ
ιδε' τί ποιήσεις ὅτι ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ υἱὸς
Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας ἀναβαίνει ἐπὶ σέ 9 καὶ οἱ παῖδες
βασιλέως Συρίας εἶπον θεὸς ὀρέων θεὸς Ἰσραηλ καὶ οὐ
θεὸς κοιλάδων διὰ τοῦτο ἐκραταίωσεν ὑπὲρ ἡμᾶς ἐὰν
δὲ πολεμήσωμεν αὐτοὺς κατ' εὐθὺ εἰ μὴ κραταιώσομεν
ὑπὲρ αὐτούς 10 καὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσον ἀπόστησον
τοὺς βασιλεῖς ἕκαστον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ τοῦ ἀντ'
αὐτῶν σατράπας 11 καὶ ἀλλάξομέν σοι δύναμιν κατὰ τὴν
δύναμιν τὴν πεσοῦσαν ἀπὸ σοῦ καὶ ἵππον κατὰ τὴν ἵππον
καὶ ἄρματα κατὰ τὰ ἄρματα καὶ πολεμήσομεν πρὸς αὐτοὺς
κατ' εὐθὺ καὶ κραταιώσομεν ὑπὲρ αὐτούς καὶ ἤκουσεν
τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ ἐποίησεν οὕτως 12 καὶ ἐγένετο
ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἐπεσκέψατο υἱὸς Ἀδερ
τὴν Συρίαν καὶ ἀνέβη εἰς Αφεκα εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραηλ
13 καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐπεσκέπησαν καὶ παρεγένοντο εἰς
ἀπαντὴν αὐτῶν καὶ παρενέβαλεν Ἰσραηλ ἐξ ἐναντίας
αὐτῶν ὡσεὶ δύο ποίμνια αἰγῶν καὶ Συρία ἔπλησεν τὴν
γῆν 14 καὶ προσῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ καὶ εἶπεν τῷ
βασιλεῖ Ἰσραηλ τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν εἶπεν Συρία θεὸς
ὀρέων κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ καὶ οὐ θεὸς κοιλάδων αὐτός
καὶ δώσω τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην εἰς χεῖρα
σὴν καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος 15 καὶ παρεμβάλλουσιν
οὗτοι ἀπέναντι τούτων ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἐγένετο ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ προσήγαγεν ὁ πόλεμος καὶ ἐπάταξεν

Ισραηλ τὴν Συρίαν ἑκατὸν χιλιάδας πεζῶν μιᾷ ἡμέρᾳ **16**
καὶ ἔφυγον οἱ κατάλοιποι εἰς Αφεκα εἰς τὴν πόλιν καὶ
ἔπεσεν τὸ τεῖχος ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν
τῶν καταλοίπων καὶ υἱὸς Αδερ ἔφυγεν καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον τοῦ κοιτῶνος εἰς τὸ ταμίειον **17** καὶ εἶπεν
τοῖς παισὶν αὐτοῦ οἶδα ὅτι βασιλεῖς Ισραηλ βασιλεῖς
ἐλέους εἰσὶν ἐπιθώμεθα δὴ σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας ἡμῶν
καὶ σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν καὶ ἐξέλθωμεν πρὸς
βασιλέα Ισραηλ εἴ πως ζωογονήσει τὰς ψυχὰς ἡμῶν **18**
καὶ περιεζώσαντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν καὶ
ἔθεσαν σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ εἶπον τῷ
βασιλεῖ Ισραηλ δοῦλός σου υἱὸς Αδερ λέγει ζησάτω δὴ ἡ
ψυχὴ μου καὶ εἶπεν εἰ ἔτι ζῆ ἀδελφός μου ἐστίν **19** καὶ
οἱ ἄνδρες οἰωνίσαντο καὶ ἔσπευσαν καὶ ἀνέλεξαν τὸν
λόγον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ εἶπον ἀδελφός σου υἱὸς
Αδερ καὶ εἶπεν εἰσέλθατε καὶ λάβετε αὐτόν καὶ ἐξήλθεν
πρὸς αὐτόν υἱὸς Αδερ καὶ ἀναβιβάζουσιν αὐτόν πρὸς
αὐτόν ἐπὶ τὸ ἄρμα **20** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τὰς πόλεις ἃς
ἔλαβεν ὁ πατήρ μου παρὰ τοῦ πατρός σου ἀποδώσω σοι
καὶ ἐξόδους θήσεις σαυτῷ ἐν Δαμασκῷ καθὼς ἔθετο ὁ
πατήρ μου ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐγὼ ἐν διαθήκῃ ἐξαποστελῶ
σε καὶ διέθετο αὐτῷ διαθήκην καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν **21**
καὶ ἄνθρωπος εἷς ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν εἶπεν πρὸς
τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν λόγῳ κυρίου πάταξον δὴ με καὶ
οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἄνθρωπος πατάξαι αὐτόν **22** καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτόν ἀνθ' ὧν οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς κυρίου ἰδοὺ
σὺ ἀποτρέχεις ἀπ' ἐμοῦ καὶ πατάξει σε λέων καὶ ἀπῆλθεν
ἀπ' αὐτοῦ καὶ εὕρισκει αὐτόν λέων καὶ ἐπάταξεν αὐτόν
23 καὶ εὕρισκει ἄνθρωπον ἄλλον καὶ εἶπεν πάταξόν με δὴ

καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος πατάξας καὶ συνέτριψεν
24 καὶ ἐπορεύθη ὁ προφήτης καὶ ἔστη τῷ βασιλεῖ Ἰσραηλ
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ κατεδήσατο τελαμῶνι τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ 25 καὶ ἐγένετο ὡς ὁ βασιλεὺς παρεπορεύετο καὶ
οὗτος ἐβόα πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν ὁ δοῦλός σου
ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν στρατιάν τοῦ πολέμου καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
εἰσήγαγεν πρὸς με ἄνδρα καὶ εἶπεν πρὸς με φύλαξον
τοῦτον τὸν ἄνδρα ἐὰν δὲ ἐκπηδῶν ἐκπηδήσῃ καὶ ἔσται ἡ
ψυχὴ σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἢ τάλαντον ἀργυρίου
στήσεις 26 καὶ ἐγενήθη περιβλέψατο ὁ δοῦλός σου ὧδε
καὶ ὧδε καὶ οὗτος οὐκ ἦν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς
Ἰσραηλ ἰδοὺ καὶ τὰ ἔνεδρα παρ' ἐμοὶ ἐφόνευσας 27 καὶ
ἔσπευσεν καὶ ἀφείλεν τὸν τελαμῶνα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτοῦ καὶ ἐπέγνω αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ ὅτι ἐκ τῶν
προφητῶν οὗτος 28 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τάδε λέγει
κύριος διότι ἐξήνεγκας σὺ ἄνδρα ὀλέθριον ἐκ χειρός σου
καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ὁ λαός
σου ἀντὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ 29 καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς
Ἰσραηλ συγκεχυμένος καὶ ἐκλελυμένος καὶ ἔρχεται εἰς
Σαμάρειαν

22 καὶ ἐκάθισεν τρία ἔτη καὶ οὐκ ἦν πόλεμος ἀνὰ μέσον
Συρίας καὶ ἀνὰ μέσον Ἰσραηλ 2 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ
ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ καὶ κατέβη Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα
πρὸς βασιλέα Ἰσραηλ 3 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς
τοὺς παῖδας αὐτοῦ εἰ οἴδατε ὅτι ἡμῖν Ρεμμαθ Γαλααδ καὶ
ἡμεῖς σιωπῶμεν λαβεῖν αὐτήν ἐκ χειρός βασιλέως Συρίας
4 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς Ἰωσαφατ ἀναβήσῃ μεθ'
ἡμῶν εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ εἰς πόλεμον καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ
καθὼς ἐγὼ οὕτως καὶ σύ καθὼς ὁ λαός μου ὁ λαός σου

καθώς οἱ ἵπποι μου οἱ ἵπποι σου **5** καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα πρὸς βασιλέα Ἰσραηλ ἐπερωτήσατε δὴ σήμερον τὸν κύριον **6** καὶ συνήθροισεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ πάντας τοὺς προφήτας ὡς τετρακοσίους ἄνδρας καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς εἰ πορευθῶ εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω καὶ εἶπαν ἀνάβαινε καὶ διδοὺς δώσει κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως **7** καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ πρὸς βασιλέα Ἰσραηλ οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ κυρίου καὶ ἐπερωτήσομεν τὸν κύριον δι' αὐτοῦ **8** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς Ἰωσαφατ ἔτι ἔστιν ἀνὴρ εἷς τοῦ ἐπερωτῆσαι τὸν κύριον δι' αὐτοῦ καὶ ἐγὼ μεμίσηκα αὐτόν ὅτι οὐ λαλεῖ περὶ ἐμοῦ καλά ἀλλ' ἢ κακά Μιχαιας υἱὸς Ἰεμλα καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα μὴ λεγέτω ὁ βασιλεὺς οὕτως **9** καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ εὐνοῦχον ἕνα καὶ εἶπεν τάχος Μιχαιαν υἱὸν Ἰεμλα **10** καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα ἐκάθηντο ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἔνοπλοι ἐν ταῖς πύλαις Σαμαρείας καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευσον ἐνώπιον αὐτῶν **11** καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Σεδεκias υἱὸς Χαναανα κέρατα σιδηρᾶ καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐν τούτοις κερατιεῖς τὴν Συρίαν ἕως συντελεσθῆ **12** καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευσον οὕτως λέγοντες ἀνάβαινε εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ καὶ εὐδοώσει καὶ δώσει κύριος εἰς χεῖράς σου καὶ τὸν βασιλέα Συρίας **13** καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς καλέσαι τὸν Μιχαιαν ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων ἴδου δὴ λαλοῦσιν πάντες οἱ προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ καλὰ περὶ τοῦ βασιλέως γίνου δὴ καὶ σὺ εἰς λόγους σου κατὰ τοὺς λόγους ἐνὸς τούτων καὶ λάλησον καλά **14** καὶ εἶπεν Μιχαιας ζῆ κύριος ὅτι ἂν εἴπη κύριος πρὸς με ταῦτα λαλήσω **15** καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα

καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Μιχαῖα εἰ ἀναβῶ εἰς Ρεμμαθ
Γαλααδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω καὶ εἶπεν ἀνάβαινε καὶ
εὐδοῶσει καὶ δώσει κύριος εἰς χεῖρα τοῦ βασιλέως 16
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ποσάκις ἐγὼ ὀρκίζω σε ὅπως
λαλήσης πρὸς με ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι κυρίου 17 καὶ
εἶπεν Μιχαῖας οὐχ οὕτως ἐώρακα πάντα τὸν Ἰσραηλ
διεσπαρμένον ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς ποίμνιον ᾧ οὐκ ἔστιν
ποιμὴν καὶ εἶπεν κύριος οὐ κύριος τούτοις ἀναστρέφεται
ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ 18 καὶ εἶπεν
βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς Ἰωσαφατ βασιλέα Ἰουδα οὐκ εἶπα
πρὸς σέ οὐ προφητεύει οὗτός μοι καλὰ διότι ἀλλ' ἢ
κακά 19 καὶ εἶπεν Μιχαῖας οὐχ οὕτως οὐκ ἐγὼ ἄκουε
ῥῆμα κυρίου οὐχ οὕτως εἶδον τὸν κύριον θεὸν Ἰσραηλ
καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ τοῦ
οὐρανοῦ εἰστήκει περὶ αὐτὸν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ
εὐωνύμων αὐτοῦ 20 καὶ εἶπεν κύριος τίς ἀπατήσῃ τὸν
Ἀχααβ βασιλέα Ἰσραηλ καὶ ἀναβήσεται καὶ πεσεῖται ἐν
Ρεμμαθ Γαλααδ καὶ εἶπεν οὗτος οὕτως καὶ οὗτος οὕτως
21 καὶ ἐξῆλθεν πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον κυρίου καὶ
εἶπεν ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος
ἐν τίνι 22 καὶ εἶπεν ἐξελεύσομαι καὶ ἔσομαι πνεῦμα
ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ καὶ
εἶπεν ἀπατήσεις καὶ γε δυνήσῃ ἐξελθε καὶ ποιήσον οὕτως
23 καὶ νῦν ἰδοὺ ἔδωκεν κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι
πάντων τῶν προφητῶν σου τούτων καὶ κύριος ἐλάλησεν
ἐπὶ σέ κακά 24 καὶ προσῆλθεν Σεδεκιου υἱὸς Χαναανα καὶ
ἐπάταξεν τὸν Μιχαῖαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα καὶ εἶπεν ποῖον
πνεῦμα κυρίου τὸ λαλήσαν ἐν σοί 25 καὶ εἶπεν Μιχαῖας
ἰδοὺ σὺ ὄψῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅταν εἰσέλθῃς ταμίειον

τοῦ ταμείου τοῦ κρυβῆναι **26** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ
λάβετε τὸν Μιχαιαν καὶ ἀποστρέψατε αὐτὸν πρὸς Εμηρ
τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ τῷ Ἰωας υἱῷ τοῦ βασιλέως **27**
εἰπὸν θέσθαι τοῦτον ἐν φυλακῇ καὶ ἐσθίειν αὐτὸν ἄρτον
θλίψεως καὶ ὕδωρ θλίψεως ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν
εἰρήνῃ **28** καὶ εἶπεν Μιχαιας ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃς
ἐν εἰρήνῃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἐν ἐμοί **29** καὶ ἀνέβη
βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα μετ' αὐτοῦ
εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ **30** καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς
Ἰωσαφατ βασιλέα Ἰουδα συγκαλύψομαι καὶ εἰσελεύσομαι
εἰς τὸν πόλεμον καὶ σὺ ἔνδυσαι τὸν ἱματισμὸν μου καὶ
συνεκαλύψατο ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
πόλεμον **31** καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἄρχουσι
τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ τριάκοντα καὶ δυσὶν λέγων μὴ
πολεμεῖτε μικρὸν καὶ μέγαν ἀλλ' ἢ τὸν βασιλέα Ἰσραηλ
μονώτατον **32** καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν
ἀρμάτων τὸν Ἰωσαφατ βασιλέα Ἰουδα καὶ αὐτοὶ εἶπον
φαίνεται βασιλεὺς Ἰσραηλ οὗτος καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν
πολεμῆσαι καὶ ἀνέκραξεν Ἰωσαφατ **33** καὶ ἐγένετο ὡς
εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων ὅτι οὐκ ἔστιν βασιλεὺς
Ἰσραηλ οὗτος καὶ ἀπέστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ **34** καὶ ἐνέτεινεν
εἰς τὸ τόξον εὐστόχως καὶ ἐπάταξεν τὸν βασιλέα Ἰσραηλ
ἀνὰ μέσον τοῦ πνεύμονος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θώρακος καὶ
εἶπεν τῷ ἠνιόχῳ αὐτοῦ ἐπίστρεψον τὰς χεῖράς σου καὶ
ἐξάγαγέ με ἐκ τοῦ πολέμου ὅτι τέτρωμαι **35** καὶ ἐτροπώθη
ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐστηκὼς
ἐπὶ τοῦ ἅρματος ἐξ ἐναντίας Συρίας ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας
καὶ ἀπέχυννε τὸ αἷμα ἐκ τῆς πληγῆς εἰς τὸν κόλπον τοῦ
ἅρματος καὶ ἀπέθανεν ἑσπέρας καὶ ἐξεπορεύετο τὸ αἷμα

τῆς τροπῆς ἕως τοῦ κόλπου τοῦ ἄρματος 36 καὶ ἔστη ὁ στρατοκῆρυξ δύνοντας τοῦ ἡλίου λέγων ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν 37 ὅτι τέθνηκεν ὁ βασιλεύς καὶ ἦλθον εἰς Σαμάρειαν καὶ ἔθαψαν τὸν βασιλέα ἐν Σαμαρείᾳ 38 καὶ ἀπένιψαν τὸ ἄρμα ἐπὶ τὴν κρήνην Σαμαρείας καὶ ἐξέλειξαν αἱ ὕες καὶ οἱ κύνες τὸ αἷμα καὶ αἱ πόρνοι ἐλούσαντο ἐν τῷ αἵματι κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν 39 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αχααβ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν καὶ οἶκον ἐλεφάντινον ὃν ὤκοδόμησεν καὶ πάσας τὰς πόλεις ἃς ἐποίησεν οὐκ ἰδοῦ ταῦτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραηλ 40 καὶ ἐκοιμήθη Αχααβ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Οχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 41 καὶ Ἰωσαφατ υἱὸς Ἀσα ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰουδα ἔτει τετάρτῳ τῷ Αχααβ βασιλέως Ἰσραηλ ἐβασίλευσεν 42 Ἰωσαφατ υἱὸς τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζουβα θυγάτηρ Σελεῖ 43 καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Ἀσα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ οὐκ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου πλην τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς 44 καὶ εἰρήνευσεν Ἰωσαφατ μετὰ βασιλέως Ἰσραηλ 45 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσαφατ καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοῦ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰουδα 50 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφατ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη παρὰ τοῖς πατράσιν αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωραμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 51 καὶ Οχοζίας υἱὸς Αχααβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν Σαμαρείᾳ ἐν ἔτει

ἑπτακαιδεκάτῳ Ἰωσαφατ βασιλεῖ Ἰουδα καὶ ἐβασίλευσεν
ἐν Ἰσραηλ ἔτη δύο 52 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον
κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ἀχααβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ
ἐν ὁδῷ Ἰεζαβελ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις
οἴκου Ἰεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ 53
καὶ ἐδούλευσεν τοῖς Βααλιμ καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς
καὶ παρώργισεν τὸν κύριον θεὸν Ἰσραηλ κατὰ πάντα τὰ
γενόμενα ἔμπροσθεν αὐτοῦ

Βασιλειῶν Δ΄

1 καὶ ἠθέτησεν Μωαβ ἐν Ἰσραηλ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀχααβ **2** καὶ ἔπεσεν Οχοζίας διὰ τοῦ δικτυωτοῦ τοῦ ἐν τῷ ὑπερώῳ αὐτοῦ τῷ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἠρρώστησεν καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς δεῦτε καὶ ἐπιζητήσατε ἐν τῇ Βααλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρων εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρωστίας μου ταύτης καὶ ἐπορεύθησαν ἐπερωτῆσαι δι' αὐτοῦ **3** καὶ ἄγγελος κυρίου ἐλάλησεν πρὸς Ἡλίου τὸν Θεσβίτην λέγων ἀναστὰς δεῦρο εἰς συνάντησιν τῶν ἀγγέλων Οχοζίου βασιλέως Σαμαρείας καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτούς εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι θεὸν ἐν Ἰσραηλ ὑμεῖς πορεύεσθε ἐπιζητῆσαι ἐν τῇ Βααλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρων **4** καὶ οὐχ οὕτως ὅτι τάδε λέγει κύριος ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς ὅτι ἐκεῖ θανάτῳ ἀποθανῆ καὶ ἐπορεύθη Ἡλίου καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς **5** καὶ ἐπεστράφησαν οἱ ἄγγελοι πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς τί ὅτι ἐπεστρέψατε **6** καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν ἀνὴρ ἀνέβη εἰς συνάντησιν ἡμῶν καὶ εἶπεν πρὸς ἡμᾶς δεῦτε ἐπιστράφητε πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς καὶ λαλήσατε πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι θεὸν ἐν Ἰσραηλ σὺ πορεύῃ ζητῆσαι ἐν τῇ Βααλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρων οὐχ οὕτως ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ **7** καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτούς λέγων τίς ἡ κρίσις τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἀναβάντος εἰς συνάντησιν ὑμῖν καὶ λαλήσαντος πρὸς ὑμᾶς τοὺς λόγους τούτους **8** καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν ἀνὴρ δασὺς καὶ ζώνην δερματίνην περιεζωσμένος τὴν ὄσφυν αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἡλίου ὁ Θεσβίτης οὗτός ἐστιν **9** καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν ἡγούμενον πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς πεντήκοντα

αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτόν καὶ ἶδὸν Ἡλίου ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσέν σε κατὰβηθι **10** καὶ ἀπεκρίθη Ἡλιου καὶ εἶπεν πρὸς τὸν πεντηκόνταρχον καὶ εἰ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐγὼ καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταφάγεταί σε καὶ τοὺς πεντήκοντά σου καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτόν καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ **11** καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν ἄλλον πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ταχέως κατὰβηθι **12** καὶ ἀπεκρίθη Ἡλιου καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν εἰ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐγὼ εἰμι καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταφάγεταί σε καὶ τοὺς πεντήκοντά σου καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτόν καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ **13** καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς ἔτι ἀποστεῖλαι ἡγούμενον πεντηκόνταρχον τρίτον καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτόν ὁ πεντηκόνταρχος ὁ τρίτος καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ κατέναντι Ἡλίου καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ ἐντιμωθήτω δὴ ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ψυχὴ τῶν δούλων σου τούτων τῶν πεντήκοντα ἐν ὀφθαλμοῖς σου **14** ἶδὸν κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν τοὺς δύο πεντηκοντάρχους τοὺς πρώτους καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτῶν καὶ νῦν ἐντιμωθήτω δὴ ἡ ψυχὴ τῶν δούλων σου ἐν ὀφθαλμοῖς σου **15** καὶ ἐλάλησεν ἄγγελος κυρίου πρὸς Ἡλιου καὶ εἶπεν κατὰβηθι μετ' αὐτοῦ μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἀνέστη

Ηλιου καὶ κατέβη μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα 16 καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν Ηλιου τάδε λέγει κύριος τί ὅτι ἀπέστειλας ἀγγέλους ζητῆσαι ἐν τῇ Βααλ μυϊαν θεὸν Ακκαρων οὐχ οὕτως ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ 17 καὶ ἀπέθανεν κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν Ηλιου 18 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Οχοζιου ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοῦ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ

2 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν κύριον τὸν Ηλιου ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπορεύθη Ηλιου καὶ Ελισαιε ἐκ Γαλγαλων 2 καὶ εἶπεν Ηλιου πρὸς Ελισαιε κάθου δὴ ἐνταῦθα ὅτι κύριος ἀπέσταλκέν με ἕως Βαιθηλ καὶ εἶπεν Ελισαιε ζῆ κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου εἰ καταλείψω σε καὶ ἦλθον εἰς Βαιθηλ 3 καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Βαιθηλ πρὸς Ελισαιε καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν εἰ ἔγνωσ ὅτι κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου καὶ εἶπεν κἀγὼ ἔγνωκα σιωπᾶτε 4 καὶ εἶπεν Ηλιου πρὸς Ελισαιε κάθου δὴ ἐνταῦθα ὅτι κύριος ἀπέσταλκέν με εἰς Ιεριχω καὶ εἶπεν Ελισαιε ζῆ κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου εἰ ἐγκαταλείψω σε καὶ ἦλθον εἰς Ιεριχω 5 καὶ ἦγγισαν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ιεριχω πρὸς Ελισαιε καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν εἰ ἔγνωσ ὅτι σήμερον λαμβάνει κύριος τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου καὶ εἶπεν καί γε ἐγὼ ἔγνωνα σιωπᾶτε 6 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ηλιου κάθου δὴ ὧδε ὅτι κύριος ἀπέσταλκέν με ἕως τοῦ Ιορδάνου καὶ εἶπεν Ελισαιε ζῆ κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου εἰ ἐγκαταλείψω σε καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι 7 καὶ πενήκοντα ἄνδρες υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ ἔστησαν

ἐξ ἐναντίας μακρόθεν καὶ ἀμφοτέροι ἔστησαν ἐπὶ τοῦ
Ιορδάνου 8 καὶ ἔλαβεν Ἡλίου τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ καὶ
εἴλησεν καὶ ἐπάταξεν τὸ ὕδωρ καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ
ἔνθα καὶ ἔνθα καὶ διέβησαν ἀμφοτέροι ἐν ἐρήμῳ 9 καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ διαβῆναι αὐτούς καὶ Ἡλίου εἶπεν πρὸς
Ελισαιε αἴτησαι τί ποιήσω σοι πρὶν ἢ ἀναλημφθῆναί
με ἀπὸ σοῦ καὶ εἶπεν Ελισαιε γενηθήτω δὴ διπλᾶ ἐν
πνεύματί σου ἐπ' ἐμέ 10 καὶ εἶπεν Ἡλίου ἐσκλήρυνας τοῦ
αἰτήσασθαι ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβάνομενον ἀπὸ σοῦ καὶ
ἔσται σοι οὕτως καὶ ἐὰν μὴ οὐ μὴ γένηται 11 καὶ ἐγένετο
αὐτῶν πορευομένων ἐπορεύοντο καὶ ἐλάλουν καὶ ἰδοὺ
ἄρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρὸς καὶ διέστειλαν ἀνὰ μέσον
ἀμφοτέρων καὶ ἀνελήμφθη Ἡλίου ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς
τὸν οὐρανόν 12 καὶ Ελισαιε ἐώρα καὶ ἐβόα πάτερ πάτερ
ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἔτι
καὶ ἐπελάβετο τῶν ἱματίων αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτὰ
εἰς δύο ρήγματα 13 καὶ ὕψωσεν τὴν μηλωτὴν Ἡλίου ἣ
ἔπεσεν ἐπάνωθεν Ελισαιε καὶ ἐπέστρεψεν Ελισαιε καὶ
ἔστη ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ Ιορδάνου 14 καὶ ἔλαβεν τὴν
μηλωτὴν Ἡλίου ἣ ἔπεσεν ἐπάνωθεν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν
τὸ ὕδωρ καὶ οὐ διέστη καὶ εἶπεν ποῦ ὁ θεὸς Ἡλίου ἀφῶ
καὶ ἐπάταξεν τὰ ὕδατα καὶ διερράγησαν ἔνθα καὶ ἔνθα καὶ
διέβη Ελισαιε 15 καὶ εἶδον αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ
ἐν Ἰεριχω ἐξ ἐναντίας καὶ εἶπον ἐπαναπέπαυται τὸ πνεῦμα
Ἡλίου ἐπὶ Ελισαιε καὶ ἦλθον εἰς συναντήν αὐτοῦ καὶ
προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν 16 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν
ἰδοὺ δὴ μετὰ τῶν παίδων σου πενήκοντα ἄνδρες υἱοὶ
δυνάμεως πορευθέντες δὴ ζητησάτωσαν τὸν κύριόν σου
μήποτε ἤρην αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ ἔρριψεν αὐτὸν ἐν

τῷ Ιορδάνῃ ἢ ἐφ' ἐν τῶν ὀρέων ἢ ἐφ' ἓνα τῶν βουνῶν καὶ εἶπεν Ελισαιε οὐκ ἀποστελεῖτε 17 καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν ἕως ὅτου ἠσχύνητο καὶ εἶπεν ἀποστείλατε καὶ ἀπέστειλαν πεντήκοντα ἄνδρας καὶ ἐζήτησαν τρεῖς ἡμέρας καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν 18 καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς αὐτόν καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν Ιεριχω καὶ εἶπεν Ελισαιε οὐκ εἶπον πρὸς ὑμᾶς μὴ πορευθῆτε 19 καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ελισαιε ἰδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ἀγαθὴ καθὼς ὁ κύριος βλέπει καὶ τὰ ὕδατα πονηρὰ καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη 20 καὶ εἶπεν Ελισαιε λάβετε μοι ὑδρίσκην καινὴν καὶ θέτε ἐκεῖ ἄλα καὶ ἔλαβον πρὸς αὐτόν 21 καὶ ἐξῆλθεν Ελισαιε εἰς τὴν διεξοδὸν τῶν ὑδάτων καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ ἄλα καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα οὐκ ἔσται ἔτι ἐκεῖθεν θάνατος καὶ ἀτεκνουμένη 22 καὶ ἰάθησαν τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης κατὰ τὸ ῥῆμα Ελισαιε ὃ ἐλάλησεν 23 καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Βαιθηλ καὶ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ παιδάρια μικρὰ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως καὶ κατέπαιζον αὐτοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ ἀνάβαινε φαλακρὲ ἀνάβαινε 24 καὶ ἐξένευσεν ὀπίσω αὐτῶν καὶ εἶδεν αὐτὰ καὶ κατηράσατο αὐτοῖς ἐν ὀνόματι κυρίου καὶ ἰδοὺ ἐξῆλθον δύο ἄρκοι ἐκ τοῦ δρυμοῦ καὶ ἀνέρρηξαν ἐξ αὐτῶν τεσσαράκοντα καὶ δύο παῖδας 25 καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον καὶ ἐκεῖθεν ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν

3 καὶ Ιωραμ υἱὸς Αἰσαβ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ἐν ἔτει ὀκτωκαιδεκάτῳ Ιωσαφατ βασιλεῖ Ἰουδα καὶ ἐβασίλευσεν δώδεκα ἔτη 2 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου πλὴν οὐχ ὡς ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὡς ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ μετέστησεν τὰς στήλας τοῦ Βααλ ἃς ἐποίησεν ὁ

πατήρ αὐτοῦ **3** πλὴν ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ
ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ ἐκολλήθη οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς
4 καὶ Μωσα βασιλεὺς Μωαβ ἦν νωκηδ καὶ ἐπέστρεφεν
τῷ βασιλεῖ Ἰσραηλ ἐν τῇ ἐπαναστάσει ἑκατὸν χιλιάδας
ἄρνων καὶ ἑκατὸν χιλιάδας κριῶν ἐπὶ πόκων **5** καὶ
ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Αχααβ καὶ ἠθέτησεν βασιλεὺς
Μωαβ ἐν βασιλεῖ Ἰσραηλ **6** καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰωραμ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ Σαμαρείας καὶ ἐπεσκέψατο τὸν
Ἰσραηλ **7** καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐξαπέστειλεν πρὸς Ἰωσαφατ
βασιλέα Ἰουδα λέγων βασιλεὺς Μωαβ ἠθέτησεν ἐν ἐμοί
εἰ πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς Μωαβ εἰς πόλεμον καὶ εἶπεν
ἀναβήσομαι ὅμοιός μοι ὅμοιός σοι ὡς ὁ λαός μου ὁ λαός
σου ὡς οἱ ἵπποι μου οἱ ἵπποι σου **8** καὶ εἶπεν ποία ὁδὴ
ἀναβῶ καὶ εἶπεν ὁδὸν ἔρημον Εδωμ **9** καὶ ἐπορεύθη ὁ
βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰουδα καὶ ὁ βασιλεὺς
Εδωμ καὶ ἐκύκλωσαν ὁδὸν ἐπτὰ ἡμερῶν καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ
τῇ παρεμβολῇ καὶ τοῖς κτήνεσιν τοῖς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν
10 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ ὦ ὅτι κέκληκεν κύριος
τοὺς τρεῖς βασιλεῖς παρερχομένους δοῦναι αὐτοὺς ἐν χειρὶ
Μωαβ **11** καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης
τοῦ κυρίου καὶ ἐπιζητήσωμεν τὸν κύριον παρ' αὐτοῦ καὶ
ἀπεκρίθη εἷς τῶν παιδῶν βασιλέως Ἰσραηλ καὶ εἶπεν ὧδε
Ἐλισαιε υἱὸς Σαφατ ὃς ἐπέχεεν ὕδωρ ἐπὶ χειρᾶς Ἡλίου **12**
καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ ἔστιν αὐτῷ ῥῆμα κυρίου καὶ κατέβη
πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα
καὶ βασιλεὺς Εδωμ **13** καὶ εἶπεν Ἐλισαιε πρὸς βασιλέα
Ἰσραηλ τί ἐμοὶ καὶ σοὶ δεῦρο πρὸς τοὺς προφήτας τοῦ
πατρὸς σου καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ μὴ ὅτι
κέκληκεν κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς τοῦ παραδοῦναι

αὐτοὺς εἰς χεῖρας Μωαβ **14** καὶ εἶπεν Ελισαιε ζῆ κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον Ἰωσαφατ βασιλέως Ἰουδα ἐγὼ λαμβάνω εἰ ἐπέβλεψα πρὸς σὲ καὶ εἶδόν σε **15** καὶ νυνὶ δὲ λαβέ μοι ψάλλοντα καὶ ἐγένετο ὡς ἔψαλλεν ὁ ψάλλον καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν χεὶρ κυρίου **16** καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ποιήσατε τὸν χειμάρρουν τοῦτον βοθύνους βοθύνους **17** ὅτι τάδε λέγει κύριος οὐκ ὄψεσθε πνεῦμα καὶ οὐκ ὄψεσθε ὑετόν καὶ ὁ χειμάρρους οὗτος πλησθήσεται ὕδατος καὶ πίεσθε ὑμεῖς καὶ αἱ κτήσεις ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν **18** καὶ κούφη αὕτη ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καὶ παραδώσω τὴν Μωαβ ἐν χειρὶ ὑμῶν **19** καὶ πατάξετε πᾶσαν πόλιν ὄχυρὰν καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν καταβαλεῖτε καὶ πάσας πηγὰς ὕδατος ἐμφράξετε καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἀχρειώσετε ἐν λίθοις **20** καὶ ἐγένετο τὸ πρῶν ἀναβαινούσης τῆς θυσίας καὶ ἰδοὺ ὕδατα ἤρχοντο ἐξ ὁδοῦ Εδωμ καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ὕδατος **21** καὶ πᾶσα Μωαβ ἤκουσαν ὅτι ἀνέβησαν οἱ βασιλεῖς πολεμεῖν αὐτούς καὶ ἀνεβόησαν ἐκ παντὸς περιεζωσμένου ζώνην καὶ ἐπάνω καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ ὀρίου **22** καὶ ὄρθρισαν τὸ πρῶν καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν ἐπὶ τὰ ὕδατα καὶ εἶδεν Μωαβ ἐξ ἐναντίας τὰ ὕδατα πυρρὰ ὡσεὶ αἷμα **23** καὶ εἶπαν αἷμα τοῦτο τῆς ῥομφαίας ἐμαχέσαντο οἱ βασιλεῖς καὶ ἐπάταξαν ἀνὴρ τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ νῦν ἐπὶ τὰ σκῦλα Μωαβ **24** καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραηλ καὶ Ἰσραηλ ἀνέστησαν καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωαβ καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ εἰσῆλθον εἰσπορευόμενοι καὶ τύπτοντες τὴν Μωαβ **25** καὶ τὰς πόλεις καθεῖλον καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἔρριψαν ἀνὴρ τὸν λίθον καὶ ἐνέπλησαν αὐτὴν καὶ πᾶσαν πηγὴν ὕδατος

ένεφραξαν καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν κατέβαλον ἕως τοῦ καταλιπεῖν τοὺς λίθους τοῦ τοίχου καθηρημένους καὶ ἐκύκλευσαν οἱ σφενδονῆται καὶ ἐπάταξαν αὐτήν 26 καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς Μωαβ ὅτι ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὸν ὁ πόλεμος καὶ ἔλαβεν μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτακοσίους ἄνδρας ἐσπασμένους ῥομφαίαν διακόψαι πρὸς βασιλέα Εδωμ καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν 27 καὶ ἔλαβεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρωτότοκον ὃς ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὀλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ τείχους καὶ ἐγένετο μετὰμελος μέγας ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἀπῆραν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν

4 καὶ γυνὴ μία ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἐβόα πρὸς Ελισαιε λέγουσα ὁ δοῦλός σου ὁ ἀνὴρ μου ἀπέθανεν καὶ σὺ ἔγνωσ ὅτι δοῦλος ἦν φοβούμενος τὸν κύριον καὶ ὁ δανιστὴς ἦλθεν λαβεῖν τοὺς δύο υἱούς μου ἑαυτῷ εἰς δούλους 2 καὶ εἶπεν Ελισαιε τί ποιήσω σοι ἀνάγγειλόν μοι τί ἐστίν σοι ἐν τῷ οἴκῳ ἢ δὲ εἶπεν οὐκ ἔστιν τῇ δούλῃ σου οὐθὲν ἐν τῷ οἴκῳ ὅτι ἀλλ' ἢ ὁ ἀλείψομαι ἔλαιον 3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν δεῦρο αἴτησον σαυτῇ σκεύη ἕξωθεν παρὰ πάντων τῶν γειτόνων σου σκεύη κενά μὴ ὀλιγώσης 4 καὶ εἰσελεύσῃ καὶ ἀποκλείσεις τὴν θύραν κατὰ σοῦ καὶ κατὰ τῶν υἱῶν σου καὶ ἀποχεεῖς εἰς τὰ σκεύη ταῦτα καὶ τὸ πληρωθὲν ἄρεῖς 5 καὶ ἀπῆλθεν παρ' αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν οὕτως καὶ ἀπέκλεισεν τὴν θύραν κατ' αὐτῆς καὶ κατὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς αὐτοὶ προσήγγιζον πρὸς αὐτήν καὶ αὐτὴ ἐπέχεεν 6 ἕως ἐπλήσθησαν τὰ σκεύη καὶ εἶπεν πρὸς τοὺς υἱούς αὐτῆς ἐγγίσατε ἔτι πρὸς με σκεῦος καὶ εἶπον αὐτῇ οὐκ ἔστιν ἔτι σκεῦος καὶ ἔστη τὸ ἔλαιον 7 καὶ ἦλθεν καὶ ἀπήγγειλεν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ καὶ εἶπεν Ελισαιε

δεῦρο καὶ ἀπόδου τὸ ἔλαιον καὶ ἀποτείσεις τοὺς τόκους σου καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου ζήσεσθε ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ ἐλαίῳ **8** καὶ ἐγένετο ἡμέρα καὶ διέβη Ελισαιε εἰς Σουμαν καὶ ἐκεῖ γυνὴ μεγάλη καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον καὶ ἐγένετο ἀφ' ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν ἐξέκλινεν τοῦ ἐκεῖ φαγεῖν **9** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἰδοὺ δὴ ἔγνω ὅτι ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἅγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διὰ παντός **10** ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερῶον τόπον μικρὸν καὶ θῶμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην καὶ τράπεζαν καὶ δίφρον καὶ λυχνίαν καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ **11** καὶ ἐγένετο ἡμέρα καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ καὶ ἐξέκλινεν εἰς τὸ ὑπερῶον καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ **12** καὶ εἶπεν πρὸς Γιεζι τὸ παιδάριον αὐτοῦ κάλεσόν μοι τὴν Σωμανίτιν ταύτην καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ **13** καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰπὸν δὴ πρὸς αὐτήν ἰδοὺ ἐξέστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἔκστασιν ταύτην τί δεῖ ποιῆσαί σοι εἰ ἔστιν λόγος σοι πρὸς τὸν βασιλέα ἢ πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως ἢ δὲ εἶπεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου ἐγὼ εἶμι οἰκῶ **14** καὶ εἶπεν τί δεῖ ποιῆσαι αὐτῇ καὶ εἶπεν Γιεζι τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ μάλα υἱὸς οὐκ ἔστιν αὐτῇ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πρεσβύτης **15** καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν καὶ ἔστη παρὰ τὴν θύραν **16** καὶ εἶπεν Ελισαιε πρὸς αὐτήν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ὡς ἡ ὥρα ζῶσα σὺ περιειληφυῖα υἱόν ἢ δὲ εἶπεν μὴ κύριέ μου μὴ διαψεύση τὴν δούλην σου **17** καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ ἔτεκεν υἱὸν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ὡς ἡ ὥρα ζῶσα ὡς ἐλάλησεν πρὸς αὐτήν Ελισαιε **18** καὶ ἠδρύνθη τὸ παιδάριον καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθεν τὸ παιδάριον πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πρὸς τοὺς θερίζοντας **19** καὶ εἶπεν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ τὴν

κεφαλήν μου τὴν κεφαλήν μου καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ
ἄρον αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ **20** καὶ ἤρην αὐτὸν
πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων
αὐτῆς ἕως μεσημβρίας καὶ ἀπέθανεν **21** καὶ ἀνήνεγκεν
αὐτὸν καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου
τοῦ θεοῦ καὶ ἀπέκλεισεν κατ' αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν **22** καὶ
ἐκάλεσεν τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ εἶπεν ἀπόστειλον δὴ μοι
ἐν τῶν παιδαρίων καὶ μίαν τῶν ὄνων καὶ δραμοῦμαι ἕως
τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ ἐπιστρέψω **23** καὶ εἶπεν τί
ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον οὐ νεομηνία οὐδὲ
σάββατον ἡ δὲ εἶπεν εἰρήνη **24** καὶ ἐπέσαξεν τὴν ὄνον καὶ
εἶπεν πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς ἄγε πορεύου μὴ ἐπίσχυς
μοι τοῦ ἐπιβῆναι ὅτι ἐὰν εἴπω σοι **25** δεῦρο καὶ πορεύση
καὶ ἐλεύση πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ὄρος
τὸ Καρμήλιον καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ελισαίε ἐρχομένην
αὐτήν καὶ εἶπεν πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἰδοὺ δὴ ἡ
Σωμανίτις ἐκείνη **26** νῦν δράμε εἰς ἀπαντὴν αὐτῆς καὶ
ἐρεῖς εἰ εἰρήνη σοι εἰ εἰρήνη τῷ ἀνδρί σου εἰ εἰρήνη τῷ
παιδαρίῳ ἡ δὲ εἶπεν Εἰρήνη **27** καὶ ἦλθεν πρὸς Ελισαίε
εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐπελάβετο τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ ἤγγισεν
Γιεζὶ ἀπώσασθαι αὐτήν καὶ εἶπεν Ελισαίε ἄφες αὐτήν ὅτι
ἡ ψυχὴ αὐτῆς κατώδυνος αὐτῇ καὶ κύριος ἀπέκρυψεν ἀπ'
ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀνήγγειλέν μοι **28** ἡ δὲ εἶπεν μὴ ἤτησάμην
υἶὸν παρὰ τοῦ κυρίου μου οὐκ εἶπα οὐ πλανήσεις μετ'
ἐμοῦ **29** καὶ εἶπεν Ελισαίε τῷ Γιεζὶ ζῶσαι τὴν ὀσφύν
σου καὶ λαβὲ τὴν βακτηρίαν μου ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ
δεῦρο ὅτι ἐὰν εὗρης ἄνδρα οὐκ εὐλογήσεις αὐτόν καὶ ἐὰν
εὐλόγησῃ σε ἀνὴρ οὐκ ἀποκριθήσῃ αὐτῷ καὶ ἐπιθήσεις
τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου **30** καὶ

εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου ζῆ κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου εἰ ἐγκαταλείψω σε καὶ ἀνέστη Ελισαίη καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς **31** καὶ Γιεζι διῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῆς καὶ ἐπέθηκεν τὴν βακτηρίαν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις καὶ ἐπέστρεψεν εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ λέγων οὐκ ἠγέρθη τὸ παιδάριον **32** καὶ εἰσῆλθεν Ελισαίη εἰς τὸν οἶκον καὶ ἰδοὺ τὸ παιδάριον τεθνηκὸς κεκοιμισμένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ **33** καὶ εἰσῆλθεν Ελισαίη εἰς τὸν οἶκον καὶ ἀπέκλεισεν τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο ἑαυτῶν καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον **34** καὶ ἀνέβη καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ παιδάριον καὶ ἔθηκεν τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ διέκαμψεν ἐπ' αὐτόν καὶ διεθερμάνθη ἡ σὰρξ τοῦ παιδαρίου **35** καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ ἀνέβη καὶ συνέκαμψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον ἕως ἐπτάκις καὶ ἤνοιξεν τὸ παιδάριον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ **36** καὶ ἐξεβόησεν Ελισαίη πρὸς Γιεζι καὶ εἶπεν κάλεσον τὴν Σωμανίτιν ταύτην καὶ ἐκάλεσεν καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν Ελισαίη λαβὲ τὸν υἱόν σου **37** καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔλαβεν τὸν υἱὸν αὐτῆς καὶ ἐξῆλθεν **38** καὶ Ελισαίη ἐπέστρεψεν εἰς Γαλαλα καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ γῆ καὶ οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν ἐκάθηντο ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ελισαίη τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ ἐπίστησον τὸν λέβητα τὸν μέγαν καὶ ἔψε ἔψεμα τοῖς υἱοῖς τῶν προφητῶν **39** καὶ ἐξῆλθεν εἷς εἰς τὸν ἀγρὸν συλλέξαι ἀριωθ καὶ εὔρεν ἄμπελον ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ συνέλεξεν ἀπ' αὐτῆς τολύπην

ἀγρίαν πλήρες τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν
λέβητα τοῦ ἐψέματος ὅτι οὐκ ἔγνωσαν **40** καὶ ἐνέχει τοῖς
ἀνδράσιν φαγεῖν καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτούς ἐκ τοῦ
ἐψήματος καὶ ἰδοὺ ἀνεβόησαν καὶ εἶπον θάνατος ἐν τῷ
λέβητι ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ καὶ οὐκ ἠδύναντο φαγεῖν **41**
καὶ εἶπεν λάβετε ἄλευρον καὶ ἐμβάλετε εἰς τὸν λέβητα
καὶ εἶπεν Ελισαιε πρὸς Γιεζι τὸ παιδάριον ἔγχει τῷ λαῷ
καὶ ἐσθιέτωσαν καὶ οὐκ ἐγενήθη ἔτι ἐκεῖ ῥῆμα πονηρὸν
ἐν τῷ λέβητι **42** καὶ ἀνὴρ διῆλθεν ἐκ Βαιθσαρισα καὶ
ἦνεγκεν πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ πρωτογεννημάτων
εἴκοσι ἄρτους κριθίνους καὶ παλάθας καὶ εἶπεν δότε τῷ
λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν **43** καὶ εἶπεν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ
τί δῶ τοῦτο ἐνώπιον ἑκατὸν ἀνδρῶν καὶ εἶπεν δὸς τῷ
λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν ὅτι τάδε λέγει κύριος φάγονται καὶ
καταλείψουσιν **44** καὶ ἔφαγον καὶ κατέλιπον κατὰ τὸ
ῥῆμα κυρίου

5 καὶ Ναιμαν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως Συρίας ἦν ἀνὴρ
μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ τεθουμασμένος
προσώπῳ ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκεν κύριος σωτηρίαν Συρία
καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἰσχύι λελεπρωμένος **2** καὶ
Συρία ἐξῆλθον μονόζωνοι καὶ ἠχμαλώτευσαν ἐκ γῆς
Ἰσραηλ νεάνιδα μικράν καὶ ἦν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς
Ναιμαν **3** ἡ δὲ εἶπεν τῇ κυρίᾳ αὐτῆς ὄφελον ὁ κύριός
μου ἐνώπιον τοῦ προφήτου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ
τότε ἀποσυνάξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ **4** καὶ
εἰσῆλθεν καὶ ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ ἑαυτῆς καὶ εἶπεν
οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλησεν ἡ νεᾶνις ἡ ἐκ γῆς Ἰσραηλ **5**
καὶ εἶπεν βασιλεὺς Συρίας πρὸς Ναιμαν δεῦρο εἴσελθε καὶ
ἐξαποστελῶ βιβλίον πρὸς βασιλέα Ἰσραηλ καὶ ἐπορεύθη

καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δέκα τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑξακισχιλίους χρυσοῦς καὶ δέκα ἀλλασσομένας στολάς **6** καὶ ἤνεγκεν τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραηλ λέγων καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς σέ ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σέ Ναιμαν τὸν δοῦλόν μου καὶ ἀποσυνάξεις αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ **7** καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰσραηλ τὸ βιβλίον διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν μὴ θεὸς ἐγὼ τοῦ θανατῶσαι καὶ ζωοποιῆσαι ὅτι οὗτος ἀποστέλλει πρὸς με ἀποσυνάξαι ἄνδρα ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ ὅτι πλήν γνώτε δὴ καὶ ἴδετε ὅτι προφασίζεται οὗτός με **8** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ελισαιε ὅτι διέρρηξεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραηλ λέγων ἵνα τί διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου ἐλθέτω δὴ πρὸς με Ναιμαν καὶ γνώτω ὅτι ἔστιν προφήτης ἐν Ἰσραηλ **9** καὶ ἦλθεν Ναιμαν ἐν ἵππῳ καὶ ἄρματι καὶ ἔστη ἐπὶ θύρας οἴκου Ελισαιε **10** καὶ ἀπέστειλεν Ελισαιε ἄγγελον πρὸς αὐτὸν λέγων πορευθεὶς λούσαι ἐπτάκις ἐν τῷ Ἰορδάνῃ καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου σοὶ καὶ καθαρισθήσῃ **11** καὶ ἐθυμώθη Ναιμαν καὶ ἀπῆλθεν καὶ εἶπεν ἰδοὺ δὴ ἔλεγον ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με καὶ στήσεται καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι θεοῦ αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσει τὴν χειρὰ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον καὶ ἀποσυνάξει τὸ λεπρόν **12** οὐχὶ ἀγαθὸς Ἀβανα καὶ Φαρφαρ ποταμοὶ Δαμασκοῦ ὑπὲρ Ἰορδάνην καὶ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραηλ οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς καὶ καθαρισθήσομαι καὶ ἐξέκλινεν καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ **13** καὶ ἤγγισαν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν μέγαν λόγον ἐλάλησεν ὁ προφήτης πρὸς σέ οὐχὶ ποιήσεις καὶ ὅτι εἶπεν πρὸς σέ λούσαι καὶ καθαρίσθητι **14** καὶ κατέβη Ναιμαν καὶ

ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ιορδάνῃ ἑπτὰκι κατὰ τὸ ῥῆμα Ελισαιε
καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ὡς σὰρξ παιδαρίου μικροῦ
καὶ ἐκαθαρίσθη **15** καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς Ελισαιε αὐτὸς
καὶ πᾶσα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ καὶ ἦλθεν καὶ ἔστη καὶ
εἶπεν ἰδοὺ δὴ ἔγνωκα ὅτι οὐκ ἔστιν θεὸς ἐν πάσῃ τῇ
γῆ ὅτι ἄλλ' ἢ ἐν τῷ Ισραηλ καὶ νῦν λαβὲ τὴν εὐλογίαν
παρὰ τοῦ δούλου σου **16** καὶ εἶπεν Ελισαιε ζῆ κύριος ᾧ
παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ εἰ λήμψομαι καὶ παρεβιάσατο
αὐτὸν λαβεῖν καὶ ἠπειθήσεν **17** καὶ εἶπεν Ναιμαν καὶ εἰ
μὴ δοθῆτω δὴ τῷ δούλῳ σου γόμος ζεύγους ἡμιόνων καὶ
σύ μοι δώσεις ἐκ τῆς γῆς τῆς πυρραῶς ὅτι οὐ ποιήσει ἔτι ὁ
δουλός σου ὀλοκαύτωμα καὶ θυσίασμα θεοῖς ἑτέροις ἀλλ'
ἢ τῷ κυρίῳ μόνῳ **18** καὶ ἰλάσεται κύριος τῷ δούλῳ σου
ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν κύριόν μου εἰς οἶκον Ρεμμαν
προσκυνῆσαι αὐτὸν καὶ ἐπαναπαύσεται ἐπὶ τῆς χειρός
μου καὶ προσκυνήσω ἐν οἴκῳ Ρεμμαν ἐν τῷ προσκυνεῖν
αὐτὸν ἐν οἴκῳ Ρεμμαν καὶ ἰλάσεται δὴ κύριος τῷ δούλῳ
σου ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ **19** καὶ εἶπεν Ελισαιε πρὸς Ναιμαν
δεῦρο εἰς εἰρήνην καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς δεβραθα
τῆς γῆς **20** καὶ εἶπεν Γιεζι τὸ παιδάριον Ελισαιε ἰδοὺ
ἐφείσατο ὁ κύριός μου τοῦ Ναιμαν τοῦ Σύρου τούτου τοῦ
μὴ λαβεῖν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ ἅ ἐνήνοχεν ζῆ κύριος ὅτι εἰ
μὴ δραμοῦμαι ὀπίσω αὐτοῦ καὶ λήμψομαι παρ' αὐτοῦ τι
21 καὶ ἐδίωξε Γιεζι ὀπίσω τοῦ Ναιμαν καὶ εἶδεν αὐτὸν
Ναιμαν τρέχοντα ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ
ἄρματος εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ **22** καὶ εἶπεν εἰρήνη ὁ κύριός
μου ἀπέστειλὲν με λέγων ἰδοὺ νῦν ἦλθον πρὸς με δύο
παιδάρια ἐξ ὄρους Εφραιμ ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν προφητῶν
δὸς δὴ αὐτοῖς τάλαντον ἀργυρίου καὶ δύο ἀλλασσομένας

στολάς 23 καὶ εἶπεν Ναιμαν λαβὲ διτάλαντον ἀργυρίου καὶ ἔλαβεν ἐν δυσι θυλάκοις καὶ δύο ἀλλασσομένας στολάς καὶ ἔδωκεν ἐπὶ δύο παιδάρια αὐτοῦ καὶ ἦραν ἔμπροσθεν αὐτοῦ 24 καὶ ἦλθον εἰς τὸ σκοτεινόν καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ παρέθετο ἐν οἴκῳ καὶ ἐξαπέστειλεν τοὺς ἄνδρας 25 καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν καὶ παρειστήκει πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ελισαιε πόθεν Γιεζι καὶ εἶπεν Γιεζι οὐ πεπόρευται ὁ δοῦλός σου ἔνθα καὶ ἔνθα 26 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ελισαιε οὐχὶ ἡ καρδία μου ἐπορεύθη μετὰ σοῦ ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἄρματος εἰς συναντήν σοι καὶ νῦν ἔλαβες τὸ ἀργύριον καὶ νῦν ἔλαβες τὰ ἱμάτια καὶ λήμψῃ ἐν αὐτῷ κήπους καὶ ἐλαιῶνας καὶ ἀμπελῶνας καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας 27 καὶ ἡ λέπρα Ναιμαν κολληθήσεται ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐξῆλθεν ἐκ προσώπου αὐτοῦ λελεπρωμένος ὡσεὶ χιών

6 καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν πρὸς Ελισαιε ἰδοὺ δὴ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἐνώπιόν σου στενὸς ἀφ' ἡμῶν 2 πορευθῶμεν δὴ ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ λάβωμεν ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἷς δοκὸν μίαν καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ τοῦ οἰκεῖν ἐκεῖ καὶ εἶπεν δεῦτε 3 καὶ εἶπεν ὁ εἷς ἐπιεικέως δεῦρο μετὰ τῶν δούλων σου καὶ εἶπεν ἐγὼ πορεύσομαι 4 καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰορδάνην καὶ ἔτεμνον τὰ ξύλα 5 καὶ ἰδοὺ ὁ εἷς καταβάλλων τὴν δοκὸν καὶ τὸ σιδήριον ἐξέπεσεν εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἐβόησεν ᾧ κύριε καὶ αὐτὸ κεχρημένον 6 καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ποῦ ἔπεσεν καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τὸν τόπον καὶ ἀπέκνισεν ξύλον καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ καὶ ἐπεπόλασεν τὸ σιδήριον 7 καὶ εἶπεν ὕψωσον σαυτῷ καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ

ἔλαβεν αὐτό **8** καὶ βασιλεὺς Συρίας ἦν πολεμῶν ἐν Ἰσραηλ καὶ ἐβουλεύσατο πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ λέγων εἰς τὸν τόπον τόνδε τινὰ ελμῶνι παρεμβάλω **9** καὶ ἀπέστειλεν Ελισαιε πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραηλ λέγων φύλαξαι μὴ παρελθεῖν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ὅτι ἐκεῖ Συρία κέκρυπται **10** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ Ελισαιε καὶ ἐφυλάξατο ἐκεῖθεν οὐ μίαν οὐδὲ δύο **11** καὶ ἐξεκινήθη ἡ ψυχὴ βασιλέως Συρίας περὶ τοῦ λόγου τούτου καὶ ἐκάλεσεν τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς οὐκ ἀναγγελεῖτέ μοι τίς προδίδωσίν με βασιλεῖ Ἰσραηλ **12** καὶ εἶπεν εἷς τῶν παίδων αὐτοῦ οὐχὶ κύριέ μου βασιλεῦ ὅτι Ελισαιε ὁ προφήτης ὁ ἐν Ἰσραηλ ἀναγγέλλει τῷ βασιλεῖ Ἰσραηλ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐὰν λαλήσῃς ἐν τῷ ταμιείῳ τοῦ κοιτῶνός σου **13** καὶ εἶπεν δεῦτε ἴδετε ποῦ οὗτος καὶ ἀποστείλας λήμψομαι αὐτόν καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες ἰδοὺ ἐν Δωθαίμ **14** καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἵππον καὶ ἄρμα καὶ δύναμιν βαρεῖαν καὶ ἦλθον νυκτὸς καὶ περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν **15** καὶ ὥρθισεν ὁ λειτουργὸς Ελισαιε ἀναστῆναι καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἰδοὺ δύναμις κυκλοῦσα τὴν πόλιν καὶ ἵππος καὶ ἄρμα καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον πρὸς αὐτόν ὦ κύριε πῶς ποιήσωμεν **16** καὶ εἶπεν Ελισαιε μὴ φοβοῦ ὅτι πλείους οἱ μεθ' ἡμῶν ὑπὲρ τοὺς μετ' αὐτῶν **17** καὶ προσεύξατο Ελισαιε καὶ εἶπεν κύριε διάνοιξον τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδαρίου καὶ ιδέτω καὶ διήνοιξεν κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ τὸ ὄρος πλήρες ἵππων καὶ ἄρμα πυρὸς περικύκλω Ελισαιε **18** καὶ κατέβησαν πρὸς αὐτόν καὶ προσηύξατο Ελισαιε πρὸς κύριον καὶ εἶπεν πάταξον δὴ τοῦτο τὸ ἔθνος ἀορασίᾳ καὶ ἐπάταξεν αὐτούς ἀορασίᾳ κατὰ τὸ ῥῆμα

Ελισαιε **19** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ελισαιε οὐχ αὕτη ἡ πόλις καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ἀπάξω ὑμᾶς πρὸς τὸν ἄνδρα ὃν ζητεῖτε καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς εἰς Σαμάρειαν **20** καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθον εἰς Σαμάρειαν καὶ εἶπεν Ελισαιε ἄνοιξον δὴ κύριε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ιδέτωσαν καὶ διήνοιξεν κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἦσαν ἐν μέσῳ Σαμαρείας **21** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ ὡς εἶδεν αὐτοὺς εἰ πατάξας πατάξω πάτερ **22** καὶ εἶπεν οὐ πατάξεις εἰ μὴ οὓς ἠχμαλώτευσας ἐν ῥομφαίᾳ σου καὶ τόξῳ σου σὺ τύπτεις παράθες ἄρτους καὶ ὕδωρ ἐνώπιον αὐτῶν καὶ φαγέτωσαν καὶ πιέτωσαν καὶ ἀπελθέτωσαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν **23** καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς παράθεις μεγάλην καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι μονόζωνοι Συρίας τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰσραηλ **24** καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἤθροισεν υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν Σαμάρειαν **25** καὶ ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἰδοὺ περιεκάθηγον ἐπ' αὐτήν ἕως οὗ ἐγενήθη κεφαλὴ ὄνου πεντήκοντα σίκλων ἀργυρίου καὶ τέταρτον τοῦ κάβου κόπρου περιστερῶν πέντε σίκλων ἀργυρίου **26** καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ διαπορευόμενος ἐπὶ τοῦ τείχους καὶ γυνὴ ἐβόησεν πρὸς αὐτὸν λέγουσα σῶσον κύριε βασιλεῦ **27** καὶ εἶπεν αὐτῇ μὴ σε σῶσαι κύριος πόθεν σῶσω σε μὴ ἀπὸ τῆς ἄλωνος ἢ ἀπὸ τῆς ληνοῦ **28** καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς τί ἐστίν σοι καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ αὕτη εἶπεν πρὸς με δὸς τὸν υἰόν σου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν σήμερον καὶ τὸν υἰόν μου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν αὔριον **29** καὶ ἠψήσαμεν τὸν υἰόν μου καὶ ἐφάγομεν

αυτόν καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ δὸς
τὸν υἴόν σου καὶ φάγωμεν αὐτόν καὶ ἔκρυψεν τὸν υἴόν
αὐτῆς **30** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ
τοὺς λόγους τῆς γυναικὸς διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καὶ αὐτὸς διεπορεύετο ἐπὶ τοῦ τείχους καὶ εἶδεν ὁ λαὸς
τὸν σάκκον ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἔσωθεν **31** καὶ εἶπεν
τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη εἰ στήσεται ἡ
κεφαλή Ελισαιε ἐπ' αὐτῷ σήμερον **32** καὶ Ελισαιε ἐκάθητο
ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐκάθηοντο μετ'
αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν ἄνδρα πρὸ προσώπου αὐτοῦ πρὶν
ἐλθεῖν τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς
τοὺς πρεσβυτέρους εἰ οἴδατε ὅτι ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς τοῦ
φονευτοῦ οὗτος ἀφελεῖν τὴν κεφαλὴν μου ἴδετε ὡς ἂν
ἔλθῃ ὁ ἄγγελος ἀποκλείσατε τὴν θύραν καὶ παραθλίψατε
αὐτὸν ἐν τῇ θύρᾳ οὐχὶ φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ κυρίου
αὐτοῦ κατόπισθεν αὐτοῦ **33** ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος μετ'
αὐτῶν καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κατέβη πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν
ἰδοὺ αὕτη ἡ κακία παρὰ κυρίου τί ὑπομείνω τῷ κυρίῳ ἔτι
7 καὶ εἶπεν Ελισαιε ἄκουσον λόγον κυρίου τάδε λέγει
κύριος ὡς ἡ ὥρα αὕτη αὖριον μέτρον σεμιδάλεως σίκλου
καὶ δίμετρον κριθῶν σίκλου ἐν ταῖς πύλαις Σαμαρείας **2**
καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστάτης ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο
ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τῷ Ελισαιε καὶ εἶπεν ἰδοὺ ποιήσει
κύριος καταρράκτας ἐν οὐρανῷ μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο
καὶ Ελισαιε εἶπεν ἰδοὺ σὺ ὄψη τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ
ἐκεῖθεν οὐ φάγη **3** καὶ τέσσαρες ἄνδρες ἦσαν λεπροὶ παρὰ
τὴν θύραν τῆς πόλεως καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον
αὐτοῦ τί ἡμεῖς καθήμεθα ὧδε ἕως ἀποθάνωμεν **4** ἐὰν
εἴπωμεν εἰσέλθωμεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ

πόλει καὶ ἀποθανούμεθα ἐκεῖ καὶ ἐὰν καθίσωμεν ὧδε
καὶ ἀποθανούμεθα καὶ νῦν δεῦτε καὶ ἐμπέσωμεν εἰς τὴν
παρεμβολὴν Συρίας ἐὰν ζωογονήσωσιν ἡμᾶς καὶ ζησόμεθα
καὶ ἐὰν θανατώσωσιν ἡμᾶς καὶ ἀποθανούμεθα 5 καὶ
ἀνέστησαν ἐν τῷ σκότει εἰσελθεῖν εἰς τὴν παρεμβολὴν
Συρίας καὶ ἦλθον εἰς μέρος τῆς παρεμβολῆς Συρίας καὶ
ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐκεῖ 6 καὶ κύριος ἀκουστὴν ἐποίησεν
τὴν παρεμβολὴν Συρίας φωνὴν ἄρματος καὶ φωνὴν
ἵππου καὶ φωνὴν δυνάμεως μεγάλης καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ νῦν ἐμισθώσατο ἐφ' ἡμᾶς βασιλεὺς
Ἰσραηλ τοὺς βασιλέας τῶν Χετταίων καὶ τοὺς βασιλέας
Αἰγύπτου τοῦ ἐλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς 7 καὶ ἀνέστησαν καὶ
ἀπέδρασαν ἐν τῷ σκότει καὶ ἐγκατέλιπαν τὰς σκηναὺς
αὐτῶν καὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν
ἐν τῇ παρεμβολῇ ὡς ἔστιν καὶ ἔφυγον πρὸς τὴν ψυχὴν
ἐαυτῶν 8 καὶ εἰσῆλθον οἱ λεπροὶ οὗτοι ἕως μέρους τῆς
παρεμβολῆς καὶ εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν μίαν καὶ ἔφαγον
καὶ ἔπιον καὶ ἦραν ἐκεῖθεν ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ
ἱματισμὸν καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐπέστρεψαν καὶ εἰσῆλθον
εἰς σκηνὴν ἄλλην καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν καὶ ἐπορεύθησαν
καὶ κατέκρυψαν 9 καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον
αὐτοῦ οὐχ οὕτως ἡμεῖς ποιοῦμεν ἢ ἡμέρα αὕτη ἡμέρα
εὐαγγελίας ἐστίν καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν καὶ μένομεν ἕως
φωτὸς τοῦ πρωὶ καὶ εὐρήσομεν ἀνομίαν καὶ νῦν δεῦρο
καὶ εἰσέλθωμεν καὶ ἀναγγείλωμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
βασιλέως 10 καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐβόησαν πρὸς τὴν πύλην
τῆς πόλεως καὶ ἀνήγγειλαν αὐτοῖς λέγοντες εἰσήλθομεν
εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ἀνὴρ
καὶ φωνὴ ἀνθρώπου ὅτι εἰ μὴ ἵππος δεδεμένος καὶ ὄνος

καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν ὡς εἰσὶν **11** καὶ ἐβόησαν οἱ θυρωροὶ
καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ἔσω **12** καὶ
ἀνέστη ὁ βασιλεὺς νυκτὸς καὶ εἶπεν πρὸς τοὺς παῖδας
αὐτοῦ ἀναγγελῶ δὴ ὑμῖν ἃ ἐποίησεν ἡμῖν Συρία ἔγνωσαν
ὅτι πεινῶμεν ἡμεῖς καὶ ἐξήλθαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ
ἐκρύβησαν ἐν τῷ ἀγρῷ λέγοντες ὅτι ἐξελεύσονται ἐκ τῆς
πόλεως καὶ συλλημψόμεθα αὐτούς ζῶντας καὶ εἰς τὴν
πόλιν εἰσελευσόμεθα **13** καὶ ἀπεκρίθη εἰς τῶν παίδων
αὐτοῦ καὶ εἶπεν λαβέτωσαν δὴ πέντε τῶν ἵππων τῶν
ὑπολελειμμένων οἱ κατελείφθησαν ὧδε ἰδοὺ εἰσιν πρὸς
πᾶν τὸ πλῆθος Ἰσραηλ τὸ ἐκλείπον καὶ ἀποστελοῦμεν
ἐκεῖ καὶ ὀψόμεθα **14** καὶ ἔλαβον δύο ἐπιβάτας ἵππων καὶ
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ ὀπίσω τοῦ βασιλέως Συρίας
λέγων δεῦτε καὶ ἴδετε **15** καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν
ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ ὁδὸς πλήρης ἱματίων
καὶ σκευῶν ὧν ἔρριψεν Συρία ἐν τῷ θαμβεῖσθαι αὐτούς
καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ **16**
καὶ ἐξήλθεν ὁ λαὸς καὶ διήρπασεν τὴν παρεμβολὴν Συρίας
καὶ ἐγένετο μέτρον σεμιδάλεως σίκλου καὶ δίμετρον
κριθῶν σίκλου κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου **17** καὶ ὁ βασιλεὺς
κατέστησεν τὸν τριστάτην ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐпанεπαύετο
ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πύλης καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ
λαὸς ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἀπέθανεν καθὰ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος
τοῦ θεοῦ ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ καταβῆναι τὸν ἄγγελον
πρὸς αὐτόν **18** καὶ ἐγένετο καθὰ ἐλάλησεν Ελισαιε πρὸς
τὸν βασιλέα λέγων Δίμετρον κριθῆς σίκλου καὶ μέτρον
σεμιδάλεως σίκλου καὶ ἔσται ὡς ἡ ὥρα αὕτη αὔριον ἐν τῇ
πύλῃ Σαμαρείας **19** καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστάτης τῷ Ελισαιε
καὶ εἶπεν ἰδοὺ κύριος ποιεῖ καταρράκτας ἐν τῷ οὐρανῷ

μη ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ εἶπεν Ελισαιε ἰδοὺ ὄψῃ τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐκεῖθεν οὐ φάγη 20 καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἀπέθανεν

8 καὶ Ελισαιε ἐλάλησεν πρὸς τὴν γυναῖκα ἧς ἐζωπύρησεν τὸν υἱὸν λέγων ἀνάστηθι καὶ δεῦρο σὺ καὶ ὁ οἶκός σου καὶ παροίκει οὗ ἂν παροικήσης ὅτι κέκληκεν κύριος λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ γε ἦλθεν ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτὰ ἔτη 2 καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησεν κατὰ τὸ ῥῆμα Ελισαιε καὶ ἐπορεύθη αὐτὴ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς καὶ παρῶκει ἐν γῆ ἄλλοφύλων ἑπτὰ ἔτη 3 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ τέλος τῶν ἑπτὰ ἐτῶν καὶ ἐπέστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ γῆς ἄλλοφύλων εἰς τὴν πόλιν καὶ ἦλθεν βοῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἑαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν ἑαυτῆς 4 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλάλει πρὸς Γιεζι τὸ παιδάριον Ελισαιε τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ λέγων διήγησαι δὴ μοι πάντα τὰ μεγάλα ἃ ἐποίησεν Ελισαιε 5 καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἐξηγουμένου τῷ βασιλεῖ ὡς ἐζωπύρησεν υἱὸν τεθνηκότα καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ ἧς ἐζωπύρησεν τὸν υἱὸν αὐτῆς Ελισαιε βοῶσα πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἑαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν ἑαυτῆς καὶ εἶπεν Γιεζι κύριε βασιλεῦ αὕτη ἡ γυνὴ καὶ οὗτος ὁ υἱὸς αὐτῆς ὃν ἐζωπύρησεν Ελισαιε 6 καὶ ἐπηρώτησεν ὁ βασιλεὺς τὴν γυναῖκα καὶ διηγήσατο αὐτῷ καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον ἕνα λέγων ἐπίστρεψον πάντα τὰ αὐτῆς καὶ πάντα τὰ γενήματα τοῦ ἀγροῦ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς κατέλιπεν τὴν γῆν ἕως τοῦ νῦν 7 καὶ ἦλθεν Ελισαιε εἰς Δαμασκὸν καὶ υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας ἠρρώσκει καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες ἦκει ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἕως ὧδε 8 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀζαηλ λαβὲ ἐν τῇ χειρὶ σου μαννα καὶ δεῦρο εἰς

ἀπαντὴν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐπιζήτησον τὸν κύριον παρ' αὐτοῦ λέγων εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρωστίας μου ταύτης **9** καὶ ἐπορεύθη Αζαηλ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν μαννα ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ Δαμασκοῦ ἄρσιν τεσσαράκοντα καμήλων καὶ ἦλθεν καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς Ελισαιε ὁ υἱός σου υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας ἀπέστειλὲν με πρὸς σὲ λέγων εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρωστίας μου ταύτης **10** καὶ εἶπεν Ελισαιε δεῦρο εἰπὸν αὐτῷ ζωῆ ζήση καὶ ἔδειξέν μοι κύριος ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ **11** καὶ παρέστη τῷ προσώπῳ αὐτοῦ καὶ ἔθηκεν ἕως αἰσχύνης καὶ ἔκλαυσεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ **12** καὶ εἶπεν Αζαηλ τί ὅτι ὁ κύριός μου κλαίει καὶ εἶπεν ὅτι οἶδα ὅσα ποιήσεις τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ κακά τὰ ὀχυρώματα αὐτῶν ἐξαποστελεῖς ἐν πυρὶ καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενεῖς καὶ τὰ νήπια αὐτῶν ἐνσεῖσεις καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας αὐτῶν ἀναρρήξεις **13** καὶ εἶπεν Αζαηλ τίς ἐστὶν ὁ δοῦλός σου ὁ κύων ὁ τεθνηκώς ὅτι ποιήσει τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ εἶπεν Ελισαιε ἔδειξέν μοι κύριός σε βασιλεύοντα ἐπὶ Συρίαν **14** καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ Ελισαιε καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ τί εἶπέν σοι Ελισαιε καὶ εἶπεν εἶπέν μοι ζωῆ ζήση **15** καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ ἔλαβεν τὸ μαχμα καὶ ἔβαψεν ἐν τῷ ὕδατι καὶ περιέβαλεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐβασίλευσεν Αζαηλ ἀντ' αὐτοῦ **16** ἐν ἔτει πέμπτῳ τῷ Ἰωραμ υἱῷ Ἀχααβ βασιλεῖ Ἰσραηλ ἐβασίλευσεν Ἰωραμ υἱὸς Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα **17** υἱὸς τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ὀκτῶ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ **18** καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραηλ καθὼς ἐποίησεν οἶκος Ἀχααβ ὅτι θυγάτηρ Ἀχααβ ἦν αὐτῷ

εἰς γυναῖκα καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου **19**
καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος διαφθεῖραι τὸν Ιουδαν διὰ Δαυιδ
τὸν δοῦλον αὐτοῦ καθὼς εἶπεν δοῦναι αὐτῷ λύχνον καὶ
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας **20** ἐν ταῖς ἡμέραις
αὐτοῦ ἠθέτησεν Εδωμ ὑποκάτωθεν χειρὸς Ιουδα καὶ
ἐβασίλευσαν ἐφ' ἑαυτοὺς βασιλέα **21** καὶ ἀνέβη Ιωραμ εἰς
Σιωρ καὶ πάντα τὰ ἄρματα μετ' αὐτοῦ καὶ ἐγένετο αὐτοῦ
ἀναστάντος καὶ ἐπάταξεν τὸν Εδωμ τὸν κυκλώσαντα ἐπ'
αὐτὸν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀρμάτων καὶ ἔφυγεν ὁ
λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν **22** καὶ ἠθέτησεν Εδωμ
ὑποκάτωθεν χειρὸς Ιουδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης τότε
ἠθέτησεν Λοβενά ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ **23** καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Ιωραμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα
γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ιουδα **24** καὶ ἐκοιμήθη Ιωραμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ
καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Οχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ **25** ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῷ Ιωραμ υἱῷ Αχααβ βασιλεῖ
Ισραηλ ἐβασίλευσεν Οχοζίας υἱὸς Ιωραμ **26** υἱὸς εἴκοσι καὶ
δύο ἐτῶν Οχοζίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἐνιαυτὸν
ἕνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς
αὐτοῦ Γοθολία θυγάτηρ Ἀμβρι βασιλέως Ισραηλ **27** καὶ
ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Αχααβ καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν
ἐνώπιον κυρίου καθὼς ὁ οἶκος Αχααβ **28** καὶ ἐπορεύθη
μετὰ Ιωραμ υἱοῦ Αχααβ εἰς πόλεμον μετὰ Αζαηλ βασιλέως
ἄλλοφύλων ἐν Ρεμμωθ Γαλααδ καὶ ἐπάταξαν οἱ Σύροι
τὸν Ιωραμ **29** καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς Ιωραμ τοῦ
ιατρευθῆναι ἐν Ἰεζραελ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἐπάταξαν
αὐτὸν ἐν Ρεμμωθ ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ Αζαηλ

βασιλέως Συρίας καὶ Οχοζίας υἱὸς Ἰωραμ κατέβη τοῦ ἰδεῖν
τὸν Ἰωραμ υἱὸν Ἀχααβ ἐν Ἰεζραελ ὅτι ἠρρώσκει αὐτός

9 καὶ Ἐλισαῖε ὁ προφήτης ἐκάλεσεν ἕνα τῶν υἱῶν τῶν
προφητῶν καὶ εἶπεν αὐτῷ ζῶσαι τὴν ὄσφύν σου καὶ
λαβὲ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου τούτου ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ
δεῦρο εἰς Ρεμμωθ Γαλααδ **2** καὶ εἰσελεύσῃ ἐκεῖ καὶ ὄψῃ
ἐκεῖ Ἰου υἱὸν Ἰωσαφατ υἱοῦ Ναμεσσι καὶ εἰσελεύσῃ καὶ
ἀναστήσεις αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ
εἰσάξεις αὐτὸν εἰς τὸ ταμίειον ἐν τῷ ταμείῳ **3** καὶ λήμψῃ
τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου καὶ ἐπιχεεῖς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
καὶ εἰπὸν τάδε λέγει κύριος κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ
Ἰσραηλ καὶ ἀνοίξεις τὴν θύραν καὶ φεύξῃ καὶ οὐ μενεῖς
4 καὶ ἐπορεύθη τὸ παιδάριον ὁ προφήτης εἰς Ρεμμωθ
Γαλααδ **5** καὶ εἰσῆλθεν καὶ ἰδοὺ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως
ἐκάθηντο καὶ εἶπεν λόγος μοι πρὸς σέ ὁ ἄρχων καὶ εἶπεν
Ἰου πρὸς τίνα ἐκ πάντων ἡμῶν καὶ εἶπεν πρὸς σέ ὁ ἄρχων
6 καὶ ἀνέστη καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον καὶ ἐπέχεεν τὸ
ἔλαιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ τάδε λέγει
κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ λαὸν
κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ **7** καὶ ἐξολεθρεύσεις τὸν οἶκον
Ἀχααβ τοῦ κυρίου σου ἐκ προσώπου μου καὶ ἐκδικήσεις
τὰ αἵματα τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν καὶ τὰ αἵματα
πάντων τῶν δούλων κυρίου ἐκ χειρὸς Ἰεζαβελ **8** καὶ
ἐκ χειρὸς ὄλου τοῦ οἴκου Ἀχααβ καὶ ἐξολεθρεύσεις τῷ
οἴκῳ Ἀχααβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον καὶ
ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ἰσραηλ **9** καὶ δώσω τὸν οἶκον
Ἀχααβ ὡς τὸν οἶκον Ἰεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ὡς τὸν
οἶκον Βαασα υἱοῦ Ἀχια **10** καὶ τὴν Ἰεζαβελ καταφάγονται
οἱ κύνες ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραελ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ θάπτων

καὶ ἤνοιξεν τὴν θύραν καὶ ἔφυγεν **11** καὶ Ἰου ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ εἰ εἰρήνη τί ὅτι εἰσῆλθεν ὁ ἐπίλημπος οὗτος πρὸς σέ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς οἴδατε τὸν ἄνδρα καὶ τὴν ἀδολεσχίαν αὐτοῦ **12** καὶ εἶπον ἄδικον ἀπάγγελον δὴ ἡμῖν καὶ εἶπεν Ἰου πρὸς αὐτούς οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλησεν πρὸς με λέγων τάδε λέγει κύριος κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ **13** καὶ ἀκούσαντες ἔσπευσαν καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν ὑποκάτω αὐτοῦ ἐπὶ γαρεμτῶν ἀναβαθμῶν καὶ ἐσάλπισαν ἐν κερατίνῃ καὶ εἶπον ἐβασίλευσεν Ἰου **14** καὶ συνεστράφη Ἰου υἱὸς Ἰωσαφατ υἱοῦ Ναμεσσι πρὸς Ἰωραμ καὶ Ἰωραμ αὐτὸς ἐφύλασεν ἐν Ρεμμωθ Γαλααδ αὐτὸς καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἀπὸ προσώπου Ἀζαηλ βασιλέως Συρίας **15** καὶ ἀπέστρεψεν Ἰωραμ ὁ βασιλεὺς ἰατρευθῆναι ἐν Ἰεζραελ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἔπαισαν αὐτὸν οἱ Σύροι ἐν τῷ πολεμῆν αὐτὸν μετὰ Ἀζαηλ βασιλέως Συρίας καὶ εἶπεν Ἰου εἰ ἔστιν ἡ ψυχὴ ὑμῶν μετ' ἐμοῦ μὴ ἐξελθέτω ἐκ τῆς πόλεως διαπεφευγὼς τοῦ πορευθῆναι καὶ ἀπαγγεῖλαι ἐν Ἰεζραελ **16** καὶ ἵππευσεν καὶ ἐπορεύθη Ἰου καὶ κατέβη εἰς Ἰεζραελ ὅτι Ἰωραμ βασιλεὺς Ἰσραηλ ἐθεραπεύετο ἐν Ἰεζραελ ἀπὸ τῶν τοξευμάτων ὧν κατετόξευσαν αὐτὸν οἱ Αραμιν ἐν τῇ Ραμμαθ ἐν τῷ πολέμῳ μετὰ Ἀζαηλ βασιλέως Συρίας ὅτι αὐτὸς δυνατὸς καὶ ἀνὴρ δυνάμεως καὶ Οχοζίας βασιλεὺς Ἰουδα κατέβη ἰδεῖν τὸν Ἰωραμ **17** καὶ ὁ σκοπὸς ἀνέβη ἐπὶ τὸν πύργον ἐν Ἰεζραελ καὶ εἶδεν τὸν κονιορτὸν Ἰου ἐν τῷ παραγίνεσθαι αὐτὸν καὶ εἶπεν Κονιορτὸν ἐγὼ βλέπω καὶ εἶπεν Ἰωραμ λαβὲ ἐπιβάτην καὶ ἀπόστειλον ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ εἰπάτω εἰ εἰρήνη **18** καὶ ἐπορεύθη ἐπιβάτης ἵππου εἰς

ἀπαντὴν αὐτῶν καὶ εἶπεν τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς εἰ εἰρήνη
καὶ εἶπεν Ιου τί σοι καὶ εἰρήνη ἐπίστρεφε εἰς τὰ ὀπίσω
μου καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς λέγων ἦλθεν ὁ ἄγγελος ἕως
αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν **19** καὶ ἀπέστειλεν ἐπιβάτην
ἵππου δευτέρου καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν τάδε
λέγει ὁ βασιλεὺς εἰ εἰρήνη καὶ εἶπεν Ιου τί σοι καὶ εἰρήνη
ἐπιστρέφου εἰς τὰ ὀπίσω μου **20** καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς
λέγων ἦλθεν ἕως αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν καὶ ὁ ἄγων
ἦγεν τὸν Ιου υἱὸν Ναμεσσιου ὅτι ἐν παραλλαγῇ ἐγένετο
21 καὶ εἶπεν Ιωραμ ζευξὸν καὶ ἔζευξεν ἄρμα καὶ ἐξήλθεν
Ιωραμ βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ Οχοζίας βασιλεὺς Ιουδα ἀνὴρ
ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ καὶ ἐξήλθον εἰς ἀπαντὴν Ιου καὶ
εὔρον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι Ναβουθαι τοῦ Ιεζραηλίτου **22** καὶ
ἐγένετο ὡς εἶδεν Ιωραμ τὸν Ιου καὶ εἶπεν εἰ εἰρήνη Ιου καὶ
εἶπεν Ιου τί εἰρήνη ἔτι αἰ πορνεῖαι Ιεζαβελ τῆς μητρός σου
καὶ τὰ φάρμακα αὐτῆς τὰ πολλά **23** καὶ ἐπέστρεψεν Ιωραμ
τὰς χεῖρας αὐτοῦ τοῦ φυγεῖν καὶ εἶπεν πρὸς Οχοζιαν
δόλος Οχοζια **24** καὶ ἔπλησεν Ιου τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ
τόξῳ καὶ ἐπάταξεν τὸν Ιωραμ ἀνὰ μέσον τῶν βραχιόνων
αὐτοῦ καὶ ἐξήλθεν τὸ βέλος διὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ
ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ **25** καὶ εἶπεν Ιου πρὸς
Βαδεκαρ τὸν τριστάτην αὐτοῦ ῥῖψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι
ἀγροῦ Ναβουθαι τοῦ Ιεζραηλίτου ὅτι μνημονεύω ἐγὼ καὶ
σὺ ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ζεύγη ὀπίσω Αχααβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
καὶ κύριος ἔλαβεν ἐπ' αὐτὸν τὸ λῆμμα τοῦτο λέγων **26**
εἰ μὴ μετὰ τῶν αἱμάτων Ναβουθαι καὶ τὰ αἵματα τῶν
υἱῶν αὐτοῦ εἶδον ἐχθές φησὶν κύριος καὶ ἀνταποδώσω
αὐτῷ ἐν τῇ μερίδι ταύτη φησὶν κύριος καὶ νῦν ἄρας δὴ
ῥῖψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου **27** καὶ

Οχοζιας βασιλεύς Ιουδα εἶδεν καὶ ἔφυγεν ὁδὸν Βαιθαγγαν καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ Ιου καὶ εἶπεν καὶ γε αὐτόν καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν τῷ ἄρματι ἐν τῷ ἀναβαίνειν Γαι ἢ ἐστὶν Ιεβλααμ καὶ ἔφυγεν εἰς Μαγεδδων καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ **28** καὶ ἐπεβίβασαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἄρμα καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ **29** καὶ ἐν ἔτει ἐνδεκάτῳ Ιωραμ βασιλέως Ισραηλ ἐβασίλευσεν Οχοζιας ἐπὶ Ιουδαν **30** καὶ ἦλθεν Ιου εἰς Ιεζραελ καὶ Ιεζαβελ ἤκουσεν καὶ ἐστιμίσατο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ ἠγάθυνεν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ διέκυψεν διὰ τῆς θυρίδος **31** καὶ Ιου εἰσεπορεύετο ἐν τῇ πόλει καὶ εἶπεν εἰ εἰρήνη Ζαμβρι ὁ φονευτὴς τοῦ κυρίου αὐτοῦ **32** καὶ ἐπῆρεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θυρίδα καὶ εἶδεν αὐτὴν καὶ εἶπεν τίς εἶ σύ κατάβηθι μετ' ἐμοῦ καὶ κατέκυψαν πρὸς αὐτὸν δύο εὐνοῦχοι **33** καὶ εἶπεν κυλίσατε αὐτὴν καὶ ἐκύλισαν αὐτὴν καὶ ἐρραντίσθη τοῦ αἵματος αὐτῆς πρὸς τὸν τοῖχον καὶ πρὸς τοὺς ἵππους καὶ συνεπάτησαν αὐτὴν **34** καὶ εἰσῆλθεν Ιου καὶ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ εἶπεν ἐπισκέψασθε δὴ τὴν κατηραμένην ταύτην καὶ θάψατε αὐτὴν ὅτι θυγάτηρ βασιλέως ἐστίν **35** καὶ ἐπορεύθησαν θάψαι αὐτὴν καὶ οὐχ εὔρον ἐν αὐτῇ ἄλλο τι ἢ τὸ κρανίον καὶ οἱ πόδες καὶ τὰ ἴχνη τῶν χειρῶν **36** καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ καὶ εἶπεν λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ηλίου τοῦ Θεσβίτου λέγων ἐν τῇ μερίδι Ιεζραελ καταφάγονται οἱ κύνες τὰς σάρκας Ιεζαβελ **37** καὶ ἔσται τὸ θνησιμαῖον Ιεζαβελ ὡς κοπρία ἐπὶ προσώπου τοῦ ἀγροῦ ἐν τῇ μερίδι Ιεζραελ ὥστε μὴ εἰπεῖν αὐτούς Ιεζαβελ

10 καὶ τῷ Αχααβ ἑβδομήκοντα υἱοὶ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἔγραψεν Ἰου βιβλίον καὶ ἀπέστειλεν ἐν Σαμαρείᾳ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σαμαρείας καὶ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ πρὸς τοὺς τιθηνοὺς υἱῶν Αχααβ λέγων **2** καὶ νῦν ὡς ἐὰν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς ὑμᾶς μεθ' ὑμῶν οἱ υἱοὶ τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ μεθ' ὑμῶν τὸ ἄρμα καὶ οἱ ἵπποι καὶ πόλεις ὄχυραὶ καὶ τὰ ὄπλα **3** καὶ ὄψεσθε τὸν ἀγαθὸν καὶ τὸν εὐθῆ ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ καταστήσετε αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ πολεμεῖτε ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου ὑμῶν **4** καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα καὶ εἶπον ἰδοὺ οἱ δύο βασιλεῖς οὐκ ἔστησαν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ πῶς στησόμεθα ἡμεῖς **5** καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἐπὶ τοῦ οἴκου καὶ οἱ ἐπὶ τῆς πόλεως καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ τιθηνοὶ πρὸς Ἰου λέγοντες παῖδές σου ἡμεῖς καὶ ὅσα ἐὰν εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς ποιήσομεν οὐ βασιλεύσομεν ἄνδρα τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ποιήσομεν **6** καὶ ἔγραψεν πρὸς αὐτοὺς βιβλίον δευτέρον λέγων εἰ ἐμοὶ ὑμεῖς καὶ τῆς φωνῆς μου ὑμεῖς εἰσακούετε λάβετε τὴν κεφαλὴν ἀνδρῶν τῶν υἱῶν τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ ἐνέγκατε πρὸς με ὡς ἡ ὥρα αὔριον εἰς Ἰεζραελ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦσαν ἑβδομήκοντα ἄνδρες οὗτοι ἄδροι τῆς πόλεως ἐξέτρεφον αὐτούς **7** καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθεν τὸ βιβλίον πρὸς αὐτούς καὶ ἔλαβον τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ ἔσφαξαν αὐτούς ἑβδομήκοντα ἄνδρας καὶ ἔθηκαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐν καρτάλλοις καὶ ἀπέστειλαν αὐτὰς πρὸς αὐτὸν εἰς Ἰεζραελ **8** καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος καὶ ἀπήγγειλεν λέγων ἤνεγκαν τὰς κεφαλὰς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως καὶ εἶπεν θέτε αὐτὰς βουνοὺς δύο παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης εἰς πρωί **9** καὶ ἐγένετο πρωὶ καὶ ἐξήλθεν

καὶ ἔστη ἐν τῷ πυλῶνι τῆς πόλεως καὶ εἶπεν πρὸς πάντα τὸν λαόν δίκαιοι ὑμεῖς ἰδοὺ ἐγὼ εἶμι συνεστράφημ ἐπὶ τὸν κύριόν μου καὶ ἀπέκτεινα αὐτόν καὶ τίς ἐπάταξεν πάντας τούτους **10** ἴδετε ἀφῶ ὅτι οὐ πεσεῖται ἀπὸ τοῦ ῥήματος κυρίου εἰς τὴν γῆν οὐ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Αἰααβ καὶ κύριος ἐποίησεν ὅσα ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ηλίου **11** καὶ ἐπάταξεν Ἰου πάντας τοὺς καταλειφθέντας ἐν τῷ οἴκῳ Αἰααβ ἐν Ἰεζραελ καὶ πάντας τοὺς ἀδρούς αὐτοῦ καὶ τοὺς γνωστοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ ὥστε μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ κατάλειμμα **12** καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαμάρειαν αὐτὸς ἐν Βαιθακαδ τῶν ποιμένων ἐν τῇ ὁδῷ **13** καὶ Ἰου εὔρεν τοὺς ἀδελφοὺς Οχοζίου βασιλέως Ἰουδα καὶ εἶπεν τίνες ὑμεῖς καὶ εἶπον οἱ ἀδελφοὶ Οχοζίου ἡμεῖς καὶ κατέβημεν εἰς εἰρήνην τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν τῆς δυναστευούσης **14** καὶ εἶπεν συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας καὶ συνέλαβον αὐτοὺς ζῶντας καὶ ἔσφαξαν αὐτοὺς εἰς Βαιθακαδ τεσσαράκοντα καὶ δύο ἄνδρας οὐ κατέλιπεν ἄνδρα ἐξ αὐτῶν **15** καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν καὶ εὔρεν τὸν Ἰωναδαβ υἱὸν Ρηχαβ ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν αὐτόν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Ἰου εἰ ἔστιν καρδία σου μετὰ καρδίας μου εὐθεῖα καθὼς ἡ καρδία μου μετὰ τῆς καρδίας σου καὶ εἶπεν Ἰωναδαβ ἔστιν καὶ εἶπεν Ἰου καὶ εἰ ἔστιν δὸς τὴν χειρὰ σου καὶ ἔδωκεν τὴν χειρὰ αὐτοῦ καὶ ἀνεβίβασεν αὐτόν πρὸς αὐτόν ἐπὶ τὸ ἄρμα **16** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν δεῦρο μετ' ἐμοῦ καὶ ἰδὲ ἐν τῷ ζηλωσαί με τῷ κυρίῳ Σαβαωθ καὶ ἐπεκάθισεν αὐτόν ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ **17** καὶ εἰσῆλθεν εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐπάταξεν πάντας τοὺς καταλειφθέντας τοῦ Αἰααβ ἐν Σαμαρεία ἕως τοῦ

ἀφανίσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν πρὸς
Ἡλίου **18** καὶ συνήθροισεν Ἰου πάντα τὸν λαὸν καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτούς Ἀχααβ ἐδούλευσεν τῷ Βααλ ὀλίγα καὶ γε Ἰου
δουλεύσει αὐτῷ πολλά **19** καὶ νῦν πάντες οἱ προφηταί
τοῦ Βααλ πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς
αὐτοῦ καλέσατε πρὸς με ἀνὴρ μὴ ἐπισκεπήτω ὅτι θυσία
μεγάλη μοι τῷ Βααλ πᾶς ὃς ἐὰν ἐπισκεπή ἢ οὐ ζήσεται καὶ
Ἰου ἐποίησεν ἐν περνιασμῷ ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς δούλους
τοῦ Βααλ **20** καὶ εἶπεν Ἰου ἀγιάσατε ἱερείαν τῷ Βααλ καὶ
ἐκήρυξαν **21** καὶ ἀπέστειλεν Ἰου ἐν παντὶ Ἰσραὴλ λέγων
καὶ νῦν πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ Βααλ καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς
αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ προφηταί αὐτοῦ μηδεὶς ἀπολειπέσθω
ὅτι θυσίαν μεγάλην ποιῶ ὃς ἂν ἀπολειφθῆ ἢ οὐ ζήσεται καὶ
ἦλθον πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ Βααλ καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς
αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ προφηταί αὐτοῦ οὐ κατελείφθη ἀνὴρ
ὃς οὐ παρεγένετο καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βααλ καὶ
ἐπλήσθη ὁ οἶκος τοῦ Βααλ στόμα εἰς στόμα **22** καὶ εἶπεν
Ἰου τῷ ἐπὶ τοῦ οἴκου μεσθααλ ἐξάγαγε ἐνδύματα πᾶσι
τοῖς δούλοις τοῦ Βααλ καὶ ἐξήνεγκεν αὐτοῖς ὁ στολιστής
23 καὶ εἰσῆλθεν Ἰου καὶ Ἰωναδαβ υἱὸς Ρηχαβ εἰς οἶκον
τοῦ Βααλ καὶ εἶπεν τοῖς δούλοις τοῦ Βααλ ἐρευνήσατε
καὶ ἴδετε εἰ ἔστιν μεθ' ὑμῶν τῶν δούλων κυρίου ὅτι ἀλλ'
ἢ οἱ δοῦλοι τοῦ Βααλ μονώτατοι **24** καὶ εἰσῆλθεν τοῦ
ποιῆσαι τὰ θύματα καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ Ἰου ἔταξεν
ἑαυτῷ ἕξω ὀγδοήκοντα ἄνδρας καὶ εἶπεν ἀνὴρ ὃς ἐὰν
διασωθῆ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ὧν ἐγὼ ἀνάγω ἐπὶ χειρας ὑμῶν
ἢ ψυχὴ αὐτοῦ ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ **25** καὶ ἐγένετο ὡς
συνετέλεσεν ποιῶν τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ εἶπεν Ἰου τοῖς
παρατρέχουσιν καὶ τοῖς τριστάταις εἰσελθόντες πατάξατε

αυτούς ἀνὴρ μὴ ἐξελθάτω ἐξ αὐτῶν καὶ ἐπάταξαν αὐτούς ἐν στόματι ῥομφαίας καὶ ἔρριψαν οἱ παρατρέχοντες καὶ οἱ τριστάται καὶ ἐπορεύθησαν ἕως πόλεως οἴκου τοῦ Βααλ 26 καὶ ἐξήνεγκαν τὴν στήλην τοῦ Βααλ καὶ ἐνέπρησαν αὐτήν 27 καὶ κατέσπασαν τὰς στήλας τοῦ Βααλ καὶ καθεῖλον τὸν οἶκον τοῦ Βααλ καὶ ἔταξαν αὐτὸν εἰς λυτρῶνας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 28 καὶ ἠφάνισεν Ἰου τὸν Βααλ ἐξ Ἰσραηλ 29 πλὴν ἀμαρτιῶν Ἰεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ οὐκ ἀπέστη Ἰου ἀπὸ ὀπισθεν αὐτῶν αἱ δαμάλεις αἱ χρυσαῖ ἐν Βαιθηλ καὶ ἐν Δαν 30 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰου ἀνθ' ὧν ὅσα ἠγάθυνας ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς μου καὶ πάντα ὅσα ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐποίησας τῷ οἴκῳ Ἀχααβ υἱοὶ τέταρτοι καθήσονται σοι ἐπὶ θρόνου Ἰσραηλ 31 καὶ Ἰου οὐκ ἐφύλαξεν πορεύεσθαι ἐν νόμῳ κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἀπέστη ἐπάνωθεν ἀμαρτιῶν Ἰεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ 32 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο κύριος συγκόπτειν ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς Ἀζαηλ ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραηλ 33 ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἡλίου πᾶσαν τὴν γῆν Γαλααδ τοῦ Γαδδι καὶ τοῦ Ρουβην καὶ τοῦ Μανασση ἀπὸ Ἀροηρ ἢ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χεῖλους χειμάρρου Ἀρνων καὶ τὴν Γαλααδ καὶ τὴν Βασαν 34 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ καὶ τὰς συνάψεις ἃς συνῆψεν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ 35 καὶ ἐκοιμήθη Ἰου μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωαχας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 36 καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσεν Ἰου ἐπὶ Ἰσραηλ εἴκοσι ὀκτῶ ἔτη ἐν Σαμαρείᾳ

11 καὶ Γοθολια ἡ μήτηρ Οχοζιου εἶδεν ὅτι ἀπέθανον οἱ υἱοὶ αὐτῆς καὶ ἀπώλεσεν πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας **2** καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβεε θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωραμ ἀδελφὴ Οχοζιου τὸν Ἰωας υἷον ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ταμιεῖῳ τῶν κλινῶν καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Γοθολιας καὶ οὐκ ἔθανατώθη **3** καὶ ἦν μετ' αὐτῆς ἐν οἴκῳ κυρίου κρυβόμενος ἕξ ἔτη καὶ Γοθολια βασιλεύουσα ἐπὶ τῆς γῆς **4** καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ἀπέστειλεν Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς καὶ ἔλαβεν τοὺς ἑκατοντάρχους τὸν Χορρι καὶ τὸν Ρασιμ καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν εἰς οἶκον κυρίου καὶ διέθετο αὐτοῖς διαθήκην κυρίου καὶ ὥρκισεν αὐτοὺς ἐνώπιον κυρίου καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς Ἰωδαε τὸν υἷον τοῦ βασιλέως **5** καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων οὗτος ὁ λόγος ὃν ποιήσετε τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσελθέτω τὸ σάββατον καὶ φυλάξτε φυλακὴν οἴκου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ πυλῶνι **6** καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῶν ὁδῶν καὶ τὸ τρίτον τῆς πύλης ὀπίσω τῶν παρατρεχόντων καὶ φυλάξτε τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου **7** καὶ δύο χεῖρες ἐν ὑμῖν πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος τὸ σάββατον καὶ φυλάξουσιν τὴν φυλακὴν οἴκου κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα **8** καὶ κυκλώσατε ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ ἀνὴρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὰ σαδηρωθ ἀποθανεῖται καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὸν καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν **9** καὶ ἐποίησαν οἱ ἑκατόνταρχοι πάντα ὅσα ἐνετείλατο Ἰωδαε ὁ συνετός καὶ ἔλαβεν ἀνὴρ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ τοὺς εἰσπορευομένους τὸ σάββατον μετὰ τῶν ἐκπορευομένων τὸ σάββατον καὶ

εἰσῆλθεν πρὸς Ἰωδαε τὸν ἱερέα **10** καὶ ἔδωκεν ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχαις τοὺς σειρομάστας καὶ τοὺς τρισσοὺς τοῦ βασιλέως Δαυιδ τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου **11** καὶ ἔστησαν οἱ παρατρέχοντες ἀνὴρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς εὐωνύμου τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ **12** καὶ ἐξαπέστειλεν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν τὸ νεζερ καὶ τὸ μαρτύριον καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν καὶ ἔχρισεν αὐτόν καὶ ἐκρότησαν τῇ χειρὶ καὶ εἶπαν ζήτω ὁ βασιλεύς **13** καὶ ἤκουσεν Γοθολια τὴν φωνὴν τῶν τρεχόντων τοῦ λαοῦ καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὸν λαὸν εἰς οἶκον κυρίου **14** καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς εἰστήκει ἐπὶ τοῦ στύλου κατὰ τὸ κρίμα καὶ οἱ ὦδοι καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς χαίρων καὶ σαλπίζων ἐν σάλπιγξιν καὶ διέρρηξεν Γοθολια τὰ ἱμάτια ἑαυτῆς καὶ ἐβόησεν σύνδεσμος σύνδεσμος **15** καὶ ἐνετείλατο Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχαις τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἐξαγάγετε αὐτὴν ἔσωθεν τῶν σαδηρωθ καὶ ὁ εἰσπορευόμενος ὀπίσω αὐτῆς θανάτῳ θανατωθήσεται ῥομφαία ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς καὶ μὴ ἀποθάνῃ ἐν οἴκῳ κυρίου **16** καὶ ἐπέθηκαν αὐτῇ χεῖρας καὶ εἰσῆλθεν ὁδὸν εἰσόδου τῶν ἵππων οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ **17** καὶ διέθετο Ἰωδαε διαθήκην ἀνὰ μέσον κυρίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ λαοῦ τοῦ εἶναι εἰς λαὸν τῷ κυρίῳ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ λαοῦ **18** καὶ εἰσῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον τοῦ Βααλ καὶ κατέσπασαν αὐτόν καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ συνέτριψαν ἀγαθῶς καὶ τὸν Ματθαν

τὸν ἱερέα τοῦ Βααλ ἀπέκτειναν κατὰ πρόσωπον τῶν
θουσιαστηρίων καὶ ἔθηκεν ὁ ἱερεὺς ἐπισκόπους εἰς τὸν
οἶκον κυρίου **19** καὶ ἔλαβεν τοὺς ἑκατοντάρχους καὶ τὸν
Χορρι καὶ τὸν Ρασιμ καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ
κατήγαγον τὸν βασιλέα ἐξ οἴκου κυρίου καὶ εἰσηλθεν
ὁδὸν πύλης τῶν παρατρεχόντων οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ
ἐκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν βασιλέων **20** καὶ
ἐχάρη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς καὶ ἡ πόλις ἠσύχασεν καὶ τὴν
Γοθολιαν ἐθανάτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως
21 υἱὸς ἐτῶν ἑπτὰ Ἰωας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν

12 ἐν ἔτει ἐβδόμῳ τῷ Ἰου ἐβασίλευσεν Ἰωας καὶ
τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα
τῆς μητρὸς αὐτοῦ Αβια ἐκ τῆς Βηρσαββε **2** καὶ ἐποίησεν
Ἰωας τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας ἃς
ἐφώτισεν αὐτὸν Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς **3** πλὴν τῶν ὑψηλῶν
οὐ μετεστάθησαν καὶ ἐκεῖ ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ
ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς **4** καὶ εἶπεν Ἰωας πρὸς τοὺς
ἱερεῖς πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν ἀγίων τὸ εἰσοδιαζόμενον ἐν
τῷ οἴκῳ κυρίου ἀργύριον συντιμήσεως ἀνὴρ ἀργύριον
λαβὼν συντιμήσεως πᾶν ἀργύριον ὃ ἐὰν ἀναβῆ ἑπὶ
καρδίαν ἀνδρὸς ἐνεγκεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου **5** λαβέτωσαν
ἑαυτοῖς οἱ ἱερεῖς ἀνὴρ ἀπὸ τῆς πράσεως αὐτῶν καὶ αὐτοὶ
κρατήσουσιν τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου εἰς πάντα οὗ ἐὰν εὐρεθῆ
ἐκεῖ βεδεκ **6** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει
τῷ βασιλεῖ Ἰωας οὐκ ἐκραταίωσαν οἱ ἱερεῖς τὸ βεδεκ τοῦ
οἴκου **7** καὶ ἐκάλεσεν Ἰωας ὁ βασιλεὺς Ἰωδαε τὸν ἱερέα καὶ
τοὺς ἱερεῖς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς τί ὅτι οὐκ ἐκραταιοῦτε
τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου καὶ νῦν μὴ λάβητε ἀργύριον ἀπὸ τῶν
πράσεων ὑμῶν ὅτι εἰς τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου δώσετε αὐτό **8**

καὶ συνεφώνησαν οἱ ἱερεῖς τοῦ μὴ λαβεῖν ἀργύριον παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ μὴ ἐνισχυῖσαι τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου **9** καὶ ἔλαβεν Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς κιβωτὸν μίαν καὶ ἔτρησεν τρώγλην ἐπὶ τῆς σανίδος αὐτῆς καὶ ἔδωκεν αὐτήν παρὰ ἱαμιβιν ἐν τῷ οἴκῳ ἀνδρὸς οἴκου κυρίου καὶ ἔδωκαν οἱ ἱερεῖς οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου **10** καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον ὅτι πολὺ τὸ ἀργύριον ἐν τῇ κιβωτῷ καὶ ἀνέβη ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ ἔσφιγξαν καὶ ἠρίθμησαν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου **11** καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ ἐτοιμασθὲν ἐπὶ χειρας ποιούντων τὰ ἔργα τῶν ἐπισκόπων οἴκου κυρίου καὶ ἐξέδοσαν τοῖς τέκτοσιν τῶν ξύλων καὶ τοῖς οἰκοδόμοις τοῖς ποιούσιν ἐν οἴκῳ κυρίου **12** καὶ τοῖς τειχισταῖς καὶ τοῖς λατόμοις τῶν λίθων τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητοῦς τοῦ κατασχεῖν τὸ βεδεκ οἴκου κυρίου εἰς πάντα ὅσα ἐξωδιάσθη ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ κραταιῶσαι **13** πλὴν οὐ ποιηθήσεται οἴκῳ κυρίου θύραι ἀργυραῖ ἤλοι φιάλαι καὶ σάλπιγγες πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ σκεῦος ἀργυροῦν ἐκ τοῦ ἀργυρίου τοῦ εἰσενεχθέντος ἐν οἴκῳ κυρίου **14** ὅτι τοῖς ποιούσιν τὰ ἔργα δώσουσιν αὐτό καὶ ἐκραταίωσαν ἐν αὐτῷ τὸν οἶκον κυρίου **15** καὶ οὐκ ἐξελογίζοντο τοὺς ἀνδρας οἷς ἐδίδουν τὸ ἀργύριον ἐπὶ χειρας αὐτῶν δοῦναι τοῖς ποιούσιν τὰ ἔργα ὅτι ἐν πίστει αὐτῶν ποιούσιν **16** ἀργύριον περὶ ἀμαρτίας καὶ ἀργύριον περὶ πλημμελείας ὃ τι εἰσηνέχθη ἐν οἴκῳ κυρίου τοῖς ἱερεῦσιν ἐγένετο **17** τότε ἀνέβη Ἀζαηλ βασιλεὺς Συρίας καὶ ἐπολέμησεν ἐπὶ Γεθ καὶ προκατελάβετο αὐτήν καὶ ἔταξεν Ἀζαηλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναβῆναι ἐπὶ Ἱερουσαλημ **18** καὶ ἔλαβεν Ἰωας βασιλεὺς Ἰουδα πάντα τὰ ἅγια ὅσα

ἠγίασεν Ἰωσαφατ καὶ Ἰωραμ καὶ Οχοζίας οἱ πατέρες αὐτοῦ
καὶ βασιλεῖς Ἰουδα καὶ τὰ ἅγια αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ χρυσίον
τὸ εὔρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ
βασιλέως καὶ ἀπέστειλεν τῷ Ἀζαηλ βασιλεῖ Συρίας καὶ
ἀνέβη ἀπὸ Ἱερουσαλημ **19** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωας
καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοῦ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα **20** καὶ
ἀνέστησαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ ἔδησαν πάντα σύνδεσμον
καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἰωας ἐν οἴκῳ Μαλλω τῷ ἐν Γααλλα
21 καὶ Ἰεζιχαρ υἱὸς Ἰεμουαθ καὶ Ἰεζεβουθ ὁ υἱὸς αὐτοῦ
Σωμηρ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτόν καὶ ἀπέθανεν καὶ
ἔθαψαν αὐτόν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ
καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμεσσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

13 ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ Ἰωας υἱῷ Οχοζιου
βασιλεῖ Ἰουδα ἐβασίλευσεν Ἰωαχας υἱὸς Ἰου ἐν Σαμαρείᾳ
ἐπτακαίδεκα ἔτη **2** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς
κυρίου καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω ἁμαρτιῶν Ἱεροβοαμ υἱοῦ
Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῶν
3 καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ ἔδωκεν
αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ἀζαηλ βασιλέως Συρίας καὶ ἐν χειρὶ υἱοῦ
Ἀδερ υἱοῦ Ἀζαηλ πάσας τὰς ἡμέρας **4** καὶ ἐδεήθη Ἰωαχας
τοῦ προσώπου κυρίου καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ κύριος ὅτι
εἶδεν τὴν θλιψὴν Ἰσραηλ ὅτι ἔθλιψεν αὐτοὺς βασιλεὺς
Συρίας **5** καὶ ἔδωκεν κύριος σωτηρίαν τῷ Ἰσραηλ καὶ
ἐξήλθεν ὑποκάτωθεν χειρὸς Συρίας καὶ ἐκάθισαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραηλ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν καθὼς ἐχθὲς καὶ τρίτης
6 πλὴν οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ ἁμαρτιῶν οἴκου Ἱεροβοαμ
ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ ἐν αὐταῖς ἐπορεύθησαν καὶ γε
τὸ ἄλσος ἐστάθη ἐν Σαμαρείᾳ **7** ὅτι οὐχ ὑπελείφθη τῷ

Ιωαχας λαός ἀλλ' ἢ πενήκοντα ἵππεις καὶ δέκα ἄρματα καὶ δέκα χιλιάδες πεζῶν ὅτι ἀπώλεσεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ὡς χοῦν εἰς καταπάτησιν **8** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιωαχας καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ **9** καὶ ἐκοιμήθη Ιωαχας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐβασίλευσεν Ιωας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **10** ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐβδόμῳ ἔτει τῷ Ιωας βασιλεῖ Ἰουδα ἐβασίλευσεν Ιωας υἱὸς Ιωαχας ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑκκαίδεκα ἔτη **11** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ ἐν αὐταῖς ἐπορεύθη **12** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιωας καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν μετὰ Ἀμεσσιου βασιλέως Ἰουδα οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ **13** καὶ ἐκοιμήθη Ιωας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ Ἱεροβοαμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **14** καὶ Ἐλισαιε ἠρρώστησεν τὴν ἀρρωστίαν αὐτοῦ δι' ἣν ἀπέθανεν καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν Ιωας βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ καὶ εἶπεν πάτερ πάτερ ἄρμα Ἰσραηλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ **15** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαιε λαβὲ τόξον καὶ βέλη καὶ ἔλαβεν πρὸς αὐτὸν τόξον καὶ βέλη **16** καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ ἐπιβίβασον τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὸ τόξον καὶ ἐπεβίβασεν Ιωας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ τόξον καὶ ἐπέθηκεν Ἐλισαιε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως **17** καὶ εἶπεν ἄνοιξον τὴν θυρίδα κατ' ἀνατολὰς καὶ ἤνοιξεν καὶ

εἶπεν Ελισαιε τόξευσον καὶ ἐτόξευσεν καὶ εἶπεν βέλος σωτηρίας τῷ κυρίῳ καὶ βέλος σωτηρίας ἐν Συρίᾳ καὶ πατάξεις τὴν Συρίαν ἐν Αφεκ ἕως συντελείας **18** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ελισαιε λαβὲ τόξα καὶ ἔλαβεν καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ Ἰσραηλ πάταξον εἰς τὴν γῆν καὶ ἐπάταξεν ὁ βασιλεὺς τρις καὶ ἔστη **19** καὶ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ καὶ εἶπεν εἰ ἐπάταξας πεντάκις ἢ ἑξάκις τότε ἂν ἐπάταξας τὴν Συρίαν ἕως συντελείας καὶ νῦν τρις πατάξεις τὴν Συρίαν **20** καὶ ἀπέθανεν Ελισαιε καὶ ἔθαψαν αὐτόν καὶ μονόζωνοι Μωαβ ἦλθον ἐν τῇ γῇ ἐλθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ **21** καὶ ἐγένετο αὐτῶν θαπτόντων τὸν ἄνδρα καὶ ἰδοὺ εἶδον τὸν μονόζωνον καὶ ἔρριψαν τὸν ἄνδρα ἐν τῷ τάφῳ Ελισαιε καὶ ἐπορεύθη καὶ ἤψατο τῶν ὀστέων Ελισαιε καὶ ἔζησεν καὶ ἀνέστη ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ **22** καὶ Ἀζαηλ ἐξέθλιψεν τὸν Ἰσραηλ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωαχας **23** καὶ ἠλέησεν κύριος αὐτούς καὶ οἰκτίρησεν αὐτούς καὶ ἐπέβλεψεν πρὸς αὐτούς διὰ τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν μετὰ Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος διαφθεῖραι αὐτούς καὶ οὐκ ἀπέρριψεν αὐτούς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ **24** καὶ ἀπέθανεν Ἀζαηλ βασιλεὺς Συρίας καὶ ἐβασίλευσεν υἱὸς Ἀδερ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **25** καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωας υἱὸς Ἰωαχας καὶ ἔλαβεν τὰς πόλεις ἐκ χειρὸς υἱοῦ Ἀδερ υἱοῦ Ἀζαηλ ἃς ἔλαβεν ἐκ χειρὸς Ἰωαχας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ τρις ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωας καὶ ἐπέστρεψεν τὰς πόλεις Ἰσραηλ

14 ἐν ἔτει δευτέρῳ τῷ Ἰωας υἱῷ Ἰωαχας βασιλεῖ Ἰσραηλ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμεσσίας υἱὸς Ἰωας βασιλεὺς Ἰουδα **2** υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ εἴκοσι καὶ ἑννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ

καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰωαδιν ἐξ Ἱερουσαλημ **3**
καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου πλήν οὐχ
ὡς Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰωας
ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐποίησεν **4** πλήν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν
ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς **5**
καὶ ἐγένετο ὅτε κατίσχυσεν ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ
καὶ ἐπάταξεν τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς πατάξαντας
τὸν πατέρα αὐτοῦ **6** καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν παταξάντων
οὐκ ἐθανάτωσεν καθὼς γέγραπται ἐν βιβλίῳ νόμων
Μωυσῆ ὡς ἐνετείλατο κύριος λέγων οὐκ ἀποθανοῦνται
πατέρες ὑπὲρ υἱῶν καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ
πατέρων ὅτι ἀλλ' ἢ ἕκαστος ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ
ἀποθανεῖται **7** αὐτὸς ἐπάταξεν τὸν Εδωμ ἐν Γαιμελε δέκα
χιλιάδας καὶ συνέλαβε τὴν πέτραν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ
ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτῆς Καθοηλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
8 τότε ἀπέστειλεν Ἀμεσσιας ἀγγέλους πρὸς Ἰωας υἱὸν
Ἰωαχας υἱοῦ Ἰου βασιλέως Ἰσραηλ λέγων δεῦρο ὀφθῶμεν
προσώποις **9** καὶ ἀπέστειλεν Ἰωας βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς
Ἀμεσσιαν βασιλέα Ἰουδα λέγων ὁ ακαν ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ
ἀπέστειλεν πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ λέγων δὸς
τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα καὶ διῆλθον τὰ
θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ συνεπάτησαν τὸν
ακανα **10** τύπτων ἐπάταξας τὴν Ἰδουμαίαν καὶ ἐπῆρέν
σε ἡ καρδία σου ἐνδοξάσθητι καθήμενος ἐν τῷ οἴκῳ
σου καὶ ἵνα τί ἐρίζεις ἐν κακίᾳ σου καὶ πεσῆ σὺ καὶ
Ἰουδας μετὰ σοῦ **11** καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμεσσιας καὶ ἀνέβη
ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ ὤφθησαν προσώποις αὐτὸς καὶ
Ἀμεσσιας βασιλεὺς Ἰουδα ἐν Βαιθσαμυς τῇ τοῦ Ἰουδα **12**
καὶ ἔπταισεν Ἰουδας ἀπὸ προσώπου Ἰσραηλ καὶ ἔφυγεν

άνηρ εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ **13** καὶ τὸν Αμεσσιαν υἱὸν
Ιωας υἱοῦ Οχοζιου βασιλέα Ιουδα συνέλαβεν Ιωας υἱὸς
Ιωαχας βασιλεὺς Ισραηλ ἐν Βαιθσαμυς καὶ ἦλθεν εἰς
Ιερουσαλημ καὶ καθεῖλεν ἐν τῷ τείχει Ιερουσαλημ ἐν τῇ
πύλῃ Εφραιμ ἕως πύλης τῆς γωνίας τετρακοσίους πήχεις
14 καὶ ἔλαβεν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ
σκεύη τὰ εὐρεθέντα ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν θησαυροῖς
οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμίζεων καὶ
ἀπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν **15** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
Ιωας ὅσα ἐποίησεν ἐν δυναστείᾳ αὐτοῦ ἃ ἐπολέμησεν
μετὰ Αμεσσιου βασιλέως Ιουδα οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα
ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραηλ **16**
καὶ ἐκοιμήθη Ιωας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν
Σαμαρεία μετὰ τῶν βασιλέων Ισραηλ καὶ ἐβασίλευσεν
Ιεροβοαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **17** καὶ ἔζησεν Αμεσσιας
υἱὸς Ιωας βασιλεὺς Ιουδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ιωας υἱὸν
Ιωαχας βασιλέα Ισραηλ πεντεκαίδεκα ἔτη **18** καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Αμεσσιου καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐχὶ
ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεῦσιν Ιουδα **19** καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν
σύστρεμμα ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἔφυγεν εἰς Λαχισ καὶ
ἀπέστειλαν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς Λαχισ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν
ἐκεῖ **20** καὶ ἦραν αὐτὸν ἐφ' ἵππων καὶ ἐτάφη ἐν Ιερουσαλημ
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ **21** καὶ ἔλαβεν πᾶς
ὁ λαὸς Ιουδα τὸν Αζαριαν καὶ αὐτὸς υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν
καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αμεσσιου
22 αὐτὸς ὠκοδόμησεν τὴν Αιλωθ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὴν
τῷ Ιουδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ **23** ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τοῦ Αμεσσιου

υιου Ιωας βασιλέως Ιουδα ἐβασίλευσεν Ιεροβοαμ υιός Ιωας ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν Σαμαρείᾳ τεσσαράκοντα καὶ ἓν ἔτος **24** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἀμαρτιῶν Ιεροβοαμ υιου Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ **25** αὐτὸς ἀπέστησεν τὸ ὄριον Ἰσραηλ ἀπὸ εἰσόδου Αἰμαθ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Αραβα κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ιωνα υιου Αμαθι τοῦ προφήτου τοῦ ἐκ Γεθχοβερ **26** ὅτι εἶδεν κύριος τὴν ταπείνωσιν Ἰσραηλ πικρὰν σφόδρα καὶ ὀλιγοστοὺς συνεχομένους καὶ ἐσπανισμένους καὶ ἐγκαταλελειμμένους καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν τῷ Ἰσραηλ **27** καὶ οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἐξαλεῖψαι τὸ σπέρμα Ἰσραηλ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ χειρὸς Ιεροβοαμ υιου Ιωας **28** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιεροβοαμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ὅσα ἐπολέμησεν καὶ ὅσα ἐπέστρεψεν τὴν Δαμασκὸν καὶ τὴν Αἰμαθ τῷ Ιουδα ἐν Ἰσραηλ οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ **29** καὶ ἐκοιμήθη Ιεροβοαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ μετὰ βασιλέων Ἰσραηλ καὶ ἐβασίλευσεν Αζαριας υιός Αμεσσιου ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ

15 ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ ἐβδόμῳ τῷ Ιεροβοαμ βασιλεῖ Ἰσραηλ ἐβασίλευσεν Αζαριας υιός Αμεσσιου βασιλέως Ιουδα **2** υιός ἐκκαίδεκα ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ πενήκοντα καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Χαλια ἐξ Ιερουσαλημ **3** καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Αμεσσιας ὁ πατὴρ αὐτοῦ **4** πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων

έν τοῖς ὑψηλοῖς 5 καὶ ἤψατο κύριος τοῦ βασιλέως
καὶ ἦν λελεπρωμένος ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ καὶ
ἐβασίλευσεν ἐν οἴκῳ αφφουσωθ καὶ Ιωαθαμ υἱὸς τοῦ
βασιλέως ἐπὶ τῷ οἴκῳ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς 6 καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Αζαριου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ
ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν
τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 7 καὶ ἐκοιμήθη Αζαριας μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Ιωαθαμ υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ' αὐτοῦ 8 ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ὀγδῶ τῷ Αζαρια
βασιλεῖ Ιουδα ἐβασίλευσεν Ζαχαριας υἱὸς Ιεροβοαμ ἐπὶ
Ισραηλ ἐν Σαμαρείᾳ ἐξάμηνον 9 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν
ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ οὐκ
ἀπέστη ἀπὸ ἀμαρτιῶν Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν
τὸν Ισραηλ 10 καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν Σελλουμ υἱὸς
Ιαβις καὶ Κεβλααμ καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσαν
αὐτόν καὶ Σελλουμ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ 11 καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ζαχαριου ἰδοὺ ἐστὶν γεγραμμένα ἐπὶ
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραηλ 12 ὁ
λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν πρὸς Ιου λέγων υἱοὶ τέταρτοι
καθήσονται σοι ἐπὶ θρόνου Ισραηλ καὶ ἐγένετο οὕτως 13
καὶ Σελλουμ υἱὸς Ιαβις ἐβασίλευσεν καὶ ἐν ἔτει τριακοστῷ
καὶ ἐνάτῳ Αζαρια βασιλεῖ Ιουδα ἐβασίλευσεν Σελλουμ
μῆνα ἡμερῶν ἐν Σαμαρείᾳ 14 καὶ ἀνέβη Μαναημ υἱὸς
Γαδδι ἐκ Θαρσιλα καὶ ἦλθεν εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐπάταξεν
τὸν Σελλουμ υἱὸν Ιαβις ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐθανάτωσεν
αὐτόν 15 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Σελλουμ καὶ ἡ συστροφή
αὐτοῦ ἦν συνεστράφη ἰδοὺ εἰσὶν γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραηλ 16 τότε

ἐπάταξεν Μαναημ τὴν Θερσα καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς ἀπὸ Θερσα ὅτι οὐκ ἤνοιξαν αὐτῷ καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας ἀνέρρηξεν 17 ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐνάτῳ Ἀζαρια βασιλεῖ Ἰουδα καὶ ἐβασίλευσεν Μαναημ υἱὸς Γαδδι ἐπὶ Ἰσραηλ δέκα ἔτη ἐν Σαμαρείᾳ 18 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ 19 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φουλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ Μαναημ ἔδωκεν τῷ Φουλ χίλια τάλαντα ἀργυρίου εἶναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ 20 καὶ ἐξήνεγκεν Μαναημ τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ ἐπὶ πᾶν δυνατὸν ἰσχύϊ δοῦναι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀσσυρίων πενήκοντα σίκλους τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνὶ καὶ ἀπέστρεψεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ οὐκ ἔστη ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ 21 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μαναημ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ 22 καὶ ἐκοιμήθη Μαναημ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Φακεῖας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 23 ἐν ἔτει πεντηκοστῷ τοῦ Ἀζαριου βασιλέως Ἰουδα ἐβασίλευσεν Φακεῖας υἱὸς Μαναημ ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη 24 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ ἁμαρτιῶν Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ 25 καὶ συνεστράφη ἐπ' αὐτὸν Φακεε υἱὸς Ρομελιου ὁ τριστάτης αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ ἐναντίον οἴκου τοῦ βασιλέως μετὰ τοῦ Ἀργοβ καὶ μετὰ τοῦ Ἀρια καὶ μετ' αὐτοῦ πενήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν τετρακοσίων καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ 26 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακεῖου καὶ πάντα ὅσα

ἐποίησεν ἰδοῦ εἰσιν γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ 27 ἐν ἔτει πεντηκοστῷ καὶ
δευτέρῳ τοῦ Ἀζαριου βασιλέως Ἰουδα ἐβασίλευσεν Φακεε
υἱὸς Ρομελιου ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν Σαμαρείᾳ εἴκοσι ἔτη 28 καὶ
ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπέστη
ἀπὸ πασῶν ἀμαρτιῶν Ἰεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν
τὸν Ἰσραηλ 29 ἐν ταῖς ἡμέραις Φακεε βασιλέως Ἰσραηλ
ἦλθεν Θαγλαθφελλασαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἔλαβεν
τὴν Αἰν καὶ τὴν Αβελβαιθαμααχα καὶ τὴν Ἰανωχ καὶ τὴν
Κενεζ καὶ τὴν Ἀσωρ καὶ τὴν Γαλααδ καὶ τὴν Γαλιλαίαν
πᾶσαν γῆν Νεφθαλι καὶ ἀπώκισεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίουσ
30 καὶ συνέστρεψεν σύστρεμμα Ὡση υἱὸς Ἡλα ἐπὶ Φακεε
υἱὸν Ρομελιου καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν ἔτει εἰκοστῷ Ἰωαθαμ υἱοῦ
Ἀζαριου 31 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακεε καὶ πάντα ὅσα
ἐποίησεν ἰδοῦ ἐστὶν γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ 32 ἐν ἔτει δευτέρῳ Φακεε
υἱοῦ Ρομελιου βασιλέως Ἰσραηλ ἐβασίλευσεν Ἰωαθαμ υἱὸς
Ἀζαριου βασιλέως Ἰουδα 33 υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν
ἐν τῷ βασιλεῦσιν αὐτὸν καὶ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν
ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἱερουσα
θυγάτηρ Σαδωκ 34 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς
κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ὀζιας ὁ πατὴρ αὐτοῦ
35 πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρην ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ
ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς αὐτὸς ὠκοδόμησεν τὴν πύλην
οἴκου κυρίου τὴν ἐπάνω 36 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
Ἰωαθαμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα
ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα 37
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἦρξατο κύριος ἐξαποστέλλειν ἐν

Ιουδα τὸν Ραασσων βασιλέα Συρίας καὶ τὸν Φακεε υἱὸν Ρομελιου 38 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωαθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Αχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

16 ἐν ἔτει ἑπτακαιδεκάτῳ Φακεε υἱοῦ Ρομελιου ἐβασίλευσεν Αχαζ υἱὸς Ἰωαθαμ βασιλέως Ιουδα 2 υἱὸς εἴκοσι ἐτῶν ἦν Αχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ οὐκ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου θεοῦ αὐτοῦ πιστῶς ὡς Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ 3 καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ βασιλέως Ἰσραηλ καὶ γε τὸν υἱὸν αὐτοῦ διῆγεν ἐν πυρὶ κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραηλ 4 καὶ ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἄλσώδους 5 τότε ἀνέβη Ραασσων βασιλεὺς Συρίας καὶ Φακεε υἱὸς Ρομελιου βασιλεὺς Ἰσραηλ εἰς Ἱερουσαλημ εἰς πόλεμον καὶ ἐπολιόρκουν ἐπὶ Αχαζ καὶ οὐκ ἐδύναντο πολεμεῖν 6 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπέστρεψεν Ραασσων βασιλεὺς Συρίας τὴν Αἰλαθ τῇ Συρίᾳ καὶ ἐξέβαλεν τοὺς Ιουδαίους ἐξ Αἰλαθ καὶ Ἰδουμαῖοι ἦλθον εἰς Αἰλαθ καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 7 καὶ ἀπέστειλεν Αχαζ ἀγγέλους πρὸς Θαγλαθφελλασαρ βασιλέα Ἀσσυρίων λέγων δοῦλός σου καὶ υἱός σου ἐγὼ ἀνάβηθι καὶ σῶσόν με ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἰσραηλ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ 8 καὶ ἔλαβεν Αχαζ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὸ εὐρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλεν τῷ βασιλεῖ δῶρα 9 καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἀνέβη

βασιλεὺς Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκὸν καὶ συνέλαβεν αὐτὴν καὶ ἀπώκισεν αὐτὴν καὶ τὸν Ραασσων ἐθανάτωσεν 10 καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Αχαζ εἰς ἀπαντὴν τῷ Θαγλαθφελλασαρ βασιλεῖ Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκὸν καὶ εἶδεν τὸ θυσιαστήριον ἐν Δαμασκῷ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Αχαζ πρὸς Ουριαν τὸν ἱερέα τὸ ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸν ῥυθμὸν αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ποιήσιν αὐτοῦ 11 καὶ ᾠκοδόμησεν Ουριας ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον κατὰ πάντα ὅσα ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Αχαζ ἐκ Δαμασκοῦ 12 καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ 13 καὶ ἐθυμίασεν τὴν ὀλοκαύτωσιν αὐτοῦ καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ καὶ προσέχεεν τὸ αἷμα τῶν εἰρηνικῶν τῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον 14 καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν τὸ ἀπέναντι κυρίου καὶ προσήγαγεν ἀπὸ προσώπου τοῦ οἴκου κυρίου ἀπὸ τοῦ ἀνά μέσον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνά μέσον τοῦ οἴκου κυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἐπὶ μηρὸν τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ βορρᾶν 15 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Αχαζ τῷ Ουρια τῷ ἱερεῖ λέγων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ μέγα πρόσφερε τὴν ὀλοκαύτωσιν τὴν πρωινήν καὶ τὴν θυσίαν τὴν ἑσπερινήν καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν τοῦ βασιλέως καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῶν καὶ πᾶν αἷμα ὀλοκαυτώσεως καὶ πᾶν αἷμα θυσίας ἐπ' αὐτὸ προσχεεῖς καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἔσται μοι εἰς τὸ πρῶν 16 καὶ ἐποίησεν Ουριας ὁ ἱερεὺς κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Αχαζ 17 καὶ συνέκοψεν ὁ βασιλεὺς Αχαζ τὰ συγκλείσματα τῶν μεχωνῶθ καὶ μετῆρεν ἀπ' αὐτῶν τὸν λουτήρα καὶ τὴν θάλασσαν καθεῖλεν ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν χαλκῶν τῶν

ὑποκάτω αὐτῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἐπὶ βᾶσιν λιθίνην **18**
καὶ τὸν θεμέλιον τῆς καθέδρας ὠκοδόμησεν ἐν οἴκῳ
κυρίου καὶ τὴν εἴσοδον τοῦ βασιλέως τὴν ἔξω ἐπέστρεψεν
ἐν οἴκῳ κυρίου ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσυρίων
19 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αχαζ ὅσα ἐποίησεν οὐχὶ
ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεῦσιν Ιουδα **20** καὶ ἐκοιμήθη Αχαζ μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Εζεκιας
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

17 ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῷ Αχαζ βασιλεῖ Ιουδα ἐβασίλευσεν
Ωση υἱὸς Ηλα ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ Ἰσραηλ ἐννέα ἔτη **2**
καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου πλὴν
οὐχ ὡς οἱ βασιλεῖς Ἰσραηλ οἱ ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ **3**
ἐπ' αὐτὸν ἀνέβη Σαλαμανασαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ
ἐγενήθη αὐτῷ Ωση δοῦλος καὶ ἐπέστρεψεν αὐτῷ μαναα
4 καὶ εὔρεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν τῷ Ωση ἀδικίαν
ὅτι ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Σηγωρ βασιλέα Αἰγύπτου
καὶ οὐκ ἤνεγκεν μαναα τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων ἐν τῷ
ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ καὶ ἐπολιόρησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς
Ἀσσυρίων καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ φυλακῆς **5** καὶ
ἀνέβη ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν πάσῃ τῇ γῆ καὶ ἀνέβη
εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρησεν ἐπ' αὐτὴν τρία ἔτη **6**
ἐν ἔτει ἐνάτῳ Ωση συνέλαβεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν
Σαμάρειαν καὶ ἀπώκισεν τὸν Ἰσραηλ εἰς Ἀσσυρίους καὶ
κατώκισεν αὐτοὺς ἐν Αλαε καὶ ἐν Αβωρ ποταμοῖς Γωζαν
καὶ Ορη Μήδων **7** καὶ ἐγένετο ὅτι ἤμαρτον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ
τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν τῷ ἀναγαγόντι αὐτοὺς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου ὑποκάτωθεν χειρὸς Φαραω βασιλέως Αἰγύπτου
καὶ ἐφοβήθησαν θεοὺς ἐτέρους **8** καὶ ἐπορεύθησαν τοῖς

δικαιώμασιν τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου
υἰῶν Ἰσραηλ καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰσραηλ ὅσοι ἐποίησαν **9** καὶ
ὅσοι ἠμφιέσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ λόγους οὐχ οὕτως κατὰ
κύριου θεοῦ αὐτῶν καὶ ὠκοδόμησαν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ ἐν
πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀπὸ πύργου φυλασσόντων
ἕως πόλεως ὄχυρᾶς **10** καὶ ἐστήλωσαν ἑαυτοῖς στήλας
καὶ ἄλση ἐπὶ παντὶ βουνῷ ὑψηλῷ καὶ ὑποκάτω παντὸς
ξύλου ἀλσώδους **11** καὶ ἐθυμίασαν ἐκεῖ ἐν πᾶσιν ὑψηλοῖς
καθὼς τὰ ἔθνη ἃ ἀπόκισεν κύριος ἐκ προσώπου αὐτῶν
καὶ ἐποίησαν κοινωνοὺς καὶ ἐχάραξαν τοῦ παροργίσει
τὸν κύριον **12** καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς εἰδώλοις οἷς εἶπεν
κύριος αὐτοῖς οὐ ποιήσετε τὸ ῥῆμα τοῦτο κυρίῳ **13** καὶ
διεμαρτύρατο κύριος ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ ἐν τῷ Ἰουδα ἐν
χειρὶ πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ παντὸς ὀρῶντος
λέγων ἀποστράφητε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν
καὶ φυλάξατε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά μου καὶ
πάντα τὸν νόμον ὃν ἐνετείλαμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν ὅσα
ἀπέστειλα αὐτοῖς ἐν χειρὶ τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν
14 καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ ἐσκήρυναν τὸν νῶτον αὐτῶν ὑπὲρ
τὸν νῶτον τῶν πατέρων αὐτῶν **15** καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ
ὅσα διεμαρτύρατο αὐτοῖς οὐκ ἐφύλαξαν καὶ ἐπορεύθησαν
ὀπίσω τῶν ματαίων καὶ ἐματαιώθησαν καὶ ὀπίσω τῶν
ἐθνῶν τῶν περικύκλω αὐτῶν ὧν ἐνετείλατο αὐτοῖς τοῦ
μὴ ποιῆσαι κατὰ ταῦτα **16** ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς
κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα δύο
δαμάλεις καὶ ἐποίησαν ἄλση καὶ προσεκύνησαν πάση
τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βααλ **17**
καὶ διηγον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν
ἐν πυρὶ καὶ ἐμαντεύοντο μαντείας καὶ οἰωνίζοντο καὶ

ἐπράθησαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου
παροργίσει αὐτόν **18** καὶ ἐθυμώθη κύριος σφόδρα ἐν τῷ
Ἰσραὴλ καὶ ἀπέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ
καὶ οὐχ ὑπελείφθη πλην φυλῆ Ἰουδα μονωτάτη **19** καί
γε Ἰουδας οὐκ ἐφύλαξεν τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ
αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς δικαίωμασιν Ἰσραὴλ οἷς
ἐποίησαν **20** καὶ ἀπέωσαντο τὸν κύριον ἐν παντὶ σπέρματι
Ἰσραὴλ καὶ ἐσάλευσεν αὐτοὺς καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν
χειρὶ διαρπαζόντων αὐτούς ἕως οὗ ἀπέρριψεν αὐτοὺς
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ **21** ὅτι πλην Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν
οἴκου Δαυὶδ καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ἰεροβοὰμ υἱὸν Ναβατ
καὶ ἐξέωσεν Ἰεροβοὰμ τὸν Ἰσραὴλ ἐξόπισθεν κυρίου καὶ
ἐξήμαρτεν αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην **22** καὶ ἐπορεύθησαν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πάσῃ ἁμαρτίᾳ Ἰεροβοὰμ ἧ ἐποίησεν οὐκ
ἀπέστησαν ἀπ' αὐτῆς **23** ἕως οὗ μετέστησεν κύριος τὸν
Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καθὼς ἐλάλησεν κύριος
ἐν χειρὶ πάντων τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν καὶ
ἀπωκίσθη Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ εἰς Ἀσσυρίους
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **24** καὶ ἤγαγεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων
ἐκ Βαβυλῶνος τὸν ἐκ Χουνθα καὶ ἀπὸ Αἰα καὶ ἀπὸ
Αἰμαθ καὶ Σεφαρουαῖν καὶ κατῳκίσθησαν ἐν πόλεσιν
Σαμαρείας ἀντὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν
Σαμάρειαν καὶ κατώκησαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς **25** καὶ
ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τῆς καθέδρας αὐτῶν οὐκ ἐφοβήθησαν
τὸν κύριον καὶ ἀπέστειλεν κύριος ἐν αὐτοῖς τοὺς λέοντας
καὶ ἦσαν ἀποκτένοντες ἐν αὐτοῖς **26** καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ
Ἀσσυρίων λέγοντες τὰ ἔθνη ἃ ἀπώκισας καὶ ἀντεκάθισας
ἐν πόλεσιν Σαμαρείας οὐκ ἔγνωσαν τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ
τῆς γῆς καὶ ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς τοὺς λέοντας καὶ

ιδού εἰσιν θανατοῦντες αὐτούς καθότι οὐκ οἴδασιν τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς 27 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων λέγων ἀπάγετε ἐκεῖθεν καὶ πορευέσθωσαν καὶ κατοικεῖτωσαν ἐκεῖ καὶ φωτιοῦσιν αὐτούς τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς 28 καὶ ἤγαγον ἓνα τῶν ἱερέων ὧν ἀπόκισαν ἀπὸ Σαμαρείας καὶ ἐκάθισεν ἐν Βαιθηλ καὶ ἦν φωτίζων αὐτούς πῶς φοβηθῶσιν τὸν κύριον 29 καὶ ἦσαν ποιοῦντες ἔθνη ἔθνη θεοὺς αὐτῶν καὶ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν ὧν ἐποίησαν οἱ Σαμαρίται ἔθνη ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἐν αἷς κατώκουν ἐν αὐταῖς 30 καὶ οἱ ἄνδρες Βαβυλῶνος ἐποίησαν τὴν Σοκχωθβαινιθ καὶ οἱ ἄνδρες Χουθ ἐποίησαν τὴν Νηριγελ καὶ οἱ ἄνδρες Αἰμαθ ἐποίησαν τὴν Ασιμαθ 31 καὶ οἱ Ευαῖοι ἐποίησαν τὴν Εβλαζερ καὶ τὴν Θαρθακ καὶ οἱ Σεπφαρουαῖν κατέκαιον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ τῷ Αδραμελεχ καὶ Ανημελεχ θεοῖς Σεπφαρουαῖν 32 καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν κύριον καὶ κατώκισαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ὑψηλῶν ἃ ἐποίησαν ἐν Σαμαρείᾳ ἔθνος ἔθνος ἐν πόλει ἐν ἧῖ κατώκουν ἐν αὐτῇ καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν κύριον καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν 33 τὸν κύριον ἐφοβοῦντο καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐλάτρευον κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἐθνῶν ὅθεν ἀπόκισεν αὐτούς ἐκεῖθεν 34 ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης αὐτοὶ ἐποίουν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν αὐτοὶ φοβοῦνται καὶ αὐτοὶ ποιοῦσιν κατὰ τὰ δικαιώματα αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν καὶ κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν ἐντολήν ἣν ἐνετείλατο κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰακωβ οὗ ἔθηκεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραηλ 35 καὶ διέθετο κύριος μετ' αὐτῶν διαθήκην καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους καὶ οὐ

προσκυνήσετε αὐτοῖς καὶ οὐ λατρεύσετε αὐτοῖς καὶ οὐ
θυσιάσετε αὐτοῖς **36** ὅτι ἀλλ' ἢ τῷ κυρίῳ ὃς ἀνήγαγεν
ὕμᾱς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχύι μεγάλη καὶ ἐν βραχίονι
ὕψηλῳ αὐτὸν φοβηθήσεσθε καὶ αὐτῷ προσκυνήσετε καὶ
αὐτῷ θύσετε **37** καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα καὶ
τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς ἃς ἔγραψεν ὑμῖν φυλάσσεσθε
ποιεῖν πάσας τὰς ἡμέρας καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς
ἐτέρους **38** καὶ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο μεθ' ὑμῶν οὐκ
ἐπιλήσεσθε καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτέρους **39** ὅτι
ἀλλ' ἢ τὸν κύριον θεὸν ὑμῶν φοβηθήσεσθε καὶ αὐτὸς
ἐξελεῖται ὑμᾱς ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν **40** καὶ οὐκ
ἀκούσεσθε ἐπὶ τῷ κρίματι αὐτῶν ὃ αὐτοὶ ποιοῦσιν **41**
καὶ ἦσαν τὰ ἔθνη ταῦτα φοβούμενοι τὸν κύριον καὶ τοῖς
γλυπτοῖς αὐτῶν ἦσαν δουλεύοντες καί γε οἱ υἱοὶ καὶ οἱ
υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν
ποιοῦσιν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

18 καὶ ἐγένετο ἐν ἔτει τρίτῳ τῷ Ὠσηε υἱῷ Ηλα βασιλεῖ
Ἰσραηλ ἐβασίλευσεν Εζεκιας υἱὸς Αχαζ βασιλέως Ἰουδα **2**
υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν
καὶ εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ
ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Αβου θυγάτηρ Ζαχαριου **3** καὶ
ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα
ἐποίησεν Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ **4** αὐτὸς ἐξῆρεν τὰ ὑψηλὰ
καὶ συνέτριψεν πάσας τὰς στήλας καὶ ἐξωλέθρευσεν τὰ
ἄλση καὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν ὃν ἐποίησεν Μωυσῆς ὅτι
ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ θυμιῶντες
αὐτῷ καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Νεεσθαν **5** ἐν κυρίῳ θεῷ
Ἰσραηλ ἤλπισεν καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἐγενήθη ὅμοιος αὐτῷ
ἐν βασιλεῦσιν Ἰουδα καὶ ἐν τοῖς γενομένοις ἔμπροσθεν

αὐτοῦ 6 καὶ ἐκολλήθη τῷ κυρίῳ οὐκ ἀπέστη ὄπισθεν αὐτοῦ καὶ ἐφύλαξεν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐνετείλατο Μωυσῆ 7 καὶ ἦν κύριος μετ' αὐτοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίει συνῆκεν καὶ ἠθέτησεν ἐν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων καὶ οὐκ ἐδούλευσεν αὐτῷ 8 αὐτὸς ἐπάταξεν τοὺς ἄλλοφύλους ἕως Γάζης καὶ ἕως ὀρίου αὐτῆς ἀπὸ πύργου φυλασσόντων καὶ ἕως πόλεως ὀχυρᾶς 9 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ βασιλεῖ Εζεκια αὐτὸς ἐνιαυτὸς ὁ ἕβδομος τῷ Ὠσηε υἱῷ Ηλα βασιλεῖ Ἰσραηλ ἀνέβη Σαλαμανασσαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρκει ἐπ' αὐτήν 10 καὶ κατελάβετο αὐτήν ἀπὸ τέλους τριῶν ἐτῶν ἐν ἔτει ἕκτῳ τῷ Εζεκια αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἕνατος τῷ Ὠσηε βασιλεῖ Ἰσραηλ καὶ συνελήμφθη Σαμάρεια 11 καὶ ἀπώκισεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν εἰς Ἀσσυρίους καὶ ἔθηκεν αὐτοὺς ἐν Αλαε καὶ ἐν Αβωρ ποταμῷ Γωζαν καὶ Ὀρη Μήδων 12 ἀνθ' ὧν ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ παρέβησαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ δοῦλος κυρίου καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ οὐκ ἐποίησαν 13 καὶ τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεῖ Εζεκίου ἀνέβη Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰουδα τὰς ὀχυρὰς καὶ συνέλαβεν αὐτάς 14 καὶ ἀπέστειλεν Εζεκίας βασιλεὺς Ἰουδα ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων εἰς Λαχισ λέγων ἡμάρτηκα ἀποστράφητι ἀπ' ἐμοῦ ὃ ἐὰν ἐπιθῆς ἐπ' ἐμέ βαστάσω καὶ ἐπέθηκεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Εζεκίαν βασιλέα Ἰουδα τριακόσια τάλαντα ἀργυρίου καὶ τριάκοντα τάλαντα χρυσοῦ 15 καὶ ἔδωκεν Εζεκίας πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὔρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως 16 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνέκοψεν

Εζεκιας τὰς θύρας ναοῦ κυρίου καὶ τὰ ἐστηριγμένα ἃ ἐχρύσωσεν Εζεκιας βασιλεὺς Ιουδα καὶ ἔδωκεν αὐτὰ βασιλεῖ Ἀσσυρίων 17 καὶ ἀπέστειλεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Θαρθαν καὶ τὸν Ραφισ καὶ τὸν Ραψακην ἐκ Λαχισ πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκιαν ἐν δυνάμει βαρεῖα ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἀνέβησαν καὶ ἦλθον εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἔστησαν ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἣ ἐστὶν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως 18 καὶ ἐβόησαν πρὸς Εζεκιαν καὶ ἐξῆλθον πρὸς αὐτὸν Ελιακιμ υἱὸς Χελκιου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς καὶ Ιωας υἱὸς Ασαφ ὁ ἀναμιμνήσκων 19 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ραψακης εἶπατε δὴ πρὸς Εζεκιαν τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀσσυρίων τίς ἢ πεποιθήσις αὕτη ἦν πέποιθας 20 εἶπας πλὴν λόγοι χειλέων βουλή καὶ δύναμις εἰς πόλεμον νῦν οὐδὲν τίς πεποιθὼς ἠθέτησας ἐν ἐμοί 21 νῦν ἰδοὺ πέποιθας σαυτῷ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην ἐπ' Αἴγυπτον ὅς ἂν στηριχθῆ ἄνθρωπος ἐπ' αὐτήν καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ τρήσει αὐτήν οὕτως Φαραω βασιλεὺς Αἰγύπτου πᾶσιν τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν 22 καὶ ὅτι εἶπας πρὸς με ἐπὶ κύριον θεὸν πεποιθαμεν οὐχὶ αὐτὸς οὗτος οὗ ἀπέστησεν Εζεκιας τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ Ιουδα καὶ τῇ Ιερουσαλημ ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε ἐν Ιερουσαλημ 23 καὶ νῦν μίχθητε δὴ τῷ κυρίῳ μου βασιλεῖ Ἀσσυρίων καὶ δώσω σοι δισχιλίους ἵππους εἰ δυνήσῃ δοῦναι σεαυτῷ ἐπιβάτας ἐπ' αὐτούς 24 καὶ πῶς ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπον τοπάρχου ἐνὸς τῶν δούλων τοῦ κυρίου μου τῶν ἐλαχίστων καὶ ἤλπισας σαυτῷ ἐπ' Αἴγυπτον εἰς ἄρματα καὶ ἵππεῖς 25 καὶ νῦν

μη άνευ κυρίου άνέβημεν έπι τον τόπον τουτον του διαφθεϊραι αυτον κύριος ειπεν προς με άνάβηθι έπι την γην ταύτην και διάφθειρον αυτήν 26 και ειπεν Ελιακιμ υιός Χελκιου και Σομνας και Ιωας προς Ραψακην λάλησον δη προς τους παιδάς σου Συριστί ότι ακούομεν ήμεϊς και ου λαλήσεις μεθ' ήμων Ιουδαϊστί και ίνα τί λαλεϊς έν τοϊς ώσιν του λαου του έπι του τείχους 27 και ειπεν προς αυτους Ραψακης μη έπι τον κύριόν σου και προς σε απέστειλέν με ο κύριός μου λαλήσαι τους λόγους τούτους ουχι έπι τους άνδρας τους καθημένους έπι του τείχους του φαγεϊν την κόπρον αυτών και πιεϊν το ούρον αυτών μεθ' ύμων άμα 28 και έστη Ραψακης και έβόησεν φωνή μεγάλη Ιουδαϊστί και έλάλησεν και ειπεν ακούσατε τους λόγους του μεγάλου βασιλέως Άσσυρίων 29 τάδε λέγει ο βασιλεύς μη έπαιρέτω ύμας Εζεκιας λόγοις ότι ου μη δύνηται ύμας έξελέσθαι εκ χειρός μου 30 και μη έπελπίζετω ύμας Εζεκιας προς κύριον λέγων έξαιρούμενος έξελεϊται ήμας κύριος ου μη παραδοθῆ ή πόλις αύτη έν χειρι βασιλέως Άσσυρίων 31 μη ακούετε Εζεκιου ότι τάδε λέγει ο βασιλεύς Άσσυρίων ποιήσατε μετ' έμοϋ εύλογίαν και έξέλθατε προς με και πίεται άνήρ την άμπελον αυτου και άνήρ την συκῆν αυτου φάγεται και πίεται ύδωρ του λάκκου αυτου 32 έως έλθω και λάβω ύμας εις γην ως γῆ ύμων γῆ σίτου και οϊνου και άρτου και άμπελώνων γῆ έλαιας έλαιου και μέλιτος και ζήσετε και ου μη αποθάνητε και μη ακούετε Εζεκιου ότι άπατᾶ ύμας λέγων κύριος ρύσεται ήμας 33 μη ρύόμενοι έρρύσαντο οι θεοι τών έθνών έκαστος την έαυτου χώραν εκ χειρός βασιλέως Άσσυρίων 34 ποϋ έστιν ο θεός Αιμαθ και Αρφαδ ποϋ έστιν ο θεός

Σεπφαρουαίν και ὅτι ἐξείλαντο Σαμάρειαν ἐκ χειρός μου 35 τίς ἐν πᾶσιν τοῖς θεοῖς τῶν γαιῶν οἱ ἐξείλαντο τὰς γᾶς αὐτῶν ἐκ χειρός μου ὅτι ἐξελεῖται κύριος τὴν Ἱερουσαλημ ἐκ χειρός μου 36 και ἐκώφευσαν και οὐκ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λόγον ὅτι ἐντολή τοῦ βασιλέως λέγων οὐκ ἀποκριθήσεσθε αὐτῷ 37 και εἰσῆλθεν Ἐλιακιμ υἱὸς Χελκιου ὁ οἰκονόμος και Σομνας ὁ γραμματεὺς και Ἰωας υἱὸς Ἀσαφ ὁ ἀναμιμνήσκων πρὸς Ἐζεκιαν διερρηχότες τὰ ἱμάτια και ἀνήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ραψακου

19 και ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἐζεκιας και διέρρηξεν τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ και περιεβάλετο σάκκον και εἰσῆλθεν εἰς οἶκον κυρίου 2 και ἀπέστειλεν Ἐλιακιμ τὸν οἰκονόμον και Σομναν τὸν γραμματέα και τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους πρὸς Ἡσαιαν τὸν προφήτην υἱὸν Ἀμωσ 3 και εἶπον πρὸς αὐτόν τάδε λέγει Ἐζεκιας ἡμέρα θλίψεως και ἐλεγμοῦ και παροργισμοῦ ἡ ἡμέρα αὕτη ὅτι ἦλθον υἱοὶ ἕως ὠδίνων και ἰσχύς οὐκ ἔστιν τῇ τικτούσῃ 4 εἴ πως εἰσακούσεται κύριος ὁ θεός σου πάντας τοὺς λόγους Ραψακου ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὁ κύριος αὐτοῦ ὄνειδίζειν θεὸν ζῶντα και βλασφημεῖν ἐν λόγοις οἷς ἤκουσεν κύριος ὁ θεός σου και λήμψη προσευχὴν περὶ τοῦ λείμματος τοῦ εὐρισκομένου 5 και ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως Ἐζεκιου πρὸς Ἡσαιαν 6 και εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαιας τάδε ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν τάδε λέγει κύριος μὴ φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας ὧν ἐβλασφήμησαν τὰ παιδάρια βασιλέως Ἀσσυρίων 7 ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐν αὐτῷ πνεῦμα και ἀκούσεται ἀγγελίαν και ἀποστραφήσεται εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ και καταβαλῶ αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ 8

καὶ ἐπέστρεψεν Ραφακῆς καὶ εὗρεν τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων
πολεμοῦντα ἐπὶ Λομνα ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἀπῆρεν ἀπὸ Λαχίς
9 καὶ ἤκουσεν περὶ Θαρακα βασιλέως Αἰθιοπίων λέγων
ἰδοὺ ἐξῆλθεν πολεμεῖν μετὰ σοῦ καὶ ἐπέστρεψεν καὶ
ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Εἰζεκιαν λέγων **10** μὴ ἐπαιρέτω
σε ὁ θεὸς σου ἐφ' ᾧ σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτῷ λέγων οὐ μὴ
παραδοθῆ Ἱερουσαλημ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων **11**
ἰδοὺ σὺ ἤκουσας πάντα ὅσα ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων
πάσαις ταῖς γαῖς τοῦ ἀναθεματίσαι αὐτάς καὶ σὺ ῥυσθήσῃ
12 μὴ ἐξείλαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν οὓς διέφθειραν
οἱ πατέρες μου τὴν τε Γωζαν καὶ τὴν Χαρραν καὶ Ραφες
καὶ υἱοὺς Εἰδεμ τοὺς ἐν Θαεσθεν **13** ποῦ ἐστὶν ὁ βασιλεὺς
Αἰμαθ καὶ ὁ βασιλεὺς Αρφαδ καὶ ποῦ ἐστὶν Σεπφάρουαϊν
Ανα καὶ Αὐα **14** καὶ ἔλαβεν Εἰζεκιᾶς τὰ βιβλία ἐκ χειρὸς
τῶν ἀγγέλων καὶ ἀνέγνω αὐτά καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον κυρίου
καὶ ἀνέπτυξεν αὐτὰ Εἰζεκιᾶς ἐναντίον κυρίου **15** καὶ εἶπεν
κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὁ καθηήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶν σὺ εἶ ὁ
θεὸς μόνος ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς σὺ ἐποίησας
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **16** κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου
καὶ ἄκουσον ἄνοιξον κύριε τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἰδὲ
καὶ ἄκουσον τοὺς λόγους Σενναχηριμ οὓς ἀπέστειλεν
ὄνειδίζειν θεὸν ζῶντα **17** ὅτι ἀληθείᾳ κύριε ἠρήμωσαν
βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὰ ἔθνη **18** καὶ ἔδωκαν τοὺς θεοὺς
αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ ὅτι οὐ θεοὶ εἰσιν ἀλλ' ἡ ἔργα χειρῶν
ἀνθρώπων ξύλα καὶ λίθοι καὶ ἀπώλεσαν αὐτούς **19** καὶ
νῦν κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ καὶ
γνώσονται πᾶσαι αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς
μόνος **20** καὶ ἀπέστειλεν Ησαΐας υἱὸς Αμώς πρὸς Εἰζεκιαν
λέγων τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς

Ισραηλ ἄ προσηύξω πρὸς με περὶ Σενναχηριμ βασιλέως Ἀσσυρίων ἤκουσα **21** οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν κύριος ἐπ' αὐτόν ἐξουδένησέν σε καὶ ἐμυκτήρισέν σε παρθένος θυγάτηρ Σιων ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν αὐτῆς ἐκίνησεν θυγάτηρ Ιερουσαλημ **22** τίνα ὠνείδισας καὶ ἐβλασφήμησας καὶ ἐπὶ τίνα ὕψωσας φωνὴν καὶ ἦρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ισραηλ **23** ἐν χειρὶ ἀγγέλων σου ὠνείδισας κύριον καὶ εἶπας ἐν τῷ πλήθει τῶν ἀρμάτων μου ἐγὼ ἀναβήσομαι εἰς ὕψος ὀρέων μηρῶν τοῦ Λιβάνου καὶ ἔκοψα τὸ μέγεθος τῆς κέδρου αὐτοῦ τὰ ἐκλεκτὰ κυπαρίσσων αὐτοῦ καὶ ἦλθον εἰς μελον τέλους αὐτοῦ δρυμοῦ Καρμήλου αὐτοῦ **24** ἐγὼ ἔψυξα καὶ ἔπιον ὕδατα ἀλλότρια καὶ ἐξηρήμωσα τῷ ἴχνει τοῦ ποδός μου πάντας ποταμοὺς περιοχῆς **25** ἔπλασα αὐτὴν νῦν ἤγαγον αὐτὴν καὶ ἐγενήθη εἰς ἐπάρσεις ἀποικεσιῶν μαχίμων πόλεις ὄχυράς **26** καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς ἠσθένησαν τῇ χειρὶ ἔπηξαν καὶ κατησχύνθησαν ἐγένοντο χόρτος ἀγροῦ ἢ χλωρὰ βοτάνη χλόη δωμαίων καὶ πάτημα ἀπέναντι ἐστηκότος **27** καὶ τὴν καθέδραν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου ἔγνων καὶ τὸν θυμόν σου ἐπ' ἐμέ **28** διὰ τὸ ὀργισθῆναί σε ἐπ' ἐμέ καὶ τὸ στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὠσίν μου καὶ θήσω τὰ ἄγκιστρά μου ἐν τοῖς μυκτῆρσίν σου καὶ χαλινὸν ἐν τοῖς χεῖλεσίν σου καὶ ἀποστρέψω σε ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθες ἐν αὐτῇ **29** καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον φάγη τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν αὐτόματα καὶ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τὰ ἀνατέλλοντα καὶ ἔτι τρίτῳ σπορὰ καὶ ἄμητος καὶ φυτεία ἀμπελώνων καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν **30** καὶ προσθήσει τὸ διασεσφισμένον οἴκου Ιουδα τὸ ὑπολειφθὲν ρίζαν κάτω καὶ ποιήσει καρπὸν ἄνω **31** ὅτι ἐξ

Ιερουσαλημ ἐξελεύσεται κατάλειμμα καὶ ἀνασφζόμενος ἐξ ὄρους Σιων ὁ ζῆλος κυρίου τῶν δυνάμεων ποιήσει τοῦτο **32** οὐχ οὕτως τάδε λέγει κύριος πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ οὐ τοξεύσει ἐκεῖ βέλος καὶ οὐ προφθάσει αὐτὴν θυρεὸς καὶ οὐ μὴ ἐκχέῃ πρὸς αὐτὴν πρόσχωμα **33** τῆ ὁδῶ ἧ ἦλθεν ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐκ εἰσελεύσεται λέγει κύριος **34** καὶ ὑπερασιπῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμὲ καὶ διὰ Δαυιδ τὸν δοῦλόν μου **35** καὶ ἐγένετο ἕως νυκτὸς καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας καὶ ὠρθρισαν τὸ πρωί καὶ ἰδοὺ πάντες σώματα νεκρά **36** καὶ ἀπῆρην καὶ ἐπορεύθη καὶ ἀπέστρεψεν Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ὤκησεν ἐν Νινευη **37** καὶ ἐγένετο αὐτοῦ προσκυνοῦντος ἐν οἴκῳ Νεσεραχ θεοῦ αὐτοῦ καὶ Ἀδραμελεχ καὶ Σαρασαρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ καὶ αὐτοὶ ἐσώθησαν εἰς γῆν Ἀραρατ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσορδαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

20 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρρώστησεν Εζεκίας εἰς θάνατον καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτὸν Ησαιας υἱὸς Ἀμως ὁ προφήτης καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος ἔντειλαι τῷ οἴκῳ σου ὅτι ἀποθνήσκεις σὺ καὶ οὐ ζήσῃ **2** καὶ ἀπέστρεψεν Εζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον καὶ ἠῤῥατο πρὸς κύριον λέγων **3** ὦ δὴ κύριε μνήσθητι δὴ ὅσα περιεπάτησα ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ πλήρει καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐποίησα καὶ ἔκλαυσεν Εζεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ **4** καὶ ἦν Ησαιας ἐν τῇ αὐλῇ τῇ μέσῃ καὶ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγων

5 ἐπίστρεψον καὶ ἐρεῖς πρὸς Εζεκιαν τὸν ἡγούμενον τοῦ
λαοῦ μου τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Δαυιδ τοῦ πατρὸς σου
ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου εἶδον τὰ δάκρυά σου ἰδοὺ ἐγὼ
ιάσομαί σε τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναβήσῃ εἰς οἶκον κυρίου 6
καὶ προσθήσω ἐπὶ τὰς ἡμέρας σου πέντε καὶ δέκα ἔτη καὶ
ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων σώσω σε καὶ τὴν πόλιν
ταύτην καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμὲ
καὶ διὰ Δαυιδ τὸν δοῦλόν μου 7 καὶ εἶπεν λαβέτωσαν
παλάθην σύκων καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τὸ ἔλκος καὶ ὑγιᾶσει
8 καὶ εἶπεν Εζεκιας πρὸς Ησαιαν τί τὸ σημεῖον ὅτι ἰάσεταί
με κύριος καὶ ἀναβήσομαι εἰς οἶκον κυρίου τῇ ἡμέρᾳ τῇ
τρίτῃ 9 καὶ εἶπεν Ησαιας τοῦτο τὸ σημεῖον παρὰ κυρίου ὅτι
ποιήσει κύριος τὸν λόγον ὃν ἐλάλησεν πορεύσεται ἡ σκιά
δέκα βαθμούς ἐὰν ἐπιστρέφῃ δέκα βαθμούς 10 καὶ εἶπεν
Εζεκιας κοῦφον τὴν σκιὰν κλῖναι δέκα βαθμούς οὐχὶ ἀλλ'
ἐπιστραφήτω ἡ σκιά δέκα βαθμούς εἰς τὰ ὀπίσω 11 καὶ
ἐβόησεν Ησαιας ὁ προφήτης πρὸς κύριον καὶ ἐπέστρεψεν
ἡ σκιά ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς εἰς τὰ ὀπίσω δέκα βαθμούς
12 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν Μαρωδαχβαλαδαν
υἱὸς Βαλαδαν βασιλεὺς Βαβυλῶνος βιβλία καὶ μαννα
πρὸς Εζεκιαν ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἠρρώστησεν Εζεκιας 13
καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Εζεκιας καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς ὅλον
τὸν οἶκον τοῦ νεχωθα τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὰ
ἀρώματα καὶ τὸ ἔλαιον τὸ ἀγαθόν καὶ τὸν οἶκον τῶν
σκευῶν καὶ ὅσα ἠύρεθη ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ οὐκ ἦν
λόγος ὃν οὐκ ἔδειξεν αὐτοῖς Εζεκιας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ 14 καὶ εἰσῆλθεν Ησαιας ὁ
προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκιαν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν
τί ἐλάλησαν οἱ ἄνδρες οὗτοι καὶ πόθεν ἤκασιν πρὸς σέ

καὶ εἶπεν Εζεκιας ἐκ γῆς πόρρωθεν ἤκασιν πρὸς με ἐκ Βαβυλῶνος **15** καὶ εἶπεν τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ εἶπεν πάντα ὅσα ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον οὐκ ἦν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ ἔδειξα αὐτοῖς ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου **16** καὶ εἶπεν Ησαιας πρὸς Εζεκιαν ἄκουσον λόγον κυρίου **17** ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται καὶ λημφθήσεται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ ὅσα ἐθησαύρισαν οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς Βαβυλῶνα καὶ οὐχ ὑπολειφθήσεται ῥῆμα ὃ εἶπεν κύριος **18** καὶ οἱ υἱοὶ σου οἱ ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ οὐς γεννήσεις λήμψεται καὶ ἔσονται εὐνοῦχοι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος **19** καὶ εἶπεν Εζεκιας πρὸς Ησαιαν ἀγαθὸς ὁ λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἔστω εἰρήνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου **20** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Εζεκιου καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐποίησεν τὴν κρήνην καὶ τὸν ὑδραγωγὸν καὶ εἰσήνεγκεν τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα **21** καὶ ἐκοιμήθη Εζεκιας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Μανασσης υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

21 υἱὸς δώδεκα ἐτῶν Μανασσης ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ πενήκοντα καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Οψιβα **2** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ἃ ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **3** καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ὤκοδόμησεν τὰ ὑψηλά ἃ κατέσπασεν Εζεκιας ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἀνέστησεν θυσιαστήριον τῆ Βααλ καὶ ἐποίησεν ἄλση καθὼς ἐποίησεν Αχααβ βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ προσεκύνησεν πάσῃ τῆ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς **4** καὶ ὤκοδόμησεν θυσιαστήριον

ἐν οἴκῳ κυρίου ὡς εἶπεν ἐν Ἱερουσαλημ θήσω τὸ ὄνομά μου **5** καὶ ᾠκοδόμησεν θυσιαστήριον πάση τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσὶν ἀύλαϊς οἴκου κυρίου **6** καὶ διῆγεν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πυρὶ καὶ ἐκληδονίζετο καὶ οἰωνίζετο καὶ ἐποίησεν θελητὴν καὶ γνώστας ἐπλήθυνεν τοῦ ποιεῖν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου παροργίσει αὐτόν **7** καὶ ἔθηκεν τὸ γλυπτὸν τοῦ ἄλσους ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ εἶπεν κύριος πρὸς Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλωμων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ ἐν Ἱερουσαλημ ἧ̄ ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραηλ καὶ θήσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα **8** καὶ οὐ προσθήσω τοῦ σαλεῦσαι τὸν πόδα Ἰσραηλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν οἵτινες φυλάξουσιν πάντα ὅσα ἐνετείλαμην κατὰ πᾶσαν τὴν ἐντολήν ἣν ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ δοῦλός μου Μωυσῆς **9** καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς Μανασσης τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου ὑπὲρ τὰ ἔθνη ἃ ἠφάνισεν κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν Ἰσραηλ **10** καὶ ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν λέγων **11** ἀνθ' ὧν ὅσα ἐποίησεν Μανασσης ὁ βασιλεὺς Ἰουδα τὰ βδελύγματα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησεν ὁ Ἀμορραῖος ὁ ἔμπροσθεν καὶ ἐξήμαρτεν καὶ γε Ἰουδα ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν **12** οὐχ οὕτως τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἰδοὺ ἐγὼ φέρω κακὰ ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἐπὶ Ἰουδα ὥστε παντὸς ἀκούοντος ἠχήσει ἀμφοτέρα τὰ ὦτα αὐτοῦ **13** καὶ ἐκτενῶ ἐπὶ Ἱερουσαλημ τὸ μέτρον Σαμαρείας καὶ τὸ στάθμιον οἴκου Ἀχααβ καὶ ἀπαλείψω τὴν Ἱερουσαλημ καθὼς ἀπαλείφεται ὁ ἀλάβαστρος ἀπαλειφόμενος καὶ καταστρέφεται ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ **14** καὶ ἀπόσωμαι τὸ ὑπόλειμμα τῆς κληρονομίας μου καὶ παραδώσω αὐτοὺς

εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἔσονται εἰς διαρπαγὴν
καὶ εἰς προνομὴν πᾶσιν τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν **15** ἀνθ' ὧν
ὅσα ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου καὶ ἦσαν
παροργίζοντές με ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐξήγαγον τοὺς
πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **16**
καὶ γε αἶμα ἀθῶον ἐξέχεεν Μανασσης πολὺ σφόδρα ἕως
οὗ ἔπλησεν τὴν Ἱερουσαλημ στόμα εἰς στόμα πλὴν τῶν
ἀμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν ἐξήμαρτεν τὸν Ἰουδαν τοῦ ποιῆσαι τὸ
πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου **17** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
Μανασση καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ ἦν
ἡμαρτεν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα **18** καὶ ἐκοιμήθη Μανασσης
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ
οἴκου αὐτοῦ ἐν κήπῳ Οὔζα καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμων υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **19** υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν Ἀμων ἐν τῷ
βασιλεύειν αὐτὸν καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ
καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Μεσολλαμ θυγάτηρ Ἀρους
ἐξ Ἰετεβα **20** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς
κυρίου καθὼς ἐποίησεν Μανασσης ὁ πατὴρ αὐτοῦ **21**
καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ ἧς ἐπορεύθη ὁ πατὴρ αὐτοῦ
καὶ ἐλάτρευσεν τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐλάτρευσεν ὁ πατὴρ
αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς **22** καὶ ἐγκατέλιπεν τὸν
κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ
κυρίου **23** καὶ συνεστράφησαν οἱ παῖδες Ἀμων πρὸς αὐτὸν
καὶ ἐθανάτωσαν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ **24** καὶ
ἐπάταξεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς πάντας τοὺς συστραφέντας
ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀμων καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς
τὸν Ἰωσιαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **25** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
λόγων Ἀμων ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἴδου ταῦτα γεγραμμένα

ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα **26**
καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν τῷ κήπῳ Οζα καὶ
ἐβασίλευσεν Ιωσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

22 υἱὸς ὀκτῶ ἐτῶν Ιωσίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ
τριάκοντα καὶ ἕντος ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ
ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ιεδιδα θυγάτηρ Εδεΐα ἐκ Βασουρωθ
2 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καὶ ἐπορεύθη
ἐν πάσῃ ὁδῷ Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ οὐκ ἀπέστη δεξιὰ ἢ
ἀριστερά **3** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῷ
βασιλεῖ Ιωσία ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς
τὸν Σαφφαν υἱὸν Εσελιου υἱοῦ Μεσολλαμ τὸν γραμματέα
οἴκου κυρίου λέγων **4** ἀνάβηθι πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα
τὸν μέγαν καὶ σφράγισον τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν ἐν
οἴκῳ κυρίου ὃ συνήγαγον οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν
παρὰ τοῦ λαοῦ **5** καὶ δότωσαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων
τὰ ἔργα τῶν καθεσταμένων ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκεν
αὐτὸ τοῖς ποιούσιν τὰ ἔργα τοῖς ἐν οἴκῳ κυρίου τοῦ
κατισχυῖσαι τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου **6** τοῖς τέκτοσιν καὶ τοῖς
οἰκοδόμοις καὶ τοῖς τειχισταῖς καὶ τοῦ κτήσασθαι ξύλα
καὶ λίθους λατομητοὺς τοῦ κραταιῶσαι τὸ βεδεκ τοῦ
οἴκου **7** πλὴν οὐκ ἐξελογίζοντο αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ
διδόμενον αὐτοῖς ὅτι ἐν πίστει αὐτοὶ ποιούσιν **8** καὶ εἶπεν
Χελκίας ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας πρὸς Σαφφαν τὸν γραμματέα
βιβλίον τοῦ νόμου εὔρον ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκεν
Χελκίας τὸ βιβλίον πρὸς Σαφφαν καὶ ἀνέγνω αὐτό **9**
καὶ εἰσήνεγκεν πρὸς τὸν βασιλέα Ιωσιαν καὶ ἐπέστρεψεν
τῷ βασιλεῖ ῥῆμα καὶ εἶπεν ἐχώνευσαν οἱ δοῦλοί σου
τὸ ἀργύριον τὸ εὔρεθὲν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκαν
αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα τῶν καθεσταμένων ἐν

οἴκῳ κυρίου 10 καὶ εἶπεν Σαφφαν ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν βασιλέα λέγων βιβλίον ἔδωκέν μοι Χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀνέγνω αὐτὸ Σαφφαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως 11 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τοῦ νόμου καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ 12 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκία τῷ ἱερεῖ καὶ τῷ Αχικαμ υἱῷ Σαφφαν καὶ τῷ Αχοβωρ υἱῷ Μιχαιου καὶ τῷ Σαφφαν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ασαία δούλῳ τοῦ βασιλέως λέγων 13 δεῦτε ἐκζητήσατε τὸν κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ Ιουδα περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὐρεθέντος τούτου ὅτι μεγάλη ἡ ὀργὴ κυρίου ἡ ἐκκεκαυμένη ἐν ἡμῖν ὑπὲρ οὗ οὐκ ἤκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τούτου τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα καθ' ἡμῶν 14 καὶ ἐπορεύθη Χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ Αχικαμ καὶ Αχοβωρ καὶ Σαφφαν καὶ Ασασίας πρὸς Ολδαν τὴν προφητὴν γυναῖκα Σελλημ υἱοῦ Θεκουε υἱοῦ Αραας τοῦ ἱματιοφύλακος καὶ αὐτὴ κατῴκει ἐν Ἱερουσαλημ ἐν τῇ μασενα καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτήν 15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ εἶπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρὸς με 16 τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτόν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οὓς ἀνέγνω βασιλεὺς Ιουδα 17 ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐθυμίωσαν θεοῖς ἑτέροις ὅπως παροργίσωσίν με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἐκκαυθήσεται ὁ θυμὸς μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ οὐ σβεσθήσεται 18 καὶ πρὸς βασιλέα Ιουδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς ἐπιζητήσαι τὸν κύριον τάδε ἐρεῖτε πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ οἱ λόγοι οὓς ἤκουσας 19 ἀνθ' ὧν ὅτι ἠπαλύνθη

ἡ καρδία σου καὶ ἐνετράπη ἀπὸ προσώπου κυρίου ὡς ἤκουσας ὅσα ἐλάλησα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτὸν τοῦ εἶναι εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς κατάραν καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἔκλαυσας ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ γέ ἐγὼ ἤκουσα λέγει κύριος **20** οὐχ οὕτως ἰδοὺ ἐγὼ προστίθημί σε πρὸς τοὺς πατέρας σου καὶ συναχθήσῃ εἰς τὸν τάφον σου ἐν εἰρήνῃ καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἐν πᾶσιν τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ εἶμι ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπέστρεψαν τῷ βασιλεῖ τὸ ῥῆμα

23 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγεν πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ **2** καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰουδα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλημ μετ' αὐτοῦ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου καὶ ἀνέγνω ἐν ὧσιν αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης τοῦ εὐρεθέντος ἐν οἴκῳ κυρίου **3** καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν στῦλον καὶ διέθετο διαθήκην ἐνώπιον κυρίου τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω κυρίου καὶ τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ τοῦ ἀναστῆσαι τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης τὰ γεγραμμένα ἐπὶ τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ ἔστη πᾶς ὁ λαὸς ἐν τῇ διαθήκῃ **4** καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκία τῷ ἱερεῖ τῷ μεγάλῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν τῆς δευτερώσεως καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὸν σταθμὸν τοῦ ἐξαγαγεῖν ἐκ τοῦ ναοῦ κυρίου πάντα τὰ σκεύη τὰ πεποιημένα τῷ Βααλ καὶ τῷ ἄλσει καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ ἕξω Ἱερουσαλημ ἐν

σαδημωθ Κεδρων και ἔλαβεν τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς Βαιθηλ 5
και κατέπαυσεν τοὺς χωμαριμ οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ιουδα
και ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς και ἐν ταῖς πόλεσιν Ιουδα
και τοῖς περικύκλω Ιερουσαλημ και τοὺς θυμιῶντας τῷ
Βααλ και τῷ ἡλίῳ και τῇ σελήνῃ και τοῖς μαζουρωθ και
πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ 6 και ἐξήνεγκεν τὸ ἄλλος
ἐξ οἴκου κυρίου ἔξωθεν Ιερουσαλημ εἰς τὸν χειμάρρουν
Κεδρων και κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεδρων
και ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν και ἔρριψεν τὸν χοῦν αὐτοῦ εἰς
τὸν τάφον τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ 7 και καθεῖλεν τὸν οἶκον
τῶν καδησιμ τῶν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου οὗ αἱ γυναῖκες
ὑφαινον ἐκεῖ χεττιν τῷ ἄλλοι 8 και ἀνήγαγεν πάντα
τοὺς ἱερεῖς ἐκ πόλεων Ιουδα και ἐμίανεν τὰ ὑψηλά οὗ
ἐθυμίασαν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς ἀπὸ Γαβαα και ἕως Βηρσαβεε
και καθεῖλεν τὸν οἶκον τῶν πυλῶν τὸν παρὰ τὴν θύραν
τῆς πύλης Ιησου ἄρχοντος τῆς πόλεως τῶν ἐξ ἀριστερῶν
ἄνδρὸς ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως 9 πλην οὐκ ἀνέβησαν
οἱ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον κυρίου ἐν
Ιερουσαλημ ὅτι εἰ μὴ ἔφαγον ἄζυμα ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν
αὐτῶν 10 και ἐμίανεν τὸν Ταφεθ τὸν ἐν φάραγγι υἱοῦ
Εννομ τοῦ διάγειν ἄνδρα τὸν υἱὸν αὐτοῦ και ἄνδρα τὴν
θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μολοχ ἐν πυρί 11 και κατέπαυσεν
τοὺς ἵππους οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ιουδα τῷ ἡλίῳ ἐν
τῇ εἰσόδῳ οἴκου κυρίου εἰς τὸ γαζοφυλάκιον Ναθαν
βασιλέως τοῦ εὐνούχου ἐν φαρουριμ και τὸ ἄρμα τοῦ
ἡλίου κατέκαυσεν πυρί 12 και τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐπὶ τοῦ
δώματος τοῦ ὑπερώου Αχαζ ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ιουδα και
τὰ θυσιαστήρια ἃ ἐποίησεν Μανασσης ἐν ταῖς δυσὶν ἀύλαις
οἴκου κυρίου και καθεῖλεν ὁ βασιλεὺς και κατέσπασεν

ἐκεῖθεν καὶ ἔρριψεν τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς τὸν χειμάρρουν
Κεδρων **13** καὶ τὸν οἶκον τὸν ἐπὶ πρόσωπον Ἱερουσαλημ
τὸν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους τοῦ Μοσοαθ ὃν ὠκοδόμησεν
Σαλωμων βασιλεὺς Ἰσραηλ τῇ Ἀστάρτῃ προσοχθίσματι
Σιδωνίων καὶ τῷ Χαμῶς προσοχθίσματι Μωαβ καὶ τῷ
Μολχολ βδελύγματι υἱῶν Ἀμμων ἐμίανεν ὁ βασιλεὺς **14**
καὶ συνέτριψεν τὰς στήλας καὶ ἐξωλέθρευσεν τὰ ἄλση καὶ
ἔπλησεν τοὺς τόπους αὐτῶν ὀστέων ἀνθρώπων **15** καί
γε τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθηλ τὸ ὑψηλὸν ὃ ἐποίησεν
Ἱεροβοαμ υἱὸς Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ καί γε
τὸ θυσιαστήριον ἐκεῖνο καὶ τὸ ὑψηλὸν κατέσπασεν καὶ
συνέτριψεν τοὺς λίθους αὐτοῦ καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν καὶ
κατέκαυσεν τὸ ἄλσος **16** καὶ ἐξένευσεν Ἰωσίας καὶ εἶδεν
τοὺς τάφους τοὺς ὄντας ἐκεῖ ἐν τῇ πόλει καὶ ἀπέστειλεν
καὶ ἔλαβεν τὰ ὀστᾶ ἐκ τῶν τάφων καὶ κατέκαυσεν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον καὶ ἐμίανεν αὐτὸ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ
ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐστάναι Ἱεροβοαμ
ἐν τῇ ἑορτῇ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπιστρέψας ἦρεν
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀνθρώπου
τοῦ θεοῦ τοῦ λαλήσαντος τοὺς λόγους τούτους **17** καὶ
εἶπεν τί τὸ σκόπελον ἐκεῖνο ὃ ἐγὼ ὄρῳ καὶ εἶπον αὐτῷ
οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ
ἐξεληλυθὼς ἐξ Ἰουδα καὶ ἐπικαλεσάμενος τοὺς λόγους
τούτους οὓς ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Βαιθηλ
18 καὶ εἶπεν ἄφετε αὐτὸ ἀνὴρ μὴ κινήσάτω τὰ ὀστᾶ
αὐτοῦ καὶ ἐρρύσθησαν τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ μετὰ τῶν ὀστέων
τοῦ προφήτου τοῦ ἠκοντος ἐκ Σαμαρείας **19** καί γε εἰς
πάντας τοὺς οἴκους τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν
Σαμαρείας οὓς ἐποίησαν βασιλεῖς Ἰσραηλ παροργίζειν

κύριον απέστησεν Ιωσίας καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ἐν Βαιθηλ 20 καὶ ἐθυσίασεν πάντας τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ὄντας ἐκεῖ ἐπὶ τῶν θυσιαστηρίων καὶ κατέκαυσεν τὰ ὀστᾶ τῶν ἀνθρώπων ἐπ' αὐτά καὶ ἐπεστράφη εἰς Ἱερουσαλημ 21 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς παντὶ τῷ λαῷ λέγων ποιήσατε τὸ πασχα τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν καθὼς γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τῆς διαθήκης ταύτης 22 ὅτι οὐκ ἐγενήθη τὸ πασχα τοῦτο ἀφ' ἡμερῶν τῶν κριτῶν οἱ ἔκρινον τὸν Ἰσραηλ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας βασιλέων Ἰσραηλ καὶ βασιλέων Ἰουδα 23 ὅτι ἀλλ' ἢ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ιωσια ἐγενήθη τὸ πασχα τῷ κυρίῳ ἐν Ἱερουσαλημ 24 καὶ γε τοὺς θελητὰς καὶ τοὺς γνωριστὰς καὶ τὰ θεραφιν καὶ τὰ εἰδῶλα καὶ πάντα τὰ προσοχθίσματα τὰ γεγονότα ἐν γῆ Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλημ ἐξῆρεν ὁ βασιλεὺς Ιωσίας ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τοῦ βιβλίου οὗ εὔρεν Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν οἴκῳ κυρίου 25 ὁμοίος αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ βασιλεύς ὃς ἐπέστρεψεν πρὸς κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύι αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωυσῆ καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὁμοίος αὐτῷ 26 πλὴν οὐκ ἀπεστράφη κύριος ἀπὸ θυμοῦ ὀργῆς αὐτοῦ τοῦ μεγάλου οὗ ἐθυμώθη ὀργὴ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰουδα ἐπὶ τοὺς παροργισμούς οὓς παρώργισεν αὐτὸν Μανασσης 27 καὶ εἶπεν κύριος καί γε τὸν Ἰουδαν ἀποστήσω ἀπὸ τοῦ προσώπου μου καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραηλ καὶ ἀπόσομαι τὴν πόλιν ταύτην ἣν ἐξελεξάμην τὴν Ἱερουσαλημ καὶ τὸν οἶκον οὗ εἶπον ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ 28 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιωσιου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα

ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα **29**
ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φαραω Νεχάω βασιλεὺς
Αἰγύπτου ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην
καὶ ἐπορεύθη Ἰωσίας εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν
αὐτὸν Νεχάω ἐν Μαγεδδῶ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτόν **30** καὶ
ἐπεβίβασαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ νεκρὸν ἐκ Μαγεδδῶ
καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν
ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς
τῆς γῆς τὸν Ἰωαχὰς υἱὸν Ἰωσίου καὶ ἔχρισαν αὐτόν
καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **31** υἱὸς
εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν ἦν Ἰωαχὰς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν
καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ
μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιταλ θυγάτηρ Ἱερεμίου ἐκ Λεμνα **32** καὶ
ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα
ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ **33** καὶ μετέστησεν αὐτόν
Φαραω Νεχάω ἐν Δεβλαθα ἐν γῆ Ἐμαθ τοῦ μὴ βασιλεύειν
ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἔδωκεν ζημίαν ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν
τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑκατὸν τάλαντα χρυσίου **34** καὶ
ἐβασίλευσεν Φαραω Νεχάω ἐπ' αὐτοὺς τὸν Ἐλιακὶμ υἱὸν
Ἰωσίου βασιλέως Ιουδα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
καὶ ἐπέστρεψεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακὶμ καὶ τὸν Ἰωαχὰς
ἔλαβεν καὶ εἰσήνεγκεν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ **35**
καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκεν Ἰωακὶμ τῷ Φαραῶ
πλὴν ἐτιμογράφησεν τὴν γῆν τοῦ δοῦναι τὸ ἀργύριον
ἐπὶ στόματος Φαραῶ ἀνὴρ κατὰ τὴν συντίμησιν αὐτοῦ
ἔδωκεν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς
γῆς δοῦναι τῷ Φαραῶ Νεχάω **36** υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε
ἐτῶν Ἰωακὶμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν καὶ ἕνδεκα ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ

Ιελδαφ θυγάτηρ Φεδεία ἐκ Ρουμα 37 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ

24 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ιωακίμ δούλος τρία ἔτη καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ἠθέτησεν ἐν αὐτῷ 2 καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ τοὺς μονοζῶνους τῶν Χαλδαίων καὶ τοὺς μονοζῶνους Συρίας καὶ τοὺς μονοζῶνους Μωαβ καὶ τοὺς μονοζῶνους υἰῶν Ἀμμων καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς ἐν τῇ γῆ Ἰουδα τοῦ κατισχυῖσαι κατὰ τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν 3 πλὴν ἐπὶ τὸν θυμὸν κυρίου ἦν ἐν τῷ Ἰουδα ἀποστῆσαι αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ἐν ἀμαρτίαις Μανασση κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν 4 καὶ γε αἷμα ἀθῶον ἐξέχεεν καὶ ἔπλησεν τὴν Ἱερουσαλημ αἵματος ἀθῶου καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος ἰλασθῆναι 5 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιωακίμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοῦ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα 6 καὶ ἐκοιμήθη Ιωακίμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ιωακίμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 7 καὶ οὐ προσέθετο ἔτι βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐξελθεῖν ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ ὅτι ἔλαβεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου πάντα ὅσα ἦν τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου 8 υἱὸς ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν Ιωακίμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Νεσθα θυγάτηρ Ἐλλαθαν ἐξ Ἱερουσαλημ 9 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ 10 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη Ναβουχοδοноσορ

βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ **11** καὶ εἰσῆλθεν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς τὴν πόλιν καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτήν **12** καὶ ἐξῆλθεν Ἰωακίμ βασιλεὺς Ἰουδα ἐπὶ βασιλείᾳ Βαβυλῶνος αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ καὶ οἱ εὐνοῦχοι αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν ἔτει ὀγδόῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ **13** καὶ ἐξήνεγκεν ἐκεῖθεν πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ συνέκοψεν πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ ἃ ἐποίησεν Σαλωμων βασιλεὺς Ἰσραηλ ἐν τῷ ναῷ κυρίου κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου **14** καὶ ἀπόκισεν τὴν Ἱερουσαλημ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς δυνατοὺς ἰσχύι αἰχμαλωσίας δέκα χιλιάδας αἰχμαλωτίσας καὶ πᾶν τέκτονα καὶ τὸν συγκλείοντα καὶ οὐχ ὑπελείφθη πλὴν οἱ πτωχοὶ τῆς γῆς **15** καὶ ἀπόκισεν τὸν Ἰωακίμ εἰς Βαβυλῶνα καὶ τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς εὐνούχους αὐτοῦ καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἀπήγαγεν ἀποικεσίαν ἐξ Ἱερουσαλημ εἰς Βαβυλῶνα **16** καὶ πάντας τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως ἑπτακισχιλίους καὶ τὸν τέκτονα καὶ τὸν συγκλείοντα χιλίους πάντες δυνατοὶ ποιοῦντες πόλεμον καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος μετοικεσίαν εἰς Βαβυλῶνα **17** καὶ ἐβασίλευσεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Μαθθανιαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σεδεκία **18** υἱὸς εἴκοσι καὶ ἐνὸς ἐνιαυτοῦ Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἔνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀμιταλ θυγάτηρ Ἱερεμίου **19** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν

Ιωακιμ **20** ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν κυρίου ἦν ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἐν τῷ Ἰουδα ἕως ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἠθέτησεν Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος **25** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ ἦλθεν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ παρενέβαλεν ἐπ' αὐτήν καὶ ὤκοδόμησεν ἐπ' αὐτήν περίτειχος κύκλω **2** καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ ἕως τοῦ ἑνδεκάτου ἔτους τοῦ βασιλέως Σεδεκίου **3** ἐνάτη τοῦ μηνὸς καὶ ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς **4** καὶ ἐρράγη ἡ πόλις καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου ἐξῆλθον νυκτὸς ὁδὸν πύλης τῆς ἀνά μέσον τῶν τειχέων αὕτη ἢ ἐστὶν τοῦ κήπου τοῦ βασιλέως καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τὴν πόλιν κύκλω καὶ ἐπορεύθη ὁδὸν τὴν Αραβα **5** καὶ ἐδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλέως καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν Αραβῶθ Ἱεριχω καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ διεσπάρη ἐπάνωθεν αὐτοῦ **6** καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθα καὶ ἐλάλησεν μετ' αὐτοῦ κρίσιν **7** καὶ τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου ἔσφαξεν κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσεν καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα **8** καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ἐβδόμη τοῦ μηνὸς αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἐννεακαιδέκατος τῷ Ναβουχοδοноσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος ἦλθεν Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος ἐστὼς ἐνώπιον βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλημ **9** καὶ ἐνέπρησεν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάντας τοὺς οἴκους Ἱερουσαλημ καὶ πᾶν οἶκον ἐνέπρησεν **10** ὁ ἀρχιμάγειρος **11** καὶ τὸ

περισσὸν τοῦ λαοῦ τὸ καταλειφθὲν ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς ἐμπεπτωκότας οἱ ἐνέπεσον πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ στηρίγματος μετῆρην Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος **12** καὶ ἀπὸ τῶν πτωχῶν τῆς γῆς ὑπέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γαβιν **13** καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τὰς μεχωνωθ καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι καὶ ἦραν τὸν χαλκὸν αὐτῶν εἰς Βαβυλῶνα **14** καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰ ιαμιν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς θυίσκας καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἔλαβεν **15** καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὰς φιάλας τὰς χρυσᾶς καὶ τὰς ἀργυρᾶς ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος **16** στύλους δύο ἢ θάλασσα ἢ μία καὶ τὰ μεχωνωθ ἃ ἐποίησεν Σαλωμων τῷ οἴκῳ κυρίου οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ πάντων τῶν σκευῶν **17** ὀκτωκαίδεκα πήχεων ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός καὶ τὸ χωθαρ ἐπ' αὐτοῦ τὸ χαλκοῦν καὶ τὸ ὕψος τοῦ χωθαρ τριῶν πήχεων σαβαχα καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τοῦ χωθαρ κύκλῳ τὰ πάντα χαλκᾶ καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ ἐπὶ τῷ σαβαχα **18** καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν Σαραϊαν ἱερέα τὸν πρῶτον καὶ τὸν Σοφονιαν υἱὸν τῆς δευτερώσεως καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάσσοντας τὸν σταθμὸν **19** καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβεν εὐνοῦχον ἕνα ὃς ἦν ἐπιστάτης ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν καὶ πέντε ἄνδρας τῶν ὀρώντων τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν γραμματέα τοῦ ἄρχοντος τῆς δυνάμεως τὸν ἐκτάσσοντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ ἐξήκοντα ἄνδρας τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει **20** καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς

τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθα 21 καὶ ἔπαισεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς ἐν Δεβλαθα ἐν γῆ Αἰμαθ καὶ ἀπωκίσθη Ἰουδας ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ 22 καὶ ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς ἐν γῆ Ἰουδα οὐς κατέλιπεν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν τὸν Γοδολιαν υἱὸν Αχικαμ υἱοῦ Σαφαν 23 καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ὅτι κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολιαν καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφαθ καὶ Ἰσμαηλ υἱὸς Ναθανιου καὶ Ἰωαναν υἱὸς Καρηε καὶ Σαραϊας υἱὸς Θανεμαθ ὁ Νετωφαθίτης καὶ Ἰεζονίας υἱὸς τοῦ Μαχαθι αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν 24 καὶ ὤμοσεν Γοδολιας αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε πάροδον τῶν Χαλδαίων καθίσατε ἐν τῇ γῆ καὶ δουλεύσατε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος καὶ καλῶς ἔσται ὑμῖν 25 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ ἦλθεν Ἰσμαηλ υἱὸς Ναθανιου υἱοῦ Ἐλισαμα ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν βασιλέων καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν τὸν Γοδολιαν καὶ ἀπέθανεν καὶ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Χαλδαίους οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ εἰς Μασσηφαθ 26 καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν δυνάμεων καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων 27 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς ἀποικεσίας τοῦ Ἰωακὶμ βασιλέως Ἰουδα ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ὑψωσεν Εὐιλμαρωδαχ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν Ἰωακὶμ βασιλέως Ἰουδα καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἴκου φυλακῆς αὐτοῦ 28 καὶ ἐλάλησεν μετ' αὐτοῦ ἀγαθὰ

καὶ ἔδωκεν τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνωθεν τῶν θρόνων τῶν
βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι **29** καὶ ἠλλοίωσεν
τὰ ἱμάτια τῆς φυλακῆς αὐτοῦ καὶ ἤσθιεν ἄρτον διὰ παντὸς
ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ **30** καὶ ἡ
ἐστιατορία αὐτοῦ ἐστιατορία διὰ παντὸς ἐδόθη αὐτῷ ἐξ
οἴκου τοῦ βασιλέως λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ

Παραλειπομένων Α΄

1 Αδαμ Σηθ Ενως **2** Καιναν Μαλελεηλ Ιαρεδ **3** Ενωχ
Μαθουσαλα Λαμεχ **4** Νωε υἱοὶ Νωε Σημ Χαμ Ιαφεθ **5** υἱοὶ
Ιαφεθ Γαμερ Μαγωγ Μαδαι Ιωυαν Ελισα Θοβελ Μοσοχ καὶ
Θιρας **6** καὶ υἱοὶ Γαμερ Ασχαναζ καὶ Ριφαθ καὶ Θοργαμα
7 καὶ υἱοὶ Ιωυαν Ελισα καὶ Θαρσις Κίτιοι καὶ Ῥόδιοι **8**
καὶ υἱοὶ Χαμ Χους καὶ Μεστραιμ Φουδ καὶ Χανααν **9**
καὶ υἱοὶ Χους Σαβα καὶ Ευιλατ καὶ Σαβαθα καὶ Ρεγμα
καὶ Σεβεκαθα καὶ υἱοὶ Ρεγμα Σαβα καὶ Ουδαδαν **10** καὶ
Χους ἐγέννησεν τὸν Νεβρωδ οὗτος ἤρξατο τοῦ εἶναι γίγας
κυνηγὸς ἐπὶ τῆς γῆς **17** υἱοὶ Σημ Αιλαμ καὶ Ασσουρ καὶ
Αρφαξαδ **24** Σαλα **25** Εβερ Φαλεκ Ραγαν **26** Σερουχ Ναχωρ
Θαρα **27** Αβρααμ **28** υἱοὶ δὲ Αβρααμ Ισαακ καὶ Ισμαηλ
29 αὗται δὲ αἱ γενέσεις πρωτοτόκου Ισμαηλ Ναβαιωθ
καὶ Κηδαρ Ναβδεηλ Μαβσαν **30** Μασμα Ιδουμα Μασση
Χοδδαδ Θαιμαν **31** Ιεττουρ Ναφες καὶ Κεδμα οὗτοί εἰσιν
υἱοὶ Ισμαηλ **32** καὶ υἱοὶ Χεττουρας παλλακῆς Αβρααμ καὶ
ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ζεμβραν Ιεξαν Μαδαν Μαδιαμ Σοβακ
Σωε καὶ υἱοὶ Ιεξαν Σαβα καὶ Δαιδαν **33** καὶ υἱοὶ Μαδιαμ
Γαιφα καὶ Οφερ καὶ Ενωχ καὶ Αβιδα καὶ Ελδαα πάντες
οὗτοι υἱοὶ Χεττουρας **34** καὶ ἐγέννησεν Αβρααμ τὸν Ισαακ
καὶ υἱοὶ Ισαακ Ησαυ καὶ Ιακωβ **35** υἱοὶ Ησαυ Ελιφας καὶ
Ραγουηλ καὶ Ιεουλ καὶ Ιεγλομ καὶ Κορε **36** υἱοὶ Ελιφας
Θαιμαν καὶ Ωμαρ Σωφαρ καὶ Γωθαμ καὶ Κενεζ καὶ τῆς
Θαμνα Αμαληκ **37** καὶ υἱοὶ Ραγουηλ Ναχεθ Ζαρε Σομε καὶ
Μοζε **38** υἱοὶ Σηιρ Λωταν Σωβαλ Σεβεγων Ανα Δησων
Ωσαρ Δαισων **39** καὶ υἱοὶ Λωταν Χορρι καὶ Αιμαν καὶ
Αιλαθ καὶ Ναμνα **40** υἱοὶ Σωβαλ Γωλαμ Μαναχαθ Γαιβηλ
Σωβ καὶ Ωναμ υἱοὶ δὲ Σεβεγων Αια καὶ Ανα **41** υἱοὶ Ανα

Δαισων υἱοὶ δὲ Δησων Εμερων καὶ Εσεβαν καὶ Ιεθραν καὶ
Χαρραν 42 καὶ υἱοὶ Ωσαρ Βαλααν καὶ Ζουκαν καὶ Ιωκαν
υἱοὶ Δαισων Ως καὶ Αρραν 43 καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς αὐτῶν
Βαλακ υἱὸς Βεωρ καὶ ὄνομα τῆ πόλει αὐτοῦ Δενναβα 44
καὶ ἀπέθανεν Βαλακ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ιωβαβ
υἱὸς Ζαρα ἐκ Βοσορρας 45 καὶ ἀπέθανεν Ιωβαβ καὶ
ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ασομ ἐκ τῆς γῆς Θαιμανων 46
καὶ ἀπέθανεν Ασομ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Αδαδ
υἱὸς Βαραδ ὁ πατάξας Μαδιαμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ καὶ
ὄνομα τῆ πόλει αὐτοῦ Γεθθαιμ 47 καὶ ἀπέθανεν Αδαδ
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαμαα ἐκ Μασεκκας 48 καὶ
ἀπέθανεν Σαμαα καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαουλ ἐκ
Ροωβωθ τῆς παρὰ ποταμόν 49 καὶ ἀπέθανεν Σαουλ καὶ
ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βαλαεννων υἱὸς Αχοβωρ 50 καὶ
ἀπέθανεν Βαλαεννων υἱὸς Αχοβωρ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ'
αὐτοῦ Αδαδ υἱὸς Βαραδ καὶ ὄνομα τῆ πόλει αὐτοῦ Φογωρ
51 καὶ ἀπέθανεν Αδαδ καὶ ἦσαν ἡγεμόνες Εδωμ ἡγεμῶν
Θαμανα ἡγεμῶν Γωλα ἡγεμῶν Ιεθετ 52 ἡγεμῶν Ελιβαμας
ἡγεμῶν Ηλας ἡγεμῶν Φινων 53 ἡγεμῶν Κενεζ ἡγεμῶν
Θαιμαν ἡγεμῶν Μαβσαρ 54 ἡγεμῶν Μεγεδιηλ ἡγεμῶν
Ηραμ οὗτοι ἡγεμόνες Εδωμ

2 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ισραηλ Ρουβην Συμεων
Λευι Ιουδα Ισσαχαρ Ζαβουλων 2 Δαν Ιωσηφ Βενιαμιν
Νεφθαλι Γαδ Ασηρ 3 υἱοὶ Ιουδα Ηρ Αυναν Σηλων
τρεῖς ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἐκ τῆς θυγατρὸς Σαυας τῆς
Χαναανίτιδος καὶ ἦν Ηρ ὁ πρωτότοκος Ιουδα πονηρὸς
ἐναντίον κυρίου καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν 4 καὶ Θαμαρ ἡ
νύμφη αὐτοῦ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φαρες καὶ τὸν Ζαρα πάντες
υἱοὶ Ιουδα πέντε 5 υἱοὶ Φαρες Αρσων καὶ Ιεμουηλ 6 καὶ

υιοὶ Ζαρα Ζαμβρι καὶ Αἰθαν καὶ Αἰμαν καὶ Χαλχαλ καὶ Δαρα πάντες πέντε 7 καὶ υἱοὶ Χαρμι Αχαρ ὁ ἐμποδοστάτης Ἰσραηλ ὃς ἠθέτησεν εἰς τὸ ἀνάθεμα 8 καὶ υἱοὶ Αἰθαν Αζαρια 9 καὶ υἱοὶ Εσερων οἱ ἐτέχθησαν αὐτῷ ὁ Ἰραμηλ καὶ ὁ Ραμ καὶ ὁ Χαλεβ καὶ Αραμ 10 καὶ Αραμ ἐγέννησεν τὸν Αμιναδαβ καὶ Αμιναδαβ ἐγέννησεν τὸν Ναασσων ἄρχοντα τοῦ οἴκου Ἰουδα 11 καὶ Ναασσων ἐγέννησεν τὸν Σαλμων καὶ Σαλμων ἐγέννησεν τὸν Βοος 12 καὶ Βοος ἐγέννησεν τὸν Ωβηδ καὶ Ωβηδ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί 13 καὶ Ἰεσσαί ἐγέννησεν τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ Ἐλιαβ Αμιναδαβ ὁ δεῦτερος Σαμαα ὁ τρίτος 14 Ναθαναηλ ὁ τέταρτος Ραδδαι ὁ πέμπτος 15 Ασομ ὁ ἕκτος Δαυιδ ὁ ἕβδομος 16 καὶ ἀδελφὴ αὐτῶν Σαρουα καὶ Αβιγαια καὶ υἱοὶ Σαρουα Αβεσσα καὶ Ἰωαβ καὶ Ασαηλ τρεῖς 17 καὶ Αβιγαια ἐγέννησεν τὸν Αμεσσα καὶ πατὴρ Αμεσσα Ἰοθορ ὁ Ἰσμαηλίτης 18 καὶ Χαλεβ υἱὸς Εσερων ἐγέννησεν τὴν Γαζουβα γυναῖκα καὶ τὴν Ἰεριωθ καὶ οὗτοι υἱοὶ αὐτῆς Ἰωασαρ καὶ Σωβαβ καὶ Ορνα 19 καὶ ἀπέθανεν Γαζουβα καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Χαλεβ τὴν Εφραθ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ωρ 20 καὶ Ωρ ἐγέννησεν τὸν Ουρι καὶ Ουρι ἐγέννησεν τὸν Βεσεληλ 21 καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν Εσερων πρὸς τὴν θυγατέρα Μαχίρ πατρὸς Γαλααδ καὶ οὗτος ἔλαβεν αὐτήν καὶ αὐτὸς ἐξήκοντα ἦν ἐτῶν καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Σεγουβ 22 καὶ Σεγουβ ἐγέννησεν τὸν Ἰαῖρ καὶ ἦσαν αὐτῷ εἴκοσι τρεῖς πόλεις ἐν τῇ Γαλααδ 23 καὶ ἔλαβεν Γεδσουρ καὶ Αραμ τὰς κώμας Ἰαῖρ ἐξ αὐτῶν τὴν Καναθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἐξήκοντα πόλεις πᾶσαι αὗται υἰῶν Μαχίρ πατρὸς Γαλααδ 24 καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Εσερων ἦλθεν Χαλεβ εἰς Εφραθα καὶ ἡ γυνὴ Εσερων Αβια καὶ

ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀσχωδ πατέρα Θεκωε 25 καὶ ἦσαν υἱοὶ
Ιερεμεηλ πρωτοτόκου Εσερων ὁ πρωτότοκος Ραμ καὶ
Βαανα καὶ Ἀραν καὶ Ἀσομ ἀδελφὸς αὐτοῦ 26 καὶ ἦν
γυνὴ ἑτέρα τῷ Ιερεμεηλ καὶ ὄνομα αὐτῇ Ἀταρα αὕτη
ἐστὶν μήτηρ Οζομ 27 καὶ ἦσαν υἱοὶ Ραμ πρωτοτόκου
Ιερεμεηλ Μασ καὶ Ιαμιν καὶ Ἀκορ 28 καὶ ἦσαν υἱοὶ Οζομ
Σαμαι καὶ Ιαδαε καὶ υἱοὶ Σαμαι Ναδαβ καὶ Ἀβισουρ 29 καὶ
ὄνομα τῆς γυναικὸς Ἀβισουρ Ἀβιχαιλ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ
τὸν Ἀχαβαρ καὶ τὸν Μωλιδ 30 υἱοὶ Ναδαβ Σαλαδ καὶ
Ἀφφαιμ καὶ ἀπέθανεν Σαλαδ οὐκ ἔχων τέκνα 31 καὶ
υἱοὶ Ἀφφαιμ Ισεμμηλ καὶ υἱοὶ Ισεμμηλ Σωσαν καὶ υἱοὶ
Σωσαν Ἀχλαι 32 καὶ υἱοὶ Ιαδαε Ἀχισαμαι Ιεθερ Ιωναθαν
καὶ ἀπέθανεν Ιεθερ οὐκ ἔχων τέκνα 33 καὶ υἱοὶ Ιωναθαν
Φαλεθ καὶ Οζαζα οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Ιερεμεηλ 34 καὶ οὐκ
ἦσαν τῷ Σωσαν υἱοὶ ἀλλ' ἦ θυγατέρες καὶ τῷ Σωσαν παῖς
Αἰγύπτιος καὶ ὄνομα αὐτῷ Ιωχηλ 35 καὶ ἔδωκεν Σωσαν
τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Ιωχηλ παιδί αὐτοῦ εἰς γυναῖκα
καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Εθθι 36 καὶ Εθθι ἐγέννησεν τὸν
Ναθαν καὶ Ναθαν ἐγέννησεν τὸν Ζαβεδ 37 καὶ Ζαβεδ
ἐγέννησεν τὸν Ἀφαηλ καὶ Ἀφαηλ ἐγέννησεν τὸν Ωβηδ
38 καὶ Ωβηδ ἐγέννησεν τὸν Ιηου καὶ Ιηου ἐγέννησεν
τὸν Ἀζαριαν 39 καὶ Ἀζαριας ἐγέννησεν τὸν Χελλης καὶ
Χελλης ἐγέννησεν τὸν Ελεασα 40 καὶ Ελεασα ἐγέννησεν
τὸν Σοσομαι καὶ Σοσομαι ἐγέννησεν τὸν Σαλουμ 41 καὶ
Σαλουμ ἐγέννησεν τὸν Ιεχεμμιαν καὶ Ιεχεμμιαν ἐγέννησεν
τὸν Ελισαμα 42 καὶ υἱοὶ Χαλεβ ἀδελφοῦ Ιερεμεηλ Μαρισα
ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ οὗτος πατήρ Ζιφ καὶ υἱοὶ Μαρισα
πατρὸς Χεβρων 43 καὶ υἱοὶ Χεβρων Κορε καὶ Θαπους
καὶ Ρεκομ καὶ Σεμαα 44 καὶ Σεμαα ἐγέννησεν τὸν Ραεμ

πατέρα Ιερκααν καὶ Ιερκααν ἐγέννησεν τὸν Σαμαι 45
καὶ υἱὸς αὐτοῦ Μαων καὶ Μαων πατὴρ Βαιθσουρ 46 καὶ
Γαιφα ἡ παλλακὴ Χαλεβ ἐγέννησεν τὸν Αρραν καὶ τὸν
Μωσα καὶ τὸν Γεζουε καὶ Αρραν ἐγέννησεν τὸν Γεζουε 47
καὶ υἱοὶ Ιαδαι Ραγεμ καὶ Ιωθαμ καὶ Γηρσωμ καὶ Φαλετ
καὶ Γαιφα καὶ Σαγαφ 48 καὶ ἡ παλλακὴ Χαλεβ Μωχα
ἐγέννησεν τὸν Σαβερ καὶ τὸν Θαρχνα 49 καὶ ἐγέννησεν
Σαγαφ πατέρα Μαρμηνα καὶ τὸν Σαου πατέρα Μαχαβηνα
καὶ πατέρα Γαιβαα καὶ θυγάτηρ Χαλεβ Ασχα 50 οὗτοι
ἦσαν υἱοὶ Χαλεβ υἱοὶ Ωρ πρωτοτόκου Εφραθα Σωβαλ
πατὴρ Καριαθιαριμ 51 Σαλωμων πατὴρ Βαιθλαεμ Αριμ
πατὴρ Βαιθγεδωρ 52 καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Σωβαλ πατρὶ
Καριαθιαριμ Αρα Εσι Αμμανιθ 53 Εμοσφεως πόλις Ιαῖρ
Αιθαλιμ καὶ Μιφιθιμ καὶ Ησαμαθιμ καὶ Ημασαραιμ ἐκ
τούτων ἐξήλθοσαν οἱ Σαραθαῖοι καὶ οἱ Εσθαωλαῖοι 54
υἱοὶ Σαλωμων Βαιθλαεμ Νετωφαθι Αταρωθ οἴκου Ιωαβ
καὶ ἡμισυ τῆς Μαναθι Ησαρεῖ 55 πατριαὶ γραμματέων
κατοικοῦντες Ιαβες Θαργαθιμ Σαμαθιμ Σωκαθιμ οὗτοι
οἱ Κιναῖοι οἱ ἐλθόντες ἐκ Μεσημα πατρὸς οἴκου Ρηχαβ

3 καὶ οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Δαυιδ οἱ τεχθέντες αὐτῷ ἐν Χεβρων
ὁ πρωτότοκος Αμνων τῇ Αχινααμ τῇ Ιεζραηλίτιδι ὁ
δεύτερος Δανιηλ τῇ Αβιγαια τῇ Καρμηλίᾳ 2 ὁ τρίτος
Αβεσσαλωμ υἱὸς Μωχα θυγατρὸς Θολμαι βασιλέως
Γεδσουρ ὁ τέταρτος Αδωνια υἱὸς Αγγιθ 3 ὁ πέμπτος
Σαφατια τῆς Αβιταλ ὁ ἕκτος Ιεθρααμ τῇ Αγλα γυναικὶ
αὐτοῦ 4 ἐξ ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἐν Χεβρων καὶ ἐβασίλευσεν
ἐκεῖ ἑπτὰ ἔτη καὶ ἐξάμηνον καὶ τριάκοντα καὶ τρία
ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ 5 καὶ οὗτοι ἐτέχθησαν
αὐτῷ ἐν Ιερουσαλημ Σαμαα Σωβαβ Ναθαν καὶ Σαλωμων

τέσσαρες τῆ Βηρσαβее θυγατρὶ Αμηλ 6 καὶ Ἰβααρ καὶ
Ελισαμα καὶ Ελιφαλετ 7 καὶ Ναγε καὶ Ναφαγ καὶ Ιανουε 8
καὶ Ελισαμα καὶ Ελιαδα καὶ Ελιφαλετ ἑννέα 9 πάντες υἱοὶ
Δαυιδ πλὴν τῶν υἱῶν τῶν παλλακῶν καὶ Θημαρ ἀδελφὴ
αὐτῶν 10 υἱοὶ Σαλωμων Ροβοαμ Αβια υἱὸς αὐτοῦ Ασα υἱὸς
αὐτοῦ Ιωσαφατ υἱὸς αὐτοῦ 11 Ιωραμ υἱὸς αὐτοῦ Οχοζια
υἱὸς αὐτοῦ Ιωας υἱὸς αὐτοῦ 12 Αμασιας υἱὸς αὐτοῦ Αζαρια
υἱὸς αὐτοῦ Ιωαθαν υἱὸς αὐτοῦ 13 Αχαζ υἱὸς αὐτοῦ Εζεκιας
υἱὸς αὐτοῦ Μανασσης υἱὸς αὐτοῦ 14 Αμων υἱὸς αὐτοῦ
Ιωσια υἱὸς αὐτοῦ 15 καὶ υἱοὶ Ιωσια πρωτότοκος Ιωαναν ὁ
δεύτερος Ιωακιμ ὁ τρίτος Σεδεκια ὁ τέταρτος Σαλουμ 16
καὶ υἱοὶ Ιωακιμ Ιεχονιας υἱὸς αὐτοῦ Σεδεκιας υἱὸς αὐτοῦ
17 καὶ υἱοὶ Ιεχονια-ασιρ Σαλαθιηλ υἱὸς αὐτοῦ 18 Μελχιραμ
καὶ Φαδαιας καὶ Σανεσαρ καὶ Ιεκεμια καὶ Ωσαμω καὶ
Δενεθι 19 καὶ υἱοὶ Σαλαθιηλ Ζοροβαβελ καὶ Σεμεΐ καὶ υἱοὶ
Ζοροβαβελ Μοσολλαμος καὶ Ανανια καὶ Σαλωμιθ ἀδελφὴ
αὐτῶν 20 καὶ Ασουβε καὶ Οολ καὶ Βαραχια καὶ Ασαδια καὶ
Ασοβαεσδ πέντε 21 καὶ υἱοὶ Ανανια Φαλλετια καὶ Ισαια
υἱὸς αὐτοῦ Ραφαια υἱὸς αὐτοῦ Ορνα υἱὸς αὐτοῦ Αβδια
υἱὸς αὐτοῦ Σεχενια υἱὸς αὐτοῦ 22 καὶ υἱὸς Σεχενια Σαμαια
καὶ υἱοὶ Σαμαια Χαττους καὶ Ιωηλ καὶ Μαρι καὶ Νωαδια
καὶ Σαφαθ ἕξ 23 καὶ υἱοὶ Νωαδια Ελιθεναν καὶ Εζεκια καὶ
Εζρικαμ τρεῖς 24 καὶ υἱοὶ Ελιθεναν Οδογια καὶ Ελιασιβ καὶ
Φαλαια καὶ Ακουν καὶ Ιωαναν καὶ Δαλαια καὶ Ανανι ἑπτὰ
4 καὶ υἱοὶ Ιουδα Φαρες Αρσων καὶ Χαρμι καὶ Ωρ Σουβαλ
2 καὶ Ραια υἱὸς αὐτοῦ καὶ Σουβαλ ἐγέννησεν τὸν Ιεθ καὶ
Ιεθ ἐγέννησεν τὸν Αχιμι καὶ τὸν Λααδ αὗται αἱ γενέσεις
τοῦ Σαραθι 3 καὶ οὗτοι υἱοὶ Αιταμ Ιεζραηλ καὶ Ραγμα
καὶ Ιαβας καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτῶν Εσηλεββων 4 καὶ

Φανουηλ πατήρ Γεδωρ καὶ Αζηρ πατήρ Ωσαν οὗτοι υἱοὶ
Ωρ τοῦ πρωτοτόκου Εφραθα πατρὸς Βαιθλαεμ 5 καὶ
τῷ Σαουρ πατρὶ Θεκωε ἦσαν δύο γυναῖκες Αωδα καὶ
Θοαδα 6 καὶ ἔτεκεν αὐτῷ Αωδα τὸν Ωχαζαμ καὶ τὸν
Ηφαδ καὶ τὸν Θαιμαν καὶ τὸν Ασθηραν πάντες οὗτοι υἱοὶ
Αωδας 7 καὶ υἱοὶ Θοαδα Σαρεθ καὶ Σααρ καὶ Εθναν 8 καὶ
Κως ἐγέννησεν τὸν Ενωβ καὶ τὸν Σαβηβα καὶ γεννήσεις
ἀδελφοῦ Ρηχαβ υἱοῦ Ιαριμ 9 καὶ ἦν Ιγαβης ἔνδοξος
ὑπὲρ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ ἐκάλεσεν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Ιγαβης λέγουσα ἔτεκον ὡς γαβης 10 καὶ
ἐπεκαλέσατο Ιγαβης τὸν θεὸν Ισραηλ λέγων ἐὰν εὐλογῶν
εὐλογήσης με καὶ πληθύνῃς τὰ ὄριά μου καὶ ἦ ἡ χεὶρ σου
μετ' ἐμοῦ καὶ ποιήσεις γινῶσιν τοῦ μὴ ταπεινῶσαί με καὶ
ἐπήγαγεν ὁ θεὸς πάντα ὅσα ἠτήσατο 11 καὶ Χαλεβ πατήρ
Ασχα ἐγέννησεν τὸν Μαχιρ οὗτος πατήρ Ασσαθων 12
καὶ Ασσαθων ἐγέννησεν τὸν Βαθρεφαν καὶ τὸν Φεσση
καὶ τὸν Θανα πατέρα πόλεως Ναας ἀδελφοῦ Εσελων τοῦ
Κενεζι οὗτοι ἄνδρες Ρηφα 13 καὶ υἱοὶ Κενεζ Γοθονιηλ καὶ
Σαραια καὶ υἱοὶ Γοθονιηλ Αθαθ 14 καὶ Μαναθι ἐγέννησεν
τὸν Γοφερα καὶ Σαραια ἐγέννησεν τὸν Ιωαβ πατέρα
Αγεαδδαῖρ ὅτι τέκτονες ἦσαν 15 καὶ υἱοὶ Χαλεβ υἱοῦ
Ιεφοννη Ηρα Αλα καὶ Νοομ καὶ υἱοὶ Αλα Κενεζ 16 καὶ υἱὸς
αὐτοῦ Γεσηηλ Αμηαχι καὶ Ζαφα καὶ Ζαιρα καὶ Εσεραηλ
17 καὶ υἱοὶ Εσρι Ιεθερ Μωραδ καὶ Αφερ καὶ Ιαλων καὶ
ἐγέννησεν Ιεθερ τὸν Μαρων καὶ τὸν Σεμαι καὶ τὸν Μαρεθ
πατέρα Εσθεμων 18 καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ αὕτη Αδια ἔτεκεν
τὸν Ιαρεδ πατέρα Γεδωρ καὶ τὸν Αβερ πατέρα Σωχων καὶ
τὸν Ιεκθιηλ πατέρα Ζανω καὶ οὗτοι υἱοὶ Γελια θυγατρὸς
Φαραω ἦν ἔλαβεν Μωρηδ 19 καὶ υἱοὶ γυναικὸς τῆς Ιδουιας

ἀδελφῆς Ναχεμ καὶ Δαλια πατὴρ Κεῖλα καὶ Σεμειων πατὴρ
Ιωμαν καὶ υἱοὶ Ναημ πατρὸς Κεῖλα Αγαρμι καὶ Εσθεμωη
Μαχαθι **20** καὶ υἱοὶ Σεμειων Αμνων καὶ Ρανα υἱὸς Αναν καὶ
Θιλων καὶ υἱοὶ Ισεῖ Ζωαθ καὶ υἱοὶ Ζωαθ **21** υἱοὶ Σηλωμ
υἱοῦ Ιουδα Ηρ πατὴρ Ληχα καὶ Λααδα πατὴρ Μαρησα καὶ
γενέσεις οἰκιῶν εφραθ αβακ τῷ οἴκῳ Εσοβα **22** καὶ Ιωακιμ
καὶ ἄνδρες Χωζηβα καὶ Ιωας καὶ Σαραφ οἱ κατώκησαν ἐν
Μωαβ καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ἀβεδηριν αθουκιιν **23** οὔτοι
κεραμεῖς οἱ κατοικοῦντες ἐν Ναταίμ καὶ Γαδηρα μετὰ τοῦ
βασιλέως ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐνίσχυσαν καὶ κατώκησαν
ἐκεῖ **24** υἱοὶ Συμεων Ναμουηλ καὶ Ιαμιν Ιαριβ Ζαρε
Σαουλ **25** Σαλεμ υἱὸς αὐτοῦ Μαβασαμ υἱὸς αὐτοῦ Μασμα
υἱὸς αὐτοῦ **26** Αμουηλ υἱὸς αὐτοῦ Σαβουδ υἱὸς αὐτοῦ
Ζακχουρ υἱὸς αὐτοῦ Σεμεῖ υἱὸς αὐτοῦ **27** καὶ τῷ Σεμεῖ υἱοὶ
ἐκκαίδεκα καὶ θυγατέρες τρεῖς καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν
οὐκ ἦσαν υἱοὶ πολλοὶ καὶ πᾶσαι αἱ πατριαὶ αὐτῶν οὐκ
ἐπλεόνασαν ὡς υἱοὶ Ιουδα **28** καὶ κατώκησαν ἐν Βηρσαβεε
καὶ Σαμα καὶ Μωλαδα καὶ Εσηρσουαλ **29** καὶ ἐν Βαλαα
καὶ Βοασομ καὶ Θουλαδ **30** καὶ Βαθουηλ καὶ Ερμα καὶ
Σεκλαγ **31** καὶ Βαιθμαρχαβωθ καὶ ἥμισυ Σωσιμ καὶ οἶκον
Βαρουμσεωριμ αὗται πόλεις αὐτῶν ἕως βασιλέως Δαυιδ
32 καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν Αιταμ καὶ Ηνρεμμων καὶ Θοκκαν
καὶ Αισαν πόλεις πέντε **33** καὶ πᾶσαι αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν
κύκλω τῶν πόλεων τούτων ἕως Βααλ αὕτη ἡ κατάσχεσις
αὐτῶν καὶ ὁ καταλοχισμὸς αὐτῶν **34** καὶ Μοσωβαβ καὶ
Ιεμολοχ καὶ Ιωσια υἱὸς Αμασια **35** καὶ Ιωηλ καὶ οὔτος
υἱὸς Ισαβια υἱὸς Σαραια υἱὸς Ασηηλ **36** καὶ Ελιωηναι
καὶ Ιακαβα καὶ Ιασουια καὶ Ασαια καὶ Εδιηλ καὶ Ισμαηλ
καὶ Βαναια **37** καὶ Ζουζα υἱὸς Σεφεῖ υἱοῦ Αλλων υἱοῦ

Ιεδια υίου Σαμαρι υίου Σαμαιου 38 οὔτοι οἱ διελθόντες ἐν ὀνόμασιν ἀρχόντων ἐν ταῖς γενέσεσιν αὐτῶν καὶ ἐν οἴκοις πατριῶν αὐτῶν ἐπληθύνθησαν εἰς πλῆθος 39 καὶ ἐπορεύθησαν ἕως τοῦ ἐλθεῖν Γεραρα ἕως τῶν ἀνατολῶν τῆς Γαι τοῦ ζητῆσαι νομὰς τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν 40 καὶ εὔρον νομὰς πίνουσι καὶ ἀγαθὰ καὶ ἡ γῆ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν καὶ εἰρήνη καὶ ἡσυχία ὅτι ἐκ τῶν υἱῶν Χαμ τῶν κατοικούντων ἐκεῖ ἔμπροσθεν 41 καὶ ἦλθοσαν οὔτοι οἱ γεγραμμένοι ἐπ' ὀνόματος ἐν ἡμέραις Εζεκιου βασιλέως Ιουδα καὶ ἐπάταξαν τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τοὺς Μιναίους οὓς εὔροσαν ἐκεῖ καὶ ἀνεθεμάτισαν αὐτοὺς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ὤκησαν ἀντ' αὐτῶν ὅτι νομαὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν ἐκεῖ 42 καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῶν υἱῶν Συμεων ἐπορεύθησαν εἰς ὄρος Σηιρ ἄνδρες πεντακόσιοι καὶ Φαλεττια καὶ Νωαδια καὶ Ραφαια καὶ Οζιηλ υἱοὶ Ιεσι ἄρχοντες αὐτῶν 43 καὶ ἐπάταξαν τοὺς καταλοίπους τοὺς καταλειφθέντας τοῦ Αμαληκ καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

5 καὶ υἱοὶ Ρουβην πρωτοτόκου Ισραηλ ὅτι οὔτος ὁ πρωτότοκος καὶ ἐν τῷ ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔδωκεν εὐλογίαν αὐτοῦ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ιωσηφ υἱῷ Ισραηλ καὶ οὐκ ἐγενεαλογήθη εἰς πρωτοτόκια 2 ὅτι Ιουδας δυνατὸς ἰσχύι καὶ ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ εἰς ἡγούμενον ἐξ αὐτοῦ καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Ιωσηφ 3 υἱοὶ Ρουβην πρωτοτόκου Ισραηλ Ενωχ καὶ Φαλλους Αρσων καὶ Χαρμι 4 υἱοὶ Ιωηλ Σεμεῖ καὶ Βαναια υἱὸς αὐτοῦ καὶ υἱοὶ Γουγ υἱοῦ Σεμεῖ 5 υἱὸς αὐτοῦ Μιχα υἱὸς αὐτοῦ Ρηχα υἱὸς αὐτοῦ Βααλ 6 υἱὸς αὐτοῦ Βεηρα ὃν μετώκισεν Θαγλαθφαλνασαρ βασιλεὺς Ασσουρ οὔτος ἄρχων τῶν

Ρουβην 7 καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τῆ πατριᾶ αὐτοῦ ἐν τοῖς καταλοχισμοῖς αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ὁ ἄρχων Ἰωηλ καὶ Ζαχαρια 8 καὶ Βαλεκ υἱὸς Οἴζουζ υἱὸς Σαμα υἱὸς Ἰωηλ οὗτος κατώκησεν ἐν Ἀροηρ καὶ ἐπὶ Ναβαυ καὶ Βεελαων 9 καὶ πρὸς ἀνατολὰς κατώκησεν ἕως ἐρχομένων τῆς ἐρήμου ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου ὅτι κτήνη αὐτῶν πολλὰ ἐν γῆ Γαλααδ 10 καὶ ἐν ἡμέραις Σαουλ ἐποίησαν πόλεμον πρὸς τοὺς παροίκους καὶ ἔπεσον ἐν χερσὶν αὐτῶν κατοικοῦντες ἐν σκηναῖς ἕως πάντες κατ' ἀνατολὰς τῆς Γαλααδ 11 υἱοὶ Γαδ κατέναντι αὐτῶν κατώκησαν ἐν τῆ Βασαν ἕως Σελχα 12 Ἰωηλ ὁ πρωτότοκος καὶ Σαφαμ ὁ δεύτερος καὶ Ἰανὶ ὁ γραμματεὺς ἐν Βασαν 13 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν Μιχαηλ Μοσολλαμ καὶ Σεβεε καὶ Ἰωρεε καὶ Ἰαχαν καὶ Ζουε καὶ Ὠβηδ ἑπτὰ 14 οὗτοι υἱοὶ Ἀβιχαιλ υἱοῦ Ουρι υἱοῦ Ἰδαὶ υἱοῦ Γαλααδ υἱοῦ Μιχαηλ υἱοῦ Ἰσαι υἱοῦ Ἰουρι υἱοῦ Ζαβουχαμ 15 υἱοῦ Ἀβδιηλ υἱοῦ Γουνὶ ἄρχων οἴκου πατριῶν 16 κατώκουν ἐν Γαλααδ ἐν Βασαν καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν καὶ πάντα τὰ περὶχωρα Σαρων ἕως ἐξόδου 17 πάντων ὁ καταλοχισμὸς ἐν ἡμέραις Ἰωαθαμ βασιλέως Ἰουδα καὶ ἐν ἡμέραις Ἰεροβοαμ βασιλέως Ἰσραηλ 18 υἱοὶ Ρουβην καὶ Γαδ καὶ ἡμισυ φυλῆς Μανασση ἐξ υἱῶν δυνάμεως ἄνδρες αἶροντες ἀσπίδας καὶ μάχαιραν καὶ τείνοντες τόξον καὶ δεδιδαγμένοι πόλεμον τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἐξήκοντα ἐκπορευόμενοι εἰς παράταξιν 19 καὶ ἐποιοῦν πόλεμον μετὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ Ἰτουραίων καὶ Ναφισαίων καὶ Ναδαβαίων 20 καὶ κατίσχυσαν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐδόθησαν εἰς χεῖρας αὐτῶν οἱ Ἀγαραῖοι καὶ πάντα τὰ σκηνώματα αὐτῶν ὅτι πρὸς τὸν

θεὸν ἐβόησαν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῖς ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν **21** καὶ ἠχμαλώτευσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καμήλους πεντακισχιλίας καὶ προβάτων διακοσίας πενήκοντα χιλιάδας ὄνους δισχιλίους καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν ἑκατὸν χιλιάδας **22** ὅτι τραυματῖαι πολλοὶ ἔπεσον ὅτι παρὰ τοῦ θεοῦ ὁ πόλεμος καὶ κατώκησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς μετοικεσίας **23** καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασση κατώκησαν ἐν τῇ γῆ ἀπὸ Βασαν ἕως Βααλερμων καὶ Σανιρ καὶ ὄρος Αερμων καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ αὐτοὶ ἐπλεονάσθησαν **24** καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκου πατριῶν αὐτῶν Οφερ καὶ Ισεΐ καὶ Ελιηλ καὶ Εσδριηλ καὶ Ιερμια καὶ Ωδογια καὶ Ιεδιηλ ἄνδρες ἰσχυροὶ δυνάμει ἄνδρες ὀνομαστοὶ ἄρχοντες τῶν οἴκων πατριῶν αὐτῶν **25** καὶ ἠθέτησαν ἐν θεῷ πατέρων αὐτῶν καὶ ἐπόρνευσαν ὀπίσω θεῶν λαῶν τῆς γῆς οὓς ἐξῆρεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν **26** καὶ ἐπήγειρεν ὁ θεὸς Ισραηλ τὸ πνεῦμα Φαλωχ βασιλέως Ασσυρ καὶ τὸ πνεῦμα Θαγλαθφਾਲνασαρ βασιλέως Ασσυρ καὶ μετώκισεν τὸν Ρουβην καὶ τὸν Γαδδι καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Χαλαχ καὶ Χαβωρ καὶ ἐπὶ ποταμὸν Γωζαν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

6 υἱοὶ Λευι Γεδσων Κααθ καὶ Μεραρι **2** καὶ υἱοὶ Κααθ Αμβραμ καὶ Ισσααρ Χεβρων καὶ Οζιηλ **3** καὶ υἱοὶ Αμβραμ Ααρων καὶ Μωυσῆς καὶ Μαριαμ καὶ υἱοὶ Ααρων Ναδαβ καὶ Αβιουδ Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ **4** Ελεαζαρ ἐγέννησεν τὸν Φινεες Φινεες ἐγέννησεν τὸν Αβισου **5** Αβισου ἐγέννησεν τὸν Βωκαι Βωκαι ἐγέννησεν τὸν Οζι **6** Οζι ἐγέννησε τὸν Ζαραια Ζαραια ἐγέννησεν τὸν Μαριηλ **7** καὶ Μαριηλ ἐγέννησεν τὸν Αμαρια καὶ Αμαρια ἐγέννησεν τὸν Αχιτωβ **8** καὶ Αχιτωβ ἐγέννησεν τὸν Σαδωκ καὶ Σαδωκ ἐγέννησεν

τὸν Αχιμαας 9 καὶ Αχιμαας ἐγέννησεν τὸν Αζαρια καὶ
Αζαριας ἐγέννησεν τὸν Ἰωαναν 10 καὶ Ἰωανας ἐγέννησεν
τὸν Αζαριαν οὗτος ἱεράτευσεν ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ᾠκοδόμησεν
Σαλωμων ἐν Ἱερουσαλημ 11 καὶ ἐγέννησεν Αζαρια τὸν
Αμαρια καὶ Αμαρια ἐγέννησεν τὸν Αχιτωβ 12 καὶ Αχιτωβ
ἐγέννησεν τὸν Σαδωκ καὶ Σαδωκ ἐγέννησεν τὸν Σαλωμ 13
καὶ Σαλωμ ἐγέννησεν τὸν Χελκιαν καὶ Χελκίας ἐγέννησεν
τὸν Αζαρια 14 καὶ Αζαριας ἐγέννησεν τὸν Σαραια καὶ
Σαραιας ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαδακ 15 καὶ Ἰωσαδακ ἐπορεύθη
ἐν τῇ μετοικίᾳ μετὰ Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ ἐν χειρὶ
Ναβουχοδοноσορ 16 υἱοὶ Λευι Γεδσων Κααθ καὶ Μεραρι
17 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσων Λοβενι καὶ
Σεμεὶ 18 υἱοὶ Κααθ Αμβραμ καὶ Ἰσσααρ Χεβρων καὶ Οζιηλ
19 υἱοὶ Μεραρι Μοολι καὶ Ομουσι καὶ αὗται αἱ πατριαὶ
τοῦ Λευι κατὰ πατριάς αὐτῶν 20 τῷ Γεδσων τῷ Λοβενι
υἱῷ αὐτοῦ Ἰεεθ υἱὸς αὐτοῦ Ζεμμα υἱὸς αὐτοῦ 21 Ἰωαχ
υἱὸς αὐτοῦ Αδδι υἱὸς αὐτοῦ Ζαρα υἱὸς αὐτοῦ Ἰεθρι υἱὸς
αὐτοῦ 22 υἱοὶ Κααθ Αμιναδαβ υἱὸς αὐτοῦ Κορε υἱὸς αὐτοῦ
Ασιρ υἱὸς αὐτοῦ 23 Ελκανα υἱὸς αὐτοῦ καὶ Αβιασαφ υἱὸς
αὐτοῦ Ασιρ υἱὸς αὐτοῦ 24 Θααθ υἱὸς αὐτοῦ Ουριηλ υἱὸς
αὐτοῦ Οζια υἱὸς αὐτοῦ Σαουλ υἱὸς αὐτοῦ 25 καὶ υἱοὶ
Ελκανα Αμασι καὶ Αχιμωθ 26 Ελκανα υἱὸς αὐτοῦ Σουφι
υἱὸς αὐτοῦ καὶ Νααθ υἱὸς αὐτοῦ 27 Ελιαβ υἱὸς αὐτοῦ
Ἰδαερ υἱὸς αὐτοῦ Ελκανα υἱὸς αὐτοῦ 28 υἱοὶ Σαμουηλ ὁ
πρωτότοκος Σανι καὶ Αβια 29 υἱοὶ Μεραρι Μοολι Λοβενι
υἱὸς αὐτοῦ Σεμεὶ υἱὸς αὐτοῦ Οζα υἱὸς αὐτοῦ 30 Σομεα υἱὸς
αὐτοῦ Αγγια υἱὸς αὐτοῦ Ασαια υἱὸς αὐτοῦ 31 καὶ οὗτοι οὗς
κατέστησεν Δαυιδ ἐπὶ χεῖρας ἀδόντων ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν
τῇ καταπαύσει τῆς κιβωτοῦ 32 καὶ ἦσαν λειτουργοῦντες

έναντίον τῆς σκηνῆς οἴκου μαρτυρίου ἐν ὀργάνοις ἕως οὗ
ὠκοδόμησεν Σαλωμων τὸν οἶκον κυρίου ἐν Ἱερουσαλημ
καὶ ἔστησαν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν ἐπὶ τὰς λειτουργίας
αὐτῶν **33** καὶ οὗτοι οἱ ἑστηκότες καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐκ
τῶν υἱῶν τοῦ Κααθ Αιμαν ὁ ψαλτωδὸς υἱὸς Ἰωηλ υἱοῦ
Σαμουηλ **34** υἱοῦ Ἐλκανα υἱοῦ Ἡδαδ υἱοῦ Ἐλιηλ υἱοῦ Θιε
35 υἱοῦ Σουφ υἱοῦ Ἐλκανα υἱοῦ Μεθ υἱοῦ Ἀμασιου **36**
υἱοῦ Ἐλκανα υἱοῦ Ἰωηλ υἱοῦ Ἀζαρια υἱοῦ Σαφανια **37**
υἱοῦ Θααθ υἱοῦ Ἀσιρ υἱοῦ Ἀβιασαφ υἱοῦ Κορε **38** υἱοῦ
Ἰσσααρ υἱοῦ Κααθ υἱοῦ Λευι υἱοῦ Ἰσραηλ **39** καὶ ἀδελφὸς
αὐτοῦ Ἀσαφ ὁ ἑστηκὼς ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ Ἀσαφ υἱὸς Βαραχια
υἱοῦ Σαμαα **40** υἱοῦ Μιχαηλ υἱοῦ Μαασια υἱοῦ Μελχια
41 υἱοῦ Ἀθανι υἱοῦ Ζαραι υἱοῦ Ἀδια **42** υἱοῦ Αἰθαν υἱοῦ
Ζαμμα υἱοῦ Σεμεῖ **43** υἱοῦ Ἡχα υἱοῦ Γεδσων υἱοῦ Λευι
44 καὶ υἱοὶ Μεραρι ἀδελφοῦ αὐτῶν ἐξ ἀριστερῶν Αἰθαν
υἱὸς Κισαι υἱοῦ Ἀβδι υἱοῦ Μαλωχ **45** υἱοῦ Ἀσεβι υἱοῦ
Ἀμεσσια υἱοῦ Χελκιου **46** υἱοῦ Ἀμασαι υἱοῦ Βανι υἱοῦ
Σεμμηρ **47** υἱοῦ Μοολι υἱοῦ Μουσι υἱοῦ Μεραρι υἱοῦ
Λευι **48** καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν
οἱ Λευῖται δεδομένοι εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας
σκηνῆς οἴκου τοῦ θεοῦ **49** καὶ Ἀαρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
θυμιῶντες ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων εἰς πᾶσαν ἐργασίαν
ἅγια τῶν ἁγίων καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ Ἰσραηλ κατὰ πάντα
ὅσα ἐνετείλατο Μωυσῆς παῖς τοῦ θεοῦ **50** καὶ οὗτοι υἱοὶ
Ἀαρων Ἐλεαζαρ υἱὸς αὐτοῦ Φινεες υἱὸς αὐτοῦ Ἀβισου υἱὸς
αὐτοῦ **51** Βωκαι υἱὸς αὐτοῦ Οὔζι υἱὸς αὐτοῦ Ζαρια υἱὸς
αὐτοῦ **52** Μαριηλ υἱὸς αὐτοῦ Ἀμαρια υἱὸς αὐτοῦ Ἀχιτωβ
υἱὸς αὐτοῦ **53** Σαδωκ υἱὸς αὐτοῦ Ἀχιμαας υἱὸς αὐτοῦ **54**

καὶ αὐταὶ αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἐν ταῖς κώμας αὐτῶν ἐν τοῖς ὀρίοις αὐτῶν τοῖς υἱοῖς Ααρων τῇ πατριᾷ τοῦ Κααθὶ ὅτι αὐτοῖς ἐγένετο ὁ κλῆρος **55** καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν Χεβρων ἐν γῆ Ἰουδα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς κύκλω αὐτῆς **56** καὶ τὰ πεδία τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκαν τῷ Χαλεβ υἱῷ Ἰεφοννη **57** καὶ τοῖς υἱοῖς Ααρων ἔδωκαν τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων τὴν Χεβρων καὶ τὴν Λοβνα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Σελνα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Εσθαμω καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **58** καὶ τὴν Ἰεθθαρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Δαβιρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **59** καὶ τὴν Ασαν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ατταν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Βασαμυς καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **60** καὶ ἐκ φυλῆς Βενιαμιν τὴν Γαβεε καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Γαλεμεθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Αγχωχ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῶν τρισκαίδεκα πόλεις κατὰ πατριᾶς αὐτῶν **61** καὶ τοῖς υἱοῖς Κααθ τοῖς καταλοίποις ἐκ τῶν πατριῶν ἐκ τῆς φυλῆς ἐκ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασση κλήρω πόλεις δέκα **62** καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσων κατὰ πατριᾶς αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ἰσσαχαρ ἐκ φυλῆς Ασηρ ἐκ φυλῆς Νεφθαλι ἐκ φυλῆς Μανασση ἐν τῇ Βασαν πόλεις τρισκαίδεκα **63** καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρι κατὰ πατριᾶς αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ρουβην ἐκ φυλῆς Γαδ ἐκ φυλῆς Ζαβουλων κλήρω πόλεις δέκα δύο **64** καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τοῖς Λευίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν **65** καὶ ἔδωκαν ἐν κλήρῳ ἐκ φυλῆς υἱῶν Ἰουδα καὶ ἐκ φυλῆς υἱῶν Συμεων τὰς πόλεις ταύτας ἃς ἐκάλεσεν αὐτὰς ἐπ' ὀνόματος **66** καὶ ἀπὸ τῶν πατριῶν υἱῶν Κααθ καὶ ἐγένοντο πόλεις τῶν ὀρίων αὐτῶν ἐκ φυλῆς Εφραιμ

67 καὶ ἔδωκαν αὐτῷ τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων τὴν Συχεμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς ἐν ὄρει Εφραιμ καὶ τὴν Γαζερ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 68 καὶ τὴν Ιεκμααμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Βαιθωρων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 69 καὶ τὴν Εγλαμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Γεθρεμμων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 70 καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσου φυλῆς Μανασση τὴν Αναρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ιεβλααμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς κατὰ πατριὰν τοῖς υἱοῖς Κααθ τοῖς καταλοίοις 71 τοῖς υἱοῖς Γεδσων ἀπὸ πατριῶν ἡμίσου φυλῆς Μανασση τὴν Γωλαν ἐκ τῆς Βασαν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ασηρωθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 72 καὶ ἐκ φυλῆς Ισσαχαρ τὴν Κεδες καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Δεβερι καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 73 καὶ τὴν Δαβωρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Αναμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 74 καὶ ἐκ φυλῆς Ασηρ τὴν Μασαλ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Αβαραν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 75 καὶ τὴν Ικακ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ρωωβ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 76 καὶ ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλι τὴν Κεδες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Χαμωθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Καριαθαιμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 77 τοῖς υἱοῖς Μεραρι τοῖς καταλοίοις ἐκ φυλῆς Ζαβουλων τὴν Ρεμμων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Θαχχια καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 78 καὶ ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Ιορδάνου Ιεριχω κατὰ δυσμὰς τοῦ Ιορδάνου ἐκ φυλῆς Ρουβην τὴν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ιασα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 79 καὶ τὴν Καδημωθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Μωφααθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 80 καὶ ἐκ φυλῆς Γαδ τὴν Ραμωθ Γαλααδ καὶ τὰ

περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Μααναιμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **81** καὶ τὴν Εσεβων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ιαζηρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς

7 καὶ τοῖς υἱοῖς Ισσαχαρ Θωλα καὶ Φουα καὶ Ιασουβ καὶ Σεμερων τέσσαρες **2** καὶ υἱοὶ Θωλα Οζι καὶ Ραφαια καὶ Ιεριηλ καὶ Ιεμου καὶ Ιεβασαμ καὶ Σαμουηλ ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν τῷ Θωλα ἰσχυροὶ δυνάμει κατὰ γενέσεις αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐν ἡμέραις Δαυιδ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι **3** καὶ υἱοὶ Οζι Ιεζρια καὶ υἱοὶ Ιεζρια Μιχαηλ καὶ Οβδία καὶ Ιωηλ καὶ Ιεσια πέντε ἄρχοντες πάντες **4** καὶ ἐπ' αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατ' οἴκους πατρικῶν αὐτῶν ἰσχυροὶ παρατάξασθαι εἰς πόλεμον τριάκοντα καὶ ἕξ χιλιάδες ὅτι ἐπλήθυναν γυναῖκας καὶ υἱοῦς **5** καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς πάσας πατριάς Ισσαχαρ ἰσχυροὶ δυνάμει ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτὰ χιλιάδες ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν τῶν πάντων **6** βενιαμιν Βαλε καὶ Βαχιρ καὶ Ιαδιηλ τρεῖς **7** καὶ υἱοὶ Βαλε Ασεβων καὶ Οζι καὶ Οζιηλ καὶ Ιεριμωθ καὶ Ουρι πέντε ἄρχοντες οἴκων πατρικῶν ἰσχυροὶ δυνάμει καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ τριάκοντα τέσσαρες **8** καὶ υἱοὶ Βαχιρ Ζαμαριας καὶ Ιωας καὶ Ελιεζερ καὶ Ελιθεναν καὶ Αμαρια καὶ Ιεριμωθ καὶ Αβιου καὶ Αναθωθ καὶ Γεμεεθ πάντες οὗτοι υἱοὶ Βαχιρ **9** καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν ἰσχυροὶ δυνάμει εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι **10** καὶ υἱοὶ Ιαδιηλ Βαλααν καὶ υἱοὶ Βαλααν Ιαους καὶ Βενιαμιν καὶ Αωθ καὶ Χανανα καὶ Ζαιθαν καὶ Ραμεσσαι καὶ Αχισααρ **11** πάντες οὗτοι υἱοὶ Ιαδιηλ ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἰσχυροὶ δυνάμει ἑπτακαίδεκα χιλιάδες καὶ διακόσιοι ἐκπορευόμενοι δυνάμει τοῦ πολεμεῖν **12** καὶ

Σαπφιν καὶ Απφιν καὶ υἱοὶ Ραωμ υἱὸς αὐτοῦ Αερ **13**
υἱοὶ Νεφθαλι Ιασηλ καὶ Γωνι καὶ Ισσηρ καὶ Σαλωμ υἱοὶ
Βαλαα **14** υἱοὶ Μανασση Ασεριηλ ὃν ἔτεκεν ἡ παλλακὴ
αὐτοῦ ἡ Σύρα ἔτεκεν τὸν Μαχिर πατέρα Γαλααδ **15** καὶ
Μαχिर ἔλαβεν γυναῖκα τῷ Αμφιν καὶ Μαμφιν καὶ ὄνομα
ἀδελφῆς αὐτοῦ Μοωχα καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Σαλπααδ
καὶ ἐγεννήθησαν τῷ Σαλπααδ θυγατέρες **16** καὶ ἔτεκεν
Μοωχα γυνὴ Μαχिर υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Φαρες καὶ ὄνομα ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σορος υἱὸς αὐτοῦ Ουλαμ
17 καὶ υἱοὶ Ουλαμ Βαδαν οὗτοι υἱοὶ Γαλααδ υἱοῦ Μαχिर
υἱοῦ Μανασση **18** καὶ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἡ Μαλεχεθ ἔτεκεν
τὸν Ισαδεκ καὶ τὸν Αβιεζερ καὶ τὸν Μαελα **19** καὶ ἦσαν
υἱοὶ Σεμιρα Ιαιιμ καὶ Συχημ καὶ Λακεῖ καὶ Ανιαμ **20** καὶ
υἱοὶ Εφραιμ Σωθαλα καὶ Βαραδ υἱὸς αὐτοῦ καὶ Θααθ υἱὸς
αὐτοῦ Ελεαδα υἱὸς αὐτοῦ Νομεε υἱὸς αὐτοῦ **21** Ζαβεδ
υἱὸς αὐτοῦ Σωθελε υἱὸς αὐτοῦ καὶ Εζερ καὶ Ελεαδ καὶ
ἀπέκτειναν αὐτοὺς ἄνδρες Γεθ οἱ τεχθέντες ἐν τῇ γῆ ὅτι
κατέβησαν λαβεῖν τὰ κτήνη αὐτῶν **22** καὶ ἐπένησεν
Εφραιμ πατὴρ αὐτῶν ἡμέρας πολλὰς καὶ ἦλθον ἀδελφοὶ
αὐτοῦ τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν **23** καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ
ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βαραγα ὅτι ἐν κακοῖς ἐγένετο
ἐν οἴκῳ μου **24** καὶ ἐν ἐκείνοις τοῖς καταλοίοις καὶ
ὠκοδόμησεν Βαιθωρων τὴν κάτω καὶ τὴν ἄνω καὶ υἱοὶ
Οζαν Σεηρα **25** καὶ Ραφη υἱοὶ αὐτοῦ Ρασεφ καὶ Θαλε υἱοὶ
αὐτοῦ Θαεν υἱὸς αὐτοῦ **26** τῷ Λααδαν υἱῷ αὐτοῦ Αμιουδ
υἱὸς αὐτοῦ Ελισαμα υἱὸς αὐτοῦ **27** Νουμ υἱὸς αὐτοῦ Ιησουε
υἱὸς αὐτοῦ **28** καὶ κατάσχεσις αὐτῶν καὶ κατοικία αὐτῶν
Βαιθηλ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς κατ' ἀνατολὰς Νααραν πρὸς

δυσμαῖς Γαζερ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ Συχεμ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς ἕως Γαιαν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς **29** καὶ ἕως ὀρίων υἱῶν Μανασση Βαιθσααν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς Θααναχ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ Βαλαδ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς Μαγεδδω καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς Δωρ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς ἐν ταύταις κατώκησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσηφ υἱοῦ Ἰσραηλ **30** υἱοὶ Ἀσηρ Ἰεμνα καὶ Ἰσουα καὶ Ἰσουι καὶ Βεριγα καὶ Σορε ἀδελφὴ αὐτῶν **31** καὶ υἱοὶ Βεριγα Χαβερ καὶ Μελχιηλ οὗτος πατὴρ Βερζαιθ **32** καὶ Χαβερ ἐγέννησεν τὸν Ἰαφαλητ καὶ τὸν Σαμηρ καὶ τὸν Χωθαμ καὶ τὴν Σωλα ἀδελφὴν αὐτῶν **33** καὶ υἱοὶ Ἰαφαλητ Φεσηχι Βαμαηλ καὶ Ἀσιθ οὗτοι υἱοὶ Ἰαφαλητ **34** καὶ υἱοὶ Σεμμηρ Ἀχιουραογα καὶ Οἶβα καὶ Ἀραμ **35** καὶ Βανηελαμ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Σωφα καὶ Ἰμανα καὶ Σελλης καὶ Ἀμαλ **36** υἱοὶ Σωφα Χουχι Ἀρναφαρ καὶ Σουαλ καὶ Βαρι καὶ Ἰμαρη **37** Σοβαλ καὶ Ωδ καὶ Σεμμα καὶ Σαλισα καὶ Ἰεθραν καὶ Βηρα **38** καὶ υἱοὶ Ἰεθερ Ἰφίνα καὶ Φασφα καὶ Ἀρα **39** καὶ υἱοὶ Ωλα Ορεχ Ἀνιηλ καὶ Ρασια **40** πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἀσηρ πάντες ἄρχοντες πατριῶν ἐκλεκτοὶ ἰσχυροὶ δυνάμει ἄρχοντες ἡγούμενοι ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς παράταξιν τοῦ πολεμεῖν ἀριθμὸς αὐτῶν ἄνδρες εἴκοσι ἕξ χιλιάδες

8 καὶ Βενιαμιν ἐγέννησεν τὸν Βαλε πρωτότοκον αὐτοῦ καὶ Ἀσβηλ τὸν δεύτερον Ἀαρα τὸν τρίτον **2** Νωα τὸν τέταρτον καὶ Ραφη τὸν πέμπτον **3** καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Βαλε Ἀδερ καὶ Γηρα καὶ Ἀβιουδ **4** καὶ Ἀβισουε καὶ Νοομα καὶ Ἀχια **5** καὶ Γηρα καὶ Σωφαρφακ καὶ Ωιμ **6** οὗτοι υἱοὶ Ἀωδ οὗτοί εἰσιν ἄρχοντες πατριῶν τοῖς κατοικοῦσιν Γαββε καὶ μετώκισαν αὐτοὺς εἰς Μαναχαθι **7** καὶ Νοομα καὶ Ἀχια καὶ Γηρα οὗτος ἰγλααμ καὶ ἐγέννησεν τὸν Ναανα καὶ τὸν Ἀχιχωδ **8** καὶ Σααρημ ἐγέννησεν ἐν τῷ πεδίῳ

Μωαβ μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ὡσιμ καὶ τὴν Βααδα
γυναῖκα αὐτοῦ **9** καὶ ἐγέννησεν ἐκ τῆς Ἀδα γυναικὸς
αὐτοῦ τὸν Ἰωβαβ καὶ τὸν Σεβια καὶ τὸν Μισα καὶ τὸν
Μελχαμ **10** καὶ τὸν Ιαως καὶ τὸν Σαβια καὶ τὸν Μαρμα
οὔτοι ἄρχοντες πατριῶν **11** καὶ ἐκ τῆς Ὡσιμ ἐγέννησεν
τὸν Ἀβιτωβ καὶ τὸν Ἀλφααλ **12** καὶ υἱοὶ Ἀλφααλ Ὠβηδ
Μεσσααμ Σεμμηρ οὗτος ὠκοδόμησεν τὴν Ὠνω καὶ τὴν
Λοδ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς **13** καὶ Βεριγα καὶ Σαμα οὔτοι
ἄρχοντες τῶν πατριῶν τοῖς κατοικοῦσιν Αἰλαμ καὶ οὔτοι
ἐξεδίωξαν τοὺς κατοικοῦντας Γεθ **14** καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ
Σωσηκ καὶ Ιαριμωθ **15** καὶ Ζαβαδια καὶ Ὠρηρ καὶ Ὠδηδ
16 καὶ Μιχαηλ καὶ Ιεσφα καὶ Ἰωχα υἱοὶ Βαριγα **17** καὶ
Ζαβαδια καὶ Μοσολλαμ καὶ Ἀζακι καὶ Ἀβαρ **18** καὶ Ἰσαμαρι
καὶ Ἰεζλια καὶ Ἰωβαβ υἱοὶ Ἐλφααλ **19** καὶ Ἰακιμ καὶ Ζεχρι
καὶ Ζαβδι **20** καὶ Ἐλιωηναι καὶ Σαλθι καὶ Ἐλιηλι **21** καὶ
Ἀδαια καὶ Βαραια καὶ Σαμαραθ υἱοὶ Σαμαῖ **22** καὶ Ἰσφαν
καὶ Ὠβηδ καὶ Ἐλεηλ **23** καὶ Ἀβαδων καὶ Ζεχρι καὶ Ἀναν **24**
καὶ Ἀνανια καὶ Ἀμβρι καὶ Αἰλαμ καὶ Ἀναθωθια **25** καὶ
Ἀθιν καὶ Ἰεφερια καὶ Φεληηλ υἱοὶ Σωσηκ **26** καὶ Σαμσαρια
καὶ Σααρια καὶ Ογοθολια **27** καὶ Ἰαρασια καὶ Ἡλια καὶ
Ζεχρι υἱοὶ Ἰρααμ **28** οὔτοι ἄρχοντες πατριῶν κατὰ γενέσεις
αὐτῶν ἄρχοντες οὔτοι κατώκησαν ἐν Ἱερουσαλημ **29** καὶ
ἐν Γαβαων κατώκησεν πατήρ Γαβαων καὶ ὄνομα γυναικὶ
αὐτοῦ Μααχα **30** καὶ υἱὸς αὐτῆς ὁ πρωτότοκος Ἀβαδων καὶ
Σουρ καὶ Κις καὶ Βααλ καὶ Νηρ καὶ Ναδαβ **31** καὶ Γεδουρ
καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ Ζαχουρ καὶ Μακαλωθ **32** καὶ
Μακαλωθ ἐγέννησεν τὸν Σεμαα καὶ γὰρ οὔτοι κατέναντι
τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατώκησαν ἐν Ἱερουσαλημ μετὰ τῶν
ἀδελφῶν αὐτῶν **33** καὶ Νηρ ἐγέννησεν τὸν Κις καὶ Κις

ἐγέννησεν τὸν Σαουλ καὶ Σαουλ ἐγέννησεν τὸν Ἰωναθαν
καὶ τὸν Μελχισουε καὶ τὸν Ἀμιναδαβ καὶ τὸν Ἀσαβαλ 34
καὶ υἱοὶ Ἰωναθαν Μεριβααλ καὶ Μεριβααλ ἐγέννησεν τὸν
Μιχια 35 καὶ υἱοὶ Μιχια Φιθων καὶ Μελχηλ καὶ Θερεε
καὶ Ἀχαζ 36 καὶ Ἀχαζ ἐγέννησεν τὸν Ἰωιαδα καὶ Ἰωιαδα
ἐγέννησεν τὸν Γαλεμαθ καὶ τὸν Ἀσμων καὶ τὸν Ζαμβρι
καὶ Ζαμβρι ἐγέννησεν τὸν Μαισα 37 καὶ Μαισα ἐγέννησεν
τὸν Βαανα Ραφαια υἱὸς αὐτοῦ Ἐλασα υἱὸς αὐτοῦ Εσηλ
υἱὸς αὐτοῦ 38 καὶ τῷ Εσηλ ἕξ υἱοὶ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα
αὐτῶν Εζρικαμ πρωτότοκος αὐτοῦ καὶ Ἰσμαηλ καὶ Σαραια
καὶ Ἀβδια καὶ Ἀναν πάντες οὗτοι υἱοὶ Εσηλ 39 καὶ υἱοὶ
Ἀσηλ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Αιλαμ πρωτότοκος αὐτοῦ καὶ Ιαις
ὁ δεύτερος Ἐλιφαλετ ὁ τρίτος 40 καὶ ἦσαν υἱοὶ Αιλαμ
ἰσχυροὶ ἄνδρες δυνάμει τείνοντες τόξον καὶ πληθύνοντες
υἱοὺς καὶ υἱοὺς τῶν υἱῶν ἑκατὸν πενήκοντα πάντες
οὗτοι ἕξ υἱῶν Βενιαμιν

9 καὶ πᾶς Ἰσραηλ ὁ συλλοχισμὸς αὐτῶν καὶ οὗτοι
καταγεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλέων Ἰσραηλ καὶ
Ἰουδα μετὰ τῶν ἀποικισθέντων εἰς Βαβυλῶνα ἐν ταῖς
ἀνομίαις αὐτῶν 2 καὶ οἱ κατοικοῦντες πρότερον ἐν ταῖς
κατασχέσεσιν αὐτῶν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰσραηλ οἱ ἱερεῖς οἱ
Λευῖται καὶ οἱ δεδομένοι 3 καὶ ἐν Ἱερουσαλημ κατῴκησαν
ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰουδα καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Βενιαμιν καὶ ἀπὸ
τῶν υἱῶν Εφραιμ καὶ Μανασση 4 Γωθι υἱὸς Ἀμμιουδ υἱοῦ
Ἀμρι υἱοῦ υἱῶν Φαρες υἱοῦ Ἰουδα 5 καὶ ἐκ τῶν Σηλωνι
Ἀσαια πρωτότοκος αὐτοῦ καὶ υἱοὶ αὐτοῦ 6 ἐκ τῶν υἱῶν
Ζαρα Ἰηλ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἑξακόσιοι καὶ ἑνενήκοντα
7 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμιν Σαλω υἱὸς Μοσολλαμ υἱοῦ
Ὠδουια υἱοῦ Σαναα 8 καὶ Ἰβανα υἱὸς Ἰρααμ καὶ οὗτοι υἱοὶ

Οξι υἱοῦ Μαχὶρ καὶ Μασσαλημ υἱὸς Σαφατια υἱοῦ Ραγουηλ
υἱοῦ Βαναια **9** καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν
ἐννακόσιοι πενήκοντα ἕξ πάντες οἱ ἄνδρες ἄρχοντες
πατριῶν κατ' οἴκου πατριῶν αὐτῶν **10** καὶ ἀπὸ τῶν
ιερέων Ἰωδαε καὶ Ἰωαριμ καὶ Ἰαχιν **11** καὶ Ἀζαρια υἱὸς
Χελκία υἱοῦ Μοσολλαμ υἱοῦ Σαδωκ υἱοῦ Μαραιωθ υἱοῦ
Αχιτωβ ἡγούμενος οἴκου τοῦ θεοῦ **12** καὶ Ἀδαια υἱὸς
Ἰρααμ υἱοῦ Πασχωρ υἱοῦ Μαλχία καὶ Μασσαία υἱὸς
Ἀδιηλ υἱοῦ Ἰεδίου υἱοῦ Μοσολλαμ υἱοῦ Μασελωθ υἱοῦ
Εμμηρ **13** καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἄρχοντες οἴκων πατριῶν
χίλιοι ἐπτακόσιοι ἑξήκοντα ἰσχυροὶ δυνάμει εἰς ἐργασίαν
λειτουργίας οἴκου τοῦ θεοῦ **14** καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν Σαμαία
υἱὸς Ἀσωβ υἱοῦ Ἐσρικαμ υἱοῦ Ἀσαβία ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρι
15 καὶ Βακβακαρ καὶ Ἀρης καὶ Γαλαλ καὶ Μανθανίας υἱὸς
Μιχα υἱοῦ Ζεχρι υἱοῦ Ἀσαφ **16** καὶ Ἀβδία υἱὸς Σαμία υἱοῦ
Γαλαλ υἱοῦ Ἰδιθων καὶ Βαραχία υἱὸς Οσσα υἱοῦ Ἡλκανα
ὁ κατοικῶν ἐν ταῖς κώμαις Νετωφατι **17** οἱ πυλωροὶ
Σαλωμ καὶ Ἀκουβ καὶ Ταλμαν καὶ Αἱμαν καὶ ἀδελφοὶ
αὐτῶν Σαλωμ ὁ ἄρχων **18** καὶ ἕως ταύτης ἐν τῇ πύλῃ τοῦ
βασιλέως κατ' ἀνατολὰς αὐταὶ αἱ πύλαι τῶν παρεμβολῶν
υἱῶν Λευι **19** καὶ Σαλωμ υἱὸς Κωρη υἱοῦ Ἀβιασαφ υἱοῦ
Κορε καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς αὐτοῦ οἱ
Κορίται ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς λειτουργίας φυλάσσοντες
τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς καὶ πατέρες αὐτῶν ἐπὶ τῆς
παραμβολῆς κυρίου φυλάσσοντες τὴν εἴσοδον **20** καὶ
Φινεες υἱὸς Ἐλεάζαρ ἡγούμενος ἦν ἐπ' αὐτῶν ἔμπροσθεν
καὶ οὗτοι μετ' αὐτοῦ **21** Ζαχαρίας υἱὸς Μασαλαμι πυλωρὸς
τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **22** πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ
ταῖς πύλαις ἐν ταῖς πύλαις διακόσιοι καὶ δέκα δύο οὗτοι

έν ταῖς ἀύλαῖς αὐτῶν ὁ καταλοχισμὸς αὐτῶν τούτους ἔστησεν Δαυιδ καὶ Σαμουηλ ὁ βλέπων τῇ πίστει αὐτῶν **23** καὶ οὗτοι καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν πυλῶν ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν οἴκῳ τῆς σκηνῆς τοῦ φυλάσσειν **24** κατὰ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἦσαν αἱ πύλαι κατ' ἀνατολὰς θάλασσαν βορρᾶν νότον **25** καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ταῖς ἀύλαῖς αὐτῶν τοῦ εἰσπορεύεσθαι κατὰ ἑπτὰ ἡμέρας ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μετὰ τούτων **26** ὅτι ἐν πίστει εἰσὶν τέσσαρες δυνατοὶ τῶν πυλῶν οἱ Λευῖται ἦσαν ἐπὶ τῶν παστοφορίων καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου τοῦ θεοῦ **27** καὶ περικύκλω οἴκου τοῦ θεοῦ παρεμβολοῦσιν ὅτι ἐπ' αὐτοὺς φυλακὴ καὶ οὗτοι ἐπὶ τῶν κλειδῶν τὸ πρῶν πρῶν ἀνοίγειν τὰς θύρας τοῦ ἱεροῦ **28** καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας ὅτι ἐν ἀριθμῷ εἰσοίσουσιν αὐτὰ καὶ ἐν ἀριθμῷ ἐξοίσουσιν αὐτὰ **29** καὶ ἐξ αὐτῶν καθεσταμένοι ἐπὶ τὰ σκεύη καὶ ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ ἐπὶ τῆς σεμιδάλεως τοῦ οἴνου τοῦ ἐλαίου τοῦ λιβανωτοῦ καὶ τῶν ἀρωμάτων **30** καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων ἦσαν μυρεψοὶ τοῦ μύρου καὶ εἰς τὰ ἀρώματα **31** καὶ Ματταθιας ἐκ τῶν Λευιτῶν οὗτος ὁ πρωτότοκος τῷ Σαλωμ τῷ Κορίτῃ ἐν τῇ πίστει ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς θυσίας τοῦ τηγάνου τοῦ μεγάλου ἱερέως **32** καὶ Βαναιας ὁ Κααθίτης ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἄρτων τῆς προθέσεως τοῦ ἐτοιμάσαι σάββατον κατὰ σάββατον **33** καὶ οὗτοι ψαλτωδοὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν διατεταγμένοι ἐφημερίαι ὅτι ἡμέρα καὶ νύξ ἐπ' αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔργοις **34** οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἄρχοντες οὗτοι κατώκησαν ἐν Ἱερουσαλημ **35** καὶ ἐν Γαβαων κατώκησεν πατὴρ Γαβαων Ιηλ καὶ ὄνομα γυναικὸς αὐτοῦ

Μωωχα 36 καὶ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρωτότοκος Αβαδων καὶ Σιρ καὶ Κις καὶ Βααλ καὶ Νηρ καὶ Ναδαβ 37 καὶ Γεδουρ καὶ ἀδελφὸς καὶ Ζαχαρια καὶ Μακελλωθ 38 καὶ Μακελλωθ ἐγέννησεν τὸν Σαμαα καὶ οὗτοι ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατώκησαν ἐν Ἱερουσαλημ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν 39 καὶ Νηρ ἐγέννησεν τὸν Κις καὶ Κις ἐγέννησεν τὸν Σαουλ καὶ Σαουλ ἐγέννησεν τὸν Ἰωναθαν καὶ τὸν Μελχισουε καὶ τὸν Αμιναδαβ καὶ τὸν Ἰσβααλ 40 καὶ υἱὸς Ἰωναθαν Μαριβααλ καὶ Μαριβααλ ἐγέννησεν τὸν Μιχα 41 καὶ υἱοὶ Μιχα Φαιθων καὶ Μαλαχ καὶ Θαραχ 42 καὶ Αχαζ ἐγέννησεν τὸν Ἰαδα καὶ Ἰαδα ἐγέννησεν τὸν Γαλεμεθ καὶ τὸν Γαζμωθ καὶ τὸν Ζαμβρι καὶ Ζαμβρι ἐγέννησεν τὸν Μασα 43 καὶ Μασα ἐγέννησεν τὸν Βαανα Ραφαια υἱὸς αὐτοῦ Ἐλεασα υἱὸς αὐτοῦ Ἐσηλ υἱὸς αὐτοῦ 44 καὶ τῷ Ἐσηλ ἕξ υἱοὶ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν Ἐσδρικαμ πρωτότοκος αὐτοῦ Ἰσμαηλ καὶ Σαρια καὶ Αβδια καὶ Ἀναν οὗτοι υἱοὶ Ἐσηλ

10 καὶ ἀλλόφυλοι ἐπολέμησαν πρὸς Ἰσραηλ καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων καὶ ἔπεσον τραυματαῖα ἐν ὄρει Γελβουε 2 καὶ κατεδίωξαν ἀλλόφυλοι ὀπίσω Σαουλ καὶ ὀπίσω υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξαν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωναθαν καὶ τὸν Αμιναδαβ καὶ τὸν Μελχισουε υἱοὺς Σαουλ 3 καὶ ἐβαρύνθη ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαουλ καὶ εὗρον αὐτὸν οἱ τοξῶται ἐν τοῖς τόξοις καὶ πόνοις καὶ ἐπόνεσεν ἀπὸ τῶν τόξων 4 καὶ εἶπεν Σαουλ τῷ αἵροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου καὶ ἐκκέντησόν με ἐν αὐτῇ μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἐμπαίξωσίν μοι καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι ἐφοβεῖτο σφόδρα καὶ ἔλαβεν Σαουλ τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν 5 καὶ εἶδεν

ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι ἀπέθανεν Σαουλ καὶ ἔπεσεν
καὶ γε αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν **6**
καὶ ἀπέθανεν Σαουλ καὶ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπέθανεν **7** καὶ
εἶδεν πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ ὁ ἐν τῷ αὐλῶνι ὅτι ἔφυγεν Ἰσραηλ
καὶ ὅτι ἀπέθανεν Σαουλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ κατέλιπον
τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ ἔφυγον καὶ ἦλθον ἀλλόφυλοι καὶ
κατώκησαν ἐν αὐταῖς **8** καὶ ἐγένετο τῇ ἐχομένῃ καὶ
ἦλθον ἀλλόφυλοι τοῦ σκυλεύειν τοὺς τραυματίας καὶ
εὔρον τὸν Σαουλ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν
τῷ ὄρει Γελβουε **9** καὶ ἐξέδυσαν αὐτὸν καὶ ἔλαβον τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλαν εἰς
γῆν ἀλλοφύλων κύκλω τοῦ εὐαγγελίσασθαι τοῖς εἰδώλοις
αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ **10** καὶ ἔθηκαν τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν
οἴκῳ θεοῦ αὐτῶν καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ
Δαγων **11** καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Γαλααδ
ἅπαντα ἃ ἐποίησαν ἀλλόφυλοι τῷ Σαουλ καὶ τῷ Ἰσραηλ
12 καὶ ἠγέρθησαν ἐκ Γαλααδ πᾶς ἀνὴρ δυνατὸς καὶ ἔλαβον
τὸ σῶμα Σαουλ καὶ τὸ σῶμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἤνεγκαν
αὐτὰ εἰς Ἰαβις καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστέα αὐτῶν ὑπὸ τὴν δρυῖν ἐν
Ἰαβις καὶ ἐνήστευσαν ἑπτὰ ἡμέρας **13** καὶ ἀπέθανεν Σαουλ
ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτοῦ αἷς ἠνόμησεν τῷ κυρίῳ κατὰ
τὸν λόγον κυρίου διότι οὐκ ἐφύλαξεν ὅτι ἐπηρώτησεν
Σαουλ ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ τοῦ ζητῆσαι καὶ ἀπεκρίνατο
αὐτῷ Σαμουηλ ὁ προφήτης **14** καὶ οὐκ ἐζήτησεν κύριον
καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν καὶ ἐπέστρεψεν τὴν βασιλείαν τῷ
Δαυιδ υἱῷ Ἰεσσαί

11 καὶ ἦλθεν πᾶς Ἰσραηλ πρὸς Δαυιδ ἐν Χεβρων λέγοντες
ἰδοὺ ὀστέα σου καὶ σάρκες σου ἡμεῖς **2** καὶ ἐχθές καὶ

τρίτην ὄντος Σαουλ βασιλέως σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ
εἰσάγων τὸν Ἰσραηλ καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός σου σοι
σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραηλ καὶ σὺ ἔση εἰς
ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραηλ **3** καὶ ἦλθον πάντες πρεσβύτεροι
Ἰσραηλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρων καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ
βασιλεὺς Δαυὶδ διαθήκην ἐν Χεβρων ἐναντίον κυρίου καὶ
ἔχρισαν τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ κατὰ τὸν λόγον
κυρίου διὰ χειρὸς Σαμουηλ **4** καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς
καὶ ἄνδρες Ἰσραηλ εἰς Ἱερουσαλημ αὕτη Ἰεβους καὶ ἐκεῖ
οἱ Ἰεβουσαῖοι οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν **5** εἶπαν δὲ οἱ
κατοικοῦντες Ἰεβους τῷ Δαυὶδ οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε καὶ
προκατελάβετο τὴν περιοχὴν Σιων αὕτη ἡ πόλις Δαυὶδ
6 καὶ εἶπεν Δαυὶδ πᾶς τύπτων Ἰεβουσαῖον ἐν πρώτοις
καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα καὶ εἰς στρατηγόν καὶ ἀνέβη ἐπ'
αὐτὴν ἐν πρώτοις Ἰωαβ υἱὸς Σαρουια καὶ ἐγένετο εἰς
ἄρχοντα **7** καὶ ἐκάθισεν Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ διὰ τοῦτο
ἐκάλεσεν αὐτὴν πόλιν Δαυὶδ **8** καὶ ὠκοδόμησεν τὴν
πόλιν κύκλῳ καὶ ἐπολέμησεν καὶ ἔλαβεν τὴν πόλιν **9** καὶ
ἐπορεύετο Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος καὶ
κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ **10** καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες
τῶν δυνατῶν οἱ ἦσαν τῷ Δαυὶδ οἱ κατισχύοντες μετ'
αὐτοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ μετὰ παντὸς Ἰσραηλ τοῦ
βασιλεῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον κυρίου ἐπὶ Ἰσραηλ **11**
καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνατῶν τοῦ Δαυὶδ Ἰεσεβααλ
υἱὸς Αχαμανι πρῶτος τῶν τριάκοντα οὗτος ἐσπάσατο τὴν
ρόμφαίαν αὐτοῦ ἅπαξ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν
καιρῷ ἐνί **12** καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεαζαρ υἱὸς Δωδαι ὁ Αχωχι
οὗτος ἦν ἐν τοῖς τρισὶν δυνατοῖς **13** οὗτος ἦν μετὰ Δαυὶδ
ἐν Φασοδομιν καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς

πόλεμον καὶ ἦν μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης κριθῶν καὶ ὁ
λαὸς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων 14 καὶ ἔστη
ἐν μέσῳ τῆς μερίδος καὶ ἔσωσεν αὐτὴν καὶ ἐπάταξεν
τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν μεγάλην
15 καὶ κατέβησαν τρεῖς ἐκ τῶν τριάκοντα ἀρχόντων εἰς
τὴν πέτραν πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ σπήλαιον Οδολλαμ καὶ
παρεμβολὴ τῶν ἀλλοφύλων παρεμβεβλήκει ἐν τῇ κοιλάδι
τῶν γιγάντων 16 καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ καὶ
τὸ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βαιθλεεμ 17 καὶ
ἐπεθύμησεν Δαυὶδ καὶ εἶπεν τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ
λάκκου Βαιθλεεμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ 18 καὶ διέρρηξαν οἱ
τρεῖς τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ὑδρεύσαντο
ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βαιθλεεμ ὃς ἦν ἐν τῇ πύλῃ
καὶ ἔλαβον καὶ ἦλθον πρὸς Δαυὶδ καὶ οὐκ ἠθέλησεν
Δαυὶδ τοῦ πιεῖν αὐτὸ καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ κυρίῳ 19
καὶ εἶπεν Ἰλεὼς μοι ὁ θεὸς τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο
εἰ αἶμα ἀνδρῶν τούτων πίομαι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν ὅτι ἐν
ψυχαῖς αὐτῶν ἤνεγκαν αὐτό καὶ οὐκ ἐβούλετο πιεῖν αὐτό
ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί 20 καὶ Αβεσσα ἀδελφὸς
Ἰωαβ οὗτος ἦν ἄρχων τῶν τριῶν οὗτος ἐσπάσατο τὴν
ρόμφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ
ἐνὶ καὶ οὗτος ἦν ὀνομαστὸς ἐν τοῖς τρισίν 21 ἀπὸ τῶν
τριῶν ὑπὲρ τοὺς δύο ἔνδοξος καὶ ἦν αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα
καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἤρχετο 22 καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε
υἱὸς ἀνδρὸς δυνατοῦ πολλὰ ἔργα αὐτοῦ ὑπὲρ Καβασαηλ
οὗτος ἐπάταξεν τοὺς δύο αριηλ Μωαβ καὶ οὗτος κατέβη
καὶ ἐπάταξεν τὸν λέοντα ἐν τῷ λάκκῳ ἐν ἡμέρᾳ χιόνος
23 καὶ οὗτος ἐπάταξεν τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον ἄνδρα
ὄρατὸν πεντάπηχυν καὶ ἐν χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ

ὡς ἀντίον ὑφαινότων καὶ κατέβη ἐπ' αὐτὸν Βαναιας ἐν ῥάβδῳ καὶ ἀφείλατο ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου τὸ δόρυ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ 24 ταῦτα ἐποίησεν Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε καὶ τούτῳ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶν τοῖς δυνατοῖς 25 ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα ἔνδοξος οὗτος καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἤρχετο καὶ κατέστησεν αὐτὸν Δαυιδ ἐπὶ τὴν πατριὰν αὐτοῦ 26 καὶ δυνατοὶ τῶν δυνάμεων Ασαηλ ἀδελφὸς Ἰωαβ Ἐλεαναν υἱὸς Δωδω ἐκ Βαιθλαεμ 27 Σαμμωθ ὁ Αδι Χελλης ὁ Φελωνι 28 Ωραι υἱὸς Εκκης ὁ Θεκωι Αβιεζερ ὁ Αναθωθι 29 Σοβοχαι ὁ Ασωθι Ηλι ὁ Αχωι 30 Μοοραι ὁ Νετωφαθι Χολοδ υἱὸς Νοοζα ὁ Νετωφαθι 31 Αιθι υἱὸς Ριβαι ἐκ βουνοῦ Βενιαμιν Βαναιας ὁ Φαραθωνι 32 Ουρι ἐκ Ναχαλιगाας Αβιηλ ὁ Γαραβεθθι 33 Αζμωθ ὁ Βεερμι Ἐλιαβα ὁ Σαλαβωνι 34 Βενναιας Οσομ ὁ Γεννουνι Ἰωνathan υἱὸς Σωλα ὁ Αραρι 35 Αχιμ υἱὸς Σαχαρ ὁ Αραρι Ἐλφαλ υἱὸς Ουρ 36 Οφαρ ὁ Μοχοραθι Αχια ὁ Φελωνι 37 Ησεραι ὁ Χαρμαλι Νααραι υἱὸς Αζωβαι 38 Ἰωηλ ἀδελφὸς Ναθαν Μεβααρ υἱὸς Αγαρι 39 Σεληκ ὁ Αμμωνι Ναχωρ ὁ Βερθι αἴρων σκεύη Ἰωαβ υἱοῦ Σαρουια 40 Ιρα ὁ Ιεθηρι Γαρηβ ὁ Ιεθηρι 41 Ουριας ὁ Χεττι Ζαβετ υἱὸς Αχλια 42 Αδινα υἱὸς Σαιζα τοῦ Ρουβην ἄρχων καὶ ἐπ' αὐτῷ τριάκοντα 43 Αναν υἱὸς Μωχα καὶ Ἰωσαφατ ὁ Βαιθανι 44 Οζια ὁ Ασταρωθι Σαμμα καὶ Ιηλ υἱοὶ Χωθαν τοῦ Αραρι 45 Ιεδιηλ υἱὸς Σαμερι καὶ Ἰωαζαε ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Ιεασι 46 Ἐλιηλ ὁ Μιι καὶ Ιαριβι καὶ Ἰωσια υἱὸς αὐτοῦ Ἐλνααμ καὶ Ιεθεμα ὁ Μωαβίτης 47 Αλιηλ καὶ Ωβηδ καὶ Ιεσηλ ὁ Μισαβια

12 καὶ οὗτοι οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυιδ εἰς Σωκλαγ ἔτι συνεχομένου ἀπὸ προσώπου Σαουλ υἱοῦ Κις καὶ οὗτοι

ἐν τοῖς δυνατοῖς βοηθοῦντες ἐν πολέμῳ 2 καὶ τόξῳ ἐκ
δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν καὶ σφενδονῆται ἐν λίθοις καὶ
τόξοις ἐκ τῶν ἀδελφῶν Σαουλ ἐκ Βενιαμιν 3 ὁ ἄρχων
Αχιεζερ καὶ Ἰωας υἱὸς Ἀσμα τοῦ Γεβωθίτου καὶ Ἰωηλ καὶ
Ἰωφαλητ υἱοὶ Ἀσμωνθ καὶ Βερχια καὶ Ἰηουλ ὁ Ἀναθωθι 4
καὶ Σαμιας ὁ Γαβαωνίτης δυνατὸς ἐν τοῖς τριάκοντα
καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα Ἰερμιας καὶ Ἰεζιηλ καὶ Ἰωαναν καὶ
Ἰωζαβαδ ὁ Γαδαραθι 5 Ἐλιαζαι καὶ Ἰαριμουθ καὶ Βααλια
καὶ Σαμαρια καὶ Σαφατια ὁ Χαραιφι 6 Ἡλκανα καὶ Ἰησουνι
καὶ Οἰρηλ καὶ Ἰωαζαρ καὶ Ἰεσβοαμ οἱ Κορίται 7 καὶ Ἐλια
καὶ Ζαβαδια υἱοὶ Ἰρααμ υἱοὶ τοῦ γεδωρ 8 καὶ ἀπὸ τοῦ
Γαδδι ἐχωρίσθησαν πρὸς Δαυιδ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἰσχυροὶ
δυνατοὶ ἄνδρες παρατάξεως πολέμου αἴροντες θυρεοὺς
καὶ δόρατα καὶ πρόσωπον λέοντος πρόσωπα αὐτῶν καὶ
κουφοὶ ὡς δορκάδες ἐπὶ τῶν ὁρέων τῷ τάχει 9 Ἀζερ ὁ
ἄρχων Ἀβδια ὁ δεύτερος Ἐλιαβ ὁ τρίτος 10 Μασεμαννη
ὁ τέταρτος Ἰερμια ὁ πέμπτος 11 Εθθι ὁ ἕκτος Ἐλιαβ ὁ
ἕβδομος 12 Ἰωαναν ὁ ὄγδοος Ἐλιαζερ ὁ ἕνατος 13 Ἰερμια ὁ
δέκατος Μαχαβανναι ὁ ἐνδέκατος 14 οὗτοι ἐκ τῶν υἱῶν
Γαδ ἄρχοντες τῆς στρατιᾶς εἷς τοῖς ἑκατὸν μικρὸς καὶ
μέγας τοῖς χιλίοις 15 οὗτοι οἱ διαβάντες τὸν Ἰορδάνην ἐν
τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ καὶ οὗτος πεπληρωκὼς ἐπὶ πᾶσαν
κρηπίδα αὐτοῦ καὶ ἐξεδίωξαν πάντας τοὺς κατοικοῦντας
αὐλῶνας ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν 16 καὶ ἦλθον ἀπὸ
τῶν υἱῶν Βενιαμιν καὶ Ἰουδα εἰς βοήθειαν τοῦ Δαυιδ 17
καὶ Δαυιδ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς
εἰ εἰς εἰρήνην ἦκατε πρὸς με εἴη μοι καρδία καθ' ἑαυτὴν
ἐφ' ὑμᾶς καὶ εἰ τοῦ παραδοῦναί με τοῖς ἐχθροῖς μου οὐκ
ἐν ἀληθείᾳ χειρὸς ἴδοι ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ

ἐλέγχαιτο **18** καὶ πνεῦμα ἐνέδυσσε τὸν Αμασαι ἄρχοντα τῶν
τριάκοντα καὶ εἶπεν πορεύου καὶ ὁ λαός σου Δαυιδ υἱὸς
Ιεσσαί εἰρήνη εἰρήνη σοὶ καὶ εἰρήνη τοῖς βοηθοῖς σου ὅτι
ἐβοήθησέν σοι ὁ θεός σου καὶ προσεδέξατο αὐτοὺς Δαυιδ
καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν δυνάμεων **19** καὶ ἀπὸ
Μανασση προσεχώρησαν πρὸς Δαυιδ ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς
ἄλλοφύλους ἐπὶ Σαουλ εἰς πόλεμον καὶ οὐκ ἐβοήθησεν
αὐτοῖς ὅτι ἐν βουλῇ ἐγένετο παρὰ τῶν στρατηγῶν τῶν
ἄλλοφύλων λεγόντων ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν
ἐκείνων ἐπιστρέψει πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ Σαουλ **20** ἐν
τῷ πορευθῆναι αὐτὸν εἰς Σωκλαγ προσεχώρησαν αὐτῷ
ἀπὸ Μανασση Εδνα καὶ Ιωζαβαθ καὶ Ιωδιηλ καὶ Μιχαηλ
καὶ Ιωσαβεθ καὶ Ελιμουθ καὶ Σελαθι ἄρχηγοὶ χιλιάδων
εἰσὶν τοῦ Μανασση **21** καὶ αὐτοὶ συνεμάχησαν τῷ Δαυιδ
ἐπὶ τὸν γεδδουρ ὅτι δυνατοὶ ἰσχύος πάντες καὶ ἦσαν
ἡγούμενοι ἐν τῇ στρατιᾷ ἐν τῇ δυνάμει **22** ὅτι ἡμέραν
ἐξ ἡμέρας ἤρχοντο πρὸς Δαυιδ εἰς δύναμιν μεγάλην ὡς
δύναμις θεοῦ **23** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων
τῆς στρατιᾶς οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυιδ εἰς Χεβρων τοῦ
ἀποστρέψαι τὴν βασιλείαν Σαουλ πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸν
λόγον κυρίου **24** υἱοὶ Ιουδα θυρεοφόροι καὶ δορατοφόροι
ἕξ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι δυνατοὶ παρατάξεως **25** τῶν
υἱῶν Συμεων δυνατοὶ ἰσχύος εἰς παράταξιν ἑπτὰ χιλιάδες
καὶ ἑκατόν **26** τῶν υἱῶν Λευὶ τετρακισχίλιοι ἑξακόσιοι
27 καὶ Ιωαδαε ὁ ἡγούμενος τῷ Ααρων καὶ μετ' αὐτοῦ
τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι **28** καὶ Σαδωκ νέος δυνατὸς
ἰσχύι καὶ τῆς πατρικῆς οἰκίας αὐτοῦ ἄρχοντες εἴκοσι
δύο **29** καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμιν τῶν ἀδελφῶν Σαουλ
τρεῖς χιλιάδες καὶ ἔτι τὸ πλεῖστον αὐτῶν ἀπεσκόπει τὴν

φυλακὴν οἴκου Σαουλ 30 καὶ ἀπὸ υἰῶν Εφραιμ εἴκοσι χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι δυνατοὶ ἰσχύι ἄνδρες ὀνομαστοὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 31 καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασση δέκα ὀκτῶ χιλιάδες οἱ ὠνομάσθησαν ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυιδ 32 καὶ ἀπὸ τῶν υἰῶν Ισσαχαρ γινώσκοντες σύνεσιν εἰς τοὺς καιροὺς γινώσκοντες τί ποιῆσαι Ἰσραηλ εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτῶν διακόσιοι καὶ πάντες ἀδελφοὶ αὐτῶν μετ' αὐτῶν 33 καὶ ἀπὸ Ζαβουλων ἐκπορευόμενοι εἰς παράταξιν πολέμου ἐν πᾶσιν σκεύεσιν πολεμικοῖς πεντήκοντα χιλιάδες βοηθῆσαι τῷ Δαυιδ οὐχ ἑτεροκλινῶς 34 καὶ ἀπὸ Νεφθαλι ἄρχοντες χίλιοι καὶ μετ' αὐτῶν ἐν θυρεοῖς καὶ δόρασιν τριάκοντα ἑπτὰ χιλιάδες 35 καὶ ἀπὸ τῶν Δανιτῶν παρατασσόμενοι εἰς πόλεμον εἴκοσι ὀκτῶ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι 36 καὶ ἀπὸ τοῦ Ασηρ ἐκπορευόμενοι βοηθῆσαι εἰς πόλεμον τεσσαράκοντα χιλιάδες 37 καὶ ἐκ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ Ρουβην καὶ Γαδδι καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασση ἐν πᾶσιν σκεύεσιν πολεμικοῖς ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες 38 πάντες οὗτοι ἄνδρες πολεμιστὰι παρατασσόμενοι παράταξιν ἐν ψυχῇ εἰρηνικῇ καὶ ἦλθον εἰς Χεβρων τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυιδ ἐπὶ πάντα Ἰσραηλ καὶ ὁ κατάλοιπος Ἰσραηλ ψυχὴ μία τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυιδ 39 καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς ἐσθίοντες καὶ πίνοντες ὅτι ἠτοίμασαν αὐτοῖς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν 40 καὶ οἱ ὁμοροῦντες αὐτοῖς ἕως Ισσαχαρ καὶ Ζαβουλων καὶ Νεφθαλι ἔφερον αὐτοῖς ἐπὶ τῶν καμήλων καὶ τῶν ὄνων καὶ τῶν ἡμιόνων καὶ ἐπὶ τῶν μόσχων βρώματα ἄλευρα παλάθας σταφίδας οἶνον καὶ ἔλαιον μόσχους καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος ὅτι εὐφροσύνη ἐν Ἰσραηλ

13 καὶ ἐβουλεύσατο Δαυιδ μετὰ τῶν χιλιάρχων καὶ τῶν ἑκατοντάρχων παντὶ ἡγουμένῳ **2** καὶ εἶπεν Δαυιδ τῇ πάσῃ ἐκκλησίᾳ Ἰσραηλ εἰ ἐφ' ὑμῖν ἀγαθὸν καὶ παρὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν εὐοδωθῆ ἄποστείλωμεν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν τοὺς ὑπολελειμμένους ἐν πάσῃ γῆ Ἰσραηλ καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ἐν πόλεσιν κατασχέσεως αὐτῶν καὶ συναχθήσονται πρὸς ἡμᾶς **3** καὶ μετενέγκωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς ὅτι οὐκ ἐζήτησαν αὐτὴν ἀφ' ἡμερῶν Σαουλ **4** καὶ εἶπεν πᾶσα ἡ ἐκκλησία τοῦ ποιῆσαι οὕτως ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ **5** καὶ ἐξεκκλησίασεν Δαυιδ τὸν πάντα Ἰσραηλ ἀπὸ ὀρίων Αἰγύπτου καὶ ἕως εἰσόδου Ἡμαθ τοῦ εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐκ πόλεως Ἰαριμ **6** καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν Δαυιδ καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἀνέβη εἰς πόλιν Δαυιδ ἢ ἦν τοῦ Ἰουδα τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ κυρίου καθημένου ἐπὶ χερουβιν οὗ ἐπεκλήθη ὄνομα αὐτοῦ **7** καὶ ἐπέθηκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἄμαξαν καινὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδαβ καὶ Οζα καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἦγον τὴν ἄμαξαν **8** καὶ Δαυιδ καὶ πᾶς Ἰσραηλ παίζοντες ἐναντίον τοῦ θεοῦ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ ἐν ψαλτωδοῖς καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλαις ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν σάλπιγξιν **9** καὶ ἤλθοσαν ἕως τῆς ἄλωνος καὶ ἐξέτεινεν Οζα τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ κατασχεῖν τὴν κιβωτὸν ὅτι ἐξέκλινεν αὐτὴν ὁ μόσχος **10** καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ κύριος ἐπὶ Οζα καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ διὰ τὸ ἐκτεῖναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἀπέναντι τοῦ θεοῦ **11** καὶ ἠθύμησεν Δαυιδ ὅτι διέκοψεν κύριος διακοπὴν ἐν Οζα καὶ ἐκάλεσεν τὸν τόπον ἐκεῖνον Διακοπὴ Οζα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **12** καὶ ἐφοβήθη Δαυιδ τὸν

θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων πῶς εἰσοίσω πρὸς ἑμαυτὸν
τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ 13 καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν Δαυιδ
τὴν κιβωτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς πόλιν Δαυιδ καὶ ἐξέκλινεν
αὐτὴν εἰς οἶκον Αβεδδαρα τοῦ Γεθθαίου 14 καὶ ἐκάθισεν
ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐν οἴκῳ Αβεδδαρα τρεῖς μῆνας καὶ
εὐλόγησεν ὁ θεὸς Αβεδδαραμ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ

14 καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους
πρὸς Δαυιδ καὶ ξύλα κέδρινα καὶ οἰκοδόμους τοίχων
καὶ τέκτονας ξύλων τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον 2 καὶ
ἔγνω Δαυιδ ὅτι ἠτοίμησεν αὐτὸν κύριος ἐπὶ Ἰσραηλ ὅτι
ἠϋξήθη εἰς ὕψος ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ
Ἰσραηλ 3 καὶ ἔλαβεν Δαυιδ ἔτι γυναῖκας ἐν Ἱερουσαλημ
καὶ ἐτέχθησαν Δαυιδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες 4 καὶ ταῦτα
τὰ ὀνόματα αὐτῶν τῶν τεχθέντων οἱ ἦσαν αὐτῷ ἐν
Ἱερουσαλημ Σαμαα Ἰσοβααμ Ναθαν Σαλωμων 5 καὶ Ἰβααρ
καὶ Ελισαε καὶ Ελιφαλετ 6 καὶ Ναγε καὶ Ναφαγ καὶ
Ἰανουου 7 καὶ Ελισαμαε καὶ Βαλεγδαε καὶ Ελιφαλετ 8
καὶ ἤκουσαν ἀλλόφυλοι ὅτι ἐχρίσθη Δαυιδ βασιλεὺς ἐπὶ
πάντα Ἰσραηλ καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητῆσαι
τὸν Δαυιδ καὶ ἤκουσεν Δαυιδ καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν
αὐτοῖς 9 καὶ ἀλλόφυλοι ἦλθον καὶ συνέπεσον ἐν τῇ
κοιλιάδι τῶν γιγάντων 10 καὶ ἠρώτησεν Δαυιδ διὰ τοῦ
θεοῦ λέγων εἰ ἀναβῶ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ δώσεις
αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος ἀνάβηθι
καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου 11 καὶ ἀνέβη εἰς
Βααλφαρασιν καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐκεῖ Δαυιδ καὶ εἶπεν
Δαυιδ διέκοψεν ὁ θεὸς τοὺς ἐχθρούς μου ἐν χειρὶ μου
ὡς διακοπὴν ὕδατος διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ
τόπου ἐκείνου Διακοπὴ φαρασιν 12 καὶ ἐγκατέλιπον ἐκεῖ

τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ εἶπεν Δαυὶδ κατακαῦσαι αὐτοὺς ἐν πυρὶ **13** καὶ προσέθεντο ἔτι ἀλλόφυλοι καὶ συνέπεσαν ἔτι ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων **14** καὶ ἠρώτησεν Δαυὶδ ἔτι ἐν θεῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς οὐ πορεύσῃ ὀπίσω αὐτῶν ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν καὶ παρέσῃ αὐτοῖς πλησίον τῶν ἀπίων **15** καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν τοῦ συσσεισμοῦ τῶν ἄκρων τῶν ἀπίων τότε ἐξελεύσῃ εἰς τὸν πόλεμον ὅτι ἐξῆλθεν ὁ θεὸς ἔμπροσθέν σου τοῦ πατάξαι τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων **16** καὶ ἐποίησεν καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός καὶ ἐπάταξεν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων ἀπὸ Γαβαων ἕως Γαζαρα **17** καὶ ἐγένετο ὄνομα Δαυὶδ ἐν πάσῃ τῇ γῆ καὶ κύριος ἔδωκεν τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη

15 καὶ ἐποίησεν αὐτῷ οἰκίας ἐν πόλει Δαυὶδ καὶ ἠτοίμασεν τὸν τόπον τῇ κιβωτῷ τοῦ θεοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτῇ σκηνὴν **2** τότε εἶπεν Δαυὶδ οὐκ ἔστιν ἄραι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἢ τοὺς Λευίτας ὅτι αὐτοὺς ἐξελέξατο κύριος αἶρειν τὴν κιβωτὸν κυρίου καὶ λειτουργεῖν αὐτῷ ἕως αἰῶνος **3** καὶ ἐξεκκλησίασεν Δαυὶδ τὸν πάντα Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἀνενέγκαι τὴν κιβωτὸν κυρίου εἰς τὸν τόπον ὃν ἠτοίμασεν αὐτῇ **4** καὶ συνήγαγεν Δαυὶδ τοὺς υἱοὺς Ἀαρων καὶ τοὺς Λευίτας **5** τῶν υἱῶν Κααθ Ουριηλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑκατὸν εἴκοσι **6** τῶν υἱῶν Μεραρι Ἀσαια ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ διακόσιοι πενήκοντα **7** τῶν υἱῶν Γηρσαμ Ἰωηλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑκατὸν πενήκοντα **8** τῶν υἱῶν Ἐλισαφαν Σαμαιας ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ διακόσιοι **9** τῶν υἱῶν Χεβρων Ἐλιηλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὀγδοήκοντα **10** τῶν υἱῶν Οζιηλ Ἀμιναδαβ ὁ ἄρχων καὶ οἱ

ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑκατὸν δέκα δύο **11** καὶ ἐκάλεσεν Δαυιδ
τὸν Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας
τὸν Ουριηλ Ασαϊα Ιωηλ Σαμαϊαν Ελιηλ Αμιναδαβ **12**
καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς ἄρχοντες πατριῶν τῶν Λευιτῶν
ἀγνίσθητε ὑμεῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ ἀνοίσετε τὴν
κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ἰσραηλ οὗ ἡτοίμασα αὐτῇ **13** ὅτι οὐκ
ἐν τῷ πρότερον ὑμᾶς εἶναι διέκοψεν ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν
ἡμῖν ὅτι οὐκ ἐζητήσαμεν ἐν κρίματι **14** καὶ ἠγνίσθησαν
οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται τοῦ ἀνενέγκαι τὴν κιβωτὸν
θεοῦ Ἰσραηλ **15** καὶ ἔλαβον οἱ υἱοὶ τῶν Λευιτῶν τὴν
κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ὡς ἐνετείλατο Μωυσῆς ἐν λόγῳ θεοῦ
κατὰ τὴν γραφὴν ἐν ἀναφορεῦσιν ἐπ' αὐτούς **16** καὶ
εἶπεν Δαυιδ τοῖς ἄρχουσιν τῶν Λευιτῶν στήσατε τοὺς
ἀδελφούς αὐτῶν τοὺς ψαλτωδοὺς ἐν ὄργανοις ψδῶν
νάβλαις καὶ κινύραις καὶ κυμβάλοις τοῦ φωνῆσαι εἰς
ὑψος ἐν φωνῇ εὐφροσύνης **17** καὶ ἔστησαν οἱ Λευῖται
τὸν Αἰμαν υἱὸν Ιωηλ ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Ασαφ
υἱὸς Βαραχια καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρι ἀδελφῶν αὐτοῦ
Αιθαν υἱὸς Κισαίου **18** καὶ μετ' αὐτῶν ἀδελφοὶ αὐτῶν
οἱ δεῦτεροι Ζαχαρίας καὶ Οζιηλ καὶ Σεμιραμωθ καὶ Ιηλ
καὶ Ωνι καὶ Ελιαβ καὶ Βαναια καὶ Μασαϊα καὶ Ματταθια
καὶ Ελιφαλια καὶ Μακενια καὶ Αβδεδομ καὶ Ιηλ καὶ
Οζιας οἱ πυλωροὶ **19** καὶ οἱ ψαλτωδοὶ Αἰμαν Ασαφ καὶ
Αιθαν ἐν κυμβάλοις χαλκοῖς τοῦ ἀκουσθῆναι ποιῆσαι **20**
Ζαχαρίας καὶ Οζιηλ Σεμιραμωθ Ιηλ Ωνι Ελιαβ Μασαϊας
Βαναιας ἐν νάβλαις ἐπὶ αλαιμωθ **21** καὶ Ματταθιας καὶ
Ελιφαλιας καὶ Μακενιας καὶ Αβδεδομ καὶ Ιηλ καὶ Οζιας
ἐν κινύραις αμασενιθ τοῦ ἐνισχυῆσαι **22** καὶ Χωνενια
ἄρχων τῶν Λευιτῶν ἄρχων τῶν ψδῶν ὅτι συνετὸς ἦν

23 καὶ Βαραχια καὶ Ηλκανα πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ 24
καὶ Σοβνια καὶ Ἰωσαφατ καὶ Ναθαναηλ καὶ Ἀμασαι καὶ
Ζαχαρια καὶ Βαναι καὶ Ἐλιεζερ οἱ ἱερεῖς σαλπίζοντες
ταῖς σάλπιγξιν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ
Ἀβδεδομ καὶ Ἰα πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ 25 καὶ
ἦν Δαυιδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραηλ καὶ οἱ χιλίαρχοι οἱ
πορευόμενοι τοῦ ἀναγαγεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
κυρίου ἐξ οἴκου Ἀβδεδομ ἐν εὐφροσύνῃ 26 καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ κατισχυῶσαι τὸν θεὸν τοὺς Λευίτας αἴροντας τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ ἔθυσαν ἑπτὰ μόσχους
καὶ ἑπτὰ κριούς 27 καὶ Δαυιδ περιεζωσμένος ἐν στολῇ
βυσσίνῃ καὶ πάντες οἱ Λευῖται αἴροντες τὴν κιβωτὸν
διαθήκης κυρίου καὶ οἱ ψαλτωδοὶ καὶ Χωνενιας ὁ ἄρχων
τῶν ᾠδῶν τῶν ᾄδόντων καὶ ἐπὶ Δαυιδ στολὴ βυσσίνῃ 28
καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἀνάγοντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου
ἐν σημασίᾳ καὶ ἐν φωνῇ σωφερ καὶ ἐν σάλπιγξιν καὶ ἐν
κυμβάλοις ἀναφωνοῦντες νάβλαις καὶ ἐν κινύραις 29 καὶ
ἐγένετο κιβωτὸς διαθήκης κυρίου καὶ ἦλθεν ἕως πόλεως
Δαυιδ καὶ Μελχολ θυγάτηρ Σαουλ παρέκυψεν διὰ τῆς
θυρίδος καὶ εἶδεν τὸν βασιλέα Δαυιδ ὀρχούμενον καὶ
παίζοντα καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς

16 καὶ εἰσήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ καὶ ἀπηρέισαντο
αὐτήν ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς ἧς ἔπηξεν αὐτῇ Δαυιδ καὶ
προσήνεγκαν ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου ἐναντίον τοῦ
θεοῦ 2 καὶ συνετέλεσεν Δαυιδ ἀναφέρων ὀλοκαυτώματα
καὶ σωτηρίου καὶ εὐλόγησεν τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι κυρίου
3 καὶ διεμέρισεν παντὶ ἀνδρὶ Ἰσραηλ ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως
γυναικὸς τῷ ἀνδρὶ ἄρτον ἕνα ἄρτοκοπικὸν καὶ ἀμορίτην
4 καὶ ἔταξεν κατὰ πρόσωπον τῆς κιβωτοῦ διαθήκης

κυρίου ἐκ τῶν Λευιτῶν λειτουργοῦντας ἀναφωνοῦντας
καὶ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν κύριον τὸν θεὸν Ἰσραηλ
5 Ἀσαφ ὁ ἡγούμενος καὶ δευτερεύων αὐτῷ Ζαχαρίας
Ἰηλ Σεμιραμωθ Ἰηλ Ματταθίας Ἐλιαβ καὶ Βαναιας καὶ
Ἀβδεδομ καὶ Ἰηλ ἐν ὀργάνοις νάβλαις καὶ κινύραις καὶ
Ἀσαφ ἐν κυμβάλοις ἀναφωνῶν 6 καὶ Βαναιας καὶ Οἰηλ
οἱ ἱερεῖς ἐν ταῖς σάλπιγξιν διὰ παντὸς ἐναντίον τῆς
κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ 7 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
τότε ἔταξεν Δαυὶδ ἐν ἀρχῇ τοῦ αἰνεῖν τὸν κύριον ἐν χειρὶ
Ἀσαφ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ 8 ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ
ἐπικαλεῖσθε αὐτὸν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ γνωρίσατε ἐν λαοῖς
τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ 9 ᾄσατε αὐτῷ καὶ ὑμνήσατε αὐτῷ
διηγῆσασθε πᾶσιν τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν κύριος
10 αἰνεῖτε ἐν ὀνόματι ἀγίῳ αὐτοῦ εὐφρανθήσεται καρδία
ζητοῦσα τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ 11 ζητήσατε τὸν κύριον καὶ
ἰσχύσατε ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός 12
μνημονεύετε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν τέρατα καὶ
κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ 13 σπέρμα Ἰσραηλ παῖδες
αὐτοῦ υἱοὶ Ἰακωβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ 14 αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν ἐν πάσῃ τῇ γῆ τὰ κρίματα αὐτοῦ 15 μνημονεύων εἰς
αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ λόγον αὐτοῦ ὃν ἐνετείλατο εἰς
χιλίας γενεάς 16 ὃν διέθετο τῷ Ἀβρααμ καὶ τὸν ὄρκον
αὐτοῦ τῷ Ἰσαακ 17 ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακωβ εἰς πρόσταγμα
τῷ Ἰσραηλ διαθήκην αἰώνιον 18 λέγων σοὶ δώσω τὴν
γῆν Χανααν σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν 19 ἐν τῷ
γενέσθαι αὐτοὺς ὀλιγοστοὺς ἀριθμῷ ὡς ἐσμικρύνθησαν
καὶ παρῶκησαν ἐν αὐτῇ 20 καὶ ἐπορεύθησαν ἀπὸ ἔθνους
εἰς ἔθνος καὶ ἀπὸ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον 21 οὐκ
ἀφῆκεν ἄνδρα τοῦ δυναστεῦσαι αὐτοὺς καὶ ἤλεγξεν περὶ

αὐτῶν βασιλεῖς 22 μὴ ἄψησθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν
τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε 23 ἄσατε τῷ κυρίῳ
πᾶσα ἡ γῆ ἀναγγεῖλατε ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν σωτηρίαν
αὐτοῦ 25 ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα φοβερός
ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς 26 ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν
ἔθνῶν εἰδῶλα καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν οὐρανὸν ἐποίησεν 27 δόξα
καὶ ἔπαινος κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἰσχὺς καὶ καύχημα ἐν
τόπῳ αὐτοῦ 28 δότε τῷ κυρίῳ πατριαὶ τῶν ἔθνῶν δότε τῷ
κυρίῳ δόξαν καὶ ἰσχύν 29 δότε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματος
αὐτοῦ λάβετε δῶρα καὶ ἐνέγκατε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ
καὶ προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν ἀύλαϊς ἀγίαις αὐτοῦ 30
φοβηθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ κατορθωθήτω
ἡ γῆ καὶ μὴ σαλευθήτω 31 εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς καὶ
ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ καὶ εἰπάτωσαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν κύριος
βασιλεύων 32 βομβήσει ἡ θάλασσα σὺν τῷ πληρώματι καὶ
ξύλον ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ 33 τότε εὐφρανθήσεται
τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου ὅτι ἦλθεν
κρίναι τὴν γῆν 34 ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθόν ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 35 καὶ εἶπατε σῶσον ἡμᾶς ὁ
θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ τῶν ἔθνῶν
τοῦ αἰνεῖν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου καὶ καυχᾶσθαι ἐν ταῖς
αἰνέσεσίν σου 36 εὐλογημένος κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς ἀμην
καὶ ἦνεσαν τῷ κυρίῳ 37 καὶ κατέλιπον ἐκεῖ ἔναντι τῆς
κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου τὸν Ἀσαφ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ τοῦ λειτουργεῖν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ διὰ παντὸς
τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν 38 καὶ Αβδεδομ καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ ἐξήκοντα καὶ ὀκτώ καὶ Αβδεδομ υἱὸς Ἰδιθων καὶ
Οσσα εἰς πυλωροὺς 39 καὶ τὸν Σαδωκ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς

ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς ἐναντίον σκηνῆς κυρίου ἐν Βαμα τῇ ἐν Γαβαων 40 τοῦ ἀναφέρειν ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων διὰ παντός τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἑσπέρας καὶ κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ κυρίου ὅσα ἐνετείλατο ἐφ' υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ Μωυσῆ τοῦ θεράποντος τοῦ θεοῦ 41 καὶ μετ' αὐτοῦ Αἰμαν καὶ Ἰδιθων καὶ οἱ λοιποὶ ἐκλεγέντες ἐπ' ὀνόματος τοῦ αἰνεῖν τὸν κύριον ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 42 καὶ μετ' αὐτῶν σάλπιγγες καὶ κύμβαλα τοῦ ἀναφωνεῖν καὶ ὄργανα τῶν ᾠδῶν τοῦ θεοῦ υἱοὶ Ἰδιθων εἰς τὴν πύλην 43 καὶ ἐπορεύθη ἅπας ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν Δαυιδ τοῦ εὐλογεῖν τὸν οἶκον αὐτοῦ

17 καὶ ἐγένετο ὡς κατώκησεν Δαυιδ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ναθαν τὸν προφήτην ἰδοὺ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ καὶ ἡ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου ὑποκάτω δέρρεων 2 καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ πᾶν τὸ ἐν τῇ ψυχῇ σου ποίει ὅτι ὁ θεὸς μετὰ σοῦ 3 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ναθαν λέγων 4 πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς Δαυιδ τὸν παῖδά μου οὕτως εἶπεν κύριος οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί με ἐν αὐτῷ 5 ὅτι οὐ κατώκησα ἐν οἴκῳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀνήγαγον τὸν Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἤμην ἐν σκηνῇ καὶ ἐν καταλύματι 6 ἐν πᾶσιν οἷς διῆλθον ἐν παντὶ Ἰσραὴλ εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν Ἰσραὴλ τοῦ ποιμαίνειν τὸν λαόν μου λέγων ὅτι οὐκ ᾠκοδομήκατέ μοι οἶκον κέδρινον 7 καὶ νῦν οὕτως ἔρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυιδ τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας ἐξόπισθεν τῶν ποιμνίων τοῦ εἶναι εἰς

ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραηλ **8** καὶ ἤμην μετὰ
σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύθης καὶ ἐξωλέθρευσα πάντας
τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἐποίησά σοι
ὄνομα κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς **9** καὶ
θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου Ἰσραηλ καὶ καταφυτεύσω
αὐτόν καὶ κατασκηνώσει καθ' ἑαυτὸν καὶ οὐ μεριμνήσει
ἔτι καὶ οὐ προσθήσει ἀδικία τοῦ ταπεινώσαι αὐτόν καθὼς
ἀπ' ἀρχῆς **10** καὶ ἀφ' ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν
λαόν μου Ἰσραηλ καὶ ἐταπείνωσα ἅπαντας τοὺς ἐχθρούς
σου καὶ αὐξήσω σε καὶ οἶκον οἰκοδομήσει σοι κύριος **11**
καὶ ἔσται ὅταν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου καὶ κοιμηθήσῃ
μετὰ τῶν πατέρων σου καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου
μετὰ σέ ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου καὶ ἐτοιμάσω τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ **12** αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον καὶ
ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος **13** ἐγὼ ἔσομαι
αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν καὶ τὸ
ἔλεός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ ὡς ἀπέστησα ἀπὸ τῶν
ὄντων ἔμπροσθέν σου **14** καὶ πιστώσω αὐτὸν ἐν οἴκῳ μου
καὶ ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ
ἔσται ἀνωρθωμένος ἕως αἰῶνος **15** κατὰ πάντας τοὺς
λόγους τούτους καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὄρασιν ταύτην οὕτως
ἐλάλησεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ **16** καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς
Δαυιδ καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι κυρίου καὶ εἶπεν τίς εἰμι
ἐγὼ κύριε ὁ θεός καὶ τίς ὁ οἶκός μου ὅτι ἠγάπησάς με ἕως
αἰῶνος **17** καὶ ἐσμικρύνθη ταῦτα ἐνώπιόν σου ὁ θεός καὶ
ἐλάλησας ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου ἐκ μακρῶν καὶ
ἐπεῖδές με ὡς ὄρασις ἀνθρώπου καὶ ὑψώσάς με κύριε
ὁ θεός **18** τί προσθήσει ἔτι Δαυιδ πρὸς σέ τοῦ δοξάσαι
καὶ σὺ τὸν δοῦλόν σου οἶδας **19** καὶ κατὰ τὴν καρδίαν

σου ἐποίησας τὴν πᾶσαν μεγαλωσύνην **20** κύριε οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι καὶ οὐκ ἔστιν πλήν σοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν ἐν ὧσιν ἡμῶν **21** καὶ οὐκ ἔστιν ὡς ὁ λαός σου Ἰσραηλ ἔθνος ἔτι ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ὠδήγησεν αὐτὸν ὁ θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι ἑαυτῷ λαὸν τοῦ θέσθαι ἑαυτῷ ὄνομα μέγα καὶ ἐπιφανές τοῦ ἐκβαλεῖν ἀπὸ προσώπου λαοῦ σου οὓς ἐλυτρώσω ἐξ Αἰγύπτου ἔθνη **22** καὶ ἔδωκας τὸν λαόν σου Ἰσραηλ σεαυτῷ λαὸν ἕως αἰῶνος καὶ σύ κύριε αὐτοῖς εἰς θεόν **23** καὶ νῦν κύριε ὁ λόγος σου ὃν ἐλάλησας πρὸς τὸν παῖδά σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ πιστωθήτω ἕως αἰῶνος **24** λεγόντων κύριε κύριε παντοκράτωρ θεὸς Ἰσραηλ καὶ ὁ οἶκος Δαυιδ παιδός σου ἀνωρθωμένος ἐναντίον σου **25** ὅτι σύ κύριε ἠνοιξας τὸ οὖς τοῦ παιδός σου τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον διὰ τοῦτο εὗρεν ὁ παῖς σου τοῦ προσεύξασθαι κατὰ πρόσωπόν σου **26** καὶ νῦν κύριε σὺ εἶ αὐτὸς ὁ θεὸς καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα **27** καὶ νῦν ἤρξω τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐναντίον σου ὅτι σύ κύριε εὐλόγησας καὶ εὐλόγησον εἰς τὸν αἰῶνα

18 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ τοὺς ἄλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς καὶ ἔλαβεν τὴν Γεθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἐκ χειρὸς ἄλλοφύλων **2** καὶ ἐπάταξεν τὴν Μωαβ καὶ ἦσαν Μωαβ παῖδες τῷ Δαυιδ φέροντες δῶρα **3** καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ τὸν Ἀδρααζαρ βασιλέα Σουβα Ἡμαθ πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην **4** καὶ προκατελάβετο Δαυιδ αὐτῶν χίλια ἄρματα καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἵππων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν καὶ παρέλυσεν Δαυιδ πάντα τὰ ἄρματα καὶ ὑπελίπετο ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἄρματα **5** καὶ

ἦλθεν Σύρος ἐκ Δαμασκοῦ βοηθῆσαι Ἀδρααζαρ βασιλεῖ
Σουβα καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι καὶ δύο
χιλιάδας ἀνδρῶν **6** καὶ ἔθετο Δαυιδ φρουρὰν ἐν Συρίᾳ τῇ
κατὰ Δαμασκόν καὶ ἦσαν τῷ Δαυιδ εἰς παῖδας φέροντας
δῶρα καὶ ἔσφζεν κύριος τὸν Δαυιδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο
7 καὶ ἔλαβεν Δαυιδ τοὺς κλοιοὺς τοὺς χρυσοῦς οἱ ἦσαν ἐπὶ
τοὺς παῖδας Ἀδρααζαρ καὶ ἤνεγκεν αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλημ
8 καὶ ἐκ τῆς μεταβηχας καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων
τῶν Ἀδρααζαρ ἔλαβεν Δαυιδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα ἐξ
αὐτοῦ ἐποίησεν Σαλωμων τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν
καὶ τοὺς στύλους καὶ τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ **9** καὶ ἤκουσεν
Θωα βασιλεὺς Ἡμαθ ὅτι ἐπάταξεν Δαυιδ τὴν πᾶσαν
δύναμιν Ἀδρααζαρ βασιλέως Σουβα **10** καὶ ἀπέστειλεν
τὸν Ἰδουραμ υἱὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυιδ τοῦ
ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην καὶ τοῦ εὐλογῆσαι αὐτὸν
ὕπερ οὗ ἐπολέμησεν τὸν Ἀδρααζαρ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν
ὅτι ἀνὴρ πολέμιος Θωα ἦν τῷ Ἀδρααζαρ καὶ πάντα τὰ
σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ **11** καὶ ταῦτα ἡγίασεν Δαυιδ τῷ
κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ οὗ ἔλαβεν
ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν ἐξ Ἰδουμαίας καὶ Μωαβ καὶ ἐξ
υἱῶν Ἀμμων καὶ ἐκ τῶν ἄλλοφύλων καὶ ἐξ Ἀμαληκ **12**
καὶ Ἀβεσσα υἱὸς Σαρουια ἐπάταξεν τὴν Ἰδουμαίαν ἐν
κοιλιάδι τῶν ἀλῶν ὀκτώ καὶ δέκα χιλιάδας **13** καὶ ἔθετο
ἐν τῇ κοιλιάδι φρουράς καὶ ἦσαν πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι
παῖδες Δαυιδ καὶ ἔσφζεν κύριος τὸν Δαυιδ ἐν πᾶσιν οἷς
ἐπορεύετο **14** καὶ ἐβασίλευσεν Δαυιδ ἐπὶ πάντα Ἰσραηλ καὶ
ἦν ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην τῷ παντὶ λαῷ αὐτοῦ **15**
καὶ Ἰωαβ υἱὸς Σαρουια ἐπὶ τῆς στρατιᾶς καὶ Ἰωσαφατ υἱὸς
Ἀχιλουδ ὑπομνηματογράφος **16** καὶ Σαδωκ υἱὸς Ἀχιτωβ

καὶ Αχιμελεχ υἱὸς Αβιαθαρ ἱερεῖς καὶ Σουσα γραμματεὺς
17 καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε ἐπὶ τοῦ χερεθθι καὶ τοῦ φελεθθι
καὶ υἱοὶ Δαυιδ οἱ πρῶτοι διάδοχοι τοῦ βασιλέως

19 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα ἀπέθανεν Ναας βασιλεὺς
υἱῶν Αμμων καὶ ἐβασίλευσεν Αναν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ
2 καὶ εἶπεν Δαυιδ ποιήσω ἔλεος μετὰ Αναν υἱοῦ Ναας ὡς
ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος καὶ ἀπέστειλεν
ἀγγέλους Δαυιδ τοῦ παρακαλέσαι αὐτὸν περὶ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ καὶ ἦλθον παῖδες Δαυιδ εἰς γῆν υἱῶν Αμμων τοῦ
παρακαλέσαι αὐτόν 3 καὶ εἶπον ἄρχοντες Αμμων πρὸς
Αναν μὴ δοξάζων Δαυιδ τὸν πατέρα σου ἐναντίον σου
ἀπέστειλέν σοι παρακαλοῦντας οὐχ ὅπως ἐξερευνήσωσιν
τὴν πόλιν τοῦ κατασκοπήσαι τὴν γῆν ἦλθον παῖδες αὐτοῦ
πρὸς σέ 4 καὶ ἔλαβεν Αναν τοὺς παῖδας Δαυιδ καὶ ἐξύρησεν
αὐτούς καὶ ἀφείλεν τῶν μανδυῶν αὐτῶν τὸ ἥμισυ ἕως τῆς
ἀναβολῆς καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς 5 καὶ ἦλθον ἀπαγγεῖλαι
τῷ Δαυιδ περὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπάντησιν
αὐτοῖς ὅτι ἦσαν ἠτιμωμένοι σφόδρα καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
καθίσατε ἐν Ιεριχω ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας
ὕμων καὶ ἀνακάμψατε 6 καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Αμμων ὅτι
ἦσχύνθη λαὸς Δαυιδ καὶ ἀπέστειλεν Αναν καὶ οἱ υἱοὶ
Αμμων χίλια τάλαντα ἀργυρίου τοῦ μισθώσασθαι ἑαυτοῖς
ἐκ Συρίας Μεσοποταμίας καὶ ἐκ Συρίας Μοοχα καὶ ἐκ
Σωβα ἄρματα καὶ ἵππεῖς 7 καὶ ἐμισθώσαντο ἑαυτοῖς δύο
καὶ τριάκοντα χιλιάδας ἀρμάτων καὶ τὸν βασιλέα Μωχα
καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἦλθον καὶ παρενέβαλον κατέναντι
Μαιδαβα καὶ οἱ υἱοὶ Αμμων συνήχθησαν ἐκ τῶν πόλεων
αὐτῶν καὶ ἦλθον εἰς τὸ πολεμῆσαι 8 καὶ ἤκουσεν Δαυιδ
καὶ ἀπέστειλεν τὸν Ἰωαβ καὶ πᾶσαν τὴν στρατιάν τῶν

δυνατῶν **9** καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμων καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον παρὰ τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ ἐλθόντες παρενέβαλον καθ' ἑαυτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ **10** καὶ εἶδεν Ἰωαβ ὅτι γεγόνασιν ἀντιπρόσωποι τοῦ πολεμεῖν πρὸς αὐτὸν κατὰ πρόσωπον καὶ ἐξόπισθεν καὶ ἐξελέξατο ἐκ παντὸς νεανίου ἐξ Ἰσραηλ καὶ παρετάξαντο ἐναντίον τοῦ Σύρου **11** καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσσα ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ παρετάξαντο ἐξ ἐναντίας υἱῶν Ἀμμων **12** καὶ εἶπεν ἐὰν κρατήσῃ ὑπὲρ ἐμὲ Σύρος καὶ ἔσῃ μοι εἰς σωτηρίαν καὶ ἐὰν υἱοὶ Ἀμμων κρατήσωσιν ὑπὲρ σέ καὶ σώσω σε **13** ἀνδρίζου καὶ ἐνισχύσωμεν περὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ κύριος τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ποιήσει **14** καὶ παρετάξατο Ἰωαβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ κατέναντι Σύρων εἰς πόλεμον καὶ ἔφυγον ἀπ' αὐτοῦ **15** καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων εἶδον ὅτι ἔφυγον Σύροι καὶ ἔφυγον καὶ αὐτοὶ ἀπὸ προσώπου Ἰωαβ καὶ ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ ἦλθεν Ἰωαβ εἰς Ἱερουσαλημ **16** καὶ εἶδεν Σύρος ὅτι ἐτροπώσατο αὐτὸν Ἰσραηλ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους καὶ ἐξήγαγον τὸν Σύρον ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ Σωφαχ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Ἀδρααζαρ ἔμπροσθεν αὐτῶν **17** καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυιδ καὶ συνήγαγεν τὸν πάντα Ἰσραηλ καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ παρετάξατο ἐπ' αὐτούς καὶ παρατάσσεται Σύρος ἐξ ἐναντίας Δαυιδ καὶ ἐπολέμησαν αὐτόν **18** καὶ ἔφυγεν Σύρος ἀπὸ προσώπου Δαυιδ καὶ ἀπέκτεινεν Δαυιδ ἀπὸ τοῦ Σύρου ἑπτὰ χιλιάδας ἀρμάτων καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζῶν καὶ τὸν Σωφαχ ἀρχιστράτηγον δυνάμεως ἀπέκτεινεν **19** καὶ εἶδον

παῖδες Αδρααζαρ ὅτι ἐπταίκασιν ἀπὸ προσώπου Ἰσραηλ
καὶ διέθεντο μετὰ Δαυιδ καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ καὶ οὐκ
ἠθέλησεν Σύρος τοῦ βοηθῆσαι τοῖς υἱοῖς Αμμων ἔτι

20 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπιόντι ἔτει ἐν τῇ ἐξόδῳ τῶν
βασιλέων καὶ ἤγαγεν Ἰωαβ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆς
στρατιᾶς καὶ ἔφθειραν τὴν χώραν υἱῶν Αμμων καὶ
ἦλθεν καὶ περιεκάθισεν τὴν Ραββα καὶ Δαυιδ ἐκάθητο ἐν
Ἱερουσαλημ καὶ ἐπάταξεν Ἰωαβ τὴν Ραββα καὶ κατέσκαψεν
αὐτήν **2** καὶ ἔλαβεν Δαυιδ τὸν στέφανον Μολχολ βασιλέως
αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ εὐρέθη ὁ σταθμὸς
αὐτοῦ τάλαντον χρυσοῦ καὶ ἐν αὐτῷ λίθος τίμιος καὶ ἦν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Δαυιδ καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἐξήνεγκεν
πολλὰ σφόδρα **3** καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἐξήγαγεν καὶ
διέπρισεν πρίοσιν καὶ ἐν σκεπάρνοις σιδηροῖς καὶ οὕτως
ἐποίησεν Δαυιδ τοῖς πᾶσιν υἱοῖς Αμμων καὶ ἀνέστρεψεν
Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλημ **4** καὶ ἐγένετο
μετὰ ταῦτα καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γαζερ μετὰ τῶν
ἄλλοφύλων τότε ἐπάταξεν Σοβοχαι ὁ Ουσαθι τὸν Σαφου
ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν γιγάντων καὶ ἐταπείνωσεν αὐτόν **5** καὶ
ἐγένετο ἔτι πόλεμος μετὰ τῶν ἄλλοφύλων καὶ ἐπάταξεν
Ελλαναν υἱὸς Ἰαῖρ τὸν Λεεμι ἀδελφὸν Γολιαθ τοῦ Γεθθαίου
καὶ ξύλον δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων **6** καὶ
ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γεθ καὶ ἦν ἀνὴρ ὑπερμεγέθης
καὶ δάκτυλοι αὐτοῦ ἕξ καὶ ἕξ εἴκοσι τέσσαρες καὶ οὗτος
ἦν ἀπόγονος γιγάντων **7** καὶ ὠνείδισεν τὸν Ἰσραηλ καὶ
ἐπάταξεν αὐτόν Ἰωναθαν υἱὸς Σαμαα ἀδελφοῦ Δαυιδ
8 οὗτοι ἐγένοντο Ραφα ἐν Γεθ πάντες ἦσαν τέσσαρες
γίγαντες καὶ ἔπεσον ἐν χειρὶ Δαυιδ καὶ ἐν χειρὶ παιδῶν
αὐτοῦ

21 καὶ ἔστη διάβολος ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ ἐπέσεισεν τὸν Δαυιδ τοῦ ἀριθμῆσαι τὸν Ἰσραηλ **2** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ πρὸς Ἰωαβ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως πορεύθητε ἀριθμήσατε τὸν Ἰσραηλ ἀπὸ Βηρσαβεε καὶ ἕως Δαν καὶ ἐνέγκατε πρὸς με καὶ γνώσομαι τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν **3** καὶ εἶπεν Ἰωαβ προσθεῖη κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὡς αὐτοὶ ἑκατονταπλασίως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου μου τοῦ βασιλέως βλέποντες πάντες τῷ κυρίῳ μου παῖδες ἵνα τί ζητεῖ ὁ κύριός μου τοῦτο ἵνα μὴ γένηται εἰς ἁμαρτίαν τῷ Ἰσραηλ **4** τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἐκραταιώθη ἐπὶ τῷ Ἰωαβ καὶ ἐξῆλθεν Ἰωαβ καὶ διῆλθεν ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραηλ καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλημ **5** καὶ ἔδωκεν Ἰωαβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ τῷ Δαυιδ καὶ ἦν πᾶς Ἰσραηλ χίλια χιλιάδες καὶ ἑκατὸν χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων μάχαιραν καὶ Ἰουδας τετρακόσiai καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων μάχαιραν **6** καὶ τὸν Λευι καὶ τὸν Βενιαμιν οὐκ ἠρίθμησεν ἐν μέσῳ αὐτῶν ὅτι κατίσχυσεν λόγος τοῦ βασιλέως τὸν Ἰωαβ **7** καὶ πονηρὸν ἐφάνη ἐναντίον τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πράγματος τούτου καὶ ἐπάταξεν τὸν Ἰσραηλ **8** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τὸν θεόν ἡμάρτηκα σφόδρα ὅτι ἐποίησα τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ νῦν περίελε δὴ τὴν κακίαν παιδός σου ὅτι ἐματαιώθην σφόδρα **9** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Γαδ ὁρῶντα Δαυιδ λέγων **10** πορεύου καὶ λάλησον πρὸς Δαυιδ λέγων οὕτως λέγει κύριος τρία αἴρω ἐγὼ ἐπὶ σέ ἔκλεξαι σεαυτῷ ἐν ἐξ αὐτῶν καὶ ποιήσω σοι **11** καὶ ἦλθεν Γαδ πρὸς Δαυιδ καὶ εἶπεν αὐτῷ οὕτως λέγει κύριος ἔκλεξαι σεαυτῷ **12** ἢ τρία ἔτη λιμοῦ ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἐκ προσώπου ἐχθρῶν σου καὶ μάχαιραν ἐχθρῶν σου τοῦ ἐξολεθρεῦσαι

ἢ τρεῖς ἡμέρας ῥομφαίαν κυρίου καὶ θάνατον ἐν τῇ γῆ
καὶ ἄγγελος κυρίου ἐξολεθρεύων ἐν πάσῃ κληρονομίᾳ
Ἰσραηλ καὶ νῦν ἰδὲ τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με
λόγον **13** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Γαδ στενά μοι καὶ τὰ τρία
σφόδρα ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας κυρίου ὅτι πολλοὶ οἱ
οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα καὶ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων οὐ
μὴ ἐμπέσω **14** καὶ ἔδωκεν κύριος θάνατον ἐν Ἰσραηλ
καὶ ἔπεσον ἐξ Ἰσραηλ ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν
15 καὶ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς ἄγγελον εἰς Ἱερουσαλημ τοῦ
ἐξολεθρεῦσαι αὐτήν καὶ ὡς ἐξωλέθρευσε εἶδεν κύριος
καὶ μετεμελήθη ἐπὶ τῇ κακίᾳ καὶ εἶπεν τῷ ἀγγέλῳ τῷ
ἐξολεθρεύοντι ἱκανούσθω σοι ἄνες τὴν χεῖρά σου καὶ ὁ
ἄγγελος κυρίου ἐστῶς ἐν τῷ ἄλῳ Ορνα τοῦ Ἰεβουσαίου
16 καὶ ἐπῆρεν Δαυιδ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν
τὸν ἄγγελον κυρίου ἐστῶτα ἀνὰ μέσον τῆς γῆς καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐκτεταμένη ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἔπεσεν
Δαυιδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι περιβεβλημένοι ἐν σάκκοις
ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν **17** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τὸν θεόν
οὐκ ἐγὼ εἶπα τοῦ ἀριθμῆσαι ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐγὼ εἶμι ὁ
ἁμαρτῶν κακοποιῶν ἐκακοποίησα καὶ ταῦτα τὰ πρόβατα
τί ἐποίησαν κύριε ὁ θεός γενηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐν ἐμοὶ καὶ
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου καὶ μὴ ἐν τῷ λαῷ σου εἰς
ἀπώλειαν κύριε **18** καὶ ἄγγελος κυρίου εἶπεν τῷ Γαδ τοῦ
εἰπεῖν πρὸς Δαυιδ ἵνα ἀναβῆ τοῦ στήσαι θυσιαστήριον τῷ
κυρίῳ ἐν ἄλῳ Ορνα τοῦ Ἰεβουσαίου **19** καὶ ἀνέβη Δαυιδ
κατὰ τὸν λόγον Γαδ ὃν ἐλάλησεν ἐν ὀνόματι κυρίου **20**
καὶ ἐπέστρεψεν Ορνα καὶ εἶδεν τὸν βασιλέα καὶ τέσσαρες
υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ μεθαχαβιν καὶ Ορνα ἦν ἀλοῶν

πυρούς **21** καὶ ἦλθεν Δαυιδ πρὸς Ορναν καὶ Ορνα ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἄλω καὶ προσεκύνησεν τῷ Δαυιδ τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν **22** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ορνα δός μοι τὸν τόπον σου τῆς ἄλω καὶ οἰκοδομήσω ἐπ' αὐτῷ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ δός μοι αὐτόν καὶ παύσεται ἡ πληγὴ ἐκ τοῦ λαοῦ **23** καὶ εἶπεν Ορνα πρὸς Δαυιδ λαβὲ σεαυτῷ καὶ ποιησάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ἀγαθὸν ἐναντίον αὐτοῦ ἰδὲ δέδωκα τοὺς μόσχους εἰς ὄλοκαύτωςιν καὶ τὸ ἄροτρον καὶ τὰς ἀμάξας εἰς ξύλα καὶ τὸν σῖτον εἰς θυσίαν τὰ πάντα δέδωκα **24** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ τῷ Ορνα οὐχί ὅτι ἀγοράζων ἀγοράζω ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ ὅτι οὐ μὴ λάβω ἃ ἐστίν σοι κυρίῳ τοῦ ἀνενέγκαι ὄλοκαύτωςιν δωρεὰν κυρίῳ **25** καὶ ἔδωκεν Δαυιδ τῷ Ορνα ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ σίκλους χρυσοῦ ὀλκῆς ἑξακοσίους **26** καὶ ᾠκοδόμησεν Δαυιδ ἐκεῖ θυσιαστήριον κυρίῳ καὶ ἀνήνεγκεν ὄλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου καὶ ἐβόησεν πρὸς κύριον καὶ ἐπήκουσεν αὐτῷ ἐν πυρὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὄλοκαυτώσεως καὶ κατανάλωσεν τὴν ὄλοκαύτωςιν **27** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς τὸν ἄγγελον καὶ κατέθηκεν τὴν ῥομφαίαν εἰς τὸν κολεόν **28** ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν τῷ ἰδεῖν τὸν Δαυιδ ὅτι ἐπήκουσεν αὐτῷ κύριος ἐν τῷ ἄλῳ Ορνα τοῦ Ιεβουσαίου καὶ ἐθυσίασεν ἐκεῖ **29** καὶ σκηνὴ κυρίου ἦν ἐποίησεν Μωυσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ θυσιαστήριον τῶν ὄλοκαυτωμάτων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν Βαμα ἐν Γαβαων **30** καὶ οὐκ ἠδύνατο Δαυιδ τοῦ πορευθῆναι ἔμπροσθεν αὐτοῦ τοῦ ζητῆσαι τὸν θεόν ὅτι κατέσπευσεν ἀπὸ προσώπου τῆς ῥομφαίας ἀγγέλου κυρίου

22 καὶ εἶπεν Δαυιδ οὗτός ἐστιν ὁ οἶκος κυρίου τοῦ θεοῦ
καὶ τοῦτο τὸ θυσιαστήριον εἰς ὄλοκαύτωςιν τῷ Ἰσραηλ **2**
καὶ εἶπεν Δαυιδ συναγαγεῖν πάντας τοὺς προσηλύτους ἐν
γῆ Ἰσραηλ καὶ κατέστησεν λατόμους λατομήσαι λίθους
ξυστοὺς τοῦ οἰκοδομήσαι οἶκον τῷ θεῷ **3** καὶ σίδηρον
πολὺν εἰς τοὺς ἥλους τῶν θυρωμάτων καὶ τῶν πυλῶν καὶ
τοὺς στροφεῖς ἠτοίμασεν Δαυιδ καὶ χαλκὸν εἰς πλῆθος
οὐκ ἦν σταθμός **4** καὶ ξύλα κέδρινα οὐκ ἦν ἀριθμός ὅτι
ἐφέροσαν οἱ Σιδώνιοι καὶ οἱ Τύριοι ξύλα κέδρινα εἰς
πλῆθος τῷ Δαυιδ **5** καὶ εἶπεν Δαυιδ Σαλωμων ὁ υἱός μου
παιδάριον ἀπαλόν καὶ ὁ οἶκος τοῦ οἰκοδομήσαι τῷ κυρίῳ
εἰς μεγαλωσύνην ἄνω εἰς ὄνομα καὶ εἰς δόξαν εἰς πᾶσαν
τὴν γῆν ἐτοιμάσω αὐτῷ καὶ ἠτοίμασεν Δαυιδ εἰς πλῆθος
ἔμπροσθεν τῆς τελευτῆς αὐτοῦ **6** καὶ ἐκάλεσεν Σαλωμων
τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ τοῦ οἰκοδομήσαι τὸν
οἶκον τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραηλ **7** καὶ εἶπεν Δαυιδ Σαλωμων
τέκνον ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ ψυχῇ τοῦ οἰκοδομήσαι οἶκον
τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ **8** καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμοὶ λόγος
κυρίου λέγων αἷμα εἰς πλῆθος ἐξέχεας καὶ πολέμους
μεγάλους ἐποίησας οὐκ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ ὀνόματί
μου ὅτι αἵματα πολλὰ ἐξέχεας ἐπὶ τῆς γῆς ἐναντίον μου **9**
ἰδοὺ υἱὸς τίκτεταί σοι οὗτος ἔσται ἀνὴρ ἀναπαύσεως καὶ
ἀναπαύσω αὐτὸν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν κυκλόθεν ὅτι
Σαλωμων ὄνομα αὐτῷ καὶ εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν δώσω ἐπὶ
Ἰσραηλ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ **10** οὗτος οἰκοδομήσει οἶκον
τῷ ὀνόματί μου καὶ οὗτος ἔσται μοι εἰς υἱὸν κἀγὼ αὐτῷ
εἰς πατέρα καὶ ἀνορθώσω θρόνον βασιλείας αὐτοῦ ἐν
Ἰσραηλ ἕως αἰῶνος **11** καὶ νῦν υἱέ μου ἔσται μετὰ σοῦ
κύριος καὶ εὐδοώσει καὶ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ κυρίῳ

θεῶ σου ὡς ἐλάλησεν περὶ σοῦ **12** ἀλλ' ἡ δῶη σοι σοφίαν
καὶ σύνεσιν κύριος καὶ κατισχύσαι σε ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ
τοῦ φυλάσσεσθαι καὶ τοῦ ποιεῖν τὸν νόμον κυρίου τοῦ
θεοῦ σου **13** τότε εὐδοώσει ἐὰν φυλάξης τοῦ ποιεῖν τὰ
προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἃ ἐνετείλατο κύριος τῷ
Μωυσῆ ἐπὶ Ἰσραηλ ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε μὴ φοβοῦ μηδὲ
πτοηθῆς **14** καὶ ἴδου ἐγὼ κατὰ τὴν πτωχείαν μου ἠτοίμασα
εἰς οἶκον κυρίου χρυσοῦ ταλάντων ἑκατὸν χιλιάδας
καὶ ἀργυρίου ταλάντων χιλίας χιλιάδας καὶ χαλκὸν καὶ
σίδηρον οὗ οὐκ ἔστιν σταθμός ὅτι εἰς πλῆθος ἔστιν καὶ
ξύλα καὶ λίθους ἠτοίμασα καὶ πρὸς ταῦτα πρόσθετες **15**
καὶ μετὰ σοῦ εἰς πλῆθος ποιούντων ἔργα τεχνίται καὶ
οἰκοδόμοι λίθων καὶ τέκτονες ξύλων καὶ πᾶς σοφὸς
ἐν παντὶ ἔργῳ **16** ἐν χρυσίῳ ἐν ἀργυρίῳ ἐν χαλκῷ καὶ
ἐν σιδήρῳ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς ἀνάστηθι καὶ ποίει καὶ
κύριος μετὰ σοῦ **17** καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς πᾶσιν
ἄρχουσιν Ἰσραηλ ἀντιλαβέσθαι τῷ Σαλωμων υἱῷ αὐτοῦ
18 οὐχὶ κύριος μεθ' ὑμῶν καὶ ἀνέπαυσεν ὑμᾶς κυκλόθεν
ὅτι ἔδωκεν ἐν χερσὶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν καὶ
ὑπετάγη ἡ γῆ ἐναντίον κυρίου καὶ ἐναντίον λαοῦ αὐτοῦ
19 νῦν δότε καρδίας ὑμῶν καὶ ψυχὰς ὑμῶν τοῦ ζητῆσαι
τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ ἐγέρθητε καὶ οἰκοδομήσατε
ἀγίασμα κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν τοῦ εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν
διαθήκης κυρίου καὶ σκεύη τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εἰς οἶκον
τὸν οἰκοδομούμενον τῷ ὀνόματι κυρίου

23 καὶ Δαυὶδ πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν καὶ
ἐβασίλευσεν Σαλωμων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐπὶ
Ἰσραηλ **2** καὶ συνήγαγεν τοὺς πάντας ἄρχοντας Ἰσραηλ καὶ
τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας **3** καὶ ἠριθμήθησαν οἱ Λευῖται

ἀπὸ τριακονταετοῦς καὶ ἐπάνω καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν εἰς ἄνδρας τριάκοντα καὶ ὀκτὼ χιλιάδας **4** ἀπὸ τούτων ἐργοδιῶνται ἐπὶ τὰ ἔργα οἴκου κυρίου εἴκοσι τέσσαρες χιλιάδες καὶ γραμματεῖς καὶ κριταὶ ἑξακισχίλιοι **5** καὶ τέσσαρες χιλιάδες πυλωροὶ καὶ τέσσαρες χιλιάδες αἰνοῦντες τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς ὀργάνοις οἷς ἐποίησεν τοῦ αἰνεῖν τῷ κυρίῳ **6** καὶ διεῖλεν αὐτοὺς Δαυιδ ἐφημερίας τοῖς υἱοῖς Λευι τῷ Γεδσων Κααθ Μεραρι **7** καὶ τῷ Παροσωμ τῷ Εδαν καὶ τῷ Σεμεῖ **8** υἱοὶ τῷ Εδαν ὁ ἄρχων Ιηλ καὶ Ζεθομ καὶ Ιωηλ τρεῖς **9** υἱοὶ Σεμεῖ Σαλωμιθ καὶ Ιηλ καὶ Αιδαν τρεῖς οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῷ Εδαν **10** καὶ τοῖς υἱοῖς Σεμεῖ Ιεθ καὶ Ζιζα καὶ Ιωας καὶ Βερια οὗτοι υἱοὶ Σεμεῖ τέσσαρες **11** καὶ ἦν Ιεθ ὁ ἄρχων καὶ Ζιζα ὁ δεύτερος καὶ Ιωας καὶ Βερια οὐκ ἐπλήθυναν υἱοὺς καὶ ἐγένοντο εἰς οἶκον πατριᾶς εἰς ἐπίσκεψιν μίαν **12** υἱοὶ Κααθ Αμβραμ Ισσααρ Χεβρων Οζιηλ τέσσαρες **13** υἱοὶ Αμβραμ Ααρων καὶ Μωυσῆς καὶ διεστάλη Ααρων τοῦ ἁγιασθῆναι ἅγια ἀγίων αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος τοῦ θυμιᾶν ἐναντίον τοῦ κυρίου λειτουργεῖν καὶ ἐπέυχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος **14** καὶ Μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ υἱοὶ αὐτοῦ ἐκλήθησαν εἰς φυλὴν τοῦ Λευι **15** υἱοὶ Μωυσῆ Γηρσαμ καὶ Ελιεζερ **16** υἱοὶ Γηρσαμ Σουβαηλ ὁ ἄρχων **17** καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Ελιεζερ Ρααβια ὁ ἄρχων καὶ οὐκ ἦσαν τῷ Ελιεζερ υἱοὶ ἕτεροι καὶ υἱοὶ Ρααβια ηὐξήθησαν εἰς ὕψος **18** υἱοὶ Ισσααρ Σαλωμωθ ὁ ἄρχων **19** υἱοὶ Χεβρων Ιδουδ ὁ ἄρχων Αμαδια ὁ δεύτερος Οζιηλ ὁ τρίτος Ικεμιας ὁ τέταρτος **20** υἱοὶ Οζιηλ Μιχας ὁ ἄρχων καὶ Ισια ὁ δεύτερος **21** υἱοὶ Μεραρι Μοολι καὶ Μουσι υἱοὶ Μοολι Ελεαζαρ καὶ Κις **22**

καὶ ἀπέθανεν Ελεαζαρ καὶ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοὶ ἀλλ' ἦ
θυγατέρες καὶ ἔλαβον αὐτὰς υἱοὶ Κις ἀδελφοὶ αὐτῶν **23**
υἱοὶ Μουσι Μοολι καὶ Εδερ καὶ Ιαριμωθ τρεῖς **24** οὗτοι υἱοὶ
Λευι κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν ἄρχοντες τῶν πατριῶν
αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν
ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν ποιῶντες τὰ ἔργα
λειτουργίας οἴκου κυρίου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω
25 ὅτι εἶπεν Δαυιδ κατέπαυσεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ τῷ
λαῷ αὐτοῦ καὶ κατεσκήνωσεν ἐν Ἱερουσαλημ ἕως αἰῶνος
26 καὶ οἱ Λευῖται οὐκ ἦσαν αἴροντες τὴν σκηνὴν καὶ τὰ
πάντα σκευὴ αὐτῆς εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτῆς **27** ὅτι ἐν
τοῖς λόγοις Δαυιδ τοῖς ἐσχάτοις ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς υἱῶν
Λευι ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω **28** ὅτι ἔστησεν αὐτοὺς
ἐπὶ χεῖρα Ααρων τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου ἐπὶ τὰς
αὐλὰς καὶ ἐπὶ τὰ παστοφόρια καὶ ἐπὶ τὸν καθαρισμὸν τῶν
πάντων ἀγίων καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα λειτουργίας οἴκου τοῦ
θεοῦ **29** εἰς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως εἰς τὴν σεμίδαλιν
τῆς θυσίας καὶ εἰς τὰ λάγανα τὰ ἄζυμα καὶ εἰς τήγανον
καὶ εἰς τὴν πεφυραμένην καὶ εἰς πᾶν μέτρον **30** καὶ τοῦ
στῆναι πρῶτῳ τοῦ αἰνεῖν ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ καὶ
οὕτως τὸ ἑσπέρας **31** καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἀναφερομένων
ὀλοκαυτωμάτων τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς
νεομηνίαις καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς κατὰ ἀριθμὸν κατὰ τὴν
κρίσιν ἐπ' αὐτοῖς διὰ παντὸς τῷ κυρίῳ **32** καὶ φυλάξουσιν
τὰς φυλακὰς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰς φυλακὰς
υἱῶν Ααρων ἀδελφῶν αὐτῶν τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ
κυρίου

24 καὶ τοῖς υἱοῖς Ααρων διαιρέσεις υἱοὶ Ααρων Ναδαβ
καὶ Αβιουδ Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ **2** καὶ ἀπέθανεν Ναδαβ

καὶ Ἀβιουδ ἐναντίον τοῦ πατρὸς αὐτῶν καὶ υἱοὶ οὐκ ἦσαν αὐτοῖς καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεαζαρ καὶ Ἰθαμαρ υἱοὶ Ἀαρων **3** καὶ διεῖλεν αὐτοὺς Δαυιδ καὶ Σαδωκ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλεαζαρ καὶ Ἀχιμελεχ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθαμαρ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν **4** καὶ εὐρέθησαν υἱοὶ Ἐλεαζαρ πλείους εἰς ἄρχοντας τῶν δυνατῶν παρὰ τοὺς υἱοὺς Ἰθαμαρ καὶ διεῖλεν αὐτοὺς τοῖς υἱοῖς Ἐλεαζαρ ἄρχοντας εἰς οἴκους πατριῶν ἕξ καὶ δέκα καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰθαμαρ ὀκτὼ κατ' οἴκους πατριῶν **5** καὶ διεῖλεν αὐτοὺς κατὰ κλήρους τούτους πρὸς τούτους ὅτι ἦσαν ἄρχοντες τῶν ἀγίων καὶ ἄρχοντες κυρίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἐλεαζαρ καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰθαμαρ **6** καὶ ἔγραψεν αὐτοὺς Σαμαιας υἱὸς Ναθαναηλ ὁ γραμματεὺς ἐκ τοῦ Λευι κατέναντι τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ Σαδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἀχιμελεχ υἱὸς Ἀβιαθαρ καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν οἴκου πατριᾶς εἰς εἷς τῷ Ἐλεαζαρ καὶ εἷς εἷς τῷ Ἰθαμαρ **7** καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ πρῶτος τῷ Ἰαριβ τῷ Ἰδεΐα ὁ δεῦτερος **8** τῷ Χαρημ ὁ τρίτος τῷ Σεωριμ ὁ τέταρτος **9** τῷ Μελχια ὁ πέμπτος τῷ Μιαμιν ὁ ἕκτος **10** τῷ Κως ὁ ἕβδομος τῷ Ἀβια ὁ ὄγδοος **11** τῷ Ἰησοῦ ὁ ἕνατος τῷ Σεχενια ὁ δέκατος **12** τῷ Ἐλιασιβ ὁ ἐνδέκατος τῷ Ἰακιμ ὁ δωδέκατος **13** τῷ Οἰχοφφα ὁ τρισκαιδέκατος τῷ Ἰσβααλ ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος **14** τῷ Βελγα ὁ πεντεκαιδέκατος τῷ Ἐμμηρ ὁ ἕκκαιδέκατος **15** τῷ Χηζιρ ὁ ἑπτακαιδέκατος τῷ Ἀφεσση ὁ ὀκτωκαιδέκατος **16** τῷ Φεταια ὁ ἐννεακαιδέκατος τῷ Ἐζεκηλ ὁ εἰκοστός **17** τῷ Ἰαχιν ὁ εἷς καὶ εἰκοστός τῷ Γαμουλ ὁ δεῦτερος καὶ εἰκοστός **18** τῷ Δαλαια ὁ τρίτος καὶ εἰκοστός τῷ Μασσαι ὁ τέταρτος καὶ εἰκοστός **19** αὕτη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν

κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν τοῦ εἰσπορεύεσθαι εἰς οἶκον κυρίου κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν διὰ χειρὸς Ααρων πατρὸς αὐτῶν ὡς ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ **20** καὶ τοῖς υἱοῖς Λευι τοῖς καταλοίποις τοῖς υἱοῖς Αμβραμ Σουβαηλ τοῖς υἱοῖς Σουβαηλ Ιαδια **21** τῷ Ρααβια ὁ ἄρχων Ἰεσιας **22** καὶ τῷ Ἰσσαρι Σαλωμωθ τοῖς υἱοῖς Σαλωμωθ Ιαθ **23** υἱοὶ Ἰεδιου Αμαδια ὁ δεύτερος Ιαζηλ ὁ τρίτος Ιοκομ ὁ τέταρτος **24** υἱοὶ Οζιηλ Μιχα υἱοὶ Μιχα Σαμηρ **25** ἀδελφὸς Μιχα Ἰσια υἱοὶ Ἰσια Ζαχαρια **26** υἱοὶ Μεραρι Μοολι καὶ Μουσι υἱοὶ Οζια υἱοὶ Βοννι **27** υἱοὶ Μεραρι τῷ Οζια υἱοὶ αὐτοῦ Ἰσοαμ καὶ Ζακχουρ καὶ Αβδι **28** τῷ Μοολι Ελεαζαρ καὶ Ἰθαμαρ καὶ ἀπέθανεν Ελεαζαρ καὶ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοί **29** τῷ Κις υἱοὶ τοῦ Κις Ιραμαηλ **30** καὶ υἱοὶ τοῦ Μουσι Μοολι καὶ Εδερ καὶ Ιαριμωθ οὗτοι υἱοὶ τῶν Λευιτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν **31** καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ κλήρους καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν υἱοὶ Ααρων ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ Σαδωκ καὶ Αχιμελεχ καὶ ἀρχόντων πατριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν πατριάρχαι αρααβ καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ νεώτεροι

25 καὶ ἔστησεν Δαυιδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως εἰς τὰ ἔργα τοὺς υἱοὺς Ασαφ καὶ Αιμαν καὶ Ἰδιθων τοὺς ἀποφθεγγομένους ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν ἐργαζομένων ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν **2** υἱοὶ Ασαφ Ζακχουρ καὶ Ιωσηφ καὶ Ναθανιας καὶ Εραηλ υἱοὶ Ασαφ ἐχόμενοι Ασαφ τοῦ προφήτου ἐχόμενοι τοῦ βασιλέως **3** τῷ Ἰδιθων υἱοὶ Ἰδιθων Γοδολια καὶ Σουρι καὶ Ἰσαια καὶ Σεμεϊ καὶ Ασαβια καὶ Ματταθιας ἕξ μετὰ τὸν πατέρα αὐτῶν Ἰδιθων ἐν κινύρα ἀνακρουόμενοι

ἐξομολόγησιν καὶ αἴνεσιν τῷ κυρίῳ 4 τῷ Αἰμανι υἱοὶ
Αἰμαν Βουκίας καὶ Μανθανίας καὶ Αζαραηλ καὶ Σουβαηλ
καὶ Ιεριμωθ καὶ Ανανίας καὶ Ανανι καὶ Ηλιαθα καὶ
Γοδολλαθι καὶ Ρωμεμηθι-ωδ καὶ Ιεσβακασα καὶ Μαλληθι
καὶ Ωθηρι καὶ Μεαζωθ 5 πάντες οὗτοι υἱοὶ τῷ Αἰμαν
τῷ ἀνακρουομένῳ τῷ βασιλεῖ ἐν λόγοις θεοῦ ὑψῶσαι
κέρας καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ Αἰμαν υἱοὺς δέκα τέσσαρας
καὶ θυγατέρας τρεῖς 6 πάντες οὗτοι μετὰ τοῦ πατρὸς
αὐτῶν ὑμνωδοῦντες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν
νάβλαις καὶ ἐν κινύραις ἐχόμενα τοῦ βασιλέως καὶ Ασαφ
καὶ Ἰδιθων καὶ Αἰμανι 7 καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν
μετὰ τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν δεδιδαγμένοι ἄδειν κυρίῳ πᾶς
συνίων διακόσιοι ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτώ 8 καὶ ἔβαλον καὶ
αὐτοὶ κλήρους ἐφημεριῶν κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν
μέγαν τελείων καὶ μανθανόντων 9 καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς
ὁ πρῶτος υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ τῷ Ασαφ τῷ
Ἰωσηφ Γοδολια ὁ δεῦτερος Ηνια ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ υἱοὶ
αὐτοῦ δέκα δύο 10 ὁ τρίτος Ζακχουρ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 11 ὁ τέταρτος Ιεσδρι υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 12 ὁ πέμπτος Ναθανίας υἱοὶ
αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 13 ὁ ἕκτος Βουκίας υἱοὶ
αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 14 ὁ ἕβδομος Ισερηλ
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 15 ὁ ὄγδος
Ἰωσια υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 16 ὁ ἕνατος
Μανθανίας υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 17 ὁ
δέκατος Σεμεὶ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 18 ὁ
ἐνδέκατος Αζαρια υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο
19 ὁ δωδέκατος Ασαβια υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα
δύο 20 ὁ τρισκαιδέκατος Σουβαηλ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ

αὐτοῦ δέκα δύο **21** ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος Ματταθιας υἱοὶ
αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **22** ὁ πεντεκαιδέκατος
Ιεριμωθ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **23** ὁ
έκκαιδέκατος Ανανιας υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
δέκα δύο **24** ὁ ἑπτακαιδέκατος Ιεσβακασα υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **25** ὁ ὀκτωκαιδέκατος Ανανι υἱοὶ
αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **26** ὁ ἔννεακαιδέκατος
Μελληθι υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **27** ὁ
εἰκοστὸς Ελιαθα υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο
28 ὁ εἰκοστὸς πρῶτος Ηθιρ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
δέκα δύο **29** ὁ εἰκοστὸς δεῦτερος Γοδολλαθι υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **30** ὁ τρίτος καὶ εἰκοστὸς Μεαζωθ
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **31** ὁ τέταρτος καὶ
εἰκοστὸς Ρωμεμθι-ωδ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα
δύο

26 εἰς διαιρέσεις τῶν πυλῶν υἱοῖς Κορεῖμ Μοσολλαμια
υἱὸς Κωρη ἐκ τῶν υἱῶν Αβιασαφ **2** καὶ τῷ Μοσολλαμια
υἱοὶ Ζαχαριας ὁ πρωτότοκος Ιδιηλ ὁ δεῦτερος Ζαβαδιας ὁ
τρίτος Ιεθνουηλ ὁ τέταρτος **3** Ωλαμ ὁ πέμπτος Ιωαναν ὁ
ἕκτος Ελιωηται ὁ ἕβδομος **4** καὶ τῷ Αβδεδομ υἱοὶ Σαμιας
ὁ πρωτότοκος Ιωζαβαδ ὁ δεῦτερος Ιωαα ὁ τρίτος Σωχαρ ὁ
τέταρτος Ναθαναηλ ὁ πέμπτος **5** Αμμηλ ὁ ἕκτος Ισσαχαρ
ὁ ἕβδομος Φολλαθι ὁ ὄγδοος ὅτι εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ
θεός **6** καὶ τῷ Σαμια υἱῷ αὐτοῦ ἐτέχθησαν υἱοὶ τοῦ
πρωτοτόκου Ρωσαι εἰς τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν αὐτοῦ ὅτι
δυνατοὶ ἦσαν **7** υἱοὶ Σαμια Γοθνι καὶ Ραφαηλ καὶ Ωβηδ
καὶ Ελζαβαδ καὶ Αχιου υἱοὶ δυνατοὶ Ελιου καὶ Σαβχια καὶ
Ισβακωμ **8** πάντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Αβδεδομ αὐτοὶ καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτῶν καὶ υἱοὶ αὐτῶν ποιοῦντες δυνατῶς ἐν τῇ

ἐργασία οἱ πάντες ἐξήκοντα δύο τῷ Αβδεδομ **9** καὶ τῷ
Μοσολλαμια υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ δέκα καὶ ὀκτὼ δυνατοὶ
10 καὶ τῷ Ωσα τῶν υἱῶν Μεραρι υἱοὶ φυλάσσοντες τὴν
ἀρχὴν ὅτι οὐκ ἦν πρωτότοκος καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ὁ
πατὴρ αὐτοῦ ἄρχοντα **11** τῆς διαιρέσεως τῆς δευτέρας
Ταβλαι ὁ τρίτος Ζαχαρίας ὁ τέταρτος πάντες οὗτοι υἱοὶ
καὶ ἀδελφοὶ τῷ Ωσα τρισκαίδεκα **12** τούτοις αἱ διαιρέσεις
τῶν πυλῶν τοῖς ἄρχουσι τῶν δυνατῶν ἐφημερίαι καθὼς
οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου **13** καὶ
ἔβαλον κλήρους κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς πυλῶνα καὶ πυλῶνα **14**
καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος τῶν πρὸς ἀνατολὰς τῷ Σαλαμια
καὶ Ζαχαρια υἱοὶ Ἰωας τῷ Μελχια ἔβαλον κλήρους καὶ
ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος βορρᾶ **15** τῷ Αβδεδομ νότον κατέναντι
οἴκου εσεφιν **16** εἰς δεύτερον τῷ Ωσα πρὸς δυσμαῖς
μετὰ τὴν πύλην παστοφορίου τῆς ἀναβάσεως φυλακῆ
κατέναντι φυλακῆς **17** πρὸς ἀνατολὰς ἐξ τὴν ἡμέραν
βορρᾶ τῆς ἡμέρας τέσσαρες νότον τῆς ἡμέρας τέσσαρες
καὶ εἰς τὸ εσεφιν δύο **18** εἰς διαδεχομένους καὶ πρὸς
δυσμαῖς τέσσαρες καὶ εἰς τὸν τρίβον δύο διαδεχομένους
19 αὗται αἱ διαιρέσεις τῶν πυλωρῶν τοῖς υἱοῖς Κορε καὶ
τοῖς υἱοῖς Μεραρι **20** καὶ οἱ Λευῖται ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐπὶ
τῶν θησαυρῶν οἴκου κυρίου καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν
καθηγιασμένων **21** υἱοὶ Λαδαν υἱοὶ τῷ Γηρσωνι τῷ Λαδαν
ἄρχοντες πατριῶν τῷ Λαδαν τῷ Γηρσωνι Ἰηλ **22** καὶ υἱοὶ
Ἰηλ Ζεθομ καὶ Ἰωηλ οἱ ἀδελφοὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου
κυρίου **23** τῷ Αμβραμ καὶ Ἰσσααρ Χεβρων καὶ Οζιηλ **24** καὶ
Σουβαηλ ὁ τοῦ Γηρσαμ τοῦ Μωυσῆ ἡγούμενος ἐπὶ τῶν
θησαυρῶν **25** καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ τῷ Ελιεζερ Ρααβιας

υἱὸς καὶ Ἰωσαιας καὶ Ἰωραμ καὶ Ζεχρι καὶ Σαλωμωθ **26**
αὐτὸς Σαλωμωθ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντων τῶν
θησαυρῶν τῶν ἁγίων οὓς ἠγάσεν Δαυιδ ὁ βασιλεὺς καὶ
οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι
καὶ ἀρχηγοὶ τῆς δυνάμεως **27** ἃ ἔλαβεν ἐκ τῶν πολέμων
καὶ ἐκ τῶν λαφύρων καὶ ἠγάσεν ἀπ' αὐτῶν τοῦ μὴ
καθυστερῆσαι τὴν οἰκοδομὴν τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ **28** καὶ
ἐπὶ πάντων τῶν ἁγίων Σαμουηλ τοῦ προφήτου καὶ Σαουλ
τοῦ Κις καὶ Αβεννηρ τοῦ Νηρ καὶ Ἰωαβ τοῦ Σαρουια πᾶν ὃ
ἠγάσαν διὰ χειρὸς Σαλωμωθ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ
29 τῷ Ἰσσαρι Χωνενια καὶ υἱοὶ αὐτοῦ τῆς ἐργασίας τῆς
ἕξω ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ τοῦ γραμματεῦν καὶ διακρίνειν **30**
τῷ Χεβρωνι Ασαβιας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ
χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι ἐπὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ἰσραηλ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς δυσμαῖς εἰς πᾶσαν λειτουργίαν
κυρίου καὶ ἐργασίαν τοῦ βασιλέως **31** τοῦ Χεβρωνι
Ιουδιας ὁ ἄρχων τῶν Χεβρωνι κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατὰ
πατριάς ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ
ἐπεσκέπησαν καὶ εὐρέθη ἀνὴρ δυνατὸς ἐν αὐτοῖς ἐν Ἰαζηρ
τῆς Γαλααδίτιδος **32** καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ
δισχίλιοι ἑπτακόσιοι ἄρχοντες πατριῶν καὶ κατέστησεν
αὐτοὺς Δαυιδ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ Ρουβηνι καὶ Γαδδι καὶ
ἡμίσιους φυλῆς Μανασση εἰς πᾶν πρόσταγμα κυρίου καὶ
λόγον βασιλέως

27 καὶ υἱοὶ Ἰσραηλ κατ' ἀριθμὸν αὐτῶν ἄρχοντες τῶν
πατριῶν χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι καὶ γραμματεῖς οἱ
λειτουργοῦντες τῷ λαῷ καὶ εἰς πᾶν λόγον τοῦ βασιλέως
κατὰ διαιρέσεις εἰς πᾶν λόγον τοῦ εἰσπορευομένου καὶ
ἐκπορευομένου μῆνα ἐκ μηνὸς εἰς πάντας τοὺς μῆνας τοῦ

ένιαυτοῦ διαίρεσις μία εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες 2 καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου Ἰεσβοαμ ὁ τοῦ Ζαβδιηλ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες 3 ἀπὸ τῶν υἱῶν Φαρες ἄρχων πάντων τῶν ἀρχόντων τῆς δυνάμεως τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου 4 καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου Δωδια ὁ Εχωχι καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες ἄρχοντες δυνάμεως 5 ὁ τρίτος τὸν μῆνα τὸν τρίτον Βαναϊας ὁ τοῦ Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 6 αὐτὸς Βαναϊας δυνατώτερος τῶν τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ Ἀμιζαβαθ υἱὸς αὐτοῦ 7 ὁ τέταρτος εἰς τὸν μῆνα τὸν τέταρτον Ἀσαηλ ὁ ἀδελφὸς Ἰωαβ καὶ Ζαβδιας ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοί καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 8 ὁ πέμπτος τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ὁ ἡγούμενος Σαμαωθ ὁ Ἰεσραε καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι τέσσαρες χιλιάδες 9 ὁ ἕκτος τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ Οδοουιας ὁ τοῦ Εκκης ὁ Θεκωίτης καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 10 ὁ ἕβδομος τῷ μηνὶ τῷ ἕβδῳ Χελλης ὁ ἐκ Φαλλους ἀπὸ τῶν υἱῶν Εφραιμ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 11 ὁ ὄγδοος τῷ μηνὶ τῷ ὀγδῳ Σοβοχαι ὁ Ἰσαθι τῷ Ζαραϊ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 12 ὁ ἕνατος τῷ μηνὶ τῷ ἑνάτῳ Ἀβιεζερ ὁ ἐξ Ἀναθωθ ἐκ γῆς Βενιαμιν καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 13 ὁ δέκατος τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ Μεηρα ὁ ἐκ Νετουφατ τῷ Ζαραϊ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 14 ὁ ἑνδέκατος τῷ μηνὶ τῷ

ένδεκάτῳ Βαναιας ὁ ἐκ Φαραθων τῶν υἱῶν Εφραιμ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες **15** ὁ δωδέκατος εἰς τὸν μῆνα τὸν δωδέκατον Χολδαὶ ὁ Νετωφατι τῷ Γοθονιηλ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες **16** καὶ ἐπὶ τῶν φυλῶν Ἰσραηλ τῷ Ρουβην ἡγούμενος Ελιεζερ ὁ τοῦ Ζεχρι τῷ Συμεων Σαφατιας ὁ τοῦ Μααχα **17** τῷ Λευι Ασαβιας ὁ τοῦ Καμουηλ τῷ Ααρων Σαδωκ **18** τῷ Ἰουδα Ελιαβ τῶν ἀδελφῶν Δαυιδ τῷ Ἰσσαχαρ Αμβρι ὁ τοῦ Μιχαηλ **19** τῷ Ζαβουλων Σαμαιας ὁ τοῦ Αβδίου τῷ Νεφθαλι Ιεριμωθ ὁ τοῦ Εσριηλ **20** τῷ Εφραιμ Ὡση ὁ τοῦ Οζιου τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση Ἰωηλ ὁ τοῦ Φαδαια **21** τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση τῷ ἐν τῇ Γαλααδ Ιαδδαι ὁ τοῦ Ζαβδίου τοῖς υἱοῖς Βενιαμιν Ασηλ ὁ τοῦ Αβεννηρ **22** τῷ Δαν Αζαραηλ ὁ τοῦ Ἰωραμ οὗτοι πατριάρχαι τῶν φυλῶν Ἰσραηλ **23** καὶ οὐκ ἔλαβεν Δαυιδ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ κάτω ὅτι κύριος εἶπεν πληθῆναι τὸν Ἰσραηλ ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ **24** καὶ Ἰωαβ ὁ τοῦ Σαρουια ἤρξατο ἀριθμεῖν ἐν τῷ λαῷ καὶ οὐ συνετέλεσεν καὶ ἐγένετο ἐν τούτοις ὀργὴ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ καὶ οὐ κατεχωρίσθη ὁ ἀριθμὸς ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῦ βασιλέως Δαυιδ **25** καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ βασιλέως Ασμωθ ὁ τοῦ Ὠδιηλ καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν ἀγρῷ καὶ ἐν ταῖς κώμαις καὶ ἐν τοῖς ἐποικίοις καὶ ἐν τοῖς πύργοις Ἰωναθαν ὁ τοῦ Οζιου **26** ἐπὶ δὲ τῶν γεωργούντων τὴν γῆν τῶν ἐργαζομένων Εσδρι ὁ τοῦ Χολουβ **27** καὶ ἐπὶ τῶν χωρίων Σεμεῖ ὁ ἐκ Ραμα καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ οἴνου Ζαχρι ὁ τοῦ Σεφνι **28** καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιῶνων καὶ ἐπὶ τῶν συκαμίνων τῶν ἐν τῇ πεδινῇ Βαλανας ὁ Γεδωρίτης ἐπὶ δὲ

τῶν θησαυρῶν τοῦ ἐλαίου Ἰωας **29** καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν νομάδων τῶν ἐν τῷ Ἀσιδων Σατραίς ὁ Σαρωνίτης καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν ἐν τοῖς ἀλύωσιν Σωφατ ὁ τοῦ Ἀδλι **30** ἐπὶ δὲ τῶν καμήλων Ὠβιλ ὁ Ἰσμαηλίτης ἐπὶ δὲ τῶν ὄνων Ἰαδίας ὁ ἐκ Μεραθων **31** καὶ ἐπὶ τῶν προβάτων Ἰαζιζ ὁ Ἀγαρίτης πάντες οὗτοι προστάται ὑπαρχόντων Δαυιδ τοῦ βασιλέως **32** καὶ Ἰωναθαν ὁ πατράδελφος Δαυιδ σύμβουλος ἄνθρωπος συνετὸς καὶ γραμματεὺς αὐτός καὶ Ἰηλ ὁ τοῦ Ἀχαμανι μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως **33** καὶ Ἀχιτοφελ σύμβουλος τοῦ βασιλέως καὶ Χουσι πρῶτος φίλος τοῦ βασιλέως **34** καὶ μετὰ τοῦτον Ἀχιτοφελ ἐχόμενος Ἰωδαε ὁ τοῦ Βαναιου καὶ Ἀβιαθαρ καὶ Ἰωαβ ἀρχιστράτηγος τοῦ βασιλέως

28 καὶ ἐξεκκλησίασεν Δαυιδ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰσραηλ ἄρχοντας τῶν κριτῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἐφημεριῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως καὶ ἄρχοντας τῶν χιλιάδων καὶ τῶν ἑκατοντάδων καὶ τοὺς γαζοφύλακας καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ καὶ τοὺς δυνάστας καὶ τοὺς μαχητὰς τῆς στρατιᾶς ἐν Ἱερουσαλημ **2** καὶ ἔστη Δαυιδ ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας καὶ εἶπεν ἀκούσατέ μου ἀδελφοὶ καὶ λαός μου ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν οἰκοδομῆσαι οἶκον ἀναπαύσεως τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου καὶ στάσιν ποδῶν κυρίου ἡμῶν καὶ ἠτοίμασα τὰ εἰς τὴν κατασκήνωσιν ἐπιτήδεια **3** καὶ ὁ θεὸς εἶπεν οὐκ οἰκοδομήσεις ἐμοὶ οἶκον τοῦ ἐπονομάσαι τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ὅτι ἄνθρωπος πολεμιστὴς εἶ σὺ καὶ αἵματα ἐξέχεας **4** καὶ ἐξελέξατο κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἐν ἐμοὶ ἀπὸ παντὸς οἴκου πατρὸς μου εἶναι βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐν Ἰουδα ἠρέτικεν τὸ βασίλειον καὶ

ἐξ οἴκου Ιουδα τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου καὶ ἐν τοῖς
υἱοῖς τοῦ πατρός μου ἐν ἐμοὶ ἠθέλησεν τοῦ γενέσθαι με
βασιλέα ἐπὶ τῷ παντὶ Ἰσραηλ 5 καὶ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν
μου ὅτι πολλοὺς υἱοὺς ἔδωκέν μοι κύριος ἐξελέξατο ἐν
Σαλωμων τῷ υἱῷ μου καθίσει αὐτὸν ἐπὶ θρόνου βασιλείας
κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ 6 καὶ εἶπέν μοι ὁ θεός Σαλωμων
ὁ υἱός σου οἰκοδομήσει τὸν οἶκόν μου καὶ τὴν αὐλήν
μου ὅτι ἠρέτικα ἐν αὐτῷ εἶναί μου υἱόν κάγω ἔσομαι
αὐτῷ εἰς πατέρα 7 καὶ κατορθώσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος ἐὰν ἰσχύσῃ τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς μου
καὶ τὰ κρίματά μου ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 8 καὶ νῦν κατὰ
πρόσωπον πάσης ἐκκλησίας κυρίου καὶ ἐν ὧσιν θεοῦ
ἡμῶν φυλάξασθε καὶ ζητήσατε πάσας τὰς ἐντολάς κυρίου
τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἵνα κληρονομήσητε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν
καὶ κατακληρονομήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς ἕως
αἰῶνος 9 καὶ νῦν Σαλωμων υἱέ μου γινώθι τὸν θεὸν τῶν
πατέρων σου καὶ δούλευε αὐτῷ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ
ψυχῇ θελούσῃ ὅτι πάσας καρδίας ἐτάζει κύριος καὶ πᾶν
ἐνθύμημα γινώσκει ἐὰν ζητήσῃς αὐτόν εὐρεθήσεται σοι
καὶ ἐὰν καταλείψῃς αὐτόν καταλείψει σε εἰς τέλος 10 ἰδὲ
τοίνυν ὅτι κύριος ἠρέτικέν σε οἰκοδομήσαι αὐτῷ οἶκον εἰς
ἀγίασμα ἴσχυε καὶ ποίει 11 καὶ ἔδωκεν Δαυιδ Σαλωμων
τῷ υἱῷ αὐτοῦ τὸ παράδειγμα τοῦ ναοῦ καὶ τῶν οἴκων
αὐτοῦ καὶ τῶν ζακχω αὐτοῦ καὶ τῶν ὑπερώων καὶ τῶν
ἀποθηκῶν τῶν ἐσωτέρων καὶ τοῦ οἴκου τοῦ ἐξιλασμοῦ 12
καὶ τὸ παράδειγμα ὃ εἶχεν ἐν πνεύματι αὐτοῦ τῶν αὐλῶν
οἴκου κυρίου καὶ πάντων τῶν παστοφοριῶν τῶν κύκλω
τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου κυρίου καὶ τῶν ἀποθηκῶν
τῶν ἁγίων 13 καὶ τῶν καταλυμάτων τῶν ἐφημεριῶν τῶν

ιερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου κυρίου καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν λειτουργησίμων σκευῶν τῆς λατρείας οἴκου κυρίου **14** καὶ τὸν σταθμὸν τῆς ὀλκῆς αὐτῶν τῶν τε χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν **15** λυχνιῶν τὴν ὀλκὴν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τῶν λύχνων **16** ἔδωκεν αὐτῷ ὁμοίως τὸν σταθμὸν τῶν τραπεζῶν τῆς προθέσεως ἐκάστης τραπέζης χρυσοῦ καὶ ὡσαύτως τῶν ἀργυρῶν **17** καὶ τῶν κρεαγρῶν καὶ σπονδείων καὶ τῶν φιαλῶν τῶν χρυσῶν καὶ τὸν σταθμὸν τῶν χρυσῶν καὶ τῶν ἀργυρῶν κεφουρε ἐκάστου σταθμοῦ **18** καὶ τὸν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυσιμαμάτων ἐκ χρυσοῦ δοκίμου σταθμὸν ὑπέδειξεν αὐτῷ καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ ἄρματος τῶν χερουβιν τῶν διαπεπετασμένων ταῖς πτέρυξιν καὶ σκιαζόντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου **19** πάντα ἐν γραφῇ χειρὸς κυρίου ἔδωκεν Δαυιδ Σαλωμων κατὰ τὴν περιγενηθεῖσαν αὐτῷ σύνεσιν τῆς κατεργασίας τοῦ παραδείγματος **20** καὶ εἶπεν Δαυιδ Σαλωμων τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου καὶ ποίει μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοηθῆς ὅτι κύριος ὁ θεὸς μου μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει σε καὶ οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπη ἕως τοῦ συντελέσαι σε πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου κυρίου **21** καὶ ἰδοὺ αἱ ἐφημερίαι τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πᾶσαν λειτουργίαν οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ μετὰ σοῦ ἐν πάσῃ πραγματείᾳ καὶ πᾶς πρόθυμος ἐν σοφίᾳ κατὰ πᾶσαν τέχνην καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς πάντας τοὺς λόγους σου

29 καὶ εἶπεν Δαυιδ ὁ βασιλεὺς πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ Σαλωμων ὁ υἱός μου εἷς ὃν ἠρέτικεν ἐν αὐτῷ κύριος νέος καὶ ἀπαλός καὶ τὸ ἔργον μέγα ὅτι οὐκ ἀνθρώπῳ ἢ οἰκοδομῇ ἀλλ' ἢ κυρίῳ θεῷ **2** κατὰ πᾶσαν τὴν δύναμιν

ἤτοιμακα εἰς οἶκον θεοῦ μου χρυσίον ἀργύριον χαλκόν
σίδηρον ξύλα λίθους σοομ καὶ πληρώσεως καὶ λίθους
πολυτελεῖς καὶ ποικίλους καὶ πάντα λίθον τίμιον καὶ
πάριον πολύν 3 καὶ ἔτι ἐν τῷ εὐδοκῆσαί με ἐν οἴκῳ θεοῦ
μου ἔστιν μοι ὁ περιπεποίημαι χρυσίον καὶ ἀργύριον
καὶ ἰδοὺ δέδωκα εἰς οἶκον θεοῦ μου εἰς ὕψος ἐκτὸς ὧν
ἤτοιμακα εἰς τὸν οἶκον τῶν ἀγίων 4 τρισχίλια τάλαντα
χρυσίου τοῦ ἐκ Σουφιρ καὶ ἑπτακισχίλια τάλαντα ἀργυρίου
δοκίμου ἐξαιλειφθῆναι ἐν αὐτοῖς τοὺς τοίχους τοῦ ἱεροῦ 5
διὰ χειρὸς τεχνιτῶν καὶ τίς ὁ προθυμούμενος πληρῶσαι
τὰς χεῖρας αὐτοῦ σήμερον κυρίῳ 6 καὶ προεθυμήθησαν
ἄρχοντες τῶν πατριῶν καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν υἰῶν Ἰσραηλ
καὶ οἱ χιλίαρχοι καὶ οἱ ἑκατόνταρχοι καὶ οἱ προστάται τῶν
ἔργων καὶ οἱ οἰκονόμοι τοῦ βασιλέως 7 καὶ ἔδωκαν εἰς τὰ
ἔργα οἴκου κυρίου χρυσίου τάλαντα πεντακισχίλια καὶ
χρυσοῦς μυρίους καὶ ἀργυρίου ταλάντων δέκα χιλιάδας
καὶ χαλκοῦ τάλαντα μύρια ὀκτακισχίλια καὶ σιδήρου
ταλάντων χιλιάδας ἑκατόν 8 καὶ οἷς εὐρέθη παρ' αὐτοῖς
λίθος ἔδωκαν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου κυρίου διὰ χειρὸς
Ἰηλ τοῦ Γηρσωνι 9 καὶ εὐφράνθη ὁ λαὸς ὑπὲρ τοῦ
προθυμηθῆναι ὅτι ἐν καρδίᾳ πλήρει προεθυμήθησαν τῷ
κυρίῳ καὶ Δαυιδ ὁ βασιλεὺς εὐφράνθη μεγάλως 10 καὶ
εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ τὸν κύριον ἐνώπιον τῆς
ἐκκλησίας λέγων εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ ὁ
πατήρ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος 11 σοὶ
κύριε ἡ μεγαλωσύνη καὶ ἡ δύναμις καὶ τὸ καύχημα καὶ
ἡ νίκη καὶ ἡ ἰσχὺς ὅτι σὺ πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς δεσπόζεις ἀπὸ προσώπου σου τaráσσεται
πᾶς βασιλεὺς καὶ ἔθνος 12 παρὰ σοῦ ὁ πλοῦτος καὶ

ἡ δόξα σὺ πάντων ἄρχεις κύριε ὁ ἄρχων πάσης ἀρχῆς
καὶ ἐν χειρὶ σου ἰσχύς καὶ δυναστεία καὶ ἐν χειρὶ σου
παντοκράτωρ μεγαλῦναι καὶ κατισχύσαι τὰ πάντα **13** καὶ
νῦν κύριε ἐξομολογούμεθά σοι καὶ αἰνοῦμεν τὸ ὄνομα τῆς
καυχήσεώς σου **14** καὶ τίς εἰμι ἐγὼ καὶ τίς ὁ λαός μου ὅτι
ἰσχύσαμεν προθυμηθῆναί σοι κατὰ ταῦτα ὅτι σὰ τὰ πάντα
καὶ ἐκ τῶν σῶν δεδώκαμέν σοι **15** ὅτι πάροικοί ἐσμεν
ἐναντίον σου καὶ παροικοῦντες ὡς πάντες οἱ πατέρες
ἡμῶν ὡς σκιά αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπὶ γῆς καὶ οὐκ ἔστιν
ὑπομονή **16** κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν πᾶν τὸ πλῆθος τοῦτο ὃ
ἠτοίμακα οἰκοδομηθῆναι οἶκον τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ σου
ἐκ χειρός σου ἔστιν καὶ σοὶ τὰ πάντα **17** καὶ ἔγνω κύριε
ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ δικαιοσύνην ἀγαπᾷς ἐν
ἀπλότῃ καρδίᾳ προεθυμήθην πάντα ταῦτα καὶ νῦν
τὸν λαόν σου τὸν εὔρεθέντα ὧδε εἶδον ἐν εὐφροσύνῃ
προθυμηθέντα σοι **18** κύριε ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ
Ἰσραὴλ τῶν πατέρων ἡμῶν φύλαξον ταῦτα ἐν διανοίᾳ
καρδίας λαοῦ σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ κατεύθυνον τὰς
καρδίας αὐτῶν πρὸς σέ **19** καὶ Σαλωμων τῷ υἱῷ μου δὸς
καρδίαν ἀγαθὴν ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά
σου καὶ τὰ προστάγματά σου καὶ τοῦ ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν
τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴκου σου **20** καὶ εἶπεν Δαυὶδ πάση
τῇ ἐκκλησίᾳ εὐλόγησατε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ
εὐλόγησεν πᾶσα ἡ ἐκκλησία κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων
αὐτῶν καὶ κάμψαντες τὰ γόνατα προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ
καὶ τῷ βασιλεῖ **21** καὶ ἔθυσεν Δαυὶδ τῷ κυρίῳ θυσίας
καὶ ἀνήνεγκεν ὀλοκαυτώματα τῷ θεῷ τῇ ἐπαύριον τῆς
πρώτης ἡμέρας μόσχους χιλίους κριοὺς χιλίους ἄρνους
χιλίους καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν καὶ θυσίας εἰς πλῆθος

παντὶ τῷ Ἰσραηλ 22 καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἐναντίον κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μετὰ χαρᾶς καὶ ἐβασίλευσαν ἐκ δευτέρου τὸν Σαλωμων υἱὸν Δαυιδ καὶ ἔχρισαν αὐτὸν τῷ κυρίῳ εἰς βασιλέα καὶ Σαδωκ εἰς ἱερωσύνην 23 καὶ ἐκάθισεν Σαλωμων ἐπὶ θρόνου Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ εὐδοκίηθη καὶ ἐπήκουσαν αὐτοῦ πᾶς Ἰσραηλ 24 οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ δυνάσται καὶ πάντες υἱοὶ τοῦ βασιλέως Δαυιδ πατρὸς αὐτοῦ ὑπετάγησαν αὐτῷ 25 καὶ ἐμεγάλυνεν κύριος τὸν Σαλωμων ἐπάνωθεν ἐναντίον παντὸς Ἰσραηλ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν βασιλέως ὃ οὐκ ἐγένετο ἐπὶ παντὸς βασιλέως ἔμπροσθεν αὐτοῦ 26 καὶ Δαυιδ υἱὸς Ἰεσσαὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραηλ 27 ἔτη τεσσαράκοντα ἐν Χεβρων ἔτη ἑπτὰ καὶ ἐν Ἱερουσαλημ ἔτη τριάκοντα τρία 28 καὶ ἐτελεύτησεν ἐν γήρει καλῷ πλήρης ἡμερῶν πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ ἐβασίλευσεν Σαλωμων υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 29 οἱ δὲ λοιποὶ λόγοι τοῦ βασιλέως Δαυιδ οἱ πρότεροι καὶ οἱ ὕστεροι γεγραμμένοι εἰσὶν ἐν λόγοις Σαμουηλ τοῦ βλέποντος καὶ ἐπὶ λόγων Ναθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ λόγων Γαδ τοῦ βλέποντος 30 περὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τῆς δυναστείας αὐτοῦ καὶ οἱ καιροὶ οἱ ἐγένοντο ἐπ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ καὶ ἐπὶ πάσας βασιλείας τῆς γῆς

Παραλειπομένων Β΄

1 καὶ ἐνίσχυσεν Σαλωμων υἱὸς Δαυιδ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν εἰς ὕψος **2** καὶ εἶπεν Σαλωμων πρὸς πάντα Ἰσραὴλ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς ἑκατοντάρχοις καὶ τοῖς κριταῖς καὶ πᾶσιν τοῖς ἄρχουσιν ἐναντίον Ἰσραὴλ τοῖς ἄρχουσι τῶν πατριῶν **3** καὶ ἐπορεύθη Σαλωμων καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὑψηλὴν τὴν ἐν Γαβαων οὗ ἐκεῖ ἦν ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου τοῦ θεοῦ ἣν ἐποίησεν Μωυσῆς παῖς κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ **4** ἀλλὰ κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἀνήνεγκεν Δαυιδ ἐκ πόλεως Καριαθιαριμ ὅτι ἠτοίμασεν αὐτῇ σκηνὴν εἰς Ἱερουσαλημ **5** καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησεν Βεσελεηλ υἱὸς Ουριου υἱοῦ Ωρ ἐκεῖ ἦν ἐναντι τῆς σκηνῆς κυρίου καὶ ἐξεζήτησεν αὐτὸ Σαλωμων καὶ ἡ ἐκκλησία **6** καὶ ἀνήνεγκεν ἐκεῖ Σαλωμων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἐνώπιον κυρίου τὸ ἐν τῇ σκηνῇ καὶ ἀνήνεγκεν ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαύτωσιν χιλίαν **7** ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ὥφθη ὁ θεὸς τῷ Σαλωμων καὶ εἶπεν αὐτῷ αἶτησαι τί σοι δῶ **8** καὶ εἶπεν Σαλωμων πρὸς τὸν θεόν σὺ ἐποίησας μετὰ Δαυιδ τοῦ πατρός μου ἔλεος μέγα καὶ ἐβασίλευσάς με ἀντ' αὐτοῦ **9** καὶ νῦν κύριε ὁ θεός πιστωθήτω τὸ ὄνομά σου ἐπὶ Δαυιδ πατέρα μου ὅτι σὺ ἐβασίλευσάς με ἐπὶ λαὸν πολὺν ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς **10** νῦν σοφίαν καὶ σύνεσιν δός μοι καὶ ἐξελεύσομαι ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τούτου καὶ εἰσελεύσομαι ὅτι τίς κρινεῖ τὸν λαόν σου τὸν μέγαν τοῦτον **11** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Σαλωμων ἀνθ' ὧν ἐγένετο τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ οὐκ ἠτήσω πλοῦτον χρημάτων οὐδὲ δόξαν οὐδὲ τὴν ψυχὴν τῶν ὑπεναντίων καὶ ἡμέρας πολλὰς οὐκ ἠτήσω καὶ ᾗτησας

σεαυτῷ σοφίαν καὶ σύνεσιν ὅπως κρίνης τὸν λαόν μου ἐφ' ὃν ἐβασίλευσά σε ἐπ' αὐτόν **12** τὴν σοφίαν καὶ τὴν σύνεσιν δίδωμί σοι καὶ πλοῦτον καὶ χρήματα καὶ δόξαν δώσω σοι ὡς οὐκ ἐγενήθη ὅμοιός σοι ἐν τοῖς βασιλεῦσι τοῖς ἔμπροσθέν σου καὶ μετὰ σὲ οὐκ ἔσται οὕτως **13** καὶ ἦλθεν Σαλωμων ἐκ βαμα τῆς ἐν Γαβαων εἰς Ἱερουσαλημ ἀπὸ προσώπου σκηνῆς μαρτυρίου καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραηλ **14** καὶ συνήγαγεν Σαλωμων ἄρματα καὶ ἵπποις καὶ ἐγένοντο αὐτῷ χίλια καὶ τετρακόσια ἄρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵπέων καὶ κατέλιπεν αὐτὰ ἐν πόλεσιν τῶν ἀρμάτων καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλημ **15** καὶ ἔθηκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλημ ὡς λίθους καὶ τὰς κέδρους ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος **16** καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων τῶν Σαλωμων ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἡ τιμὴ τῶν ἐμπόρων τοῦ βασιλέως ἐμπορεύεσθαι ἠγόραζον **17** καὶ ἀνέβαινον καὶ ἐξῆγον ἐξ Αἰγύπτου ἄρμα ἐν ἑξακοσίων ἀργυρίου καὶ ἵππον ἑκατὸν καὶ πενήκοντα καὶ οὕτως πᾶσιν τοῖς βασιλεῦσιν τῶν Χετταίων καὶ βασιλεῦσιν Συρίας ἐν χερσὶν αὐτῶν ἔφερον

2 καὶ εἶπεν Σαλωμων τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ **2** καὶ συνήγαγεν Σαλωμων ἑβδομήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων ἐν τῷ ὄρει καὶ οἱ ἐπιστάται ἐπ' αὐτῶν τρισχίλιοι ἑξακόσιοι **3** καὶ ἀπέστειλεν Σαλωμων πρὸς Χираμ βασιλέα Τύρου λέγων ὡς ἐποίησας μετὰ τοῦ πατρός μου Δαυιδ καὶ ἀπέστειλας αὐτῷ κέδρους τοῦ οἰκοδομῆσαι ἑαυτῷ οἶκον κατοικῆσαι ἐν αὐτῷ **4** καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὁ υἱὸς αὐτοῦ οἰκοδομῶ οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ

μου αγιάσαι αὐτὸν αὐτῷ τοῦ θυμιᾶν ἀπέναντι αὐτοῦ
θυμίαμα καὶ πρόθεσιν διὰ παντὸς καὶ τοῦ ἀναφέρειν
όλοκαυτώματα διὰ παντὸς τὸ πρωὶ καὶ τὸ δείλης καὶ
ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις καὶ ἐν ταῖς
ἐορταῖς τοῦ κυρίου θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτο ἐπὶ
τὸν Ἰσραηλ **5** καὶ ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας ὅτι
μέγας ὁ θεὸς ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς **6** καὶ τίς
ἰσχύσει οἰκοδομησαὶ αὐτῷ οἶκον ὅτι ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ
οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐ φέρουσιν αὐτοῦ τὴν δόξαν καὶ
τίς ἐγὼ οἰκοδομῶν αὐτῷ οἶκον ὅτι ἀλλ' ἢ τοῦ θυμιᾶν
κατέναντι αὐτοῦ **7** καὶ νῦν ἀπόστειλόν μοι ἄνδρα σοφὸν
καὶ εἰδότα τοῦ ποιῆσαι ἐν τῷ χρυσίῳ καὶ ἐν τῷ ἀργυρίῳ
καὶ ἐν τῷ χαλκῷ καὶ ἐν τῷ σιδήρῳ καὶ ἐν τῇ πορφύρᾳ
καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ καὶ ἐπιστάμενον
γλύψαι γλυφὴν μετὰ τῶν σοφῶν τῶν μετ' ἐμοῦ ἐν Ἰουδα
καὶ ἐν Ἱερουσαλημ ὧν ἠτοίμασεν Δαυιδ ὁ πατήρ μου
8 καὶ ἀπόστειλόν μοι ξύλα κέδρινα καὶ ἀρκεύθινα καὶ
πεύκινα ἐκ τοῦ Λιβάνου ὅτι ἐγὼ οἶδα ὡς οἱ δοῦλοί σου
οἶδασιν κόπτειν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδές
σου μετὰ τῶν παίδων μου **9** πορεύσονται ἐτοιμάσαι μοι
ξύλα εἰς πλῆθος ὅτι ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας καὶ
ἔνδοξος **10** καὶ ἰδοὺ τοῖς ἐργαζομένοις τοῖς κόπτουσιν
ξύλα εἰς βρώματα δέδωκα σῖτον εἰς δόματα τοῖς παισίν
σου κόρων εἴκοσι χιλιάδας καὶ κριθῶν κόρων εἴκοσι
χιλιάδας καὶ οἴνου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας καὶ ἐλαίου
μέτρων εἴκοσι χιλιάδας **11** καὶ εἶπεν Χιραμ βασιλεὺς
Τύρου ἐν γραφῇ καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Σαλωμων ἐν τῷ
ἀγαπήσαι κύριον τὸν λαὸν αὐτοῦ ἔδωκέν σε ἐπ' αὐτοὺς
εἰς βασιλέα **12** καὶ εἶπεν Χιραμ εὐλόγητός κύριος ὁ θεός

Ισραηλ ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὃς ἔδωκεν τῷ Δαυιδ τῷ βασιλεῖ υἱὸν σοφὸν καὶ ἐπιστάμενον σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην ὃς οἰκοδομήσει οἶκον τῷ κυρίῳ καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ **13** καὶ νῦν ἀπέσταλκά σοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα σύνεσιν τὸν Χιραμ τὸν πατέρα μου **14** ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀπὸ θυγατέρων Δαν καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος εἰδότα ποιῆσαι ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν ἀργυρίῳ καὶ ἐν χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ ἐν λίθοις καὶ ξύλοις καὶ ὑφαίνειν ἐν τῇ πορφύρᾳ καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ καὶ ἐν τῇ βύσσῳ καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ καὶ γλύψαι γλυφὰς καὶ διανοεῖσθαι πᾶσαν διάνοησιν ὅσα ἂν δῶς αὐτῷ μετὰ τῶν σοφῶν σου καὶ σοφῶν Δαυιδ κυρίου μου πατρός σου **15** καὶ νῦν τὸν σῖτον καὶ τὴν κριθὴν καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον ἃ εἶπεν ὁ κύριός μου ἀποστειλάτω τοῖς παισὶν αὐτοῦ **16** καὶ ἡμεῖς κόψομεν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου κατὰ πᾶσαν τὴν χρεῖαν σου καὶ ἄξομεν αὐτὰ σχεδίασις ἐπὶ θάλασσαν Ἰόππης καὶ σὺ ἄξεις αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλημ **17** καὶ συνήγαγεν Σαλωμων πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς προσηλύτους ἐν γῇ Ἰσραηλ μετὰ τὸν ἀριθμὸν ὃν ἠρίθμησεν αὐτοὺς Δαυιδ ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ εὐρέθησαν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι ἑξακόσιοι **18** καὶ ἐποίησεν ἐξ αὐτῶν ἑβδομήκοντα χιλιάδας νωτοφόρων καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων καὶ τρισχιλίους ἑξακοσίους ἐργοδιώκτας ἐπὶ τὸν λαόν

3 καὶ ἤρξατο Σαλωμων τοῦ οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον κυρίου ἐν Ἱερουσαλημ ἐν ὄρει τοῦ Ἀμορια οὗ ὤφθη κύριος τῷ Δαυιδ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἠτοίμασεν Δαυιδ ἐν ἄλῳ Ορνα τοῦ Ἰεβουσαίου **2** καὶ ἤρξατο οἰκοδομῆσαι ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ **3** καὶ ταῦτα ἤρξατο Σαλωμων τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν

οἶκον τοῦ θεοῦ μῆκος πήχεων ἢ διαμέτρησις ἢ πρώτη
πήχεων ἑξήκοντα καὶ εὖρος πήχεων εἴκοσι 4 καὶ αἰλαμ
κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου μῆκος ἐπὶ πρόσωπον πλάτους
τοῦ οἴκου πήχεων εἴκοσι καὶ ὕψος πήχεων ἑκατὸν εἴκοσι
καὶ κατεχύρωσεν αὐτὸν ἔσωθεν χρυσίῳ καθαρῷ 5 καὶ
τὸν οἶκον τὸν μέγαν ἐξύλωσεν ξύλοις κεδρίνοις καὶ
κατεχύρωσεν χρυσίῳ καθαρῷ καὶ ἔγλυψεν ἐπ' αὐτοῦ
φοίνικας καὶ χαλαστά 6 καὶ ἐκόσμησεν τὸν οἶκον λίθοις
τιμίοις εἰς δόξαν καὶ χρυσίῳ χρυσοῦ τοῦ ἐκ Φαρουαιμ
7 καὶ ἐχύρωσεν τὸν οἶκον καὶ τοὺς τοίχους καὶ τοὺς
πυλῶνας καὶ τὰ ὀροφώματα καὶ τὰ θυρώματα χρυσίῳ καὶ
ἔγλυψεν χερουβιν ἐπὶ τῶν τοίχων 8 καὶ ἐποίησεν τὸν
οἶκον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων μῆκος αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον
πλάτους πήχεων εἴκοσι καὶ τὸ εὖρος πήχεων εἴκοσι καὶ
κατεχύρωσεν αὐτὸν χρυσίῳ καθαρῷ εἰς χερουβιν εἰς
τάλαντα ἑξακόσια 9 καὶ ὀλκὴ τῶν ἡλῶν ὀλκὴ τοῦ ἐνὸς
πεντήκοντα σίκλοι χρυσοῦ καὶ τὸ ὑπερῶον ἐχύρωσεν
χρυσίῳ 10 καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων
χερουβιν δύο ἔργον ἐκ ξύλων καὶ ἐχύρωσεν αὐτὰ χρυσίῳ
11 καὶ αἱ πτέρυγες τῶν χερουβιν τὸ μῆκος πήχεων εἴκοσι
καὶ ἡ πτέρυξ ἢ μία πήχεων πέντε ἀπτομένη τοῦ τοίχου
τοῦ οἴκου καὶ ἡ πτέρυξ ἢ ἑτέρα πήχεων πέντε ἀπτομένη
τῆς πτέρυγος τοῦ χερουβ τοῦ ἑτέρου 12 καὶ ἡ πτέρυξ
τοῦ χερουβ τοῦ ἐνὸς πήχεων πέντε ἀπτομένη τοῦ τοίχου
τοῦ οἴκου καὶ ἡ πτέρυξ ἢ ἑτέρα πήχεων πέντε ἀπτομένη
τοῦ πτέρυγος τοῦ χερουβ τοῦ ἑτέρου 13 καὶ αἱ πτέρυγες
τῶν χερουβιν διαπεπετασμέναι πήχεων εἴκοσι καὶ αὐτὰ
ἐστηκότα ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν
εἰς τὸν οἶκον 14 καὶ ἐποίησεν τὸ καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου

καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου καὶ ὕφανεν ἐν αὐτῷ χερουβὶν **15** καὶ ἐποίησεν ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου στύλους δύο πήχεων τριάκοντα πέντε τὸ ὕψος καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πήχεων πέντε **16** καὶ ἐποίησεν σερσερωθ ἐν τῷ δαβὶρ καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων καὶ ἐποίησεν ροῖσκους ἑκατὸν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τῶν χαλαστῶν **17** καὶ ἔστησεν τοὺς στύλους κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ τὸν ἕνα ἐξ εὐωνύμων καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ ἐκ δεξιῶν Κατόρθωσις καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξ ἀριστερῶν Ἰσχύς

4 καὶ ἐποίησεν τὸ θυσιαστήριον χαλκοῦν πήχεων εἴκοσι μῆκος καὶ τὸ εὖρος πήχεων εἴκοσι ὕψος πήχεων δέκα **2** καὶ ἐποίησεν τὴν θάλασσαν χυτὴν πήχεων δέκα τὴν διαμέτρησιν στρογγύλην κυκλόθεν καὶ πήχεων πέντε τὸ ὕψος καὶ τὸ κύκλωμα πήχεων τριάκοντα **3** καὶ ὁμοίωμα μόσχων ὑποκάτωθεν αὐτῆς κύκλω κυκλοῦσιν αὐτὴν πήχεις δέκα περιέχουσιν τὸν λουτήρα κυκλόθεν δύο γένη ἐχώνευσαν τοὺς μόσχους ἐν τῇ χωνεύσει αὐτῶν **4** ἢ ἐποίησαν αὐτούς δώδεκα μόσχους οἱ τρεῖς βλέποντες βορρᾶν καὶ οἱ τρεῖς βλέποντες δυσμὰς καὶ οἱ τρεῖς βλέποντες νότον καὶ οἱ τρεῖς βλέποντες κατ' ἀνατολάς καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἄνω ἦσαν τὰ ὀπίσθια αὐτῶν ἔσω **5** καὶ τὸ πάχος αὐτῆς παλαιστής καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς χεῖλος ποτηρίου διαγεγλυμμένα βλαστοὺς κρίνου χωροῦσαν μετρητὰς τρισχιλίους καὶ ἐξετέλεσεν **6** καὶ ἐποίησεν λουτήρας δέκα καὶ ἔθηκεν τοὺς πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ τοὺς πέντε ἐξ ἀριστερῶν τοῦ πλύνειν ἐν αὐτοῖς τὰ ἔργα τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ ἀποκλύζειν ἐν αὐτοῖς καὶ ἡ θάλασσα εἰς τὸ νίπτεσθαι τοὺς ἱερεῖς ἐν αὐτῇ **7** καὶ

ἐποίησεν τὰς λυχνίας τὰς χρυσᾶς δέκα κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ ναῷ πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν **8** καὶ ἐποίησεν τραπέζας δέκα καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ ναῷ πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ εὐωνύμων καὶ ἐποίησεν φιάλας χρυσᾶς ἑκατόν **9** καὶ ἐποίησεν τὴν αὐλὴν τῶν ἱερέων καὶ τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην καὶ θύρας τῆ αὐλῆ καὶ θυρώματα αὐτῶν κατακεχαλκωμένα χαλκῷ **10** καὶ τὴν θάλασσαν ἔθηκεν ἀπὸ γωνίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν ὡς πρὸς ἀνατολὰς κατέναντι **11** καὶ ἐποίησεν Χιραμ τὰς κρεάγρας καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ συνετέλεσεν Χιραμ ποιῆσαι πᾶσαν τὴν ἐργασίαν ἣν ἐποίησεν Σαλωμων τῷ βασιλεῖ ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ **12** στύλους δύο καὶ ἐπ' αὐτῶν γωλαθ τῆ χωθαρεθ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο καὶ δίκτυα δύο συγκαλύψαι τὰς κεφαλὰς τῶν χωθαρεθ ἃ ἔστιν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων **13** καὶ κώδωνας χρυσοῦς τετρακοσίους εἰς τὰ δύο δίκτυα καὶ δύο γένη ῥοῖσκων ἐν τῷ δικτύῳ τῷ ἐνὶ τοῦ συγκαλύψαι τὰς δύο γωλαθ τῶν χωθαρεθ ἃ ἔστιν ἐπάνω τῶν στύλων **14** καὶ τὰς μεχωνωθ ἐποίησεν δέκα καὶ τοὺς λουτήρας ἐποίησεν ἐπὶ τῶν μεχωνωθ **15** καὶ τὴν θάλασσαν μίαν καὶ τοὺς μόσχους τοὺς δώδεκα ὑποκάτω αὐτῆς **16** καὶ τοὺς ποδιστῆρας καὶ τοὺς ἀναλημπτῆρας καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς κρεάγρας καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν ἃ ἐποίησεν Χιραμ καὶ ἀνήνεγκεν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων ἐν οἴκῳ κυρίου χαλκοῦ καθαροῦ **17** ἐν τῷ περιχώρῳ τοῦ Ἰορδάνου ἐχώννευσεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς ἐν οἴκῳ Σοκχωθ καὶ ἀνὰ μέσον Σιρδαθα **18** καὶ ἐποίησεν Σαλωμων πάντα τὰ σκεύη ταῦτα εἰς πλῆθος σφόδρα ὅτι

οὐκ ἐξέλιπεν ὀλκὴ τοῦ χαλκοῦ **19** καὶ ἐποίησεν Σαλωμων πάντα τὰ σκεύη οἴκου κυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν καὶ τὰς τραπέζας καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄρτοι προθέσεως **20** καὶ τὰς λυχνίας καὶ τοὺς λύχνους τοῦ φωτὸς κατὰ τὸ κρίμα καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβιρ χρυσοῦ καθαροῦ **21** καὶ λαβίδες αὐτῶν καὶ οἱ λύχνοι αὐτῶν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς θύσκακας καὶ τὰ πυρεῖα χρυσοῦ καθαροῦ **22** καὶ ἡ θύρα τοῦ οἴκου ἡ ἐσωτέρα εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰς τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ χρυσαῖς

5 καὶ συνετελέσθη πᾶσα ἡ ἐργασία ἣν ἐποίησεν Σαλωμων ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ εἰσήνεγκεν Σαλωμων τὰ ἅγια Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσοῖον καὶ τὰ σκεύη ἔδωκεν εἰς θησαυρὸν οἴκου κυρίου **2** τότε ἐξεκκλησίασεν Σαλωμων τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραηλ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν τοὺς ἡγουμένους πατριῶν υἱῶν Ἰσραηλ εἰς Ἱερουσαλημ τοῦ ἀνενέγκαι κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἐκ πόλεως Δαυιδ αὕτη Σιων **3** καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν πρὸς τὸν βασιλέα πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ ἐν τῇ ἑορτῇ οὗτος ὁ μὴν ἕβδομος **4** καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραηλ καὶ ἔλαβον πάντες οἱ Λευῖται τὴν κιβωτὸν **5** καὶ ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῇ σκηνῇ καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὴν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται **6** καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων καὶ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραηλ καὶ οἱ φοβούμενοι καὶ οἱ ἐπισυνηγμένοι αὐτῶν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες μόσχους καὶ πρόβατα οἱ οὐκ ἀριθμηθήσονται καὶ οἱ οὐ λογισθήσονται ἀπὸ τοῦ πλήθους **7** καὶ εἰσήνεγκαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς τὸ δαβιρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ

ἅγια τῶν ἁγίων ὑποκάτω τῶν πτερύγων τῶν χερουβιν **8**
καὶ ἦν τὰ χερουβιν διαπεπετακότα τὰς πτέρυγας αὐτῶν
ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ καὶ συνεκάλυπτεν τὰ χερουβιν
ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς ἐπάνωθεν
9 καὶ ὑπερεῖχον οἱ ἀναφορεῖς καὶ ἐβλέποντο αἱ κεφαλαὶ
τῶν ἀναφορέων ἐκ τῶν ἁγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβιρ
οὐκ ἐβλέποντο ἔξω καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
10 οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλήν δύο πλάκες ἃς ἔθηκεν
Μωυσῆς ἐν Χωρηβ ἃ διέθετο κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ
ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου **11** καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ ἐξελθεῖν τοὺς ἱερεῖς ἐκ τῶν ἁγίων ὅτι πάντες οἱ
ἱερεῖς οἱ εὐρεθέντες ἠγιάσθησαν οὐκ ἦσαν διατεταγμένοι
κατ' ἐφημερίαν **12** καὶ οἱ Λευῖται οἱ ψαλτωδοὶ πάντες
τοῖς υἱοῖς Ασαφ τῷ Αιμαν τῷ Ἰδιθουν καὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτῶν καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τῶν ἐνδεδυμένων στολὰς
βυσσίνας ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις
ἐστηκότες κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου καὶ μετ' αὐτῶν
ἱερεῖς ἑκατὸν εἴκοσι σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξιν **13** καὶ
ἐγένετο μία φωνὴ ἐν τῷ σαλπίζειν καὶ ἐν τῷ ψαλτωδεῖν
καὶ ἐν τῷ ἀναφωνεῖν φωνῇ μιᾷ τοῦ ἐξομολογεῖσθαι καὶ
αἰνεῖν τῷ κυρίῳ καὶ ὡς ὕψωσαν φωνὴν ἐν σάλπιγξιν
καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν ὀργάνοις τῶν ᾠδῶν καὶ ἔλεγον
ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθόν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη νεφέλης δόξης κυρίου
14 καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς τοῦ στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ
προσώπου τῆς νεφέλης ὅτι ἐνέπλησεν δόξα κυρίου τὸν
οἶκον τοῦ θεοῦ

6 τότε εἶπεν Σαλωμων κύριος εἶπεν τοῦ κατασκηνώσαι ἐν
γνόφῳ **2** καὶ ἐγὼ ᾠκοδόμηκα οἶκον τῷ ὀνόματί σου ἁγίον

σοι καὶ ἔτοιμον τοῦ κατασκηνώσαι εἰς τοὺς αἰῶνας 3 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν τὴν πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραηλ καὶ πᾶσα ἐκκλησία Ἰσραηλ παρεισθίκει 4 καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ὃς ἐλάλησεν ἐν στόματι αὐτοῦ πρὸς Δαυιδ τὸν πατέρα μου καὶ ἐν χερσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν λέγων 5 ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀνήγαγον τὸν λαόν μου ἐκ γῆς Αἰγύπτου οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραηλ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ οὐκ ἐξελεξάμην ἐν ἀνδρὶ τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραηλ 6 καὶ ἐξελεξάμην ἐν Ἱερουσαλημ γενέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἐξελεξάμην ἐν Δαυιδ ὥστε εἶναι ἐπάνω τοῦ λαοῦ μου Ἰσραηλ 7 καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Δαυιδ τοῦ πατρὸς μου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ 8 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Δαυιδ πατέρα μου διότι ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν σου 9 πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον ὅτι ὁ υἱός σου ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τῆς ὀσφύος σου οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου 10 καὶ ἀνέστησεν κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν καὶ ἐγενήθη ἄντι Δαυιδ πατρὸς μου καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τὸν θρόνον Ἰσραηλ καθὼς ἐλάλησεν κύριος καὶ ὠκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ 11 καὶ ἔθηκα ἐκεῖ τὴν κιβωτόν ἐν ἧ ἔκει διαθήκη κυρίου ἦν διέθετο τῷ Ἰσραηλ 12 καὶ ἔστη κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραηλ καὶ διεπέτασεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ 13 ὅτι ἐποίησεν Σαλωμων βάσιν χαλκῆν καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ πέντε πηχῶν τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ πέντε πήχεων τὸ

εὔρος αὐτῆς καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς καὶ ἔστη ἐπ’ αὐτῆς καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ γόνατα ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραηλ καὶ διεπέτασεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν **14** καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι θεὸς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς φυλάσσω τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς παισίν σου τοῖς πορευομένοις ἐναντίον σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ **15** ἃ ἐφύλαξας τῷ παιδί σου Δαυιδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων καὶ ἐλάλησας ἐν στόματί σου καὶ ἐν χερσίν σου ἐπλήρωσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη **16** καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ φύλαξον τῷ παιδί σου τῷ Δαυιδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων οὐκ ἐκλείψει σοι ἀνὴρ ἀπὸ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου Ἰσραηλ πλην ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοί σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῷ νόμῳ μου ὡς ἐπορεύθης ἐναντίον μου **17** καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου ὃ ἐλάλησας τῷ παιδί σου τῷ Δαυιδ **18** ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσιν σοι καὶ τίς ὁ οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα **19** καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν παιδός σου καὶ ἐπὶ τὴν δέησίν μου κύριε ὁ θεὸς τοῦ ἐπακοῦσαι τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς ἧς ὁ παῖς σου προσεύχεται ἐναντίον σου σήμερον **20** τοῦ εἶναι ὀφθαλμούς σου ἀνεωγμένους ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός εἰς τὸν τόπον τοῦτον ὃν εἶπας ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς προσευχῆς ἧς ὁ παῖς σου προσεύχεται εἰς τὸν τόπον τοῦτον **21** καὶ ἀκούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ παιδός σου καὶ λαοῦ σου Ἰσραηλ ἃ ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐκ

τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀκούση καὶ ἴλεως ἔση 22 ἔὰν ἀμάρτη
ἀνὴρ τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ λάβῃ ἐπ' αὐτὸν ἄρὰν τοῦ
ἀρᾶσθαι αὐτόν καὶ ἔλθῃ καὶ ἀράσῃται κατέναντι τοῦ
θυσιαστηρίου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ 23 καὶ σὺ εἰσακούση ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις καὶ κρινεῖς τοὺς δούλους σου
τοῦ ἀποδοῦναι τῷ ἀνόμῳ καὶ ἀποδοῦναι ὁδοὺς αὐτοῦ εἰς
κεφαλὴν αὐτοῦ τοῦ δικαιοῦσαι δίκαιον τοῦ ἀποδοῦναι
αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ 24 καὶ ἔὰν θραυσθῇ ὁ
λαός σου Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ἐχθροῦ ἔὰν ἀμάρτωσίν σοι
καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἐξομολογήσωνται τῷ ὀνόματί σου
καὶ προσεύξωνται καὶ δεηθῶσιν ἐναντίον σου ἐν τῷ οἴκῳ
τούτῳ 25 καὶ σὺ εἰσακούση ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλεως ἔση
ταῖς ἀμαρτίαις λαοῦ σου Ἰσραὴλ καὶ ἀποστρέψεις αὐτοὺς
εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν 26
ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετόν ὅτι
ἀμαρτήσονται σοὶ καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον
καὶ αἰνέσουσιν τὸ ὄνομά σου καὶ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν ὅτι ταπεινώσεις αὐτούς 27 καὶ σὺ
εἰσακούση ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλεως ἔση ταῖς ἀμαρτίαις
τῶν παίδων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ὅτι δηλώσεις
αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν ἐν ἣ πορεύονται ἐν αὐτῇ
καὶ δώσεις ὑετόν ἐπὶ τὴν γῆν σου ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ
σου εἰς κληρονομίαν 28 λιμὸς ἔὰν γένηται ἐπὶ τῆς γῆς
θάνατος ἔὰν γένηται ἀνεμοφθορία καὶ ἴκτερος ἀκρίς καὶ
βροῦχος ἔὰν γένηται ἔὰν θλίψῃ αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς κατέναντι
τῶν πόλεων αὐτῶν κατὰ πᾶσαν πληγὴν καὶ πᾶν πόνον 29
καὶ πᾶσα προσευχὴ καὶ πᾶσα δέησις ἣ ἔὰν γένηται παντὶ
ἀνθρώπῳ καὶ παντὶ λαῷ σου Ἰσραὴλ ἔὰν γνῶ ἄνθρωπος
τὴν ἀφῆν αὐτοῦ καὶ τὴν μαλακίαν αὐτοῦ καὶ διαπετάσῃ

τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον **30** καὶ σὺ εἰσακούσῃ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ἰλάσῃ
καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ὡς ἂν γνῶς τὴν
καρδίαν αὐτοῦ ὅτι μόνος γινώσκεις τὴν καρδίαν υἱῶν
ἀνθρώπων **31** ὅπως φοβῶνται τὰς ὁδοὺς σου πάσας τὰς
ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἧς ἔδωκας
τοῖς πατράσιν ἡμῶν **32** καὶ πᾶς ἀλλότριος ὃς οὐκ ἐκ τοῦ
λαοῦ σου Ἰσραὴλ ἐστὶν αὐτὸς καὶ ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν
διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιὰν
καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ὑψηλὸν καὶ ἔλθωσιν καὶ
προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον **33** καὶ εἰσακούσῃ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ποιήσεις
κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐπικαλέσηταί σε ὁ ἀλλότριος ὅπως
γνῶσιν πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὸ ὄνομά σου καὶ τοῦ
φοβεῖσθαί σε ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ καὶ τοῦ γνῶναι
ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν
ᾠκοδόμησα **34** ἐὰν δὲ ἐξέλθῃ ὁ λαός σου εἰς πόλεμον
ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ἢ ἀποστελεῖς αὐτούς
καὶ προσεύξωνται πρὸς σὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πόλεως
ταύτης ἣν ἐξελέξω ἐν αὐτῇ καὶ οἴκου οὔ ᾠκοδόμησα τῷ
ὀνόματί σου **35** καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς δεήσεως
αὐτῶν καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα
αὐτῶν **36** ὅτι ἀμαρτήσονται σοι ὅτι οὐκ ἔσται ἄνθρωπος
ὃς οὐχ ἀμαρτήσεται καὶ πατάξεις αὐτούς καὶ παραδώσεις
αὐτούς κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν καὶ αἰχμαλωτεύσουσιν
οἱ αἰχμαλωτεύοντες αὐτούς εἰς γῆν ἐχθρῶν εἰς γῆν
μακρὰν ἢ ἐγγύς **37** καὶ ἐπιστρέψωσιν καρδίαν αὐτῶν ἐν
τῇ γῇ αὐτῶν οὗ μετήχθησαν ἐκεῖ καὶ γε ἐπιστρέψωσιν
καὶ δεηθῶσίν σου ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ αὐτῶν λέγοντες

ἡμάρτομεν ἠδικήσαμεν ἠνομήσαμεν **38** καὶ ἐπιστρέψωσιν
πρὸς σὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν γῆ
αἰχμαλωτευσάντων αὐτοὺς καὶ προσεύξωνται ὁδὸν γῆς
αὐτῶν ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἧς
ἐξελέξω καὶ τοῦ οἴκου οὗ ὠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου **39**
καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου
σου τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν καὶ
ποιήσεις κρίματα καὶ ἴλεως ἔσῃ τῷ λαῷ τῷ ἀμαρτόντι σοι
40 νῦν κύριε ἔστωσαν δὴ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεωγμένοι καὶ
τὰ ὦτά σου ἐπήκοα εἰς τὴν δέησιν τοῦ τόπου τούτου **41**
καὶ νῦν ἀνάστηθι κύριε ὁ θεὸς εἰς τὴν κατάπαυσίν σου σὺ
καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἰσχύος σου οἱ ἱερεῖς σου κύριε ὁ θεὸς
ἐνδύσαιντο σωτηρίαν καὶ οἱ υἱοὶ σου εὐφρανθήτωσαν ἐν
ἀγαθοῖς **42** κύριε ὁ θεὸς μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ
χριστοῦ σου μνήσθητι τὰ ἐλέη Δαυὶδ τοῦ δούλου σου

7 καὶ ὡς συνετέλεσεν Σαλωμων προσευχόμενος καὶ τὸ πῦρ
κατέβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν τὰ ὀλοκαυτώματα
καὶ τὰς θυσίας καὶ δόξα κυρίου ἔπλησεν τὸν οἶκον **2** καὶ
οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἐν
τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ὅτι ἔπλησεν δόξα κυρίου τὸν οἶκον **3**
καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐώρων καταβαῖνον τὸ πῦρ καὶ
ἡ δόξα κυρίου ἐπὶ τὸν οἶκον καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ
τὴν γῆν ἐπὶ τὸ λιθόστρωτον καὶ προσεκύνησαν καὶ ἦνουν
τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθόν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **4**
καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς θύοντες θύματα ἔναντι
κυρίου **5** καὶ ἐθυσίασεν Σαλωμων τὴν θυσίαν μόσχων
εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας καὶ βοσκημάτων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι
χιλιάδας καὶ ἐνεκαίνισεν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ὁ βασιλεὺς
καὶ πᾶς ὁ λαός **6** καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν

έστηκότες καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις ᾠδῶν κυρίου τοῦ
Δαυιδ τοῦ βασιλέως τοῦ ἔξομολογεῖσθαι ἔναντι κυρίου ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν ὕμνοις Δαυιδ διὰ χειρὸς
αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγγιν ἔναντίον
αὐτῶν καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἕστηκώς 7 καὶ ἠγίασεν Σαλωμων
τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τῆς ἐν οἴκῳ κυρίου ὅτι ἐποίησεν
ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα τῶν σωτηρίων ὅτι
τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησεν Σαλωμων οὐκ
ἐξεποίει δέξασθαι τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ μαννα καὶ
τὰ στέατα 8 καὶ ἐποίησεν Σαλωμων τὴν ἑορτὴν ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ ἑπτὰ ἡμέραις καὶ πᾶς Ἰσραηλ μετ' αὐτοῦ
ἐκκλησία μεγάλη σφόδρα ἀπὸ εἰσόδου Αἰμαθ καὶ ἕως
χειμάρρου Αἰγύπτου 9 καὶ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
ἐξόδιον ὅτι ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἐποίησεν ἑπτὰ
ἡμέρας ἑορτὴν 10 καὶ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τοῦ μηνὸς
τοῦ ἑβδόμου ἀπέστειλεν τὸν λαὸν εἰς τὰ σκηνώματα
αὐτῶν εὐφραينوμένους καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς
οἷς ἐποίησεν κύριος τῷ Δαυιδ καὶ τῷ Σαλωμων καὶ τῷ
Ἰσραηλ λαῷ αὐτοῦ 11 καὶ συνετέλεσεν Σαλωμων τὸν
οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάντα
ὅσα ἠθέλησεν ἐν τῇ ψυχῇ Σαλωμων τοῦ ποιῆσαι ἐν
οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ εὐοδώθη 12 καὶ ὤφθη
ὁ θεὸς τῷ Σαλωμων τὴν νύκτα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἤκουσα
τῆς προσευχῆς σου καὶ ἐξελεξάμην ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ
ἐμαυτῷ εἰς οἶκον θυσίας 13 ἐὰν συσχῶ τὸν οὐρανὸν
καὶ μὴ γένηται ὑετός καὶ ἐὰν ἐντείλωμαι τῇ ἀκρίδι
καταφαγεῖν τὸ ξύλον καὶ ἐὰν ἀποστείλω θάνατον ἐν
τῷ λαῷ μου 14 καὶ ἐὰν ἐντραπῇ ὁ λαός μου ἐφ' οὓς τὸ
ὄνομά μου ἐπικέκληται ἐπ' αὐτούς καὶ προσεύξωνται

καὶ ζητήσωσιν τὸ πρόσωπόν μου καὶ ἀποστρέψωσιν ἀπὸ
τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν καὶ ἐγὼ εἰσακούσομαι ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν καὶ
ιάσομαι τὴν γῆν αὐτῶν **15** νῦν οἱ ὀφθαλμοί μου ἔσονται
ἀνεωγμένοι καὶ τὰ ὠτά μου ἐπήκοα τῇ προσευχῇ τοῦ
τόπου τούτου **16** καὶ νῦν ἐξελεξάμην καὶ ἠγίακα τὸν
οἶκον τοῦτον τοῦ εἶναι ὄνομά μου ἐκεῖ ἕως αἰῶνος καὶ
ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί μου καὶ ἡ καρδία μου ἐκεῖ πάσας τὰς
ἡμέρας **17** καὶ σὺ ἐὰν πορευθῆς ἐναντίον μου ὡς Δαυιδ ὁ
πατήρ σου καὶ ποιήσης κατὰ πάντα ἃ ἐνετειλάμην σοι καὶ
τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξῃ **18** καὶ
ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ὡς διεθέμην
Δαυιδ τῷ πατρί σου λέγων οὐκ ἐξαρθήσεται σοι ἀνὴρ
ἠγούμενος ἐν Ἰσραηλ **19** καὶ ἐὰν ἀποστρέψῃτε ὑμεῖς καὶ
ἐγκαταλίπητε τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου
ἃς ἔδωκα ἐναντίον ὑμῶν καὶ πορευθῆτε καὶ λατρεύσητε
θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς **20** καὶ ἐξαρῶ
ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς καὶ τὸν οἶκον τοῦτον
ὃν ἠγίασα τῷ ὀνόματί μου ἀποστρέψω ἐκ προσώπου
μου καὶ δώσω αὐτὸν εἰς παραβολὴν καὶ εἰς διήγημα
ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν **21** καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὁ ὑψηλὸς
πᾶς ὁ διαπορευόμενος αὐτὸν ἐκστήσεται καὶ ἐρεῖ χάριν
τίνος ἐποίησεν κύριος τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ
22 καὶ ἐροῦσιν διότι ἐγκατέλιπον κύριον τὸν θεὸν τῶν
πατέρων αὐτῶν τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου
καὶ ἀντελάβοντο θεῶν ἑτέρων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς
καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς
πᾶσαν τὴν κακίαν ταύτην

8 καὶ ἐγένετο μετὰ εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ὠκοδόμησεν Σαλωμων τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ **2** καὶ τὰς πόλεις ἃς ἔδωκεν Χираμ τῷ Σαλωμων ὠκοδόμησεν αὐτὰς Σαλωμων καὶ κατώκισεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ **3** καὶ ἦλθεν Σαλωμων εἰς Αιμαθ Σωβα καὶ κατίσχυσεν αὐτήν **4** καὶ ὠκοδόμησεν τὴν Θεδμορ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς ὄχυράς ἃς ὠκοδόμησεν ἐν Ημαθ **5** καὶ ὠκοδόμησεν τὴν Βαιθωρων τὴν ἄνω καὶ τὴν Βαιθωρων τὴν κάτω πόλεις ὄχυράς τείχη πύλαι καὶ μοχλοὶ **6** καὶ τὴν Βααλαθ καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς ὄχυράς αἱ ἦσαν τῷ Σαλωμων καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἀρμάτων καὶ τὰς πόλεις τῶν ἰπέων καὶ ὅσα ἐπεθύμησεν Σαλωμων κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ οἰκοδομῆσαι ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ **7** πᾶς ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς ἀπὸ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Αμορραίου καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Ευαίου καὶ τοῦ Ἰεβουσαίου οἱ οὐκ εἰσιν ἐκ τοῦ Ἰσραηλ **8** ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῶν τῶν καταλειφθέντων μετ' αὐτοὺς ἐν τῇ γῆ οὓς οὐκ ἐξωλέθρευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς Σαλωμων εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **9** καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ οὐκ ἔδωκεν Σαλωμων εἰς παῖδας τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ὅτι αὐτοὶ ἄνδρες πολεμιστὰι καὶ ἄρχοντες καὶ δυνατοὶ καὶ ἄρχοντες ἀρμάτων καὶ ἰπέων **10** καὶ οὗτοι ἄρχοντες τῶν προστατῶν βασιλέως Σαλωμων πενήτηκοντα καὶ διακόσιοι ἐργοδιωκτοῦντες ἐν τῷ λαῷ **11** καὶ τὴν θυγατέρα Φαραω Σαλωμων ἀνήγαγεν ἐκ πόλεως Δαυιδ εἰς τὸν οἶκον ὃν ὠκοδόμησεν αὐτῇ ὅτι εἶπεν οὐ κατοικήσει ἡ γυνή μου ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ βασιλέως Ἰσραηλ ὅτι ἅγιός ἐστιν οὗ εἰσῆλθεν ἐκεῖ κιβωτὸς κυρίου **12** τότε

ἀνήνεγκεν Σαλωμων ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον ὃ ὤκοδόμησεν ἀπέναντι τοῦ ναοῦ **13** καὶ
κατὰ τὸν λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ τοῦ ἀναφέρειν κατὰ
τὰς ἐντολὰς Μωυσῆ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν τοῖς μηνὶν
καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς τρεῖς καιροῦς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ
ἑορτῇ τῶν ἀζύμων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομάδων καὶ
ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν σκηνῶν **14** καὶ ἔστησεν κατὰ τὴν κρίσιν
Δαυιδ τὰς διαιρέσεις τῶν ἱερέων κατὰ τὰς λειτουργίας
αὐτῶν καὶ οἱ Λευῖται ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν τοῦ αἰνεῖν
καὶ λειτουργεῖν κατέναντι τῶν ἱερέων κατὰ τὸν λόγον
ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ καὶ οἱ πυλωροὶ κατὰ τὰς διαιρέσεις
αὐτῶν εἰς πύλην καὶ πύλην ὅτι οὕτως ἐντολαὶ Δαυιδ
ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ **15** οὐ παρῆλθον τὰς ἐντολὰς τοῦ
βασιλέως περὶ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πάντα
λόγον καὶ εἰς τοὺς θησαυρούς **16** καὶ ἠτοιμάσθη πᾶσα ἡ
ἐργασία ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐθεμελιώθη ἕως οὗ ἐτελείωσεν
Σαλωμων τὸν οἶκον κυρίου **17** τότε ὤχητο Σαλωμων εἰς
Γασιωνγαβερ καὶ εἰς τὴν Αἰλαθ τὴν παραθαλασσίαν ἐν γῆ
Ἰδουμαίᾳ **18** καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ ἐν χειρὶ παίδων αὐτοῦ
πλοῖα καὶ παῖδας εἰδότας θάλασσαν καὶ ὤχοντο μετὰ
τῶν παίδων Σαλωμων εἰς Σωφίρα καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν
τετρακόσια καὶ πεντήκοντα τάλαντα χρυσοῦ καὶ ἦλθον
πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμων

9 καὶ βασίλισσα Σαβα ἤκουσεν τὸ ὄνομα Σαλωμων
καὶ ἦλθεν τοῦ πειράσαι Σαλωμων ἐν αἰνίγμασιν εἰς
Ιερουσαλημ ἐν δυνάμει βαρεῖα σφόδρα καὶ κάμηλοι
αἴρουνται ἄρώματα καὶ χρυσίον εἰς πλῆθος καὶ λίθον
τίμιον καὶ ἦλθεν πρὸς Σαλωμων καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν
πάντα ὅσα ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς **2** καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ

Σαλωμων πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς καὶ οὐ παρήλθεν λόγος ἀπὸ Σαλωμων ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῇ 3 καὶ εἶδεν βασίλισσα Σαβα τὴν σοφίαν Σαλωμων καὶ τὸν οἶκον ὃν ὤκοδόμησεν 4 καὶ τὰ βρώματα τῶν τραπεζῶν καὶ καθέδραν παίδων αὐτοῦ καὶ στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ καὶ ἱματισμὸν αὐτῶν καὶ οἰνοχόους αὐτοῦ καὶ στολισμὸν αὐτῶν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἃ ἀνέφερον ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἐγένετο 5 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῆ μου περὶ τῶν λόγων σου καὶ περὶ τῆς σοφίας σου 6 καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λόγοις ἕως οὗ ἤλθον καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου καὶ ἰδοὺ οὐκ ἀπηγγέλη μοι ἥμισυ τοῦ πλήθους τῆς σοφίας σου προσέθηκας ἐπὶ τὴν ἀκοήν ἣν ἤκουσα 7 μακάριοι οἱ ἄνδρες μακάριοι οἱ παῖδες σου οὗτοι οἱ παρεστηκότες σοι διὰ παντὸς καὶ ἀκούουσιν σοφίαν σου 8 ἔστω κύριος ὁ θεός σου ηὐλόγημένος ὃς ἠθέλησέν σοι τοῦ δοῦναί σε ἐπὶ θρόνον αὐτοῦ εἰς βασιλέα τῷ κυρίῳ θεῷ σου ἐν τῷ ἀγαπῆσαι κύριον τὸν θεόν σου τὸν Ἰσραηλ τοῦ στήσαι αὐτὸν εἰς αἰῶνα καὶ ἔδωκέν σε ἐπ' αὐτοὺς εἰς βασιλέα τοῦ ποιῆσαι κρίμα καὶ δικαιοσύνην 9 καὶ ἔδωκεν τῷ βασιλεῖ ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσίου καὶ ἀρώματα εἰς πλῆθος πολὺ καὶ λίθον τίμιον καὶ οὐκ ἦν κατὰ τὰ ἀρώματα ἐκεῖνα ἃ ἔδωκεν βασίλισσα Σαβα τῷ βασιλεῖ Σαλωμων 10 καὶ οἱ παῖδες Σαλωμων καὶ οἱ παῖδες Χιραμ ἔφερον χρυσίον τῷ Σαλωμων ἐκ Σουφιρ καὶ ξύλα πεύκινα καὶ λίθον τίμιον 11 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ πεύκινα ἀναβάσεις τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ κιθάρας καὶ νάβλας τοῖς ὤδοις καὶ οὐκ ὤφθησαν τοιαῦτα ἔμπροσθεν ἐν γῆ Ἰουδα 12 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων

ἔδωκεν τῇ βασιλίσῃ Σαβα πάντα τὰ θελήματα αὐτῆς ἃ ἤτησεν ἐκτὸς πάντων ὧν ἤνεγκεν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς **13** καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνεχθέντος τῷ Σαλωμων ἐν ἐνιαυτῷ ἐνὶ ἑξακόσια ἑξήκοντα ἕξ τάλαντα χρυσοῦ **14** πλὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπορευομένων ὧν ἔφερον καὶ πάντων τῶν βασιλέων τῆς Ἀραβίας καὶ σατραπῶν τῆς γῆς ἔφερον χρυσοῖον καὶ ἀργύριον τῷ βασιλεῖ Σαλωμων **15** καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων διακοσίους θυρεοὺς χρυσοῦς ἐλατοῦς ἑξακόσιοι χρυσοῖ καθαροὶ τῷ ἐνὶ θυρεῷ ἑξακόσιοι χρυσοῖ ἐπῆσαν ἐπὶ τὸν ἕνα θυρεόν **16** καὶ τριακοσίας ἀσπίδας ἐλατὰς χρυσαῖς τριακοσίων χρυσῶν ἀνεφέρετο ἐπὶ τὴν ἀσπίδα ἐκάστην καὶ ἔδωκεν αὐτὰς ὁ βασιλεὺς ἐν οἴκῳ δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου **17** καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάντινον ὀδόντων μέγαν καὶ κατεchrύσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ **18** καὶ ἕξ ἀναβαθμοὶ τῷ θρόνῳ ἐνδεδεμένοι χρυσίῳ καὶ ἀγκῶνες ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς καθέδρας καὶ δύο λέοντες ἐστηκότες παρὰ τοὺς ἀγκῶνας **19** καὶ δώδεκα λέοντες ἐστηκότες ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἕξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν οὐκ ἐγενήθη οὕτως ἐν πάσῃ βασιλείᾳ **20** καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ βασιλέως Σαλωμων χρυσοῦ καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου χρυσίῳ κατελιημμένα οὐκ ἦν ἀργύριον λογιζόμενον ἐν ἡμέραις Σαλωμων εἰς οὐθέν **21** ὅτι ναῦς τῷ βασιλεῖ ἐπορεύετο εἰς Θαρσις μετὰ τῶν παιδῶν Χιραμ ἅπαξ διὰ τριῶν ἐτῶν ἤρχετο πλοῖα ἐκ Θαρσις τῷ βασιλεῖ γέμοντα χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου καὶ ὀδόντων ἐλεφαντίνων καὶ πιθήκων **22** καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμων ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ πλούτῳ καὶ

σοφία 23 καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον Σαλωμων ἀκοῦσαι τῆς σοφίας αὐτοῦ ἧς ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ 24 καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα αὐτοῦ σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ σκευὴ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν στακτὴν καὶ ἠδύσματα ἵππων καὶ ἡμιόνους τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτόν 25 καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμων τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς ἄρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἰππέων καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν πόλεσιν τῶν ἀρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλημ 26 καὶ ἦν ἡγούμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὀρίου Αἰγύπτου 27 καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλημ ὡς λίθους καὶ τὰς κέδρους ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος 28 καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων ἐξ Αἰγύπτου τῷ Σαλωμων καὶ ἐκ πάσης τῆς γῆς 29 καὶ οἱ κατάλοιποι λόγοι Σαλωμων οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ τῶν λόγων Ναθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ τῶν λόγων Αχια τοῦ Σηλωνίτου καὶ ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰωηλ τοῦ ὀρῶντος περὶ Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ 30 καὶ ἐβασίλευσεν Σαλωμων ὁ βασιλεὺς ἐπὶ πάντα Ἰσραηλ τεσσαράκοντα ἔτη 31 καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμων καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ροβοαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

10 καὶ ἦλθεν Ροβοαμ εἰς Συχεμ ὅτι εἰς Συχεμ ἦρχετο πᾶς Ἰσραηλ βασιλεῦσαι αὐτόν 2 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοαμ υἱὸς Ναβατ καὶ αὐτὸς ἐν Αἰγύπτῳ ὡς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου Σαλωμων τοῦ βασιλέως καὶ κατώκησεν Ἱεροβοαμ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἀπέστρεψεν Ἱεροβοαμ ἐξ Αἰγύπτου 3 καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν καὶ

ἦλθεν Ιεροβοαμ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰσραηλ πρὸς Ροβοαμ λέγοντες 4 ὁ πατήρ σου ἐσκλήρυνεν τὸν ζυγὸν ἡμῶν καὶ νῦν ἄφες ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρός σου τῆς σκληρᾶς καὶ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέος οὗ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ δουλεύσομέν σοι 5 καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορεύεσθε ἕως τριῶν ἡμερῶν καὶ ἔρχεσθε πρὸς με καὶ ἀπῆλθεν ὁ λαός 6 καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ τοὺς πρεσβυτέρους τοὺς ἐστηκότας ἐναντίον Σαλωμων τοῦ πατρός αὐτοῦ ἐν τῷ ζῆν αὐτὸν λέγων πῶς ὑμεῖς βουλευέσθε τοῦ ἀποκριθῆναι τῷ λαῷ τούτῳ λόγον 7 καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ λέγοντες ἐὰν ἐν τῇ σήμερον γένη εἰς ἀγαθὸν τῷ λαῷ τούτῳ καὶ εὐδοκίᾳ καὶ λαλήσης αὐτοῖς λόγους ἀγαθοῦς καὶ ἔσονταί σοι παῖδες πάσας τὰς ἡμέρας 8 καὶ κατέλιπεν τὴν βουλήν τῶν πρεσβυτέρων οἱ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ καὶ συνεβουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν συνεκτραφέντων μετ' αὐτοῦ τῶν ἐστηκότων ἐναντίον αὐτοῦ 9 καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί ὑμεῖς βουλευέσθε καὶ ἀποκριθήσομαι λόγον τῷ λαῷ τούτῳ οἱ ἐλάλησαν πρὸς με λέγοντες ἄνες ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ οὗ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ' ἡμᾶς 10 καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ οὕτως λαλήσεις τῷ λαῷ τῷ λαλήσαντι πρὸς σὲ λέγων ὁ πατήρ σου ἐβάρυνεν τὸν ζυγὸν ἡμῶν καὶ σὺ ἄφες ἀφ' ἡμῶν οὕτως ἐρεῖς ὁ μικρὸς δάκτυλός μου παχύτερος τῆς ὀσφύος τοῦ πατρός μου 11 καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ζυγῷ βαρεῖ καὶ ἐγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν ζυγὸν ὑμῶν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις 12 καὶ ἦλθεν Ιεροβοαμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ροβοαμ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς λέγων

ἐπιστρέψατε πρὸς με τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ **13** καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς σκληρὰ καὶ ἐγκατέλιπεν ὁ βασιλεὺς Ροβοὰμ τὴν βουλήν τῶν πρεσβυτέρων **14** καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλήν τῶν νεωτέρων λέγων ὁ πατήρ μου ἐβάρυνεν τὸν ζυγὸν ὑμῶν καὶ ἐγὼ προσθήσω ἐπ' αὐτόν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις **15** καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ ὅτι ἦν μεταστροφή παρὰ τοῦ θεοῦ λέγων ἀνέστησεν κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Αχια τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ιεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ **16** καὶ παντὸς Ἰσραὴλ ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα λέγων τίς ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυιδ καὶ κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσοῦ εἰς τὰ σκηνώματά σου Ἰσραὴλ νῦν βλέπε τὸν οἶκόν σου Δαυιδ καὶ ἐπορεύθη πᾶς Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ **17** καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐβασίλευσεν ἐπ' αὐτῶν Ροβοὰμ **18** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ροβοὰμ τὸν Αδωνιραμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λίθοις καὶ ἀπέθανεν καὶ ὁ βασιλεὺς Ροβοὰμ ἔσπευσεν τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ἄρμα τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ **19** καὶ ἠθέτησεν Ἰσραὴλ ἐν τῷ οἴκῳ Δαυιδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

11 καὶ ἦλθεν Ροβοὰμ εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐξεκκλησίασεν τὸν Ἰουδαν καὶ Βενιαμιν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας νεανίσκων ποιοῦντων πόλεμον καὶ ἐπολέμει πρὸς Ἰσραὴλ τοῦ ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν τῷ Ροβοὰμ **2** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Σαμιαὴν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ λέγων **3** εἰπὸν πρὸς Ροβοὰμ τὸν τοῦ Σαλωμων καὶ πρὸς πάντα Ἰουδαν καὶ Βενιαμιν λέγων **4** τάδε λέγει κύριος οὐκ

ἀναβήσεσθε καὶ οὐ πολεμήσετε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς
ὕμῶν ἀποστρέφετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ὅτι
παρ' ἐμοῦ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐπήκουσαν τοῦ
λόγου κυρίου καὶ ἀπεστράφησαν τοῦ μὴ πορευθῆναι
ἐπὶ Ἱεροβοαμ **5** καὶ κατώκησεν Ροβοαμ εἰς Ἱερουσαλημ
καὶ ὠκοδόμησεν πόλεις τειχήρεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ **6** καὶ
ὠκοδόμησεν τὴν Βαιθλεεμ καὶ τὴν Αἰταμ καὶ τὴν Θεκωε
7 καὶ τὴν Βαιθσουρα καὶ τὴν Σοκχωθ καὶ τὴν Οδολλαμ
8 καὶ τὴν Γεθ καὶ τὴν Μαρισαν καὶ τὴν Ζιφ **9** καὶ τὴν
Αδωραιμ καὶ τὴν Λαχισ καὶ τὴν Αζηκα **10** καὶ τὴν Σαραα
καὶ τὴν Αιαλων καὶ τὴν Χεβρων ἣ ἔστιν τοῦ Ἰουδα
καὶ Βενιαμιν πόλεις τειχήρεις **11** καὶ ὠχύρωσεν αὐτὰς
τείχεσιν καὶ ἔδωκεν ἐν αὐταῖς ἡγουμένους καὶ παραθέσεις
βρωμάτων ἔλαιον καὶ οἶνον **12** κατὰ πόλιν καὶ κατὰ πόλιν
θυρεοὺς καὶ δόρατα καὶ κατίσχυσεν αὐτὰς εἰς πλῆθος
σφόδρα καὶ ἦσαν αὐτῶ Ἰουδα καὶ Βενιαμιν **13** καὶ οἱ
ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἦσαν ἐν παντὶ Ἰσραηλ συνήχθησαν
πρὸς αὐτὸν ἐκ πάντων τῶν ὀρίων **14** ὅτι ἐγκατέλιπον
οἱ Λευῖται τὰ σκηνώματα τῆς κατασχέσεως αὐτῶν καὶ
ἐπορεύθησαν πρὸς Ἰουδαν εἰς Ἱερουσαλημ ὅτι ἐξέβαλεν
αὐτοὺς Ἱεροβοαμ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῦ μὴ λειτουργεῖν
κυρίῳ **15** καὶ κατέστησεν ἑαυτῶ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν
καὶ τοῖς εἰδώλοις καὶ τοῖς ματαίοις καὶ τοῖς μόσχοις ἃ
ἐποίησεν Ἱεροβοαμ **16** καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ φυλῶν
Ἰσραηλ οἱ ἔδωκαν καρδίαν αὐτῶν τοῦ ζητῆσαι κύριον
θεὸν Ἰσραηλ καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλημ θῦσαι κυρίῳ θεῶ
τῶν πατέρων αὐτῶν **17** καὶ κατίσχυσαν τὴν βασιλείαν
Ἰουδα καὶ κατίσχυσαν Ροβοαμ τὸν τοῦ Σαλωμων εἰς ἔτη
τρία ὅτι ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς Δαυιδ καὶ Σαλωμων ἔτη

τρία **18** καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Ροβοαμ γυναῖκα τὴν Μολλαθ
θυγατέρα Ιεριμουθ υἱοῦ Δαυιδ Αβαιαν θυγατέρα Ελιαβ
τοῦ Ιεσσαί **19** καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱοὺς τὸν Ιαους καὶ τὸν
Σαμαριαν καὶ τὸν Ρολλαμ **20** καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβεν
ἑαυτῷ τὴν Μααχα θυγατέρα Αβεσσαλωμ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ
τὸν Αβια καὶ τὸν Ιεθθι καὶ τὸν Ζιζα καὶ τὸν Εμμωθ **21**
καὶ ἠγάπησεν Ροβοαμ τὴν Μααχαν θυγατέρα Αβεσσαλωμ
ὕπερ πάσας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰς παλλακὰς αὐτοῦ
ὅτι γυναῖκας δέκα ὀκτῶ εἶχεν καὶ παλλακὰς τριάκοντα
καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς εἴκοσι ὀκτῶ καὶ θυγατέρας ἐξήκοντα
22 καὶ κατέστησεν εἰς ἄρχοντα Ροβοαμ τὸν Αβια τὸν
τῆς Μααχα εἰς ἠγούμενον ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ὅτι
βασιλεῦσαι διενοεῖτο αὐτόν **23** καὶ ἠυξήθη παρὰ πάντας
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πᾶσιν τοῖς ὀρίοις Ιουδα καὶ Βενιαμιν
καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν ταῖς ὀχυραῖς καὶ ἔδωκεν αὐταῖς
τροφὰς πλῆθος πολὺ καὶ ἠτήσατο πλῆθος γυναικῶν

12 καὶ ἐγένετο ὡς ἠτοιμάσθη ἡ βασιλεία Ροβοαμ καὶ ὡς
κατεκρατήθη ἐγκατέλιπεν τὰς ἐντολὰς κυρίου καὶ πᾶς
Ισραηλ μετ' αὐτοῦ **2** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς
βασιλείας Ροβοαμ ἀνέβη Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ
Ιερουσαλημ ὅτι ἤμαρτον ἐναντίον κυρίου **3** ἐν χιλίοις
καὶ διακοσίοις ἄρμασιν καὶ ἐξήκοντα χιλιάσιν ἵππων καὶ
οὐκ ἦν ἀριθμὸς τοῦ πλῆθους τοῦ ἐλθόντος μετ' αὐτοῦ
ἐξ Αἰγύπτου Λίβυες Τρωγλοδύται καὶ Αἰθίοπες **4** καὶ
κατεκράτησαν τῶν πόλεων τῶν ὀχυρῶν αἱ ἦσαν ἐν Ιουδα
καὶ ἦλθεν εἰς Ιερουσαλημ **5** καὶ Σαμαιας ὁ προφήτης
ἦλθεν πρὸς Ροβοαμ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Ιουδα τοὺς
συναχθέντας εἰς Ιερουσαλημ ἀπὸ προσώπου Σουσακιμ
καὶ εἶπεν αὐτοῖς οὕτως εἶπεν κύριος ὑμεῖς ἐγκατελίπετέ

με κάγω ἐγκαταλείψω ὑμᾶς ἐν χειρὶ Σουσακιμ 6 καὶ ἠσχύνθησαν οἱ ἄρχοντες Ἰσραηλ καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπαν δίκαιος ὁ κύριος 7 καὶ ἐν τῷ ἰδεῖν κύριον ὅτι ἐνετράπησαν καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Σαμιαὶν λέγων ἐνετράπησαν οὐ καταφθερῶ αὐτούς καὶ δώσω αὐτούς ὡς μικρὸν εἰς σωτηρίαν καὶ οὐ μὴ στάξῃ ὁ θυμὸς μου ἐν Ἱερουσαλημ 8 ὅτι ἔσονται εἰς παῖδας καὶ γνώσονται τὴν δουλείαν μου καὶ τὴν δουλείαν τῆς βασιλείας τῆς γῆς 9 καὶ ἀνέβη Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ ἔλαβεν τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως τὰ πάντα ἔλαβεν καὶ ἔλαβεν τοὺς θυρεοὺς τοὺς χρυσοῦς οὓς ἐποίησεν Σαλωμων 10 καὶ ἐποίησεν Ροβοαμ θυρεοὺς χαλκοῦς ἀντ' αὐτῶν καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτὸν Σουσακιμ ἄρχοντας παρατρεχόντων τοὺς φυλάσσοντας τὸν πυλῶνα τοῦ βασιλέως 11 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν τὸν βασιλέα εἰς οἶκον κυρίου εἰσεπορεύοντο οἱ φυλάσσοντες καὶ οἱ παρατρέχοντες καὶ οἱ ἐπιστρέφοντες εἰς ἀπάντησιν τῶν παρατρεχόντων 12 καὶ ἐν τῷ ἐντραπῆναι αὐτὸν ἀπεστράφη ἀπ' αὐτοῦ ὀργὴ κυρίου καὶ οὐκ εἰς καταφθορὰν εἰς τέλος καὶ γὰρ ἐν Ἰουδα ἦσαν λόγοι ἀγαθοί 13 καὶ κατίσχυσεν Ροβοαμ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐβασίλευσεν καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἐνὸς ἐτῶν Ροβοαμ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ ἑπτακαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ ἐν τῇ πόλει ἣ ἔξελέξατο κύριος ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νοομμα ἢ Αμμανίτις 14 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ὅτι οὐ κατεύθυνεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν κύριον 15 καὶ λόγοι Ροβοαμ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν

τοῖς λόγοις Σαμαια τοῦ προφήτου καὶ Αδδω τοῦ ὀρώντος καὶ πράξεις αὐτοῦ καὶ ἐπολέμει Ροβοαμ τὸν Ιεροβοαμ πάσας τὰς ἡμέρας **16** καὶ ἀπέθανεν Ροβοαμ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Αβια υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

13 ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ιεροβοαμ ἐβασίλευσεν Αβια ἐπὶ Ιουδαν **2** ἔτη τρία ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Μααχα θυγάτηρ Ουριηλ ἀπὸ Γαβαων καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Αβια καὶ ἀνὰ μέσον Ιεροβοαμ **3** καὶ παρετάξατο Αβια τὸν πόλεμον ἐν δυνάμει πολεμισταῖς δυνάμεως τετρακοσίαις χιλιάσιν ἀνδρῶν δυνατῶν καὶ Ιεροβοαμ παρετάξατο πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν ὀκτακοσίαις χιλιάσιν δυνατοὶ πολεμισταὶ δυνάμεως **4** καὶ ἀνέστη Αβια ἀπὸ τοῦ ὄρους Σομορων ὃ ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ εἶπεν ἀκούσατε Ιεροβοαμ καὶ πᾶς Ισραηλ **5** οὐχ ὑμῖν γινῶναι ὅτι κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἔδωκεν βασιλείαν ἐπὶ τὸν Ισραηλ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ Δαυιδ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διαθήκην ἀλόγ **6** καὶ ἀνέστη Ιεροβοαμ ὁ τοῦ Ναβατ ὁ παῖς Σαλωμων τοῦ Δαυιδ καὶ ἀπέστη ἀπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ **7** καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες λοιμοὶ υἱοὶ παράνομοι καὶ ἀντέστη πρὸς Ροβοαμ τὸν τοῦ Σαλωμων καὶ Ροβοαμ ἦν νεώτερος καὶ δειλὸς τῆ καρδίᾳ καὶ οὐκ ἀντέστη κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ **8** καὶ νῦν λέγετε ὑμεῖς ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον βασιλείας κυρίου διὰ χειρὸς υἱῶν Δαυιδ καὶ ὑμεῖς πλῆθος πολὺ καὶ μεθ' ὑμῶν μόσχοι χρυσοῖ οὓς ἐποίησεν ὑμῖν Ιεροβοαμ εἰς θεοὺς **9** ἢ οὐκ ἐξεβάλετε τοὺς ἱερεῖς κυρίου τοὺς υἱοὺς Ααρων καὶ τοὺς Λευίτας καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς ἱερεῖς ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς πᾶς ὁ προσπορευόμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας

ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν καὶ κριοῖς ἑπτὰ καὶ ἐγένετο εἰς ἱερέα
τῷ μὴ ὄντι θεῷ **10** καὶ ἡμεῖς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν οὐκ
ἐγκατελίπομεν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ λειτουργοῦσιν τῷ
κυρίῳ οἱ υἱοὶ Ααρων καὶ οἱ Λευῖται ἐν ταῖς ἑφημερίαις
αὐτῶν **11** θυμιῶσιν τῷ κυρίῳ ὀλοκαυτώματα πρωὶ καὶ
δείλης καὶ θυμίαμα συνθέσεως καὶ προθέσεις ἄρτων ἐπὶ
τῆς τραπέζης τῆς καθαρᾶς καὶ ἡ λυχνία ἡ χρυσοῆ καὶ
οἱ λυχνοὶ τῆς καύσεως ἀνάψαι δείλης ὅτι φυλάσσομεν
ἡμεῖς τὰς φυλακὰς κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν
καὶ ὑμεῖς ἐγκατελίπετε αὐτόν **12** καὶ ἰδοὺ μεθ' ἡμῶν ἐν
ἀρχῇ κύριος καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ αἱ σάλπιγγες τῆς
σημασίας τοῦ σημαίνειν ἐφ' ὑμᾶς οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραηλ
πολεμήσετε πρὸς κύριον θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν ὅτι
οὐκ εὐοδωθήσεται ὑμῖν **13** καὶ Ἰεροβοαμ ἀπέστρεψεν
τὸ ἔνεδρον ἐλθεῖν αὐτῶν ἐκ τῶν ὀπισθεν καὶ ἐγένετο
ἔμπροσθεν Ἰουδα καὶ τὸ ἔνεδρον ἐκ τῶν ὀπισθεν **14**
καὶ ἀπέστρεψεν Ἰουδας καὶ ἰδοὺ αὐτοῖς ὁ πόλεμος ἐκ
τῶν ἔμπροσθεν καὶ ἐκ τῶν ὀπισθεν καὶ ἐβόησαν πρὸς
κύριον καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξιν **15** καὶ
ἐβόησαν ἄνδρες Ἰουδα καὶ ἐγένετο ἐν τῷ βοᾶν ἄνδρας
Ἰουδα καὶ κύριος ἐπάταξεν τὸν Ἰεροβοαμ καὶ τὸν Ἰσραηλ
ἐναντίον Αβια καὶ Ἰουδα **16** καὶ ἔφυγον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ
ἀπὸ προσώπου Ἰουδα καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς
τὰς χεῖρας αὐτῶν **17** καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς Αβια καὶ
ὁ λαὸς αὐτοῦ πληγὴν μεγάλην καὶ ἔπεσον τραυματαῖαι
ἀπὸ Ἰσραηλ πεντακόσiai χιλιάδες ἄνδρες δυνατοί **18** καὶ
ἐταπεινώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ
κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰουδα ὅτι ἦλπισαν ἐπὶ κύριον θεὸν τῶν
πατέρων αὐτῶν **19** καὶ κατεδίωξεν Αβια ὀπίσω Ἰεροβοαμ

καὶ προκατελάβετο παρ' αὐτοῦ πόλεις τὴν Βαιθηλ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Ισανα καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Εφρων καὶ τὰς κώμας αὐτῆς **20** καὶ οὐκ ἔσχεν ἰσχὺν Ἱεροβοαμ ἔτι πάσας τὰς ἡμέρας Αβια καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν κύριος καὶ ἐτελεύτησεν **21** καὶ κατίσχυσεν Αβια καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκας δέκα τέσσαρας καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς εἴκοσι δύο καὶ θυγατέρας δέκα ἕξ **22** καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Αβια καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ τοῦ προφήτου Αδδω

14 καὶ ἀπέθανεν Αβια μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Ασα υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις Ασα ἠσύχασεν ἡ γῆ Ἰουδα ἕτη δέκα **2** καὶ ἐποίησεν τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου θεοῦ αὐτοῦ **3** καὶ ἀπέστησεν τὰ θυσιαστήρια τῶν ἀλλοτρίων καὶ τὰ ὑψηλὰ καὶ συνέτριψεν τὰς στήλας καὶ ἐξέκοψεν τὰ ἄλση **4** καὶ εἶπεν τῷ Ἰουδα ἐκζητῆσαι τὸν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ ποιῆσαι τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς **5** καὶ ἀπέστησεν ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων Ἰουδα τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἴδωλα καὶ εἰρήνευσεν **6** πόλεις τειχήρεις ἐν γῆ Ἰουδα ὅτι εἰρήνευσεν ἡ γῆ καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ πόλεμος ἐν τοῖς ἔτεσιν τούτοις ὅτι κατέπαυσεν αὐτῷ κύριος **7** καὶ εἶπεν τῷ Ἰουδα οἰκοδομήσωμεν τὰς πόλεις ταύτας καὶ ποιήσωμεν τείχη καὶ πύργους καὶ πύλας καὶ μοχλοὺς ἐν ᾧ τῆς γῆς κυριεύσομεν ὅτι καθὼς ἐξεζητήσαμεν κύριον θεὸν ἡμῶν ἐξεζήτησεν ἡμᾶς καὶ κατέπαυσεν ἡμᾶς κυκλόθεν καὶ εὐόδωσεν ἡμῖν **8** καὶ ἐγένετο τῷ Ασα δύναμις ὀπλοφόρων αἰρόντων θυρεοὺς καὶ δόρατα ἐν γῆ Ἰουδα τριακόσiai χιλιάδες καὶ ἐν γῆ Βενιαμιν πελτασταὶ καὶ

τοξόται διακόσιαι καὶ πενήκοντα χιλιάδες πάντες οὗτοι πολεμισταὶ δυνάμεως **9** καὶ ἐξῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς Ζαρε ὁ Αἰθίοψ ἐν δυνάμει ἐν χιλίαις χιλιάσιν καὶ ἄρμασιν τριακοσίοις καὶ ἦλθεν ἕως Μαρισα **10** καὶ ἐξῆλθεν Ασα εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ παρετάξατο πόλεμον ἐν τῇ φάραγγι κατὰ βορρᾶν Μαρισης **11** καὶ ἐβόησεν Ασα πρὸς κύριον θεὸν αὐτοῦ καὶ εἶπεν κύριε οὐκ ἀδυνατεῖ παρὰ σοὶ σῶζειν ἐν πολλοῖς καὶ ἐν ὀλίγοις κατίσχυσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποιθήαμεν καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἦλθαμεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν μὴ κατισχυσάτω πρὸς σὲ ἄνθρωπος **12** καὶ ἐπάταξεν κύριος τοὺς Αἰθίοπας ἐναντίον Ἰουδα καὶ ἔφυγον οἱ Αἰθίοπες **13** καὶ κατεδίωξεν Ασα καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἕως Γεδωρ καὶ ἔπεσον Αἰθίοπες ὥστε μὴ εἶναι ἐν αὐτοῖς περιποίησιν ὅτι συνετρίβησαν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐναντίον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ ἐσκόλευσαν σκῦλα πολλὰ **14** καὶ ἐξέκοψαν τὰς κώμας αὐτῶν κύκλῳ Γεδωρ ὅτι ἐγενήθη ἔκστασις κυρίου ἐπ' αὐτούς καὶ ἐσκόλευσαν πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν ὅτι πολλὰ σκῦλα ἐγενήθη αὐτοῖς **15** καὶ γε σκηναὶς κτήσεων τοὺς Αμαζονεῖς ἐξέκοψαν καὶ ἔλαβον πρόβατα πολλὰ καὶ καμήλους καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλημ

15 καὶ Αζαριας υἱὸς Ὠδηδ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου **2** καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν Ασα καὶ παντὶ Ἰουδα καὶ Βενιαμιν καὶ εἶπεν ἀκούσατέ μου Ασα καὶ πᾶς Ἰουδα καὶ Βενιαμιν κύριος μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ εἶναι ὑμᾶς μετ' αὐτοῦ καὶ ἐὰν ἐκζητήσητε αὐτόν εὐρεθήσεται ὑμῖν καὶ ἐὰν ἐγκαταλίπητε αὐτόν ἐγκαταλείψει ὑμᾶς **3** καὶ ἡμέραι πολλαὶ τῷ Ἰσραηλ ἐν οὐ θεῷ ἀληθινῷ καὶ οὐχ ἱερέως

ὕποδεικνύοντος καὶ ἐν οὐ νόμῳ 4 καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ
κύριον θεὸν Ἰσραὴλ καὶ εὐρεθήσεται αὐτοῖς 5 καὶ ἐν
ἐκείνῳ τῷ καιρῷ οὐκ ἔστιν εἰρήνη τῷ ἐκπορευομένῳ
καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ ὅτι ἔκστασις κυρίου ἐπὶ πάντας
τοὺς κατοικοῦντας τὰς χώρας 6 καὶ πολεμήσει ἔθνος πρὸς
ἔθνος καὶ πόλις πρὸς πόλιν ὅτι ὁ θεὸς ἐξέστησεν αὐτοὺς
ἐν πάσῃ θλίψει 7 καὶ ὑμεῖς ἰσχύσατε καὶ μὴ ἐκλύεσθωσαν
αἱ χεῖρες ὑμῶν ὅτι ἔστιν μισθὸς τῆ ἔργασίᾳ ὑμῶν 8 καὶ ἐν
τῷ ἀκοῦσαι τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν προφητείαν
Ἀδαδ τοῦ προφήτου καὶ κατίσχυσεν καὶ ἐξέβαλεν τὰ
βδελύγματα ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ἰουδα καὶ Βενιαμὴν καὶ ἀπὸ
τῶν πόλεων ὧν κατέσχεν ἐν ὄρει Εφραὶμ καὶ ἐνεκαίνισεν
τὸ θυσιαστήριον κυρίου ὃ ἦν ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ κυρίου
9 καὶ ἐξεκκλησίασεν τὸν Ἰουδαν καὶ Βενιαμὴν καὶ τοὺς
προσηλύτους τοὺς παροικοῦντας μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Εφραὶμ
καὶ ἀπὸ Μανασση καὶ ἀπὸ Συμεων ὅτι προσετέθησαν πρὸς
αὐτὸν πολλοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτοὺς ὅτι κύριος ὁ
θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ 10 καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλημ
ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς
βασιλείας Ἀσα 11 καὶ ἔθυσεν τῷ κυρίῳ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἀπὸ τῶν σκύλων ὧν ἤνεγκαν μόσχους ἑπτακοσίους καὶ
πρόβατα ἑπτακισχίλια 12 καὶ διήλθεν ἐν διαθήκῃ ζητῆσαι
κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ
ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς 13 καὶ πᾶς ὃς ἐὰν μὴ ἐκζητήσῃ κύριον
θεὸν Ἰσραὴλ ἀποθανεῖται ἀπὸ νεωτέρου ἕως πρεσβυτέρου
ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικός 14 καὶ ὤμοσαν ἐν τῷ κυρίῳ ἐν
φωνῇ μεγάλῃ καὶ ἐν σάλπιγξιν καὶ ἐν κερατίταις 15 καὶ
ἠυφράνθησαν πᾶς Ἰουδα περὶ τοῦ ὄρκου ὅτι ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς ὤμοσαν καὶ ἐν πάσῃ θελήσει ἐζήτησαν αὐτόν καὶ

εὐρέθη αὐτοῖς καὶ κατέπαυσεν αὐτοῖς κύριος κυκλόθεν
16 καὶ τὴν Μααχα τὴν μητέρα αὐτοῦ μετέστησεν τοῦ
μὴ εἶναι τῇ Ἀστάρτη λειτουργοῦσαν καὶ κατέκοψεν τὸ
εἶδωλον καὶ κατέκαυσεν ἐν χειμάρρῳ Κεδρων **17** πλὴν τὰ
ὑψηλὰ οὐκ ἀπέστησαν ἔτι ὑπῆρχεν ἐν τῷ Ἰσραηλ ἀλλ' ἡ
καρδιά Ἀσα ἐγένετο πλήρης πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ **18**
καὶ εἰσήνεγκεν τὰ ἅγια Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τὰ
ἅγια οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ
σκεύη **19** καὶ πόλεμος οὐκ ἦν μετ' αὐτοῦ ἕως τοῦ πέμπτου
καὶ τριακοστοῦ ἔτους τῆς βασιλείας Ἀσα

16 καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας Ἀσα
ἀνέβη Βαασα βασιλεὺς Ἰσραηλ ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ὤκοδόμησεν
τὴν Ραμα τοῦ μὴ δοῦναι ἕξοδον καὶ εἴσοδον τῷ Ἀσα
βασιλεῖ Ἰουδα **2** καὶ ἔλαβεν Ἀσα χρυσίον καὶ ἀργύριον
ἐκ θησαυρῶν οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ
ἀπέστειλεν πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Ἀδερ βασιλέως Συρίας τὸν
κατοικοῦντα ἐν Δαμασκῷ λέγων **3** διάθου διαθήκην ἀνὰ
μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πατρός μου καὶ
ἀνὰ μέσον τοῦ πατρός σου ἰδοὺ ἀπέσταλκά σοι χρυσίον
καὶ ἀργύριον δεῦρο καὶ διασκέδασον ἀπ' ἐμοῦ τὸν Βαασα
βασιλέα Ἰσραηλ καὶ ἀπελθέτω ἀπ' ἐμοῦ **4** καὶ ἤκουσεν υἱὸς
Ἀδερ τοῦ βασιλέως Ἀσα καὶ ἀπέστειλεν τοὺς ἄρχοντας
τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰσραηλ καὶ ἐπάταξεν
τὴν Ἴων καὶ τὴν Δαν καὶ τὴν Ἀβελμαιν καὶ πάσας τὰς
περιχώρους Νεφθαλι **5** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι Βαασα
ἀπέλιπεν τοῦ μηκέτι οἰκοδομεῖν τὴν Ραμα καὶ κατέπαυσεν
τὸ ἔργον αὐτοῦ **6** καὶ Ἀσα ὁ βασιλεὺς ἔλαβεν πάντα τὸν
Ἰουδαν καὶ ἔλαβεν τοὺς λίθους τῆς Ραμα καὶ τὰ ξύλα
αὐτῆς ἃ ὤκοδόμησεν Βαασα καὶ ὤκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς

τὴν Γαβαε καὶ τὴν Μασφα 7 καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἦλθεν Ἀνανι ὁ προφήτης πρὸς Ἀσα βασιλέα Ἰουδα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐν τῷ πεποιθέναι σε ἐπὶ βασιλέα Συρίας καὶ μὴ πεποιθέναι σε ἐπὶ κύριον θεόν σου διὰ τοῦτο ἐσώθη δύναμις Συρίας ἀπὸ τῆς χειρός σου 8 οὐχ οἱ Αἰθίοπες καὶ Λίβυες ἦσαν εἰς δύναμιν πολλὴν εἰς θάρσος εἰς ἰππεῖς εἰς πλῆθος σφόδρα καὶ ἐν τῷ πεποιθέναι σε ἐπὶ κύριον παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖράς σου 9 ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπιβλέπουσιν ἐν πάσῃ τῇ γῆ κατισχύσαι ἐν πάσῃ καρδίᾳ πλήρει πρὸς αὐτόν ἠγνόηκας ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται μετὰ σοῦ πόλεμος 10 καὶ ἐθυμώθη Ἀσα τῷ προφήτῃ καὶ παρέθετο αὐτὸν εἰς φυλακὴν ὅτι ὠργίσθη ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐλυμήνατο Ἀσα ἐν τῷ λαῷ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ 11 καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι Ἀσα οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι γεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ βασιλέων Ἰουδα καὶ Ἰσραηλ 12 καὶ ἐμαλακίσθη Ἀσα ἐν τῷ ἐνάτῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ τοὺς πόδας ἕως σφόδρα ἐμαλακίσθη καὶ ἐν τῇ μαλακίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐζήτησεν κύριον ἀλλὰ τοὺς ἰατροὺς 13 καὶ ἐκοιμήθη Ἀσα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτελεύτησεν ἐν τῷ ἐνάτῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ 14 καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι ᾧ ὥρυξεν ἑαυτῷ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐκοίμισαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἔπλησαν ἀρωμάτων καὶ γένη μύρων μυρεψῶν καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ἐκφορὰν μεγάλην ἕως σφόδρα

17 καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφατ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ καὶ κατίσχυσεν Ἰωσαφατ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ 2 καὶ ἔδωκεν δύναμιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰουδα ταῖς ὄχυραῖς καὶ κατέστησεν ἡγουμένους ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐν πόλεσιν Ἐφραιμ ἃς προκατελάβετο Ἀσα ὁ

πατήρ αὐτοῦ 3 καὶ ἐγένετο κύριος μετὰ Ἰωσαφατ ὅτι ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ταῖς πρώταις καὶ οὐκ ἐξεζήτησεν τὰ εἶδωλα 4 ἀλλὰ κύριον τὸν θεὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐξεζήτησεν καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπορεύθη καὶ οὐχ ὡς τοῦ Ἰσραηλ τὰ ἔργα 5 καὶ κατηύθυνεν κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν πᾶς Ἰουδα δῶρα τῷ Ἰωσαφατ καὶ ἐγένετο αὐτῷ πλοῦτος καὶ δόξα πολλή 6 καὶ ὑψώθη καρδιά αὐτοῦ ἐν ὁδῷ κυρίου καὶ ἔτι ἐξῆρεν τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς γῆς Ἰουδα 7 καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπέστειλεν τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν δυνατῶν τὸν Ἀβδιαν καὶ Ζαχαριαν καὶ Ναθαναηλ καὶ Μιχαιαν διδάσκειν ἐν πόλεσιν Ἰουδα 8 καὶ μετ' αὐτῶν οἱ Λευῖται Σαμουιας καὶ Ναθανιας καὶ Ζαβδίας καὶ Ἀσηλ καὶ Σεμιραμωθ καὶ Ἰωναθαν καὶ Ἀδωνιας καὶ Τωβιας οἱ Λευῖται καὶ μετ' αὐτῶν Ἐλισαμα καὶ Ἰωραμ οἱ ἱερεῖς 9 καὶ ἐδίδασκον ἐν Ἰουδα καὶ μετ' αὐτῶν βύβλος νόμου κυρίου καὶ διήλθον ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐδίδασκον τὸν λαόν 10 καὶ ἐγένετο ἔκστασις κυρίου ἐπὶ πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς ταῖς κύκλῳ Ἰουδα καὶ οὐκ ἐπολέμουν πρὸς Ἰωσαφατ 11 καὶ ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων ἔφερον τῷ Ἰωσαφατ δῶρα καὶ ἀργύριον καὶ δόματα καὶ οἱ Ἄραβες ἔφερον αὐτῷ κριοὺς προβάτων ἑπτακισχιλίους ἑπτακοσίους 12 καὶ ἦν Ἰωσαφατ πορευόμενος μείζων ἕως εἰς ὕψος καὶ ὠκοδόμησεν οἰκῆσεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ πόλεις ὀχυράς 13 καὶ ἔργα πολλὰ ἐγένετο αὐτῷ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἄνδρες πολεμισταὶ δυνατοὶ ἰσχύοντες ἐν Ἱερουσαλημ 14 καὶ οὗτος ἀριθμὸς αὐτῶν κατ' οἶκους πατριῶν αὐτῶν τῷ Ἰουδα χιλιάρχοι Ἐδνας ὁ ἄρχων καὶ μετ' αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ

δυνάμεως τριακόσiai χιλιάδες **15** καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωαναν ὁ
ἠγούμενος καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσiai ὀγδοήκοντα χιλιάδες
16 καὶ μετ' αὐτὸν Ἀμασιας ὁ τοῦ Ζαχρι ὁ προθυμούμενος
τῷ κυρίῳ καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσiai χιλιάδες δυνατοὶ
δυνάμεως **17** καὶ ἐκ τοῦ Βενιαμιν δυνατὸς δυνάμεως
Ἐλιαδα καὶ μετ' αὐτοῦ τοξόται καὶ πελτασταὶ διακόσiai
χιλιάδες **18** καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωζαβαδ καὶ μετ' αὐτοῦ
ἐκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες δυνατοὶ πολέμου **19** οὗτοι οἱ
λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ ἐκτὸς ὧν ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς
ἐν ταῖς πόλεσιν ταῖς ὀχυραῖς ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ

18 καὶ ἐγενήθη τῷ Ἰωσαφατ ἔτι πλοῦτος καὶ δόξα πολλή
καὶ ἐπεγαμβρεύσατο ἐν οἴκῳ Ἀχααβ **2** καὶ κατέβη διὰ
τέλους ἐτῶν πρὸς Ἀχααβ εἰς Σαμάρειαν καὶ ἔθυσεν αὐτῷ
Ἀχααβ πρόβατα καὶ μόσχους πολλοὺς καὶ τῷ λαῷ τῷ
μετ' αὐτοῦ καὶ ἠπάτα αὐτὸν τοῦ συναναβῆναι μετ' αὐτοῦ
εἰς Ραμωθ τῆς Γαλααδίτιδος **3** καὶ εἶπεν Ἀχααβ βασιλεὺς
Ἰσραηλ πρὸς Ἰωσαφατ βασιλέα Ἰουδα πορεύση μετ' ἐμοῦ
εἰς Ραμωθ τῆς Γαλααδίτιδος καὶ εἶπεν αὐτῷ ὡς ἐγώ
οὕτως καὶ σύ ὡς ὁ λαός σου καὶ ὁ λαός μου μετὰ σοῦ
εἰς πόλεμον **4** καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ πρὸς βασιλέα Ἰσραηλ
ζητήσον δὴ σήμερον τὸν κύριον **5** καὶ συνήγαγεν ὁ
βασιλεὺς Ἰσραηλ τοὺς προφῆτας τετρακοσίους ἄνδρας καὶ
εἶπεν αὐτοῖς εἰ πορευθῶ εἰς Ραμωθ Γαλααδ εἰς πόλεμον
ἢ ἐπίσχω καὶ εἶπαν ἀνάβαινε καὶ δώσει ὁ θεὸς εἰς τὰς
χεῖρας τοῦ βασιλέως **6** καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ οὐκ ἔστιν ὧδε
προφήτης τοῦ κυρίου ἔτι καὶ ἐπιζητήσομεν παρ' αὐτοῦ
7 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς Ἰωσαφατ ἔτι ἀνὴρ
εἷς τοῦ ζητῆσαι τὸν κύριον δι' αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἐμίσησα
αὐτόν ὅτι οὐκ ἔστιν προφητεύων περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ ὅτι

πάσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἰς κακά οὗτος Μιχαιας υἱὸς Ιεμλα
καὶ εἶπεν Ιωσαφατ μὴ λαλείτω ὁ βασιλεὺς οὕτως **8** καὶ
ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ εὐνοῦχον ἕνα καὶ εἶπεν τάχος
Μιχαιαν υἱὸν Ιεμλα **9** καὶ βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ Ιωσαφατ
βασιλεὺς Ἰουδα καθήμενοι ἕκαστος ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ
ἐνδεδυμένοι στολὰς καθήμενοι ἐν τῷ εὐρυχώρῳ θύρας
πύλης Σαμαρείας καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευσον
ἐναντίον αὐτῶν **10** καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Σεδεκίας υἱὸς
Χαναανα κέρατα σιδηρᾶ καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐν
τούτοις κερατιεῖς τὴν Συρίαν ἕως ἂν συντελεσθῇ **11**
καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευσον οὕτως λέγοντες
ἀνάβαινε εἰς Ραμωθ Γαλααδ καὶ εὐοδωθήσῃ καὶ δώσει
κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως **12** καὶ ὁ ἄγγελος ὁ
πορευθεὶς τοῦ καλέσαι τὸν Μιχαιαν ἐλάλησεν αὐτῷ
λέγων ἰδοὺ ἐλάλησαν οἱ προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ ἀγαθῇ
περὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἔστωσαν δὴ οἱ λόγοι σου ὡς ἐνὸς
αὐτῶν καὶ λαλήσεις ἀγαθὰ **13** καὶ εἶπεν Μιχαιας ζῆ κύριος
ὅτι ὃ ἐὰν εἶπῃ ὁ θεὸς πρὸς με αὐτὸ λαλήσω **14** καὶ ἦλθεν
πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Μιχαια εἰ
πορευθῶ εἰς Ραμωθ Γαλααδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω καὶ
εἶπεν ἀνάβαινε καὶ εὐοδώσεις καὶ δοθήσονται εἰς χεῖρας
ὑμῶν **15** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ποσάκις ὀρκίζω
σε ἵνα μὴ λαλήσῃς πρὸς με πλὴν ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι
κυρίου **16** καὶ εἶπεν εἶδον τὸν Ἰσραηλ διεσπαρμένους ἐν
τοῖς ὄρεσιν ὡς πρόβατα οἷς οὐκ ἔστιν ποιμὴν καὶ εἶπεν
κύριος οὐκ ἔχουσιν ἡγούμενον ἀναστρεφέντων ἕκαστος
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ **17** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Ἰσραηλ πρὸς Ιωσαφατ οὐκ εἶπά σοι ὅτι οὐ προφητεύει
περὶ ἐμοῦ ἀγαθὰ ἀλλ' ἢ κακά **18** καὶ εἶπεν οὐχ οὕτως

ἀκούσατε λόγον κυρίου εἶδον τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ
θρόνου αὐτοῦ καὶ πᾶσα δύναμις τοῦ οὐρανοῦ εἰστήκει ἐκ
δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ **19** καὶ εἶπεν κύριος
τίς ἀπατήσει τὸν Αἰαβ βασιλέα Ἰσραηλ καὶ ἀναβήσεται
καὶ πεσεῖται ἐν Ραμωθ Γαλααδ καὶ εἶπεν οὗτος οὕτως
καὶ οὗτος εἶπεν οὕτως **20** καὶ ἐξῆλθεν τὸ πνεῦμα καὶ
ἔστη ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν καὶ
εἶπεν κύριος ἐν τίνι **21** καὶ εἶπεν ἐξελεύσομαι καὶ ἔσομαι
πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ
καὶ εἶπεν ἀπατήσεις καὶ δυνήσῃ ἔξελθε καὶ ποιήσον
οὕτως **22** καὶ νῦν ἰδοὺ ἔδωκεν κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν
στόματι πάντων τῶν προφητῶν σου τούτων καὶ κύριος
ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακὰ **23** καὶ ἤγγισεν Σεδεκίας υἱὸς
Χαναανα καὶ ἐπάταξεν τὸν Μιχαιαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα καὶ
εἶπεν αὐτῷ ποία τῇ ὁδῷ παρήλθεν πνεῦμα κυρίου παρ'
ἐμοῦ τοῦ λαλήσαι πρὸς σέ **24** καὶ εἶπεν Μιχαιας ἰδοὺ ὄψῃ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν ᾗ εἰσελεύσῃ ταμίειον ἐκ ταμείου
τοῦ κατακρυβῆναι **25** καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραηλ λάβετε
τὸν Μιχαιαν καὶ ἀποστρέψατε πρὸς Εμρη ἄρχοντα τῆς
πόλεως καὶ πρὸς Ἰωας ἄρχοντα υἱὸν τοῦ βασιλέως **26** καὶ
ἐρεῖς οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀπόθεσθε τοῦτον εἰς οἶκον
φυλακῆς καὶ ἐσθιέτω ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ θλίψεως
ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ **27** καὶ εἶπεν Μιχαιας
ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ οὐκ ἐλάλησεν
κύριος ἐν ἐμοί ἀκούσατε λαοὶ πάντες **28** καὶ ἀνέβη
βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα εἰς Ραμωθ
Γαλααδ **29** καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς Ἰωσαφατ
κατακαλύψομαι καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πόλεμον καὶ σὺ
ἔνδυσαι τὸν ἱματισμόν μου καὶ συνεκαλύψατο βασιλεὺς

Ισραηλ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον **30** καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἄρχουσιν τῶν ἀρμάτων τοῖς μετ' αὐτοῦ λέγων μὴ πολεμεῖτε τὸν μικρὸν καὶ τὸν μέγαν ἀλλ' ἢ τὸν βασιλέα Ισραηλ μόνον **31** καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων τὸν Ιωσαφατ καὶ αὐτοὶ εἶπαν Βασιλεὺς Ισραηλ ἐστὶν καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν τοῦ πολεμεῖν καὶ ἐβόησεν Ιωσαφατ καὶ κύριος ἔσωσεν αὐτόν καὶ ἀπέστρεψεν αὐτούς ὁ θεὸς ἀπ' αὐτοῦ **32** καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων ὅτι οὐκ ἦν βασιλεὺς Ισραηλ καὶ ἀπέστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ **33** καὶ ἀνὴρ ἐνέτεινεν τόξον εὐστόχως καὶ ἐπάταξεν τὸν βασιλέα Ισραηλ ἀνὰ μέσον τοῦ πνεύμονος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θώρακος καὶ εἶπεν τῷ ἠνιόχῳ ἐπίστρεφε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐξάγαγέ με ἐκ τοῦ πολέμου ὅτι ἐπόνεσα **34** καὶ ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὁ βασιλεὺς Ισραηλ ἦν ἐστηκῶς ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἕως ἑσπέρας ἐξ ἐναντίας Συρίας καὶ ἀπέθανεν δύνοντας τοῦ ἡλίου

19 καὶ ἀπέστρεψεν Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς Ιερουσαλημ **2** καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ Ιουὸς τοῦ Ἀνανι ὁ προφήτης καὶ εἶπεν αὐτῷ βασιλεῦ Ιωσαφατ εἰ ἁμαρτωλῶ σὺ βοηθεῖς ἢ μισουμένῳ ὑπὸ κυρίου φιλιάζεις διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σέ ὀργὴ παρὰ κυρίου **3** ἀλλ' ἢ λόγοι ἀγαθοὶ ἠυρέθησαν ἐν σοὶ ὅτι ἐξῆρας τὰ ἄλλα ἀπὸ τῆς γῆς Ιουδα καὶ κατηύθυνας τὴν καρδίαν σου ἐκζητῆσαι τὸν κύριον **4** καὶ κατώκησεν Ιωσαφατ ἐν Ιερουσαλημ καὶ πάλιν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λαὸν ἀπὸ Βηρσαβεε ἕως ὄρους Εφραιμ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτούς ἐπὶ κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν **5** καὶ κατέστησεν κριτὰς ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ιουδα ταῖς ὀχυραῖς ἐν

πόλει καὶ πόλει **6** καὶ εἶπεν τοῖς κριταῖς ἴδετε τί ὑμεῖς ποιεῖτε ὅτι οὐκ ἀνθρώπων ὑμεῖς κρίνετε ἀλλ' ἢ τῷ κυρίῳ καὶ μεθ' ὑμῶν λόγοι τῆς κρίσεως **7** καὶ νῦν γενέσθω φόβος κυρίου ἐφ' ὑμᾶς καὶ φυλάσσετε καὶ ποιήσετε ὅτι οὐκ ἔστιν μετὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἀδικία οὐδὲ θαυμάσαι πρόσωπον οὐδὲ λαβεῖν δῶρα **8** καὶ γὰρ ἐν Ἱερουσαλημ κατέστησεν Ἰωσαφατ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν πατριαρχῶν Ἰσραηλ εἰς κρίσιν κυρίου καὶ κρίνειν τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλημ **9** καὶ ἐνετείλατο πρὸς αὐτοὺς λέγων οὕτως ποιήσετε ἐν φόβῳ κυρίου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν πλήρει καρδίᾳ **10** πᾶς ἀνὴρ κρίσιν τὴν ἐλθοῦσαν ἐφ' ὑμᾶς τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν κατοικούντων ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀνὰ μέσον αἵματος αἶμα καὶ ἀνὰ μέσον προστάγματος καὶ ἐντολῆς καὶ δικαιώματα καὶ κρίματα καὶ διαστελεῖσθε αὐτοῖς καὶ οὐχ ἁμαρτήσονται τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἔσται ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴ καὶ ἐπὶ τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν οὕτως ποιήσετε καὶ οὐχ ἁμαρτήσεσθε **11** καὶ ἰδοὺ Ἀμαρίας ὁ ἱερεὺς ἠγούμενος ἐφ' ὑμᾶς εἰς πᾶν λόγον κυρίου καὶ Ζαβδίας υἱὸς Ἰσμαηλ ὁ ἠγούμενος εἰς οἶκον Ἰουδα πρὸς πᾶν λόγον βασιλέως καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Λευῖται πρὸ προσώπου ὑμῶν ἰσχύσατε καὶ ποιήσατε καὶ ἔσται κύριος μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ

20 καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθον οἱ υἱοὶ Μωαβ καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν Μιναίων πρὸς Ἰωσαφατ εἰς πόλεμον **2** καὶ ἦλθον καὶ ὑπέδειξαν τῷ Ἰωσαφατ λέγοντες ἦκει ἐπὶ σὲ πλῆθος πολὺ ἐκ πέραν τῆς θαλάσσης ἀπὸ Συρίας καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἐν Ἀσασανθαμαρ αὕτη ἐστὶν Ἐνγαδδι **3** καὶ ἐφοβήθη καὶ ἔδωκεν Ἰωσαφατ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν κύριον καὶ ἐκήρυξεν νηστείαν ἐν παντὶ

Ιουδα 4 καὶ συνήχθη Ιουδας ἐκζητῆσαι τὸν κύριον καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων Ιουδα ἦλθον ζητῆσαι τὸν κύριον 5 καὶ ἀνέστη Ιωσαφατ ἐν ἐκκλησίᾳ Ιουδα ἐν Ἱερουσαλημ ἐν οἴκῳ κυρίου κατὰ πρόσωπον τῆς ἀυλῆς τῆς καινῆς 6 καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν οὐχὶ σὺ εἶ θεὸς ἐν οὐρανῷ καὶ σὺ κυριεύεις πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν ἐθνῶν καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου ἰσχύς δυναστείας καὶ οὐκ ἔστιν πρὸς σὲ ἀντιστῆναι 7 οὐχὶ σὺ εἶ ὁ κύριος ὁ ἐξολεθρεύσας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἀπὸ προσώπου τοῦ λαοῦ σου Ἰσραηλ καὶ ἔδωκας αὐτὴν σπέρματι Ἀβρααμ τῷ ἡγαπημένῳ σου εἰς τὸν αἰῶνα 8 καὶ κατώκησαν ἐν αὐτῇ καὶ ὠκοδόμησαν ἐν αὐτῇ ἀγίασμα τῷ ὀνόματί σου λέγοντες 9 ἐὰν ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακὰ ῥομφαία κρίσις θάνατος λιμὸς στησόμεθα ἐναντίον τοῦ οἴκου τούτου καὶ ἐναντίον σου ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ βοησόμεθα πρὸς σὲ ἀπὸ τῆς θλίψεως καὶ ἀκούση καὶ σώσεις 10 καὶ νῦν ἴδου υἱοὶ Ἀμμων καὶ Μωαβ καὶ ὄρος Σηιρ εἰς οὓς οὐκ ἔδωκας τῷ Ἰσραηλ διελθεῖν δι' αὐτῶν ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὅτι ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξωλέθρευσαν αὐτούς 11 καὶ νῦν ἴδου αὐτοὶ ἐπιχειροῦσιν ἐφ' ἡμᾶς ἐξελθεῖν ἐκβαλεῖν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἧς ἔδωκας ἡμῖν 12 κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν οὐ κρινεῖς ἐν αὐτοῖς ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἰσχύς τοῦ ἀντιστῆναι πρὸς τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο τὸ ἐλθὼν ἐφ' ἡμᾶς καὶ οὐκ οἶδαμεν τί ποιήσωμεν αὐτοῖς ἀλλ' ἢ ἐπὶ σοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν 13 καὶ πᾶς Ιουδας ἐστηκὼς ἔναντι κυρίου καὶ τὰ παιδιά αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες 14 καὶ τῷ Οἰσηλ τῷ τοῦ Ζαχαρίου τῶν υἱῶν Βαναίου τῶν υἱῶν Ελεηλ τοῦ Μανθανίου τοῦ Λευίτου

ἀπὸ τῶν υἱῶν Ασαφ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ **15** καὶ εἶπεν ἀκούσατε πᾶς Ιουδα καὶ οἱ
κατοικοῦντες Ιερουσαλημ καὶ ὁ βασιλεὺς Ιωσαφατ τάδε
λέγει κύριος ὑμῖν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ
προσώπου τοῦ ὄχλου τοῦ πολλοῦ τούτου ὅτι οὐχ ὑμῖν
ἐστὶν ἡ παράταξις ἀλλ' ἡ τῷ θεῷ **16** αὔριον κατάβητε ἐπ'
αὐτούς ἰδοὺ ἀναβαίνουσιν κατὰ τὴν ἀνάβασιν Ασας καὶ
εὐρήσετε αὐτούς ἐπ' ἄκρου ποταμοῦ τῆς ἐρήμου Ιεριηλ **17**
οὐχ ὑμῖν ἐστὶν πολεμῆσαι ταῦτα σύνετε καὶ ἴδετε τὴν
σωτηρίαν κυρίου μεθ' ὑμῶν Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ μὴ
φοβεῖσθε μηδὲ πτοηθῆτε αὔριον ἐξελεθῆν εἰς ἀπάντησιν
αὐτοῖς καὶ κύριος μεθ' ὑμῶν **18** καὶ κύψας Ιωσαφατ
ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ πᾶς Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες
Ιερουσαλημ ἔπεσαν ἔναντι κυρίου προσκυνῆσαι κυρίῳ **19**
καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τῶν υἱῶν Κααθ καὶ ἀπὸ τῶν
υἱῶν Κορε αἰνεῖν κυρίῳ θεῷ Ισραηλ ἐν φωνῇ μεγάλῃ εἰς
ὑψος **20** καὶ ὠρθρισαν πρωὶ καὶ ἐξῆλθον εἰς τὴν ἔρημον
Θεκωε καὶ ἐν τῷ ἐξελεθῆν ἔστη Ιωσαφατ καὶ ἐβόησεν
καὶ εἶπεν ἀκούσατέ μου Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες
ἐν Ιερουσαλημ ἐμπιστεύσατε ἐν κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ
ἐμπιστευθήσεσθε ἐμπιστεύσατε ἐν προφήτῃ αὐτοῦ καὶ
εὐδοθήσεσθε **21** καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ τοῦ λαοῦ καὶ
ἔστησεν ψαλτωδοὺς καὶ αἰνοῦντας ἐξομολογεῖσθαι καὶ
αἰνεῖν τὰ ἅγια ἐν τῷ ἐξελεθῆν ἔμπροσθεν τῆς δυνάμεως
καὶ ἔλεγον ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ **22** καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ
τῆς ἐξομολογήσεως ἔδωκεν κύριος πολεμεῖν τοὺς υἰοὺς
Αμμων ἐπὶ Μωαβ καὶ ὄρος Σηιρ τοὺς ἐξελεθόντας ἐπὶ
Ιουδαν καὶ ἐτροπώθησαν **23** καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Αμμων

καὶ Μωαβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ὄρος Σηιρ ἐξολεθρεῦσαι
καὶ ἐκτριῖψαι καὶ ὡς συνετέλεσαν τοὺς κατοικοῦντας
Σηιρ ἀνέστησαν εἰς ἀλλήλους τοῦ ἐξολεθρευθῆναι **24**
καὶ Ἰουδας ἦλθεν ἐπὶ τὴν σκοπιὰν τῆς ἐρήμου καὶ
ἐπέβλεψεν καὶ εἶδεν τὸ πλῆθος καὶ ἰδοὺ πάντες νεκροὶ
πεπτωκότες ἐπὶ τῆς γῆς οὐκ ἦν σωζόμενος **25** καὶ ἦλθεν
Ἰωσαφατ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ σκυλεῦσαι τὰ σκῦλα αὐτῶν
καὶ εὖρον κτήνη πολλὰ καὶ ἀποσκευὴν καὶ σκῦλα καὶ
σκευὴ ἐπιθυμητὰ καὶ ἐσκύλευσαν ἑαυτοῖς καὶ ἐγένοντο
ἡμέραι τρεῖς σκυλεόντων αὐτῶν τὰ σκῦλα ὅτι πολλὰ
ἦν **26** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐπισυνήχθησαν εἰς τὸν
αὐλῶνα τῆς εὐλογίας ἐκεῖ γὰρ ηὐλόγησαν τὸν κύριον
διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Κοιλὰς
εὐλογίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **27** καὶ ἐπέστρεψεν
παῶς ἀνὴρ Ἰουδα εἰς Ἱερουσαλημ καὶ Ἰωσαφατ ἡγούμενος
αὐτῶν ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ ὅτι εὖφρανεν αὐτοὺς κύριος
ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν **28** καὶ εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλημ
ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν σάλπιγξιν εἰς οἶκον
κυρίου **29** καὶ ἐγένετο ἔκστασις κυρίου ἐπὶ πάσας τὰς
βασιλείας τῆς γῆς ἐν τῷ ἀκοῦσαι αὐτοὺς ὅτι ἐπολέμησεν
κύριος πρὸς τοὺς ὑπεναντίους Ἰσραηλ **30** καὶ εἰρήνευσεν
ἡ βασιλεία Ἰωσαφατ καὶ κατέπαυσεν αὐτῷ ὁ θεὸς αὐτοῦ
κυκλόθεν **31** καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφατ ἐπὶ τὸν Ἰουδαν
ἐτῶν τριάκοντα πέντε ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ εἴκοσι
πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ
αὐτοῦ Ἀζουβα θυγάτηρ Σαλι **32** καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀσα καὶ οὐκ ἐξέκλινεν τοῦ ποιῆσαι τὸ
εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου **33** ἀλλὰ τὰ ὑψηλὰ ἔτι ὑπῆρχεν καὶ
ἔτι ὁ λαὸς οὐ κατεύθυνεν τὴν καρδίαν πρὸς κύριον θεὸν

τῶν πατέρων αὐτῶν **34** καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωσαφατ οἱ
πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν λόγοις Ἰου
τοῦ Ἀνανι ὃς κατέγραψεν βιβλίον βασιλέων Ἰσραηλ **35**
καὶ μετὰ ταῦτα ἐκοινώνησεν Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα
πρὸς Οχοζιαν βασιλέα Ἰσραηλ καὶ οὗτος ἠνόμησεν **36**
ἐν τῷ ποιῆσαι καὶ πορευθῆναι πρὸς αὐτὸν τοῦ ποιῆσαι
πλοῖα τοῦ πορευθῆναι εἰς Θαρσις καὶ ἐποίησεν πλοῖα ἐν
Γασιωνγαβερ **37** καὶ ἐπροφήτευσεν Ἐλιεζερ ὁ τοῦ Δωδια
ἀπὸ Μαρῖσης ἐπὶ Ἰωσαφατ λέγων ὡς ἐφιλίασας τῷ Οχοζια
ἔθραυσεν κύριος τὸ ἔργον σου καὶ συνετρίβη τὰ πλοῖά
σου καὶ οὐκ ἐδυνάσθη τοῦ πορευθῆναι εἰς Θαρσις

21 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφατ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ
ἐτάφη παρὰ τοῖς πατράσιν αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ
ἐβασίλευσεν Ἰωραμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **2** καὶ αὐτῷ
ἀδελφοὶ υἱοὶ Ἰωσαφατ ἔξ Αζαριας καὶ Ἰηλ καὶ Ζαχαριας
καὶ Αζαριας καὶ Μιχαηλ καὶ Σαφατιας πάντες οὗτοι υἱοὶ
Ἰωσαφατ βασιλέως Ἰουδα **3** καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ πατήρ
αὐτῶν δόματα πολλὰ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ὄπλα
μετὰ πόλεων τετειχισμένων ἐν Ἰουδα καὶ τὴν βασιλείαν
ἔδωκεν τῷ Ἰωραμ ὅτι οὗτος ὁ πρωτότοκος **4** καὶ ἀνέστη
Ἰωραμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ἐκραταιώθη καὶ
ἀπέκτεινεν πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ
ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰσραηλ **5** ὄντος αὐτοῦ τριάκοντα καὶ
δύο ἐτῶν κατέστη Ἰωραμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ
ὀκτῶ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ **6** καὶ ἐπορεύθη
ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραηλ ὡς ἐποίησεν οἶκος Αχααβ ὅτι
θυγάτηρ Αχααβ ἦν αὐτοῦ γυνὴ καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν
ἐναντίον κυρίου **7** καὶ οὐκ ἐβούλετο κύριος ἐξολεθρεῦσαι
τὸν οἶκον Δαυιδ διὰ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο τῷ Δαυιδ

καὶ ὡς εἶπεν αὐτῷ δοῦναι αὐτῷ λύχνον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας **8** ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπέστη Εδωμ ἀπὸ τοῦ Ιουδα καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' ἑαυτοὺς βασιλέα **9** καὶ ᾤχετο Ιωραμ μετὰ τῶν ἀρχόντων καὶ πᾶσα ἡ ἵππος μετ' αὐτοῦ καὶ ἐγένετο καὶ ἠγέρθη νυκτὸς καὶ ἐπάταξεν Εδωμ τὸν κυκλοῦντα αὐτὸν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀρμάτων καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν **10** καὶ ἀπέστη ἀπὸ Ιουδα Εδωμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης τότε ἀπέστη Λομνα ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ χειρὸς αὐτοῦ ὅτι ἐγκατέλιπεν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ **11** καὶ γὰρ αὐτὸς ἐποίησεν ὑψηλὰ ἐν πόλεσιν Ιουδα καὶ ἐξεπόρνευσεν τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἀπεπλάνησεν τὸν Ιουδαν **12** καὶ ἦλθεν αὐτῷ ἐγγραφή παρὰ Ηλίου τοῦ προφήτου λέγων τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Δαυιδ τοῦ πατρὸς σου ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπορεύθης ἐν ὁδῷ Ιωσαφατ τοῦ πατρὸς σου καὶ ἐν ὁδοῖς Ασα βασιλέως Ιουδα **13** καὶ ἐπορεύθης ἐν ὁδοῖς βασιλέων Ισραηλ καὶ ἐξεπόρνευσας τὸν Ιουδαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ιερουσαλημ ὡς ἐξεπόρνευσεν οἶκος Αχααβ καὶ τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς τοῦ πατρὸς σου τοὺς ἀγαθοὺς ὑπὲρ σὲ ἀπέκτεινας **14** ἰδοὺ κύριος πατάξει σε πληγὴν μεγάλην ἐν τῷ λαῷ σου καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς σου καὶ ἐν γυναῖξίν σου καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἀποσκευῇ σου **15** καὶ σὺ ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ ἐν νόσῳ κοιλίας ἕως οὗ ἐξέλθῃ ἡ κοιλία σου μετὰ τῆς μαλακίας ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας **16** καὶ ἐπήγειρεν κύριος ἐπὶ Ιωραμ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ τοὺς Ἄραβας καὶ τοὺς ὀμόρους τῶν Αἰθιόπων **17** καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ιουδαν καὶ κατεδυνάστευον καὶ ἀπέστρεψαν πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν ἣν εὔρον ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας

αὐτοῦ καὶ οὐ κατελείφθη αὐτῷ υἱὸς ἀλλ' ἡ Οχοζίας ὁ
μικρότατος τῶν υἱῶν αὐτοῦ **18** καὶ μετὰ ταῦτα πάντα
ἐπάταξεν αὐτὸν κύριος εἰς τὴν κοιλίαν μαλακία ἐν ἧ
οὐκ ἔστιν ἰατρεία **19** καὶ ἐγένετο ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας
καὶ ὡς ἦλθεν καιρὸς τῶν ἡμερῶν ἡμέρας δύο ἐξῆλθεν ἡ
κοιλία αὐτοῦ μετὰ τῆς νόσου καὶ ἀπέθανεν ἐν μαλακία
πονηρᾷ καὶ οὐκ ἐποίησεν ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκφορὰν καθὼς
ἐκφορὰν πατέρων αὐτοῦ **20** ἦν τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν
ὅτε ἐβασίλευσεν καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ
καὶ ἐπορεύθη ἐν οὐκ ἐπαίνῳ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ
καὶ οὐκ ἐν τάφοις τῶν βασιλέων

22 καὶ ἐβασίλευσαν οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλημ τὸν
Οχοζιαν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μικρὸν ἀντ' αὐτοῦ ὅτι πάντας
τοὺς πρεσβυτέρους ἀπέκτεινεν τὸ ληστήριον τὸ ἐπελθὼν
ἐπ' αὐτούς οἱ Ἄραβες καὶ οἱ Αλιμαζονεῖς καὶ ἐβασίλευσεν
Οχοζίας υἱὸς Ἰωραμ βασιλέως Ἰουδα **2** ὧν εἴκοσι ἐτῶν
Οχοζίας ἐβασίλευσεν καὶ ἐνιαυτὸν ἓνα ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Γοθολια θυγάτηρ
Ἀμβρι **3** καὶ οὗτος ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Ἀχααβ ὅτι μήτηρ
αὐτοῦ ἦν σύμβουλος τοῦ ἁμαρτάνειν **4** καὶ ἐποίησεν τὸ
πονηρὸν ἐναντίον κυρίου ὡς οἶκος Ἀχααβ ὅτι αὐτοὶ ἦσαν
αὐτῷ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ σύμβουλοι
τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτόν **5** καὶ ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν
ἐπορεύθη καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωραμ υἱοῦ Ἀχααβ εἰς
πόλεμον ἐπὶ Ἀζαηλ βασιλέα Συρίας εἰς Ραμα Γαλααδ
καὶ ἐπάταξαν οἱ τοξόται τὸν Ἰωραμ **6** καὶ ἐπέστρεψεν
Ἰωραμ τοῦ ἰατρευθῆναι εἰς Ἰεζραελ ἀπὸ τῶν πληγῶν
ᾧ ἐπάταξαν αὐτόν οἱ Σύροι ἐν Ραμα ἐν τῷ πολεμεῖν
αὐτόν πρὸς Ἀζαηλ βασιλέα Συρίας καὶ Οχοζίας υἱὸς

Ιωραμ βασιλεὺς Ιουδα κατέβη θεάσασθαι τὸν Ιωραμ υἱὸν
Αχααβ εἰς Ιεζραελ ὅτι ἠρρώσκει 7 καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ
ἐγένετο καταστροφή Οχοζια ἐλθεῖν πρὸς Ιωραμ καὶ ἐν τῷ
ἐλθεῖν αὐτὸν ἐξῆλθεν μετ' αὐτοῦ Ιωραμ πρὸς Ιου υἱὸν
Ναμεσσι χριστὸν κυρίου τὸν οἶκον Αχααβ 8 καὶ ἐγένετο ὡς
ἐξεδίκησεν Ιου τὸν οἶκον Αχααβ καὶ εὗρεν τοὺς ἄρχοντας
Ιουδα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς Οχοζια λειτουργοῦντας τῷ
Οχοζια καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς 9 καὶ εἶπεν τοῦ ζητῆσαι τὸν
Οχοζιαν καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἰατρευόμενον ἐν Σαμαρείᾳ
καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Ιου καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν καὶ
ἔθαψαν αὐτόν ὅτι εἶπαν υἱὸς Ιωσαφατ ἐστίν ὃς ἐζήτησεν
τὸν κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν ἐν οἴκῳ
Οχοζια κατισχυῖσαι δύναμιν περὶ τῆς βασιλείας 10 καὶ
Γοθολια ἡ μήτηρ Οχοζια εἶδεν ὅτι τέθνηκεν αὐτῆς ὁ υἱός
καὶ ἠγέρθη καὶ ἀπώλεσεν πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας
ἐν οἴκῳ Ιουδα 11 καὶ ἔλαβεν Ιωσαβεθ ἡ θυγάτηρ τοῦ
βασιλέως τὸν Ιωασ υἱὸν Οχοζια καὶ ἔκλειψεν αὐτὸν ἐκ
μέσου υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων καὶ ἔδωκεν
αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ εἰς ταμίειον τῶν κλινῶν καὶ
ἔκρυψεν αὐτὸν Ιωσαβεθ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ιωραμ
ἀδελφῆ Οχοζιου γυνὴ Ιωδαε τοῦ ἱερέως καὶ ἔκρυψεν
αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Γοθολιας καὶ οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν
12 καὶ ἦν μετ' αὐτῆς ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ κατακεκρυμμένος
ἕξ ἔτη καὶ Γοθολια ἐβασίλευσεν ἐπὶ τῆς γῆς

23 καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ἐκραταίωσεν Ιωδαε καὶ
ἔλαβεν τοὺς ἑκατοντάρχους τὸν Αζαριαν υἱὸν Ιωραμ καὶ
τὸν Ισμαηλ υἱὸν Ιωαναν καὶ τὸν Αζαριαν υἱὸν Ωβηδ καὶ
τὸν Μασσαιαν υἱὸν Αδαια καὶ τὸν Ελισαφαν υἱὸν Ζαχαρια
μετ' αὐτοῦ εἰς οἶκον 2 καὶ ἐκύκλωσαν τὸν Ιουδαν καὶ

συνήγαγον τοὺς Λευίτας ἐκ πασῶν τῶν πόλεων Ἰουδα καὶ ἄρχοντας πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλημ **3** καὶ διέθεντο πᾶσα ἐκκλησία Ἰουδα διαθήκη ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἰδοὺ ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως βασιλευσάτω καθὼς ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυὶδ **4** νῦν ὁ λόγος οὗτος ὃν ποιήσετε τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσπορευέσθωσαν τὸ σάββατον τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ εἰς τὰς πύλας τῶν εἰσόδων **5** καὶ τὸ τρίτον ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῇ μέσῃ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐν ἀυλαῖς οἴκου κυρίου **6** καὶ μὴ εἰσελθέτω εἰς οἶκον κυρίου ἐὰν μὴ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ λειτουργοῦντες τῶν Λευιτῶν αὐτοὶ εἰσελεύσονται ὅτι ἅγιοί εἰσιν καὶ πᾶς ὁ λαὸς φυλασσέτω φυλακὰς κυρίου **7** καὶ κυκλώσουσιν οἱ Λευῖται τὸν βασιλέα κύκλῳ ἀνδρὸς σκεῦος ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὸν οἶκον ἀποθανεῖται καὶ ἔσονται μετὰ τοῦ βασιλέως εἰσπορευομένου καὶ ἐκπορευομένου **8** καὶ ἐποίησαν οἱ Λευῖται καὶ πᾶς Ἰουδα κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς καὶ ἔλαβον ἕκαστος τοὺς ἀνδρας αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σαββάτου ἕως ἐξόδου τοῦ σαββάτου ὅτι οὐ κατέλυσεν Ἰωδαε τὰς ἐφημερίας **9** καὶ ἔδωκεν τὰς μαχαίρας καὶ τοὺς θυρεοὺς καὶ τὰ ὄπλα ἃ ἦν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ **10** καὶ ἔστησεν πάντα τὸν λαόν ἕκαστον ἐν τοῖς ὄπλοις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὠμίας τῆς ἀριστερᾶς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ **11** καὶ ἐξήγαγεν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν τὸ βασίλειον καὶ τὰ μαρτύρια καὶ ἐβασίλευσαν καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Ἰωδαε

καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ εἶπαν ζήτω ὁ βασιλεὺς 12 καὶ ἤκουσεν Γοθολια τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ τῶν τρεχόντων καὶ ἔξομολογουμένων καὶ αἰνούντων τὸν βασιλέα καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὸν βασιλέα εἰς οἶκον κυρίου 13 καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῆς εἰσόδου οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ σάλπιγγες περὶ τὸν βασιλέα καὶ πᾶς ὁ λαὸς ηὐφράνθη καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς σάλπιγγιν καὶ οἱ ἄδοντες ἐν τοῖς ὄργανοις ᾠδοὶ καὶ ὕμνοῦντες αἶνον καὶ διέρρηξεν Γοθολια τὴν στολὴν αὐτῆς καὶ ἐβόησεν καὶ εἶπεν ἐπιτιθέμενοι ἐπιτίθεσθε 14 καὶ ἐξῆλθεν Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς καὶ ἐνετείλατο Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις καὶ τοῖς ἀρχηγοῖς τῆς δυνάμεως καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐκβάλετε αὐτὴν ἐκτὸς τοῦ οἴκου καὶ εἰσέλθατε ὀπίσω αὐτῆς καὶ ἀποθανέτω μαχαίρᾳ ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς μὴ ἀποθανέτω ἐν οἴκῳ κυρίου 15 καὶ ἔδωκαν αὐτῇ ἄνεσιν καὶ διῆλθεν διὰ τῆς πύλης τῶν ἰπέων τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὴν ἐκεῖ 16 καὶ διέθετο Ἰωδαε διαθήκην ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ βασιλέως εἶναι λαὸν τῷ κυρίῳ 17 καὶ εἰσῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον Βααλ καὶ κατέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἰδῶλα αὐτοῦ ἐλέπτυναν καὶ τὸν Ματθαν ἱερέα τῆς Βααλ ἐθανάτωσαν ἐναντίον τῶν θυσιαστηρίων αὐτοῦ 18 καὶ ἐνεχείρησεν Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς τὰ ἔργα οἴκου κυρίου διὰ χειρὸς ἱερέων καὶ Λευιτῶν καὶ ἀνέστησεν τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν ἃς διέστειλεν Δαυιδ ἐπὶ τὸν οἶκον κυρίου καὶ ἀνενέγκαι ὀλοκαυτώματα κυρίῳ καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Μωυσῆ ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἐν ᾠδαῖς διὰ χειρὸς Δαυιδ 19 καὶ ἔστησαν οἱ πυλωροὶ ἐπὶ τὰς πύλας οἴκου κυρίου καὶ οὐκ εἰσελεύσεται ἀκάθαρτος

εἰς πᾶν πρᾶγμα **20** καὶ ἔλαβεν τοὺς πατριάρχας καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ ἀνεβίβασαν τὸν βασιλέα εἰς οἶκον κυρίου καὶ εἰσηλθεν διὰ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ ἐκάθισαν τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας **21** καὶ ηὐφράνθη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς καὶ ἡ πόλις ἠσύχασεν καὶ τὴν Γοθολιαν ἐθανάτωσαν μαχαίρα

24 ὧν ἑπτὰ ἔτων Ἰωας ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Σαβια ἐκ Βηρσαβεε **2** καὶ ἐποίησεν Ἰωας τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωδαε τοῦ ἱερέως **3** καὶ ἔλαβεν αὐτῷ Ἰωδαε γυναῖκας δύο καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας **4** καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Ἰωας ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον κυρίου **5** καὶ συνήγαγεν τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐξέλθατε εἰς τὰς πόλεις Ἰουδα καὶ συναγάγετε ἀπὸ παντὸς Ἰσραηλ ἀργύριον κατισχυῶσαι τὸν οἶκον κυρίου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν καὶ σπεύσατε λαλῆσαι καὶ οὐκ ἔσπευσαν οἱ Λευῖται **6** καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωας τὸν Ἰωδαε τὸν ἄρχοντα καὶ εἶπεν αὐτῷ διὰ τί οὐκ ἐπεσκέψω περὶ τῶν Λευιτῶν τοῦ εἰσενέγκαι ἀπὸ Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ τὸ κεκριμένον ὑπὸ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ ὅτε ἐξεκκλησίασεν τὸν Ἰσραηλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου **7** ὅτι Γοθολια ἦν ἡ ἄνομος καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς κατέσπασαν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ γὰρ τὰ ἅγια οἴκου κυρίου ἐποίησαν ταῖς Βααλιμ **8** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς γενηθήτω γλωσσόκομον καὶ τεθήτω ἐν πύλῃ οἴκου κυρίου ἔξω **9** καὶ κηρυξάτωσαν ἐν Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλημ εἰσενέγκαι κυρίῳ καθὼς εἶπεν Μωυσῆς

παῖς τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ ἐν τῇ ἐρήμῳ **10** καὶ ἔδωκαν πάντες ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἰσέφερον καὶ ἐνέβαλλον εἰς τὸ γλωσσόκομον ἕως οὗ ἐπληρώθη **11** καὶ ἐγένετο ὡς εἰσέφερον τὸ γλωσσόκομον πρὸς τοὺς προστάτας τοῦ βασιλέως διὰ χειρὸς τῶν Λευιτῶν καὶ ὡς εἶδον ὅτι ἐπλεόνασεν τὸ ἀργύριον καὶ ἦλθεν ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ προστάτης τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου καὶ ἐξεκένωσαν τὸ γλωσσόκομον καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ οὕτως ἐποίουν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας καὶ συνήγαγον ἀργύριον πολὺ **12** καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς τοῖς ποιούσιν τὰ ἔργα εἰς τὴν ἐργασίαν οἴκου κυρίου καὶ ἐμισθοῦντο λατόμους καὶ τέκτονας ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον κυρίου καὶ χαλκεῖς σιδήρου καὶ χαλκοῦ ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον κυρίου **13** καὶ ἐποίουν οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα καὶ ἀνέβη μῆκος τῶν ἔργων ἐν χερσὶν αὐτῶν καὶ ἀνέστησαν τὸν οἶκον κυρίου ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτοῦ καὶ ἐνίσχυσαν **14** καὶ ὡς συνετέλεσαν ἤνεγκαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς Ἰωδαε τὸ κατάλοιπον τοῦ ἀργυρίου καὶ ἐποίησαν σκεύη εἰς οἶκον κυρίου σκεύη λειτουργικὰ ὀλοκαυτωμάτων καὶ θύσκακας χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις ἐν οἴκῳ κυρίου διὰ παντὸς πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωδαε **15** καὶ ἐγήρασεν Ἰωδαε πλήρης ἡμερῶν καὶ ἐτελεύτησεν ὧν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἐτῶν ἐν τῷ τελευτᾷ αὐτόν **16** καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυιδ μετὰ τῶν βασιλέων ὅτι ἐποίησεν ἀγαθωσύνην μετὰ Ἰσραηλ καὶ μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ **17** καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰωδαε εἰσῆλθον οἱ ἄρχοντες Ἰουδα καὶ προσεκύνησαν τὸν βασιλέα τότε ἐπήκουσεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς **18** καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον θεὸν τῶν

πατέρων αὐτῶν καὶ ἐδούλευον ταῖς Ἀστάρταις καὶ τοῖς
εἰδώλοις καὶ ἐγένετο ὄργη ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλημ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ **19** καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς
προφήτας ἐπιστρέψαι πρὸς κύριον καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ
διεμαρτύραντο αὐτοῖς καὶ οὐκ ἤκουσαν **20** καὶ πνεῦμα
θεοῦ ἐνέδυσεν τὸν Αζαριαν τὸν τοῦ Ἰωδαε τὸν ἱερέα καὶ
ἀνέστη ἐπάνω τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος τί
παραπορεύεσθε τὰς ἐντολὰς κυρίου καὶ οὐκ εὐοδωθήσεσθε
ὅτι ἐγκατελίπετε τὸν κύριον καὶ ἐγκαταλείψει ὑμᾶς **21** καὶ
ἐπέθεντο αὐτῷ καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν δι' ἐντολῆς Ἰωας
τοῦ βασιλέως ἐν αὐλῇ οἴκου κυρίου **22** καὶ οὐκ ἐμνήσθη
Ἰωας τοῦ ἐλέους οὗ ἐποίησεν μετ' αὐτοῦ Ἰωδαε ὁ πατήρ
αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ὡς ἀπέθνησκεν
εἶπεν ἴδοι κύριος καὶ κρινάτω **23** καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν
συντέλειαν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸν δύναμις Συρίας
καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ κατέφθειραν
πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ ἐν τῷ λαῷ καὶ πάντα τὰ
σκύλα αὐτῶν ἀπέστειλαν τῷ βασιλεῖ Δαμασκοῦ **24** ὅτι ἐν
ὀλίγοις ἀνδράσιν παρεγένετο δύναμις Συρίας καὶ ὁ θεὸς
παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν δύναμιν πολλὴν σφόδρα
ὅτι ἐγκατέλιπον κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ
μετὰ Ἰωας ἐποίησεν κρίματα **25** καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν
αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ ἐγκαταλιπεῖν αὐτὸν ἐν μαλακίαις
μεγάλαις καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐν αἵμασιν
υἱοῦ Ἰωδαε τοῦ ἱερέως καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς
κλίνης αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει
Δαυιδ καὶ οὐκ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τῶν βασιλέων
26 καὶ οἱ ἐπιθέμενοι ἐπ' αὐτὸν Ζαβεδ ὁ τοῦ Σαμαθ ὁ
Αμμανίτης καὶ Ἰωζαβεδ ὁ τοῦ Σομαρωθ ὁ Μωαβίτης **27** καὶ

οί υιοὶ αὐτοῦ πάντες καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ πέντε καὶ τὰ λοιπὰ ἰδοὺ γεγραμμένα ἐπὶ τὴν γραφὴν τῶν βασιλέων καὶ ἐβασίλευσεν Αμασιας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

25 ὧν πέντε καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐβασίλευσεν Αμασιας καὶ εἴκοσι ἑννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰωαδεν ἀπὸ Ἱερουσαλημ **2** καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου ἀλλ' οὐκ ἐν καρδίᾳ πλήρει **3** καὶ ἐγένετο ὡς κατέστη ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς φονεύσαντας τὸν βασιλέα πατέρα αὐτοῦ **4** καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὐκ ἀπέκτεινεν κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ νόμου κυρίου καθὼς γέγραπται ὡς ἐνετείλατο κύριος λέγων οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων ἀλλ' ἢ ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανοῦνται **5** καὶ συνήγαγεν Αμασιας τὸν οἶκον Ἰουδα καὶ ἀνέστησεν αὐτοὺς κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους ἐν παντὶ Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἠρίθμησεν αὐτοὺς ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω καὶ εὔρεν αὐτοὺς τριακοσίας χιλιάδας δυνατοὺς ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον κρατοῦντας δόρυ καὶ θυρεόν **6** καὶ ἐμισθώσατο ἀπὸ Ἰσραηλ ἑκατὸν χιλιάδας δυνατοὺς ἰσχύι ἑκατὸν τάλαντων ἀργυρίου **7** καὶ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἦλθεν πρὸς αὐτὸν λέγων βασιλεῦ οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ δύναμις Ἰσραηλ ὅτι οὐκ ἔστιν κύριος μετὰ Ἰσραηλ πάντων τῶν υἱῶν Εφραιμ **8** ὅτι ἐὰν ὑπολάβῃς κατισχυῖσαι ἐν τούτοις καὶ τροπώσεται σε κύριος ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὅτι ἔστιν παρὰ κυρίου καὶ ἰσχυῖσαι καὶ τροπώσασθαι **9** καὶ εἶπεν Αμασιας τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ καὶ τί ποιήσω τὰ ἑκατὸν τάλαντα ἃ ἔδωκα τῇ δυνάμει Ἰσραηλ καὶ εἶπεν ὁ

ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἔστιν τῷ κυρίῳ δοῦναί σοι πλεῖστα
τούτων **10** καὶ διεχώρισεν Αμασιας τῇ δυνάμει τῇ ἐλθούσῃ
πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Εφραιμ ἀπελθεῖν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ
ἐθυμώθησαν σφόδρα ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν
τόπον αὐτῶν ἐν ὀργῇ θυμοῦ **11** καὶ Αμασιας κατίσχυσεν
καὶ παρέλαβεν τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν
κοιλάδα τῶν ἁλῶν καὶ ἐπάταξεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Σηιρ
δέκα χιλιάδας **12** καὶ δέκα χιλιάδας ἐζώγησαν οἱ υἱοὶ
Ἰουδα καὶ ἔφερον αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ κρημνοῦ καὶ
κατεκρήμνιζον αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ κρημνοῦ καὶ
πάντες διερρήγνυντο **13** καὶ οἱ υἱοὶ τῆς δυνάμεως οὓς
ἀπέστρεψεν Αμασιας τοῦ μὴ πορευθῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς
πόλεμον καὶ ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰουδα ἀπὸ Σαμαρείας
ἕως Βαιθωρων καὶ ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς τρεῖς χιλιάδας καὶ
ἐσκύλευσαν σκῦλα πολλὰ **14** καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἐλθεῖν
Αμασιαν πατάξαντα τὴν Ἰδουμαίαν καὶ ἤνεγκεν πρὸς
αὐτοὺς τοὺς θεοὺς υἱῶν Σηιρ καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἑαυτῷ
εἰς θεοὺς καὶ ἐναντίον αὐτῶν προσεκύνει καὶ αὐτοῖς
αὐτὸς ἔθυσεν **15** καὶ ἐγένετο ὀργὴ κυρίου ἐπὶ Αμασιαν καὶ
ἀπέστειλεν αὐτῷ προφήτας καὶ εἶπαν αὐτῷ τί ἐζήτησας
τοὺς θεοὺς τοῦ λαοῦ οἳ οὐκ ἐξείλαντο τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ
χειρός σου **16** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτῷ καὶ εἶπεν
αὐτῷ μὴ σύμβουλον τοῦ βασιλέως δέδωκά σε πρόσεχε
μὴ μαστιγωθῆς καὶ ἐσιώπησεν ὁ προφήτης καὶ εἶπεν
ὅτι γινώσκω ὅτι ἐβούλετο ἐπὶ σοὶ τοῦ καταφθεῖραί σε
ὅτι ἐποίησας τοῦτο καὶ οὐκ ἐπήκουσας τῆς συμβουλίας
μου **17** καὶ ἐβουλεύσατο Αμασιας καὶ ἀπέστειλεν πρὸς
Ἰωας υἱὸν Ἰωαχαζ υἱοῦ Ἰου βασιλέα Ἰσραηλ λέγων δεῦρο
ὀφθῶμεν προσώποις **18** καὶ ἀπέστειλεν Ἰωας βασιλεὺς

Ισραηλ πρὸς Αμασιαν βασιλέα Ιουδα λέγων ὁ ἀχουχ ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλεν πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ λέγων δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα καὶ ἰδοὺ ἐλεύσεται τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἦλθαν τὰ θηρία καὶ κατεπάτησαν τὸν ἀχουχ **19** εἶπας ἰδοὺ ἐπάταξας τὴν Ἰδουμαίαν καὶ ἐπαίρει σε ἡ καρδία ἡ βαρεῖα νῦν κάθησο ἐν οἴκῳ σου καὶ ἵνα τί συμβάλλεις ἐν κακίᾳ καὶ πεσῆ σὺ καὶ Ιουδας μετὰ σοῦ **20** καὶ οὐκ ἤκουσεν Αμασιας ὅτι παρὰ κυρίου ἐγένετο τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας ὅτι ἐξεζήτησεν τοὺς θεοὺς τῶν Ἰδουμαίων **21** καὶ ἀνέβη Ἰωας βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ ὤφθησαν ἀλλήλοις αὐτὸς καὶ Αμασιας βασιλεὺς Ιουδα ἐν Βαιθσαμυς ἢ ἐστὶν τοῦ Ιουδα **22** καὶ ἐτροπώθη Ιουδας κατὰ πρόσωπον Ἰσραηλ καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς τὸ σκὴνωμα **23** καὶ τὸν Αμασιαν βασιλέα Ιουδα τὸν τοῦ Ἰωας κατέλαβεν Ἰωας βασιλεὺς Ἰσραηλ ἐν Βαιθσαμυς καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ κατέσπασεν ἀπὸ τοῦ τείχους Ἱερουσαλημ ἀπὸ πύλης Εφραιμ ἕως πύλης γωνίας τετρακοσίους πήχεις **24** καὶ πᾶν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ εὐρεθέντα ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ παρὰ τῷ Αβδεδομ καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμίζων καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν **25** καὶ ἔζησεν Αμασιας ὁ τοῦ Ἰωας βασιλεὺς Ιουδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἰωας τὸν τοῦ Ἰωαχαζ βασιλέα Ἰσραηλ ἔτη δέκα πέντε **26** καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Αμασιου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίου βασιλέων Ιουδα καὶ Ἰσραηλ **27** καὶ ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἀπέστη Αμασιας ἀπὸ κυρίου καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ ἐπίθεσιν καὶ ἔφυγεν ἀπὸ Ἱερουσαλημ εἰς Λαχίς καὶ ἀπέστειλαν κατόπισθεν αὐτοῦ εἰς Λαχίς καὶ

έθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ **28** καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἵππων καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ

26 καὶ ἔλαβεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Οὐζιαν καὶ αὐτὸς δέκα καὶ ἕξ ἐτῶν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αμασιου **2** αὐτὸς ὠκοδόμησεν τὴν Αἰλαθ αὐτὸς ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ιουδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ **3** υἱὸς δέκα ἕξ ἐτῶν ἐβασίλευσεν Οὐζιας καὶ πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Χαλια ἀπὸ Ἱερουσαλημ **4** καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθεὲς ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Αμασιας ὁ πατὴρ αὐτοῦ **5** καὶ ἦν ἐκζητῶν τὸν κύριον ἐν ταῖς ἡμέραις Ζαχαριου τοῦ συνιόντος ἐν φόβῳ κυρίου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐζήτησεν τὸν κύριον καὶ εὐόδωσεν αὐτῷ κύριος **6** καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἐπολέμησεν πρὸς τοὺς ἄλλοφύλους καὶ κατέσπασεν τὰ τεῖχη Γεθ καὶ τὰ τεῖχη Ιαβνη καὶ τὰ τεῖχη Ἀζώτου καὶ ὠκοδόμησεν πόλεις Ἀζώτου καὶ ἐν τοῖς ἄλλοφύλοις **7** καὶ κατίσχυσεν αὐτὸν κύριος ἐπὶ τοὺς ἄλλοφύλους καὶ ἐπὶ τοὺς Ἰσραβας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς πέτρας καὶ ἐπὶ τοὺς Μιναίους **8** καὶ ἔδωκαν οἱ Μιναῖοι δῶρα τῷ Οὐζια καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕως εἰσόδου Αἰγύπτου ὅτι κατίσχυσεν ἕως ἄνω **9** καὶ ὠκοδόμησεν Οὐζιας πύργους ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς γωνίας καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς φάραγγος καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν καὶ κατίσχυσεν **10** καὶ ὠκοδόμησεν πύργους ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐλατόμησεν λάκκους πολλούς ὅτι κτήνη πολλά ὑπῆρχεν αὐτῷ ἐν Σεφηλα καὶ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ ἀμπελουργοὶ ἐν τῇ ὄρεινῇ καὶ ἐν τῷ Καρμήλῳ ὅτι

φιλογέωργος ἦν **11** καὶ ἐγένετο τῷ Οζια δυνάμεις ποιοῦσαι πόλεμον καὶ ἐκπορευόμεναι εἰς παράταξιν εἰς ἀριθμὸν καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν διὰ χειρὸς Ιηλ τοῦ γραμματέως καὶ Μασαίου τοῦ κριτοῦ διὰ χειρὸς Ανανίου τοῦ διαδόχου τοῦ βασιλέως **12** πᾶς ὁ ἀριθμὸς τῶν πατριαρχῶν τῶν δυνατῶν εἰς πόλεμον δισχίλιοι ἑξακόσιοι **13** καὶ μετ' αὐτῶν δύνამις πολεμικὴ τριακόσιοι χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλιοι πεντακόσιοι οὗτοι οἱ ποιοῦντες πόλεμον ἐν δυνάμει ἰσχύος βοηθήσαι τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους **14** καὶ ἠτοίμαζεν αὐτοῖς Οζιας πάση τῇ δυνάμει θυρεοὺς καὶ δόρατα καὶ περικεφαλαίας καὶ θώρακας καὶ τόξα καὶ σφενδόνας εἰς λίθους **15** καὶ ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλημ μηχανὰς μεμηχανευμένας λογιστοῦ τοῦ εἶναι ἐπὶ τῶν πύργων καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν βάλλειν βέλεσιν καὶ λίθοις μεγάλοις καὶ ἠκούσθη ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἕως πόρρω ὅτι ἐθαυμαστώθη τοῦ βοηθηθῆναι ἕως οὗ κατίσχυσεν **16** καὶ ὡς κατίσχυσεν ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ τοῦ καταφθεῖραι καὶ ἠδίκησεν ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν κυρίου θυμιάσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων **17** καὶ εἰσῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ Αζαριας ὁ ἱερεὺς καὶ μετ' αὐτοῦ ἱερεῖς τοῦ κυρίου ὀγδοήκοντα υἱοὶ δυνατοὶ **18** καὶ ἔστησαν ἐπὶ Οζιαν τὸν βασιλέα καὶ εἶπαν αὐτῷ οὐ σοὶ Οζια θυμιάσαι τῷ κυρίῳ ἀλλ' ἢ τοῖς ἱερεῦσιν υἱοῖς Ααρων τοῖς ἡγιασμένοις θυμιάσαι ἔξελθε ἐκ τοῦ ἀγιάσματος ὅτι ἀπέστης ἀπὸ κυρίου καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο εἰς δόξαν παρὰ κυρίου θεοῦ **19** καὶ ἐθυμώθη Οζιας καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ θυμιατήριον τοῦ θυμιάσαι ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐν τῷ θυμωθῆναι αὐτὸν πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ ἡ λέπρα ἀνέτειλεν ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ ἐναντίον

τῶν ἱερέων ἐν οἴκῳ κυρίου ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων **20** καὶ ἐπέστρεψεν ἐπ' αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ὁ πρῶτος καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ ἰδοὺ αὐτὸς λεπρὸς ἐν τῷ μετώπῳ καὶ κατέσπευσαν αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ γὰρ αὐτὸς ἔσπευσεν ἐξελεθεῖν ὅτι ἤλεγξεν αὐτὸν κύριος **21** καὶ ἦν Οζίας ὁ βασιλεὺς λεπρὸς ἕως ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ καὶ ἐν οἴκῳ ἀφουσῶθ ἐκάθητο λεπρὸς ὅτι ἀπεσχίσθη ἀπὸ οἴκου κυρίου καὶ Ἰωαθαμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς **22** καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Οζίου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι γεγραμμένοι ὑπὸ Ἰεσίου τοῦ προφήτου **23** καὶ ἐκοιμήθη Οζίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ταφῆς τῶν βασιλέων ὅτι εἶπαν ὅτι λεπρὸς ἐστὶν καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωαθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

27 υἱὸς εἴκοσι πέντε ἐτῶν Ἰωαθαμ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ δέκα ἕξ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἱερουσα θυγάτηρ Σαδωκ **2** καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Οζίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀλλ' οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν κυρίου καὶ ἔτι ὁ λαὸς κατεφθείρετο **3** αὐτὸς ὠκοδόμησεν τὴν πύλην οἴκου κυρίου τὴν ὑψηλὴν καὶ ἐν τείχει τοῦ Οφλα ὠκοδόμησεν πολλὰ **4** καὶ πόλεις ὠκοδόμησεν ἐν ὄρει Ἰουδα καὶ ἐν τοῖς δρυμοῖς καὶ οἰκῆσεις καὶ πύργους **5** αὐτὸς ἐμαχέσατο πρὸς βασιλέα υἰῶν Ἀμμων καὶ κατίσχυσεν ἐπ' αὐτόν καὶ ἐδίδουν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἀμμων κατ' ἐνιαυτὸν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ δέκα χιλιάδας κόρων πυροῦ καὶ κριθῶν δέκα χιλιάδας ταῦτα ἔφερον αὐτῷ βασιλεὺς Ἀμμων κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ **6** καὶ κατίσχυσεν Ἰωαθαμ

ὅτι ἠτοίμασεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἔναντι κυρίου θεοῦ αὐτοῦ
7 καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωαθαμ καὶ ὁ πόλεμος καὶ αἱ πράξεις
αὐτοῦ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰουδα καὶ
Ἰσραηλ 9 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωαθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ
καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀχαζ υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

28 υἱὸς εἴκοσι ἐτῶν Ἀχαζ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ
δέκα ἕξ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ οὐκ ἐποίησεν
τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου ὡς Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ 2
καὶ ἐπορεύθη κατὰ τὰς ὁδοὺς βασιλέων Ἰσραηλ καὶ γὰρ
γλυπτὰ ἐποίησεν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν 3 καὶ ἔθυσεν ἐν
Γαιβενενομ καὶ διῆγεν τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ πυρὸς κατὰ τὰ
βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξωλέθρευσεν κύριος ἀπὸ
προσώπου υἱῶν Ἰσραηλ 4 καὶ ἐθυμία ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν καὶ
ἐπὶ τῶν δωμάτων καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους
5 καὶ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ διὰ χειρὸς
βασιλέως Συρίας καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ καὶ ἠχμαλώτευσεν
ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν πολλὴν καὶ ἤγαγεν εἰς Δαμασκὸν
καὶ γὰρ εἰς τὰς χεῖρας βασιλέως Ἰσραηλ παρέδωκεν αὐτόν
καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ πληγὴν μεγάλην 6 καὶ ἀπέκτεινεν
Φακεε ὁ τοῦ Ρομελία βασιλεὺς Ἰσραηλ ἐν Ἰουδα ἐν μιᾷ
ἡμέρᾳ ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατῶν ἰσχύι
ἐν τῷ αὐτοὺς καταλιπεῖν τὸν κύριον θεὸν τῶν πατέρων
αὐτῶν 7 καὶ ἀπέκτεινεν Εζεκρι ὁ δυνατὸς τοῦ Εφραιμ
τὸν Μασαϊαν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ τὸν Εσδρικαμ
ἠγούμενον τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ τὸν Ελκανα τὸν διάδοχον
τοῦ βασιλέως 8 καὶ ἠχμαλώτισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἀπὸ τῶν
ἀδελφῶν αὐτῶν τριακοσίας χιλιάδας γυναῖκας υἱοὺς καὶ
θυγατέρας καὶ σκύλα πολλὰ ἐσκύλευσαν ἐξ αὐτῶν καὶ

ἦνεγκαν τὰ σκῦλα εἰς Σαμάρειαν **9** καὶ ἐκεῖ ἦν ὁ προφήτης τοῦ κυρίου Ὡδηδ ὄνομα αὐτῷ καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν τῆς δυνάμεως τῶν ἐρχομένων εἰς Σαμάρειαν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἰδοὺ ὀργὴ κυρίου θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν ἐπὶ τὸν Ἰουδαν καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν καὶ ἀπεκτείνετε ἐν αὐτοῖς ἐν ὀργῇ ἕως τῶν οὐρανῶν ἔφθακεν **10** καὶ νῦν υἱοὺς Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ ὑμεῖς λέγετε κατακτήσεσθαι εἰς δούλους καὶ δούλας οὐκ ἰδοὺ εἰμι μεθ' ὑμῶν μαρτυρῆσαι κυρίῳ θεῷ ὑμῶν **11** καὶ νῦν ἀκούσατέ μου καὶ ἀποστρέψατε τὴν αἰχμαλωσίαν ἣν ἤχμαλωτεύσατε τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὅτι ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἐφ' ὑμῖν **12** καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Εφραιμ Ουδία ὁ τοῦ Ἰωανου καὶ Βαραχίας ὁ τοῦ Μοσολαμωθ καὶ Εζεκίας ὁ τοῦ Σελλημ καὶ Αμασίας ὁ τοῦ Χοδλι ἐπὶ τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ τοῦ πολέμου **13** καὶ εἶπαν αὐτοῖς οὐ μὴ εἰσαγάγητε τὴν αἰχμαλωσίαν ὧδε πρὸς ἡμᾶς ὅτι εἰς τὸ ἀμαρτάνειν τῷ κυρίῳ ἐφ' ἡμᾶς ὑμεῖς λέγετε προσθεῖναι ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἄγνοιαν ὅτι πολλὴ ἡ ἀμαρτία ἡμῶν καὶ ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ **14** καὶ ἀφῆκαν οἱ πολεμισταὶ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκῦλα ἐναντίον τῶν ἀρχόντων καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας **15** καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες οἱ ἐπεκλήθησαν ἐν ὀνόματι καὶ ἀντελάβοντο τῆς αἰχμαλωσίας καὶ πάντας τοὺς γυμνοὺς περιέβαλον ἀπὸ τῶν σκύλων καὶ ἐνέδυσαν αὐτοὺς καὶ ὑπέδησαν αὐτοὺς καὶ ἔδωκαν φαγεῖν καὶ ἀλείψασθαι καὶ ἀντελάβοντο ἐν ὑπόζυγιοις παντὸς ἀσθενοῦντος καὶ κατέστησαν αὐτοὺς εἰς Ἱεριχω πόλιν φοινίκων πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Σαμάρειαν **16** ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ

ἀπέστειλεν Αχαζ πρὸς βασιλέα Ασσουρ βοηθῆσαι αὐτῷ 17
καὶ ἐν τούτῳ ὅτι Ἰδουμαῖοι ἐπέθεντο καὶ ἐπάταξαν ἐν
Ιουδα καὶ ἠχμαλώτισαν αἰχμαλωσίαν 18 καὶ οἱ ἀλλόφυλοι
ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς πεδινῆς καὶ ἀπὸ λιβὸς τοῦ
Ιουδα καὶ ἔλαβον τὴν Βαιθσαμυς καὶ τὴν Αἰλων καὶ τὴν
Γαδηρωθ καὶ τὴν Σωχω καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν
Θαμνα καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Γαμζω καὶ τὰς κώμας
αὐτῆς καὶ κατώκησαν ἐκεῖ 19 ὅτι ἐταπείνωσεν κύριος τὸν
Ιουδαν διὰ Αχαζ βασιλέα Ἰουδα ὅτι ἀπέστη ἀποστάσει ἀπὸ
κυρίου 20 καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὸν Θαγλαθφελλασαρ βασιλεὺς
Ασσουρ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν 21 καὶ ἔλαβεν Αχαζ τὰ ἐν οἴκῳ
κυρίου καὶ τὰ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων
καὶ ἔδωκεν τῷ βασιλεῖ Ασσουρ καὶ οὐκ εἰς βοήθειαν
αὐτῷ 22 ἀλλ' ἦ τῷ θλιβῆναι αὐτόν καὶ προσέθηκεν τοῦ
ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς 23 ἐκζητήσω
τοὺς θεοὺς Δαμασκοῦ τοὺς τύπτοντάς με καὶ εἶπεν ὅτι
θεοὶ βασιλέως Συρίας αὐτοὶ κατισχύσουσιν αὐτούς αὐτοῖς
τοίνυν θύσω καὶ ἀντιλήμψονταί μου καὶ αὐτοὶ ἐγένοντο
αὐτῷ εἰς σκῶλον καὶ παντὶ Ἰσραηλ 24 καὶ ἀπέστησεν
Αχαζ τὰ σκεύη οἴκου κυρίου καὶ κατέκοψεν αὐτὰ καὶ
ἔκλεισεν τὰς θύρας οἴκου κυρίου καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ
θυσιαστήρια ἐν πάσῃ γωνίᾳ ἐν Ἱερουσαλημ 25 καὶ ἐν πάσῃ
πόλει καὶ πόλει ἐν Ἰουδα ἐποίησεν ὑψηλὰ θυμιᾶν θεοῖς
ἀλλοτρίοις καὶ παρώργισαν κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων
αὐτῶν 26 καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι αὐτοῦ καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ
αἱ πρῶται καὶ αἱ ἔσχαται ἰδοὺ γεγραμμέναι ἐπὶ βιβλίῳ
βασιλέων Ἰουδα καὶ Ἰσραηλ 27 καὶ ἐκοιμήθη Αχαζ μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ ὅτι οὐκ

εἰσήνεγκαν αὐτὸν εἰς τοὺς τάφους τῶν βασιλέων Ἰσραηλ
καὶ ἐβασίλευσεν Εἰζεκιᾶς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

29 καὶ Εἰζεκιᾶς ἐβασίλευσεν ὧν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν
καὶ εἴκοσι καὶ ἑννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ
καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Αββα θυγάτηρ Ζαχαρία **2**
καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα
ἐποίησεν Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ **3** καὶ ἐγένετο ὡς ἔστη ἐπὶ
τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἀνέωξεν τὰς θύρας
οἴκου κυρίου καὶ ἐπεσκεύασεν αὐτάς **4** καὶ εἰσήγαγεν
τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευῖτας καὶ κατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὸ
κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς **5** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατε οἱ
Λευῖται νῦν ἀγνίσθητε καὶ ἀγνίσατε τὸν οἶκον κυρίου
θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ ἐκβάλετε τὴν ἀκαθαρσίαν ἐκ
τῶν ἁγίων **6** ὅτι ἀπέστησαν οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ ἐποίησαν
τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου καὶ ἐγκατέλιπαν αὐτὸν καὶ
ἀπέστρεψαν τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῆς σκηνῆς κυρίου καὶ
ἔδωκαν αὐχένα **7** καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τοῦ ναοῦ
καὶ ἔσβεσαν τοὺς λύχνους καὶ θυμίαμα οὐκ ἐθυμίασαν
καὶ ὀλοκαυτώματα οὐ προσήνεγκαν ἐν τῷ ἁγίῳ θεῷ
Ἰσραηλ **8** καὶ ὠργίσθη ὀργῇ κύριος ἐπὶ τὸν Ἰουδαν καὶ
ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλημ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς ἔκστασιν καὶ
εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συρισμόν ὡς ὑμεῖς ὁρᾶτε τοῖς
ὀφθαλμοῖς ὑμῶν **9** καὶ ἰδοὺ πεπλήγασιν οἱ πατέρες ὑμῶν
μαχαίρα καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ αἱ
γυναῖκες ὑμῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐν γῆ οὐκ αὐτῶν ὃ καὶ
νῦν ἐστίν **10** ἐπὶ τούτοις νῦν ἐστίν ἐπὶ καρδίας διαθέσθαι
διαθήκην κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ καὶ ἀποστρέψει τὴν ὀργὴν
θυμοῦ αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν **11** καὶ νῦν μὴ διαλίπητε ὅτι ἐν
ὑμῖν ἠρέτικεν κύριος στήναι ἐναντίον αὐτοῦ λειτουργεῖν

καὶ εἶναι αὐτῶ λειτουργοῦντας καὶ θυμιῶντας **12** καὶ
ἀνέστησαν οἱ Λευῖται Μααθ ὁ τοῦ Αμασι καὶ Ιωηλ ὁ τοῦ
Αζαριου ἐκ τῶν υἱῶν Κααθ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρι Κις ὁ
τοῦ Αβδι καὶ Αζαριας ὁ τοῦ Ιαλλεληλ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν
Γεδσωνι Ιωα ὁ τοῦ Ζεμμαθ καὶ Ιωδαν ὁ τοῦ Ιωαχα **13**
καὶ τῶν υἱῶν Ελισαφαν Σαμβρι καὶ Ιηλ καὶ τῶν υἱῶν
Ασαφ Ζαχαριας καὶ Μαθθανιας **14** καὶ τῶν υἱῶν Αιμαν
Ιηλ καὶ Σεμεῖ καὶ τῶν υἱῶν Ιδιθων Σαμιας καὶ Οζιηλ **15**
καὶ συνήγαγον τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν καὶ ἠγνίσθησαν
κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως διὰ προστάγματος κυρίου
καθαρίσαι τὸν οἶκον κυρίου **16** καὶ εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς ἔσω
εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἀγνίσαι καὶ ἐξέβαλον πᾶσαν τὴν
ἀκαθαρσίαν τὴν εὐρεθεῖσαν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ εἰς
τὴν αὐλὴν οἴκου κυρίου καὶ ἐδέξαντο οἱ Λευῖται ἐκβαλεῖν
εἰς τὸν χειμάρρουν Κεδρων ἔξω **17** καὶ ἤρξαντο τῇ ἡμέρᾳ
τῇ πρώτῃ νουμηνία τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἀγνίσαι καὶ
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδῳ τοῦ μηνὸς εἰσῆλθαν εἰς τὸν ναὸν
κυρίου καὶ ἠγνισαν τὸν οἶκον κυρίου ἐν ἡμέραις ὀκτώ
καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐκκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου
συνετέλεσαν **18** καὶ εἰσῆλθαν ἔσω πρὸς Εζεκιαν τὸν
βασιλέα καὶ εἶπαν ἠγνίσαμεν πάντα τὰ ἐν οἴκῳ κυρίου
τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ
καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς **19**
καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐμίανεν Αχαζ ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ
βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποστασίᾳ αὐτοῦ ἠτοιμάκαμεν καὶ
ἠγνίκαμεν ἰδοὺ ἐστὶν ἐναντίον τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου
20 καὶ ὥρθησεν Εζεκιας ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγεν τοὺς
ἄρχοντας τῆς πόλεως καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον κυρίου **21**
καὶ ἀνήνεγκεν μόσχους ἑπτὰ κριοὺς ἑπτὰ ἀμνοὺς ἑπτὰ

χιμάρους αἰγῶν ἑπτὰ περὶ ἁμαρτίας περὶ τῆς βασιλείας
καὶ περὶ τῶν ἀγίων καὶ περὶ Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς
Ααρων τοῖς ἱερεῦσιν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
κυρίου **22** καὶ ἔθυσαν τοὺς μόσχους καὶ ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς
τὸ αἷμα καὶ προσέχεον ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔθυσαν
τοὺς κριοὺς καὶ προσέχεον τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
καὶ ἔθυσαν τοὺς ἀμνούς καὶ περιέχεον τὸ αἷμα τῷ
θυσιαστηρίῳ **23** καὶ προσήγαγον τοὺς χιμάρους τοὺς περὶ
ἁμαρτίας ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ
ἐπέθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπ' αὐτούς **24** καὶ ἔθυσαν
αὐτούς οἱ ἱερεῖς καὶ ἐξιλάσαντο τὸ αἷμα αὐτῶν πρὸς τὸ
θυσιαστήριον καὶ ἐξιλάσαντο περὶ παντὸς Ἰσραὴλ ὅτι
περὶ παντὸς Ἰσραὴλ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἡ ὀλοκαύτωσις καὶ
τὰ περὶ ἁμαρτίας **25** καὶ ἔστησεν τοὺς Λευίτας ἐν οἴκῳ
κυρίου ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις κατὰ
τὴν ἐντολὴν Δαυὶδ τοῦ βασιλέως καὶ Γαδ τοῦ ὀρῶντος τῷ
βασιλεῖ καὶ Ναθαν τοῦ προφήτου ὅτι δι' ἐντολῆς κυρίου
τὸ πρόσταγμα ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν **26** καὶ ἔστησαν οἱ
Λευῖται ἐν ὀργάνοις Δαυὶδ καὶ οἱ ἱερεῖς ταῖς σάλπιγγιν
27 καὶ εἶπεν Εζεκιᾶς ἀνεπέγκαι τὴν ὀλοκαύτωσιν ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι ἀναφέρειν τὴν
ὀλοκαύτωσιν ἤρξαντο ἄδειν κυρίῳ καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς
τὰ ὄργανα Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ **28** καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία
προσεκύνει καὶ οἱ ψαλτωδοὶ ἄδοντες καὶ αἱ σάλπιγγες
σαλπίζουσαι ἕως οὗ συνετελέσθη ἡ ὀλοκαύτωσις **29** καὶ ὡς
συνετέλεσαν ἀναφέροντες ἔκαμψεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες
οἱ εὐρεθέντες καὶ προσεκύνησαν **30** καὶ εἶπεν Εζεκιᾶς ὁ
βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τοῖς Λευίταις ὑμνεῖν τὸν κύριον
ἐν λόγοις Δαυὶδ καὶ Ασαφ τοῦ προφήτου καὶ ὕμνον ἐν

εὐφροσύνη καὶ ἔπεσον καὶ προσεκύνησαν **31** καὶ ἀπεκρίθη
Εζεκίας καὶ εἶπεν νῦν ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν κυρίῳ
προσαγάγετε καὶ φέρετε θυσίας καὶ αἰνέσεως εἰς οἶκον
κυρίου καὶ ἀνήνεγκεν ἡ ἐκκλησία θυσίας καὶ αἰνέσεως εἰς
οἶκον κυρίου καὶ πᾶς πρόθυμος τῇ καρδίᾳ ὀλοκαυτώσεις
32 καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῆς ὀλοκαυτώσεως ἧς ἀνήνεγκεν
ἡ ἐκκλησία μόσχοι ἑβδομήκοντα κριοὶ ἑκατὸν ἄμνοι
διακόσιοι εἰς ὀλοκαύτωσιν κυρίῳ πάντα ταῦτα **33** καὶ
οἱ ἡγιασμένοι μόσχοι ἑξακόσιοι πρόβατα τρισχίλια **34**
ἀλλ' ἢ οἱ ἱερεῖς ὀλίγοι ἦσαν καὶ οὐκ ἐδύναντο δεῖραι
τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ ἀντελάβοντο αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ
αὐτῶν οἱ Λευῖται ἕως οὗ συνετελέσθη τὸ ἔργον καὶ ἕως οὗ
ἡγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς ὅτι οἱ Λευῖται προθύμως ἡγνίσθησαν
παρὰ τοὺς ἱερεῖς **35** καὶ ἡ ὀλοκαύτωσις πολλὴ ἐν τοῖς
στέασιν τῆς τελειώσεως τοῦ σωτηρίου καὶ τῶν σπονδῶν
τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ κατωρθώθη τὸ ἔργον ἐν οἴκῳ
κυρίου **36** καὶ ἠύφρανθη Εζεκίας καὶ πᾶς ὁ λαὸς διὰ τὸ
ἠτοιμακέναι τὸν θεὸν τῷ λαῷ ὅτι ἐξάπινα ἐγένετο ὁ
λόγος

30 καὶ ἀπέστειλεν Εζεκίας ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδαν
καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν ἐπὶ τὸν Εφραιμ καὶ Μανασση
ἐλθεῖν εἰς οἶκον κυρίου εἰς Ἱερουσαλημ ποιῆσαι τὸ φασεκ
τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ **2** καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ
οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἡ ἐν Ἱερουσαλημ ποιῆσαι
τὸ φασεκ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ **3** οὐ γὰρ ἠδυνάσθησαν αὐτὸ
ποιῆσαι ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτι οἱ ἱερεῖς οὐχ ἡγνίσθησαν
ἱκανοὶ καὶ ὁ λαὸς οὐ συνήχθη εἰς Ἱερουσαλημ **4** καὶ
ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ ἐναντίον τῆς
ἐκκλησίας **5** καὶ ἔστησαν λόγον διελθεῖν κήρυγμα ἐν

παντὶ Ἰσραηλ ἀπὸ Βηρσαβεε ἕως Δαν ἐλθόντας ποιῆσαι τὸ φασεκ κυρίῳ θεῷ Ἰσραηλ ἐν Ἱερουσαλημ ὅτι πλῆθος οὐκ ἐποίησεν κατὰ τὴν γραφὴν 6 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ τρέχοντες σὺν ταῖς ἐπιστολαῖς παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων εἰς πάντα Ἰσραηλ καὶ Ἰουδαν κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως λέγοντες υἱοὶ Ἰσραηλ ἐπιστρέψατε πρὸς θεὸν Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰσραηλ καὶ ἐπιστρέψει τοὺς ἀνασεωσμένους τοὺς καταλειφθέντας ἀπὸ χειρὸς βασιλέως Ἀσσοῦρ 7 καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν οἱ ἀπέστησαν ἀπὸ κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτῶν καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἐρήμωσιν καθὼς ὑμεῖς ὄρατε 8 καὶ νῦν μὴ σκληρύνητε τοὺς τραχήλους ὑμῶν δότε δόξαν κυρίῳ τῷ θεῷ καὶ εἰσέλθατε εἰς τὸ ἅγιασμα αὐτοῦ ὃ ἡγίασεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ δουλεύσατε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ ἀποστρέψει ἀφ' ὑμῶν θυμὸν ὀργῆς 9 ὅτι ἐν τῷ ἐπιστρέφειν ὑμᾶς πρὸς κύριον οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἔσονται ἐν οἰκτιρμοῖς ἔναντι πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς καὶ ἀποστρέψει εἰς τὴν γῆν ταύτην ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν ἐὰν ἐπιστρέψωμεν πρὸς αὐτόν 10 καὶ ἦσαν οἱ τρέχοντες διαπορευόμενοι πόλιν ἐκ πόλεως ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ Μανασση καὶ ἕως Ζαβουλων καὶ ἐγένοντο ὡς καταγελῶντες αὐτῶν καὶ καταμωκώμενοι 11 ἀλλὰ ἄνθρωποι Ἀσηρ καὶ ἀπὸ Μανασση καὶ ἀπὸ Ζαβουλων ἐνετράπησαν καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλημ 12 καὶ ἐν Ἰουδα ἐγένετο χεῖρ κυρίου δοῦναι αὐτοῖς καρδίαν μίαν ἐλθεῖν τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν λόγῳ κυρίου 13 καὶ συνήχθησαν

εἰς Ἱερουσαλημ λαὸς πολὺς τοῦ ποιῆσαι τὴν ἑορτὴν τῶν
ἄζύμων ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐκκλησίᾳ πολλὴ σφόδρα
14 καὶ ἀνέστησαν καὶ καθεῖλαν τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐν
Ἱερουσαλημ καὶ πάντα ἐν οἷς ἐθυμιῶσαν τοῖς ψευδέσιν
κατέσπασαν καὶ ἔρριψαν εἰς τὸν χειμάρρουν Κεδρων **15**
καὶ ἔθυσαν τὸ φασεκ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς
τοῦ δευτέρου καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐνετράπησαν
καὶ ἠγνίσθησαν καὶ εἰσήνεγκαν ὀλοκαυτώματα εἰς οἶκον
κυρίου **16** καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν κατὰ τὸ κρίμα
αὐτῶν κατὰ τὴν ἐντολὴν Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ
οἱ ἱερεῖς ἐδέχοντο τὰ αἵματα ἐκ χειρὸς τῶν Λευιτῶν **17** ὅτι
πλῆθος τῆς ἐκκλησίας οὐχ ἠγνίσθη καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν
τοῦ θύειν τὸ φασεκ παντὶ τῷ μὴ δυναμένῳ ἀγνισθῆναι
τῷ κυρίῳ **18** ὅτι τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ ἀπὸ Εφραιμ καὶ
Μανασση καὶ Ἰσσαχαρ καὶ Ζαβουλων οὐχ ἠγνίσθησαν
ἀλλὰ ἔφαγον τὸ φασεκ παρὰ τὴν γραφὴν καὶ προσηύξατο
Εζεκίας περὶ αὐτῶν λέγων κύριος ὁ ἀγαθὸς ἐξιλασάσθω
ὑπὲρ **19** πάσης καρδίας κατευθυνούσης ἐκζητῆσαι κύριον
τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ οὐ κατὰ τὴν ἀγνείαν
τῶν ἀγίων **20** καὶ ἐπήκουσεν κύριος τῷ Εζεκία καὶ ἴασατο
τὸν λαόν **21** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες
ἐν Ἱερουσαλημ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν
εὐφροσύνῃ μεγάλη καὶ καθυμνοῦντες τῷ κυρίῳ ἡμέραν
καθ' ἡμέραν καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις
τῷ κυρίῳ **22** καὶ ἐλάλησεν Εζεκίας ἐπὶ πᾶσαν καρδίαν
τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν συνιόντων σύνεσιν ἀγαθὴν τῷ
κυρίῳ καὶ συνετέλεσαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ
ἡμέρας θύοντες θυσίας σωτηρίου καὶ ἐξομολογούμενοι
τῷ κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν **23** καὶ ἐβουλεύσατο ἡ

ἐκκλησίᾳ ἅμα ποιῆσαι ἑπτὰ ἡμέρας ἄλλας καὶ ἐποίησαν ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ **24** ὅτι Εζεκιας ἀπήρξατο τῷ Ιουδα τῇ ἐκκλησίᾳ μόσχους χιλίους καὶ ἑπτακισχίλια πρόβατα καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπήρξαντο τῷ λαῷ μόσχους χιλίους καὶ πρόβατα δέκα χιλιάδας καὶ τὰ ἅγια τῶν ἱερέων εἰς πλῆθος **25** καὶ ἠύφρανθη πᾶσα ἡ ἐκκλησία οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ιουδα καὶ οἱ εὐρεθέντες ἐξ Ισραηλ καὶ οἱ προσήλυτοι οἱ ἐλθόντες ἀπὸ γῆς Ισραηλ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ιουδα **26** καὶ ἐγένετο εὐφροσύνῃ μεγάλη ἐν Ιερουσαλημ ἀπὸ ἡμερῶν Σαλωμων υἱοῦ Δαυιδ βασιλέως Ισραηλ οὐκ ἐγένετο τοιαύτη ἑορτὴ ἐν Ιερουσαλημ **27** καὶ ἀνέστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται καὶ ἠλόγησαν τὸν λαόν καὶ ἐπηκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν καὶ ἦλθεν ἡ προσευχὴ αὐτῶν εἰς τὸ κατοικητήριον τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν

31 καὶ ὡς συνετελέσθη πάντα ταῦτα ἐξῆλθεν πᾶς Ισραηλ οἱ εὐρεθέντες ἐν πόλεσιν Ιουδα καὶ συνέτριψαν τὰς στήλας καὶ ἐξέκοψαν τὰ ἄλση καὶ κατέσπασαν τὰ ὑψηλὰ καὶ τοὺς βωμοὺς ἀπὸ πάσης τῆς Ιουδαίας καὶ Βενιαμιν καὶ ἐξ Εφραιμ καὶ ἀπὸ Μανασση ἕως εἰς τέλος καὶ ἐπέστρεψαν πᾶς Ισραηλ ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν **2** καὶ ἔταξεν Εζεκιας τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τὰς ἐφημερίας ἐκάστου κατὰ τὴν ἑαυτοῦ λειτουργίαν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ τοῖς Λευίταις εἰς τὴν ὀλοκαύτωςιν καὶ εἰς τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου καὶ αἰνεῖν καὶ ἐξομολογεῖσθαι καὶ λειτουργεῖν ἐν ταῖς πύλαις ἐν ταῖς ἀύλαις οἴκου κυρίου **3** καὶ μερὶς τοῦ βασιλέως ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ εἰς τὰς ὀλοκαυτώσεις τὴν πρωινήν καὶ τὴν δειληνὴν καὶ ὀλοκαυτώσεις εἰς σάββατα

καὶ εἰς τὰς νομηνίας καὶ εἰς τὰς ἑορτὰς τὰς γεγραμμένας
ἐν τῷ νόμῳ κυρίου 4 καὶ εἶπεν τῷ λαῷ τοῖς κατοικοῦσιν
ἐν Ἱερουσαλημ δοῦναι τὴν μερίδα τῶν ἱερέων καὶ τῶν
Λευιτῶν ὅπως κατισχύσωσιν ἐν τῇ λειτουργίᾳ οἴκου
κυρίου 5 καὶ ὡς προσέταξεν τὸν λόγον ἐπλεόνασαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραηλ ἀπαρχὴν σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ
μέλιτος καὶ πᾶν γένημα ἀγροῦ καὶ ἐπιδέκατα πάντα
εἰς πλῆθος ἤνεγκαν 6 οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα καὶ οἱ
κατοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ αὐτοὶ ἤνεγκαν
ἐπιδέκατα μόσχων καὶ προβάτων καὶ ἐπιδέκατα αἰγῶν καὶ
ἡγίασαν τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν καὶ εἰσήνεγκαν καὶ ἔθηκαν
σωρούς σωρούς 7 ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἤρξαντο οἱ σωροὶ
θεμελιοῦσθαι καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ συνετελέσθησαν 8
καὶ ἦλθεν Εζεκιας καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ εἶδον τοὺς σωρούς
καὶ ηὐλόγησαν τὸν κύριον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραηλ 9
καὶ ἐπυνθάνετο Εζεκιας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν
ὑπὲρ τῶν σωρῶν 10 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Αζαριᾶς ὁ ἱερεὺς
ὁ ἄρχων εἰς οἶκον Σαδωκ καὶ εἶπεν ἐξ οὗ ἤρκεται ἡ ἀπαρχὴ
φέρεσθαι εἰς οἶκον κυρίου ἐφάγομεν καὶ ἐπίομεν καὶ
κατελίπομεν ὅτι κύριος ηὐλόγησεν τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ
κατελίπομεν ἔτι τὸ πλῆθος τοῦτο 11 καὶ εἶπεν Εζεκιας
ἐτοιμάσαι παστοφόρια εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἠτοίμασαν
12 καὶ εἰσήνεγκαν ἐκεῖ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰ ἐπιδέκατα ἐν
πίστει καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπιστάτης Χωνενίας ὁ Λευίτης καὶ
Σεμεὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεχόμενος 13 καὶ Ἰηλ καὶ
Οζαζίας καὶ Ναεθ καὶ Ασαηλ καὶ Ἰεριμωθ καὶ Ἰωζαβαθ
καὶ Ἐλιηλ καὶ Σαμαχια καὶ Μααθ καὶ Βαναιας καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ καθεσταμένοι διὰ Χωνενίου καὶ Σεμεὶ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ καθὼς προσέταξεν ὁ βασιλεὺς Εζεκιας

καὶ Ἀζαριας ὁ ἠγούμενος οἴκου κυρίου 14 καὶ Κωρη
ὁ τοῦ Ἰεμνα ὁ Λευίτης ὁ πυλωρὸς κατὰ ἀνατολὰς ἐπὶ
τῶν δομάτων δοῦναι τὰς ἀπαρχὰς κυρίῳ καὶ τὰ ἅγια
τῶν ἀγίων 15 διὰ χειρὸς Οδομ καὶ Βενιαμιν καὶ Ἰησοῦς
καὶ Σεμεὶ καὶ Ἀμαριας καὶ Σεχονιας διὰ χειρὸς τῶν
ἱερέων ἐν πίστει δοῦναι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κατὰ τὰς
ἐφημερίας κατὰ τὸν μέγαν καὶ τὸν μικρὸν 16 ἐκτὸς τῆς
ἐπιγονῆς τῶν ἀρσενικῶν ἀπὸ τριετοῦς καὶ ἐπάνω παντὶ
τῷ εἰσπορευομένῳ εἰς οἶκον κυρίου εἰς λόγον ἡμερῶν εἰς
ἡμέραν εἰς λειτουργίαν ἐφημερίαις διατάξεως αὐτῶν 17
οὗτος ὁ καταλοχισμὸς τῶν ἱερέων κατ' οἴκους πατριῶν
καὶ οἱ Λευῖται ἐν ταῖς ἐφημερίαις αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω ἐν διατάξει 18 ἐν καταλοχίαις ἐν πάσῃ ἐπιγονῇ
υἰῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων αὐτῶν εἰς πᾶν τὸ πλῆθος
ὅτι ἐν πίστει ἠγνισαν τὸ ἅγιον 19 τοῖς υἱοῖς Ααρων τοῖς
ἱερατεύουσιν καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν ἐν πάσῃ
πόλει καὶ πόλει ἄνδρες οἱ ὠνομάσθησαν ἐν ὀνόματι
δοῦναι μερίδα παντὶ ἀρσενικῷ ἐν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ παντὶ
καταριθμουμένῳ ἐν τοῖς Λευίταις 20 καὶ ἐποίησεν οὕτως
Εζεκιας ἐν παντὶ Ἰουδα καὶ ἐποίησεν τὸ καλὸν καὶ τὸ
εὐθὲς ἐναντίον τοῦ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ 21 καὶ ἐν παντὶ
ἔργῳ ἐν ᾧ ἤρξατο ἐν ἐργασίᾳ ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν τῷ
νόμῳ καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν ἐξεζήτησεν τὸν θεὸν
αὐτοῦ ἐξ ὅλης ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν καὶ εὐοδώθη
32 καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν ἀλήθειαν
ταύτην ἦλθεν Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἦλθεν
ἐπὶ Ἰουδαν καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς τειχήρεις
καὶ εἶπεν προκαταλαβέσθαι αὐτάς 2 καὶ εἶδεν Εζεκιας ὅτι
ἦκει Σενναχηριμ καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι

ἐπὶ Ἱερουσαλημ **3** καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ τῶν πρεσβυτέρων
αὐτοῦ καὶ τῶν δυνατῶν ἐμφράξαι τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν
ἃ ἦν ἔξω τῆς πόλεως καὶ συνεπίσχυσαν αὐτῷ **4** καὶ
συνήγαγεν λαὸν πολὺν καὶ ἐνέφραξεν τὰ ὕδατα τῶν
πηγῶν καὶ τὸν ποταμὸν τὸν διορίζοντα διὰ τῆς πόλεως
λέγων μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Ἀσσοῦρ καὶ εὕρῃ ὕδωρ πολὺ
καὶ κατίσχυση **5** καὶ κατίσχυσεν Εζεκιας καὶ ὠκοδόμησεν
πᾶν τὸ τεῖχος τὸ κατεσκαμμένον καὶ πύργους καὶ ἔξω
προτείχισμα ἄλλο καὶ κατίσχυσεν τὸ ἀνάλημμα πόλεως
Δαυιδ καὶ κατεσκεύασεν ὄπλα πολλὰ **6** καὶ ἔθετο ἄρχοντας
τοῦ πολέμου ἐπὶ τὸν λαόν καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν
εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πύλης τῆς φάραγγος καὶ ἐλάλησεν
ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν λέγων **7** ἰσχύσατε καὶ ἀνδρίζεσθε
μὴ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσοῦρ καὶ ἀπὸ
προσώπου παντὸς τοῦ ἔθνους τοῦ μετ' αὐτοῦ ὅτι μεθ'
ἡμῶν πλείονες ἢ μετ' αὐτοῦ **8** μετ' αὐτοῦ βραχίονες
σάρκινοι μεθ' ἡμῶν δὲ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ σῶζειν καὶ
τοῦ πολεμεῖν τὸν πόλεμον ἡμῶν καὶ κατεθάρσησεν ὁ λαὸς
ἐπὶ τοῖς λόγοις Εζεκιου βασιλέως Ἰουδα **9** καὶ μετὰ ταῦτα
ἀπέστειλεν Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τοὺς παῖδας
αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ αὐτὸς ἐπὶ Λαχισ καὶ πᾶσα ἡ
στρατιὰ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Εζεκιαν βασιλέα
Ἰουδα καὶ πρὸς πάντα Ἰουδαν τὸν ἐν Ἱερουσαλημ λέγων
10 οὕτως λέγει Σενναχηριμ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τίνι
ὕμεῖς πεποιθάτε καὶ κάθησθε ἐν τῇ περιοχῇ ἐν Ἱερουσαλημ
11 οὐχὶ Εζεκιας ἀπατᾷ ὑμᾶς τοῦ παραδοῦναι ὑμᾶς εἰς
θάνατον καὶ εἰς λιμὸν καὶ εἰς δίψαν λέγων κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσοῦρ **12** οὐχ οὗτός
ἐστὶν Εζεκιας ὃς περιεῖλεν τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰ

ὕψηλὰ αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ Ιουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν
Ιερουσαλημ λέγων κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου τούτου
προσκυνήσετε καὶ ἐπ' αὐτῷ θυμιάσετε **13** οὐ γνώσεσθε ὅ
τι ἐποίησα ἐγὼ καὶ οἱ πατέρες μου πᾶσι τοῖς λαοῖς τῶν
χωρῶν μὴ δυνάμενοι ἠδύναντο θεοὶ τῶν ἐθνῶν πάσης
τῆς γῆς σῶσαι τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρός μου **14** τίς ἐν
πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν τούτων οὐς ἐξωλέθρευσαν οἱ
πατέρες μου μὴ ἠδύναντο σῶσαι τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρός
μου ὅτι δυνήσεται ὁ θεὸς ὑμῶν σῶσαι ὑμᾶς ἐκ χειρός μου
15 νῦν μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Εζεκιας καὶ μὴ πεποιθέναι ὑμᾶς
ποιεῖτω κατὰ ταῦτα καὶ μὴ πιστεύετε αὐτῷ ὅτι οὐ μὴ
δύνηται ὁ θεὸς παντὸς ἔθνους καὶ βασιλείας τοῦ σῶσαι
τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρός μου καὶ ἐκ χειρὸς πατέρων μου
ὅτι ὁ θεὸς ὑμῶν οὐ μὴ σώσει ὑμᾶς ἐκ χειρός μου **16** καὶ
ἔτι ἐλάλησαν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ κύριον θεὸν καὶ ἐπὶ
Εζεκιαν παῖδα αὐτοῦ **17** καὶ βιβλίον ἔγραψεν ὀνειδίζειν
τὸν κύριον θεὸν Ισραηλ καὶ εἶπεν περὶ αὐτοῦ λέγων
ὡς θεοὶ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς οὐκ ἐξείλαντο τοὺς λαοὺς
αὐτῶν ἐκ χειρός μου οὕτως οὐ μὴ ἐξέλῃται ὁ θεὸς Εζεκιου
λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρός μου **18** καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλη
Ιουδαῖστί ἐπὶ λαὸν Ιερουσαλημ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ
φοβῆσαι αὐτοὺς καὶ κατασπάσαι ὅπως προκαταλάβωνται
τὴν πόλιν **19** καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ θεὸν Ιερουσαλημ ὡς
καὶ ἐπὶ θεοὺς λαῶν τῆς γῆς ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων
20 καὶ προσηύξατο Εζεκιας ὁ βασιλεὺς καὶ Ησαιας υἱὸς
Αμως ὁ προφήτης περὶ τούτων καὶ ἐβόησαν εἰς τὸν
οὐρανόν **21** καὶ ἀπέστειλεν κύριος ἄγγελον καὶ ἐξέτριψεν
πᾶν δυνατὸν πολεμιστὴν καὶ ἄρχοντα καὶ στρατηγὸν ἐν
τῇ παρεμβολῇ βασιλέως Ασσυρ καὶ ἀπέστρεψεν μετὰ

αίσχύνης προσώπου εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ἦλθεν εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν ἐξεληθόντων ἐκ κοιλίας αὐτοῦ κατέβαλον αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ 22 καὶ ἔσωσεν κύριος Εζεκιαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλημ ἐκ χειρὸς Σενναχηριμ βασιλέως Ἀσσοῦρ καὶ ἐκ χειρὸς πάντων καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς κυκλόθεν 23 καὶ πολλοὶ ἔφερον δῶρα τῷ κυρίῳ εἰς Ἱερουσαλημ καὶ δόματα τῷ Εζεκια βασιλεῖ Ἰουδα καὶ ὑπερήρθη κατ' ὀφθαλμοὺς πάντων τῶν ἐθνῶν μετὰ ταῦτα 24 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρρώστησεν Εζεκιας ἕως θανάτου καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ σημεῖον ἔδωκεν αὐτῷ 25 καὶ οὐ κατὰ τὸ ἀνταπόδομα ὃ ἔδωκεν αὐτῷ ἀνταπέδωκεν Εζεκιας ἀλλὰ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ὀργὴ καὶ ἐπὶ Ἰουδαν καὶ Ἱερουσαλημ 26 καὶ ἐταπεινώθη Εζεκιας ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλημ καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴ κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις Εζεκιου 27 καὶ ἐγένετο τῷ Εζεκια πλοῦτος καὶ δόξα πολλὴ σφόδρα καὶ θησαυροὺς ἐποίησεν ἑαυτῷ ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ καὶ τοῦ λίθου τοῦ τιμίου καὶ εἰς τὰ ἀρώματα καὶ ὀπλοθήκας καὶ εἰς σκεύη ἐπιθυμητὰ 28 καὶ πόλεις εἰς τὰ γενήματα σίτου καὶ ἐλαίου καὶ οἴνου καὶ φάτνας παντὸς κτήνους καὶ μάνδρας εἰς τὰ ποίμνια 29 καὶ πόλεις ἃς ὤκοδόμησεν αὐτῷ καὶ ἀποσκευὴν προβάτων καὶ βοῶν εἰς πλῆθος ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ κύριος ἀποσκευὴν πολλὴν σφόδρα 30 αὐτὸς Εζεκιας ἐνέφραξεν τὴν ἔξοδον τοῦ ὕδατος Γιων τὸ ἄνω καὶ κατηύθυνεν αὐτὰ κάτω πρὸς λίβαν τῆς πόλεως Δαυιδ καὶ εὐοδώθη Εζεκιας ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ 31 καὶ οὕτως τοῖς πρεσβευταῖς τῶν ἀρχόντων ἀπὸ Βαβυλῶνος τοῖς ἀποσταλεῖσιν πρὸς

αὐτὸν πυθέσθαι παρ' αὐτοῦ τὸ τέρας ὃ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγκατέλιπεν αὐτὸν κύριος τοῦ πειράσαι αὐτὸν εἰδέναι τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ **32** καὶ τὰ κατάλοιπα τῶν λόγων Εζεκιου καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἰδοὺ γέγραπται ἐν τῇ προφητείᾳ Ησαιου υἱοῦ Αμως τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ βιβλίου βασιλέων Ιουδα καὶ Ισραηλ **33** καὶ ἐκοιμήθη Εζεκιας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ἀναβάσει τάφων υἱῶν Δαυιδ καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πᾶς Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐβασίλευσεν Μανασσης υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

33 ὧν δέκα δύο ἐτῶν Μανασσης ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ πενήκοντα πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ **2** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν οὓς ἐξωλέθρευσεν κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ισραηλ **3** καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ὤκοδόμησεν τὰ ὑψηλά ἃ κατέσπασεν Εζεκιας ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἔστησεν στήλας ταῖς Βααλιμ καὶ ἐποίησεν ἄλση καὶ προσεκύνησεν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς **4** καὶ ὤκοδόμησεν θυσιαστήρια ἐν οἴκῳ κυρίου οὗ εἶπεν κύριος ἐν Ιερουσαλημ ἔσται τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα **5** καὶ ὤκοδόμησεν θυσιαστήρια πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσὶν ἀύλαῖς οἴκου κυρίου **6** καὶ αὐτὸς διήγαγεν τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν πυρὶ ἐν Γαι-βαναι-εννομ καὶ ἐκληδονίζετο καὶ οἰωνίζετο καὶ ἐφαρμακεύετο καὶ ἐποίησεν ἐγγαστριμύθους καὶ ἐπαιδούς ἐπλήθυνεν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ παροργίσει αὐτόν **7** καὶ ἔθηκεν τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ χωνευτὸν εἰκόνα ἣν ἐποίησεν ἐν οἴκῳ θεοῦ οὗ

εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Δαυιδ καὶ πρὸς Σαλωμων υἱὸν αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ Ἱερουσαλημ ἦν ἐξελεξάμενη ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραηλ θήσω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα **8** καὶ οὐ προσθήσω σαλεῦσαι τὸν πόδα Ἰσραηλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν πλην ἐὰν φυλάσσωνται τοῦ ποιῆσαι πάντα ἃ ἐνετειλάμην αὐτοῖς κατὰ πάντα τὸν νόμον καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἐν χειρὶ Μωυσῆ **9** καὶ ἐπλάνησεν Μανασσης τὸν Ἰουδαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλημ τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη ἃ ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραηλ **10** καὶ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ Μανασση καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπήκουσαν **11** καὶ ἤγαγεν κύριος ἐπ' αὐτοὺς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως βασιλέως Ἀσσουρ καὶ κατέλαβον τὸν Μανασση ἐν δεσμοῖς καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἤγαγον εἰς Βαβυλῶνα **12** καὶ ὡς ἐθλίβη ἐζήτησεν τὸ πρόσωπον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ καὶ ἐταπεινώθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου θεοῦ τῶν πατέρων αὐτοῦ **13** καὶ προσηύξατο πρὸς αὐτόν καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐπήκουσεν τῆς βοῆς αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτόν εἰς Ἱερουσαλημ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ἔγνω Μανασσης ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεός **14** καὶ μετὰ ταῦτα ᾠκοδόμησεν τεῖχος ἔξω τῆς πόλεως Δαυιδ ἀπὸ λιβὸς κατὰ Γίωβ ἐν τῷ χειμάρρῳ καὶ ἐκπορευομένων τὴν πύλην τὴν κυκλόθεν καὶ εἰς τὸ Οφλα καὶ ὕψωσεν σφόδρα καὶ κατέστησεν ἄρχοντας τῆς δυνάμεως ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ταῖς τειχήρεσιν ἐν Ἰουδα **15** καὶ περιεῖλεν τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους καὶ τὸ γλυπτὸν ἐξ οἴκου κυρίου καὶ πάντα τὰ θυσιαστήρια ἃ ᾠκοδόμησεν ἐν ὄρει οἴκου κυρίου καὶ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἔξω τῆς πόλεως **16**

καὶ κατώρθωσεν τὸ θυσιαστήριον κυρίου καὶ ἐθυσίασεν ἐπ' αὐτὸ θυσίαν σωτηρίου καὶ αἰνέσεως καὶ εἶπεν τῷ Ιουδα τοῦ δουλεύειν κυρίῳ θεῷ Ισραηλ **17** πλὴν ὁ λαὸς ἔτι ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν πλὴν κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν **18** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασση καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ ἢ πρὸς τὸν θεὸν καὶ λόγοι τῶν ὀρώντων λαλούντων πρὸς αὐτὸν ἐπ' ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ισραηλ ἰδοὺ ἐπὶ λόγων **19** προσευχῆς αὐτοῦ καὶ ὡς ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ καὶ αἱ ἀποστάσεις αὐτοῦ καὶ οἱ τόποι ἐφ' οἷς ὤκοδόμησεν τὰ ὑψηλὰ καὶ ἔστησεν ἐκεῖ ἄλση καὶ γλυπτὰ πρὸ τοῦ ἐπιστρέψαι ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ὀρώντων **20** καὶ ἐκοιμήθη Μανασσης μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν παραδείσῳ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀμων υἱὸς αὐτοῦ **21** ὧν εἴκοσι καὶ δύο ἔτῶν Ἀμων ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ **22** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ὡς ἐποίησεν Μανασσης ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ πᾶσιν τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐποίησεν Μανασσης ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔθυσεν Ἀμων καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς **23** καὶ οὐκ ἐταπεινώθη ἐναντίον κυρίου ὡς ἐταπεινώθη Μανασσης ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὅτι υἱὸς αὐτοῦ Ἀμων ἐπλήθυνεν πλημμέλειαν **24** καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ **25** καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς ἐπιθεμένους ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀμων καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ιωσιαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

34 ὧν ὀκτῶ ἔτῶν Ιωσias ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ τριάκοντα ἐν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ **2** καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐναντίον κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς

Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐξέκλινεν δεξιὰ καὶ ἀριστερά 3 καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἔτι παιδάριον ἤρξατο τοῦ ζητῆσαι κύριον τὸν θεὸν Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἤρξατο τοῦ καθαρῖσαι τὸν Ιουδαν καὶ τὴν Ιερουσαλημ ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν καὶ τῶν ἄλσεων καὶ ἀπὸ τῶν χωνευτῶν 4 καὶ κατέσπασεν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τὰ θυσιαστήρια τῶν Βααλιμ καὶ τὰ ὑψηλὰ τὰ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἔκοψεν τὰ ἄλση καὶ τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ συνέτριψεν καὶ ἐλέπτυνεν καὶ ἔρριψεν ἐπὶ πρόσωπον τῶν μνημάτων τῶν θυσιαζόντων αὐτοῖς 5 καὶ ὅστ' ἱερέων κατέκαυσεν ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ ἐκαθάρισεν τὸν Ιουδαν καὶ τὴν Ιερουσαλημ 6 καὶ ἐν πόλεσιν Εφραιμ καὶ Μανασση καὶ Συμεων καὶ Νεφθαλι καὶ τοῖς τόποις αὐτῶν κύκλῳ 7 καὶ κατέσπασεν τὰ ἄλση καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἶδωλα κατέκοψεν λεπτὰ καὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ ἔκοψεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ισραηλ καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ιερουσαλημ 8 καὶ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ τοῦ καθαρῖσαι τὴν γῆν καὶ τὸν οἶκον ἀπέστειλεν τὸν Σαφαν υἱὸν Εσελια καὶ τὸν Μαασιαν ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ τὸν Ιουαχ υἱὸν Ιωαχαζ τὸν ὑπομνηματογράφον αὐτοῦ κραταιῶσαι τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ 9 καὶ ἦλθον πρὸς Χελκιαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν εἰς οἶκον θεοῦ ὃ συνήγαγον οἱ Λευῖται φυλάσσοντες τὴν πύλην ἐκ χειρὸς Μανασση καὶ Εφραιμ καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ ἀπὸ παντὸς καταλοΐπου ἐν Ισραηλ καὶ υἱῶν Ιουδα καὶ Βενιαμιν καὶ οἰκούντων ἐν Ιερουσαλημ 10 καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα οἱ καθεσταμένοι ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκαν αὐτὸ

ποιοῦσι τὰ ἔργα οἱ ἐποίουν ἐν οἴκῳ κυρίου ἐπισκευάσαι
κατισχῦσαι τὸν οἶκον **11** καὶ ἔδωκαν τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς
οἰκοδόμοις ἀγοράσαι λίθους τετραπέδους καὶ ξύλα εἰς
δοκοὺς στεγάσαι τοὺς οἴκους οὓς ἐξωλέθρευσαν βασιλεῖς
Ιουδα **12** καὶ οἱ ἄνδρες ἐν πίστει ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ ἐπ’
αὐτῶν ἐπίσκοποι Ιεθ καὶ Αβδίας οἱ Λευῖται ἐξ υἱῶν Μεραρι
καὶ Ζαχαρίας καὶ Μοσολλαμ ἐκ τῶν υἱῶν Κααθ ἐπισκοπεῖν
καὶ πᾶς Λευίτης πᾶς συνίων ἐν ὀργάνοις ψῶδων **13** καὶ ἐπὶ
τῶν νωτοφόρων καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ποιούντων τὰ ἔργα
ἐργασίᾳ καὶ ἐργασίᾳ καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν γραμματεῖς
καὶ κριταὶ καὶ πυλωροὶ **14** καὶ ἐν τῷ ἐκφέρειν αὐτοὺς τὸ
ἀργύριον τὸ εἰσοδιασθὲν εἰς οἶκον κυρίου εὔρεν Χελκίας
ὁ ἱερεὺς βιβλίον νόμου κυρίου διὰ χειρὸς Μωυσῆ **15** καὶ
ἀπεκρίθη Χελκίας καὶ εἶπεν πρὸς Σαφαν τὸν γραμματέα
βιβλίον νόμου εὔρον ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκεν Χελκίας
τὸ βιβλίον τῷ Σαφαν **16** καὶ εἰσήνεγκεν Σαφαν τὸ βιβλίον
πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀπέδωκεν ἔτι τῷ βασιλεῖ λόγον
πᾶν τὸ δοθὲν ἀργύριον ἐν χειρὶ τῶν παιδῶν σου τῶν
ποιούντων τὸ ἔργον **17** καὶ ἐχώνευσαν τὸ ἀργύριον
τὸ εὔρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκαν ἐπὶ χεῖρα τῶν
ἐπισκόπων καὶ ἐπὶ χεῖρα τῶν ποιούντων ἐργασίαν **18**
καὶ ἀπήγγειλεν Σαφαν ὁ γραμματεὺς τῷ βασιλεῖ λέγων
βιβλίον ἔδωκέν μοι Χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀνέγνω αὐτὸ
Σαφαν ἐναντίον τοῦ βασιλέως **19** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν
ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ νόμου καὶ διέρρηξεν τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ **20** καὶ ἐντείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκία
καὶ τῷ Αχικαμ υἱῷ Σαφαν καὶ τῷ Αβδων υἱῷ Μιχαία
καὶ τῷ Σαφαν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ασαία παιδὶ τοῦ
βασιλέως λέγων **21** πορεύθητε ζητήσατε τὸν κύριον περὶ

ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ καταλειφθέντος ἐν Ἰσραηλ
καὶ Ἰουδα περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὐρεθέντος
ὅτι μέγας ὁ θυμὸς κυρίου ἐκκέκασται ἐν ἡμῖν διότι οὐκ
εἰσήκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων κυρίου τοῦ
ποιῆσαι κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ
22 καὶ ἐπορεύθη Χελκίας καὶ οἷς εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς
Ολδαν τὴν προφήτιν γυναῖκα Σελλημ υἱοῦ Θακουαθ υἱοῦ
Χελλης φυλάσσουσαν τὰς στολὰς καὶ αὕτη κατῴκει ἐν
Ἱερουσαλημ ἐν μασανα καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ κατὰ ταῦτα
23 καὶ εἶπεν αὐτοῖς οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ
εἶπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρὸς με 24 οὕτως
λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον
τοὺς πάντας λόγους τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ
τῷ ἀνεγνωσμένῳ ἐναντίον τοῦ βασιλέως Ἰουδα 25 ἀνθ'
ῶν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐθυμίασαν θεοῖς ἄλλοτρίοις ἵνα
παροργίσωσίν με ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν
καὶ ἐξεκαύθη ὁ θυμὸς μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ οὐ
σβεσθήσεται 26 καὶ ἐπὶ βασιλέα Ἰουδα τὸν ἀποστείλαντα
ὑμᾶς τοῦ ζητῆσαι τὸν κύριον οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ οὕτως
λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ τοὺς λόγους οὓς ἤκουσας
27 καὶ ἐνετράπη ἡ καρδία σου καὶ ἐταπεινώθης ἀπὸ
προσώπου μου ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τοὺς λόγους μου ἐπὶ
τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὸν καὶ
ἐταπεινώθης ἐναντίον μου καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου
καὶ ἔκλαυσας κατεναντίον μου καὶ ἐγὼ ἤκουσά φησιν
κύριος 28 ἰδοὺ προστίθιμί σε πρὸς τοὺς πατέρας σου
καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὰ μνήματά σου ἐν εἰρήνῃ καὶ οὐκ
ὄψονται οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν πᾶσιν τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ
ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας

αυτόν και απέδωκαν τῷ βασιλεῖ λόγον **29** και απέστειλεν ὁ βασιλεὺς και συνήγαγεν τοὺς πρεσβυτέρους Ιουδα και Ιερουσαλημ **30** και ανέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου και πᾶς Ιουδα και οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ και οἱ ἱερεῖς και οἱ Λευῖται και πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μεγάλου ἕως μικροῦ και ανέγνω ἐν ὧσιν αὐτῶν τοὺς πάντας λόγους βιβλίου τῆς διαθήκης τοῦ εὐρεθέντος ἐν οἴκῳ κυρίου **31** και ἔστη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν στῦλον και διέθετο διαθήκην ἐναντίον κυρίου τοῦ πορευθῆναι ἐνώπιον κυρίου τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ και μαρτύρια αὐτοῦ και προστάγματα αὐτοῦ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ και ἐν ὅλῃ ψυχῇ τοὺς λόγους τῆς διαθήκης τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τῷ βιβλίῳ τούτῳ **32** και ἔστησεν πάντας τοὺς εὐρεθέντας ἐν Ιερουσαλημ και Βενιαμιν και ἐποίησαν οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ διαθήκην ἐν οἴκῳ κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτῶν **33** και περιεῖλεν Ιωσias τὰ πάντα βδελύγματα ἐκ πάσης τῆς γῆς ἣ ἦν υἰῶν Ισραηλ και ἐποίησεν πάντας τοὺς εὐρεθέντας ἐν Ιερουσαλημ και ἐν Ισραηλ τοῦ δουλεύειν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ οὐκ ἐξέκλιεν ἀπὸ ὀπισθεν κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτοῦ

35 και ἐποίησεν Ιωσias τὸ φασεχ τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ και ἔθυσαν τὸ φασεχ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου **2** και ἔστησεν τοὺς ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν και κατίσχυσεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἔργα οἴκου κυρίου **3** και εἶπεν τοῖς Λευίταις τοῖς δυνατοῖς ἐν παντὶ Ισραηλ τοῦ ἁγιασθῆναι αὐτοὺς τῷ κυρίῳ και ἔθηκαν τὴν κιβωτὸν τὴν ἁγίαν εἰς τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησεν Σαλωμων υἱὸς Δαυιδ τοῦ βασιλέως Ισραηλ και εἶπεν ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἄραι ἐπ' ὧμων οὐθέν νῦν οὖν λειτουργήσατε τῷ κυρίῳ

θεῶ ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραηλ **4** καὶ ἐτοιμάσθητε κατ' οἴκους πατριῶν ὑμῶν καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ὑμῶν κατὰ τὴν γραφὴν Δαυιδ βασιλέως Ἰσραηλ καὶ διὰ χειρὸς Σαλωμων υἱοῦ αὐτοῦ **5** καὶ στήτε ἐν τῷ οἴκῳ κατὰ τὰς διαιρέσεις οἴκων πατριῶν ὑμῶν τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν υἱοῖς τοῦ λαοῦ καὶ μερὶς οἴκου πατριᾶς τοῖς Λευίταις **6** καὶ θύσατε τὸ φασεχ καὶ τὰ ἅγια ἐτοιμάσατε τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸν λόγον κυρίου διὰ χειρὸς Μωυσῆ **7** καὶ ἀπήρξατο Ἰωσίας τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ πρόβατα καὶ ἄμνους καὶ ἐρίφους ἀπὸ τῶν τέκνων τῶν αἰγῶν πάντα εἰς τὸ φασεχ εἰς πάντας τοὺς εὐρεθέντας εἰς ἀριθμὸν τριάκοντα χιλιάδας καὶ μόσχων τρεῖς χιλιάδας ταῦτα ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως τοῦ βασιλέως **8** καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἀπήρξαντο τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν καὶ Λευίταις ἔδωκεν Χελκίας καὶ Ζαχαρίας καὶ Ἰηλ οἱ ἄρχοντες οἴκου τοῦ θεοῦ τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ φασεχ πρόβατα καὶ ἄμνους καὶ ἐρίφους δισχίλια ἑξακόσια καὶ μόσχους τριακοσίους **9** καὶ Χωνενίας καὶ Βαναιας καὶ Σαμαϊας καὶ Ναθαναηλ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ Ασαβια καὶ Ἰηλ καὶ Ἰωζαβαδ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν ἀπήρξαντο τοῖς Λευίταις εἰς τὸ φασεχ πρόβατα πεντακισχίλια καὶ μόσχους πεντακοσίους **10** καὶ κατωρθώθη ἡ λειτουργία καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν καὶ οἱ Λευῖται ἐπὶ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως **11** καὶ ἔθυσαν τὸ φασεχ καὶ προσέχεαν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς αὐτῶν καὶ οἱ Λευῖται ἐξέδειραν **12** καὶ ἠτοίμασαν τὴν ὀλοκαύτωσιν παραδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν διαίρεσιν κατ' οἴκους πατριῶν τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ τοῦ προσάγειν τῷ κυρίῳ ὡς γέγραπται ἐν βιβλίῳ Μωυσῆ καὶ οὕτως

εἰς τὸ πρῶν **13** καὶ ὤπτησαν τὸ φασεχ ἐν πυρὶ κατὰ τὴν κρίσιν καὶ τὰ ἅγια ἤψησαν ἐν τοῖς χαλκείοις καὶ ἐν τοῖς λέβησιν καὶ εὐδοῶθη καὶ ἔδραμον πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ **14** καὶ μετὰ τὸ ἐτοιμάσαι αὐτοῖς καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ὅτι οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἀναφέρειν τὰ στέατα καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἕως νυκτός καὶ οἱ Λευῖται ἠτοίμασαν αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ααρων **15** καὶ οἱ ψαλτωδοὶ υἱοὶ Ασαφ ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτῶν κατὰ τὰς ἐντολὰς Δαυὶδ καὶ Ασαφ καὶ Αιμαν καὶ Ἰδιθων οἱ προφῆται τοῦ βασιλέως καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ πυλωροὶ πύλης καὶ πύλης οὐκ ἦν αὐτοῖς κινεῖσθαι ἀπὸ τῆς λειτουργίας ἁγίων ὅτι οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἠτοίμασαν αὐτοῖς **16** καὶ κατωρθώθη καὶ ἠτοιμάσθη πᾶσα ἡ λειτουργία κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ ποιῆσαι τὸ φασεχ καὶ ἐνεγκεῖν τὰ ὀλοκαυτώματα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως Ιωσια **17** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ οἱ εὐρεθέντες τὸ φασεχ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας **18** καὶ οὐκ ἐγένετο φασεχ ὅμοιον αὐτῷ ἐν Ἰσραηλ ἀπὸ ἡμερῶν Σαμουηλ τοῦ προφήτου καὶ πάντες βασιλεῖς Ἰσραηλ οὐκ ἐποίησαν ὡς τὸ φασεχ ὃ ἐποίησεν Ιωσιας καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πᾶς Ἰουδα καὶ Ἰσραηλ ὁ εὐρεθεὶς καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλημ τῷ κυρίῳ **19** τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ιωσια **20** καὶ ἀνέβη Φαραω Νεχαω βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς Ιωσιας εἰς συνάντησιν αὐτῷ **21** καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους λέγων τί ἐμοὶ καὶ σοὶ βασιλεῦ Ἰουδα οὐκ ἐπὶ σὲ ἤκω σήμερον πόλεμον ποιῆσαι καὶ ὁ θεὸς εἶπεν κατασπεῦσαί με πρόσεχε

ἀπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ μὴ καταφθείρη σε **22** καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν Ἰωσιας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ ἀλλ' ἦ πολεμεῖν αὐτὸν ἐκραταιώθη καὶ οὐκ ἤκουσεν τῶν λόγων Νεχαω διὰ στόματος θεοῦ καὶ ἦλθεν τοῦ πολεμῆσαι ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδων **23** καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξόται ἐπὶ βασιλέα Ἰωσιαν καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν αὐτοῦ ἐξαγάγετέ με ὅτι ἐπόνεσα σφόδρα **24** καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἄρματος καὶ ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δευτερεῦον ὃ ἦν αὐτῷ καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ πᾶς Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ ἐπένθησαν ἐπὶ Ἰωσιαν **25** καὶ ἐθρήνησεν Ἱερεμίας ἐπὶ Ἰωσιαν καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ ἄρχουσαι θρήνον ἐπὶ Ἰωσιαν ἕως τῆς σήμερον καὶ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς πρόσταγμα ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν θρήνων **26** καὶ ἦσαν οἱ λόγοι Ἰωσια καὶ ἡ ἐλπίς αὐτοῦ γεγραμμένα ἐν νόμῳ κυρίου **27** καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα **36** καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωαχαζ υἱὸν Ἰωσιου καὶ ἔχρισαν αὐτὸν καὶ κατέστησαν αὐτὸν εἰς βασιλέα ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλημ **2** υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν Ἰωαχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀμιταλ θυγάτηρ Ἱερεμίου ἐκ Λοβενά καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ ἔδησεν αὐτὸν Φαραω Νεχαω ἐν Δεβλαθα ἐν γῆ Ἐμαθ τοῦ μὴ βασιλεύειν αὐτὸν ἐν Ἱερουσαλημ **3** καὶ μετήγαγεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐπέβαλεν φόρον ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ τάλαντον

χρυσίου 4 καὶ κατέστησεν Φαραω Νεχαω τὸν Ελιακιμ
υἱὸν Ιωσιου βασιλέα Ιουδα ἀντὶ Ιωσιου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
καὶ μετέστρεψεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιωακιμ καὶ τὸν Ιωαχαζ
ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔλαβεν Φαραω Νεχαω καὶ εἰσήγαγεν
αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον 5 ὧν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ιωακιμ
ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ιερουσαλημ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου 6 καὶ
ἀνέβη ἐπ’ αὐτὸν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος
καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν χαλκαῖς πέδαις καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν
εἰς Βαβυλῶνα 7 καὶ μέρος τῶν σκευῶν οἴκου κυρίου
ἀπήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐν τῷ ναῶ
αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι 8 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιωακιμ
καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐκ ἴδου ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα καὶ
ἐκοιμήθη Ιωακιμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη
ἐν Γανοζα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν
Ιεχονιας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ 9 υἱὸς ὀκτωκαίδεκα
ἐτῶν Ιεχονιας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον καὶ
δέκα ἡμέρας ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐποίησεν
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου 10 καὶ ἐπιστρέφοντας τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδοноσορ καὶ
εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα μετὰ τῶν σκευῶν τῶν
ἐπιθυμητῶν οἴκου κυρίου καὶ ἐβασίλευσεν Σεδεκιαν
ἀδελφὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Ιουδαν καὶ Ιερουσαλημ 11
ἐτῶν εἴκοσι ἐνὸς Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ
ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ 12 καὶ ἐποίησεν τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου θεοῦ αὐτοῦ οὐκ ἐνετράπη ἀπὸ
προσώπου Ιερεμίου τοῦ προφήτου καὶ ἐκ στόματος κυρίου
13 ἐν τῷ τὰ πρὸς τὸν βασιλέα Ναβουχοδοноσορ ἀθετησάι

ἃ ὥρκισεν αὐτὸν κατὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἐσκλήρυνεν τὸν
τράχηλον αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ κατίσχυσεν τοῦ
μὴ ἐπιστρέψαι πρὸς κύριον θεὸν Ἰσραηλ **14** καὶ πάντες οἱ
ἔνδοξοι Ἰουδα καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐπλήθυναν
τοῦ ἀθετῆσαι ἀθετήματα βδελυγμάτων ἔθνων καὶ ἐμίαναν
τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλημ. **15** καὶ ἐξαπέστειλεν
κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν ἐν χειρὶ προφητῶν
ὀρθρίζων καὶ ἀποστέλλων τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ ὅτι ἦν
φειδόμενος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀγιάσματος αὐτοῦ
16 καὶ ἦσαν μυκτηρίζοντες τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ
ἐξουδενοῦντες τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ ἐμπαίζοντες ἐν τοῖς
προφήταις αὐτοῦ ἕως ἀνέβη ὁ θυμὸς κυρίου ἐν τῷ λαῷ
αὐτοῦ ἕως οὐκ ἦν ἴαμα **17** καὶ ἤγαγεν ἐπ' αὐτοὺς βασιλέα
Χαλδαίων καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν
ρόμφαίᾳ ἐν οἴκῳ ἀγιάσματος αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐφείσατο
τοῦ Σεδεκίου καὶ τὰς παρθένους αὐτῶν οὐκ ἠλέησαν καὶ
τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν ἀπήγαγον τὰ πάντα παρέδωκεν
ἐν χερσὶν αὐτῶν **18** καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου θεοῦ τὰ
μεγάλα καὶ τὰ μικρὰ καὶ τοὺς θησαυροὺς καὶ πάντας τοὺς
θησαυροὺς βασιλέως καὶ μεγιστάνων πάντα εἰσήνεγκεν
εἰς Βαβυλῶνα **19** καὶ ἐνέπρησεν τὸν οἶκον κυρίου καὶ
κατέσκαψεν τὸ τεῖχος Ἱερουσαλημ καὶ τὰς βάρεις αὐτῆς
ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ καὶ πᾶν σκεῦος ὠραῖον εἰς ἀφανισμόν
20 καὶ ἀπώκισεν τοὺς καταλοίπους εἰς Βαβυλῶνα καὶ
ἦσαν αὐτῷ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς δούλους ἕως βασιλείας
Μήδων **21** τοῦ πληρωθῆναι λόγον κυρίου διὰ στόματος
Ἱερεμίου ἕως τοῦ προσδέξασθαι τὴν γῆν τὰ σάββατα
αὐτῆς σαββατίσαι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς
ἐσαββάτισεν εἰς συμπλήρωσιν ἐτῶν ἑβδομήκοντα **22** ἔτους

πρώτου Κύρου βασιλέως Περσῶν μετὰ τὸ πληρωθῆναι
ῥῆμα κυρίου διὰ στόματος Ιερεμίου ἐξήγειρεν κύριος
τὸ πνεῦμα Κύρου βασιλέως Περσῶν καὶ παρήγγειλεν
κηρύξαι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν γραπτῶ λέγων **23**
τάδε λέγει Κύρος βασιλεὺς Περσῶν πάσας τὰς βασιλείας
τῆς γῆς ἔδωκέν μοι κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ αὐτὸς
ἐνετείλατό μοι οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον ἐν Ιερουσαλημ
ἐν τῇ Ιουδαίᾳ τίς ἐξ ὑμῶν ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
ἔσται ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀναβήτω

Ἔσδρας Α΄

1 καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν τοῦ τελεσθῆναι λόγον κυρίου ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου ἐξήγειρεν κύριος τὸ πνεῦμα Κύρου βασιλέως Περσῶν καὶ παρήγγειλεν φωνὴν ἐν πάσῃ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ γε ἐν γραπτῷ λέγων **2** οὕτως εἶπεν Κύρος βασιλεὺς Περσῶν πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἔδωκέν μοι κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ αὐτὸς ἐπεσκέψατο ἐπ' ἐμὲ τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλημ τῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ **3** τίς ἐν ὑμῖν ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἔσται ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀναβήσεται εἰς Ἱερουσαλημ τὴν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ οἰκοδομησάτω τὸν οἶκον θεοῦ Ἰσραηλ αὐτὸς ὁ θεὸς ὁ ἐν Ἱερουσαλημ **4** καὶ πᾶς ὁ καταλειπόμενος ἀπὸ πάντων τῶν τόπων οὗ αὐτὸς παροικεῖ ἐκεῖ καὶ λήμψονται αὐτὸν ἄνδρες τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ καὶ ἀποσκευῇ καὶ κτήνεσιν μετὰ τοῦ ἔκουσίου εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ **5** καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῷ Ἰουδα καὶ Βενιαμιν καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται πάντων ὧν ἐξήγειρεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλημ **6** καὶ πάντες οἱ κυκλόθεν ἐνίσχυσαν ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐν σκεύεσιν ἀργυρίου ἐν χρυσῷ ἐν ἀποσκευῇ καὶ ἐν κτήνεσιν καὶ ἐν ξενίοις παρέξ τῶν ἐν ἔκουσίοις **7** καὶ ὁ βασιλεὺς Κύρος ἐξήνεγκεν τὰ σκεύη οἴκου κυρίου ἃ ἔλαβεν Ναβουχοδοноσορ ἀπὸ Ἱερουσαλημ καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ἐν οἴκῳ θεοῦ αὐτοῦ **8** καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κύρος βασιλεὺς Περσῶν ἐπὶ χεῖρα Μιθραδάτου γασβαρηνοῦ καὶ ἠρίθμησεν αὐτὰ τῷ Σασαβασαρ ἄρχοντι τοῦ Ἰουδα **9** καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ψυκτῆρες χρυσοῖ

τριάκοντα καὶ ψυκτῆρες ἀργυροῖ χίλιοι παρηλλαγμένα
έννέα καὶ εἴκοσι 10 κεφουρη χρυσοῖ τριάκοντα καὶ
ἀργυροῖ διακόσιοι καὶ σκεύη ἕτερα χίλια 11 πάντα τὰ
σκεύη τῷ χρυσῷ καὶ τῷ ἀργύρῳ πεντακισχίλια καὶ
τετρακόσια τὰ πάντα ἀναβαίνοντα μετὰ Σασαβασαρ ἀπὸ
τῆς ἀποικίας ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλημ

2 καὶ οὗτοι οἱ υἱοὶ τῆς χώρας οἱ ἀναβαίνοντες ἀπὸ τῆς
αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας ἧς ἀπώκισεν Ναβουχοδοноσορ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἐπέστρεψαν
εἰς Ἱερουσαλημ καὶ Ἰουδα ἀνὴρ εἰς πόλιν αὐτοῦ 2
οἱ ἦλθον μετὰ Ζοροβαβελ Ἰησοῦς Νεεμίας Σαραιας
Ρεελιας Μαρδοχαιος Βαλασαν Μασφαρ Βαγουι Ρεουμ
Βαανα ἀνδρῶν ἀριθμὸς λαοῦ Ἰσραηλ 3 υἱοὶ Φορος
δισχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δύο 4 υἱοὶ Σαφατια
τριακόσιοι ἑβδομήκοντα δύο 5 υἱοὶ Ηρα ἑπτακόσιοι
ἑβδομήκοντα πέντε 6 υἱοὶ Φααθμωαβ τοῖς υἱοῖς Ἰησουε
Ἰωαβ δισχίλιοι ὀκτακόσιοι δέκα δύο 7 υἱοὶ Αἰλαμ χίλιοι
διακόσιοι πενήκοντα τέσσαρες 8 υἱοὶ Ζαθουα ἑννακόσιοι
τεσσαράκοντα πέντε 9 υἱοὶ Ζακχου ἑπτακόσιοι ἐξήκοντα
10 υἱοὶ Βανουι ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο 11 υἱοὶ Βαβι
ἑξακόσιοι εἴκοσι τρεῖς 12 υἱοὶ Ασγαδ τρισχίλιοι διακόσιοι
εἴκοσι δύο 13 υἱοὶ Αδωνικαμ ἑξακόσιοι ἐξήκοντα ἕξ
14 υἱοὶ Βαγοι δισχίλιοι πενήκοντα ἕξ 15 υἱοὶ Αδιν
τετρακόσιοι πενήκοντα τέσσαρες 16 υἱοὶ Ατηρ τῷ Εζεκια
ἐνενήκοντα ὀκτώ 17 υἱοὶ Βασου τριακόσιοι εἴκοσι τρεῖς
18 υἱοὶ Ἰωρα ἑκατὸν δέκα δύο 19 υἱοὶ Ασεμ διακόσιοι
εἴκοσι τρεῖς 20 υἱοὶ Γαβερ ἐνενήκοντα πέντε 21 υἱοὶ
Βαιθλεεμ ἑκατὸν εἴκοσι τρεῖς 22 υἱοὶ Νετωφα πενήκοντα
ἕξ 23 υἱοὶ Αναθωθ ἑκατὸν εἴκοσι ὀκτώ 24 υἱοὶ Ασμωθ

τεσσαράκοντα δύο 25 υιοὶ Καριαθιαριμ Καφίρα καὶ
Βηρωθ ἑπτακόσιοι τεσσαράκοντα τρεῖς 26 υιοὶ Αραμα καὶ
Γαβαα ἑξακόσιοι εἴκοσι εἶς 27 ἄνδρες Μαχμας ἑκατὸν
εἴκοσι δύο 28 ἄνδρες Βαιθηλ καὶ Αια τετρακόσιοι εἴκοσι
τρεῖς 29 υιοὶ Ναβου πενήκοντα δύο 30 υιοὶ Μαγεβως
ἑκατὸν πενήκοντα ἕξ 31 υιοὶ Ηλαμ-αρ χίλιοι διακόσιοι
πεντήκοντα τέσσαρες 32 υιοὶ Ηραμ τριακόσιοι εἴκοσι 33
υιοὶ Λοδ Αρωθ καὶ Ωνω ἑπτακόσιοι εἴκοσι πέντε 34 υιοὶ
Ιεριχω τριακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε 35 υιοὶ Σαναα
τρισχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα 36 καὶ οἱ ἱερεῖς υιοὶ Ιεδουα
τῷ οἴκῳ Ἰησοῦ ἑννακόσιοι ἑβδομήκοντα τρεῖς 37 υιοὶ
Εμμηρ χίλιοι πενήκοντα δύο 38 υιοὶ Φασσουρ χίλιοι
διακόσιοι τεσσαράκοντα ἑπτὰ 39 υιοὶ Ηρεμ χίλιοι ἑπτὰ 40
καὶ οἱ Λευῖται υιοὶ Ἰησοῦ καὶ Καδμιηλ τοῖς υιοῖς Ωδουια
ἑβδομήκοντα τέσσαρες 41 οἱ ἄδοντες υιοὶ Ασαφ ἑκατὸν
εἴκοσι ὀκτώ 42 υιοὶ τῶν πυλωρῶν υιοὶ Σαλουμ υιοὶ Ατηρ
υιοὶ Τελμων υιοὶ Ακουβ υιοὶ Ατιτα υιοὶ Σαβαου οἱ πάντες
ἑκατὸν τριάκοντα ἑννέα 43 οἱ ναθιναῖοι υιοὶ Σουια υιοὶ
Ασουφε υιοὶ Ταβαωθ 44 υιοὶ Κηραος υιοὶ Σωηα υιοὶ
Φαδων 45 υιοὶ Λαβανω υιοὶ Αγαβα υιοὶ Ακαβωθ 46 υιοὶ
Αγαβ υιοὶ Σαμαλαι υιοὶ Αναν 47 υιοὶ Κεδελ υιοὶ Γαερ
υιοὶ Ρεηα 48 υιοὶ Ρασων υιοὶ Νεκωδα υιοὶ Γαζεμ 49 υιοὶ
Ουσα υιοὶ Φαση υιοὶ Βασι 50 υιοὶ Ασενα υιοὶ Μαωνιμ
υιοὶ Ναφισων 51 υιοὶ Βακβουκ υιοὶ Ακιφα υιοὶ Αρουρ 52
υιοὶ Βασαλωθ υιοὶ Μαουδα υιοὶ Αρησα 53 υιοὶ Βαρκους
υιοὶ Σισαρα υιοὶ Θεμα 54 υιοὶ Νασουε υιοὶ Ατουφα 55
υιοὶ Αβδησελμα υιοὶ Σατι υιοὶ Ασεφηραθ υιοὶ Φαδουρα
56 υιοὶ Ιεηλα υιοὶ Δαρκων υιοὶ Γεδηλ 57 υιοὶ Σαφατια
υιοὶ Ατιλ υιοὶ Φαχεραθ-ασεβωιν υιοὶ Ημι 58 πάντες

οὶ ναθινὶν καὶ υἱοὶ Αβδησελμα τριακόσιοι ἐνενήκοντα
δύο 59 καὶ οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ Θελμελεθ Θελαρησα
Χαρουβ Ἡδαν Εμμηρ καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν τοῦ ἀναγγεῖλαι
οἶκον πατριᾶς αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν εἰ ἔξ Ἰσραηλ
εἰσὶν 60 υἱοὶ Δαλαϊα υἱοὶ Βουα υἱοὶ Τωβια υἱοὶ Νεκωδα
ἑξακόσιοι πενήκοντα δύο 61 καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν
ἱερέων υἱοὶ Χαβια υἱοὶ Ακουσ υἱοὶ Βερζελλαι ὃς ἔλαβεν
ἀπὸ θυγατέρων Βερζελλαι τοῦ Γαλααδίτου γυναῖκα καὶ
ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῶν 62 οὗτοι ἐζήτησαν γραφὴν
αὐτῶν οἱ μεθωεσιμ καὶ οὐχ εὐρέθησαν καὶ ἠγχιστεύθησαν
ἀπὸ τῆς ἱερατείας 63 καὶ εἶπεν Αθερσαθα αὐτοῖς τοῦ μὴ
φαγεῖν ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων ἕως ἀναστῆ ἱερεὺς τοῖς
φωτίζουσιν καὶ τοῖς τελείοις 64 πᾶσα δὲ ἡ ἐκκλησία ὡς εἷς
τέσσαρες μυριάδες δισχίλιοι τριακόσιοι ἑξήκοντα 65 χωρὶς
δούλων αὐτῶν καὶ παιδισκῶν αὐτῶν οὗτοι ἑπτακισχίλιοι
τριακόσιοι τριάκοντα ἑπτὰ καὶ οὗτοι ἄδοντες καὶ ἄδουσαι
διακόσιοι 66 ἵπποι αὐτῶν ἑπτακόσιοι τριάκοντα ἕξ ἡμίονοι
αὐτῶν διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε 67 κάμηλοι αὐτῶν
τετρακόσιοι τριάκοντα πέντε ὄνοι αὐτῶν ἑξακισχίλιοι
ἑπτακόσιοι εἴκοσι 68 καὶ ἀπὸ ἀρχόντων πατριῶν ἐν
τῷ ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλημ
ἠκουσιάσαντο εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ στησαὶ αὐτὸν ἐπὶ
τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ 69 ὡς ἡ δύναμις αὐτῶν ἔδωκαν εἰς
θησαυρὸν τοῦ ἔργου χρυσίον καθαρὸν μναῖ ἕξ μυριάδες
καὶ χίλια καὶ ἀργύριον μναῖ πεντακισχίλια καὶ κοθωνοὶ
τῶν ἱερέων ἑκατόν 70 καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται
καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ καὶ οἱ ἄδοντες καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ
ναθινιμ ἐν πόλεσιν αὐτῶν καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἐν πόλεσιν
αὐτῶν

3 και ἔφθασεν ὁ μῆν ὁ ἕβδομος καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν καὶ συνήχθη ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς εἰς Ἱερουσαλὴμ **2** καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδεκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἱερεῖς καὶ Ζοροβαβελ ὁ τοῦ Σαλαθιηλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὠκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον θεοῦ Ἰσραὴλ τοῦ ἀνενέγκαι ἐπ’ αὐτὸ ὀλοκαυτώσεις κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ **3** καὶ ἠτοίμασαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ ὅτι ἐν καταπλήξει ἐπ’ αὐτοὺς ἀπὸ τῶν λαῶν τῶν γαιῶν καὶ ἀνέβη ἐπ’ αὐτὸ ὀλοκαύτωσις τῷ κυρίῳ τὸ πρῶν καὶ εἰς ἐσπέραν **4** καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν σκηνῶν κατὰ τὸ γεγραμμένον καὶ ὀλοκαυτώσεις ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἀριθμῷ ὡς ἡ κρίσις λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ **5** καὶ μετὰ τοῦτο ὀλοκαυτώσεις ἐνδελεχισμοῦ καὶ εἰς τὰς νουμηνίας καὶ εἰς πάσας ἑορτὰς τὰς ἡγιασμένας καὶ παντὶ ἐκουσιαζομένῳ ἐκούσιον τῷ κυρίῳ **6** ἐν ἡμέρᾳ μιᾶ τοῦ μηνὸς τοῦ ἕβδομου ἤρξαντο ἀναφέρειν ὀλοκαυτώσεις τῷ κυρίῳ καὶ ὁ οἶκος κυρίου οὐκ ἐθεμελιώθη **7** καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς λατόμοις καὶ τοῖς τέκτοσιν καὶ βρώματα καὶ ποτὰ καὶ ἔλαιον τοῖς Σηδανιν καὶ τοῖς Σωριν ἐνέγκαι ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου πρὸς θάλασσαν Ἰόππης κατ’ ἐπιχώρησιν Κύρου βασιλέως Περσῶν ἐπ’ αὐτούς **8** καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τοῦ ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἤρξατο Ζοροβαβελ ὁ τοῦ Σαλαθιηλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδεκ καὶ οἱ κατάλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πάντες οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔστησαν τοὺς Λευίτας ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ κυρίου **9** καὶ ἔστη Ἰησοῦς

καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Καδμηλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ιουδα ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ υἱοὶ Ηναδαδ υἱοὶ αὐτῶν καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται **10** καὶ ἐθεμελίωσαν τοῦ οἰκοδομησαὶ τὸν οἶκον κυρίου καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐστολισμένοι ἐν σάλπιγγιν καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ασαφ ἐν κυμβάλοις τοῦ αἰνεῖν τὸν κύριον ἐπὶ χεῖρας Δαυιδ βασιλέως Ἰσραηλ **11** καὶ ἀπεκρίθησαν ἐν αἴνῳ καὶ ἀνθομολογήσει τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθόν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐσήμαινον φωνὴν μεγάλην αἰνεῖν τῷ κυρίῳ ἐπὶ θεμελίῳσει οἴκου κυρίου **12** καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἶδον τὸν οἶκον τὸν πρῶτον ἐν θεμελίῳσει αὐτοῦ καὶ τοῦτον τὸν οἶκον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἔκλαιον φωνῇ μεγάλη καὶ ὄχλος ἐν σημασίᾳ μετ' εὐφροσύνης τοῦ ὑψῶσαι ῥῆδην **13** καὶ οὐκ ἦν ὁ λαὸς ἐπιγινώσκων φωνὴν σημασίας τῆς εὐφροσύνης ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ λαοῦ ὅτι ὁ λαὸς ἐκραύγασεν φωνῇ μεγάλη καὶ ἡ φωνὴ ἠκούετο ἕως ἀπὸ μακρόθεν

4 καὶ ἠκούσαν οἱ θλίβοντες Ιουδα καὶ Βενιαμιν ὅτι οἱ υἱοὶ τῆς ἀποικίας οἰκοδομοῦσιν οἶκον τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραηλ **2** καὶ ἠγγισαν πρὸς Ζοροβαβελ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν πατριῶν καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἰκοδομήσομεν μεθ' ὑμῶν ὅτι ὡς ὑμεῖς ἐκζητοῦμεν τῷ θεῷ ὑμῶν καὶ αὐτῷ ἡμεῖς θυσιάζομεν ἀπὸ ἡμερῶν Ασαραδδων βασιλέως Ασσουρ τοῦ ἐνέγκαντος ἡμᾶς ὧδε **3** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ζοροβαβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ κατάλοιποι τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραηλ οὐχ ἡμῖν καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομησαὶ οἶκον τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἰκοδομήσομεν τῷ

κυρίῳ θεῷ ἡμῶν ὡς ἐνετείλατο ἡμῖν Κύρος ὁ βασιλεὺς
Περσῶν 4 καὶ ἦν ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐκλύων τὰς χεῖρας τοῦ
λαοῦ Ιουδα καὶ ἐνεπόδιζον αὐτοὺς τοῦ οἰκοδομεῖν 5 καὶ
μισθούμενοι ἐπ' αὐτοὺς βουλευόμενοι τοῦ διασκεδάσαι
βουλὴν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας Κύρου βασιλέως Περσῶν
καὶ ἕως βασιλείας Δαρείου βασιλέως Περσῶν 6 καὶ ἐν
βασιλείᾳ Ασουηρου ἐν ἀρχῇ βασιλείας αὐτοῦ ἔγραψαν
ἐπιστολὴν ἐπὶ οἰκοῦντας Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ 7 καὶ ἐν
ἡμέραις Αρθασασθα ἔγραψεν ἐν εἰρήνῃ Μιθραδάτη Ταβηλ
σὺν καὶ τοῖς λοιποῖς συνδούλοις αὐτοῦ πρὸς Αρθασασθα
βασιλέα Περσῶν ἔγραψεν ὁ φορολόγος γραφὴν Συριστι
καὶ ἡρμηνευμένην 8 Ραουμ βααλαμ καὶ Σαμσαι ὁ
γραμματεὺς ἔγραψαν ἐπιστολὴν μίαν κατὰ Ιερουσαλημ
τῷ Αρθασασθα βασιλεῖ 9 τάδε ἔκρινεν Ραουμ βααλαμ
καὶ Σαμσαι ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ κατάλοιποι σύνδουλοι
ἡμῶν Διναῖοι Αφαρσαθαχαῖοι Ταρφαλλαῖοι Αφαρσαῖοι
Αρχυαῖοι Βαβυλώνιοι Σουσαναχαῖοι οἳ εἰσιν Ηλαμαῖοι
10 καὶ οἱ κατάλοιποι ἐθνῶν ὧν ἀπώκισεν Ασενναφαρ ὁ
μέγας καὶ ὁ τίμιος καὶ κατώκισεν αὐτοὺς ἐν πόλεσιν τῆς
Σομορων καὶ τὸ κατάλοιπον πέραν τοῦ ποταμοῦ 11 αὕτη
ἡ διαταγὴ τῆς ἐπιστολῆς ἧς ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν πρὸς
Αρθασασθα βασιλέα παῖδες σου ἄνδρες πέραν τοῦ ποταμοῦ
12 γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ ὅτι οἱ Ιουδαῖοι ἀναβάντες
ἀπὸ σοῦ ἐφ' ἡμᾶς ἤλθοσαν εἰς Ιερουσαλημ τὴν πόλιν τὴν
ἀποστάτιν καὶ πονηρὰν οἰκοδομοῦσιν καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς
κατηρτισμένοι εἰσὶν καὶ θεμελίους αὐτῆς ἀνύψωσαν
13 νῦν οὖν γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ ὅτι ἐὰν ἡ πόλις
ἐκείνη ἀνοικοδομηθῇ καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καταρτισθῶσιν
φόροι οὐκ ἔσονταί σοι οὐδὲ δώσουσιν καὶ τοῦτο βασιλεῖς

κακοποιεῖ **14** καὶ ἀσχημοσύνην βασιλέως οὐκ ἔξεστιν
ἡμῖν ἰδεῖν διὰ τοῦτο ἐπέμψαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν τῷ
βασιλεῖ **15** ἵνα ἐπισκέψηται ἐν βιβλίῳ ὑπομνηματισμοῦ
τῶν πατέρων σου καὶ εὐρήσεις καὶ γνώση ὅτι ἡ πόλις
ἐκείνη πόλις ἀποστάτις καὶ κακοποιοῦσα βασιλεῖς καὶ
χώρας καὶ φυγάδια δούλων ἐν μέσῳ αὐτῆς ἀπὸ χρόνων
αἰῶνος διὰ ταῦτα ἡ πόλις αὕτη ἠρημώθη **16** γνωρίζομεν
οὖν ἡμεῖς τῷ βασιλεῖ ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη οἰκοδομηθῇ
καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καταρτισθῇ οὐκ ἔστιν σοι εἰρήνη
17 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ραουμ βααλταμ καὶ
Σαμσαι γραμματέα καὶ τοὺς καταλοίπους συνδούλους
αὐτῶν τοὺς οἰκοῦντας ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοὺς καταλοίπους
πέραν τοῦ ποταμοῦ εἰρήνην καί φησιν **18** ὁ φορολόγος ὄν
ἀπεστείλατε πρὸς ἡμᾶς ἐκλήθη ἔμπροσθεν ἐμοῦ **19** καὶ
παρ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη καὶ ἐπεσκεψάμεθα καὶ εὗραμεν
ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἀφ' ἡμερῶν αἰῶνος ἐπὶ βασιλεῖς
ἐπαίρεται καὶ ἀποστάσεις καὶ φυγάδια γίνονται ἐν αὐτῇ
20 καὶ βασιλεῖς ἰσχυροὶ γίνονται ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ
ἐπικρατοῦντες ὅλης τῆς ἑσπέρας τοῦ ποταμοῦ καὶ φόροι
πλήρεις καὶ μέρος δίδοται αὐτοῖς **21** καὶ νῦν θέτε γνώμην
καταργῆσαι τοὺς ἄνδρας ἐκείνους καὶ ἡ πόλις ἐκείνη
οὐκ οἰκοδομηθήσεται ἔτι ὅπως ἀπὸ τῆς γνώμης **22**
πεφυλαγμένοι ἦτε ἄνεσιν ποιῆσαι περὶ τούτου μήποτε
πληθυνθῇ ἀφανισμὸς εἰς κακοποίησιν βασιλεῦσιν **23** τότε
ὁ φορολόγος τοῦ Ἀρθασασθα βασιλέως ἀνέγνω ἐνώπιον
Ραουμ καὶ Σαμσαι γραμματέως καὶ συνδούλων αὐτῶν
καὶ ἐπορεύθησαν σπουδῇ εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἐν Ἰουδα
καὶ κατήγγησαν αὐτοὺς ἐν ἵπποις καὶ δυνάμει **24** τότε
ἠγγησεν τὸ ἔργον οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ

ἦν ἄργοῦν ἕως δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ βασιλέως Περσῶν

5 καὶ ἐπροφήτευσεν Ἀγγαῖος ὁ προφήτης καὶ Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδδω προφητεῖαν ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ ἐν ὀνόματι θεοῦ Ἰσραηλ ἐπ' αὐτούς **2** τότε ἀνέστησαν Ζοροβαβελ ὁ τοῦ Σαλαθιηλ καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσεδεκ καὶ ἤρξαντο οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ μετ' αὐτῶν οἱ προφῆται τοῦ θεοῦ βοηθοῦντες αὐτοῖς **3** ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἦλθεν ἐπ' αὐτούς Θανθαναι ἑπαρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ Σαθαρβουζανα καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ τοῖα εἶπαν αὐτοῖς τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦτον καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι **4** τότε ταῦτα εἶποσαν αὐτοῖς τίνα ἐστὶν τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν οἰκοδομούντων τὴν πόλιν ταύτην **5** καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰουδα καὶ οὐ κατήγγησαν αὐτούς ἕως γνώμῃ τῷ Δαρείῳ ἀπηνέχθη καὶ τότε ἀπεστάλη τῷ φορολόγῳ ὑπὲρ τούτου **6** διασάφησις ἐπιστολῆς ἧς ἀπέστειλεν Θανθαναι ὁ ἑπαρχος τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ Σαθαρβουζανα καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν Ἀφαρσαχαῖοι οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ **7** ῥῆσιν ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν καὶ τάδε γέγραπται ἐν αὐτῷ Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ εἰρήνη πᾶσα **8** γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ ὅτι ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν χώραν εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ μεγάλου καὶ αὐτὸς οἰκοδομεῖται λίθοις ἐκλεκτοῖς καὶ ξύλα ἐντίθεται ἐν τοῖς τοίχοις καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖνο ἐπιδέξιον γίνεται καὶ εὐοδοῦται ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν **9** τότε ἠρωτήσαμεν τοὺς πρεσβυτέρους ἐκείνους καὶ οὕτως εἶπαμεν αὐτοῖς τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην τὸν

οἶκον τοῦτον οἰκοδομήσαι καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην
καταρτίσασθαι **10** καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἠρωτήσαμεν
αὐτοὺς γνωρίσαι σοι ὥστε γράψαι σοι τὰ ὀνόματα τῶν
ἀνδρῶν τῶν ἀρχόντων αὐτῶν **11** καὶ τοιοῦτο ῥῆμα
ἀπεκρίθησαν ἡμῖν λέγοντες ἡμεῖς ἐσμεν δοῦλοι τοῦ θεοῦ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ οἰκοδομοῦμεν τὸν οἶκον ὃς
ἦν ᾠκοδομημένος πρὸ τούτου ἔτη πολλά καὶ βασιλεὺς τοῦ
Ἰσραηλ μέγας ᾠκοδόμησεν αὐτὸν καὶ κατηρτίσατο αὐτὸν
12 αὐτοῖς ἀφ' ὅτε δὲ παρώργισαν οἱ πατέρες ἡμῶν τὸν θεὸν
τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ναβουχοδονοσορ
βασιλέως Βαβυλῶνος τοῦ Χαλδαίου καὶ τὸν οἶκον τοῦτον
κατέλυσεν καὶ τὸν λαὸν ἀπόκισεν εἰς Βαβυλῶνα **13** ἀλλ'
ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Κύρος ὁ βασιλεὺς
ἔθετο γνώμην τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦτον οἰκοδομηθῆναι
14 καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τὰ χρυσαῖα καὶ τὰ
ἀργυρᾶ ἃ Ναβουχοδονοσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ οἴκου τοῦ ἐν
Ιερουσαλημ καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς ναὸν τοῦ βασιλέως
ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κύρος ὁ βασιλεὺς ἀπὸ ναοῦ τοῦ βασιλέως
καὶ ἔδωκεν τῷ Σασαβασαρ τῷ θησαυροφύλακι τῷ ἐπὶ
τοῦ θησαυροῦ **15** καὶ εἶπεν αὐτῷ πάντα τὰ σκεύη λαβὲ
καὶ πορεύου θές αὐτὰ ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἐν Ιερουσαλημ εἰς
τὸν ἑαυτῶν τόπον **16** τότε Σασαβασαρ ἐκεῖνος ἦλθεν καὶ
ἔδωκεν θεμελίους τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ιερουσαλημ
καὶ ἀπὸ τότε ἕως τοῦ νῦν ᾠκοδομήθη καὶ οὐκ ἐτελέσθη
17 καὶ νῦν εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθὸν ἐπισκεπήτω ἐν οἴκῳ
τῆς γάζης τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ὅπως γνῶς ὅτι ἀπὸ
βασιλέως Κύρου ἐτέθη γνώμη οἰκοδομήσαι τὸν οἶκον τοῦ
θεοῦ ἐκεῖνον τὸν ἐν Ιερουσαλημ καὶ γνοὺς ὁ βασιλεὺς
περὶ τούτου πεμψάτω πρὸς ἡμᾶς

6 τότε Δαρείως ὁ βασιλεὺς ἔθηκεν γνώμην καὶ ἐπεσκέψατο ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις ὅπου ἡ γάζα κεῖται ἐν Βαβυλῶνι **2** καὶ εὐρέθη ἐν πόλει ἐν τῇ βάρει τῆς Μήδων πόλεως κεφαλὴς μία καὶ τοῦτο ἦν γεγραμμένον ἐν αὐτῇ υπόμνημα **3** ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου βασιλέως Κύρος ὁ βασιλεὺς ἔθηκεν γνώμην περὶ οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ οἶκος οἰκοδομηθήτω καὶ τόπος οὗ θουσιάζουσιν τὰ θουσιάσματα καὶ ἔθηκεν ἔπαρμα ὕψος πήχεις ἐξήκοντα πλάτος αὐτοῦ πήχεων ἐξήκοντα **4** καὶ δόμοι λίθινοι κραταιοὶ τρεῖς καὶ δόμος ξύλινος εἷς καὶ ἡ δαπάνη ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως δοθήσεται **5** καὶ τὰ σκεύη οἴκου τοῦ θεοῦ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ἃ Ναβουχοδονοσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐκόμισεν εἰς Βαβυλῶνα καὶ δοθήτω καὶ ἀπελθάτω εἰς τὸν ναὸν τὸν ἐν Ἱερουσαλημ ἐπὶ τόπου οὗ ἐτέθη ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ **6** νῦν δώσετε ἔπαρχοι πέραν τοῦ ποταμοῦ Σαθαρβουζανα καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν Αφαρσαχαῖοι οἱ ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ μακρὰν ὄντες ἐκεῖθεν **7** ἄφετε τὸ ἔργον οἴκου τοῦ θεοῦ οἱ ἀφηγούμενοι τῶν Ἰουδαίων καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον οἰκοδομήτωσαν ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ **8** καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη μήποτε τι ποιήσητε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τῶν Ἰουδαίων τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον καὶ ἀπὸ ὑπαρχόντων βασιλέως τῶν φόρων πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐπιμελῶς δαπάνη ἔστω διδομένη τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις τὸ μὴ καταργηθῆναι **9** καὶ ὃ ἂν ὑστέρημα καὶ υἰοὺς βοῶν καὶ κριῶν καὶ ἀμνοὺς εἰς ὀλοκαυτώσεις τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ πυρούς ἄλας οἶνον ἔλαιον κατὰ τὸ ῥῆμα τῶν ἱερέων τῶν ἐν Ἱερουσαλημ ἔστω διδόμενον αὐτοῖς ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ὃ ἐὰν αἰτήσωσιν **10**

ἵνα ὧσιν προσφέροντες εὐωδίας τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ προσεύχωνται εἰς ζωὴν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ **11** καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη ὅτι πᾶς ἄνθρωπος
ὃς ἀλλάξει τὸ ῥῆμα τοῦτο καθαιρεθήσεται ξύλον ἐκ τῆς
οἰκίας αὐτοῦ καὶ ὠρθωμένος παγήσεται ἐπ' αὐτοῦ καὶ ὁ
οἶκος αὐτοῦ τὸ κατ' ἐμὲ ποιηθήσεται **12** καὶ ὁ θεὸς οὗ
κατασκηνοῖ τὸ ὄνομα ἐκεῖ καταστρέψει πάντα βασιλέα καὶ
λαόν ὃς ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀλλάξει ἢ ἀφανίσει τὸν
οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον τὸν ἐν Ἱερουσαλημ ἐγὼ Δαρεῖος
ἔθηκα γνώμην ἐπιμελῶς ἔσται **13** τότε θανατῶναι ἔπαρχος
πέραν τοῦ ποταμοῦ Σαθαρβουζανα καὶ οἱ σύνδουλοι
αὐτοῦ πρὸς ὃ ἀπέστειλεν Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς οὕτως
ἐποίησαν ἐπιμελῶς **14** καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων
ὠκοδομοῦσαν καὶ οἱ Λευῖται ἐν προφητεία Ἀγγαίου τοῦ
προφήτου καὶ Ζαχαρίου υἱοῦ Ἀδδω καὶ ἀνωκοδόμησαν καὶ
κατηρτίσαντο ἀπὸ γνώμης θεοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ γνώμης
Κύρου καὶ Δαρείου καὶ Ἀρθασασθα βασιλέων Περσῶν **15**
καὶ ἐτέλεσαν τὸν οἶκον τοῦτον ἕως ἡμέρας τρίτης μηνὸς
Ἀδαρ ὃ ἐστὶν ἔτος ἕκτον τῆ βασιλείᾳ Δαρείου τοῦ βασιλέως
16 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ
οἱ κατάλοιποι υἱῶν ἀποικεσίας ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ
θεοῦ ἐν εὐφροσύνῃ **17** καὶ προσήνεγκαν εἰς τὰ ἐγκαίνια
τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ μόσχους ἑκατόν κριοὺς διακοσίους
ἀμνοὺς τετρακοσίους χιμάρους αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας ὑπὲρ
παντὸς Ἰσραὴλ δώδεκα εἰς ἀριθμὸν φυλῶν Ἰσραὴλ **18** καὶ
ἔστησαν τοὺς ἱερεῖς ἐν διαιρέσεσιν αὐτῶν καὶ τοὺς Λευίτας
ἐν μερισμοῖς αὐτῶν ἐπὶ δουλείᾳ θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ
κατὰ τὴν γραφὴν βιβλίου Μωυσῆ **19** καὶ ἐποίησαν οἱ
υἱοὶ τῆς ἀποικεσίας τὸ πασχα τῆ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ

μηνός του πρώτου 20 ότι ἐκαθαρίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
Λευῖται ἕως εἶς πάντες καθαροὶ καὶ ἔσφαξαν τὸ πασχα
τοῖς πᾶσιν υἱοῖς τῆς ἀποικεσίας καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν
τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἑαυτοῖς 21 καὶ ἔφαγον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸ
πασχα οἱ ἀπὸ τῆς ἀποικεσίας καὶ πᾶς ὁ χωριζόμενος τῆς
ἀκαθαρσίας ἐθνῶν τῆς γῆς πρὸς αὐτοὺς τοῦ ἐκζητῆσαι
κύριον θεὸν Ἰσραηλ 22 καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν
ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ ὅτι εὐφρανεν αὐτοὺς
κύριος καὶ ἐπέστρεψεν καρδίαν βασιλέως Ἀσσοῦρ ἐπ’
αὐτοὺς κραταιῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐν ἔργοις οἴκου τοῦ
θεοῦ Ἰσραηλ

7 καὶ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν βασιλείᾳ Ἀρθασασθα
βασιλέως Περσῶν ἀνέβη Ἐσδρας υἱὸς Σαραιου υἱοῦ
Ἀζαριου υἱοῦ Ἐλκία 2 υἱοῦ Σαλουμ υἱοῦ Σαδδουκ υἱοῦ
Ἀχιτωβ 3 υἱοῦ Σαμαρια υἱοῦ Ἐσρια υἱοῦ Μαρερωθ 4
υἱοῦ Ζαρια υἱοῦ Σαουια υἱοῦ Βοκκι 5 υἱοῦ Ἀβισουε
υἱοῦ Φινεες υἱοῦ Ἐλεαζαρ υἱοῦ Ἀαρων τοῦ ἱερέως τοῦ
πρώτου 6 αὐτὸς Ἐσδρας ἀνέβη ἐκ Βαβυλῶνος καὶ αὐτὸς
γραμματεὺς ταχὺς ἐν νόμῳ Μωυσῆ ὃν ἔδωκεν κύριος
ὁ θεὸς Ἰσραηλ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ὅτι χεὶρ
κυρίου θεοῦ αὐτοῦ ἐπ’ αὐτὸν ἐν πᾶσιν οἷς ἐζήτει αὐτός 7
καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ υἱῶν Ἰσραηλ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ
ἀπὸ τῶν Λευιτῶν καὶ οἱ ἄδοντες καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ
ναθινιμ εἰς Ἱερουσαλημ ἐν ἔτει ἐβδόμῳ τῷ Ἀρθασασθα
τῷ βασιλεῖ 8 καὶ ἦλθοσαν εἰς Ἱερουσαλημ τῷ μηνὶ τῷ
πέμπτῳ τοῦτο ἔτος ἑβδομον τῷ βασιλεῖ 9 ὅτι ἐν μιᾷ τοῦ
μηνός του πρώτου αὐτὸς ἐθεμελίωσεν τὴν ἀνάβασιν τὴν
ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός του πέμπτου
ἦλθοσαν εἰς Ἱερουσαλημ ὅτι χεὶρ θεοῦ αὐτοῦ ἦν ἀγαθὴ ἐπ’

αὐτόν 10 ὅτι Εσδρας ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ζητῆσαι τὸν νόμον καὶ ποιεῖν καὶ διδάσκειν ἐν Ἰσραηλ προστάγματα καὶ κρίματα 11 καὶ αὕτη ἡ διασάφησης τοῦ διατάγματος οὗ ἔδωκεν Αρθασασθα τῷ Εσδρα τῷ ἱερεῖ τῷ γραμματεῖ βιβλίου λόγων ἐντολῶν κυρίου καὶ προσταγμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ 12 Αρθασασθα βασιλεὺς βασιλέων Εσδρα γραμματεῖ νόμου τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ τετέλεσται ὁ λόγος καὶ ἡ ἀπόκρισις 13 ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη ὅτι πᾶς ὁ ἐκουσιαζόμενος ἐν βασιλείᾳ μου ἀπὸ λαοῦ Ἰσραηλ καὶ ἱερέων καὶ Λευιτῶν πορευθῆναι εἰς Ἱερουσαλημ μετὰ σοῦ πορευθῆναι 14 ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἐπτὰ συμβούλων ἀπεστάλη ἐπισκέψασθαι ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἰς Ἱερουσαλημ νόμῳ θεοῦ αὐτῶν τῷ ἐν χειρὶ σου 15 καὶ εἰς οἶκον κυρίου ἀργύριον καὶ χρυσίον ὃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι ἠκουσιάσθησαν τῷ θεῷ τοῦ Ἰσραηλ τῷ ἐν Ἱερουσαλημ κατασκηνοῦντι 16 καὶ πᾶν ἀργύριον καὶ χρυσίον ὃ τι ἐὰν εὕρης ἐν πάσῃ χώρᾳ Βαβυλῶνος μετὰ ἐκουσιασμοῦ τοῦ λαοῦ καὶ ἱερέων τῶν ἐκουσιαζομένων εἰς οἶκον θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλημ 17 καὶ πᾶν προσπορευόμενον τοῦτον ἐτοίμως ἔνταξον ἐν βιβλίῳ τούτῳ μόσχους κριοὺς ἀμνοὺς καὶ θυσίας αὐτῶν καὶ σπονδὰς αὐτῶν καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ θυσιαστηρίου τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ὑμῶν τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ 18 καὶ εἴ τι ἐπὶ σὲ καὶ τοὺς ἀδελφούς σου ἀγαθυνθῆ ἔν καταλοίπῳ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ ποιῆσαι ὡς ἀρεστὸν τῷ θεῷ ὑμῶν ποιήσατε 19 καὶ τὰ σκεύη τὰ διδόμενά σοι εἰς λειτουργίαν οἴκου θεοῦ παράδος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν Ἱερουσαλημ 20 καὶ κατάλοιπον χρείας οἴκου θεοῦ σου ὃ ἂν φανῆ σοι δοῦναι δώσεις ἀπὸ οἴκων γάζης βασιλέως 21

καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐγὼ Ἀρθασασθα βασιλεύς ἔθηκα γνώμην
πάσαις ταῖς γάζαις ταῖς ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ ὅτι πᾶν
ὃ ἂν αἰτήσῃ ὑμᾶς Εσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς τοῦ
νόμου τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἐτοίμως γιγνέσθω **22** ἕως
ἀργυρίου ταλάντων ἑκατὸν καὶ ἕως πυροῦ κόρων ἑκατὸν
καὶ ἕως οἴνου βάδων ἑκατὸν καὶ ἕως ἐλαίου βάδων
ἑκατὸν καὶ ἄλλας οὐκ ἔστιν γραφή **23** πᾶν ὃ ἔστιν ἐν
γνώμῃ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ γιγνέσθω προσέχετε μὴ τις
ἐπιχειρήσῃ εἰς οἶκον θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ μήποτε γένηται
ὀργὴ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ **24** καὶ ὑμῖν ἐγνώρισται ἐν πᾶσιν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ
τοῖς Λευίταις ἄδουσιν πυλωροῖς ναθιμι καὶ λειτουργοῖς
οἴκου θεοῦ τούτου φόρος μὴ ἔστω σοι οὐκ ἐξουσιάσεις
καταδουλοῦσθαι αὐτούς **25** καὶ σύ Εσδρα ὡς ἡ σοφία τοῦ
θεοῦ ἐν χειρί σου κατάστησον γραμματεῖς καὶ κριτάς ἵνα
ᾧσιν κρίνοντες παντὶ τῷ λαῷ τῷ ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ
πᾶσιν τοῖς εἰδόσιν νόμον τοῦ θεοῦ σου καὶ τῷ μὴ εἰδότι
γνωριεῖτε **26** καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ ἦ ποιῶν νόμον τοῦ θεοῦ καὶ
νόμον τοῦ βασιλέως ἐτοίμως τὸ κρίμα ἔσται γιγνόμενον
ἐξ αὐτοῦ ἕάν τε εἰς θάνατον ἕάν τε εἰς παιδείαν ἕάν
τε εἰς ζημίαν τοῦ βίου ἕάν τε εἰς δεσμά **27** εὐλογητὸς
κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ὃς ἔδωκεν οὕτως ἐν
καρδίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ δοξάσαι τὸν οἶκον κυρίου τὸν
ἐν Ἱερουσαλημ **28** καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔκλινεν ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς
τοῦ βασιλέως καὶ τῶν συμβούλων αὐτοῦ καὶ πάντων
τῶν ἀρχόντων τοῦ βασιλέως τῶν ἐπηρμένων καὶ ἐγὼ
ἐκραταιώθην ὡς χεὶρ θεοῦ ἡ ἀγαθὴ ἐπ' ἐμέ καὶ συνῆξα
ἀπὸ Ἰσραὴλ ἄρχοντας ἀναβῆναι μετ' ἐμοῦ

8 καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες πατριῶν αὐτῶν οἱ ὀδηγοὶ ἀναβαίνοντες μετ' ἐμοῦ ἐν βασιλείᾳ Ἀρθασασθα τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος **2** ἀπὸ υἱῶν Φινεες Γηρσωμ ἀπὸ υἱῶν Ἰθαμαρ Δανιηλ ἀπὸ υἱῶν Δαυιδ Ατους **3** ἀπὸ υἱῶν Σαχανια ἀπὸ υἱῶν Φορος Ζαχαριας καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ σύστρεμμα ἑκατὸν καὶ πενήκοντα **4** ἀπὸ υἱῶν Φααθμωαβ Ελιανα υἱὸς Ζαριαα καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι τὰ ἀρσενικά **5** ἀπὸ υἱῶν Ζαθοης Σεχενιας υἱὸς Αζιηλ καὶ μετ' αὐτοῦ τριακόσιοι τὰ ἀρσενικά **6** καὶ ἀπὸ υἱῶν Αδιν Ωβηθ υἱὸς Ἰωναθαν καὶ μετ' αὐτοῦ πενήκοντα τὰ ἀρσενικά **7** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ηλαμ Ιεσια υἱὸς Αθελια καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα τὰ ἀρσενικά **8** καὶ ἀπὸ υἱῶν Σαφατια Ζαβδια υἱὸς Μιχαηλ καὶ μετ' αὐτοῦ ὀγδοήκοντα τὰ ἀρσενικά **9** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωαβ Αβαδια υἱὸς Ιιηλ καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι δέκα ὀκτὼ τὰ ἀρσενικά **10** καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαανι Σαλιμουθ υἱὸς Ιωσεφια καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ἐξήκοντα τὰ ἀρσενικά **11** καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαβι Ζαχαρια υἱὸς Βαβι καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα ὀκτὼ τὰ ἀρσενικά **12** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ασγαδ Ἰωαναν υἱὸς Ακαταν καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν δέκα τὰ ἀρσενικά **13** καὶ ἀπὸ υἱῶν Αδωνικαμ ἔσχατοι καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν Αλιφαλατ Ιιηλ καὶ Σαμαια καὶ μετ' αὐτῶν ἐξήκοντα τὰ ἀρσενικά **14** καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαγο Ουθι καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα τὰ ἀρσενικά **15** καὶ συνῆξα αὐτοὺς πρὸς τὸν ποταμὸν τὸν ἐρχόμενον πρὸς τὸν Ευι καὶ παρενεβάλομεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς καὶ συνῆκα ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἀπὸ υἱῶν Λευι οὐχ εὔρον ἐκεῖ **16** καὶ ἀπέστειλα τῷ Ελεαζαρ τῷ Αριηλ τῷ Σαμαια καὶ τῷ Αλωναμ καὶ τῷ Ιαριβ καὶ τῷ Ελναθαν καὶ τῷ Ναθαν καὶ τῷ Ζαχαρια καὶ τῷ Μεσουλαμ ἄνδρας καὶ τῷ

Ιωαριβ και τῷ Ελναθαν συνιοντας 17 και ἐξήνεγκα αὐτοὺς ἐπὶ ἄρχοντος ἐν ἀργυρίῳ τοῦ τόπου και ἔθηκα ἐν στόματι αὐτῶν λόγους λαλήσαι πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν τοὺς ναθινιμ ἐν ἀργυρίῳ τοῦ τόπου τοῦ ἐνέγκαι ἡμῖν ἄδοντας εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν 18 και ἦλθοσαν ἡμῖν ὡς χεῖρ θεοῦ ἡμῶν ἀγαθὴ ἐφ' ἡμᾶς ἀνὴρ σαχολ ἀπὸ υἱῶν Μοολι υἱοῦ Λευι υἱοῦ Ισραηλ και ἀρχὴν ἦλθοσαν υἱοὶ αὐτοῦ και ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὀκτωκαίδεκα 19 και τὸν Ασεβια και τὸν Ωσαιαν ἀπὸ υἱῶν Μεραρι ἀδελφοὶ αὐτοῦ και υἱοὶ αὐτῶν εἴκοσι 20 και ἀπὸ τῶν ναθινιμ ὧν ἔδωκεν Δαυιδ και οἱ ἄρχοντες εἰς δουλείαν τῶν Λευιτῶν ναθινιμ διακόσιοι και εἴκοσι πάντες συνήχθησαν ἐν ὀνόμασιν 21 και ἐκάλεσα ἐκεῖ νηστείαν ἐπὶ τὸν ποταμὸν Αουε τοῦ ταπεινωθῆναι ἐνώπιον θεοῦ ἡμῶν ζητῆσαι παρ' αὐτοῦ ὁδὸν εὐθεῖαν ἡμῖν και τοῖς τέκνοις ἡμῶν και πάσῃ τῇ κτήσῃ ἡμῶν 22 ὅτι ἠσχύνθην αἰτήσασθαι παρὰ τοῦ βασιλέως δύναμιν και ἵππεις σῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθροῦ ἐν τῇ ὁδῷ ὅτι εἶπαμεν τῷ βασιλεῖ λέγοντες χεῖρ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ πάντας τοὺς ζητοῦντας αὐτὸν εἰς ἀγαθόν και κράτος αὐτοῦ και θυμὸς αὐτοῦ ἐπὶ πάντας ἐγκαταλείποντας αὐτόν 23 και ἐνηστεύσαμεν και ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν περὶ τούτου και ἐπήκουσεν ἡμῖν 24 και διέστειλα ἀπὸ ἀρχόντων τῶν ἱερέων δώδεκα τῷ Σαραια Ασαβια και μετ' αὐτῶν ἀπὸ ἀδελφῶν αὐτῶν δέκα 25 και ἔστησα αὐτοῖς τὸ ἀργύριον και τὸ χρυσίον και τὰ σκεύη ἀπαρχῆς οἴκου θεοῦ ἡμῶν ἃ ὕψωσεν ὁ βασιλεὺς και οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ και οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ και πᾶς Ισραηλ οἱ εὕρισκόμενοι 26 και ἔστησα ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ἀργυρίου τάλαντα ἑξακόσια και πενήκοντα και σκεύη ἀργυρᾶ ἑκατὸν και τάλαντα

χρυσίου ἑκατὸν 27 καὶ καφουρη χρυσοῖ εἴκοσι εἰς τὴν
ὁδὸν χαμανιμ χίλιοι καὶ σκεύη χαλκοῦ στίλβοντος ἀγαθοῦ
διάφορα ἐπιθυμητὰ ἐν χρυσίῳ 28 καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς
ὕμεις ἄγιοι τῷ κυρίῳ καὶ τὰ σκεύη ἅγια καὶ τὸ ἀργύριον
καὶ τὸ χρυσίον ἐκούσια τῷ κυρίῳ θεῷ πατέρων ὑμῶν 29
ἀγρυπνεῖτε καὶ τηρεῖτε ἕως στήτε ἐνώπιον ἀρχόντων τῶν
ιερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν
ἐν Ἱερουσαλημ εἰς σκηνὰς οἴκου κυρίου 30 καὶ ἐδέξαντο
οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται σταθμὸν τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ
χρυσίου καὶ τῶν σκευῶν ἐνεγκεῖν εἰς Ἱερουσαλημ εἰς
οἶκον θεοῦ ἡμῶν 31 καὶ ἐξήραμεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αουε
ἐν τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τοῦ ἔλθειν εἰς
Ἱερουσαλημ καὶ χεῖρ θεοῦ ἡμῶν ἦν ἐφ' ἡμῖν καὶ ἐρρύσατο
ἡμᾶς ἀπὸ χειρὸς ἐχθροῦ καὶ πολεμίου ἐν τῇ ὁδῷ 32 καὶ
ἤλθομεν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἐκαθίσαμεν ἐκεῖ ἡμέρας
τρεις 33 καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐστήσαμεν τὸ
ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν
ἐπὶ χεῖρα Μεριμωθ υἱοῦ Ουρια τοῦ ἱερέως καὶ μετ' αὐτοῦ
Ελεαζαρ υἱὸς Φινεες καὶ μετ' αὐτῶν Ἰωζαβαδ υἱὸς Ἰησοῦ
καὶ Νωαδια υἱὸς Βαναϊα οἱ Λευῖται 34 ἐν ἀριθμῷ καὶ ἐν
σταθμῷ τὰ πάντα καὶ ἐγράφη πᾶς ὁ σταθμὸς ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ 35 οἱ ἐλθόντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας υἱοὶ τῆς
παροικίας προσήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις τῷ θεῷ Ἰσραηλ
μόσχους δώδεκα περὶ παντὸς Ἰσραηλ κριοὺς ἐνενηκοντα
ἕξ ἀμνοὺς ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ χιμάρους περὶ ἁμαρτίας
δώδεκα τὰ πάντα ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ 36 καὶ ἔδωκαν
τὸ νόμισμα τοῦ βασιλέως τοῖς διοικηταῖς τοῦ βασιλέως
καὶ ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐδόξασαν τὸν λαὸν
καὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ

9 καὶ ὡς ἐτελέσθη ταῦτα ἤγγισαν πρὸς με οἱ ἄρχοντες λέγοντες οὐκ ἐχωρίσθη ὁ λαὸς Ἰσραηλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀπὸ λαῶν τῶν γαιῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν τῷ Χανανι ὁ Εθι ὁ Φερεζι ὁ Ιεβουσι ὁ Αμμωνι ὁ Μωαβι ὁ Μοσερι καὶ ὁ Αμορι **2** ὅτι ἐλάβοσαν ἀπὸ θυγατέρων αὐτῶν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ παρήχθη σπέρμα τὸ ἅγιον ἐν λαοῖς τῶν γαιῶν καὶ χεῖρ τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ ἀσυνθεσίᾳ ταύτῃ ἐν ἀρχῇ **3** καὶ ὡς ἤκουσα τὸν λόγον τοῦτον διέρρηξα τὰ ἱμάτιά μου καὶ ἐπαλλόμην καὶ ἔτιλλον ἀπὸ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἀπὸ τοῦ πώγωνός μου καὶ ἐκαθήμην ἡρεμάζων **4** καὶ συνήχθησαν πρὸς με πᾶς ὁ διώκων λόγον θεοῦ Ἰσραηλ ἐπὶ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας καὶ ἐγὼ καθήμενος ἡρεμάζων ἕως τῆς θυσίας τῆς ἑσπερινῆς **5** καὶ ἐν θυσίᾳ τῇ ἑσπερινῇ ἀνέστην ἀπὸ ταπεινώσεώς μου καὶ ἐν τῷ διαρρηξαί με τὰ ἱμάτιά μου καὶ ἐπαλλόμην καὶ κλίνω ἐπὶ τὰ γόνατά μου καὶ ἐκπετάζω τὰς χεῖράς μου πρὸς κύριον τὸν θεὸν **6** καὶ εἶπα κύριε ἠσχύνθην καὶ ἐνετράπην τοῦ ὑψῶσαι τὸ πρόσωπόν μου πρὸς σέ ὅτι αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν καὶ αἱ πλημμέλειαί ἡμῶν ἐμεγαλύνθησαν ἕως εἰς οὐρανόν **7** ἀπὸ ἡμερῶν πατέρων ἡμῶν ἔσμεν ἐν πλημμελείᾳ μεγάλη ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν παρεδόθημεν ἡμεῖς καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν ἐν χειρὶ βασιλέων τῶν ἐθνῶν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν διαρπαγῇ καὶ ἐν αἰσχύνη προσώπου ἡμῶν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη **8** καὶ νῦν ἐπιεικέυσατο ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ καταλιπεῖν ἡμῖν εἰς σωτηρίαν καὶ δοῦναι ἡμῖν στήριγμα ἐν τόπῳ ἀγιάσματος αὐτοῦ τοῦ φωτίσαι ὀφθαλμοὺς ἡμῶν καὶ δοῦναι ζωοποίησιν

μικράν ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν **9** ὅτι δοῦλοὶ ἐσμεν καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν οὐκ ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἔκλινεν ἐφ' ἡμᾶς ἕλεος ἐνώπιον βασιλέων Περσῶν δοῦναι ἡμῖν ζωοποίησιν τοῦ ὑψῶσαι αὐτοὺς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἀναστῆσαι τὰ ἔρημα αὐτῆς καὶ τοῦ δοῦναι ἡμῖν φραγμὸν ἐν Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλημ **10** τί εἵπωμεν ὁ θεὸς ἡμῶν μετὰ τοῦτο ὅτι ἐγκατελίπομεν ἐντολὰς σου **11** ἃς ἔδωκας ἡμῖν ἐν χειρὶ δούλων σου τῶν προφητῶν λέγων ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύεσθε κληρονομήσαι αὐτήν γῆ μετακινουμένη ἐστὶν ἐν μετακινήσει λαῶν τῶν ἐθνῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν ὧν ἔπλησαν αὐτήν ἀπὸ στόματος ἐπὶ στόμα ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν **12** καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ δώτε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν μὴ λάβητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν καὶ οὐκ ἐκζητήσετε εἰρήνην αὐτῶν καὶ ἀγαθὸν αὐτῶν ἕως αἰῶνος ὅπως ἐνισχύσητε καὶ φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ κληροδοτήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ἕως αἰῶνος **13** καὶ μετὰ πᾶν τὸ ἐρχόμενον ἐφ' ἡμᾶς ἐν ποιήμασιν ἡμῶν τοῖς πονηροῖς καὶ ἐν πλημμελείᾳ ἡμῶν τῇ μεγάλῃ ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν ὅτι ἐκούφισας ἡμῶν τὰς ἀνομίας καὶ ἔδωκας ἡμῖν σωτηρίαν **14** ὅτι ἐπεστρέψαμεν διασκεδάσαι ἐντολὰς σου καὶ ἐπιγαμβρεῦσαι τοῖς λαοῖς τῶν γαιῶν μὴ παροξυνθῆς ἐν ἡμῖν ἕως συντελείας τοῦ μὴ εἶναι ἐγκατάλειμμα καὶ διασωζόμενον **15** κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ δίκαιος σὺ ὅτι κατελείφθημεν διασωζόμενοι ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ἰδοὺ ἡμεῖς ἐναντίον σου ἐν πλημμελείαις ἡμῶν ὅτι οὐκ ἔστιν στήναι ἐνώπιόν σου ἐπὶ τούτῳ

10 καὶ ὡς προσηύξατο Ἐσδρας καὶ ὡς ἐξηγόρευσεν κλαίων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον οἴκου τοῦ θεοῦ

συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἰσραηλ ἐκκλησία πολλή
σφόδρα ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ νεανίσκοι ὅτι ἔκλαυσεν
ὁ λαὸς καὶ ὑψώσεν κλαίων 2 καὶ ἀπεκρίθη Σεχενίας
υἱὸς Ἰηλ ἀπὸ υἱῶν Ἡλαμ καὶ εἶπεν τῷ Εσδρα ἡμεῖς
ἠσυνθετήσαμεν τῷ θεῷ ἡμῶν καὶ ἐκαθήσαμεν γυναῖκας
ἀλλοτρίας ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς καὶ νῦν ἔστιν ὑπομονὴ τῷ
Ἰσραηλ ἐπὶ τούτῳ 3 καὶ νῦν διαθώμεθα διαθήκην τῷ
θεῷ ἡμῶν ἐκβαλεῖν πάσας τὰς γυναῖκας καὶ τὰ γενόμενα
ἐξ αὐτῶν ὡς ἂν βούλη ἀνάστηθι καὶ φοβέρισον αὐτοὺς
ἐν ἐντολαῖς θεοῦ ἡμῶν καὶ ὡς ὁ νόμος γενηθήτω 4
ἀνάστα ὅτι ἐπὶ σὲ τὸ ῥῆμα καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ κραταιοῦ
καὶ ποιήσον 5 καὶ ἀνέστη Εσδρας καὶ ὥρκισεν τοὺς
ἄρχοντας τοὺς ἱερεῖς καὶ Λευίτας καὶ πάντα Ἰσραηλ τοῦ
ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ὤμοσαν 6 καὶ ἀνέστη
Εσδρας ἀπὸ προσώπου οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς
γαζοφυλάκιον Ἰωαναν υἱοῦ Ἐλισουβ καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖ
ἄρτον οὐκ ἔφαγεν καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν ὅτι ἐπένθει ἐπὶ
τῇ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας 7 καὶ παρήνεγκαν φωνὴν ἐν
Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλημ πᾶσιν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀποικίας
τοῦ συναθροισθῆναι εἰς Ἱερουσαλημ 8 καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ
ἔλθῃ εἰς τρεῖς ἡμέρας ὡς ἡ βουλή τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν
πρεσβυτέρων ἀναθεματισθήσεται πᾶσα ἡ ὑπαρξίς αὐτοῦ
καὶ αὐτὸς διασταλήσεται ἀπὸ ἐκκλησίας τῆς ἀποικίας 9
καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Ἰουδα καὶ Βενιαμιν εἰς
Ἱερουσαλημ εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας οὗτος ὁ μὴν ὁ ἕνατος ἐν
εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐκάθισεν πᾶς ὁ λαὸς ἐν πλατείᾳ οἴκου
τοῦ θεοῦ ἀπὸ θορύβου αὐτῶν περὶ τοῦ ῥήματος καὶ ἀπὸ
τοῦ χειμῶνος 10 καὶ ἀνέστη Εσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτούς ὑμεῖς ἠσυνθετήκατε καὶ ἐκαθήσατε γυναῖκας

ἀλλοτρίας τοῦ προσθεῖναι ἐπὶ πλημμέλειαν Ἰσραηλ **11**
καὶ νῦν δότε αἴνεσιν κυρίῳ τῷ θεῷ τῶν πατέρων ὑμῶν
καὶ ποιήσατε τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ διαστάλητε
ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἀλλοτρίων
12 καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία καὶ εἶπαν μέγα
τοῦτο τὸ ῥῆμά σου ἐφ' ἡμᾶς ποιῆσαι **13** ἀλλὰ ὁ λαὸς
πολύς καὶ ὁ καιρὸς χειμερινός καὶ οὐκ ἔστιν δύναμις
στῆναι ἔξω καὶ τὸ ἔργον οὐκ εἰς ἡμέραν μίαν καὶ οὐκ εἰς
δύο ὅτι ἐπληθύναμεν τοῦ ἀδικῆσαι ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ
14 στήτωσαν δὴ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν τῇ πάσῃ ἐκκλησίᾳ
καὶ πάντες οἱ ἐν πόλεσιν ἡμῶν ὃς ἐκάθισεν γυναικας
ἀλλοτρίας ἐλθέτωσαν εἰς καιροὺς ἀπὸ συνταγῶν καὶ
μετ' αὐτῶν πρεσβύτεροι πόλεως καὶ πόλεως καὶ κριταὶ
τοῦ ἀποστρέψαι ὀργὴν θυμοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξ ἡμῶν περὶ
τοῦ ῥήματος τούτου **15** πλὴν Ἰωναθαν υἱὸς Ασαηλ καὶ
Ἰαζια υἱὸς Θεκουε μετ' ἐμοῦ περὶ τούτου καὶ Μεσουλαμ
καὶ Σαβαθαι ὁ Λευίτης βοηθῶν αὐτοῖς **16** καὶ ἐποίησαν
οὕτως υἱοὶ τῆς ἀποικίας καὶ διεστάλησαν Εσδρας ὁ ἱερεὺς
καὶ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν τῷ οἴκῳ καὶ πάντες ἐν
ὀνόμασιν ὅτι ἐπέστρεψαν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ
δεκάτου ἐκζητῆσαι τὸ ῥῆμα **17** καὶ ἐτέλεσαν ἐν πᾶσιν
ἀνδράσιν οἱ ἐκάθισαν γυναικας ἀλλοτρίας ἕως ἡμέρας
μιάς τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου **18** καὶ εὐρέθησαν ἀπὸ υἱῶν
τῶν ἱερέων οἱ ἐκάθισαν γυναικας ἀλλοτρίας ἀπὸ υἱῶν
Ἰησοῦ υἱοῦ Ἰωσεδεκ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Μασσηα καὶ
Ελιεζερ καὶ Ἰαριβ καὶ Γαδαλια **19** καὶ ἔδωκαν χεῖρα αὐτῶν
τοῦ ἐξενέγκαι γυναικας αὐτῶν καὶ πλημμελείας κριὸν ἐκ
προβάτων περὶ πλημμελήσεως αὐτῶν **20** καὶ ἀπὸ υἱῶν
Εμμηρ Ἀνανι καὶ Ζαβδία **21** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡραμ Μασαία

καὶ Ελια καὶ Σαμαια καὶ Ιηλ καὶ Οζια 22 καὶ ἀπὸ υἱῶν
Φασουρ Ελιωναι Μαασαια καὶ Ισμαηλ καὶ Ναθαναηλ καὶ
Ιωζαβαδ καὶ Ηλασα 23 καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν Ιωζαβαδ καὶ
Σαμου καὶ Κωλια αὐτὸς Κωλιτας καὶ Φαθαια καὶ Ιοδομ
καὶ Ελιεζερ 24 καὶ ἀπὸ τῶν ἄδόντων Ελισαφ καὶ ἀπὸ τῶν
πυλωρῶν Σελλημ καὶ Τελημ καὶ Ωδοε 25 καὶ ἀπὸ Ισραηλ
ἀπὸ υἱῶν Φορος Ραμια καὶ Ιαζια καὶ Μελχια καὶ Μεαμιν
καὶ Ελεαζαρ καὶ Ασαβια καὶ Βαναια 26 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ηλαμ
Μαθανια καὶ Ζαχαρια καὶ Ιαΐηλ καὶ Αβδία καὶ Ιαριμωθ καὶ
Ηλια 27 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ζαθουα Ελιωναι Ελισουβ Μαθανια
καὶ Ιαρμωθ καὶ Ζαβαδ καὶ Οζιζα 28 καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαβι
Ιωαναν Ανανια καὶ Ζαβου Οθαλι 29 καὶ ἀπὸ υἱῶν Βανουι
Μεσουλαμ Μαλουχ Αδαιας Ιασουβ καὶ Σαλουια καὶ Ρημωθ
30 καὶ ἀπὸ υἱῶν Φααθμωαβ Εδενε Χαληλ Βαναια Μασηα
Μαθανια Βεσεληλ καὶ Βανουι καὶ Μανασση 31 καὶ ἀπὸ
υἱῶν Ηραμ Ελιεζερ Ιεσσια Μελχια Σαμαια Σεμεων 32
Βενιαμιν Μαλουχ Σαμαρια 33 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ησαμ Μαθανι
Μαθαθα Ζαβεδ Ελιφαλεθ Ιεραμι Μανασση Σεμεϊ 34 ἀπὸ
υἱῶν Βανι Μοοδι Αμραμ Ουηλ 35 Βαναια Βαδαια Χελια
36 Ουιεχωα Ιεραμωθ Ελιασιβ 37 Μαθανια Μαθαναι καὶ
ἐποίησαν 38 οἱ υἱοὶ Βανουι καὶ οἱ υἱοὶ Σεμεϊ 39 καὶ
Σελεμια καὶ Ναθαν καὶ Αδαια 40 Μαχναδαβου Σεσι Σαρου
41 Εζερηλ καὶ Σελεμια καὶ Σαμαρια 42 καὶ Σαλουμ Αμαρια
Ιωσηφ 43 ἀπὸ υἱῶν Ναβου Ιηλ Μαθαθια Σεδεμ Ζαμβινα
Ιαδαι καὶ Ιωηλ καὶ Βαναια 44 πάντες οὗτοι ἐλάβοσαν
γυναϊκας ἀλλοτρίας καὶ ἐγέννησαν ἐξ αὐτῶν υἱούς

Ἔσδρας Β΄

1 λόγοι Νεεμια υἱοῦ Αχαλια καὶ ἐγένετο ἐν μηνὶ Χασηλου ἔτους εἰκοστοῦ καὶ ἐγὼ ἦμην ἐν Σουσαν αβιρα **2** καὶ ἦλθεν Ανανι εἷς ἀπὸ ἀδελφῶν μου αὐτὸς καὶ ἄνδρες Ιουδα καὶ ἠρώτησα αὐτοὺς περὶ τῶν σωθέντων οἱ καταλείφθησαν ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ περὶ Ιερουσαλημ **3** καὶ εἶποσαν πρὸς με οἱ καταλειπόμενοι οἱ καταλειφθέντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκεῖ ἐν τῇ χώρᾳ ἐν πονηρίᾳ μεγάλη καὶ ἐν ὀνειδισμῶ καὶ τείχῃ Ιερουσαλημ καθηρημένα καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐνεπρήσθησαν ἐν πυρὶ **4** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαί με τοὺς λόγους τούτους ἐκάθισα καὶ ἔκλαυσα καὶ ἐπένησα ἡμέρας καὶ ἦμην νηστεύων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ **5** καὶ εἶπα μὴ δὴ κύριε ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἰσχυρὸς ὁ μέγας καὶ ὁ φοβερός φυλάσσωσιν τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ **6** ἔστω δὴ τὸ οὖς σου προσέχον καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεωγμένοι τοῦ ἀκοῦσαι προσευχὴν δούλου σου ἣν ἐγὼ προσεύχομαι ἐνώπιόν σου σήμερον ἡμέραν καὶ νύκτα περὶ υἱῶν Ισραηλ δούλων σου καὶ ἐξαγορεύω ἐπὶ ἁμαρτίαις υἱῶν Ισραηλ ἃς ἡμάρτομέν σοι καὶ ἐγὼ καὶ ὁ οἶκος πατρός μου ἡμάρτομεν **7** διαλύσει διελύσαμεν πρὸς σὲ καὶ οὐκ ἐφυλάξαμεν τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἃ ἐνετείλω τῷ Μωυσῇ παιδί σου **8** μνήσθητι δὴ τὸν λόγον ὃν ἐνετείλω τῷ Μωυσῇ παιδί σου λέγων ὑμεῖς ἐὰν ἀσυνθετήσητε ἐγὼ διασκορπιῶ ὑμᾶς ἐν τοῖς λαοῖς **9** καὶ ἐὰν ἐπιστρέψῃτε πρὸς με καὶ φυλάξῃτε τὰς ἐντολὰς μου καὶ ποιήσητε αὐτάς ἐὰν ἦ ἡ διασπορὰ ὑμῶν ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἐκεῖθεν συνάξω αὐτοὺς καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον

ὄν ἐξελεξάμην κατασκηνώσαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ **10** καὶ αὐτοὶ παῖδές σου καὶ λαός σου οὐς ἐλυτρώσω ἐν δυνάμει σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταίᾳ **11** μὴ δὴ κύριε ἀλλ' ἔστω τὸ οὖς σου προσέχον εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου καὶ εἰς τὴν προσευχὴν παίδων σου τῶν θελόντων φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου καὶ εὐόδωσον δὴ τῷ παιδί σου σήμερον καὶ δὸς αὐτὸν εἰς οἰκτιρμοὺς ἐνώπιον τοῦ ἀνδρὸς τούτου καὶ ἐγὼ ἤμην οἰνοχόος τῷ βασιλεῖ

2 καὶ ἐγένετο ἐν μηνὶ Νισαν ἔτους εἰκοστοῦ Ἀρθασασθα βασιλεῖ καὶ ἦν ὁ οἶνος ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ ἔλαβον τὸν οἶνον καὶ ἔδωκα τῷ βασιλεῖ καὶ οὐκ ἦν ἕτερος ἐνώπιον αὐτοῦ **2** καὶ εἶπέν μοι ὁ βασιλεὺς διὰ τί τὸ πρόσωπόν σου πονηρὸν καὶ οὐκ εἶ μετριάζων οὐκ ἔστιν τοῦτο εἰ μὴ πονηρία καρδίας καὶ ἐφοβήθην πολὺ σφόδρα **3** καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα ζήτω διὰ τί οὐ μὴ γένηται πονηρὸν τὸ πρόσωπόν μου διότι ἡ πόλις οἶκος μνημείων πατέρων μου ἠρημώθη καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν ἐν πυρὶ **4** καὶ εἶπέν μοι ὁ βασιλεὺς περὶ τίνος τοῦτο σὺ ζητεῖς καὶ προσηυξάμην πρὸς τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ **5** καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθὸν καὶ εἰ ἀγαθυνθήσεται ὁ παῖς σου ἐνώπιόν σου ὥστε πέμψαι αὐτὸν εἰς Ἰουδα εἰς πόλιν μνημείων πατέρων μου καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν **6** καὶ εἶπέν μοι ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ παλλακὴ ἡ καθημένη ἐχόμενα αὐτοῦ ἕως πότε ἔσται ἡ πορεία σου καὶ πότε ἐπιστρέψεις καὶ ἠγαθύνθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλén με καὶ ἔδωκα αὐτῷ ὄρον **7** καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθὸν δότω μοι ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ ὥστε παραγαγεῖν με ἕως ἔλθω ἐπὶ Ἰουδαν **8** καὶ ἐπιστολήν ἐπὶ

Ασαφ φύλακα τοῦ παραδείσου ὅς ἐστιν τῷ βασιλεῖ ὥστε
δοῦναί μοι ξύλα στεγάσαι τὰς πύλας καὶ εἰς τὸ τεῖχος
τῆς πόλεως καὶ εἰς οἶκον ὃν εἰσελεύσομαι εἰς αὐτόν καὶ
ἔδωκέν μοι ὁ βασιλεὺς ὡς χεὶρ θεοῦ ἡ ἀγαθή **9** καὶ ἦλθον
πρὸς τοὺς ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἔδωκα αὐτοῖς
τὰς ἐπιστολάς τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλεν μετ' ἐμοῦ ὁ
βασιλεὺς ἀρχηγούς δυνάμεως καὶ ἵππεῖς **10** καὶ ἤκουσεν
Σαναβαλλατ ὁ Ἀρωνι καὶ Τωβια ὁ δοῦλος ὁ Ἀμμωνι
καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐγένετο ὅτι ἤκει ἄνθρωπος ζητῆσαι
ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ **11** καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλημ
καὶ ἤμην ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς **12** καὶ ἀνέστην νυκτὸς ἐγὼ
καὶ ἄνδρες ὀλίγοι μετ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀπήγγειλα ἀνθρώπῳ
τί ὁ θεὸς δίδωσιν εἰς καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι μετὰ
τοῦ Ἰσραηλ καὶ κτήνος οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ εἰ μὴ τὸ
κτῆνος ᾧ ἐγὼ ἐπιβαίνω ἐπ' αὐτῷ **13** καὶ ἐξῆλθον ἐν
πύλῃ τοῦ γωληλα καὶ πρὸς στόμα πηγῆς τῶν συκῶν
καὶ εἰς πύλην τῆς κοπρίας καὶ ἤμην συντρίβων ἐν τῷ
τείχει Ἱερουσαλημ ὃ αὐτοὶ καθαιροῦσιν καὶ πύλαι αὐτῆς
κατεβρώθησαν πυρί **14** καὶ παρῆλθον ἐπὶ πύλην τοῦ Αἰν
καὶ εἰς κολυμβήθραν τοῦ βασιλέως καὶ οὐκ ἦν τόπος τῷ
κτῆνι παρελθεῖν ὑποκάτω μου **15** καὶ ἤμην ἀναβαίνων
ἐν τῷ τείχει χειμάρρου νυκτὸς καὶ ἤμην συντρίβων ἐν τῷ
τείχει καὶ ἤμην ἐν πύλῃ τῆς φάραγγος καὶ ἐπέστρεψα **16**
καὶ οἱ φυλάσσοντες οὐκ ἔγνωσαν τί ἐπορεύθην καὶ τί ἐγὼ
ποιῶ καὶ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς ἱερεῦσιν καὶ τοῖς ἐντίμοις
καὶ τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς καταλοίποις τοῖς ποιοῦσιν τὰ
ἔργα ἕως τότε οὐκ ἀπήγγειλα **17** καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς
ὕμεῖς βλέπετε τὴν πονηρίαν ἐν ἧ ἔσμεν ἐν αὐτῇ πῶς
Ἱερουσαλημ ἔρημος καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐδόθησαν πυρί

δεῦτε καὶ διοικοδομήσωμεν τὸ τεῖχος Ἱερουσαλημ καὶ οὐκ ἐσόμεθα ἔτι ὄνειδος **18** καὶ ἀπήγγειλα αὐτοῖς τὴν χεῖρα τοῦ θεοῦ ἣ ἐστὶν ἀγαθὴ ἐπ' ἐμέ καὶ τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως οὓς εἶπέν μοι καὶ εἶπα ἀναστῶμεν καὶ οἰκοδομήσωμεν καὶ ἐκραταιώθησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν εἰς ἀγαθόν **19** καὶ ἤκουσεν Σαναβαλλατ ὁ Ἀρωνι καὶ Τωβια ὁ δοῦλος ὁ Ἀμμωνι καὶ Γησαμ ὁ Ἀραβι καὶ ἐξεγέλασαν ἡμᾶς καὶ ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς καὶ εἶπαν τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ὑμεῖς ποιεῖτε ἢ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμεῖς ἀποστατεῖτε **20** καὶ ἐπέστρεψα αὐτοῖς λόγον καὶ εἶπα αὐτοῖς ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ αὐτὸς εὐοδώσει ἡμῖν καὶ ἡμεῖς δοῦλοι αὐτοῦ καθαροὶ καὶ οἰκοδομήσομεν καὶ ὑμῖν οὐκ ἔστιν μερίς καὶ δικαιοσύνη καὶ μνημόσυνον ἐν Ἱερουσαλημ

3 καὶ ἀνέστη Ἐλισουβ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ ᾠκοδόμησαν τὴν πύλην τὴν προβατικὴν αὐτοὶ ἠγίασαν αὐτήν καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ ἔως πύργου τῶν ἑκατὸν ἠγίασαν ἔως πύργου Ἀνανηλ **2** καὶ ἐπὶ χεῖρας υἱῶν ἀνδρῶν Ἱεριχω καὶ ἐπὶ χεῖρας υἱῶν Ζακχουρ υἱοῦ Ἀμαρι **3** καὶ τὴν πύλην τὴν ἰχθυερὰν ᾠκοδόμησαν υἱοὶ Ἀσανα αὐτοὶ ἐστέγασαν αὐτήν καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς **4** καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχευεν ἀπὸ Ραμωθ υἱὸς Ουρια υἱοῦ Ἀκωσ καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχευεν Μοσολλαμ υἱὸς Βαραχιου υἱοῦ Μασεζεβηλ καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχευεν Σαδωκ υἱὸς Βαανα **5** καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχευαν οἱ Θεκωιν καὶ ἀδωρηεμ οὐκ εἰσήνεγκαν τράχηλον αὐτῶν εἰς δουλείαν αὐτῶν **6** καὶ τὴν πύλην τοῦ Ἰσανα ἐκράτησαν Ἰοῖδα υἱὸς Φασεκ καὶ Μεσουλαμ υἱὸς Βασωδια αὐτοὶ ἐστέγασαν αὐτήν καὶ ἔστησαν θύρας

αὐτῆς καὶ κλειῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς **8** καὶ ἐπὶ
χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ανανίας υἱὸς τοῦ Ρωκεῖμ καὶ
κατέλιπον Ιερουσαλημ ἕως τοῦ τείχους τοῦ πλατέος **9**
καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ραφαῖα ἄρχων ἡμίσιους
περιχώρου Ιερουσαλημ **10** καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν
Ιεδαῖα υἱὸς Ερωμαφ καὶ κατέναντι οἰκίας αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Ατους υἱὸς Ασβανια **11** καὶ
δεύτερος ἐκράτησεν Μελχίας υἱὸς Ηραμ καὶ Ασουβ υἱὸς
Φααθμωαβ καὶ ἕως πύργου τῶν θαννουριμ **12** καὶ ἐπὶ
χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Σαλουμ υἱὸς Αλλωης ἄρχων
ἡμίσιους περιχώρου Ιερουσαλημ αὐτὸς καὶ αἱ θυγατέρες
αὐτοῦ **13** τὴν πύλην τῆς φάραγγος ἐκράτησαν Ανουν
καὶ οἱ κατοικοῦντες Ζανω αὐτοὶ ὠκοδόμησαν αὐτὴν καὶ
ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλειῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς
αὐτῆς καὶ χιλίους πήχεις ἐν τῷ τείχει ἕως πύλης τῆς
κοπρίας **14** καὶ τὴν πύλην τῆς κοπρίας ἐκράτησεν Μελχια
υἱὸς Ρηχαβ ἄρχων περιχώρου Βηθαχαρμ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ καὶ ἐσκέπασαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς
καὶ κλειῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς **15** καὶ τὸ τεῖχος
κολυμβήθρας τῶν κωδίων τῆ κουρᾶ τοῦ βασιλέως καὶ
ἕως τῶν κλιμάκων τῶν καταβαινουσῶν ἀπὸ πόλεως
Δαυιδ **16** ὀπίσω αὐτοῦ ἐκράτησεν Νεεμίας υἱὸς Αζαβουχ
ἄρχων ἡμίσιους περιχώρου Βηθσουρ ἕως κήπου τάφου
Δαυιδ καὶ ἕως τῆς κολυμβήθρας τῆς γεγонуίας καὶ ἕως
Βηθαγαβαριμ **17** ὀπίσω αὐτοῦ ἐκράτησαν οἱ Λευῖται
Ραουμ υἱὸς Βανι ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Ασαβια
ἄρχων ἡμίσιους περιχώρου Κεῖλα τῷ περιχώρῳ αὐτοῦ **18**
μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν ἀδελφοὶ αὐτῶν Βενι υἱὸς Ηναδαδ
ἄρχων ἡμίσιους περιχώρου Κεῖλα **19** καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ

χειρα αὐτοῦ Ἀζουρ υἱὸς Ἰησοῦ ἄρχων τοῦ Μασφε μέτρον
δεύτερον πύργου ἀναβάσεως τῆς συναπτούσης τῆς γωνίας
20 μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Βαρουχ υἱὸς Ζαβου μέτρον
δεύτερον ἀπὸ τῆς γωνίας ἕως θύρας Βηθελισουβ τοῦ
ιερέως τοῦ μεγάλου **21** μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Μεραμωθ
υἱὸς Ουρια υἱοῦ Ἀκως μέτρον δεύτερον ἀπὸ θύρας
Βηθελισουβ ἕως ἐκλείψεως Βηθελισουβ **22** καὶ μετ' αὐτὸν
ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς ἄνδρες Ἀχεχαρ **23** καὶ μετ' αὐτὸν
ἐκράτησεν Βενιαμιν καὶ Ἀσουβ κατέναντι οἴκου αὐτῶν
μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Ἀζαρια υἱὸς Μασσηα υἱοῦ Ἀνανια
ἐχόμενα οἴκου αὐτοῦ **24** μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Βανι υἱὸς
Ἡναδαδ μέτρον δεύτερον ἀπὸ Βηθαζαρια ἕως τῆς γωνίας
καὶ ἕως τῆς καμπῆς **25** Φαλαλ υἱοῦ Ευζαι ἐξ ἐναντίας τῆς
γωνίας καὶ ὁ πύργος ὁ ἐξέχων ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως
ὁ ἀνώτερος ὁ τῆς ἀλλῆς τῆς φυλακῆς καὶ μετ' αὐτὸν
Φαδαϊα υἱὸς Φορος **26** καὶ οἱ ναθινιμ ἦσαν οἰκοῦντες ἐν
τῷ Ὠφαλ ἕως κήπου πύλης τοῦ ὕδατος εἰς ἀνατολὰς καὶ
ὁ πύργος ὁ ἐξέχων **27** μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ Θεκωιν
μέτρον δεύτερον ἐξ ἐναντίας τοῦ πύργου τοῦ μεγάλου
τοῦ ἐξέχοντος καὶ ἕως τοῦ τείχους τοῦ Ὀφλα **28** ἀνώτερον
πύλης τῶν ἵππων ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς ἀνὴρ ἐξ ἐναντίας
οἴκου αὐτοῦ **29** μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Σαδδουκ υἱὸς Εμμηρ
ἐξ ἐναντίας οἴκου αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Σαμαϊα
υἱὸς Σεχενια φύλαξ τῆς πύλης τῆς ἀνατολῆς **30** μετ'
αὐτὸν ἐκράτησεν Ἀνανια υἱὸς Σελεμια καὶ Ἀνουμ υἱὸς
Σελεφ ὁ ἔκτος μέτρον δεύτερον μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν
Μεσουλαμ υἱὸς Βαρχια ἐξ ἐναντίας γαζοφυλακίου αὐτοῦ
31 μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Μελχια υἱὸς τοῦ Σαραφι ἕως
Βηθαναθινιμ καὶ οἱ ῥοποπῶλαι ἀπέναντι πύλης τοῦ

Μαφεκαδ και ἕως ἀναβάσεως τῆς καμπῆς 32 και ἀνά μέσον ἀναβάσεως τῆς πύλης τῆς προβατικῆς ἐκράτησαν οἱ χαλκεῖς και οἱ ῥοποπῶλαι

4 και ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσεν Σαναβαλλατ ὅτι ἡμεῖς οἰκοδομοῦμεν τὸ τεῖχος και πονηρὸν ἦν αὐτῷ και ὠργίσθη ἐπὶ πολὺ και ἐξεγέλα ἐπὶ τοῖς Ιουδαίοις 2 και εἶπεν ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ αὕτη ἡ δύναμις Σομορων ὅτι οἱ Ιουδαῖοι οὗτοι οἰκοδομοῦσιν τὴν ἑαυτῶν πόλιν 3 και Τωβιας ὁ αμμανίτης ἐχόμενα αὐτοῦ ἤλθεν και εἶπαν πρὸς ἑαυτούς μη θυσιάσουσιν ἢ φάγονται ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτῶν οὐχὶ ἀναβήσεται ἀλώπηξ και καθελεῖ τὸ τεῖχος λίθων αὐτῶν 4 ἄκουσον ὁ θεὸς ἡμῶν ὅτι ἐγενήθημεν εἰς μυκτηρισμὸν και ἐπίστρεψον ὄνειδισμὸν αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν και δὸς αὐτούς εἰς μυκτηρισμὸν ἐν γῆ αἰχμαλωσίας 5 και μὴ καλύψης ἐπὶ ἀνομίαν 7 και ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Σαναβαλλατ και Τωβια και οἱ Ἰραβες και οἱ Αμμανῖται ὅτι ἀνέβη φυὴ τοῖς τείχεσιν Ιερουσαλημ ὅτι ἤρξαντο αἱ διασφαγαὶ ἀναφράσσεσθαι και πονηρὸν αὐτοῖς ἐφάνη σφόδρα 8 και συνήχθησαν πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐλθεῖν παρατάξασθαι ἐν Ιερουσαλημ 9 και προσηυζάμεθα πρὸς τὸν θεὸν ἡμῶν και ἐστήσαμεν προφύλακας ἐπ' αὐτούς ἡμέρας και νυκτὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν 10 και εἶπεν Ιουδας συνετρίβη ἡ ἰσχὺς τῶν ἐχθρῶν και ὁ χοῦς πολὺς και ἡμεῖς οὐ δυνησόμεθα οἰκοδομεῖν ἐν τῷ τείχει 11 και εἶπαν οἱ θλίβοντες ἡμᾶς οὐ γνώσονται και οὐκ ὄψονται ἕως ὅτου ἔλθωμεν εἰς μέσον αὐτῶν και φονεύσωμεν αὐτούς και καταπαύσωμεν τὸ ἔργον 12 και ἐγένετο ὡς ἤλθοσαν οἱ Ιουδαῖοι οἱ οἰκοῦντες ἐχόμενα αὐτῶν και εἶποσαν ἡμῖν ἀναβαίνουσιν ἐκ πάντων τῶν

τόπων ἐφ' ἡμᾶς **13** καὶ ἔστησα εἰς τὰ κατώτατα τοῦ
τόπου κατόπισθεν τοῦ τείχους ἐν τοῖς σκεπεινοῖς καὶ
ἔστησα τὸν λαὸν κατὰ δήμους μετὰ ῥομφαιῶν αὐτῶν
λόγχας αὐτῶν καὶ τόξα αὐτῶν **14** καὶ εἶδον καὶ ἀνέστην
καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ πρὸς τοὺς στρατηγούς
καὶ πρὸς τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν μνήσθητε τοῦ θεοῦ ἡμῶν τοῦ μεγάλου
καὶ φοβεροῦ καὶ παρατάξασθε περὶ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν
υἱῶν ὑμῶν καὶ θυγατέρων ὑμῶν γυναικῶν ὑμῶν καὶ
οἴκων ὑμῶν **15** καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσαν οἱ ἐχθροὶ
ἡμῶν ὅτι ἐγνώσθη ἡμῖν καὶ διεσκέδασεν ὁ θεὸς τὴν
βουλὴν αὐτῶν καὶ ἐπεστρέψαμεν πάντες ἡμεῖς εἰς τὸ
τεῖχος ἀνὴρ εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ **16** καὶ ἐγένετο ἀπὸ τῆς
ἡμέρας ἐκείνης ἡμισυ τῶν ἐκτετιναγμένων ἐποίουν τὸ
ἔργον καὶ ἡμισυ αὐτῶν ἀντεῖχοντο καὶ λόγχοι καὶ θυρεοὶ
καὶ τὰ τόξα καὶ οἱ θώρακες καὶ οἱ ἄρχοντες ὀπίσω παντὸς
οἴκου Ἰουδα **17** τῶν οἰκοδομούντων ἐν τῷ τείχει καὶ
οἱ αἴροντες ἐν τοῖς ἀρτηῆρσιν ἐν ὅπλοις ἐν μιᾷ χειρὶ
ἐποίει αὐτὸ τὸ ἔργον καὶ μία ἐκράτει τὴν βολίδα **18** καὶ
οἱ οἰκοδόμοι ἀνὴρ ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐζωσμένος ἐπὶ τὴν
ὄσφυν αὐτοῦ καὶ ὠκοδομοῦσαν καὶ ὁ σαλπίζων ἐν τῇ
κερατίνῃ ἐχόμενα αὐτοῦ **19** καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους
καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς τοὺς καταλοίπους τοῦ
λαοῦ τὸ ἔργον πλατὺ καὶ πολὺ καὶ ἡμεῖς σκορπιζόμεθα
ἐπὶ τοῦ τείχους μακρὰν ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ **20**
ἐν τόπῳ οὗ ἐὰν ἀκούσητε τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης ἐκεῖ
συναχθήσεσθε πρὸς ἡμᾶς καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν πολεμήσει περὶ
ἡμῶν **21** καὶ ἡμεῖς ποιοῦντες τὸ ἔργον καὶ ἡμισυ αὐτῶν
κρατοῦντες τὰς λόγχας ἀπὸ ἀναβάσεως τοῦ ὄρθρου ἕως

ἐξόδου τῶν ἄστρον 22 καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶπα τῷ λαῷ ἀυλίσθητε ἐν μέσῳ Ἱερουσαλημ καὶ ἔστω ὑμῖν ἡ νύξ προφυλακὴ καὶ ἡ ἡμέρα ἔργον 23 καὶ ἤμην ἐγὼ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς προφυλακῆς ὀπίσω μου καὶ οὐκ ἦν ἐξ ἡμῶν ἐκδιδυσκόμενος ἀνὴρ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ

5 καὶ ἦν κραυγὴ τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν αὐτῶν μεγάλη πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν τοὺς Ἰουδαίους 2 καὶ ἦσαν τινες λέγοντες ἐν υἱοῖς ἡμῶν καὶ ἐν θυγατράσιν ἡμῶν ἡμεῖς πολλοὶ καὶ λημψόμεθα σῖτον καὶ φαγόμεθα καὶ ζησόμεθα 3 καὶ εἰσὶν τινες λέγοντες ἄγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν ἡμεῖς διεγγυῶμεν καὶ λημψόμεθα σῖτον καὶ φαγόμεθα 4 καὶ εἰσὶν τινες λέγοντες ἐδανεισάμεθα ἀργύριον εἰς φόρους τοῦ βασιλέως ἄγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν 5 καὶ νῦν ὡς σὰρξ ἀδελφῶν ἡμῶν σὰρξ ἡμῶν ὡς υἱοὶ αὐτῶν υἱοὶ ἡμῶν καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς καταδυναστεύομεν τοὺς υἱοὺς ἡμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν εἰς δούλους καὶ εἰσὶν ἀπὸ θυγατέρων ἡμῶν καταδυναστεύομεν καὶ οὐκ ἔστιν δύναμις χειρῶν ἡμῶν καὶ ἄγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν τοῖς ἐντίμοις 6 καὶ ἐλυπήθην σφόδρα καθὼς ἤκουσα τὴν κραυγὴν αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους τούτους 7 καὶ ἐβουλεύσατο καρδίᾳ μου ἐπ' ἐμέ καὶ ἐμαχεσάμην πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ εἶπα αὐτοῖς ἀπαιτήσῃ ἀνὴρ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὑμεῖς ἀπαιτεῖτε καὶ ἔδωκα ἐπ' αὐτοὺς ἐκκλησίαν μεγάλην 8 καὶ εἶπα αὐτοῖς ἡμεῖς κεκτήμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν τοὺς Ἰουδαίους τοὺς πωλουμένους τοῖς ἔθνεσιν ἐν ἐκουσίῳ ἡμῶν καὶ ὑμεῖς πωλεῖτε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν καὶ ἡσύχασαν καὶ οὐχ εὔροσαν λόγον 9 καὶ εἶπα οὐκ ἀγαθὸς ὁ λόγος ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε οὐχ οὕτως ἐν

φόβω θεοῦ ἡμῶν ἀπελεύσεσθε ἀπὸ ὀνειδισμοῦ τῶν ἐθνῶν
τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν **10** καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ οἱ γνωστοί
μου καὶ ἐγὼ ἐθήκαμεν ἐν αὐτοῖς ἀργύριον καὶ σῖτον
ἐγκαταλίπωμεν δὴ τὴν ἀπαίτησιν ταύτην **11** ἐπιστρέψατε
δὴ αὐτοῖς ὡς σήμερον ἀγρούς αὐτῶν ἀμπελῶνας αὐτῶν
ἐλαίας αὐτῶν καὶ οἰκίας αὐτῶν καὶ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου
τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον ἐξενέγκατε αὐτοῖς
12 καὶ εἶπαν ἀποδώσομεν καὶ παρ' αὐτῶν οὐ ζητήσομεν
οὕτως ποιήσομεν καθὼς σὺ λέγεις καὶ ἐκάλεσα τοὺς
ἱερεῖς καὶ ὠρκισα αὐτοὺς ποιῆσαι ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο **13** καὶ
τὴν ἀναβολὴν μου ἐξετίναξα καὶ εἶπα οὕτως ἐκτινάξαι
ὁ θεὸς πάντα ἄνδρα ὃς οὐ στήσει τὸν λόγον τοῦτον ἐκ
τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐκ κόπου αὐτοῦ καὶ ἔσται οὕτως
ἐκτετιναγμένος καὶ κενός καὶ εἶπεν πᾶσα ἡ ἐκκλησία
αμην καὶ ἤνεσαν τὸν κύριον καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα
τοῦτο **14** ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐνετείλατό μοι εἶναι εἰς
ἄρχοντα αὐτῶν ἐν γῆ Ἰουδα ἀπὸ ἔτους εἰκοστοῦ καὶ ἕως
ἔτους τριακοστοῦ καὶ δευτέρου τῷ Ἀρθασασθα ἔτη δώδεκα
ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου βίαν αὐτῶν οὐκ ἔφαγον **15** καὶ
τὰς βίας τὰς πρώτας ἅς πρὸ ἐμοῦ ἐβάρυναν ἐπ' αὐτοὺς
καὶ ἐλάβοσαν παρ' αὐτῶν ἐν ἄρτοις καὶ ἐν οἴνῳ ἔσχατον
ἀργύριον δίδραχμα τεσσαράκοντα καὶ οἱ ἐκτετιναγμένοι
αὐτῶν ἐξουσιάζονται ἐπὶ τὸν λαόν καὶ ἐγὼ οὐκ ἐποίησα
οὕτως ἀπὸ προσώπου φόβου θεοῦ **16** καὶ ἐν ἔργῳ τοῦ
τείχους τούτων οὐκ ἐκράτησα ἀγρὸν οὐκ ἐκτησάμην καὶ
πάντες οἱ συνηγμένοι ἐκεῖ ἐπὶ τὸ ἔργον **17** καὶ οἱ Ἰουδαῖοι
ἐκατὸν καὶ πενήκοντα ἄνδρες καὶ οἱ ἐρχόμενοι πρὸς
ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ἡμῶν ἐπὶ τράπεζάν
μου **18** καὶ ἦν γινόμενον εἰς ἡμέραν μίαν μόσχος εἷς καὶ

πρόβατα ἕξ ἐκλεκτὰ καὶ χίμαρος ἐγίνοντό μοι καὶ ἀνὰ μέσον δέκα ἡμερῶν ἐν πᾶσιν οἴνος τῷ πλήθει καὶ σὺν τούτοις ἄρτους τῆς βίας οὐκ ἐζήτησα ὅτι βαρεῖα ἡ δουλεία ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον **19** μνήσθητί μου ὁ θεός εἰς ἀγαθὸν πάντα ὅσα ἐποίησα τῷ λαῷ τούτῳ

6 καὶ ἐγένετο καθὼς ἠκούσθη τῷ Σαναβαλλατ καὶ Τωβια καὶ τῷ Γησαμ τῷ Αραβι καὶ τοῖς καταλοίοις τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ὅτι ὠκοδόμησα τὸ τεῖχος καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτοῖς πνοή ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου θύρας οὐκ ἐπέστησα ἐν ταῖς πύλαις **2** καὶ ἀπέστειλεν Σαναβαλλατ καὶ Γησαμ πρὸς με λέγων δεῦρο καὶ συναχθῶμεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν ταῖς κώμαις ἐν πεδίῳ Ωνω καὶ αὐτοὶ λογιζόμενοι ποιῆσαί μοι πονηρίαν **3** καὶ ἀπέστειλα ἐπ' αὐτούς ἀγγέλους λέγων ἔργον μέγα ἐγὼ ποιῶ καὶ οὐ δυνήσομαι καταβῆναι μήποτε καταπαύσῃ τὸ ἔργον ὡς ἂν τελειώσω αὐτὸ καταβήσομαι πρὸς ὑμᾶς **4** καὶ ἀπέστειλαν πρὸς με ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἀπέστειλα αὐτοῖς κατὰ ταῦτα **5** καὶ ἀπέστειλεν πρὸς με Σαναβαλλατ τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἐπιστολὴν ἀνεωγμένην ἐν χειρὶ αὐτοῦ **6** καὶ ἦν γεγραμμένον ἐν αὐτῇ ἐν ἔθνεσιν ἠκούσθη ὅτι σὺ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι λογίζεσθε ἀποσταῆσαι διὰ τοῦτο σὺ οἰκοδομεῖς τὸ τεῖχος καὶ σὺ γίνῃ αὐτοῖς εἰς βασιλέα **7** καὶ πρὸς τούτοις προφήτας ἔστησας σεαυτῷ ἵνα καθίσῃς ἐν Ἱερουσαλημ εἰς βασιλέα ἐν Ἰουδα καὶ νῦν ἀπαγγελήσονται τῷ βασιλεῖ οἱ λόγοι οὗτοι καὶ νῦν δεῦρο βουλευσώμεθα ἐπὶ τὸ αὐτό **8** καὶ ἀπέστειλα πρὸς αὐτὸν λέγων οὐκ ἐγενήθη ὡς οἱ λόγοι οὗτοι οὐς σὺ λέγεις ὅτι ἀπὸ καρδίας σου σὺ ψεύδη αὐτούς **9** ὅτι πάντες φοβερίζουσιν ἡμᾶς λέγοντες ἐκλυθήσονται αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔργου τούτου καὶ οὐ ποιηθήσεται καὶ νῦν

ἐκραταίωσα τὰς χεῖράς μου **10** καὶ ἐγὼ εἰσῆλθον εἰς οἶκον Σεμεΐ υἱοῦ Δαλαια υἱοῦ Μεηταβηλ καὶ αὐτὸς συνεχόμενος καὶ εἶπεν συναχθῶμεν εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ αὐτοῦ καὶ κλείσωμεν τὰς θύρας αὐτοῦ ὅτι ἔρχονται νυκτὸς φονεῦσαί σε **11** καὶ εἶπα τίς ἐστὶν ὁ ἀνὴρ ὃς εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκον καὶ ζήσεται **12** καὶ ἐπέγνων καὶ ἰδοὺ ὁ θεὸς οὐκ ἀπέστειλεν αὐτόν ὅτι ἡ προφητεία λόγος κατ' ἐμοῦ καὶ Τωβιας καὶ Σαναβαλλατ ἐμισθώσαντο **13** ἐπ' ἐμὲ ὄχλον ὅπως φοβηθῶ καὶ ποιήσω οὕτως καὶ ἀμάρτω καὶ γένωμαι αὐτοῖς εἰς ὄνομα πονηρόν ὅπως ὄνειδίσωσίν με **14** μνήσθητι ὁ θεὸς τῷ Τωβια καὶ τῷ Σαναβαλλατ ὡς τὰ ποιήματα αὐτοῦ ταῦτα καὶ τῷ Νωαδια τῷ προφήτῃ καὶ τοῖς καταλοίοις τῶν προφητῶν οἳ ἦσαν φοβερίζοντές με **15** καὶ ἐτελέσθη τὸ τεῖχος πέμπτη καὶ εἰκάδι τοῦ Ελουλ εἰς πεντήκοντα καὶ δύο ἡμέρας **16** καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσαν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν καὶ ἐφοβήθησαν πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλω ἡμῶν καὶ ἐπέπεσεν φόβος σφόδρα ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν καὶ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐγενήθη τελειωθῆναι τὸ ἔργον τοῦτο **17** καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπὸ πολλῶν ἐντίμων Ἰουδα ἐπιστολαὶ ἐπορεύοντο πρὸς Τωβιαν καὶ αἱ Τωβια ἤρχοντο πρὸς αὐτούς **18** ὅτι πολλοὶ ἐν Ἰουδα ἔνορκοι ἦσαν αὐτῷ ὅτι γαμβρὸς ἦν τοῦ Σεχενια υἱοῦ Ηραε καὶ Ἰωαναν υἱὸς αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν θυγατέρα Μεσουλαμ υἱοῦ Βαραχια εἰς γυναῖκα **19** καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ ἦσαν λέγοντες πρὸς με καὶ λόγους μου ἦσαν ἐκφέροντες αὐτῷ καὶ ἐπιστολὰς ἀπέστειλεν Τωβιας φοβερίσαι με

7 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ὠκοδομήθη τὸ τεῖχος καὶ ἔστησα τὰς θύρας καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ἄδοντες καὶ οἱ

Λευίται 2 καὶ ἐνετειλάμην τῷ Ανανια ἀδελφῷ μου καὶ τῷ Ανανια ἄρχοντι τῆς βίρα ἐν Ἱερουσαλημ ὅτι αὐτὸς ὡς ἀνὴρ ἀληθῆς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν παρὰ πολλούς 3 καὶ εἶπα αὐτοῖς οὐκ ἀνοιγήσονται πύλαι Ἱερουσαλημ ἕως ἅμα τῷ ἡλίῳ καὶ ἔτι αὐτῶν γρηγορούντων κλειέσθωσαν αἱ θύραι καὶ σφηνούσθωσαν καὶ στήσον προφύλακας οἰκούντων ἐν Ἱερουσαλημ ἀνὴρ ἐν προφυλακῇ αὐτοῦ καὶ ἀνὴρ ἀπέναντι οἰκίας αὐτοῦ 4 καὶ ἡ πόλις πλατεῖα καὶ μεγάλη καὶ ὁ λαὸς ὀλίγος ἐν αὐτῇ καὶ οὐκ ἦσαν οἰκίαι ὠκοδομημέναι 5 καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς εἰς τὴν καρδίαν μου καὶ συνῆξα τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν εἰς συνοδίας καὶ εὔρον βιβλίον τῆς συνοδίας οἱ ἀνέβησαν ἐν πρώτοις καὶ εὔρον γεγραμμένον ἐν αὐτῷ 6 καὶ οὗτοι υἱοὶ τῆς χώρας οἱ ἀναβάντες ἀπὸ αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας ἧς ἀπώκισεν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ εἰς Ἰουδα ἀνὴρ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ 7 μετὰ Ζοροβαβελ καὶ Ἰησοῦ καὶ Νεεμια Ἀζαρια Δαεμια Ναεμανι Μαρδοχαιος Βαλσαν Μασφαραθ Εσδρα Βαγοι Ναουμ Βαανα Μασφαρ ἄνδρες λαοῦ Ἰσραηλ 8 υἱοὶ Φορος δισχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δύο 9 υἱοὶ Σαφατια τριακόσιοι ἑβδομήκοντα δύο 10 υἱοὶ Ἡρα ἑξακόσιοι πενήκοντα δύο 11 υἱοὶ Φααθμωαβ τοῖς υἱοῖς Ἰησοῦ καὶ Ἰωαβ δισχίλιοι ὀκτακόσιοι δέκα ὀκτώ 12 υἱοὶ Αἰλαμ χίλιοι διακόσιοι πενήκοντα τέσσαρες 13 υἱοὶ Ζαθουα ὀκτακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε 14 υἱοὶ Ζακχου ἑπτακόσιοι ἑξήκοντα 15 υἱοὶ Βανουι ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα ὀκτώ 16 υἱοὶ Βηβι ἑξακόσιοι εἴκοσι ὀκτώ 17 υἱοὶ Ασγαδ δισχίλιοι τριακόσιοι εἴκοσι δύο 18 υἱοὶ Ἀδενικαμ ἑξακόσιοι ἑξήκοντα ἑπτὰ 19 υἱοὶ Βαγοι δισχίλιοι

ἑξήκοντα ἑπτὰ 20 υἱοὶ Ἡδιν ἑξακόσιοι πενήκοντα πέντε
21 υἱοὶ Ἀτηρ τῷ Εζεκια ἑνετήκοντα ὀκτώ 22 υἱοὶ Ἡσαμ
τριακόσιοι εἴκοσι ὀκτώ 23 υἱοὶ Βεσι τριακόσιοι εἴκοσι
τέσσαρες 24 υἱοὶ Ἀριφ ἑκατὸν δώδεκα 25 υἱοὶ Γαβων
ἑνετήκοντα πέντε 26 υἱοὶ Βαιθλεεμ ἑκατὸν εἴκοσι τρεῖς
υἱοὶ Νετωφα πενήκοντα ἕξ 27 υἱοὶ Ἀναθωθ ἑκατὸν
εἴκοσι ὀκτώ 28 ἄνδρες Βηθασμωθ τεσσαράκοντα δύο
29 ἄνδρες Καριαθιαριμ Καφिरα καὶ Βηρωθ ἑπτακόσιοι
τεσσαράκοντα τρεῖς 30 ἄνδρες Ἀραμα καὶ Γαβαα ἑξακόσιοι
εἴκοσι εἶς 31 ἄνδρες Μαχεμας ἑκατὸν εἴκοσι δύο 32 ἄνδρες
Βηθηλ καὶ Αια ἑκατὸν εἴκοσι τρεῖς 33 ἄνδρες Ναβι-ααρ
πεντήκοντα δύο 34 ἄνδρες Ἡλαμ-ααρ χίλιοι διακόσιοι
πεντήκοντα τέσσαρες 35 υἱοὶ Ἡραμ τριακόσιοι εἴκοσι
36 υἱοὶ Ἰεριχω τριακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε 37 υἱοὶ
Λοδ Ἀδιδ καὶ Ὠνω ἑπτακόσιοι εἴκοσι εἶς 38 υἱοὶ Σαναα
τρισχίλιοι ἑννακόσιοι τριάκοντα 39 οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰωδαε
εἰς οἶκον Ἰησοῦ ἑννακόσιοι ἑβδομήκοντα τρεῖς 40 υἱοὶ
Εμμηρ χίλιοι πενήκοντα δύο 41 υἱοὶ Φασσουρ χίλιοι
διακόσιοι τεσσαράκοντα ἑπτὰ 42 υἱοὶ Ἡραμ χίλιοι δέκα
ἑπτὰ 43 οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἰησοῦ τῷ Καδμηλ τοῖς υἱοῖς
τοῦ Ουδουια ἑβδομήκοντα τέσσαρες 44 οἱ ἄδοντες υἱοὶ
Ἀσαφ ἑκατὸν τεσσαράκοντα ὀκτώ 45 οἱ πυλωροὶ υἱοὶ
Σαλουμ υἱοὶ Ἀτηρ υἱοὶ Τελμων υἱοὶ Ἀκουβ υἱοὶ Ἀτιτα
υἱοὶ Σαβι ἑκατὸν τριάκοντα ὀκτώ 46 οἱ ναθινιμ υἱοὶ Σηα
υἱοὶ Ἀσιφα υἱοὶ Ταβαωθ 47 υἱοὶ Κιρας υἱοὶ Σουια υἱοὶ
Φαδων 48 υἱοὶ Λαβανα υἱοὶ Ἀγαβα υἱοὶ Σαλαμι 49 υἱοὶ
Ἀναν υἱοὶ Γαδηλ υἱοὶ Γααρ 50 υἱοὶ Ρααια υἱοὶ Ρασων
υἱοὶ Νεκωδα 51 υἱοὶ Γηζαμ υἱοὶ Οζι υἱοὶ Φεση 52 υἱοὶ
Βησι υἱοὶ Μεῖνωμ υἱοὶ Νεφωσασιμ 53 υἱοὶ Βακβουκ

υιοὶ Ἀχιφα υιοὶ Ἀρουρ **54** υιοὶ Βασαλωθ υιοὶ Μείδα υιοὶ
Ἀδασαν **55** υιοὶ Βαρκους υιοὶ Σισαρα υιοὶ Θημα **56** υιοὶ
Νισια υιοὶ Ἀτιφα **57** υιοὶ δούλων Σαλωμων υιοὶ Σουτι
υιοὶ Σαφαραθ υιοὶ Φεριδα **58** υιοὶ Ιεαλη υιοὶ Δορκων
υιοὶ Γαδηλ **59** υιοὶ Σαφατια υιοὶ Ετηλ υιοὶ Φαχαραθ
υιοὶ Σαβαΐμ υιοὶ Ημιμ **60** πάντες οἱ ναθινιμ καὶ υιοὶ
δούλων Σαλωμων τριακόσιοι ἐνενήκοντα δύο **61** καὶ
οὗτοι ἀνέβησαν ἀπὸ Θελμελεθ Ἀρησα Χαρουβ Ἡρων Ιεμηρ
καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν ἀπαγγεῖλαι οἴκους πατριῶν αὐτῶν
καὶ σπέρμα αὐτῶν εἰ ἀπὸ Ἰσραηλ εἰσίν **62** υιοὶ Δαλαια υιοὶ
Τωβια υιοὶ Νεκωδα ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο **63** καὶ
ἀπὸ τῶν ἱερέων υιοὶ Εβια υιοὶ Ἀκως υιοὶ Βερζελλι ὅτι
ἔλαβεν ἀπὸ θυγατέρων Βερζελλι τοῦ Γαλααδίτου γυναῖκας
καὶ ἐκλήθη ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν **64** οὗτοι ἐζήτησαν γραφὴν
αὐτῶν τῆς συνοδίας καὶ οὐχ εὐρέθη καὶ ἠγχιστεύθησαν
ἀπὸ τῆς ἱερατείας **65** καὶ εἶπεν Ἀθερσαθα ἵνα μὴ φάγωσιν
ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων ἕως ἀναστῆ ὁ ἱερεὺς φωτίσων
66 καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐκκλησία ὡς εἷς τέσσαρες μυριάδες
δισχίλιοι τριακόσιοι ἐξήκοντα **67** πάρεξ δούλων αὐτῶν
καὶ παιδικῶν αὐτῶν οὗτοι ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι
τριακοντα ἑπτὰ καὶ ἄδοντες καὶ ἄδουσαι διακόσιοι
τεσσαράκοντα πέντε **68** ἵπποι ἑπτακόσιοι τριάκοντα
ἕξ ἡμίονοι διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε **69** κάμηλοι
τετρακόσιοι τριάκοντα πέντε ὄνοι ἑξακισχίλιοι ἑπτακόσιοι
εἴκοσι **70** καὶ ἀπὸ μέρους ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν
εἰς τὸ ἔργον τῷ Νεεμια εἰς θησαυρὸν χρυσοῦς χιλίους
φιάλας πεντήκοντα καὶ χοθωνωθ τῶν ἱερέων τριάκοντα
71 καὶ ἀπὸ ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν
τοῦ ἔργου χρυσοῦς δύο μυριάδας καὶ ἀργυρίου μνᾶς

δισχιλίας διακοσίας 72 καὶ ἔδωκαν οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ χρυσοῦ δύο μυριάδας καὶ ἀργυρίου μνᾶς δισχιλίας διακοσίας καὶ χοθωνῶ τῶν ἱερέων ἐξήκοντα ἑπτὰ 73 καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ἄδοντες καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ καὶ οἱ ναθινίμ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἔφθασεν ὁ μῆν ὁ ἕβδομος καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν

8 καὶ συνήχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς εἰς τὸ πλάτος τὸ ἔμπροσθεν πύλης τοῦ ὕδατος καὶ εἶπαν τῷ Εσδρα τῷ γραμματεῖ ἐνέγκαι τὸ βιβλίον νόμου Μωυσῆ ὃν ἐνετείλατο κύριος τῷ Ἰσραὴλ 2 καὶ ἤνεγκεν Εσδρας ὁ ἱερεὺς τὸν νόμον ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς καὶ πᾶς ὁ συνίων ἀκούειν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ ἕβδομου 3 καὶ ἀνέγνω ἐν αὐτῷ ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ διαφωτίσαι τὸν ἥλιον ἕως ἡμίσεως τῆς ἡμέρας ἀπέναντι τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν καὶ αὐτοὶ συνιέντες καὶ ὄτα παντὸς τοῦ λαοῦ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου 4 καὶ ἔστη Εσδρας ὁ γραμματεὺς ἐπὶ βήματος ξυλίνου καὶ ἔστησαν ἐχόμενα αὐτοῦ Ματθαθίας καὶ Σαμαιοὺς καὶ Ἀνανίας καὶ Ουρια καὶ Ελκία καὶ Μασαία ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν Φαθαιοὺς καὶ Μισαὴλ καὶ Μελχίας καὶ Ὡσαμ καὶ Ἀσαβδανα καὶ Ζαχαρίας καὶ Μοσολλαμ 5 καὶ ἤνοιξεν Εσδρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ ὅτι αὐτὸς ἦν ἐπάνω τοῦ λαοῦ καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤνοιξεν αὐτὸ ἔστη πᾶς ὁ λαός 6 καὶ ἠυλόγησεν Εσδρας κύριον τὸν θεὸν τὸν μέγαν καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαός καὶ εἶπαν ἀμην ἐπάραντες χεῖρας αὐτῶν καὶ ἔκυψαν καὶ προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν 7 καὶ Ἰησοῦς καὶ Βαναϊας καὶ Σαραβία ἦσαν συνετίζοντες τὸν λαὸν εἰς τὸν

νόμον καὶ ὁ λαὸς ἐν τῇ στάσει αὐτοῦ **8** καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμου τοῦ θεοῦ καὶ ἐδίδασκεν Εσδρας καὶ διέστελλεν ἐν ἐπιστήμῃ κυρίου καὶ συνῆκεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἀναγνώσει **9** καὶ εἶπεν Νεεμίας καὶ Εσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς καὶ οἱ Λευῖται οἱ συνετίζοντες τὸν λαὸν καὶ εἶπαν παντὶ τῷ λαῷ ἡ ἡμέρα ἀγία ἐστὶν τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν μὴ πενθεῖτε μηδὲ κλαίετε ὅτι ἔκλαιεν πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἤκουσαν τοὺς λόγους τοῦ νόμου **10** καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορεύεσθε φάγετε λιπάσματα καὶ πίετε γλυκίσματα καὶ ἀποστείλατε μερίδας τοῖς μὴ ἔχουσιν ὅτι ἀγία ἐστὶν ἡ ἡμέρα τῷ κυρίῳ ἡμῶν καὶ μὴ διαπέσητε ὅτι ἐστὶν ἰσχύς ὑμῶν **11** καὶ οἱ Λευῖται κατεσιώπων πάντα τὸν λαὸν λέγοντες σιωπάτε ὅτι ἡ ἡμέρα ἀγία καὶ μὴ καταπίτετε **12** καὶ ἀπῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀποστέλλειν μερίδας καὶ ποιῆσαι εὐφροσύνην μεγάλην ὅτι συνῆκαν ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγνώρισεν αὐτοῖς **13** καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ συνήχθησαν οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῷ παντὶ λαῷ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται πρὸς Εσδραν τὸν γραμματέα ἐπιστῆσαι πρὸς πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου **14** καὶ εὔροσαν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ᾧ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ ὅπως κατοικήσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν σκηναῖς ἐν ἑορτῇ ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ **15** καὶ ὅπως σημάνωσιν σάλπιγξιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ εἶπεν Εσδρας ἐξέλθετε εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐνέγκετε φύλλα ἐλαίας καὶ φύλλα ξύλων κυπαρισσίνων καὶ φύλλα μυρσίνης καὶ φύλλα φοινίκων καὶ φύλλα ξύλου δασέος ποιῆσαι σκηναὺς κατὰ τὸ γεγραμμένον **16** καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς καὶ ἤνεγκαν καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς σκηναὺς ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ δώματος αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς

αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἀυλαῖς οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ ἐν πλατείαις
τῆς πόλεως καὶ ἕως πύλης Εφραιμ 17 καὶ ἐποίησαν πᾶσα ἡ
ἐκκλησία οἱ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας σκηνας
καὶ ἐκάθισαν ἐν σκηναῖς ὅτι οὐκ ἐποίησαν ἀπὸ ἡμερῶν
Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυη οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἕως τῆς ἡμέρας
ἐκείνης καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη 18 καὶ ἀνέγνω ἐν
βιβλίῳ νόμου τοῦ θεοῦ ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας
τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἐσχάτης καὶ ἐποίησαν
ἐορτὴν ἑπτὰ ἡμέρας καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον κατὰ
τὸ κρίμα

9 καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ καὶ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τούτου
συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐν νηστείᾳ καὶ ἐν σάκκοις
2 καὶ ἐχωρίσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἀπὸ παντὸς υἱοῦ
ἀλλοτρίου καὶ ἔστησαν καὶ ἐξηγόρευσαν τὰς ἀμαρτίας
αὐτῶν καὶ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν 3 καὶ
ἔστησαν ἐπὶ στάσει αὐτῶν καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ
νόμου κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ ἦσαν ἐξαγορεύοντες τῷ
κυρίῳ καὶ προσκυνοῦντες τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν 4 καὶ
ἔστη ἐπὶ ἀναβάσει τῶν Λευιτῶν Ἰησοῦς καὶ υἱοὶ Καδμηλ
Σαχανια υἱὸς Σαραβια υἱοὶ Χανανι καὶ ἐβόησαν φωνῇ
μεγάλῃ πρὸς κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν 5 καὶ εἶπσαν οἱ
Λευῖται Ἰησοῦς καὶ Καδμηλ ἀνάστητε εὐλογεῖτε τὸν
κύριον θεὸν ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος
καὶ εὐλογήσουσιν ὄνομα δόξης σου καὶ ὑψώσουσιν ἐπὶ
πάσῃ εὐλογίᾳ καὶ αἰνέσει 6 καὶ εἶπεν Εσδρας σὺ εἶ αὐτὸς
κύριος μόνος σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν
τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσαν τὴν στάσιν αὐτῶν τὴν γῆν καὶ
πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ τὰς θαλάσσας καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐταῖς καὶ σὺ ζωοποιεῖς τὰ πάντα καὶ σοὶ προσκυνοῦσιν

αἱ στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν 7 σὺ εἶ κύριος ὁ θεός σὺ
ἐξελέξω ἐν Αβραμ καὶ ἐξήγαγες αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας
τῶν Χαλδαίων καὶ ἐπέθηκας αὐτῷ ὄνομα Αβρααμ 8
καὶ εὔρες τὴν καρδίαν αὐτοῦ πιστὴν ἐνώπιόν σου καὶ
διέθου πρὸς αὐτὸν διαθήκην δοῦναι αὐτῷ τὴν γῆν τῶν
Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Αμορραίων καὶ Φερεζαίων
καὶ Ιεβουσαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
καὶ ἔστησας τοὺς λόγους σου ὅτι δίκαιος σὺ 9 καὶ εἶδες
τὴν ταπείνωσιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὴν
κραυγὴν αὐτῶν ἤκουσας ἐπὶ θάλασσαν ἔρυθράν 10 καὶ
ἔδωκας σημεῖα ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῳ καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς
παισὶν αὐτοῦ καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς αὐτοῦ ὅτι
ἔγνωσ ὅτι ὑπερηφάνησαν ἐπ' αὐτούς καὶ ἐποίησας σεαυτῷ
ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 11 καὶ τὴν θάλασσαν ἔρρηξας
ἐνώπιον αὐτῶν καὶ παρήλθοσαν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης
ἐν ξηρασίᾳ καὶ τοὺς καταδιώξαντας αὐτούς ἔρριψας εἰς
βυθὸν ὡσεὶ λίθον ἐν ὕδατι σφοδρῷ 12 καὶ ἐν στύλῳ
νεφέλης ὠδήγησας αὐτούς ἡμέρας καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς
τὴν νύκτα τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν ὁδὸν ἐν ἧ πορεύονται
ἐν αὐτῇ 13 καὶ ἐπὶ ὄρος Σινα κατέβης καὶ ἐλάλησας πρὸς
αὐτούς ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔδωκας αὐτοῖς κρίματα εὐθέα καὶ
νόμους ἀληθείας προστάγματα καὶ ἐντολὰς ἀγαθὰς 14 καὶ
τὸ σάββατόν σου τὸ ἅγιον ἐγνώρισας αὐτοῖς ἐντολὰς καὶ
προστάγματα καὶ νόμον ἐνετείλω αὐτοῖς ἐν χειρὶ Μωυσῆ
δούλου σου 15 καὶ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ ἔδωκας αὐτοῖς εἰς
σιτοδείαν αὐτῶν καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξήνεγκας αὐτοῖς εἰς
δίψαν αὐτῶν καὶ εἶπας αὐτοῖς εἰσελθεῖν κληρονομησαὶ
τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτεινας τὴν χειρὰ σου δοῦναι αὐτοῖς
16 καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπερηφανεύσαντο

καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν καὶ οὐκ ἤκουσαν
τῶν ἐντολῶν σου **17** καὶ ἀνένευσαν τοῦ εἰσακοῦσαι καὶ
οὐκ ἐμνήσθησαν τῶν θαυμασίων σου ὧν ἐποίησας μετ'
αὐτῶν καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν καὶ ἔδωκαν
ἀρχὴν ἐπιστρέψαι εἰς δουλείαν αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ σὺ
θεὸς ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος
καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτούς **18** ἔτι δὲ καὶ ἐποίησαν
ἑαυτοῖς μόσχον χωνευτὸν καὶ εἶπαν οὗτοι οἱ θεοὶ οἱ
ἐξαγαγόντες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς
μεγάλους **19** καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς οὐκ
ἐγκατέλιπες αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν στῦλον τῆς νεφέλης
οὐκ ἐξέκλινας ἀπ' αὐτῶν ἡμέρας ὀδηγῆσαι αὐτοὺς ἐν τῇ
ὁδῷ καὶ τὸν στῦλον τοῦ πυρὸς τὴν νύκτα φωτίζειν αὐτοῖς
τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύονται ἐν αὐτῇ **20** καὶ τὸ πνεῦμά σου
τὸ ἀγαθὸν ἔδωκας συνετίσαι αὐτοὺς καὶ τὸ μαννα σοῦ
οὐκ ἀφυστέρησας ἀπὸ στόματος αὐτῶν καὶ ὕδωρ ἔδωκας
αὐτοῖς τῷ δίψει αὐτῶν **21** καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διέθρεψας
αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ οὐχ ὑστέρησαν ἱμάτια αὐτῶν οὐκ
ἐπαλαιώθησαν καὶ πόδες αὐτῶν οὐ διερράγησαν **22** καὶ
ἔδωκας αὐτοῖς βασιλείας καὶ λαοὺς καὶ διεμέρισας αὐτοῖς
καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν Σηων βασιλέως Εσεβων καὶ
τὴν γῆν Ωγ βασιλέως τοῦ Βασαν **23** καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
ἐπλήθυνας ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰσήγαγες
αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπας τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ
ἐκληρονόμησαν αὐτήν **24** καὶ ἐξέτριψας ἐνώπιον αὐτῶν
τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν τῶν Χανααναίων καὶ ἔδωκας
αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν
καὶ τοὺς λαοὺς τῆς γῆς ποιῆσαι αὐτοῖς ὡς ἀρεστὸν
ἐνώπιον αὐτῶν **25** καὶ κατελάβοσαν πόλεις ὑψηλὰς καὶ

ἐκληρονόμησαν οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν λάκκους
λελατομημένους ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας καὶ πᾶν ξύλον
βρώσιμον εἰς πλῆθος καὶ ἐφάγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν
καὶ ἐλιπάνθησαν καὶ ἐτρέφθησαν ἐν ἀγαθωσύνῃ σου τῇ
μεγάλῃ 26 καὶ ἤλλαξαν καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ σοῦ καὶ
ἔρριψαν τὸν νόμον σου ὀπίσω σώματος αὐτῶν καὶ τοὺς
προφήτας σου ἀπέκτειναν οἱ διεμαρτύραντο ἐν αὐτοῖς
ἐπιστρέψαι αὐτοὺς πρὸς σέ καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς
μεγάλους 27 καὶ ἔδωκας αὐτοὺς ἐν χειρὶ θλιβόντων
αὐτούς καὶ ἔθλιψαν αὐτούς καὶ ἀνεβόησαν πρὸς σέ ἐν
καιρῷ θλίψεως αὐτῶν καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ σου ἤκουσας καὶ
ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς μεγάλοις ἔδωκας αὐτοῖς σωτῆρας
καὶ ἔσωσας αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλιβόντων αὐτούς 28
καὶ ὡς ἀνεπαύσαντο ἐπέστρεψαν ποιῆσαι τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου καὶ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν
αὐτῶν καὶ κατήρξαν ἐν αὐτοῖς καὶ πάλιν ἀνεβόησαν πρὸς
σέ καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ εἰσήκουσας καὶ ἐρρύσω αὐτοὺς
ἐν οἰκτιρμοῖς σου πολλοῖς 29 καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς
ἐπιστρέψαι αὐτοὺς εἰς τὸν νόμον σου καὶ οὐκ ἤκουσαν
ἀλλὰ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ ἐν τοῖς κρίμασί σου
ἡμάρτοσαν ἃ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς
καὶ ἔδωκαν νῶτον ἀπειθοῦντα καὶ τράχηλον αὐτῶν
ἐσκλήρυναν καὶ οὐκ ἤκουσαν 30 καὶ εἴλκυσας ἐπ' αὐτοὺς
ἔτη πολλὰ καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐν πνεύματί σου ἐν
χειρὶ προφητῶν σου καὶ οὐκ ἠνωτίσαντο καὶ ἔδωκας
αὐτοὺς ἐν χειρὶ λαῶν τῆς γῆς 31 καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς
σου τοῖς πολλοῖς οὐκ ἐποίησας αὐτοὺς συντέλειαν καὶ
οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτούς ὅτι ἰσχυρὸς εἶ καὶ ἐλεήμων καὶ
οἰκτίρμων 32 καὶ νῦν ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἰσχυρὸς ὁ μέγας ὁ

κραταιὸς καὶ ὁ φοβερὸς φυλάσσων τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου μὴ ὀλιγωθήτω ἐνώπιόν σου πᾶς ὁ μόχθος ὃς εὗρεν ἡμᾶς καὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς προφήτας ἡμῶν καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ σου ἀπὸ ἡμερῶν βασιλέων Ασσουρ καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **33** καὶ σὺ δίκαιος ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις ἐφ' ἡμᾶς ὅτι ἀλήθειαν ἐποίησας καὶ ἡμεῖς ἐξημάρτομεν **34** καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν καὶ οἱ ἱερεῖς ἡμῶν καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν οὐκ ἐποίησαν τὸν νόμον σου καὶ οὐ προσέσχον τῶν ἐντολῶν σου καὶ τὰ μαρτύριά σου ἃ διεμαρτύρω αὐτοῖς **35** καὶ αὐτοὶ ἐν βασιλείᾳ σου καὶ ἐν ἀγαθωσύνῃ σου τῇ πολλῇ ἧ ἔδωκας αὐτοῖς καὶ ἐν τῇ γῆ τῇ πλατεῖᾳ καὶ λιπαρᾷ ἧ ἔδωκας ἐνώπιον αὐτῶν οὐκ ἐδούλευσάν σοι καὶ οὐκ ἀπέστρεψαν ἀπὸ ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν τῶν πονηρῶν **36** ἰδοὺ ἐσμεν σήμερον δοῦλοι καὶ ἡ γῆ ἦν ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν φαγεῖν τὸν καρπὸν αὐτῆς **37** τοῖς βασιλεῦσιν οἷς ἔδωκας ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐξουσιάζουσιν καὶ ἐν κτήνεσιν ἡμῶν ὡς ἀρεστὸν αὐτοῖς καὶ ἐν θλίψει μεγάλη ἐσμέν **38** καὶ ἐν πᾶσι τούτοις ἡμεῖς διατιθέμεθα πίστιν καὶ γράφομεν καὶ ἐπισφραγίζουσιν πάντες ἄρχοντες ἡμῶν Λευῖται ἡμῶν ἱερεῖς ἡμῶν

10 καὶ ἐπὶ τῶν σφραγιζόντων Νεεμίας υἱὸς Αχαλια καὶ Σεδεκίας **2** υἱὸς Σαραια καὶ Αζαρια καὶ Ιερμια **3** Φασουρ Αμαρια Μελχια **4** Ατους Σεβανι Μαλουχ **5** Ιραμ Μεραμωθ Αβδια **6** Δανιηλ Γαναθων Βαρουχ **7** Μεσουλαμ Αβια Μιαμιν **8** Μααζια Βελγαι Σαμαια οὔτοι ἱερεῖς **9** καὶ οἱ Λευῖται Ἰησοῦς υἱὸς Αζανια Βαναιου ἀπὸ υἱῶν Ηναδαδ

Καδμηλ 10 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Σαβανια Ωδοια Καλιτα
Φελεΐα Αναν 11 Μιχα Ροωβ Εσεβιας 12 Ζαχωρ Σαραβια
Σεβανια 13 Ωδοια υἱοὶ Βανουναι 14 ἄρχοντες τοῦ λαοῦ
Φορος Φααθμωαβ Ηλαμ Ζαθουια υἱοὶ 15 Βανι Ασγαδ Βηβαι
16 Εδανια Βαγοι Ηδιν 17 Ατηρ Εζεκια Αζουρ 18 Οδοια
Ησαμ Βησι 19 Αριφ Αναθωθ Νωβαι 20 Μαγαφης Μεσουλαμ
Ηζιρ 21 Μεσωζεβηλ Σαδδουκ Ιεδδουα 22 Φαλτια Αναν
Αναια 23 Ωσηε Ανανια Ασουβ 24 Αλωης Φαλαΐ Σωβηκ
25 Ραουμ Εσαβανα Μαασαια 26 καὶ Αἶα Αιναν Ηναν 27
Μαλουχ Ηραμ Βαανα 28 καὶ οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ οἱ
ιερεῖς οἱ Λευῖται οἱ πυλωροὶ οἱ ἄδοντες οἱ ναθινιμ καὶ
πᾶς ὁ προσπορευόμενος ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς πρὸς νόμον
τοῦ θεοῦ γυναῖκες αὐτῶν υἱοὶ αὐτῶν θυγατέρες αὐτῶν
πᾶς ὁ εἰδὼς καὶ συνίων 29 ἐνίσχυον ἐπὶ τοὺς ἀδελφούς
αὐτῶν κατηράσαντο αὐτοὺς καὶ εἰσήλθοσαν ἐν ἄρᾳ καὶ ἐν
ὄρκῳ τοῦ πορεύεσθαι ἐν νόμῳ τοῦ θεοῦ ὃς ἐδόθη ἐν χειρὶ
Μωυσῆ δούλου τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν
πάσας τὰς ἐντολὰς κυρίου ἡμῶν καὶ κρίματα αὐτοῦ 30
καὶ τοῦ μὴ δοῦναι θυγατέρας ἡμῶν τοῖς λαοῖς τῆς γῆς
καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν οὐ ληψόμεθα τοῖς υἱοῖς ἡμῶν
31 καὶ λαοὶ τῆς γῆς οἱ φέροντες τοὺς ἀγορασμοὺς καὶ
πᾶσαν πρᾶσιν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου ἀποδόσθαι οὐκ
ἀγορῶμεν παρ' αὐτῶν ἐν σαββάτῳ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἀγία
καὶ ἀνήσομεν τὸ ἔτος τὸ ἑβδομον καὶ ἀπαίτησιν πάσης
χειρός 32 καὶ στήσομεν ἐφ' ἡμᾶς ἐντολὰς δοῦναι ἐφ' ἡμᾶς
τρίτον τοῦ διδράχμου κατ' ἐνιαυτὸν εἰς δουλείαν οἴκου
θεοῦ ἡμῶν 33 εἰς ἄρτους τοῦ προσώπου καὶ θυσίαν τοῦ
ἐνδελεχισμοῦ καὶ εἰς ὀλοκαύτωμα τοῦ ἐνδελεχισμοῦ τῶν
σαββάτων τῶν νομηنيῶν εἰς τὰς ἐορτὰς καὶ εἰς τὰ ἅγια

καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ Ἰσραηλ καὶ εἰς ἔργα οἴκου θεοῦ ἡμῶν **34** καὶ κλήρους ἐβάλομεν περὶ κλήρου ξυλοφορίας οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ ὁ λαὸς ἐνέγκαι εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν εἰς οἶκον πατριῶν ἡμῶν εἰς καιροὺς ἀπὸ χρόνων ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν ἐκκαῦσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ὡς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ **35** καὶ ἐνέγκαι τὰ πρωτογενήματα τῆς γῆς ἡμῶν καὶ πρωτογενήματα καρποῦ παντὸς ξύλου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν εἰς οἶκον κυρίου **36** καὶ τὰ πρωτότοκα υἰῶν ἡμῶν καὶ κτηνῶν ἡμῶν ὡς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ καὶ τὰ πρωτότοκα βοῶν ἡμῶν καὶ ποιμνίων ἡμῶν ἐνέγκαι εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν **37** καὶ τὴν ἀπαρχὴν σίτων ἡμῶν καὶ τὸν καρπὸν παντὸς ξύλου οἴνου καὶ ἐλαίου οἴσομεν τοῖς ἱερεῦσιν εἰς γαζοφυλάκιον οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ δεκάτην γῆς ἡμῶν τοῖς Λευίταις καὶ αὐτοὶ οἱ Λευῖται δεκατοῦντες ἐν πάσαις πόλεσιν δουλείας ἡμῶν **38** καὶ ἔσται ὁ ἱερεὺς υἱὸς Ααρων μετὰ τοῦ Λευίτου ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ Λευίτου καὶ οἱ Λευῖται ἀνοίσουσιν τὴν δεκάτην τῆς δεκάτης εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν εἰς τὰ γαζοφυλάκια εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ **39** ὅτι εἰς τοὺς θησαυροὺς εἰσίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Λευι τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου καὶ ἐκεῖ σκεύη τὰ ἅγια καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοὶ καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ἄδοντες καὶ οὐκ ἐγκαταλείψομεν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν

11 καὶ ἐκάθισαν οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ ἐβάλοσαν κλήρους ἐνέγκαι ἕνα ἀπὸ τῶν δέκα καθίσει ἐν Ἱερουσαλημ πόλει τῇ ἁγίᾳ καὶ ἐννέα μέρη ἐν ταῖς πόλεσιν **2** καὶ εὐλόγησεν ὁ λαὸς

τοὺς πάντας ἄνδρας τοὺς ἐκουσιαζομένους καθίσαι ἐν
Ιερουσαλημ 3 καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας οἱ ἐκάθισαν
ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐν πόλεσιν Ιουδα ἐκάθισαν ἀνὴρ ἐν
κατασχέσει αὐτοῦ ἐν πόλεσιν αὐτῶν Ισραηλ οἱ ἱερεῖς καὶ
οἱ Λευῖται καὶ οἱ ναθιναῖοι καὶ οἱ υἱοὶ δούλων Σαλωμων
4 καὶ ἐν Ιερουσαλημ ἐκάθισαν ἀπὸ υἱῶν Ιουδα καὶ ἀπὸ
υἱῶν Βενιαμιν ἀπὸ υἱῶν Ιουδα Αθαια υἱὸς Αζαια υἱὸς
Ζαχαρια υἱὸς Αμαρια υἱὸς Σαφατια υἱὸς Μαλεληλ καὶ
ἀπὸ υἱῶν Φαρες 5 καὶ Μαασια υἱὸς Βαρουχ υἱὸς Χαλαζα
υἱὸς Οζια υἱὸς Αδαια υἱὸς Ιωριβ υἱὸς Θηζια υἱὸς τοῦ
Σηλωνι 6 πάντες υἱοὶ Φαρες οἱ καθήμενοι ἐν Ιερουσαλημ
τετρακόσιοι ἐξήκοντα ὀκτὼ ἄνδρες δυνάμεως 7 καὶ οὗτοι
υἱοὶ Βενιαμιν Σηλω υἱὸς Μεσουλαμ υἱὸς Ιωαδ υἱὸς Φαδαια
υἱὸς Κωλια υἱὸς Μασαια υἱὸς Αιθιηλ υἱὸς Ιεσια 8 καὶ
ὀπίσω αὐτοῦ Γηβι Σηλι ἐννακόσιοι εἴκοσι ὀκτὼ 9 καὶ Ιωηλ
υἱὸς Ζεχρι ἐπίσκοπος ἐπ' αὐτούς καὶ Ιουδας υἱὸς Ασανα
ἐπὶ τῆς πόλεως δεύτερος 10 ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ Ιαδια
υἱὸς Ιωριβ Ιαχιν 11 Σαραια υἱὸς Ελκια υἱὸς Μεσουλαμ
υἱὸς Σαδδουκ υἱὸς Μαριωθ υἱὸς Αἴτωβ ἀπέναντι οἴκου
τοῦ θεοῦ 12 καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ποιοῦντες τὸ ἔργον τοῦ
οἴκου Αμασι υἱὸς Ζαχαρια υἱὸς Φασσουρ υἱὸς Μελχια
13 ἄρχοντες πατριῶν διακόσιοι τεσσαράκοντα δύο καὶ
Αμεσσαι υἱὸς Εσδρηλ 14 καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δυνατοὶ
παρατάξεως ἑκατὸν εἴκοσι ὀκτὼ καὶ ἐπίσκοπος ἐπ' αὐτῶν
Βαδιηλ 15 καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν Σαμαια υἱὸς Ασουβ υἱὸς
Εζρι 17 καὶ Μαθανια υἱὸς Μιχα καὶ Ωβηδ υἱὸς Σαμουι 18
διακόσιοι ὀγδοήκοντα τέσσαρες 19 καὶ οἱ πυλωροὶ Ακουβ
Τελαμιν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἑκατὸν ἐβδομήκοντα δύο
22 καὶ ἐπίσκοπος Λευιτῶν υἱὸς Βανι Οζι υἱὸς Ασαβια υἱὸς

Μιχα ἀπὸ υἱῶν Ασαφ τῶν ἀδόντων ἀπέναντι ἔργου οἴκου
τοῦ θεοῦ 23 ὅτι ἐντολή τοῦ βασιλέως ἐπ' αὐτούς 24 καὶ
Παθαια υἱὸς Βασηζα πρὸς χεῖρα τοῦ βασιλέως εἰς πᾶν
ῥῆμα τῷ λαῷ 25 καὶ πρὸς τὰς ἐπαύλεις ἐν ἀγρῷ αὐτῶν
καὶ ἀπὸ υἱῶν Ιουδα ἐκάθισαν ἐν Καριαθαρβοκ 26 καὶ ἐν
Ιησου 27 καὶ ἐν Βηρσαβεε 30 καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν Λαχισ
καὶ ἀγροὶ αὐτῆς καὶ παρενεβάλοσαν ἐν Βηρσαβεε 31
καὶ οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ἀπὸ Γαβα Μαχαμας 36 καὶ ἀπὸ τῶν
Λευιτῶν μερίδες Ιουδα τῷ Βενιαμιν

12 καὶ οὗτοι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἀναβαίνοντες
μετὰ Ζοροβαβελ υἱοῦ Σαλαθιηλ καὶ Ἰησοῦ Σαραια Ιερμια
Εσδρα 2 Αμαρια Μαλουχ 3 Σεχενια 7 οὗτοι ἄρχοντες τῶν
ιερέων καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ἡμέραις Ἰησοῦ 8 καὶ οἱ
Λευῖται Ιησου Βανουι Καδμηηλ Σαραβια Ιουδα Μαχανια
ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ 9 εἰς τὰς
ἐφημερίας 10 καὶ Ἰησοῦς ἐγέννησεν τὸν Ιωακιμ καὶ
Ιωακιμ ἐγέννησεν τὸν Ελιασιβ καὶ Ελιασιβ τὸν Ιωδαε 11
καὶ Ιωδαε ἐγέννησεν τὸν Ιωναθαν καὶ Ιωναθαν ἐγέννησεν
τὸν Ιαδου 12 καὶ ἐν ἡμέραις Ιωακιμ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ
ἱερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῷ Σαραια Μαραια
τῷ Ιερμια Ανανια 13 τῷ Εσδρα Μεσουλαμ τῷ Αμαρια
Ιωαναν 14 τῷ Μαλουχ Ιωναθαν τῷ Σεχενια Ιωσηφ 15
τῷ Αρεμ Αδνας τῷ Μαριωθ Ελκαι 16 τῷ Αδδαι Ζαχαριας
τῷ Γαναθων Μοσολλαμ 17 τῷ Αβια Ζεχρι τῷ Βενιαμιν
ἐν καιροῖς τῷ Φελητι 18 τῷ Βαλγα Σαμουε τῷ Σεμεια
Ιωναθαν 19 τῷ Ιωιαριβ Μαθθαναι τῷ Ιδία Οζι 20 τῷ
Σαλλαι Καλλαι τῷ Αμουκ Αβεδ 21 τῷ Ελκια Ασαβιας τῷ
Ιεδεῖου Ναθαναηλ 22 οἱ Λευῖται ἐν ἡμέραις Ελιασιβ Ιωαδα
καὶ Ιωαναν καὶ Ιδουα γεγραμμένοι ἄρχοντες πατριῶν καὶ

οἱ ἱερεῖς ἐν βασιλείᾳ Δαρείου τοῦ Πέρσου 23 υἱοὶ Λευι
ἄρχοντες τῶν πατριῶν γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ λόγων
τῶν ἡμερῶν καὶ ἕως ἡμερῶν Ἰωαναν υἱοῦ Ἐλισουβ 24 καὶ
ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν Ἀσαβια καὶ Σαραβια καὶ Ἰησου καὶ
υἱοὶ Καδμηλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατεναντίον αὐτῶν
εἰς ὑμνεῖν καὶ αἰνεῖν ἐν ἐντολῇ Δαυιδ ἀνθρώπου τοῦ
θεοῦ ἐφημερία πρὸς ἐφημερίαν 25 ἐν τῷ συναγαγεῖν με
τοὺς πυλωροὺς 26 ἐν ἡμέραις Ἰωακίμ υἱοῦ Ἰησοῦ υἱοῦ
Ἰωσεδεκ καὶ ἐν ἡμέραις Νεεμια καὶ Εσδρας ὁ ἱερεὺς ὁ
γραμματεὺς 27 καὶ ἐν ἐγκαινίοις τείχους Ἱερουσαλημ
ἐζήτησαν τοὺς Λευίτας ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν τοῦ ἐνέγκαι
αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλημ ποιῆσαι ἐγκαίνια καὶ εὐφροσύνην
ἐν θωδαθα καὶ ἐν ῶδαῖς κυμβαλίζοντες καὶ ψαλτήρια
καὶ κινύραι 28 καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἄδόντων καὶ
ἀπὸ τῆς περιχώρου κυκλόθεν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἀπὸ
ἐπαύλεων 29 καὶ ἀπὸ ἀγρῶν ὅτι ἐπαύλεις ῥυθώθησαν
ἑαυτοῖς οἱ ἄδοντες ἐν Ἱερουσαλημ 30 καὶ ἐκαθάρισθησαν
οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ ἐκαθάρισαν τὸν λαὸν καὶ
τοὺς πυλωροὺς καὶ τὸ τεῖχος 31 καὶ ἀνήνεγκα τοὺς
ἄρχοντας Ἰουδα ἐπάνω τοῦ τείχους καὶ ἔστησα δύο περὶ
αἰνέσεως μεγάλους καὶ διῆλθον ἐκ δεξιῶν ἐπάνω τοῦ
τείχους τῆς κοπρίας 32 καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῶν Ὡσαια
καὶ ἥμισυ ἀρχόντων Ἰουδα 33 καὶ Ἀζαριας Εσδρας καὶ
Μεσουλαμ 34 Ἰουδα καὶ Βενιαμιν καὶ Σαμαια καὶ Ἱερμια
35 καὶ ἀπὸ υἱῶν τῶν ἱερέων ἐν σάλπιγγιν Ζαχαρίας υἱὸς
Ἰωναθαν υἱὸς Σαμαια υἱὸς Μαθανια υἱὸς Μιχαια υἱὸς
Ζακχοῦρ υἱὸς Ἀσαφ 36 καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Σαμαια καὶ
Ὀζιηλ αἰνεῖν ἐν ῶδαῖς Δαυιδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ
Εσδρας ὁ γραμματεὺς ἔμπροσθεν αὐτῶν 37 ἐπὶ πύλης τοῦ

αἰν κατέναντι αὐτῶν ἀνέβησαν ἐπὶ κλίμακας πόλεως
Δαυιδ ἐν ἀναβάσει τοῦ τείχους ἐπάνωθεν τοῦ οἴκου Δαυιδ
καὶ ἕως πύλης τοῦ ὕδατος κατὰ ἀνατολὰς 38 καὶ περὶ
αἰνέσεως ἡ δευτέρα ἐπορεύετο συναντῶσα αὐτοῖς καὶ ἐγὼ
ὀπίσω αὐτῆς καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ ἐπάνω τοῦ τείχους
ὑπεράνω τοῦ πύργου τῶν θεννουριμ καὶ ἕως τοῦ τείχους
τοῦ πλατέος 39 καὶ ὑπεράνω τῆς πύλης Εφραιμ καὶ ἐπὶ
πύλην τῆς ἰσανα καὶ ἐπὶ πύλην τὴν ἰχθυερὰν καὶ πύργῳ
Ανανηλ καὶ ἕως πύλης τῆς προβατικῆς καὶ ἔστησαν ἐν
πύλῃ τῆς φυλακῆς 40 καὶ ἔστησαν αἱ δύο τῆς αἰνέσεως
ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐγὼ καὶ τὸ ἥμισυ τῶν στρατηγῶν
μετ' ἐμοῦ 41 καὶ οἱ ἱερεῖς Ελιακιμ Μασσας Βενιαμιν
Μιχαιας Ελιωηται Ζαχαρίας Ανανιας ἐν σάλπιγγιν 42 καὶ
Μασσας καὶ Σεμειας καὶ Ελεαζαρ καὶ Οζι καὶ Ἰωαναν
καὶ Μελχιας καὶ Αἰλαμ καὶ Εζουρ καὶ ἠκούσθησαν οἱ
ἄδοντες καὶ ἐπεσκέπησαν 43 καὶ ἔθυσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ θυσιάσματα μεγάλα καὶ ἠὺφράνθησαν ὅτι ὁ θεὸς
ἠὺφρανεν αὐτοὺς μεγάλως καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ
τέκνα αὐτῶν ἠὺφράνθησαν καὶ ἠκούσθη ἡ εὐφροσύνη ἐν
Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ μακρόθεν 44 καὶ κατέστησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἄνδρας ἐπὶ τῶν γαζοφυλακίων τοῖς θησαυροῖς
ταῖς ἀπαρχαῖς καὶ ταῖς δεκάταις καὶ τοῖς συνηγμένοις
ἐν αὐτοῖς ἄρχουσιν τῶν πόλεων μερίδας τοῖς ἱερεῦσι
καὶ τοῖς Λευίταις ὅτι εὐφροσύνη ἦν ἐν Ἰουδα ἐπὶ τοὺς
ἱερεῖς καὶ ἐπὶ τοὺς Λευίτας τοὺς ἐστῶτας 45 καὶ ἐφύλαξαν
φυλακὰς θεοῦ αὐτῶν καὶ φυλακὰς τοῦ καθαρισμοῦ καὶ
τοὺς ἄδοντας καὶ τοὺς πυλωροὺς ὡς ἐντολαὶ Δαυιδ καὶ
Σαλωμων υἱοῦ αὐτοῦ 46 ὅτι ἐν ἡμέραις Δαυιδ Ασαφ ἀπ'
ἀρχῆς πρῶτος τῶν ἀδόντων καὶ ὕμνον καὶ αἴνεσιν τῷ

θεῶ 47 καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἐν ἡμέραις Ζοροβαβελ διδόντες μερίδας τῶν ἀδόντων καὶ τῶν πυλωρῶν λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ καὶ ἀγιάζοντες τοῖς Λευίταις καὶ οἱ Λευῖται ἀγιάζοντες τοῖς υἱοῖς Ααρων

13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεγνώσθη ἐν βιβλίῳ Μωυσῆ ἐν ὧσιν τοῦ λαοῦ καὶ εὐρέθη γεγραμμένον ἐν αὐτῷ ὅπως μὴ εἰσέλθωσιν Ἀμμανῖται καὶ Μωαβῖται ἐν ἐκκλησίᾳ θεοῦ ἕως αἰῶνος 2 ὅτι οὐ συνήντησαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ἐν ἄρτῳ καὶ ἐν ὕδατι καὶ ἐμισθώσαντο ἐπ' αὐτὸν τὸν Βαλααμ καταράσασθαι καὶ ἔστρεψεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν κατάραν εἰς εὐλογίαν 3 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν τὸν νόμον καὶ ἐχωρίσθησαν πᾶς ἐπίμικτος ἐν Ἰσραηλ 4 καὶ πρὸ τούτου Ἐλιασιβ ὁ ἱερεὺς οἰκῶν ἐν γαζοφυλακίῳ οἴκου θεοῦ ἡμῶν ἐγγίων Τωβια 5 καὶ ἐποίησεν αὐτῷ γαζοφυλάκιον μέγα καὶ ἐκεῖ ἦσαν πρότερον διδόντες τὴν μανααν καὶ τὸν λίβανον καὶ τὰ σκεύη καὶ τὴν δεκάτην τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου ἐντολὴν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ἀδόντων καὶ τῶν πυλωρῶν καὶ ἀπαρχὰς τῶν ἱερέων 6 καὶ ἐν παντὶ τούτῳ οὐκ ἦμην ἐν Ἱερουσαλημ ὅτι ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ Αρθασασθα βασιλέως Βαβυλῶνος ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα καὶ μετὰ τέλος ἡμερῶν ἠτησάμην παρὰ τοῦ βασιλέως 7 καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλημ καὶ συνῆκα ἐν τῇ πονηρίᾳ ἣ ἐποίησεν Ἐλισουβ τῷ Τωβια ποιῆσαι αὐτῷ γαζοφυλάκιον ἐν αὐλῇ οἴκου τοῦ θεοῦ 8 καὶ πονηρόν μοι ἐφάνη σφόδρα καὶ ἔρριψα πάντα τὰ σκεύη οἴκου Τωβια ἔξω ἀπὸ τοῦ γαζοφυλακίου 9 καὶ εἶπα καὶ ἐκαθάρισαν τὰ γαζοφυλάκια καὶ ἐπέστρεψα ἐκεῖ σκεύη οἴκου τοῦ θεοῦ τὴν μαναα καὶ τὸν λίβανον 10 καὶ ἔγνων ὅτι μερίδες τῶν Λευιτῶν οὐκ ἐδόθησαν

καὶ ἐφύγosan ἀνήρ εἰς ἀγρὸν αὐτοῦ οἱ Λευῖται καὶ οἱ ἄδοντες ποιοῦντες τὸ ἔργον **11** καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς στρατηγοῖς καὶ εἶπα διὰ τί ἐγκατελείφθη ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ καὶ συνήγαγον αὐτοὺς καὶ ἔστησα αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στάσει αὐτῶν **12** καὶ πᾶς Ιουδα ἤνεγκαν δεκάτην τοῦ πυροῦ καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου εἰς τοὺς θησαυροὺς **13** ἐπὶ χεῖρα Σελεμια τοῦ ἱερέως καὶ Σαδδουκ τοῦ γραμματέως καὶ Φαδαια ἀπὸ τῶν Λευιτῶν καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν Αναν υἱὸς Ζακχουρ υἱὸς Μαθανια ὅτι πιστοὶ ἐλογίσθησαν ἐπ’ αὐτοὺς μερίζειν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν **14** μνήσθητί μου ὁ θεὸς ἐν ταύτῃ καὶ μὴ ἐξαλειφθήτω ἔλεός μου ὃ ἐποίησα ἐν οἴκῳ κυρίου τοῦ θεοῦ **15** ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον ἐν Ιουδα πατοῦντας ληνοὺς ἐν τῷ σαββάτῳ καὶ φέροντας δράγματα καὶ ἐπιγεμίζοντας ἐπὶ τοὺς ὄνους καὶ οἶνον καὶ σταφυλὴν καὶ σῦκα καὶ πᾶν βάσταγμα καὶ φέροντας εἰς Ἱερουσαλημ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου καὶ ἐπεμαρτυράμην ἐν ἡμέρᾳ πράσεως αὐτῶν **16** καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐτῇ φέροντες ἰχθὺν καὶ πᾶσαν πράσιν πωλοῦντες ἐν τῷ σαββάτῳ τοῖς υἱοῖς Ιουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλημ **17** καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς υἱοῖς Ιουδα τοῖς ἐλευθέροις καὶ εἶπα αὐτοῖς τίς ὁ λόγος οὗτος ὁ πονηρὸς ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε καὶ βεβηλοῦτε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου **18** οὐχὶ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ἤνεγκεν ἐπ’ αὐτοὺς ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἐφ’ ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ὑμεῖς προστίθετε ὀργὴν ἐπὶ Ἰσραηλ βεβηλῶσαι τὸ σάββατον **19** καὶ ἐγένετο ἡνῖκα κατέστησαν πύλαι Ἱερουσαλημ πρὸ τοῦ σαββάτου καὶ εἶπα καὶ ἔκλεισαν τὰς πύλας καὶ εἶπα ὥστε μὴ ἀνοιγῆναι αὐτὰς ἕως ὀπίσω τοῦ σαββάτου καὶ ἐκ τῶν παιδαρίων μου ἔστησα ἐπὶ τὰς πύλας ὥστε μὴ αἶρειν

βαστάγματα ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου **20** καὶ ηὐλίσθησαν πάντες καὶ ἐποίησαν πρᾶσιν ἔξω Ἱερουσαλημ ἅπαξ καὶ δὶς **21** καὶ διεμαρτυράμην ἐν αὐτοῖς καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς διὰ τί ὑμεῖς ἀυλίζεσθε ἀπέναντι τοῦ τείχους ἐὰν δευτερώσητε ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐν ὑμῖν ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἐκείνου οὐκ ἦλθοσαν ἐν σαββάτῳ **22** καὶ εἶπα τοῖς Λευίταις οἳ ἦσαν καθαριζόμενοι καὶ ἐρχόμενοι φυλάσσοντες τὰς πύλας ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου πρὸς ταῦτα μνήσθητί μου ὁ θεὸς καὶ φεῖσαί μου κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου **23** καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον τοὺς Ἰουδαίους οἳ ἐκάθισαν γυναῖκας Ἀζωτίας Ἀμμανίτιδας Μωαβίτιδας **24** καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἡμῖς λαλοῦντες Ἀζωτιστὶ καὶ οὐκ εἰσιν ἐπιγινώσκοντες λαλεῖν Ἰουδαϊστὶ **25** καὶ ἐμαχεσάμην μετ' αὐτῶν καὶ κατηρασάμην αὐτούς καὶ ἐπάταξα ἐν αὐτοῖς ἄνδρας καὶ ἐμαδάρωσα αὐτούς καὶ ὠρκισα αὐτούς ἐν τῷ θεῷ ἐὰν δώτε τὰς θυγατέρας ὑμῶν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐὰν λάβητε ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς ὑμῶν **26** οὐχ οὕτως ἤμαρτεν Σαλωμων βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ ἐν ἔθνεσιν πολλοῖς οὐκ ἦν βασιλεὺς ὅμοιος αὐτῷ καὶ ἀγαπώμενος τῷ θεῷ ἦν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ θεὸς εἰς βασιλεία ἐπὶ πάντα Ἰσραηλ καὶ τοῦτον ἐξέκλιναν αἱ γυναῖκες αἱ ἀλλότριαι **27** καὶ ὑμῶν μὴ ἀκουσόμεθα ποιῆσαι τὴν πᾶσαν πονηρίαν ταύτην ἀσυνθετῆσαι ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν καθίσαι γυναῖκας ἀλλοτρίας **28** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωαδα τοῦ Ἐλισουβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου νυμφίου τοῦ Σαναβαλλατ τοῦ Ὠρωνίτου καὶ ἐξέβρασα αὐτὸν ἀπ' ἐμοῦ **29** μνήσθητι αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀγχιστεία τῆς ἱερατείας καὶ διαθήκης τῆς ἱερατείας καὶ τοὺς Λευίτας **30** καὶ ἐκαθάρισα αὐτούς ἀπὸ πάσης ἀλλοτριώσεως καὶ ἔστησα ἐφημερίας

τοῖς ἱερεῦσιν καὶ τοῖς Λευίταις ἀνήρ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ **31**
καὶ τὸ δῶρον τῶν ξυλοφόρων ἐν καιροῖς ἀπὸ χρόνων
καὶ ἐν τοῖς βακχουρίοις μνήσθητί μου ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς
ἀγαθωσύνην

Ἔσθήρ

1 ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρταξέρξου οὗτος ὁ Ἀρταξέρξης ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ χωρῶν ἐκράτησεν **2** ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ὅτε ἐθρονίσθη ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐν Σούσις τῇ πόλει **3** ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει βασιλεύοντος αὐτοῦ δοχὴν ἐποίησεν τοῖς φίλοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν καὶ τοῖς Περσῶν καὶ Μήδων ἐνδόξοις καὶ τοῖς ἄρχουσιν τῶν σατραπῶν **4** καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖξαι αὐτοῖς τὸν πλοῦτον τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν τῆς εὐφροσύνης τοῦ πλούτου αὐτοῦ ἐπὶ ἡμέρας ἑκατὸν ὀγδοήκοντα **5** ὅτε δὲ ἀνεπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ γάμου ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον τοῖς ἔθνεσιν τοῖς εὐρεθεῖσιν εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ ἡμέρας ἕξ ἐν αὐλῇ οἴκου τοῦ βασιλέως **6** κεκοσμημένη βυσσίνοις καὶ καρπασίνοις τεταμένοις ἐπὶ σχοινίοις βυσσίνοις καὶ πορφυροῖς ἐπὶ κύβοις χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς ἐπὶ στύλοις παρίνοις καὶ λιθίνοις κλῖναι χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ ἐπὶ λιθοστρώτου σμαραγδίου λίθου καὶ πιννίνου καὶ παρίνου λίθου καὶ στρωμαῖ διαφανεῖς ποικίλως διηνηθισμέναι κύκλῳ ῥόδα πεπασμένα **7** ποτήρια χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ καὶ ἀνθράκινον κυλίκιον προκείμενον ἀπὸ ταλάντων τρισμυρίων οἶνος πολὺς καὶ ἡδύς ὃν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἔπινεν **8** ὁ δὲ πότος οὗτος οὐ κατὰ προκείμενον νόμον ἐγένετο οὕτως δὲ ἠθέλησεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπέταξεν τοῖς οἰκονόμοις ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων **9** καὶ Ἀστιν ἡ βασίλισσα ἐποίησε πότον ταῖς γυναιξίν ἐν τοῖς βασιλείοις ὅπου ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης **10** ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἡδέως γενόμενος ὁ βασιλεὺς εἶπεν τῷ Ἀμαν καὶ Βαζαν καὶ Θαρρα καὶ Βωραζη καὶ Ζαθολθα καὶ Αβαταζα καὶ

Θαραβα τοῖς ἑπτὰ εὐνούχοις τοῖς διακόνοις τοῦ βασιλέως Ἄρταξέρξου **11** εἰσαγαγεῖν τὴν βασίλισσαν πρὸς αὐτὸν βασιλεύειν αὐτήν καὶ περιθεῖναι αὐτῇ τὸ διάδημα καὶ δεῖξαι αὐτήν πᾶσιν τοῖς ἄρχουσιν καὶ τοῖς ἔθνεσιν τὸ κάλλος αὐτῆς ὅτι καλὴ ἦν **12** καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτοῦ Ἀστιν ἡ βασίλισσα ἐλθεῖν μετὰ τῶν εὐνούχων καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὠργίσθη **13** καὶ εἶπεν τοῖς φίλοις αὐτοῦ κατὰ ταῦτα ἐλάλησεν Ἀστιν ποιήσατε οὖν περὶ τούτου νόμον καὶ κρίσιν **14** καὶ προσῆλθεν αὐτῷ Ἀρκεσαῖος καὶ Σαρσαθαῖος καὶ Μαλησεαρ οἱ ἄρχοντες Περσῶν καὶ Μήδων οἱ ἐγγὺς τοῦ βασιλέως οἱ πρῶτοι παρακαθήμενοι τῷ βασιλεῖ **15** καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους ὡς δεῖ ποιῆσαι Ἀστιν τῇ βασίλισσῃ ὅτι οὐκ ἐποίησεν τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως προσταχθέντα διὰ τῶν εὐνούχων **16** καὶ εἶπεν ὁ Μουχαιὸς πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἄρχοντας οὐ τὸν βασιλέα μόνον ἠδίκησεν Ἀστιν ἡ βασίλισσα ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς ἡγουμένους τοῦ βασιλέως **17** καὶ γὰρ διηγῆσατο αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς βασίλισσης καὶ ὡς ἀντεῖπεν τῷ βασιλεῖ ὡς οὖν ἀντεῖπεν τῷ βασιλεῖ Ἄρταξέρξῃ **18** οὕτως σήμερον αἱ τυραννίδες αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μήδων ἀκούσασαι τὰ τῷ βασιλεῖ λεχθέντα ὑπ' αὐτῆς τολμήσουσιν ὁμοίως ἀτιμάσαι τοὺς ἄνδρας αὐτῶν **19** εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ προσταξάτω βασιλικόν καὶ γραφήτω κατὰ τοὺς νόμους Μήδων καὶ Περσῶν καὶ μὴ ἄλλως χρησάσθω μηδὲ εἰσελθάτω ἕτι ἡ βασίλισσα πρὸς αὐτόν καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῆς δότω ὁ βασιλεὺς γυναικὶ κρείττονι αὐτῆς **20** καὶ ἀκουσθήτω ὁ νόμος ὁ ὑπὸ τοῦ βασιλέως ὃν ἔαν ποιῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ οὕτως πᾶσαι αἱ γυναῖκες περιθήσουσιν τιμὴν

τοῖς ἀνδράσιν ἑαυτῶν ἀπὸ πτωχοῦ ἕως πλουσίου 21 καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄρχουσι καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς καθὰ ἐλάλησεν ὁ Μουχαιος 22 καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶσαν τὴν βασιλείαν κατὰ χώραν κατὰ τὴν λέξιν αὐτῶν ὥστε εἶναι φόβον αὐτοῖς ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν

2 καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς τοῦ θυμοῦ καὶ οὐκέτι ἐμνήσθη τῆς Αστιν μνημονεύων οἷα ἐλάλησεν καὶ ὡς κατέκρινεν αὐτήν 2 καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως ζητηθήτω τῷ βασιλεῖ κοράσια ἄφθορα καλὰ τῷ εἶδει 3 καὶ καταστήσει ὁ βασιλεὺς κωμάρχας ἐν πάσαις ταῖς χώραις τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ ἐπιλεξάτωσαν κοράσια παρθενικὰ καλὰ τῷ εἶδει εἰς Σουσαν τὴν πόλιν εἰς τὸν γυναικῶνα καὶ παραδοθήτωσαν τῷ εὐνούχῳ τοῦ βασιλέως τῷ φύλακι τῶν γυναικῶν καὶ δοθήτω σμῆγμα καὶ ἡ λοιπὴ ἐπιμέλεια 4 καὶ ἡ γυνὴ ἣ ἂν ἀρέσῃ τῷ βασιλεῖ βασιλεύσει ἀντὶ Αστιν καὶ ἤρρεσεν τῷ βασιλεῖ τὸ πρᾶγμα καὶ ἐποίησεν οὕτως 5 καὶ ἄνθρωπος ἦν Ἰουδαῖος ἐν Σούσοις τῇ πόλει καὶ ὄνομα αὐτῷ Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ιαΐρου τοῦ Σεμείου τοῦ Κισαιου ἐκ φυλῆς Βενιαμιν 6 ὃς ἦν αἰχμάλωτος ἐξ Ἱερουσαλημ ἦν ἠχημαλώτευσεν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος 7 καὶ ἦν τούτῳ παῖς θρεπτή θυγάτηρ Ἀμιναδαβ ἀδελφοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ὄνομα αὐτῇ Εσθηρ ἐν δὲ τῷ μεταλλάξαι αὐτῆς τοὺς γονεῖς ἐπαίδευσεν αὐτήν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα καὶ ἦν τὸ κοράσιον καλὸν τῷ εἶδει 8 καὶ ὅτε ἠκούσθη τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα συνήχθησαν κοράσια πολλὰ εἰς Σουσαν τὴν πόλιν ὑπὸ χεῖρα Γαι καὶ ἤχθη Εσθηρ πρὸς Γαι τὸν φύλακα τῶν γυναικῶν 9 καὶ ἤρρεσεν αὐτῷ τὸ κοράσιον καὶ εὗρεν χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ

ἔσπευσεν αὐτῇ δοῦναι τὸ σμήγμα καὶ τὴν μερίδα καὶ τὰ ἑπτὰ κοράσια τὰ ἀποδεδειγμένα αὐτῇ ἐκ βασιλικοῦ καὶ ἐχρήσατο αὐτῇ καλῶς καὶ ταῖς ἄβραις αὐτῆς ἐν τῷ γυναικῶνι **10** καὶ οὐχ ὑπέδειξεν Εσθηρ τὸ γένος αὐτῆς οὐδὲ τὴν πατρίδα ὃ γὰρ Μαρδοχαῖος ἐνετείλατο αὐτῇ μὴ ἀπαγγεῖλαι **11** καθ' ἐκάστην δὲ ἡμέραν ὁ Μαρδοχαῖος περιπάτει κατὰ τὴν ἀύλην τὴν γυναικείαν ἐπισκοπῶν τί Εσθηρ συμβήσεται **12** οὗτος δὲ ἦν καιρὸς κορασίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα ὅταν ἀναπληρώσῃ μῆνας δέκα δύο οὕτως γὰρ ἀναπληροῦνται αἱ ἡμέραι τῆς θεραπείας μῆνας ἕξ ἀλειφόμενοι ἐν σμυρνίνῳ ἐλαίῳ καὶ μῆνας ἕξ ἐν τοῖς ἀρώμασιν καὶ ἐν τοῖς σμήγμασιν τῶν γυναικῶν **13** καὶ τότε εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ὃ ἐὰν εἴπῃ παραδώσει αὐτῇ συνεισέρχεσθαι αὐτῇ ἀπὸ τοῦ γυναικῶνος ἕως τῶν βασιλείων **14** δείλης εἰσπορεύεται καὶ πρὸς ἡμέραν ἀποτρέχει εἰς τὸν γυναικῶνα τὸν δεύτερον οὗ Γαι ὁ εὐνοῦχος τοῦ βασιλέως ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν καὶ οὐκέτι εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα ἐὰν μὴ κληθῆ ὄνόματι **15** ἐν δὲ τῷ ἀναπληροῦσθαι τὸν χρόνον Εσθηρ τῆς θυγατρὸς Αμιναδαβ ἀδελφοῦ πατρὸς Μαρδοχαίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα οὐδὲν ἠθέτησεν ὧν αὐτῇ ἐνετείλατο ὁ εὐνοῦχος ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν ἦν γὰρ Εσθηρ εὐρίσκουσα χάριν παρὰ πάντων τῶν βλεπόντων αὐτήν **16** καὶ εἰσῆλθεν Εσθηρ πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα τῷ δωδεκάτῳ μηνί ὅς ἐστιν Αδαρ τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ **17** καὶ ἠράσθη ὁ βασιλεὺς Εσθηρ καὶ εὔρεν χάριν παρὰ πάσας τὰς παρθένους καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὸ διάδημα τὸ γυναικεῖον **18** καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ταῖς δυνάμεσιν

ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ καὶ ὕψωσεν τοὺς γάμους Εσθηρ καὶ ἄφρουν ἐποίησεν τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ 19 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐθεράπευεν ἐν τῇ αὐλῇ 20 ἡ δὲ Εσθηρ οὐχ ὑπέδειξεν τὴν πατρίδα αὐτῆς οὕτως γὰρ ἐνετείλατο αὐτῇ Μαρδοχαῖος φοβεῖσθαι τὸν θεὸν καὶ ποιεῖν τὰ προστάγματα αὐτοῦ καθὼς ἦν μετ' αὐτοῦ καὶ Εσθηρ οὐ μετήλλαξεν τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς 21 καὶ ἐλυπήθησαν οἱ δύο εὐνοῦχοι τοῦ βασιλέως οἱ ἀρχισωματοφύλακες ὅτι προήχθη Μαρδοχαῖος καὶ ἐζήτησαν ἀποκτεῖναι Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα 22 καὶ ἐδηλώθη Μαρδοχαίῳ ὁ λόγος καὶ ἐσήμανεν Εσθηρ καὶ αὐτὴ ἐνεφάνισεν τῷ βασιλεῖ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς 23 ὁ δὲ βασιλεὺς ἤτασεν τοὺς δύο εὐνούχους καὶ ἐκρέμασεν αὐτούς καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς καταχωρίσαι εἰς μνημόσυνον ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ ὑπὲρ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου ἐν ἐγκωμίῳ

3 μετὰ δὲ ταῦτα ἐδόξασεν ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης Ἀμαν Ἀμαδαθου Βουγαῖον καὶ ὕψωσεν αὐτόν καὶ ἐπρωτοβάθρην πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ 2 καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ αὐλῇ προσεκύνουν αὐτῷ οὕτως γὰρ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ποιῆσαι ὁ δὲ Μαρδοχαῖος οὐ προσεκύνη αὐτῷ 3 καὶ ἐλάλησαν οἱ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως τῷ Μαρδοχαίῳ Μαρδοχαῖε τί παρακούεις τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα 4 καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐλάλουν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπήκουεν αὐτῶν καὶ ὑπέδειξαν τῷ Ἀμαν Μαρδοχαῖον τοῖς τοῦ βασιλέως λόγοις ἀντιτασσόμενον καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος ὅτι Ἰουδαῖός ἐστιν 5 καὶ ἐπιγνοὺς Ἀμαν ὅτι οὐ προσκυνεῖ αὐτῷ Μαρδοχαῖος ἐθυμώθη σφόδρα 6 καὶ ἐβουλεύσατο ἀφανίσει πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν Ἰουδαίους 7 καὶ ἐποίησεν ψήφισμα ἐν ἔτει

δωδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου καὶ ἔβαλεν κλήρους
ἡμέραν ἕξ ἡμέρας καὶ μῆνα ἕκ μηνὸς ὥστε ἀπολέσαι ἐν
μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ γένος Μαρδοχαίου καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος εἰς
τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ μηνός ὅς ἐστιν Ἀδαρ **8** καὶ
ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην λέγων ὑπάρχει
ἔθνος διεσπαρμένον ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ
σου οἱ δὲ νόμοι αὐτῶν ἕξαστοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη τῶν
δὲ νόμων τοῦ βασιλέως παρακούουσιν καὶ οὐ συμφέρει τῷ
βασιλεῖ ἑᾶσαι αὐτούς **9** εἰ δοκεῖ τῷ βασιλεῖ δογματισάτω
ἀπολέσαι αὐτούς κἀγὼ διαγράψω εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ
βασιλέως ἀργυρίου τάλαντα μύρια **10** καὶ περιελόμενος
ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον ἔδωκεν εἰς χεῖρα τῷ Ἀμαν
σφραγίσαι κατὰ τῶν γεγραμμένων κατὰ τῶν Ἰουδαίων **11**
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμαν τὸ μὲν ἀργύριον ἔχε τῷ δὲ
ἔθνει χρῶ ὡς βούλει **12** καὶ ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ
βασιλέως μηνὶ πρώτῳ τῇ τρισκαίδεκάτῃ καὶ ἔγραψαν ὡς
ἐπέταξεν Ἀμαν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ἄρχουσιν κατὰ
πᾶσαν χώραν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ταῖς ἑκατὸν
εἴκοσι ἑπτὰ χώραις τοῖς τε ἄρχουσι τῶν ἐθνῶν κατὰ τὴν
αὐτῶν λέξιν δι' Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως **13** καὶ ἀπεστάλη
διὰ βιβλιαφόρων εἰς τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν ἀφανίσαι
τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μηνὸς δωδεκάτου
ὅς ἐστιν Ἀδαρ καὶ διαρπάσαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν **14**
τὰ δὲ ἀντίγραφα τῶν ἐπιστολῶν ἐξετίθετο κατὰ χώραν
καὶ προσετάγη πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐτοίμους εἶναι εἰς τὴν
ἡμέραν ταύτην **15** ἐσπεύδετο δὲ τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς Σουσάν
ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ Ἀμαν ἐκωθωνίζοντο ἐταράσσετο δὲ ἡ
πόλις

4 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐπιγνούς τὸ συντελούμενον διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐνεδύσατο σάκκον καὶ κατεπάσατο σποδὸν καὶ ἐκπηδήσας διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ἐβόα φωνῇ μεγάλη αἴρεται ἔθνος μηδὲν ἡδικηκός **2** καὶ ἦλθεν ἕως τῆς πύλης τοῦ βασιλέως καὶ ἔστη οὐ γὰρ ἦν ἐξὸν αὐτῷ εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐλὴν σάκκον ἔχοντι καὶ σποδόν **3** καὶ ἐν πάσῃ χώρᾳ οὗ ἐξετίθετο τὰ γράμματα κραυγὴ καὶ κοπετὸς καὶ πένθος μέγα τοῖς Ἰουδαίοις σάκκον καὶ σποδὸν ἔστρωσαν ἑαυτοῖς **4** καὶ εἰσῆλθον αἱ ἄβραι καὶ οἱ εὐνοῦχοι τῆς βασιλίσσης καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῇ καὶ ἐταράχθη ἀκούσασα τὸ γεγονός καὶ ἀπέστειλεν στολίσαι τὸν Μαρδοχαῖον καὶ ἀφελέσθαι αὐτοῦ τὸν σάκκον ὁ δὲ οὐκ ἐπέισθη **5** ἡ δὲ Εσθηρ προσεκαλέσατο Ἀχραθαῖον τὸν εὐνοῦχον αὐτῆς ὃς παρειστήκει αὐτῇ καὶ ἀπέστειλεν μαθεῖν αὐτῇ παρὰ τοῦ Μαρδοχαίου τὸ ἀκριβές **7** ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸ γεγονός καὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἣν ἐπηγγείλατο Ἀμαν τῷ βασιλεῖ εἰς τὴν γάζαν ταλάντων μυρίων ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς Ἰουδαίους **8** καὶ τὸ ἀντίγραφον τὸ ἐν Σούσοις ἐκτεθὲν ὑπὲρ τοῦ ἀπολέσθαι αὐτοὺς ἔδωκεν αὐτῷ δεῖξαι τῇ Εσθηρ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐντείλασθαι αὐτῇ εἰσελθούσῃ παραιτήσασθαι τὸν βασιλέα καὶ ἀξιῶσαι αὐτὸν περὶ τοῦ λαοῦ μνησθεῖσα ἡμερῶν ταπεινώσεώς σου ὡς ἐτράφης ἐν χειρὶ μου διότι Ἀμαν ὁ δευτερεύων τῷ βασιλεῖ ἐλάλησεν καθ' ἡμῶν εἰς θάνατον ἐπικάλεσαι τὸν κύριον καὶ λάλησον τῷ βασιλεῖ περὶ ἡμῶν καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ θανάτου **9** εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀχραθαῖος ἐλάλησεν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους τούτους **10** εἶπεν δὲ Εσθηρ πρὸς Ἀχραθαῖον πορεύθητι πρὸς Μαρδοχαῖον καὶ εἰπὸν ὅτι **11** τὰ ἔθνη πάντα τῆς βασιλείας γινώσκει ὅτι

πᾶς ἄνθρωπος ἢ γυνή ὃς εἰσελεύσεται πρὸς τὸν βασιλέα
εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν ἄκλητος οὐκ ἔστιν αὐτῷ
σωτηρία πλὴν ᾧ ἐκτείνει ὁ βασιλεὺς τὴν χρυσοῦν ῥάβδον
οὗτος σωθήσεται κάγω οὐ κέκλημαι εἰσελθεῖν πρὸς τὸν
βασιλέα εἰσὶν αὐταὶ ἡμέραι τριάκοντα **12** καὶ ἀπήγγειλεν
Ἀχραθαῖος Μαρδοχαίῳ πάντας τοὺς λόγους Εσθηρ **13**
καὶ εἶπεν Μαρδοχαῖος πρὸς Ἀχραθαῖον πορεύθητι καὶ
εἰπὸν αὐτῇ Εσθηρ μὴ εἴπῃς σεαυτῇ ὅτι σωθήσῃ μόνη ἐν
τῇ βασιλείᾳ παρὰ πάντας τοὺς Ἰουδαίους **14** ὡς ὅτι ἐὰν
παρακούσῃς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἄλλοθεν βοήθεια καὶ
σκέπη ἔσται τοῖς Ἰουδαίοις σὺ δὲ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς
σου ἀπολεισθε καὶ τίς οἶδεν εἰ εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον
ἐβασίλευσας **15** καὶ ἐξαπέστειλεν Εσθηρ τὸν ἥκοντα πρὸς
αὐτὴν πρὸς Μαρδοχαῖον λέγουσα **16** βαδίσας ἐκκλησίασον
τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Σούσοις καὶ νηστεύσατε ἐπ' ἐμοὶ
καὶ μὴ φάγητε μηδὲ πίνητε ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς νύκτα καὶ
ἡμέραν κάγω δὲ καὶ αἱ ἄβραι μου ἀσιτήσομεν καὶ τότε
εἰσελεύσομαι πρὸς τὸν βασιλέα παρὰ τὸν νόμον ἐὰν καὶ
ἀπολέσθαι με ἦ **17** καὶ βαδίσας Μαρδοχαῖος ἐποίησεν ὅσα
ἐνετείλατο αὐτῷ Εσθηρ

5 καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐπαύσατο
προσευχομένη ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς θεραπείας καὶ
περιβάλετο τὴν δόξαν αὐτῆς καὶ εἰσελθοῦσα πάσας τὰς
θύρας κατέστη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ αὐτὸς ἐκάθητο
ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ **2** καὶ ἄρας τὴν
χρυσὴν ῥάβδον ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς καὶ
ἠσπάσατο αὐτὴν καὶ εἶπεν λάλησόν μοι **3** καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς τί θέλεις Εσθηρ καὶ τί σοῦ ἐστὶν τὸ ἀξίωμα ἕως
τοῦ ἡμίσου τῆς βασιλείας μου καὶ ἔσται σοι **4** εἶπεν δὲ

Εσθηρ ἡμέρα μου ἐπίσημος σήμερόν ἐστιν εἰ οὖν δοκεῖ
τῷ βασιλεῖ ἐλθάτω καὶ αὐτὸς καὶ Ἀμαν εἰς τὴν δοχὴν ἣν
ποιήσω σήμερον **5** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς κατασπεύσατε
Ἀμαν ὅπως ποιήσωμεν τὸν λόγον Εσθηρ καὶ παραγίνονται
ἀμφότεροι εἰς τὴν δοχὴν ἣν εἶπεν Εσθηρ **6** ἐν δὲ τῷ
πότῳ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Εσθηρ τί ἐστὶν βασίλισσα
Εσθηρ καὶ ἔσται σοι ὅσα ἀξιοῖς **7** καὶ εἶπεν τὸ αἴτημά
μου καὶ τὸ ἀξίωμα μου **8** εἰ εὖρον χάριν ἐνώπιον τοῦ
βασιλέως ἐλθάτω ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμαν ἐπὶ τὴν αὐριον
εἰς τὴν δοχὴν ἣν ποιήσω αὐτοῖς καὶ αὐριον ποιήσω τὰ
αὐτά **9** καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμαν ἀπὸ τοῦ βασιλέως ὑπερχαρῆς
εὐφραινόμενος ἐν δὲ τῷ ἰδεῖν Ἀμαν Μαρδοχαῖον τὸν
Ιουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ ἐθυμώθη σφόδρα **10** καὶ εἰσελθὼν εἰς
τὰ ἴδια ἐκάλεσεν τοὺς φίλους καὶ Ζωσαραν τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ **11** καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ καὶ τὴν
δόξαν ἣν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ περιέθηκεν καὶ ὡς ἐποίησεν
αὐτὸν πρωτεύειν καὶ ἡγεῖσθαι τῆς βασιλείας **12** καὶ εἶπεν
Ἀμαν οὐ κέκληκεν ἡ βασίλισσα μετὰ τοῦ βασιλέως οὐδένα
εἰς τὴν δοχὴν ἀλλ' ἢ ἐμέ καὶ εἰς τὴν αὐριον κέκλημαι
13 καὶ ταῦτά μοι οὐκ ἀρέσκει ὅταν ἴδω Μαρδοχαῖον τὸν
Ιουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ **14** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ζωσαρα
ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι κοπήτω σοι ξύλον πηχῶν
πεντήκοντα ὄρθρου δὲ εἰπὸν τῷ βασιλεῖ καὶ κρεμασθήτω
Μαρδοχαῖος ἐπὶ τοῦ ξύλου σὺ δὲ εἴσελθε εἰς τὴν δοχὴν
σὺν τῷ βασιλεῖ καὶ εὐφραίνου καὶ ἤρεσεν τὸ ῥῆμα τῷ
Ἀμαν καὶ ἠτοιμάσθη τὸ ξύλον

6 ὁ δὲ κύριος ἀπέστησεν τὸν ὕπνον ἀπὸ τοῦ βασιλέως τὴν
νύκτα ἐκείνην καὶ εἶπεν τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ εἰσφέρειν
γράμματα μνημόσυνα τῶν ἡμερῶν ἀναγινώσκειν αὐτῷ

2 εὔρεν δὲ τὰ γράμματα τὰ γραφέντα περὶ Μαρδοχαίου
ὡς ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν δύο εὐνούχων τοῦ
βασιλέως ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτοὺς καὶ ζητῆσαι ἐπιβαλεῖν
τὰς χεῖρας Ἀρταξέρξει 3 εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τίνα δόξαν ἢ
χάριν ἐποιήσαμεν τῷ Μαρδοχαίῳ καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι
τοῦ βασιλέως οὐκ ἐποίησας αὐτῷ οὐδέν 4 ἐν δὲ τῷ
πυνθάνεσθαι τὸν βασιλέα περὶ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου
ἰδοὺ Ἀμαν ἐν τῇ αὐλῇ εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τίς ἐν τῇ
αὐλῇ ὁ δὲ Ἀμαν εἰσηλθεν εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ κρεμάσαι τὸν
Μαρδοχαῖον ἐπὶ τῷ ξύλῳ ᾧ ἠτοίμασεν 5 καὶ εἶπαν οἱ
διάκονοι τοῦ βασιλέως ἰδοὺ Ἀμαν ἔστηκεν ἐν τῇ αὐλῇ καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς καλέσατε αὐτόν 6 εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς
τῷ Ἀμαν τί ποιήσω τῷ ἀνθρώπῳ ὃν ἐγὼ θέλω δοξάσαι
εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ Ἀμαν τίνα θέλει ὁ βασιλεὺς δοξάσαι
εἰ μὴ ἐμέ 7 εἶπεν δὲ πρὸς τὸν βασιλέα ἄνθρωπον ὃν ὁ
βασιλεὺς θέλει δοξάσαι 8 ἐνεγκάτωσαν οἱ παῖδες τοῦ
βασιλέως στολὴν βυσσίνην ἣν ὁ βασιλεὺς περιβάλλεται
καὶ ἵππον ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπιβαίνει 9 καὶ δότω ἐνὶ
τῶν φίλων τοῦ βασιλέως τῶν ἐνδόξων καὶ στολισάτω
τὸν ἄνθρωπον ὃν ὁ βασιλεὺς ἀγαπᾷ καὶ ἀναβιβασάτω
αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ κηρυσσέτω διὰ τῆς πλατείας
τῆς πόλεως λέγων οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ ὃν ὁ
βασιλεὺς δοξάζει 10 εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμαν καθὼς
ἐλάλησας οὕτως ποίησον τῷ Μαρδοχαίῳ τῷ Ἰουδαίῳ τῷ
θεραπεύοντι ἐν τῇ αὐλῇ καὶ μὴ παραπεσάτω σου λόγος ὧν
ἐλάλησας 11 ἔλαβεν δὲ Ἀμαν τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον
καὶ ἐστόλισεν τὸν Μαρδοχαῖον καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν
ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ διῆλθεν διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως
καὶ ἐκήρυσσεν λέγων οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ ὃν ὁ

βασιλεύς θέλει δοξάσαι **12** ἐπέστρεψεν δὲ ὁ Μαρδοχαῖος εἰς τὴν αὐλήν Ἀμαν δὲ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς **13** καὶ διηγήσατο Ἀμαν τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ Ζωσαρα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς φίλοις καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ φίλοι καὶ ἡ γυνὴ εἰ ἐκ γένους Ιουδαίων Μαρδοχαῖος ἤρξαι ταπεινοῦσθαι ἐνώπιον αὐτοῦ πεσὼν πεσῆ οὐ μὴ δύνη αὐτὸν ἀμύνασθαι ὅτι θεὸς ζῶν μετ' αὐτοῦ **14** ἔτι αὐτῶν λαλούντων παραγίνονται οἱ εὐνοῦχοι ἐπισπεύδοντες τὸν Ἀμαν ἐπὶ τὸν πότον ὃν ἠτοίμασεν Εσθηρ

7 εἰσηλθεν δὲ ὁ βασιλεύς καὶ Ἀμαν συμπιεῖν τῇ βασιλίσῃ **2** εἶπεν δὲ ὁ βασιλεύς Εσθηρ τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐν τῷ πότῳ τί ἐστὶν Εσθηρ βασίλισσα καὶ τί τὸ αἴτημά σου καὶ τί τὸ ἀξιώμά σου καὶ ἔστω σοι ἕως τοῦ ἡμίσου τῆς βασιλείας μου **3** καὶ ἀποκριθεῖσα εἶπεν εἰ εὖρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως δοθήτω ἡ ψυχὴ μου τῷ αἰτήματί μου καὶ ὁ λαός μου τῷ ἀξιώματί μου **4** ἐπράθημεν γὰρ ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός μου εἰς ἀπώλειαν καὶ διαρπαγὴν καὶ δουλείαν ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ παρήκουσα οὐ γὰρ ἄξιος ὁ διάβολος τῆς αὐλῆς τοῦ βασιλέως **5** εἶπεν δὲ ὁ βασιλεύς τίς οὗτος ὅστις ἐτόλμησεν ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο **6** εἶπεν δὲ Εσθηρ ἄνθρωπος ἐχθρὸς Ἀμαν ὁ πονηρὸς οὗτος Ἀμαν δὲ ἐταράχθη ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσης **7** ὁ δὲ βασιλεύς ἐξανέστη ἐκ τοῦ συμποσίου εἰς τὸν κῆπον ὁ δὲ Ἀμαν παρητεῖτο τὴν βασίλισσαν ἑώρα γὰρ ἑαυτὸν ἐν κακοῖς ὄντα **8** ἐπέστρεψεν δὲ ὁ βασιλεύς ἐκ τοῦ κήπου Ἀμαν δὲ ἐπιπεπτώκει ἐπὶ τὴν κλίνην ἀξιῶν τὴν βασίλισσαν εἶπεν δὲ ὁ βασιλεύς ὥστε καὶ τὴν γυναῖκα βιάζῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μου Ἀμαν δὲ ἀκούσας

διετράπη τῷ προσώπῳ **9** εἶπεν δὲ Βουγαθαν εἷς τῶν εὐνούχων πρὸς τὸν βασιλέα ἰδοὺ καὶ ξύλον ἠτοιμάσεν Ἀμαν Μαρδοχαίῳ τῷ λαλήσαντι περὶ τοῦ βασιλέως καὶ ὄρθωται ἐν τοῖς Ἀμαν ξύλον πηχῶν πεντήκοντα εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς σταυρωθήτω ἐπ' αὐτοῦ **10** καὶ ἐκρεμάσθη Ἀμαν ἐπὶ τοῦ ξύλου ὃ ἠτοιμάσεν Μαρδοχαίῳ καὶ τότε ὁ βασιλεὺς ἐκόπασεν τοῦ θυμοῦ

8 καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐδωρήσατο Ἐσθηρ ὅσα ὑπῆρχεν Ἀμαν τῷ διαβόλῳ καὶ Μαρδοχαῖος προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως ὑπέδειξεν γὰρ Ἐσθηρ ὅτι ἐνοικεῖται αὐτῇ **2** ἔλαβεν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον ὃν ἀφείλατο Ἀμαν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Μαρδοχαίῳ καὶ κατέστησεν Ἐσθηρ Μαρδοχαῖον ἐπὶ πάντων τῶν Ἀμαν **3** καὶ προσθεῖσα ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἠξίου ἀφελεῖν τὴν Ἀμαν κακίαν καὶ ὅσα ἐποίησεν τοῖς Ἰουδαίοις **4** ἐξέτεινεν δὲ ὁ βασιλεὺς Ἐσθηρ τὴν ῥάβδον τὴν χρυσοῦν ἐξηγέρθη δὲ Ἐσθηρ παρεστηκέναι τῷ βασιλεῖ **5** καὶ εἶπεν Ἐσθηρ εἰ δοκεῖ σοι καὶ εὖρον χάριν πεμφθήτω ἀποστραφῆναι τὰ γράμματα τὰ ἀπεσταλμένα ὑπὸ Ἀμαν τὰ γραφέντα ἀπολέσθαι τοὺς Ἰουδαίους οἳ εἰσιν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου **6** πῶς γὰρ δυνήσομαι ἰδεῖν τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου καὶ πῶς δυνήσομαι σωθῆναι ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῆς πατρίδος μου **7** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθηρ εἰ πάντα τὰ ὑπάρχοντα Ἀμαν ἔδωκα καὶ ἐχαρισάμην σοι καὶ αὐτὸν ἐκρέμασα ἐπὶ ξύλου ὅτι τὰς χεῖρας ἐπήνεγκε τοῖς Ἰουδαίοις τί ἔτι ἐπιζητεῖς **8** γράψατε καὶ ὑμεῖς ἐκ τοῦ ὀνόματός μου ὡς δοκεῖ ὑμῖν καὶ σφραγίσατε τῷ δακτυλίῳ μου ὅσα γὰρ γράφεται τοῦ βασιλέως ἐπιτάξαντος καὶ σφραγισθῆ τῷ

δακτυλίω μου οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀντειπεῖν **9** ἐκλήθησαν δὲ οἱ γραμματεῖς ἐν τῷ πρώτῳ μηνί ὅς ἐστι Νισα τρίτη καὶ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ ἐγράφη τοῖς Ιουδαίοις ὅσα ἐνετείλατο τοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἄρχουσιν τῶν σατραπῶν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ σατραπείαις κατὰ χώραν καὶ χώραν κατὰ τὴν ἑαυτῶν λέξιν **10** ἐγράφη δὲ διὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἐσφραγίσθη τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλαν τὰ γράμματα διὰ βιβλιαφόρων **11** ὡς ἐπέταξεν αὐτοῖς χρῆσθαι τοῖς νόμοις αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει βοηθησαί τε αὐτοῖς καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀντιδίκους αὐτῶν καὶ τοῖς ἀντικειμένους αὐτῶν ὡς βούλονται **12** ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξου τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνός ὅς ἐστιν Ἀδαρ **13** τὰ δὲ ἀντίγραφα ἐκτιθέσθωσαν ὀφθαλμοφανῶς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ ἐτοίμους τε εἶναι πάντας τοὺς Ιουδαίους εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν πολεμῆσαι αὐτῶν τοὺς ὑπεναντίους **14** οἱ μὲν οὖν ἰππεῖς ἐξῆλθον σπεύδοντες τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα ἐπιτελεῖν ἐξετέθη δὲ τὸ πρόσταγμα καὶ ἐν Σούσοις **15** ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐξῆλθεν ἐστολισμένος τὴν βασιλικὴν στολὴν καὶ στέφανον ἔχων χρυσοῦν καὶ διάδημα βύσσινον πορφυροῦν ἰδόντες δὲ οἱ ἐν Σούσοις ἐχάρησαν **16** τοῖς δὲ Ιουδαίοις ἐγένετο φῶς καὶ εὐφροσύνη **17** κατὰ πόλιν καὶ χώραν οὗ ἂν ἐξετέθη τὸ πρόσταγμα οὗ ἂν ἐξετέθη τὸ ἔκθεμα χαρὰ καὶ εὐφροσύνη τοῖς Ιουδαίοις κώθων καὶ εὐφροσύνη καὶ πολλοὶ τῶν ἐθνῶν περιετέμοντο καὶ ιουδαίζον διὰ τὸν φόβον τῶν Ιουδαίων

9 ἐν γὰρ τῷ δωδεκάτῳ μηνί τρισκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός ὅς ἐστιν Ἀδαρ παρῆν τὰ γράμματα τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ

βασιλέως 2 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀπώλοντο οἱ ἀντικείμενοι
τοῖς Ἰουδαίοις οὐδεὶς γὰρ ἀντέστη φοβούμενος αὐτούς
3 οἱ γὰρ ἄρχοντες τῶν σατραπῶν καὶ οἱ τύραννοι καὶ
οἱ βασιλικοὶ γραμματεῖς ἐτίμων τοὺς Ἰουδαίους ὁ γὰρ
φόβος Μαρδοχαίου ἐνέκειτο αὐτοῖς 4 προσέπεσεν γὰρ
τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως ὀνομασθῆναι ἐν πάσῃ τῇ
βασιλείᾳ 6 καὶ ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἀπέκτειναν οἱ Ἰουδαῖοι
ἄνδρας πεντακοσίους 7 τὸν τε Φαρσαννεστειν καὶ Δελφῶν
καὶ Φασγα 8 καὶ Φαρδαθα καὶ Βαρεα καὶ Σαρβαχα 9 καὶ
Μαρμασιμα καὶ Αρουφαιον καὶ Αρσαιον καὶ Ζαβουθαιθαν
10 τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμαν Ἀμαδαθου Βουγαίου τοῦ ἐχθροῦ
τῶν Ἰουδαίων καὶ διήρπασαν 11 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐπεδόθη
ὁ ἀριθμὸς τῶ βασιλεῖ τῶν ἀπολωλότων ἐν Σούσοις 12
εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς Εσθηρ ἀπώλεσαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν
Σούσοις τῇ πόλει ἄνδρας πεντακοσίους ἐν δὲ τῇ περιχώρῳ
πῶς οἶε ἐχρήσαντο τί οὖν ἀξιοῖς ἔτι καὶ ἔσται σοι 13 καὶ
εἶπεν Εσθηρ τῶ βασιλεῖ δοθήτω τοῖς Ἰουδαίοις χρῆσθαι
ὡσαύτως τὴν αὔριον ὥστε τοὺς δέκα υἱοὺς κρεμάσαι
Ἀμαν 14 καὶ ἐπέτρεψεν οὕτως γενέσθαι καὶ ἐξέθηκε
τοῖς Ἰουδαίοις τῆς πόλεως τὰ σώματα τῶν υἱῶν Ἀμαν
κρεμάσαι 15 καὶ συνήχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ
τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ Ἀδαρ καὶ ἀπέκτειναν ἄνδρας
τριακοσίους καὶ οὐδὲν διήρπασαν 16 οἱ δὲ λοιποὶ τῶν
Ἰουδαίων οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ συνήχθησαν καὶ ἑαυτοῖς
ἐβοήθουν καὶ ἀνεπαύσαντο ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀπώλεσαν
γὰρ αὐτῶν μυρίους πεντακισχιλίους τῇ τρισκαιδεκάτῃ
τοῦ Ἀδαρ καὶ οὐδὲν διήρπασαν 17 καὶ ἀνεπαύσαντο τῇ
τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἦγον αὐτὴν
ἡμέραν ἀναπαύσεως μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης 18

οἱ δὲ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν Σούσοις τῇ πόλει συνήχθησαν καὶ
τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ καὶ οὐκ ἀνεπαύσαντο ἦγον δὲ
καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτην μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης
19 διὰ τοῦτο οὖν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ διεσπαρμένοι ἐν πάσῃ
χώρᾳ τῇ ἔξω ἄγουσιν τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ
Ἀδαρ ἡμέραν ἀγαθὴν μετ' εὐφροσύνης ἀποστέλλοντες
μερίδας ἕκαστος τῷ πλησίον οἱ δὲ κατοικοῦντες ἐν ταῖς
μητροπόλεσιν καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτην τοῦ Ἀδαρ ἡμέραν
εὐφροσύνην ἀγαθὴν ἄγουσιν ἑξαποστέλλοντες μερίδας
τοῖς πλησίον **20** ἔγραψεν δὲ Μαρδοχαῖος τοὺς λόγους
τούτους εἰς βιβλίον καὶ ἐξαπέστειλεν τοῖς Ἰουδαίοις ὅσοι
ἦσαν ἐν τῇ Ἀρταξέρξου βασιλείᾳ τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς
μακρὰν **21** στῆσαι τὰς ἡμέρας ταύτας ἀγαθὰς ἄγειν τε τὴν
τεσσαρεσκαίδεκάτην καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτην τοῦ Ἀδαρ
22 ἐν γὰρ ταύταις ταῖς ἡμέραις ἀνεπαύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι
ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ τὸν μῆνα ἐν ᾧ ἐστράφη
αὐτοῖς ὃς ἦν Ἀδαρ ἀπὸ πένθους εἰς χαρὰν καὶ ἀπὸ ὀδύνης
εἰς ἀγαθὴν ἡμέραν ἄγειν ὅλον ἀγαθὰς ἡμέρας γάμων
καὶ εὐφροσύνης ἑξαποστέλλοντας μερίδας τοῖς φίλοις
καὶ τοῖς πτωχοῖς **23** καὶ προσεδέξαντο οἱ Ἰουδαῖοι καθὼς
ἔγραψεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος **24** πῶς Ἀμαν Ἀμαδαθου
ὁ Μακεδὼν ἐπολέμει αὐτούς καθὼς ἔθετο ψήφισμα
καὶ κληρὸν ἀφανίσαι αὐτούς **25** καὶ ὡς εἰσῆλθεν πρὸς
τὸν βασιλέα λέγων κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον ὅσα δὲ
ἐπεχείρησεν ἐπάξαι ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους κακὰ ἐπ' αὐτὸν
ἐγένοντο καὶ ἐκρεμάσθη αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ **26** διὰ
τοῦτο ἐπεκλήθησαν αἱ ἡμέραι αὗται Φρουραὶ διὰ τοὺς
κληρὸς ὅτι τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν καλοῦνται Φρουραὶ διὰ
τοὺς λόγους τῆς ἐπιστολῆς ταύτης καὶ ὅσα πεπόνθασιν

διὰ ταῦτα καὶ ὅσα αὐτοῖς ἐγένετο 27 καὶ ἔστησεν καὶ προσεδέχοντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοῖς προστεθειμένοις ἐπ' αὐτῶν οὐδὲ μὴν ἄλλως χρήσονται αἱ δὲ ἡμέραι αὗται μνημόσυνον ἐπιτελούμενον κατὰ γενεὰν καὶ γενεὰν καὶ πόλιν καὶ πατριὰν καὶ χώραν 28 αἱ δὲ ἡμέραι αὗται τῶν Φρουραι ἀχθήσονται εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν οὐ μὴ ἐκλίπη ἐκ τῶν γενεῶν 29 καὶ ἔγραψεν Εσθηρ ἡ βασίλισσα θυγάτηρ Αμιναδαβ καὶ Μαρδοχαῖος ὁ Ἰουδαῖος ὅσα ἐποίησαν τό τε στερέωμα τῆς ἐπιστολῆς τῶν Φρουραι 31 καὶ Μαρδοχαῖος καὶ Εσθηρ ἡ βασίλισσα ἔστησαν ἑαυτοῖς καθ' ἑαυτῶν καὶ τότε στήσαντες κατὰ τῆς ὑγιείας αὐτῶν καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν 32 καὶ Εσθηρ λόγῳ ἔστησεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐγράφη εἰς μνημόσυνον

10 ἔγραψεν δὲ ὁ βασιλεὺς τέλη ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης 2 καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ ἀνδραγαθίαν πλοῦτόν τε καὶ δόξαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἰδοὺ γέγραπται ἐν βιβλίῳ βασιλέων Περσῶν καὶ Μήδων εἰς μνημόσυνον 3 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος διεδέχετο τὸν βασιλέα Ἄρταξέρξην καὶ μέγας ἦν ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ δεδοξασμένος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ φιλούμενος διηγείτο τὴν ἀγωγὴν παντὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ

Ἰώβ

1 ἄνθρωπος τις ἦν ἐν χώρᾳ τῆ Αὐσίτιδι ᾧ ὄνομα Ἰωβ
καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀληθινός ἄμεμπτος δίκαιος
θεοσεβής ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος **2**
ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς **3** καὶ ἦν
τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα ἑπτακισχίλια κάμηλοι τρισχίλια
ζεύγη βοῶν πεντακόσια ὄνοι θήλειαι νομάδες πεντακόσιαι
καὶ ὑπηρεσία πολλή σφόδρα καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενῆς τῶν
ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν **4** συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
πρὸς ἀλλήλους ἐποιοῦσαν πότον καθ' ἑκάστην ἡμέραν
συμπαλαμβάνοντες ἅμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν
ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν **5** καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν
αἱ ἡμέραι τοῦ πότου ἀπέστελλεν Ἰωβ καὶ ἐκαθάριζεν
αὐτοὺς ἀνιστάμενος τὸ πρωὶ καὶ προσέφερεν περὶ αὐτῶν
θυσίας κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ μόσχον ἕνα περὶ
ἀμαρτίας περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν ἔλεγεν γὰρ Ἰωβ μήποτε
οἱ υἱοὶ μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς
θεόν οὕτως οὖν ἐποίει Ἰωβ πάσας τὰς ἡμέρας **6** καὶ ὡς
ἐγένετο ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ
θεοῦ παραστῆναι ἐνώπιον τοῦ κυρίου καὶ ὁ διάβολος
ἦλθεν μετ' αὐτῶν **7** καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ πόθεν
παραγέγονας καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάβολος τῷ κυρίῳ εἶπεν
περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν
πάρειμι **8** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος προσέσχες τῇ διανοίᾳ
σου κατὰ τοῦ παιδός μου Ἰωβ ὅτι οὐκ ἔστιν κατ' αὐτὸν
τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ἄμεμπτος ἀληθινός θεοσεβής
ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος **9** ἀπεκρίθη
δὲ ὁ διάβολος καὶ εἶπεν ἐναντίον τοῦ κυρίου μὴ δωρεὰν

σέβεται Ιωβ τὸν θεόν **10** οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἕξω αὐτοῦ
καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ τὰ ἕξω πάντων τῶν
ὄντων αὐτῷ κύκλω τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας
καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς **11** ἀλλὰ
ἀπόστειλον τὴν χειρὰ σου καὶ ἄψαι πάντων ὧν ἔχει εἰ
μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει **12** τότε εἶπεν ὁ κύριος
τῷ διαβόλῳ ἰδοὺ πάντα ὅσα ἔστιν αὐτῷ δίδωμι ἐν τῇ
χειρί σου ἀλλὰ αὐτοῦ μὴ ἄψῃ καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος
παρὰ τοῦ κυρίου **13** καὶ ἦν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη οἱ υἱοὶ Ιωβ
καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἔπινον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου **14** καὶ ἰδοὺ ἄγγελος
ἦλθεν πρὸς Ιωβ καὶ εἶπεν αὐτῷ τὰ ζεύγη τῶν βοῶν
ἡροτρία καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμενοι αὐτῶν
15 καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες ἠχμαλώτευσαν αὐτάς
καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις σωθεὶς δὲ ἐγὼ
μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι **16** ἔτι τούτου λαλοῦντος
ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος καὶ εἶπεν πρὸς Ιωβ πῦρ ἔπεσεν
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέκαυσεν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς
ποιμένας κατέφαγεν ὁμοίως καὶ σωθεὶς ἐγὼμόνος ἦλθον
τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι **17** ἔτι τούτου λαλοῦντος ἦλθεν
ἕτερος ἄγγελος καὶ εἶπεν πρὸς Ιωβ οἱ ἵππεῖς ἐποίησαν
ἡμῖν κεφαλὰς τρεῖς καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους καὶ
ἠχμαλώτευσαν αὐτάς καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν
μαχαίραις ἐσώθην δὲ ἐγὼμόνος καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί
σοι **18** ἔτι τούτου λαλοῦντος ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται λέγων
τῷ Ιωβ τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθιόντων
καὶ πινόντων παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ
19 ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἐπῆλθεν ἐκ τῆς ἐρήμου καὶ
ἦψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας καὶ ἔπεσεν ἡ

οἰκία ἐπὶ τὰ παιδία σου καὶ ἐτελεύτησαν ἐσώθην δὲ ἐγὼ
μόνος καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι **20** οὕτως ἀναστὰς
Ἰωβ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην
τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνησεν καὶ
εἶπεν **21** αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρὸς μου
γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ ὁ κύριος ἔδωκεν ὁ κύριος
ἀφείλατο ὡς τῷ κυρίῳ ἔδοξεν οὕτως καὶ ἐγένετο εἶη
τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον **22** ἐν τούτοις πᾶσιν τοῖς
συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰωβ ἐναντίον τοῦ
κυρίου καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ θεῷ

2 ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ
θεοῦ παραστῆναι ἔναντι κυρίου καὶ ὁ διάβολος ἦλθεν ἐν
μέσῳ αὐτῶν παραστῆναι ἐναντίον τοῦ κυρίου **2** καὶ εἶπεν
ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ πόθεν σὺ ἔρχῃ τότε εἶπεν ὁ διάβολος
ἐνώπιον τοῦ κυρίου διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανὸν καὶ
ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν πάρειμι **3** εἶπεν δὲ ὁ κύριος
πρὸς τὸν διάβολον προσέσχεσ ὦν τῷ θεράποντί μου
Ἰωβ ὅτι οὐκ ἔστιν κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος
ἄκακος ἀληθινός ἄμεμπτος θεοσεβής ἀπεχόμενος ἀπὸ
παντὸς κακοῦ ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας σὺ δὲ εἶπας τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ διὰ κενῆς ἀπολέσαι **4** ὑπολαβὼν δὲ
ὁ διάβολος εἶπεν τῷ κυρίῳ δέρμα ὑπὲρ δέρματος ὅσα
ὑπάρχει ἀνθρώπῳ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτείσει **5** οὐ μὴν
δὲ ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χειρὰ σου ἅψαι τῶν ὀστέων αὐτοῦ
καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ εἰ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσῃ
6 εἶπεν δὲ ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ ἰδοὺ παραδίδωμί σοι
αὐτόν μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον **7** ἐξῆλθεν δὲ
ὁ διάβολος ἀπὸ τοῦ κυρίου καὶ ἔπαισεν τὸν Ἰωβ ἔλκει
πονηρῶ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς **8** καὶ ἔλαβεν ὄστρακον

ἵνα τὸν ἰχῶρα ξύη καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας ἔξω τῆς πόλεως **9** χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκόςτος εἶπεν αὐτῷ ἢ γυνὴ αὐτοῦ μέχρι τίνος καρτερήσεις λέγων **10** ὁ δὲ ἐμβλέψας εἶπεν αὐτῇ ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας εἰ τὰ ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς κυρίου τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν ἐν πᾶσιν τούτοις τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰωβ τοῖς χεῖλεσιν ἐναντίον τοῦ θεοῦ **11** ἀκούσαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ τὰ κακὰ πάντα τὰ ἐπελθόντα αὐτῷ παρεγένοντο ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδίας χώρας πρὸς αὐτὸν Ἐλιφας ὁ Θαιμανων βασιλεὺς Βαλδαδ ὁ Σαυχαίων τύραννος Σωφαρ ὁ Μιναίων βασιλεὺς καὶ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν ὁμοθυμαδὸν τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν **12** ἰδόντες δὲ αὐτὸν πόρρωθεν οὐκ ἐπέγνωσαν καὶ βοήσαντες φωνῇ μεγάλῃ ἔκλαυσαν ῥήξαντες ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ στολὴν καὶ καταπασάμενοι γῆν **13** παρεκάθισαν αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησεν ἑώρων γὰρ τὴν πληγὴν δεινὴν οὖσαν καὶ μεγάλην σφόδρα

3 μετὰ τοῦτο ἤνοιξεν Ἰωβ τὸ στόμα αὐτοῦ **2** καὶ κατηράσατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ λέγων **3** ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα ἐν ἧ ἔγεννήθην καὶ ἡ νύξ ἐν ἧ εἶπαν ἰδοὺ ἄρσεν **4** ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἶη σκότος καὶ μὴ ἀναζητήσαι αὐτὴν ὁ κύριος ἄνωθεν μηδὲ ἔλθοι εἰς αὐτὴν φέγγος **5** ἐκλάβοι δὲ αὐτὴν σκότος καὶ σκιά θανάτου ἐπέλθοι ἐπ' αὐτὴν γνόφος **6** καταραθεῖ ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ ἐκείνη ἀπενέγκαιτο αὐτὴν σκότος μὴ εἶη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μηδὲ ἀριθμηθεῖ εἰς ἡμέρας μηνῶν **7** ἀλλὰ ἡ νύξ ἐκείνη εἶη ὀδύνη καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ' αὐτὴν εὐφροσύνη μηδὲ χαρμονή **8** ἀλλὰ καταράσαιτο αὐτὴν ὁ καταρώμενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ μέλλων

τὸ μέγα κῆτος χειρώσασθαι **9** σκοτωθείη τὰ ἄστρο τῆς
νυκτὸς ἐκείνης ὑπομείναι καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι καὶ
μὴ ἴδοι ἐωσφόρον ἀνατέλλοντα **10** ὅτι οὐ συνέκλεισεν
πύλας γαστρὸς μητρὸς μου ἀπήλλαξεν γὰρ ἂν πόνον ἀπὸ
ὀφθαλμῶν μου **11** διὰ τί γὰρ ἐν κοιλίᾳ οὐκ ἔτελεύτησα ἐκ
γαστρὸς δὲ ἐξῆλθον καὶ οὐκ εὐθὺς ἀπωλόμην **12** ἵνα τί
δὲ συνήντησάν μοι γόνατα ἵνα τί δὲ μαστοὺς ἐθήλασα
13 νῦν ἂν κοιμηθεῖς ἡσύχασα ὑπνώσας δὲ ἀνεπαυσάμην
14 μετὰ βασιλέων βουλευτῶν γῆς οἱ ἡγαυριῶντο ἐπὶ
ξίφεσιν **15** ἢ μετὰ ἀρχόντων ὧν πολὺς ὁ χρυσός οἱ
ἔπλησαν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀργυρίου **16** ἢ ὥσπερ ἔκτρωμα
ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς ἢ ὥσπερ νήπιοι οἱ οὐκ
εἶδον φῶς **17** ἐκεῖ ἀσεβεῖς ἐξέκαυσαν θυμὸν ὀργῆς ἐκεῖ
ἀνεπαύσαντο κατάκοποι τῷ σώματι **18** ὁμοθυμαδὸν δὲ οἱ
αἰώνιοι οὐκ ἤκουσαν φωνὴν φορολόγου **19** μικρὸς καὶ
μέγας ἐκεῖ ἐστὶν καὶ θεράπων οὐ δεδοικῶς τὸν κύριον
αὐτοῦ **20** ἵνα τί γὰρ δέδοται τοῖς ἐν πικρίᾳ φῶς ζωὴ δὲ
ταῖς ἐν ὀδύναϊς ψυχαῖς **21** οἱ ὁμείρονται τοῦ θανάτου
καὶ οὐ τυγχάνουσιν ἀνορύσσοντες ὥσπερ θησαυροὺς **22**
περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο ἐὰν κατατύχωσιν **23** θάνατος
ἀνδρὶ ἀνάπαυμα συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς κατ' αὐτοῦ **24**
πρὸ γὰρ τῶν σίτων μου στεναγμὸς μοι ἦκει δακρῦν δὲ
ἐγὼ συνεχόμενος φόβῳ **25** φόβος γὰρ ὄν ἐφρόντισα ἦλθεν
μοι καὶ ὄν ἐδεδοίκεν συνήντησέν μοι **26** οὔτε εἰρήνευσα
οὔτε ἡσύχασα οὔτε ἀνεπαυσάμην ἦλθεν δέ μοι ὀργή

4 ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιφας ὁ Θαιμανίτης λέγει **2** μὴ πολλάκις
σοι λελάληται ἐν κόπῳ ἰσχὺν δὲ ῥημάτων σου τίς ὑποίσει
3 εἰ γὰρ σὺ ἐνουθέτησας πολλοὺς καὶ χεῖρας ἀσθενοῦς
παρεκάλεσας **4** ἀσθενοῦντάς τε ἐξανέστησας ῥήμασιν

γόνασίν τε ἀδυνατοῦσιν θάρσος περιέθηκας 5 νῦν δὲ ἤκει
ἐπὶ σὲ πόνος καὶ ἠψατό σου σὺ δὲ ἐσπούδασας 6 πότερον
οὐχ ὁ φόβος σου ἐστὶν ἐν ἀφροσύνῃ καὶ ἡ ἐλπίς σου
καὶ ἡ ἀκακία τῆς ὁδοῦ σου 7 μνήσθητι οὖν τίς καθαρὸς
ὢν ἀπώλετο ἢ πότε ἀληθινοὶ ὀλόρριζοι ἀπώλοντο 8
καθ' ὃν τρόπον εἶδον τοὺς ἀροτριῶντας τὰ ἄτοπα οἱ
δὲ σπεύροντες αὐτὰ ὀδύνας θεριοῦσιν ἑαυτοῖς 9 ἀπὸ
προστάγματος κυρίου ἀπολοῦνται ἀπὸ δὲ πνεύματος
ὀργῆς αὐτοῦ ἀφανισθήσονται 10 σθένος λέοντος φωνὴ δὲ
λεαίνης γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη 11 μυρμηκολέων
ὠλετο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βορὰν σκύμνοι δὲ λεόντων ἔλιπον
ἀλλήλους 12 εἰ δέ τι ῥῆμα ἀληθινὸν ἐγεγόνει ἐν λόγοις
σου οὐθὲν ἄν σοι τούτων κακὸν ἀπήνητησεν πότερον οὐ
δέξεταιί μου τὸ οὖς ἐξαΐσια παρ' αὐτοῦ 13 φόβοι δὲ καὶ
ἠχῶ νυκτερινῇ ἐπιπίπτων φόβος ἐπ' ἀνθρώπους 14 φρίκη
δέ μοι συνήνητησεν καὶ τρόμος καὶ μεγάλως μου τὰ ὀσῶ
συνέσεισεν 15 καὶ πνεῦμα ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπῆλθεν
ἔφριξαν δέ μου τρίχες καὶ σάρκες 16 ἀνέστην καὶ οὐκ
ἐπέγγων εἶδον καὶ οὐκ ἦν μορφὴ πρὸ ὀφθαλμῶν μου
ἀλλ' ἡ αὔραν καὶ φωνὴν ἤκουον 17 τί γὰρ μὴ καθαρὸς
ἔσται βροτὸς ἐναντίον κυρίου ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ
ἄμεμπτος ἀνὴρ 18 εἰ κατὰ παίδων αὐτοῦ οὐ πιστεύει
κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ σκολιόν τι ἐπενόησεν 19 τοὺς δὲ
κατοικοῦντας οἰκίας πηλίνας ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ
πηλοῦ ἐσμεν ἔπαισεν αὐτοὺς σητὸς τρόπον 20 καὶ ἀπὸ
πρωίθεν ἕως ἐσπέρας οὐκέτι εἰσὶν παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι
αὐτοὺς ἑαυτοῖς βοηθησαὶ ἀπώλοντο 21 ἐνεφύσησεν γὰρ
αὐτοῖς καὶ ἐξηράνθησαν ἀπώλοντο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν
αὐτοὺς σοφίαν

5 ἐπικάλεσαι δέ εἴ τίς σοι ὑπακούσεται ἢ εἴ τινα ἀγγέλων
ἀγίων ὄψῃ **2** καὶ γὰρ ἄφρονα ἀναιρεῖ ὀργή πεπλανημένον
δὲ θανατοῖ ζῆλος **3** ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἄφρονας ρίζαν
βάλλοντας ἀλλ' εὐθέως ἐβρώθη αὐτῶν ἡ δίαίτα **4** πόρρω
γένονιντο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας κολαβρισθεῖσαν
δὲ ἐπὶ θύραις ἡσσόνων καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος
5 ἃ γὰρ ἐκεῖνοι συνήγαγον δίκαιοι ἔδονται αὐτοὶ δὲ ἐκ
κακῶν οὐκ ἐξαίρετοι ἔσονται ἐκσιφωνισθεῖη αὐτῶν ἡ
ἰσχύς **6** οὐ γὰρ μὴ ἐξέλθη ἐκ τῆς γῆς κόπος οὐδὲ ἐξ
ὀρέων ἀναβλαστήσει πόνος **7** ἀλλὰ ἄνθρωπος γεννᾶται
κόπῳ νεοσσοὶ δὲ γυπὸς τὰ ὑψηλὰ πέτονται **8** οὐ μὴν
δὲ ἀλλὰ ἐγὼ δεηθήσομαι κυρίου κύριον δὲ τὸν πάντων
δεσπότην ἐπικαλέσομαι **9** τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ
ἀνεξιχνίαστα ἔνδοξά τε καὶ ἐξάϊσια ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς
10 τὸν διδόντα ἕτερον ἐπὶ τὴν γῆν ἀποστέλλοντα ὕδωρ
ἐπὶ τὴν ὑπ' οὐρανόν **11** τὸν ποιοῦντα ταπεινοὺς εἰς ὕψος
καὶ ἀπολωλότας ἐξεγείροντα **12** διαλλάσσοντα βουλάς
πανούργων καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀληθές
13 ὁ καταλαμβάνων σοφοὺς ἐν τῇ φρονήσει βουλήν δὲ
πολυπλόκων ἐξέστησεν **14** ἡμέρας συναντήσεται αὐτοῖς
σκότος τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφήσασαν ἴσα νυκτί **15**
ἀπόλοινο δὲ ἐν πολέμῳ ἀδύνατος δὲ ἐξέλθοι ἐκ χειρὸς
δυναστού **16** εἴη δὲ ἀδυνάτῳ ἐλπίς ἀδίκου δὲ στόμα
ἐμφραχθεῖη **17** μακάριος δὲ ἄνθρωπος ὃν ἤλεγξεν ὁ
κύριος νουθέτημα δὲ παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου **18**
αὐτὸς γὰρ ἀλγεῖν ποιεῖ καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν ἔπαισεν
καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἰάσαντο **19** ἐξάκις ἐξ ἀναγκῶν σε
ἐξελεῖται ἐν δὲ τῷ ἐβδόμῳ οὐ μὴ ἄψηταί σου κακόν **20**
ἐν λιμῷ ῥύσεται σε ἐκ θανάτου ἐν πολέμῳ δὲ ἐκ χειρὸς

σιδήρου λύσει σε **21** ἀπὸ μάστιγος γλώσσης σε κρύψει
καὶ οὐ μὴ φοβηθῆς ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων **22** ἀδίκων
καὶ ἀνόμων καταγελάση ἀπὸ δὲ θηρίων ἀγρίων οὐ μὴ
φοβηθῆς **23** θῆρες γὰρ ἄγριοι εἰρηνεύσουσίν σοι **24** εἶτα
γνώση ὅτι εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος ἢ δὲ δίαίτα τῆς σκηνηῆς
σου οὐ μὴ ἀμάρτη **25** γνώση δὲ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα
σου τὰ δὲ τέκνα σου ἔσται ὡσπερ τὸ παμβότανον τοῦ
ἀγροῦ **26** ἐλεύση δὲ ἐν τάφῳ ὡσπερ σῖτος ὠριμος κατὰ
καιρὸν θεριζόμενος ἢ ὡσπερ θιμωνιὰ ἄλωνος καθ' ὥραν
συγκομισθεῖσα **27** ἰδοὺ ταῦτα οὕτως ἐξιχνιάσαμεν ταῦτά
ἐστὶν ἃ ἀκηκόαμεν σὺ δὲ γνῶθι σεαυτῷ εἶ τι ἔπραξας

6 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει **2** εἰ γὰρ τις ἰστῶν στήσαι μου
τὴν ὀργὴν τὰς δὲ ὀδύνας μου ἄραι ἐν ζυγῷ ὁμοθυμαδόν **3**
καὶ δὴ ἄμμου παραλίας βαρυτέρα ἔσται ἀλλ' ὡς ἔοικεν
τὰ ῥήματά μου ἐστὶν φαῦλα **4** βέλη γὰρ κυρίου ἐν τῷ
σώματί μου ἐστὶν ὧν ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐκπίνει μου τὸ αἷμα
ὅταν ἄρξωμαι λαλεῖν κεντοῦσί με **5** τί γὰρ μὴ διὰ κενῆς
κεκράξεται ὄνος ἄγριος ἀλλ' ἢ τὰ σῖτα ζητῶν εἰ δὲ καὶ
ῥήξει φωνὴν βοῦς ἐπὶ φάτνης ἔχων τὰ βρώματα **6** εἰ
βρωθήσεται ἄρτος ἄνευ ἀλός εἰ δὲ καὶ ἔστιν γεῦμα ἐν
ῥήμασιν κενοῖς **7** οὐ δύναται γὰρ παύσασθαί μου ἡ ψυχὴ
βρόμον γὰρ ὀρῶ τὰ σῖτά μου ὡσπερ ὀσμὴν λέοντος **8** εἰ
γὰρ δῶη καὶ ἔλθοι μου ἡ αἴτησις καὶ τὴν ἐλπίδα μου δῶη
ὁ κύριος **9** ἀρξάμενος ὁ κύριος τρωσάτω με εἰς τέλος δὲ μὴ
με ἀνελέτω **10** εἴη δέ μου πόλις τάφος ἐφ' ἧς ἐπὶ τειχέων
ἠλλόμην ἐπ' αὐτῆς οὐ μὴ φείσωμαι οὐ γὰρ ἐψευσάμην
ῥήματα ἄγια θεοῦ μου **11** τίς γὰρ μου ἡ ἰσχὺς ὅτι ὑπομένω
ἢ τίς μου ὁ χρόνος ὅτι ἀνέχεταί μου ἡ ψυχὴ **12** μὴ ἰσχὺς
λίθων ἢ ἰσχὺς μου ἢ αἱ σάρκες μου εἰσὶν χάλκεια **13** ἢ

οὐκ ἐπ' αὐτῷ ἐπεποίθειν βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ ἄπεστιν
14 ἀπειπάτο με ἔλεος ἐπισκοπὴ δὲ κυρίου ὑπερεῖδέν με
15 οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγύτατοί μου ὥσπερ χειμάρρους
ἐκλείπων ἢ ὥσπερ κύμα παρήλθόν με 16 οἵτινες με
διευλαβοῦντο νῦν ἐπιπεπτώκασίν μοι ὥσπερ χιῶν ἢ
κρύσταλλος πεπηγώς 17 καθὼς τακεῖσα θέρμης γενομένης
οὐκ ἐπεγνώσθη ὅπερ ἦν 18 οὕτως κάγῳ κατελείφθην
ὑπὸ πάντων ἀπωλόμην δὲ καὶ ἕξοικος ἐγενόμην 19 ἴδετε
ὁδοὺς θαιμανῶν ἀτραποὺς Σαβῶν οἱ διορῶντες 20 καὶ
αἰσχύνην ὀφειλήσουσιν οἱ ἐπὶ πόλεσιν καὶ χρήμασιν
πεποιθότες 21 ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι ἀνελεημόνως
ὥστε ἰδόντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβήθητε 22 τί γὰρ μὴ τι
ὑμᾶς ἦτησα ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδέομαι 23 ὥστε
σῶσαί με ἐξ ἐχθρῶν ἢ ἐκ χειρὸς δυναστῶν ῥύσασθαί με 24
διδάξατέ με ἐγὼ δὲ κωφεύσω εἴ τι πεπλάνημαι φράσατέ
μοι 25 ἀλλ' ὡς ἔοικεν φαῦλα ἀληθινοῦ ῥήματα οὐ γὰρ παρ'
ὑμῶν ἰσχὴν αἰτοῦμαι 26 οὐδὲ ὁ ἔλεγχος ὑμῶν ῥήμασίν με
παύσει οὐδὲ γὰρ ὑμῶν φθέγμα ῥήματος ἀνέξομαι 27 πλὴν
ὅτι ἐπ' ὀρφανῷ ἐπιπίπτετε ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν
28 νυνὶ δὲ εἰσβλέψας εἰς πρόσωπα ὑμῶν οὐ ψεύσομαι
29 καθίσατε δὴ καὶ μὴ εἴη ἄδικον καὶ πάλιν τῷ δικαίῳ
συνέρχεσθε 30 οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν γλώσσει μου ἄδικον ἢ ὁ
λάρυγξ μου οὐχὶ σύνεσιν μελετᾷ

7 πότερον οὐχὶ πειρατήριόν ἐστὶν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ
τῆς γῆς καὶ ὥσπερ μισθίου ἀθημερινοῦ ἢ ζωῆ αὐτοῦ 2 ἢ
ὥσπερ θεράπων δεδοικῶς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ τετευχῶς
σκιᾶς ἢ ὥσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τὸν μισθὸν αὐτοῦ 3
οὕτως κάγῳ ὑπέμεινα μῆνας κενούς νύκτες δὲ ὀδυνῶν
δεδομέναι μοί εἰσιν 4 ἐὰν κοιμηθῶ λέγω πότε ἡμέρα

ὡς δ' ἂν ἀναστῶ πάλιν πότε ἐσπέρα πλήρης δὲ γίνομαι
ὀδυνῶν ἀπὸ ἐσπέρας ἕως πρωί 5 φύρεται δέ μου τὸ σῶμα
ἐν σαπρία σκωλήκων τήκω δὲ βώλακας γῆς ἀπὸ ἰχῶρος
ξύων 6 ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν ἐλαφρότερος λαλιάς ἀπόλωλεν
δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι 7 μνήσθητι οὖν ὅτι πνεῦμά μου ἡ ζωὴ
καὶ οὐκέτι ἐπανελεύσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἰδεῖν ἀγαθόν
8 οὐ περιβλέψεται με ὀφθαλμὸς ὀρώντός με οἱ ὀφθαλμοί
σου ἐν ἐμοί καὶ οὐκέτι εἰμὶ 9 ὥσπερ νέφος ἀποκαθαρθὲν
ἀπ' οὐρανοῦ ἐὰν γὰρ ἄνθρωπος καταβῆ εἰς ἄδην οὐκέτι
μὴ ἀναβῆ (Sheol h7585) 10 οὐδ' οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ ἔτι εἰς τὸν
ἴδιον οἶκον οὐδὲ μὴ ἐπιγνῶ αὐτὸν ἔτι ὁ τόπος αὐτοῦ 11
ἀτὰρ οὖν οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ στόματί μου λαλήσω
ἐν ἀνάγκῃ ὧν ἀνοίξω πικρίαν ψυχῆς μου συνεχόμενος
12 πότερον θάλασσά εἰμι ἢ δράκων ὅτι κατέταξας ἐπ'
ἐμὲ φυλακὴν 13 εἶπα ὅτι παρακαλέσει με ἡ κλίνη μου
ἀνοίσω δὲ πρὸς ἐμαυτὸν ἰδίᾳ λόγον τῇ κοίτῃ μου 14
ἐκφοβεῖς με ἐνυπνίοις καὶ ἐν ὀράμασίν με καταπλήσεις
15 ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μου τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ δὲ
θανάτου τὰ ὀστέα μου 16 οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι ἵνα
μακροθυμήσω ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ κενὸς γὰρ μου ὁ βίος 17 τί
γὰρ ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτὸν ἢ ὅτι προσέχεις
τὸν νοῦν εἰς αὐτὸν 18 ἢ ἐπισκοπῆν αὐτοῦ ποιήσῃ ἕως
τὸ πρῶν καὶ εἰς ἀνάπαυσιν αὐτὸν κρινεῖς 19 ἕως τίνος
οὐκ ἔῃς με οὐδὲ προΐη με ἕως ἂν καταπίω τὸν πτύελόν
μου ἐν ὀδύνη 20 εἰ ἐγὼ ἤμαρτον τί δύναμαί σοι πρᾶξαι
ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων διὰ τί ἔθου με
κατεντευκτὴν σου εἰμὶ δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίον 21 καὶ διὰ τί
οὐκ ἐποιήσω τῆς ἀνομίας μου λήθην καὶ καθαρισμόν τῆς

ἀμαρτίας μου νυνὶ δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσομαι ὀρθρίζων δὲ οὐκέτι εἰμί

8 ὑπολαβὼν δὲ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης λέγει **2** μέχρι τίνος λαλήσεις ταῦτα πνεῦμα πολυρῆμον τοῦ στόματός σου **3** μὴ ὁ κύριος ἀδικήσῃ κρίνων ἢ ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταραξέῃ τὸ δίκαιον **4** εἰ οἱ υἱοὶ σου ἤμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν **5** σὺ δὲ ὀρθρίζε πρὸς κύριον παντοκράτορα δεόμενος **6** εἰ καθαρὸς εἶ καὶ ἀληθινὸς δεήσεως ἐπακούσεται σου ἀποκαταστήσει δέ σοι δίκαιαν δικαιοσύνης **7** ἔσται οὖν τὰ μὲν πρῶτά σου ὀλίγα τὰ δὲ ἔσχατά σου ἀμύθητα **8** ἐπερώτησον γὰρ γενεὰν πρώτην ἐξιχνίασον δὲ κατὰ γένος πατέρων **9** χθιζοὶ γὰρ ἔσμεν καὶ οὐκ οἶδαμεν σκιά γὰρ ἐστὶν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ βίος **10** ἢ οὐχ οὗτοί σε διδάξουσιν καὶ ἀναγγελοῦσιν καὶ ἐκ καρδίας ἐξάξουσιν ῥήματα **11** μὴ θάλλει πάπυρος ἄνευ ὕδατος ἢ ὑψωθήσεται βούτομον ἄνευ πότου **12** ἔτι ὄν ἐπὶ ρίζης καὶ οὐ μὴ θερισθῇ πρὸ τοῦ πιεῖν πᾶσα βοτάνη οὐχὶ ξηραίνεται **13** οὕτως τοίνυν ἔσται τὰ ἔσχατα πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τοῦ κυρίου ἐλπίς γὰρ ἀσεβοῦς ἀπολεῖται **14** ἀοίκητος γὰρ αὐτοῦ ἔσται ὁ οἶκος ἀράχνη δὲ αὐτοῦ ἀποβήσεται ἢ σκηνή **15** ἐὰν ὑπερέισῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μὴ στηῖ ἐπιλαβομένου δὲ αὐτοῦ οὐ μὴ ὑπομείνῃ **16** ὑγρὸς γὰρ ἐστὶν ὑπὸ ἡλίου καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ ἐξελεύσεται **17** ἐπὶ συναγωγὴν λίθων κοιμᾶται ἐν δὲ μέσῳ χαλίκων ζήσεται **18** ἐὰν καταπίῃ ὁ τόπος ψεύσεται αὐτόν οὐχ ἐόρακας τοιαῦτα **19** ὅτι καταστροφή ἀσεβοῦς τοιαύτη ἐκ δὲ γῆς ἄλλον ἀναβλαστήσει **20** ὁ γὰρ κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσεται τὸν ἄκακον πᾶν δὲ δῶρον ἀσεβοῦς οὐ

δέξεται 21 ἀληθινῶν δὲ στόμα ἐμπλήσει γέλωτος τὰ
δὲ χεῖλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως 22 οἱ δὲ ἐχθροὶ αὐτῶν
ἐνδύσονται αἰσχύνην δίαίτα δὲ ἀσεβοῦς οὐκ ἔσται

9 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει 2 ἐπ' ἀληθείας οἶδα ὅτι οὕτως
ἐστὶν πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς παρὰ κυρίῳ 3 ἐὰν
γὰρ βούληται κριθῆναι αὐτῷ οὐ μὴ ὑπακούσῃ αὐτῷ ἵνα
μὴ ἀντεῖπῃ πρὸς ἕνα λόγον αὐτοῦ ἐκ χιλίων 4 σοφὸς
γὰρ ἐστὶν διανοία κραταιὸς τε καὶ μέγας τίς σκληρὸς
γενόμενος ἐναντίον αὐτοῦ ὑπέμεινεν 5 ὁ παλαιῶν ὄρη
καὶ οὐκ οἶδασιν ὁ καταστρέφων αὐτὰ ὀργῇ 6 ὁ σειῶν τὴν
ὑπ' οὐρανὸν ἐκ θεμελίων οἱ δὲ στῦλοι αὐτῆς σαλεύονται
7 ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ καὶ οὐκ ἀνατέλλει κατὰ δὲ ἄστρον
κατασφραγίζει 8 ὁ τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος καὶ
περιπατῶν ὡς ἐπ' ἐδάφους ἐπὶ θαλάσσης 9 ὁ ποιῶν
Πλειάδα καὶ ἔσπερον καὶ ἀρκτοῦρον καὶ ταμίεια νότου 10
ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα ἔνδοξά τε καὶ ἐξάισια
ῶν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς 11 ἐὰν ὑπερβῇ με οὐ μὴ ἴδω καὶ
ἐὰν παρέλθῃ με οὐδ' ὥς ἔγνω 12 ἐὰν ἀπαλλάξῃ τίς
ἀποστρέψῃ ἢ τίς ἐρεῖ αὐτῷ τί ἐποίησας 13 αὐτὸς γὰρ
ἀπέστραπται ὀργὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκάμφθησαν κήτη τὰ ὑπ'
οὐρανόν 14 ἐὰν δέ μου ὑπακούσῃ ἢ διακρινεῖ τὰ
ρήματά μου 15 ἐὰν τε γὰρ ὦ δίκαιος οὐκ εἰσακούσεται μου
τοῦ κρίματος αὐτοῦ δεηθήσομαι 16 ἐὰν τε καλέσω καὶ
ὑπακούσῃ οὐ πιστεύω ὅτι εἰσακήκοέν μου 17 μὴ γνόφω
με ἐκτρίψῃ πολλὰ δέ μου τὰ συντρίμματα πεποίηκεν
διὰ κενῆς 18 οὐκ ἔα γὰρ με ἀναπνεῦσαι ἐνέπλησεν δέ
με πικρίας 19 ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύι κρατεῖ τίς οὖν κρίματι
αὐτοῦ ἀντιστήσεται 20 ἐὰν γὰρ ὦ δίκαιος τὸ στόμα μου
ἀσεβήσῃ ἐὰν τε ὦ ἄμεμπτος σκολιὸς ἀποβήσομαι 21

εἶτε γὰρ ἠσέβησα οὐκ οἶδα τῆ ψυχῇ πλήν ὅτι ἀφαιρεῖταί μου ἡ ζωὴ **22** διὸ εἶπον μέγαν καὶ δυνάστην ἀπολλύει ὀργή **23** ὅτι φαῦλοι ἐν θανάτῳ ἔξαισίω ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶνται **24** παραδέδονται γὰρ εἰς χεῖρας ἀσεβοῦς πρόσωπα κριτῶν αὐτῆς συγκαλύπτει εἰ δὲ μὴ αὐτός τις ἐστίν **25** ὁ δὲ βίος μου ἐστίν ἐλαφρότερος δρομέως ἀπέδρασαν καὶ οὐκ εἶδον **26** ἦ καὶ ἔστιν ναυσὶν ἵχνος ὁδοῦ ἢ ἀετοῦ πετομένου ζητοῦντος βοράν **27** ἐάν τε γὰρ εἶπω ἐπιλήσομαι λαλῶν συγκύψας τῷ προσώπῳ στενάξω **28** σείομαι πᾶσιν τοῖς μέλεσιν οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ ἀθῶόν με ἐάσεις **29** ἐπειδὴ δὲ εἰμι ἀσεβῆς διὰ τί οὐκ ἀπέθανον **30** ἐάν γὰρ ἀπολούσωμαι χιόνι καὶ ἀποκαθάρωμαι χερσὶν καθαραῖς **31** ἰκανῶς ἐν ῥύπῳ με ἔβαψας ἐβδελύξατο δέ με ἡ στολή **32** οὐ γὰρ εἶ ἄνθρωπος κατ' ἐμέ ᾧ ἀντικρινουῖμαι ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς κρίσιν **33** εἴθε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν καὶ ἐλέγχων καὶ διακούων ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων **34** ἀπαλλαξάτω ἀπ' ἐμοῦ τὴν ῥάβδον ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ μή με στροβείτω **35** καὶ οὐ μὴ φοβηθῶ ἀλλὰ λαλήσω οὐ γὰρ οὕτω συνεπίσταμαι

10 κάμνων τῆ ψυχῇ μου στένων ἐπαφήσω ἐπ' αὐτὸν τὰ ῥήματά μου λαλήσω πικρίᾳ ψυχῆς μου συνεχόμενος **2** καὶ ἐρῶ πρὸς κύριον μή με ἀσεβεῖν δίδασκε καὶ διὰ τί με οὕτως ἔκρινας **3** ἦ καλόν σοι ἐάν ἀδικήσω ὅτι ἀπέίπω ἔργα χειρῶν σου βουλή δὲ ἀσεβῶν προσέσχες **4** ἦ ὥσπερ βροτὸς ὀρᾶ καθορᾶς ἢ καθὼς ὀρᾶ ἄνθρωπος βλέψη **5** ἦ ὁ βίος σου ἀνθρώπινός ἐστίν ἢ τὰ ἔτη σου ἀνδρός **6** ὅτι ἀνεζήτησας τὴν ἀνομίαν μου καὶ τὰς ἀμαρτίας μου ἐξιχνίασας **7** οἶδας γὰρ ὅτι οὐκ ἠσέβησα ἀλλὰ τίς ἐστίν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν σου ἐξαιρούμενος **8** αἱ χεῖρές σου ἔπλασαν με καὶ ἐποίησαν

με μετὰ ταῦτα μεταβαλὼν με ἔπαισας **9** μνήσθητι ὅτι
πηλὸν με ἔπλασας εἰς δὲ γῆν με πάλιν ἀποστρέφεις **10** ἢ
οὐχ ὡσπερ γάλα με ἠμελξας ἐτύρωσας δέ με ἴσα τυρῶ
11 δέρμα καὶ κρέας με ἐνέδυσας ὀστέοις δὲ καὶ νεύροις
με ἐνεΐρας **12** ζωὴν δὲ καὶ ἔλεος ἔθου παρ' ἐμοί ἢ δὲ
ἐπισκοπὴ σου ἐφύλαξέν μου τὸ πνεῦμα **13** ταῦτα ἔχων ἐν
σεαυτῷ οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐθέν
14 ἐάν τε γὰρ ἀμάρτω φυλάσσεις με ἀπὸ δὲ ἀνομίας οὐκ
ἀθῶόν με πεποίηκας **15** ἐάν τε γὰρ ἀσεβῆς ὦ οἴμμοι ἐάν
τε ὦ δίκαιος οὐ δύναμαι ἀνακύψαι πλήρης γὰρ ἀτιμίας
εἰμί **16** ἀγρεύομαι γὰρ ὡσπερ λέων εἰς σφαγὴν πάλιν δὲ
μεταβαλὼν δεινῶς με ὀλέκεις **17** ἐπανακαινίζων ἐπ' ἐμὲ
τὴν ἔτασίν μου ὀργῇ δὲ μεγάλῃ μοι ἐχρήσω ἐπήγαγες δὲ
ἐπ' ἐμὲ πειρατήρια **18** ἵνα τί οὖν ἐκ κοιλίας με ἐξήγαγες
καὶ οὐκ ἀπέθανον ὀφθαλμὸς δέ με οὐκ εἶδεν **19** καὶ ὡσπερ
οὐκ ὦν ἐγενόμην διὰ τί γὰρ ἐκ γαστροῦ εἰς μνήμα οὐκ
ἀπηλλάγην **20** ἢ οὐκ ὀλίγος ἐστὶν ὁ χρόνος τοῦ βίου μου
ἔασόν με ἀναπαύσασθαι μικρὸν **21** πρὸ τοῦ με πορευθῆναι
ὅθεν οὐκ ἀναστρέψω εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφεράν **22**
εἰς γῆν σκότους αἰωνίου οὐ οὐκ ἔστιν φέγγος οὐδὲ ὄραν
ζωὴν βροτῶν

11 ὑπολαβὼν δὲ Σωφαρ ὁ Μιναῖος λέγει **2** ὅ τὰ πολλὰ
λέγων καὶ ἀντακούσεται ἢ καὶ ὁ εὐλαλος οἶεται εἶναι
δίκαιος εὐλογημένος γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος **3** μὴ
πολὺς ἐν ῥήμασιν γίνου οὐ γὰρ ἐστὶν ὁ ἀντικρινόμενός σοι
4 μὴ γὰρ λέγε ὅτι καθαρὸς εἰμι τοῖς ἔργοις καὶ ἄμεμπτος
ἐναντίον αὐτοῦ **5** ἀλλὰ πῶς ἂν ὁ κύριος λαλήσαι πρὸς
σέ καὶ ἀνοίξει χεῖλη αὐτοῦ μετὰ σοῦ **6** εἶτα ἀναγγελεῖ
σοι δύναμιν σοφίας ὅτι διπλοῦς ἔσται τῶν κατὰ σέ καὶ

τότε γνώση ὅτι ἄξιά σοι ἀπέβη ἀπὸ κυρίου ὧν ἡμάρτηκας
7 ἢ ἵχνος κυρίου εὐρήσεις ἢ εἰς τὰ ἔσχατα ἀφίκου ἃ
ἐποίησεν ὁ παντοκράτωρ 8 ὑψηλὸς ὁ οὐρανὸς καὶ τί
ποιήσεις βαθύτερα δὲ τῶν ἐν ἄδου τί οἶδας (Sheol h7585) 9
ἢ μακρότερα μέτρου γῆς ἢ εὐρους θαλάσσης 10 ἐὰν δὲ
καταστρέψῃ τὰ πάντα τίς ἐρεῖ αὐτῷ τί ἐποίησας 11 αὐτὸς
γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων ἰδὼν δὲ ἄτοπα οὐ παρόψεται 12
ἄνθρωπος δὲ ἄλλως νήχεται λόγοις βροτὸς δὲ γεννητὸς
γυναικὸς ἴσα ὄνῳ ἐρημίτῃ 13 εἰ γὰρ σὺ καθαρὰν ἔθου
τὴν καρδίαν σου ὑπτιάζεις δὲ χεῖρας πρὸς αὐτόν 14 εἰ
ἄνομόν τί ἐστὶν ἐν χερσίν σου πόρρω ποιήσον αὐτὸ ἀπὸ
σοῦ ἀδικία δὲ ἐν διαίτῃ σου μὴ ἀυλισθήτω 15 οὕτως
γὰρ ἀναλάμψει σου τὸ πρόσωπον ὥσπερ ὕδωρ καθαρὸν
ἐκδύση δὲ ῥύπον καὶ οὐ μὴ φοβηθῆς 16 καὶ τὸν κόπον
ἐπιλήσῃ ὥσπερ κύμα παρελθὸν καὶ οὐ πτοηθήσῃ 17 ἢ δὲ
εὐχή σου ὥσπερ ἐωσφόρος ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι
ζωή 18 πεποιθὼς τε ἔση ὅτι ἔστιν σοι ἐλπίς ἐκ δὲ μερίμνης
καὶ φροντίδος ἀναφανεῖταί σοι εἰρήνη 19 ἡσυχάσεις γὰρ
καὶ οὐκ ἔσται ὁ πολεμῶν σε μεταβαλόμενοι δὲ πολλοί
σου δεηθήσονται 20 σωτηρία δὲ αὐτοὺς ἀπολείψει ἢ γὰρ
ἐλπίς αὐτῶν ἀπώλεια ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακήσονται
12 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει 2 εἶτα ὑμεῖς ἐστε ἄνθρωποι ἢ
μεθ' ὑμῶν τελευτήσῃ σοφία 3 κάμοι μὲν καρδία καθ'
ὑμᾶς ἐστὶν 4 δίκαιος γὰρ ἀνὴρ καὶ ἄμεμπτος ἐγενήθη
εἰς χλεύασμα 5 εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἠτοίμαστο πεσεῖν
ὑπὸ ἄλλους οἴκους τε αὐτοῦ ἐκπορθεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων 6
οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μηδεὶς πεποιθέτω πονηρὸς ὧν ἀθῶος
ἔσεσθαι ὅσοι παροργίζουσιν τὸν κύριον ὡς οὐχὶ καὶ ἔτασις
αὐτῶν ἔσται 7 ἀλλὰ δὴ ἐπερώτησον τετράποδα ἐὰν σοι

εἴπωσιν πετεινὰ δὲ οὐρανοῦ ἐάν σοι ἀπαγγείλωσιν **8**
ἐκδιήγησαι δὲ γῆ ἐάν σοι φράση καὶ ἐξηγήσονται σοι οἱ
ἰχθύες τῆς θαλάσσης **9** τίς οὐκ ἔγνω ἐν πᾶσι τούτοις ὅτι
χεὶρ κυρίου ἐποίησεν ταῦτα **10** εἰ μὴ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ψυχὴ
πάντων τῶν ζώντων καὶ πνεῦμα παντὸς ἀνθρώπου **11**
οὓς μὲν γὰρ ῥήματα διακρίνει λάρυγξ δὲ σῖτα γεύεται **12**
ἐν πολλῶ χρόνῳ σοφία ἐν δὲ πολλῶ βίῳ ἐπιστήμη **13** παρ'
αὐτῶ σοφία καὶ δύναμις αὐτῶ βουλή καὶ σύνεσις **14** ἐάν
καταβάλη τίς οἰκοδομήσει ἐάν κλείσῃ κατὰ ἀνθρώπων τίς
ἀνοίξει **15** ἐάν κωλύσῃ τὸ ὄδωρ ξηρανεῖ τὴν γῆν ἐάν δὲ
ἐπαφῆ ἀπώλεσεν αὐτὴν καταστρέψας **16** παρ' αὐτῶ κράτος
καὶ ἰσχύς αὐτῶ ἐπιστήμη καὶ σύνεσις **17** διάγων βουλευτὰς
αἰχμαλώτους κριτὰς δὲ γῆς ἐξέστησεν **18** καθιζάνων
βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους καὶ περιέδησεν ζώνη ὀσφύας αὐτῶν
19 ἐξαποστέλλων ἱερεῖς αἰχμαλώτους δυνάστας δὲ γῆς
κατέστρεψεν **20** διαλλάσσων χεῖλη πιστῶν σύνεσιν δὲ
πρεσβυτέρων ἔγνω **21** ἐκχέων ἀτιμίαν ἐπ' ἄρχοντας
ταπεινοὺς δὲ ἰάσατο **22** ἀνακαλύπτων βαθέα ἐκ σκότους
ἐξήγαγεν δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτου **23** πλανῶν ἔθνη καὶ
ἀπολλύων αὐτὰ καταστρωννύων ἔθνη καὶ καθοδηγῶν
αὐτὰ **24** διαλλάσσων καρδίας ἀρχόντων γῆς ἐπλάνησεν δὲ
αὐτοὺς ὁδῶ ἧ οὐκ ᾔδεισαν **25** ψηλαφήσασαν σκότος καὶ
μὴ φῶς πλανηθείησαν δὲ ὥσπερ ὁ μεθύων

13 ἰδοὺ ταῦτα ἑώρακέν μου ὁ ὀφθαλμὸς καὶ ἀκήκοέν
μου τὸ οὓς **2** καὶ οἶδα ὅσα καὶ ὑμεῖς ἐπίστασθε καὶ οὐκ
ἀσυνετώτερός εἰμι ὑμῶν **3** οὐ μὴν δὲ ἀλλ' ἐγὼ πρὸς κύριον
λαλήσω ἐλέγξω δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ἐάν βούληται **4** ὑμεῖς
δέ ἐστε ἰατροὶ ἄδικοι καὶ ἰαταὶ κακῶν πάντες **5** εἴη δὲ ὑμῖν
κωφεῦσαι καὶ ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς σοφίαν **6** ἀκούσατε

ἔλεγχον στόματός μου κρίσιν δὲ χειλέων μου προσέχετε
7 πότερον οὐκ ἔναντι κυρίου λαλεῖτε ἔναντι δὲ αὐτοῦ
φθέγγεσθε δόλον 8 ἢ ὑποστελεῖσθε ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ κριταὶ
γένεσθε 9 καλόν γε ἂν ἐξιχνιάσῃ ὑμᾶς εἰ γὰρ τὰ πάντα
ποιοῦντες προστεθήσεσθε αὐτῷ 10 οὐθὲν ἤττον ἐλέγξει
ὑμᾶς εἰ δὲ καὶ κρυφῆ πρόσωπα θαυμάσετε 11 πότερον
οὐχὶ δεινὰ αὐτοῦ στροβήσῃ ὑμᾶς φόβος δὲ παρ' αὐτοῦ
ἐπιπεσεῖται ὑμῖν 12 ἀποβήσεται δὲ ὑμῶν τὸ ἀγαυρίαμα ἴσα
σποδῶ τὸ δὲ σῶμα πῆλινον 13 κωφεύσατε ἵνα λαλήσω καὶ
ἀναπαύσωμαι θυμοῦ 14 ἀναλαβὼν τὰς σάρκας μου τοῖς
ὁδοῦσιν ψυχὴν δέ μου θήσω ἐν χειρί 15 ἂν με χειρώσῃται
ὁ δυνάστης ἐπεὶ καὶ ἤρκαται ἢ μὴν λαλήσω καὶ ἐλέγξω
ἐναντίον αὐτοῦ 16 καὶ τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν
οὐ γὰρ ἐναντίον αὐτοῦ δόλος εἰσελεύσεται 17 ἀκούσατε
ἀκούσατε τὰ ῥήματά μου ἀναγγελῶ γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων
18 ἴδου ἐγὼ ἐγγύς εἰμι τοῦ κρίματός μου οἶδα ἐγὼ ὅτι
δίκαιος ἀναφανοῦμαι 19 τίς γάρ ἐστιν ὁ κριθησόμενός μοι
ὅτι νῦν κωφεύσω καὶ ἐκλείψω 20 δυεῖν δέ μοι χρῆσι τότε
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου οὐ κρυβήσομαι 21 τὴν χεῖρα ἀπ'
ἐμοῦ ἀπέχου καὶ ὁ φόβος σου μὴ με καταπλησέτω 22
εἶτα καλέσεις ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι ἢ λαλήσεις ἐγὼ
δέ σοι δώσω ἀνταπόκρισιν 23 πόσαι εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι
μου καὶ αἱ ἀνομίαι μου δίδαξόν με τίνες εἰσὶν 24 διὰ
τί ἀπ' ἐμοῦ κρύπτη ἤγησαι δέ με ὑπεναντίον σοι 25 ἢ
ὡς φύλλον κινούμενον ὑπὸ ἀνέμου εὐλαβηθήσῃ ἢ ὡς
χόρτῳ φερομένῳ ὑπὸ πνεύματος ἀντίκεισαί μοι 26 ὅτι
κατέγραψας κατ' ἐμοῦ κακὰ περιέθηκας δέ μοι νεότητος
ἁμαρτίας 27 ἔθου δέ μου τὸν πόδα ἐν κωλύματι ἐφύλαξας

δέ μου πάντα τὰ ἔργα εἰς δὲ ρίζας τῶν ποδῶν μου ἀφίκου
28 ὁ παλαιοῦται ἴσα ἀσκῶ ἢ ὥσπερ ἱμάτιον σητόβρωτον

14 βροτὸς γὰρ γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος καὶ πλήρης
ὀργῆς 2 ἢ ὥσπερ ἄνθος ἀνθῆσαν ἐξέπεσεν ἀπέδρα δὲ
ὥσπερ σκιά καὶ οὐ μὴ στη 3 οὐχὶ καὶ τούτου λόγον ἐποιήσω
καὶ τοῦτον ἐποίησας εἰσελθεῖν ἐν κρίματι ἐνώπιόν σου 4
τίς γὰρ καθαρὸς ἔσται ἀπὸ ρύπου ἀλλ' οὐθεὶς 5 ἐὰν καὶ μία
ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἀριθμητοὶ δὲ μῆνες αὐτοῦ
παρὰ σοί εἰς χρόνον ἔθου καὶ οὐ μὴ ὑπερβῆ 6 ἀπόστα
ἀπ' αὐτοῦ ἵνα ἡσυχάσῃ καὶ εὐδοκήσῃ τὸν βίον ὥσπερ ὁ
μισθωτὸς 7 ἔστιν γὰρ δένδρω ἐλπίς ἐὰν γὰρ ἐκκοπῆ ἔτι
ἐπανθήσει καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ ἐκλίπη 8 ἐὰν γὰρ
γηράσῃ ἐν γῆ ἢ ῥίζα αὐτοῦ ἐν δὲ πέτρα τελευτήσῃ τὸ
στέλεχος αὐτοῦ 9 ἀπὸ ὀσμῆς ὕδατος ἀνθήσει ποιήσει δὲ
θερισμὸν ὥσπερ νεόφυτον 10 ἀνὴρ δὲ τελευτήσας ὥχεται
πεσῶν δὲ βροτὸς οὐκέτι ἔστιν 11 χρόνῳ γὰρ σπανίζεται
θάλασσα ποταμὸς δὲ ἐρημωθεὶς ἐξηράνθη 12 ἄνθρωπος
δὲ κοιμηθεὶς οὐ μὴ ἀναστῆ ἕως ἂν ὁ οὐρανὸς οὐ μὴ
συρραφῆ καὶ οὐκ ἐξυπνισθήσονται ἐξ ὕπνου αὐτῶν 13 εἰ
γὰρ ὄφελον ἐν ἄδῃ με ἐφύλαξας ἔκρυψας δέ με ἕως ἂν
παύσηταί σου ἡ ὀργὴ καὶ τάξῃ μοι χρόνον ἐν ᾧ μνεῖάν μου
ποιήσῃ (Sheol h7585) 14 ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃ ἄνθρωπος ζήσεται
συντελέσας ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ ὑπομενῶ ἕως ἂν πάλιν
γένωμαι 15 εἴτα καλέσεις ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι τὰ δὲ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ ἀποποιού 16 ἠρίθμησας δέ μου τὰ
ἐπιτηδεύματα καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ σε οὐδὲν τῶν ἀμαρτιῶν
μου 17 ἐσφράγισας δέ μου τὰς ἀνομίας ἐν βαλλαντίῳ
ἐπεσημήνω δέ εἴ τι ἄκων παρέβην 18 καὶ πλὴν ὄρος πίπτων
διαπεσεῖται καὶ πέτρα παλαιωθήσεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς

19 λίθους ἐλέαναν ὕδατα καὶ κατέκλυσεν ὕδατα ὑπτια τοῦ χώματος τῆς γῆς καὶ ὑπομονὴν ἀνθρώπου ἀπώλεσας
20 ὥσας αὐτὸν εἰς τέλος καὶ ὥχεται ἐπέστησας αὐτῷ τὸ πρόσωπον καὶ ἐξαπέστειλας 21 πολλῶν δὲ γενομένων τῶν υἱῶν αὐτοῦ οὐκ οἶδεν ἐὰν δὲ ὀλίγοι γένωνται οὐκ ἐπίσταται 22 ἀλλ' ἢ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἤλγησαν ἢ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπένησεν

15 ὑπολαβὼν δὲ Ελιφας ὁ Θαιμανίτης λέγει 2 πότερον σοφὸς ἀπόκρισιν δώσει συνέσεως πνεύματος καὶ ἐνέπλησεν πόνον γαστρός 3 ἐλέγχων ἐν ῥήμασιν οἷς οὐ δεῖ ἐν λόγοις οἷς οὐδὲν ὄφελος 4 οὐ καὶ σὺ ἀπεποιήσω φόβον συνετελέσω δὲ ῥήματα τοιαῦτα ἔναντι τοῦ κυρίου 5 ἔνοχος εἶ ῥήμασιν στόματός σου οὐδὲ διέκρινας ῥήματα δυναστῶν 6 ἐλέγξαι σε τὸ σὸν στόμα καὶ μὴ ἐγὼ τὰ δὲ χεῖλη σου καταμαρτυρήσουσίν σου 7 τί γὰρ μὴ πρῶτος ἀνθρώπων ἐγενήθης ἢ πρὸ θινῶν ἐπάγης 8 ἢ σύνταγμα κυρίου ἀκήκοας εἰς δὲ σὲ ἀφίκετο σοφία 9 τί γὰρ οἶδας ὃ οὐκ οἶδαμεν ἢ τί συνίεις ὃ οὐχὶ καὶ ἡμεῖς 10 καί γε πρεσβύτερος καί γε παλαιὸς ἐν ἡμῖν βαρύτερος τοῦ πατρός σου ἡμέραις 11 ὀλίγα ὦν ἡμάρτηκας μεμαστίγῳσαι μεγάλως ὑπερβαλλόντως λελάληκας 12 τί ἐτόλμησεν ἡ καρδιά σου ἢ τί ἐπήνεγκαν οἱ ὀφθαλμοί σου 13 ὅτι θυμὸν ἔρρηξας ἔναντι κυρίου ἐξήγαγες δὲ ἐκ στόματος ῥήματα τοιαῦτα 14 τίς γὰρ ὦν βροτὸς ὅτι ἔσται ἄμεμπτος ἢ ὡς ἐσόμενος δίκαιος γεννητὸς γυναικός 15 εἰ κατὰ ἀγίων οὐ πιστεύει οὐρανὸς δὲ οὐ καθαρὸς ἐναντίον αὐτοῦ 16 ἔα δὲ ἐβδελυγμένος καὶ ἀκάθαρτος ἀνὴρ πίνων ἀδικίας ἴσα ποτῶ 17 ἀναγγελῶ δέ σοι ἄκουέ μου ἃ δὴ ἐώρακα ἀναγγελῶ σοι 18 ἃ σοφοὶ ἐροῦσιν καὶ οὐκ ἔκρυψαν

πατέρας αὐτῶν **19** αὐτοῖς μόνοις ἐδόθη ἡ γῆ καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἀλλογενῆς ἐπ' αὐτούς **20** πᾶς ὁ βίος ἀσεβοῦς ἐν φροντίδι ἔτη δὲ ἀριθμητὰ δεδομένα δυνάστη **21** ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ ἐν ὧσιν αὐτοῦ ὅταν δοκῆ ἤδη εἰρηνεύειν ἤξει αὐτοῦ ἢ καταστροφή **22** μὴ πιστευέτω ἀποστραφῆναι ἀπὸ σκοτόους ἐντέταλται γὰρ ἤδη εἰς χεῖρας σιδήρου **23** κατατέτακται δὲ εἰς σῖτα γυψὶν οἶδεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ὅτι μένει εἰς πτώμα ἡμέρα δὲ αὐτὸν σκοτεινὴ στροβήσει **24** ἀνάγκη δὲ καὶ θλίψις αὐτὸν καθέξει ὥσπερ στρατηγὸς πρωτοστάτης πίπτων **25** ὅτι ἤρκεν χεῖρας ἐναντίον τοῦ κυρίου ἔναντι δὲ κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασεν **26** ἔδραμεν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ὕβρει ἐν πάχει νώτου ἀσπίδος αὐτοῦ **27** ὅτι ἐκάλυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν στέατι αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν περιστόμιον ἐπὶ τῶν μηρίων **28** ἀύλισθει δὲ πόλεις ἐρήμους εἰσέλθοι δὲ εἰς οἴκους ἀοικήτους ἃ δὲ ἐκεῖνοι ἠτοίμασαν ἄλλοι ἀποίσονται **29** οὔτε μὴ πλουτισθῆ οὔτε μὴ μείνη αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα οὐ μὴ βάλῃ ἐπὶ τὴν γῆν σκιάν **30** οὐδὲ μὴ ἐκφύγη τὸ σκοτός τὸν βλαστὸν αὐτοῦ μαράναι ἄνεμος ἐκπέσοι δὲ αὐτοῦ τὸ ἄνθος **31** μὴ πιστευέτω ὅτι ὑπομενεῖ κενὰ γὰρ ἀποβήσεται αὐτῷ **32** ἡ τομὴ αὐτοῦ πρὸ ὥρας φθαρήσεται καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ πυκάσῃ **33** τρυγηθεῖ δὲ ὥσπερ ὄμφαξ πρὸ ὥρας ἐκπέσοι δὲ ὡς ἄνθος ἐλαίας **34** μαρτύριον γὰρ ἀσεβοῦς θάνατος πῦρ δὲ καύσει οἴκους δωροδεκτῶν **35** ἐν γαστρὶ δὲ λήμψεται ὀδύνας ἀποβήσεται δὲ αὐτῷ κενὰ ἢ δὲ κοιλία αὐτοῦ ὑποίσει δόλον

16 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει **2** ἀκήκοα τοιαῦτα πολλὰ παρακλήτορες κακῶν πάντες **3** τί γάρ μὴ τάξις ἐστὶν ῥήμασιν πνεύματος ἢ τί παρενοχλήσει σοι ὅτι ἀποκρίνη **4**

κάγῳ καθ' ὑμᾶς λαλήσω εἰ ὑπέκειτό γε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ
τῆς ἐμῆς εἴτ' ἐναλοῦμαι ὑμῖν ῥήμασιν κινήσω δὲ καθ'
ὑμῶν κεφαλὴν 5 εἴη δὲ ἰσχύς ἐν τῷ στόματί μου κίνησιν
δὲ χειλέων οὐ φείσομαι 6 ἐὰν γὰρ λαλήσω οὐκ ἀλγήσω
τὸ τραῦμα ἐὰν δὲ καὶ σιωπήσω τί ἔλαττον τρωθήσομαι 7
νῦν δὲ κατάκοπόν με πεποίηκεν μωρόν σεσηπότα 8 καὶ
ἐπελάβου μου εἰς μαρτύριον ἐγενήθη καὶ ἀνέστη ἐν ἐμοὶ
τὸ ψεῦδος μου κατὰ πρόσωπόν μου ἀνταπεκρίθη 9 ὀργῇ
χρησάμενος κατέβαλέν με ἔβρυξεν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας
βέλη πειρατῶν αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ ἔπεσεν 10 ἀκίσιν ὀφθαλμῶν
ἐνήλατο ὄξει ἔπαισέν με εἰς σιαγόνα ὁμοθυμαδὸν δὲ
κατέδραμον ἐπ' ἐμοί 11 παρέδωκεν γὰρ με ὁ κύριος εἰς
χειρας ἀδίκου ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν ἔρριψέν με 12 εἰρηνεύοντα
διεσκέδασέν με λαβῶν με τῆς κόμης διέτιλεν κατέστησέν
με ὡσπερ σκοπὸν 13 ἐκύκλωσάν με λόγχαις βάλλοντες
εἰς νεφρούς μου οὐ φειδόμενοι ἐξέχεαν εἰς τὴν γῆν τὴν
χολὴν μου 14 κατέβαλόν με πτώμα ἐπὶ πτώματι ἔδραμον
πρὸς με δυνάμενοι 15 σάκκον ἔραψα ἐπὶ βύρσης μου τὸ
δὲ σθένος μου ἐν γῆ ἐσβέσθη 16 ἡ γαστήρ μου συγκέκαυται
ἀπὸ κλαυθμοῦ ἐπὶ δὲ βλεφάροις μου σκιά 17 ἄδικον δὲ
οὐδὲν ἦν ἐν χερσίν μου εὐχὴ δέ μου καθαρὰ 18 γῆ μὴ
ἐπικαλύψῃς ἐφ' αἷματι τῆς σαρκός μου μηδὲ εἴη τόπος τῆ
κραυγῆ μου 19 καὶ νῦν ἴδου ἐν οὐρανοῖς ὁ μάρτυς μου ὁ
δὲ συνίστωρ μου ἐν ὑψίστοις 20 ἀφίκοιτό μου ἡ δέησις
πρὸς κύριον ἔναντι δὲ αὐτοῦ στάζοι μου ὁ ὀφθαλμός 21
εἴη δὲ ἔλεγχος ἀνδρὶ ἔναντι κυρίου καὶ υἱὸς ἀνθρώπου
τῷ πλησίον αὐτοῦ 22 ἔτη δὲ ἀριθμητὰ ἤκασιν ὀδῶ δέ ἤ
οὐκ ἐπαναστραφήσομαι πορεύσομαι

17 ὀλέκομαι πνεύματι φερόμενος δέομαι δὲ ταφῆς
καὶ οὐ τυγχάνω **2** λίσσομαι κάμνων καὶ τί ποιήσας **3**
ἔκλεψαν δέ μου τὰ ὑπάρχοντα ἀλλότριοι τίς ἐστὶν οὗτος
τῆ χειρὶ μου συνδεθήτω **4** ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἔκρυψας
ἀπὸ φρονήσεως διὰ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώσης αὐτούς **5**
τῆ μερίδι ἀναγγελεῖ κακίας ὀφθαλμοὶ δέ μου ἐφ' υἱοῖς
ἐτάκησαν **6** ἔθου δέ με θρύλημα ἐν ἔθνεσιν γέλως δὲ
αὐτοῖς ἀπέβην **7** πεπώρωνται γὰρ ἀπὸ ὀργῆς οἱ ὀφθαλμοί
μου πεπολιόρημαι μεγάλως ὑπὸ πάντων **8** θαῦμα ἔσχεν
ἀληθινούς ἐπὶ τούτῳ δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανασταίη
9 σχοίη δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδὸν καθαρὸς δὲ χειρῶν
ἀναλάβοι θάρσος **10** οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες ἐρείδετε
καὶ δεῦτε δὴ οὐ γὰρ εὐρίσκω ἐν ὑμῖν ἀληθές **11** αἱ
ἡμέραι μου παρήλθον ἐν βρόμῳ ἐρράγη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς
καρδίας μου **12** νύκτα εἰς ἡμέραν ἔθηκαν φῶς ἐγγὺς ἀπὸ
προσώπου σκοτόυς **13** ἐὰν γὰρ ὑπομείνω ἄδης μου ὁ
οἶκος ἐν δὲ γνώφῳ ἔστρωταί μου ἡ στρωμνὴ (Sheol h7585)
14 θάνατον ἐπεκαλεσάμην πατέρα μου εἶναι μητέρα δέ
μου καὶ ἀδελφὴν σαπρίαν **15** ποῦ οὖν μου ἔτι ἐστὶν ἡ
ἐλπίς ἢ τὰ ἀγαθὰ μου ὄψομαι **16** ἢ μετ' ἐμοῦ εἰς ἄδην
καταβήσονται ἢ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος καταβησόμεθα
(Sheol h7585)

18 ὑπολαβὼν δὲ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης λέγει **2** μέχρι τίνος
οὐ παύση ἐπίσχες ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλήσωμεν **3** διὰ τί ὥσπερ
τετράποδα σεσιωπήκαμεν ἐναντίον σου **4** κέχρηταί σοι
ὀργή τί γὰρ ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς ἀοίκητος ἢ ὑπ' οὐρανόν ἢ
καταστραφήσεται ὄρη ἐκ θεμελίων **5** καὶ φῶς ἀσεβῶν
σβεσθήσεται καὶ οὐκ ἀποβήσεται αὐτῶν ἡ φλόξ **6** τὸ φῶς
αὐτοῦ σκοτὸς ἐν διαίτῃ ὁ δὲ λύχνος ἐπ' αὐτῷ σβεσθήσεται

7 θηρεύσαισαν ἐλάχιστοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ σφάλαι
δὲ αὐτοῦ ἡ βουλή 8 ἐμβέβληται δὲ ὁ πούς αὐτοῦ ἐν
παγίδι ἐν δικτύῳ ἐλιχθείη 9 ἔλθοισαν δὲ ἐπ' αὐτὸν
παγίδες κατισχύσει ἐπ' αὐτὸν διψῶντας 10 κέκρυπται
ἐν τῇ γῆ σχοινίον αὐτοῦ καὶ ἡ σύλλημψις αὐτοῦ ἐπὶ
τρίβων 11 κύκλω ὀλέσαισαν αὐτὸν ὀδύναι πολλοὶ δὲ περὶ
πόδας αὐτοῦ ἔλθοισαν ἐν λιμῶ στενωῶ 12 πτώμα δὲ αὐτῶ
ἠτοίμασται ἐξάισιον 13 βρωθείησαν αὐτοῦ κλῶνες ποδῶν
κατέδετα δὲ τὰ ὠραῖα αὐτοῦ θάνατος 14 ἐκραγείη δὲ ἐκ
διαίτης αὐτοῦ ἴασις σχοίη δὲ αὐτὸν ἀνάγκη αἰτία βασιλικῆ
15 κατασκηνώσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ ἐν νυκτὶ αὐτοῦ
κατασπαρήσονται τὰ εὐπρεπῆ αὐτοῦ θείῳ 16 ὑποκάτωθεν
αἱ ρίζαι αὐτοῦ ξηρανθήσονται καὶ ἐπάνωθεν ἐπιπεσεῖται
θερισμὸς αὐτοῦ 17 τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπόλοιτο ἐκ
γῆς καὶ ὑπάρχει ὄνομα αὐτῶ ἐπὶ πρόσωπον ἐξωτέρῳ
18 ἀπώσειεν αὐτὸν ἐκ φωτὸς εἰς σκότος 19 οὐκ ἔσται
ἐπίγνωστος ἐν λαῶ αὐτοῦ οὐδὲ σεσωσμένος ἐν τῇ ὑπ'
οὐρανὸν ὁ οἶκος αὐτοῦ ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτοῦ ζήσονται ἕτεροι
20 ἐπ' αὐτῶ ἐστέναξαν ἔσχατοι πρῶτους δὲ ἔσχεν θαῦμα
21 οὗτοί εἰσιν οἴκοι ἀδίκων οὗτος δὲ ὁ τόπος τῶν μὴ
εἰδόντων τὸν κύριον

19 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει 2 ἕως τίνος ἔγχοπον ποιήσετε
ψυχὴν μου καὶ καθαιρεῖτε με λόγοις 3 γνῶτε μόνον
ὅτι ὁ κύριος ἐποίησέ με οὕτως καταλαλεῖτέ μου οὐκ
αἰσχυρόμενοί με ἐπίκεισθέ μοι 4 ναὶ δὴ ἐπ' ἀληθείας
ἐγὼ ἐπλανήθην παρ' ἐμοὶ δὲ ἀυλίζεται πλάνος λαλήσαι
ῥῆμα ὃ οὐκ ἔδει τὰ δὲ ῥήματά μου πλανᾶται καὶ οὐκ ἐπὶ
καιροῦ 5 ἔα δὲ ὅτι ἐπ' ἐμοὶ μεγαλύνεσθε ἐνάλλεσθε δέ
μοι ὀνειδίει 6 γνῶτε οὖν ὅτι ὁ κύριός ἐστιν ὁ ταράξας

ὀχύρωμα δὲ αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ ὕψωσεν 7 ἰδοὺ γελῶ ὀνειδίει
καὶ οὐ λαλήσω κεκράζομαι καὶ οὐδαμοῦ κρίμα 8 κύκλω
περιωκοδόμημαι καὶ οὐ μὴ διαβῶ ἐπὶ πρόσωπόν μου
σκοτός ἔθετο 9 τὴν δὲ δόξαν ἀπ' ἐμοῦ ἐξέδυσεν ἀφείλεν
δὲ στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου 10 διέσπασέν με κύκλω καὶ
ὠχρόμην ἐξέκοψεν δὲ ὥσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου 11
δεινῶς δέ μοι ὀργῆ ἔχρησατο ἠγήσατο δέ με ὥσπερ ἐχθρόν
12 ὁμοθυμαδὸν δὲ ἦλθον τὰ πειρατήρια αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ
ταῖς ὁδοῖς μου ἐκύκλωσάν με ἐγκάθετοι 13 ἀπ' ἐμοῦ δὲ
ἀδελφοί μου ἀπέστησαν ἔγνωσαν ἀλλοτρίους ἢ ἐμέ φίλοι
δέ μου ἀνελεήμονες γεγόνασιν 14 οὐ προσεποιήσαντό με
οἱ ἐγγύτατοί μου καὶ οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό
μου 15 γείτονες οἰκίας θεράπαιναί τέ μου ἀλλογενῆς
ἤμην ἐναντίον αὐτῶν 16 θεράποντά μου ἐκάλεσα καὶ
οὐχ ὑπήκουσεν στόμα δέ μου ἐδέετο 17 καὶ ἰκέτευον
τὴν γυναῖκά μου προσεκαλούμην δὲ κολακεύων υἱοὺς
παλλακίδων μου 18 οἱ δὲ εἰς τὸν αἰῶνά με ἀπεποιήσαντο
ὅταν ἀναστῶ κατ' ἐμοῦ λαλοῦσιν 19 ἐβδελύξαντο δέ με
οἱ εἰδότες με οὐς δὴ ἠγαπήκειν ἐπανεστησάν μοι 20 ἐν
δέρματί μου ἐσάπησαν αἱ σάρκες μου τὰ δὲ ὀστά μου ἐν
ὀδοῦσιν ἔχεται 21 ἐλεήσατέ με ἐλεήσατέ με ὦ φίλοι χεῖρ
γὰρ κυρίου ἡ ἀψαμένη μού ἐστιν 22 διὰ τί δέ με διώκετε
ὥσπερ καὶ ὁ κύριος ἀπὸ δὲ σαρκῶν μου οὐκ ἐμπίλασθε 23
τίς γὰρ ἂν δῶη γραφῆναι τὰ ῥήματά μου τεθῆναι δὲ αὐτὰ
ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα 24 ἐν γραφείῳ σιδηρῶ καὶ μολίβῳ
ἢ ἐν πέτραις ἐγγλυφῆναι 25 οἶδα γὰρ ὅτι ἀέναός ἐστιν ὁ
ἐκλύειν με μέλλων ἐπὶ γῆς 26 ἀναστήσαι τὸ δέρμα μου τὸ
ἀνατλῶν ταῦτα παρὰ γὰρ κυρίου ταῦτά μοι συνετελέσθη
27 ἃ ἐγὼ ἐμαυτῶ συνεπίσταμαι ἃ ὁ ὀφθαλμός μου ἐόρακεν

καὶ οὐκ ἄλλος πάντα δέ μοι συντετέλεσται ἐν κόλπῳ
28 εἰ δὲ καὶ ἐρεῖτε τί ἐροῦμεν ἔναντι αὐτοῦ καὶ ρίζαν
λόγου εὐρήσομεν ἐν αὐτῷ 29 εὐλαβήθητε δὴ καὶ ὑμεῖς
ἀπὸ ἐπικαλύμματος θυμὸς γὰρ ἐπ' ἀνόμους ἐπελεύσεται
καὶ τότε γνώσονται ποῦ ἐστὶν αὐτῶν ἡ ὕλη

20 ὑπολαβὼν δὲ Σωφάρ ὁ Μιναῖος λέγει 2 οὐχ οὕτως
ὑπελάμβανον ἀντερεῖν σε ταῦτα καὶ οὐχὶ συνίετε μᾶλλον
ἢ καὶ ἐγώ 3 παιδείαν ἐντροπῆς μου ἀκούσομαι καὶ πνεῦμα
ἐκ τῆς συνέσεως ἀποκρίνεταιί μοι 4 μὴ ταῦτα ἔγνωσ ἀπὸ
τοῦ ἔτι ἀφ' οὗ ἐτέθη ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς 5 εὐφροσύνη
γὰρ ἀσεβῶν πτῶμα ἐξαίσιον χαρμονὴ δὲ παρανόμων
ἀπώλεια 6 ἐὰν ἀναβῆ εἰς οὐρανὸν αὐτοῦ τὰ δῶρα ἢ
δὲ θυσία αὐτοῦ νεφῶν ἄψηται 7 ὅταν γὰρ δοκῆ ἤδη
κατεστηρίχθαι τότε εἰς τέλος ἀπολεῖται οἱ δὲ ἰδόντες
αὐτὸν ἐροῦσιν ποῦ ἐστὶν 8 ὥσπερ ἐνύπνιον ἐκπετασθὲν οὐ
μὴ εὐρεθῆ ἔπτη δὲ ὥσπερ φάσμα νυκτερινόν 9 ὀφθαλμὸς
παρέβλεψεν καὶ οὐ προσθήσει καὶ οὐκέτι προσνοήσει
αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ 10 τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὀλέσαισαν
ἦττονες αἱ δὲ χεῖρες αὐτοῦ πυρσεύσαισαν ὀδύνας 11 ὅσῃ
αὐτοῦ ἐνεπλήσθησαν νεότητος αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ
ἐπὶ χώματος κοιμηθήσεται 12 ἐὰν γλυκανθῆ ἐν στόματι
αὐτοῦ κακία κρύψει αὐτὴν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ
13 οὐ φείσεται αὐτῆς καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει αὐτὴν καὶ
συνέξει αὐτὴν ἐν μέσῳ τοῦ λάρυγγος αὐτοῦ 14 καὶ οὐ μὴ
δυνηθῆ βοιωθῆσαι ἑαυτῷ χολὴ ἀσπίδος ἐν γαστρὶ αὐτοῦ 15
πλοῦτος ἀδίκως συναγόμενος ἐξεμεσθήσεται ἐξ οἰκίας
αὐτοῦ ἐξελκύσει αὐτὸν ἄγγελος 16 θυμὸν δὲ δρακόντων
θηλάσειεν ἀνέλοι δὲ αὐτὸν γλῶσσα ὄφεως 17 μὴ ἴδοι
ἄμελξιν νομάδων μηδὲ νομάς μέλιτος καὶ βουτύρου 18

εἰς κενὰ καὶ μάταια ἐκοπίασεν πλοῦτον ἐξ οὗ οὐ γεύσεται
ὥσπερ στρίφνος ἀμάσητος ἀκατάποτος **19** πολλῶν γὰρ
ἀδυνάτων οἴκους ἔθλασεν δίαιταν δὲ ἤρπασεν καὶ οὐκ
ἔστησεν **20** οὐκ ἔστιν αὐτοῦ σωτηρία τοῖς ὑπάρχουσιν ἐν
ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ οὐ σωθήσεται **21** οὐκ ἔστιν ὑπόλειμμα
τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ διὰ τοῦτο οὐκ ἀνθήσει αὐτοῦ τὰ
ἀγαθὰ **22** ὅταν δὲ δοκῇ ἤδη πεπληρῶσθαι θλιβήσεται πᾶσα
δὲ ἀνάγκη ἐπ' αὐτὸν ἐπελεύσεται **23** εἴ πως πληρώσαι
γαστέρα αὐτοῦ ἐπαποστείλαι ἐπ' αὐτὸν θυμὸν ὀργῆς
νίψαι ἐπ' αὐτὸν ὀδύνας **24** καὶ οὐ μὴ σωθῆ ἔκ χειρὸς
σιδήρου τρώσαι αὐτὸν τόξον χάλκειον **25** διεξέλθοι δὲ
διὰ σώματος αὐτοῦ βέλος ἀστραπαὶ δὲ ἐν διαίταις αὐτοῦ
περιπατήσασαν ἐπ' αὐτῷ φόβοι **26** πᾶν δὲ σκότος αὐτῷ
ὑπομείναι κατέδεται αὐτὸν πῦρ ἄκαυστον κακῶσαι δὲ
αὐτοῦ ἐπήλυτος τὸν οἶκον **27** ἀνακαλύψαι δὲ αὐτοῦ ὁ
οὐρανὸς τὰς ἀνομίας γῆ δὲ ἐπανασταίη αὐτῷ **28** ἐλκύσαι
τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπώλεια εἰς τέλος ἡμέρα ὀργῆς ἐπέλθοι
αὐτῷ **29** αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ κυρίου καὶ
κτῆμα ὑπαρχόντων αὐτῷ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου

21 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει **2** ἀκούσατε ἀκούσατέ μου
τῶν λόγων ἵνα μὴ ᾗ μοι παρ' ὑμῶν αὕτη ἡ παράκλησις **3**
ἄρατέ με ἐγὼ δὲ λαλήσω εἴτ' οὐ καταγελάσατέ μου **4** τί γάρ
μὴ ἀνθρώπου μου ἢ ἔλεγχις ἢ διὰ τί οὐ θυμωθήσομαι **5**
εἰσβλέψαντες εἰς ἐμὲ θαυμάσατε χεῖρα θέντες ἐπὶ σιαγόνι
6 ἐάν τε γὰρ μνησθῶ ἐσπούδακα ἔχουσιν δέ μου τὰς
σάρκας ὀδύνας **7** διὰ τί ἀσεβεῖς ζῶσιν πεπαλαίωνται δὲ
καὶ ἐν πλούτῳ **8** ὁ σπόρος αὐτῶν κατὰ ψυχὴν τὰ δὲ τέκνα
αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς **9** οἱ οἴκοι αὐτῶν εὐθηνουῖσιν φόβος
δὲ οὐδαμοῦ μᾶστιξ δὲ παρὰ κυρίου οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς

10 ἡ βοῦς αὐτῶν οὐκ ὤμοτόκησεν διεσώθη δὲ αὐτῶν
ἐν γαστρὶ ἔχουσα καὶ οὐκ ἔσφαλεν 11 μένουσιν δὲ ὡς
πρόβατα αἰώνια τὰ δὲ παιδιά αὐτῶν προσπαίζουσιν 12
ἀναλαβόντες ψαλτήριον καὶ κιθάραν καὶ εὐφραίνονται
φωνῇ ψαλμοῦ 13 συνετέλεσαν δὲ ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον
αὐτῶν ἐν δὲ ἀναπαύσει ἄδου ἐκοιμήθησαν (Sheol h7585) 14
λέγει δὲ κυρίῳ ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ ὁδοὺς σου εἰδέναι οὐ
βούλομαι 15 τί ἱκανός ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ καὶ τίς
ὠφέλεια ὅτι ἀπαντήσομεν αὐτῷ 16 ἐν χερσὶν γὰρ ἦν
αὐτῶν τὰ ἀγαθὰ ἔργα δὲ ἀσεβῶν οὐκ ἐφορᾷ 17 οὐ μὴν
δὲ ἀλλὰ καὶ ἀσεβῶν λύχνος σβεσθήσεται ἐπελεύσεται
δὲ αὐτοῖς ἡ καταστροφή ὡδῖνες δὲ αὐτοὺς ἔξουσιν ἀπὸ
ὄργης 18 ἔσσονται δὲ ὡσπερ ἄχυρα πρὸ ἀνέμου ἢ ὡσπερ
κονιορτός ὃν ὑφείλατο λαῖλαψ 19 ἐκλίποι υἱοὺς τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ ἀνταποδώσει πρὸς αὐτὸν καὶ γινώσεται
20 ἴδοισαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τὴν ἑαυτοῦ σφαγὴν ἀπὸ
δὲ κυρίου μὴ διασωθεῖη 21 ὅτι τί θέλημα αὐτοῦ ἐν οἴκῳ
αὐτοῦ μετ' αὐτόν καὶ ἀριθμοὶ μηνῶν αὐτοῦ διηρέθησαν
22 πότερον οὐχὶ ὁ κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν
καὶ ἐπιστήμην αὐτὸς δὲ φόνους διακρινεῖ 23 οὗτος
ἀποθανεῖται ἐν κράτει ἀπλοσύνης αὐτοῦ ὅλος δὲ εὐπαθῶν
καὶ εὐθηνῶν 24 τὰ δὲ ἔγκατα αὐτοῦ πλήρη στέατος
μυελὸς δὲ αὐτοῦ διαχεῖται 25 ὁ δὲ τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας
ψυχῆς οὐ φαγῶν οὐδὲν ἀγαθόν 26 ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐπὶ γῆς
κοιμῶνται σαπρία δὲ αὐτοὺς ἐκάλυψεν 27 ὥστε οἶδα ὑμᾶς
ὅτι τόλμη ἐπίκεισθέ μοι 28 ὅτι ἐρεῖτε ποῦ ἐστιν οἶκος
ἄρχοντος καὶ ποῦ ἐστιν ἡ σκέπη τῶν σκηνωμάτων τῶν
ἀσεβῶν 29 ἐρωτήσατε παραπορευομένους ὁδόν καὶ τὰ
σημεῖα αὐτῶν οὐκ ἀπαλλοτριώσετε 30 ὅτι εἰς ἡμέραν

ἀπωλείας κουφίζεται ὁ πονηρός εἰς ἡμέραν ὀργῆς αὐτοῦ
ἀπαχθήσονται **31** τίς ἀπαγγελεῖ ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐποίησεν τίς ἀνταποδώσει αὐτῷ **32**
καὶ αὐτὸς εἰς τάφους ἀπηνέχθη καὶ ἐπὶ σορῶ ἠγρύπνησεν
33 ἐγλυκάνθησαν αὐτῷ χάλικες χειμάρρου καὶ ὀπίσω
αὐτοῦ πᾶς ἄνθρωπος ἀπελεύσεται καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ
ἀναρίθμητοι **34** πῶς δὲ παρακαλεῖτέ με κενά τὸ δὲ ἐμὲ
καταπαύσασθαι ἀφ' ὑμῶν οὐδέν

22 ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιφας ὁ Θαιμανίτης λέγει **2** πότερον
οὐχὶ ὁ κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην **3**
τί γὰρ μέλει τῷ κυρίῳ ἐὰν σὺ ἦσθα τοῖς ἔργοις ἄμεμπτος
ἢ ὠφέλεια ὅτι ἀπλώσης τὴν ὁδὸν σου **4** ἢ λόγον σου
ποιούμενος ἐλέγξει σε καὶ συνεισελεύσεταί σοι εἰς κρίσιν
5 πότερον οὐχ ἡ κακία σου ἐστὶν πολλή ἀναρίθμητοι δέ
σου εἰσὶν αἱ ἀμαρτίαι **6** ἠνεχύραζες δὲ τοὺς ἀδελφούς
σου διὰ κενῆς ἀμφίαςιν δὲ γυμνῶν ἀφείλου **7** οὐδὲ ὕδωρ
διψῶντας ἐπότισας ἀλλὰ πεινῶντων ἐστέρησας ψωμόν **8**
ἐθαύμασας δὲ τινῶν πρόσωπον ᾤκισας δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς
9 χήρας δὲ ἐξαπέστειλας κενὰς ὀρφανούς δὲ ἐκάκωσας
10 τοιγαροῦν ἐκύκλωσάν σε παγίδες καὶ ἐσπούδασέν σε
πόλεμος ἐξαίσιος **11** τὸ φῶς σοι σκότος ἀπέβη κοιμηθέντα
δὲ ὕδωρ σε ἐκάλυψεν **12** μὴ οὐχὶ ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων
ἐφορᾷ τοὺς δὲ ὕβρει φερομένους ἐταπείνωσεν **13** καὶ
εἶπας τί ἔγνω ὁ ἰσχυρός ἢ κατὰ τοῦ γνώφου κρινεῖ **14**
νέφη ἀποκρυφὴ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὀραθήσεται καὶ γῦρον
οὐρανοῦ διαπορεύσεται **15** μὴ τρίβον αἰώνιον φυλάξεις
ἦν ἐπάτησαν ἄνδρες ἄδικοι **16** οἱ συνελήμφθησαν ἄωροι
ποταμὸς ἐπιρρέων οἱ θεμέλιοι αὐτῶν **17** οἱ λέγοντες
κύριος τί ποιήσει ἡμῖν ἢ τί ἐπάξεται ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ

18 ὃς δὲ ἐνέπλησεν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀγαθῶν βουλή δὲ
ἀσεβῶν πόρρω ἀπ' αὐτοῦ 19 ἰδόντες δίκαιοι ἐγέλασαν
ἄμεμπτος δὲ ἐμυκτήρισεν 20 εἰ μὴ ἠφανίσθη ἡ ὑπόστασις
αὐτῶν καὶ τὸ κατάλειμμα αὐτῶν καταφάγεται πῦρ 21
γενοῦ δὴ σκληρός ἐὰν ὑπομείνης εἶτ' ὁ καρπός σου ἔσται
ἐν ἀγαθοῖς 22 ἔκλαβε δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξηγορίαν
καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ σου 23 ἐὰν
δὲ ἐπιστραφῆς καὶ ταπεινώσης σεαυτὸν ἔναντι κυρίου
πόρρω ἐποίησας ἀπὸ διαίτης σου τὸ ἄδικον 24 θήσῃ ἐπὶ
χώματι ἐν πέτρᾳ καὶ ὡς πέτρα χειμάρρους Ωφειρ 25 ἔσται
οὖν σου ὁ παντοκράτωρ βοηθὸς ἀπὸ ἐχθρῶν καθαρὸν
δὲ ἀποδώσει σε ὡσπερ ἀργύριον πεπυρωμένον 26 εἶτα
παρρησιασθήσῃ ἔναντι κυρίου ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν
ίλαρῶς 27 εὐξαμένου δέ σου πρὸς αὐτὸν εἰσακούσεταιί
σου δώσει δέ σοι ἀποδοῦναι τὰς εὐχάς 28 ἀποκαταστήσει
δέ σοι δίκαιαν δικαιοσύνης ἐπὶ δὲ ὁδοῖς σου ἔσται φέγγος
29 ὅτι ἐταπεινώσεν αὐτόν καὶ ἐρεῖς ὑπερηφανεύσατο
καὶ κύφοντα ὀφθαλμοῖς σώσει 30 ῥύσεται ἀθῶον καὶ
διασώθητι ἐν καθαραῖς χερσίν σου

23 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει 2 καὶ δὴ οἶδα ὅτι ἐκ χειρός
μου ἡ ἔλεγξις ἐστίν καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ βαρεῖα γέγονεν
ἐπ' ἐμῶ στεναγμῶ 3 τίς δ' ἄρα γνοίη ὅτι εὐροίμι αὐτόν
καὶ ἔλθοιμι εἰς τέλος 4 εἶποιμι δὲ ἐμαυτοῦ κρίμα τὸ δὲ
στόμα μου ἐμπλήσασαμι ἐλέγχων 5 γνώην δὲ ῥήματα ἃ μοι
ἐρεῖ αἰσθοίμην δὲ τίνα μοι ἀπαγγελεῖ 6 καὶ εἰ ἐν πολλῇ
ἰσχύϊ ἐπελεύσεταιί μοι εἶτα ἐν ἀπειλῇ μοι οὐ χρήσεται 7
ἀλήθεια γὰρ καὶ ἔλεγχος παρ' αὐτοῦ ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος
τὸ κρίμα μου 8 εἰς γὰρ πρῶτα πορεύσομαι καὶ οὐκέτι εἰμί
τὰ δὲ ἐπ' ἐσχάτοις τί οἶδα 9 ἀριστερὰ ποιήσαντος αὐτοῦ

καὶ οὐ κατέσχον περιβαλεῖ δεξιὰ καὶ οὐκ ὄψομαι **10** οἶδεν
γὰρ ἤδη ὁδὸν μου διέκρινεν δέ με ὥσπερ τὸ χρυσίον **11**
ἐξελεύσομαι δὲ ἐν ἐντάλμασιν αὐτοῦ ὁδοὺς γὰρ αὐτοῦ
ἐφύλαξα καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνω **12** ἀπὸ ἐνταλμάτων αὐτοῦ καὶ
οὐ μὴ παρέλθω ἐν δὲ κόλπῳ μου ἔκρυψα ῥήματα αὐτοῦ
13 εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν οὕτως τίς ἐστὶν ὁ ἀντειπὼν
αὐτῷ ὃ γὰρ αὐτὸς ἠθέλησεν καὶ ἐποίησεν **15** διὰ τοῦτο ἐπ'
αὐτῷ ἐσπούδακα νουθετούμενος δὲ ἐφρόντισα αὐτοῦ ἐπὶ
τούτῳ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατασπουδασθῶ κατανοήσω
καὶ πτοηθήσομαι ἐξ αὐτοῦ **16** κύριος δὲ ἐμαλάκυνεν τὴν
καρδίαν μου ὃ δὲ παντοκράτωρ ἐσπούδασέν με **17** οὐ γὰρ
ἤδριν ὅτι ἐπελεύσεται μοι σκότος πρὸ προσώπου δέ μου
ἐκάλυψεν γνόφος

24 διὰ τί δὲ κύριον ἔλαθον ὥραι **2** ἀσεβεῖς δὲ ὄριον
ὑπερέβησαν ποίμνιον σὺν ποιμένι ἀρπάσαντες **3** ὑποζύγιον
ὄρφανῶν ἀπήγαγον καὶ βοῦν χήρας ἠνεχύρασαν **4**
ἐξέκλιναν ἀδυνάτους ἐξ ὁδοῦ δικαίας ὁμοθυμαδὸν
ἐκρύβησαν πραεῖς γῆς **5** ἀπέβησαν δὲ ὥσπερ ὄνοι ἐν
ἀγρῷ ὑπὲρ ἐμοῦ ἐξελθόντες τὴν ἑαυτῶν πρᾶξιν ἠδύνθη
αὐτῷ ἄρτος εἰς νεωτέρους **6** ἀγρὸν πρὸ ὥρας οὐκ αὐτῶν
ὄντα ἐθέρισαν ἀδύνατοι δὲ ἀμπελῶνας ἀσεβῶν ἀμισθὶ
καὶ ἀσιτὶ ἠργάσαντο **7** γυμνοὺς πολλοὺς ἐκοίμισαν ἄνευ
ἱματίων ἀμφιάσιν δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλαντο **8** ἀπὸ
ψεκάδων ὀρέων ὑγραίνονται παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς
σκέπην πέτραν περιεβάλοντο **9** ἤρπασαν ὄρφανὸν ἀπὸ
μαστοῦ ἐκπεπτωκότα δὲ ἐταπείνωσαν **10** γυμνοὺς δὲ
ἐκοίμισαν ἀδίκως πεινῶντων δὲ τὸν ψωμὸν ἀφείλαντο
11 ἐν στενοῖς ἀδίκως ἐνήδρευσαν ὁδὸν δὲ δικαίαν οὐκ
ἤδεισαν **12** οἱ ἐκ πόλεως καὶ οἴκων ἰδίων ἐξεβάλλοντο

ψυχὴ δὲ νηπίων ἐστέναξεν μέγα αὐτὸς δὲ διὰ τί τούτων
ἐπισκοπὴν οὐ πεποίηται **13** ἐπὶ γῆς ὄντων αὐτῶν καὶ
οὐκ ἐπέγνωσαν ὁδὸν δὲ δικαιοσύνης οὐκ ᾔδεισαν οὐδὲ
ἄτραπούς αὐτῆς ἐπορεύθησαν **14** γνοὺς δὲ αὐτῶν τὰ
ἔργα παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς σκότος καὶ νυκτὸς ἔσται ὡς
κλέπτης **15** καὶ ὀφθαλμὸς μοιχοῦ ἐφύλαξεν σκότος λέγων
οὐ προσνοήσει με ὀφθαλμὸς καὶ ἀποκρυβὴν προσώπου
ἔθετο **16** διώρυξεν ἐν σκότει οἰκίας ἡμέρας ἐσφράγισαν
ἑαυτοὺς οὐκ ἐπέγνωσαν φῶς **17** ὅτι ὁμοθυμαδὸν τὸ
πρωτὶ αὐτοῖς σκιὰ θανάτου ὅτι ἐπιγνώσεται ταραχὰς
σκιᾶς θανάτου **18** ἐλαφρὸς ἐστὶν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος
καταραθείη ἢ μερίς αὐτῶν ἐπὶ γῆς **19** ἀναφανείη δὲ
τὰ φυτὰ αὐτῶν ἐπὶ γῆς ξηρὰ ἀγκαλίδα γὰρ ὀρφανῶν
ἤρπασαν (Sheol h7585) **20** εἴτ' ἀνεμνήσθη αὐτοῦ ἡ ἁμαρτία
ὥσπερ δὲ ὀμίχλη δρόσου ἀφανῆς ἐγένετο ἀποδοθείη
δὲ αὐτῷ ἃ ἔπραξεν συντριβεῖη δὲ πᾶς ἄδικος ἴσα ξύλω
ἀνιάτω **21** στεῖραν γὰρ οὐκ εὖ ἐποίησεν καὶ γύναιον οὐκ
ἠλέησεν **22** θυμῷ δὲ κατέστρεψεν ἀδυνάτους ἀναστάς
τοιγαροῦν οὐ μὴ πιστεύσει κατὰ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς **23**
μαλακισθεὶς μὴ ἐλπίζετω ὑγιασθῆναι ἀλλὰ πεσεῖται νόσω
24 πολλοὺς γὰρ ἐκάκωσεν τὸ ὕψωμα αὐτοῦ ἐμαράνθη δὲ
ὥσπερ μολόχη ἐν καύματι ἢ ὥσπερ στάχυς ἀπὸ καλάμης
αὐτόματος ἀποπεσῶν **25** εἰ δὲ μή τις ἐστὶν ὁ φάμενος
ψευδῆ με λέγειν καὶ θήσει εἰς οὐδὲν τὰ ῥήματά μου
25 ὑπολαβὼν δὲ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης λέγει **2** τί γὰρ
προοίμιον ἢ φόβος παρ' αὐτοῦ ὁ ποιῶν τὴν σύμπασαν
ἐν ὑψίστῳ **3** μὴ γὰρ τις ὑπολάβοι ὅτι ἔστιν παρέλκυσις
πειραταῖς ἐπὶ τίνας δὲ οὐκ ἐπελεύσεται ἔνεδρα παρ'
αὐτοῦ **4** πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς ἔναντι κυρίου

ἢ τίς ἂν ἀποκαθαρίσαι ἑαυτὸν γεννητὸς γυναικὸς 5
εἰ σελήνη συντάσσει καὶ οὐκ ἐπιφάσκει ἄστρα δὲ οὐ
καθαρὰ ἐναντίον αὐτοῦ 6 ἕα δὲ ἄνθρωπος σαπρία καὶ
υἱὸς ἀνθρώπου σκώληξ

26 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει 2 τίني πρόσκεισαι ἢ τίني
μέλλεις βοηθεῖν πότερον οὐχ ᾧ πολλὴ ἰσχὺς καὶ ᾧ
βραχίων κραταιὸς ἐστίν 3 τίني συμβεβούλευσαι οὐχ ᾧ
πᾶσα σοφία ἢ τίني ἐπακολουθήσεις οὐχ ᾧ μεγίστη δύναμις
4 τίني ἀνήγγειλας ῥήματα πνοῆ δὲ τίνος ἐστίν ἢ ἐξελοῦσα
ἐκ σοῦ 5 μὴ γίγαντες μαιωθήσονται ὑποκάτωθεν ὕδατος
καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ 6 γυμνὸς ὁ ἄδης ἐπώπιον αὐτοῦ
καὶ οὐκ ἔστιν περιβόλαιον τῆ ἀπωλείᾳ (Sheol h7585) 7
ἐκτείνων βορέαν ἐπ' οὐδέν κρεμάζων γῆν ἐπὶ οὐδενός 8
δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐρράγη νέφος
ὑποκάτω αὐτοῦ 9 ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνου ἐκπετάζων
ἐπ' αὐτὸν νέφος αὐτοῦ 10 πρόσταγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ
πρόσωπον ὕδατος μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ σκότους
11 στῦλοι οὐρανοῦ ἐπετάσθησαν καὶ ἐξέστησαν ἀπὸ τῆς
ἐπιτιμήσεως αὐτοῦ 12 ἰσχύι κατέπαυσεν τὴν θάλασσαν
ἐπιστήμη δὲ ἔτρωσε τὸ κῆτος 13 κλειῖθρα δὲ οὐρανοῦ
δεδοίκασιν αὐτὸν προστάγματι δὲ ἐθανάτωσεν δράκοντα
ἀποστάτην 14 ἴδου ταῦτα μέρη ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ ἰκμάδα
λόγου ἀκουσόμεθα ἐν αὐτῷ σθένος δὲ βροντῆς αὐτοῦ τίς
οἶδεν ὅποτε ποιήσει

27 ἔτι δὲ προσθεὶς Ἰωβ εἶπεν τῷ προοιμίῳ 2 ζῆ κύριος ὃς
οὕτω με κέκρικεν καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ πικράνας μου
τὴν ψυχὴν 3 ἢ μὴν ἔτι τῆς πνοῆς μου ἐνούσης πνεῦμα
δὲ θεῖον τὸ περιόν μοι ἐν ῥισίν 4 μὴ λαλήσειν τὰ χεῖλη
μου ἄνομα οὐδὲ ἡ ψυχὴ μου μελετήσῃ ἄδικα 5 μὴ μοι

εἴη δικαίους ὑμᾶς ἀποφῆναι ἕως ἂν ἀποθάνω οὐ γὰρ ἀπαλλάξω μου τὴν ἀκακίαν **6** δικαιοσύνη δὲ προσέχων οὐ μὴ προῶμαι οὐ γὰρ σύνοιδα ἑμαυτῷ ἄτοπα πράξας **7** οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ εἶησαν οἱ ἐχθροί μου ὥσπερ ἡ καταστροφή τῶν ἀσεβῶν καὶ οἱ ἐπ' ἐμὲ ἐπανιστανόμενοι ὥσπερ ἡ ἀπώλεια τῶν παρανόμων **8** καὶ τίς γάρ ἐστιν ἐλπίς ἀσεβεῖ ὅτι ἐπέχει πεποιθῶς ἐπὶ κύριον ἄρα σωθήσεται **9** ἢ τὴν δέησιν αὐτοῦ εἰσακούσεται κύριος ἢ ἐπελθούσης αὐτῷ ἀνάγκης **10** μὴ ἔχει τινὰ παρρησίαν ἔναντι αὐτοῦ ἢ ὡς ἐπικαλεσαμένου αὐτοῦ εἰσακούσεται αὐτοῦ **11** ἀλλὰ δὴ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἐστιν ἐν χειρὶ κυρίου ἃ ἐστιν παρὰ παντοκράτορι οὐ ψεύσομαι **12** ἰδοὺ δὴ πάντες οἴδατε ὅτι κενὰ κενοῖς ἐπιβάλλετε **13** αὕτη ἡ μερίς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ κυρίου κτῆμα δὲ δυναστῶν ἐλεύσεται παρὰ παντοκράτορος ἐπ' αὐτούς **14** ἐὰν δὲ πολλοὶ γένωνται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς σφαγὴν ἔσσονται ἐὰν δὲ καὶ ἀνδρωθῶσιν προσαιτήσουσιν **15** οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ ἐν θανάτῳ τελευτήσουσιν χήρας δὲ αὐτῶν οὐθεις ἐλεήσει **16** ἐὰν συναγάγῃ ὥσπερ γῆν ἀργύριον ἴσα δὲ πηλῶ ἐτοιμάσῃ χρυσίον **17** ταῦτα πάντα δίκαιοι περιποιήσονται τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ ἀληθινοὶ καθέξουσιν **18** ἀπέβη δὲ ὁ οἶκος αὐτοῦ ὥσπερ σῆτες καὶ ὥσπερ ἀράχνη **19** πλούσιος κοιμηθεὶς καὶ οὐ προσθήσει ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διήνοιξεν καὶ οὐκ ἔστιν **20** συνήντησαν αὐτῷ ὥσπερ ὕδωρ αἰ ὀδύνας νυκτὶ δὲ ὑφείλατο αὐτὸν γνόφος **21** ἀναλήμψεται αὐτὸν καύσων καὶ ἀπελεύσεται καὶ λικμήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ **22** καὶ ἐπιρρίψει ἐπ' αὐτὸν καὶ οὐ φείσεται ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγῆ φεύξεται **23** κροτήσει ἐπ' αὐτοῦ χεῖρας αὐτοῦ καὶ συριεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ

28 ἔστιν γὰρ ἀργυρίῳ τόπος ὅθεν γίνεται τόπος δὲ χρυσίῳ ὅθεν διηθεῖται **2** σίδηρος μὲν γὰρ ἐκ γῆς γίνεται χαλκὸς δὲ ἴσα λίθῳ λατομεῖται **3** τάξιν ἔθετο σκότει καὶ πᾶν πέρας αὐτὸς ἐξακριβάζεται λίθος σκοτία καὶ σκιά θανάτου **4** διακοπὴ χειμάρρου ἀπὸ κονίας οἱ δὲ ἐπιλανθανόμενοι ὁδὸν δικαίαν ἠσθένησαν ἐκ βροτῶν **5** γῆ ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρτος ὑποκάτω αὐτῆς ἐστράφη ὡσεὶ πῦρ **6** τόπος σαπφείρου οἱ λίθοι αὐτῆς καὶ χῶμα χρυσίον αὐτῶ **7** τρίβος οὐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινὸν καὶ οὐ παρέβλεψεν αὐτὴν ὀφθαλμὸς γυπὸς **8** οὐκ ἐπάτησαν αὐτὴν υἱοὶ ἀλαζόνων οὐ παρῆλθεν ἐπ' αὐτῆς λέων **9** ἐν ἀκροτόμῳ ἐξέτεινεν χεῖρα αὐτοῦ κατέστρεψεν δὲ ἐκ ῥιζῶν ὄρη **10** δίνας δὲ ποταμῶν ἔρρηξεν πᾶν δὲ ἔντιμον εἶδέν μου ὁ ὀφθαλμὸς **11** βάθη δὲ ποταμῶν ἀνεκάλυψεν ἔδειξεν δὲ ἑαυτοῦ δύναμιν εἰς φῶς **12** ἡ δὲ σοφία πόθεν εὐρέθη ποῖος δὲ τόπος ἐστὶν τῆς ἐπιστήμης **13** οὐκ οἶδεν βροτὸς ὁδὸν αὐτῆς οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐν ἀνθρώποις **14** ἄβυσσος εἶπεν οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί καὶ θάλασσα εἶπεν οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ **15** οὐ δώσει συγκλεισμὸν ἀντ' αὐτῆς καὶ οὐ σταθήσεται ἀργύριον ἀντάλλαγμα αὐτῆς **16** καὶ οὐ συμβασταχθήσεται χρυσίῳ Ὡφρ ἐν ὄνυχι τιμίῳ καὶ σαπφείρῳ **17** οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ χρυσίον καὶ ὕαλος καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς σκεύη χρυσᾶ **18** μετέωρα καὶ γαβὶς οὐ μνησθήσεται καὶ ἔλκυσσον σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτατα **19** οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ τοπάζιον Αἰθιοπίας χρυσίῳ καθαρῶ οὐ συμβασταχθήσεται **20** ἡ δὲ σοφία πόθεν εὐρέθη ποῖος δὲ τόπος ἐστὶν τῆς συνέσεως **21** λέληθεν πάντα ἄνθρωπον καὶ ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ ἐκρύβη **22** ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος εἶπαν ἀκηκόαμεν δὲ αὐτῆς τὸ κλέος **23** ὁ θεὸς

εἶ συνέστησεν αὐτῆς τὴν ὁδὸν αὐτὸς δὲ οἶδεν τὸν τόπον αὐτῆς **24** αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' οὐρανὸν πᾶσαν ἐφορᾷ εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῆ πάντα ἃ ἐποίησεν **25** ἀνέμων σταθμὸν ὕδατός τε μέτρα **26** ὅτε ἐποίησεν οὕτως ὑετὸν ἠρίθμησεν καὶ ὁδὸν ἐν τινάγματι φωνάς **27** τότε εἶδεν αὐτὴν καὶ ἐξηγήσατο αὐτὴν ἐτοιμάσας ἐξιχνίασεν **28** εἶπεν δὲ ἀνθρώπῳ ἰδοὺ ἡ θεοσέβειά ἐστιν σοφία τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ κακῶν ἐστιν ἐπιστήμη

29 ἔτι δὲ προσθεὶς Ἰωβ εἶπεν τῷ προοιμίῳ **2** τίς ἄν με θεΐη κατὰ μῆνα ἔμπροσθεν ἡμερῶν ὧν με ὁ θεὸς ἐφύλαξεν **3** ὡς ὅτε ἠὔγει ὁ λύχνος αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς μου ὅτε τῷ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορευόμην ἐν σκότει **4** ὅτε ἤμην ἐπιβρίθων ὁδοῖς ὅτε ὁ θεὸς ἐπισκοπὴν ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου **5** ὅτε ἤμην ὑλώδης λίαν κύκλω δέ μου οἱ παῖδες **6** ὅτε ἐχέοντό μου αἱ ὁδοὶ βουτύρω τὰ δὲ ὄρη μου ἐχέοντο γάλακτι **7** ὅτε ἐξεπορευόμην ὄρθριος ἐν πόλει ἐν δὲ πλατείαις ἐτίθετό μου ὁ δίφρος **8** ἰδόντες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν πρεσβῦται δὲ πάντες ἔστησαν **9** ἄδρῳ δὲ ἐπαύσαντο λαλοῦντες δάκτυλον ἐπιθέντες ἐπὶ στόματι **10** οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐμακάρισάν με καὶ γλῶσσα αὐτῶν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη **11** ὅτι οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐμακάρισέν με ὀφθαλμὸς δὲ ἰδὼν με ἐξέκλινεν **12** διέσωσα γὰρ πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου καὶ ὀρφανῷ ᾧ οὐκ ἦν βοηθὸς ἐβοήθησα **13** εὐλογία ἀπολλυμένου ἐπ' ἐμὲ ἔλθοι στόμα δὲ χήρας με εὐλόγησεν **14** δικαιοσύνην δὲ ἐνεδεδύκειν ἡμφιασάμην δὲ κρίμα ἴσα διπλοῖδι **15** ὀφθαλμὸς ἤμην τυφλῶν ποὺς δὲ χωλῶν **16** ἐγὼ ἤμην πατὴρ ἀδυνάτων δίκην δὲ ἦν οὐκ ἤδειν ἐξιχνίασα **17** συνέτριψα δὲ μύλας ἀδίκων ἐκ δὲ μέσου τῶν ὀδόντων

αὐτῶν ἄρπαγμα ἐξέσπασα 18 εἶπα δέ ἡ ἡλικία μου γηράσει
ὥσπερ στέλεχος φοίνικος πολὺν χρόνον βιώσω 19 ἡ ρίζα
μου διήνοικται ἐπὶ ὕδατος καὶ δρόσος ἀύλισθήσεται ἐν
τῷ θερισμῷ μου 20 ἡ δόξα μου καινὴ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ
τόξον μου ἐν χειρὶ αὐτοῦ πορεύσεται 21 ἐμοῦ ἀκούσαντες
προσέσχον ἐσιώπησαν δὲ ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλῇ 22 ἐπὶ δὲ τῷ
ἐμῷ ῥήματι οὐ προσέθεντο περιχαρεῖς δὲ ἐγίνοντο ὅπότεν
αὐτοῖς ἐλάλουν 23 ὥσπερ γῆ διψῶσα προσδεχομένη τὸν
ὑετόν οὕτως οὗτοι τὴν ἐμὴν λαλίαν 24 ἐὰν γελάσω πρὸς
αὐτούς οὐ μὴ πιστεύσωσιν καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου
οὐκ ἀπέπιπτεν 25 ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν καὶ ἐκάθισα
ἄρχων καὶ κατεσκήνουν ὡσεὶ βασιλεὺς ἐν μονοζώνοις ὄν
τρόπον παθεινούς παρακαλῶν

30 νυνὶ δὲ κατεγέλασάν μου ἐλάχιστοι νῦν νουθετοῦσίν
με ἐν μέρει ὧν ἐξουδένουν πατέρας αὐτῶν οὓς οὐχ
ἠγησάμην εἶναι ἀξίους κυνῶν τῶν ἐμῶν νομάδων 2 καί
γε ἰσχὺς χειρῶν αὐτῶν ἵνα τί μοι ἐπ' αὐτούς ἀπώλετο
συντέλεια 3 ἐν ἐνδείᾳ καὶ λιμῷ ἄγονος οἱ φεύγοντες
ἄνδρον ἐχθρὸς συνοχήν καὶ ταλαιπωρίαν 4 οἱ περικλῶντες
ἄλιμα ἐπὶ ἠχοῦντι οἵτινες ἄλιμα ἦν αὐτῶν τὰ σῖτα ἄτιμοι
δὲ καὶ πεφραυλισμένοι ἐνδεεῖς παντὸς ἀγαθοῦ οἱ καὶ ρίζας
ξύλων ἐμασῶντο ὑπὸ λιμοῦ μεγάλου 5 ἐπανεστησάν μοι
κλέπται 6 ὧν οἱ οἴκοι αὐτῶν ἦσαν τρωγλαὶ πετρῶν 7 ἀνά
μέσον εὐήχων βοήσονται οἱ ὑπὸ φρύγανα ἄγρια διητῶντο
8 ἀφρόνων υἱοὶ καὶ ἀτίμων ὄνομα καὶ κλέος ἐσβεσμένον
ἀπὸ γῆς 9 νυνὶ δὲ κιθάρα ἐγὼ εἶμι αὐτῶν καὶ ἐμὲ θρύλημα
ἔχουσιν 10 ἐβδελύξαντο δέ με ἀποστάντες μακρὰν ἀπὸ δὲ
προσώπου μου οὐκ ἐφείσαντο πτύελον 11 ἀνοίξας γὰρ
φαρέτραν αὐτοῦ ἐκάκωσέν με καὶ χαλινὸν τοῦ προσώπου

μου ἔξαπέστειλαν 12 ἐπὶ δεξιῶν βλαστοῦ ἐπανάστησαν
πόδα αὐτῶν ἐξέτειναν καὶ ὠδοποίησαν ἐπ' ἐμὲ τρίβους
ἀπωλείας αὐτῶν 13 ἐξετρίβησαν τρίβοι μου ἐξέδυσεν
γάρ μου τὴν στολήν 14 βέλεσιν αὐτοῦ κατηκόντισέν
με κέχρηταί μοι ὡς βούλεται ἐν ὀδύναις πέφυρμαι 15
ἐπιστρέφονται δέ μου αἱ ὀδύνη ὡς χετό μου ἡ ἐλπίς ὡς περ
πνεῦμα καὶ ὡς περ νέφος ἡ σωτηρία μου 16 καὶ νῦν
ἐπ' ἐμὲ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχὴ μου ἔχουσιν δέ με ἡμέραι
ὀδυνῶν 17 νυκτὶ δέ μου τὰ ὀστέα συγκέκαυται τὰ δὲ νεῦρά
μου διαλέλυται 18 ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελάβετό μου τῆς
στολῆς ὡς περ τὸ περιστόμιον τοῦ χιτῶνός μου περιέσχεν
με 19 ἤγησαι δέ με ἴσα πηλῶ ἐν γῆ καὶ σποδῶ μου ἡ μερίς
20 κέκραγα δὲ πρὸς σὲ καὶ οὐκ εἰσακούεις μου ἔστησαν
καὶ κατενόησάν με 21 ἐπέβης δέ μοι ἀνελεημόνως χειρὶ
κραταιᾷ με ἐμαστίγωσας 22 ἔταξας δέ με ἐν ὀδύναις καὶ
ἀπέρριψάς με ἀπὸ σωτηρίας 23 οἶδα γὰρ ὅτι θάνατός με
ἐκτρίψει οἰκία γὰρ παντὶ θνητῶ γῆ 24 εἰ γὰρ ὄφελον
δυναίμην ἐμαυτὸν χειρώσασθαι ἢ δεηθεῖς γε ἐτέρου καὶ
ποιήσει μοι τοῦτο 25 ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνατῶ ἔκλαυσα
ἐστέναξα δὲ ἰδὼν ἄνδρα ἐν ἀνάγκαις 26 ἐγὼ δὲ ἐπέχων
ἀγαθοῖς ἰδοὺ συνήντησάν μοι μᾶλλον ἡμέραι κακῶν 27
ἡ κοιλία μου ἐξέξεσεν καὶ οὐ σιωπήσεται προέφθασάν
με ἡμέραι πτωχείας 28 στένων πεπόρευμαι ἄνευ φιμοῦ
ἔστηκα δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ κεκραγῶς 29 ἀδελφὸς γέγονα
σειρήνων ἐταῖρος δὲ στρουθῶν 30 τὸ δὲ δέρμα μου
ἐσκοτίζεται μεγάλως τὰ δὲ ὀστέα μου ἀπὸ καύματος 31
ἀπέβη δὲ εἰς πάθος μου ἡ κιθάρα ὃ δὲ ψαλμός μου εἰς
κλαυθμὸν ἐμοί

31 διαθήκην ἐθέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ οὐ συνήσω ἐπὶ παρθένον **2** καὶ τί ἐμέρισεν ὁ θεὸς ἀπάνωθεν καὶ κληρονομία ἱκανοῦ ἐξ ὑψίστων **3** οὐχὶ ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ καὶ ἀπαλλοτριώσις τοῖς ποιοῦσιν ἀνομίαν **4** οὐχὶ αὐτὸς ὄψεται ὁδὸν μου καὶ πάντα τὰ διαβήματά μου ἐξαριθμῆσεται **5** εἰ δὲ ἤμην πεπορευμένος μετὰ γελοιαστῶν εἰ δὲ καὶ ἐσπούδασεν ὁ πούς μου εἰς δόλον **6** ἴσταίη με ἄρα ἐν ζυγῷ δικαίῳ οἶδεν δὲ ὁ κύριος τὴν ἀκακίαν μου **7** εἰ ἐξέκλινεν ὁ πούς μου ἐκ τῆς ὁδοῦ εἰ δὲ καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐπηκολούθησεν ἡ καρδία μου εἰ δὲ καὶ ταῖς χερσίν μου ἠψάμην δώρων **8** σπείραμι ἄρα καὶ ἄλλοι φάγοισαν ἄρριζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς **9** εἰ ἐξηκολούθησεν ἡ καρδία μου γυναικὶ ἀνδρὸς ἐτέρου εἰ καὶ ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς **10** ἀρέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἐτέρῳ τὰ δὲ νήπιά μου ταπεινωθεῖη **11** θυμὸς γὰρ ὀργῆς ἀκατάσχετος τὸ μιᾶναι ἀνδρὸς γυναικῆ **12** πῦρ γὰρ ἐστὶν καιόμενον ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν οὗ δ' ἂν ἐπέλθῃ ἐκ ριζῶν ἀπώλεσεν **13** εἰ δὲ καὶ ἐφάυλισα κρίμα θεράποντός μου ἢ θεραπαίνης κρινομένων αὐτῶν πρὸς με **14** τί γὰρ ποιήσω ἐὰν ἔτασίν μου ποιήσῃται ὁ κύριος ἐὰν δὲ καὶ ἐπισκοπήν τίνα ἀπόκρισιν ποιήσομαι **15** πότερον οὐχ ὡς καὶ ἐγὼ ἐγενόμην ἐν γαστρὶ καὶ ἐκεῖνοι γεγόνασιν γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ **16** ἀδύνατοι δὲ χρεῖαν ἦν ποτ' εἶχον οὐκ ἀπέτυχον χήρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν οὐκ ἐξέτηξα **17** εἰ δὲ καὶ τὸν ψωμόν μου ἔφαγον μόνος καὶ οὐχὶ ὀρφανῷ μετέδωκα **18** ὅτι ἐκ νεότητός μου ἐξέτρεφον ὡς πατὴρ καὶ ἐκ γαστρὸς μητρὸς μου ὠδήγησα **19** εἰ δὲ καὶ ὑπερεῖδον γυμνὸν ἀπολλύμενον καὶ οὐκ ἠμφίασα **20** ἀδύνατοι δὲ εἰ μὴ εὐλόγησάν με ἀπὸ δὲ κουρᾶς ἀμνῶν μου

ἐθερμάνθησαν οἱ ὦμοι αὐτῶν 21 εἰ ἐπῆρα ὀρφανῶ χειρα
πεποιθῶς ὅτι πολλή μοι βοήθεια περίεστιν 22 ἀποσταίη
ἄρα ὁ ὦμός μου ἀπὸ τῆς κλειδός ὁ δὲ βραχίων μου
ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνός μου συντριβείη 23 φόβος γὰρ κυρίου
συνέσχεν με καὶ ἀπὸ τοῦ λήμματος αὐτοῦ οὐχ ὑποίσω
24 εἰ ἔταξα χρυσίον ἰσχύν μου εἰ δὲ καὶ λίθῳ πολυτελεῖ
ἐπεποιθήσα 25 εἰ δὲ καὶ εὐφράνθην πολλοῦ πλούτου μοι
γενομένου εἰ δὲ καὶ ἐπ' ἀναριθμήτοις ἐθέμην χειρά μου
26 ἦ οὐχ ὀρῶ μὲν ἥλιον τὸν ἐπιφάσκοντα ἐκλείποντα
σελήνην δὲ φθίνουσας οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἐστίν 27 καὶ εἰ
ἠπατήθη λάθρα ἡ καρδία μου εἰ δὲ καὶ χειρά μου ἐπιθεῖς
ἐπὶ στόματί μου ἐφίλησα 28 καὶ τοῦτό μοι ἄρα ἀνομία ἡ
μεγίστη λογισθεῖη ὅτι ἐψευσάμην ἐναντίον κυρίου τοῦ
ὑψίστου 29 εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρῆς ἐγενόμην πτώματι ἐχθρῶν
μου καὶ εἶπεν ἡ καρδία μου εὖγε 30 ἀκούσαι ἄρα τὸ οὖς
μου τὴν κατάραν μου θρυληθείην δὲ ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου
κακούμενος 31 εἰ δὲ καὶ πολλάκις εἶπον αἱ θεράπαιναί
μου τίς ἂν δώῃ ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτοῦ πλησθῆναι λίαν
μου χρηστοῦ ὄντος 32 ἔξω δὲ οὐκ ἠὺλίκετο ξένος ἡ δὲ
θύρα μου παντὶ ἐλθόντι ἀνέφκτο 33 εἰ δὲ καὶ ἀμαρτῶν
ἀκουσίως ἔκρυψα τὴν ἀμαρτίαν μου 34 οὐ γὰρ διετράπην
πολυοχλίαν πλήθους τοῦ μὴ ἐξαγορεῦσαι ἐνώπιον αὐτῶν
εἰ δὲ καὶ εἶσα ἀδύνατον ἐξελεθεῖν θύραν μου κόλπῳ
κενῶ 35 τίς δώῃ ἀκούοντά μου χειρα δὲ κυρίου εἰ μὴ
ἐδεδοίκεν συγγραφὴν δέ ἦν εἶχον κατὰ τινος 36 ἐπ'
ὦμοις ἂν περιθέμενος στέφανον ἀνεγίνωσκον 37 καὶ εἰ μὴ
ρήξας αὐτὴν ἀπέδωκα οὐθὲν λαβῶν παρὰ χρεοφειλέτου
38 εἰ ἐπ' ἐμοί ποτε ἡ γῆ ἐστέναξεν εἰ δὲ καὶ οἱ αὐλακες
αὐτῆς ἔκλαυσαν ὁμοθυμαδόν 39 εἰ δὲ καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῆς

ἔφαγον μόνος ἄνευ τιμῆς εἰ δὲ καὶ ψυχὴν κυρίου τῆς γῆς
ἐκβαλὼν ἐλύπησα **40** ἀντὶ πυροῦ ἄρα ἐξέλθοι μοι κνίδη
ἀντὶ δὲ κριθῆς βάτος καὶ ἐπαύσατο Ἰωβ ῥήμασιν

32 ἠσύχασαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι ἀντειπεῖν
Ἰωβ ἦν γὰρ Ἰωβ δίκαιος ἐναντίον αὐτῶν **2** ὠργίσθη δὲ
Ελιους ὁ τοῦ Βαραχιηλ ὁ Βουζίτης ἐκ τῆς συγγενείας
Ραμ τῆς Αυσίτιδος χώρας ὠργίσθη δὲ τῷ Ἰωβ σφόδρα
διότι ἀπέφηνεν ἑαυτὸν δίκαιον ἐναντίον κυρίου **3** καὶ
κατὰ τῶν τριῶν δὲ φίλων ὠργίσθη σφόδρα διότι οὐκ
ἠδυνήθησαν ἀποκριθῆναι ἀντίθετα Ἰωβ καὶ ἔθεντο αὐτὸν
εἶναι ἀσεβῆ **4** Ελιους δὲ ὑπέμεινεν δοῦναι ἀπόκρισιν Ἰωβ
ὅτι πρεσβύτεροι αὐτοῦ εἰσιν ἡμέραις **5** καὶ εἶδεν Ελιους
ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόκρισις ἐν στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν
καὶ ἐθυμώθη ὀργὴ αὐτοῦ **6** ὑπολαβὼν δὲ Ελιους ὁ τοῦ
Βαραχιηλ ὁ Βουζίτης εἶπεν νεώτερος μὲν εἰμι τῷ χρόνῳ
ὑμεῖς δὲ ἐστε πρεσβύτεροι διὸ ἠσύχασα φοβηθεὶς τοῦ ὑμῖν
ἀναγγεῖλαι τὴν ἑμαυτοῦ ἐπιστήμην **7** εἶπα δὲ ὅτι ὁ χρόνος
ἐστὶν ὁ λαλῶν ἐν πολλοῖς δὲ ἔτεσιν οἶδασιν σοφίαν **8**
ἀλλὰ πνεῦμά ἐστιν ἐν βροτοῖς πνοὴ δὲ παντοκράτορός
ἐστὶν ἢ διδάσκουσα **9** οὐχ οἱ πολυχρόνιοί εἰσιν σοφοί
οὐδ' οἱ γέροντες οἶδασιν κρίμα **10** διὸ εἶπα ἀκούσατέ μου
καὶ ἀναγγελῶ ὑμῖν ἃ οἶδα **11** ἐνωτίζεσθέ μου τὰ ῥήματα
ἐρῶ γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων ἄχρι οὗ ἐτάσητε λόγους **12** καὶ
μέχρι ὑμῶν συνήσω καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν τῷ Ἰωβ ἐλέγχων
ἀνταποκρινόμενος ῥήματα αὐτοῦ ἐξ ὑμῶν **13** ἵνα μὴ
εἴπητε εὐρομεν σοφίαν κυρίῳ προσθέμενοι **14** ἀνθρώπῳ
δὲ ἐπετρέψατε λαλῆσαι τοιαῦτα ῥήματα **15** ἐπτοήθησαν
οὐκ ἀπεκρίθησαν ἔτι ἐπαλαίωσαν ἐξ αὐτῶν λόγους **16**
ὑπέμεινα οὐ γὰρ ἐλάλησαν ὅτι ἔστησαν οὐκ ἀπεκρίθησαν

17 ὑπολαβῶν δὲ Ἐλιους λέγει 18 πάλιν λαλήσω πλήρης γάρ εἰμι ῥημάτων ὀλέκει γάρ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστρὸς 19 ἢ δὲ γαστήρ μου ὥσπερ ἄσκὸς γλεύκους ζέων δεδεμένος ἢ ὥσπερ φουσητὴρ χαλκέως ἐρρηγῶς 20 λαλήσω ἵνα ἀναπαύσωμαι ἀνοίξας τὰ χεῖλη 21 ἄνθρωπον γάρ οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βροτὸν οὐ μὴ ἐντραπῶ 22 οὐ γὰρ ἐπίσταμαι θαυμάσαι πρόσωπον εἰ δὲ μὴ καὶ ἐμὲ σῆτες ἔδονται

33 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἄκουσον Ἰωβ τὰ ῥήματά μου καὶ λαλιὰν ἐνωτίζου μου 2 ἰδοὺ γὰρ ἤνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά μου 3 καθαρὰ μου ἡ καρδία ῥήμασιν σύνεσις δὲ χειλέων μου καθαρὰ νοήσει 4 πνεῦμα θεῖον τὸ ποιῆσάν με πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἡ διδάσκουσά με 5 ἐὰν δύνῃ δός μοι ἀπόκρισιν πρὸς ταῦτα ὑπόμεινον στήθι κατ' ἐμὲ καὶ ἐγὼ κατὰ σέ 6 ἐκ πηλοῦ διήρτισαι σὺ ὡς καὶ ἐγὼ ἐκ τοῦ αὐτοῦ διηρτίσμεθα 7 οὐχ ὁ φόβος μού σε στροβήσει οὐδὲ ἡ χεὶρ μου βαρεῖα ἔσται ἐπὶ σοί 8 πλὴν εἶπας ἐν ὧσίν μου φωνὴν ῥημάτων σου ἀκήκοα 9 διότι λέγεις καθαρὸς εἰμι οὐχ ἁμαρτῶν ἄμεμπτος δέ εἰμι οὐ γὰρ ἠνόμησα 10 μέμψιν δὲ κατ' ἐμοῦ εὔρεν ἡγηται δέ με ὥσπερ ὑπεναντίον 11 ἔθετο δὲ ἐν ζύλῳ τὸν πόδα μου ἐφύλαξεν δέ μου πάσας τὰς ὁδοὺς 12 πῶς γὰρ λέγεις δίκαιός εἰμι καὶ οὐκ ἐπακήκοέν μου αἰώνιος γὰρ ἔστιν ὁ ἐπάνω βροτῶν 13 λέγεις δέ διὰ τί τῆς δίκης μου οὐκ ἐπακήκοεν πᾶν ῥῆμα 14 ἐν γὰρ τῷ ἄπαξ λαλήσαι ὁ κύριος ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἐνύπνιον 15 ἢ ἐν μελέτῃ νυκτερινῇ ὡς ὅταν ἐπιπίπτῃ δεινὸς φόβος ἐπ' ἀνθρώπους ἐπὶ νυσταγμάτων ἐπὶ κοίτης 16 τότε ἀνακαλύπτει νοῦν ἀνθρώπων ἐν εἴδεσιν φόβου τοιοῦτοις αὐτοὺς ἐξεφόβησεν 17 ἀποστρέψαι ἄνθρωπον

ἐξ ἀδικίας τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ πτώματος ἐρρύσατο **18**
ἐφείσατο δὲ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου καὶ μὴ πεσεῖν
αὐτὸν ἐν πολέμῳ **19** πάλιν δὲ ἤλεγξεν αὐτὸν ἐν μαλακίᾳ
ἐπὶ κοίτης καὶ πλήθος ὄστων αὐτοῦ ἐνάρκησεν **20** πᾶν δὲ
βρωτὸν σίτου οὐ μὴ δύνηται προσδέξασθαι καὶ ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ βρωσιν ἐπιθυμήσει **21** ἕως ἂν σαπῶσιν αὐτοῦ αἱ
σάρκες καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ κενά **22** ἤγγισεν δὲ
εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἡ δὲ ζωὴ αὐτοῦ ἐν ἄδῃ **23**
ἐὰν ὧσιν χίλιοι ἄγγελοι θανατηφόροι εἰς αὐτῶν οὐ μὴ
τρώσῃ αὐτὸν ἐὰν νοήσῃ τῇ καρδίᾳ ἐπιστραφῆναι ἐπὶ
κύριον ἀναγγεῖλη δὲ ἀνθρώπῳ τὴν ἑαυτοῦ μέμψιν τὴν δὲ
ἄνοιαν αὐτοῦ δείξῃ **24** ἀνθέξεται τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτὸν εἰς
θάνατον ἀνανεώσει δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα ὡσπερ ἀλοιφήν ἐπὶ
τοίχῳ τὰ δὲ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐμπλήσει μυελοῦ **25** ἀπαλυνεῖ δὲ
αὐτοῦ τὰς σάρκας ὡσπερ νηπίου ἀποκαταστήσει δὲ αὐτὸν
ἀνδρωθέντα ἐν ἀνθρώποις **26** εὐξάμενος δὲ πρὸς κύριον
καὶ δεκτὰ αὐτῷ ἔσται εἰσελεύσεται δὲ προσώπῳ καθαρῷ
σὺν ἐξηγορίᾳ ἀποδώσει δὲ ἀνθρώποις δικαιοσύνην **27**
εἶτα τότε ἀπομέμψεται ἄνθρωπος αὐτὸς ἑαυτῷ λέγων
οἷα συνετέλουν καὶ οὐκ ἄξια ἦτασέν με ὧν ἡμαρτον **28**
σῶσον ψυχὴν μου τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν καὶ ἡ ζωὴ
μου φῶς ὄψεται **29** ἰδοὺ πάντα ταῦτα ἐργᾶται ὁ ἰσχυρὸς
ὁδοὺς τρεῖς μετὰ ἀνδρός **30** ἀλλ' ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν
μου ἐκ θανάτου ἵνα ἡ ζωὴ μου ἐν φωτὶ αἰνῆ αὐτόν **31**
ἐνωτίζου Ἰωβ καὶ ἄκουέ μου κώφευσον καὶ ἐγὼ εἶμι
λαλήσω **32** εἰ εἰσὶν λόγοι ἀποκρίθητί μοι λάλησον θέλω
γὰρ δικαιωθῆναί σε **33** εἰ μὴ σὺ ἄκουσόν μου κώφευσον
καὶ διδάξω σε σοφίαν

34 ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιους λέγει **2** ἀκούσατέ μου σοφοὶ ἐπιστάμενοι ἐνωτίζεσθε τὸ καλόν **3** ὅτι οὗς λόγους δοκιμάζει καὶ λάρυγξ γεύεται βρῶσιν **4** κρίσιν ἐλώμεθα ἑαυτοῖς γινῶμεν ἀνὰ μέσον ἑαυτῶν ὅ τι καλόν **5** ὅτι εἶρηκεν Ἰωβ δίκαιός εἰμι ὁ κύριος ἀπήλλαξέν μου τὸ κρίμα **6** ἐψεύσατο δὲ τῷ κρίματί μου βίαιον τὸ βέλος μου ἄνευ ἀδικίας **7** τίς ἀνὴρ ὡσπερ Ἰωβ πίνων μυκτηρισμὸν ὡσπερ ὕδωρ **8** οὐχ ἁμαρτῶν οὐδὲ ἀσεβήσας ἢ ὁδοῦ κοινωνήσας μετὰ ποιούντων τὰ ἄνομα τοῦ πορευθῆναι μετὰ ἀσεβῶν **9** μὴ γὰρ εἴπησ ὅτι οὐκ ἔσται ἐπισκοπὴ ἀνδρός καὶ ἐπισκοπὴ αὐτῷ παρὰ κυρίου **10** διό συνετοὶ καρδίας ἀκούσατέ μου μή μοι εἴη ἔναντι κυρίου ἀσεβῆσαι καὶ ἔναντι παντοκράτορος ταραῖσαι τὸ δίκαιον **11** ἀλλὰ ἀποδιδοῖ ἀνθρώπῳ καθὰ ποιεῖ ἕκαστος αὐτῶν καὶ ἐν τρίβῳ ἀνδρὸς εὐρήσει αὐτόν **12** οἷη δὲ τὸν κύριον ἄτοπα ποιήσιν ἢ ὁ παντοκράτωρ ταραῖξει κρίσιν **13** ὃς ἐποίησεν τὴν γῆν τίς δὲ ἔστιν ὁ ποιῶν τὴν ὑπ' οὐρανὸν καὶ τὰ ἐνόητα πάντα **14** εἰ γὰρ βούλοιο συνέχειν καὶ τὸ πνεῦμα παρ' αὐτῷ κατασχεῖν **15** τελευτήσῃ πᾶσα σὰρξ ὁμοθυμαδόν πᾶς δὲ βροτὸς εἰς γῆν ἀπελεύσεται ὅθεν καὶ ἐπλάσθη **16** εἰ δὲ μὴ νουθετῆ ἄκουε ταῦτα ἐνωτίζου φωνὴν ῥημάτων **17** ἴδὲ σὺ τὸν μισοῦντα ἄνομα καὶ τὸν ὀλλύντα τοὺς πονηροὺς ὄντα αἰώνιον δίκαιον **18** ἀσεβῆς ὁ λέγων βασιλεῖ παρανομεῖς ἀσεβέστατε τοῖς ἄρχουσιν **19** ὃς οὐκ ἐψησχύνθη πρόσωπον ἐντίμου οὐδὲ οἶδεν τιμὴν θέσθαι ἀδροῖς θαυμασθῆναι πρόσωπα αὐτῶν **20** κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβήσεται τὸ κεκραγένοι καὶ δεῖσθαι ἀνδρὸς ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως ἐκκλινομένων ἀδυνάτων **21** αὐτὸς γὰρ ὄρατῆς ἔστιν ἔργων ἀνθρώπων λέληθεν δὲ αὐτὸν οὐδὲν ὧν πράσσουσιν **22** οὐδὲ ἔσται

τόπος τοῦ κρυβῆναι τοὺς ποιοῦντας τὰ ἄνομα 23 ὅτι οὐκ ἐπ' ἄνδρα θήσει ἔτι ὁ γὰρ κύριος πάντας ἐφορᾷ 24 ὁ καταλαμβάνων ἀνεξιχνίαστα ἔνδοξά τε καὶ ἐξαΐσια ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς 25 ὁ γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα καὶ στρέψει νύκτα καὶ ταπεινωθήσονται 26 ἔσβεσεν δὲ ἀσεβεῖς ὄρατοὶ δὲ ἐναντίον αὐτοῦ 27 ὅτι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου θεοῦ δικαιώματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνωσαν 28 τοῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν πένητος καὶ κραυγὴν πτωχῶν εἰσακούσεται 29 καὶ αὐτὸς ἡσυχίαν παρέξει καὶ τίς καταδικάζεται καὶ κρύψει πρόσωπον καὶ τίς ὄψεται αὐτόν καὶ κατὰ ἔθνους καὶ κατὰ ἀνθρώπου ὁμοῦ 30 βασιλεύων ἀνθρώπον ὑποκριτὴν ἀπὸ δυσκολίας λαοῦ 31 ὅτι πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων εἴληφα οὐκ ἐνεχυράσω 32 ἄνευ ἐμαυτοῦ ὄψομαι σὺ δεῖξόν μοι εἰ ἀδικίαν ἠργασάμην οὐ μὴ προσθήσω 33 μὴ παρὰ σοῦ ἀποτεῖσει αὐτήν ὅτι ἀπώση ὅτι σὺ ἐκλέξῃ καὶ οὐκ ἐγώ καὶ τί ἔγνωσ λάλησον 34 διὸ συνετοὶ καρδίας ἐροῦσιν ταῦτα ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἀκήκοέν μου τὸ ῥῆμα 35 Ἰωβ δὲ οὐκ ἐν συνέσει ἐλάλησεν τὰ δὲ ῥήματα αὐτοῦ οὐκ ἐν ἐπιστήμῃ 36 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μάθε Ἰωβ μὴ δῶς ἔτι ἀνταπόκρισιν ὥσπερ οἱ ἄφρονες 37 ἵνα μὴ προσθῶμεν ἐφ' ἀμαρτίαις ἡμῶν ἀνομία δὲ ἐφ' ἡμῖν λογισθήσεται πολλὰ λαλούντων ῥήματα ἐναντίον τοῦ κυρίου

35 ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιους λέγει 2 τί τοῦτο ἠγήσω ἐν κρίσει σὺ τίς εἶ ὅτι εἶπας δίκαιός εἰμι ἔναντι κυρίου 3 ἢ ἐρεῖς τί ποιήσω ἀμαρτῶν 4 ἐγὼ σοὶ δώσω ἀπόκρισιν καὶ τοῖς τρισὶν φίλοις σου 5 ἀνάβλεψον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδέ κατάμαθε δὲ νέφη ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ σοῦ 6 εἰ ἤμαρτες τί πράξεις εἰ δὲ καὶ πολλὰ ἠνόμησας τί δύνασαι ποιῆσαι

7 ἐπεὶ δὲ οὖν δίκαιος εἶ τί δώσεις αὐτῷ ἢ τί ἐκ χειρός σου λήμψεται 8 ἀνδρὶ τῷ ὁμοίῳ σου ἢ ἀσέβειά σου καὶ υἱῷ ἀνθρώπου ἢ δικαιοσύνη σου 9 ἀπὸ πλήθους συκοφαντούμενοι κεκράζονται βοήσονται ἀπὸ βραχίονος πολλῶν 10 καὶ οὐκ εἶπεν ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς ὁ ποιήσας με ὁ κατατάσων φυλακὰς νυκτερινὰς 11 ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς ἀπὸ δὲ πετεινῶν οὐρανοῦ 12 ἐκεῖ κεκράζονται καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ καὶ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν 13 ἄτοπα γὰρ οὐ βούλεται ὁ κύριος ἰδεῖν αὐτὸς γὰρ ὁ παντοκράτωρ ὀρατὴς ἐστὶν 14 τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα καὶ σώσει με κρίθητι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ εἰ δύνασαι αἰνέσαι αὐτόν ὡς ἔστιν 15 καὶ νῦν ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκεπτόμενος ὀργὴν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔγνω παραπτώματι σφόδρα 16 καὶ Ἰωβ ματαίως ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρύνει

36 προσθεὶς δὲ Ἐλιους ἔτι λέγει 2 μεῖνόν με μικρὸν ἔτι ἵνα διδάξω σε ἔτι γὰρ ἐν ἐμοί ἐστὶν λέξις 3 ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακρὰν ἔργοις δέ μου δίκαια ἐρῶ 4 ἐπ' ἀληθείας καὶ οὐκ ἄδικα ῥήματα ἀδίκως συνίεις 5 γίγνωσκε δὲ ὅτι ὁ κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσῃται τὸν ἄκακον δυνατὸς ἰσχύι καρδίας 6 ἀσεβῆ οὐ μὴ ζωοποιήσῃ καὶ κρίμα πτωχῶν δώσει 7 οὐκ ἀφελεῖ ἀπὸ δικαίου ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον καὶ καθιεῖ αὐτοὺς εἰς νεῖκος καὶ ὑψωθήσονται 8 καὶ εἰ πεπεδημένοι ἐν χειροπέδαις συσχεθήσονται ἐν σχοινίοις πενίας 9 καὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὰ παραπτώματα αὐτῶν ὅτι ἰσχύσουσιν 10 ἀλλὰ τοῦ δικαίου εἰσακούσεται καὶ εἶπεν ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐξ ἀδικίας 11 ἐὰν ἀκούσωσιν καὶ δουλεύσωσιν συντελέσωσιν τὰς

ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐπρεπείαις
12 ἀσεβεῖς δὲ οὐ διασώζει παρὰ τὸ μὴ βούλεσθαι εἰδέναι
αὐτοὺς τὸν κύριον καὶ διότι νουθετούμενοι ἀνήκοοι ἦσαν
13 καὶ ὑποκριταὶ καρδίᾳ τάξουσιν θυμόν οὐ βοήσονται ὅτι
ἔδησεν αὐτοῦς 14 ἀποθάνοι τοίνυν ἐν νεότητι ἢ ψυχὴ
αὐτῶν ἢ δὲ ζωὴ αὐτῶν τιτρωσκομένη ὑπὸ ἀγγέλων 15
ἀνθ' ὧν ἔθλιψαν ἀσθενῆ καὶ ἀδύνατον κρίμα δὲ πραέων
ἐκθήσει 16 καὶ προσέτι ἠπάτησέν σε ἐκ στόματος ἐχθροῦ
ἄβυσσος κατάχυσις ὑποκάτω αὐτῆς καὶ κατέβη τράπεζά
σου πλήρης πιότητος 17 οὐχ ὑστερήσει δὲ ἀπὸ δικαίων
κρίμα 18 θυμὸς δὲ ἐπ' ἀσεβεῖς ἔσται δι' ἀσέβειαν δώρων
ῶν ἐδέχοντο ἐπ' ἀδικίας 19 μὴ σε ἐκκλινάτω ἐκὼν ὁ
νοῦς δεήσεως ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδυνάτων καὶ πάντας
τοὺς κραταιοῦντας ἰσχύν 20 μὴ ἐξελεύσῃς τὴν νύκτα
τοῦ ἀναβῆναι λαοὺς ἀντ' αὐτῶν 21 ἀλλὰ φύλαξαι μὴ
πράξης ἄτοπα ἐπὶ τοῦτον γὰρ ἐξείλω ἀπὸ πτωχείας 22
ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς κραταιώσῃ ἐν ἰσχύι αὐτοῦ τίς γὰρ ἐστὶν
κατ' αὐτὸν δυνάστης 23 τίς δὲ ἐστὶν ὁ ἐτάζων αὐτοῦ τὰ
ἔργα ἢ τίς ὁ εἶπας ἔπραξεν ἄδικα 24 μνήσθητι ὅτι μεγάλα
ἐστὶν αὐτοῦ τὰ ἔργα ῶν ἦρξαν ἄνδρες 25 πᾶς ἄνθρωπος
εἶδεν ἐν ἑαυτῷ ὅσοι τιτρωσκόμενοί εἰσιν βροτοί 26
ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς πολὺς καὶ οὐ γνωσόμεθα ἀριθμὸς ἐτῶν
αὐτοῦ καὶ ἀπέραντος 27 ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῷ σταγόνες
ὑετοῦ καὶ ἐπιχυθήσονται ὑετῷ εἰς νεφέλην 28 ῥυήσονται
παλαιώματα ἐσκίασεν δὲ νέφη ἐπὶ ἀμυθήτων βροτῶν
ῶραν ἔθετο κτήνεσιν οἶδασιν δὲ κοίτης τάξιν ἐπὶ τούτοις
πᾶσιν οὐκ ἐξίσταται σου ἡ διάνοια οὐδὲ διαλλάσσει
σου ἡ καρδία ἀπὸ σώματος 29 καὶ ἐὰν συνῆ ἀπεκτάσεις
νεφέλης ἰσότητα σκηνῆς αὐτοῦ 30 ἰδοὺ ἐκτείνει ἐπ' αὐτὸν

ηδω καὶ ριζώματα τῆς θαλάσσης ἐκάλυψεν **31** ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ λαοὺς δώσει τροφήν τῷ ἰσχύοντι **32** ἐπὶ χειρῶν ἐκάλυψεν φῶς καὶ ἐνετείλατο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαντῶντι **33** ἀναγγελεῖ περὶ αὐτοῦ φίλον αὐτοῦ κτήσις καὶ περὶ ἀδικίας

37 καὶ ταύτης ἐταράχθη ἡ καρδία μου καὶ ἀπερρῦη ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς **2** ἄκουε ἀκοὴν ἐν ὀργῇ θυμοῦ κυρίου καὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξελεύσεται **3** ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πτερύγων τῆς γῆς **4** ὀπίσω αὐτοῦ βοήσεται φωνὴ βροντήσῃ ἐν φωνῇ ὕβρεως αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀνταλλάξει αὐτούς ὅτι ἀκούσει φωνὴν αὐτοῦ **5** βροντήσῃ ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτοῦ θαυμάσια ἐποίησεν γὰρ μεγάλα ἃ οὐκ ἤδειμεν **6** συντάσσω χιόνι γίνου ἐπὶ τῆς γῆς καὶ χειμῶν ὑετός καὶ χειμῶν ὑετῶν δυναστείας αὐτοῦ **7** ἐν χειρὶ παντὸς ἀνθρώπου κατασφραγίζει ἵνα γινῶ πᾶς ἄνθρωπος τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν **8** εἰσῆλθεν δὲ θηρία ὑπὸ σκέπην ἡσύχασαν δὲ ἐπὶ κοίτης **9** ἐκ ταμιείων ἐπέρχονται δῖναι ἀπὸ δὲ ἀκρωτηρίων ψυχὸς **10** καὶ ἀπὸ πνοῆς ἰσχυροῦ δώσει πάγος οἰακίζει δὲ τὸ ὕδωρ ὡς ἐὰν βούληται **11** καὶ ἐκλεκτὸν καταπλάσσει νεφέλη διασκορπιεῖ νέφος φῶς αὐτοῦ **12** καὶ αὐτὸς κυκλώματα διαστρέψει ἐν θεεβουλαθῶ εἰς ἔργα αὐτῶν πάντα ὅσα ἂν ἐντείληται αὐτοῖς ταῦτα συντέτακται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς **13** ἐὰν εἰς παιδείαν ἐὰν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ἐὰν εἰς ἔλεος εὐρήσει αὐτόν **14** ἐνωτίζου ταῦτα Ἰωβ στηθὶ νουθετοῦ δύναμιν κυρίου **15** οἶδαμεν ὅτι ὁ θεὸς ἔθετο ἔργα αὐτοῦ φῶς ποιήσας ἐκ σκότους **16** ἐπίσταται δὲ διάκρισιν νεφῶν ἐξαΐσια δὲ πτώματα πονηρῶν **17** σοῦ δὲ ἡ στολὴ θερμὴ

ἡσυχάζεται δὲ ἐπὶ τῆς γῆς **18** στερεώσεις μετ' αὐτοῦ
εἰς παλαιώματα ἰσχυραὶ ὡς ὄρασις ἐπιχύσεως **19** διὰ
τί διδάξόν με τί ἐροῦμεν αὐτῷ καὶ παυσώμεθα πολλὰ
λέγοντες **20** μὴ βίβλος ἢ γραμματεὺς μοι παρέστηκεν ἵνα
ἄνθρωπον ἐστηκῶς κατασιωπήσω **21** πᾶσιν δ' οὐχ ὄρατὸν
τὸ φῶς τηλαυγὲς ἐστὶν ἐν τοῖς παλαιώμασιν ὡσπερ τὸ
παρ' αὐτοῦ ἐπὶ νεφῶν **22** ἀπὸ βορρᾶ νέφη χρυσαυγοῦντα
ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ δόξα καὶ τιμὴ παντοκράτορος **23** καὶ
οὐχ εὐρίσκομεν ἄλλον ὅμοιον τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ ὁ τὰ δίκαια
κρίνων οὐκ οἶει ἐπακούειν αὐτόν **24** διὸ φοβηθήσονται
αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι φοβηθήσονται δὲ αὐτὸν καὶ οἱ σοφοὶ
καρδία

38 μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι Ἐλιουν τῆς λέξεως εἶπεν ὁ
κύριος τῷ Ἰωβ διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν **2** τίς οὗτος
ὁ κρύπτων με βουλήν συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ
ἐμὲ δὲ οἶεται κρύπτειν **3** ζῶσαι ὡσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν
σου ἐρωτήσω δέ σε σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι **4** ποῦ ἦς ἐν
τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν ἀπάγγειλον δέ μοι εἰ ἐπίστη
σύνησιν **5** τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς εἰ οἶδας ἢ τίς ὁ
ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς **6** ἐπὶ τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς
πεπήγασιν τίς δέ ἐστὶν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς
7 ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα ἤνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες
ἄγγελοί μου **8** ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις ὅτε ἐμαίμασεν
ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη **9** ἐθέμην δὲ
αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν ὀμίχλη δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα
10 ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὄρια περιθεῖς κλειῖθρα καὶ πύλας **11**
εἶπα δὲ αὐτῇ μέχρι τούτου ἐλεύση καὶ οὐχ ὑπερβήση
ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσεται σου τὰ κύματα **12** ἢ ἐπὶ
σοῦ συντέταχα φέγγος πρωινόν ἐωσφόρος δὲ εἶδεν τὴν

ἐαυτοῦ τάξιν 13 ἐπιλαβέσθαι περὺγων γῆς ἐκτινάξαι
ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς 14 ἦ σὺ λαβὼν γῆν πηλὸν ἔπλασας
ζῶον καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ γῆς 15 ἀφεΐλας δὲ ἀπὸ
ἀσεβῶν τὸ φῶς βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας
16 ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης ἐν δὲ ἵχνεσιν ἀβύσσου
περιπάτησας 17 ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου
πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπηξαν 18 νενουθέτησαι δὲ
τὸ εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανὸν ἀνάγγελον δὴ μοι πόση τίς
ἐστίν 19 ποία δὲ γῆ ἀυλίζεται τὸ φῶς σκότους δὲ ποῖος ὁ
τόπος 20 εἰ ἀγάγοις με εἰς ὄρια αὐτῶν εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι
τρίβους αὐτῶν 21 οἶδα ἄρα ὅτι τότε γεγέννησαι ἀριθμὸς
δὲ ἐτῶν σου πολὺς 22 ἦλθες δὲ ἐπὶ θησαυροὺς χιόνος
θησαυροὺς δὲ χαλάζης ἐόρακας 23 ἀπόκειται δέ σοι εἰς
ὥραν ἐχθρῶν εἰς ἡμέραν πολέμου καὶ μάχης 24 πόθεν δὲ
ἐκπορεύεται πάχνη ἢ διασκεδάννυται νότος εἰς τὴν ὑπ'
οὐρανὸν 25 τίς δὲ ἠτοίμασεν ὑετῶ λάβρῳ ρύσιν ὁδὸν δὲ
κυδοιμῶν 26 τοῦ ὑετίσαι ἐπὶ γῆν οὗ οὐκ ἀνὴρ ἔρημον οὗ
οὐχ ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν αὐτῇ 27 τοῦ χορτάσαι ἄβατον
καὶ ἀοίκητον καὶ τοῦ ἐκβλαστῆσαι ἔξοδον χλόης 28 τίς
ἐστίν ὑετοῦ πατήρ τίς δὲ ἐστίν ὁ τετοκῶς βώλους δρόσου
29 ἐκ γαστρὸς δὲ τίνος ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος πάχνην
δὲ ἐν οὐρανῶ τίς τέτοκεν 30 ἢ καταβαίνει ὡσπερ ὕδωρ
ῥέον πρόσωπον δὲ ἀβύσσου τίς ἔπηξεν 31 συνῆκας δὲ
δεσμὸν Πλειάδος καὶ φραγμὸν Ὀρίωνος ἠνοιξας 32 ἦ
διανοίξεις μαζουρωθ ἐν καιρῶ αὐτοῦ καὶ Ἔσπερον ἐπὶ
κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτά 33 ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ
ἢ τὰ ὑπ' οὐρανὸν ὁμοθυμαδὸν γινόμενα 34 καλέσεις δὲ
νέφος φωνῆ καὶ τρόμῳ ὕδατος λάβρῳ ὑπακούσεται σου
35 ἀποστελεῖς δὲ κεραυνοὺς καὶ πορεύσονται ἐροῦσιν δέ

σοι τί ἐστίν **36** τίς δὲ ἔδωκεν γυναιξίν ὑφάσματος σοφίαν
ἢ ποικιλικὴν ἐπιστήμην **37** τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν νέφη σοφία
οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν ἔκλινεν **38** κέχυται δὲ ὡσπερ γῆ κονία
κεκόλληκα δὲ αὐτὸν ὡσπερ λίθῳ κύβον **39** θηρεύσεις
δὲ λέουσιν βορὰν ψυχὰς δὲ δρακόντων ἐμπλήσεις **40**
δεδοίκασιν γὰρ ἐν κοίταις αὐτῶν κάθηνται δὲ ἐν ὕλαις
ἐνεδρεύοντες **41** τίς δὲ ἠτοίμασεν κόρακι βορὰν νεοσσοὶ
γὰρ αὐτοῦ πρὸς κύριον κεκράγασιν πλανώμενοι τὰ σῖτα
ζητοῦντες

39 εἰ ἔγνωσ καιρὸν τοκετοῦ τραγελάφων πέτρας
ἐφύλαξας δὲ ὠδῖνας ἐλάφων **2** ἠρίθμησας δὲ αὐτῶν μῆνας
πλήρεις τοκετοῦ ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἔλυσας **3** ἐξέθρεψας δὲ
αὐτῶν τὰ παιδιά ἔξω φόβου ὠδῖνας αὐτῶν ἐξαποστελεῖς
4 ἀπορρήξουσιν τὰ τέκνα αὐτῶν πληθυνθήσονται ἐν
γενήματι ἐξελεύσονται καὶ οὐ μὴ ἀνακάμψουσιν αὐτοῖς
5 τίς δέ ἐστίν ὁ ἀφείς ὄνον ἄγριον ἐλεύθερον δεσμούς
δὲ αὐτοῦ τίς ἔλυσεν **6** ἐθέμην δὲ τὴν δίαιταν αὐτοῦ
ἔρημον καὶ τὰ σκηνώματα αὐτοῦ ἀλμυρίδα **7** καταγελῶν
πολυοχλίας πόλεως μέμψιν δὲ φορολόγου οὐκ ἀκούων
8 κατασκέψεται ὄρη νομὴν αὐτοῦ καὶ ὀπίσω παντὸς
χλωροῦ ζητεῖ **9** βουλήσεται δέ σοι μονόκερως δουλεῦσαι
ἢ κοιμηθῆναι ἐπὶ φάτνης σου **10** δήσεις δὲ ἐν ἱμάσι ζυγὸν
αὐτοῦ ἢ ἐλκύσει σου αὐλάκας ἐν πεδίῳ **11** πέποιθας δὲ ἐπ'
αὐτῷ ὅτι πολλὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἐπαφήσεις δὲ αὐτῷ τὰ ἔργα
σου **12** πιστεύσεις δὲ ὅτι ἀποδώσει σοι τὸν σπὸρον εἰσοίσει
δέ σου τὸν ἄλωνα **13** πτέρυξ τερπομένων νεελασα ἐὰν
συλλάβῃ ασιδα καὶ νεσσα **14** ὅτι ἀφήσει εἰς γῆν τὰ ῥὰ
αὐτῆς καὶ ἐπὶ χοῦν θάλψει **15** καὶ ἐπελάθετο ὅτι ποὺς
σκορπιεῖ καὶ θηρία ἀγροῦ καταπατήσει **16** ἀπεσκλήρυνεν

τὰ τέκνα αὐτῆς ὥστε μὴ ἑαυτῇ εἰς κενὸν ἐκοπίασεν
ἄνευ φόβου 17 ὅτι κατεσιώπησεν αὐτῇ ὁ θεὸς σοφίαν
καὶ οὐκ ἐμέρισεν αὐτῇ ἐν τῇ συνέσει 18 κατὰ καιρὸν
ἐν ὕψει ὑψώσει καταγελάσεται ἵππου καὶ τοῦ ἐπιβάτου
αὐτοῦ 19 ἦ σὺ περιέθηκας ἵππῳ δύναμιν ἐνέδυσας δὲ
τραχήλῳ αὐτοῦ φόβον 20 περιέθηκας δὲ αὐτῷ πανοπλίαν
δόξαν δὲ στηθέων αὐτοῦ τόλμη 21 ἀνορύσσω ἐν πεδίῳ
γαυριᾶ ἐκπορεύεται δὲ εἰς πεδίον ἐν ἰσχύϊ 22 συναντῶν
βέλει καταγελάσεται καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἀπὸ σιδήρου 23
ἐπ' αὐτῷ γαυριᾶ τόξον καὶ μάχαιρα 24 καὶ ὄργῃ ἀφανιεῖ
τὴν γῆν καὶ οὐ μὴ πιστεύσῃ ἕως ἂν σημάνῃ σάλπιγξ
25 σάλπιγγος δὲ σημαινούσης λέγει εὗγε πόρρωθεν δὲ
ὀσφραίνεται πολέμου σὺν ἄλματι καὶ κραυγῇ 26 ἐκ
δὲ τῆς σῆς ἐπιστήμης ἔστηκεν ἰέραξ ἀναπετάσας τὰς
πτέρυγας ἀκίνητος καθορῶν τὰ πρὸς νότον 27 ἐπὶ δὲ σῶ
προστάγματι ὑψοῦται ἀετός γυψ δὲ ἐπὶ νοσησῆς αὐτοῦ
καθεσθεις ἀυλίζεταί 28 ἐπ' ἐξοχῇ πέτρας καὶ ἀποκρύφω
29 ἐκεῖσε ὧν ζητεῖ τὰ σῖτα πόρρωθεν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
σκοπεύουσιν 30 νεοσσοὶ δὲ αὐτοῦ φύρονται ἐν αἵματι οὗ
δ' ἂν ὧσι τεθνεῶτες παραχρήμα εὐρίσκονται

40 καὶ ἀπεκρίθη κύριος ὁ θεὸς τῷ Ιωβ καὶ εἶπεν 2 μὴ
κρίσιν μετὰ ἱκανοῦ ἐκκλινεῖ ἐλέγχων θεὸν ἀποκριθήσεται
αὐτήν 3 ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει τῷ κυρίῳ 4 τί ἔτι ἐγὼ
κρίνομαι νουθετούμενος καὶ ἐλέγχων κύριον ἀκούων
τοιαῦτα οὐθὲν ὧν ἐγὼ δὲ τίνα ἀπόκρισιν δῶ πρὸς
ταῦτα χεῖρα θήσω ἐπὶ στόματί μου 5 ἅπαξ λελάληκα
ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὐ προσθήσω 6 ἔτι δὲ ὑπολαβὼν ὁ
κύριος εἶπεν τῷ Ιωβ ἐκ τοῦ νέφους 7 μὴ ἀλλὰ ζῶσαι
ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν σου ἐρωτήσω δέ σε σὺ δέ μοι

ἀποκρίθητι **8** μή αποποιοῦ μου τὸ κρίμα οἶει δέ με
ἄλλως σοι κεχηματικέναι ἢ ἵνα ἀναφανῆς δίκαιος **9** ἢ
βραχίων σοί ἐστιν κατὰ τοῦ κυρίου ἢ φωνῆ κατ' αὐτὸν
βροντᾶς **10** ἀνάλαβε δὴ ὕψος καὶ δύναμιν δόξαν δὲ καὶ
τιμὴν ἀμφίεσαι **11** ἀπόστειλον δὲ ἀγγέλους ὀργῆ πᾶν δὲ
ὑβριστὴν ταπείνωσον **12** ὑπερήφανον δὲ σβέσον σῆψον δὲ
ἀσεβεῖς παραχρῆμα **13** κρύψον δὲ εἰς γῆν ἕξω ὁμοθυμαδόν
τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας ἔμπλησον **14** ὁμολογήσω
ἄρα ὅτι δύναται ἡ δεξιὰ σου σῶσαι **15** ἀλλὰ δὴ ἰδοὺ θηρία
παρὰ σοί χόρτον ἴσα βουσὶν ἐσθίει **16** ἰδοὺ δὴ ἰσχύς αὐτοῦ
ἐπ' ὀσφύϊ ἡ δὲ δύναμις ἐπ' ὀμφαλοῦ γαστροῦ **17** ἔστησεν
οὐρανὸν ὡς κυπάρισσον τὰ δὲ νεῦρα αὐτοῦ συμπέλεκται
18 αἱ πλευραὶ αὐτοῦ πλευραὶ χάλκειαι ἡ δὲ ῥάχις αὐτοῦ
σίδηρος χυτός **19** τοῦτ' ἔστιν ἀρχὴ πλάσματος κυρίου
πεποιημένον ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ
20 ἐπελθὼν δὲ ἐπ' ὄρος ἀκρότομον ἐποίησεν χαρμονὴν
τετράποσιν ἐν τῷ ταρτάρῳ **21** ὑπὸ παντοδαπὰ δένδρα
κοιμᾶται παρὰ πάπυρον καὶ κάλαμον καὶ βούτομον **22**
σκιάζονται δὲ ἐν αὐτῷ δένδρα μεγάλα σὺν ῥαδάμνοις καὶ
κλώνες ἄγνου **23** ἐὰν γένηται πλήμμυρα οὐ μὴ αἰσθηθῆ
πέποιθεν ὅτι προσκρούσει ὁ Ἰορδάνης εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ
24 ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ δέξεται αὐτὸν ἐνσκολιευόμενος
τρήσει ῥῖνα

41 ἄξεις δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ περιθήσεις δὲ φορβεὰν
περὶ ῥῖνα αὐτοῦ **2** εἰ δῆσεις κρίκον ἐν τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ
ψελίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ **3** λαλήσει δὲ σοι
δεήσει ἱκετηρία μαλακῶς **4** θήσεται δὲ διαθήκην μετὰ
σοῦ λήμψη δὲ αὐτὸν δοῦλον αἰώνιον **5** παίξει δὲ ἐν
αὐτῷ ὡςπερ ὀρνέω ἢ δῆσεις αὐτὸν ὡςπερ στρουθίον

παιδίω 6 ἐνσιτοῦνται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη μεριτεύονται δὲ αὐτὸν φοινίκων γένη 7 πᾶν δὲ πλωτὸν συνελθὸν οὐ μὴ ἐνέγκωσιν βύρσαν μίαν οὐρᾶς αὐτοῦ καὶ ἐν πλοίοις ἀλιέων κεφαλὴν αὐτοῦ 8 ἐπιθήσεις δὲ αὐτῷ χεῖρα μνησθεὶς πόλεμον τὸν γινόμενον ἐν σώματι αὐτοῦ καὶ μηκέτι γινέσθω 9 οὐχ ἐόρακας αὐτὸν οὐδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τεθαύμακας 10 οὐ δέδοικας ὅτι ἠτοιμάσταί μοι τίς γάρ ἐστιν ὁ ἐμοὶ ἀντιστάς 11 ἢ τίς ἀντιστήσεται μοι καὶ ὑπομενεῖ εἰ πᾶσα ἢ ὑπ' οὐρανὸν ἐμή ἐστιν 12 οὐ σιωπήσομαι δι' αὐτόν καὶ λόγον δυνάμεως ἐλεήσει τὸν ἴσον αὐτοῦ 13 τίς ἀποκαλύψει πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτοῦ εἰς δὲ πύξιν θώρακος αὐτοῦ τίς ἂν εἰσέλθοι 14 πύλας προσώπου αὐτοῦ τίς ἀνοίξει κύκλω ὀδόντων αὐτοῦ φόβος 15 τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἀσπίδες χάλκεια σύνδεσμος δὲ αὐτοῦ ὡσπερ σμιρίτης λίθος 16 εἷς τοῦ ἐνὸς κολλῶνται πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ αὐτόν 17 ἀνὴρ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ προσκολληθήσεται συνέχονται καὶ οὐ μὴ ἀποσπασθῶσιν 18 ἐν παρμῶ αὐτοῦ ἐπιφάσκειται φέγγος οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶδος ἐωσφόρου 19 ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύονται λαμπάδες καιόμεναι καὶ διαρριπτοῦνται ἐσχάραι πυρός 20 ἐκ μυκτήρων αὐτοῦ ἐκπορεύεται καπνὸς καμίνου καιομένης πυρὶ ἀνθράκων 21 ἢ ψυχὴ αὐτοῦ ἄνθρακες φλόξ δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται 22 ἐν δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ ἀυλίζεται δύναμις ἔμπροσθεν αὐτοῦ τρέχει ἀπώλεια 23 σάρκες δὲ σώματος αὐτοῦ κεκόλληται καταχέει ἐπ' αὐτόν οὐ σαλευθήσεται 24 ἢ καρδίᾳ αὐτοῦ πέπηγεν ὡς λίθος ἔστηκεν δὲ ὡσπερ ἄκμων ἀνήλατος 25 στραφέντος δὲ αὐτοῦ φόβος θηρίοις τετράποσιν ἐπὶ γῆς ἀλλομένοις 26 ἐὰν συναντήσωσιν αὐτῷ

λόγχοι οὐδὲν μὴ ποιήσωσιν δόρυ ἐπηρμένον καὶ θώρακα
27 ἦγηται μὲν γὰρ σίδηρον ἄχυρα χαλκὸν δὲ ὥσπερ ξύλον
σαθρόν 28 οὐ μὴ τρώσῃ αὐτὸν τόξον χάλκειον ἦγηται μὲν
πετροβόλον χόρτον 29 ὡς καλάμη ἐλογίσθησαν σφῦραι
καταγελαῖ δὲ σεισμοῦ πυρφόρου 30 ἡ στρωμνὴ αὐτοῦ
ὀβελίσκοι ὀξεῖς πᾶς δὲ χρυσὸς θαλάσσης ὑπ' αὐτὸν ὥσπερ
πηλὸς ἀμύθητος 31 ἀναζεῖ τὴν ἄβυσσον ὥσπερ χαλκεῖον
ἦγηται δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἐξάλειπτρον 32 τὸν δὲ
τάρταρον τῆς ἀβύσσου ὥσπερ αἰχμάλωτον ἐλογίσατο
ἄβυσσον εἰς περίπατον 33 οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς
ὅμοιον αὐτῷ πεπονημένον ἐγκαταπαίξεσθαι ὑπὸ τῶν
ἀγγέλων μου 34 πᾶν ὑψηλὸν ὄρα αὐτὸς δὲ βασιλεὺς
πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι

42 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει τῷ κυρίῳ 2 οἶδα ὅτι πάντα
δύνασαι ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐθέν 3 τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων
σε βουλήν φειδόμενος δὲ ῥημάτων καὶ σὲ οἶεται κρύπτειν
τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι ἃ οὐκ ἤδειν μεγάλα καὶ θαυμαστά
ἃ οὐκ ἠπιστάμην 4 ἄκουσον δέ μου κύριε ἵνα κἀγὼ
λαλήσω ἐρωτήσω δέ σε σὺ δέ με δίδαξον 5 ἀκοὴν μὲν
ὥτὸς ἤκουόν σου τὸ πρότερον νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς μου
ἐόρακέν σε 6 διὸ ἐφάυλισα ἑμαυτὸν καὶ ἐτάκην ἦγημαι δὲ
ἑμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν 7 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλήσαι
τὸν κύριον πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα τῷ Ἰωβ εἶπεν ὁ κύριος
Ἐλιφας τῷ Θαιμανίτῃ ἡμαρτες σὺ καὶ οἱ δύο φίλοι σου
οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἐνώπιόν μου ἀληθῆς οὐδὲν ὥσπερ ὁ
θεράπων μου Ἰωβ 8 νῦν δὲ λάβετε ἑπτὰ μόσχους καὶ
ἑπτὰ κριοὺς καὶ πορεύθητε πρὸς τὸν θεράποντά μου Ἰωβ
καὶ ποιήσει κάρπωσιν περὶ ὑμῶν Ἰωβ δὲ ὁ θεράπων μου
εὔξεται περὶ ὑμῶν ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον αὐτοῦ λήμψομαι

εἰ μὴ γὰρ δὴ αὐτόν ἀπόλεσα ἂν ὑμᾶς οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἀληθὲς κατὰ τοῦ θεράποντός μου Ἰωβ 9 ἔπορεύθη δὲ Ἐλιφας ὁ Θαιμανίτης καὶ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης καὶ Σωφαρ ὁ Μιναῖος καὶ ἐποίησαν καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ κύριος καὶ ἔλυσεν τὴν ἀμαρτίαν αὐτοῖς διὰ Ἰωβ 10 ὁ δὲ κύριος ἠύξησεν τὸν Ἰωβ εὐξαμένου δὲ αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτοῦ ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ἔδωκεν δὲ ὁ κύριος διπλᾶ ὅσα ἦν ἔμπροσθεν Ἰωβ εἰς διπλασιασμόν 11 ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ καὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν καὶ πάντες ὅσοι ἤδεισαν αὐτόν ἐκ πρώτου φαγόντες δὲ καὶ πιόντες παρ' αὐτῷ παρεκάλεσαν αὐτόν καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐπήγαγεν αὐτῷ ὁ κύριος ἔδωκεν δὲ αὐτῷ ἕκαστος ἁμνάδα μίαν καὶ τετράδραχμον χρυσοῦν ἄσημον 12 ὁ δὲ κύριος εὐλόγησεν τὰ ἔσχατα Ἰωβ ἢ τὰ ἔμπροσθεν ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα μύρια τετρακισχίλια κάμηλοι ἑξακισχίλια ζεύγη βοῶν χίλια ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλια 13 γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς 14 καὶ ἐκάλεσεν τὴν μὲν πρώτην Ἡμέραν τὴν δὲ δευτέραν Κασίαν τὴν δὲ τρίτην Ἀμαλθείας κέρας 15 καὶ οὐχ εὐρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰωβ βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν ἔδωκεν δὲ αὐταῖς ὁ πατήρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς 16 ἔζησεν δὲ Ἰωβ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα τὰ δὲ πάντα ἔζησεν ἔτη διακόσια τεσσαράκοντα ὀκτώ καὶ εἶδεν Ἰωβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ τετάρτην γενεάν 17 καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωβ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν

Ψαλμοί

1 μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδραν λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν **2** ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός **3** καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατευοδωθήσεται **4** οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς οὐχ οὕτως ἀλλ' ἢ ὡς ὁ χνοῦς ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς **5** διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει οὐδὲ ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων **6** ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται

2 ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά **2** παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ διάψαλμα **3** διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν **4** ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς **5** τότε λαλήσῃ πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς **6** ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ **7** διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα κυρίου κύριος εἶπεν πρὸς με υἱός μου εἶ σύ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε **8** αἵτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς **9** ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς **10** καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν **11** δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ

καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ **12** δράξασθε παιδείας
μήποτε ὀργισθῆ κύριος καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας
ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ μακάριοι πάντες οἱ
πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ

3 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου
Αβεσσαλωμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ
θλίβοντές με πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ **2** πολλοὶ
λέγουσιν τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ
θεῷ αὐτοῦ διάψαλμα **3** σὺ δέ κύριε ἀντιλήμπτωρ μου
εἶ δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου **4** φωνῇ μου
πρὸς κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ ὄρους ἁγίου
αὐτοῦ διάψαλμα **5** ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα ἐξηγέρθην
ὅτι κύριος ἀντιλήμψεταιί μου **6** οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ
μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι **7**
ἀνάστα κύριε σῶσόν με ὁ θεὸς μου ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας
τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας **8** τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου
ἡ εὐλογία σου

4 εἰς τὸ τέλος ἐν ψαλμοῖς ᾠδῇ τῷ Δαυιδ ἐν τῷ
ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσέν μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης
μου ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι οἰκτίρησόν με καὶ εἰσάκουσον
τῆς προσευχῆς μου **2** υἱοὶ ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι
ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος διάψαλμα
3 καὶ γινώτε ὅτι ἐθαυμάστωσεν κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ
κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν
4 ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανούγητε διάψαλμα
5 θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπύσατε ἐπὶ κύριον
6 πολλοὶ λέγουσιν τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ ἐσημειώθη

ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε 7 ἔδωκας
εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου ἀπὸ καιροῦ σίτου καὶ
οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν 8 ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ
τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω ὅτι σὺ κύριε κατὰ
μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με

5 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς κληρονομώσεως ψαλμὸς τῷ
Δαυιδ τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε σύνες τῆς κραυγῆς
μου 2 πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ὁ βασιλεύς
μου καὶ ὁ θεὸς μου ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κύριε 3 τὸ
πρῶτὸν εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου τὸ πρῶτὸν παραστήσομαί
σοι καὶ ἐπόψομαι 4 ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ
οὐδὲ παροικήσει σοὶ πονηρευόμενος 5 οὐ διαμενοῦσιν
παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐμίσησας
πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν 6 ἀπολεῖς πάντας
τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον
βδελύσσεται κύριος 7 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους
σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου προσκυνήσω πρὸς
ναὸν ἁγίον σου ἐν φόβῳ σου 8 κύριε ὁδήγησόν με ἐν
τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον
ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου 9 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι
αὐτῶν ἀλήθεια ἡ καρδία αὐτῶν ματαία τάφος ἀνεωγμένος
ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν 10
κρίνον αὐτοὺς ὁ θεὸς ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίῶν
αὐτῶν κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον
αὐτοὺς ὅτι παρεπίκρανάν σε κύριε 11 καὶ εὐφρανθήτωσαν
πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ
κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες
οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου 12 ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον
κύριε ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς

6 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ψαλμὸς τῷ
Δαυιδ κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με μηδὲ τῇ ὀργῇ
σου παιδεύσης με **2** ἐλέησόν με κύριε ὅτι ἀσθενής εἰμι
ἴασαί με κύριε ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀσᾶ μου **3** καὶ ἡ ψυχὴ μου
ἐταράχθη σφόδρα καὶ σὺ κύριε ἕως πότε **4** ἐπίστρεψον
κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους
σου **5** ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου ἐν
δὲ τῷ ἄδη τίς ἐξομολογήσεται σοι (Sheol h7585) **6** ἐκοπίασα
ἐν τῷ στεναγμῷ μου λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν
κλίνην μου ἐν δάκρυσίν μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω
7 ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπαλαιώθην
ἐν πᾶσιν τοῖς ἐχθροῖς μου **8** ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες
οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ὅτι εἰσήκουσεν κύριος τῆς
φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου **9** εἰσήκουσεν κύριος τῆς
δεήσεώς μου κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο **10**
αἰσχυνθεῖσαν καὶ ταραχθεῖσαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί
μου ἀποστραφείσαν καὶ καταισχυνθεῖσαν σφόδρα διὰ
τάχους

7 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὃν ἤσεν τῷ κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων
Χουσι νιού Ιεμενι κύριε ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα σῶσόν
με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με **2** μήποτε
ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου μὴ ὄντος λυτρουμένου
μηδὲ σώζοντος **3** κύριε ὁ θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο
εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου **4** εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς
ἀνταποδιδουσί μοι κακά ἀποπέσοιν ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν
μου κενός **5** καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου
καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου
καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι διάψαλμα **6**
ἀνάστηθι κύριε ἐν ὀργῇ σου ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν

ἐχθρῶν μου ἐξεγέρθητι κύριε ὁ θεός μου ἐν προστάγματι
ᾧ ἐνετείλω 7 καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε καὶ ὑπὲρ
ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον 8 κύριος κρινεῖ λαοὺς κρινόν
με κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν
μου ἐπ' ἐμοί 9 συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν
καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς
ὁ θεός 10 δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ
σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ 11 ὁ θεὸς κριτῆς δίκαιος
καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ'
ἐκάστην ἡμέραν 12 ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε τὴν ῥομφαίαν
αὐτοῦ στιλβώσει τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινεν καὶ ἠτοίμασεν
αὐτὸ 13 καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασεν σκεύη θανάτου τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξεργάσατο 14 ἰδοὺ ὠδίνησεν
ἀδικίαν συνέλαβεν πόνον καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν 15 λάκκον
ᾠρυξεν καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον
ὃν εἰργάσατο 16 ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται
17 ἐξομολογήσομαι κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ
καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου

8 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε ὁ
κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὅτι
ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν 2 ἐκ
στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἕνεκα
τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητὴν 3 ὅτι
ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου σελήνην
καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας 4 τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι
μιμνήσκη αὐτοῦ ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν 5
ἠλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους δόξη καὶ τιμῇ
ἐστεφάνωσας αὐτόν 6 καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα

τῶν χειρῶν σου πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν
αὐτοῦ 7 πρόβατα καὶ βόας πάσας ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου 8 τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν 9 κύριε ὁ
κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ

9 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ ψαλμὸς τῷ
Δαυιδ ἔξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου 2 εὐφρανθήσομαι
καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε
3 ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω
ἀσθενήσουσιν καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου 4 ὅτι
ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου ἐκάθισας
ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην 5 ἐπετίμησας ἔθνεσιν
καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβὴς τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς
τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 6 τοῦ ἐχθροῦ
ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος καὶ πόλεις καθεῖλες
ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἤχους 7 καὶ ὁ
κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει ἠτοιμάσεν ἐν κρίσει τὸν
θρόνον αὐτοῦ 8 καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν
δικαιοσύνῃ κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι 9 καὶ ἐγένετο κύριος
καταφυγὴ τῷ πένητι βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει
10 καὶ ἐλπιάτωσαν ἐπὶ σὲ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά
σου ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κύριε 11
ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιων ἀναγγείλατε
ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ 12 ὅτι ἐκζητῶν
τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς
τῶν πενήτων 13 ἐλέησόν με κύριε ἰδὲ τὴν ταπείνωσίν
μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ
θανάτου 14 ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου

έν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιων ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ
τῷ σωτηρίῳ σου **15** ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ἧ
ἐποίησαν ἐν παγίδι ταύτη ἧ ἔκρυψαν συνελήμφθη ὁ
πὺς αὐτῶν **16** γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήμφθη ὁ ἁμαρτωλὸς ὡδὴ
διαψάλματος **17** ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν
ἄδην πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ (**Sheol**
h7585) **18** ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχὸς ἢ
ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τὸν αἰῶνα **19**
ἀνάστηθι κύριε μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος κριθήτωσαν
ἔθνη ἐνώπιόν σου **20** κατάστησον κύριε νομοθέτην ἐπ'
αὐτοῦς γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποι εἰσιν διάψαλμα
10 ἵνα τί κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν ὑπερορᾶς ἐν
εὐκαιρίαις ἐν θλίψει **2** ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ
ἐμπυρίζεται ὁ πτωχὸς συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίαις
οἷς διαλογίζονται **3** ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς
ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται **4**
παρώξυνεν τὸν κύριον ὁ ἁμαρτωλὸς κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ
5 βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ ἀνταναιρεῖται
τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πάντων τῶν ἐχθρῶν
αὐτοῦ κατακυριεύσει **6** εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐ μὴ
σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἄνευ κακοῦ **7** οὐ ἄρᾶς
τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου ὑπὸ τὴν
γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος **8** ἐγκάθηται ἐνέδρα
μετὰ πλουσίων ἐν ἀποκρύφοις ἀποκτεῖναι ἄθῳν οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν **9** ἐνεδρεύει
ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρα αὐτοῦ ἐνεδρεύει
τοῦ ἄρπάσαι πτωχὸν ἄρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἐλκύσαι

αυτόν 10 ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτόν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων 11 εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιλέλησται ὁ θεός ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος 12 ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων 13 ἔνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἀσεβῆς τὸν θεόν εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει 14 βλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς τοῦ παραδοῦναι αὐτούς εἰς χεῖράς σου σοὶ οὖν ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχὸς ὀρφανῶ σὺ ἦσθα βοηθῶν 15 σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ ζητηθήσεται ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὐρεθῆ δι' αὐτήν 16 βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ 17 τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσεν κύριος τὴν ἐτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχεν τὸ οὖς σου 18 κρῖναι ὀρφανῶ καὶ ταπεινῶ ἵνα μὴ προσθῆ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς

11 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐπὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα πᾶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον 2 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον ἠτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομῆνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ 3 ὅτι ἃ κατηρτίσω καθεῖλον ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησεν 4 κύριος ἐν ναῶ ἀγίῳ αὐτοῦ κύριος ἐν οὐρανῶ ὁ θρόνος αὐτοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων 5 κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ ὁ δὲ ἀγαπῶν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν 6 ἐπιβρέξει ἐπὶ ἀμαρτωλοὺς παγίδας πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου

αὐτῶν 7 ὅτι δίκαιος κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν
εὐθύτητα εἶδεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ

12 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ψαλμὸς τῷ Δαυιδ
σῶσόν με κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος ὅτι ὠλιγώθησαν
αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων 2 μάταια
ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ χεῖλη δόλια
ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησαν 3 ἐξολεθρεύσαι κύριος
πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια καὶ γλῶσσαν μεγαλορήμονα
4 τοὺς εἰπόντας τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν τὰ
χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστὶν τίς ἡμῶν κύριός ἐστιν 5 ἀπὸ
τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ
τῶν πενήτων νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος θήσομαι
ἐν σωτηρίᾳ παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ 6 τὰ λόγια κυρίου
λόγια ἀγνά ἀργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῆ
κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως 7 σύ κύριε φυλάξεις ἡμᾶς
καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα 8 κύκλω οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσιν κατὰ τὸ ὕψος
σου ἐπολυώρησας τοὺς υἰοὺς τῶν ἀνθρώπων

13 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ 2 ἕως πότε κύριε
ἐπιλήση μου εἰς τέλος ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν
σου ἀπ' ἐμοῦ 3 ἕως τίνος θήσομαι βουλάς ἐν ψυχῇ μου
ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ
ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ 4 ἐπίβλεψον εἰσάκουσόν μου κύριε ὁ
θεός μου φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου μήποτε ὑπνώσω
εἰς θάνατον 5 μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου ἴσχυσα πρὸς
αὐτόν οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ 6 ἐγὼ
δὲ ἐπὶ τῷ ἔλεει σου ἤλπισα ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου
ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἔσω τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με
καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου

14 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν θεὸς διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός 2 κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστιν συνίων ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν 3 πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρεώθησαν οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός τάφος ἀνεωγμένος ὁ 4 οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο 5 ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ οὗ οὐκ ἦν φόβος ὅτι ὁ θεὸς ἐν γενεᾷ δικαία 6 βουλήν πτωχοῦ κατησχύνατε ὅτι κύριος ἐλπίς αὐτοῦ ἔστιν 7 τίς δώσει ἐκ Σιων τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραηλ ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιᾶσθω Ἰακωβ καὶ εὐφρανθήτω Ἰσραηλ

15 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου καὶ τίς κατασκηνώσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου 2 πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ 3 ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσει αὐτοῦ οὐδὲ ἐποίησεν τῷ πλησίον αὐτοῦ κακὸν καὶ ὄνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἔγγιστα αὐτοῦ 4 ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος τοὺς δὲ φοβουμένους κύριον δοξάζει ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν 5 τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ καὶ δῶρα ἐπ' ἀθώοις οὐκ ἔλαβεν ὁ ποιῶν ταῦτα οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα

16 στηλογραφία τῷ Δαυιδ φύλαξόν με κύριε ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα 2 εἶπα τῷ κυρίῳ κύριός μου εἶ σύ ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρειᾶν ἔχεις 3 τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ

έθαυμάστωσεν πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς 4
ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν
οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων οὐδὲ
μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου 5
κύριος ἡ μερίς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου
σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί 6 σχοινία
ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις καὶ γὰρ ἡ κληρονομία
μου κρατίστη μοί ἐστιν 7 εὐλόγησω τὸν κύριον τὸν
συνετίσαντά με ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με
οἱ νεφροί μου 8 προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου
διὰ παντός ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ 9
διὰ τοῦτο ἠψφράνθη ἡ καρδία μου καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ
γλῶσσά μου ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ'
ἐλπίδι 10 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην
οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν (Sheol h7585) 11
ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς πληρώσεις με εὐφροσύνης
μετὰ τοῦ προσώπου σου τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς
τέλος

17 προσευχὴ τοῦ Δαυὶδ εἰσάκουσον κύριε τῆς
δικαιοσύνης μου πρόσχες τῇ δεήσει μου ἐνώτισαι τῆς
προσευχῆς μου οὐκ ἐν χεῖλεσιν δολίοις 2 ἐκ προσώπου
σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν
εὐθύτητας 3 ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου ἐπεσκέψω
νυκτὸς ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία 4
ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων
διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς
σκληράς 5 κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις
σου ἵνα μὴ σαλευθῶσιν τὰ διαβήματά μου 6 ἐγὼ ἐκέκραξα
ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ θεὸς κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ

εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου **7** θαυμάστωσον τὰ ἔλεῃ σου ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου **8** φύλαξόν με ὡς κόραν ὀφθαλμοῦ ἐν σκέπη τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με **9** ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον **10** τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν **11** ἐκβάλλοντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῆ **12** ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς θήραν καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις **13** ἀνάστηθι κύριε πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρὸς σου **14** κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν ἐχορτάσθησαν υἰῶν καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν **15** ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ σου χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου

18 εἰς τὸ τέλος τῷ παιδί κυρίου τῷ Δαυιδ ἃ ἐλάλησεν τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ὠδῆς ταύτης ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἔρρυσάτο αὐτὸν κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς Σαουλ καὶ εἶπεν ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχὺς μου **2** κύριος στερέωμά μου καὶ καταφυγὴ μου καὶ ῥύστης μου ὁ θεός μου βοηθός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου ἀντιλήμπτωρ μου **3** αἰνῶν ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι **4** περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετάραζάν με **5** ὠδῖνες ἄδου περιεκύκλωσάν με προέφθασάν με παγίδες θανάτου (Sheol h7585) **6** καὶ ἐν τῷ

θλίβεσθαί με έπεκαλεσάμην τόν κύριον και πρòς τόν θεόν μου έκέκραξα ήκουσεν εκ ναοῦ αγίου αυτοῦ φωνῆς μου και ή κραυγή μου ενώπιον αυτοῦ εισελεύσεται εις τὰ ὠτα αυτοῦ 7 και έσαλεύθη και εντρομος έγενήθη ή γῆ και τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων έταράχθησαν και έσαλεύθησαν ὅτι ὠργίσθη αυτοῖς ὁ θεός 8 ανέβη καπνὸς εν ὀργῇ αυτοῦ και πῦρ ἀπὸ προσώπου αυτοῦ κατεφλόγισεν ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αυτοῦ 9 και έκλινεν οὐρανὸν και κατέβη και γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αυτοῦ 10 και επέβη ἐπὶ χερουβιν και έπετάσθη έπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων 11 και ἔθετο σκοτός ἀποκρυφῆν αυτοῦ κύκλω αυτοῦ ή σκινη αυτοῦ σκοτεινὸν ὕδωρ εν νεφέλαις ἀέρων 12 ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ενώπιον αυτοῦ αἱ νεφέλαι διήλθον χάλαζα και ἄνθρακες πυρός 13 και έβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ κύριος και ὁ ὕψιστος ἔδωκεν φωνὴν αυτοῦ 14 και έξαπέστειλεν βέλη και έσκόρπισεν αυτοὺς και ἀστραπὰς έπλήθυνεν και συνετάραξεν αυτοὺς 15 και ὠφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων και ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου κύριε ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου 16 έξαπέστειλεν ἐξ ὕψους και ἔλαβέν με προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν 17 ρύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν και εκ τῶν μισούντων με ὅτι έστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ 18 προέφθασάν με εν ήμέρᾳ κακώσεώς μου και έγένητο κύριος ἀντιστήριγμά μου 19 και έξήγαγέν με εις πλατυσμόν ρύσεται με ὅτι ήθέλησέν με ρύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν και εκ τῶν μισούντων με 20 και ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου και κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι 21 ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου και οὐκ ήσέβησα ἀπὸ

τοῦ θεοῦ μου 22 ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησα ἀπ' ἐμοῦ 23 καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου 24 καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ 25 μετὰ ὀσίου ὀσιωθήσῃ καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθῶου ἀθῶος ἔσῃ 26 καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις 27 ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις 28 ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου κύριε ὁ θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου 29 ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος 30 ὁ θεός μου ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ τὰ λόγια κυρίου πεπυρωμένα ὑπερασπιστὴς ἐστὶν πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπ' αὐτόν 31 ὅτι τίς θεὸς πλην τοῦ κυρίου καὶ τίς θεὸς πλην τοῦ θεοῦ ἡμῶν 32 ὁ θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου 33 ὁ καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφου καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰστῶν με 34 διδάσκων χειρὰς μου εἰς πόλεμον καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου 35 καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέν με εἰς τέλος καὶ ἡ παιδεία σου αὐτὴ με διδάξει 36 ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου καὶ οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἴχνη μου 37 καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου καὶ καταλήμψομαι αὐτούς καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι ἕως ἂν ἐκλίπωσιν 38 ἐκθλίψω αὐτούς καὶ οὐ μὴ δύνωνται στήναι πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου 39 καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανιστανομένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου

40 καὶ τοὺς ἐχθροὺς μου ἔδωκάς μοι νῶτον καὶ τοὺς
μισοῦντάς με ἐξωλέθρευσας 41 ἐκέκραξαν καὶ οὐκ ἦν ὁ
σῶζων πρὸς κύριον καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν 42 καὶ
λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡς χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου ὡς
πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς 43 ῥύση με ἐξ ἀντιλογιῶν
λαοῦ καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν λαὸς ὃν οὐκ
ἔγνων ἐδούλευσέν μοι 44 εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέν
μοι υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι 45 υἱοὶ ἀλλότριοι
ἐπαλαιώθησαν καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν
46 ζῆ κύριος καὶ εὐλογητὸς ὁ θεὸς μου καὶ ὑψωθήτω ὁ
θεὸς τῆς σωτηρίας μου 47 ὁ θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις
ἐμοὶ καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ 48 ὁ ῥύστης μου ἐξ
ἐχθρῶν μου ὀργίλων ἀπὸ τῶν ἐπανιστανομένων ἐπ' ἐμέ
ὑψώσεις με ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύση με 49 διὰ τοῦτο
ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσιν κύριε καὶ τῷ ὀνόματί
σου ψαλῶ 50 μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως
αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυιδ καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος

19 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται
δόξαν θεοῦ ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ
στερέωμα 2 ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα καὶ νύξ νυκτὶ
ἀναγγέλλει γῶσιν 3 οὐκ εἰσὶν λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι ὧν οὐχὶ
ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν 4 εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν
ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
ῥήματα αὐτῶν ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ 5
καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ
ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ 6 ἀπ' ἄκρου
τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως
ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τὴν

θέρμην αὐτοῦ 7 ὁ νόμος τοῦ κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέφων
ψυχὰς ἢ μαρτυρία κυρίου πιστὴ σοφίζουσα νήπια 8
τὰ δικαιώματα κυρίου εὐθεΐα εὐφραίνοντα καρδίαν ἢ
ἐντολὴ κυρίου τηλαυγῆς φωτίζουσα ὀφθαλμούς 9 ὁ
φόβος κυρίου ἀγνός διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος τὰ
κρίματα κυρίου ἀληθινὰ δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό 10
ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολὺν καὶ
γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον 11 καὶ γὰρ ὁ δοῦλός
σου φυλάσσει αὐτὰ ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις
πολλή 12 παραπτώματα τίς συνήσει ἐκ τῶν κρυφίων μου
καθάρισόν με 13 καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου
σου ἐὰν μὴ μου κατακυριεύσωσιν τότε ἄμωμος ἔσομαι καὶ
καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης 14 καὶ ἔσονται εἰς
εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου καὶ ἡ μελέτη τῆς
καρδίας μου ἐνώπιόν σου διὰ παντός κύριε βοηθέ μου καὶ
λυτρωτά μου

20 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐπακούσαι σου κύριος
ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ
Ἰακωβ 2 ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιων
ἀντιλάβοιτό σου 3 μνησθεὶ πάσης θυσίας σου καὶ τὸ
ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω διάψαλμα 4 δῶψοι σοι κατὰ
τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι
5 ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου καὶ ἐν ὀνόματι
θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα πληρώσαι κύριος πάντα
τὰ αἰτήματά σου 6 νῦν ἔγνωσεν ὅτι ἔσωσεν κύριος τὸν
χριστὸν αὐτοῦ ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου
αὐτοῦ ἐν δυναστείαις ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ 7 οὗτοι
ἐν ἄρμασιν καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου
θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα 8 αὐτοὶ συνεποδίσθησαν

καὶ ἔπεσαν ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν **9** κύριε
σῶσον τὸν βασιλέα σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ἧ ἂν
ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε

21 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε ἐν τῇ δυνάμει
σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου
ἀγαλλιάσεται σφόδρα **2** τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ
ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ
ἐστέρησας αὐτὸν διάψαλμα **3** ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν
εὐλογίαις χρηστότητος ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
στέφανον ἐκ λίθου τιμίου **4** ζωνὴν ἤτήσατό σε καὶ ἔδωκας
αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος **5** μεγάλη ἡ
δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν **6** ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα
αἰῶνος εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου
7 ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ
ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ **8** εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσιν τοῖς
ἐχθροῖς σου ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς
σε **9** θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ
προσώπου σου κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς
καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ **10** τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ
γῆς ἀπολεῖς καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων
11 ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά διελογίσαντο βουλήν ἦν οὐ
μὴ δύνωνται στήσαι **12** ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον ἐν
τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν **13**
ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν
τὰς δυναστείας σου

22 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήμψεως τῆς ἐωθινῆς
ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι ἵνα τί
ἐγκατέλιπές με μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι

τῶν παραπτωμάτων μου 2 ὁ θεός μου κεκράζομαι ἡμέρας
καὶ οὐκ εἰσακούση καὶ νυκτός καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί
3 σὺ δὲ ἐν ἁγίοις κατοικεῖς ὁ ἔπαινος Ἰσραὴλ 4 ἐπὶ σοὶ
ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἤλπισαν καὶ ἐρρύσω αὐτούς 5
πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ
κατησχύνθησαν 6 ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος
ὄνειδος ἀνθρώπου καὶ ἐξουδένημα λαοῦ 7 πάντες οἱ
θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν
ἐκίνησαν κεφαλὴν 8 ἤλπισεν ἐπὶ κύριον ῥυσάσθω αὐτόν
σωσάτω αὐτόν ὅτι θέλει αὐτόν 9 ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπᾶσας
με ἐκ γαστροῦ ἢ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου
10 ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας ἐκ κοιλίας μητρός μου
θεός μου εἶ σύ 11 μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ ὅτι θλιψίς ἐγγύς
ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν 12 περιεκύκλωσάν με μόσχοι
πολλοὶ ταῦροι πίονες περιέσχον με 13 ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ
τὸ στόμα αὐτῶν ὡς λέων ὁ ἀρπάζων καὶ ὠρυόμενος 14
ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀσᾶ μου
ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς
κοιλίας μου 15 ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχὺς μου καὶ ἡ
γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου καὶ εἰς χοῦν
θανάτου κατήγαγές με 16 ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ
συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με ὥρυξαν χεῖράς
μου καὶ πόδας 17 ἐξηρίθμησα πάντα τὰ ὀσᾶ μου αὐτοὶ δὲ
κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με 18 διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου
ἐαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον 19 σὺ δέ
κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν μου εἰς τὴν ἀντίλημψίν
μου πρόσχες 20 ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐκ
χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου 21 σῶσόν με ἐκ στόματος
λέοντος καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερῶτων τὴν ταπείνωσίν

μου **22** διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου ἐν
μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε **23** οἱ φοβούμενοι κύριον
αἰνέσατε αὐτὸν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακωβ δοξάσατε αὐτὸν
φοβηθήτωσαν αὐτὸν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ **24** ὅτι οὐκ
ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισεν τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ
οὐδὲ ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ
κεκραγῆναι με πρὸς αὐτὸν εἰσήκουσέν μου **25** παρὰ σοῦ ὁ
ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη τὰς εὐχὰς μου ἀποδώσω
ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτὸν **26** φάγονται πένητες καὶ
ἐμπλησθήσονται καὶ αἰνέσουσιν κύριον οἱ ἐκζητοῦντες
αὐτὸν ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος **27**
μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου πᾶσαι αἱ
πατριαὶ τῶν ἔθνων **28** ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία καὶ αὐτὸς
δεσπάζει τῶν ἔθνων **29** ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες
οἱ πίονες τῆς γῆς ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ
καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῆ **30** καὶ
τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ
γενεὰ ἡ ἐρχομένη **31** καὶ ἀναγγελοῦσιν τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχνησομένῳ ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριος

23 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδὲν
με ὑστερήσει **2** εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκίησεν
ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέν με **3** τὴν ψυχὴν μου
ἐπέστρεψεν ὡδήγησέν με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ **4** ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ
σκιᾶς θανάτου οὐ φοβηθήσομαι κακὰ ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ
ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου αὐταῖ με παρεκάλεσαν
5 ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξ ἐναντίας τῶν
θλιβόντων με ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου καὶ τὸ

ποτήριόν σου μεθύσκον ὡς κράτιστον **6** καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξεται με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν

24 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ τῆς μιᾶς σαββάτων τοῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ **2** αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν **3** τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ **4** ἄθῳος χερσὶν καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ **5** οὕτως λήμψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ **6** αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων αὐτόν ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ Ἰακωβ διάψαλμα **7** ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης **8** τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης κύριος κραταῖος καὶ δυνατὸς κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ **9** ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης **10** τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης κύριος τῶν δυνάμεων αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης

25 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ πρὸς σέ κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου ὁ θεός μου **2** ἐπὶ σοὶ πέποιθα μὴ καταισχυνθεῖην μηδὲ καταγελασάτωσάν μου οἱ ἐχθροί μου **3** καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ ἀνομοῦντες διὰ κενῆς **4** τὰς ὁδοὺς σου κύριε γνῶρισόν μοι καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με **5** ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου καὶ δίδαξόν με ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ μου καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν

6 μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου κύριε καὶ τὰ ἐλέη σου
ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν 7 ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ
ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί
μου σὺ ἕνεκα τῆς χρηστότητός σου κύριε 8 χρηστός καὶ
εὐθής ὁ κύριος διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν
ὁδῷ 9 ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει διδάξει πραεῖς ὁδοὺς
αὐτοῦ 10 πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς
ἐκζητοῦσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ 11
ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου κύριε καὶ ἰλάση τῇ ἁμαρτία μου
πολλή γὰρ ἐστίν 12 τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν
κύριον νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἧ ἠρετίσατο 13 ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσεται καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ
κληρονομήσει γῆν 14 κραταίωμα κύριος τῶν φοβουμένων
αὐτόν καὶ τὸ ὄνομα κυρίου τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ
ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ δηλῶσαι αὐτοῖς 15 οἱ ὀφθαλμοί
μου διὰ παντός πρὸς τὸν κύριον ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ
παγίδος τοὺς πόδας μου 16 ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν
με ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ 17 αἱ θλίψεις
τῆς καρδίας μου ἐπλατύνθησαν ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου
ἐξάγαγέ με 18 ἰδὲ τὴν ταπεινώσιν μου καὶ τὸν κόπον μου
καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου 19 ἰδὲ τοὺς ἐχθρούς
μου ὅτι ἐπληθύνθησαν καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με 20
φύλαξον τὴν ψυχὴν μου καὶ ῥῦσαί με μὴ καταισχυθεῖην
ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ 21 ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι
ὅτι ὑπέμεινά σε κύριε 22 λύτρωσαι ὁ θεός τὸν Ἰσραὴλ ἐκ
πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ

26 τοῦ Δαυιδ κρῖνόν με κύριε ὅτι ἐγώ ἐν ἀκακίᾳ μου
ἐπορεύθην καὶ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω
2 δοκίμασόν με κύριε καὶ πείρασόν με πύρωσον τοὺς

νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου **3** ὅτι τὸ ἔλεός σου
κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἔστιν καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ
ἀληθείᾳ σου **4** οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος
καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω **5** ἐμίσησα
ἐκκλησίαν πονηρευομένων καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ
καθίσω **6** νίψομαι ἐν ἀθύοις τὰς χεῖράς μου καὶ κυκλώσω
τὸ θυσιαστήριόν σου κύριε **7** τοῦ ἀκοῦσαι φωνὴν αἰνέσεως
καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου **8** κύριε ἠγάπησα
εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου
9 μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου καὶ μετὰ
ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου **10** ὧν ἐν χερσὶν ἀνομίαί ἢ
δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων **11** ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου
ἐπορεύθην λύτρωσαί με καὶ ἐλέησόν με **12** ὁ γὰρ πούς
μου ἔστι ἐν εὐθύτητι ἐν ἐκκλησίαις εὐλόγησέ σε κύριε

27 τοῦ Δαυιδ πρὸ τοῦ χρισθῆναι κύριος φωτισμός μου
καὶ σωτήρ μου τίνα φοβηθήσομαι κύριος ὑπερασπιστῆς
τῆς ζωῆς μου ἀπὸ τίνος δειλιάσω **2** ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ’
ἐμὲ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου οἱ θλίβοντές
με καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν **3**
ἐὰν παρατάξῃται ἐπ’ ἐμὲ παρεμβολή οὐ φοβηθήσεται ἡ
καρδία μου ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ’ ἐμὲ πόλεμος ἐν ταύτῃ ἐγὼ
ἐλπίζω **4** μίαν ἠτησάμην παρὰ κυρίου ταύτην ἐκζητήσω
τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς μου τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα τοῦ κυρίου
καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ **5** ὅτι ἔκρυψέν με ἐν
σκηνῇ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου ἐσκέπασέν με ἐν ἀποκρύφῳ
τῆς σκηνῆς αὐτοῦ ἐν πέτρᾳ ὕψωσέν με **6** καὶ νῦν ἰδοὺ
ὑψωσεν τὴν κεφαλὴν μου ἐπ’ ἐχθρούς μου ἐκύκλωσα καὶ
ἔθυσσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ ἄσομαι καὶ

ψαλῶ τῷ κυρίῳ 7 εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς μου ἧς
ἐκέκραξα ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου 8 σοὶ εἶπεν ἡ
καρδία μου ἐζήτησεν τὸ πρόσωπόν μου τὸ πρόσωπόν σου
κύριε ζητήσω 9 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ'
ἐμοῦ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου βοηθός
μου γενοῦ μὴ ἀποσκορακίσῃς με καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς
με ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου 10 ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ
μου ἐγκατέλιπόν με ὁ δὲ κύριος προσελάβετό με 11
νομοθέτησόν με κύριε τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησόν με ἐν
τρίβῳ εὐθείᾳ ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν μου 12 μὴ παραδῶς με
εἰς ψυχὰς θλιβόντων με ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες
ἄδικοι καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῇ 13 πιστεύω τοῦ ἰδεῖν
τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῇ ζώντων 14 ὑπόμεινον τὸν κύριον
ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου καὶ ὑπόμεινον
τὸν κύριον

28 τοῦ Δαυιδ πρὸς σέ κύριε ἐκέκραξα ὁ θεὸς μου μὴ
παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ μήποτε παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ
καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον 2
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ δέεσθαί
με πρὸς σέ ἐν τῷ με αἶρειν χειρὰς μου πρὸς ναὸν ἁγίον
σου 3 μὴ συνελκύσῃς μετὰ ἁμαρτωλῶν τὴν ψυχὴν μου
καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με τῶν
λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν κακὰ δὲ ἐν
ταῖς καρδίαις αὐτῶν 4 δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ
κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν κατὰ τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα
αὐτῶν αὐτοῖς 5 ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα κυρίου καὶ εἰς
τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ καθελεῖς αὐτούς καὶ οὐ μὴ
οἰκοδομήσεις αὐτούς 6 εὐλόγητὸς κύριος ὅτι εἰσήκουσεν

τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου 7 κύριος βοηθός μου καὶ
ὑπερασπιστής μου ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδιά μου καὶ
ἐβοηθήθην καὶ ἀνέθαλεν ἡ σὰρξ μου καὶ ἐκ θελήματός
μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ 8 κύριος κραταίωμα τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπερασπιστής τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ
αὐτοῦ ἐστίν 9 σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν
κληρονομίαν σου καὶ ποιμανὸν αὐτούς καὶ ἔπαρον αὐτούς
ἕως τοῦ αἰῶνος

29 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐξοδίου σκηνῆς ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ
υἱοὶ θεοῦ ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν ἐνέγκατε τῷ
κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν 2 ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν
ὀνόματι αὐτοῦ προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν ἀύλῃ ἁγία
αὐτοῦ 3 φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὁ θεὸς τῆς δόξης
ἐβρόντησεν κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν 4 φωνὴ κυρίου
ἐν ἰσχύι φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ 5 φωνὴ κυρίου
συντρίβοντος κέδρους καὶ συντρίψει κύριος τὰς κέδρους
τοῦ Λιβάνου 6 καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν
Λίβανον καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων 7
φωνὴ κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός 8 φωνὴ κυρίου
συσσείοντος ἔρημον καὶ συσσεῖσει κύριος τὴν ἔρημον
Καδης 9 φωνὴ κυρίου καταρτιζομένου ἐλάφους καὶ
ἀποκαλύψει δρυμούς καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει
δόξαν 10 κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ καὶ καθίεται
κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα 11 κύριος ἰσχύϊ τῷ λαῷ
αὐτοῦ δώσει κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ

30 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου
τῷ Δαυιδ ὑψώσω σε κύριε ὅτι ὑπέλαβές με καὶ οὐκ
ἠΰφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ 2 κύριε ὁ θεός μου
ἐκέκραξα πρὸς σέ καὶ ἴασω με 3 κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾄδου

τὴν ψυχὴν μου ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον (Sheol h7585) 4 ψάλατε τῷ κυρίῳ οἱ ὅσοι αὐτοῦ
καὶ ἔξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ 5
ὅτι ὄργῃ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ καὶ ζῶν ἐν τῷ θελήματι
αὐτοῦ τὸ ἐσπέρας ἀνίσθησεται κλαυθμὸς καὶ εἰς τὸ
πρωὶ ἀγαλλίασις 6 ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου οὐ
μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα 7 κύριε ἐν τῷ θελήματί σου
παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν ἀπέστρεψας δὲ τὸ
πρόσωπόν σου καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος 8 πρὸς σέ
κύριε κεκράζομαι καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι 9
τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου ἐν τῷ καταβῆναί με εἰς
διαφθοράν μὴ ἔξομολογήσεται σοι χοῦς ἢ ἀναγγελεῖ τὴν
ἀλήθειάν σου 10 ἤκουσεν κύριος καὶ ἠλέησέν με κύριος
ἐγενήθη βοηθὸς μου 11 ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς
χορὸν ἐμοὶ διέρρηξας τὸν σάκκον μου καὶ περιέζωσάς με
εὐφροσύνην 12 ὅπως ἂν ψάλη σοι ἡ δόξα μου καὶ οὐ μὴ
κατανυγῶ κύριε ὁ θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔξομολογήσομαί
σοι

31 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐκστάσεως ἐπὶ σοί
κύριε ἤλπισα μὴ καταισχυνθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με 2 κλῖνον πρὸς
με τὸ οὐ̅ς σου τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με γενοῦ μοι εἰς
θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί
με 3 ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σὺ καὶ
ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὀδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με
4 ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἔκρυψάν μοι ὅτι σὺ εἶ ὁ
ὑπερασπιστής μου 5 εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά
μου ἐλυτρώσω με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας 6 ἐμίσησας
τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητος διὰ κενῆς ἐγὼ δὲ ἐπὶ

τῷ κυρίῳ ἤλπισα 7 ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι
ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ὅτι ἐπέιδες τὴν ταπεινώσιν μου ἕσωσης
ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου 8 καὶ οὐ συνέκλεισάς
με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ ἕστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας
μου 9 ἐλέησόν με κύριε ὅτι θλίβομαι ἐταράχθη ἐν θυμῷ
ὁ ὀφθαλμὸς μου ἢ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ μου 10
ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνη ἡ ζωὴ μου καὶ τὰ ἔτη μου ἐν
στεναγμοῖς ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου καὶ τὰ
ὀστέα μου ἐταράχθησαν 11 παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου
ἐγενήθην ὄνειδος καὶ τοῖς γείτοσίν μου σφόδρα καὶ φόβος
τοῖς γνωστοῖς μου οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ'
ἐμοῦ 12 ἐπελήσθη ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας ἐγενήθην
ὡσεὶ σκευὸς ἀπολωλὸς 13 ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν
παροικούντων κυκλόθεν ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς
ἅμα ἐπ' ἐμὲ τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο 14
ἐγὼ δὲ ἐπὶ σὲ ἤλπισα κύριε εἶπα σὺ εἶ ὁ θεὸς μου 15 ἐν ταῖς
χερσίν σου οἱ καιροί μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου
καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με 16 ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν
σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου 17 κύριε
μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε αἰσχυνθείησαν
οἱ ἀσεβεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς ἄδου (Sheol h7585) 18
ἄλαλα γεννηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια τὰ λαλοῦντα κατὰ
τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει
19 ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου κύριε ἦς
ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε ἐξεργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν
ἐπὶ σὲ ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων 20 κατακρύψεις
αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς
ἀνθρώπων σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας
γλωσσῶν 21 εὐλογητὸς κύριος ὅτι ἐθαυμάστωσεν τὸ ἔλεος

αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς **22** ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου ἀπέρριμμαι ἄρα ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ **23** ἀγαπήσατε τὸν κύριον πάντες οἱ ὅσοι αὐτοῦ ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ κύριος καὶ ἀνταποδίδωσιν τοῖς περισσῶς ποιούσιν ὑπερηφανίαν **24** ἀνδρίζεσθε καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον

32 τῷ Δαυιδ συνέσεως μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι **2** μακάριος ἀνὴρ οὗ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἀμαρτίαν οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος **3** ὅτι ἐσίγησα ἐπαλαιώθη τὰ ὀστέα μου ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν **4** ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμέ ἡ χεὶρ σου ἐστράφην εἰς ταιλιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναι ἄκανθαν διάψαλμα **5** τὴν ἀμαρτίαν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα εἶπα ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς ἀμαρτίας μου διάψαλμα **6** ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πᾶς ὅσιος πρὸς σέ ἐν καιρῷ εὐθέτῳ πλήν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσιν **7** σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με διάψαλμα **8** συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτη ἢ πορεύση ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου **9** μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος οἷς οὐκ ἔστιν σύνεσις ἐν χαλινῷ καὶ κημῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαι τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ **10** πολλὰ αἱ μάστιγες τοῦ ἀμαρτωλοῦ τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον

ἔλεος κυκλώσει **11** εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε
δίκαιοι καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ

33 τῷ Δαυιδ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ τοῖς εὐθέσι
πρέπει αἴνεσις **2** ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ ἐν
ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ **3** ἄσατε αὐτῷ ἄσμα
καινόν καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ **4** ὅτι εὐθὴς ὁ λόγος
τοῦ κυρίου καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει **5** ἀγαπᾷ
ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν τοῦ ἐλέους κυρίου πλήρης ἡ γῆ
6 τῷ λόγῳ τοῦ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν καὶ τῷ
πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν **7**
συνάγων ὡς ἄσκον ὕδατα θαλάσσης τιθεὶς ἐν θησαυροῖς
ἀβύσσους **8** φοβηθήτω τὸν κύριον πᾶσα ἡ γῆ ἀπ' αὐτοῦ δὲ
σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην **9**
ὅτι αὐτὸς εἶπεν καὶ ἐγενήθησαν αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ
ἐκτίσθησαν **10** κύριος διασκεδάζει βουλάς ἐθνῶν ἀθετεῖ
δὲ λογισμοὺς λαῶν καὶ ἀθετεῖ βουλάς ἀρχόντων **11** ἡ
δὲ βουλή τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει λογισμοὶ τῆς
καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν **12** μακάριον τὸ
ἔθνος οὗ ἔστιν κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ λαὸς ὃν ἐξελέξατο
εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ **13** ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ
κύριος εἶδεν πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων **14** ἐξ
ἐτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς
κατοικοῦντας τὴν γῆν **15** ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας
αὐτῶν ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν **16** οὐ σώζεται
βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν καὶ γίγας οὐ σωθήσεται
ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ **17** ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν
ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται **18** ἰδοὺ
οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν τοὺς
ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ **19** ῥύσασθαι ἐκ θανάτου

τάς ψυχὰς αὐτῶν καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῶ 20 ἡ ψυχὴ
ἡμῶν ὑπομένει τῷ κυρίῳ ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς
ἡμῶν ἐστίν 21 ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδιά ἡμῶν
καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν 22 γένοιτο
τὸ ἔλεός σου κύριε ἐφ' ἡμᾶς καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ

34 τῷ Δαυιδ ὁπότε ἠλλοίωσεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐναντίον Αβιμελεχ καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν καὶ ἀπῆλθεν
εὐλογῆσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις
αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου 2 ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινεσθήσεται ἡ
ψυχὴ μου ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν 3
μεγαλύνετε τὸν κύριον σὺν ἐμοί καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό 4 ἐξεζήτησα τὸν κύριον καὶ ἐπήκουσέν
μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν παροικιῶν μου ἐρρύσατό με 5
προσέλαθε πρὸς αὐτόν καὶ φωτίσθητε καὶ τὰ πρόσωπα
ὑμῶν οὐ μὴ κατασχυνοθῆ 6 οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν καὶ
ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν 7 παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλω
τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ ῥύσεται αὐτούς 8 γεύσασθε
καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει
ἐπ' αὐτόν 9 φοβήθητε τὸν κύριον οἱ ἅγιοι αὐτοῦ ὅτι
οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν 10 πλούσιοι
ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κύριον
οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ διάψαλμα 11 δεῦτε
τέκνα ἀκούσατέ μου φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς 12 τίς
ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν
ἀγαθὰς 13 παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη
σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον 14 ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ
ποίησον ἀγαθόν ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν 15
ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν

αὐτῶν **16** πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακὰ τοῦ
ἐξολεθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν **17** ἐκέκραξαν
οἱ δίκαιοι καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν καὶ ἐκ πασῶν
τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς **18** ἐγγὺς κύριος
τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς
τῷ πνεύματι σώσει **19** πολλὰ αἰ θλίψεις τῶν δικαίων
καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς **20** κύριος φυλάσσει
πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται
21 θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός καὶ οἱ μισοῦντες τὸν
δίκαιον πλημμελήσουσιν **22** λυτρώσεται κύριος ψυχὰς
δούλων αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ πλημμελήσωσιν πάντες οἱ
ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν

35 τῷ Δαυιδ δίκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με
πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με **2** ἐπιλαβοῦ ὄπλου καὶ
θυρεοῦ καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μου **3** ἔκχεον ῥομφαίαν
καὶ σύγκλεισον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με εἰπὸν
τῇ ψυχῇ μου σωτηρία σου ἐγώ εἰμι **4** αἰσχυνθήτωσαν
καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου
ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ
λογιζόμενοί μοι κακὰ **5** γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ
πρόσωπον ἀνέμου καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς **6**
γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα καὶ ἄγγελος
κυρίου καταδιώκων αὐτούς **7** ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι
διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν
μου **8** ἐλθέτω αὐτοῖς παγίς ἣν οὐ γινώσκουσιν καὶ ἡ θήρα
ἣν ἔκρυψαν συλλαβέτω αὐτούς καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται
ἐν αὐτῇ **9** ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ
τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ **10** πάντα τὰ ὅσα μου
ἐροῦσιν κύριε τίς ὅμοιός σοι ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς

στερεωτέρων αὐτοῦ καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν
διαρπαζόντων αὐτόν **11** ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι ἃ οὐκ
ἐγίνωσκον ἠρώτων με **12** ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ
καλῶν καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου **13** ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοῦς
παρενοχλεῖν μοι ἐνεδύομην σάκκον καὶ ἐταπείνουν
ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου καὶ ἡ προσευχή μου εἰς
κόλπον μου ἀποστραφήσεται **14** ὡς πλησίον ὡς ἀδελφὸν
ἡμέτερον οὕτως εὐηρέστουν ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων
οὕτως ἐταπεινούμην **15** καὶ κατ' ἐμοῦ ἠϋφράνθησαν
καὶ συνήχθησαν συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ
ἔγγων διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν **16** ἐπέρασάν
με ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμὸν ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς
ὀδόντας αὐτῶν **17** κύριε πότε ἐπόψη ἀποκατάστησον τὴν
ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν ἀπὸ λεόντων τὴν
μονογενῆ μου **18** ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ἐκκλησίᾳ
πολλῇ ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε **19** μὴ ἐπιχαρεΐησάν μοι
οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως οἱ μισοῦντές με δωρεὰν καὶ
διανεύοντες ὀφθαλμοῖς **20** ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν
καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο **21** καὶ ἐπλάτυναν ἐπ'
ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν εἶπαν εὗγε εὗγε εἶδαν οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν **22** εἶδες κύριε μὴ παρασιωπήσης κύριε μὴ ἀποστῆς
ἀπ' ἐμοῦ **23** ἐξεγέρθητι κύριε καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου ὁ
θεὸς μου καὶ ὁ κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου **24** κρῖνόν
με κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου κύριε ὁ θεὸς μου καὶ μὴ
ἐπιχαρεΐησάν μοι **25** μὴ εἴπαισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν εὗγε
εὗγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν μηδὲ εἴπαισαν κατεπίομεν αὐτόν **26**
αἰσχυνθεῖσαν καὶ ἐντραπεΐησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες
τοῖς κακοῖς μου ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν
οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ **27** ἀγαλλιάσαιντο καὶ

εὐφρανθείησαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός μεγαλυνθήτω ὁ κύριος οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ **28** καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου

36 εἰς τὸ τέλος τῷ δούλῳ κυρίου τῷ Δαυιδ φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἀμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ **2** ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ εὐρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι **3** τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος οὐκ ἐβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῶναι **4** ἀνομίαν διελογίσαστο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ παρέστη πάση ὀδῷ οὐκ ἀγαθῇ τῇ δὲ κακίᾳ οὐ προσώχθισεν **5** κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν **6** ἡ δικαιοσύνη σου ὥσει ὄρη θεοῦ τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις κύριε **7** ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ θεός οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπη τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσιν **8** μεθυσθήσονται ἀπὸ πίοτος τοῦ οἴκου σου καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς **9** ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς **10** παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσίν σε καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ **11** μὴ ἐλθέτω μοι πὺς ὑπερηφανίας καὶ χεὶρ ἀμαρτωλῶν μὴ σαλεύσαι με **12** ἐκεῖ ἔπεσον οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι

37 τοῦ Δαυιδ μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν **2** ὅτι ὥσει χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται καὶ ὥσει λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται **3** ἔλπισον ἐπὶ κύριον καὶ ποίει χρηστότητα

καὶ κατασκῆνου τὴν γῆν καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ
αὐτῆς 4 κατατρώφῃσιν τοῦ κυρίου καὶ δώσει σοὶ τὰ
αἰτήματα τῆς καρδίας σου 5 ἀποκάλυψον πρὸς κύριον
τὴν ὁδὸν σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν καὶ αὐτὸς ποιήσῃ 6
καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὸ κρίμα
σου ὡς μεσημβρίαν 7 ὑποτάγηθι τῷ κυρίῳ καὶ ἰκέτευσον
αὐτόν μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδομένῳ ἐν τῇ ὁδῷ
αὐτοῦ ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας 8 παῦσαι
ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν μὴ παραζήλου ὥστε
πονηρεύεσθαι 9 ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολεθρευθήσονται
οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν κύριον αὐτοὶ κληρονομήσουσιν
γῆν 10 καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρτωλὸς
καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὔρης 11 οἱ
δὲ πραεῖς κληρονομήσουσιν γῆν καὶ κατατρυφήσουσιν
ἐπὶ πλήθει εἰρήνης 12 παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν
δίκαιον καὶ βρῦξει ἐπ' αὐτόν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ 13
ὁ δὲ κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν ὅτι προβλέπει ὅτι ἦξει
ἡ ἡμέρα αὐτοῦ 14 ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ
πένητα τοῦ σφάζαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ 15 ἡ ῥομφαία
αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν καὶ τὰ τόξα
αὐτῶν συντριβείησαν 16 κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ
ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν 17 ὅτι βραχίονες
ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους
κύριος 18 γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων
καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται 19 οὐ
καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ καὶ ἐν ἡμέραις
λιμοῦ χορτασθήσονται 20 ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται
οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ

ὕψωθῆναι ἐκλιπόντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον **21** δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ οὐκ ἀποτείνει ὁ δὲ δίκαιος οἰκτίζει καὶ διδοῖ **22** ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολεθρευθήσονται **23** παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει **24** ὅταν πέση οὐ καταραχθήσεται ὅτι κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ **25** νεώτερος ἐγενόμην καὶ γὰρ ἐγήρασα καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλείμμενον οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους **26** ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεᾷ καὶ δανείζει καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται **27** ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθὸν καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος **28** ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσεται **29** δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς **30** στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν **31** ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ **32** κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν **33** ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπη αὐτόν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ οὐδὲ μὴ καταδικάσεται αὐτόν ὅταν κρίνηται αὐτῷ **34** ὑπόμεινον τὸν κύριον καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομήσαι γῆν ἐν τῷ ἐξολεθρευέσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψῃ **35** εἶδον ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου **36** καὶ παρῆλθον καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν καὶ ἐζήτησα αὐτόν καὶ οὐχ εὗρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ **37** φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἰδὲ εὐθύτητα ὅτι ἔστιν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ

εἰρηνικῶ 38 οἱ δὲ παράνομοι ἐξολεθρευθήσονται ἐπὶ τὸ
αὐτὸ τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσονται
39 σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου καὶ ὑπερασπιστῆς
αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῶ θλίψεως 40 καὶ βοηθήσει αὐτοῖς
κύριος καὶ ῥύσεται αὐτούς καὶ ἐξελεῖται αὐτούς ἐξ
ἀμαρτωλῶν καὶ σώσει αὐτούς ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν

38 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ σαββάτου κύριε
μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης
με 2 ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήρισας
ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου 3 οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου οὐκ ἔστιν εἰρήνη τοῖς
ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου 4 ὅτι αἱ
ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου ὥσει φορτίον
βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ 5 προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν
οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου 6
ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους ὅλην τὴν
ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην 7 ὅτι αἱ ψυαὶ μου
ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί
μου 8 ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα ὠρυόμην
ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου 9 κύριε ἐναντίον σου
πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἐκρύβη 10 ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐγκατέλιπέν με ἡ
ἰσχὺς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ
ἔστιν μετ' ἐμοῦ 11 οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ
ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου
ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν 12 καὶ ἐξεβιάσαντο οἱ ζητοῦντες
τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν
ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν
13 ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ

ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ **14** καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς **15** ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα σὺ εἰσακούσῃ κύριε ὁ θεός μου **16** ὅτι εἶπα μήποτε ἐπιχαρῶσίν μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν **17** ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου διὰ παντός **18** ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου **19** οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσιν καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως **20** οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην καὶ ἀπέρριψάν με τὸν ἀγαπητὸν ὡσεὶ νεκρὸν ἐβδελυγμένον **21** μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ **22** πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου

39 εἰς τὸ τέλος τῷ Ἰδιθουν ὠδῆ τῷ Δαυιδ εἶπα φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου τοῦ μὴ ἀμαρτάνειν ἐν γλώσση μου ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἀμαρτωλὸν ἐναντίον μου **2** ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη **3** ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ ἐλάλησα ἐν γλώσση μου **4** γνώρισόν μοι κύριε τὸ πέρας μου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστὶν ἵνα γινῶ τί ὑστερῶ ἐγώ **5** ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου πλήν τὰ σύμπαντα ματαιότης πᾶς ἄνθρωπος ζῶν διάψαλμα **6** μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος πλήν μάτην ταρασσονται θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίτιν συνάξει αὐτά **7** καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου οὐχὶ ὁ κύριος καὶ ἡ ὑπόστασις

μου παρὰ σοῦ ἐστὶν **8** ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με **9** ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου ὅτι σὺ εἶ ὁ ποιήσας με **10** ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μαστιγὰς σου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον **11** ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πλὴν μάτην ταρασσεται πᾶς ἄνθρωπος διάψαλμα **12** εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου κύριε καὶ τῆς δεήσεώς μου ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου μὴ παρασιωπήσης ὅτι πάροικος ἐγὼ εἶμι παρὰ σοὶ καὶ παρεπίδημος καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου **13** ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω

40 εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυιδ ψαλμός ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον καὶ προσέσχεν μοι καὶ εἰσήκουσεν τῆς δεήσεώς μου **2** καὶ ἀνήγαγέν με ἐκ λάκκου τάλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνεν τὰ διαβήματά μου **3** καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄσμα καινὸν ὕμνον τῷ θεῷ ἡμῶν ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται καὶ ἐλπιούσιν ἐπὶ κύριον **4** μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστὶν τὸ ὄνομα κυρίου ἐλπίς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐνέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς **5** πολλὰ ἐποίησας σύ κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμάσιά σου καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστιν τίς ὁμοιωθήσεται σοὶ ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμὸν **6** θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας ὡτία δὲ κατηρτίσω μοι ὀλοκαύτωμα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἤτησας **7** τότε εἶπον ἰδοὺ ἤκω ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ **8** τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου **9** εὐηγγελισάμην

δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη ἰδοὺ τὰ χεῖλη μου οὐ
μὴ κωλύσω κύριε σὺ ἔγνωσ 10 τὴν δικαιοσύνην σου
οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὴν ἀλήθειάν σου καὶ
τὸ σωτήριόν σου εἶπα οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς 11 σὺ δέ
κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ τὸ
ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διὰ παντὸς ἀντελάβοντό
μου 12 ὅτι περιέσχον με κακά ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς
κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ
βλέπειν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου
καὶ ἡ καρδιά μου ἐγκατέλιπέν με 13 εὐδόκησον κύριε
τοῦ ῥύσασθαί με κύριε εἰς τὸ βοηθησαί μοι πρόσχες 14
καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπεύησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες
τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξᾶραι αὐτὴν ἀποστραφεῖησαν εἰς
τὰ ὀπίσω καὶ ἐντραπεύησαν οἱ θέλοντές μοι κακά 15
κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν οἱ λέγοντές
μοι εὔγε εὔγε 16 ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθείησαν ἐπὶ
σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε κύριε καὶ εἰπάτωσαν διὰ
παντός μεγαλυνθήτω ὁ κύριος οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν
σου 17 ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης κύριος φροντιεῖ μου
βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου σὺ εἶ ὁ θεός μου μὴ
χρονίσης

41 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ μακάριος ὁ συνίων ἐπὶ
πτωχὸν καὶ πένητα ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ ῥύσεται αὐτὸν ὁ
κύριος 2 κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν καὶ ζῆσαι αὐτὸν καὶ
μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῆ καὶ μὴ παραδῶη αὐτὸν εἰς
χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ 3 κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης
ὀδύνης αὐτοῦ ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ
ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ 4 ἐγὼ εἶπα κύριε ἐλέησόν με ἴασαι τὴν

ψυχὴν μου ὅτι ἡμαρτόν σοι **5** οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακά μοι πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ **6** καὶ εἰ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν μάτην ἐλάλει ἢ καρδία αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ ἐξεπορεύετο ἕξω καὶ ἐλάλει **7** ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι **8** λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι **9** καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν **10** σὺ δὲ κύριε ἐλέησόν με καὶ ἀνάστησόν με καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς **11** ἐν τούτῳ ἔγνω ὅτι τεθέληκάς με ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῆ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ **12** ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα **13** εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα γένοιτο γένοιτο

42 εἰς τὸ τέλος εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορε ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἢ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων οὕτως ἐπιποθεῖ ἢ ψυχὴ μου πρὸς σέ ὁ θεός **2** ἐδίψησεν ἢ ψυχὴ μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ζῶντα πότε ἤξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ **3** ἐγενήθη μοι τὰ δάκρυά μου ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν ποῦ ἐστὶν ὁ θεός σου **4** ταῦτα ἐμνήσθην καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχὴν μου ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἐορτάζοντος **5** ἵνα τί περίλυπος εἶ ψυχὴ καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ σωτήριον τοῦ προσώπου μου ὁ θεός μου **6** πρὸς ἑμαυτὸν ἢ ψυχὴ μου ἐταράχθη διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνιμ ἀπὸ

ὄρους μικροῦ 7 ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν
τῶν καταρρακτῶν σου πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ
κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον 8 ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος
τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ νυκτὸς ὠδὴ παρ' ἐμοί προσευχὴ τῷ
θεῷ τῆς ζωῆς μου 9 ἐρῶ τῷ θεῷ ἀντιλήμπτωρ μου εἶ διὰ
τί μου ἐπελάθου ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ
ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου 10 ἐν τῷ καταθλάσαι τὰ ὀστᾶ
μου ὠνείδισάν με οἱ θλίβοντές με ἐν τῷ λέγειν αὐτούς
μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν ποῦ ἐστὶν ὁ θεός σου 11 ἵνα τί
περίλυπος εἶ ψυχὴ καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με ἔλπισον
ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ ἢ σωτηρία τοῦ
προσώπου μου ὁ θεός μου

43 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κρινόν με ὁ θεός καὶ δίκασον τὴν
δίκην μου ἐξ ἔθνους οὐχ ὀσίου ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ
δολίου ῥῦσαί με 2 ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός κραταίωμά μου ἵνα
τί ἀπώσω με καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ
ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου 3 ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου αὐτά με ὠδήγησαν καὶ ἤγαγόν
με εἰς ὄρος ἅγιόν σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου 4 καὶ
εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν
θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου ἐξομολογήσομαί
σοι ἐν κιθάρα ὁ θεὸς ὁ θεός μου 5 ἵνα τί περίλυπος εἶ
ψυχὴ καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι
ἐξομολογήσομαι αὐτῷ σωτήριον τοῦ προσώπου μου ὁ
θεός μου

44 εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορε εἰς σύνεσιν ψαλμὸς ὁ
θεός ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν οἱ πατέρες ἡμῶν
ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν
ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις 2 ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξωλέθρευσεν

καὶ κατεφύτευσας αὐτούς ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες
αὐτούς **3** οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν
γῆν καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς ἀλλ' ἡ δεξιὰ
σου καὶ ὁ βραχίων σου καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου
σου ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς **4** σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς
μου καὶ ὁ θεὸς μου ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακωβ
5 ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν καὶ ἐν τῷ
ὀνόματί σου ἐξουθενώσομεν τοὺς ἐπανιστανομένους
ἡμῖν **6** οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπῶ καὶ ἡ ῥομφαία
μου οὐ σώσει με **7** ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων
ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας **8** ἐν τῷ θεῷ
ἐπαινεσθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῷ ὀνόματί
σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα διάψαλμα **9** νυνὶ δὲ
ἀπώσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐν ταῖς
δυνάμεσιν ἡμῶν **10** ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ
τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον
ἑαυτοῖς **11** ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως καὶ ἐν
τοῖς ἔθνεσιν διέσπειρας ἡμᾶς **12** ἀπέδου τὸν λαόν σου
ἄνευ τιμῆς καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλλάγμασιν αὐτῶν
13 ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν μυκτηρισμὸν
καὶ καταγέλωτα τοῖς κύκλῳ ἡμῶν **14** ἔθου ἡμᾶς εἰς
παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς
15 ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπὴ μου κατεναντίον μου ἐστίν
καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέν με **16** ἀπὸ
φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ παραλαλοῦντος ἀπὸ προσώπου
ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος **17** ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς
καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν διαθήκῃ
σου **18** καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν καὶ
ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου **19** ὅτι

έταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιά θανάτου **20** εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ εἰ διεπετάσαμεν χειῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον **21** οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας **22** ὅτι ἕνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς **23** ἐξεγέρθητι ἵνα τί ὑπνοῖς κύριε ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπόση εἰς τέλος **24** ἵνα τί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις ἐπιλανθάνη τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν **25** ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν **26** ἀνάστα κύριε βοήθησον ἡμῖν καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου

45 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορε εἰς σύνεσιν ὦδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθὸν λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου **2** ὠραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσίν σου διὰ τοῦτο εὐλόγησέν σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα **3** περιζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ τῇ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου **4** καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραΰτητος καὶ δικαιοσύνης καὶ ὀδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου **5** τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως **6** ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου **7** ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου **8** σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία

ἀπὸ τῶν ἱματίων σου ἀπὸ βάρων ἐλεφαντίνων ἐξ ὧν
ἠΰφρανάν σε **9** θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου
παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω
περιβεβλημένη πεποικιλμένη **10** ἄκουσον θύγατερ καὶ
ιδεὲ καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου
καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου **11** ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ
βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κύριός σου
12 καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ θυγατέρες Τύρου ἐν δώροις
τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ
13 πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς βασιλέως ἔσωθεν ἐν
κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη **14**
ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς αἱ
πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι **15** ἀπενεχθήσονται ἐν
εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως
16 ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν σοι υἱοὶ καταστήσεις
αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν **17** μνησθήσονται τοῦ
ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ διὰ τοῦτο λαοὶ
ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος

46 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορε ὑπὲρ τῶν κρυφίων
ψαλμός ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις βοηθὸς
ἐν θλίψεσιν ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα **2** διὰ τοῦτο
οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταρασσεσθαι τὴν γῆν καὶ
μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν **3** ἤχησαν καὶ
ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ
κραταιότητι αὐτοῦ διάψαλμα **4** τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα
εὐφραίνουσιν τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ ἠγάσεν τὸ σκῆνωμα
αὐτοῦ ὁ ὕψιστος **5** ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται
βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρὸς πρωί **6** ἐταράχθησαν ἔθνη

ἔκλιναν βασιλείαι ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ ἐσαλεύθη ἡ γῆ 7
κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ
θεὸς Ἰακωβ διάψαλμα 8 δεῦτε ἴδετε τὰ ἔργα κυρίου ἃ
ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς 9 ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι
τῶν περάτων τῆς γῆς τόξον συντρίψει καὶ συγκλάσει
ὄπλον καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ 10 σχολάσατε καὶ
γινώτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῆ 11 κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν
ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακωβ

47 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορε ψαλμὸς πάντα
τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ
ἀγαλλιάσεως 2 ὅτι κύριος ὕψιστος φοβερὸς βασιλεὺς
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν 3 ὑπέταξεν λαοὺς ἡμῖν καὶ ἔθνη
ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν 4 ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ τὴν καλλονὴν Ἰακωβ ἣν ἠγάπησεν διάψαλμα 5
ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος 6
ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ψάλατε ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
ψάλατε 7 ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεὸς ψάλατε
συνετῶς 8 ἐβασίλευσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη ὁ θεὸς κάθηται
ἐπὶ θρόνου ἀγίου αὐτοῦ 9 ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν
μετὰ τοῦ θεοῦ Ἀβρααμ ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς
σφόδρα ἐπήρθησαν

48 ψαλμὸς ὠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορε δευτέρᾳ σαββάτου μέγας
κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν ὄρει
ἀγίῳ αὐτοῦ 2 εὖ ῥιζῶν ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς ὄρη
Σιων τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ
μεγάλου 3 ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται ὅταν
ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς 4 ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς συνήχθησαν
ἦλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό 5 αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν

ἐταράχθησαν ἐσαλεύθησαν 6 τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν
ἐκεῖ ὡδίνες ὡς τικτούσης 7 ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις
πλοῖα θαρσις 8 καθάπερ ἠκούσαμεν οὕτως εἶδομεν ἐν
πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα διάψαλμα 9
ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ
σου 10 κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ θεὸς οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς
σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ
σου 11 εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιων ἀγαλλιᾶσθωσαν αἱ
θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε
12 κυκλώσατε Σιων καὶ περιλάβετε αὐτὴν διηγῆσασθε ἐν
τοῖς πύργοις αὐτῆς 13 θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν
δύναμιν αὐτῆς καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς ὅπως
ἂν διηγῆσησθε εἰς γενεὰν ἐτέραν 14 ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ
θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας

49 εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορε ψαλμὸς ἀκούσατε ταῦτα
πάντα τὰ ἔθνη ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
οἰκουμένην 2 οἱ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων
ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης 3 τὸ στόμα μου λαλήσει
σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν 4 κλινῶ εἰς
παραβολὴν τὸ οὖς μου ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά
μου 5 ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ ἡ ἀνομία τῆς
πτέρνης μου κυκλώσει με 6 οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει
αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι
7 ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται λυτρώσεται ἄνθρωπος οὐ δώσει
τῷ θεῷ ἐξίλασμα αὐτοῦ 8 καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ 9 καὶ ἐκόπασεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
ζήσεται εἰς τέλος ὅτι οὐκ ὄψεται καταφθοράν ὅταν ἴδῃ

σοφους ἀποθνήσκοντας **10** ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται καὶ καταλείψουσιν ἄλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν **11** καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν **12** καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὣν οὐ συνῆκεν παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσιν τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὠμοιώθη αὐτοῖς **13** αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν διάψαλμα **14** ὡς πρόβατα ἐν ἄδη ἔθεντο θάνατος ποιμαίνει αὐτούς καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρωὶ καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ἄδη ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν (Sheol h7585) **15** πλήν ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου ὅταν λαμβάνη με διάψαλμα (Sheol h7585) **16** μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ **17** ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκῃ αὐτὸν λήμψεται τὰ πάντα οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ **18** ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται ἐξομολογήσεται σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ **19** εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς **20** ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὣν οὐ συνῆκεν παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσιν τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὠμοιώθη αὐτοῖς

50 ψαλμὸς τῷ Ασαφ θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησεν καὶ ἐκάλεσεν τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ μέχρι δυσμῶν **2** ἐκ Σιων ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἦξει **3** ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται καὶ κύκλω αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα **4** προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν διακρίναι τὸν λαὸν αὐτοῦ **5** συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὀσίους

αὐτοῦ τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις
6 καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ
ὅτι ὁ θεὸς κριτὴς ἐστὶν διάψαλμα **7** ἄκουσον λαὸς μου
καὶ λαλήσω σοι Ἰσραηλ καὶ διαμαρτύρομαί σοι ὁ θεὸς ὁ
θεὸς σου εἰμι ἐγώ **8** οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε
τὰ δὲ ὀλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου ἐστὶν διὰ παντός
9 οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους οὐδὲ ἐκ τῶν
ποιμνίων σου χιμάρους **10** ὅτι ἐμὰ ἐστὶν πάντα τὰ θηρία
τοῦ δρυμοῦ κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ βόες **11** ἔγνωκα
πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὠραιότης ἀγροῦ μετ'
ἐμοῦ ἐστὶν **12** ἐὰν πεινάσω οὐ μὴ σοι εἶπω ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ
οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς **13** μὴ φάγομαι κρέα
ταύρων ἢ αἶμα τράγων πίομαι **14** θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν
αἰνέσεως καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχὰς σου **15** καὶ
ἐπικάλεσάι με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ ἐξελοῦμαί σε καὶ
δοξάσεις με διάψαλμα **16** τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός
ἴνα τί σὺ διηγῇ τὰ δικαιώματά μου καὶ ἀναλαμβάνεις
τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου **17** σὺ δὲ ἐμίσησας
παιδείαν καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω **18** εἰ
ἐθεώρεις κλέπτην συνέτρεχες αὐτῷ καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν
μερίδα σου ἐτίθεις **19** τὸ στόμα σου ἐπλεόνασεν κακίαν
καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκεν δολιότητα **20** καθήμενος
κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς
μητρὸς σου ἐτίθεις σκάνδαλον **21** ταῦτα ἐποίησας καὶ
ἐσίγησα ὑπέλαβες ἀνομίαν ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος ἐλέγξω
σε καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου **22** σύνετε δὴ ταῦτα
οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ μήποτε ἀρπάσῃ καὶ μὴ ἦ ὁ
ῥυόμενος **23** θυσία αἰνέσεως δοξάσει με καὶ ἐκεῖ ὁδός ἢ
δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ

51 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν
Ναθαν τὸν προφήτην ἠνίκα εἰσῆλθεν πρὸς Βηρσαβεε
ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου **2**
ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
ἀμαρτίας μου καθάρισόν με **3** ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶν διὰ παντός
4 σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα
ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ
κρίνεσθαί σε **5** ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήμφθην καὶ ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίσσησέν με ἡ μήτηρ μου **6** ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν
ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι **7** ῥάντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι **8** ἀκουτιεῖς
με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅσα
τεταπεινωμένα **9** ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον
10 καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ θεὸς καὶ πνεῦμα
εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου **11** μὴ ἀπορρίψης
με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου
μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ **12** ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν
τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήρισόν
με **13** διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ
σὲ ἐπιστρέψουσιν **14** ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς ὁ
θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου **15** κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου **16** ὅτι εἰ ἠθέλησας
θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις **17** θυσία
τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην

καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει **18** ἀγάθυνον
κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιων καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
τείχη Ἱερουσαλημ **19** τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου μόσχους

52 εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαυιδ ἐν τῷ ἔλθειν Δωηκ
τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαουλ καὶ εἶπεῖν αὐτῷ
ἦλθεν Δαυιδ εἰς τὸν οἶκον Αβιμελεχ τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ
ὁ δυνατὸς ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν **2** ἀδικίαν ἐλογίσατο
ἢ γλῶσσά σου ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον
3 ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ
λαλῆσαι δικαιοσύνην διάψαλμα **4** ἠγάπησας πάντα τὰ
ρήματα καταποντισμοῦ γλῶσσαν δολίαν **5** διὰ τοῦτο ὁ
θεὸς καθελεῖ σε εἰς τέλος ἐκτίλει σε καὶ μεταναστεύσει
σε ἀπὸ σκηνώματος καὶ τὸ ρίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων
διάψαλμα **6** καὶ ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται καὶ
ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν **7** ἴδου ἄνθρωπος ὃς
οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ
τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτοῦ καὶ ἐδυναμώθη ἐπὶ τῇ
ματαιότητι αὐτοῦ **8** ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν
τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἦλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **9** ἐξομολογήσομαί
σοι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἐποίησας καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά
σου ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὀσίων σου

53 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελεθ συνέσεως τῷ Δαυιδ εἶπεν
ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν θεὸς διεφθάρησαν
καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις οὐκ ἔστιν ποιῶν ἀγαθόν
2 ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστιν συνίων ἢ ἐκζητῶν τὸν

θεόν **3** πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρεώθησαν οὐκ ἔστιν
ποιῶν ἀγαθόν οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός **4** οὐχὶ γινώσκονται
πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν οἱ ἔσθοντες τὸν
λαόν μου βρώσει ἄρτου τὸν θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο **5**
ἐκεῖ φοβηθήσονται φόβον οὐ οὐκ ἦν φόβος ὅτι ὁ θεὸς
διεσκόρπισεν ὅσα ἀνθρωπαρέσκων κατησχύνθησαν ὅτι ὁ
θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς **6** τίς δώσει ἐκ Σιων τὸ σωτήριον
τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσεται Ἰακωβ καὶ εὐφρανθήσεται
Ἰσραὴλ

54 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυιδ ἐν τῷ
ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους καὶ εἶπεῖν τῷ σαουλ οὐκ ἴδου Δαυιδ
κέκρυπται παρ' ἡμῖν ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με
καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με **2** ὁ θεὸς εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου **3**
ὅτι ἀλλότριοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν
τὴν ψυχὴν μου οὐ προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν
διάψαλμα **4** ἴδου γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ ὁ κύριος
ἀντιλήμπτωρ τῆς ψυχῆς μου **5** ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς
ἐχθροῖς μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολέθρευσον αὐτούς
6 ἔκουσίως θύσω σοι ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου
κύριε ὅτι ἀγαθόν **7** ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με καὶ
ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου

55 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυιδ ἐνώτισαι
ὁ θεὸς τὴν προσευχὴν μου καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν
μου **2** πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου ἐλυπήθην ἐν τῇ
ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην **3** ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ
ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν
καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι **4** ἡ καρδίᾳ μου ἐταράχθη ἐν

ἐμοί καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ **5** φόβος καὶ
τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ καὶ ἐκάλυψέν με σκότος **6** καὶ εἶπα
τίς δώσει μοι πτέρυγας ὥσει περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι
καὶ καταπαύσω **7** ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ ηὐλίσθην
ἐν τῇ ἐρήμῳ διάψαλμα **8** προσεδεχόμενην τὸν σῶζόντά με
ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος **9** καταπόντισον κύριε
καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ
ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει **10** ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει
αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς
καὶ ἀδικία **11** καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς
τόκος καὶ δόλος **12** ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέν με ὑπήνεγκα
ἂν καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρημόνησεν ἐκρύβην
ἂν ἀπ' αὐτοῦ **13** σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε ἡγεμῶν μου καὶ
γνωστὲ μου **14** ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοι ἐγλύκανας ἐδέσματα ἐν
τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμοιοίᾳ **15** ἐλθέτω
θάνατος ἐπ' αὐτούς καὶ καταβήτωσαν εἰς ἄδου ζῶντες ὅτι
πονηρίαι ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν (**Sheol**
h7585) **16** ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ κύριος
εἰσήκουσέν μου **17** ἐσπέρας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας
διηγῆσομαι ἀπαγγελῶ καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου **18**
λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων
μοι ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί **19** εἰσακούσεται ὁ
θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτούς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων
διάψαλμα οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα καὶ οὐκ
ἐφοβήθησαν τὸν θεόν **20** ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐν τῷ ἀποδιδόναι ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ
21 διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ
ἤγγισεν ἡ καρδιά αὐτοῦ ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ
ὑπὲρ ἔλαιον καὶ αὐτοὶ εἰσὶν βολίδες **22** ἐπίρριψον ἐπὶ

κύριον τὴν μέριμνάν σου καὶ αὐτός σε διαθρέψει οὐ
δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ **23** σὺ δὲ ὁ θεός
κατάξεις αὐτούς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς ἄνδρες αἱμάτων
καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐγὼ
δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ κύριε

56 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἀγίων
μεμακρυμένου τῷ Δαυιδ εἰς στηλογραφίαν ὅποτε
ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γεθ ἐλέησόν με κύριε
ὅτι κατεπάτησέν με ἄνθρωπος ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν
ἔθλιψέν με **2** κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν
ἡμέραν ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους **3**
ἡμέρας φοβηθήσομαι ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἐλπῶ **4** ἐν τῷ θεῷ
ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπὶ τῷ θεῷ
ἤλπισα οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ **5** ὅλην
τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο κατ' ἐμοῦ
πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν **6** παροικήσουσιν
καὶ κατακρύψουσιν αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξουσιν
καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου **7** ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς
σώσεις αὐτούς ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις ὁ θεός **8** τὴν ζωὴν
μου ἐξήγγειλά σοι ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου
ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου **9** ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί
μου εἰς τὰ ὀπίσω ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε ἰδοὺ
ἔγνων ὅτι θεός μου εἶ σύ **10** ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα
ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον **11** ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα οὐ
φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος **12** ἐν ἐμοί ὁ θεός αἰ
εὐχαὶ ἅς ἀποδώσω αἰνέσεώς σοι **13** ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν
μου ἐκ θανάτου καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος τοῦ
εὐαρεστῆσαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων

57 εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυιδ εἰς στηλογραφίαν
ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαουλ εἰς
τὸ σπήλαιον ἐλέησόν με ὁ θεὸς ἐλέησόν με ὅτι ἐπὶ σοὶ
πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου
ἐλπιδῶ ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία **2** κεκράζομαι πρὸς
τὸν θεὸν τὸν ὑψιστον τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με
3 ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέν με ἔδωκεν εἰς
ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με διάψαλμα ἐξαπέστειλεν
ὁ θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ **4** καὶ
ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμων ἐκοιμήθην
τεταραγμένος υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλον
καὶ βέλη καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα **5** ὑψώθητι
ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα
σου **6** παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσίν μου καὶ κατέκαμψαν
τὴν ψυχὴν μου ὥρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον καὶ
ἐνέπεσαν εἰς αὐτὸν διάψαλμα **7** ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ
θεὸς ἐτοίμη ἡ καρδία μου ἄσομαι καὶ ψαλῶ **8** ἐξεγέρθητι ἡ
δόξα μου ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα ἐξεγερθήσομαι
ὄρθρου **9** ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε ψαλῶ σοι
ἐν ἔθνεσιν **10** ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός
σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου **11** ὑψώθητι ἐπὶ
τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου

58 εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυιδ εἰς στηλογραφίαν
εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε εὐθεῖα κρίνετε
οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων **2** καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ
ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν
συμπλέκουσιν **3** ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ
μήτρας ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς ἐλάλησαν ψεύδη **4**
θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως ὡσεὶ ἀσπίδος

κωφῆς καὶ βουούσης τὰ ὦτα αὐτῆς **5** ἥτις οὐκ εἰσακούσεται
φωνὴν ἐπαδόντων φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ
σοφοῦ **6** ὁ θεὸς συνέτριψεν τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν
τῷ στόματι αὐτῶν τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν
κύριος **7** ἐξουδενωθήσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον
ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἄσθενήσουσιν **8** ὡσεὶ
κηρὸς ὁ τακεῖς ἀνταναιρεθήσονται ἐπέπεσε πῦρ καὶ οὐκ
εἶδον τὸν ἥλιον **9** πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν
τὴν ῥάμνον ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται ὑμᾶς
10 εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν ἀσεβῶν τὰς
χειρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀμαρτωλοῦ **11** καὶ
ἐρεῖ ἄνθρωπος εἰ ἄρα ἔστιν καρπὸς τῷ δικαίῳ ἄρα ἔστιν ὁ
θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῆ

59 εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυιδ εἰς στηλογραφίαν
ὅποτε ἀπέστειλεν Σαουλ καὶ ἐφύλαξεν τὸν οἶκον αὐτοῦ
τοῦ θανατῶσαι αὐτόν ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου
ὁ θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανιστανομένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί
με **2** ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν καὶ ἐξ
ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με **3** ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν
ψυχὴν μου ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοὶ οὔτε ἡ ἀνομία μου
οὔτε ἡ ἀμαρτία μου κύριε **4** ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ
κατεύθυναν ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου καὶ ἰδέ **5** καὶ
σύ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ πρόσχες τοῦ
ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη μὴ οἰκτιρήσης πάντας τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν διάψαλμα **6** ἐπιστρέψουσιν εἰς
ἐσπέραν καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων καὶ κυκλώσουσιν πόλιν
7 ἰδοὺ ἀποφθέγγονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν καὶ ῥομφαία
ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν ὅτι τίς ἤκουσεν **8** καὶ σύ κύριε
ἐκγελάσῃ αὐτοὺς ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη **9** τὸ κράτος

μου πρὸς σὲ φυλάξω ὅτι ὁ θεὸς ἀντιλήμπτωρ μου εἶ **10**
ὁ θεὸς μου τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με ὁ θεὸς δείξει
μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου **11** μὴ ἀποκτείνης αὐτούς μήποτε
ἐπιλάθωνται τοῦ λαοῦ μου διασκόρπισον αὐτούς ἐν τῇ
δυνάμει σου καὶ κατάγαγε αὐτούς ὁ ὑπεραπιστής μου
κύριε **12** ἁμαρτίαν στόματος αὐτῶν λόγον χειλέων αὐτῶν
καὶ συλλημφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν καὶ ἐξ
ἄρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται συντέλειαι **13** ἐν ὀργῇ
συντελείας καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσιν καὶ γνώσονται ὅτι ὁ
θεὸς δεσπόζει τοῦ Ἰακωβ τῶν περάτων τῆς γῆς διάψαλμα
14 ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων
καὶ κυκλώσουσιν πόλιν **15** αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ
φαγεῖν ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσιν καὶ γογγύσουσιν **16** ἐγὼ
δὲ ἄσομαι τῇ δυνάμει σου καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωὶ τὸ
ἔλεός σου ὅτι ἐγενήθη ἀντιλήμπτωρ μου καὶ καταφυγὴ
ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου **17** βοηθός μου σοὶ ψαλῶ ὅτι ὁ
θεὸς ἀντιλήμπτωρ μου εἶ ὁ θεός μου τὸ ἔλεός μου

60 εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι εἰς
στηλογραφίαν τῷ Δαυιδ εἰς διδαχὴν ὅποτε ἐνεπύρισεν
τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας καὶ τὴν Συρίαν Σωβα καὶ
ἐπέστρεψεν Ἰωαβ καὶ ἐπάταξεν τὴν φάραγγα τῶν ἀλῶν
δώδεκα χιλιάδας ὁ θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς
ὠργίσθης καὶ οἰκτίρησας ἡμᾶς **2** συνέσεισας τὴν γῆν
καὶ συνετάραξας αὐτήν ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς
ὅτι ἐσαλεύθη **3** ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρὰ ἐπότισας
ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως **4** ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε
σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου διάψαλμα
5 ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου σῶσον τῇ δεξιᾷ
σου καὶ ἐπάκουσόν μου **6** ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἀγίῳ

αὐτοῦ ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ Σικιμα καὶ τὴν κοιλάδα
τῶν σκηνῶν διαμετρήσω 7 ἐμός ἐστιν Γαλααδ καὶ ἐμός
ἐστιν Μανασση καὶ Εφραιμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς
μου Ἰουδας βασιλεύς μου 8 Μωαβ λέβης τῆς ἐλπίδος
μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου ἐμοὶ
ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν 9 τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς
τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας 10 οὐχὶ σὺ ὁ θεός
ὁ ἀπώσαίμενος ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεός ἐν ταῖς
δυνάμεσιν ἡμῶν 11 δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως καὶ
ματαιὰ σωτηρία ἀνθρώπου 12 ἐν δὲ τῷ θεῷ ποιήσομεν
δύναμιν καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς

61 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ Δαυιδ εἰσάκουσον ὁ θεός
τῆς δεήσεώς μου πρόσχες τῇ προσευχῇ μου 2 ἀπὸ τῶν
περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα ἐν τῷ ἀκηδιάσαι
τὴν καρδίαν μου ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με 3 ὠδήγησάς με
ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου
ἐχθροῦ 4 παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς
αἰῶνας σκεπασθήσομαι ἐν σκέπη τῶν πτερύγων σου
διάψαλμα 5 ὅτι σὺ ὁ θεός εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου
ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου
6 ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας βασιλέως προσθήσεις ἔτη αὐτοῦ
ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς 7 διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει
8 οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος
τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας

62 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθουν ψαλμὸς τῷ Δαυιδ οὐχὶ
τῷ θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχὴ μου παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ
σωτήριόν μου 2 καὶ γὰρ αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου
ἀντιλήμπτωρ μου οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον 3 ἕως πότε

ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον φονεύετε πάντες ὡς τοίχῳ
κεκλιμένῳ καὶ φραγμῶ ὠσμένῳ 4 πλὴν τὴν τιμὴν μου
ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι ἔδραμον ἐν ψεύδει τῷ στόματι
αὐτῶν εὐλογοῦσαν καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο
διάψαλμα 5 πλὴν τῷ θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχὴ μου ὅτι παρ'
αὐτοῦ ἡ ὑπομονὴ μου 6 ὅτι αὐτὸς θεὸς μου καὶ σωτήρ
μου ἀντιλήμπτωρ μου οὐ μὴ μεταναστεύσω 7 ἐπὶ τῷ θεῷ
τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου ὁ θεὸς τῆς βοηθείας μου
καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ 8 ἐλπίσατε ἐπ' αὐτόν πᾶσα
συναγωγὴ λαοῦ ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν
ὁ θεὸς βοηθὸς ἡμῶν διάψαλμα 9 πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ
ἀδικῆσαι αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό 10 μὴ ἐλπίζετε
ἐπὶ ἀδικίαν καὶ ἐπὶ ἄρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε πλοῦτος ἐὰν
ῥέη μὴ προστίθεσθε καρδίαν 11 ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεὸς δύο
ταῦτα ἤκουσα 12 ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ καὶ σοὶ κύριε τὸ
ἔλεος ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ

63 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐν τῷ εἶναι αὐτόν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς
Ιουδαίας ὁ θεὸς ὁ θεὸς μου πρὸς σέ ὀρθρίζω ἐδίψησέν σοι
ἡ ψυχὴ μου ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ
ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ 2 οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ
ἰδεῖν τὴν δυνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου 3 ὅτι κρεῖσσον
τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσίν σε 4
οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ
τὰς χεῖράς μου 5 ὡσεὶ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ
ψυχὴ μου καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου 6
εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου ἐν τοῖς ὄρθροις
ἐμελέτων εἰς σέ 7 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ
σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι 8 ἐκολλήθη ἡ

ψυχή μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου **9** αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς **10** παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας μερίδες ἀλωπέκων ἔσσονται **11** ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα

64 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου **2** ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν **3** οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρὸν **4** τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτὸν καὶ οὐ φοβηθήσονται **5** ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας εἶπαν τίς ὄψεται αὐτούς **6** ἐξηρεύνησαν ἀνομίας ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσει προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία βαθεῖα **7** καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεὸς βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν **8** καὶ ἐξησθένησαν ἐπ' αὐτούς αἱ γλώσσαι αὐτῶν ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς **9** καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν **10** εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἐλπιδεῖ ἐπ' αὐτόν καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ

65 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ᾠδὴ Ἰερεμίου καὶ Ἰεζεκιηλ ἐκ τοῦ λόγου τῆς παροικίας ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν Σιων καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλημ **2** εἰσάκουσον προσευχῆς μου πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἤξει **3** λόγοι ἀνομιῶν

ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς καὶ τὰς ἀσεβείας ἡμῶν σὺ ἰλάση
4 μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου κατασκηνώσει
ἐν ταῖς ἀύλαις σου πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ
οἴκου σου ἅγιος ὁ ναός σου θαυμαστός ἐν δικαιοσύνη
5 ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἡ ἐλπίς
πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ ἐν θαλάσῃ μακρὰν
6 ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ περιεζωσμένος ἐν
δυναστείᾳ 7 ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης
ἤχους κυμάτων αὐτῆς ταραχθήσονται τὰ ἔθνη 8 καὶ
φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν
σημείων σου ἐξόδους πρωίας καὶ ἑσπέρας τέρψεις 9
ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτὴν ἐπλήθυνας τοῦ
πλουτίσαι αὐτὴν ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων
ἠτοίμασας τὴν τροφήν αὐτῶν ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία
σου 10 τοὺς αὐλάκας αὐτῆς μέθυσον πλήθυνον τὰ
γενήματα αὐτῆς ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται
ἀνατέλλουσα 11 εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἑνιαυτοῦ
τῆς χρηστότητός σου καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται
πιότητος 12 πιανθήσονται τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου καὶ
ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται 13 ἐνεδύσαντο οἱ
κριοὶ τῶν προβάτων καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνούσι σῖτον
κεκράζονται καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν

66 εἰς τὸ τέλος ὧδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως ἀλαλάξατε τῷ
θεῷ πᾶσα ἡ γῆ 2 ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ δότε δόξαν
αἰνέσει αὐτοῦ 3 εἶπατε τῷ θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου ἐν
τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου
4 πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι
ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου διάψαλμα 5 δεῦτε καὶ ἴδετε
τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς

τῶν ἀνθρώπων **6** ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν
ἐν ποταμῶ διελεύσονται ποδί ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα
ἐπ' αὐτῷ **7** τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ
αἰῶνος οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν οἱ
παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς διάψαλμα
8 εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ ἀκουτίσασθε τὴν
φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ **9** τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν
μου εἰς ζωὴν καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου **10**
ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται
τὸ ἀργύριον **11** εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα ἔθου
θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν **12** ἐπεβίβασας ἀνθρώπους
ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος
καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν **13** εἰσελεύσομαι εἰς τὸν
οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν ἀποδώσω σοι τὰς εὐχὰς μου
14 ἃς διέστειλεν τὰ χεῖλη μου καὶ ἐλάλησεν τὸ στόμα μου
ἐν τῇ θλίψει μου **15** ὀλοκαυτώματα μεμυαλωμένα ἀνοίσω
σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν ποιήσω σοι βόας μετὰ
χιμάρων διάψαλμα **16** δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγῆσομαι
πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν ὅσα ἐποίησεν τῇ ψυχῇ
μου **17** πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα καὶ ὕψωσα
ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου **18** ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ
μου μὴ εἰσακουσάτω κύριος **19** διὰ τοῦτο εἰσήκουσέν μου
ὁ θεὸς προσέσχεν τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου **20** εὐλογητὸς
ὁ θεὸς ὃς οὐκ ἀπέστησεν τὴν προσευχὴν μου καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ

67 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς ᾠδῆς ὁ θεὸς οἰκτιρήσαι
ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς διάψαλμα **2** τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου
ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν τὸ σωτήριόν σου **3** ἐξομολογησάσθωσαν

σοι λαοὶ ὁ θεὸς ἔξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες **4**
εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη ὅτι κρινεῖς
λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῆ ὁδηγήσεις διάψαλμα **5**
ἔξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεὸς ἔξομολογησάσθωσάν
σοι λαοὶ πάντες **6** γῆ ἔδωκεν τὸν καρπὸν αὐτῆς εὐλογῆσαι
ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν **7** εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς καὶ
φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς

68 εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυιδ ψαλμὸς ὠδῆς ἀναστήτω ὁ θεὸς
καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν
οἱ μισοῦντες αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ **2** ὡς ἐκλείπει
καπνὸς ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου
πυρὸς οὕτως ἀπόλιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
θεοῦ **3** καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν ἀγαλλιάσθωσαν
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ **4**
ἄσατε τῷ θεῷ ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁδοποιήσατε
τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν κύριος ὄνομα αὐτῷ καὶ
ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ **5** τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν ὁ
θεὸς ἐν τόπῳ ἀγίῳ αὐτοῦ **6** ὁ θεὸς κατοικίξει μονοτρόπους
ἐν οἴκῳ ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ ὁμοίως τοὺς
παραπικραίνοντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις **7** ὁ θεὸς
ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου ἐν τῷ
διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ διάψαλμα **8** γῆ ἐσείσθη καὶ
γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦτο
Σινα ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰσραηλ **9** βροχὴν ἐκούσιον
ἀφοριεῖς ὁ θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου καὶ ἠσθένησεν σὺ δὲ
κατηρτίσω αὐτήν **10** τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ
ἠτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ θεὸς **11**
κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ

12 ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ ὠραιότητι
τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα 13 ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνά μέσον
τῶν κλήρων πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμένα καὶ
τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσοῦ διάψαλμα 14
ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς
χιονωθήσονται ἐν Σελμων 15 ὄρος τοῦ θεοῦ ὄρος πῖον
ὄρος τετυρωμένον ὄρος πῖον 16 ἵνα τί ὑπολαμβάνετε
ὄρη τετυρωμένα τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν
ἐν αὐτῷ καὶ γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος 17
τὸ ἄρμα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον χιλιάδες εὐθηνούντων
ὁ κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινα ἐν τῷ ἀγίῳ 18 ἀνέβης
εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν ἔλαβες δόματα
ἐν ἀνθρώπῳ καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες τοῦ κατασκηνῶσαι
κύριος ὁ θεὸς εὐλογητὸς 19 εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν
καθ' ἡμέραν κατευοδώσει ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων
ἡμῶν διάψαλμα 20 ὁ θεὸς ἡμῶν θεὸς τοῦ σῶζειν καὶ
τοῦ κυρίου κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου 21 πλὴν ὁ
θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ κορυφὴν τριχὸς
διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν 22 εἶπεν κύριος
ἐκ Βασαν ἐπιστρέψω ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης 23
ὅπως ἂν βαφῆ ὁ πούς σου ἐν αἵματι ἢ γλῶσσα τῶν κυνῶν
σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ 24 ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου
ὁ θεὸς αἱ πορεῖαι τοῦ θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ
ἀγίῳ 25 προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων ἐν
μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν 26 ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε
τὸν θεόν τὸν κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραηλ 27 ἐκεῖ Βενιαμιν
νεώτερος ἐν ἐκστάσει ἄρχοντες Ἰουδα ἡγεμόνες αὐτῶν
ἄρχοντες Ζαβουλων ἄρχοντες Νεφθαλι 28 ἔντειλαι ὁ θεός
τῆ δυνάμει σου δυνάμωσον ὁ θεός τοῦτο ὃ κατειργάσω

ἡμῖν **29** ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλημ σοὶ οἴσουσιν βασιλεῖς δῶρα **30** ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου ἢ συναγωγή τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσιν τῶν λαῶν τοῦ μὴ ἀποκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα **31** ἤξουσιν πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ **32** αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ἄσατε τῷ θεῷ ψάλατε τῷ κυρίῳ διάψαλμα **33** ψάλατε τῷ θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως **34** δότε δόξαν τῷ θεῷ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις **35** θαυμαστός ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ θεὸς Ἰσραηλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ θεός

69 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τῷ Δαυιδ σῶσόν με ὁ θεός ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου **2** ἐνεπάγην εἰς ἰλὸν βυθοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης καὶ καταιγὶς κατεπόντισέν με **3** ἐκοπίασα κράζων ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ τὸν θεόν μου **4** ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως ἃ οὐχ ἤρπασα τότε ἀπετίννουσιν **5** ὁ θεός σὺ ἔγνωσ τὴν ἀφροσύνην μου καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν **6** μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμοὶ οἱ ὑπομένοντές σε κύριε κύριε τῶν δυνάμεων μὴ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμοὶ οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραηλ **7** ὅτι ἔνεκα σοῦ ὑπήνεγκα ὄνειδισμόν ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου **8** ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς

ἀδελφοῖς μου καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρὸς μου **9** ὅτι ὁ
ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέν με καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν
ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ **10** καὶ συνέκαμψα ἐν
νηστεία τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐγενήθη εἰς ὄνειδισμὸν ἐμοί
11 καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς
εἰς παραβολὴν **12** κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι
ἐν πύλῃ καὶ εἰς ἐμέ ἔψαλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον **13**
ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ κύριε καιρὸς εὐδοκίας
ὁ θεὸς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου ἐν
ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου **14** σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ ἵνα μὴ
ἐμπαγῶ ῥυθθεῖν ἐκ τῶν μισούντων με καὶ ἐκ τοῦ βάθους
τῶν ὑδάτων **15** μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος
μηδὲ καταπιέτω με βυθὸς μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ
στόμα αὐτοῦ **16** εἰσάκουσόν μου κύριε ὅτι χρηστὸν τὸ
ἔλεός σου κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον
ἐπ' ἐμέ **17** μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ
παιδός σου ὅτι θλίβομαι ταχὺ ἐπάκουσόν μου **18** πρόσχευ
τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρωσαι αὐτήν ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου
ῥῦσαί με **19** σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὄνειδισμὸν μου καὶ
τὴν αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπὴν μου ἐναντίον σου
πάντες οἱ θλίβοντές με **20** ὄνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ
ψυχὴ μου καὶ ταλαιπωρίαν καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον
καὶ οὐχ ὑπῆρξεν καὶ παρακαλοῦντας καὶ οὐχ εὔρον **21**
καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν καὶ εἰς τὴν δίψαν
μου ἐπότισάν με ὄξος **22** γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν
ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς
σκάνδαλον **23** σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ
βλέπειν καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον **24**
ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργὴν σου καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς

σου καταλάβοι αὐτούς **25** γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν
ἡρημωμένη καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ
κατοικῶν **26** ὅτι ὄν σὺ ἐπάταξας αὐτοὶ κατεδίωξαν καὶ ἐπὶ
τὸ ἄλγος τῶν τραυματιῶν σου προσέθηκαν **27** πρόσθετες
ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν
δικαιοσύνῃ σου **28** ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων καὶ
μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν **29** πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι
ἐγὼ καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου ὁ θεὸς ἀντελάβετό
μου **30** αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μετ' ὧδῆς μεγαλυνῶ
αὐτὸν ἐν αἰνέσει **31** καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον
νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλάς **32** ἰδέτωσαν πτωχοὶ
καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐκζητήσατε τὸν θεόν καὶ ζήσεται
ἡ ψυχὴ ὑμῶν **33** ὅτι εἰσήκουσεν τῶν πενήτων ὁ κύριος
καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν **34**
αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ θάλασσα καὶ
πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτοῖς **35** ὅτι ὁ θεὸς σώσει τὴν
Σιων καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας καὶ
κατοικήσουσιν ἐκεῖ καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν **36** καὶ
τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτήν καὶ οἱ
ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ

70 εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυιδ εἰς ἀνάμνησιν εἰς τὸ
σῶσαί με κύριον ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου
πρόσχευς **2** αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ
ζητοῦντές μου τὴν ψυχὴν ἀποστραφείησαν εἰς τὰ
ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά **3**
ἀποστραφείησαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές
μοι εὖγε εὖγε **4** ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ
σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός
μεγαλυνθήτω ὁ θεὸς οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου **5**

ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης ὁ θεὸς βοήθησόν μοι βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ κύριε μὴ χρονίσῃς

71 τῷ Δαυιδ υἱῶν Ἰωναδαβ καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων ὁ θεὸς ἐπὶ σοὶ ἤλπισα μὴ κατασχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα **2** ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με **3** γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς τόπον ὄχυρόν τοῦ σῶσαί με ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ **4** ὁ θεὸς μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος **5** ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου κύριε κύριος ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου **6** ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστροῦ ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διὰ παντός **7** ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς καὶ σὺ βοηθὸς κραταῖός **8** πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου **9** μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρους ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με **10** ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ **11** λέγοντες ὁ θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος **12** ὁ θεὸς μὴ μακρόνης ἀπ' ἐμοῦ ὁ θεὸς μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες **13** αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν μου περιβαλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι **14** ἐγὼ δὲ διὰ παντός ἐλπῶ καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου **15** τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου ὅτι οὐκ ἔγνω γράμματείαις **16** εἰσελεύσομαι

ἐν δυναστείᾳ κυρίου κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου 17 ἐδίδαξάς με ὁ θεός ἐκ νεότητός μου καὶ μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου 18 καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείου ὁ θεός μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἕως ἂν ἀπαγγείλω τὸν βραχίονά σου πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένη τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην σου 19 ὁ θεός ἕως ὑψίστων ἂ ἐποίησας μεγαλεῖα ὁ θεός τίς ὁμοίος σοι 20 ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με 21 ἐπλεόνασας τὴν μεγαλοσύνην σου καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με 22 καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ θεός ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ 23 ἀγαλλιάσονται τὰ χεῖλη μου ὅταν ψάλω σοι καὶ ἡ ψυχὴ μου ἦν ἐλυτρώσω 24 ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου ὅταν αἰσχυρθῶσιν καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι

72 εἰς Σαλωμων ὁ θεός τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως 2 κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει 3 ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ ἐν δικαιοσύνῃ 4 κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων καὶ ταπεινώσει συκοφάντην 5 καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν 6 καὶ καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγόνες στάζουσαι ἐπὶ τὴν γῆν 7 ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη 8 καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ

θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων
τῆς οἰκουμένης **9** ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες
καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσιν **10** βασιλεῖς Θαρσις
καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοίσουσιν βασιλεῖς Ἀράβων καὶ
Σαβα δῶρα προσάξουσιν **11** καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ
πάντες οἱ βασιλεῖς πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ **12**
ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου καὶ πένητα ᾧ
οὐχ ὑπῆρχεν βοηθός **13** φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος
καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει **14** ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας
λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν
ἐνώπιον αὐτοῦ **15** καὶ ζήσεται καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ
χρυσίου τῆς Ἀραβίας καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διὰ
παντός ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν **16** ἔσται
στήριγμα ἐν τῇ γῆ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων ὑπεραρθήσεται
ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ
πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς **17** ἔστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ
εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ
τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ
φυλαὶ τῆς γῆς πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν **18**
εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὁ ποιῶν θαυμάσια
μόνος **19** καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ πληρωθήσεται
τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ γένοιτο γένοιτο **20** ἐξέλιπον
οἱ ὕμνοι Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί

73 ψαλμὸς τῷ Ασαφ ὡς ἀγαθὸς τῷ Ἰσραὴλ ὁ θεὸς τοῖς
εὐθέσι τῇ καρδίᾳ **2** ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν
οἱ πόδες παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου **3** ὅτι
ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις εἰρήνην ἀμαρτωλῶν θεωρῶν **4**
ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις τῷ θανάτῳ αὐτῶν καὶ στερέωμα

έν τῇ μάστιγι αὐτῶν 5 ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶν
καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται 6 διὰ τοῦτο
ἐκράτησεν αὐτούς ἡ ὑπερηφανία περιεβάλλοντο ἀδικίαν
καὶ ἀσέβειαν αὐτῶν 7 ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία
αὐτῶν διήλθοσαν εἰς διάθεσιν καρδίας 8 διενοήθησαν καὶ
ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν 9
ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν
διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς 10 διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου
ἐνταῦθα καὶ ἡμέραι πλήρεις εὐρεθήσονται αὐτοῖς 11 καὶ
εἶπαν πῶς ἔγνω ὁ θεός καὶ εἰ ἔστιν γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ
12 ἰδοὺ οὗτοι ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦνται εἰς τὸν αἰῶνα
κατέσχον πλοῦτου 13 καὶ εἶπα ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα
τὴν καρδίαν μου καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου
14 καὶ ἐγενόμην μεμαστιγμένος ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ
ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωίας 15 εἰ ἔλεγον διηγῆσομαι
οὕτως ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκα 16 καὶ
ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου 17
ἔως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ καὶ συνῶ εἰς τὰ
ἔσχατα αὐτῶν 18 πλὴν διὰ τὰς δολιότητας ἔθου αὐτοῖς
κατέβαλες αὐτούς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι 19 πῶς ἐγένοντο εἰς
ἐρήμωσιν ἐξάπινα ἐξέλιπον ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν
αὐτῶν 20 ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεχειρομένου κύριε ἐν τῇ πόλει
σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις 21 ὅτι ἐξεκαύθη ἡ
καρδία μου καὶ οἱ νεφροὶ μου ἠλλοιώθησαν 22 καὶ ἐγὼ
ἐξουδενωμένος καὶ οὐκ ἔγνω κτηνώδης ἐγενόμην παρὰ
σοί 23 καὶ ἐγὼ διὰ παντὸς μετὰ σοῦ ἐκράτησας τῆς χειρὸς
τῆς δεξιᾶς μου 24 ἐν τῇ βουλῇ σου ὠδήγησάς με καὶ μετὰ
δόξης προσελάβου με 25 τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ
καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς 26 ἐξέλιπεν ἡ καρδία

μου καὶ ἡ σὰρξ μου ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου καὶ ἡ μερίς μου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα 27 ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται ἐξωλέθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ 28 ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶν τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου τοῦ ἐξαγγεῖλαι πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιων

74 συνέσεως τῷ Ασαφ ἵνα τί ἀπόσω ὁ θεὸς εἰς τέλος ὠργίσθη ὁ θυμὸς σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου 2 μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου ὄρος Σιων τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ 3 ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἀγίοις σου 4 καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν 5 ὡς εἰς τὴν εἴσοδον ὑπεράνω 6 ὡς ἐν δρυμῶ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν 7 ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἀγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ ὀνόματός σου 8 εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ δεῦτε καὶ κατακαύσωμεν πάσας τὰς ἐορτὰς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς 9 τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἶδομεν οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι 10 ἕως πότε ὁ θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος 11 ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος 12 ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς 13 σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν σὺ συνέτριψας τὰς

κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος **14** σὺ συνέθλασας
τὰς κεφαλὰς τοῦ δράκοντος ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς
τοῖς Αἰθίοψιν **15** σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους
σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἡθαμ **16** σὴ ἐστὶν ἡ ἡμέρα καὶ
σὴ ἐστὶν ἡ νύξ σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον **17** σὺ
ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας
αὐτὰ **18** μνήσθητι ταύτης ἐχθρὸς ὠνείδισεν τὸν κύριον
καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνεν τὸ ὄνομά σου **19** μὴ παραδῶς
τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι τῶν ψυχῶν
τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος **20** ἐπίβλεψον εἰς
τὴν διαθήκην σου ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς
γῆς οἴκων ἀνομιῶν **21** μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος
κατησχυμένος πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσιν τὸ ὄνομά
σου **22** ἀνάστα ὁ θεὸς δίκασον τὴν δίκην σου μνήσθητι
τῶν ὄνειδισμῶν σου τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὄλην τὴν ἡμέραν
23 μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἰκετῶν σου ἡ ὑπερηφανία
τῶν μισούντων σε ἀνέβη διὰ παντὸς πρὸς σέ

75 εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης ψαλμὸς τῷ Ασαφ ὠδῆς
ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς ἐξομολογησόμεθα καὶ
ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου **2** διηγῆσομαι πάντα τὰ
θαυμάσιά σου ὅταν λάβω καιρὸν ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ
3 ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ ἐγὼ
ἔστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς διάψαλμα **4** εἶπα τοῖς
παρανομοῦσιν μὴ παρανομεῖτε καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ
ὑψοῦτε κέρας **5** μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν μὴ
λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ ἀδικίαν **6** ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων οὔτε
ἀπὸ δυσμῶν οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων **7** ὅτι ὁ θεὸς κριτῆς
ἐστὶν τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ **8** ὅτι ποτήριον
ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου ἀκράτου πλήρες κεράσματος καὶ

ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκένώθη πίνονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς **9** ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα ψαλῶ τῷ θεῷ Ιακωβ **10** καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συγκλάσω καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου

76 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ Ασαφ ὧδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον γνωστὸς ἐν τῇ Ιουδαίᾳ ὁ θεὸς ἐν τῷ Ισραηλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ **2** καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιων **3** ἐκεῖ συνέτριψεν τὰ κράτη τῶν τόξων ὄπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον διάψαλμα **4** φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων **5** ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνητοι τῇ καρδίᾳ ὑπνώσαν ὕπνον αὐτῶν καὶ οὐχ εὔρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλοῦτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν **6** ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου ὁ θεὸς Ιακωβ ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἵππους **7** σὺ φοβερὸς εἶ καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου **8** ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν γῆ ἐφοβήθη καὶ ἠσύχασεν **9** ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν θεὸν τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς διάψαλμα **10** ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοι καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἐορτάσει σοι **11** εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν πάντες οἱ κύκλω αὐτοῦ οἴσουσιν δῶρα **12** τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς

77 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθουν τῷ Ασαφ ψαλμὸς φωνῆ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα φωνῆ μου πρὸς τὸν θεόν καὶ προσέσχεν μοι **2** ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα ταῖς χερσὶν μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠπατήθην ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου **3** ἐμνήσθην τοῦ

θεοῦ καὶ εὐφράνθην ἠδολέσχησα καὶ ὠλιγοψύχησεν τὸ
πνεῦμά μου διάψαλμα **4** προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ
ὀφθαλμοί μου ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα **5** διελογισάμην
ἡμέρας ἀρχαίας καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα
6 νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν καὶ ἔσκαλλεν
τὸ πνεῦμά μου **7** μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται κύριος καὶ
οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι **8** ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἀποκόψει ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν **9** ἢ ἐπιλήσεται
τοῦ οἰκτιρῆσαι ὁ θεὸς ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς
οἰκτιρμούς αὐτοῦ διάψαλμα **10** καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην
αὕτη ἢ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου **11** ἐμνήσθην
τῶν ἔργων κυρίου ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν
θαυμασίων σου **12** καὶ μελετήσω ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις σου
καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασίν σου ἀδολεσχίσω **13** ὁ θεὸς ἐν
τῷ ἀγίῳ ἢ ὁδός σου τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν **14** σὺ
εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν
δύναμίν σου **15** ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν
σου τοὺς υἱοὺς Ἰακωβ καὶ Ἰωσηφ διάψαλμα **16** εἶδοσάν
σε ὕδατα ὁ θεὸς εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν καὶ
ἐταράχθησαν ἄβυσσοι πληθὸς ἤχους ὑδάτων **17** φωνὴν
ἔδωκαν αἱ νεφέλαι καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται **18**
φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ ἔφαναν αἱ ἀστραπαί
σου τῇ οἰκουμένῃ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ
19 ἐν τῇ θαλάσῃ ἢ ὁδός σου καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι
πολλοῖς καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται **20** ὠδήγησας
ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ααρων

78 συνέσεως τῷ Ασαφ προσέχετε λαός μου τὸν νόμον
μου κλίνετε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός
μου **2** ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου φθέγγομαι

προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς **3** ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν
αὐτὰ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν **4** οὐκ ἐκρύβη
ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν ἀπαγγέλλοντες
τὰς αἰνέσεις τοῦ κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ καὶ τὰ
θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν **5** καὶ ἀνέστησεν μαρτύριον
ἐν Ἰακωβ καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραηλ ὅσα ἐνετείλατο
τοῖς πατράσιν ἡμῶν τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν
6 ὅπως ἂν γινῶ γενεὰ ἑτέρα υἱοὶ οἱ τεχθησόμενοι καὶ
ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν
7 ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν καὶ μὴ
ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ ἐκζητήσουσιν **8** ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες
αὐτῶν γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα γενεὰ ἣτις οὐ
κατηύθυνεν τὴν καρδίαν αὐτῆς καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ
τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς **9** υἱοὶ Ἐφραιμ ἐντεινόντες
καὶ βάλλοντες τόξοις ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου **10**
οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ
αὐτοῦ οὐκ ἠθέλον πορεύεσθαι **11** καὶ ἐπελάθοντο τῶν
εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ ὧν ἔδειξεν
αὐτοῖς **12** ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησεν
θαυμάσια ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως **13** διέρρηξεν
θάλασσαν καὶ διήγαγεν αὐτούς ἔστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἄσκον
14 καὶ ὠδήγησεν αὐτούς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας καὶ ὅλην τὴν
νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός **15** διέρρηξεν πέτραν ἐν ἐρήμῳ
καὶ ἐπότισεν αὐτούς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ **16** καὶ ἐξήγαγεν
ὕδωρ ἐκ πέτρας καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα **17** καὶ
προσέθετο ἔτι τοῦ ἀμαρτάνειν αὐτῷ παρεπίκραναν τὸν
ὑψιστον ἐν ἀνύδρῳ **18** καὶ ἐξεπείρασεν τὸν θεὸν ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν

19 καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ καὶ εἶπαν μὴ δυνήσεται ὁ θεὸς ἐτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ 20 ἐπεὶ ἐπάταξεν πέτραν καὶ ἔρρῦσαν ὕδατα καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι ἢ ἐτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ 21 διὰ τοῦτο ἤκουσεν κύριος καὶ ἀνεβάλετο καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακωβ καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ 22 ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ οὐδὲ ἠλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ 23 καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέωξεν 24 καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μαννα φαγεῖν καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς 25 ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν 26 ἀπῆρεν νότον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ λίβα 27 καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά 28 καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν 29 καὶ ἐφάγασαν καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἠνεγκεν αὐτοῖς 30 οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν 31 καὶ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοσιν αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραηλ συνεπόδισεν 32 ἐν πᾶσιν τούτοις ἤμαρτον ἔτι καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ 33 καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς 34 ὅταν ἀπέκτενεν αὐτούς ἐξεζήτουν αὐτὸν καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὠρθριζον πρὸς τὸν θεὸν 35 καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστίν καὶ ὁ θεὸς ὁ ὑψιστος λυτρωτῆς αὐτῶν ἐστίν 36 καὶ ἠπάτησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ 37 ἡ δὲ καρδία

αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ
διαθήκῃ αὐτοῦ 38 αὐτὸς δὲ ἐστὶν οἰκτίρμων καὶ ἰλάσεται
ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν καὶ οὐ διαφθερεῖ καὶ πληθυνεῖ
τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει
πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ 39 καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ εἰσιν
πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον 40 ποσάκις
παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ παρώργισαν αὐτὸν ἐν
γῆ ἀνύδρῳ 41 καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν καὶ
τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν 42 οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς
χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς
θλίβοντος 43 ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ
τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως 44 καὶ μετέστρεψεν εἰς
αἶμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν ὅπως
μὴ πίωσιν 45 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυϊαν καὶ
κατέφαγεν αὐτούς καὶ βάτραχον καὶ διέφθειρεν αὐτούς
46 καὶ ἔδωκεν τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν καὶ τοὺς
πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι 47 ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν
ἄμπελον αὐτῶν καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ
48 καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὴν
ὑπαρξίν αὐτῶν τῷ πυρί 49 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν
θυμοῦ αὐτοῦ θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν ἀποστολὴν δι'
ἀγγέλων πονηρῶν 50 ὠδοποίησεν τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ
οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν καὶ τὰ
κτῆνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισεν 51 καὶ ἐπάταξεν
πᾶν πρωτότοκον ἐν Αἰγύπτῳ ἀπαρχὴν τῶν πόνων αὐτῶν
ἐν τοῖς σκηνώμασι Χαμ 52 καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν
λαὸν αὐτοῦ καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡς ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ
53 καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἐλπίδι καὶ οὐκ ἐδειλίασαν καὶ
τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψεν θάλασσα 54 καὶ εἰσήγαγεν

αὐτοὺς εἰς ὄριον ἀγιάσματος αὐτοῦ ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτίσατο
ἢ δεξιὰ αὐτοῦ 55 καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν
ἔθνη καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας
καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλάς
τοῦ Ἰσραηλ 56 καὶ ἐπέειπεν καὶ παρεπίκραναν τὸν θεὸν
τὸν ὑψιστον καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο 57
καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠσυνθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες
αὐτῶν καὶ μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλὸν 58 καὶ
παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς
γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν 59 ἤκουσεν ὁ θεὸς
καὶ ὑπερεῖδεν καὶ ἐξουδένωσεν σφόδρα τὸν Ἰσραηλ 60
καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σηλωμ σκηνώμα αὐτοῦ οὗ
κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις 61 καὶ παρέδωκεν εἰς
αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν
εἰς χεῖρας ἐχθροῦ 62 καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν
λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδεν 63 τοὺς
νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγεν πῦρ καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν
οὐκ ἐπενθήθησαν 64 οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσαν
καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυσθήσονται 65 καὶ ἐξηγέρθη
ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος ὡς δυνατὸς κεκραιπαληκῶς ἐξ οἴνου
66 καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω ὄνειδος
αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς 67 καὶ ἀπώσατο τὸ σκηνώμα
Ἰωσηφ καὶ τὴν φυλὴν Εφραιμ οὐκ ἐξελέξατο 68 καὶ
ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰουδα τὸ ὄρος τὸ Σιων ὃ ἠγάπησεν
69 καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκερώτων τὸ ἀγίασμα αὐτοῦ ἐν
τῇ γῆ ἔθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα 70 καὶ ἐξελέξατο
Δαυιδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν
ποιμνίων τῶν προβάτων 71 ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων
ἔλαβεν αὐτὸν ποιμαίνειν Ἰακωβ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ

Ισραηλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ **72** καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὠδήγησεν αὐτούς

79 ψαλμὸς τῷ Ασαφ ὁ θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου ἔθεντο Ἱερουσαλημ εἰς ὀπωροφυλάκιον **2** ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς **3** ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ κύκλῳ Ἱερουσαλημ καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων **4** ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν **5** ἕως πότε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου **6** ἔκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε καὶ ἐπὶ βασιλείας αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο **7** ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακωβ καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν **8** μὴ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα **9** βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου **10** μήποτε εἴπωσιν τὰ ἔθνη ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἢ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου **11** εἰσελθάτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων **12** ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὸν ὄνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνειδίσαν σε κύριε **13** ἡμεῖς δὲ λαός σου καὶ πρόβατα τῆς νομῆς σου ἀνθομολογησόμεθά

σοι εἰς τὸν αἰῶνα εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελουμέν
τὴν αἴνεσίν σου

80 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων μαρτύριον
τῷ Ἀσαφ ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου ὁ ποιμαίνων τὸν
Ἰσραηλ πρόσχες ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσηφ ὁ
καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβιν ἐμφάνηθι **2** ἐναντίον Ἐφραιμ
καὶ Βενιαμιν καὶ Μανασση ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν
σου καὶ ἔλθῃ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς **3** ὁ θεὸς ἐπίστρεψον
ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα
4 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ
τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου **5** ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον
δακρύων καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ **6** ἔθου
ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ
ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς **7** κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων
ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ
σωθησόμεθα διάψαλμα **8** ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετήρας
ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν **9** ὠδοποίησας
ἔμπροσθεν αὐτῆς καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς καὶ
ἐπλήσθη ἡ γῆ **10** ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιά αὐτῆς καὶ αἱ
ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ **11** ἐξέτεινεν
τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης καὶ ἕως ποταμοῦ τὰς
παραφυάδας αὐτῆς **12** ἵνα τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς
καὶ τρυγῶσιν αὐτήν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδὸν
13 ἐλυμήνατο αὐτήν σὺς ἐκ δρυμοῦ καὶ μονιὸς ἄγριος
κατενεμήσατο αὐτήν **14** ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον
δὴ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδῃ καὶ ἐπίσκεψαι τὴν
ἄμπελον ταύτην **15** καὶ κατάρτισαι αὐτήν ἢ ἐφύτευσεν
ἡ δεξιὰ σου καὶ ἐπὶ υἴὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας
σεαυτῷ **16** ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη ἀπὸ

ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται 17 γενηθήτω
ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου καὶ ἐπὶ υἰὸν ἀνθρώπου
ὄν ἐκραταίωσας σεαυτῷ 18 καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ
ζωώσεις ἡμᾶς καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα 19 κύριε
ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ
πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα

81 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τῷ Ασαφ ψαλμός
ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν ἀλαλάξατε τῷ θεῷ
Ἰακωβ 2 λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον ψαλτήριον
τερπνὸν μετὰ κιθάρας 3 σαλπύσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι
ἐν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν 4 ὅτι πρόσταγμα τῷ
Ἰσραὴλ ἐστὶν καὶ κρίμα τῷ θεῷ Ἰακωβ 5 μαρτύριον ἐν
τῷ Ἰωσηφ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ ἔξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν 6 ἀπέστησεν ἀπὸ
ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ
ἐδούλευσαν 7 ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ ἐρρυσάμην σε
ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος ἐδοκίμασά σε
ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας διάψαλμα 8 ἄκουσον λαός μου
καὶ διαμαρτύρομαί σοι Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκούσης μου 9 οὐκ
ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ
ἄλλοτρίῳ 10 ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου ὁ ἀναγαγὼν
σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω
αὐτό 11 καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου καὶ
Ἰσραὴλ οὐ προσέσχεν μοι 12 καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ
τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν πορεύσονται ἐν
τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν 13 εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέν μου
Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη 14 ἐν τῷ μηδενὶ ἂν
τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας
αὐτοὺς ἐπέβαλον τὴν χεῖρά μου 15 οἱ ἐχθροὶ κυρίου

ἐψεύσαντο αὐτῷ καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα
16 καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ καὶ ἐκ πέτρας
μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς

82 ψαλμὸς τῷ Ασαφ ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν ἐν
μέσῳ δὲ θεοὺς διακρίνει 2 ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν καὶ
πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε διάψαλμα 3 κρίνατε
ὄρφανὸν καὶ πτωχόν ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε
4 ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ
ῥύσασθε 5 οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν ἐν σκότει
διαπορεύονται σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς
6 ἐγὼ εἶπα θεοὶ ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες 7 ὑμεῖς δὲ ὡς
ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε
8 ἀνάστα ὁ θεὸς κρῖνον τὴν γῆν ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις
ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν

83 ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Ασαφ ὁ θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταιί σοι μὴ
σιγήσης μηδὲ καταπραΰνης ὁ θεός 2 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου
ἤχησαν καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλὴν 3 ἐπὶ τὸν λαόν
σου κατεπανουργέσαντο γνώμην καὶ ἐβουλεύσαντο
κατὰ τῶν ἀγίων σου 4 εἶπαν δεῦτε καὶ ἐξωλεθρεύσωμεν
αὐτοὺς ἐξ ἔθνους καὶ οὐ μὴ μνησθῆ τὸ ὄνομα Ἰσραηλ
ἔτι 5 ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτό κατὰ σοῦ
διαθήκην διέθεντο 6 τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ
οἱ Ἰσραηλῖται Μωαβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ 7 Γεβαλ καὶ Ἀμμων
καὶ Ἀμαληκ καὶ ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων
Τύρον 8 καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοῦρ συμπαραγέμετο μετ' αὐτῶν
ἐγενήθησαν εἰς ἀντίλημψιν τοῖς υἱοῖς Λωτ διάψαλμα 9
ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιαμ καὶ τῷ Σισαρα ὡς ὁ Ἰαβιν
ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισων 10 ἐξωλεθρεύθησαν ἐν Αενδωρ
ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῆ 11 τοῦ τοῦς ἄρχοντας

αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρηβ καὶ Ζηβ καὶ Ζεβεε καὶ Σαλμανα πάντας
τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν **12** οἵτινες εἶπαν κληρονομήσωμεν
ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ **13** ὁ θεός μου θεοῦ
αὐτοῦς ὡς τροχόν ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου
14 ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμόν ὡς εἰ φλόξ κατακαύσαι
ῥρη **15** οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου
καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ταράξεις αὐτούς **16** πλήρωσον τὰ
πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας καὶ ζητήσουσιν τὸ ὄνομά σου
κύριε **17** αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν **18** καὶ
γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι κύριος σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν

84 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορε ψαλμός
ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν δυνάμεων
2 ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ
κυρίου ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ
θεὸν ζῶντα **3** καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν
καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ οὗ θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς τὰ
θυσιαστήριά σου κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεύς μου καὶ
ὁ θεός μου **4** μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσίν σε διάψαλμα **5**
μακάριος ἀνὴρ οὗ ἔστιν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ
κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο **6** ἐν τῇ
κοιλιάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τόπον ὃν ἔθετο καὶ γὰρ
εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν **7** πορεύονται ἐκ δυνάμεως
εἰς δύναμιν ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιων **8** κύριε
ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ἐνώπιον σου ὁ θεὸς Ἰακωβ διάψαλμα **9** ὑπεραπιστὰ ἡμῶν
ιδέ ὁ θεός καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ

σου **10** ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου ὑπὲρ
χιλιάδας ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν **11** ὅτι
ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ κύριος ὁ θεός χάριν καὶ δόξαν
δώσει κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν
ἀκακίᾳ **12** κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ
ἐλπίζων ἐπὶ σέ

85 εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορε ψαλμός εὐδόκησας κύριε
τὴν γῆν σου ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακωβ **2**
ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς
ἀμαρτίας αὐτῶν διάψαλμα **3** κατέπαυσας πᾶσαν τὴν
ὀργὴν σου ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου **4** ἐπίστρεψον
ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν
θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν **5** μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆσῃ ἡμῖν ἢ
διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν **6** ὁ θεός σὺ
ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται
ἐπὶ σοί **7** δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν
σου δώης ἡμῖν **8** ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἔμοι κύριος
ὁ θεός ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς
αὐτὸν καρδίαν **9** πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν
τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ
ἡμῶν **10** ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήνητησαν δικαιοσύνη καὶ
εἰρήνη κατεφίλησαν **11** ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ
δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν **12** καὶ γὰρ ὁ κύριος
δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς
13 δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει
εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ

86 προσευχή τῷ Δαυιδ κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ **2** φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὀσιός εἰμι σῶσον τὸν δούλον σου ὁ θεὸς μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ **3** ἐλέησόν με κύριε ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν **4** εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σέ κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου **5** ὅτι σύ κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε **6** ἐνώτισαι κύριε τὴν προσευχήν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου **7** ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ ὅτι εἰσήκουσάς μου **8** οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου **9** πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου **10** ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος ὁ μέγας **11** ὁδήγησόν με κύριε τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου **12** ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ θεὸς μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα **13** ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ᾄδου κατωτάτου (Sheol h7585) **14** ὁ θεὸς παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν **15** καὶ σύ κύριε ὁ θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός **16** ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου **17** ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σύ κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με

87 τοῖς υἱοῖς Κορε ψαλμὸς ᾠδῆς οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσιν τοῖς ἁγίοις **2** ἀγαπᾶ κύριος τὰς πύλας Σιων ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακωβ **3** δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ διάψαλμα **4** μνησθήσομαι Ρααβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσίν με καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς Αἰθιοπῶν οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ **5** μήτηρ Σιων ἐρεῖ ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτήν ὁ ὕψιστος **6** κύριος διηγῆσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ διάψαλμα **7** ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί

88 ᾠδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορε εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελεθ τοῦ ἀποκριθῆναι συνέσεως Αἰμαν τῷ Ἰσραηλίτῃ κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου **2** εἰσελθάτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου κύριε **3** ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισεν (Sheol **h7585**) **4** προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος **5** ὡσεὶ τραυματῆαι ἐρριμμένοι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν **6** ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου **7** ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπ' ἐμὲ ἐπήγαγες διάψαλμα **8** ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην **9** οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας ἐκέκραξα πρὸς σέ κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου **10** μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἱατροὶ

ἀναστήσουσιν καὶ ἐξομολογήσονται σοι **11** μὴ διηγῆσεταιί
τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ
ἀπωλείᾳ **12** μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου
καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη **13** κἀγὼ πρὸς
σέ κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρῶτὸν ἢ προσευχή μου προφθάσει
σε **14** ἵνα τί κύριε ἀπωθεῖς τὴν ψυχὴν μου ἀποστρέφεις τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ **15** πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις
ἐκ νεότητός μου ὑψωθεῖς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην
16 ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου καὶ οἱ φοβερισμοί σου
ἐξετάραξάν με **17** ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ ὅλην τὴν
ἡμέραν περιέσχον με ἅμα **18** ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον
καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταιλαπωρίας

89 συνέσεως Αἰθαν τῷ Ἰσραηλίτῃ τὰ ἐλέη σου κύριε εἰς
τὸν αἰῶνα ἄσομαι εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγεῶ τὴν
ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου **2** ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα
ἔλεος οἰκοδομηθήσεται ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται
ἡ ἀλήθειά σου **3** διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς
μου ὡμοσα Δαυιδ τῷ δούλῳ μου **4** ἕως τοῦ αἰῶνος
ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ
γενεὰν τὸν θρόνον σου διάψαλμα **5** ἐξομολογήσονται οἱ
οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου κύριε καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων **6** ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ
κυρίῳ καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ **7** ὁ
θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων μέγας καὶ φοβερὸς
ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ **8** κύριε ὁ θεὸς τῶν
δυνάμεων τίς ὅμοιός σοι δυνατὸς εἶ κύριε καὶ ἡ ἀλήθειά
σου κύκλω σου **9** σὺ δεσπάζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης
τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις **10**
σὺ ἐταπεινώσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον καὶ ἐν τῷ

βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου **11** σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας **12** τὸν βορρᾶν καὶ θαλάσσας σὺ ἔκτισας Θαβωρ καὶ Ερμων ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται **13** σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας κραταιωθήτω ἡ χεὶρ σου ὑψωθήτω ἡ δεξιὰ σου **14** δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσεται πρὸ προσώπου σου **15** μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμὸν κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται **16** καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται **17** ὅτι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν εἶ σύ καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν **18** ὅτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντίλημψις καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν **19** τότε ἐλάλησας ἐν ὄρασει τοῖς ὀσίοις σου καὶ εἶπας ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατὸν ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου **20** εὗρον Δαυιδ τὸν δοῦλόν μου ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν **21** ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήμψεται αὐτῷ καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν **22** οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν **23** καὶ συγκόψω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτόν τροπώσομαι **24** καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ **25** καὶ θήσομαι ἐν θαλάσῃ χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ **26** αὐτὸς ἐπικαλέσεται με πατήρ μου εἶ σύ θεὸς μου καὶ ἀντιλήμπτωρ τῆς σωτηρίας μου **27** κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν τῆς γῆς **28** εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ

τὸ ἔλεός μου καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ 29 καὶ
θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ καὶ
τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ 30 ἔὰν
ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου καὶ τοῖς
κρίμασίν μου μὴ πορευθῶσιν 31 ἔὰν τὰ δικαιώματά μου
βεβηλώσουσιν καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν 32
ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ ἐν μάστιξιν
τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν 33 τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω
ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου 34 οὐδὲ μὴ
βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ
τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω 35 ἅπαξ ὥμοσα ἐν τῷ
ἀγίῳ μου εἰ τῷ Δαυιδ ψεύσομαι 36 τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς
τὸν αἰῶνα μενεῖ καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον
μου 37 καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ
μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστὸς διάψαλμα 38 σὺ δὲ ἀπώσω καὶ
ἐξουδένωσας ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου 39 κατέστρεψας
τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ
ἅγιασμα αὐτοῦ 40 καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ
ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν 41 διήρπασαν αὐτὸν
πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδὸν ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν
αὐτοῦ 42 ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ εὐφρανας
πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ 43 ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν
τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ
πολέμῳ 44 κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτόν τὸν θρόνον
αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας 45 ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας
τοῦ χρόνου αὐτοῦ κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην διάψαλμα 46
ἔως πότε κύριε ἀποστρέψεις εἰς τέλος ἐκκαυθήσεται ὡς
πῦρ ἡ ὀργή σου 47 μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις μὴ γὰρ
ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων 48

τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον
ρύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἄδου διάψαλμα (Sheol
h7585) **49** ποῦ εἰσὶν τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα κύριε ἃ ὤμοσας
τῷ Δαυιδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου **50** μνήσθητι κύριε τοῦ
ὄνειδισμοῦ τῶν δούλων σου οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου
πολλῶν ἐθνῶν **51** οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου κύριε οὗ
ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου **52** εὐλογητὸς
κύριος εἰς τὸν αἰῶνα γένοιτο γένοιτο

90 προσευχὴ τοῦ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ κύριε
καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ **2** πρὸ
τοῦ ὄρη γεννηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν
οἰκουμένην καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ
3 μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν καὶ εἴπας
ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων **4** ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς
σου ὡς ἡ ἡμέρα ἢ ἐχθές ἤτις διήλθεν καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί
5 τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσσονται τὸ πρῶτον ὡσεὶ χλόη
παρέλθοι **6** τὸ πρῶτον ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι τὸ ἐσπέρας
ἀποπέσοι σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη **7** ὅτι ἐξελίπομεν
ἐν τῇ ὀργῇ σου καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν **8**
ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς
φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου **9** ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν
ἐξέλιπον καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς
ἀράχνην ἐμελέτων **10** αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς
ἑβδομήκοντα ἔτη ἂν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα
ἔτη καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος ὅτι ἐπῆλθεν
πραύτης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα **11** τίς γινώσκει
τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν
θυμόν σου **12** ἐξαριθμήσασθαι τὴν δεξιάν σου οὕτως
γνώρισον καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ

13 ἐπίστρεψον κύριε ἕως πότε καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς
δούλοις σου 14 ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἔλέους σου καὶ
ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν 15 εὐφράνθημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἔταπείνωσας
ἡμᾶς ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά 16 καὶ ἰδὲ ἐπὶ τοὺς δούλους
σου καὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν 17
καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς

91 αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυιδ ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ
ὑψίστου ἐν σκέπη τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀύλισθήσεται 2
ἐρεῖ τῷ κυρίῳ ἀντιλήμπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου
ὁ θεός μου ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν 3 ὅτι αὐτὸς ῥύσεται με
ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους 4
ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοὶ καὶ ὑπὸ τὰς
πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια
αὐτοῦ 5 οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ ἀπὸ βέλους
πετομένου ἡμέρας 6 ἀπὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν
σκότει ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ 7
πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν
σου πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ 8 πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου
κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψῃ 9 ὅτι σύ
κύριε ἡ ἐλπίς μου τὸν ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου 10 οὐ
προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ
σκηνώματί σου 11 ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται
περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου 12
ἐπὶ χειρῶν ἀρουσίν σε μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον
τὸν πόδα σου 13 ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ καὶ
καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα 14 ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισεν
καὶ ῥύσομαι αὐτόν σκεπάσω αὐτόν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά

μου **15** ἐπικαλέσεται με καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει καὶ ἐξελοῦμαι καὶ δοξάσω αὐτόν **16** μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου

92 ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὑψίστε **2** τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα **3** ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ **4** ὅτι εὐφρανάς με κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι **5** ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου **6** ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται καὶ ἀσύνητος οὐ συνήσει ταῦτα **7** ἐν τῷ ἀνατεῖλαι τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὡς χόρτον καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ὅπως ἂν ἐξολεθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **8** σὺ δὲ ὑψίστος εἰς τὸν αἰῶνα κύριε **9** ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν **10** καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρασ μου καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι **11** καὶ ἐπειῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου καὶ ἐν τοῖς ἐπανιστανομένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου **12** δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται **13** πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ἐν ταῖς ἀύλαϊς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν **14** ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γῆρει πίονι καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται **15** τοῦ ἀναγγεῖλαι ὅτι εὐθὴς κύριος ὁ θεός μου καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ

93 εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου ὅτε κατῶκισται ἡ γῆ αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυιδ ὁ κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν

ἐνεδύσατο ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο καὶ
γὰρ ἔστερέωσεν τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται **2**
ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ **3**
ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κύριε ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν
4 ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ
τῆς θαλάσσης θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος **5** τὰ
μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα τῷ οἴκῳ σου πρέπει
ἀγίασμα κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν

94 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ τετράδι σαββάτων ὁ θεὸς
ἐκδικήσεων κύριος ὁ θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάσατο
2 ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς
ὑπερηφάνοις **3** ἕως πότε ἀμαρτωλοὶ κύριε ἕως πότε
ἀμαρτωλοὶ καυχῆσονται **4** φθέγγονται καὶ λαλήσουσιν
ἀδικίαν λαλήσουσιν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν
5 τὸν λαόν σου κύριε ἐταπείνωσαν καὶ τὴν κληρονομίαν
σου ἐκάκωσαν **6** χήραν καὶ προσήλυτον ἀπέκτειναν καὶ
ὄρφανούς ἐφόνευσαν **7** καὶ εἶπαν οὐκ ὄψεται κύριος οὐδὲ
συνήσει ὁ θεὸς τοῦ Ιακωβ **8** σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ
λαῷ καὶ μωροὶ ποτὲ φρονήσατε **9** ὁ φυτεύσας τὸ οὔριον
οὐχὶ ἀκούει ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐ κατανοεῖ **10** ὁ
παιδεύων ἔθνη οὐχὶ ἐλέγξει ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γινώσιν
11 κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὅτι
εἰσὶν μάταιοι **12** μακάριος ἄνθρωπος ὃν ἂν σὺ παιδεύσης
κύριε καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξης αὐτὸν **13** τοῦ πραῦναι
αὐτῷ ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν ἕως οὔ ὀρυγῆ τῷ ἀμαρτωλῷ
βόθρος **14** ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ
τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει **15** ἕως οὔ
δικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρίσιν καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς
πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ διάψαλμα **16** τίς ἀναστήσεταιί

μοι ἐπὶ πονηρευομένους ἢ τίς συμπαραστήσεται μοι ἐπὶ ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν 17 εἰ μὴ ὅτι κύριος ἐβοήθησέν μοι παρὰ βραχὺ παρώκησεν τῷ ἄδῃ ἢ ψυχῇ μου 18 εἰ ἔλεγον σεσάλευται ὁ πούς μου τὸ ἔλεός σου κύριε βοηθεῖ μοι 19 κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου αἱ παρακλήσεις σου ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν μου 20 μὴ συμπροσέσται σοι θρόνος ἀνομίας ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ προστάγματι 21 θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου καὶ αἷμα ἀθῶον καταδικάσονται 22 καὶ ἐγένετό μοι κύριος εἰς καταφυγὴν καὶ ὁ θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου 23 καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτούς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

95 αἶνος ὡδῆς τῷ Δαυιδ δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ ἀλαλάζωμεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν 2 προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ 3 ὅτι θεὸς μέγας κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς 4 ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν 5 ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν 6 δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς 7 ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε 8 μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ 9 οὐκ ἐπείρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐδοκίμασαν καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου 10 τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ καὶ εἶπα αἰὲ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν τὰς

όδους μου **11** ως ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου

96 ὅτε ὁ οἶκος ὠκοδομεῖτο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν ὠδῆ τῷ Δαυιδ ἄσατε τῷ κυρίῳ ἄσμα καινόν ἄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ **2** ἄσατε τῷ κυρίῳ εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ **3** ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ **4** ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς **5** ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἔθνῶν δαιμόνια ὁ δὲ κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν **6** ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἀγιάσματι αὐτοῦ **7** ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνῶν ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν **8** ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς ἀλύας αὐτοῦ **9** προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν ἀλύῃ ἀγία αὐτοῦ σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ **10** εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ κύριος ἐβασίλευσεν καὶ γὰρ κατώρθωσεν τὴν οἰκουμένην ἣτις οὐ σαλευθήσεται κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι **11** εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς **12** χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ **13** πρὸ προσώπου κυρίου ὅτι ἔρχεται ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ

97 τῷ Δαυιδ ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται ὁ κύριος ἐβασίλευσεν ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί **2** νεφέλη καὶ γνόφος κύκλω αὐτοῦ δικαιοσύνη

καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ **3** πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται καὶ φλογιεῖ κύκλω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ **4** ἔφραναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῆ οἰκουμένη εἶδεν καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ **5** τὰ ὄρη ἐτάκησαν ὡσεὶ κηρὸς ἀπὸ προσώπου κυρίου ἀπὸ προσώπου κυρίου πάσης τῆς γῆς **6** ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ **7** αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ **8** ἤκουσεν καὶ εὐφράνθη Σιων καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε **9** ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς **10** οἱ ἀγαπῶντες τὸν κύριον μισεῖτε πονηρόν φυλάσσει κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν ῥύσεται αὐτούς **11** φῶς ἀνέτειλεν τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῆ καρδία εὐφροσύνη **12** εὐφράνθητε δίκαιοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ

98 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ᾄσατε τῷ κυρίῳ ᾄσμα καινόν ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν κύριος ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ὁ βραχίον ὁ ἅγιος αὐτοῦ **2** ἐγνώρισεν κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψεν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ **3** ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακωβ καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν **4** ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε **5** ψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ **6** ἐν σάλπιγγιν ἑλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης

ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου 7 σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ 8 ποταμοὶ κροτήσουσιν χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται 9 ὅτι ἦκει κρῖναι τὴν γῆν κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι

99 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὁ κύριος ἐβασίλευσεν ὀργιζέσθωσαν λαοὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβιν σαλευθήτω ἡ γῆ 2 κύριος ἐν Σιων μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς 3 ἐξομολογήσασθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστὶν 4 καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ σὺ ἠτοίμασας εὐθύτητας κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακωβ σὺ ἐποίησας 5 ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ὅτι ἅγιός ἐστιν 6 Μωυσῆς καὶ Ααρων ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ καὶ Σαμουηλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπεκαλοῦντο τὸν κύριον καὶ αὐτὸς ἐπήκουσεν αὐτῶν 7 ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγματα ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς 8 κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπήκουες αὐτῶν ὁ θεὸς σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν 9 ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ ὅτι ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

100 ψαλμὸς εἰς ἐξομολόγησιν ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ 2 δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει 3 γνῶτε ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ 4 εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει εἰς τὰς ἀνὰς αὐτοῦ ἐν

ὑμνοὶς ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ **5** ὅτι
χρηστὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ἕως
γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ

101 τῷ Δαυιδ ψαλμὸς ἔλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι
κύριε **2** ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ πότε ἤξεις
πρὸς με διεπορευόμεν ἔν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ
τοῦ οἴκου μου **3** οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου
πρᾶγμα παράνομον ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα **4** οὐκ
ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ
πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον **5** τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ
πλησίον αὐτοῦ τοῦτον ἐξεδίωκον ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ
καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ τούτῳ οὐ συνήσθιον **6** οἱ ὀφθαλμοί
μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ'
ἐμοῦ πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ οὗτός μοι ἐλειτούργει
7 οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν
λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου
8 εἰς τὰς πρωίας ἀπέκτενον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς
τῆς γῆς τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ πόλεως κυρίου πάντας τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν

102 προσευχὴ τῷ πτωχῷ ὅταν ἀκηδιάσῃ καὶ ἐναντίον
κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ εἰσάκουσον κύριε τῆς
προσευχῆς μου καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθάτω **2** μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ
θλίβωμαι κλῖνον τὸ οὖς σου πρὸς με ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ
ἐπικαλέσωμαί σε ταχὺ εἰσάκουσόν μου **3** ὅτι ἐξέλιπον
ώσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου καὶ τὰ ὀστά μου ὡσεὶ φρύγιον
συνεφρύγησαν **4** ἐπλήγη ὡσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ
καρδία μου ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου **5**
ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὄστούν μου

τῆ σαρκί μου **6** ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῶ ἐγενήθην
ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ **7** ἠγρύπνησα καὶ ἐγενήθην
ὡσεὶ στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματι **8** ὅλην τὴν ἡμέραν
ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ'
ἐμοῦ ὡμνυον **9** ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον καὶ τὸ
πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων **10** ἀπὸ προσώπου
τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς
με **11** αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν καὶ ἐγὼ ὡσεὶ
χόρτος ἐξηράνθην **12** σὺ δέ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις
καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν **13** σὺ
ἀναστὰς οἰκτιρήσεις τὴν Σιων ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι
αὐτήν ὅτι ἦκει καιρὸς **14** ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου
τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτιρήσουσιν **15**
καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου καὶ πάντες
οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου **16** ὅτι οἰκοδομήσει
κύριος τὴν Σιων καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ **17**
ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν καὶ οὐκ
ἐξουδένωσεν τὴν δέησιν αὐτῶν **18** γραφήτω αὕτη εἰς
γενεὰν ἐτέραν καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον
19 ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ κύριος ἐξ οὐρανοῦ
ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψεν **20** τοῦ ἀκοῦσαι τὸν στεναγμὸν τῶν
πεπεδημένων τοῦ λῦσαι τοὺς υἰοὺς τῶν τεθνατωμένων
21 τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιων τὸ ὄνομα κυρίου καὶ τὴν
αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλημ **22** ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς
ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ βασιλείας τοῦ δουλεύειν τῷ κυρίῳ **23**
ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ τὴν ὀλιγότητα τῶν
ἡμερῶν μου ἀναγγειλόν μοι **24** μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει
ἡμερῶν μου ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου **25** κατ' ἀρχὰς
σύ κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου

είσιν οἱ οὐρανοί **26** αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμενεῖς καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἀλλάξεις αὐτούς καὶ ἀλλαγῆσονται **27** σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν **28** οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσιν καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται

103 τῷ Δαυὶδ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ **2** εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ **3** τὸν εὐιλατεύοντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου **4** τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἑλέει καὶ οἰκτιρμοῖς **5** τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου **6** ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις **7** ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ **8** οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος **9** οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ **10** οὐ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν **11** ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσεν κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν **12** καθ' ὅσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν **13** καθὼς οἰκτῖρει πατὴρ υἱοῦς οἰκτίρησεν κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν **14** ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν μνήσθητι ὅτι χοῦς ἐσμεν **15** ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει **16** ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ

οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ 17 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν 18 τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς 19 κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασεν τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει 20 εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ δυνατοὶ ἰσχύι ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ 21 εὐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ 22 εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον

104 τῷ Δαυιδ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα ἐξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδώσω 2 ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν 3 ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων 4 ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον 5 ἐθεμελίωσεν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 6 ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα 7 ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν 8 ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσιν πεδία εἰς τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς 9 ὄριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται οὐδὲ ἐπιστρέψουσιν καλύψαι τὴν γῆν 10 ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα 11 ποτιοῦσιν

πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν **12** ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει
ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσιν φωνήν **13** ποτίζων ὄρη
ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου
χορτασθήσεται ἡ γῆ **14** ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσιν
καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον
ἐκ τῆς γῆς **15** καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν
ἀνθρώπου στηρίζει **16** χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου
αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσεν **17** ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσιν τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἠγεῖται αὐτῶν
18 ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις πέτρα καταφυγὴ τοῖς
χοιρογρυλλίοις **19** ἐποίησεν σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος
ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ **20** ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ
ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ **21**
σκύμνοι ὠρυόμενοι ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ
βρῶσιν αὐτοῖς **22** ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν καὶ
ἐν ταῖς μάνδραις αὐτῶν κοιτασθήσονται **23** ἐξελεύσεται
ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ
ἕως ἑσπέρας **24** ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτήσεώς σου **25**
αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος ἐκεῖ ἔρπετά ὧν
οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων **26** ἐκεῖ πλοῖα
διαπορεύονται δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῶ
27 πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσιν δοῦναι τὴν τροφήν αὐτοῖς
εὐκαιρον **28** δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν ἀνοίξαντος
δέ σου τὴν χεῖρα τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος
29 ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται
ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσιν καὶ εἰς τὸν

χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν **30** ἕξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς **31** ἦτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ **32** ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται **33** ἄσω τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω **34** ἠδυνθεῖη αὐτῷ ἡ διαλογία μου ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ **35** ἐκλίποισαν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον

105 ἀλληλουια ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἔργα αὐτοῦ **2** ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ **3** ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν κύριον **4** ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός **5** μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ **6** σπέρμα Ἀβρααμ δούλοι αὐτοῦ υἱοὶ Ἰακωβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ **7** αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ **8** ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς **9** ὃν διέθετο τῷ Ἀβρααμ καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαακ **10** καὶ ἔστησεν αὐτὴν τῷ Ἰακωβ εἰς πρόσταγμα καὶ τῷ Ἰσραηλ διαθήκην αἰώνιον **11** λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν Χανααν σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν **12** ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῶ βραχεῖς ὀλιγοστούς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ **13** καὶ διήλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον **14** οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς

καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς **15** μὴ ἄπτεσθε τῶν
χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε
16 καὶ ἐκάλεσεν λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν πᾶν στήριγμα ἄρτου
συνέτριψεν **17** ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον
εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσηφ **18** ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς
πόδας αὐτοῦ σίδηρον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ **19** μέχρι
τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ τὸ λόγιον κυρίου ἐπύρωσεν
αὐτόν **20** ἀπέστειλεν βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν ἄρχων
λαῶν καὶ ἀφῆκεν αὐτόν **21** κατέστησεν αὐτόν κύριον τοῦ
οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ **22**
τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν καὶ τοὺς
πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι **23** καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραηλ
εἰς Αἴγυπτον καὶ Ἰακωβ παρώκησεν ἐν γῆ Χαμ **24** καὶ
ἠΰξησεν τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα καὶ ἐκραταίωσεν αὐτόν
ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ **25** μετέστρεψεν τὴν καρδίαν
αὐτῶν τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ τοῦ δολιοῦσθαι ἐν
τοῖς δούλοις αὐτοῦ **26** ἐξάπέστειλεν Μωυσῆν τὸν δοῦλον
αὐτοῦ Ααρων ὃν ἐξελέξατο αὐτόν **27** ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς
λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ καὶ τῶν τεράτων ἐν γῆ Χαμ
28 ἐξάπέστειλεν σκότος καὶ ἐσκότασεν καὶ παρεπίκραναν
τοὺς λόγους αὐτοῦ **29** μετέστρεψεν τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς
αἷμα καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς ἰχθύας αὐτῶν **30** ἐξῆρψεν ἡ
γῆ αὐτῶν βατράχους ἐν τοῖς ταμιεῖοις τῶν βασιλέων
αὐτῶν **31** εἶπεν καὶ ἦλθεν κυνόμυια καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι
τοῖς ὀρίοις αὐτῶν **32** ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν
πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν **33** καὶ ἐπάταξεν τὰς
ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν καὶ συνέτριψεν πᾶν
ξύλον ὀρίου αὐτῶν **34** εἶπεν καὶ ἦλθεν ἀκρίς καὶ βροῦχος
οὗ οὐκ ἦν ἀριθμὸς **35** καὶ κατέφαγεν πάντα τὸν χόρτον ἐν

τῆ γῆ αὐτῶν καὶ κατέφαγεν τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν 36
καὶ ἐπάταξεν πᾶν πρωτότοκον ἐν τῆ γῆ αὐτῶν ἀπαρχὴν
παντὸς πόνου αὐτῶν 37 καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ
καὶ χρυσίῳ καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ἀσθενῶν
38 εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῆ ἐξόδῳ αὐτῶν ὅτι ἐπέπεσεν
ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς 39 διεπέτασεν νεφέλην εἰς
σκέπην αὐτοῖς καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα
40 ᾗτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα καὶ ἄρτον οὐρανοῦ
ἐνέπλησεν αὐτούς 41 διέρρηξεν πέτραν καὶ ἐρρύησαν
ὔδατα ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί 42 ὅτι ἐμνήσθη
τοῦ λόγου τοῦ ἀγίου αὐτοῦ τοῦ πρὸς Αβρααμ τὸν δοῦλον
αὐτοῦ 43 καὶ ἐξήγαγεν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει
καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ 44 καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς χώρας ἔθνων καὶ πόνους λαῶν ἐκληρονόμησαν 45
ὅπως ἂν φυλάξωσιν τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὸν νόμον
αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν

106 ἀλληλουια ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 2 τίς λαλήσει τὰς
δυναστείας τοῦ κυρίου ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς
αἰνέσεις αὐτοῦ 3 μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν καὶ
ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ 4 μνήσθητι ἡμῶν
κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ
σωτηρίῳ σου 5 τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν
σου τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου
τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου 6 ἡμάρτομεν
μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἠνομήσαμεν ἠδικήσαμεν 7
οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά
σου οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου καὶ
παρεπύκρναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ 8

καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦ
γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ **9** καὶ ἐπετίμησεν τῇ
ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ ἐξηράνθη καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν
ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ **10** καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς
μισούντων καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ **11**
καὶ ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς εἷς ἐξ αὐτῶν
οὐχ ὑπελείφθη **12** καὶ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ
καὶ ᾔσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ **13** ἐτάχυναν ἐπελάθοντο τῶν
ἔργων αὐτοῦ οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλήν αὐτοῦ **14** καὶ
ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐπείρασαν τὸν
θεὸν ἐν ἀνδρῷ **15** καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἶτημα αὐτῶν
καὶ ἐξαπέστειλεν πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν **16** καὶ
παρώργισαν Μωυσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ Ααρων τὸν
ἅγιον κυρίου **17** ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιεν Δαθαν καὶ
ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Αβιρων **18** καὶ ἐξεκαύθη
πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν φλόξ κατέφλεξεν ἀμαρτωλοὺς
19 καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρηβ καὶ προσεκύνησαν τῷ
γλυπτῷ **20** καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν ἐν ὁμοιώματι
μόσχου ἔσθοντος χόρτον **21** ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ
σώζοντος αὐτοὺς τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ
22 θαυμαστὰ ἐν γῆ Χαμ φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς
23 καὶ εἶπεν τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτοὺς εἰ μὴ Μωυσῆς
ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ
τοῦ ἀποστρέψαι τὴν ὀργὴν αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐξολεθρεῦσαι
24 καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητὴν οὐκ ἐπίστευσαν
τῷ λόγῳ αὐτοῦ **25** καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν
αὐτῶν οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου **26** καὶ ἐπῆρεν
τὴν χεῖρα αὐτοῦ αὐτοῖς τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ
ἐρήμῳ **27** καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς

ἔθνεσιν καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις 28 καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγῶρ καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν 29 καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις 30 καὶ ἔστη Φινεες καὶ ἐξιλίασατο καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις 31 καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος 32 καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ἀντιλογίας καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτούς 33 ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ 34 οὐκ ἐξωλέθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπεν κύριος αὐτοῖς 35 καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν 36 καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον 37 καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις 38 καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶν αἷμα υἰῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χανααν καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασιν 39 καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν 40 καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ 41 καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐθνῶν καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς 42 καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν 43 πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν 44 καὶ εἶδεν ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν 45 καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους αὐτοῦ 46 καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς 47 σῶσον

ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἔθνων τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ σου τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου **48** εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο γένοιτο

107 αλληλουια ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **2** εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ **3** ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης **4** ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὔρον **5** πεινῶντες καὶ διψῶντες ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν **6** καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς **7** καὶ ὠδήγησεν αὐτούς εἰς ὁδὸν εὐθειᾶν τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου **8** ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων **9** ὅτι ἐχόρτασεν ψυχὴν κενὴν καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν **10** καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ **11** ὅτι παρεπύκρναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ καὶ τὴν βουλήν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν **12** καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν **13** καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς **14** καὶ ἐξήγαγεν αὐτούς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν **15** ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων **16** ὅτι συνέτριψεν πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς

συνέκλασεν 17 άντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας
αὐτῶν διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν 18
πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν καὶ ἤγγισαν ἕως
τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου 19 καὶ ἐκέκραζαν πρὸς κύριον
ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν
ἔσωσεν αὐτούς 20 ἀπέστειλεν τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἰάσατο
αὐτούς καὶ ἐρρύσατο αὐτούς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν
21 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ
τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων 22 καὶ
θυσάτωσαν θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ
ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει 23 οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν
θάλασσαν ἐν πλοίοις ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς
24 αὐτοὶ εἶδοσαν τὰ ἔργα κυρίου καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν
τῷ βυθῷ 25 εἶπεν καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος καὶ ὑψώθη
τὰ κύματα αὐτῆς 26 ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν καὶ
καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς
ἐτήκετο 27 ἐταράχθησαν ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων καὶ
πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη 28 καὶ ἐκέκραζαν πρὸς
κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν
αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς 29 καὶ ἐπέταξεν τῇ καταιγίδι
καὶ ἔστη εἰς αὐραν καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς 30
καὶ εὐφράνθησαν ὅτι ἠσύχασαν καὶ ὠδήγησεν αὐτούς
ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν 31 ἐξομολογησάσθωσαν
τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων 32 ὑψοσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ
λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν
33 ἔθετο ποταμούς εἰς ἔρημον καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς
δίψαν 34 γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην ἀπὸ κακίας τῶν
κατοικούντων ἐν αὐτῇ 35 ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων

καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων **36** καὶ κατώκισεν
ἐκεῖ πεινῶντας καὶ συνεστήσαντο πόλιν κατοικεσίας
37 καὶ ἔσπειραν ἀγρούς καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας καὶ
ἐποίησαν καρπὸν γενήματος **38** καὶ εὐλόγησεν αὐτούς
καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ
ἐσμίκρυνεν **39** καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ
θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης **40** ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ'
ἄρχοντας καὶ ἐπλάνησεν αὐτούς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὀδῶ **41**
καὶ ἐβοήθησεν πένητι ἐκ πτωχείας καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα
πατριάς **42** ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται καὶ πᾶσα
ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς **43** τίς σοφὸς καὶ φυλάξει
ταῦτα καὶ συνήσουσιν τὰ ἔλέη τοῦ κυρίου

108 ὦδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυιδ ἐτοίμη ἡ καρδιά μου ὁ θεὸς
ἐτοίμη ἡ καρδιά μου ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου **2**
ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου
3 ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε καὶ ψαλῶ σοι ἐν
ἔθνεσιν **4** ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου
καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου **5** ὑψώθητι ἐπὶ
τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα
σου **6** ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοὶ σου σῶσον τῇ
δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου **7** ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ
ἀγίῳ αὐτοῦ ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ Σικιμα καὶ τὴν
κοιλιάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω **8** ἐμός ἐστιν Γαλααδ
καὶ ἐμός ἐστιν Μανασση καὶ Εφραιμ ἀντίλημψις τῆς
κεφαλῆς μου Ιουδας βασιλεύς μου **9** Μωαβ λέβης τῆς
ἐλπίδος μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου
ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν **10** τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν
περιοχῆς τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας **11** οὐχὶ σύ
ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν

ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν **12** δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως
καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου **13** ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν
δύναμιν καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν

109 εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυιδ ψαλμός ὁ θεὸς τὴν αἴνεσίν
μου μὴ παρασιωπήσης **2** ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα
δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία
3 καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με καὶ ἐπολέμησάν με
δωρεάν **4** ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλον με ἐγὼ δὲ
προσευχόμενην **5** καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου **6** κατάστησον ἐπ'
αὐτὸν ἁμαρτωλὸν καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ **7**
ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδικασμένος καὶ ἡ
προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν **8** γενηθήτωσαν
αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι
ἕτερος **9** γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὄρφανοὶ καὶ ἡ
γυνὴ αὐτοῦ χήρα **10** σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαιτησάτωσαν ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν
οἰκοπέδων αὐτῶν **11** ἐξερευνησάτω δανειστῆς πάντα ὅσα
ὑπάρχει αὐτῷ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους
αὐτοῦ **12** μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήμπτωρ μηδὲ γενηθήτω
οἰκτίρμων τοῖς ὄρφανοῖς αὐτοῦ **13** γενηθήτω τὰ τέκνα
αὐτοῦ εἰς ἐξολέθρευσιν ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθήτω τὸ
ὄνομα αὐτοῦ **14** ἀναμνησθεὶ ἡ ἀνομία τῶν πατέρων
αὐτοῦ ἔναντι κυρίου καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ
ἐξαλειφθεὶ **15** γενηθήτωσαν ἔναντι κυρίου διὰ παντός
καὶ ἐξολεθρευθεὶ ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν **16**
ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη τοῦ ποιῆσαι ἔλεος καὶ κατεδίωξεν
ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν καὶ κατανευγμένον τῇ
καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι **17** καὶ ἠγάπησεν κατάραν καὶ ἥξει

αὐτῷ καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν καὶ μακρυνθήσεται
ἀπ' αὐτοῦ **18** καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον καὶ
εἰσηλθεν ὡς ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ καὶ ὡσεὶ ἔλαιον
ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ **19** γεννηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ
περιβάλλεται καὶ ὡσεὶ ζώνη ἦν διὰ παντὸς περιζώννυται
20 τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ κυρίου
καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου **21** καὶ σύ
κύριε κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ ἔλεος ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός
σου ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου **22** ῥῦσαί με ὅτι πτωχὸς
καὶ πένης ἐγὼ εἶμι καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός
μου **23** ὡσεὶ σκιά ἐν τῷ ἐκκλίνειν αὐτὴν ἀντανηρέθην
ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες **24** τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν
ἀπὸ νηστείας καὶ ἡ σὰρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον **25**
καὶ ἐγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς εἶδοσάν με ἐσάλευσαν
κεφαλὰς αὐτῶν **26** βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεὸς μου σῶσόν
με κατὰ τὸ ἔλεός σου **27** καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη
καὶ σύ κύριε ἐποίησας αὐτήν **28** καταράσσονται αὐτοὶ καὶ
σὺ εὐλογήσεις οἱ ἐπανιστανόμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν
ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται **29** ἐνδυσάσθωσαν οἱ
ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπὴν καὶ περιβαλέσθωσαν ὡσεὶ
διπλοῖδα αἰσχύνην αὐτῶν **30** ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ
σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω
αὐτόν **31** ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος τοῦ σῶσαι ἐκ
τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχὴν μου

110 τῷ Δαυιδ ψαλμὸς εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου
κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου **2** ῥάβδον δυνάμεώς σου
ἐξαποστελεῖ κύριος ἐκ Σιων καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν
ἐχθρῶν σου **3** μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου

έν ταῖς λαμπρότησιν τῶν ἀγίων ἐκ γαστροῦ πρό ἐωσφόρου
ἐξεγέννησά σε 4 ὤμοσεν κύριος καί οὐ μεταμεληθήσεται
σύ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδεκ 5
κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ
βασιλεῖς 6 κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσιν πληρώσει πτώματα
συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν 7 ἐκ χειμάρρου ἐν
ὁδῷ πίεται διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν

111 αλληλουια ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου ἐν βουλῇ εὐθείῳ καὶ συναγωγῇ 2 μεγάλα τὰ ἔργα
κυρίου ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ 3
ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ
ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 4
μνεῖαν ἐποίησατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ἐλεήμων καὶ
οἰκτίρμων ὁ κύριος 5 τροφὴν ἔδωκεν τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ 6
ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ τοῦ δοῦναι
αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν 7 ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια
καὶ κρίσις πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ 8 ἐστηριγμένοι
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος πεποιημένοι ἐν ἀληθείᾳ καὶ
εὐθύτητι 9 λύτρωσιν ἀπέστειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐντεῖλατο
εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ 10 ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου σύνεσις ἀγαθὴ
πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτήν ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

112 αλληλουια μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον
ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα 2 δυνατὸν ἐν τῇ
γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ γενεὰ εὐθείων εὐλογηθήσεται
3 δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 4 ἐξανέτειλεν

έν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν ἐλεήμων καὶ οἰκτίρων
καὶ δίκαιος 5 χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κυχρῶν
οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει 6 ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται εἰς μνημόσυνον αἰώνιον
ἔσται δίκαιος 7 ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται
ἐτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον 8 ἐστήρικται
ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῆ ἕως οὗ ἐπίδη ἐπὶ τοὺς
ἐχθροὺς αὐτοῦ 9 ἐσκόρπισεν ἔδωκεν τοῖς πένησιν ἡ
δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ κέρας
αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ 10 ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ
ὀργισθήσεται τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρῦξει καὶ τακήσεται
ἐπιθυμία ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται

113 αλληλουια αἰνεῖτε παῖδες κύριον αἰνεῖτε τὸ ὄνομα
κυρίου 2 εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος 3 ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι
δυσμῶν αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου 4 ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα
τὰ ἔθνη ὁ κύριος ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ 5
τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν 6
καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ 7 ὁ
ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνουψῶν πένητα
8 τοῦ καθίσει αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων μετὰ ἀρχόντων λαοῦ
αὐτοῦ 9 ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ μητέρα τέκνων
εὐφραينوμένην

114 αλληλουια ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου οἴκου
Ἰακωβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου 2 ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα
αὐτοῦ Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ 3 ἡ θάλασσα εἶδεν καὶ
ἔφυγεν ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω 4 τὰ ὄρη
ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων
5 τί σοί ἐστιν θάλασσα ὅτι ἔφυγες καὶ σοὶ Ἰορδάνη ὅτι

ἀνεχώρησας εἰς τὰ ὀπίσω **6** τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων **7** ἀπὸ προσώπου κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ **8** τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων

115 μὴ ἡμῖν κύριε μὴ ἡμῖν ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου **2** μήποτε εἶπωσιν τὰ ἔθνη ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτῶν **3** ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ γῆ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν **4** τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων **5** στόμα ἔχουσιν καὶ οὐ λαλήσουσιν ὀφθαλμοὺς ἔχουσιν καὶ οὐκ ὄψονται **6** ὦτα ἔχουσιν καὶ οὐκ ἀκούσονται ῥίνας ἔχουσιν καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται **7** χεῖρας ἔχουσιν καὶ οὐ ψηλαφήσουσιν πόδας ἔχουσιν καὶ οὐ περιπατήσουσιν οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν **8** ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιῶντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς **9** οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν **10** οἶκος Ααρων ἤλπισεν ἐπὶ κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν **11** οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἤλπισαν ἐπὶ κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν **12** κύριος ἐμνήσθη ἡμῶν καὶ εὐλόγησεν ἡμᾶς εὐλόγησεν τὸν οἶκον Ἰσραὴλ εὐλόγησεν τὸν οἶκον Ααρων **13** εὐλόγησεν τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων **14** προσθεῖη κύριος ἐφ' ὑμᾶς ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν **15** εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **16** ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ τὴν δὲ γῆν ἔδωκεν τοῖς υἱοῖς τῶν

ἀνθρώπων 17 οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσίν σε κύριε οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου 18 ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος

116 αλληλουια ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου 2 ὅτι ἔκλινεν τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι 3 περιέσχον με ὠδίνες θανάτου κίνδυνοι ᾄδου εὔροσάν με θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον (Sheol h7585) 4 καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπεκαλεσάμην ὃ κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου 5 ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεᾷ 6 φυλάσσω τὰ νήπια ὁ κύριος ἐταπεινώθη καὶ ἔσωσέν με 7 ἐπίστρεψον ἡ ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου ὅτι κύριος εὐηργέτησέν σε 8 ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου τοῦς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρῶν καὶ τοῦς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος 9 εὐαρεστήσω ἐναντίον κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων 10 αλληλουια ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθη σφόδρα 11 ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης 12 τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέν μοι 13 ποτήριον σωτηρίου λήμψομαι καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι 15 τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ 16 ὃ κύριε ἐγὼ δοῦλος σὸς ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου διέρρηξας τοῦς δεσμούς μου 17 σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως 18 τὰς εὐχὰς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ 19 ἐν ἀυλαῖς οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλημ

117 αλληλουια αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτόν πάντες οἱ λαοί 2 ὅτι ἐκραταιώθη τὸ

ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς
τὸν αἰῶνα

118 αλληλουια ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **2** εἰπάτω δὴ οἶκος
Ισραηλ ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **3**
εἰπάτω δὴ οἶκος Ααρων ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ **4** εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν
κύριον ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **5**
ἐν θλίψει ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον καὶ ἐπήκουσέν μου
εἰς πλατυσμόν **6** κύριος ἐμοὶ βοηθός οὐ φοβηθήσομαι
τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος **7** κύριος ἐμοὶ βοηθός κάγῳ
ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου **8** ἀγαθὸν πεποιθέναί ἐπὶ
κύριον ἢ πεποιθέναί ἐπ’ ἄνθρωπον **9** ἀγαθὸν ἐλπίζειν
ἐπὶ κύριον ἢ ἐλπίζειν ἐπ’ ἄρχοντας **10** πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς
11 κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς **12** ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον
καὶ ἐξεκαύθησαν ὡσεὶ πῦρ ἐν ἀκάνθαις καὶ τῷ ὀνόματι
κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς **13** ὡσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν
καὶ ὁ κύριος ἀντελάβετό μου **14** ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς
μου ὁ κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν **15** φωνὴ
ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων δεξιὰ
κυρίου ἐποίησεν δύναμιν **16** δεξιὰ κυρίου ὑψώσεν με
δεξιὰ κυρίου ἐποίησεν δύναμιν **17** οὐκ ἀποθανοῦμαι ἀλλὰ
ζήσομαι καὶ ἐκδιηγῆσομαι τὰ ἔργα κυρίου **18** παιδεύων
ἐπαίδευσέν με ὁ κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέν με
19 ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς
ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ **20** αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου
δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ **21** ἐξομολογήσομαί σοι

ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν 22
λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας 23 παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν 24 αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν
ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν
ἐν αὐτῇ 25 ὦ κύριε σῶσον δὴ ὦ κύριε εὐόδωσον δὴ 26
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλογήκαμεν
ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίου 27 θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν
συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων
τοῦ θυσιαστηρίου 28 θεὸς μου εἶ σύ καὶ ἐξομολογήσομαί
σοι θεὸς μου εἶ σύ καὶ ὑψώσω σε ἐξομολογήσομαί σοι
ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν 29
ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ

119 ἀλληλουια α# ἀλφ μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ οἱ
πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου 2 μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες
τὰ μαρτύρια αὐτοῦ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν
3 οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ ἐπορεύθησαν 4 σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου
φυλάξασθαι σφόδρα 5 ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί
μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου 6 τότε οὐ μὴ
ἐπαισχυνθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς
σου 7 ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν εὐθύτητι καρδίας ἐν
τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου 8 τὰ
δικαιώματά σου φυλάξω μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα
9 β# βηθ ἐν τίνι κατορθώσει ὁ νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ
ἐν τῷ φυλάσσεσθαι τοὺς λόγους σου 10 ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
ἐξεζήτησά σε μὴ ἀπόσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου 11 ἐν τῇ
καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι

12 εὐλογητὸς εἶ κύριε δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου 13
ἐν τοῖς χεῖλεσίν μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ
στόματός σου 14 ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην
ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ 15 ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω
καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου 16 ἐν τοῖς δικαιώμασίν
σου μελετήσω οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου 17 γ#
γυμνασθὲν ἀνταπόδοσ τῷ δούλῳ σου ζήσομαι καὶ φυλάξω
τοὺς λόγους σου 18 ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου
καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσιά σου ἐκ τοῦ νόμου σου 19
πάραικος ἐγὼ εἶμι ἐν τῇ γῆ μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς
ἐντολάς σου 20 ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ
κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ 21 ἐπετίμησας ὑπερηφάνους
ἐπικατάρτατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου 22
περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν ὅτι τὰ μαρτύριά
σου ἐξεζήτησα 23 καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ'
ἐμοῦ κατελάλουν ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς
δικαιώμασίν σου 24 καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού
ἐστίν καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου 25 δ#
δελεθὲν ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου ζήσόν με κατὰ τὸν
λόγον σου 26 τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς
μου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου 27 ὁδὸν δικαιομάτων
σου συνέτισόν με καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις
σου 28 ἔσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας βεβαίωσόν με ἐν
τοῖς λόγοις σου 29 ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ καὶ
τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με 30 ὁδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην
τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην 31 ἐκολλήθην τοῖς
μαρτυρίοις σου κύριε μὴ με καταισχύνης 32 ὁδὸν ἐντολῶν
σου ἔδραμον ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου 33 ε# η
νομοθέτησόν με κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιομάτων σου

καὶ ἐκζητήσω αὐτήν διὰ παντός 34 συνέτισόν με καὶ
ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλη
καρδίᾳ μου 35 ὀδήγησόν με ἐν τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου
ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα 36 κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ
μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν 37 ἀπόστρεψον τοὺς
ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα ἐν τῇ ὁδῷ σου
ζῆσόν με 38 στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν
φόβον σου 39 περίελε τὸν ὄνειδισμόν μου ὃν ὑπόπτεισα
τὰ γὰρ κρίματά σου χρηστά 40 ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς
σου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με 41 V# ουαυ καὶ ἔλθοι
ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κύριε τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸ
λόγιόν σου 42 καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί με
λόγον ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοὺς λόγους σου 43 καὶ μὴ περιέλης
ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα ὅτι
ἐπὶ τὰ κρίματά σου ἐπήλπισα 44 καὶ φυλάξω τὸν νόμον
σου διὰ παντός εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος 45 καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ ὅτι τὰς ἐντολάς
σου ἐξεζήτησα 46 καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου
ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐκ ἠσχυρόμην 47 καὶ ἐμελέτων
ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου αἷς ἠγάπησα σφόδρα 48 καὶ ἦρα
τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς ἠγάπησα καὶ
ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου 49 ζ# ζαι μνήσθητι
τὸν λόγον σου τῷ δούλῳ σου ᾧ ἐπήλπισάς με 50 αὕτη με
παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου ὅτι τὸ λόγιόν σου
ἔζησέν με 51 ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα ἀπὸ δὲ
τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα 52 ἐμνήσθην τῶν κριμάτων
σου ἀπ' αἰῶνος κύριε καὶ παρεκλήθην 53 ἀθυμία κατέσχεν
με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον
σου 54 ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ

παροικίας μου 55 ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου
κύριε καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου 56 αὕτη ἐγενήθη μοι
ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα 57 η# ηθ μερίς μου
κύριε εἶπα φυλάξασθαι τὸν νόμον σου 58 ἐδεήθην τοῦ
προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐλέησόν με κατὰ τὸ
λόγιόν σου 59 διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἐπέστρεψα
τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου 60 ἠτοιμάσθην καὶ
οὐκ ἐταράχθην τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου 61
σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι καὶ τοῦ νόμου
σου οὐκ ἐπελαθόμην 62 μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην τοῦ
ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου
63 μέτοχος ἐγὼ εἶμι πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ τῶν
φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου 64 τοῦ ἐλέους σου κύριε
πλήρης ἡ γῆ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με 65 θ# τηθ
χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου κύριε κατὰ
τὸν λόγον σου 66 χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν
δίδαξόν με ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα 67 πρὸ τοῦ με
ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου
ἐφύλαξα 68 χρηστὸς εἶ σύ κύριε καὶ ἐν τῇ χρηστότητί
σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου 69 ἐπληθύνθη ἐπ'
ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου 70 ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ
καρδία αὐτῶν ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα 71 ἀγαθόν
μοι ὅτι ἐταπεινώσάς με ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου
72 ἀγαθόν μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας
χρυσίου καὶ ἀργυρίου 73 ι# ιωθ αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με
καὶ ἔπλασάν με συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς
σου 74 οἱ φοβούμενοί σε ὀψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται
ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα 75 ἔγνω κύριε ὅτι

δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου καὶ ἀληθεία ἐταπείνωσάς
με 76 γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με
κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου 77 ἐλθέτωσάν μοι
οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη
μού ἐστιν 78 αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι ὅτι ἀδίκως
ἠνόμησαν εἰς ἐμέ ἐγὼ δὲ ἀδολεσχίσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς
σου 79 ἐπιστρεψάτωσάν μοι οἱ φοβούμενοί σε καὶ οἱ
γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου 80 γενηθήτω ἡ καρδία μου
ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασίν σου ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ
81 ια# χαφ ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ μου καὶ
εἰς τὸν λόγον σου ἐπήλπισα 82 ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί
μου εἰς τὸ λόγιόν σου λέγοντες πότε παρακαλέσεις με
83 ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκὸς ἐν πάχνῃ τὰ δικαιώματά σου
οὐκ ἐπελαθόμην 84 πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου
σου πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικόντων με κρίσιν
85 διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ
νόμος σου κύριε 86 πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια ἀδίκως
κατεδίωξαν με βοήθησόν μοι 87 παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν
με ἐν τῇ γῆ ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου 88
κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ
στόματός σου 89 ιβ# λαβδ εἰς τὸν αἰῶνα κύριε ὁ λόγος
σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ 90 εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ
ἀλήθειά σου ἔθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει 91 τῇ
διατάξει σου διαμένει ἡ ἡμέρα ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα
σά 92 εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστιν τότε ἂν
ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου 93 εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ
ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς
με κύριε 94 σός εἰμι ἐγὼ σῶσόν με ὅτι τὰ δικαιώματά σου
ἐξεζήτησα 95 ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με

τὰ μαρτύριά σου συνῆκα **96** πάσης συντελείας εἶδον πέρας
πλατεῖα ἢ ἐντολή σου σφόδρα **97** ιγ# μημ ὡς ἠγάπησα τὸν
νόμον σου κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν **98**
ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνά μοί ἐστίν **99** ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς
με συνῆκα ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν **100** ὑπὲρ
πρεσβυτέρους συνῆκα ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα **101**
ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου ὅπως
ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου **102** ἀπὸ τῶν κριμάτων σου
οὐκ ἐξέκλινα ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς μοι **103** ὡς γλυκέα
τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον τῷ
στόματί μου **104** ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα διὰ τοῦτο
ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς μοι **105**
ιδ# νουν λύχνος τοῖς ποσίν μου ὁ λόγος σου καὶ φῶς ταῖς
τρίβοις μου **106** ὁμώμοκα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι
τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου **107** ἔταπεινώθην ἕως
σφόδρα κύριε ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου **108** τὰ ἐκούσια
τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ κύριε καὶ τὰ κρίματά σου
δίδαξόν με **109** ἢ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσίν μου διὰ παντός
καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην **110** ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ
παγίδα μοι καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην
111 ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι
ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσιν **112** ἔκλινα τὴν καρδίαν
μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι
ἀντάμειψιν **113** ιε# σαμχ παρανόμους ἐμίσησα καὶ τὸν
νόμον σου ἠγάπησα **114** βοηθός μου καὶ ἀντιλήμπτωρ
μου εἶ σύ εἰς τὸν λόγον σου ἐπήλπισα **115** ἐκκλίνατε ἀπ'
ἐμοῦ πονηρευόμενοι καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ
θεοῦ μου **116** ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ

ζήσομαι καὶ μὴ καταισχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου
117 βοήθησόν μοι καὶ σωθήσομαι καὶ μελετήσω ἐν τοῖς
δικαιώμασίν σου διὰ παντός 118 ἐξουδένωσας πάντας τοὺς
ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου ὅτι ἄδικον τὸ
ἐνθύμημα αὐτῶν 119 παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας
τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά
σου διὰ παντός 120 καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
σάρκας μου ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην 121
ἐν αἰν ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην μὴ παραδῶς με
τοῖς ἀδικοῦσίν με 122 ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν
μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι 123 οἱ ὀφθαλμοί
μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς
δικαιοσύνης σου 124 ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ
τὸ ἔλεός σου καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με 125 δοῦλός
σοῦ εἰμι ἐγὼ συνέτισόν με καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου
126 καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ διεσκέδασαν τὸν νόμον
σου 127 διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον
καὶ τοπάζιον 128 διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου
κατωρθούμην πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα 129 ἰζ# φη
θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ
ἡ ψυχὴ μου 130 ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ
συνετιεῖ νηπίους 131 τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἴλकुσα
πνεῦμα ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν 132 ἐπίβλεψον ἐπ'
ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ
ὄνομά σου 133 τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ
λόγιόν σου καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία 134
λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων καὶ φυλάξω
τὰς ἐντολάς σου 135 τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ
τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου 136

διεξόδους υδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν νόμον σου **137** ιη# σαδὴ δίκαιος εἶ κύριε καὶ εὐθὴς ἡ κρίσις σου **138** ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου καὶ ἀλήθειαν σφόδρα **139** ἐξέτηξέν με ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου **140** πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό **141** νεώτερός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐξουδενωμένος τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην **142** ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια **143** θλίψις καὶ ἀνάγκη εὗροσάν με αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου **144** δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα συνέτισόν με καὶ ζήσομαι **145** ιθ# κωφ ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐπάκουσόν μου κύριε τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω **146** ἐκέκραξά σε σῶσόν με καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου **147** προέφθασα ἐν ἄωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα **148** προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου **149** τῆς φωνῆς μου ἄκουσον κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με **150** προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν **151** ἐγγὺς εἶ σύ κύριε καὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια **152** κατ' ἀρχὰς ἔγνωνα ἐκ τῶν μαρτυρίων σου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά **153** κ# ρης ἰδὲ τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με ὅτι τὸν νόμον σου οὐκ ἐπελαθόμην **154** κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με **155** μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν **156** οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί κύριε κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με **157** πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ ἐκθλίβοντές με ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα **158**

εἶδον ἀσυνθετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο **159** ἰδὲ ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα κύριε ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με **160** ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου **161** καὶ σεν ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου **162** ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου ὡς ὁ εὐρίσκων σκυλα πολλά **163** ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα **164** ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἦνεσά σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου **165** εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν νόμον σου καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον **166** προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου κύριε καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα **167** ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα **168** ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου κύριε **169** κβ# θαυ ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με **170** εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με **171** ἐξερεύξαιτο τὰ χεῖλη μου ὕμνον ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου **172** φθέγγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὸ λόγιόν σου ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη **173** γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην **174** ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου κύριε καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἔστιν **175** ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι **176** ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός ζήτησον τὸν δοῦλόν σου ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην

120 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα καὶ εἰσήκουσέν μου **2** κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν

μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας **3** τί
δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλώσσαν δολίαν
4 τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξιν
τοῖς ἔρημικοῖς **5** οἴμμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἔμακρύνθη
κατεσκίηνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδαρ **6** πολλὰ
παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου **7** μετὰ τῶν μισούντων τὴν
εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς ἐπολέμουν
με δωρεάν

121 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς
τὰ ὄρη πόθεν ἦξει ἡ βοήθειά μου **2** ἡ βοήθειά μου παρὰ
κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **3** μὴ
δῶς εἰς σάλον τὸν πόδα σου μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε
4 ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραηλ
5 κύριος φυλάξει σε κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν
σου **6** ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν
νύκτα **7** κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ φυλάξει
τὴν ψυχὴν σου **8** κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν
ἔξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος

122 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσιν
μοι εἰς οἶκον κυρίου πορευσόμεθα **2** ἐστῶτες ἦσαν οἱ
πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς ἀύλαῖς σου Ἱερουσαλημ **3** Ἱερουσαλημ
οἰκοδομουμένη ὡς πόλις ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό
4 ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ φυλαὶ κυρίου μαρτύριον
τῷ Ἰσραηλ τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου **5**
ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν θρόνοι ἐπὶ οἶκον
Δαυιδ **6** ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλημ
καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσίν σε **7** γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν
τῇ δυνάμει σου καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσίν σου **8**
ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίων μου ἐλάλουν

δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ 9 ἕνεκα τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ
ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι

123 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ 2 ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ
δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς ὀφθαλμοὶ
παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἕως οὗ οἰκτιρήσαι
ἡμᾶς 3 ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ὅτι ἐπὶ πολὺ
ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως 4 ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ
ἡμῶν τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσις καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς
ὑπερηφάνοις

124 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν
εἰπάτω δὴ Ἰσραηλ 2 εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν
τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς 3 ἄρα ζῶντας
ἂν κατέπιον ἡμᾶς ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν
ἐφ' ἡμᾶς 4 ἄρα τὸ ὕδωρ κατεπόντισεν ἡμᾶς χεῖμαρρον
διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν 5 ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ
ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον 6 εὐλογητὸς κύριος ὃς οὐκ ἔδωκεν
ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσις αὐτῶν 7 ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς
στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων ἡ
παγὶς συνετρίβη καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν 8 ἡ βοήθεια ἡμῶν
ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν

125 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν οἱ πεποιθότες ἐπὶ κύριον ὡς
ὄρος Σιών οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν
Ἱερουσαλημ 2 ὄρη κύκλω αὐτῆς καὶ κύριος κύκλω
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος 3
ὅτι οὐκ ἀφήσει τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν
κλῆρον τῶν δικαίων ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι

ἐν ἀνομίᾳ χειρας αὐτῶν **4** ἀγάθυνον κύριε τοῖς ἀγαθοῖς
καὶ τοῖς εὐθέσι τῆ καρδίας **5** τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς
στραγγαλιάς ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν
ἀνομίαν εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ

126 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν
αἰχμαλωσίαν Σιων ἐγενήθημεν ὡς παρακεκλημένοι **2**
τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν
ἀγαλλιάσεως τότε ἔροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐμεγάλυνεν
κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν **3** ἐμεγάλυνεν κύριος
τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν ἐγενήθημεν εὐφραϊνόμενοι **4**
ἐπίστρεψον κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους
ἐν τῷ νότῳ **5** οἱ σπεύροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει
θεριοῦσιν **6** πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον αἶροντες
τὰ σπέρματα αὐτῶν ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει
αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν

127 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Σαλωμων ἐὰν μὴ κύριος
οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες
αὐτόν ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν εἰς μάτην ἠγρύπνησεν
ὁ φυλάσσων **2** εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶν τοῦ ὀρθρίζειν
ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἔσθοντες ἄρτον ὀδύνης
ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον **3** ἰδοὺ ἡ κληρονομία
κυρίου υἱοῖ ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς **4** ὡσεὶ βέλη
ἐν χειρὶ δυνατοῦ οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων **5**
μακάριος ἄνθρωπος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ
αὐτῶν οὐ καταισχυνθήσονται ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς
αὐτῶν ἐν πύλῃ

128 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν μακάριοι πάντες οἱ
φοβούμενοι τὸν κύριον οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ **2** τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι μακάριος

εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται 3 ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπελος
εὐθηνούσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου οἱ υἱοὶ σου
ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου 4 ἰδοὺ
οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν
κύριον 5 εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ Σιων καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ
Ιερουσαλημ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου 6 καὶ ἴδοις
υἱοὺς τῶν υἱῶν σου εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ

129 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ
νεότητός μου εἰπάτω δὴ Ἰσραηλ 2 πλεονάκις ἐπολέμησάν
με ἐκ νεότητός μου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι 3 ἐπὶ
τοῦ νότου μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐμάκρυναν τὴν
ἀνομίαν αὐτῶν 4 κύριος δίκαιος συνέκοψεν ἀχένας
ἁμαρτωλῶν 5 αἰσχυνήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς
τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιων 6 γενηθήτωσαν ὡς
χόρτος δωματίων ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη 7
οὗ οὐκ ἐπλήρωσεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων καὶ τὸν
κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων 8 καὶ οὐκ εἶπαν
οἱ παράγοντες εὐλογία κυρίου ἐφ' ὑμᾶς εὐλογήκαμεν
ὕμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου

130 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σε κύριε
2 κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου γενηθήτω τὰ ὦτά
σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου 3 ἐὰν
ἀνομίας παρατηρήσῃ κύριε κύριε τίς ὑποστήσεται 4
ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν 5 ἔνεκεν τοῦ νόμου σου
ὑπέμεινά σε κύριε ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον
σου 6 ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ φυλακῆς
πρωίας μέχρι νυκτός ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπισάτω
Ἰσραηλ ἐπὶ τὸν κύριον 7 ὅτι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ

πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις **8** καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραηλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ

131 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Δαυιδ κύριε οὐχ ὑψώθη
μου ἡ καρδία οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου
οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ
ἐμέ **2** εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν
μου ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ὡς
ἀνταπόδοσις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου **3** ἐλπισάτω Ἰσραηλ ἐπὶ
τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος

132 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν μνήσθητι κύριε τοῦ Δαυιδ
καὶ πάσης τῆς πραΰτητος αὐτοῦ **2** ὡς ὤμοσεν τῷ κυρίῳ
ἠῤῥατο τῷ θεῷ Ἰακωβ **3** εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνώμα
οἴκου μου εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου **4**
εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις
μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου **5**
ἕως οἷ εὕρω τόπον τῷ κυρίῳ σκηνώμα τῷ θεῷ Ἰακωβ **6**
ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εφραθα εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς
πεδίοις τοῦ δρυμοῦ **7** εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα
αὐτοῦ προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες
αὐτοῦ **8** ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου σὺ καὶ ἡ
κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου **9** οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται
δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται **10** ἕνεκεν
Δαυιδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ
χριστοῦ σου **11** ὤμοσεν κύριος τῷ Δαυιδ ἀλήθειαν καὶ οὐ
μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι
ἐπὶ τὸν θρόνον σου **12** ἐὰν φυλάζωνται οἱ υἱοί σου τὴν
διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ
θρόνου σου **13** ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὴν Σιων ἡρετίσατο

αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ **14** αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος ὧδε κατοικήσω ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν **15** τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων **16** τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται **17** ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυιδ ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου **18** τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου

133 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Δαυιδ ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό **2** ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τὸν πώγωνα τὸν Ααρων τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ **3** ὡς δρόσος Αερμων ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιων ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν καὶ ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος

134 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦλοι κυρίου οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν ἀύλαϊς οἴκου θεοῦ ἡμῶν **2** ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον **3** εὐλογήσει σε κύριος ἐκ Σιων ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

135 ἀλληλουα αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου αἰνεῖτε δοῦλοι κύριον **2** οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν ἀύλαϊς οἴκου θεοῦ ἡμῶν **3** αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς κύριος ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν **4** ὅτι τὸν Ιακωβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κύριος Ἰσραηλ εἰς περιουσιασμὸν αὐτοῦ **5** ὅτι ἐγὼ ἔγνω ἔγνω ὅτι μέγας κύριος καὶ ὁ κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς **6** πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν

πάσαις ταῖς ἀβύσσοις 7 ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς
γῆς ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ
θησαυρῶν αὐτοῦ 8 ὃς ἐπάταξεν τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου
ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους 9 ἐξαπέστειλεν σημεῖα καὶ
τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς
δούλοις αὐτοῦ 10 ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ καὶ ἀπέκτεινεν
βασιλεῖς κραταιοὺς 11 τὸν Σηων βασιλέα τῶν Αμορραίων
καὶ τὸν Ωγ βασιλέα τῆς Βασαν καὶ πάσας τὰς βασιλείας
Χανααν 12 καὶ ἔδωκεν τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν
κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ 13 κύριε τὸ ὄνομά σου
εἰς τὸν αἰῶνα κύριε τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν 14 ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς
δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται 15 τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν
ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων 16 στόμα
ἔχουσιν καὶ οὐ λαλήσουσιν ὀφθαλμοὺς ἔχουσιν καὶ οὐκ
ὄψονται 17 ὦτα ἔχουσιν καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται ῥίνας
ἔχουσιν καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται χεῖρας ἔχουσιν καὶ οὐ
ψηλαφήσουσιν πόδας ἔχουσιν καὶ οὐ περιπατήσουσιν
οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν οὐδὲ γάρ ἐστιν
πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν 18 ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιτο
οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς
19 οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν κύριον οἶκος Ααρων
εὐλογήσατε τὸν κύριον 20 οἶκος Λευι εὐλογήσατε τὸν
κύριον οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον εὐλογήσατε τὸν κύριον
21 εὐλογητὸς κύριος ἐκ Σιων ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλημ

136 ἀλληλουῖα ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 2 ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν
θεῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 3 ἐξομολογεῖσθε
τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 4

τῷ ποιῶντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ **5** τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **6** τῷ στερεώσαντι τὴν
γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **7**
τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ **8** τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **9** τὴν σελήνην καὶ τὰ ἄστρα εἰς
ἐξουσίαν τῆς νυκτός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ
10 τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **11** καὶ ἐξαγαγόντι τὸν
Ἰσραηλ ἐκ μέσου αὐτῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ
12 ἐν χειρὶ κραταιᾶ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **13** τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν
θάλασσαν εἰς διαιρέσεις ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ
14 καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραηλ διὰ μέσου αὐτῆς ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **15** καὶ ἐκτινάξαντι Φαραῶ
καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **16** τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν
αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ τῷ
ἐξαγαγόντι ὕδωρ ἐκ πέτρας ἀκροτόμου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ **17** τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **18** καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς
κραταιοὺς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **19** τὸν Σηων
βασιλέα τῶν Ἀμορραίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ
20 καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασαν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ **21** καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **22** κληρονομίαν Ἰσραηλ
δούλῳ αὐτοῦ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **23** ὅτι
ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος ὅτι εἰς

τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **24** καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **25** ὁ διδοὺς τροφήν πάση σαρκί ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **26** ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ

137 τῷ Δαυιδ ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλάυσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιων **2** ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν **3** ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ὕδων καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ὕδων Σιων **4** πῶς ἄσωμεν τὴν ὕδην κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας **5** ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλημ ἐπιλησθεῖ ἡ δεξιὰ μου **6** κολληθεῖ ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου ἐὰν μὴ σου μνησθῶ ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλημ ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου **7** μνησθητι κύριε τῶν υἰῶν Ἐδωμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλημ τῶν λεγόντων ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε ἕως ὁ θεμέλιος ἐν αὐτῇ **8** θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου ὁ ἀνταπέδωκας ἡμῖν **9** μακάριος ὃς κρατήσῃ καὶ ἑδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν

138 τῷ Δαυιδ ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ὅτι ἤκουσας τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι **2** προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν ὄνομα τὸ λόγιόν σου **3** ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε ταχὺ ἐπάκουσόν μου πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου ἐν δυνάμει

4 ἔξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου 5 καὶ
ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου
6 ὅτι ὑψηλὸς κύριος καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ καὶ τὰ ὑψηλὰ
ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει 7 ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως
ζήσεις με ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖρά σου καὶ
ἔσωσέν με ἡ δεξιὰ σου 8 κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ
κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου
μὴ παρῆς

139 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε ἐδοκίμασάς
με καὶ ἔγνωσ με 2 σὺ ἔγνωσ τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν
ἔγερσίν μου σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ
μακρόθεν 3 τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ
ἐξιχνίασας καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου προεῖδες 4 ὅτι οὐκ
ἔστιν λόγος ἐν γλώσσει μου 5 ἰδοὺ κύριε σὺ ἔγνωσ πάντα
τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ'
ἐμὲ τὴν χεῖρά σου 6 ἐθαυμαστώθη ἡ γινῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ
ἐκραταιώθη οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν 7 ποῦ πορευθῶ
ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ
φύγω 8 ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν σὺ εἶ ἐκεῖ ἐὰν
καταβῶ εἰς τὸν ἄδην πάρει (Sheol h7585) 9 ἐὰν ἀναλάβοιμι
τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρθρον καὶ κατασκηνώσω εἰς
τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης 10 καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου
ὁδηγήσει με καὶ καθέξει με ἡ δεξιὰ σου 11 καὶ εἶπα ἄρα
σκότος καταπατήσει με καὶ νύξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ
μου 12 ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ καὶ νύξ ὡς
ἡμέρα φωτισθήσεται ὡς τὸ σκότος αὐτῆς οὕτως καὶ τὸ
φῶς αὐτῆς 13 ὅτι σὺ ἐκτίσω τοὺς νεφρούς μου κύριε
ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου 14 ἔξομολογήσομαί

σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθην θαυμάσια τὰ ἔργα σου καὶ
ἡ ψυχὴ μου γινώσκει σφόδρα **15** οὐκ ἐκρύβη τὸ ὄστουν
μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ καὶ ἡ ὑπόστασίς μου
ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς **16** τὸ ἀκατέργαστόν μου
εἶδосαν οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες
γραφῆσονται ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς
17 ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεὸς λίαν
ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν **18** ἐξαριθμήσομαι αὐτούς
καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται ἐξηγέρθην καὶ ἔτι εἰμι
μετὰ σοῦ **19** ἐὰν ἀποκτείνῃς ἀμαρτωλούς ὁ θεὸς ἄνδρες
αἰμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ **20** ὅτι ἐρεῖς εἰς διαλογισμὸν
λήμψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου **21** οὐχὶ τοὺς
μισοῦντάς σε κύριε ἐμίσησα καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου
ἐξετηκόμην **22** τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς εἰς ἐχθρούς
ἐγένοντό μοι **23** δοκίμασόν με ὁ θεὸς καὶ γνῶθι τὴν
καρδίαν μου ἔτασόν με καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου **24**
καὶ ἰδὲ εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ
αἰωνία

140 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐξελοῦ με κύριε
ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με **2**
οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ ὅλην τὴν ἡμέραν
παρετάσσοντο πολέμους **3** ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν
ὥσει ὄφεως ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν διάψαλμα **4**
φύλαξόν με κύριε ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ἀπὸ ἀνθρώπων
ἀδίκων ἐξελοῦ με οἵτινες ἐλογίσαντο ὑποσκελίσαι τὰ
διαβήματά μου **5** ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι καὶ
σχοινία διέτειναν παγίδας τοῖς ποσίν μου ἐχόμενα τρίβου
σκάνδαλον ἔθεντό μοι διάψαλμα **6** εἶπα τῷ κυρίῳ θεός
μου εἰ σύ ἐνώτισαι κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου **7**

κύριε κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου 8 μὴ παραδῶς με κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶ διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ μὴ ἐγκαταλίπῃς με μήποτε ὑψωθῶσιν διάψαλμα 9 ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς 10 πεσοῦνται ἐπ' αὐτούς ἄνθρακες ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς ἐν ταιλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν 11 ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν 12 ἔγνω ὅτι ποιήσει κύριος τὴν κρίσιν τοῦ πτωχοῦ καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων 13 πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου

141 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ 2 κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή 3 τοῦ κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου 4 μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις ἀνομίαν καὶ οὐ μὴ συνδύσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν 5 παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν 6 κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι ἠδύνθησαν 7 ὡσεὶ πάχος γῆς διερράγη ἐπὶ τῆς γῆς διεσκορπίσθη τὰ ὄστα ἡμῶν παρὰ τὸν ἄδην (Sheol h7585) 8 ὅτι πρὸς σέ κύριε κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σέ ἤλπισα μὴ ἀντανέλης τὴν

ψυχὴν μου **9** φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν **10** πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως οὗ ἂν παρέλθω

142 συνέσεως τῷ Δαυιδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχὴ φωνῆ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα φωνῆ μου πρὸς κύριον ἐδεήθην **2** ἐκχεῶ ἐναντίον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ **3** ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἢ ἐπορευόμην ἔκρυψαν παγίδα μοι **4** κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον ὅτι οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου **5** ἐκέκραξα πρὸς σέ κύριε εἶπα σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου μερίς μου ἐν γῆ ζώντων **6** πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ **7** ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου κύριε ἐμὲ ὑπομενοῦσιν δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι

143 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς καταδιώκει κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου **2** καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν **3** ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου ἐκάθισέν με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος **4** καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου **5** ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων καὶ ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου

ἐμελέτων 6 διεπέτασα τὰς χειράς μου πρὸς σέ ἡ ψυχὴ μου
ὡς γῆ ἄνυδρός σοι διάψαλμα 7 ταχὺ εἰσάκουσόν μου κύριε
ἐξέλιπεν τὸ πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν
σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον 8 ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου ὅτι
ἐπὶ σοὶ ἤλπισα γνώρισόν μοι κύριε ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι
ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου 9 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν
ἐχθρῶν μου κύριε ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον 10 δίδαξόν
με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου τὸ
πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία 11 ἔνεκα
τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου 12 καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου
ἐξολεθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι δοῦλός σου εἰμι ἐγώ

144 τῷ Δαυιδ πρὸς τὸν Γολιαδ εὐλογητὸς κύριος ὁ
θεός μου ὁ διδάσκων τὰς χειράς μου εἰς παράταξιν τοὺς
δακτύλους μου εἰς πόλεμον 2 ἔλεός μου καὶ καταφυγὴ
μου ἀντιλήμπτωρ μου καὶ ῥύστης μου ὑπερασπιστής μου
καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ'
ἐμέ 3 κύριε τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ ἢ
υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτόν 4 ἄνθρωπος ματαιότητι
ὡμοιώθη αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιά παράγουσιν 5 κύριε
κλῖνον οὐρανούς σου καὶ κατάβηθι ἄψαι τῶν ὀρέων καὶ
καπνισθήσονται 6 ἄστραψον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς
αὐτοῦς ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτούς
7 ἐξαπόστειλον τὴν χειρὰ σου ἐξ ὕψους ἐξελοῦ με καὶ
ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων 8
ὧν τὸ στόμα ἐλάλησεν ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ
ἀδικίας 9 ὁ θεός ὠδὴν καινὴν ἄσομαί σοι ἐν ψαλτηρίῳ

δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι **10** τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσιν τῷ λυτρουμένῳ Δαυιδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς **11** ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων ὧν τὸ στόμα ἐλάλησεν ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας **12** ὧν οἱ υἱοὶ ὡς νεόφυτα ἠδρυμμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμένοι περικεκοσμημένοι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ **13** τὰ ταμίεια αὐτῶν πλήρη ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο τὰ πρόβατα αὐτῶν πολυτόκα πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν **14** οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς οὐκ ἔστιν κατάπτωμα φραγμοῦ οὐδὲ διέξοδος οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν **15** ἔμακάρισαν τὸν λαόν ὧ ταῦτά ἐστιν μακάριος ὁ λαός οὗ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ

145 αἴνεσις τῷ Δαυιδ ὑψώσω σε ὁ θεός μου ὁ βασιλεύς μου καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **2** καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **3** μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν πέρας **4** γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου καὶ τὴν δυνάμιν σου ἀπαγγελοῦσιν **5** τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσιν καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται **6** καὶ τὴν δύνάμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσιν καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται **7** μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται **8** οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος **9** χρηστὸς κύριος τοῖς σύμπασι καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ **10** ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντα τὰ ἔργα σου καὶ οἱ ὄσιοί σου εὐλογησάτωσάν

σε **11** δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσιν καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσιν **12** τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου **13** ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ πιστὸς κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ **14** ὑποστηρίζει κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους **15** οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουν καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ **16** ἀνοίγεις σὺ τὴν χειρὰ σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας **17** δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ **18** ἐγγὺς κύριος πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ **19** θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσεται καὶ σώσει αὐτούς **20** φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολεθρεύσει **21** αἶνεσιν κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

146 ἀλληλουια Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον **2** αἰνέσω κύριον ἐν ζωῇ μου ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω **3** μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας καὶ ἐφ' υἱοὺς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστιν σωτηρία **4** ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν **5** μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ἰακωβ βοηθός ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ **6** τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ

ἐν αὐτοῖς τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα **7**
ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις διδόντα τροφήν τοῖς
πεινῶσιν κύριος λύει πεπεδημένους **8** κύριος ἀνορθοῖ
κατερραγμένους κύριος σοφοῖ τυφλοῦς κύριος ἀγαπᾷ
δικαίους **9** κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους ὄρφανὸν
καὶ χήραν ἀναλήμψεται καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ
10 βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα ὁ θεός σου Σιων εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν

147 αλληλουια Αγγαιου καὶ Ζαχαριου αἰνεῖτε τὸν κύριον
ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός τῷ θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις **2**
οἰκοδομῶν Ιερουσαλημ ὁ κύριος καὶ τὰς διασπορὰς τοῦ
Ισραηλ ἐπισυνάξει **3** ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους
τὴν καρδίαν καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν **4** ὁ
ἀριθμῶν πλήθη ἄστρον καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν
5 μέγας ὁ κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ καὶ
τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός **6** ἀναλαμβάνων
πραεῖς ὁ κύριος ταπεινῶν δὲ ἀμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς
7 ἐξάρξατε τῷ κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει ψάλατε τῷ θεῷ
ἡμῶν ἐν κιθάρα **8** τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν
νεφέλαις τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῆ ὑετόν τῷ ἐξανατέλλοντι
ἐν ὄρει χόρτον καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων
9 διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφήν αὐτῶν καὶ τοῖς νεοσσοῖς
τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν **10** οὐκ ἐν τῇ
δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ
ἀνδρὸς εὐδοκεῖ **11** εὐδοκεῖ κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ **12**
αλληλουια Αγγαιου καὶ Ζαχαριου ἐπαίνει Ιερουσαλημ
τὸν κύριον αἶνει τὸν θεόν σου Σιων **13** ὅτι ἐνίσχυσεν
τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου εὐλόγησεν τοὺς υἱοὺς σου

έν σοί **14** ὁ τιθεὶς τὰ ὄρια σου εἰρήνην καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε **15** ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῆ ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ **16** τοῦ διδόντος χιόνα ὡσεὶ ἔριον ὀμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος **17** βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται **18** ἀποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ τήξει αὐτὰ πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ρυήσεται ὕδατα **19** ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ιακωβ δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ισραηλ **20** οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς

148 αλληλουια Αγγαίου καὶ Ζαχαρίου αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις **2** αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτόν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ **3** αἰνεῖτε αὐτόν ἥλιος καὶ σελήνη αἰνεῖτε αὐτόν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς **4** αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν **5** αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου ὅτι αὐτὸς εἶπεν καὶ ἐγενήθησαν αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν **6** ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται **7** αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι **8** πῦρ χάλαζα χιών κρύσταλλος πνεῦμα καταιγίδος τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ **9** τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι **10** τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά **11** βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοὶ ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς **12** νεανίσκοι καὶ παρθένοι πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων **13** αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου ἢ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ **14** καὶ ὑψώσει

κέρας λαοῦ αὐτοῦ ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς
Ἰσραηλ λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῶ

149 αλληλουια ἄσατε τῶ κυρίῳ ἄσμα καινόν ἢ αἴνεσις
αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων 2 εὐφρανθήτω Ἰσραηλ ἐπὶ τῶ
ποιήσαντι αὐτόν καὶ υἱοὶ Σιων ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῶ
βασιλεῖ αὐτῶν 3 αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶ ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῶ 4 ὅτι εὐδοκεῖ
κύριος ἐν λαῶ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ 5
καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν
κοιτῶν αὐτῶν 6 αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῶ λάρυγγι
αὐτῶν καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν 7
τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς
λαοῖς 8 τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς
ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς 9 τοῦ ποιῆσαι ἐν
αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον δόξα αὕτη ἐστὶν πᾶσι τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ

150 αλληλουια αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ 2 αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ
τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ 3 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
ἤχῳ σάλπιγγος αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα
4 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ 5 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ 6 πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν κύριον αλληλουια

Παροιμίας

1 παροιμίας Σαλωμώντος υιού Δαυιδ ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραηλ **2** γινῶναι σοφίαν καὶ παιδείαν νοῆσαί τε λόγους φρονήσεως **3** δέξασθαί τε στροφὰς λόγων νοῆσαί τε δικαιοσύνην ἀληθῆ καὶ κρίμα κατευθύνειν **4** ἵνα δῶ ἀκάκοις πανουργίαν παιδὶ δὲ νέῳ αἴσθησίν τε καὶ ἔννοιαν **5** τῶνδε γὰρ ἀκούσας σοφὸς σοφώτερος ἔσται ὁ δὲ νοήμων κυβέρνησιν κτήσεται **6** νοήσει τε παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα **7** ἀρχὴ σοφίας φόβος θεοῦ σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτὴν εὐσέβεια δὲ εἰς θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξουθενήσουσιν **8** ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου καὶ μὴ ἀπόσῃ θεσμούς μητρός σου **9** στέφανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σῆ κορυφῇ καὶ κλοιὸν χρύσειον περὶ σῶ τραχήλῳ **10** υἱὲ μὴ σε πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσεβεῖς μηδὲ βουληθῆς ἐὰν παρακαλέσωσί σε λέγοντες **11** ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν κοινωνήσον αἵματος κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως **12** καταπίωμεν δὲ αὐτὸν ὥσπερ ἄδης ζῶντα καὶ ἄρωμεν αὐτοῦ τὴν μνήμην ἐκ γῆς (Sheol h7585) **13** τὴν κτήσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελεῖ καταλαβόμεθα πλήσωμεν δὲ οἴκους ἡμετέρους σκύλων **14** τὸν δὲ σὸν κλῆρον βάλε ἐν ἡμῖν κοινὸν δὲ βαλλάντιον κτησώμεθα πάντες καὶ μαρσίπιον ἐν γενηθήτῳ ἡμῖν **15** μὴ πορευθῆς ἐν ὁδῷ μετ' αὐτῶν ἔκκλινον δὲ τὸν πόδα σου ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν **16** οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν εἰς κακίαν τρέχουσιν καὶ ταχινοὶ τοῦ ἐκχέαι αἷμα **17** οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα περρωτοῖς **18** αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνου μετέχοντες θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακά ἢ δὲ καταστροφή ἀνδρῶν παρανόμων κακὴ **19** αὐταὶ αἱ ὁδοὶ εἰσιν πάντων τῶν

συντελούντων τὰ ἄνομα τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν
ψυχὴν ἀφαιροῦνται 20 σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται ἐν
δὲ πλατεῖαις παρρησίαν ἄγει 21 ἐπ' ἄκρων δὲ τειχέων
κηρύσσεται ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει ἐπὶ δὲ
πύλαις πόλεως θαρροῦσα λέγει 22 ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι
ἔχωνται τῆς δικαιοσύνης οὐκ αἰσχυνθήσονται οἱ δὲ
ἄφρονες τῆς ὕβρεως ὄντες ἐπιθυμηταὶ ἀσεβεῖς γενόμενοι
ἐμίσησαν αἴσθησιν 23 καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχους
ἰδοὺ προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν διδάξω δὲ ὑμᾶς
τὸν ἐμὸν λόγον 24 ἐπειδὴ ἐκάλουν καὶ οὐχ ὑπηκούσατε
καὶ ἐξέτεινον λόγους καὶ οὐ προσείχετε 25 ἀλλὰ ἀκύρους
ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλάς τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχους ἠπειθήσατε
26 τοιγαροῦν κἀγὼ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι
καταχαροῦμαι δὲ ἡνίκα ἂν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος 27 καὶ
ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν ἄφνω θόρυβος ἢ δὲ καταστροφή
ὁμοίως καταιγίδι παρῆ καὶ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν θλίψις καὶ
πολιορκία ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος 28 ἔσται γὰρ
ὅταν ἐπικαλέσησθέ με ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν
ζητήσουσιν με κακοὶ καὶ οὐχ εὐρήσουσιν 29 ἐμίσησαν γὰρ
σοφίαν τὸν δὲ φόβον τοῦ κυρίου οὐ προείλαντο 30 οὐδὲ
ἤθελον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς
ἐλέγχους 31 τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἑαυτῶν ὁδοῦ τοὺς
καρπούς καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀσεβείας πλησθήσονται 32 ἀνθ'
ῶν γὰρ ἠδίκουν νηπίους φονευθήσονται καὶ ἐξετασμός
ἀσεβεῖς ὀλεῖ 33 ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων κατασκηνώσει ἐπ'
ἐλπίδι καὶ ἠσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακοῦ

2 υἱέ ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψῃς παρὰ
σεαυτῷ 2 ὑπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου καὶ παραβαλεῖς
καρδίαν σου εἰς σύνεσιν παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν ἐπὶ

νουθέτησιν τῷ υἱῷ σου **3** ἔὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ
καὶ τῇ συνέσει δῶς φωνὴν σου τὴν δὲ αἴσθησιν ζητήσης
μεγάλη τῇ φωνῇ **4** καὶ ἔὰν ζητήσης αὐτὴν ὡς ἀργύριον
καὶ ὡς θησαυροὺς ἐξερευνήσης αὐτὴν **5** τότε συνήσεις
φόβον κυρίου καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ εὐρήσεις **6** ὅτι κύριος
δίδωσιν σοφίαν καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνῶσις καὶ
σύνεσις **7** καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν
ὑπερασπιεῖ τὴν πορείαν αὐτῶν **8** τοῦ φυλάξαι ὁδοὺς
δικαιωμάτων καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει
9 τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα καὶ κατορθώσεις
πάντας ἄξονας ἀγαθούς **10** ἔὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν
διάνοιαν ἡ δὲ αἴσθησις τῇ σῆ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξη **11**
βουλὴ καλὴ φυλάξει σε ἔννοια δὲ ὅσα τηρήσει σε **12** ἵνα
ρύσηταί σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος
μηδὲν πιστόν **13** ὧ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας τοῦ
πορευέσθαι ἐν ὁδοῖς σκότους **14** οἱ εὐφραϊνόμενοι ἐπὶ
κακοῖς καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ κακῇ **15** ὧν αἱ τρίβοι
σκολιαὶ καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν **16** τοῦ μακρὰν
σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας
γνώμης **17** υἱέ μὴ σε καταλάβῃ κακὴ βουλὴ ἢ ἀπολείπουσα
διδασκαλίαν νεότητος καὶ διαθήκην θεῖαν ἐπιλελησμένην
18 ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς καὶ παρὰ
τῷ ἄδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς **19** πάντες
οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν οὐδὲ μὴ
καταλάβωσιν τρίβους εὐθείας οὐ γὰρ καταλαμβάνονται
ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς **20** εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθὰς
εὔροσαν ἂν τρίβους δικαιοσύνης λείους **21** χρηστοὶ ἔσσονται
οἰκίητορες γῆς ἄκακοι δὲ ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ ὅτι
εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν καὶ ὅσοι ὑπολειφθήσονται

ἐν αὐτῇ **22** ὁδοὶ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται οἱ δὲ παράνομοι ἐξωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς

3 υἱέ ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνου τὰ δὲ ῥήματά μου τηρεῖτω σὴ καρδία **2** μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς καὶ εἰρήνην προσθήσουσίν σοι **3** ἔλεημοσύνη καὶ πίστις μὴ ἐκλιπέτωσάν σε ἄφαψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σῶ τραχήλῳ καὶ εὐρήσεις χάριν **4** καὶ προνοοῦ καλὰ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀνθρώπων **5** ἴσθι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐπὶ θεῶ ἐπὶ δὲ σῆ σοφία μὴ ἐπαίρου **6** ἐν πάσαις ὁδοῖς σου γνῶριζε αὐτήν ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδοὺς σου ὁ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόπτῃ **7** μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῶ φοβοῦ δὲ τὸν θεὸν καὶ ἔκκλινε ἀπὸ παντὸς κακοῦ **8** τότε ἴασις ἔσται τῶ σώματί σου καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου **9** τίμα τὸν κύριον ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων καὶ ἀπάρχου αὐτῶ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης **10** ἵνα πύμπληται τὰ ταμίειά σου πλησμονῆς σίτου οἴνω δὲ αἰ ληνοὶ σου ἐκβλύζωσιν **11** υἱέ μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος **12** ὄν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται **13** μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρεν σοφίαν καὶ θνητὸς ὃς εἶδεν φρόνησιν **14** κρεῖττον γὰρ αὐτήν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς **15** τιμιωτέρα δὲ ἐστὶν λίθων πολυτελῶν οὐκ ἀντιτάξεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρὸν εὐγνωστός ἐστὶν πᾶσιν τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶν **16** μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ **17** αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαὶ καὶ πάντες οἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ **18** ξύλον ζωῆς ἐστὶ πᾶσι τοῖς

ἀντεχομένοις αὐτῆς καὶ τοῖς ἐπειδομένοις ἐπ' αὐτὴν ὡς
ἐπὶ κύριον ἀσφαλῆς **19** ὁ θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσεν τὴν
γῆν ἠτοιμάσεν δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει **20** ἐν αἰσθήσει
ἄβυσσοι ἐρράγησαν νέφη δὲ ἐρρύησαν δρόσους **21** υἱέ μὴ
παραρρυῆς τήρησον δὲ ἐμὴν βουλήν καὶ ἔννοιαν **22** ἵνα
ζήσῃ ἡ ψυχὴ σου καὶ χάρις ἦ περὶ σῶ τραχήλῳ ἔσται δὲ
ἴασις ταῖς σαρκί σου καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις **23** ἵνα
πορεύῃ πεποιθῶς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδοὺς σου ὁ δὲ
πούς σου οὐ μὴ προσκόψῃ **24** ἐὰν γὰρ κάθῃ ἄφοβος ἔσῃ
ἐὰν δὲ καθεύδῃς ἠδέως ὑπνώσεις **25** καὶ οὐ φοβηθήσῃ
πτόησιν ἐπελθοῦσαν οὐδὲ ὀρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας
26 ὁ γὰρ κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου καὶ ἐρείσει
σὸν πόδα ἵνα μὴ σαλευθῆς **27** μὴ ἀπόσχῃ εὖ ποιεῖν ἐνδεῆ
ἠνίκα ἂν ἔχη ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν **28** μὴ εἴπῃς ἐπανελθῶν
ἐπάνηκε καὶ αὔριον δώσω δυνατοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν
οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιούσα **29** μὴ τεκτῆνῃ ἐπὶ σὸν
φίλον κακὰ παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί **30** μὴ
φιλεχθήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην μὴ τι εἰς σὲ ἐργάσῃται
κακόν **31** μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὄνειδη μὴδὲ ζηλώσῃς
τὰς ὁδοὺς αὐτῶν **32** ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι κυρίου πᾶς
παράνομος ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδριάζει **33** κατάρα θεοῦ
ἐν οἴκοις ἀσεβῶν ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται **34**
κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν
χάριν **35** δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν οἱ δὲ ἀσεβεῖς
ὑψώσαν ἀτιμίαν

4 ἀκούσατε παῖδες παιδείαν πατρὸς καὶ προσέχετε γνῶναι
ἔννοιαν **2** δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν τὸν ἐμὸν
νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε **3** υἱὸς γὰρ ἐγενόμην κάγῳ
πατρὶ ὑπήκοος καὶ ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μητρός **4**

οἱ ἔλεγον καὶ ἐδίδασκόν με ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος
εἰς σὴν καρδίαν 5 φύλασσε ἐντολάς μὴ ἐπιλάθῃ μηδὲ
παρίδῃς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος 6 μηδὲ ἐγκαταλίπῃς αὐτήν
καὶ ἀνθέξεται σου ἐράσθητι αὐτῆς καὶ τηρήσει σε 8
περιχαράκωσον αὐτήν καὶ ὑψώσει σε τίμησον αὐτήν ἵνα
σε περιλάβῃ 9 ἵνα δῶ τῇ σῆ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων
στεφάνω δὲ τρυφῆς ὑπερασπίση σου 10 ἄκουε υἱέ καὶ
δέξαι ἐμοὺς λόγους καὶ πληθυνθήσεται ἔτη ζωῆς σου
ἵνα σοι γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου 11 ὁδοὺς γὰρ σοφίας
διδάσκω σε ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς 12 ἐὰν γὰρ
πορεύῃ οὐ συγκλεισθήσεται σου τὰ διαβήματα ἐὰν δὲ
τρέχῃς οὐ κοπιᾷσεις 13 ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας μὴ ἀφῆς
ἀλλὰ φύλαξον αὐτήν σεαυτῷ εἰς ζωὴν σου 14 ὁδοὺς
ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς μηδὲ ζηλώσης ὁδοὺς παρανόμων
15 ἐν ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύσωσιν μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ
ἔκκλινον δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ παράλλαξον 16 οὐ γὰρ μὴ
ὑπνώσωσιν ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν ἀφήρηται ὁ ὕπνος
αὐτῶν καὶ οὐ κοιμῶνται 17 οἶδε γὰρ σιτοῦνται σῖτα
ἀσεβείας οἶνω δὲ παρανόμῳ μεθύσκονται 18 αἱ δὲ ὁδοὶ
τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπουσιν προπορεύονται καὶ
φωτίζουσιν ἕως κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα 19 αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν
ἀσεβῶν σκοτειναὶ οὐκ οἶδασιν πῶς προσκόπτουσιν 20
υἱέ ἐμῆ ῥῆσει πρόσσεχε τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλε
σὸν οὖς 21 ὅπως μὴ ἐκλίπωσίν σε αἱ πηγαὶ σου φύλασσε
αὐτὰς ἐν σῆ καρδίᾳ 22 ζωὴ γὰρ ἐστὶν τοῖς εὐρίσκουσιν
αὐτὰς καὶ πάσῃ σαρκὶ ἴασις 23 πάσῃ φυλακῇ τήρει σὴν
καρδίαν ἐκ γὰρ τούτων ἔξοδοι ζωῆς 24 περίελε σεαυτοῦ
σκολιὸν στόμα καὶ ἄδικα χεῖλη μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἄπωσαι
25 οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὀρθὰ βλέπετῶσαν τὰ δὲ βλέφαρά σου

νευέτω δίκαια **26** ὀρθὰς τροχιάς ποίει σοῖς ποσὶν καὶ τὰς
ὁδοὺς σου κατεύθυνε **27** μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιὰ μηδὲ εἰς
τὰ ἀριστερά ἀπόστρεψον δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς
ὁδοὺς γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν ὁ θεὸς διεστραμμέναι δέ
εἰσιν αἱ ἐξ ἀριστερῶν αὐτὸς δὲ ὀρθὰς ποιήσει τὰς τροχιάς
σου τὰς δὲ πορείας σου ἐν εἰρήνῃ προάξει

5 υἱέ ἐμῆ σοφία πρόσεχε ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν
οὔς **2** ἵνα φυλάξῃς ἔννοιαν ἀγαθὴν αἴσθησιν δὲ ἐμῶν
χειλέων ἐντέλλομαί σοι **3** μὴ πρόσεχε φαύλη γυναικί
μέλι γὰρ ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνης ἢ
πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα **4** ὕστερον μέντοι
πικρότερον χολῆς εὐρήσεις καὶ ἠκονημένον μᾶλλον
μαχαίρας διστόμου **5** τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες
κατάγουσιν τοὺς χρωμένους αὐτῇ μετὰ θανάτου εἰς τὸν
ἄδην τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται (Sheol h7585) **6** ὁδοὺς
γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται σφραγεραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς
καὶ οὐκ εὐγνωστοὶ **7** νῦν οὖν υἱέ ἄκουέ μου καὶ μὴ
ἀκύρους ποιήσης ἐμοὺς λόγους **8** μακρὰν ποιήσον ἀπ’
αὐτῆς σὴν ὁδὸν μὴ ἐγγίσης πρὸς θύραις οἴκων αὐτῆς **9**
ἵνα μὴ πρόη ἄλλοις ζωὴν σου καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν
10 ἵνα μὴ πληθῶσιν ἀλλότριοι σῆς ἰσχύος οἱ δὲ σοὶ πόνοι
εἰς οἴκους ἀλλοτρίων εἰσέλθωσιν **11** καὶ μεταμεληθήσῃ
ἐπ’ ἐσχάτων ἠνίκα ἂν κατατριβῶσιν σάρκες σώματός σου
12 καὶ ἐρεῖς πῶς ἐμίσησα παιδείαν καὶ ἐλέγχους ἐξέκλινεν
ἡ καρδία μου **13** οὐκ ἤκουον φωνὴν παιδεύοντός με καὶ
διδάσκοντός με οὐδὲ παρέβαλλον τὸ οὔς μου **14** παρ’
ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῶ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ
συναγωγῆς **15** πῖνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων καὶ ἀπὸ σῶν
φρεάτων πηγῆς **16** μὴ ὑπερεκχείσθω σοὶ τὰ ὕδατα ἐκ

τῆς σῆς πηγῆς εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθω τὰ σὰ
ὔδατα **17** ἔστω σοι μόνω ὑπάρχοντα καὶ μηδεὶς ἀλλότριος
μετασχέτω σοι **18** ἡ πηγὴ σου τοῦ ὕδατος ἔστω σοι ἰδία
καὶ συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σου
19 ἔλαφος φιλίας καὶ πῶλος σῶν χαρίτων ὁμιλείτω σοι
ἡ δὲ ἰδία ἠγείσθω σου καὶ συνέστω σοι ἐν παντὶ καιρῷ
ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπεριφερόμενος πολλοστός
ἔσῃ **20** μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν μηδὲ συνέχου
ἀγκάλαις τῆς μὴ ἰδίας **21** ἐνώπιον γὰρ εἰσιν τῶν τοῦ θεοῦ
ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρός εἰς δὲ πάσας τὰς τροχιάς αὐτοῦ
σκοπεύει **22** παρανομίαι ἄνδρα ἀγρεύουσιν σειραῖς δὲ τῶν
ἑαυτοῦ ἀμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται **23** οὗτος τελευτᾷ
μετὰ ἀπαιδευτῶν ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος
ἐξερρίφη καὶ ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην

6 υἱέ ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον παραδώσεις σὴν χεῖρα
ἐχθρῷ **2** παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἴδια χεῖλη καὶ
ἀλίσκεται χεῖλεσιν ἰδίου στόματος **3** ποίει υἱέ ἃ ἐγὼ σοι
ἐντέλλομαι καὶ σῶζου ἤκεις γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ
σὸν φίλον ἴθι μὴ ἐκλυόμενος παρόξυνε δὲ καὶ τὸν φίλον
σου ὃν ἐνεγυήσω **4** μὴ δῶς ὑπνον σοῖς ὄμμασιν μηδὲ
ἐπινυστάξης σοῖς βλεφάροις **5** ἵνα σῶζῃ ὡσπερ δορκὰς
ἐκ βρόχων καὶ ὡσπερ ὄρνεον ἐκ παγίδος **6** ἴθι πρὸς τὸν
μύρμηκα ὃ ὀκνηρὸς καὶ ζήλωσον ἰδῶν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ
καὶ γενοῦ ἐκείνου σοφώτερος **7** ἐκείνῳ γὰρ γεωργίου
μὴ ὑπάρχοντος μηδὲ τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων μηδὲ ὑπὸ
δεσπότην ὢν **8** ἐτοιμάζεται θέρους τὴν τροφήν πολλήν
τε ἐν τῷ ἀμῆτῳ ποιεῖται τὴν παράθεσιν ἢ πορεύθητι
πρὸς τὴν μέλισσαν καὶ μάθε ὡς ἐργάτις ἐστὶν τὴν τε
ἐργασίαν ὡς σεμνήν ποιεῖται ἥς τοὺς πόνους βασιλεῖς

καὶ ἰδιῶται πρὸς ὑγίειαν προσφέρονται ποθεινὴ δὲ ἔστιν
πᾶσιν καὶ ἐπίδοξος καίπερ οὖσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενὴς τὴν
σοφίαν τιμήσασα προήχθη **9** ἕως τίνος ὀκνηρὴ κατάκεισαι
πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθῆση **10** ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς ὀλίγον
δὲ κάθησαι μικρὸν δὲ νυστάξεις ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζη
χερσὶν στήθη **11** εἴτ' ἐμπαραγίνεται σοι ὥσπερ κακὸς
ὁδοιπόρος ἢ πενία καὶ ἡ ἔνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεὺς
ἐὰν δὲ ἄοκνος ἦς ἤξει ὥσπερ πηγὴ ὁ ἀμητός σου ἢ δὲ
ἐνδεια ὥσπερ κακὸς δρομεὺς ἀπαυτομολήσει **12** ἀνὴρ
ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται ὁδοὺς οὐκ ἀγαθὰς **13**
ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῶ σημαίνει δὲ ποδὶ διδάσκει
δὲ ἐννεύμασιν δακτύλων **14** διεστραμμένη δὲ καρδίᾳ
τεκταίνεται κακὰ ἐν παντὶ καιρῶ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς
συνίστησιν πόλει **15** διὰ τοῦτο ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια
αὐτοῦ διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνιάτος **16** ὅτι χαίρει πᾶσιν
οἷς μισεῖ ὁ κύριος συντρίβεται δὲ δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς
17 ὀφθαλμὸς ὑβριστοῦ γλώσσα ἄδικος χεῖρες ἐκχέουσιν
αἷμα δικαίου **18** καὶ καρδίᾳ τεκταινομένη λογισμοὺς
κακοὺς καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν **19** ἐκκαίει
ψεύδη μάρτυς ἄδικος καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις ἀνὰ μέσον
ἀδελφῶν **20** υἱὲ φύλασσε νόμους πατρός σου καὶ μὴ
ἀπόση θεσμοὺς μητρός σου **21** ἄφασαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ
σῆ ψυχῇ διὰ παντὸς καὶ ἐγκλοίωσαι ἐπὶ σῶ τραχήλῳ **22**
ἡνίκα ἂν περιπατῆς ἐπάγου αὐτήν καὶ μετὰ σοῦ ἔστω ὡς
δ' ἂν καθεύδης φυλασσέτω σε ἵνα ἐγειρομένῳ συλλαλῇ
σοι **23** ὅτι λύχνος ἐντολὴ νόμου καὶ φῶς καὶ ὁδὸς ζωῆς
ἔλεγχος καὶ παιδεία **24** τοῦ διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς
ὑπάνδρου καὶ ἀπὸ διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας **25** μὴ σε
νικήσῃ κάλλους ἐπιθυμία μηδὲ ἀγρευθῆς σοῖς ὀφθαλμοῖς

μηδὲ συναρπασθῆς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων 26 τιμὴ
γὰρ πόρνης ὅση καὶ ἐνὸς ἄρτου γυνὴ δὲ ἀνδρῶν τιμίας
ψυχὰς ἀγρεύει 27 ἀποδήσει τις πῦρ ἐν κόλπῳ τὰ δὲ
ἱμάτια οὐ κατακαύσει 28 ἢ περιπατήσει τις ἐπ' ἀνθράκων
πυρός τοὺς δὲ πόδας οὐ κατακαύσει 29 οὕτως ὁ εἰσελθὼν
πρὸς γυναῖκα ὑπανδρον οὐκ ἀθωωθήσεται οὐδὲ πᾶς ὁ
ἀπτόμενος αὐτῆς 30 οὐ θαυμαστὸν ἐὰν ἀλῶ τις κλέπτων
κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ τὴν ψυχὴν πεινῶν 31 ἐὰν δὲ
ἀλῶ ἀποτεῖσει ἑπταπλάσια καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ
δοὺς ῥύσεται ἑαυτὸν 32 ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἔνδειαν φρενῶν
ἀπώλειαν τῆ ψυχῆ αὐτοῦ περιποιεῖται 33 ὀδύνας τε καὶ
ἀτιμίας ὑποφέρει τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθήσεται
εἰς τὸν αἰῶνα 34 μεστὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς οὐ
φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως 35 οὐκ ἀνταλλάσσεται οὐδενὸς
λύτρου τὴν ἔχθραν οὐδὲ μὴ διαλυθῆ πολλῶν δώρων

7 υἱέ φύλασσε ἐμοὺς λόγους τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολὰς κρύψον
παρὰ σεαυτῶ υἱέ τίμα τὸν κύριον καὶ ἰσχύσεις πλήν δὲ
αὐτοῦ μὴ φοβοῦ ἄλλον 2 φύλαξον ἐμὰς ἐντολὰς καὶ
βιώσεις τοὺς δὲ ἐμοὺς λόγους ὥσπερ κόρας ὀμμάτων 3
περίθου δὲ αὐτοὺς σοῖς δακτύλοις ἐπίγραψον δὲ ἐπὶ τὸ
πλάτος τῆς καρδίας σου 4 εἶπον τὴν σοφίαν σὴν ἀδελφὴν
εἶναι τὴν δὲ φρόνησιν γνῶριμον περιποίησαι σεαυτῶ 5
ἵνα σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς ἀλλοτρίας καὶ πονηρᾶς ἐὰν
σε λόγοις τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάλῃται 6 ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ
τοῦ οἴκου αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρακύπτουσα 7 ὃν
ἂν ἴδῃ τῶν ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ἐνδεῆ φρενῶν 8
παραπορευόμενον παρὰ γωνίαν ἐν διόδοις οἴκων αὐτῆς
9 καὶ λαλοῦντα ἐν σκότει ἐσπερινῶ ἡνίκα ἂν ἡσυχία
νυκτερινῆ ᾗ καὶ γνοφώδης 10 ἢ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐτῶ

εἶδος ἔχουσα πορνικόν ἢ ποιεῖ νέων ἐξίπτασθαι καρδίας
11 ἀνεπτρωμένη δέ ἐστιν καὶ ἄσωτος ἐν οἴκῳ δὲ οὐχ
ἠσυχάζουσιν οἱ πόδες αὐτῆς **12** χρόνον γάρ τινα ἔξω
ρέμβεται χρόνον δὲ ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν
ἐνεδρεύει **13** εἶτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτόν ἀναιδεῖ
δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ **14** θυσία εἰρηνικὴ μοί
ἐστιν σήμερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχάς μου **15** ἔνεκα τούτου
ἐξῆλθον εἰς συνάντησίν σοι ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον
εὕρηκά σε **16** κειρίαις τέτακα τὴν κλίνην μου ἀμφιτάποις
δὲ ἔστρωκα τοῖς ἀπ' Αἰγύπτου **17** διέρραγκα τὴν κοίτην
μου κρόκῳ τὸν δὲ οἶκόν μου κινναμώμῳ **18** ἔλθὲ καὶ
ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρθρου δεῦρο καὶ ἐγκυλισθῶμεν
ἔρωτι **19** οὐ γὰρ πάρεστιν ὁ ἀνὴρ μου ἐν οἴκῳ πεπόρευται
δὲ ὁδὸν μακρὰν **20** ἔνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ
αὐτοῦ δι' ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξει εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **21**
ἀπεπλάνησεν δὲ αὐτόν πολλῇ ὁμιλίᾳ βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ
χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν **22** ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ
κεφωθεὶς ὥσπερ δὲ βοῦς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται καὶ ὥσπερ
κύων ἐπὶ δεσμούς **23** ἢ ὡς ἔλαφος τοξεύματι πεπληγὼς
εἰς τὸ ἦπαρ σπεύδει δὲ ὥσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα οὐκ
εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει **24** νῦν οὖν υἱέ ἄκουέ μου
καὶ πρόσσεχε ῥήμασιν στόματός μου **25** μὴ ἐκκλινάτω εἰς
τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδιά σου **26** πολλοὺς γὰρ τρώσασα
καταβέβληκεν καὶ ἀναρίθμητοὶ εἰσιν οὓς πεφόνευκεν **27**
ὁδοὶ ἄδου ὁ οἶκος αὐτῆς κατάγουσαι εἰς τὰ ταμίεια τοῦ
θανάτου (Sheol h7585)

8 σὺ τὴν σοφίαν κηρύξεις ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ
2 ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστὶν ἀνά μέσον δὲ τῶν
τρίβων ἔστηκεν **3** παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει

ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται 4 ὑμᾶς ὧ ἄνθρωποι παρακαλῶ
καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων 5 νοήσατε
ἄκακοι πανουργίαν οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν 6
εἰσακούσατέ μου σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων
ὀρθά 7 ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ φάρυγξ μου ἐβδελυγμένα
δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ 8 μετὰ δικαιοσύνης πάντα
τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν
οὐδὲ στραγγαλῶδες 9 πάντα ἐνώπια τοῖς συνιοῦσιν καὶ
ὀρθά τοῖς εὐρίσκουσι γινῶσιν 10 λάβετε παιδείαν καὶ
μὴ ἀργύριον καὶ γινῶσιν ὑπὲρ χρυσίου δεδοκιμασμένον
ἀνθαιρεῖσθε δὲ αἴσθησιν χρυσίου καθαροῦ 11 κρείσσω γὰρ
σοφία λίθων πολυτελῶν πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς
ἐστίν 12 ἐγὼ ἢ σοφία κατεσκίηνωσα βουλήν καὶ γινῶσιν
καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην 13 φόβος κυρίου μισεῖ
ἀδικίαν ὕβριν τε καὶ ὑπερηφανίαν καὶ ὁδοὺς πονηρῶν
μεμίσηκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένας ὁδοὺς κακῶν 14 ἐμὴ
βουλή καὶ ἀσφάλεια ἐμὴ φρόνησις ἐμὴ δὲ ἰσχύς 15 δι
ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσιν καὶ οἱ δυνάσται γράφουσιν
δικαιοσύνην 16 δι ἐμοῦ μεγιστᾶνες μεγαλύνονται καὶ
τύραννοι δι ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς 17 ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας
ἀγαπῶ οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσιν 18 πλοῦτος καὶ
δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει καὶ κτήσις πολλῶν καὶ δικαιοσύνη 19
βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίου καὶ λίθου τίμιου
τὰ δὲ ἐμὰ γενήματα κρείσσω ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ 20
ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ καὶ ἀνὰ μέσον τριβῶν
δικαιώματος ἀναστρέφομαι 21 ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ
ἀγαπῶσιν ὕπαρξιν καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω
ἀγαθῶν ἐὰν ἀναγγείλω ὑμῖν τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα
μνημονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἀριθμῆσαι 22 κύριος ἔκτισέν

με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ **23** πρὸ τοῦ αἰῶνος
ἐθεμελίωσέν με ἐν ἀρχῇ **24** πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι
καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι πρὸ τοῦ προελθεῖν
τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων **25** πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι πρὸ
δὲ πάντων βουνῶν γεννᾶ με **26** κύριος ἐποίησεν χώρας
καὶ ἀοικήτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν **27**
ἠνίκα ἠτοίμαζεν τὸν οὐρανόν συμπαρήμην αὐτῷ καὶ ὅτε
ἀφώριζεν τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων **28** ἠνίκα ἰσχυρὰ
ἐποίει τὰ ἄνω νέφη καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς
ὑπ' οὐρανόν **29** καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς
30 ἤμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα ἐγὼ ἤμην ἧ προσέχαιρεν
καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμενη ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ
καιρῷ **31** ὅτε εὐφραίνεται τὴν οἰκουμένην συντελέσας
καὶ ἐνευφραίνεται ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων **32** νῦν οὖν υἱέ
ἄκουέ μου **34** μακάριος ἀνὴρ ὃς εἰσακούσεται μου καὶ
ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς
θύραις καθ' ἡμέραν τηρῶν σταθμοὺς ἐμῶν εἰσόδων **35**
αἱ γὰρ ἔξοδοί μου ἔξοδοι ζωῆς καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις
παρὰ κυρίου **36** οἱ δὲ εἰς ἐμὲ ἀμαρτάνοντες ἀσεβοῦσιν τὰς
ἑαυτῶν ψυχὰς καὶ οἱ μισοῦντές με ἀγαπῶσιν θάνατον

9 ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον καὶ ὑπήρτισεν
στύλους ἐπτά **2** ἔσφαξεν τὰ ἑαυτῆς θύματα ἐκέρασεν εἰς
κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς
τράπεζαν **3** ἀπέστειλεν τοὺς ἑαυτῆς δούλους συγκαλοῦσα
μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα **4** ὃς
ἔστιν ἄφρων ἐκκλινάτω πρὸς με καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν
εἶπεν **5** ἔλθατε φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων καὶ πίετε οἶνον
ὃν ἐκέρασα ὑμῖν **6** ἀπολείπετε ἀφροσύνην καὶ ζήσεσθε
καὶ ζητήσατε φρόνησιν ἵνα βιώσητε καὶ κατορθώσατε ἐν

γνώσει σύνεσιν 7 ὁ παιδεύων κακούς λήμψεται ἑαυτῷ
ἀτιμίαν ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμήσεται ἑαυτὸν 8
μὴ ἔλεγχε κακούς ἵνα μὴ μισῶσιν σε ἔλεγχε σοφὸν καὶ
ἀγαπήσει σε 9 δίδου σοφῶ ἀφορμὴν καὶ σοφώτερος ἔσται
γνώριζε δικαίῳ καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι 10 ἀρχὴ σοφίας
φόβος κυρίου καὶ βουλὴ ἀγίων σύνεσις τὸ γὰρ γνῶναι
νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς 11 τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ
πολὺν ζήσεις χρόνον καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς σου
12 υἱὲ ἂν σοφὸς γένη σεαυτῷ σοφὸς ἔσῃ καὶ τοῖς πλησίον
ἂν δὲ κακὸς ἀποβῆς μόνος ἀναντλήσεις κακά 13 γυνὴ
ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδεῆς ψωμοῦ γίνεται ἢ οὐκ ἐπίσταται
αἰσχύνῃν 14 ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου ἐπὶ
δίφρου ἐμφανῶς ἐν πλατεῖαις 15 προσκαλουμένη τοὺς
παριόντας καὶ κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν 16 ὅς
ἐστὶν ὑμῶν ἀφρονέστατος ἐκκλινάτω πρὸς με ἐνδεέσι δὲ
φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα 17 ἄρτων κρυφίων
ἠδέως ἄψασθε καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ 18 ὁ δὲ οὐκ
οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλονται καὶ ἐπὶ πέτευρον
ἄδου συναντᾷ

10 υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη τῇ
μητρὶ 2 οὐκ ὠφελήσουσιν θησαυροὶ ἀνόμους δικαιοσύνη
δὲ ῥύσεται ἐκ θανάτου 3 οὐ λιμοκτονήσει κύριος ψυχὴν
δικαίαν ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει 4 πενία ἄνδρα ταπεινοῖ
χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουσιν υἱὸς πεπαιδευμένος
σοφὸς ἔσται τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρήσεται 5 διεσώθη
ἀπὸ καύματος υἱὸς νοήμων ἀνεμόφθορος δὲ γίνεται ἐν
ἀμῆτῳ υἱὸς παράνομος 6 εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν
δικαίου στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄωρον 7 μνήμη
δικαίων μετ' ἐγκωμίων ὄνομα δὲ ἀσεβοῦς σβέννυται

8 σοφὸς καρδίᾳ δέξεται ἐντολὰς ὁ δὲ ἄστεγος χεῖλεσιν
σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται 9 ὃς πορεύεται ἀπλῶς
πορεύεται πεποιθῶς ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ
γνωσθήσεται 10 ὁ ἐννεύων ὀφθαλμοῖς μετὰ δόλου
συνάγει ἀνδράσι λύπας ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παρρησίας
εἰρηνοποιεῖ 11 πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίου στόμα δὲ
ἀσεβοῦς καλύψει ἀπώλεια 12 μῖσος ἐγείρει νεῖκος πάντα
δὲ τοὺς μὴ φιλονεικοῦντας καλύπτει φιλία 13 ὃς ἐκ
χειλέων προφέρει σοφίαν ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκάρδιον
14 σοφοὶ κρύψουσιν αἴσθησιν στόμα δὲ προπετοῦς ἐγγίζει
συντριβῆ 15 κτῆσις πλουσίων πόλις ὄχυρά συντριβὴ δὲ
ἀσεβῶν πενία 16 ἔργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ καρποὶ δὲ
ἀσεβῶν ἀμαρτίας 17 ὁδοὺς δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεία
παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται 18 καλύπτουσιν ἔχθραν
χείλη δίκαια οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας ἀφρονέστατοί
εἰσιν 19 ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξει ἀμαρτίαν φειδόμενος
δὲ χειλέων νοήμων ἔση 20 ἄργυρος πεπυρωμένος γλῶσσα
δικαίου καρδίᾳ δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει 21 χεῖλη δικαίων
ἐπίσταται ὑψηλά οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελευτῶσιν 22
εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου αὕτη πλουτίζει καὶ
οὐ μὴ προστεθῆ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ 23 ἐν γέλῳτι ἄφρων
πράσσει κακά ἢ δὲ σοφία ἀνδρὶ τίκτει φρόνησιν 24 ἐν
ἀπωλείᾳ ἀσεβῆς περιφέρεται ἐπιθυμία δὲ δικαίου δεκτὴ 25
παραπορευομένης καταιγίδος ἀφανίζεται ἀσεβῆς δίκαιος
δὲ ἐκκλίνας σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα 26 ὥσπερ ὄμφαξ ὁδοῦσι
βλαβερὸν καὶ καπνὸς ὄμμασιν οὕτως παρανομία τοῖς
χρωμένοις αὐτήν 27 φόβος κυρίου προστίθησιν ἡμέρας
ἔτη δὲ ἀσεβῶν ὀλιγωθήσεται 28 ἐγχερονίζει δικαίοις
εὐφροσύνη ἐλπίς δὲ ἀσεβῶν ὄλλυται 29 ὀχύρωμα ὀσίου

φόβος κυρίου συντριβή δὲ τοῖς ἐργαζομένοις κακά **30**
δίκαιος τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδώσει ἀσεβεῖς δὲ οὐκ οἰκήσουσιν
γῆν **31** στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν γλῶσσα δὲ ἀδίκου
ἐξολεῖται **32** χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἀποστάζει χάριτας
στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποστρέφεται

11 ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον κυρίου στάθμιον δὲ
δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ **2** οὐ ἂν εἰσέλθῃ ὕβρις ἐκεῖ καὶ ἀτιμία
στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν **3** ἀποθανῶν δίκαιος
ἔλιπεν μετὰ μελλον πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος
ἀσεβῶν ἀπώλεια **5** δικαιοσύνη ἀμώμους ὀρθοτομεῖ
ὁδοὺς ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία **6** δικαιοσύνη ἀνδρῶν
ὀρθῶν ῥύεται αὐτοὺς τῇ δὲ ἀπωλείᾳ αὐτῶν ἀλίσκονται
παράνομοι **7** τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὄλλυται
ἐλπίς τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται **8** δίκαιος ἐκ
θήρας ἐκδύνει ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής **9**
ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις αἴσθησις δὲ δικαίων
εὐοδος **10** ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωσεν πόλις **11**
στόμασιν δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη **12** μυκτηρίζει πολίτας
ἐνδεῆς φρενῶν ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει **13** ἀνὴρ
δίγλωσσος ἀποκαλύπτει βουλάς ἐν συνεδρίῳ πιστὸς δὲ
πνοῇ κρύπτει πράγματα **14** οἷς μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις
πίπτουσιν ὥσπερ φύλλα σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ
βουλῇ **15** πονηρὸς κακοποιεῖ ὅταν συμμείξῃ δικαίῳ μισεῖ
δὲ ἦχον ἀσφαλείας **16** γυνὴ εὐχάριστος ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν
θρόνος δὲ ἀτιμίας γυνὴ μισοῦσα δίκαια πλούτου ὀκνηροὶ
ἐνδεεῖς γίνονται οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρείδονται πλούτῳ **17**
τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεήμων ἐξολλύει δὲ
αὐτοῦ σῶμα ὁ ἀνελεήμων **18** ἀσεβὴς ποιεῖ ἔργα ἄδικα
σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς ἀληθείας **19** υἱὸς δίκαιος

γεννᾶται εἰς ζωὴν διωγμὸς δὲ ἀσεβοῦς εἰς θάνατον **20**
βδέλυγμα κυρίῳ διεστραμμένα ὁδοὶ προσδεκτοὶ δὲ αὐτῶ
πάντες ἄμωμοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν **21** χειρὶ χειῖρας
ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται ὁ δὲ σπείρων
δικαιοσύνην λήμψεται μισθὸν πιστόν **22** ὥσπερ ἐνώτιον
ἐν ῥινὶ ὑὸς οὕτως γυναικὶ κακόφρονι κάλλος **23** ἐπιθυμία
δικαίων πᾶσα ἀγαθὴ ἐλπίς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται **24**
εἰσὶν οἱ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα ποιοῦσιν εἰσὶν καὶ οἱ
συνάγοντες ἐλαττονοῦνται **25** ψυχὴ εὐλογουμένη πᾶσα
ἀπλὴ ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ εὐσχήμων **26** ὁ συνέχων σῖτον
ὑπολίπιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ
μεταδιδόντος **27** τεκταινόμενος ἀγαθὰ ζητεῖ χάριν ἀγαθὴν
ἐκζητοῦντα δὲ κακὰ καταλήμψεται αὐτόν **28** ὁ πεποιθὼς
ἐπὶ πλούτῳ οὗτος πεσεῖται ὁ δὲ ἀντιλαμβανόμενος
δικαίων οὗτος ἀνατελεῖ **29** ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ
ἑαυτοῦ οἴκῳ κληρονομήσει ἄνεμον δουλεύσει δὲ ἄφρων
φρονίμῳ **30** ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης φύεται δένδρον
ζωῆς ἀφαιροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων **31** εἰ ὁ
μὲν δίκαιος μόλις σῶζεται ὁ ἀσεβὴς καὶ ἀμαρτωλὸς ποῦ
φανεῖται

12 ὁ ἀγαπῶν παιδεῖαν ἀγαπᾷ αἴσθησιν ὁ δὲ μισῶν
ἐλέγχους ἄφρων **2** κρείσσων ὁ εὐρὼν χάριν παρὰ κυρίῳ
ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπηθήσεται **3** οὐ κατορθώσει
ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου αἰὶ δὲ ῥίζαι τῶν δικαίων οὐκ
ἐξαρθήσονται **4** γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς
ὥσπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ οὕτως ἄνδρα ἀπόλλυσιν γυνὴ
κακοποιός **5** λογισμοὶ δικαίων κρίματα κυβερνῶσιν δὲ
ἀσεβεῖς δόλους **6** λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι στόμα δὲ ὀρθῶν
ρύσεται αὐτούς **7** οὗ ἂν στραφῇ ἀσεβὴς ἀφανίζεται οἴκοι

δὲ δικαίων παραμένουσιν **8** στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται
ὑπὸ ἀνδρὸς νωθοκαρδίου δὲ μυκτηρίζεται **9** κρείσσων
ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθεὶς
καὶ προσδεόμενος ἄρτου **10** δίκαιος οἰκτίζει ψυχὰς κτηνῶν
αὐτοῦ τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονα **11** ὁ
ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐμπλησθήσεται ἄρτων οἱ
δὲ διώκοντες μάταια ἐνδεεῖς φρενῶν ὅς ἐστιν ἡδὺς ἐν
οἴνων διατριβαῖς ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὀχυρώμασιν καταλείψει
ἀτιμίαν **12** ἐπιθυμίαι ἀσεβῶν κακαί αἱ δὲ ῥίζαι τῶν
εὐσεβῶν ἐν ὀχυρώμασιν **13** δι' ἁμαρτίαν χειλέων ἐμπίπτει
εἰς παγίδας ἁμαρτωλὸς ἐκφεύγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος
ὁ βλέπων λεία ἐλεηθήσεται ὁ δὲ συναντῶν ἐν πύλαις
ἐκθλίψει ψυχὰς **14** ἀπὸ καρπῶν στόματος ψυχὴ ἀνδρὸς
πλησθήσεται ἀγαθῶν ἀνταπόδομα δὲ χειλέων αὐτοῦ
δοθήσεται αὐτῷ **15** ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν
εἰσακούει δὲ συμβουλίας σοφός **16** ἄφρων ἀθημερὸν
ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτοῦ κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν
πανοῦργος **17** ἐπιδεικνυμένην πίστιν ἀπαγγέλλει δίκαιος
ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος **18** εἰσὶν οἱ λέγοντες
τιτρώσκουσιν μαχαίρα γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται **19** χεῖλη
ἀληθινὰ κατορθοῖ μαρτυρίαν μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν
ἔχει ἄδικον **20** δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου κακά οἱ δὲ
βουλόμενοι εἰρήνην εὐφρανθήσονται **21** οὐκ ἀρέσει τῷ
δικαίῳ οὐδὲν ἄδικον οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν
22 βδέλυγμα κυρίῳ χεῖλη ψευδῆ ὁ δὲ ποιῶν πίστεις δεκτὸς
παρ' αὐτῷ **23** ἀνὴρ συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως καρδία δὲ
ἀφρόνων συναντήσεται ἀραῖς **24** χεῖρ ἐκλεκτῶν κρατήσεται
εὐχερῶς δόλιοι δὲ ἔσσονται εἰς προνομίην **25** φοβερὸς
λόγος καρδίαν ταρασσει ἀνδρὸς δικαίου ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ

εὐφραίνει αὐτόν **26** ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ φίλος
ἔσται αἱ δὲ γινῶμαι τῶν ἀσεβῶν ἀνεπιεικεῖς ἀμαρτάνοντας
καταδιώξεται κακά ἢ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανήσει
αὐτοῦς **27** οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας κτήμα δὲ τίμιον
ἀνήρ καθαρὸς **28** ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωὴ ὁδοὶ δὲ
μνησικάκων εἰς θάνατον

13 υἱὸς πανοῦργος ὑπήκοος πατρί υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν
ἀπωλείᾳ **2** ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθὸς
ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλοῦνται ἄωροι **3** ὃς φυλάσσει τὸ
ἑαυτοῦ στόμα τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὁ δὲ προπετῆς
χείλεσιν πτοήσεται ἑαυτόν **4** ἐν ἐπιθυμίαις ἐστὶν πᾶς ἀεργὸς
χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ **5** λόγον ἄδικον μισεῖ
δίκαιος ἀσεβῆς δὲ αἰσχύνεται καὶ οὐχ ἔξει παρρησίαν **6**
δικαιοσύνη φυλάσσει ἀκάκους τοὺς δὲ ἀσεβεῖς φαύλους
ποιεῖ ἀμαρτία **7** εἰσὶν οἱ πλουτίζοντες ἑαυτοὺς μηδὲν
ἔχοντες καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῶ
πλούτῳ **8** λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος πτωχὸς δὲ
οὐχ ὑφίσταται ἀπειλήν **9** φῶς δικαίοις διὰ παντός φῶς δὲ
ἀσεβῶν σβέννυται ψυχαὶ δόλιαι πλανῶνται ἐν ἀμαρτίαις
δίκαιοι δὲ οἰκτίρουσιν καὶ ἐλεῶσιν **10** κακὸς μεθ' ὕβρεως
πράσσει κακά οἱ δὲ ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοί **11**
ὑπαρξίς ἐπισπουδαζομένη μετὰ ἀνομίας ἐλάσσων γίνεται
ὁ δὲ συνάγων ἑαυτῶ μετ' εὐσεβείας πληθυνθήσεται
δίκαιος οἰκτίρει καὶ κυχρᾷ **12** κρείσσων ἐναρχόμενος
βοηθῶν καρδίᾳ τοῦ ἐπαγγελλομένου καὶ εἰς ἐλπίδα
ἄγοντος δένδρον γὰρ ζωῆς ἐπιθυμία ἀγαθή **13** ὃς
καταφρονεῖ πράγματος καταφρονηθήσεται ὑπ' αὐτοῦ ὁ δὲ
φοβούμενος ἐντολήν οὗτος ὑγιαίνει υἱῶ δολίῳ οὐδὲν
ἔσται ἀγαθὸν οἰκέτη δὲ σοφῶ εὐοδοὶ ἔσσονται πράξεις καὶ

κατευθυνθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ **14** νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς
ὁ δὲ ἄνους ὑπὸ παγίδος θανεῖται **15** σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσιν
χάριν τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς ὁδοῖ δὲ
καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ **16** πᾶς πανοῦργος πράσσει
μετὰ γνώσεως ὁ δὲ ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κακίαν **17**
βασιλεὺς θρασὺς ἐμπεσεῖται εἰς κακὰ ἄγγελος δὲ πιστὸς
ρύσεται αὐτόν **18** πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία
ὁ δὲ φυλάσσειν ἐλέγχους δοξασθήσεται **19** ἐπιθυμίαι
εὐσεβῶν ἠδύνουσιν ψυχὴν ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ
γνώσεως **20** ὁ συμπορευόμενος σοφοῖς σοφὸς ἔσται ὁ δὲ
συμπορευόμενος ἄφροσι γνωσθήσεται **21** ἀμαρτάνοντας
καταδιώξεται κακὰ τοὺς δὲ δικαίους καταλήμψεται ἀγαθὰ
22 ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν θησαυρίζεται
δὲ δικαίοις πλοῦτος ἀσεβῶν **23** δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν
πλούτῳ ἔτη πολλὰ ἄδικοι δὲ ἀπολοῦνται συντόμως **24** ὃς
φείδεται τῆς βακτηρίας μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὁ δὲ ἀγαπῶν
ἐπιμελῶς παιδεύει **25** δίκαιος ἔσθων ἐμπιπλᾷ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ψυχὰ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς

14 σοφαὶ γυναῖκες ὠκοδόμησαν οἴκους ἡ δὲ ἄφρων
κατέσκαψεν ταῖς χερσὶν αὐτῆς **2** ὁ πορευόμενος ὀρθῶς
φοβεῖται τὸν κύριον ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ
ἀτιμασθήσεται **3** ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως
χείλη δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτούς **4** οὐ μὴ εἰσὶν βόες
φάτναι καθαραὶ οὐ δὲ πολλὰ γενήματα φανερὰ βοὸς
ἰσχύς **5** μάρτυς πιστὸς οὐ ψεύδεται ἐκκαίει δὲ ψεύδη
μάρτυς ἄδικος **6** ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς καὶ οὐχ
εὐρήσεις αἴσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερῆς **7** πάντα
ἐναντία ἀνδρὶ ἄφροσι ὄπλα δὲ αἰσθήσεως χεῖλη σοφὰ **8**
σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ἄνοια δὲ

ἀφρόνων ἐν πλάνῃ 9 οἰκίαι παρανόμων ὀφειλήσουσιν
καθαρισμόν οἰκίαι δὲ δικαίων δεκταί 10 καρδία ἀνδρὸς
αἰσθητικὴ λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ ὅταν δὲ εὐφραίνεται οὐκ
ἐπιμείγνυται ὕβρει 11 οἰκίαι ἀσεβῶν ἀφανισθήσονται
σκηναὶ δὲ κατορθούντων στήσονται 12 ἔστιν ὁδὸς ἣ
δοκεῖ ὀρθὴ εἶναι παρὰ ἀνθρώποις τὰ δὲ τελευταῖα
αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ἄδου 13 ἐν εὐφροσύναις
οὐ προσμείγνυται λύπη τελευταία δὲ χαρὰ εἰς πένθος
ἔρχεται 14 τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν πλησθήσεται θρασκευάρδιος
ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ ἀνὴρ ἀγαθός 15 ἄκακος
πιστεύει παντὶ λόγῳ πανοῦργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν
16 σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ ὁ δὲ ἄφρων
ἑαυτῷ πεποιθὼς μείγνυται ἀνόμῳ 17 ὀξύθυμος πράσσει
μετὰ ἀβουλίας ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει 18
μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν οἱ δὲ πανοῦργοι κρατήσουσιν
αἰσθήσεως 19 ὀλισθήσουσιν κακοὶ ἔναντι ἀγαθῶν καὶ
ἀσεβεῖς θεραπεύσουσιν θύρας δικαίων 20 φίλοι μισήσουσιν
φίλους πτωχοὺς φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί 21 ὁ ἀτιμάζων
πένητας ἀμαρτάνει ἐλεῶν δὲ πτωχοὺς μακαριστός 22
πλανώμενοι τεκταίνουσι κακὰ ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν
τεκταίνουσιν ἀγαθοὶ οὐκ ἐπίστανται ἔλεον καὶ πίστιν
τέκτονες κακῶν ἐλεημοσύναι δὲ καὶ πίστεις παρὰ τέκτοσιν
ἀγαθοῖς 23 ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεστιν περισσόν ὁ δὲ
ἠδὺς καὶ ἀνάληγτος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται 24 στέφανος σοφῶν
πανοῦργος ἣ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακὴ 25 ῥύσεται ἐκ
κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστός ἐκκαίει δὲ ψεύδη δόλιος
26 ἐν φόβῳ κυρίου ἐλπὶς ἰσχύος τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ
καταλείπει ἔρεισμα 27 πρόσταγμα κυρίου πηγὴ ζωῆς ποιεῖ
δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου 28 ἐν πολλῷ ἔθνει δόξα

βασιλέως ἐν δὲ ἐκλείψει λαοῦ συντριβὴ δυνάστου 29
μακρόθυμος ἀνὴρ πολὺς ἐν φρονήσει ὁ δὲ ὀλιγόψυχος
ἰσχυρῶς ἄφρων 30 πραῦθυμος ἀνὴρ καρδίας ἰατρός σῆς
δὲ ὀστέων καρδία αἰσθητικὴ 31 ὁ συκοφαντῶν πένητα
παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν ὁ δὲ τιμῶν αὐτὸν ἐλεᾷ
πτωχόν 32 ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ἀπωσθήσεται ἀσεβῆς ὁ δὲ
πεποιθὼς τῇ ἑαυτοῦ ὀσιότητι δίκαιος 33 ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ
ἀνδρὸς σοφία ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων οὐ διαγινώσκεται 34
δικαιοσύνη ὑποῖ ἔθνος ἐλασσονοῦσι δὲ φυλὰς ἀμαρτίαι 35
δεκτὸς βασιλεῖ ὑπηρέτης νοήμων τῇ δὲ ἑαυτοῦ εὐστροφία
ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν

15 ὄργῃ ἀπόλλυσιν καὶ φρονίμους ἀπόκρισις δὲ
ὑποπίπτουσα ἀποστρέφει θυμὸν λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει
ὄργας 2 γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται στόμα δὲ
ἀφρόνων ἀναγγελεῖ κακά 3 ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ
κυρίου σκοπεύουσιν κακοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς 4 ἴασις
γλώσσης δένδρον ζωῆς ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν πλησθήσεται
πνεύματος 5 ἄφρων μυκτηρίζει παιδείαν πατρός ὁ δὲ
φυλάσσω ἐντολὰς πανουργότερος 6 ἐν πλεοναζούσῃ
δικαιοσύνῃ ἰσχὺς πολλή οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὀλόρριζοὶ ἐκ γῆς
ὀλοῦνται οἴκοις δικαίων ἰσχὺς πολλή καρποὶ δὲ ἀσεβῶν
ἀπολοῦνται 7 χεῖλη σοφῶν δέδεται αἰσθήσει καρδίαι
δὲ ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς 8 θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα
κυρίῳ εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων δεκταὶ παρ' αὐτῷ 9
βδέλυγμα κυρίῳ ὁδοὶ ἀσεβοῦς διώκοντας δὲ δικαιοσύνην
ἀγαπᾷ 10 παιδεία ἀκάκου γνωρίζεται ὑπὸ τῶν παριόντων
οἱ δὲ μισοῦντες ἐλέγχους τελευτῶσιν αἰσchrῶς 11 ἄδης
καὶ ἀπώλεια φανερὰ παρὰ τῷ κυρίῳ πῶς οὐχὶ καὶ αἱ
καρδίαι τῶν ἀνθρώπων (Sheol h7585) 12 οὐκ ἀγαπήσει

ἀπαίδευτος τοὺς ἐλέγχοντας αὐτόν μετὰ δὲ σοφῶν οὐχ
ὀμιλήσει 13 καρδίας εὐφραινομένης πρόσωπον θάλλει
ἐν δὲ λύπαις οὔσης σκυθρωπάζει 14 καρδία ὀρθὴ ζητεῖ
αἴσθησιν στόμα δὲ ἀπαιδευτῶν γινώσεται κακά 15 πάντα
τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακά
οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσιν διὰ παντός 16 κρείσσων μικρὰ
μερὶς μετὰ φόβου κυρίου ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ
ἀφοβίας 17 κρείσσων ξενισμὸς λαχάνων πρὸς φιλίαν καὶ
χάριν ἢ παράθεσις μόσχων μετὰ ἔχθρας 18 ἀνὴρ θυμώδης
παρασκευάζει μάχας μακρόθυμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν
καταπραῖνει μακρόθυμος ἀνὴρ κατασβέσει κρίσεις ὁ
δὲ ἀσεβῆς ἐγείρει μᾶλλον 19 ὁδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι
ἀκάνθαις αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τετριμμέναι 20 υἱὸς σοφὸς
εὐφραίνει πατέρα υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ
21 ἀνοήτου τρίβοι ἐνδεεῖς φρενῶν ἀνὴρ δὲ φρόνιμος
κατευθύνων πορεύεται 22 ὑπερτίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ
τιμῶντες συνέδρια ἐν δὲ καρδίαις βουλευομένων μένει
βουλή 23 οὐ μὴ ὑπακούσῃ ὁ κακὸς αὐτῇ οὐδὲ μὴ εἶπη
καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ 24 ὁδοὶ ζωῆς διανοήματα
συνετοῦ ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ ἄδου σωθῇ (Sheol h7585) 25
οἴκους ὑβριστῶν κατασπᾶ κύριος ἐστήρισεν δὲ ὄριον
χήρας 26 βδέλυγμα κυρίῳ λογισμὸς ἄδικος ἀγνῶν δὲ
ρήσεις σεμναί 27 ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ δωρολήμπτης ὁ
δὲ μισῶν δῶρων λήμψεις σώζεται ἐλεημοσύναις καὶ
πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἀμαρτίαι τῷ δὲ φόβῳ κυρίου
ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ 28 καρδίαι δικαίων μελετῶσιν
πίστεις στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακά δεκταὶ παρὰ
κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων δικαίων διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ
φίλοι γίνονται 29 μακρὰν ἀπέχει ὁ θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν

εὐχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει κρείσσων ὀλίγη λῆμψις μετὰ δικαιοσύνης ἢ πολλὰ γενήματα μετὰ ἀδικίας καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια ἵνα ὑπὸ τοῦ θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ **30** θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ εὐφραίνει καρδίαν φήμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὅστᾳ **32** ὃς ἀπωθεῖται παιδεῖαν μισεῖ ἑαυτὸν ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτοῦ **33** φόβος θεοῦ παιδεῖα καὶ σοφία καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθήσεται αὐτῇ

16 ² πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερά παρὰ τῷ θεῷ οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται **5** ἀκάθαρτος παρὰ θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος χειρὶ δὲ χειρᾶς ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀθωωθήσεται **7** ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια δεκτὰ δὲ παρὰ θεῷ μᾶλλον ἢ θύειν θυσίας **8** ὁ ζητῶν τὸν κύριον εὐρήσει γινῶσιν μετὰ δικαιοσύνης οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτὸν εὐρήσουσιν εἰρήνην **9** πάντα τὰ ἔργα τοῦ κυρίου μετὰ δικαιοσύνης φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβῆς εἰς ἡμέραν κακῆν **10** μαντεῖον ἐπὶ χεῖλεσιν βασιλέως ἐν δὲ κρίσει οὐ μὴ πλανηθῇ τὸ στόμα αὐτοῦ **11** ῥοπή ζυγοῦ δικαιοσύνη παρὰ κυρίῳ τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ στάθμια δίκαια **12** βδέλυγμα βασιλεῖ ὁ ποιῶν κακά μετὰ γὰρ δικαιοσύνης ἐτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς **13** δεκτὰ βασιλεῖ χεῖλη δίκαια λόγους δὲ ὀρθοὺς ἀγαπᾷ **14** θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἐξιλάσεται αὐτόν **15** ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς βασιλέως οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐτῷ ὥσπερ νέφος ὄψιμον **16** νοσσιαὶ σοφίας αἰρετώτεραι χρυσοῦ νοσσιαὶ δὲ φρονήσεως αἰρετώτεραι ὑπὲρ ἀργύριον **17** τρίβοι ζωῆς ἐκκλίνουσιν ἀπὸ κακῶν μῆκος δὲ βίου ὁδοὶ δικαιοσύνης ὁ δεχόμενος παιδεῖαν ἐν ἀγαθοῖς ἔσται ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους σοφισθήσεται ὃς φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδοὺς

τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτοῦ φείσεται
στόματος αὐτοῦ **18** πρὸ συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις πρὸ δὲ
πτώματος κακοφροσύνη **19** κρείσσων πραῦθυμος μετὰ
ταπεινώσεως ἢ ὅς διαιρεῖται σκῦλα μετὰ ὕβριστῶν **20**
συνετὸς ἐν πράγμασιν εὐρετὴς ἀγαθῶν πεποιθὼς δὲ ἐπὶ
θεῷ μακαριστὸς **21** τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς φαύλους
καλοῦσιν οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλείονα ἀκούσονται **22**
πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κεκτημένοις παιδεῖα δὲ ἀφρόνων
κακὴ **23** καρδιά σοφοῦ νοήσει τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου στόματος
ἐπὶ δὲ χεῖλεσιν φορέσει ἐπιγνωμοσύνην **24** κηρία μέλιτος
λόγοι καλοὶ γλύκασμα δὲ αὐτῶν ἴασις ψυχῆς **25** εἰσὶν
ὁδοὶ δοκοῦσαι εἶναι ὀρθαὶ ἀνδρὶ τὰ μέντοι τελευταῖα
αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα ἄδου **26** ἀνὴρ ἐν πόνοις πονεῖ
ἑαυτῷ καὶ ἐκβιάζεται ἑαυτοῦ τὴν ἀπώλειαν ὁ μέντοι
σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ στόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν **27**
ἀνὴρ ἄφρων ὀρύσσει ἑαυτῷ κακὰ ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ
χειλέων θησαυρίζει πῦρ **28** ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται
κακὰ καὶ λαμπτήρα δόλου πυρσεύει κακοῖς καὶ διαχωρίζει
φίλους **29** ἀνὴρ παράνομος ἀποπειρᾶται φίλων καὶ ἀπάγει
αὐτοὺς ὁδοὺς οὐκ ἀγαθὰς **30** στηρίζων ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
λογίζεται διεστραμμένα ὀρίζει δὲ τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ
πάντα τὰ κακὰ οὗτος κάμινός ἐστιν κακίας **31** στέφανος
καυχήσεως γῆρας ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὐρίσκεται
32 κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος ἰσχυροῦ ὁ δὲ κρατῶν
ὀργῆς κρείσσων καταλαμβανομένου πόλιν **33** εἰς κόλπους
ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδίκους παρὰ δὲ κυρίου πάντα τὰ
δίκαια

17 κρείσσων ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ ἢ οἶκος
πλήρης πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ

μάχης 2 οϊκέτης νοήμων κρατήσει δεσποτῶν ἀφρόνων
ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη 3 ὥσπερ δοκιμάζεται ἐν
καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσός οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι
παρὰ κυρίῳ 4 κακὸς ὑπακούει γλώσσης παρανόμων
δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χεῖλεσιν ψευδέσιν 5 ὁ καταγελῶν
πτωχοῦ παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν ὁ δὲ ἐπιχαίρων
ἀπολλυμένῳ οὐκ ἀθωωθήσεται ὁ δὲ ἐπισπλαγχνιζόμενος
ἐλεηθήσεται 6 στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων καύχημα
δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν
χρημάτων τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός 7 οὐχ ἀρμόσει
ἄφρονι χεῖλη πιστὰ οὐδὲ δικαίῳ χεῖλη ψευδῆ 8 μισθὸς
χαρίτων ἢ παιδεία τοῖς χρωμένοις οὗ δ' ἂν ἐπιστρέψη
εὐδοθήσεται 9 ὃς κρύπτει ἀδικήματα ζητεῖ φιλίαν ὃς δὲ
μισεῖ κρύπτειν διίστησιν φίλους καὶ οἰκείους 10 συντριβὴ
ἀπειλῆ καρδίαν φρονίμου ἄφρων δὲ μαστιγωθεὶς οὐκ
αἰσθάνεται 11 ἀντιλογίας ἐγείρει πᾶς κακός ὁ δὲ κύριος
ἄγγελον ἀνελεήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ 12 ἐμπεσεῖται
μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι οἱ δὲ ἄφρονες διαλογοῦνται
κακὰ 13 ὃς ἀποδίδωσιν κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν οὐ κινήθησεται
κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ 14 ἐξουσίαν δίδωσιν λόγοις
ἀρχὴ δικαιοσύνης προηγεῖται δὲ τῆς ἐνδεΐας στάσις καὶ
μάχη 15 ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον ἄδικον δὲ τὸν
δίκαιον ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ θεῷ 16 ἵνα τί
ὑπῆρξεν χρήματα ἄφρονι κτήσασθαι γὰρ σοφίαν ἀκάρδιος
οὐ δυνήσεται ὃς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ζητεῖ
συντριβὴν ὁ δὲ σκολιάζων τοῦ μαθεῖν ἐμπεσεῖται εἰς κακὰ
17 εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι ἀδελφοὶ δὲ ἐν
ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν τούτου γὰρ χάριν γεννῶνται
18 ἀνὴρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ ὡς καὶ ὁ

ἐγγυόμενος ἐγγύη τὸν ἑαυτοῦ φίλον **19** φιλαμαρτήμων
χαίρει μάχαις **20** ὁ δὲ σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς
ἀνὴρ εὐμετάβολος γλώσση ἐμπεσεῖται εἰς κακά **21** καρδία
δὲ ἄφρονος ὀδύνη τῷ κεκτημένῳ αὐτήν οὐκ εὐφραίνεται
πατὴρ ἐπὶ υἱῷ ἀπαιδευτῷ υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει
μητέρα αὐτοῦ **22** καρδία εὐφραινομένη εὐεκτεῖν ποιεῖ
ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται τὰ ὀσᾶ **23** λαμβάνοντος
δῶρα ἐν κόλπῳ ἀδίκως οὐ κατευοδοῦνται ὁδοὶ ἀσεβῆς
δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης **24** πρόσωπον συνετὸν
ἀνδρὸς σοφοῦ οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος ἐπ' ἄκρα γῆς
25 ὀργὴ πατρὶ υἱὸς ἄφρων καὶ ὀδύνη τῆ τεκούσῃ αὐτοῦ **26**
ζημιοῦν ἄνδρα δίκαιον οὐ καλόν οὐδὲ ὄσιον ἐπιβουλεύειν
δυνασταῖς δίκαιοις **27** ὃς φεῖδεται ῥῆμα προέσθαι σκληρόν
ἐπιγνώμων μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ φρόνιμος **28** ἀνοήτῳ
ἐπερωτήσαντι σοφίαν σοφία λογισθήσεται ἐνεδὸν δέ τις
ἑαυτὸν ποιήσας δόξει φρόνιμος εἶναι

18 προφάσεις ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ
φίλων ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος ἔσται **2** οὐ χρεῖαν
ἔχει σοφίας ἐνδεῆς φρενῶν μᾶλλον γὰρ ἄγεται ἀφροσύνη
3 ὅταν ἔλθῃ ἀσεβῆς εἰς βάθος κακῶν καταφρονεῖ ἐπέρχεται
δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος **4** ὕδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ
ἀνδρὸς ποταμὸς δὲ ἀναπηδύει καὶ πηγὴ ζωῆς **5** θαυμάσαι
πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλόν οὐδὲ ὄσιον ἐκκλίνειν τὸ
δίκαιον ἐν κρίσει **6** χεῖλη ἄφρονος ἄγουσιν αὐτὸν εἰς
κακά τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον ἐπικαλεῖται **7**
στόμα ἄφρονος συντριβὴ αὐτῷ τὰ δὲ χεῖλη αὐτοῦ παγίς
τῆ ψυχῆ αὐτοῦ **8** ὀκνηροὺς καταβάλλει φόβος ψυχῆ
δὲ ἀνδρογύνων πεινάσουσιν **9** ὁ μὴ ἰώμενος ἑαυτὸν
ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀδελφός ἐστίν τοῦ λυμαινομένου

ἐαυτόν **10** ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος ὄνομα κυρίου αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψοῦνται **11** ὕπαρξις πλουσίου ἀνδρὸς πόλις ὄχυρά ἢ δὲ δόξα αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει **12** πρὸ συντριβῆς ὑψοῦται καρδία ἀνδρὸς καὶ πρὸ δόξης ταπεινοῦται **13** ὃς ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκοῦσαι ἀφροσύνη αὐτῷ ἐστὶν καὶ ὄνειδος **14** θυμὸν ἀνδρὸςπραΐνει θεράπων φρόνιμος ὀλιγόψυχον δὲ ἄνδρα τίς ὑποίσει **15** καρδία φρονίμου κτᾶται αἴσθησιν ὧτα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἔννοιαν **16** δόμα ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτόν καὶ παρὰ δυνάσταις καθιζάνει αὐτόν **17** δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ ὡς δ' ἂν ἐπιβάλῃ ὁ ἀντίδικος ἐλέγχεται **18** ἀντιλογίας παύει κληρὸς ἐν δὲ δυνάσταις ὀρίζει **19** ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος ὡς πόλις ὄχυρά καὶ ὑψηλή ἰσχύει δὲ ὡσπερ τεθεμελιωμένον βασιλείον **20** ἀπὸ καρπῶν στόματος ἀνὴρ πίμπλησιν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται **21** θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης οἱ δὲ κρατοῦντες αὐτῆς ἔδονται τοὺς καρπούς αὐτῆς **22** ὃς εὗρεν γυναῖκα ἀγαθὴν εὗρεν χάριτας ἔλαβεν δὲ παρὰ θεοῦ ἰλαρότητα ὃς ἐκβάλλει γυναῖκα ἀγαθὴν ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδα ἄφρων καὶ ἀσεβής

19 **3** ἀφροσύνη ἀνδρὸς λυμαίνεται τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τὸν δὲ θεὸν αἰτιᾶται τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ **4** πλοῦτος προστίθησιν φίλους πολλοὺς ὁ δὲ πτωχὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φίλου λείπεται **5** μάρτυς ψευδῆς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἀδίκως οὐ διαφεύζεται **6** πολλοὶ θεραπεύουσιν πρόσωπα βασιλέων πᾶς δὲ ὁ κακὸς γίνεται ὄνειδος ἀνδρὶ **7** πᾶς ὃς ἀδελφὸν πτωχὸν μισεῖ καὶ φιλίας μακρὰν ἔσται ἔννοια ἀγαθὴ τοῖς εἰδόσιν αὐτὴν ἐγγιεῖ ἀνὴρ δὲ φρόνιμος

εὐρήσει αὐτήν ὁ πολλὰ κακοποιῶν τελεσιουργεῖ κακίαν
ὃς δὲ ἐρεθίζει λόγους οὐ σωθήσεται 8 ὁ κτώμενος
φρόνησιν ἀγαπᾷ ἑαυτὸν ὃς δὲ φυλάσσει φρόνησιν εὐρήσει
ἀγαθὰ 9 μάρτυς ψευδῆς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται ὃς δ' ἂν
ἐκκαύσῃ κακίαν ἀπολεῖται ὑπ' αὐτῆς 10 οὐ συμφέρει
ἄφροني τρυφή καὶ ἐὰν οἰκέτης ἄρξηται μεθ' ὕβρεως
δυναστεύειν 11 ἐλεήμων ἀνὴρ μακροθυμεῖ τὸ δὲ καύχημα
αὐτοῦ ἐπέρχεται παρανόμοις 12 βασιλέως ἀπειλή ὁμοία
βρυγμῶ λέοντος ὡσπερ δὲ δρόσος ἐπὶ χόρτῳ οὕτως τὸ
ίλαρὸν αὐτοῦ 13 αἰσχύνη πατρὶ υἱὸς ἄφρων καὶ οὐχ ἀγναὶ
εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος ἐταίρας 14 οἶκον καὶ ὑπαρξιν
μερίζουσιν πατέρες παισὶν παρὰ δὲ θεοῦ ἀρμόζεται γυνὴ
ἀνδρὶ 15 δειλία κατέχει ἀνδρογύναιον ψυχὴ δὲ ἀεργοῦ
πεινάσει 16 ὃς φυλάσσει ἐντολήν τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν
ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν ἀπολεῖται 17 δανίζει
θεῶ ὁ ἐλεῶν πτωχόν κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει
αὐτῷ 18 παίδευε υἱόν σου οὕτως γὰρ ἔσται εὐελπὶς εἰς δὲ
ὑβριν μὴ ἐπαίρου τῆ ψυχῆ σου 19 κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ
ζημιωθήσεται ἐὰν δὲ λοιμεύηται καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
προσθήσει 20 ἄκουε υἱέ παιδείαν πατρός σου ἵνα σοφὸς
γένῃ ἐπ' ἐσχάτων σου 21 πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ
ἀνδρός ἢ δὲ βουλή τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει 22
καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη κρείστων δὲ πτωχὸς δίκαιος
ἢ πλούσιος ψεύστης 23 φόβος κυρίου εἰς ζωὴν ἀνδρὶ ὁ
δὲ ἄφοβος ἀυλισθήσεται ἐν τόποις οὓ οὐκ ἐπισκοπεῖται
γνώσις 24 ὁ ἐγκρύπτων εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ χειρὰς
ἀδίκως οὐδὲ τῷ στόματι οὐ μὴ προσαγάγῃ αὐτάς 25 λοιμοῦ
μαστιγουμένου ἄφρων πανουργότερος γίνεται ἐὰν δὲ
ἐλέγχῃς ἄνδρα φρόνιμον νοήσει αἴσθησιν 26 ὁ ἀτιμάζων

πατέρα καὶ ἀπωθούμενος μητέρα αὐτοῦ καταισχυνήσεται
καὶ ἐπονείδιστος ἔσται 27 υἱὸς ἀπολειπόμενος φυλάξαι
παιδείαν πατρὸς μελετήσει ῥήσεις κακάς 28 ὁ ἐγγυόμενος
παῖδα ἄφρονα καθυβρίζει δικαίωμα στόμα δὲ ἀσεβῶν
καταπίεται κρίσεις 29 ἐτοιμάζονται ἀκολάστοις μάστιγες
καὶ τιμωρίαὶ ὤμοις ἀφρόνων

20 ἀκόλαστον οἶνος καὶ ὕβριστικὸν μέθη πᾶς δὲ ὁ
συμμειγνύμενος αὐτῇ οὐκ ἔσται σοφός 2 οὐ διαφέρει
ἀπειλὴ βασιλέως θυμοῦ λέοντος ὁ δὲ παροξύνων
αὐτὸν ἀμαρτάνει εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν 3 δόξα ἀνδρὶ
ἀποστρέφεται λοιδορίας πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις
συμπλέκεται 4 ὀνειδιζόμενος ὀκνηρὸς οὐκ αἰσχύνεται
ὡσαύτως καὶ ὁ δανιζόμενος σῖτον ἐν ἀμήτῳ 5 ὕδωρ βαθὺ
βουλή ἐν καρδίᾳ ἀνδρός ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἐξαντλήσει
αὐτήν 6 μέγα ἄνθρωπος καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεήμων ἄνδρα
δὲ πιστὸν ἔργον εὐρεῖν 7 ὃς ἀναστρέφεται ἄμωμος ἐν
δικαιοσύνῃ μακαρίους τοὺς παῖδας αὐτοῦ καταλείψει 8
ὅταν βασιλεὺς δίκαιος καθίσῃ ἐπὶ θρόνου οὐκ ἐναντιοῦται
ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πᾶν πονηρόν 9 τίς καυχῆσεται
ἀγνήν ἔχειν τὴν καρδίαν ἢ τίς παρρησιάζεται καθαρὸς
εἶναι ἀπὸ ἀμαρτιῶν κακολογοῦντος πατέρα ἢ μητέρα
σβεσθήσεται λαμπτήρ αἱ δὲ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ
ὄψονται σκότος μερὶς ἐπισπουδαζομένη ἐν πρώτοις ἐν
τοῖς τελευταίοις οὐκ εὐλογηθήσεται μὴ εἴπῃς τείσομαι
τὸν ἐχθρόν ἀλλὰ ὑπόμεινον τὸν κύριον ἵνα σοι βοηθήσῃ
10 στάθμιον μέγα καὶ μικρόν καὶ μέτρα δισσά ἀκάθαρτα
ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀμφότερα 11 καὶ ὁ ποιῶν αὐτὰ ἐν
τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ συμποδισθήσεται νεανίσκος
μετὰ ὀσίου καὶ εὐθεΐα ἡ ὁδὸς αὐτοῦ 12 οὓς ἀκούει καὶ

ὄφθαλμὸς ὄρα̃ κυρίου ἔργα καὶ ἀμφότερα **13** μὴ ἀγάπα
καταλαλεῖν ἵνα μὴ ἐξαρθῆς διάνοιξον τοὺς ὄφθαλμοὺς
σου καὶ ἐμπλήσθητι ἄρτων **23** βδέλυγμα κυρίῳ δισδὸν
στάθμιον καὶ ζυγὸς δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον αὐτοῦ **24**
παρὰ κυρίου εὐθύνεται τὰ διαβήματα ἀνδρὶ θνητὸς δὲ πῶς
ἂν νοήσαι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ **25** παγὶς ἀνδρὶ ταχύ τι τῶν
ιδίῳν ἀγιάσαι μετὰ γὰρ τὸ εὐξασθαι μετανοεῖν γίνεται **26**
λικμητῶρ ἀσεβῶν βασιλεὺς σοφὸς καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς
τροχόν **27** φῶς κυρίου πνοὴ ἀνθρώπων ὃς ἐρευνᾷ ταμίεια
κοιλίας **28** ἐλεημοσύνη καὶ ἀλήθεια φυλακὴ βασιλεῖ καὶ
περικυκλώσουσιν ἐν δικαιοσύνῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ **29**
κόσμος νεανίας σοφία δόξα δὲ πρεσβυτέρων πολιαί **30**
ὕπνια καὶ συντρίμματα συναντᾷ κακοῖς πληγαὶ δὲ εἰς
ταμίεια κοιλίας

21 ὡσπερ ὄρμη ὕδατος οὕτως καρδία βασιλέως ἐν χειρὶ
θεοῦ οὗ ἂν θέλων νεύσει ἐκεῖ ἔκλινεν αὐτήν **2** πᾶς ἀνὴρ
φαίνεται ἑαυτῷ δίκαιος κατευθύνει δὲ καρδίας κύριος **3**
ποιεῖν δίκαια καὶ ἀληθεύειν ἀρεστὰ παρὰ θεῷ μᾶλλον
ἢ θυσιῶν αἷμα **4** μεγαλόφρων ἐφ' ὕβρει θρασκευάρδιος
λαμπτήρ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτία **6** ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα
γλώσση ψευδεῖ μάταια διώκει ἐπὶ παγίδας θανάτου **7**
ὄλεθρος ἀσεβέσιν ἐπιξενωθήσεται οὐ γὰρ βούλονται
πράσσειν τὰ δίκαια **8** πρὸς τοὺς σκολιοὺς σκολιάς ὁδοὺς
ἀποστέλλει ὁ θεὸς ἀγνὰ γὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ **9**
κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου ἢ ἐν κεκονιαμένοις
μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ **10** ψυχὴ ἀσεβοῦς οὐκ
ἐλεηθήσεται ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀνθρώπων **11** ζημιουμένου
ἀκολάστου πανουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος συνίων δὲ
σοφὸς δέξεται γινῶσιν **12** συνίει δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν

καὶ φαυλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς **13** ὃς φράσσει τὰ ὦτα
τοῦ μὴ ἔπακοῦσαι ἀσθενοῦς καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται
καὶ οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων **14** δόσις λάθριος ἀνατρέπει
ὀργὰς δώρων δὲ ὁ φειδόμενος θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν **15**
εὐφροσύνη δικαίων ποιεῖν κρίμα ὅσιος δὲ ἀκάθαρτος παρὰ
κακούργοις **16** ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης
ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται **17** ἀνὴρ ἐνδεῆς
ἀγαπᾷ εὐφροσύνην φιλῶν οἶνον καὶ ἔλαιον εἰς πλοῦτον
18 περικάθαρμα δὲ δικαίου ἄνομος **19** κρεῖσσον οἰκεῖν
ἐν γῆ ἐρήμῳ ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου καὶ γλωσσώδους
καὶ ὀργίλου **20** θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ
στόματος σοφοῦ ἄφρονες δὲ ἄνδρες καταπίονται αὐτόν
21 ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης εὐρήσει ζωὴν καὶ
δόξαν **22** πόλεις ὀχυρὰς ἐπέβη σοφὸς καὶ καθεῖλεν τὸ
ὀχύρωμα ἐφ' ᾧ ἐπεποίθεισαν οἱ ἀσεβεῖς **23** ὃς φυλάσσει
τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν διατηρεῖ ἐκ θλίψεως
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ **24** θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζῶν
λοιμὸς καλεῖται ὃς δὲ μνησικακεῖ παράνομος **25** ἐπιθυμίαι
ὀκνηρὸν ἀποκτείνουσιν οὐ γὰρ προαιροῦνται αἱ χεῖρες
αὐτοῦ ποιεῖν τι **26** ἀσεβῆς ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν
ἐπιθυμίας κακὰς ὁ δὲ δίκαιος ἐλεᾷ καὶ οἰκτίρει ἀφειδῶς
27 θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα κυρίῳ καὶ γὰρ παρανόμως
προσφέρουσιν αὐτάς **28** μάρτυς ψευδῆς ἀπολεῖται ἀνὴρ δὲ
ὑπήκοος φυλασσόμενος λαλήσει **29** ἀσεβῆς ἀνὴρ ἀναιδῶς
ὑφίσταται προσώπῳ ὁ δὲ εὐθῆς αὐτὸς συνίει τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ **30** οὐκ ἔστιν σοφία οὐκ ἔστιν ἀνδρεία οὐκ ἔστιν
βουλή πρὸς τὸν ἀσεβῆ **31** ἵππος ἐτοιμάζεται εἰς ἡμέραν
πολέμου παρὰ δὲ κυρίου ἡ βοήθεια

22 αἰρετώτερον ὄνομα καλὸν ἢ πλοῦτος πολὺς ὑπὲρ δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον χάρις ἀγαθή **2** πλούσιος καὶ πτωχὸς συνήντησαν ἀλλήλοις ἀμφοτέρους δὲ ὁ κύριος ἐποίησεν **3** πανοῦργος ἰδὼν πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς αὐτὸς παιδεύεται οἱ δὲ ἄφρονες παρελθόντες ἐζημιώθησαν **4** γενεὰ σοφίας φόβος κυρίου καὶ πλοῦτος καὶ δόξα καὶ ζωὴ **5** τρίβολοι καὶ παγίδες ἐν ὁδοῖς σκολιαῖς ὁ δὲ φυλάσσω τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀφέξεται αὐτῶν **7** πλούσιοι πτωχῶν ἄρξουσιν καὶ οἰκέται ἰδίους δεσπόταις δανιοῦσιν **8** ὁ σπεύρων φαῦλα θερίσει κακὰ πληγὴν δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει ἄνδρα ἰλαρὸν καὶ δότην εὐλογεῖ ὁ θεὸς ματαιότητα δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει **9** ὁ ἐλεῶν πτωχὸν αὐτὸς διατραφήσεται τῶν γὰρ ἑαυτοῦ ἄρτων ἔδωκεν τῷ πτωχῷ νίκην καὶ τιμὴν περιποιεῖται ὁ δῶρα δούς τὴν μέντοι ψυχὴν ἀφαιρεῖται τῶν κεκτημένων **10** ἔκβαλε ἐκ συνεδρίου λοιμόν καὶ συνεξελεύσεται αὐτῷ νεῖκος ὅταν γὰρ καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ πάντας ἀτιμάζει **11** ἀγαπᾷ κύριος ὁσίας καρδίας δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι χεῖλεσιν ποιμαίνει βασιλεύς **12** οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ κυρίου διατηροῦσιν αἴσθησιν φαυλίζει δὲ λόγους παράνομος **13** προφασίζεται καὶ λέγει ὀκνηρὸς λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν δὲ ταῖς πλατεῖαις φονευταί **14** βόθρος βαθὺς στόμα παρανόμου ὁ δὲ μισηθεὶς ὑπὸ κυρίου ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν εἰσὶν ὁδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀνδρός καὶ οὐκ ἀγαπᾷ τοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῶν ἀποστρέφειν δὲ δεῖ ἀπὸ ὁδοῦ σκολιάς καὶ κακῆς **15** ἄνοια ἐξήπται καρδίας νέου ράβδος δὲ καὶ παιδεία μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ **16** ὁ συκοφαντῶν πένητα πολλὰ ποιεῖ τὰ ἑαυτοῦ δίδωσιν δὲ πλουσίῳ ἐπ' ἐλάσσονι **17** λόγοις σοφῶν παράβαλλε σὸν οὓς καὶ ἄκουε ἐμὸν

λόγον τὴν δὲ σὴν καρδίαν ἐπίστησον ἵνα γνῶς ὅτι καλοὶ
εἰσιν **18** καὶ ἐὰν ἐμβάλῃς αὐτοὺς εἰς τὴν καρδίαν σου
εὐφρανοῦσίν σε ἅμα ἐπὶ σοῖς χεῖλεσιν **19** ἵνα σου γένηται
ἐπὶ κύριον ἢ ἐλπίς καὶ γνωρίση σοι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ **20**
καὶ σὺ δὲ ἀπόγραψαι αὐτὰ σεαυτῷ τρισσῶς εἰς βουλήν
καὶ γνῶσιν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου **21** διδάσκω
οὖν σε ἀληθῆ λόγον καὶ γνῶσιν ἀγαθὴν ὑπακούειν τοῦ
ἀποκρίνεσθαι λόγους ἀληθείας τοῖς προβαλλομένοις σοι
22 μὴ ἀποβιάζου πένητα πτωχὸς γάρ ἐστιν καὶ μὴ ἀτιμίας
ἀσθενῆ ἐν πύλαις **23** ὁ γὰρ κύριος κρινεῖ αὐτοῦ τὴν κρίσιν
καὶ ῥύσῃ σὴν ἄσυλον ψυχὴν **24** μὴ ἴσθι ἑταῖρος ἀνδρὶ
θυμῶδει φίλῳ δὲ ὀργίλῳ μὴ συναυλίζου **25** μήποτε μάθῃς
τῶν ὁδῶν αὐτοῦ καὶ λάβῃς βρόχους τῆ σῆ ψυχῆ **26** μὴ
δίδου σεαυτὸν εἰς ἐγγύην αἰσχυρόμενος πρόσωπον **27**
ἐὰν γὰρ μὴ ἔχῃς πόθεν ἀποτείσης λήμψονται τὸ στῶμα
τὸ ὑπὸ τὰς πλευράς σου **28** μὴ μέταιρε ὅρια αἰῶνια ἃ
ἔθεντο οἱ πατέρες σου **29** ὀρατικὸν ἄνδρα καὶ ὄξυν ἐν τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ βασιλεῦσι δεῖ παρεστάναι καὶ μὴ παρεστάναι
ἀνδράσι νωθοῖς

23 ἐὰν καθίσῃς δειπνεῖν ἐπὶ τραπέζης δυναστῶν νοητῶς
νόει τὰ παρατιθέμενά σοι **2** καὶ ἐπίβαλλε τὴν χεῖρά
σου εἰδὼς ὅτι τοιαῦτά σε δεῖ παρασκευάσαι **3** εἰ δὲ
ἀπληστότερος εἶ μὴ ἐπιθύμει τῶν ἐδεσμάτων αὐτοῦ ταῦτα
γὰρ ἔχεται ζωῆς ψευδοῦς **4** μὴ παρεκτείνου πένης ὢν
πλουσίῳ τῆ δὲ σῆ ἐννοίᾳ ἀπόσχου **5** ἐὰν ἐπιστήσης τὸ σὸν
ὄμμα πρὸς αὐτόν οὐδαμοῦ φανεῖται κατεσκευάσται γὰρ
αὐτῷ πτέρυγες ὥσπερ ἀετοῦ καὶ ὑποστρέφει εἰς τὸν οἶκον
τοῦ προεστηκότος αὐτοῦ **6** μὴ συνδείπνει ἀνδρὶ βασκάνῳ
μηδὲ ἐπιθύμει τῶν βρωμάτων αὐτοῦ **7** ὃν τρόπον γὰρ εἶ

τις καταπίοι τρίχα οὕτως ἐσθίει καὶ πίνει 8 μηδὲ πρὸς σὲ
εἰσαγάγῃς αὐτὸν καὶ φάγῃς τὸν ψωμὸν σου μετ' αὐτοῦ
ἐξεμέσει γὰρ αὐτὸν καὶ λυμανεῖται τοὺς λόγους σου τοὺς
καλοῦς 9 εἰς ὧτα ἄφρονος μηδὲν λέγε μήποτε μυκτηρίση
τοὺς συνετοὺς λόγους σου 10 μὴ μεταθῆς ὄρια αἰώνια εἰς
δὲ κτῆμα ὀρφανῶν μὴ εἰσέλθῃς 11 ὁ γὰρ λυτρούμενος
αὐτοὺς κύριος κραταιὸς ἐστὶν καὶ κρινεῖ τὴν κρίσιν αὐτῶν
μετὰ σοῦ 12 δὸς εἰς παιδείαν τὴν καρδίαν σου τὰ δὲ ὧτά
σου ἐτοίμασον λόγοις αἰσθήσεως 13 μὴ ἀπόσχη νήπιον
παιδεύειν ὅτι ἐὰν πατάξῃς αὐτὸν ῥάβδῳ οὐ μὴ ἀποθάνῃ
14 σὺ μὲν γὰρ πατάξεις αὐτὸν ῥάβδῳ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ
ἐκ θανάτου ῥύσῃ (Sheol h7585) 15 υἱέ ἐὰν σοφὴ γένηταί
σου ἡ καρδία εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν 16 καὶ
ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χεῖλη πρὸς τὰ ἐμὰ χεῖλη ἐὰν
ὀρθὰ ᾧσιν 17 μὴ ζηλούτω ἡ καρδία σου ἀμαρτωλοὺς ἀλλὰ
ἐν φόβῳ κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν 18 ἐὰν γὰρ τηρήσῃς
αὐτὰ ἔσται σοὶ ἔκγονα ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται 19
ἄκουε υἱέ καὶ σοφὸς γίνου καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς
καρδίας 20 μὴ ἴσθι οἰνοπότης μηδὲ ἐκτείνου συμβολαῖς
κρεῶν τε ἀγορασμοῖς 21 πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος
πτωχεύσει καὶ ἐνδύσεται διερρηγμένα καὶ ῥακώδη πᾶς
ὑπνώδης 22 ἄκουε υἱέ πατρὸς τοῦ γεννήσαντός σε καὶ
μὴ καταφρόνει ὅτι γεγήρακέν σου ἡ μήτηρ 24 καλῶς
ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ εὐφραίνεται ἡ
ψυχὴ αὐτοῦ 25 εὐφραινέσθω ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἐπὶ σοί
καὶ χαιρέτω ἡ τεκοῦσά σε 26 δός μοι υἱέ σὴν καρδίαν
οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρεῖτωσαν 27 πίθος
γὰρ τετρημένος ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος καὶ φρέαρ στενὸν
ἀλλότριον 28 οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολεῖται καὶ πᾶς

παράνομος ἀναλωθήσεται **29** τίνι οὐαί τίνι θόρυβος τίνι κρίσις τίνι ἀηδία καὶ λέσχει τίνι συντρίμματα διὰ κενῆς τίνος πέλειοι οἱ ὀφθαλμοί **30** οὐ τῶν ἐγχρονονιζόντων ἐν οἴνοις οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πότοι γίνονται **31** μὴ μεθύσκεσθε οἴνω ἀλλὰ ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπάτοις ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῶς τοὺς ὀφθαλμούς σου ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου **32** τὸ δὲ ἔσχατον ὥσπερ ὑπὸ ὄφεως πεπληγῶς ἐκτείνεται καὶ ὥσπερ ὑπὸ κεράστου διαχεῖται αὐτῷ ὁ ἰός **33** οἱ ὀφθαλμοί σου ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν τὸ στόμα σου τότε λαλήσει σκολιά **34** καὶ κατακείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης καὶ ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῶ κλύδωνι **35** ἔρεῖς δὲ τύπτουσίν με καὶ οὐκ ἐπόνεσα καὶ ἐνέπαιξάν μοι ἐγὼ δὲ οὐκ ἤδιδιν πότε ὄρθρος ἔσται ἵνα ἐλθῶν ζητήσω μεθ' ὧν συνελεύσομαι

24 υἱέ μὴ ζηλώσης κακοὺς ἄνδρας μηδὲ ἐπιθυμήσης εἶναι μετ' αὐτῶν **2** ψεύδη γὰρ μελετᾷ ἡ καρδία αὐτῶν καὶ πόνους τὰ χεῖλη αὐτῶν λαλεῖ **3** μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορθοῦται **4** μετὰ αἰσθήσεως ἐμπίμπλαται ταμίεια ἐκ παντὸς πλούτου τιμίου καὶ καλοῦ **5** κρείσσων σοφὸς ἰσχυροῦ καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίου μεγάλου **6** μετὰ κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος βοήθεια δὲ μετὰ καρδίας βουλευτικῆς **7** σοφία καὶ ἔννοια ἀγαθὴ ἐν πύλαις σοφῶν σοφοὶ οὐκ ἐκκλίνουσιν ἐκ στόματος κυρίου **8** ἀλλὰ λογίζονται ἐν συνεδρίοις ἀπαιδεύτοις συναντᾷ θάνατος **9** ἀποθνήσκει δὲ ἄφρων ἐν ἀμαρτίαις ἀκαθαρσία δὲ ἀνδρὶ λοιμῶ ἐμμολυνθήσεται **10** ἐν ἡμέρᾳ κακῇ καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ἕως ἂν ἐκλίπη **11** ῥῦσαι ἀγομένους εἰς θάνατον καὶ ἐκπρίου κτεινομένους

μη φείση **12** ἐὰν δὲ εἴπῃς οὐκ οἶδα τοῦτον γίνωσκε ὅτι κύριος καρδίας πάντων γινώσκει καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν αὐτὸς οἶδεν πάντα ὃς ἀποδίδωσιν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ **13** φάγε μέλι υἱέ ἀγαθὸν γὰρ κηρίον ἵνα γλυκανθῇ σου ὁ φάρυγξ **14** οὕτως αἰσθήσῃ σοφίαν τῇ σῆ ψυχῇ ἐὰν γὰρ εὐρύς ἔσται καλὴ ἡ τελευτὴ σου καὶ ἐλπὶς σε οὐκ ἐγκαταλείψει **15** μη προσαγάγῃς ἀσεβῆ νομῆ δικαίων μηδὲ ἀπατηθῆς χορτασίᾳ κοιλίας **16** ἐπτάκι γὰρ πεσεῖται ὁ δίκαιος καὶ ἀναστήσεται οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν κακοῖς **17** ἐὰν πέσῃ ὁ ἐχθρὸς σου μη ἐπιχαρῆς αὐτῷ ἐν δὲ τῷ ὑποσκελίσματι αὐτοῦ μη ἐπαίρου **18** ὅτι ὄψεται κύριος καὶ οὐκ ἀρέσει αὐτῷ καὶ ἀποστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ **19** μη χαῖρε ἐπὶ κακοποιοῖς μηδὲ ζήλου ἀμαρτωλούς **20** οὐ γὰρ μη γένηται ἔκγονα πονηρῶν λαμπτήρ δὲ ἀσεβῶν σβεσθήσεται **21** φοβοῦ τὸν θεὸν υἱέ καὶ βασιλέα καὶ μηθετέρῳ αὐτῶν ἀπειθήσης **22** ἐξαίφνης γὰρ τείσονται τοὺς ἀσεβεῖς τὰς δὲ τιμωρίας ἀμφοτέρων τίς γνώσεται **23** ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς σοφοῖς ἐπιγινώσκειν αἰδεῖσθαι πρόσωπον ἐν κρίσει οὐ καλόν **24** ὁ εἰπὼν τὸν ἀσεβῆ δίκαιός ἐστιν ἐπικατάρατος λαοῖς ἔσται καὶ μισητὸς εἰς ἔθνη **25** οἱ δὲ ἐλέγχοντες βελτίους φανοῦνται ἐπ' αὐτούς δὲ ἤξει εὐλογία ἀγαθῇ **26** χεῖλη δὲ φιλήσουσιν ἀποκρινόμενα λόγους ἀγαθούς **27** ἐτοίμαζε εἰς τὴν ἔξοδον τὰ ἔργα σου καὶ παρασκευάζου εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ πορεύου κατόπισθέν μου καὶ ἀνοικοδομήσεις τὸν οἶκόν σου **28** μη ἴσθι ψευδῆς μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην μηδὲ πλατύνου σοῖς χεῖλεσιν **29** μη εἴπῃς ὃν τρόπον ἐχρήσατό μοι χρῆσομαι αὐτῷ τείσομαι δὲ αὐτὸν ἃ με ἠδίκησεν **30** ὥσπερ γεώργιον ἀνὴρ ἄφρων

καὶ ὡσπερ ἀμπελῶν ἄνθρωπος ἐνδεὴς φρενῶν **31** ἐὰν ἀφῆς αὐτόν χερσωθήσεται καὶ χορτομανήσει ὄλος καὶ γίνεται ἐκλελειμμένος οἱ δὲ φραγμοὶ τῶν λίθων αὐτοῦ κατασκάπτονται **32** ὕστερον ἐγὼ μετενόησα ἐπέβλεψα τοῦ ἐκλέξασθαι παιδείαν **33** ὀλίγον νυστάζω ὀλίγον δὲ καθυπνῶ ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζομαι χερσὶν στήθη **34** ἐὰν δὲ τοῦτο ποιῆς ἤξει προπορευομένη ἡ πενία σου καὶ ἡ ἐνδειά σου ὡσπερ ἀγαθὸς δρομεύς

25 αὗται αἱ παιδεῖαι σαλωμῶντος αἱ ἀδιάκριτοι ἄς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι Εἰσεκίου τοῦ βασιλέως τῆς Ιουδαίας **2** δόξα θεοῦ κρύπτει λόγον δόξα δὲ βασιλέως τιμᾶ πράγματα **3** οὐρανὸς ὑψηλὸς γῆ δὲ βαθεῖα καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος **4** τύπτε ἀδόκιμον ἀργύριον καὶ καθαρισθήσεται καθαρὸν ἅπαν **5** κτεῖνε ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου βασιλέως καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ **6** μὴ ἀλαζονεύου ἐνώπιον βασιλέως μηδὲ ἐν τόποις δυναστῶν ὑφίστασο **7** κρεῖσσον γάρ σοι τὸ ῥηθῆναι ἀνάβαινε πρὸς με ἢ ταπεινώσαί σε ἐν προσώπῳ δυνάστου ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου λέγε **8** μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην ταχέως ἵνα μὴ μεταμεληθῆς ἐπ' ἐσχάτων ἡνίκα ἂν σε ὄνειδίσῃ ὁ σὸς φίλος **9** ἀναχώρει εἰς τὰ ὀπίσω μὴ καταφρόνει **10** μὴ σε ὄνειδίσῃ μὲν ὁ φίλος ἡ δὲ μάχη σου καὶ ἡ ἔχθρα οὐκ ἀπέσται ἀλλ' ἔσται σοι ἴση θανάτῳ χάρις καὶ φιλία ἐλευθεροῖ ἄς τήρησον σεαυτῶ ἵνα μὴ ἐπονείδιστος γένη ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδοὺς σου εὐσυναλλάκτως **11** μῆλον χρυσοῦν ἐν ὀρμίσκῳ σαρδίου οὕτως εἰπεῖν λόγον **12** εἰς ἐνώτιον χρυσοῦν σάρδιον πολυτελὲς δέδεται λόγος σοφὸς εἰς εὐήκοον οὖς **13** ὡσπερ ἔξοδος χιόνος ἐν ἀμήτῳ κατὰ καῦμα ὠφελεῖ οὕτως

ἄγγελος πιστὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτόν ψυχὰς γὰρ
τῶν αὐτῶ χρωμένων ὠφελεῖ **14** ὥσπερ ἄνεμοι καὶ νέφη
καὶ ὑετοὶ ἐπιφανέστατοι οὕτως οἱ καυχώμενοι ἐπὶ δόσει
ψευδεῖ **15** ἐν μακροθυμίᾳ εὐοδία βασιλεῦσιν γλῶσσα δὲ
μαλακὴ συντρίβει ὅστᾳ **16** μέλι εὐρῶν φάγε τὸ ἱκανόν
μήποτε πλησθεὶς ἐξεμέσης **17** σπάνιον εἴσαγε σὸν πόδα
πρὸς τὸν σεαυτοῦ φίλον μήποτε πλησθεὶς σου μισήσῃ σε
18 ρόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τόξωμα ἀκιδωτόν οὕτως καὶ
ἄνθρωπος ὁ καταμαρτυρῶν τοῦ φίλου αὐτοῦ μαρτυρίαν ψευδῆ
19 ὁδοὺς κακοῦ καὶ ποὺς παρανόμου ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ
κακῇ **20** ὥσπερ ὄξος ἔλκει ἀσύμφορον οὕτως προσπεσὸν
πάθος ἐν σώματι καρδίαν λυπεῖ ὥσπερ σὴς ἱματίῳ καὶ
σκώληξ ξύλῳ οὕτως λύπη ἀνδρὸς βλάπτει καρδίαν **21**
ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου τρέφε αὐτόν ἐὰν διψᾷ πότιζε
αὐτόν **22** τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὁ δὲ κύριος ἀνταποδώσει σοι ἀγαθὰ
23 ἄνεμος βορέας ἐξεγείρει νέφη πρόσωπον δὲ ἀναιδὲς
γλῶσσαν ἐρεθίζει **24** κρεῖττον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας δώματος
ἢ μετὰ γυναικὸς λοιδοροῦ ἐν οἰκίᾳ κοινῇ **25** ὥσπερ
ὔδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώσῃ προσηνές οὕτως ἀγγελία
ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν **26** ὥσπερ εἴ τις πηγὴν φράσσοι
καὶ ὕδατος ἕξοδον λυμαίνοιτο οὕτως ἄκοσμον δίκαιον
πεπτωκέναι ἐνώπιον ἀσεβοῦς **27** ἐσθίειν μέλι πολὺ οὐ
καλόν τιμᾶν δὲ χρὴ λόγους ἐνδόξους **28** ὥσπερ πόλις τὰ
τείχη καταβεβλημένη καὶ ἀτείχιστος οὕτως ἄνθρωπος ὃς οὐ
μετὰ βουλῆς τι πράσσει

26 ὥσπερ δρόσος ἐν ἀμήτῳ καὶ ὥσπερ ὑετὸς ἐν θέρει
οὕτως οὐκ ἔστιν ἄφρονι τιμὴ **2** ὥσπερ ὄρνεα πέταται
καὶ στρουθοὶ οὕτως ἀρὰ ματαία οὐκ ἐπελεύσεται οὐδενί

3 ὡσπερ μάστιξ ἵππῳ καὶ κέντρον ὄνῳ οὕτως ράβδος ἔθνει παρανόμῳ 4 μὴ ἀποκρίνου ἄφροني πρὸς τὴν ἐκείνου ἀφροσύνην ἵνα μὴ ὅμοιος γένη αὐτῷ 5 ἀλλὰ ἀποκρίνου ἄφροني κατὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ ἵνα μὴ φαίνεται σοφὸς παρ' ἑαυτῷ 6 ἐκ τῶν ἑαυτοῦ ποδῶν ὄνειδος πίεται ὁ ἀποστείλας δι' ἀγγέλου ἄφρονος λόγον 7 ἀφελουῦ πορείαν σκελῶν καὶ παροιμίαν ἐκ στόματος ἀφρόνων 8 ὃς ἀποδεσμεύει λίθον ἐν σφενδόνη ὅμοιός ἐστιν τῷ διδόντι ἄφροني δόξαν 9 ἄκανθαι φύονται ἐν χειρὶ τοῦ μεθύσου δουλεία δὲ ἐν χειρὶ τῶν ἀφρόνων 10 πολλὰ χειμάζεται πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων συντριβεται γὰρ ἢ ἔκστασις αὐτῶν 11 ὡσπερ κύων ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἔμετον καὶ μισητὸς γένηται οὕτως ἄφρων τῇ ἑαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέψας ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀμαρτίαν ἔστιν αἰσχύνῃ ἐπάγουσα ἀμαρτίαν καὶ ἔστιν αἰσχύνῃ δόξα καὶ χάρις 12 εἶδον ἄνδρα δόξαντα παρ' ἑαυτῷ σοφὸν εἶναι ἐλπίδα μέντοι ἔσχεν μᾶλλον ἄφρων αὐτοῦ 13 λέγει ὀκνηρὸς ἀποστελλόμενος εἰς ὁδὸν λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς 14 ὡσπερ θύρα στρέφεται ἐπὶ τοῦ στρόφιγγος οὕτως ὀκνηρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ 15 κρύψας ὀκνηρὸς τὴν χεῖρα ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ οὐ δυνήσεται ἐπενεγκεῖν ἐπὶ τὸ στόμα 16 σοφώτερος ἑαυτῷ ὀκνηρὸς φαίνεται τοῦ ἐν πλησμονῇ ἀποκομίζοντος ἀγγελίαν 17 ὡσπερ ὁ κρατῶν κέρκου κυνὸς οὕτως ὁ προεστὼς ἀλλοτρίας κρίσεως 18 ὡσπερ οἱ ἰώμενοι προβάλλουσιν λόγους εἰς ἀνθρώπους ὁ δὲ ἀπαντήσας τῷ λόγῳ πρῶτος ὑποσκελισθήσεται 19 οὕτως πάντες οἱ ἐνεδρεύοντες τοὺς ἑαυτῶν φίλους ὅταν δὲ φωραθῶσιν λέγουσιν ὅτι παίζων ἔπραξα 20 ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει πῦρ ὅπου δὲ οὐκ ἔστιν δίθυμος ἡσυχάζει μάχη 21 ἐσχάρα

ἄνθραξιν καὶ ξύλα πυρί ἀνήρ δὲ λοῖδορος εἰς ταραχὴν
μάχης **22** λόγοι κερκώπων μαλακοὶ οὔτοι δὲ τύπτουσιν εἰς
ταμίεια σπλάγχνων **23** ἀργύριον διδόμενον μετὰ δόλου
ὥσπερ ὄστρακον ἠγητέον χεῖλη λεῖα καρδίαν καλύπτει
λυπηράν **24** χεῖλεσιν πάντα ἐπινεύει ἀποκλαιόμενος
ἐχθρὸς ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τεκταίνεται δόλους **25** ἐάν σου
δέηται ὁ ἐχθρὸς μεγάλη τῇ φωνῇ μὴ πεισθῆς ἑπτὰ γάρ
εἰσιν πονηρίαὶ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ **26** ὁ κρύπτων ἔχθραν
συνίστησιν δόλον ἐκκαλύπτει δὲ τὰς ἑαυτοῦ ἀμαρτίας
εὐγνωστος ἐν συνεδρίοις **27** ὁ ὀρύσσω βόθρον τῷ πλησίον
ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν ὁ δὲ κυλίων λίθον ἐφ' ἑαυτὸν κυλίζει
28 γλῶσσα ψευδῆς μισεῖ ἀλήθειαν στόμα δὲ ἄστεγον ποιεῖ
ἀκαταστασίας

27 μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον οὐ γὰρ γινώσκεις τί
τέξεται ἢ ἐπιούσα **2** ἐγκωμιαζέτω σε ὁ πέλας καὶ
μὴ τὸ σὸν στόμα ἀλλότριος καὶ μὴ τὰ σὰ χεῖλη **3**
βαρὺ λίθος καὶ δυσβάστακτον ἄμμος ὀργὴ δὲ ἄφρονος
βαρυτέρα ἀμφοτέρων **4** ἀνελεήμων θυμὸς καὶ ὀξεῖα
ὀργὴ ἀλλ' οὐδένα ὑφίσταται ζῆλος **5** κρείσσους ἔλεγχοι
ἀποκεκαλυμμένοι κρυπτομένης φιλίας **6** ἀξιοπιστότερά
ἐστὶν τραύματα φίλου ἢ ἐκούσια φιλήματα ἐχθοῦ **7**
ψυχὴ ἐν πλησμονῇ οὔσα κηρίοις ἐμπαίζει ψυχῇ δὲ ἐνδεεῖ
καὶ τὰ πικρὰ γλυκεῖα φαίνεται **8** ὥσπερ ὅταν ὄρνεον
καταπετασθῇ ἐκ τῆς ἰδίας νοσησῆς οὕτως ἄνθρωπος
δουλοῦται ὅταν ἀποξενωθῇ ἐκ τῶν ἰδίων τόπων **9** μύροις
καὶ οἴνοις καὶ θυμιάμασιν τέρπεται καρδία καταρρήγνυται
δὲ ὑπὸ συμπτωμάτων ψυχὴ **10** φίλον σὸν ἢ φίλον
πατρῶον μὴ ἐγκαταλίπης εἰς δὲ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ
σου μὴ εἰσέλθῃς ἀτυχῶν κρείσσων φίλος ἐγγὺς ἢ ἀδελφός

μακρὰν οἰκῶν 11 σοφὸς γίνου υἱέ ἵνα εὐφραίνηταί
μου ἡ καρδία καὶ ἀπόστρεψον ἀπὸ σοῦ ἐπονιδίστους
λόγους 12 πανοῦργος κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρύβη
ἄφρονες δὲ ἐπελθόντες ζημίαν τείσουσιν 13 ἀφελοῦ τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ παρήλθεν γὰρ ὕβριστῆς ὅστις τὰ ἀλλότρια
λυμαίνεται 14 ὃς ἂν εὐλογῇ φίλον τὸ πρῶτὴν μεγάλη τῆ
φωνῆ καταρωμένου οὐδὲν διαφέρειν δόξει 15 σταγόνες
ἐκβάλλουσιν ἄνθρωπον ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τοῦ οἴκου
αὐτοῦ ὡσαύτως καὶ γυνὴ λοιδόρος ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου 16
βορέας σκληρὸς ἄνεμος ὀνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται 17
σίδηρος σίδηρον ὀξύνει ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον
ἐταίρου 18 ὃς φυτεύει συκὴν φάγεται τοὺς καρπούς
αὐτῆς ὃς δὲ φυλάσσει τὸν ἑαυτοῦ κύριον τιμηθήσεται
19 ὡσπερ οὐχ ὅμοια πρόσωπα προσώποις οὕτως οὐδὲ
αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων 20 ἄδης καὶ ἀπώλεια οὐκ
ἐμπίμπλονται ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων
ἄπληστοι βδέλυγμα κυρίῳ στηρίζων ὀφθαλμόν καὶ οἱ
ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς γλώσση (Sheol h7585) 21 δοκίμιον
ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ πύρωσις ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ
στόματος ἐγκωμιαζόντων αὐτόν καρδία ἀνόμου ἐκζητεῖ
κακά καρδία δὲ εὐθὴς ἐκζητεῖ γινῶσιν 22 ἐὰν μαστιγοῖς
ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίου ἀτιμάζων οὐ μὴ περιέλῃς τὴν
ἀφροσύνην αὐτοῦ 23 γνωστῶς ἐπιγνώση ψυχᾶς ποιμνίου
σου καὶ ἐπιστήσεις καρδίαν σου σαῖς ἀγέλαις 24 ὅτι οὐ
τὸν αἰῶνα ἀνδρὶ κράτος καὶ ἰσχύς οὐδὲ παραδίδωσιν ἐκ
γενεᾶς εἰς γενεάν 25 ἐπιμελοῦ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν
καὶ κερεῖς πόαν καὶ σύναγε χόρτον ὄρεινόν 26 ἵνα ἔχῃς
πρόβατα εἰς ἱματισμόν τίμα πεδίον ἵνα ὤσιν σοι ἄρνες 27

υιέ παρ' ἐμοῦ ἔχεις ῥήσεις ἰσχυράς εἰς τὴν ζωὴν σου καὶ εἰς τὴν ζωὴν σῶν θεραπόντων

28 φεύγει ἀσεβῆς μηδενὸς διώκοντος δίκαιος δὲ ὥσπερ λέων πέποιθεν **2** δι' ἁμαρτίας ἀσεβῶν κρίσεις ἐγείρονται ἀνὴρ δὲ πανοῦργος κατασβέσει αὐτάς **3** ἀνδρεῖος ἐν ἀσεβείαις συκοφαντεῖ πτωχοὺς ὥσπερ ὑετὸς λάβρος καὶ ἀνωφελῆς **4** οὕτως οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν νόμον ἐγκωμιάζουσιν ἀσέβειαν οἱ δὲ ἀγαπῶντες τὸν νόμον περιβάλλουσιν ἑαυτοῖς τεῖχος **5** ἄνδρες κακοὶ οὐ νοήσουσιν κρίμα οἱ δὲ ζητοῦντες τὸν κύριον συνήσουσιν ἐν παντί **6** κρείσσων πτωχὸς πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ πλουσίου ψευδοῦς **7** φυλάσσει νόμον υἱὸς συνετός ὃς δὲ ποιμαίνει ἀσωτίαν ἀτιμάζει πατέρα **8** ὁ πληθύνων τὸν πλοῦτον αὐτοῦ μετὰ τόκων καὶ πλεονασμῶν τῷ ἐλεῶντι πτωχοὺς συνάγει αὐτόν **9** ὁ ἐκκλίνων τὸ οὐς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι νόμου καὶ αὐτὸς τὴν προσευχὴν αὐτοῦ ἐβδέλυκται **10** ὃς πλανᾷ εὐθεῖς ἐν ὁδῷ κακῇ εἰς διαφθορὰν αὐτὸς ἐμπεσεῖται οἱ δὲ ἄνομοι διελεύσονται ἀγαθὰ καὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς αὐτά **11** σοφὸς παρ' ἑαυτῷ ἀνὴρ πλούσιος πένης δὲ νοήμων καταγνώσεται αὐτοῦ **12** διὰ βοήθειαν δικαίων πολλὴ γίνεται δόξα ἐν δὲ τόποις ἀσεβῶν ἀλίσκονται ἄνθρωποι **13** ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν ἑαυτοῦ οὐκ εὐδοωθήσεται ὁ δὲ ἐξηγούμενος ἐλέγχους ἀγαπηθήσεται **14** μακάριος ἀνὴρ ὃς καταπτήσσει πάντα δι' εὐλάβειαν ὁ δὲ σκληρὸς τὴν καρδίαν ἐμπεσεῖται κακοῖς **15** λέων πεινῶν καὶ λύκος διψῶν ὃς τυραννεῖ πτωχὸς ὢν ἔθνους πενιχροῦ **16** βασιλεὺς ἐνδεῆς προσόδων μέγας συκοφάντης ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν μακρὸν χρόνον ζήσεται **17** ἄνδρα τὸν ἐν αἰτίᾳ φόνου ὁ ἐγγυώμενος φυγὰς

ἔσται καὶ οὐκ ἐν ἀσφαλείᾳ παίδευε υἷόν καὶ ἀγαπήσει
σε καὶ δώσει κόσμον τῇ σῆ ψυχῇ οὐ μὴ ὑπακούσης
ἔθνει παρανόμῳ 18 ὁ πορευόμενος δικαίως βεβοήθηται
ὁ δὲ σκολιαῖς ὁδοῖς πορευόμενος ἐμπλακῆσεται 19 ὁ
ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν πλησθήσεται ἄρτων ὁ δὲ
διώκων σχολὴν πλησθήσεται πενίας 20 ἀνὴρ ἀξιόπιστος
πολλὰ εὐλογηθήσεται ὁ δὲ κακὸς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται
21 ὃς οὐκ αἰσχύνεται πρόσωπα δικαίων οὐκ ἀγαθὸς ὁ
τοιούτος ψωμοῦ ἄρτου ἀποδώσεται ἄνδρα 22 σπεύδει
πλουτεῖν ἀνὴρ βάσκανος καὶ οὐκ οἶδεν ὅτι ἐλεήμων
κρατήσῃ αὐτοῦ 23 ὁ ἐλέγχων ἀνθρώπου ὁδοὺς χάριτας
ἔξει μᾶλλον τοῦ γλωσσοχαριτοῦντος 24 ὃς ἀποβάλλεται
πατέρα ἢ μητέρα καὶ δοκεῖ μὴ ἀμαρτάνειν οὗτος κοινωνός
ἐστὶν ἀνδρὸς ἀσεβοῦς 25 ἄπληστος ἀνὴρ κρίνει εἰκῆ ὃς δὲ
πέποιθεν ἐπὶ κύριον ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσται 26 ὃς πέποιθεν
θρασεῖα καρδίᾳ ὁ τοιοῦτος ἄφρων ὃς δὲ πορεύεται σοφία
σωθήσεται 27 ὃς δίδωσιν πτωχοῖς οὐκ ἐνδεηθήσεται ὃς δὲ
ἀποστρέφει τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἔσται
28 ἐν τόποις ἀσεβῶν στένουσι δίκαιοι ἐν δὲ τῇ ἐκείνων
ἀπωλείᾳ πληθυνθήσονται δίκαιοι

29 κρείσσω ἀνὴρ ἐλέγχων ἀνδρὸς σκληροτραχήλου
ἐξαπίνης γὰρ φλεγόμενου αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἴσας
2 ἐγκωμιαζομένων δικαίων εὐφρανθήσονται λαοὶ
ἀρχόντων δὲ ἀσεβῶν στένουσιν ἄνδρες 3 ἀνδρὸς
φιλοῦντος σοφίαν εὐφραίνεται πατὴρ αὐτοῦ ὃς δὲ
ποιμαίνει πόρνας ἀπολεῖ πλοῦτον 4 βασιλεὺς δίκαιος
ἀνίστησιν χώραν ἀνὴρ δὲ παράνομος κατασκάπτει 5 ὃς
παρασκευάζεται ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἑαυτοῦ φίλου δίκτυον
περιβάλλει αὐτὸ τοῖς ἑαυτοῦ ποσίν 6 ἀμαρτάνοντι ἀνδρὶ

μεγάλη παγίς δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἔσται 7
ἐπίσταται δίκαιος κρίνειν πενιχροῖς ὁ δὲ ἀσεβῆς οὐ συνήσει
γνώσιν καὶ πτωχῶ οὐχ ὑπάρχει νοῦς ἐπιγνώμων 8 ἄνδρες
λοιμοὶ ἐξέκαυσαν πόλιν σοφοὶ δὲ ἀπέστρεψαν ὀργὴν 9
ἄνῆρ σοφὸς κρίνει ἔθνη ἄνῆρ δὲ φαῦλος ὀργιζόμενος
καταγελαῖται καὶ οὐ καταπτῆσει 10 ἄνδρες αἱμάτων
μέτοχοι μισήσουσιν ὅσιον οἱ δὲ εὐθεῖς ἐκζητήσουσιν ψυχὴν
αὐτοῦ 11 ὄλον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐκφέρει ἄφρων σοφὸς δὲ
ταμιεύεται κατὰ μέρος 12 βασιλέως ὑπακούοντος λόγον
ἄδικον πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν παράνομοι 13 δανιστοῦ καὶ
χρεοφειλέτου ἀλλήλοις συνελθόντων ἐπισκοπὴν ποιεῖται
ἀμφοτέρων ὁ κύριος 14 βασιλέως ἐν ἀληθείᾳ κρίνοντος
πτωχοῦς ὁ θρόνος αὐτοῦ εἰς μαρτύριον κατασταθήσεται 15
πληγαὶ καὶ ἔλεγχοι διδόνασιν σοφίαν παῖς δὲ πλανώμενος
αἰσχύνει γονεῖς αὐτοῦ 16 πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν πολλὰ
γίνονται ἁμαρτίαι οἱ δὲ δίκαιοι ἐκείνων πιπτόντων
κατάφοβοι γίνονται 17 παίδευε υἱόν σου καὶ ἀναπαύσει σε
καὶ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ σου 18 οὐ μὴ ὑπάρξῃ ἐξηγητῆς
ἔθνη παρανόμω ὁ δὲ φυλάσσω τὸν νόμον μακαριστός
19 λόγοις οὐ παιδευθήσεται οἰκέτης σκληρός ἐὰν γὰρ καὶ
νοήσῃ ἀλλ' οὐχ ὑπακούσεται 20 ἐὰν ἴδῃς ἄνδρα ταχὺν ἐν
λόγοις γίνωσκε ὅτι ἐλπίδα ἔχει μᾶλλον ἄφρων αὐτοῦ
21 ὃς κατασπαταλᾷ ἐκ παιδός οἰκέτης ἔσται ἔσχατον δὲ
ὀδυνηθήσεται ἐφ' ἑαυτῶ 22 ἄνῆρ θυμώδης ὀρύσσει νεῖκος
ἄνῆρ δὲ ὀργίλος ἐξώρυξεν ἁμαρτίας 23 ὕβρις ἄνδρα
ταπεινοὶ τοὺς δὲ ταπεινόφρονας ἐρείδει δόξη κύριος 24 ὃς
μερίζεται κλέπτῃ μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐὰν δὲ ὄρκου
προτεθέντος ἀκούσαντες μὴ ἀναγγείλωσιν 25 φοβηθέντες
καὶ αἰσχυθέντες ἀνθρώπους ὑπεσκελίσθησαν ὁ δὲ

πεποιθώς ἐπὶ κύριον εὐφρανθήσεται ἀσέβεια ἀνδρὶ
δίδωσιν σφάλμα ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ τῷ δεσπότῃ σωθήσεται
26 πολλοὶ θεραπεύουσιν πρόσωπα ἡγουμένων παρὰ δὲ
κυρίου γίνεται τὸ δίκαιον ἀνδρὶ **27** βδέλυγμα δικαίοις
ἀνὴρ ἄδικος βδέλυγμα δὲ ἀνόμῳ κατευθύνουσα ὁδός

30 τοὺς ἐμοὺς λόγους υἱέ φοβήθητι καὶ δεξάμενος
αὐτοὺς μετανόει τάδε λέγει ὁ ἀνὴρ τοῖς πιστεύουσιν
θεῷ καὶ παύομαι **2** ἀφρονέστατος γάρ εἰμι πάντων
ἀνθρώπων καὶ φρόνησις ἀνθρώπων οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί
3 θεὸς δεδίδαχέν με σοφίαν καὶ γινῶσιν ἀγίων ἔγνωκα
4 τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κατέβη τίς συνήγαγεν
ἀνέμους ἐν κόλπῳ τίς συνέστρεψεν ὕδωρ ἐν ἱματίῳ τίς
ἐκράτησεν πάντων τῶν ἄκρων τῆς γῆς τί ὄνομα αὐτῷ ἢ τί
ὄνομα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ ἵνα γινῶς **5** πάντες λόγοι θεοῦ
πεπυρωμένοι ὑπερασπίζει δὲ αὐτὸς τῶν εὐλαβουμένων
αὐτόν **6** μὴ προσθῆς τοῖς λόγοις αὐτοῦ ἵνα μὴ ἐλέγξῃ σε
καὶ ψευδῆς γένῃ **7** δύο αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ μὴ ἀφέλης
μου χάριν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με **8** μάταιον λόγον καὶ
ψευδῆ μακράν μου ποιήσον πλοῦτον δὲ καὶ πενίαν μὴ μοι
δῶς σύνταξον δέ μοι τὰ δέοντα καὶ τὰ αὐτάρκη **9** ἵνα μὴ
πλησθεὶς ψευδῆς γένωμαι καὶ εἶπω τίς με ὄρᾳ ἢ πενηθεὶς
κλέψω καὶ ὁμόσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ **10** μὴ παραδῶς
οἰκέτην εἰς χεῖρας δεσπότης μήποτε καταράσῃταί σε καὶ
ἀφανισθῆς **11** ἔκγονον κακὸν πατέρα καταρᾶται τὴν δὲ
μητέρα οὐκ εὐλογεῖ **12** ἔκγονον κακὸν δίκαιον ἑαυτὸν
κρίνει τὴν δὲ ἕξοδον αὐτοῦ οὐκ ἀπένιψεν **13** ἔκγονον
κακὸν ὑψηλοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει τοῖς δὲ βλεφάροις αὐτοῦ
ἐπαίρεται **14** ἔκγονον κακὸν μαχαίρας τοὺς ὀδόντας ἔχει
καὶ τὰς μύλας τομίδας ὥστε ἀναλίσκειν καὶ κατεσθίειν

τοὺς ταπεινοὺς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τοὺς πένητας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων 15 τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες ἦσαν ἀγαπήσει ἀγαπώμεναι καὶ αἱ τρεῖς αὐταὶ οὐκ ἐνεπίπλασαν αὐτήν καὶ ἡ τετάρτη οὐκ ἠρκέσθη εἰπεῖν ἰκανόν 16 ἄδης καὶ ἔρωσ γυναικὸς καὶ τάρταρος καὶ γῆ οὐκ ἐμπιπλαμένη ὕδατος καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἴπωσιν ἀρκεῖ (Sheol h7585) 17 ὀφθαλμὸν καταγελῶντα πατρὸς καὶ ἀτιμάζοντα γῆρας μητρὸς ἐκκόψαισαν αὐτὸν κόρακες ἐκ τῶν φαράγγων καὶ καταφάγοισαν αὐτὸν νεοσσοὶ ἀετῶν 18 τρία δέ ἐστιν ἀδύνατά μοι νοῆσαι καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω 19 ἵχνη ἀετοῦ πετομένου καὶ ὁδοὺς ὄφεως ἐπὶ πέτρας καὶ τρίβους νηὸς ποντοπορούσης καὶ ὁδοὺς ἀνδρὸς ἐν νεότητι 20 τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς μοιχαλίδος ἢ ὅταν πράξῃ ἀπονιψαμένη οὐδέν φησιν πεπραχέναι ἄτοπον 21 διὰ τριῶν σείεται ἡ γῆ τὸ δὲ τέταρτον οὐ δύναται φέρειν 22 ἐὰν οἰκέτης βασιλεύσῃ καὶ ἄφρων πλησθῇ σιτίων 23 καὶ οἰκέτις ἐὰν ἐκβάλῃ τὴν ἑαυτῆς κυρίαν καὶ μισητὴ γυνὴ ἐὰν τύχῃ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ 24 τέσσαρα δέ ἐστιν ἐλάχιστα ἐπὶ τῆς γῆς ταῦτα δέ ἐστιν σοφώτερα τῶν σοφῶν 25 οἱ μύρμηκες οἷς μὴ ἔστιν ἰσχύς καὶ ἐτοιμάζονται θέρους τὴν τροφήν 26 καὶ οἱ χοιρογρύλλιοι ἔθνος οὐκ ἰσχυρόν οἱ ἐποίησαντο ἐν πέτραις τοὺς ἑαυτῶν οἴκους 27 ἀβασίλευτόν ἐστιν ἡ ἀκρὶς καὶ ἐκστρατεύει ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος εὐτάκτως 28 καὶ καλαβώτης χερσὶν ἐρειδόμενος καὶ εὐάλωτος ὧν κατοικεῖ ἐν ὀχυρώμασιν βασιλέως 29 τρία δέ ἐστιν ἃ εὐόδως πορεύεται καὶ τὸ τέταρτον ὃ καλῶς διαβαίνει 30 σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος κτηνῶν ὃς οὐκ ἀποστρέφεται οὐδὲ καταπτήσῃ κτήνος 31 καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις εὐψυχος καὶ τράγος ἡγούμενος

αίπολιου καὶ βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἔθνει **32** ἐὰν πρόη
σεαυτὸν εἰς εὐφροσύνην καὶ ἐκτείνῃς τὴν χειρὰ σου μετὰ
μάχης ἀτιμασθήσῃ **33** ἄμελγε γάλα καὶ ἔσται βούτυρον ἐὰν
δὲ ἐκπιέζῃς μυκτῆρας ἐξελεύσεται αἷμα ἐὰν δὲ ἐξέλκῃς
λόγους ἐξελεύσονται κρίσεις καὶ μάχαι

31 οἱ ἐμοὶ λόγοι εἰρηνταὶ ὑπὸ θεοῦ βασιλέως χρηματισμός
ὄν ἐπαίδευσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ **2** τί τέκνον τηρήσεις τί
ρήσεις θεοῦ πρωτογενές σοὶ λέγω υἱέ τί τέκνον ἐμῆς
κοιλίας τί τέκνον ἐμῶν εὐχῶν **3** μὴ δῶς γυναίξιν σὸν
πλοῦτον καὶ τὸν σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὑστεροβουλίαν
4 μετὰ βουλής πάντα ποίει μετὰ βουλής οἰνοπότει οἱ
δυνασταὶ θυμώδεις εἰσὶν οἶνον δὲ μὴ πινέτωσαν **5** ἵνα μὴ
πίοντες ἐπιλάθωνται τῆς σοφίας καὶ ὀρθὰ κρῖναι οὐ μὴ
δύνωνται τοὺς ἀσθενεῖς **6** δίδοτε μέθην τοῖς ἐν λύπαις καὶ
οἶνον πίνειν τοῖς ἐν ὀδύναϊς **7** ἵνα ἐπιλάθωνται τῆς πενίας
καὶ τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἕτι **8** ἄνοιγε σὸν στόμα
λόγῳ θεοῦ καὶ κρῖνε πάντας ὑγιῶς **9** ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ
κρῖνε δικαίως διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ **10** γυναῖκα
ἀνδρείαν τίς εὐρήσει τιμιωτέρα δὲ ἐστὶν λίθων πολυτελῶν
ἢ τοιαύτη **11** θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς
ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει **12** ἐνεργεῖ γὰρ
τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον **13** μηρυομένη ἔρια καὶ
λίνον ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς **14** ἐγένετο
ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν συνάγει δὲ αὕτη τὸν
βίον **15** καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκεν βρώματα τῷ
οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναϊς **16** θεωρήσασα γεώργιον
ἐπρίατο ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσεν
κτῆμα **17** ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφυν αὐτῆς ἤρρισεν
τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον **18** ἐγεύσατο ὅτι καλόν

ἐστιν τὸ ἐργάζεσθαι καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὅλην τὴν
νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς **19** τοὺς πῆχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ
τὰ συμφέροντα τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον
20 χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξεν πένητι καρπὸν δὲ ἐξέτεινεν
πτωχῷ **21** οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὅταν
που χρονίζει πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδιδύσκονται **22**
δισσὰς χλαίνας ἐποίησεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἐκ δὲ βύσσου καὶ
πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα **23** περίβλεπτος δὲ γίνεται ἐν
πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἡνίκα ἂν καθίση ἐν συνεδρίῳ μετὰ
τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς **24** σινδόνας ἐποίησεν καὶ
ἀπέδοτο περιζώματα δὲ τοῖς Χαναanaίοις **25** στόμα αὐτῆς
διήνοιξεν προσεχόντως καὶ ἐννόμως καὶ τάξιν ἐστείλατο
τῇ γλώσσει αὐτῆς **26** ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο
καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις **27** στεγναὶ διατριβαὶ
οἴκων αὐτῆς σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγεν **28** τὸ στόμα δὲ
ἀνοίγει σοφῶς καὶ νομοθέσμως ἢ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς
ἀνέστησεν τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν καὶ ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν **29** πολλαὶ θυγατέρες ἐκτήσαντο
πλοῦτον πολλαὶ ἐποίησαν δυνατὰ σὺ δὲ ὑπέρκεισαι καὶ
ὑπερῆρας πάσας **30** ψευδεῖς ἀρέσκειαὶ καὶ μάταιον κάλλος
γυναικός γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται φόβον δὲ κυρίου
αὕτη αἰνεῖτω **31** δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς καὶ
αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς

Ἐκκλησιαστής

1 ῥήματα Ἐκκλησιαστοῦ υἱοῦ Δαυιδ βασιλέως Ἰσραηλ
ἐν Ἱερουσαλημ **2** ματαιότης ματαιοτήτων εἶπεν
ὁ Ἐκκλησιαστής ματαιότης ματαιοτήτων τὰ πάντα
ματαιότης **3** τίς περισσεΐα τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ
αὐτοῦ ᾧ μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον **4** γενεὰ πορεύεται καὶ
γενεὰ ἔρχεται καὶ ἡ γῆ εἰς τὸν αἰῶνα ἔστηκεν **5** καὶ
ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ δύνει ὁ ἥλιος καὶ εἰς τὸν τόπον
αὐτοῦ ἔλκει **6** ἀνατέλλων αὐτὸς ἐκεῖ πορεύεται πρὸς
νότον καὶ κυκλοῖ πρὸς βορρᾶν κυκλοῖ κυκλῶν πορεύεται
τὸ πνεῦμα καὶ ἐπὶ κύκλους αὐτοῦ ἐπιστρέφει τὸ πνεῦμα
7 πάντες οἱ χεῖμαρροι πορεύονται εἰς τὴν θάλασσαν
καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔσται ἐμπιπλαμένη εἰς τόπον οὐ
οἱ χεῖμαρροι πορεύονται ἐκεῖ αὐτοὶ ἐπιστρέφουσιν τοῦ
πορευθῆναι **8** πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι οὐ δυνήσεται
ἀνὴρ τοῦ λαλεῖν καὶ οὐκ ἐμπλησθήσεται ὀφθαλμὸς τοῦ
ὄραν καὶ οὐ πληρωθήσεται οὐδὲ ἀπὸ ἀκροάσεως **9** τί τὸ
γεγονός αὐτὸ τὸ γενησόμενον καὶ τί τὸ πεποιημένον
αὐτὸ τὸ ποιηθησόμενον καὶ οὐκ ἔστιν πᾶν πρόσφατον
ὑπὸ τὸν ἥλιον **10** ὃς λαλήσει καὶ ἔρεῖ ἰδὲ τοῦτο καινόν
ἔστιν ἤδη γέγονεν ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς γενομένοις ἀπὸ
ἐμπροσθεν ἡμῶν **11** οὐκ ἔστιν μνήμη τοῖς πρώτοις καὶ γε
τοῖς ἐσχάτοις γενομένοις οὐκ ἔστιν αὐτοῖς μνήμη μετὰ
τῶν γενησομένων εἰς τὴν ἐσχάτην **12** ἐγὼ Ἐκκλησιαστής
ἐγενόμην βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν Ἱερουσαλημ **13** καὶ ἔδωκα
τὴν καρδίαν μου τοῦ ἐκζητῆσαι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι ἐν
τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων τῶν γινομένων ὑπὸ τὸν οὐρανόν
ὅτι περισπασμὸν πονηρὸν ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς υἱοῖς τοῦ
ἀνθρώπου τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ **14** εἶδον σὺν πάντα τὰ

ποιήματα τὰ πεποιημένα ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα
ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος **15** διεστραμμένον οὐ
δυνήσεται τοῦ ἐπικοσμηθῆναι καὶ ὑστέρημα οὐ δυνήσεται
τοῦ ἀριθμηθῆναι **16** ἐλάλησα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου τῷ
λέγειν ἐγὼ ἰδοὺ ἐμεγαλύνθην καὶ προσέθηκα σοφίαν
ἐπὶ πᾶσιν οἱ ἐγένοντο ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλημ καὶ
καρδία μου εἶδεν πολλά σοφίαν καὶ γνῶσιν **17** καὶ ἔδωκα
καρδίαν μου τοῦ γνῶναι σοφίαν καὶ γνῶσιν παραβολὰς
καὶ ἐπιστήμην ἔγνω ὅτι καί γε τοῦτ' ἔστιν προαίρεσις
πνεύματος **18** ὅτι ἐν πλήθει σοφίας πλήθος γνώσεως καὶ
ὁ προστιθεὶς γνῶσιν προσθήσει ἄλγημα

2 εἶπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου δεῦρο δὴ πειράσω σε ἐν
εὐφροσύνῃ καὶ ἰδὲ ἐν ἀγαθῷ καὶ ἰδοὺ καί γε τοῦτο
ματαιότης **2** τῷ γέλωτι εἶπα περιφορὰν καὶ τῇ εὐφροσύνῃ
τί τοῦτο ποιεῖς **3** κατεσκεψάμην ἐν καρδίᾳ μου τοῦ ἐλκύσαι
εἰς οἶνον τὴν σάρκα μου καὶ καρδία μου ὠδήγησεν ἐν
σοφίᾳ καὶ τοῦ κρατῆσαι ἐπ' ἀφροσύνη ἕως οὗ ἴδω ποῖον
τὸ ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου ὃ ποιήσουσιν ὑπὸ τὸν
ἥλιον ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτῶν **4** ἐμεγάλυνα ποιήμα
μου ὠκοδόμησά μοι οἴκους ἐφύτευσά μοι ἀμπελῶνας **5**
ἐποίησά μοι κήπους καὶ παραδείσους καὶ ἐφύτευσα ἐν
αὐτοῖς ξύλον πᾶν καρποῦ **6** ἐποίησά μοι κολυμβήθρας
ὕδατων τοῦ ποτίσαι ἀπ' αὐτῶν δρυμὸν βλαστῶντα ξύλα
7 ἐκτησάμην δούλους καὶ παιδίσκας καὶ οἰκογενεῖς
ἐγένοντό μοι καί γε κτῆσις βουκολίου καὶ ποιμνίου πολλή
ἐγένετό μοι ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν
μου ἐν Ἱερουσαλημ **8** συνήγαγόν μοι καί γε ἀργύριον καὶ
χρυσίον καὶ περιουσιασμοὺς βασιλέων καὶ τῶν χωρῶν
ἐποίησά μοι ἄδοντας καὶ ἄδούσας καὶ ἐντροφήματα υἰῶν

τοῦ ἀνθρώπου οἰνοχόον καὶ οἰνοχόας **9** καὶ ἐμεγαλύνθην
καὶ προσέθηκα παρὰ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν
μου ἐν Ἱερουσαλημ καὶ γε σοφία μου ἐστάθη μοι **10**
καὶ πᾶν ὃ ἤτησαν οἱ ὀφθαλμοί μου οὐχ ὑφείλον ἀπ'
αὐτῶν οὐκ ἀπεκώλυσα τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάσης
εὐφροσύνης ὅτι καρδία μου εὐφράνθη ἐν παντὶ μόχθῳ
μου καὶ τοῦτο ἐγένετο μερίς μου ἀπὸ παντὸς μόχθου μου
11 καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν πᾶσιν ποιήμασίν μου οἷς ἐποίησαν
αἱ χεῖρές μου καὶ ἐν μόχθῳ ᾧ ἐμόχθησα τοῦ ποιεῖν καὶ
ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος καὶ
οὐκ ἔστιν περισσεΐα ὑπὸ τὸν ἥλιον **12** καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ
τοῦ ἰδεῖν σοφίαν καὶ περιφορὰν καὶ ἀφροσύνην ὅτι τίς
ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐπελεύσεται ὀπίσω τῆς βουλής τὰ ὅσα
ἐποίησεν αὐτήν **13** καὶ εἶδον ἐγὼ ὅτι ἔστιν περισσεΐα τῇ
σοφίᾳ ὑπὲρ τὴν ἀφροσύνην ὡς περισσεΐα τοῦ φωτὸς ὑπὲρ
τὸ σκότος **14** τοῦ σοφοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐν κεφαλῇ
αὐτοῦ καὶ ὁ ἄφρων ἐν σκότει πορεύεται καὶ ἔγνω καὶ γε
ἐγὼ ὅτι συνάντημα ἐν συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς **15**
καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου ὡς συνάντημα τοῦ ἄφρονος
καὶ γε ἐμοὶ συναντήσεται μοι καὶ ἵνα τί ἐσοφισάμην ἐγὼ
τότε περισσὸν ἐλάλησα ἐν καρδίᾳ μου διότι ἄφρων ἐκ
περισσεύματος λαλεῖ ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης **16** ὅτι
οὐκ ἔστιν μνήμη τοῦ σοφοῦ μετὰ τοῦ ἄφρονος εἰς αἰῶνα
καθότι ἤδη αἱ ἡμέραι αἱ ἐρχόμεναι τὰ πάντα ἐπελήσθη
καὶ πῶς ἀποθανεῖται ὁ σοφὸς μετὰ τοῦ ἄφρονος **17** καὶ
ἐμίσησα σὺν τὴν ζωὴν ὅτι πονηρὸν ἐπ' ἐμὲ τὸ ποίημα
τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι τὰ πάντα ματαιότης
καὶ προαίρεσις πνεύματος **18** καὶ ἐμίσησα ἐγὼ σὺν πάντα
μόχθῳ μου ὃν ἐγὼ μόχθῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι ἀφίω αὐτὸν

τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γινομένῳ μετ' ἐμέ **19** καὶ τίς οἶδεν εἰ
σοφὸς ἔσται ἢ ἄφρων καὶ ἐξουσιάζεται ἐν παντὶ μόχθῳ
μου ᾧ ἐμόχθησα καὶ ᾧ ἐσοφισάμην ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ γε
τοῦτο ματαιότης **20** καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ τοῦ ἀποτάξασθαι
τῇ καρδίᾳ μου ἐπὶ παντὶ τῷ μόχθῳ ᾧ ἐμόχθησα ὑπὸ
τὸν ἥλιον **21** ὅτι ἔστιν ἄνθρωπος οὗ μόχθος αὐτοῦ ἐν
σοφίᾳ καὶ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀνδρείᾳ καὶ ἄνθρωπος ὃς
οὐκ ἐμόχθησεν ἐν αὐτῷ δώσει αὐτῷ μερίδα αὐτοῦ καὶ γε
τοῦτο ματαιότης καὶ πονηρία μεγάλη **22** ὅτι τί γίνεται
τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ καὶ ἐν προαιρέσει
καρδίας αὐτοῦ ᾧ αὐτὸς μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον **23** ὅτι πᾶσαι
αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἀλγημάτων καὶ θυμοῦ περισπασμὸς
αὐτοῦ καὶ γε ἐν νυκτὶ οὐ κοιμᾶται ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ γε
τοῦτο ματαιότης ἐστίν **24** οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἐν ἀνθρώπῳ
ὃ φάγεται καὶ ὃ πίεται καὶ ὃ δείξει τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν
ἐν μόχθῳ αὐτοῦ καὶ γε τοῦτο εἶδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς
τοῦ θεοῦ ἔστιν **25** ὅτι τίς φάγεται καὶ τίς φείσεται πάρεξ
αὐτοῦ **26** ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου
αὐτοῦ ἔδωκεν σοφίαν καὶ γνῶσιν καὶ εὐφροσύνην καὶ τῷ
ἀμαρτάνοντι ἔδωκεν περισπασμὸν τοῦ προσθεῖναι καὶ τοῦ
συναγαγεῖν τοῦ δοῦναι τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ
ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος

3 τοῖς πᾶσιν χρόνος καὶ καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι ὑπὸ
τὸν οὐρανόν **2** καιρὸς τοῦ τεκεῖν καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθανεῖν
καιρὸς τοῦ φυτεῦσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκτίλαι πεφυτευμένον
3 καιρὸς τοῦ ἀποκτεῖναι καὶ καιρὸς τοῦ ἰάσασθαι καιρὸς
τοῦ καθελεῖν καὶ καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι **4** καιρὸς τοῦ
κλαῦσαι καὶ καιρὸς τοῦ γελάσαι καιρὸς τοῦ κόψασθαι καὶ
καιρὸς τοῦ ὀρχήσασθαι **5** καιρὸς τοῦ βαλεῖν λίθους καὶ

καιρός τοῦ συναγαγεῖν λίθους καιρός τοῦ περιλαβεῖν καὶ
καιρός τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ περιλήμψεως **6** καιρός τοῦ
ζητῆσαι καὶ καιρός τοῦ ἀπολέσαι καιρός τοῦ φυλάξαι καὶ
καιρός τοῦ ἐκβαλεῖν **7** καιρός τοῦ ῥῆξαι καὶ καιρός τοῦ
ράψαι καιρός τοῦ σιγᾶν καὶ καιρός τοῦ λαλεῖν **8** καιρός
τοῦ φιλῆσαι καὶ καιρός τοῦ μισῆσαι καιρός πολέμου καὶ
καιρός εἰρήνης **9** τίς περισσεΐα τοῦ ποιούντος ἐν οἷς αὐτὸς
μοχθεῖ **10** εἶδον σὺν τὸν περισπασμόν ὃν ἔδωκεν ὁ θεὸς
τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ **11**
σὺν τὰ πάντα ἐποίησεν καλὰ ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ γε σὺν
τὸν αἰῶνα ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ὅπως μὴ εὐρη ὁ
ἄνθρωπος τὸ ποίημα ὃ ἐποίησεν ὁ θεός ἀπ' ἀρχῆς καὶ
μέχρι τέλους **12** ἔγνω ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς
εἰ μὴ τοῦ εὐφρανθῆναι καὶ τοῦ ποιεῖν ἀγαθὸν ἐν ζωῇ
αὐτοῦ **13** καὶ γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται καὶ πίεται
καὶ ἴδῃ ἀγαθὸν ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ δόμα θεοῦ ἔστιν **14**
ἔγνω ὅτι πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ θεός αὐτὰ ἔσται εἰς τὸν
αἰῶνα ἐπ' αὐτῷ οὐκ ἔστιν προσθεῖναι καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὐκ
ἔστιν ἀφελεῖν καὶ ὁ θεὸς ἐποίησεν ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ **15** τὸ γενόμενον ἤδη ἐστίν καὶ ὅσα τοῦ
γίνεσθαι ἤδη γέγονεν καὶ ὁ θεὸς ζητήσει τὸν διωκόμενον
16 καὶ ἔτι εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον τόπον τῆς κρίσεως ἐκεῖ ὁ
ἀσεβής καὶ τόπον τοῦ δικαίου ἐκεῖ ὁ ἀσεβής **17** εἶπα ἐγὼ
ἐν καρδίᾳ μου σὺν τὸν δίκαιον καὶ σὺν τὸν ἀσεβῆ κρινεῖ
ὁ θεός ὅτι καιρός τῷ παντὶ πράγματι καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ
ποιήματι **18** ἐκεῖ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου περὶ λαλιᾶς υἱῶν
τοῦ ἀνθρώπου ὅτι διακρινεῖ αὐτούς ὁ θεός καὶ τοῦ δεῖξαι
ὅτι αὐτοὶ κτήνη εἰσὶν καὶ γε αὐτοῖς **19** ὅτι συνάντημα υἱῶν
τοῦ ἀνθρώπου καὶ συνάντημα τοῦ κτήνους συνάντημα ἐν

αὐτοῖς ὡς ὁ θάνατος τούτου οὕτως ὁ θάνατος τούτου καὶ πνεῦμα ἔν τοῖς πᾶσιν καὶ τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ κτήνος οὐδὲν ὅτι τὰ πάντα ματαιότης **20** τὰ πάντα πορεύεται εἰς τόπον ἓνα τὰ πάντα ἐγένετο ἀπὸ τοῦ χοός καὶ τὰ πάντα ἐπιστρέφει εἰς τὸν χοῦν **21** καὶ τίς οἶδεν πνεῦμα υἰῶν τοῦ ἀνθρώπου εἰ ἀναβαίνει αὐτὸ εἰς ἄνω καὶ πνεῦμα τοῦ κτήνους εἰ καταβαίνει αὐτὸ κάτω εἰς γῆν **22** καὶ εἶδον ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν εἰ μὴ ὃ εὐφρανθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν ποιήμασιν αὐτοῦ ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ ὅτι τίς ἄξει αὐτὸν τοῦ ἰδεῖν ἐν ᾧ ἂν γένηται μετ' αὐτόν

4 καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ καὶ εἶδον σὺν πάσας τὰς συκοφαντίας τὰς γινομένας ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἰδοὺ δάκρυον τῶν συκοφαντουμένων καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν καὶ ἀπὸ χειρὸς συκοφαντούντων αὐτοὺς ἰσχύς καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν **2** καὶ ἐπήνεσα ἐγὼ σὺν τοὺς τεθνηκότας τοὺς ἤδη ἀποθανόντας ὑπὲρ τοὺς ζῶντας ὅσοι αὐτοὶ ζῶσιν ἕως τοῦ νῦν **3** καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ τοὺς δύο τούτους ὅστις οὐπὼ ἐγένετο ὃς οὐκ εἶδεν σὺν τὸ ποίημα τὸ πονηρὸν τὸ πεπονημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον **4** καὶ εἶδον ἐγὼ σὺν πάντα τὸν μόχθον καὶ σὺν πᾶσαν ἀνδρείαν τοῦ ποιήματος ὅτι αὐτὸ ζῆλος ἀνδρὸς ἀπὸ τοῦ ἐταίρου αὐτοῦ καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος **5** ὁ ἄφρων περιέλαβεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἔφαγεν τὰς σάρκας αὐτοῦ **6** ἀγαθὸν πλήρωμα δρακὸς ἀναπαύσεως ὑπὲρ πλήρωμα δύο δρακῶν μόχθου καὶ προαιρέσεως πνεύματος **7** καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ καὶ εἶδον ματαιότητα ὑπὸ τὸν ἥλιον **8** ἔστιν εἷς καὶ οὐκ ἔστιν δεύτερος καὶ γε υἱὸς καὶ ἀδελφὸς οὐκ ἔστιν αὐτῷ καὶ οὐκ ἔστιν περασμὸς τῷ παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ καὶ γε ὀφθαλμὸς αὐτοῦ οὐκ

ἐμπίπλῃται πλούτου καὶ τίνι ἐγὼ μοχθῶ καὶ στερίσκω
τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀγαθωσύνης καὶ γε τοῦτο ματαιότης
καὶ περισπασμὸς πονηρὸς ἐστίν **9** ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν
ἓνα οἷς ἐστὶν αὐτοῖς μισθὸς ἀγαθὸς ἐν μόχθῳ αὐτῶν **10**
ὅτι ἐὰν πέσωσιν ὁ εἷς ἐγερεῖ τὸν μέτοχον αὐτοῦ καὶ οὐαὶ
αὐτῷ τῷ ἐνὶ ὅταν πέσῃ καὶ μὴ ἦ δεύτερος τοῦ ἐγεῖραι
αὐτόν **11** καὶ γε ἐὰν κοιμηθῶσιν δύο καὶ θέρμῃ αὐτοῖς
καὶ ὁ εἷς πῶς θερμανθῆ **12** καὶ ἐὰν ἐπικραταιωθῆ ὁ εἷς
οἱ δύο στήσονται κατέναντι αὐτοῦ καὶ τὸ σπαρτίον τὸ
ἐντρίτον οὐ ταχέως ἀπορραγήσεται **13** ἀγαθὸς παῖς πένης
καὶ σοφὸς ὑπὲρ βασιλέα πρεσβύτερον καὶ ἄφρονα ὃς οὐκ
ἔγνω τοῦ προσέχειν ἔτι **14** ὅτι ἐξ οἴκου τῶν δεσμίων
ἐξελεύσεται τοῦ βασιλεῦσαι ὅτι καὶ γε ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ
ἐγεννήθη πένης **15** εἶδον σὺν πάντας τοὺς ζῶντας τοὺς
περιπατοῦντας ὑπὸ τὸν ἥλιον μετὰ τοῦ νεανίσκου τοῦ
δευτέρου ὃς στήσεται ἀντ' αὐτοῦ **16** οὐκ ἔστιν περασμὸς
τῷ παντὶ λαῷ τοῖς πᾶσιν ὅσοι ἐγένοντο ἔμπροσθεν αὐτῶν
καὶ γε οἱ ἔσχατοι οὐκ εὐφρανθήσονται ἐν αὐτῷ ὅτι καὶ γε
τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος

5 φύλαξον πόδα σου ἐν ᾧ ἐὰν πορεύῃ εἰς οἶκον τοῦ
θεοῦ καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀκούειν ὑπὲρ δόμα τῶν ἀφρόνων
θυσία σου ὅτι οὐκ εἰσὶν εἰδότες τοῦ ποιῆσαι κακόν **2** μὴ
σπεῦδε ἐπὶ στόματί σου καὶ καρδία σου μὴ ταχυνάτω τοῦ
ἐξενέγκαι λόγον πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ὅτι ὁ θεὸς ἐν
τῷ οὐρανῷ καὶ σὺ ἐπὶ τῆς γῆς ἐπὶ τούτῳ ἔστωσαν οἱ
λόγοι σου ὀλίγοι **3** ὅτι παραγίνεται ἐνύπνιον ἐν πλήθει
περισπασμοῦ καὶ φωνῇ ἄφρονος ἐν πλήθει λόγων **4**
καθὼς ἂν εὕξῃ εὐχὴν τῷ θεῷ μὴ χρονίσῃς τοῦ ἀποδοῦναι
αὐτήν ὅτι οὐκ ἔστιν θέλημα ἐν ἄφροσιν σὺν ὅσα ἐὰν εὕξῃ

ἀπόδος 5 ἀγαθὸν τὸ μὴ εὐξασθαί σε ἢ τὸ εὐξασθαί σε καὶ
μὴ ἀποδοῦναι 6 μὴ δῶς τὸ στόμα σου τοῦ ἔξαμαρτῆσαι
τὴν σάρκα σου καὶ μὴ εἴπῃς πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ
ὅτι ἄγνοιά ἐστὶν ἵνα μὴ ὀργισθῇ ὁ θεὸς ἐπὶ φωνῇ σου
καὶ διαφθεῖρῃ τὰ ποιήματα χειρῶν σου 7 ὅτι ἐν πλήθει
ἐνυπνίων καὶ ματαιότητες καὶ λόγοι πολλοὶ ὅτι σὺν τὸν
θεὸν φοβοῦ 8 ἐὰν συκοφαντίαν πένητος καὶ ἀρπαγὴν
κρίματος καὶ δικαιοσύνης ἴδῃς ἐν χώρᾳ μὴ θαυμάσης
ἐπὶ τῷ πράγματι ὅτι ὑψηλὸς ἐπάνω ὑψηλοῦ φυλάξαι
καὶ ὑψηλοὶ ἐπ' αὐτούς 9 καὶ περισσεΐα γῆς ἐν παντί ἐστὶ
βασιλεὺς τοῦ ἀγροῦ εἰργασμένου 10 ἀγαπῶν ἀργύριον
οὐ πλησθήσεται ἀργυρίου καὶ τίς ἠγάπησεν ἐν πλήθει
αὐτῶν γένημα καὶ γε τοῦτο ματαιότης 11 ἐν πλήθει
τῆς ἀγαθωσύνης ἐπληθύνθησαν ἔσθοντες αὐτήν καὶ τί
ἀνδρεία τῷ παρ' αὐτῆς ὅτι ἀλλ' ἢ τοῦ ὄραν ὀφθαλμοῖς
αὐτοῦ 12 γλυκὺς ὕπνος τοῦ δούλου εἰ ὀλίγον καὶ εἰ πολὺ
φάγεται καὶ τῷ ἐμπλησθέντι τοῦ πλουτῆσαι οὐκ ἔστιν
ἀφίων αὐτὸν τοῦ ὑπνῶσαι 13 ἔστιν ἀρρωστία ἣν εἶδον
ὑπὸ τὸν ἥλιον πλοῦτον φυλασσόμενον τῷ παρ' αὐτοῦ
εἰς κακίαν αὐτοῦ 14 καὶ ἀπολεῖται ὁ πλοῦτος ἐκεῖνος ἐν
περισπασμῷ πονηρῷ καὶ ἐγέννησεν υἴον καὶ οὐκ ἔστιν
ἐν χειρὶ αὐτοῦ οὐδέν 15 καθὼς ἐξῆλθεν ἀπὸ γαστρὸς
μητρὸς αὐτοῦ γυμνός ἐπιστρέφει τοῦ πορευθῆναι ὡς ἦκει
καὶ οὐδὲν οὐ λήμψεται ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἵνα πορευθῇ ἐν
χειρὶ αὐτοῦ 16 καὶ γε τοῦτο πονηρὰ ἀρρωστία ὡσπερ
γὰρ παρεγένετο οὕτως καὶ ἀπελεύσεται καὶ τίς περισσεΐα
αὐτῷ ἢ μοχθεῖ εἰς ἄνεμον 17 καὶ γε πᾶσαι αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ ἐν σκότει καὶ πένθει καὶ θυμῷ πολλῷ καὶ ἀρρωστία
καὶ χόλω 18 ἰδοὺ ὁ εἶδον ἐγὼ ἀγαθόν ὃ ἐστὶν καλόν

τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ ἰδεῖν ἀγαθωσύνην ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ᾧ ἂν μοχθῆ ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτοῦ ὧν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ **19** καὶ γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ᾧ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ ἐξουσίασεν αὐτὸν τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ λαβεῖν τὸ μέρος αὐτοῦ καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν μόχθῳ αὐτοῦ τοῦτο δόμα θεοῦ ἐστὶν **20** ὅτι οὐ πολλὰ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὅτι ὁ θεὸς περισπᾷ αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας αὐτοῦ

6 ἔστιν πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ πολλή ἐστὶν ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον **2** ἀνὴρ ᾧ δώσει αὐτῷ ὁ θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ δόξαν καὶ οὐκ ἔστιν ὑστερῶν τῆ ψυχῇ αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὧν ἐπιθυμήσει καὶ οὐκ ἐξουσιάσει αὐτῷ ὁ θεὸς τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ ὅτι ἀνὴρ ξένος φάγεται αὐτόν τοῦτο ματαιότης καὶ ἀρρωστία πονηρά ἐστὶν **3** ἂν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατὸν καὶ ἔτη πολλὰ ζήσεται καὶ πληθὸς ὃ τι ἔссονται ἡμέραι ἐτῶν αὐτοῦ καὶ ψυχὴ αὐτοῦ οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀπὸ τῆς ἀγαθωσύνης καὶ γε ταφὴ οὐκ ἐγένετο αὐτῷ εἶπα ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἔκτρωμα **4** ὅτι ἐν ματαιότητι ἦλθεν καὶ ἐν σκότει πορεύεται καὶ ἐν σκότει ὄνομα αὐτοῦ καλυφθήσεται **5** καὶ γε ἥλιον οὐκ εἶδεν καὶ οὐκ ἔγνω ἀνάπαυσις τούτῳ ὑπὲρ τοῦτον **6** καὶ εἰ ἔζησεν χιλίων ἐτῶν καθόδους καὶ ἀγαθωσύνην οὐκ εἶδεν μὴ οὐκ εἰς τόπον ἕνα τὰ πάντα πορεύεται **7** πᾶς μόχθος τοῦ ἀνθρώπου εἰς στόμα αὐτοῦ καὶ γε ἡ ψυχὴ οὐ πληρωθήσεται **8** ὅτι τίς περισσεῖα τῷ σοφῷ ὑπὲρ τὸν ἄφρονα διότι ὁ πένης οἶδεν πορευθῆναι κατέναντι τῆς ζωῆς **9** ἀγαθὸν ὄραμα ὀφθαλμῶν ὑπὲρ πορευόμενον ψυχῇ καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος **10** εἶ

τι ἐγένετο ἤδη κέκληται ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐγνώσθη ὃ ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ οὐ δυνήσεται τοῦ κριθῆναι μετὰ τοῦ ἰσχυροῦ ὑπὲρ αὐτόν **11** ὅτι εἰσὶν λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα τί περισσὸν τῷ ἀνθρώπῳ **12** ὅτι τίς οἶδεν τί ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῇ ζωῇ ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς ματαιότητος αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτὰς ἐν σκιᾷ ὅτι τίς ἀπαγγελεῖ τῷ ἀνθρώπῳ τί ἔσται ὀπίσω αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἥλιον

7 ἀγαθὸν ὄνομα ὑπὲρ ἔλαιον ἀγαθὸν καὶ ἡμέρα τοῦ θανάτου ὑπὲρ ἡμέραν γενέσεως αὐτοῦ **2** ἀγαθὸν πορευθῆναι εἰς οἶκον πένθους ἢ ὅτι πορευθῆναι εἰς οἶκον πότου καθότι τοῦτο τέλος παντὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ ζῶν δώσει εἰς καρδίαν αὐτοῦ **3** ἀγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα ὅτι ἐν κακίᾳ προσώπου ἀγαθυνθήσεται καρδία **4** καρδία σοφῶν ἐν οἴκῳ πένθους καὶ καρδία ἀφρόνων ἐν οἴκῳ εὐφροσύνης **5** ἀγαθὸν τὸ ἀκοῦσαι ἐπιτίμησιν σοφοῦ ὑπὲρ ἄνδρα ἀκούοντα ἄσμα ἀφρόνων **6** ὅτι ὡς φωνὴ τῶν ἀκανθῶν ὑπὸ τὸν λέβητα οὕτως γέλωσ τῶν ἀφρόνων καὶ γε τοῦτο ματαιότης **7** ὅτι ἡ συκοφαντία περιφέρει σοφὸν καὶ ἀπόλλυσι τὴν καρδίαν εὐτονίας αὐτοῦ **8** ἀγαθὴ ἐσχάτη λόγων ὑπὲρ ἀρχὴν αὐτοῦ ἀγαθὸν μακρόθυμος ὑπὲρ ὑψηλὸν πνεύματι **9** μὴ σπεύσης ἐν πνεύματί σου τοῦ θυμοῦσθαι ὅτι θυμὸς ἐν κόλπῳ ἀφρόνων ἀναπαύσεται **10** μὴ εἴπῃς τί ἐγένετο ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἦσαν ἀγαθαὶ ὑπὲρ ταύτας ὅτι οὐκ ἐν σοφίᾳ ἐπηρώτησας περὶ τούτου **11** ἀγαθὴ σοφία μετὰ κληροδοσίας καὶ περισσεΐα τοῖς θεωροῦσιν τὸν ἥλιον **12** ὅτι ἐν σκιᾷ αὐτῆς ἡ σοφία ὡς σκιὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ περισσεΐα γνώσεως τῆς σοφίας ζωοποιήσει τὸν παρ' αὐτῆς **13** ἰδὲ τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ

ὅτι τίς δυνήσεται τοῦ κοσμήσαι ὃν ἂν ὁ θεὸς διαστρέψῃ
αὐτόν **14** ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης ζῆθι ἐν ἀγαθῷ καὶ ἐν
ἡμέρᾳ κακίας ἰδέ καὶ γε σὺν τούτῳ συμφωνον τούτῳ
ἐποίησεν ὁ θεὸς περὶ λαλιᾶς ἵνα μὴ εὖρη ὁ ἄνθρωπος
ὀπίσω αὐτοῦ μηδέν **15** σὺν τὰ πάντα εἶδον ἐν ἡμέραις
ματαιότητός μου ἔστιν δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ
αὐτοῦ καὶ ἔστιν ἀσεβῆς μένων ἐν κακίᾳ αὐτοῦ **16** μὴ γίνου
δίκαιος πολὺ καὶ μὴ σοφίζου περισσά μήποτε ἐκπλαγῆς **17**
μὴ ἀσεβήσης πολὺ καὶ μὴ γίνου σκληρὸς ἵνα μὴ ἀποθάνῃς
ἐν οὐ καιρῷ σου **18** ἀγαθὸν τὸ ἀντέχεσθαί σε ἐν τούτῳ καὶ
γε ἀπὸ τούτου μὴ ἀνῆς τὴν χειρὰ σου ὅτι φοβούμενος τὸν
θεὸν ἐξελεύσεται τὰ πάντα **19** ἡ σοφία βοηθήσει τῷ σοφῷ
ὑπὲρ δέκα ἐξουσιάζοντας τοὺς ὄντας ἐν τῇ πόλει **20** ὅτι
ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν δίκαιος ἐν τῇ γῆ ὅς ποιήσῃ ἀγαθὸν
καὶ οὐχ ἁμαρτήσεται **21** καὶ γε εἰς πάντας τοὺς λόγους
οὐς λαλήσουσιν μὴ θῆς καρδίαν σου ὅπως μὴ ἀκούσης
τοῦ δούλου σου καταρωμένου σε **22** ὅτι πλειστάκις
πονηρεύσεται σε καὶ καθόδους πολλὰς κακώσῃ καρδίαν
σου ὅπως καὶ γε σὺ κατηράσω ἑτέρους **23** πάντα ταῦτα
ἐπέiraσα ἐν τῇ σοφίᾳ εἶπα σοφισθήσομαι **24** καὶ αὐτὴ
ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ μακρὰν ὑπὲρ ὃ ἦν καὶ βαθὺ βάθος
τίς εὐρήσει αὐτό **25** ἐκύκλωσα ἐγὼ καὶ ἡ καρδία μου
τοῦ γινῶναι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι καὶ ζητῆσαι σοφίαν
καὶ ψῆφον καὶ τοῦ γινῶναι ἀσεβοῦς ἀφροσύνην καὶ
σκληρίαν καὶ περιφοράν **26** καὶ εὐρίσκω ἐγὼ πικρότερον
ὑπὲρ θάνατον σὺν τὴν γυναῖκα ἣτις ἐστὶν θηρεύματα
καὶ σαγῆναι καρδία αὐτῆς δεσμοὶ χεῖρες αὐτῆς ἀγαθὸς
πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἐξαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς καὶ
ἁμαρτάνων συλλημφθήσεται ἐν αὐτῇ **27** ἰδὲ τοῦτο εὔρον

εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής μία τῆ μιᾶ τοῦ εὐρεῖν λογισμόν **28**
ὄν ἔτι ἐζήτησεν ἡ ψυχὴ μου καὶ οὐχ εὔρον ἄνθρωπον
ἕνα ἀπὸ χιλίων εὔρον καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι τούτοις οὐχ
εὔρον **29** πλὴν ἰδὲ τοῦτο εὔρον ὃ ἐποίησεν ὁ θεὸς σὺν τὸν
ἄνθρωπον εὐθὴ καὶ αὐτοὶ ἐζήτησαν λογισμοὺς πολλοὺς

8 τίς οἶδεν σοφούς καὶ τίς οἶδεν λύσιν ῥήματος σοφία
ἀνθρώπου φωτιεῖ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἀναιδὴς προσώπω
αὐτοῦ μισηθήσεται **2** στόμα βασιλέως φύλαξον καὶ περὶ
λόγου ὄρκου θεοῦ μὴ σπουδάσης **3** ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
πορεύση μὴ στηῖ ἐν λόγῳ πονηρῶ ὅτι πᾶν ὃ ἐὰν θελήσῃ
ποιήσῃ **4** καθὼς λαλεῖ βασιλεὺς ἐξουσιάζων καὶ τίς ἐρεῖ
αὐτῶ τί ποιήσεις **5** ὁ φυλάσσω ἐντολὴν οὐ γνώσεται
ῥῆμα πονηρὸν καὶ καιρὸν κρίσεως γινώσκει καρδία
σοφοῦ **6** ὅτι παντὶ πράγματι ἔστιν καιρὸς καὶ κρίσις ὅτι
γνώσις τοῦ ἀνθρώπου πολλὴ ἐπ' αὐτόν **7** ὅτι οὐκ ἔστιν
γινώσκων τί τὸ ἐσόμενον ὅτι καθὼς ἔσται τίς ἀναγγελεῖ
αὐτῶ **8** οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐξουσιάζων ἐν πνεύματι
τοῦ κωλῦσαι σὺν τὸ πνεῦμα καὶ οὐκ ἔστιν ἐξουσία ἐν
ἡμέρᾳ τοῦ θανάτου καὶ οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ ἐν τῷ πολέμῳ
καὶ οὐ διασώσει ἀσέβεια τὸν παρ' αὐτῆς **9** καὶ σὺν πᾶν
τοῦτο εἶδον καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου εἰς πᾶν ποίημα ὃ
πεποιήται ὑπὸ τὸν ἥλιον τὰ ὅσα ἐξουσιάσατο ὁ ἄνθρωπος
ἐν ἀνθρώπῳ τοῦ κακῶσαι αὐτόν **10** καὶ τότε εἶδον ἀσεβεῖς
εἰς τάφους εἰσαχθέντας καὶ ἐκ τόπου ἁγίου ἐπορεύθησαν
καὶ ἐπηνέθησαν ἐν τῇ πόλει ὅτι οὕτως ἐποίησαν καὶ γε
τοῦτο ματαιότης **11** ὅτι οὐκ ἔστιν γινομένη ἀντίρρησις ἀπὸ
τῶν ποιούντων τὸ πονηρὸν ταχύ διὰ τοῦτο ἐπληροφόρηθη
καρδία υἰῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς τοῦ ποιῆσαι τὸ
πονηρὸν **12** ὃς ἤμαρτεν ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἀπὸ τότε

καὶ ἀπὸ μακρότητος αὐτῷ ὅτι καὶ γε γινώσκω ἐγὼ ὅτι
ἔσται ἀγαθὸν τοῖς φοβουμένοις τὸν θεόν ὅπως φοβῶνται
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ **13** καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔσται τῷ ἀσεβεῖ
καὶ οὐ μακρυνεῖ ἡμέρας ἐν σκιᾷ ὅς οὐκ ἔστιν φοβούμενος
ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ **14** ἔστιν ματαιότης ἢ πεποίηται
ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς
ποίημα τῶν ἀσεβῶν καὶ εἰσὶν ἀσεβεῖς ὅτι φθάνει πρὸς
αὐτοὺς ὡςποίημα τῶν δικαίων εἶπα ὅτι καὶ γε τοῦτο
ματαιότης **15** καὶ ἐπήνεσα ἐγὼ σὺν τὴν εὐφροσύνην ὅτι
οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι εἰ μὴ
τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι καὶ αὐτὸ
συμπροσέσται αὐτῷ ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ
ὅσας ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς ὑπὸ τὸν ἥλιον **16** ἐν οἷς ἔδωκα
τὴν καρδίαν μου τοῦ γνῶναι σοφίαν καὶ τοῦ ἰδεῖν τὸν
περισπασμὸν τὸν πεπονημένον ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι καὶ γε ἐν
ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ ὕπνον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ οὐκ ἔστιν
βλέπων **17** καὶ εἶδον σὺν πάντα τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ
ὅτι οὐ δυνήσεται ἄνθρωπος τοῦ εὐρεῖν σὺν τὸ ποίημα τὸ
πεπονημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅσα ἂν μοχθήσῃ ὁ ἄνθρωπος
τοῦ ζητῆσαι καὶ οὐχ εὐρήσει καὶ γε ὅσα ἂν εἴπῃ ὁ σοφὸς
τοῦ γνῶναι οὐ δυνήσεται τοῦ εὐρεῖν

9 ὅτι σὺν πᾶν τοῦτο ἔδωκα εἰς καρδίαν μου καὶ καρδία
μου σὺν πᾶν εἶδεν τοῦτο ὡς οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοὶ
καὶ ἐργασίαι αὐτῶν ἐν χειρὶ τοῦ θεοῦ καὶ γε ἀγάπην
καὶ γε μῖσος οὐκ ἔστιν εἰδὼς ὁ ἄνθρωπος τὰ πάντα πρὸ
προσώπου αὐτῶν **2** ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσιν συνάντημα
ἐν τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἀσεβεῖ τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ κακῷ καὶ
τῷ καθαρῷ καὶ τῷ ἀκαθάρτῳ καὶ τῷ θυσιάζοντι καὶ
τῷ μὴ θυσιάζοντι ὡς ὁ ἀγαθὸς ὡς ὁ ἁμαρτάνων ὡς ὁ

ὀμνύων καθὼς ὁ τὸν ὄρκον φοβούμενος **3** τοῦτο πονηρὸν ἐν παντὶ πεπονημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι συνάντημα ἐν τοῖς πᾶσιν καὶ γε καρδία υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐπληρώθη πονηροῦ καὶ περιφέρεια ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἐν ζωῇ αὐτῶν καὶ ὀπίσω αὐτῶν πρὸς τοὺς νεκρούς **4** ὅτι τίς ὃς κοινωνεῖ πρὸς πάντας τοὺς ζῶντας ἔστιν ἐλπίς ὅτι ὁ κύων ὁ ζῶν αὐτὸς ἀγαθὸς ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν νεκρὸν **5** ὅτι οἱ ζῶντες γινώσκονται ὅτι ἀποθανοῦνται καὶ οἱ νεκροὶ οὐκ εἰσιν γινώσκοντες οὐδὲν καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι μισθός ὅτι ἐπελήσθη ἡ μνήμη αὐτῶν **6** καὶ γε ἀγάπη αὐτῶν καὶ γε μῖσος αὐτῶν καὶ γε ζῆλος αὐτῶν ἤδη ἀπώλετο καὶ μερὶς οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι εἰς αἰῶνα ἐν παντὶ τῷ πεπονημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον **7** δεῦρο φάγε ἐν εὐφροσύνῃ ἄρτον σου καὶ πίε ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ οἶνόν σου ὅτι ἤδη εὐδόκησεν ὁ θεὸς τὰ ποιήματά σου **8** ἐν παντὶ καιρῷ ἔστρωσαν ἱμάτιά σου λευκά καὶ ἔλαιον ἐπὶ κεφαλὴν σου μὴ ὑστερησάτω **9** ἰδὲ ζῶν μετὰ γυναικὸς ἧς ἠγάπησας πάσας ἡμέρας ζωῆς ματαιότητός σου τὰς δοθείσας σοι ὑπὸ τὸν ἥλιον πάσας ἡμέρας ματαιότητός σου ὅτι αὐτὸ μερὶς σου ἐν τῇ ζωῇ σου καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σου ὧ σὺ μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον **10** πάντα ὅσα ἂν εὕρη ἡ χεὶρ σου τοῦ ποιῆσαι ὡς ἡ δύναμίς σου ποιήσον ὅτι οὐκ ἔστιν ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ γνῶσις καὶ σοφία ἐν ἄδῃ ὅπου σὺ πορεύῃ ἐκεῖ (**Sheol h7585**) **11** ἐπέστρεψα καὶ εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι οὐ τοῖς κούφοις ὁ δρόμος καὶ οὐ τοῖς δυνατοῖς ὁ πόλεμος καὶ γε οὐ τοῖς σοφοῖς ἄρτος καὶ γε οὐ τοῖς συνετοῖς πλοῦτος καὶ γε οὐ τοῖς γινώσκουσιν χάρις ὅτι καιρὸς καὶ ἀπάντημα συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς **12** ὅτι καὶ γε οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τὸν καιρὸν αὐτοῦ ὡς οἱ ἰχθύες οἱ θηρευόμενοι

ἐν ἀμφιβλήστρω κακῶ καὶ ὡς ὄρνεα τὰ θηρεύόμενα ἐν παγίδι ὡς αὐτὰ παγιδεύονται οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου εἰς καιρὸν πονηρὸν ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ἄφνω **13** καί γε τοῦτο εἶδον σοφίαν ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ μεγάλη ἐστὶν πρὸς με **14** πόλις μικρὰ καὶ ἄνδρες ἐν αὐτῇ ὀλίγοι καὶ ἔλθῃ ἐπ' αὐτὴν βασιλεὺς μέγας καὶ κυκλώσῃ αὐτὴν καὶ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακας μεγάλους **15** καὶ εὕρῃ ἐν αὐτῇ ἄνδρα πένητα σοφόν καὶ διασώσει αὐτὸς τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἐμνήσθη σὺν τοῦ ἀνδρὸς τοῦ πένητος ἐκείνου **16** καὶ εἶπα ἐγὼ ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ δύναμιν καὶ σοφία τοῦ πένητος ἐξουδενωμένη καὶ λόγοι αὐτοῦ οὐκ εἰσὶν ἀκούμενοι **17** λόγοι σοφῶν ἐν ἀναπαύσει ἀκούονται ὑπὲρ κραυγὴν ἐξουσιαζόντων ἐν ἀφροσύναις **18** ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκεύη πολέμου καὶ ἀμαρτάνων εἰς ἀπολέσει ἀγαθωσύνην πολλήν

10 μυῖαι θανατοῦσαι σαπριοῦσιν σκευασίαν ἐλαίου ἠδύσματος τίμιον ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ δόξαν ἀφροσύνης μεγάλης **2** καρδία σοφοῦ εἰς δεξιὸν αὐτοῦ καὶ καρδία ἄφρονος εἰς ἀριστερὸν αὐτοῦ **3** καί γε ἐν ὀδῶ ὅταν ἄφρων πορευῆται καρδία αὐτοῦ ὑστερήσει καὶ ἂ λογιεῖται πάντα ἀφροσύνη ἐστίν **4** ἐὰν πνεῦμα τοῦ ἐξουσιάζοντος ἀναβῆ ἐπὶ σέ τόπον σου μὴ ἀφῆς ὅτι ἴαμα καταπαύσει ἀμαρτίας μεγάλας **5** ἐστὶν πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὡς ἀκούσιον ὃ ἐξῆλθεν ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐξουσιάζοντος **6** ἐδόθη ὁ ἄφρων ἐν ὑψηλοῖς καὶ πλούσιοι ἐν ταπεινῶ καθήσονται **7** εἶδον δούλους ἐφ' ἵππους καὶ ἄρχοντας πορευομένους ὡς δούλους ἐπὶ τῆς γῆς **8** ὁ ὀρύσσω βόθρον ἐν αὐτῷ ἐμπεσεῖται καὶ καθαιροῦντα φραγμὸν δήξεται αὐτὸν ὄφεις **9** ἐξαίρων λίθους διαπονηθήσεται

ἐν αὐτοῖς σχίζων ξύλα κινδυνεύσει ἐν αὐτοῖς **10** ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδήριον καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτάραξεν καὶ δυνάμεις δυναμώσει καὶ περισσεΐα τοῦ ἀνδρείου σοφία **11** ἐὰν δάκη ὁ ὄφις ἐν οὐ ψιθυρισμῶ καὶ οὐκ ἔστιν περισσεΐα τῶ ἐπάδοντι **12** λόγοι στόματος σοφοῦ χάρις καὶ χεῖλη ἄφρονος καταποντιοῦσιν αὐτόν **13** ἀρχὴ λόγων στόματος αὐτοῦ ἀφροσόνη καὶ ἐσχάτη στόματος αὐτοῦ περιφέρεια πονηρά **14** καὶ ὁ ἄφρων πληθύνει λόγους οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τί τὸ γενόμενον καὶ τί τὸ ἐσόμενον ὀπίσω αὐτοῦ τίς ἀναγγελεῖ αὐτῶ **15** μόχθος τῶν ἀφρόνων κοπώσει αὐτούς ὃς οὐκ ἔγνω τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν **16** οὐαὶ σοι πόλις ἧς ὁ βασιλεὺς σου νεώτερος καὶ οἱ ἄρχοντές σου ἐν πρωΐα ἐσθίουσιν **17** μακαρία σύ γῆ ἧς ὁ βασιλεὺς σου υἱὸς ἐλευθέρων καὶ οἱ ἄρχοντές σου πρὸς καιρὸν φάγονται ἐν δυνάμει καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται **18** ἐν ὀκνηρίαις ταπεινωθήσεται ἡ δόκωσις καὶ ἐν ἀργίᾳ χειρῶν στάξει ἡ οἰκία **19** εἰς γέλωτα ποιοῦσιν ἄρτον καὶ οἶνος εὐφραίνει ζῶντας καὶ τοῦ ἀργυρίου ἐπακούσεται σὺν τὰ πάντα **20** καὶ γε ἐν συνειδήσει σου βασιλέα μὴ καταράση καὶ ἐν ταμείοις κοιτώνων σου μὴ καταράση πλούσιον ὅτι πετεινὸν τοῦ οὐρανοῦ ἀποίσει σὺν τὴν φωνήν καὶ ὁ ἔχων τὰς πτέρυγας ἀπαγγελεῖ λόγον

11 ἀπόστειλον τὸν ἄρτον σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ὕδατος ὅτι ἐν πλήθει τῶν ἡμερῶν εὐρήσεις αὐτόν **2** δὸς μερίδα τοῖς ἐπτὰ καὶ γε τοῖς ὀκτώ ὅτι οὐ γινώσκεις τί ἔσται πονηρὸν ἐπὶ τὴν γῆν **3** ἐὰν πληρωθῶσιν τὰ νέφη ὑετοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχέουσιν καὶ ἐὰν πέσῃ ξύλον ἐν τῶ νότῳ καὶ ἐὰν ἐν τῶ βορρᾶ τόπῳ οὐ πεσεῖται τὸ ξύλον ἐκεῖ ἔσται **4** τηρῶν ἄνεμον οὐ σπερεῖ καὶ βλέπων ἐν ταῖς νεφέλαις

οὐ θερίσει **5** ἐν οἷς οὐκ ἔστιν γινώσκων τίς ἡ ὁδὸς τοῦ πνεύματος ὡς ὁστᾶ ἐν γαστρὶ τῆς κυοφορούσης οὕτως οὐ γνώση τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ ὅσα ποιήσει σὺν τὰ πάντα **6** ἐν πρωίᾳ σπεῖρον τὸ σπέρμα σου καὶ εἰς ἑσπέραν μὴ ἀφέτω ἡ χεὶρ σου ὅτι οὐ γινώσκεις ποῖον στοιχήσει ἢ τοῦτο ἢ τοῦτο καὶ ἐὰν τὰ δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀγαθὰ **7** καὶ γλυκὺ τὸ φῶς καὶ ἀγαθὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ βλέπειν σὺν τὸν ἥλιον **8** ὅτι καὶ ἐὰν ἔτη πολλὰ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν πᾶσιν αὐτοῖς εὐφρανθήσεται καὶ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τοῦ σκότους ὅτι πολλαὶ ἔσονται πᾶν τὸ ἐρχόμενον ματαιότης **9** εὐφραίνου νεανίσκε ἐν νεότητί σου καὶ ἀγαθυνάτω σε ἡ καρδία σου ἐν ἡμέραις νεότητός σου καὶ περιπάτει ἐν ὁδοῖς καρδίας σου καὶ ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν σου καὶ γνῶθι ὅτι ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἄξει σε ὁ θεὸς ἐν κρίσει **10** καὶ ἀπόστησον θυμὸν ἀπὸ καρδίας σου καὶ παράγαγε πονηρίαν ἀπὸ σαρκός σου ὅτι ἡ νεότης καὶ ἡ ἄνοια ματαιότης

12 καὶ μνήσθητι τοῦ κτίσαντός σε ἐν ἡμέραις νεότητός σου ἕως ὅτου μὴ ἔλθωσιν ἡμέραι τῆς κακίας καὶ φθάσωσιν ἔτη ἐν οἷς ἐρεῖς οὐκ ἔστιν μοι ἐν αὐτοῖς θέλημα **2** ἕως οὗ μὴ σκοτισθῇ ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες καὶ ἐπιστρέψωσιν τὰ νέφη ὀπίσω τοῦ ὑετοῦ **3** ἐν ἡμέρᾳ ἧ ἐὰν σαλευθῶσιν φύλακες τῆς οἰκίας καὶ διαστραφῶσιν ἄνδρες τῆς δυνάμεως καὶ ἤργησαν αἱ ἀλήθουσαι ὅτι ὠλιγώθησαν καὶ σκοτάσουσιν αἱ βλέπουσαι ἐν ταῖς ὀπαῖς **4** καὶ κλείσουσιν θύρας ἐν ἀγορᾷ ἐν ἀσθενείᾳ φωνῆς τῆς ἀληθείας καὶ ἀναστήσεται εἰς φωνὴν τοῦ στρουθίου καὶ ταπεινωθήσονται πᾶσαι αἱ θυγατέρες τοῦ ἔσματος **5** καὶ γε ἀπὸ ὕψους ὄψονται καὶ θάμβοι ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀνθήση

τὸ ἀμύγδαλον καὶ παχυνθῆ ἢ ἀκρίς καὶ διασκεδασθῆ ἢ
κάππαρις ὅτι ἐπορεύθη ὁ ἄνθρωπος εἰς οἶκον αἰῶνος
αὐτοῦ καὶ ἐκύκλωσαν ἐν ἀγορᾷ οἱ κοπτόμενοι 6 ἕως
ὅτου μὴ ἀνατραπῆ σχοινίον τοῦ ἀργυρίου καὶ συνθλιβῆ
ἀνθέμιον τοῦ χρυσοῦ καὶ συντριβῆ ὕδρια ἐπὶ τὴν πηγὴν
καὶ συντροχάσῃ ὁ τροχὸς ἐπὶ τὸν λάκκον 7 καὶ ἐπιστρέψῃ
ὁ χοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ὡς ἦν καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψῃ πρὸς
τὸν θεὸν ὃς ἔδωκεν αὐτό 8 ματαιότης ματαιοτήτων εἶπεν
ὁ Ἐκκλησιαστής τὰ πάντα ματαιότης 9 καὶ περισσὸν ὅτι
ἐγένετο Ἐκκλησιαστής σοφὸς ἔτι ἐδίδαξεν γνῶσιν σὺν τὸν
λαόν καὶ οὗς ἐξιχνιάσεται κόσμιον παραβολῶν 10 πολλὰ
ἐζήτησεν Ἐκκλησιαστής τοῦ εὐρεῖν λόγους θελήματος καὶ
γεγραμμένον εὐθύτητος λόγους ἀληθείας 11 λόγοι σοφῶν
ὡς τὰ βούκεντρα καὶ ὡς ἦλοι πεφυτευμένοι οἱ παρὰ τῶν
συναγμάτων ἐδόθησαν ἐκ ποιμένος ἑνὸς καὶ περισσὸν
ἐξ αὐτῶν 12 υἱέ μου φύλαξαι ποιῆσαι βιβλία πολλὰ οὐκ
ἔστιν περασμὸς καὶ μελέτη πολλὴ κόπωσης σαρκός 13
τέλος λόγου τὸ πᾶν ἀκούεται τὸν θεὸν φοβοῦ καὶ τὰς
ἐντολάς αὐτοῦ φύλασσε ὅτι τοῦτο πᾶς ὁ ἄνθρωπος 14
ὅτι σὺν πᾶν τὸ ποίημα ὁ θεὸς ἄξει ἐν κρίσει ἐν παντὶ
παρεωραμένῳ ἕαν ἀγαθὸν καὶ ἕαν πονηρόν

ᾠσμα Ἀσμάτων

1 ᾠσμα Ἀσμάτων ὃ ἐστὶν τῷ Σαλωμων **2** φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων στόματος αὐτοῦ ὅτι ἀγαθοὶ μαστοῖ σου ὑπὲρ οἶνον **3** καὶ ὄσμη μύρων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα μύρον ἐκκενωθὲν ὄνομά σου διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπησάν σε **4** εἴλκυσάν σε ὀπίσω σου εἰς ὄσμήν μύρων σου δραμοῦμεν εἰσήνεγκέν με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμίειον αὐτοῦ ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν σοὶ ἀγαπήσομεν μαστούς σου ὑπὲρ οἶνον εὐθύτης ἠγάπησέν σε **5** μέλαινά εἰμι καὶ καλὴ θυγατέρες Ιερουσαλημ ὡς σκηνώματα Κηδαρ ὡς δέρρεις Σαλωμων **6** μὴ βλέψητέ με ὅτι ἐγὼ εἰμι μεμελανωμένη ὅτι παρέβλεψέν με ὁ ἥλιος υἱοὶ μητρὸς μου ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοὶ ἔθεντό με φυλάκισαν ἐν ἀμπελῶσιν ἀμπελῶνα ἐμὸν οὐκ ἐφύλαξα **7** ἀπάγγελόν μοι ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ποῦ ποιμαίνεις ποῦ κοιτάζεις ἐν μεσημβρίᾳ μήποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἐταίρων σου **8** ἐὰν μὴ γνῶς σεαυτὴν ἢ καλὴ ἐν γυναιξίν ἔξελθε σὺ ἐν πτέρναις τῶν ποιμνίων καὶ ποίμαινε τὰς ἐρίφους σου ἐπὶ σκηνώμασιν τῶν ποιμένων **9** τῇ ἵπῳ μου ἐν ἄρμασιν Φαραω ὡμοίωσά σε ἢ πλησίον μου **10** τί ὠραιώθησαν σιαγόνες σου ὡς τρυγόνες τράχηλός σου ὡς ὀρμίσκοι **11** ὁμοιώματα χρυσοῦ ποιήσομέν σοι μετὰ στιγμάτων τοῦ ἀργυρίου **12** ἕως οὗ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ νάρδος μου ἔδωκεν ὄσμήν αὐτοῦ **13** ἀπόδεσμος τῆς στακτῆς ἀδελφιδός μου ἐμοὶ ἀνὰ μέσον τῶν μαστῶν μου ἀύλισθήσεται **14** βότρυς τῆς κύπρου ἀδελφιδός μου ἐμοὶ ἐν ἀμπελῶσιν Εγγαδδι **15** ἰδοὺ εἶ καλὴ ἢ πλησίον μου ἰδοὺ εἶ καλὴ ὀφθαλμοί σου περιστεραί **16** ἰδοὺ εἶ καλός ὁ ἀδελφιδός μου καὶ γε ὠραῖος πρὸς κλίνην

ἡμῶν σύσκιος 17 δοκοὶ οἴκων ἡμῶν κέδροι φατνώματα
ἡμῶν κυπάρισσοι

2 ἐγὼ ἄνθος τοῦ πεδίου κρίνον τῶν κοιλάδων 2 ὡς
κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν οὕτως ἡ πλησίον μου ἀνά μέσον
τῶν θυγατέρων 3 ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ
οὕτως ἀδελφιδός μου ἀνά μέσον τῶν υἰῶν ἐν τῇ σκιᾷ
αὐτοῦ ἐπεθύμησα καὶ ἐκάθισα καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς
ἐν λάρυγγί μου 4 εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου τάξατε
ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην 5 στηρίσατέ με ἐν ἀμόραις στοιβάσατέ με ἐν
μήλοις ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ 6 εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ
τὴν κεφαλὴν μου καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήμψεταιί με 7
ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλημ ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ
ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε
τὴν ἀγάπην ἕως οὗ θελήσῃ 8 φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου
ἰδοὺ οὗτος ἤκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς
βουνούς 9 ὁμοίός ἐστιν ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι ἢ νεβρῶ
ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθηλ ἰδοὺ οὗτος ἔστηκεν ὀπίσω τοῦ
τοίχου ἡμῶν παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων ἐκκύπτων διὰ
τῶν δικτύων 10 ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μου καὶ λέγει
μοι ἀνάστα ἐλθέ ἡ πλησίον μου καλὴ μου περιστερὰ
μου 11 ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμῶν παρήλθεν ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν
ἐπορεύθη ἑαυτῷ 12 τὰ ἄνθη ὥφθη ἐν τῇ γῆ καιρὸς τῆς
τομῆς ἔφθακεν φωνὴ τοῦ τρυγόνος ἠκούσθη ἐν τῇ γῆ
ἡμῶν 13 ἡ συκὴ ἐξήνεγκεν ὀλύνθους αὐτῆς αἱ ἄμπελοι
κυπρίζουσιν ἔδωκαν ὀσμὴν ἀνάστα ἐλθέ ἡ πλησίον μου
καλὴ μου περιστερὰ μου 14 καὶ ἐλθέ σύ περιστερὰ μου
ἐν σκέπη τῆς πέτρας ἐχόμενα τοῦ προτειχίσματος δεῖξόν
μοι τὴν ὄψιν σου καὶ ἀκούτισόν με τὴν φωνὴν σου ὅτι
ἡ φωνὴ σου ἠδεῖα καὶ ἡ ὄψις σου ὠραία 15 πιάσατε

ἡμῖν ἀλώπεκας μικροὺς ἀφανίζοντας ἀμπελῶνας καὶ αἱ
ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζουσιν 16 ἀδελφιδός μου ἐμοὶ κἀγὼ
αὐτῶ ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις 17 ἕως οὗ διαπνεύση
ἡ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαὶ ἀπόστρεψον ὁμοιώθητι
σύ ἀδελφιδέ μου τῷ δόρκωνι ἢ νεβρῶ ἐλάφων ἐπὶ ὄρη
κοιλωμάτων

3 ἐπὶ κοίτην μου ἐν νυξίν ἐζήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ
μου ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν ἐκάλεσα αὐτόν
καὶ οὐχ ὑπήκουσέν μου 2 ἀναστήσομαι δὴ καὶ κυκλώσω
ἐν τῇ πόλει ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις καὶ
ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἐζήτησα αὐτόν καὶ οὐχ
εὔρον αὐτόν 3 εὔροσάν με οἱ τηροῦντες οἱ κυκλοῦντες ἐν
τῇ πόλει μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου εἴδετε 4 ὡς μικρὸν
ὅτε παρῆλθον ἀπ' αὐτῶν ἕως οὗ εὔρον ὃν ἠγάπησεν
ἡ ψυχὴ μου ἐκράτησα αὐτόν καὶ οὐκ ἀφήσω αὐτόν
ἕως οὗ εἰσήγαγον αὐτόν εἰς οἶκον μητρός μου καὶ εἰς
ταμίειον τῆς συλλαβούσης με 5 ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες
Ιερουσαλημ ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ
ἀγροῦ ἔὰν ἐגעίρητε καὶ ἐξεגעίρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν
θελήση 6 τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου ὡς
στελέχη καπνοῦ τεθυμιαμένη σμύρναν καὶ λίβανον ἀπὸ
πάντων κονιορτῶν μυρεψοῦ 7 ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμων
ἐξήκοντα δυνατοὶ κύκλω αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραηλ 8
πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν δεδιδραγμένοι πόλεμον ἀνὴρ
ῥομφαία αὐτοῦ ἐπὶ μηρὸν αὐτοῦ ἀπὸ θάμβους ἐν νυξίν 9
φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἀπὸ ξύλων
τοῦ Λιβάνου 10 στύλους αὐτοῦ ἐποίησεν ἀργύριον καὶ
ἀνάκλιτον αὐτοῦ χρύσειον ἐπίβασις αὐτοῦ πορφυρᾶ ἐντὸς
αὐτοῦ λιθόστρωτον ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων Ιερουσαλημ

11 ἐξέλθατε καὶ ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἢ μήτηρ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτοῦ καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐτοῦ

4 ἰδοὺ εἶ καλή ἢ πλησίον μου ἰδοὺ εἶ καλή ὀφθαλμοί σου περιστεραὶ ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν αἱ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλααδ **2** ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς **3** ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χεῖλη σου καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία ὡς λέπυρον τῆς ῥόας μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου **4** ὡς πύργος Δαυιδ τράχηλός σου ὁ ὀκοδομημένος εἰς θαλπιωθ χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτόν πᾶσαι βολίδες τῶν δυνατῶν **5** δύο μαστοί σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοις **6** ἕως οὗ διαπνεύση ἢ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαὶ πορεύσομαι ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ Λιβάνου **7** ὅλη καλή εἶ ἢ πλησίον μου καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί **8** δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου νύμφη δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου ἐλεύση καὶ διελεύση ἀπὸ ἀρχῆς πίστεως ἀπὸ κεφαλῆς Σανιρ καὶ Ερμων ἀπὸ μανδρῶν λεόντων ἀπὸ ὀρέων παρδάλεων **9** ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφή μου νύμφη ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἐνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλων σου **10** τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀδελφή μου νύμφη τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀπὸ οἴνου καὶ ὀσμῆ ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα **11** κηρίον ἀποστάζουσιν χεῖλη σου νύμφη μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν σου καὶ ὀσμῆ ἱματίων σου ὡς ὀσμῆ Λιβάνου **12** κῆπος κεκλεισμένος ἀδελφή

μου νύμφη κήπος κεκλεισμένος πηγή ἐσφραγισμένη **13**
ἀποστολαί σου παράδεισος ῥοῶν μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων
κύπροι μετὰ νάρδων **14** νάρδος καὶ κρόκος κάλαμος καὶ
κιννάμωμον μετὰ πάντων ξύλων τοῦ Λιβάνου σμύρνα
αλωθ μετὰ πάντων πρώτων μύρων **15** πηγή κήπων
φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ῥοιζοῦντος ἀπὸ τοῦ Λιβάνου **16**
ἐξεγέρθητι βορρᾶ καὶ ἔρχου νότε διάπνευσον κήπόν μου
καὶ ῥευσάτωσαν ἀρώματά μου καταβήτω ἀδελφιδός μου
εἰς κήπον αὐτοῦ καὶ φαγέτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτοῦ

5 εἰσῆλθον εἰς κήπόν μου ἀδελφή μου νύμφη ἐτρύγησα
σμύρναν μου μετὰ ἀρωμάτων μου ἔφαγον ἄρτον μου
μετὰ μέλιτός μου ἔπιον οἶνόν μου μετὰ γάλακτός μου
φάγετε πλησίοι καὶ πίετε καὶ μεθύσθητε ἀδελφοί **2** ἐγὼ
καθεύδω καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ φωνὴ ἀδελφιδοῦ
μου κρούει ἐπὶ τὴν θύραν ἄνοιξόν μοι ἀδελφή μου ἡ
πλησίον μου περιστέρα μου τελεία μου ὅτι ἡ κεφαλή
μου ἐπλήσθη δρόσου καὶ οἱ βόστρυχοί μου ψεκάδων
νυκτός **3** ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνά μου πῶς ἐνδύσωμαι
αὐτόν ἐνιψάμην τοὺς πόδας μου πῶς μολυνῶ αὐτούς **4**
ἀδελφιδός μου ἀπέστειλεν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀπῆς
καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ' αὐτόν **5** ἀνέστην ἐγὼ
ἀνοῖξαι τῷ ἀδελφιδῷ μου χεῖρές μου ἔσταξαν σμύρναν
δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη ἐπὶ χεῖρας τοῦ κλείθρου **6**
ἦνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου ἀδελφιδός μου παρῆλθεν
ψυχὴ μου ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἐζήτησα αὐτόν καὶ
οὐχ εὔρον αὐτόν ἐκάλεσα αὐτόν καὶ οὐχ ὑπήκουσέν μου
7 εὔροσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει
ἐπάταξάν με ἐτραυμάτισάν με ἦραν τὸ θέριστρόν μου ἀπ'
ἐμοῦ φύλακες τῶν τειχέων **8** ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες

Ιερουσαλημ ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ ἐὰν εὕρητε τὸν ἀδελφιδόν μου τί ἀπαγγείλητε αὐτῷ ὅτι τετρωμένη ἀγάπης εἰμὶ ἐγώ **9** τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ ἢ καλὴ ἐν γυναιξίν τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ ὅτι οὕτως ὠρκισας ἡμᾶς **10** ἀδελφιδός μου λευκός καὶ πυρρός ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων **11** κεφαλὴ αὐτοῦ χρυσίον καὶ φαζ βόστρυχοι αὐτοῦ ἐλάται μέλανες ὡς κόραξ **12** ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περιστερὰ ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων λελουσμένοι ἐν γάλακτι καθήμενοι ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων **13** σιαγόνες αὐτοῦ ὡς φιάλαι τοῦ ἀρώματος φύουσαι μυρσιτικά χεῖλη αὐτοῦ κρίνα στάζοντα σμύρναν πλήρη **14** χεῖρες αὐτοῦ τορευταὶ χρυσαῖ πεπληρωμένοι θαρσις κοιλία αὐτοῦ πυξίον ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθου σαπφείρου **15** κνήμαι αὐτοῦ στῦλοι μαρμάρινοι τεθεμελιωμένοι ἐπὶ βάσεις χρυσαῖ εἶδος αὐτοῦ ὡς λίβανος ἐκλεκτός ὡς κέδροι **16** φάρυγξ αὐτοῦ γλυκασμοὶ καὶ ὅλος ἐπιθυμία οὗτος ἀδελφιδός μου καὶ οὗτος πλησίον μου θυγατέρες Ιερουσαλημ

6 ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου ἢ καλὴ ἐν γυναιξίν ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου καὶ ζητήσομεν αὐτὸν μετὰ σοῦ **2** ἀδελφιδός μου κατέβη εἰς κήπον αὐτοῦ εἰς φιάλας τοῦ ἀρώματος ποιμαίνει ἐν κήποις καὶ συλλέγειν κρίνα **3** ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου καὶ ἀδελφιδός μου ἐμοὶ ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις **4** καλὴ εἶ ἢ πλησίον μου ὡς εὐδοκία ὠραία ὡς Ιερουσαλημ θάμβος ὡς τεταγμένοι **5** ἀπόστρεψον ὀφθαλμούς σου ἀπεναντίον μου ὅτι αὐτοὶ ἀνεπτέρωσάν με τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν αἱ ἀνεφάνησαν ἀπὸ τοῦ Γαλααδ **6** ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ αἱ πᾶσαι

διδυμεύουσαι καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς 7 ὡς
σπαρτίον τὸ κόκκινον χεῖλη σου καὶ ἡ λαλιά σου ὠραία
ὡς λέπυρον τῆς ρόας μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεώς σου
8 ἐξήκοντά εἰσιν βασίλισσαι καὶ ὀγδοήκοντα παλλακαὶ
καὶ νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς 9 μία ἔστιν περιστέρα
μου τελεία μου μία ἔστιν τῇ μητρὶ αὐτῆς ἐκλεκτὴ ἔστιν τῇ
τεκούσῃ αὐτῆς εἶδον αὐτὴν θυγατέρες καὶ μακαριοῦσιν
αὐτὴν βασίλισσαι καὶ παλλακαὶ καὶ αἰνέσουσιν αὐτὴν
10 τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος καλὴ ὡς σελήνη
ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος θάμβος ὡς τεταγμένοι 11 εἰς κῆπον
καρύας κατέβην ἰδεῖν ἐν γενήμασιν τοῦ χειμάρρου ἰδεῖν
εἰ ἦνθησεν ἡ ἄμπελος ἐξήνθησαν αἱ ρόαι ἐκεῖ δώσω
τοὺς μαστοὺς μου σοί 12 οὐκ ἔγνω ἡ ψυχὴ μου ἔθετό με
ἄρματα Αμιναδαβ 13 ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε ἡ Σουλαμίτις
ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε καὶ ὀψόμεθα ἐν σοί τί ὄψεσθε ἐν τῇ
Σουλαμίτιδι ἡ ἐρχομένη ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν

7 τί ὠραιώθησαν διαβήματά σου ἐν ὑποδήμασιν θύγατερ
Ναδαβ ῥυθμοὶ μηρῶν σου ὅμοιοι ὀρμίσκοις ἔργῳ χειρῶν
τεχνίτου 2 ὀμφαλὸς σου κρατῆρ τορευτὸς μὴ ὑστερούμενος
κρᾶμα κοιλία σου θιμωνιὰ σίτου πεφραγμένη ἐν κρίνοις
3 δύο μαστοὶ σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος 4
τράχηλός σου ὡς πύργος ἐλεφάντινος ὀφθαλμοὶ σου ὡς
λίμναι ἐν Εσεβων ἐν πύλαις θυγατρὸς πολλῶν μυκτῆρ σου
ὡς πύργος τοῦ Λιβάνου σκοπεύων πρόσωπον Δαμασκοῦ 5
κεφαλή σου ἐπὶ σὲ ὡς Κάρμηλος καὶ πλόκιον κεφαλῆς
σου ὡς πορφύρα βασιλεὺς δεδεμένος ἐν παραδρομαῖς 6
τί ὠραιώθησιν καὶ τί ἠδύνθησιν ἀγάπη ἐν τρυφαῖς σου 7
τοῦτο μέγεθός σου ὡμοιώθη τῷ φοίνικι καὶ οἱ μαστοὶ σου
τοῖς βότρυσιν 8 εἶπα ἀναβήσομαι ἐν τῷ φοίνικι κρατήσω

τῶν ὕψεων αὐτοῦ καὶ ἔσσονται δὴ μαστοὶ σου ὡς βότρυες
τῆς ἀμπέλου καὶ ὀσμὴ ῥίνος σου ὡς μῆλα **9** καὶ λάρυγγ
σου ὡς οἶνος ὁ ἀγαθὸς πορευόμενος τῷ ἀδελφιδῷ μου
εἰς εὐθύθητα ἱκανούμενος χεῖλεσίν μου καὶ ὀδοῦσιν **10**
ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου καὶ ἐπ' ἐμὲ ἡ ἐπιστροφή αὐτοῦ **11**
ἐλθέ ἀδελφιδέ μου ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρόν ἀύλισθῶμεν ἐν
κώμαις **12** ὀρθρίσωμεν εἰς ἀμπελῶνας ἴδωμεν εἰ ἦνθησεν
ἡ ἀμπελος ἦνθησεν ὁ κυπρισμός ἦνθησαν αἱ ῥόαι ἐκεῖ
δώσω τοὺς μαστούς μου σοί **13** οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν
ὀσμὴν καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν πάντα ἀκρόδρυα νέα πρὸς
παλαιὰ ἀδελφιδέ μου ἐτήρησά σοι

8 τίς δώη σε ἀδελφιδόν μου θηλάζοντα μαστούς μητρός
μου εὐροῦσά σε ἔξω φιλήσω σε καὶ γε οὐκ ἐξουδενώσουσιν
μοι **2** παραλήμψομαί σε εἰσάξω σε εἰς οἶκον μητρός
μου καὶ εἰς ταμίειον τῆς συλλαβούσης με ποτιῶ σε
ἀπὸ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ ἀπὸνάματος ῥοῶν μου **3**
εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ
περιλήμψεται με **4** ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλημ ἐν
ταῖς δυνάμεσιν καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ τί ἐγείρητε
καὶ τί ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ **5** τίς αὕτη ἡ
ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη ἐπιστηριζομένη ἐπὶ τὸν
ἀδελφιδόν αὐτῆς ὑπὸ μῆλον ἐξήγειρά σε ἐκεῖ ὠδίνησέν
σε ἡ μήτηρ σου ἐκεῖ ὠδίνησέν σε ἡ τεκοῦσά σου **6** θές με
ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὸν
βραχίονά σου ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἀγάπη σκληρὸς
ὡς ἄδης ζῆλος περίπτερα αὐτῆς περίπτερα πυρός φλόγες
αὐτῆς (Sheol h7585) **7** ὕδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται σβέσαι τὴν
ἀγάπην καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσιν αὐτήν ἐὰν δῶ
ἀνὴρ τὸν πάντα βίον αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐξουδενώσει

ἐξουδενώσουσιν αὐτόν **8** ἀδελφὴ ἡμῖν μικρὰ καὶ μαστοὺς οὐκ ἔχει τί ποιήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἔὰν λαληθῇ ἐν αὐτῇ **9** εἰ τεῖχος ἐστὶν οἰκοδομήσωμεν ἐπ' αὐτὴν ἐπάλξεις ἀργυρᾶς καὶ εἰ θύρα ἐστὶν διαγράψωμεν ἐπ' αὐτὴν σανίδα κεδρίνην **10** ἐγὼ τεῖχος καὶ μαστοὶ μου ὡς πύργοι ἐγὼ ἤμην ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ὡς εὐρίσκουσα εἰρήνην **11** ἀμπελῶν ἐγενήθη τῷ Σαλωμων ἐν Βεελαμων ἔδωκεν τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ τοῖς τηροῦσιν ἀνὴρ οἶσει ἐν καρπῷ αὐτοῦ χιλίους ἀργυρίου **12** ἀμπελῶν μου ἐμὸς ἐνώπιόν μου οἱ χίλιοι σοὶ Σαλωμων καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ **13** ὁ καθήμενος ἐν κήποις ἐταῖροι προσέχοντες τῇ φωνῇ σου ἀκούτισόν με **14** φύγε ἀδελφιδέ μου καὶ ὁμοιώθητι τῇ δορκάδι ἢ τῷ νεβρῷ τῶν ἐλάφων ἐπὶ ὄρη ἀρωμάτων

Ἡσαΐας

1 ὄρασις ἦν εἶδεν Ἡσαιας υἱὸς Ἀμως ἦν εἶδεν κατὰ τῆς
Ιουδαίας καὶ κατὰ Ἱερουσαλημ ἐν βασιλείᾳ Οἰζίου καὶ
Ἰωαθαμ καὶ Αχαζ καὶ Εζεκιου οἱ ἐβασίλευσαν τῆς Ιουδαίας
2 ἄκουε οὐρανέ καὶ ἐνωτίζου γῆ ὅτι κύριος ἐλάλησεν υἱοὺς
ἐγέννησα καὶ ὑψωσα αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν **3** ἔγνω βοῦς
τὸν κτησάμενον καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ
Ἰσραηλ δέ με οὐκ ἔγνω καὶ ὁ λαὸς με οὐ συνῆκεν **4** οὐαὶ
ἔθνος ἀμαρτωλὸν λαὸς πλήρης ἀμαρτιῶν σπέρμα πονηρὸν
υἱοὶ ἄνομοι ἐγκατελίπατε τὸν κύριον καὶ παρωργίσατε τὸν
ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ **5** τί ἔτι πληγῆτε προστιθέντες ἀνομίαν
πᾶσα κεφαλὴ εἰς πόνον καὶ πᾶσα καρδία εἰς λύπην **6** ἀπὸ
ποδῶν ἕως κεφαλῆς οὔτε τραῦμα οὔτε μώλωψ οὔτε πληγὴ
φλεγμαινοῦσα οὐκ ἔστιν μάλαγμα ἐπιθεῖναι οὔτε ἔλαιον
οὔτε καταδέσμους **7** ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος αἱ πόλεις ὑμῶν
πυρίκαυστοι τὴν χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἀλλότριοι
κατεσθίουσιν αὐτήν καὶ ἠρήμωται κατεστραμμένη ὑπὸ
λαῶν ἀλλοτρίων **8** ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιων ὡς
σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι καὶ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυηράτῳ
ὡς πόλις πολιορκουμένη **9** καὶ εἰ μὴ κύριος σαβαωθ
ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα ὡς Σοδομα ἂν ἐγενήθημεν καὶ
ὡς Γομορρα ἂν ὠμοιώθημεν **10** ἀκούσατε λόγον κυρίου
ἄρχοντες Σοδομων προσέχετε νόμον θεοῦ λαὸς Γομορρας
11 τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν λέγει κύριος πλήρης
εἰμὶ ὀλοκαυτωμάτων κριῶν καὶ στέαρ ἄρνων καὶ αἷμα
ταύρων καὶ τράγων οὐ βούλομαι **12** οὐδ' ἐὰν ἔρχησθε
ὀφθῆναί μοι τίς γὰρ ἐξεζήτησεν ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν
ὑμῶν πατεῖν τὴν αὐλήν μου **13** οὐ προσθήσεσθε ἐὰν
φέρητε σεμίδαλιν μάταιον θυμίαμα βδέλυγμά μοί ἐστιν

τὰς νομηνίας ὑμῶν καὶ τὰ σάββατα καὶ ἡμέραν μεγάλην
οὐκ ἀνέχομαι νηστείαν καὶ ἀργίαν **14** καὶ τὰς νομηνίας
ὑμῶν καὶ τὰς ἐορτὰς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐγενήθητέ
μοι εἰς πλησμονὴν οὐκέτι ἀνήσω τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν
15 ὅταν τὰς χεῖρας ἐκτείνητε πρὸς με ἀποστρέψω τοὺς
ὀφθαλμούς μου ἀφ' ὑμῶν καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν δέησιν
οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἵματος
πλήρεις **16** λούσασθε καθαροὶ γένεσθε ἀφέλετε τὰς
πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
μου παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν **17** μάθετε
καλὸν ποιεῖν ἐκζητήσατε κρίσιν ῥύσασθε ἀδικούμενον
κρίνατε ὀρφανῶ καὶ δικαιοῦσατε χήραν **18** καὶ δεῦτε καὶ
διελεγχθῶμεν λέγει κύριος καὶ ἐὰν ᾧσιν αἱ ἀμαρτίαι
ὑμῶν ὡς φοινικοῦν ὡς χιόνα λευκανῶ ἐὰν δὲ ᾧσιν
ὡς κόκκινον ὡς ἔριον λευκανῶ **19** καὶ ἐὰν θέλητε καὶ
εἰσακούσητέ μου τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε **20** ἐὰν δὲ μὴ
θέλητε μηδὲ εἰσακούσητέ μου μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται
τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα **21** πῶς ἐγένετο
πόρνη πόλις πιστὴ Σιων πλήρης κρίσεως ἐν ἧ ἡ δικαιοσύνη
ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ νῦν δὲ φονευταί **22** τὸ ἀργύριον ὑμῶν
ἀδόκιμον οἱ κάπηλοί σου μίσγουσι τὸν οἶνον ὕδατι **23** οἱ
ἄρχοντές σου ἀπειθοῦσιν κοινωνοὶ κλεπτῶν ἀγαπῶντες
δῶρα διώκοντες ἀνταπόδομα ὀρφανοῖς οὐ κρίνοντες καὶ
κρίσιν χηρῶν οὐ προσέχοντες **24** διὰ τοῦτο τάδε λέγει
ὁ δεσπότης κύριος σαβαωθ οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες Ἰσραὴλ
οὐ παύσεται γὰρ μου ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναντίοις καὶ
κρίσιν ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ποιήσω **25** καὶ ἐπάξω τὴν
χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ πυρώσω σε εἰς καθαρὸν τοὺς δὲ
ἀπειθοῦντας ἀπολέσω καὶ ἀφελῶ πάντας ἀνόμους ἀπὸ

σοῦ καὶ πάντας ὑπερηφάνους ταπεινώσω **26** καὶ ἐπιστήσω τοὺς κριτάς σου ὡς τὸ πρότερον καὶ τοὺς συμβούλους σου ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιοσύνης μητρόπολις πιστῆ Σιων **27** μετὰ γὰρ κρίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης **28** καὶ συντριβήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα καὶ οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν κύριον συντελεσθήσονται **29** διότι αἰσχυνθήσονται ἐπὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν ἃ αὐτοὶ ἠβούλοντο καὶ ἐπησχύνθησαν ἐπὶ τοῖς κήποις αὐτῶν ἃ ἐπεθύμησαν **30** ἔσονται γὰρ ὡς τερέβινθος ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα καὶ ὡς παράδεισος ὕδωρ μὴ ἔχων **31** καὶ ἔσται ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ὡς καλάμη στιππύου καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθήρες πυρός καὶ κατακαυθήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων

2 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἡσαιαν υἱὸν Ἀμωσ περὶ τῆς Ἰουδαίας καὶ περὶ Ἱερουσαλημ **2** ὅτι ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος κυρίου καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν καὶ ἤξουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη **3** καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσιν δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ Ἰακωβ καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ ἐκ γὰρ Σιων ἐξελεύσεται νόμος καὶ λόγος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλημ **4** καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον τῶν ἐθνῶν καὶ ἐλέγξει λαὸν πολὺν καὶ συγκόψουσιν τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα καὶ οὐ λήμψεται ἔτι ἔθνος ἐπ' ἔθνος μάχαιραν καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν **5** καὶ νῦν ὁ οἶκος τοῦ Ἰακωβ δεῦτε πορευθῶμεν τῷ φωτὶ κυρίου **6** ἀνῆκεν γὰρ

τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ ὅτι ἐνεπλήσθη
ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἡ χώρα αὐτῶν κληδονισμῶν ὡς ἡ τῶν
ἀλλοφύλων καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς
7 ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ καὶ
οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν αὐτῶν καὶ ἐνεπλήσθη ἡ
γῆ ἵππων καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν ἀρμάτων αὐτῶν 8 καὶ
ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμάτων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν
αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν οἷς ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν
9 καὶ ἔκυψεν ἄνθρωπος καὶ ἐταπεινώθη ἀνὴρ καὶ οὐ μὴ
ἀνήσω αὐτοῦς 10 καὶ νῦν εἰσέλθετε εἰς τὰς πέτρας καὶ
κρύπτεσθε εἰς τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου
καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὅταν ἀναστῆ θραῦσαι
τὴν γῆν 11 οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ κυρίου ὑψηλοὶ ὁ δὲ ἄνθρωπος
ταπεινός καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων καὶ
ὑψωθήσεται κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 12 ἡμέρα
γὰρ κυρίου σαβαωθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον
καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον καὶ ταπεινωθήσονται
13 καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τοῦ Λιβάνου τῶν ὑψηλῶν καὶ
μετεώρων καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνου Βασαν 14 καὶ ἐπὶ
πᾶν ὄρος καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν 15 καὶ ἐπὶ πάντα
πύργον ὑψηλὸν καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑψηλὸν 16 καὶ ἐπὶ πᾶν
πλοῖον θαλάσσης καὶ ἐπὶ πᾶσαν θέαν πλοίων κάλλους
17 καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς ἄνθρωπος καὶ πεσεῖται ὕψος
ἀνθρώπων καὶ ὑψωθήσεται κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ 18 καὶ τὰ χειροποίητα πάντα κατακρύψουσιν 19
εἰσενέγκαντες εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν
πετρῶν καὶ εἰς τὰς τρώγλας τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου τοῦ
φόβου κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὅταν
ἀναστῆ θραῦσαι τὴν γῆν 20 τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκβαλεῖ

ἄνθρωπος τὰ βδελύγματα αὐτοῦ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ
ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν τοῖς ματαίοις καὶ ταῖς νυκτερίσιν
21 τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὰς τρώγλας τῆς στερεᾶς πέτρας καὶ
εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου
κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὅταν ἀναστῆ
θραῦσαι τὴν γῆν

3 ἰδοὺ δὴ ὁ δεσπότης κύριος σαβαωθ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς
Ιουδαίας καὶ ἀπὸ Ἱερουσαλημ ἰσχύοντα καὶ ἰσχύουσιν
ἰσχὺν ἄρτου καὶ ἰσχὺν ὕδατος 2 γίγαντα καὶ ἰσχύοντα καὶ
ἄνθρωπον πολεμιστὴν καὶ δικαστὴν καὶ προφήτην καὶ
στοχαστὴν καὶ πρεσβύτερον 3 καὶ πεντηκόνταρχον καὶ
θαυμαστὸν σύμβουλον καὶ σοφὸν ἀρχιτέκτονα καὶ συνετὸν
ἄκροατὴν 4 καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν
καὶ ἐμπαῖκται κυριεύσουσιν αὐτῶν 5 καὶ συμπεσεῖται ὁ
λαὸς ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ προσκόψει τὸ παιδίον πρὸς τὸν πρεσβύτερον
ὁ ἄτιμος πρὸς τὸν ἔντιμον 6 ὅτι ἐπιλήμψεται ἄνθρωπος
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ λέγων
ἱμάτιον ἔχεις ἀρχηγὸς ἡμῶν γενοῦ καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν
ὑπὸ σὲ ἔστω 7 καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐκ
ἔσομαί σου ἀρχηγός οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος
οὐδὲ ἱμάτιον οὐκ ἔσομαι ἀρχηγός τοῦ λαοῦ τούτου 8 ὅτι
ἀνεῖται Ἱερουσαλημ καὶ ἡ Ἰουδαία συμπέπτωκεν καὶ αἱ
γλῶσσαι αὐτῶν μετὰ ἀνομίας τὰ πρὸς κύριον ἀπειθοῦντες
διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν 9 καὶ ἡ αἰσχὺνὴ τοῦ
προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς τὴν δὲ ἁμαρτίαν αὐτῶν
ὡς Σοδομων ἀνήγγειλαν καὶ ἐνεφάνισαν οὐαὶ τῇ ψυχῇ
αὐτῶν διότι βεβούλευνται βουλήν πονηρὰν καθ' ἑαυτῶν
10 εἰπόντες δήσωμεν τὸν δίκαιον ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν

ἐστὶν τοίνυν τὰ γενήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται
11 οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ πονηρὰ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
αὐτοῦ συμβήσεται αὐτῷ **12** λαός μου οἱ πράκτορες ὑμῶν
καλαμῶνται ὑμᾶς καὶ οἱ ἀπαιτοῦντες κυριεύουσιν ὑμῶν
λαός μου οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς πλανῶσιν ὑμᾶς καὶ
τὸν τρίβον τῶν ποδῶν ὑμῶν ταρασσουσιν **13** ἀλλὰ νῦν
καταστήσεται εἰς κρίσιν κύριος καὶ στήσει εἰς κρίσιν
τὸν λαὸν αὐτοῦ **14** αὐτὸς κύριος εἰς κρίσιν ἤξει μετὰ
τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων
αὐτοῦ ὑμεῖς δὲ τί ἐνεπυρίσατε τὸν ἀμπελῶνά μου καὶ
ἡ ἀρπαγὴ τοῦ πτωχοῦ ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν **15** τί ὑμεῖς
ἀδικεῖτε τὸν λαόν μου καὶ τὸ πρόσωπον τῶν πτωχῶν
καταισχύνετε **16** τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ὑψώθησαν
αἱ θυγατέρες Σιων καὶ ἐπορεύθησαν ὑψηλῶ τραχήλῳ
καὶ ἐν νεύμασιν ὀφθαλμῶν καὶ τῆ πορείᾳ τῶν ποδῶν
ἅμα σύρουσαι τοὺς χιτῶνας καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παίζουσαι
17 καὶ ταπεινώσει ὁ θεὸς ἀρχούσας θυγατέρας Σιων καὶ
κύριος ἀποκαλύψει τὸ σχῆμα αὐτῶν **18** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
καὶ ἀφελεῖ κύριος τὴν δόξαν τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν καὶ
τοὺς κόσμους αὐτῶν καὶ τὰ ἐμπλόκια καὶ τοὺς κοσύμβους
καὶ τοὺς μηνίσκους **19** καὶ τὸ κάθεμα καὶ τὸν κόσμον τοῦ
προσώπου αὐτῶν **20** καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ κόσμου τῆς
δόξης καὶ τοὺς χλιδῶνας καὶ τὰ ψέλια καὶ τὸ ἐμπλόκιον
καὶ τὰ περιδέξια καὶ τοὺς δακτυλίους καὶ τὰ ἐνώτια
21 καὶ τὰ περιπόρφυρα καὶ τὰ μεσοπόρφυρα **22** καὶ τὰ
ἐπιβλήματα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ τὰ διαφανῆ λακωνικὰ
23 καὶ τὰ βύσσινα καὶ τὰ ὑακίνθινα καὶ τὰ κόκκινα καὶ
τὴν βύσσον σὺν χρυσίῳ καὶ ὑακίνθῳ συγκαθυφασμένα
καὶ θερίστρα κατάκλιτα **24** καὶ ἔσται ἀντὶ ὁσμῆς ἡδείας

κονιορτός και ἀντὶ ζώνης σχοινίῳ ζώσῃ και ἀντὶ τοῦ κόσμου τῆς κεφαλῆς τοῦ χρυσοῦ φαλάκρωμα ἕξεις διὰ τὰ ἔργα σου και ἀντὶ τοῦ χιτῶνος τοῦ μεσοπορφύρου περιζώσῃ σάκκον 25 και ὁ υἱός σου ὁ κάλλιστος ὄν ἀγαπᾶς μαχαίρα πεσεῖται και οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν μαχαίρα πεσοῦνται 26 και ταπεινωθήσονται και πενθήσουσιν αἱ θῆκαι τοῦ κόσμου ὑμῶν και καταλειφθήσῃ μόνῃ και εἰς τὴν γῆν ἔδαφισθήσῃ

4 και ἐπιλήμψονται ἑπτὰ γυναῖκες ἀνθρώπου ἑνὸς λέγουσαι τὸν ἄρτον ἡμῶν φαγόμεθα και τὰ ἱμάτια ἡμῶν περιβαλούμεθα πλην τὸ ὄνομα τὸ σὸν κεκλήσθω ἐφ' ἡμᾶς ἄφελε τὸν ὄνειδισμόν ἡμῶν 2 τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιλάμψει ὁ θεὸς ἐν βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ ὑψῶσαι και δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰσραηλ 3 και ἔσται τὸ ὑπολειφθὲν ἐν Σιων και τὸ καταλειφθὲν ἐν Ἱερουσαλημ ἅγιοι κληθήσονται πάντες οἱ γραφέντες εἰς ζωὴν ἐν Ἱερουσαλημ 4 ὅτι ἐκπλυνεῖ κύριος τὸν ῥύπον τῶν υἱῶν και τῶν θυγατέρων Σιων και τὸ αἷμα ἐκκαθαριεῖ ἐκ μέσου αὐτῶν ἐν πνεύματι κρίσεως και πνεύματι καύσεως 5 και ἦξει και ἔσται πᾶς τόπος τοῦ ὄρους Σιων και πάντα τὰ περικύκλω αὐτῆς σκιάσει νεφέλη ἡμέρας και ὡς καπνοῦ και ὡς φωτὸς πυρὸς καιομένου νυκτὸς πάσῃ τῇ δόξῃ σκεπασθήσεται 6 και ἔσται εἰς σκιὰν ἀπὸ καύματος και ἐν σκέπη και ἐν ἀποκρύφῳ ἀπὸ σκληρότητος και ὑετοῦ

5 ἄσω δὴ τῷ ἡγαπημένῳ ἄσμα τοῦ ἀγαπητοῦ τῷ ἀμπελῶνί μου ἀμπελῶν ἐγενήθη τῷ ἡγαπημένῳ ἐν κέρατι ἐν τόπῳ πίονι 2 και φραγμὸν περιέθηκα και ἐχαράκωσα και ἐφύτευσα ἄμπελον σωρηχ και ὠκοδόμησα πύργον ἐν μέσῳ αὐτοῦ και προλήνιον ὠρυζα ἐν αὐτῷ και ἔμεινα

τοῦ ποιῆσαι σταφυλήν ἐποίησεν δὲ ἀκάνθας 3 καὶ νῦν
ἄνθρωπος τοῦ Ιουδα καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλημ
κρίνατε ἐν ἐμοὶ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀμπελώνος μου 4
τί ποιήσω ἔτι τῷ ἀμπελώνί μου καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ
διότι ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλήν ἐποίησεν δὲ ἀκάνθας
5 νῦν δὲ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ποιήσω τῷ ἀμπελώνί μου
ἀφελῶ τὸν φραγμὸν αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς διαρπαγὴν καὶ
καθελῶ τὸν τοῖχον αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς καταπάτημα 6
καὶ ἀνήσω τὸν ἀμπελώνά μου καὶ οὐ μὴ τμηθῆ ἢ οὐδὲ μὴ
σκαφῆ καὶ ἀναβήσεται εἰς αὐτὸν ὡς εἰς χέρσον ἄκανθα
καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελοῦμαι τοῦ μὴ βρέξαι εἰς αὐτὸν
ὑετόν 7 ὁ γὰρ ἀμπελὼν κυρίου σαβαωθ οἶκος τοῦ Ἰσραηλ
ἐστίν καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ιουδα νεόφυτον ἠγαπημένον
ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι κρίσιν ἐποίησεν δὲ ἀνομίαν καὶ οὐ
δικαιοσύνην ἀλλὰ κραυγὴν 8 οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν
πρὸς οἰκίαν καὶ ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν ἐγγίζοντες ἵνα τοῦ
πλησίον ἀφέλωνται τι μὴ οἰκήσετε μόνοι ἐπὶ τῆς γῆς
9 ἠκούσθη γὰρ εἰς τὰ ὦτα κυρίου σαβαωθ ταῦτα ἐὰν
γὰρ γένωνται οἰκίαι πολλάι εἰς ἔρημον ἔσσονται μεγάλαι
καὶ καλαὶ καὶ οὐκ ἔσσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς 10
οὔ γὰρ ἐργῶνται δέκα ζεύγη βοῶν ποιήσει κεράμιον
ἓν καὶ ὁ σπείρων ἀρτάβας ἕξ ποιήσει μέτρα τρία 11
οὐαὶ οἱ ἐγειρόμενοι τὸ πρῶν καὶ τὸ σικερα διώκοντες οἱ
μένοντες τὸ ὄψέ ὁ γὰρ οἶνος αὐτοῦς συγκαύσει 12 μετὰ
γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων καὶ αὐλῶν
τὸν οἶνον πίνουσιν τὰ δὲ ἔργα κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσιν
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσιν 13 τοίνυν
αἰχμάλωτος ὁ λαός μου ἐγενήθη διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτοῦς
τὸν κύριον καὶ πλῆθος ἐγενήθη νεκρῶν διὰ λιμὸν καὶ

δίψαν ὕδατος **14** καὶ ἐπλάτυνεν ὁ ἄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
καὶ διήνοιξεν τὸ στόμα αὐτοῦ τοῦ μὴ διαλιπεῖν καὶ
καταβήσονται οἱ ἔνδοξοι καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλούσιοι
καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς (**Sheol h7585**) **15** καὶ ταπεινωθήσεται
ἄνθρωπος καὶ ἀτιμασθήσεται ἀνὴρ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ
μετέωροι ταπεινωθήσονται **16** καὶ ὑψωθήσεται κύριος
σαβαωθ ἐν κρίματι καὶ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται
ἐν δικαιοσύνῃ **17** καὶ βοσκηθήσονται οἱ διηρπασμένοι
ὡς ταῦροι καὶ τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημμένων ἄρνες
φάγονται **18** οὐαὶ οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἀμαρτίας ὡς σχοινίω
μακρῷ καὶ ὡς ζυγοῦ ἱμάντι δαμάλεως τὰς ἀνομίας **19** οἱ
λέγοντες τὸ τάχος ἐγγισάτω ἃ ποιήσει ἵνα ἴδωμεν καὶ
ἐλθάτω ἡ βουλή τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ ἵνα γνῶμεν **20** οὐαὶ οἱ
λέγοντες τὸ πονηρὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν πονηρὸν οἱ
τιθέντες τὸ σκότος φῶς καὶ τὸ φῶς σκότος οἱ τιθέντες τὸ
πικρὸν γλυκὺ καὶ τὸ γλυκὺ πικρὸν **21** οὐαὶ οἱ συνετοὶ
ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐνώπιον ἑαυτῶν ἐπιστήμονες **22** οὐαὶ οἱ
ἰσχύοντες ὑμῶν οἱ τὸν οἶνον πίνοντες καὶ οἱ δυνάσται οἱ
κεραννύντες τὸ σικερα **23** οἱ δικαιοῦντες τὸν ἀσεβῆ ἔνεκεν
δώρων καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δικαίου αἴροντες **24** διὰ τοῦτο
ὄν τρόπον καυθήσεται καλάμη ὑπὸ ἄνθρακος πυρὸς καὶ
συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀνειμένης ἡ ρίζα αὐτῶν ὡς
χνοῦς ἔσται καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν ὡς κονιορτὸς ἀναβήσεται
οὐ γὰρ ἠθέλησαν τὸν νόμον κυρίου σαβαωθ ἀλλὰ τὸ
λόγιον τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ παρώξυναν **25** καὶ ἐθυμώθη
ὁργῇ κύριος σαβαωθ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπέβαλεν
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπάταξεν αὐτούς καὶ
παρωξύνθη τὰ ὄρη καὶ ἐγενήθη τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν ὡς
κοπρία ἐν μέσῳ ὁδοῦ καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη

ὁ θυμὸς ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή 26 τοιγαροῦν ἀρεῖ σύσσημον
ἐν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς μακρὰν καὶ συριεῖ αὐτοῖς ἀπ' ἄκρου
τῆς γῆς καὶ ἰδοὺ ταχὺ κούφως ἔρχονται 27 οὐ πεινάσουσιν
οὐδὲ κοπιάσουσιν οὐδὲ νυστάξουσιν οὐδὲ κοιμηθήσονται
οὐδὲ λύσουσιν τὰς ζώνας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτῶν
οὐδὲ μὴ βραγῶσιν οἱ ἱμάντες τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν 28
ὧν τὰ βέλη ὀξεῖά ἐστιν καὶ τὰ τόξα αὐτῶν ἐντεταμένα οἱ
πόδες τῶν ἵππων αὐτῶν ὡς στερεὰ πέτρα ἐλογίσθησαν
οἱ τροχοὶ τῶν ἀρμάτων αὐτῶν ὡς καταιγίς 29 ὀρμῶσιν
ὡς λέοντες καὶ παρέστηκαν ὡς σκύμνος λέοντος καὶ
ἐπιλήμψεται καὶ βοήσει ὡς θηρίου καὶ ἐκβαλεῖ καὶ οὐκ
ἔσται ὁ ῥυόμενος αὐτοῦς 30 καὶ βοήσει δι' αὐτοῦς ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς φωνὴ θαλάσσης κυμαίνουσης καὶ
ἐμβλέψονται εἰς τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ σκότος σκληρὸν ἐν τῇ
ἀπορίᾳ αὐτῶν

6 καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ ἀπέθανεν Οζίας ὁ βασιλεὺς
εἶδον τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ
ἐπηρμένου καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ 2 καὶ
σεραφὶν εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ
καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ ταῖς μὲν δυσὶν κατεκάλυπτον
τὸ πρόσωπον καὶ ταῖς δυσὶν κατεκάλυπτον τοὺς πόδας
καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο 3 καὶ ἐκέκραγον ἕτερος πρὸς
τὸν ἕτερον καὶ ἔλεγον ἅγιος ἅγιος ἅγιος κύριος σαβαωθ
πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ 4 καὶ ἐπήρθη τὸ
ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς ἧς ἐκέκραγον καὶ ὁ οἶκος
ἐπλήσθη καπνοῦ 5 καὶ εἶπα ὦ τάλας ἐγὼ ὅτι κατανένυγμαί
ὅτι ἄνθρωπος ὢν καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων ἐν μέσῳ λαοῦ
ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ καὶ τὸν βασιλέα κύριον
σαβαωθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου 6 καὶ ἀπεστάλη πρὸς με

ἐν τῶν σεραφιν καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἄνθρακα ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου 7 καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἤψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ 8 καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς κυρίου λέγοντος τίνα ἀποστείλω καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἶπα ἰδοὺ εἰμι ἐγὼ ἀπόστειλόν με 9 καὶ εἶπεν πορεύθητι καὶ εἰπὸν τῷ λαῷ τούτῳ ἀκοῆ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε 10 ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τοῖς ὠσὶν αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν μήποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσιν καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἰάσομαι αὐτούς 11 καὶ εἶπα ἕως πότε κύριε καὶ εἶπεν ἕως ἂν ἐρημωθῶσιν πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος 12 καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ θεὸς τοὺς ἀνθρώπους καὶ οἱ καταλειφθέντες πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς γῆς 13 καὶ ἔτι ἐπ' αὐτῆς ἔστιν τὸ ἐπιδέκατον καὶ πάλιν ἔσται εἰς προνομήν ὡς τερέβινθος καὶ ὡς βάλανος ὅταν ἐκπέση ἀπὸ τῆς θήκης αὐτῆς

7 καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Αχαζ τοῦ Ἰωαθαμ τοῦ υἱοῦ Οἴζιου βασιλέως Ἰουδα ἀνέβη Ραασσων βασιλεὺς Ἀραμ καὶ Φακαε υἱὸς Ρομελίου βασιλεὺς Ἰσραηλ ἐπὶ Ἱερουσαλημ πολεμῆσαι αὐτήν καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν 2 καὶ ἀνηγγέλη εἰς τὸν οἶκον Δαυιδ λέγοντες συνεφώνησεν Ἀραμ πρὸς τὸν Εφραιμ καὶ ἐξέστη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὃν τρόπον ὅταν ἐν δρυμῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματος σαλευθῇ 3 καὶ εἶπεν

κύριος πρὸς Ἡσaiαν ἔξελθε εἰς συνάντησιν Αχαζ σὺ καὶ ὁ καταλειφθεὶς Ἰασουβ ὁ υἱὸς σου πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῆς ἄνω ὁδοῦ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως 4 καὶ ἐρεῖς αὐτῷ φύλαξαι τοῦ ἠσυχάσαι καὶ μὴ φοβοῦ μηδὲ ἡ ψυχὴ σου ἀσθενεῖτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων τῶν δαλῶν τῶν καπνιζομένων τούτων ὅταν γὰρ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ μου γένηται πάλιν ἰάσομαι 5 καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Αραμ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ρομελιου ὅτι ἐβουλεύσαντο βουλήν πονηρὰν περὶ σοῦ λέγοντες 6 ἀναβησόμεθα εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ συλλαλήσαντες αὐτοῖς ἀποστρέψομεν αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς καὶ βασιλεύσομεν αὐτῆς τὸν υἱὸν Ταβηηλ 7 τάδε λέγει κύριος σαβαωθ οὐ μὴ ἐμμεῖνῃ ἡ βουλή αὕτη οὐδὲ ἔσται 8 ἀλλ' ἡ κεφαλὴ Αραμ Δαμασκός ἀλλ' ἔτι ἐξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐκλείψει ἡ βασιλεία Εφραιμ ἀπὸ λαοῦ 9 καὶ ἡ κεφαλὴ Εφραιμ Σομορων καὶ ἡ κεφαλὴ Σομορων υἱὸς τοῦ Ρομελιου καὶ ἐὰν μὴ πιστεύσητε οὐδὲ μὴ συνῆτε 10 καὶ προσέθετο κύριος λαλήσαι τῷ Αχαζ λέγων 11 αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ κυρίου θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος (Sheol h7585) 12 καὶ εἶπεν Αχαζ οὐ μὴ αἰτήσω οὐδ' οὐ μὴ πειράσω κύριον 13 καὶ εἶπεν ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυιδ μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις καὶ πῶς κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα 14 διὰ τοῦτο δώσει κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εμμανουηλ 15 βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν ἢ προελέσθαι πονηρὰ ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν 16 διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἀπειθεῖ πονηρίᾳ τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν καὶ καταλειφθήσεται ἡ γῆ ἢν σὺ φοβῆ ἀπὸ προσώπου τῶν δύο βασιλέων 17 ἀλλὰ ἐπάξει

ὁ θεὸς ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
τοῦ πατρὸς σου ἡμέρας αἰ οὐπω ἤκασιν ἀφ' ἧς ἡμέρας
ἀφείλεν Εφραιμ ἀπὸ Ιουδα τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων
18 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συριεῖ κύριος μυΐαις ὃ
κυριεύει μέρους ποταμοῦ Αἰγύπτου καὶ τῇ μελίσση ἣ
ἔστιν ἐν χώρᾳ Ἀσσυρίων **19** καὶ ἐλεύσονται πάντες καὶ
ἀναπαύσονται ἐν ταῖς φάραγξι τῆς χώρας καὶ ἐν ταῖς
τρώγλαις τῶν πετρῶν καὶ εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς πᾶσαν
ράγάδα καὶ ἐν παντὶ ξύλῳ **20** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυρήσει
κύριος τῷ ξυρῷ τῷ μεγάλῳ καὶ μεμεθυμένῳ ὃ ἔστιν
πέραν τοῦ ποταμοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων τὴν κεφαλὴν καὶ
τὰς τρίχας τῶν ποδῶν καὶ τὸν πώγωνα ἀφελεῖ **21** καὶ
ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θρέψει ἄνθρωπος δάμαλιν βοῶν
καὶ δύο πρόβατα **22** καὶ ἔσται ἀπὸ τοῦ πλεῖστον ποιεῖν
γάλα βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πᾶς ὁ καταλειφθεὶς
ἐπὶ τῆς γῆς **23** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς τόπος
οὗ ἂν ὦσιν χίλια ἄμπελοι χιλίων σίκλων εἰς χέρσον
ἔσσονται καὶ εἰς ἄκανθαν **24** μετὰ βέλους καὶ τοξεύματος
εἰσελεύσονται ἐκεῖ ὅτι χέρσος καὶ ἄκανθα ἔσται πᾶσα ἡ
γῆ **25** καὶ πᾶν ὄρος ἀροτριώμενον ἀροτριαθήσεται καὶ
οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐκεῖ φόβος ἔσται γὰρ ἀπὸ τῆς χέρσου καὶ
ἀκάνθης εἰς βόσκημα προβάτου καὶ εἰς καταπάτημα βοός

8 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με λαβὲ σεαυτῷ τόμον καινοῦ
μεγάλου καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου τοῦ
ὀξέως προνομήν ποιῆσαι σκύλων πάρεστιν γάρ **2** καὶ
μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους τὸν Ουριαν καὶ
τὸν Ζαχαριαν υἱὸν Βαραχιου **3** καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν
προφήτην καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ εἶπεν
κύριός μοι κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ταχέως σκύλευσον

ὀξέως προνόμευσον 4 διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον
καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα λήμψεται δύναμιν Δαμασκοῦ καὶ
τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι βασιλέως Ἀσσυρίων 5 καὶ
προσέθετο κύριος λαλήσαί μοι ἔτι 6 διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι
τὸν λαὸν τοῦτον τὸ ὕδωρ τοῦ Σιλωαμ τὸ πορευόμενον
ἡσυχῇ ἀλλὰ βούλεσθαι ἔχειν τὸν Ραασσων καὶ τὸν υἱὸν
Ρομελίου βασιλέα ἐφ' ὑμῶν 7 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἀνάγει
κύριος ἐφ' ὑμᾶς τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ τὸ ἰσχυρὸν καὶ τὸ
πολύ τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ
ἀναβήσεται ἐπὶ πᾶσαν φάραγγα ὑμῶν καὶ περιπατήσει ἐπὶ
πᾶν τεῖχος ὑμῶν 8 καὶ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἄνθρωπον
ὃς δυνήσεται κεφαλὴν ἄραι ἢ δυνατὸν συντελέσασθαι τι
καὶ ἔσται ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὥστε πληρῶσαι τὸ πλάτος
τῆς χώρας σου μεθ' ἡμῶν ὁ θεός 9 γνῶτε ἔθνη καὶ ἠττᾶσθε
ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς ἰσχυρότερες ἠττᾶσθε ἐὰν
γὰρ πάλιν ἰσχύσητε πάλιν ἠττηθήσεσθε 10 καὶ ἦν ἂν
βουλευθήσεσθε βουλήν διασκεδάσει κύριος καὶ λόγον ὃν
ἐὰν λαλήσητε οὐ μὴ ἐμμεῖνι ὑμῖν ὅτι μεθ' ἡμῶν κύριος ὁ
θεός 11 οὕτως λέγει κύριος τῇ ἰσχυρᾷ χειρὶ ἀπειθοῦσιν τῇ
πορείᾳ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ τούτου λέγοντες 12 μήποτε
εἶπητε σκληρόν πᾶν γὰρ ὃ ἐὰν εἶπη ὁ λαὸς οὗτος σκληρόν
ἐστὶν τὸν δὲ φόβον αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῆτε οὐδὲ μὴ
ταραχθῆτε 13 κύριον αὐτὸν ἀγιάσατε καὶ αὐτὸς ἔσται σου
φόβος 14 καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθῶς ἦς ἔσται σοι εἰς
ἀγίασμα καὶ οὐχ ὡς λίθου προσκόμματι συναντήσεσθε
αὐτῷ οὐδὲ ὡς πέτρας πτώματι ὁ δὲ οἶκος Ἰακωβ ἐν παγίδι
καὶ ἐν κοιλάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ἱερουσαλημ 15 διὰ
τοῦτο ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοὶ καὶ πεσοῦνται καὶ
συντριβήσονται καὶ ἐγγιούσιν καὶ ἀλώσονται ἄνθρωποι ἐν

ἀσφαλείᾳ ὄντες **16** τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι
τὸν νόμον τοῦ μὴ μαθεῖν **17** καὶ ἐρεῖ μενῶ τὸν θεὸν τὸν
ἀποστρέψαντα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰακωβ
καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ **18** ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά
ἅ μοι ἔδωκεν ὁ θεός καὶ ἔσται εἰς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν
τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ παρὰ κυρίου σαβαωθ ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ
ὄρει Σιών **19** καὶ ἐὰν εἴπωσιν πρὸς ὑμᾶς ζητήσατε τοὺς
ἀπὸ τῆς γῆς φωνοῦντας καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους τοὺς
κενολογοῦντας οἱ ἐκ τῆς κοιλίας φωνοῦσιν οὐκ ἔθνος
πρὸς θεὸν αὐτοῦ τί ἐκζητοῦσιν περὶ τῶν ζώντων τοὺς
νεκρούς **20** νόμον γὰρ εἰς βοήθειαν ἔδωκεν ἵνα εἴπωσιν
οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο περὶ οὗ οὐκ ἔστιν δῶρα δοῦναι περὶ
αὐτοῦ **21** καὶ ἥξει ἐφ' ὑμᾶς σκληρὰ λιμός καὶ ἔσται ὡς ἂν
πεινάσητε λυπηθήσεσθε καὶ κακῶς ἐρεῖτε τὸν ἄρχοντα
καὶ τὰ παταχρα καὶ ἀναβλέψονται εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω
22 καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμβλέψονται καὶ ἰδοὺ θλίψις καὶ
στενοχωρία καὶ σκότος ἀπορία στενὴ καὶ σκότος ὥστε μὴ
βλέπειν

9 καὶ οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν στενοχωρίᾳ ὢν ἕως καιροῦ
τοῦτο πρῶτον ποίει ταχὺ ποίει χώρα Ζαβουλων ἢ γῆ
Νεφθαλιμ ὁδὸν θαλάσσης καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν
κατοικοῦντες καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου Γαλιλαία τῶν
ἔθνῶν τὰ μέρη τῆς Ἰουδαίας **2** ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος
ἐν σκότει ἴδετε φῶς μέγα οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ καὶ
σκιᾷ θανάτου φῶς λάμψει ἐφ' ὑμᾶς **3** τὸ πλεῖστον τοῦ
λαοῦ ὃ κατήγαγες ἐν εὐφροσύνῃ σου καὶ εὐφρανθήσονται
ἐνώπιόν σου ὡς οἱ εὐφραινόμενοι ἐν ἀμήτῳ καὶ ὄν
τρόπον οἱ διαιρούμενοι σκῦλα **4** διότι ἀφήρηται ὁ ζυγὸς
ὁ ἐπ' αὐτῶν κείμενος καὶ ἡ ῥάβδος ἢ ἐπὶ τοῦ τραχήλου

αὐτῶν τὴν γὰρ ῥάβδον τῶν ἀπαιτούντων διεσκέδασεν
κύριος ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπὶ Μαδιαμ 5 ὅτι πᾶσαν στολὴν
ἐπισυνηγμένην δόλω καὶ ἱμάτιον μετὰ καταλλαγῆς
ἀποτείσουσιν καὶ θελήσουσιν εἰ ἐγενήθησαν πυρίκαυστοι
6 ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν οὗ ἡ
ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα
αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος ἐγὼ γὰρ ἄξω εἰρήνην ἐπὶ
τοὺς ἄρχοντας εἰρήνην καὶ υἰότητα αὐτῶ 7 μεγάλη ἡ ἀρχὴ
αὐτοῦ καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον ἐπὶ τὸν
θρόνον Δαυὶδ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν
καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίματι
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον ὁ ζῆλος κυρίου
σαβαωθ ποιήσει ταῦτα 8 θάνατον ἀπέστειλεν κύριος ἐπὶ
Ἰακωβ καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰσραὴλ 9 καὶ γινώσκονται πᾶς ὁ λαὸς
τοῦ Εφραιμ καὶ οἱ ἐγκαθήμενοι ἐν Σαμαρείᾳ ἐφ' ὕβρει
καὶ ὑψηλῇ καρδίᾳ λέγοντες 10 πλίνθοι πεπτώκασιν ἀλλὰ
δεῦτε λαξεύσωμεν λίθους καὶ ἐκκόψωμεν συκαμίνας
καὶ κέδρους καὶ οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πύργον 11
καὶ ῥάξει ὁ θεὸς τοὺς ἐπανιστανομένους ἐπ' ὄρος Σιων
ἐπ' αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν διασκεδάσει 12
Συρίαν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν καὶ τοὺς Ἑλληνας ἀφ' ἡλίου
δυσμῶν τοὺς κατεσθίοντας τὸν Ἰσραὴλ ὅλω τῶ στόματι
ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἔτι ἡ
χεὶρ ὑψηλὴ 13 καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἀπεστράφη ἕως ἐπλήγη
καὶ τὸν κύριον οὐκ ἐξεζήτησαν 14 καὶ ἀφείλεν κύριος
ἀπὸ Ἰσραὴλ κεφαλὴν καὶ οὐρὰν μέγαν καὶ μικρὸν ἐν μιᾷ
ἡμέρᾳ 15 πρεσβύτην καὶ τοὺς τὰ πρόσωπα θαυμάζοντας
αὕτη ἡ ἀρχὴ καὶ προφήτην διδάσκοντα ἄνομα οὗτος ἡ
οὐρὰ 16 καὶ ἔσσονται οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τοῦτον

πλανῶντες καὶ πλανῶσιν ὅπως καταπίωσιν αὐτούς **17** διὰ τοῦτο ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῶν οὐκ εὐφρανθήσεται ὁ θεὸς καὶ τοὺς ὀρφανούς αὐτῶν καὶ τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει ὅτι πάντες ἄνομοι καὶ πονηροὶ καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ ἄδικα ἐπὶ πᾶσιν τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλὴ **18** καὶ καυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ἀνομία καὶ ὡς ἄγρωστις ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρός καὶ καυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ καὶ συγκαταφάγεται τὰ κύκλω τῶν βουνῶν πάντα **19** διὰ θυμὸν ὀργῆς κυρίου συγκέκαυται ἡ γῆ ὅλη καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ὑπὸ πυρὸς κατακεκαυμένος ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει **20** ἀλλὰ ἐκκλινεῖ εἰς τὰ δεξιά ὅτι πεινάσει καὶ φάγεται ἐκ τῶν ἀριστερῶν καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆ ἄνθρωπος ἔσθων τὰς σάρκας τοῦ βραχίονος αὐτοῦ **21** φάγεται γὰρ Μανασση τοῦ Εφραιμ καὶ Εφραιμ τοῦ Μανασση ὅτι ἅμα πολιορκήσουσιν τὸν Ἰουδαν ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλὴ

10 οὐαὶ τοῖς γράφουσιν πονηρίαν γράφοντες γὰρ πονηρίαν γράφουσιν **2** ἐκκλίνοντες κρίσιν πτωχῶν ἀρπάζοντες κρίμα πενήτων τοῦ λαοῦ μου ὥστε εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς ἀρπαγὴν καὶ ὀρφανὸν εἰς προνομίην **3** καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς ἡ γὰρ θλιψὶς ὑμῖν πόρρωθεν ἦξει καὶ πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τοῦ βοηθηθῆναι καὶ ποῦ καταλείψετε τὴν δόξαν ὑμῶν **4** τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἐπαγωγὴν ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλὴ **5** οὐαὶ Ἀσσυρίοις ἡ ῥάβδος τοῦ θυμοῦ μου καὶ ὀργῆς ἐστὶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν **6** τὴν ὀργὴν μου εἰς ἔθνος ἄνομον ἀποστελῶ καὶ τῶ ἐμῶ λαῶ

συντάξω ποιῆσαι σκῦλα καὶ προνομὴν καὶ καταπατεῖν
τὰς πόλεις καὶ θεῖναι αὐτὰς εἰς κονιορτόν 7 αὐτὸς δὲ οὐχ
οὕτως ἐνεθυμήθη καὶ τῇ ψυχῇ οὐχ οὕτως λελόγισται
ἀλλὰ ἀπαλλάξει ὁ νοῦς αὐτοῦ καὶ τοῦ ἔθνη ἐξολεθρεῦσαι
οὐκ ὀλίγα 8 καὶ ἐὰν εἴπωσιν αὐτῷ σὺ μόνος εἶ ἄρχων 9 καὶ
ἐρεῖ οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τὴν ἐπάνω Βαβυλῶνος καὶ
Χαλαννη οὗ ὁ πύργος ὠκοδομήθη καὶ ἔλαβον Ἀραβίαν
καὶ Δαμασκὸν καὶ Σαμάρειαν 10 ὃν τρόπον ταύτας ἔλαβον
ἐν τῇ χειρὶ μου καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς λήμψομαι ὀλολύξατε
τὰ γλυπτὰ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐν Σαμαρείᾳ 11 ὃν τρόπον
γὰρ ἐποίησα Σαμαρείᾳ καὶ τοῖς χειροποιήτοις αὐτῆς οὕτως
ποιήσω καὶ Ἱερουσαλημ καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῆς 12 καὶ
ἔσται ὅταν συντελέσῃ κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει
Σιων καὶ ἐν Ἱερουσαλημ ἐπάξει ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν
τὸν ἄρχοντα τῶν Ἀσσυρίων καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς δόξης
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ 13 εἶπεν γὰρ τῇ ἰσχύι ποιήσω καὶ
τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὄρια ἐθνῶν καὶ τὴν ἰσχὺν
αὐτῶν προνομεύσω καὶ σείσω πόλεις κατοικουμένας 14
καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καταλήμψομαι τῇ χειρὶ ὡς
νοσσιὰν καὶ ὡς καταλελειμμένα ᾧ ἀρῶ καὶ οὐκ ἔστιν
ὅς διαφεύξεταί με ἢ ἀντίπη μοι 15 μὴ δοξασθήσεται
ἀξίνη ἄνευ τοῦ κόπτοντος ἐν αὐτῇ ἢ ὑψωθήσεται πρίων
ἄνευ τοῦ ἔλκοντος αὐτόν ὡσαύτως ἐὰν τις ἄρη ράβδον ἢ
ξύλον 16 καὶ οὐχ οὕτως ἀλλὰ ἀποστελεῖ κύριος σαβαωθ
εἰς τὴν σὴν τιμὴν ἀτιμίαν καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ
καιόμενον καυθήσεται 17 καὶ ἔσται τὸ φῶς τοῦ Ἰσραηλ εἰς
πῦρ καὶ ἀγιάσει αὐτὸν ἐν πυρὶ καιομένῳ καὶ φάγεται ὡσεὶ
χόρτον τὴν ὕλην τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 18 ἀποσβεσθήσεται τὰ
ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ καὶ οἱ δρυμοὶ καὶ καταφάγεται ἀπὸ

ψυχῆς ἕως σαρκῶν καὶ ἔσται ὁ φεύγων ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλογὸς καιομένης **19** καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν ἔσονται ἀριθμὸς καὶ παιδίον γράψει αὐτούς **20** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐκέτι προστεθήσεται τὸ καταλειφθὲν Ἰσραηλ καὶ οἱ σωθέντες τοῦ Ἰακωβ οὐκέτι μὴ πεποιθότες ὧσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας αὐτούς ἀλλὰ ἔσονται πεποιθότες ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ τῇ ἀληθείᾳ **21** καὶ ἔσται τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰακωβ ἐπὶ θεὸν ἰσχύοντα **22** καὶ ἐὰν γένηται ὁ λαὸς Ἰσραηλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τὸ κατάλειμμα αὐτῶν σωθήσεται λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ **23** ὅτι λόγον συντετμημένον ποιήσει ὁ θεὸς ἐν τῇ οἰκουμένῃ ὅλη **24** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος σαβαωθ μὴ φοβοῦ ὁ λαός μου οἱ κατοικοῦντες ἐν Σιων ἀπὸ Ἀσσυρίων ὅτι ἐν ῥάβδῳ πατάξει σε πληγὴν γὰρ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ τοῦ ἰδεῖν ὁδὸν Αἰγύπτου **25** ἔτι γὰρ μικρὸν καὶ παύσεται ἡ ὀργή ὁ δὲ θυμὸς μου ἐπὶ τὴν βουλήν αὐτῶν **26** καὶ ἐπεγερεῖ ὁ θεὸς ἐπ' αὐτούς κατὰ τὴν πληγὴν τὴν Μαδιαμ ἐν τόπῳ θλίψεως καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ θάλασσαν εἰς τὴν ὁδὸν τὴν κατ' Αἴγυπτον **27** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀφαιρεθήσεται ὁ φόβος αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ ὁ ζυγὸς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὤμου σου καὶ καταφθαρήσεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν ὤμων ὑμῶν **28** ἤξει γὰρ εἰς τὴν πόλιν Αγγαί καὶ παρελεύσεται εἰς Μαγεδω καὶ ἐν Μαχμας θήσει τὰ σκεύη αὐτοῦ **29** καὶ παρελεύσεται φάραγγα καὶ ἤξει εἰς Αγγαί φόβος λήμψεται Ραμα πόλιν Σαουλ φεύζεται **30** ἡ θυγάτηρ Γαλλιμ ἐπακούσεται Λαισα ἐπακούσεται Αναθωθ **31** ἐξέστη Μαδεβηνα καὶ οἱ κατοικοῦντες Γιββιρ παρακαλεῖτε **32** σήμερον ἐν ὁδῷ τοῦ μεῖναι τῇ χειρὶ

παρακαλεῖτε τὸ ὄρος τὴν θυγατέρα Σιων καὶ οἱ βουνοὶ οἱ ἐν Ἱερουσαλημ **33** ἰδοὺ γὰρ ὁ δεσπότης κύριος σαβαωθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῆ ὕβρει συντριβήσονται καὶ οἱ ὑψηλοὶ ταπεινωθήσονται **34** καὶ πεσοῦνται οἱ ὑψηλοὶ μαχαίρα ὁ δὲ Λίβανος σὺν τοῖς ὑψηλοῖς πεσεῖται

11 καὶ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ρίζης ἀναβήσεται **2** καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα τοῦ θεοῦ πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως πνεῦμα βουλήs καὶ ἰσχύος πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας **3** ἐμπλήσει αὐτὸν πνεῦμα φόβου θεοῦ οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει **4** ἀλλὰ κρινεῖ ταπεινῶ κρίσιν καὶ ἐλέγξει τοὺς ταπεινοὺς τῆς γῆs καὶ πατάξει γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἐν πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβῆ **5** καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐζωσμένος τὴν ὄσφυν αὐτοῦ καὶ ἀληθεία εἰλημένος τὰς πλευράs **6** καὶ συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνός καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ καὶ μοσχάριον καὶ ταῦρος καὶ λέων ἅμα βοσκηθήσονται καὶ παιδίον μικρὸν ἄξει αὐτούς **7** καὶ βοῦς καὶ ἄρκος ἅμα βοσκηθήσονται καὶ ἅμα τὰ παιδιά αὐτῶν ἔσονται καὶ λέων καὶ βοῦς ἅμα φάγονται ἄχυρα **8** καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρώγλην ἀσπίδων καὶ ἐπὶ κοίτην ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ **9** καὶ οὐ μὴ κακοποιήσωσιν οὐδὲ μὴ δύνωνται ἀπολέσαι οὐδένα ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα τοῦ γνῶναι τὸν κύριον ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψει θαλάσσης **10** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσσαὶ καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ

τιμή **11** καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ προσθήσει κύριος τοῦ δεῖξαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ ζηλωσαι τὸ καταλειφθὲν ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ ὃ ἂν καταλειφθῆ ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καὶ Βαβυλωνίας καὶ Αἰθιοπίας καὶ ἀπὸ Αἰλαμιτῶν καὶ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν καὶ ἐξ Ἀραβίας **12** καὶ ἀρεῖ σημεῖον εἰς τὰ ἔθνη καὶ συνάξει τοὺς ἀπολομένους Ἰσραηλ καὶ τοὺς διεσπαρμένους τοῦ Ἰουδα συνάξει ἐκ τῶν τεσσάρων πετερύγων τῆς γῆς **13** καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζῆλος Εφραιμ καὶ οἱ ἐχθροὶ Ἰουδα ἀπολοῦνται Εφραιμ οὐ ζηλώσει Ἰουδαν καὶ Ἰουδας οὐ θλίψει Εφραιμ **14** καὶ πετασθήσονται ἐν πλοίοις ἀλλοφύλων θάλασσαν ἅμα προνομεύσουσιν καὶ τοὺς ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν καὶ Ἰδουμαίαν καὶ ἐπὶ Μωαβ πρῶτον τὰς χεῖρας ἐπιβαλοῦσιν οἱ δὲ υἱοὶ Ἀμμων πρῶτοι ὑπακούσονται **15** καὶ ἐρημώσει κύριος τὴν θάλασσαν Αἰγύπτου καὶ ἐπιβαλεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν πνεύματι βιαίῳ καὶ πατάξει ἐπτὰ φάραγγας ὥστε διαπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν ὑποδήμασιν **16** καὶ ἔσται δίοδος τῷ καταλειφθέντι μου λαῷ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἔσται τῷ Ἰσραηλ ὡς ἡ ἡμέρα ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου

12 καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εὐλογήσω σε κύριε διότι ὠργίσθης μοι καὶ ἀπέστρεψας τὸν θυμὸν σου καὶ ἠλέησάς με **2** ἰδοὺ ὁ θεός μου σωτήρ μου κύριος πεποιθώς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ καὶ σωθήσομαι ἐν αὐτῷ καὶ οὐ φοβηθήσομαι διότι ἡ δόξα μου καὶ ἡ αἴνεσίς μου κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν **3** καὶ ἀντλήσετε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου **4** καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑμνεῖτε κύριον βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ μιμνήσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ

ὄνομα αὐτοῦ **5** ὑμνήσατε τὸ ὄνομα κυρίου ὅτι ὑψηλὰ
ἐποίησεν ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ **6** ἀγαλλιᾶσθε
καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιων ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος
τοῦ Ἰσραηλ ἐν μέσῳ αὐτῆς

13 ὄρασις ἦν εἶδεν Ἡσαιας υἱὸς Ἀμως κατὰ Βαβυλῶνος **2**
ἐπ' ὄρους πεδινοῦ ἄρατε σημεῖον ὑψώσατε τὴν φωνὴν
αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε παρακαλεῖτε τῇ χειρὶ ἀνοίξατε οἱ
ἄρχοντες **3** ἐγὼ συντάσσω καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτούς ἡγιασμένοι
εἰσὶν καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτούς γίγαντες ἔρχονται πληρῶσαι
τὸν θυμόν μου χαίροντες ἅμα καὶ ὑβρίζοντες **4** φωνὴ
ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ τῶν ὀρέων ὁμοία ἐθνῶν πολλῶν
φωνὴ βασιλέων καὶ ἐθνῶν συνηγμένων κύριος σαβαωθ
ἐντέταλται ἔθνει ὀπλομάχῳ **5** ἔρχεσθαι ἐκ γῆς πόρρωθεν
ἀπ' ἄκρου θεμελίου τοῦ οὐρανοῦ κύριος καὶ οἱ ὀπλομάχοι
αὐτοῦ τοῦ καταφθεῖραι τὴν οἰκουμένην ὅλην **6** ὀλολύζετε
ἐγγὺς γὰρ ἡ ἡμέρα κυρίου καὶ συντριβὴ παρὰ τοῦ θεοῦ
ἦξει **7** διὰ τοῦτο πᾶσα χεὶρ ἐκλυθήσεται καὶ πᾶσα ψυχὴ
ἀνθρώπου δειλιάσει **8** καὶ ταραχθήσονται οἱ πρέσβεις
καὶ ὠδῖνες αὐτοῦς ἔξουσιν ὡς γυναικὸς τικτούσης καὶ
συμφοράσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκστήσονται
καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὡς φλόξ μεταβαλοῦσιν **9** ἰδοὺ
γὰρ ἡμέρα κυρίου ἀνίατος ἔρχεται θυμοῦ καὶ ὀργῆς θεῖναι
τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς
ἀπολέσαι ἐξ αὐτῆς **10** οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ὁ Ὠρίων καὶ πᾶς ὁ κόσμος τοῦ οὐρανοῦ τὸ φῶς οὐ
δώσουσιν καὶ σκοτισθήσεται τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος
καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φῶς αὐτῆς **11** καὶ ἐντελοῦμαι
τῇ οἰκουμένῃ ὅλη κακὰ καὶ τοῖς ἀσεβέσιν τὰς ἀμαρτίας
αὐτῶν καὶ ἀπολωῶ ὕβριν ἀνόμων καὶ ὕβριν ὑπερηφάνων

ταπεινώσω **12** καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἔντιμοι
μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον καὶ ὁ ἄνθρωπος μᾶλλον
ἔντιμος ἔσται ἢ ὁ λίθος ὁ ἐκ Σουφιρ **13** ὁ γὰρ οὐρανὸς
θυμωθήσεται καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θεμελίων
αὐτῆς διὰ θυμὸν ὀργῆς κυρίου σαβαωθ τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἂν
ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ **14** καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι
ὡς δορκάδιον φεῦγον καὶ ὡς πρόβατον πλανώμενον καὶ
οὐκ ἔσται ὁ συνάγων ὥστε ἄνθρωπον εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ
ἀποστραφῆναι καὶ ἄνθρωπον εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ διῶξαι
15 ὃς γὰρ ἂν ἀλῶ ἠττηθήσεται καὶ οἵτινες συνηγμένοι
εἰσὶν μαχαίρᾳ πεσοῦνται **16** καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐνώπιον
αὐτῶν ῥάξουσιν καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν προνομεύσουσιν
καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἔξουσιν **17** ἰδοὺ ἐπεγείρω ὑμῖν
τοὺς Μήδους οἱ οὐ λογίζονται ἀργύριον οὐδὲ χρυσοῦ
χρεῖαν ἔχουσιν **18** τοξεύματα νεανίσκων συντρίψουσιν
καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν οὐ μὴ ἐλέησωσιν οὐδὲ ἐπὶ τοῖς
τέκνοις οὐ φείσονται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν **19** καὶ ἔσται
Βαβυλῶν ἢ καλεῖται ἔνδοξος ὑπὸ βασιλέως Χαλδαίων ὃν
τρόπον κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σοδομα καὶ Γομορρα **20** οὐ
κατοικηθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον οὐδὲ μὴ εἰσέλθωσιν
εἰς αὐτὴν διὰ πολλῶν γενεῶν οὐδὲ μὴ διέλθωσιν αὐτὴν
Ἄραβες οὐδὲ ποιμένες οὐ μὴ ἀναπαύσονται ἐν αὐτῇ **21**
καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ θηρία καὶ ἐμπλησθήσονται αἱ
οἰκίαι ἦχου καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ σειρήνες καὶ δαιμόνια
ἐκεῖ ὀρχήσονται **22** καὶ ὄνοκένταυροι ἐκεῖ κατοικήσουσιν
καὶ νοσσοποιήσουσιν ἐχῖνοι ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν ταχὺ
ἔρχεται καὶ οὐ χρονιεῖ

14 καὶ ἐλέησει κύριος τὸν Ἰακωβ καὶ ἐκλέξεται ἔτι τὸν
Ἰσραὴλ καὶ ἀναπαύσονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ ὁ γιῶρας

προστεθήσεται πρὸς αὐτούς καὶ προστεθήσεται πρὸς τὸν οἶκον Ἰακωβ 2 καὶ λήμψονται αὐτούς ἔθνη καὶ εἰσάξουσιν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ κατακληρονομήσουσιν καὶ πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ θεοῦ εἰς δούλους καὶ δούλας καὶ ἔσονται αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτούς καὶ κυριευθήσονται οἱ κυριεύσαντες αὐτῶν 3 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναπαύσει σε ὁ θεὸς ἐκ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ θυμοῦ σου καὶ τῆς δουλείας σου τῆς σκληρᾶς ἧς ἐδούλευσας αὐτοῖς 4 καὶ λήμψη τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πῶς ἀναπέπαυται ὁ ἀπαιτῶν καὶ ἀναπέπαυται ὁ ἐπισπουδαστής 5 συνέτριψεν ὁ θεὸς τὸν ζυγὸν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸν ζυγὸν τῶν ἀρχόντων 6 πατάξας ἔθνος θυμῷ πληγῇ ἀνιάτῳ παίων ἔθνος πληγὴν θυμοῦ ἣ οὐκ ἐφείσατο 7 ἀνεπαύσατο πεποιθῶς πᾶσα ἡ γῆ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης 8 καὶ τὰ ξύλα τοῦ Λιβάνου εὐφράνθησαν ἐπὶ σοὶ καὶ ἡ κέδρος τοῦ Λιβάνου ἀφ' οὗ σὺ κεκοίμησαι οὐκ ἀνέβη ὁ κόπτων ἡμᾶς 9 ὁ ἄδης κάτωθεν ἐπικράνθη συναντήσας σοὶ συνηγέρθησάν σοὶ πάντες οἱ γίγαντες οἱ ἄρξαντες τῆς γῆς οἱ ἐγείραντες ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας βασιλεῖς ἐθνῶν (Sheol h7585) 10 πάντες ἀποκριθήσονται καὶ ἐροῦσίν σοι καὶ σὺ ἐάλως ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἐν ἡμῖν δὲ κατελογίσθης 11 κατέβη δὲ εἰς ἄδου ἡ δόξα σου ἡ πολλή σου εὐφροσύνη ὑποκάτω σου στρώσουσιν σῆψιν καὶ τὸ κατακάλυμμά σου σκώληξ (Sheol h7585) 12 πῶς ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἑωσφόρος ὁ πρῶτὸς ἀνατέλλων συνετρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποστέλλων πρὸς πάντα τὰ ἔθνη 13 σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ σου εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν ἄστρον τοῦ

οὐρανοῦ θήσω τὸν θρόνον μου καθιῶ ἐν ὄρει ὑψηλῷ ἐπὶ
τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τὰ πρὸς βορρᾶν **14** ἀναβήσομαι ἐπάνω
τῶν νεφελῶν ἔσομαι ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ **15** νῦν δὲ εἰς
ἄδου καταβήση καὶ εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς (Sheol h7585) **16**
οἱ ἰδόντες σε θαυμάσουσιν ἐπὶ σοὶ καὶ ἐροῦσιν οὗτος ὁ
ἄνθρωπος ὁ παροξύνων τὴν γῆν σείων βασιλεῖς **17** ὁ θεὸς
τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον καὶ τὰς πόλεις καθεῖλεν
τοὺς ἐν ἐπαγωγῇ οὐκ ἔλυσεν **18** πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν
ἐθνῶν ἐκοιμήθησαν ἐν τιμῇ ἄνθρωπος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
19 σὺ δὲ ῥιφήση ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος
μετὰ πολλῶν τεθνηκότων ἐκκεκεντημένων μαχαίραις
καταβαινόντων εἰς ἄδου ὄν τρόπον ἱμάτιον ἐν αἵματι
πεφυρμένον οὐκ ἔσται καθαρὸν **20** οὕτως οὐδὲ σὺ ἔση
καθαρός διότι τὴν γῆν μου ἀπώλεσας καὶ τὸν λαόν μου
ἀπέκτεινας οὐ μὴ μείνης εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον σπέρμα
πονηρόν **21** ἐτοίμασον τὰ τέκνα σου σφαγῆναι ταῖς
ἀμαρτίαις τοῦ πατρὸς σου ἵνα μὴ ἀναστῶσιν καὶ τὴν
γῆν κληρονομήσωσιν καὶ ἐμπλήσωσι τὴν γῆν πόλεων
22 καὶ ἐπαναστήσομαι αὐτοῖς λέγει κύριος σαβαωθ καὶ
ἀπολῶ αὐτῶν ὄνομα καὶ κατάλειμμα καὶ σπέρμα τάδε
λέγει κύριος **23** καὶ θήσω τὴν Βαβυλωνίαν ἔρημον
ὥστε κατοικεῖν ἐχίνους καὶ ἔσται εἰς οὐδέν καὶ θήσω
αὐτὴν πηλοῦ βάραθρον εἰς ἀπώλειαν **24** τάδε λέγει
κύριος σαβαωθ ὄν τρόπον εἴρηκα οὕτως ἔσται καὶ ὄν
τρόπον βεβούλευμαι οὕτως μενεῖ **25** τοῦ ἀπολέσαι τοὺς
Ἀσσυρίους ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς καὶ ἀπὸ τῶν ὀρέων
μου καὶ ἔσονται εἰς καταπάτημα καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ'
αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὤμων
ἀφαιρεθήσεται **26** αὕτη ἡ βουλή ἦν βεβούλευται κύριος

ἐπὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς οἰκουμένης **27** ἃ γὰρ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος βεβούλευται τίς διασκεδάσει καὶ τὴν χεῖρα τὴν ὑψηλὴν τίς ἀποστρέψει **28** τοῦ ἔτους οὗ ἀπέθανεν Αχαζ ὁ βασιλεὺς ἐγενήθη τὸ ῥῆμα τοῦτο **29** μὴ εὐφρανθείητε πάντες οἱ ἀλλόφυλοι συνετρίβη γὰρ ὁ ζυγὸς τοῦ παιόντος ὑμᾶς ἐκ γὰρ σπέρματος ὄφρων ἐξελεύσεται ἔκγονα ἀσπίδων καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφρεις πετόμενοι **30** καὶ βοσκηθήσονται πτωχοὶ διὰ αὐτοῦ πτωχοὶ δὲ ἄνδρες ἐπ' εἰρήνης ἀναπαύσονται ἀνελεῖ δὲ λιμῶ τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ κατάλειμμά σου ἀνελεῖ **31** ὀλολύζετε πύλαι πόλεων κεκραγέτωσαν πόλεις τεταραγμέναι οἱ ἀλλόφυλοι πάντες ὅτι καπνὸς ἀπὸ βορρᾶ ἔρχεται καὶ οὐκ ἔστιν τοῦ εἶναι **32** καὶ τί ἀποκριθήσονται βασιλεῖς ἐθνῶν ὅτι κύριος ἐθεμελίωσεν Σιών καὶ διὰ αὐτοῦ σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ

15 τὸ ῥῆμα τὸ κατὰ τῆς Μωαβίτιδος νυκτὸς ἀπολεῖται ἡ Μωαβίτις νυκτὸς γὰρ ἀπολεῖται τὸ τεῖχος τῆς Μωαβίτιδος **2** λυπεῖσθε ἐφ' ἑαυτοῖς ἀπολεῖται γὰρ καὶ Διβων οὗ ὁ βωμὸς ὑμῶν ἐκεῖ ἀναβήσεσθε κλαίειν ἐπὶ Ναβαυ τῆς Μωαβίτιδος ὀλολύζετε ἐπὶ πάσης κεφαλῆς φαλάκρωμα πάντες βραχιόνες κατατετμημένοι **3** ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῆς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις αὐτῆς πάντες ὀλολύζετε μετὰ κλαυθμοῦ **4** ὅτι κέκραγεν Εσεβων καὶ Ελεαλη ἕως Ιασσα ἠκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν διὰ τοῦτο ἡ ὄσφυς τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ ἡ ψυχὴ αὐτῆς γινώσεται **5** ἡ καρδία τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ ἐν αὐτῇ ἕως Σηγωρ δάμαλις γὰρ ἔστιν τριετής ἐπὶ δὲ τῆς ἀναβάσεως τῆς Λουιθ πρὸς σὲ

κλαίοντες ἀναβήσονται τῇ ὁδῷ Ἀρωνιμ βοᾶ σύντριμμα
καὶ σεισμός 6 τὸ ὕδωρ τῆς Νεμριμ ἔρημον ἔσται καὶ ὁ
χόρτος αὐτῆς ἐκλείψει χόρτος γὰρ χλωρὸς οὐκ ἔσται 7 μὴ
καὶ οὕτως μέλλει σωθῆναι ἐπάξω γὰρ ἐπὶ τὴν φάραγγα
Ἰαραβας καὶ λήμψονται αὐτήν 8 συνῆψεν γὰρ ἡ βοή τὸ
ὄριον τῆς Μωαβίτιδος τῆς Αγαλλιμ καὶ ὀλολυγμὸς αὐτῆς
ἕως τοῦ φρέατος τοῦ Αἰλιμ 9 τὸ δὲ ὕδωρ τὸ Ρεμμων
πλησθήσεται αἵματος ἐπάξω γὰρ ἐπὶ Ρεμμων Ἰαραβας
καὶ ἀρῶ τὸ σπέρμα Μωαβ καὶ Αριηλ καὶ τὸ κατάλοιπον
Ἀδαμα

16 ἀποστελῶ ὡς ἔρπετὰ ἐπὶ τὴν γῆν μὴ πέτρα ἔρημός
ἐστὶν τὸ ὄρος Σιων 2 ἔση γὰρ ὡς πετεινοῦ ἀνιπταμένου
νεοσσὸς ἀφηρημένος θύγατερ Μωαβ ἔπειτα δέ Ἀρνων
3 πλείονα βουλεύου ποιεῖτε σκέπην πένθους αὐτῇ διὰ
παντός ἐν μεσημβρινῇ σκοτία φεύγουσιν ἐξέστησαν μὴ
ἀπαχθῆς 4 παροικήσουσίν σοι οἱ φυγάδες Μωαβ ἔσονται
σκέπη ὑμῖν ἀπὸ προσώπου διώκοντος ὅτι ἦρθη ἡ συμμαχία
σου καὶ ὁ ἄρχων ἀπώλετο ὁ καταπατῶν ἐπὶ τῆς γῆς
5 καὶ διορθωθήσεται μετ' ἐλέους θρόνος καὶ καθίεται
ἐπ' αὐτοῦ μετὰ ἀληθείας ἐν σκηνῇ Δαυιδ κρίνων καὶ
ἐκζητῶν κρίμα καὶ σπεύδων δικαιοσύνην 6 ἠκούσαμεν
τὴν ὕβριν Μωαβ ὕβριστῆς σφόδρα τὴν ὑπερηφανίαν
ἐξήρας οὐχ οὕτως ἡ μαντεία σου 7 οὐχ οὕτως ὀλολύξει
Μωαβ ἐν γὰρ τῇ Μωαβίτιδι πάντες ὀλολύξουσιν τοῖς
κατοικοῦσιν Δεσεθ μελετήσεις καὶ οὐκ ἐντραπήση 8 τὰ
πεδία Εσεβων πενθήσει ἄμπελος Σεβαμα καταπίνοντες τὰ
ἔθνη καταπατήσατε τὰς ἀμπέλους αὐτῆς ἕως Ιαζηρ οὐ
μὴ συνάψητε πλανήθητε τὴν ἔρημον οἱ ἀπεσταλμένοι
ἐγκατελείφθησαν διέβησαν γὰρ τὴν ἔρημον 9 διὰ τοῦτο

κλαύσομαι ὡς τὸν κλαυθμὸν Ἰαζηρ ἄμπελον Σεβαμα τὰ
δένδρα σου κατέβαλεν Εσεβων καὶ Ελεαλη ὅτι ἐπὶ τῷ
θερισμῷ καὶ ἐπὶ τῷ τρυγητῷ σου καταπατήσω καὶ πάντα
πεσοῦνται **10** καὶ ἀρθήσεται εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίαμα
ἐκ τῶν ἀμπελώνων σου καὶ ἐν τοῖς ἀμπελῶσίν σου οὐ
μὴ εὐφρανθήσονται καὶ οὐ μὴ πατήσουσιν οἶνον εἰς τὰ
ὑπολήνια πέπαυται γάρ **11** διὰ τοῦτο ἡ κοιλία μου ἐπὶ
Μωαβ ὡς κιθάρα ἠχήσει καὶ τὰ ἐντός μου ὡσεὶ τεῖχος
ὃ ἐνεκαίνισας **12** καὶ ἔσται εἰς τὸ ἐντραπήναί σε ὅτι
ἐκοπίασεν Μωαβ ἐπὶ τοῖς βωμοῖς καὶ εἰσελεύσεται εἰς
τὰ χειροποίητα αὐτῆς ὥστε προσεύξασθαι καὶ οὐ μὴ
δύνηται ἐξελέσθαι αὐτόν **13** τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν
κύριος ἐπὶ Μωαβ ὁπότε καὶ ἐλάλησεν **14** καὶ νῦν λέγω ἐν
τρισὶν ἔτεσιν ἐτῶν μισθωτοῦ ἀτιμασθήσεται ἡ δόξα Μωαβ
ἐν παντὶ τῷ πλούτῳ τῷ πολλῷ καὶ καταλειφθήσεται
ὀλιγοστὸς καὶ οὐκ ἔντιμος

17 τὸ ῥῆμα τὸ κατὰ Δαμασκοῦ ἰδοὺ Δαμασκὸς ἀρθήσεται
ἀπὸ πόλεων καὶ ἔσται εἰς πτῶσιν **2** καταλειμμένη εἰς
τὸν αἰῶνα εἰς κοίτην ποιμνίων καὶ ἀνάπαυσιν καὶ οὐκ
ἔσται ὁ διώκων **3** καὶ οὐκέτι ἔσται ὄχυρά τοῦ καταφυγεῖν
Εφραιμ καὶ οὐκέτι ἔσται βασιλεία ἐν Δαμασκῷ καὶ τὸ
λοιπὸν τῶν Σύρων ἀπολεῖται οὐ γὰρ σὺ βελτίων εἶ τῶν
υἰῶν Ἰσραηλ καὶ τῆς δόξης αὐτῶν τάδε λέγει κύριος
σαβαωθ **4** ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔκλειψις τῆς δόξης
Ἰακωβ καὶ τὰ πῖονα τῆς δόξης αὐτοῦ σεισθήσεται **5** καὶ
ἔσται ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγη ἀμητὸν ἐστηκότα καὶ
σπέρμα σταχύων ἐν τῷ βραχίονι αὐτοῦ ἀμήση καὶ ἔσται
ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγη στάχυν ἐν φάραγγι στερεᾷ
6 καὶ καταλειφθῇ ἐν αὐτῇ καλάμη ἢ ὡς ῥῶγες ἐλαίας

δύο ἢ τρεῖς ἐπ' ἄκρου μετεώρου ἢ τέσσαρες ἢ πέντε ἐπὶ τῶν κλάδων αὐτῶν καταλειφθῆ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ 7 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πεποιθῶς ἔσται ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ ἐμβλέψονται 8 καὶ οὐ μὴ πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν ἃ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν καὶ οὐκ ὄψονται τὰ δένδρα αὐτῶν οὐδὲ τὰ βδελύγματα αὐτῶν 9 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται αἱ πόλεις σου ἐγκαταλελειμμέναι ὄν τρόπον ἐγκατέλιπον οἱ Ἀμορραῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι ἀπὸ προσώπου τῶν υἰῶν Ἰσραηλ καὶ ἔσονται ἔρημοι 10 διότι κατέλιπες τὸν θεὸν τὸν σωτήρᾶ σου καὶ κυρίου τοῦ βοηθοῦ σου οὐκ ἐμνήσθης διὰ τοῦτο φυτεύσεις φύτευμα ἄπιστον καὶ σπέρμα ἄπιστον 11 τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἣ ἂν φυτεύσης πλανηθήσῃ τὸ δὲ πρῶτὸ ἐὰν σπεύρῃς ἀνθήσει εἰς ἀμητὸν ἣ ἂν ἡμέρᾳ κληρώσῃ καὶ ὡς πατὴρ ἀνθρώπου κληρώσῃ τοῖς υἱοῖς σου 12 οὐαὶ πλῆθος ἐθνῶν πολλῶν ὡς θάλασσα κυμαίνουσα οὕτως ταραχθήσεσθε καὶ νῶτος ἐθνῶν πολλῶν ὡς ὕδωρ ἠχήσει 13 ὡς ὕδωρ πολὺ ἔθνη πολλά ὡς ὕδατος πολλοῦ βία καταφερομένου καὶ ἀποσκορακιεῖ αὐτόν καὶ πόρρω αὐτόν διώξεται ὡς χνοῦν ἀχύρου λικμώντων ἀπέναντι ἀνέμου καὶ ὡς κονιορτὸν τροχοῦ καταιγὶς φέρουσα 14 πρὸς ἐσπέραν ἔσται πένθος πρὶν ἢ πρῶτὸ καὶ οὐκ ἔσται αὕτη ἡ μερὶς τῶν ὑμᾶς προνομευσάντων καὶ κληρονομία τοῖς ὑμᾶς κληρονομήσασιν

18 οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγες ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας 2 ὁ ἀποστέλλων ἐν θαλάσῃ ὄμηρα καὶ ἐπιστολὰς βυβλίνας ἐπάνω τοῦ ὕδατος πορεύσονται γὰρ ἄγγελοι κοῦφοι πρὸς ἔθνος μετέωρον καὶ ξένον λαὸν

καὶ χαλεπὸν τίς αὐτοῦ ἐπέκεινα ἔθνος ἀνέλπιστον καὶ καταπεπατημένον νῦν οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς 3 πάντες ὡς χώρα κατοικουμένη κατοικηθήσεται ἢ χώρα αὐτῶν ὡσεὶ σημεῖον ἀπὸ ὄρους ἄρθῃ ὡς σάλπιγγος φωνὴ ἀκουστὸν ἔσται 4 ὅτι οὕτως εἶπέν μοι κύριος ἀσφάλεια ἔσται ἐν τῇ ἐμῇ πόλει ὡς φῶς καύματος μεσημβρίας καὶ ὡς νεφέλη δρόσου ἡμέρας ἀμήτου ἔσται 5 πρὸ τοῦ θερισμοῦ ὅταν συντελεσθῇ ἄνθος καὶ ὄμφαξ ἀνθήσῃ ἄνθος ὄμφακίζουσα καὶ ἀφελεῖ τὰ βοτρυδία τὰ μικρὰ τοῖς δρεπάνοις καὶ τὰς κληματίδας ἀφελεῖ καὶ κατακόψει 6 καὶ καταλείψει ἅμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ συναχθήσεται ἐπ' αὐτοὺς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς ἐπ' αὐτὸν ἤξει 7 ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἀνενεχθήσεται δῶρα κυρίῳ σαβαωθ ἐκ λαοῦ τεθλιμμένου καὶ τετιλμένου καὶ ἀπὸ λαοῦ μεγάλου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον ἔθνος ἐλπίζον καὶ καταπεπατημένον ὃ ἐστὶν ἐν μέρει ποταμοῦ τῆς χώρας αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον οὗ τὸ ὄνομα κυρίου σαβαωθ ἐπεκλήθη ὄρος Σιων

19 ὄρασις Αἰγύπτου ἰδοὺ κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης καὶ ἤξει εἰς Αἴγυπτον καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἠττηθήσεται ἐν αὐτοῖς 2 καὶ ἐπεγερθήσονται Αἰγύπτιοι ἐπ' Αἰγυπτίους καὶ πολεμήσει ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ πόλις ἐπὶ πόλιν καὶ νομὸς ἐπὶ νομόν 3 καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα τῶν Αἰγυπτίων ἐν αὐτοῖς καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν διασκεδάσω καὶ ἐπερωτήσουσιν τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκ τῆς γῆς φωνοῦντας

καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους 4 καὶ παραδώσω Αἴγυπτον εἰς
χειῖρας ἀνθρώπων κυρίων σκληρῶν καὶ βασιλεῖς σκληροὶ
κυριεύσουσιν αὐτῶν τάδε λέγει κύριος σαβαωθ 5 καὶ
πίονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν ὁ δὲ ποταμὸς
ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται 6 καὶ ἐκλείψουσιν οἱ ποταμοὶ
καὶ αἱ διώρυγες τοῦ ποταμοῦ καὶ ξηρανθήσεται πᾶσα
συναγωγή ὕδατος καὶ ἐν παντὶ ἔλει καλάμου καὶ παπύρου
7 καὶ τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν πᾶν τὸ κύκλω τοῦ ποταμοῦ
καὶ πᾶν τὸ σπειρόμενον διὰ τοῦ ποταμοῦ ξηρανθήσεται
ἀνεμόφθορον 8 καὶ στενάξουσιν οἱ ἀλεεῖς καὶ στενάξουσιν
πάντες οἱ βάλλοντες ἄγκιστρον εἰς τὸν ποταμόν καὶ οἱ
βάλλοντες σαγήνας καὶ οἱ ἀμφιβολεῖς πενθήσουσιν 9
καὶ αἰσχύνῃ λήμψεται τοὺς ἐργαζομένους τὸ λίνον τὸ
σχιστὸν καὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν βύσσον 10 καὶ ἔσονται
οἱ διαζόμενοι αὐτὰ ἐν ὀδύνῃ καὶ πάντες οἱ τὸν ζῦθον
ποιοῦντες λυπηθήσονται καὶ τὰς ψυχὰς πονέσουσιν 11 καὶ
μωροὶ ἔσονται οἱ ἄρχοντες Τάνεως οἱ σοφοὶ σύμβουλοι
τοῦ βασιλέως ἡ βουλή αὐτῶν μωρανθήσεται πῶς ἐρεῖτε
τῷ βασιλεῖ υἱοὶ συνετῶν ἡμεῖς υἱοὶ βασιλέων τῶν ἐξ
ἀρχῆς 12 ποῦ εἰσιν νῦν οἱ σοφοὶ σου καὶ ἀναγγελάτωσάν
σοι καὶ εἰπάτωσαν τί βεβούλευται κύριος σαβαωθ ἐπ'
Αἴγυπτον 13 ἐξέλιπον οἱ ἄρχοντες Τάνεως καὶ ὑψώθησαν
οἱ ἄρχοντες Μέμφεως καὶ πλανήσουσιν Αἴγυπτον κατὰ
φυλάς 14 κύριος γὰρ ἐκέρασεν αὐτοῖς πνεῦμα πλανήσεως
καὶ ἐπλάνησαν Αἴγυπτον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν ὡς
πλανᾶται ὁ μεθύων καὶ ὁ ἐμῶν ἅμα 15 καὶ οὐκ ἔσται τοῖς
Αἰγυπτίοις ἔργον ὃ ποιήσει κεφαλὴν καὶ οὐράν ἀρχὴν
καὶ τέλος 16 τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι
ὡς γυναῖκες ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς

χειρὸς κυρίου σαβαωθ ἦν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς **17** καὶ ἔσται ἡ χώρα τῶν Ιουδαίων τοῖς Αἰγυπτίοις εἰς φόβητρον πᾶς ὃς ἐὰν ὀνομάσῃ αὐτὴν αὐτοῖς φοβηθήσονται διὰ τὴν βουλήν ἣν βεβούλευται κύριος ἐπ' αὐτήν **18** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται πέντε πόλεις ἐν Αἰγύπτῳ λαλοῦσαι τῇ γλώσσῃ τῇ Χανανίτιδι καὶ ὀμνύουσαι τῷ ὀνόματι κυρίου πόλις-ασεδεκ κληθήσεται ἡ μία πόλις **19** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων καὶ στήλη πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς τῷ κυρίῳ **20** καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου ὅτι κεκράζονται πρὸς κύριον διὰ τοὺς θλίβοντας αὐτούς καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς κύριος ἄνθρωπον ὃς σώσει αὐτούς κρίνων σώσει αὐτούς **21** καὶ γνωστὸς ἔσται κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ποιήσουσιν θυσίας καὶ εὔξονται εὐχὰς τῷ κυρίῳ καὶ ἀποδώσουσιν **22** καὶ πατάξει κύριος τοὺς Αἰγυπτίους πληγῇ μεγάλη καὶ ἰάσεται αὐτούς ἰάσει καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον καὶ εἰσακούσεται αὐτῶν καὶ ἰάσεται αὐτούς **23** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται ὁδὸς Αἰγύπτου πρὸς Ἀσσυρίους καὶ εἰσελεύσονται Ἀσσύριοι εἰς Αἴγυπτον καὶ Αἰγύπτιοι πορεύσονται πρὸς Ἀσσυρίους καὶ δουλεύσουσιν οἱ Αἰγύπτιοι τοῖς Ἀσσυρίοις **24** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Ἰσραηλ τρίτος ἐν τοῖς Ἀσσυρίοις καὶ ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις εὐλογημένος ἐν τῇ γῆ **25** ἣν εὐλόγησεν κύριος σαβαωθ λέγων εὐλογημένος ὁ λαός μου ὁ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὁ ἐν Ἀσσυρίοις καὶ ἡ κληρονομία μου Ἰσραηλ

20 τοῦ ἔτους οὗ εἰσῆλθεν Ταναθαν εἰς Ἄζωτον ἡνίκα ἀπεστάλη ὑπὸ Ἀρνα βασιλέως Ἀσσυρίων καὶ ἐπολέμησεν τὴν Ἄζωτον καὶ κατελάβετο αὐτήν **2** τότε ἐλάλησεν

κύριος πρὸς Ἡσaiαν λέγων πορεύου καὶ ἄφελε τὸν σάκκον ἀπὸ τῆς ὀσφύος σου καὶ τὰ σανδάλιά σου ὑπόλυσαι ἀπὸ τῶν ποδῶν σου καὶ ἐποίησεν οὕτως πορευόμενος γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος **3** καὶ εἶπεν κύριος ὃν τρόπον πεπόρευται Ἡσαιας ὁ παῖς μου γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος τρία ἔτη ἔσται σημεῖα καὶ τέρατα τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ Αἰθίοψιν **4** ὅτι οὕτως ἄξει βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰγύπτου καὶ Αἰθιόπων νεανίσκους καὶ πρεσβύτας γυμνοὺς καὶ ἀνυποδέτους ἀνακεκαλυμμένους τὴν αἰσχύνην Αἰγύπτου **5** καὶ αἰσχυνθήσονται ἠττηθέντες οἱ Αἰγύπτιοι ἐπὶ τοῖς Αἰθίοψιν ἐφ' οἷς ἦσαν πεποιθότες οἱ Αἰγύπτιοι ἦσαν γὰρ αὐτοῖς δόξα **6** καὶ ἐροῦσιν οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἰδοὺ ἡμεῖς ἤμεν πεποιθότες τοῦ φυγεῖν εἰς αὐτοὺς εἰς βοήθειαν οἱ οὐκ ἐδύναντο σωθῆναι ἀπὸ βασιλέως Ἀσσυρίων καὶ πῶς ἡμεῖς σωθησόμεθα

21 τὸ ὄραμα τῆς ἐρήμου ὡς καταιγὶς δι' ἐρήμου διέλθοι ἐξ ἐρήμου ἐρχομένη ἐκ γῆς φοβερὸν **2** τὸ ὄραμα καὶ σκληρὸν ἀνηγγέλη μοι ὁ ἀθετῶν ἀθετεῖ ὁ ἀνομῶν ἀνομεῖ ἐπ' ἐμοὶ οἱ Αἰλαμίται καὶ οἱ πρέσβεις τῶν Περσῶν ἐπ' ἐμὲ ἔρχονται νῦν στενάξω καὶ παρακαλέσω ἐμαυτόν **3** διὰ τοῦτο ἐνεπλήσθη ἡ ὀσφύς μου ἐκλύσεως καὶ ὠδῖνες ἔλαβόν με ὡς τὴν τίκτουσαν ἠδίκησα τὸ μὴ ἀκοῦσαι ἐσπούδασα τὸ μὴ βλέπειν **4** ἡ καρδία μου πλανᾶται καὶ ἡ ἀνομία με βαπτίζει ἡ ψυχὴ μου ἐφέστηκεν εἰς φόβον **5** ἐτοίμασον τὴν τράπεζαν πίετε φάγετε ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες ἐτοιμάσατε θυρεοὺς **6** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος πρὸς με βαδίσας σεαυτῶ στήσον σκοπὸν καὶ ὃ ἂν ἴδῃς ἀνάγγειλον **7** καὶ εἶδον ἀναβάτας ἰππεῖς δύο ἀναβάτην ὄνου καὶ ἀναβάτην καμήλου ἀκρόασαι ἀκρόασιν πολλὴν

8 καὶ κάλεσον Ουριαν εἰς τὴν σκοπιὰν κυρίου καὶ εἶπεν ἔστην διὰ παντὸς ἡμέρας καὶ ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς ἔστην ὅλην τὴν νύκτα **9** καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται ἀναβάτης συνωρίδος καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν πέπτωκεν Βαβυλῶν καὶ πάντα τὰ ἀγάλματα αὐτῆς καὶ τὰ χειροποίητα αὐτῆς συνετριβήσαν εἰς τὴν γῆν **10** ἀκούσατε οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ ὀδυνώμενοι ἀκούσατε ἃ ἤκουσα παρὰ κυρίου σαβαωθ ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραηλ ἀνήγγειλεν ἡμῖν **11** τὸ ὄραμα τῆς Ἰδουμαίας πρὸς ἐμὲ καλεῖ παρὰ τοῦ Σηιρ φυλάσσετε ἐπάλξεις **12** φυλάσσω τὸ πρωὶ καὶ τὴν νύκτα ἐὰν ζητῆς ζῆτει καὶ παρ' ἐμοὶ οἴκει **13** ἐν τῷ δρυμῷ ἐσπέρας κοιμηθήσῃ ἐν τῇ ὀδῷ Δαιδαν **14** εἰς συνάντησιν διψῶντι ὕδωρ φέρετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐν χώρᾳ Θαιμαν ἄρτοις συναντᾶτε τοῖς φεύγουσιν **15** διὰ τὸ πλῆθος τῶν φευγόντων καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πλανωμένων καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῆς μαχαίρας καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν τοξευμάτων τῶν διατεταμένων καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεπτωκότων ἐν τῷ πολέμῳ **16** ὅτι οὕτως εἶπέν μοι κύριος ἔτι ἐνιαυτὸς ὡς ἐνιαυτὸς μισθωτοῦ ἐκλείψει ἡ δόξα τῶν υἰῶν Κηδαρ **17** καὶ τὸ κατάλοιπον τῶν τοξευμάτων τῶν ἰσχυρῶν υἰῶν Κηδαρ ἔσται ὀλίγον διότι κύριος ἐλάλησεν ὁ θεὸς Ἰσραηλ **22** τὸ ῥῆμα τῆς φάραγγος Σιων τί ἐγένετό σοι νῦν ὅτι ἀνέβητε πάντες εἰς δώματα **2** μάταια ἐνεπλήσθη ἡ πόλις βοώντων οἱ τραυματῖαι σου οὐ τραυματῖαι μαχαίρας οὐδὲ οἱ νεκροὶ σου νεκροὶ πολέμου **3** πάντες οἱ ἄρχοντές σου πεφεύγασιν καὶ οἱ ἀλόντες σκληρῶς δεδεμένοι εἰσὶν καὶ οἱ ἰσχύοντες ἐν σοὶ πόρρω πεφεύγασιν **4** διὰ τοῦτο εἶπα ἄφετέ με πικρῶς κλαύσομαι μὴ κατισχύσητε παρακαλεῖν με ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ γένους μου **5**

ὅτι ἡμέρα ταραχῆς καὶ ἀπωλείας καὶ καταπατήματος
καὶ πλάνησις παρὰ κυρίου σαβαωθ ἐν φάραγγι Σιων
πλανῶνται ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου πλανῶνται ἐπὶ τὰ ὄρη
6 οἱ δὲ Αἰλαμίται ἔλαβον φαρέτρας ἀναβάται ἀνθρωποι
ἐφ' ἵπποις καὶ συναγωγή παρατάξεως 7 καὶ ἔσονται αἱ
ἐκλεκταὶ φάραγγές σου πλησθήσονται ἀρμάτων οἱ δὲ
ἵππεῖς ἐμφράξουσι τὰς πύλας σου 8 καὶ ἀνακαλύψουσιν
τὰς πύλας Ιουδα καὶ ἐμβλέψονται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς
τοὺς ἐκλεκτοὺς οἴκους τῆς πόλεως 9 καὶ ἀνακαλύψουσιν
τὰ κρυπτὰ τῶν οἴκων τῆς ἄκρας Δαυιδ καὶ εἶδον ὅτι
πλείους εἰσὶν καὶ ὅτι ἀπέστρεψαν τὸ ὕδωρ τῆς ἀρχαίας
κολυμβήθρας εἰς τὴν πόλιν 10 καὶ ὅτι καθείλοσαν τοὺς
οἴκους Ιερουσαλημ εἰς ὀχύρωμα τοῦ τείχους τῇ πόλει
11 καὶ ἐποίησατε ἑαυτοῖς ὕδωρ ἀνὰ μέσον τῶν δύο
τειχέων ἐσώτερον τῆς κολυμβήθρας τῆς ἀρχαίας καὶ
οὐκ ἐνεβλέψατε εἰς τὸν ἀπ' ἀρχῆς ποιήσαντα αὐτὴν
καὶ τὸν κτίσαντα αὐτὴν οὐκ εἶδετε 12 καὶ ἐκάλεσεν
κύριος σαβαωθ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κλαυθμὸν καὶ κοπετὸν
καὶ ξύρησιν καὶ ζῶσιν σάκκων 13 αὐτοὶ δὲ ἐποίησαντο
εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα σφάζοντες μόσχους καὶ
θύοντες πρόβατα ὥστε φαγεῖν κρέα καὶ πιεῖν οἶνον
λέγοντες φάγωμεν καὶ πίωμεν αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν
14 καὶ ἀνακεκαλυμμένα ταῦτά ἐστιν ἐν τοῖς ὠσὶν κυρίου
σαβαωθ ὅτι οὐκ ἀφεθήσεται ὑμῖν αὕτη ἡ ἁμαρτία ἕως
ἂν ἀποθάνητε 15 τάδε λέγει κύριος σαβαωθ πορεύου
εἰς τὸ παστοφόριον πρὸς Σομναν τὸν ταμίαν καὶ εἰπὸν
αὐτῷ 16 τί σὺ ᾧδε καὶ τί σοί ἐστιν ᾧδε ὅτι ἐλατόμησας
σεαυτῷ ᾧδε μνημεῖον καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ἐν ὑψηλῷ
μνημεῖον καὶ ἔγραψας σεαυτῷ ἐν πέτρᾳ σκηνήν 17 ἰδοὺ

δὴ κύριος σαβαωθ ἐκβαλεῖ καὶ ἐκτρίψει ἄνδρα καὶ ἀφελεῖ
τὴν στολὴν σου **18** καὶ τὸν στέφανόν σου τὸν ἔνδοξον
καὶ ρίψει σε εἰς χώραν μεγάλην καὶ ἀμέτρητον καὶ ἐκεῖ
ἀποθανῆ καὶ θήσῃ τὸ ἄρμα σου τὸ καλὸν εἰς ἀτιμίαν
καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἄρχοντός σου εἰς καταπάτημα **19** καὶ
ἀφαιρεθήσῃ ἐκ τῆς οἰκονομίας σου καὶ ἐκ τῆς στάσεώς
σου **20** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καλέσω τὸν παῖδά μου
Ελιακίμ τὸν τοῦ Χελκίου **21** καὶ ἐνδύσω αὐτὸν τὴν στολὴν
σου καὶ τὸν στέφανόν σου δώσω αὐτῷ καὶ τὸ κράτος
καὶ τὴν οἰκονομίαν σου δώσω εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ
ἔσται ὡς πατὴρ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ τοῖς
ἐνοικοῦσιν ἐν Ἰουδα **22** καὶ δώσω τὴν δόξαν Δαυιδ αὐτῷ
καὶ ἄρξει καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀντιλέγων **23** καὶ στήσω αὐτὸν
ἄρχοντα ἐν τόπῳ πιστῷ καὶ ἔσται εἰς θρόνον δόξης τοῦ
οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **24** καὶ ἔσται πεποιοῦς ἐπ' αὐτὸν
πᾶς ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπὸ μικροῦ
ἕως μεγάλου καὶ ἔσονται ἐπικρεμάμενοι αὐτῷ **25** ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τάδε λέγει κύριος σαβαωθ κινηθήσεται ὁ
ἄνθρωπος ὁ ἐστηριγμένος ἐν τόπῳ πιστῷ καὶ πεσεῖται καὶ
ἀφαιρεθήσεται ἡ δόξα ἢ ἐπ' αὐτόν ὅτι κύριος ἐλάλησεν

23 τὸ ὄραμα Τύρου ὀλολύζετε πλοῖα Καρχηδόνας ὅτι
ἀπώλετο καὶ οὐκέτι ἔρχονται ἐκ γῆς Κιτιαίων ἦκται
αἰχμάλωτος **2** τίνι ὅμοιοι γεγόνασιν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ
νήσῳ μεταβόλοι Φοινίκης διαπερῶντες τὴν θάλασσαν **3** ἐν
ὔδατι πολλῷ σπέρμα μεταβόλων ὡς ἀμητοῦ εἰσφερομένου
οἱ μεταβόλοι τῶν ἔθνων **4** αἰσχύνθητι Σιδῶν εἶπεν ἡ
θάλασσα ἢ δὲ ἰσχὺς τῆς θαλάσσης εἶπεν οὐκ ὤδιον οὐδὲ
ἔτεκον οὐδὲ ἐξέθρεψα νεανίσκους οὐδὲ ὕψωσα παρθένους
5 ὅταν δὲ ἀκουστὸν γένηται Αἰγύπτῳ λήμψεται αὐτοῦς

ὀδύνη περὶ Τύρου **6** ἀπέλθατε εἰς Καρχηδόνα ὀλολύξατε οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ **7** οὐχ αὕτη ἦν ὑμῶν ἢ ὕβρις ἢ ἀπ' ἀρχῆς πρὶν ἢ παραδοθῆναι αὐτήν **8** τίς ταῦτα ἐβούλευσεν ἐπὶ Τύρον μὴ ἦσσαν ἐστὶν ἢ οὐκ ἰσχύει οἱ ἔμποροι αὐτῆς ἔνδοξοι ἄρχοντες τῆς γῆς **9** κύριος σαβαωθ ἐβουλεύσατο παραλῦσαι πᾶσαν τὴν ὕβριν τῶν ἐνδόξων καὶ ἀτιμάσαι πᾶν ἔνδοξον ἐπὶ τῆς γῆς **10** ἐργάζου τὴν γῆν σου καὶ γὰρ πλοῖα οὐκέτι ἔρχεται ἐκ Καρχηδόνας **11** ἢ δὲ χεῖρ σου οὐκέτι ἰσχύει κατὰ θάλασσαν ἢ παροξύνουσα βασιλεῖς κύριος σαβαωθ ἐνετείλατο περὶ Χανααν ἀπολέσαι αὐτῆς τὴν ἰσχύν **12** καὶ ἐροῦσιν οὐκέτι μὴ προσθῆτε τοῦ ὑβρίζειν καὶ ἀδικεῖν τὴν θυγατέρα Σιδῶνος καὶ ἐὰν ἀπέλθῃς εἰς Κιτιεῖς οὐδὲ ἐκεῖ σοι ἀνάπαυσις ἔσται **13** καὶ εἰς γῆν Χαλδαίων καὶ αὕτη ἠρήμωται ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων οὐδὲ ἐκεῖ σοι ἀνάπαυσις ἔσται ὅτι ὁ τοῖχος αὐτῆς πέπτωκεν **14** ὀλολύξετε πλοῖα Καρχηδόνας ὅτι ἀπώλετο τὸ ὀχύρωμα ὑμῶν **15** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καταλειφθήσεται Τύρος ἔτη ἐβδομήκοντα ὡς χρόνος βασιλέως ὡς χρόνος ἀνθρώπου καὶ ἔσται μετὰ ἐβδομήκοντα ἔτη ἔσται Τύρος ὡς ἄσμα πόρνης **16** λαβὲ κιθάραν ρέμβευσον πόλεις πόρνη ἐπιλελησμένη καλῶς κιθάρισον πολλὰ ἄσον ἵνα σου μνεῖα γένηται **17** καὶ ἔσται μετὰ ἐβδομήκοντα ἔτη ἐπισκοπὴν ποιήσει ὁ θεὸς Τύρου καὶ πάλιν ἀποκατασταθήσεται εἰς τὸ ἀρχαῖον καὶ ἔσται ἐμπόριον πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς οἰκουμένης **18** καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἐμπορία καὶ ὁ μισθὸς ἅγιον τῷ κυρίῳ οὐκ αὐτοῖς συναχθήσεται ἀλλὰ τοῖς κατοικοῦσιν ἔναντι κυρίου πᾶσα ἡ ἐμπορία αὐτῆς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἐμπλησθῆναι εἰς συμβολὴν μνημόσυνον ἔναντι κυρίου

24 ἰδοὺ κύριος καταφθείρει τὴν οἰκουμένην καὶ ἐρημώσει αὐτήν καὶ ἀνακαλύψει τὸ πρόσωπον αὐτῆς καὶ διασπερεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ **2** καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ παῖς ὡς ὁ κύριος καὶ ἡ θεράπεινα ὡς ἡ κυρία ἔσται ὁ ἀγοράζων ὡς ὁ πωλῶν καὶ ὁ δανείζων ὡς ὁ δανειζόμενος καὶ ὁ ὀφείλων ὡς ὁ ὀφείλει **3** φθορᾶ φθαρήσεται ἡ γῆ καὶ προνομῆ προνομευθήσεται ἡ γῆ τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα **4** ἐπένησεν ἡ γῆ καὶ ἐφθάρη ἡ οἰκουμένη ἐπένησαν οἱ ὑψηλοὶ τῆς γῆς **5** ἡ δὲ γῆ ἠνόμησεν διὰ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν διότι παρέβησαν τὸν νόμον καὶ ἥλλαξαν τὰ προστάγματα διαθήκην αἰώνιον **6** διὰ τοῦτο ἀρὰ ἔδεται τὴν γῆν ὅτι ἡμάρτοσαν οἱ κατοικοῦντες αὐτήν διὰ τοῦτο πτωχοὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ γῆ καὶ καταλειφθήσονται ἄνθρωποι ὀλίγοι **7** πενήσει οἶνος πενήσει ἄμπελος στενάξουσιν πάντες οἱ εὐφραϊνόμενοι τὴν ψυχὴν **8** πέπαυται εὐφροσύνη τυμπάνων πέπαυται αὐθάδεια καὶ πλοῦτος ἀσεβῶν πέπαυται φωνὴ κιθάρας **9** ἠσχύνθησαν οὐκ ἔπιον οἶνον πικρὸν ἐγένετο τὸ σικερα τοῖς πίνουσιν **10** ἠρημώθη πᾶσα πόλις κλείσει οἰκίαν τοῦ μὴ εἰσελθεῖν **11** ὀλολύζετε περὶ τοῦ οἴνου πανταχῆ πέπαυται πᾶσα εὐφροσύνη τῆς γῆς **12** καὶ καταλειφθήσονται πόλεις ἔρημοι καὶ οἴκοι ἐγκαταλελειμμένοι ἀπολοῦνται **13** ταῦτα πάντα ἔσται ἐν τῇ γῆ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν ὃν τρόπον ἐάν τις καλαμήσεται ἐλαίαν οὕτως καλαμήσονται αὐτούς καὶ ἐάν παύσεται ὁ τρύγητος **14** οὗτοι φωνῆ βοήσονται οἱ δὲ καταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς εὐφρανθήσονται ἅμα τῇ δόξῃ κυρίου ταραχθήσεται τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης **15** διὰ τοῦτο ἡ δόξα κυρίου ἐν ταῖς νήσοις ἔσται τῆς θαλάσσης

τὸ ὄνομα κυρίου ἔνδοξον ἔσται κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ **16**
ἀπὸ τῶν πτερύγων τῆς γῆς τέρατα ἠκούσαμεν ἐλπίς τῶ
εὐσεβεῖ καὶ ἐροῦσιν οὐαὶ τοῖς ἀθετοῦσιν οἱ ἀθετοῦντες
τὸν νόμον **17** φόβος καὶ βόθυνος καὶ παγὶς ἐφ' ὑμᾶς
τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς **18** καὶ ἔσται ὁ φεύγων τὸν
φόβον ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον ὁ δὲ ἐκβαίνων ἐκ τοῦ
βοθύνου ἀλώσεται ὑπὸ τῆς παγίδος ὅτι θυρίδες ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἠνεώχθησαν καὶ σεισθήσεται τὰ θεμέλια τῆς γῆς
19 ταραχῆ ταραχθήσεται ἡ γῆ καὶ ἀπορία ἀπορηθήσεται
ἡ γῆ **20** ἔκλινεν καὶ σεισθήσεται ὡς ὀπωροφυλάκιον ἡ
γῆ ὡς ὁ μεθύων καὶ κραιπαλῶν καὶ πεσεῖται καὶ οὐ μὴ
δύνηται ἀναστῆναι κατίσχυσεν γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀνομία
21 καὶ ἐπάξει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ τὴν
χεῖρα καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς **22** καὶ συνάξουσιν
καὶ ἀποκλείσουσιν εἰς ὄχυρωμα καὶ εἰς δεσμοτήριον διὰ
πολλῶν γενεῶν ἐπισκοπῆ ἔσται αὐτῶν **23** καὶ τακήσεται
ἡ πλίνθος καὶ πεσεῖται τὸ τεῖχος ὅτι βασιλεύσει κύριος ἐν
Σιων καὶ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων
δοξασθήσεται

25 κύριε ὁ θεὸς μου δοξάσω σε ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου ὅτι
ἐποίησας θαυμαστὰ πράγματα βουλήν ἀρχαίαν ἀληθινὴν
γένοιτο κύριε **2** ὅτι ἔθηκας πόλεις εἰς χῶμα πόλεις ὄχυράς
τοῦ πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια τῶν ἀσεβῶν πόλις εἰς
τὸν αἰῶνα οὐ μὴ οἰκοδομηθῆ **3** διὰ τοῦτο εὐλογήσει σε
ὁ λαὸς ὁ πτωχός καὶ πόλεις ἀνθρώπων ἀδικουμένων
εὐλογήσουσίν σε **4** ἐγένου γὰρ πάση πόλει ταπεινῆ βοηθός
καὶ τοῖς ἀθυμήσασιν διὰ ἔνδειαν σκέπη ἀπὸ ἀνθρώπων
πονηρῶν ῥύση αὐτούς σκέπη διψώντων καὶ πνεῦμα
ἀνθρώπων ἀδικουμένων **5** εὐλογήσουσίν σε ὡς ἄνθρωποι

ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν Σιων ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν οἷς
ἡμᾶς παρέδωκας **6** καὶ ποιήσει κύριος σαβαωθ πᾶσι τοῖς
ἔθνεσιν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο πίνονται εὐφροσύνην πίνονται
οἶνον κρίνονται μύρον **7** ἐν τῷ ὄρει τούτῳ παράδος ταῦτα
πάντα τοῖς ἔθνεσιν ἢ γὰρ βουλή αὕτη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη **8**
κατέπιεν ὁ θάνατος ἰσχύσας καὶ πάλιν ἀφεῖλεν ὁ θεὸς
πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ
ἀφεῖλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν
9 καὶ ἐροῦσιν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐφ' ᾧ
ἠλπίζομεν καὶ ἠγαλλιώμεθα καὶ εὐφρανθησόμεθα ἐπὶ
τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν **10** ὅτι ἀνάπαυσιν δώσει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ
ὄρος τοῦτο καὶ καταπατηθήσεται ἡ Μωαβίτις ὃν τρόπον
πατοῦσιν ἄλωνα ἐν ἀμάξαις **11** καὶ ἀνήσει τὰς χεῖρας
αὐτοῦ ὃν τρόπον καὶ αὐτὸς ἐταπείνωσεν τοῦ ἀπολέσαι καὶ
ταπεινώσει τὴν ὕβριν αὐτοῦ ἐφ' ἧς τὰς χεῖρας ἐπέβαλεν **12**
καὶ τὸ ὕψος τῆς καταφυγῆς τοῦ τοίχου σου ταπεινώσει
καὶ καταβήσεται ἕως τοῦ ἐδάφους

26 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄσονται τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ γῆς
Ιουδα λέγοντες ἰδοὺ πόλις ὄχυρά καὶ σωτήριον ἡμῶν
θήσει τείχος καὶ περίτειχος **2** ἀνοίξατε πύλας εἰσελθάτω
λαὸς φυλάσσω δικαιοσύνην καὶ φυλάσσω ἀλήθειαν
3 ἀντιλαμβανόμενος ἀληθείας καὶ φυλάσσω εἰρήνην
ὅτι ἐπὶ σοὶ **4** ἤλπισαν κύριε ἕως τοῦ αἰῶνος ὁ θεὸς
ὁ μέγας ὁ αἰώνιος **5** ὃς ταπεινώσας κατήγαγες τοὺς
ἐνοικοῦντας ἐν ὑψηλοῖς πόλεις ὄχυράς καταβαλεῖς καὶ
κατάξεις ἕως ἐδάφους **6** καὶ πατήσουσιν αὐτοὺς πόδες
πραέων καὶ ταπεινῶν **7** ὁδὸς εὐσεβῶν εὐθεῖα ἐγένετο καὶ
παρεσκευασμένη ἡ ὁδὸς τῶν εὐσεβῶν **8** ἢ γὰρ ὁδὸς κυρίου
κρίσις ἠλπίσαμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου καὶ ἐπὶ τῇ μνεῖᾳ **9** ἢ

ἐπιθυμῆι ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου
πρὸς σέ ὁ θεὸς διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς
γῆς δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς **10**
πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβὴς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς
γῆς ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ ἀρθήτω ὁ ἀσεβὴς ἵνα μὴ ἴδῃ
τὴν δόξαν κυρίου **11** κύριε ὑψηλὸς σου ὁ βραχίων καὶ οὐκ
ἤδειςαν γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται ζῆλος λήμψεται λαὸν
ἀπαίδευτον καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται **12** κύριε
ὁ θεὸς ἡμῶν εἰρήνην δὸς ἡμῖν πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν
13 κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν κτήσαι ἡμᾶς κύριε ἐκτὸς σοῦ ἄλλον
οὐκ οἶδαμεν τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν **14** οἱ δὲ νεκροὶ
ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσωσιν διὰ
τοῦτο ἐπήγαγες καὶ ἀπώλεσας καὶ ἤρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν
15 πρόσθε αὐτοῖς κακὰ κύριε πρόσθε κακὰ πᾶσιν τοῖς
ἐνδόξοις τῆς γῆς **16** κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθην σου ἐν
θλίψει μικρᾶ ἢ παιδεία σου ἡμῖν **17** καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα
ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραξεν οὕτως
ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου διὰ τὸν φόβον σου κύριε **18**
ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ ὠδινήσαμεν καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα
σωτηρίας σου ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς **19** ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ καὶ
ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις καὶ εὐφρανθήσονται οἱ
ἐν τῇ γῆ ἢ γὰρ δρόσος ἢ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστὶν ἢ δὲ
γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται **20** βιάδιζε λαός μου εἴσελθε εἰς
τὰ ταμίειά σου ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου ἀποκρύβηθι
μικρὸν ὅσον ὅσον ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ κυρίου **21** ἰδοὺ
γὰρ κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς
ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα
αὐτῆς καὶ οὐ κατακαλύψει τοὺς ἀνηρημένους

27 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ θεὸς τὴν μάχαιραν τὴν ἀγίαν καὶ τὴν μεγάλην καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν φεύγοντα ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν σκολιὸν καὶ ἀνελεῖ τὸν δράκοντα **2** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀμπελῶν καλὸς ἐπιθύμημα ἐξάρχειν κατ' αὐτῆς **3** ἐγὼ πόλις ἰσχυρὰ πόλις πολιορκουμένη μάτην ποτιῶ αὐτὴν ἀλώσεται γὰρ νυκτὸς ἡμέρας δὲ πεσεῖται τὸ τεῖχος **4** οὐκ ἔστιν ἢ οὐκ ἐπελάβετο αὐτῆς τίς με θήσει φυλάσσειν καλάμην ἐν ἀγρῶ διὰ τὴν πολεμίαν ταύτην ἠθέτηκα αὐτὴν τοίνυν διὰ τοῦτο ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς πάντα ὅσα συνέταξεν κατακέκαυμαι **5** βοήσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ποιήσωμεν εἰρήνην αὐτῶ ποιήσωμεν εἰρήνην **6** οἱ ἐρχόμενοι τέκνα Ἰακωβ βλαστήσει καὶ ἐξανθήσει Ἰσραηλ καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ οἰκουμένη τοῦ καρποῦ αὐτοῦ **7** μὴ ὡς αὐτὸς ἐπάταξεν καὶ αὐτὸς οὕτως πληγήσεται καὶ ὡς αὐτὸς ἀνεῖλεν οὕτως ἀναιρεθήσεται **8** μαχόμενος καὶ ὄνειδίζων ἐξαποστελεῖ αὐτούς οὐ σὺ ἦσθα ὁ μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ ἀνελεῖν αὐτοὺς πνεύματι θυμοῦ **9** διὰ τοῦτο ἀφαιρεθήσεται ἡ ἀνομία Ἰακωβ καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ εὐλογία αὐτοῦ ὅταν ἀφέλωμαι αὐτοῦ τὴν ἀμαρτίαν ὅταν θῶσιν πάντας τοὺς λίθους τῶν βωμῶν κατακεκομμένους ὡς κονίαν λεπτήν καὶ οὐ μὴ μείνη τὰ δένδρα αὐτῶν καὶ τὰ εἶδωλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα ὡσπερ δρυμὸς μακρὰν **10** τὸ κατοικούμενον ποιμνιον ἀνειμένον ἔσται ὡς ποιμνιον καταλελειμμένον καὶ ἔσται πολὺν χρόνον εἰς βόσκημα καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται **11** καὶ μετὰ χρόνον οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ πᾶν χλωρὸν διὰ τὸ ξηρανθῆναι γυναῖκες ἐρχόμεναι ἀπὸ θέας δεῦτε οὐ γὰρ λαὸς ἐστιν ἔχων σύνεσιν διὰ τοῦτο οὐ μὴ οἰκτιρήσῃ ὁ ποιήσας αὐτούς οὐδὲ ὁ πλάσας

αὐτοὺς οὐ μὴ ἐλεήσῃ **12** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συμφράξει κύριος ἀπὸ τῆς διώρυγος τοῦ ποταμοῦ ἕως Ἴρνοκορούρων ὑμεῖς δὲ συναγάγετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ κατὰ ἓνα ἓνα **13** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ σαλπιοῦσιν τῇ σάλπιγγι τῇ μεγάλῃ καὶ ἤξουσιν οἱ ἀπολόμενοι ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀσσυρίων καὶ οἱ ἀπολόμενοι ἐν Αἰγύπτῳ καὶ προσκυνήσουσιν τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον ἐν Ἱερουσαλημ

28 οὐαὶ τῷ στεφάνῳ τῆς ὕβρεως οἱ μισθωτοὶ Ἐφραιμ τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν ἐκ τῆς δόξης ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τοῦ παχέος οἱ μεθύοντες ἄνευ οἴνου **2** ἰδοὺ ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν ὁ θυμὸς κυρίου ὡς χάλαζα καταφερομένη οὐκ ἔχουσα σκέπην βία καταφερομένη ὡς ὕδατος πολὺ πλῆθος σῦρον χώραν τῇ γῆ ποιήσει ἀνάπαυσιν ταῖς χερσίν **3** καὶ τοῖς ποσὶν καταπατηθήσεται ὁ στέφανος τῆς ὕβρεως οἱ μισθωτοὶ τοῦ Ἐφραιμ **4** καὶ ἔσται τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν τῆς ἐλπίδος τῆς δόξης ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοῦ ὡς πρόδρομος σύκου ὁ ἰδὼν αὐτὸ πρὶν ἢ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν θελήσει αὐτὸ καταπιεῖν **5** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται κύριος σαβαωθ ὁ στέφανος τῆς ἐλπίδος ὁ πλακεῖς τῆς δόξης τῷ καταλειφθέντι μου λαῷ **6** καταλειφθήσονται ἐπὶ πνεύματι κρίσεως ἐπὶ κρίσιν καὶ ἰσχὺν κωλύων ἀνελεῖν **7** οὗτοι γὰρ οἴνῳ πεπλανημένοι εἰσὶν ἐπλανήθησαν διὰ τὸ σικερα ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐξέστησαν διὰ τὸν οἶνον ἐσείσθησαν ἀπὸ τῆς μέθης τοῦ σικερα ἐπλανήθησαν τοῦτ' ἔστι φάσμα **8** ἀρὰ ἔδεται ταύτην τὴν βουλήν αὕτη γὰρ ἡ βουλή ἔνεκεν πλεονεξίας **9** τίني ἀνηγγείλαμεν κακὰ καὶ τίني ἀνηγγείλαμεν ἀγγελίαν οἱ ἀπογεγαλακτισμένοι ἀπὸ γάλακτος οἱ ἀπεσπασμένοι ἀπὸ μαστοῦ **10** θλίψιν

ἐπὶ θλίψιν προσδέχου ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἔτι μικρὸν ἔτι
μικρὸν **11** διὰ φαυλισμὸν χειλέων διὰ γλώσσης ἐτέρας ὅτι
λαλήσουσιν τῷ λαῷ τούτῳ **12** λέγοντες αὐτῷ τοῦτο τὸ
ἀνάπαυμα τῷ πεινῶντι καὶ τοῦτο τὸ σύντριμμα καὶ οὐκ
ἠθέλησαν ἀκούειν **13** καὶ ἔσται αὐτοῖς τὸ λόγιον κυρίου
τοῦ θεοῦ θλίψις ἐπὶ θλίψιν ἐλπίς ἐπ' ἐλπίδι ἔτι μικρὸν
ἔτι μικρὸν ἵνα πορευθῶσιν καὶ πέσωσιν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ
κινδυνεύσουσιν καὶ συντριβήσονται καὶ ἀλώσονται **14**
διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου ἄνδρες τεθλιμμένοι
καὶ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ **15**
ὅτι εἶπατε ἐποιήσαμεν διαθήκην μετὰ τοῦ ἄδου καὶ
μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας καταιγίς φερομένη ἐὰν
παρέλθῃ οὐ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς ἐθήκαμεν ψεῦδος τὴν
ἐλπίδα ἡμῶν καὶ τῷ ψεύδει σκεπασθησόμεθα (Sheol h7585)
16 διὰ τοῦτο οὕτως λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς τὰ
θεμέλια Σιων λίθον πολυτελεῆ ἐκλεκτὸν ἀκρογωνιαῖον
ἔντιμον εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ
οὐ μὴ κατασχυνοθῆ **17** καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἐλπίδα ἢ δὲ
ἐλεημοσύνη μου εἰς σταθμούς καὶ οἱ πεποιθότες μάτην
ψεῦδει ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ὑμᾶς καταιγίς **18** μὴ καὶ
ἀφέλῃ ὑμῶν τὴν διαθήκην τοῦ θανάτου καὶ ἡ ἐλπίς
ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν ἄδην οὐ μὴ ἐμμεῖνη καταιγίς φερομένη
ἐὰν ἐπέλθῃ ἔσεσθε αὐτῇ εἰς καταπάτημα (Sheol h7585) **19**
ὅταν παρέλθῃ λήμψεται ὑμᾶς πρῶτι πρῶτι παρελεύσεται
ἡμέρας καὶ ἐν νυκτὶ ἔσται ἐλπίς πονηρὰ μάθετε ἀκούειν
20 στενοχωρούμενοι οὐ δυνάμεθα μάχεσθαι αὐτοὶ δὲ
ἀσθενοῦμεν τοῦ ἡμᾶς συναχθῆναι **21** ὥσπερ ὄρος ἀσεβῶν
ἀναστήσεται καὶ ἔσται ἐν τῇ φάραγγι Γαβαων μετὰ θυμοῦ
ποιήσῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ πικρίας ἔργον ὁ δὲ θυμὸς αὐτοῦ

ἀλλοτρίως χρήσεται καὶ ἡ πικρία αὐτοῦ ἀλλοτρία **22**
καὶ ὑμεῖς μὴ εὐφρανθεῖτε μηδὲ ἰσχυσάτωσαν ὑμῶν οἱ
δεσμοί διότι συντετελεσμένα καὶ συντετμημένα πράγματα
ἤκουσα παρὰ κυρίου σαβαωθ ἃ ποιήσει ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν **23** ἐνωτίζεσθε καὶ ἀκούετε τῆς φωνῆς μου προσέχετε
καὶ ἀκούετε τοὺς λόγους μου **24** μὴ ὄλην τὴν ἡμέραν
μέλλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν ἢ σπόρον προετοιμάσει
πρὶν ἐργάσασθαι τὴν γῆν **25** οὐχ ὅταν ὁμαλίση αὐτῆς τὸ
πρόσωπον τότε σπεῖρει μικρὸν μελάνθιον καὶ κύμινον
καὶ πάλιν σπεῖρει πυρὸν καὶ κριθὴν καὶ ζέαν ἐν τοῖς
ὀρίοις σου **26** καὶ παιδευθήσῃ κρίματι θεοῦ σου καὶ
εὐφρανθήσῃ **27** οὐ γὰρ μετὰ σκληρότητος καθαίρεται τὸ
μελάνθιον οὐδὲ τροχὸς ἀμάξης περιάζει ἐπὶ τὸ κύμινον
ἀλλὰ ῥάβδῳ ἐκτινάσσεται τὸ μελάνθιον τὸ δὲ κύμινον **28**
μετὰ ἄρτου βρωθήσεται οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ἐγὼ ὑμῖν
ὀργισθήσομαι οὐδὲ φωνὴ τῆς πικρίας μου καταπατήσῃ
ὑμᾶς **29** καὶ ταῦτα παρὰ κυρίου σαβαωθ ἐξῆλθεν τὰ τέρατα
βουλεύσασθε ὑψώσατε ματαίαν παράκλησιν

29 οὐαὶ πόλις Αριηλ ἦν Δαυιδ ἐπολέμησεν συναγάγετε
γενήματα ἐνιαυτὸν ἐπ' ἐνιαυτὸν φάγεσθε γὰρ σὺν Μωαβ **2**
ἐκθλίψω γὰρ Αριηλ καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ πλοῦτος
ἐμοί **3** καὶ κυκλώσω ὡς Δαυιδ ἐπὶ σὲ καὶ βαλῶ περὶ σὲ
χάρακα καὶ θήσω περὶ σὲ πύργους **4** καὶ ταπεινωθήσονται
οἱ λόγοι σου εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου
δύσσονται καὶ ἔσται ὡς οἱ φωνοῦντες ἐκ τῆς γῆς ἡ φωνὴ
σου καὶ πρὸς τὸ ἔδαφος ἡ φωνὴ σου ἀσθενήσῃ **5** καὶ ἔσται
ὡς κονιορτὸς ἀπὸ τροχοῦ ὁ πλοῦτος τῶν ἀσεβῶν καὶ ὡς
χνοῦς φερόμενος καὶ ἔσται ὡς στιγμὴ παραχρήμα **6** παρὰ
κυρίου σαβαωθ ἐπισκοπὴ γὰρ ἔσται μετὰ βροντῆς καὶ

σεισμοῦ καὶ φωνῆς μεγάλης καταγιγῆς φερομένη καὶ φλόξ
πυρὸς κατεσθίουσα 7 καὶ ἔσται ὡς ὁ ἐνυπνιαζόμενος ἐν
ὑπνῷ ὁ πλοῦτος τῶν ἐθνῶν πάντων ὅσοι ἐπεστράτευσαν
ἐπὶ Ἀριηλ καὶ πάντες οἱ στρατευσάμενοι ἐπὶ Ἱερουσαλημ
καὶ πάντες οἱ συνηγμένοι ἐπ' αὐτήν καὶ θλίβοντες αὐτήν
8 καὶ ἔσονται ὡς οἱ ἐν ὑπνῷ πίνοντες καὶ ἔσθοντες καὶ
ἐξαναστάντων μάταιον αὐτῶν τὸ ἐνύπνιον καὶ ὄν τρόπον
ἐνυπνιάζεται ὁ διψῶν ὡς πίνων καὶ ἐξαναστὰς ἔτι διψᾷ ἢ
δὲ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς κενὸν ἤλπισεν οὕτως ἔσται ὁ πλοῦτος
πάντων τῶν ἐθνῶν ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ τὸ ὄρος
Σιων 9 ἐκλύθητε καὶ ἔκστητε καὶ κραιπαλήσατε οὐκ ἀπὸ
σικερα οὐδὲ ἀπὸ οἴνου 10 ὅτι πεπότικεν ὑμᾶς κύριος
πνεύματι κατανύξεως καὶ καμύσει τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν καὶ τῶν προφητῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων
αὐτῶν οἱ ὀρῶντες τὰ κρυπτά 11 καὶ ἔσονται ὑμῖν πάντα τὰ
ρήματα ταῦτα ὡς οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου τοῦ ἐσφραγισμένου
τούτου ὃ ἐὰν δῶσιν αὐτὸ ἀνθρώπῳ ἐπισταμένῳ γράμματα
λέγοντες ἀνάγνωθι ταῦτα καὶ ἐρεῖ οὐ δύναμαι ἀναγῶναι
ἐσφράγισται γάρ 12 καὶ δοθήσεται τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς
χειρὰς ἀνθρώπου μὴ ἐπισταμένου γράμματα καὶ ἐρεῖ αὐτῷ
ἀνάγνωθι τοῦτο καὶ ἐρεῖ οὐκ ἐπίσταμαι γράμματα 13 καὶ
εἶπεν κύριος ἐγγίξει μοι ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν
τιμῶσίν με ἢ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ
μάτην δὲ σέβονται με διδάσκοντες ἐντάλματα ἀνθρώπων
καὶ διδασκαλίας 14 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ προσθήσω τοῦ
μεταθεῖναι τὸν λαὸν τοῦτον καὶ μεταθήσω αὐτοὺς καὶ
ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν καὶ τὴν σύνεσιν τῶν
συνετῶν κρύψω 15 οὐαὶ οἱ βαθέως βουλήν ποιοῦντες
καὶ οὐ διὰ κυρίου οὐαὶ οἱ ἐν κρυφῇ βουλήν ποιοῦντες

καὶ ἔσται ἐν σκότει τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ ἐροῦσιν τίς ἡμᾶς
ἑώρακεν καὶ τίς ἡμᾶς γνώσεται ἢ ἃ ἡμεῖς ποιούμεν **16**
οὐχ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως λογισθήσεσθε μὴ ἐρεῖ τὸ
πλάσμα τῷ πλάσαντι οὐ σύ με ἔπλασας ἢ τὸ ποίημα τῷ
ποιήσαντι οὐ συνετῶς με ἐποίησας **17** οὐκέτι μικρὸν καὶ
μετατεθήσεται ὁ λίβανος ὡς τὸ ὄρος τὸ Χερμελ καὶ τὸ ὄρος
τὸ Χερμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται **18** καὶ ἀκούσονται
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγους βιβλίου καὶ οἱ ἐν τῷ
σκότει καὶ οἱ ἐν τῇ ὀμίχλῃ ὀφθαλμοὶ τυφλῶν βλέψονται
19 καὶ ἀγαλλιάσονται πτωχοὶ διὰ κύριον ἐν εὐφροσύνῃ
καὶ οἱ ἀπηλπισμένοι τῶν ἀνθρώπων ἐμπλησθήσονται
εὐφροσύνης **20** ἐξέλιπεν ἄνομος καὶ ἀπώλετο ὑπερήφανος
καὶ ἐξωλεθρεύθησαν οἱ ἀνομοῦντες ἐπὶ κακίᾳ **21** καὶ
οἱ ποιοῦντες ἁμαρτεῖν ἀνθρώπους ἐν λόγῳ πάντας δὲ
τοὺς ἐλέγχοντας ἐν πύλαις πρόσκομμα θήσουσιν καὶ
ἐπλαγίασαν ἐν ἀδίκοις δίκαιον **22** διὰ τοῦτο τάδε λέγει
κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακωβ ὃν ἀφώρισεν ἐξ Ἀβρααμ
οὐ νῦν αἰσχυνθήσεται Ἰακωβ οὐδὲ νῦν τὸ πρόσωπον
μεταβαλεῖ Ἰσραηλ **23** ἀλλ' ὅταν ἴδωσιν τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ
ἔργα μου δι' ἐμὲ ἀγιάσουσιν τὸ ὄνομά μου καὶ ἀγιάσουσιν
τὸν ἅγιον Ἰακωβ καὶ τὸν θεὸν τοῦ Ἰσραηλ φοβηθήσονται
24 καὶ γνώσονται οἱ τῷ πνεύματι πλανώμενοι σύνεσιν οἱ
δὲ γογγύζοντες μαθήσονται ὑπακούειν καὶ αἱ γλώσσαι αἱ
ψελλίζουσαι μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην

30 οὐαὶ τέκνα ἀποστάται τάδε λέγει κύριος ἐποιήσατε
βουλήν οὐ δι' ἐμοῦ καὶ συνθήκας οὐ διὰ τοῦ πνεύματός
μου προσθεῖναι ἁμαρτίας ἐφ' ἁμαρτίαις **2** οἱ πορευόμενοι
καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον ἐμὲ δὲ οὐκ ἐπηρώτησαν τοῦ
βοηθηθῆναι ὑπὸ Φαραῶ καὶ σκεπασθῆναι ὑπὸ Αἰγυπτίων

3 ἔσται γὰρ ὑμῖν ἡ σκέπη Φαραω εἰς αἰσχύνην καὶ τοῖς
πεποιθόσιν ἐπ' Αἴγυπτον ὄνειδος 4 ὅτι εἰσὶν ἐν Τάνει
ἀρχηγοὶ ἄγγελοι πονηροὶ μάτην κοπιάσουσιν 5 πρὸς
λαόν ὃς οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς οὔτε εἰς βοήθειαν οὔτε
εἰς ὠφέλειαν ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ ὄνειδος 6 ἡ ὄρασις
τῶν τετραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ θλίψει καὶ
τῇ στενοχωρίᾳ λέων καὶ σκύμνος λέοντος ἐκεῖθεν καὶ
ἀσπίδες καὶ ἔκγονα ἀσπίδων πετομένων οἱ ἔφερον ἐπ'
ὄνων καὶ καμήλων τὸν πλοῦτον αὐτῶν πρὸς ἔθνος ὃ
οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς εἰς βοήθειαν ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην
καὶ ὄνειδος 7 Αἰγύπτιοι μάταια καὶ κενὰ ὠφελήσουσιν
ὑμᾶς ἀπάγγελον αὐτοῖς ὅτι ματαῖα ἡ παράκλησις ὑμῶν
αὕτη 8 νῦν οὖν καθίσας γράψον ἐπὶ πυξίου ταῦτα καὶ
εἰς βιβλίον ὅτι ἔσται εἰς ἡμέρας καιρῶν ταῦτα καὶ ἕως
εἰς τὸν αἰῶνα 9 ὅτι λαὸς ἀπειθήs ἐστὶν υἱοὶ ψευδεῖς
οἱ οὐκ ἠβούλοντο ἀκούειν τὸν νόμον τοῦ θεοῦ 10 οἱ
λέγοντες τοῖς προφήταις μὴ ἀναγγέλλετε ἡμῖν καὶ τοῖς τὰ
ὀράματα ὀρῶσιν μὴ λαλεῖτε ἡμῖν ἀλλὰ ἡμῖν λαλεῖτε καὶ
ἀναγγέλλετε ἡμῖν ἐτέραν πλάνησιν 11 καὶ ἀποστρέψατε
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸν τρίβον
τοῦτον καὶ ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ
12 διὰ τοῦτο οὕτως λέγει κύριος ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραηλ
ὅτι ἠπειθήσατε τοῖς λόγοις τούτοις καὶ ἠλπίσατε ἐπὶ
ψεύδει καὶ ὅτι ἐγόγγυσας καὶ πεποιθῶς ἐγένου ἐπὶ τῷ
λόγῳ τούτῳ 13 διὰ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἡ ἁμαρτία αὕτη ὡς
τεῖχος πίπτον παραχρῆμα πόλεως ὄχυρᾶς ἐαλωκυίας ἧς
παραχρῆμα πάρεστιν τὸ πτώμα 14 καὶ τὸ πτώμα αὐτῆς
ἔσται ὡς σύντριμμα ἀγγείου ὄστρακίνου ἐκ κεραμίου
λεπτὰ ὥστε μὴ εὐρεῖν ἐν αὐτοῖς ὄστρακον ἐν ᾧ πῦρ ἀρεῖς

καὶ ἐν ᾧ ἀποσυριεῖς ὕδωρ μικρόν 15 οὕτω λέγει κύριος ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραηλ ὅταν ἀποστραφεῖς στενάξις τότε σωθήσῃ καὶ γνώσῃ ποῦ ἦσθα ὅτε ἐπεποίθεις ἐπὶ τοῖς ματαίοις ματαία ἢ ἰσχύς ὑμῶν ἐγενήθη καὶ οὐκ ἠβούλεσθε ἀκούειν 16 ἀλλ' εἶπατε ἐφ' ἵππων φευξόμεθα διὰ τοῦτο φεύξεσθε καὶ εἶπατε ἐπὶ κούφοις ἀναβάται ἐσόμεθα διὰ τοῦτο κούφοι ἔσονται οἱ διώκοντες ὑμᾶς 17 διὰ φωνὴν ἑνὸς φεύζονται χίλιοι καὶ διὰ φωνὴν πέντε φεύζονται πολλοὶ ἕως ἂν καταλειφθῆτε ὡς ἰστός ἐπ' ὄρους καὶ ὡς σημαίαν φέρων ἐπὶ βουνοῦ 18 καὶ πάλιν μενεῖ ὁ θεὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι ὑμᾶς καὶ διὰ τοῦτο ὑψωθήσεται τοῦ ἐλεῆσαι ὑμᾶς διότι κριτὴς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐστὶν καὶ ποῦ καταλείψετε τὴν δόξαν ὑμῶν μακάριοι οἱ ἐμμένοντες ἐν αὐτῷ 19 διότι λαὸς ἅγιος ἐν Σιων οἰκήσει καὶ Ἱερουσαλημ κλαυθμῷ ἔκλαυσεν ἐλέησόν με ἐλεήσει σε τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς σου ἠνίκα εἶδεν ἐπήκουσέν σου 20 καὶ δώσει κύριος ὑμῖν ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ στενόν καὶ οὐκέτι μὴ ἐγγίσωσίν σοι οἱ πλανῶντές σε ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὄψονται τοὺς πλανῶντάς σε 21 καὶ τὰ ὠτά σου ἀκούσονται τοὺς λόγους τῶν ὀπίσω σε πλανησάντων οἱ λέγοντες αὕτη ἡ ὁδός πορευθῶμεν ἐν αὐτῇ εἴτε δεξιὰ εἴτε ἀριστερά 22 καὶ ἐξαρεῖς τὰ εἰδῶλα τὰ περιηργυρωμένα καὶ τὰ περικεχρυσωμένα λεπτὰ ποιήσεις καὶ λικμήσεις ὡς ὕδωρ ἀποκαθημένης καὶ ὡς κόπρον ὤσεις αὐτά 23 τότε ἔσται ὁ ὑετὸς τῷ σπέρματι τῆς γῆς σου καὶ ὁ ἄρτος τοῦ γενήματος τῆς γῆς σου ἔσται πλησμονὴ καὶ λιπαρός καὶ βοσκηθήσεται σου τὰ κτήνη τῆ ἡμέρα ἐκεῖνη τόπον πίονα καὶ εὐρύχωρον 24 οἱ ταῦροι ὑμῶν καὶ οἱ βόες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν γῆν φάγονται ἄχυρα ἀναπεποιημένα ἐν

κριθῆ λελικμημένα 25 καὶ ἔσται ἐπὶ παντὸς ὄρους ὑψηλοῦ
καὶ ἐπὶ παντὸς βουνοῦ μετεώρου ὕδωρ διαπορευόμενον
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅταν ἀπόλωνται πολλοὶ καὶ ὅταν
πέσωσιν πύργοι 26 καὶ ἔσται τὸ φῶς τῆς σελήνης ὡς τὸ
φῶς τοῦ ἡλίου καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἔσται ἑπταπλάσιον
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ἰάσῃται κύριος τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ καὶ τὴν ὀδύνην τῆς πληγῆς σου ἰάσεται 27 ἰδοὺ
τὸ ὄνομα κυρίου διὰ χρόνου ἔρχεται πολλοῦ καιόμενος
ὁ θυμὸς μετὰ δόξης τὸ λόγιον τῶν χειλέων αὐτοῦ τὸ
λόγιον ὀργῆς πλήρες καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ ὡς πῦρ
ἔδεται 28 καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὡς ὕδωρ ἐν φάραγγι
σῦρον ἤξει ἕως τοῦ τραχήλου καὶ διαιρεθήσεται τοῦ
ἔθνη ταραξάει ἐπὶ πλανήσει ματαία καὶ διώξεται αὐτοὺς
πλάνησις καὶ λήμψεται αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν 29
μὴ διὰ παντὸς δεῖ ὑμᾶς εὐφραίνεσθαι καὶ εἰσπορεύεσθαι
εἰς τὰ ἅγια μου διὰ παντὸς ὡσεὶ ἑορτάζοντας καὶ ὡσεὶ
εὐφραينوμένους εἰσελθεῖν μετὰ αὐλοῦ εἰς τὸ ὄρος τοῦ
κυρίου πρὸς τὸν θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ 30 καὶ ἀκουστὴν
ποιήσει ὁ θεὸς τὴν δόξαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ τὸν θυμὸν
τοῦ βραχίονος αὐτοῦ δείξει μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ
φλογὸς κατεσθιούσης κεραυνώσει βιαίως καὶ ὡς ὕδωρ καὶ
χάλαζα συγκαταφερομένη βίβη 31 διὰ γὰρ φωνὴν κυρίου
ἠττηθήσονται Ἀσσύριοι τῇ πληγῇ ἣ ἂν πατάξῃ αὐτούς
32 καὶ ἔσται αὐτῷ κυκλόθεν ὅθεν ἦν αὐτῷ ἡ ἐλπίς τῆς
βοηθείας ἐφ' ἣ αὐτὸς ἐπεποίθει αὐτοὶ μετὰ αὐλῶν καὶ
κιθάρας πολεμήσουσιν αὐτὸν ἐκ μεταβολῆς 33 σὺ γὰρ πρὸ
ἡμερῶν ἀπαιτηθήσῃ μὴ καὶ σοὶ ἠτοιμάσῃ βασιλεύειν
φάραγγα βαθεῖαν ξύλα κείμενα πῦρ καὶ ξύλα πολλά ὁ
θυμὸς κυρίου ὡς φάραγξ ὑπὸ θείου καιομένη

31 οὐαὶ οἱ καταβαίνοντες εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ βοήθειαν οἱ ἐφ' ἵπποις πεποιθότες καὶ ἐφ' ἄρμασιν ἔστιν γὰρ πολλά καὶ ἐφ' ἵπποις πλήθος σφόδρα καὶ οὐκ ἦσαν πεποιθότες ἐπὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ καὶ τὸν θεὸν οὐκ ἐξεζήτησαν **2** καὶ αὐτὸς σοφὸς ἦγεν ἐπ' αὐτοὺς κακὰ καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐ μὴ ἀθετηθῆ καὶ ἐπαναστήσεται ἐπ' οἴκους ἀνθρώπων πονηρῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ματαίαν **3** Αἰγύπτιον ἄνθρωπον καὶ οὐ θεὸν ἵππων σάρκα καὶ οὐκ ἔστιν βοήθεια ὁ δὲ κύριος ἐπάξει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς καὶ κοπιήσουσιν οἱ βοηθοῦντες καὶ ἅμα πάντες ἀπολοῦνται **4** ὅτι οὕτως εἶπέν μοι κύριος ὄν τρόπον ἐὰν βοήσῃ ὁ λέων ἢ ὁ σκύμνος ἐπὶ τῇ θήρᾳ ἢ ἔλαβεν καὶ κεκράξῃ ἐπ' αὐτῇ ἕως ἂν ἐμπλησθῆ τὰ ὄρη τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἠττήθησαν καὶ τὸ πλήθος τοῦ θυμοῦ ἐπτοήθησαν οὕτως καταβήσεται κύριος σαβαωθ ἐπιστρατεῦσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σιων ἐπὶ τὰ ὄρη αὐτῆς **5** ὡς ὄρνεα πετόμενα οὕτως ὑπερασπιεῖ κύριος ὑπὲρ Ἱερουσαλημ καὶ ἐξελεῖται καὶ περιποιήσεται καὶ σώσει **6** ἐπιστράφητε οἱ τὴν βαθεῖαν βουλήν βουλευόμενοι καὶ ἄνομον **7** ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπαρνήσονται οἱ ἄνθρωποι τὰ χειροποίητα αὐτῶν τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ἃ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν **8** καὶ πεσεῖται Ἀσσοῦρ οὐ μάχαιρα ἀνδρὸς οὐδὲ μάχαιρα ἀνθρώπου καταφάγεται αὐτόν καὶ φεύξεται οὐκ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας οἱ δὲ νεανίσκοι ἔσονται εἰς ἥττημα **9** πέτρα γὰρ περιλημφθήσονται ὡς χάρακι καὶ ἠττηθήσονται ὁ δὲ φεύγων ἀλώσεται τάδε λέγει κύριος μακάριος ὃς ἔχει ἐν Σιων σπέρμα καὶ οἰκίους ἐν Ἱερουσαλημ

32 ἰδοὺ γὰρ βασιλεὺς δίκαιος βασιλεύσει καὶ ἄρχοντες
μετὰ κρίσεως ἄρξουσιν **2** καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος κρύπτων
τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ κρυβήσεται ὡς ἄφ' ὕδατος
φερομένου καὶ φανήσεται ἐν Σιων ὡς ποταμὸς φερόμενος
ἔνδοξος ἐν γῆ διψώση **3** καὶ οὐκέτι ἔσονται πεποιθότες
ἐπ' ἀνθρώποις ἀλλὰ τὰ ὦτα δώσουσιν ἀκούειν **4** καὶ
ἡ καρδία τῶν ἀσθενούντων προσέξει τοῦ ἀκούειν καὶ
αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι ταχὺ μαθήσονται λαλεῖν
εἰρήνην **5** καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν τῷ μωρῷ ἄρχειν καὶ
οὐκέτι μὴ εἴπωσιν οἱ ὑπηρέται σου σίγα **6** ὁ γὰρ μωρὸς
μωρὰ λαλήσει καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μάταια νοήσει τοῦ
συντελεῖν ἄνομα καὶ λαλεῖν πρὸς κύριον πλάνησιν τοῦ
διασπεῖραι ψυχὰς πεινώσας καὶ τὰς ψυχὰς τὰς διψώσας
κενὰς ποιῆσαι **7** ἡ γὰρ βουλή τῶν πονηρῶν ἄνομα
βουλεύσεται καταφθεῖραι ταπεινοὺς ἐν λόγοις ἀδίκους
καὶ διασκεδάσαι λόγους ταπεινῶν ἐν κρίσει **8** οἱ δὲ
εὐσεβεῖς συνετὰ ἐβουλεύσαντο καὶ αὕτη ἡ βουλή μενεῖ **9**
γυναῖκες πλούσιαι ἀνάστητε καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς
μου θυγατέρες ἐν ἐλπίδι ἀκούσατε τοὺς λόγους μου **10**
ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μνεῖαν ποιήσασθε ἐν ὀδύνη μετ' ἐλπίδος
ἀνήλωται ὁ τρύγητος πέπαυται ὁ σπόρος καὶ οὐκέτι
μὴ ἔλθῃ **11** ἔκστητε λυπήθητε αἱ πεποιθυῖαι ἐκδύσασθε
γυμναὶ γένεσθε περιζώσασθε σάκκους τὰς ὀσφύας **12**
καὶ ἐπὶ τῶν μαστῶν κόπτεσθε ἀπὸ ἀγροῦ ἐπιθυμήματος
καὶ ἀμπέλου γενήματος **13** ἡ γῆ τοῦ λαοῦ μου ἄκανθα
καὶ χόρτος ἀναβήσεται καὶ ἐκ πάσης οἰκίας εὐφροσύνη
ἀρθήσεται πόλις πλουσία **14** οἱκοὶ ἐγκαταλελειμμένοι
πλοῦτον πόλεως καὶ οἴκους ἐπιθυμητοὺς ἀφήσουσιν καὶ
ἔσονται αἱ κῶμαι σπήλαια ἕως τοῦ αἰῶνος εὐφροσύνη

ὄνων ἀγρίων βοσκήματα ποιμένων 15 ἕως ἂν ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ἀφ' ὑψηλοῦ καὶ ἔσται ἔρημος ὁ Χερμελ καὶ ὁ Χερμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται 16 καὶ ἀναπαύσεται ἐν τῇ ἐρήμῳ κρίμα καὶ δικαιοσύνη ἐν τῷ Καρμήλῳ κατοικήσει 17 καὶ ἔσται τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης εἰρήνη καὶ κρατήσῃ ἡ δικαιοσύνη ἀνάπαυσιν καὶ πεποιθότες ἕως τοῦ αἰῶνος 18 καὶ κατοικήσει ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐν πόλει εἰρήνης καὶ ἐνοικήσει πεποιθώς καὶ ἀναπαύσονται μετὰ πλούτου 19 ἡ δὲ χάλαζα ἐὰν καταβῆ οὐκ ἐφ' ὑμᾶς ἤξει καὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τοῖς δρυμοῖς πεποιθότες ὡς οἱ ἐν τῇ πεδινῇ 20 μακάριοι οἱ σπεύροντες ἐπὶ πᾶν ὕδωρ οὗ βοῦς καὶ ὄνος πατεῖ

33 οὐαὶ τοῖς ταλαιπωροῦσιν ὑμᾶς ὑμᾶς δὲ οὐδεὶς ποιεῖ ταλαιπώρους καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς οὐκ ἀθετεῖ ἀλώσονται οἱ ἀθετοῦντες καὶ παραδοθήσονται καὶ ὡς σῆς ἐπὶ ἱματίου οὕτως ἡττηθήσονται 2 κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν ἐγενήθη τὸ σπέρμα τῶν ἀπειθούτων εἰς ἀπώλειαν ἡ δὲ σωτηρία ἡμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως 3 διὰ φωνὴν τοῦ φόβου σου ἐξέστησαν λαοὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου καὶ διεσπάρησαν τὰ ἔθνη 4 νῦν δὲ συναχθήσεται τὰ σκῦλα ὑμῶν μικροῦ καὶ μεγάλου ὄν τρόπον ἐὰν τις συναγάγῃ ἀκρίδας οὕτως ἐμπαίζουσιν ὑμῖν 5 ἅγιος ὁ θεὸς ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλοῖς ἐνεπλήσθη Σιων κρίσεως καὶ δικαιοσύνης 6 ἐν νόμῳ παραδοθήσονται ἐν θησαυροῖς ἡ σωτηρία ἡμῶν ἐκεῖ σοφία καὶ ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια πρὸς τὸν κύριον οὗτοί εἰσιν θησαυροὶ δικαιοσύνης 7 ἰδοὺ δὴ ἐν τῷ φόβῳ ὑμῶν αὐτοὶ φοβηθήσονται οὓς ἐφοβεῖσθε φοβηθήσονται ἀφ' ὑμῶν ἄγγελοι γὰρ ἀποσταλήσονται ἀξιοῦντες εἰρήνην πικρῶς κλαίοντες παρακαλοῦντες

εἰρήνην 8 ἐρημωθήσονται γὰρ αἱ τούτων ὁδοὶ πέπαυται ὁ φόβος τῶν ἐθνῶν καὶ ἡ πρὸς τούτους διαθήκη αἵρεται καὶ οὐ μὴ λογίσησθε αὐτούς ἀνθρώπους 9 ἐπένησεν ἡ γῆ ἠσχύνθη ὁ Λίβανος ἔλη ἐγένετο ὁ Σαρων φανερὰ ἔσται ἡ Γαλιλαία καὶ ὁ Κάρμηλος 10 νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος νῦν δοξαστήσομαι νῦν ὑψωθήσομαι 11 νῦν ὄψεσθε νῦν αἰσθηθήσεσθε ματαία ἔσται ἡ ἰσχὺς τοῦ πνεύματος ὑμῶν πῦρ ὑμᾶς κατέδεται 12 καὶ ἔσονται ἔθνη κατακεκαυμένα ὡς ἄκανθα ἐν ἀγρῷ ἐρριμμένη καὶ κατακεκαυμένη 13 ἀκούσονται οἱ πόρρωθεν ἃ ἐποίησα γνώσονται οἱ ἐγγίζοντες τὴν ἰσχύ μου 14 ἀπέστησαν οἱ ἐν Σιων ἄνομοι λήμψεται τρόμος τοὺς ἀσεβεῖς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν ὅτι πῦρ καίεται τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν τὸν τόπον τὸν αἰώνιον 15 πορευόμενος ἐν δικαιοσύνῃ λαλῶν εὐθεῖαν ὁδὸν μισῶν ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν καὶ τὰς χεῖρας ἀποσειόμενος ἀπὸ δώρων βαρύνων τὰ ῥά τὰ ἵνα μὴ ἀκούσῃ κρίσιν αἵματος καμμύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἵνα μὴ ἴδῃ ἀδικίαν 16 οὗτος οἰκήσει ἐν ὑψηλῷ σπηλαίῳ πέτρας ἰσχυρᾶς ἄρτος αὐτῷ δοθήσεται καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πιστόν 17 βασιλέα μετὰ δόξης ὄψεσθε καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται γῆν πόρρωθεν 18 ἡ ψυχὴ ὑμῶν μελετήσῃ φόβον ποῦ εἰσιν οἱ γραμματικοὶ ποῦ εἰσιν οἱ συμβουλευόντες ποῦ ἔστιν ὁ ἀριθμῶν τοὺς τρεφομένους 19 μικρὸν καὶ μέγαν λαὸν ᾧ οὐ συνεβουλεύσαντο οὐδὲ ἤδει βαθύφωνον ὥστε μὴ ἀκοῦσαι λαὸς πεφαυλισμένος καὶ οὐκ ἔστιν τῷ ἀκούοντι σύνεσις 20 ἰδοὺ Σιων ἡ πόλις τὸ σωτήριον ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται Ἱερουσαλημ πόλις πλουσία σκηναὶ αἱ οὐ μὴ σεισθῶσιν οὐδὲ μὴ κινηθῶσιν οἱ πάσσαλοι τῆς σκηνῆς αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον οὐδὲ τὰ σχοινία

αὐτῆς οὐ μὴ διαρραγῶσιν **21** ὅτι τὸ ὄνομα κυρίου μέγα ὑμῖν τόπος ὑμῖν ἔσται ποταμοὶ καὶ διώρυγες πλατεῖς καὶ εὐρύχωροι οὐ πορεύση ταύτην τὴν ὁδὸν οὐδὲ πορεύσεται πλοῖον ἐλαῦνον **22** ὁ γὰρ θεὸς μου μέγας ἐστίν οὐ παρελεύσεται με κύριος κριτὴς ἡμῶν κύριος ἄρχων ἡμῶν κύριος βασιλεὺς ἡμῶν κύριος οὗτος ἡμᾶς σώσει **23** ἐρράγησαν τὰ σχοινία σου ὅτι οὐκ ἐνίσχυσεν ὁ ἰστός σου ἔκλινεν οὐ χαλάσει τὰ ἰστία οὐκ ἀρεῖ σημεῖον ἕως οὗ παραδοθῆ εἰς προνομὴν τοίνυν πολλοὶ χωλοὶ προνομὴν ποιήσουσιν **24** καὶ οὐ μὴ εἶπη κοπιῶ ὁ λαὸς ὁ ἐνοικῶν ἐν αὐτοῖς ἀφέθη γὰρ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία

34 προσαγάγετε ἔθνη καὶ ἀκούσατε ἄρχοντες ἀκουσάτω ἡ γῆ καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἡ οἰκουμένη καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐν αὐτῇ **2** διότι θυμὸς κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ὀργὴ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν τοῦ ἀπολέσαι αὐτούς καὶ παραδοῦναι αὐτούς εἰς σφαγὴν **3** οἱ δὲ τραυματῖαι αὐτῶν ριφήσονται καὶ οἱ νεκροὶ καὶ ἀναβήσεται αὐτῶν ἡ ὁσμὴ καὶ βραχίσειται τὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν **4** καὶ ἐλιγίσειται ὁ οὐρανὸς ὡς βιβλίον καὶ πάντα τὰ ἄστρα πεσεῖται ὡς φύλλα ἐξ ἀμπέλου καὶ ὡς πίπτει φύλλα ἀπὸ συκῆς **5** ἐμεθύσθη ἡ μάχαιρά μου ἐν τῷ οὐρανῷ ἰδοὺ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν καταβήσεται καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς ἀπωλείας μετὰ κρίσεως **6** ἡ μάχαιρα κυρίου ἐνεπλήσθη αἵματος ἐπαχύνθη ἀπὸ στέατος ἀρνῶν καὶ ἀπὸ στέατος τράγων καὶ κριῶν ὅτι θυσία κυρίῳ ἐν Βοσορ καὶ σφαγὴ μεγάλη ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ **7** καὶ συμπεσοῦνται οἱ ἄδροι μετ' αὐτῶν καὶ οἱ κριοὶ καὶ οἱ ταῦροι καὶ μεθυσθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ ἀπὸ τοῦ στέατος αὐτῶν ἐμπλησθήσεται **8** ἡμέρα γὰρ κρίσεως κυρίου καὶ ἐνιαυτὸς ἀνταποδόσεως κρίσεως Σιων **9** καὶ

στραφήσονται αὐτῆς αἱ φάραγγες εἰς πίσσαν καὶ ἡ γῆ
αὐτῆς εἰς θεῖον καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ γῆ καιομένη ὡς πίσσα
10 νυκτὸς καὶ ἡμέρας καὶ οὐ σβεσθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα
χρόνον καὶ ἀναβήσεται ὁ καπνὸς αὐτῆς ἄνω εἰς γενεὰς
ἐρημωθήσεται καὶ εἰς χρόνον πολύν **11** καὶ κατοικήσουσιν
ἐν αὐτῇ ὄρνεα καὶ ἐχῖνοι καὶ ἴβεις καὶ κόρακες καὶ
ἐπιβληθήσεται ἐπ' αὐτὴν σπαρτίον γεωμετρίας ἐρήμου
καὶ ὄνοκένταυροι οἰκήσουσιν ἐν αὐτῇ **12** οἱ ἄρχοντες
αὐτῆς οὐκ ἔσονται οἱ γὰρ βασιλεῖς αὐτῆς καὶ οἱ ἄρχοντες
αὐτῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἔσονται εἰς ἀπώλειαν
13 καὶ ἀναφύσει εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν ἀκάνθινα ξύλα
καὶ εἰς τὰ ὄχυράματα αὐτῆς καὶ ἔσται ἔπαυλις σειρήνων
καὶ αὐλὴ στρουθῶν **14** καὶ συναντήσουσιν δαιμόνια
ὄνοκενταύροις καὶ βοήσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον ἐκεῖ
ἀναπαύσονται ὄνοκένταυροι εὖρον γὰρ αὐτοῖς ἀνάπαυσιν
15 ἐκεῖ ἐνόσσευσεν ἐχῖνος καὶ ἔσωσεν ἡ γῆ τὰ παιδιά
αὐτῆς μετὰ ἀσφαλείας ἐκεῖ ἔλαφοι συνήντησαν καὶ εἶδον
τὰ πρόσωπα ἀλλήλων **16** ἀριθμῶ παρήλθον καὶ μία
αὐτῶν οὐκ ἀπώλετο ἑτέρα τὴν ἑτέραν οὐκ ἐζήτησαν ὅτι
κύριος ἐνετείλατο αὐτοῖς καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ συνήγαγεν
αὐτάς **17** καὶ αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς κλήρους καὶ ἡ
χεὶρ αὐτοῦ διεμέρισεν βόσκεσθαι εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον
κληρονομήσετε εἰς γενεὰς γενεῶν ἀναπαύσονται ἐπ'
αὐτῆς

35 εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα ἀγαλλιάσθω ἔρημος καὶ
ἀνθείτω ὡς κρίνον **2** καὶ ἐξανθήσει καὶ ἀγαλλιάσεται
τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη
αὐτῇ καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν
δόξαν κυρίου καὶ τὸ ὕψος τοῦ θεοῦ **3** ἰσχύσατε χεῖρες

άνειμέναι καὶ γόνατα παραλελυμένα **4** παρακαλέσατε οἱ ὀλιγόψυχοι τῇ διανοίᾳ ἰσχύσατε μὴ φοβεῖσθε ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσιν καὶ ἀνταποδώσει αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς **5** τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν καὶ ὠτα κωφῶν ἀκούσονται **6** τότε ἀλεῖται ὡς ἔλαφος ὁ χωλός καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογιλάλων ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ φάραγξ ἐν γῆ διψῶση **7** καὶ ἡ ἄνυδρος ἔσται εἰς ἔλη καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται ἐκεῖ εὐφροσύνη ὀρνέων ἔπαυλις καλάμου καὶ ἔλη **8** ἐκεῖ ἔσται ὁδὸς καθαρὰ καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν **9** καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων οὐδὲ τῶν θηρίων τῶν πονηρῶν οὐ μὴ ἀναβῆ ἑπ' αὐτὴν οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐκεῖ ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι **10** καὶ συνηγμένοι διὰ κύριον ἀποστραφήσονται καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν ἐπὶ γὰρ κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα καὶ εὐφροσύνη καταλήμψεται αὐτοὺς ἀπέδρα ὁδύνη καὶ λύπη καὶ στεναγμός

36 καὶ ἐγένετο τοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτου ἔτους βασιλεύοντος Εἰζεκιου ἀνέβη Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς ὄχυράς καὶ ἔλαβεν αὐτάς **2** καὶ ἀπέστειλεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων Ραψακην ἐκ Λαχίς εἰς Ἱερουσαλημ πρὸς τὸν βασιλέα Εἰζεκιαν μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ ἔστη ἐν τῷ ὕδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως **3** καὶ ἐξῆλθεν πρὸς αὐτὸν Εἰλιακιμ ὁ τοῦ Χελκιου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς καὶ Ἰωαχ ὁ τοῦ

Ασαφ ὁ ὑπομνηματογράφος 4 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ραψακης εἶπατε Εζεκια τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀσσυρίων τί πεποιθὼς εἶ 5 μὴ ἐν βουλῇ ἢ λόγοις χειλέων παράταξις γίνεται καὶ νῦν ἐπὶ τίνι πέποιθας ὅτι ἀπειθεῖς μοι 6 ἴδου πεποιθὼς εἶ ἐπὶ τὴν ράβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην ἐπ' Αἴγυπτον ὃς ἂν ἐπ' αὐτὴν ἐπιστηρισθῇ εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ οὕτως ἐστὶν Φαραω βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ 7 εἰ δὲ λέγετε ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν πεποιθήαμεν 8 νῦν μείχθητε τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων καὶ δώσω ὑμῖν δισχιλίαν ἵππον εἰ δυνήσεσθε δοῦναι ἀναβάτας ἐπ' αὐτούς 9 καὶ πῶς δύνασθε ἀποστρέψαι εἰς πρόσωπον τοπάρχου ἑνὸς οἰκέται εἰσὶν οἱ πεποιθότες ἐπ' Αἰγυπτίοις εἰς ἵππον καὶ ἀναβάτην 10 καὶ νῦν μὴ ἄνευ κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην πολεμῆσαι αὐτὴν 11 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ελιακιμ καὶ Σομνας καὶ Ιωαχ λάλησον πρὸς τοὺς παῖδάς σου Συριστί ἀκούομεν γὰρ ἡμεῖς καὶ μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς Ιουδαῖστί καὶ ἵνα τί λαλεῖς εἰς τὰ ὠτα τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐπὶ τῷ τείχει 12 καὶ εἶπεν Ραψακης πρὸς αὐτούς μὴ πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπέσταλκέν με ὁ κύριός μου λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθημένους ἐπὶ τῷ τείχει ἵνα φάγωσιν κόπρον καὶ πίωσιν οὔρον μεθ' ὑμῶν ἅμα 13 καὶ ἔστη Ραψακης καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλη Ιουδαῖστί καὶ εἶπεν ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀσσυρίων 14 τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Εζεκιας λόγοις οἱ οὐ δυνήσονται ῥύσασθαι ὑμᾶς 15 καὶ μὴ λεγέτω ὑμῖν Εζεκιας ὅτι ῥύσεται ὑμᾶς ὁ θεός καὶ οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὕτη

ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων **16** μὴ ἀκούετε Εζεκίου τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων εἰ βούλεσθε εὐλογηθῆναι ἐκπορεύεσθε πρὸς με καὶ φάγεσθε ἕκαστος τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ τὰς συκᾶς καὶ πίεσθε ὕδωρ τοῦ λάκκου ὑμῶν **17** ἕως ἂν ἔλθω καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν ὡς ἡ γῆ ὑμῶν γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτων καὶ ἀμπελώνων **18** μὴ ὑμᾶς ἀπατάτω Εζεκιας λέγων ὁ θεὸς ὑμῶν ῥύσεται ὑμᾶς μὴ ἐρρύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων **19** ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς Αἰμαθ καὶ Αρφαθ καὶ ποῦ ὁ θεὸς τῆς πόλεως Σεπφαριμ μὴ ἐδύναντο ῥύσασθαι Σαμάρειαν ἐκ χειρὸς μου **20** τίς τῶν θεῶν πάντων τῶν ἐθνῶν τούτων ἐρρύσατο τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς μου ὅτι ῥύσεται ὁ θεὸς Ἱερουσαλημ ἐκ χειρὸς μου **21** καὶ ἐσιώπησαν καὶ οὐδεὶς ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον διὰ τὸ προστάξει τὸν βασιλέα μηδένα ἀποκριθῆναι **22** καὶ εἰσῆλθεν Ελιακιμ ὁ τοῦ Χελκιου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς τῆς δυνάμεως καὶ Ἰωαχ ὁ τοῦ Ασαφ ὁ ὑπομνηματογράφος πρὸς Εζεκιαν ἐσχισμένοι τοὺς χιτῶνας καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ραψακου

37 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν βασιλέα Εζεκιαν ἔσχισεν τὰ ἱμάτια καὶ σάκκον περιεβάλετο καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον κυρίου **2** καὶ ἀπέστειλεν Ελιακιμ τὸν οἰκονόμον καὶ Σομναν τὸν γραμματέα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους πρὸς Ἡσαιαν υἱὸν Αμωσ τὸν προφήτην **3** καὶ εἶπαν αὐτῷ τάδε λέγει Εζεκιας ἡμέρα θλίψεως καὶ ὄνειδισμοῦ καὶ ἐλεγμοῦ καὶ ὀργῆς ἡ σήμερον ἡμέρα ὅτι ἤκει ἡ ὥδιν τῇ τικτούσῃ ἰσχὺν δὲ οὐκ ἔχει τοῦ τεκεῖν **4** εἰσακούσαι κύριος ὁ θεὸς σου τοὺς λόγους Ραψακου οὐς ἀπέστειλεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὄνειδίζειν

θεὸν ζῶντα καὶ ὄνειδίζειν λόγους οὓς ἤκουσεν κύριος
ὁ θεὸς σου καὶ δεηθήσῃ πρὸς κύριον τὸν θεόν σου περὶ
τῶν καταλελειμμένων τούτων 5 καὶ ἦλθον οἱ παῖδες
τοῦ βασιλέως πρὸς Ἡσαιαν 6 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαιας
οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν τάδε λέγει κύριος μὴ
φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων ᾧν ἤκουσας οὓς ὠνειδισάν με
οἱ πρέσβεις βασιλέως Ἀσσυρίων 7 ἴδου ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς
αὐτὸν πνεῦμα καὶ ἀκούσας ἀγγελίαν ἀποστραφήσεται εἰς
τὴν χώραν αὐτοῦ καὶ πεσεῖται μαχαίρα ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ 8
καὶ ἀπέστρεψεν Ραψακης καὶ κατέλαβεν πολιορκοῦντα
τὸν βασιλέα Λομναν καὶ ἤκουσεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων
ὅτι 9 ἐξῆλθεν Θαρακα βασιλεὺς Αἰθιοπῶν πολιορκῆσαι
αὐτόν καὶ ἀκούσας ἀπέστρεψεν καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
πρὸς Εζεκιαν λέγων 10 οὕτως ἐρεῖτε Εζεκια βασιλεῖ τῆς
Ιουδαίας μὴ σε ἀπατάτω ὁ θεὸς σου ἐφ' ᾧ πεποιθὼς
εἶ ἐπ' αὐτῷ λέγων οὐ μὴ παραδοθῆ Ἱερουσαλημ εἰς
χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων 11 ἢ οὐκ ἤκουσας ἃ ἐποίησαν
βασιλεῖς Ἀσσυρίων πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἀπόλεσαν 12 μὴ
ἐρρύσαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν οὓς οἱ πατέρες
μου ἀπόλεσαν τὴν τε Γωζαν καὶ Χαρραν καὶ Ραφες αἱ
εἰσιν ἐν χώρᾳ Θεμαδ 13 ποῦ εἰσιν οἱ βασιλεῖς Αἰμαθ καὶ
Αρφαθ καὶ πόλεως Σεπφαριμ Αναγ Ουγαυα 14 καὶ ἔλαβεν
Εζεκιας τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων καὶ ἤνοιξεν αὐτὸ
ἐναντίον κυρίου 15 καὶ προσεύξατο Εζεκιας πρὸς κύριον
λέγων 16 κύριε σαβαωθ ὁ θεὸς Ἰσραηλ ὁ καθήμενος
ἐπὶ τῶν χερουβιν σὺ θεὸς μόνος εἶ πάσης βασιλείας τῆς
οἰκουμένης σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν 17
εἰσάκουσον κύριε εἴσβλεψον κύριε καὶ ἰδὲ τοὺς λόγους
οὓς ἀπέστειλεν Σενναχηριμ ὄνειδίζειν θεὸν ζῶντα 18

ἐπ' ἀληθείας γὰρ ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὴν χώραν αὐτῶν **19** καὶ ἐνέβαλον τὰ εἶδωλα αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ οὐ γὰρ θεοὶ ἦσαν ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων ξύλα καὶ λίθοι καὶ ἀπώλεσαν αὐτούς **20** σὺ δέ κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν ἵνα γινῶ πᾶσα βασιλεία τῆς γῆς ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος **21** καὶ ἀπεστάλη Ἡσαιας υἱὸς Ἀμως πρὸς Εζεκίαν καὶ εἶπεν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἤκουσα ἃ προσηύξω πρὸς με περὶ Σενναχηριμ βασιλέως Ἀσσυρίων **22** οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐφάυλισέν σε καὶ ἐμυκτήρισέν σε παρθένος θυγάτηρ Σιων ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν ἐκίνησεν θυγάτηρ Ἱερουσαλημ **23** τίνα ὠνείδισας καὶ παρώξυνας ἢ πρὸς τίνα ὕψωσας τὴν φωνὴν σου καὶ οὐκ ἦρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ **24** ὅτι δι' ἀγγέλων ὠνείδισας κύριον σὺ γὰρ εἶπας τῷ πλήθει τῶν ἀρμάτων ἐγὼ ἀνέβην εἰς ὕψος ὀρέων καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ Λιβάνου καὶ ἔκοψα τὸ ὕψος τῆς κέδρου αὐτοῦ καὶ τὸ κάλλος τῆς κυπαρίσσου καὶ εἰσῆλθον εἰς ὕψος μέρους τοῦ δρυμοῦ **25** καὶ ἔθηκα γέφυραν καὶ ἠρήμωσα ὕδατα καὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος **26** οὐ ταῦτα ἤκουσας πάλαι ἃ ἐγὼ ἐποίησα ἐξ ἀρχαίων ἡμερῶν συνέταξα νῦν δὲ ἐπέδειξα ἐξερημῶσαι ἔθνη ἐν ὄχυροῖς καὶ ἐνοικοῦντας ἐν πόλεσιν ὄχυραῖς **27** ἀνῆκα τὰς χεῖρας καὶ ἐξηράνθησαν καὶ ἐγένοντο ὡς χόρτος ξηρὸς ἐπὶ δωματίων καὶ ὡς ἄγρωστις **28** νῦν δὲ τὴν ἀνάπαυσίν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου ἐγὼ ἐπίσταμαι **29** ὁ δὲ θυμὸς σου ὃν ἐθυμώθης καὶ ἡ πικρία σου ἀνέβη πρὸς με καὶ ἐμβαλῶ φιμὸν εἰς τὴν ῥῖνά σου καὶ χαλινὸν εἰς τὰ χεῖλη σου καὶ ἀποστρέψω

σε τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθες ἐν αὐτῇ **30** τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον
φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ἃ ἔσπαρκας τῷ δὲ ἐνιαυτῷ τῷ
δευτέρῳ τὸ κατάλειμμα τῷ δὲ τρίτῳ σπεύραντες ἀμήσατε
καὶ φυτεύσατε ἀμπελῶνας καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν
αὐτῶν **31** καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἐν τῇ Ιουδαίᾳ
φυήσουσιν ρίζαν κάτω καὶ ποιήσουσιν σπέρμα ἄνω **32** ὅτι
ἐξ Ιερουσαλημ ἐξελεύσονται οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ
σφζόμενοι ἐξ ὄρους Σιων ὁ ζῆλος κυρίου σαβαωθ ποιήσει
ταῦτα **33** διὰ τοῦτο οὕτως λέγει κύριος ἐπὶ βασιλέα
Ἀσσυρίων οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐδὲ μὴ
βάλλῃ ἐπ' αὐτήν βέλος οὐδὲ μὴ ἐπιβάλλῃ ἐπ' αὐτήν θυρεὸν
οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ' αὐτήν χάρακα **34** ἀλλὰ τῇ ὁδῷ ἣ
ἦλθεν ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται τάδε λέγει κύριος **35**
ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ σῶσαι αὐτήν δι
ἐμὲ καὶ διὰ Δαυιδ τὸν παῖδά μου **36** καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος
κυρίου καὶ ἀνεῖλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων
ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας καὶ ἐξαναστάντες τὸ
πρωὶ εὔρον πάντα τὰ σώματα νεκρά **37** καὶ ἀποστραφεῖς
ἀπῆλθεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ὤκησεν ἐν Νινευῆ **38**
καὶ ἐν τῷ αὐτῷ προσκυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ Νασαραχ τὸν
παταχρον αὐτοῦ Ἀδραμελεχ καὶ Σαρασαρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
ἐπάταξαν αὐτὸν μαχαίραις αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς
Ἀρμενίαν καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσορδαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ

38 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐμαλακίσθη Εζεκίας
ἕως θανάτου καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτὸν Ησαιας υἱὸς Ἀμως ὁ
προφήτης καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος τάξαι
περὶ τοῦ οἴκου σου ἀποθνήσκεις γὰρ σὺ καὶ οὐ ζήσῃ **2** καὶ
ἀπέστρεψεν Εζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον

καὶ προσήξατο πρὸς κύριον 3 λέγων μνήσθητι κύριε
ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου μετὰ ἀληθείας ἐν καρδίᾳ
ἀληθινῇ καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιόν σου ἐποίησα καὶ ἔκλαυσεν
Εζεκιας κλαυθμῶ μεγάλῳ 4 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
πρὸς Ησαιαν λέγων 5 πορεύθητι καὶ εἰπὸν Εζεκια τάδε
λέγει κύριος ὁ θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς σου ἤκουσα τῆς
φωνῆς τῆς προσευχῆς σου καὶ εἶδον τὰ δάκρυά σου ἰδοὺ
προστίθῃμι πρὸς τὸν χρόνον σου ἔτη δέκα πέντε 6 καὶ
ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων σώσω σε καὶ ὑπὲρ τῆς
πόλεως ταύτης ὑπερασπιῶ 7 τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον
παρὰ κυρίου ὅτι ὁ θεὸς ποιήσει τὸ ῥῆμα τοῦτο 8 τὴν
σκιὰν τῶν ἀναβαθμῶν οὐς κατέβη ὁ ἥλιος τοὺς δέκα
ἀναβαθμοὺς τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου ἀποστρέψω τὸν
ἥλιον τοὺς δέκα ἀναβαθμοὺς καὶ ἀνέβη ὁ ἥλιος τοὺς
δέκα ἀναβαθμοὺς οὐς κατέβη ἢ σκιά 9 προσευχὴ Εζεκιου
βασιλέως τῆς Ιουδαίας ἠνίκα ἐμαλακίσθη καὶ ἀνέστη ἐκ
τῆς μαλακίας αὐτοῦ 10 ἐγὼ εἶπα ἐν τῷ ὕψει τῶν ἡμερῶν
μου ἐν πύλαις ἄδου καταλείψω τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα (Sheol
h7585) 11 εἶπα οὐκέτι μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῆς
γῆς οὐκέτι μὴ ἴδω ἄνθρωπον 12 ἐκ τῆς συγγενείας μου
κατέλιπον τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς μου ἐξῆλθεν καὶ ἀπῆλθεν
ἀπ' ἐμοῦ ὡσπερ ὁ καταλύων σκηνὴν πήξας τὸ πνεῦμά μου
παρ' ἐμοὶ ἐγένετο ὡς ἰστός ἐρίθου ἐγγιζούσης ἐκτεμεῖν ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρεδόθη 13 ἕως πρωὶ ὡς λέοντι οὕτως
τὰ ὀστέα μου συνέτριψεν ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἕως τῆς
νυκτὸς παρεδόθη 14 ὡς χελιδῶν οὕτως φωνήσω καὶ ὡς
περιστέρα οὕτως μελετήσω ἐξέλιπον γάρ μου οἱ ὀφθαλμοὶ
τοῦ βλέπειν εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν κύριον ὃς
ἐξεΐλατό με 15 καὶ ἀφείλατό μου τὴν ὀδύνην τῆς ψυχῆς

16 κύριε περὶ αὐτῆς γὰρ ἀνηγγέλη σοι καὶ ἐξήγειράς μου τὴν πνοὴν καὶ παρακληθεὶς ἔζησα 17 εἴλου γὰρ μου τὴν ψυχὴν ἵνα μὴ ἀπόληται καὶ ἀπέρριψας ὀπίσω μου πάσας τὰς ἀμαρτίας μου 18 οὐ γὰρ οἱ ἐν ᾧδου αἰνέσουσίν σε οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες εὐλογήσουσίν σε οὐδὲ ἐλπιούσιν οἱ ἐν ᾧδου τὴν ἐλεημοσύνην σου (Sheol h7585) 19 οἱ ζῶντως εὐλογήσουσίν σε ὃν τρόπον καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς σήμερον παιδία ποιήσω ἃ ἀναγγελοῦσιν τὴν δικαιοσύνην σου 20 κύριε τῆς σωτηρίας μου καὶ οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ ψαλτηρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου κατέναντι τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ 21 καὶ εἶπεν Ἡσαιας πρὸς Εζεκιαν λαβὲ παλάθην ἐκ σύκων καὶ τρίψον καὶ κατάπλασαι καὶ ὑγιῆς ἔσῃ 22 καὶ εἶπεν Εζεκιας τοῦτο τὸ σημεῖον ὅτι ἀναβήσομαι εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ

39 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν Μαρωδαχ υἱὸς τοῦ Λααδαν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνίας ἐπιστολὰς καὶ πρέσβεις καὶ δῶρα Εζεκια ἤκουσεν γὰρ ὅτι ἐμαλακίσθη ἕως θανάτου καὶ ἀνέστη 2 καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Εζεκιας χαρὰν μεγάλην καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν οἶκον τοῦ νεχωθα καὶ τῆς στακτῆς καὶ τῶν θυμιαμάτων καὶ τοῦ μύρου καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου καὶ πάντας τοὺς οἴκους τῶν σκευῶν τῆς γάζης καὶ πάντα ὅσα ἦν ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν οὐθέν ὃ οὐκ ἔδειξεν Εζεκιας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ 3 καὶ ἦλθεν Ἡσαιας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκιαν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τί λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι καὶ πόθεν ἤκασιν πρὸς σέ καὶ εἶπεν Εζεκιας ἐκ γῆς πόρρωθεν ἤκασιν πρὸς με ἐκ Βαβυλῶνος 4 καὶ εἶπεν Ἡσαιας τί εἶδосαν ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ εἶπεν Εζεκιας πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδосαν καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου

ὁ οὐκ εἶδον ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου 5 καὶ
εἶπεν αὐτῷ Ἡσαιας ἄκουσον τὸν λόγον κυρίου σαβαωθ 6
ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ λήμψονται πάντα
τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ ὅσα συνήγαγον οἱ πατέρες σου ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς Βαβυλῶνα ἥξει καὶ οὐδὲν οὐ μὴ
καταλίπωσιν εἶπεν δὲ ὁ θεὸς 7 ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων
σου ὧν ἐγέννησας λήμψονται καὶ ποιήσουσιν σπάδοντας
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων 8 καὶ εἶπεν
Εζεκιᾶς πρὸς Ἡσαιαν ἀγαθὸς ὁ λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν
γενέσθω δὴ εἰρήνη καὶ δικαιοσύνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου

40 παρακαλεῖτε παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου λέγει ὁ
θεός 2 ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλημ
παρακαλέσατε αὐτήν ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινώσις αὐτῆς
λέλυται αὐτῆς ἡ ἀμαρτία ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς κυρίου
διπλᾶ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῆς 3 φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου εὐθείας ποιεῖτε τὰς
τρίβους τοῦ θεοῦ ἡμῶν 4 πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται
καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται καὶ ἔσται
πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθειᾶν καὶ ἡ τραχεῖα εἰς πεδία
5 καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα κυρίου καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ
τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ὅτι κύριος ἐλάλησεν 6 φωνὴ
λέγοντος βόησον καὶ εἶπα τί βοήσω πᾶσα σὰρξ χόρτος
καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου 7 ἐξηράνθη
ὁ χόρτος καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσεν 8 τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ θεοῦ
ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα 9 ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ
εὐαγγελιζόμενος Σιων ὑψώσον τῇ ἰσχύϊ τὴν φωνὴν σου
ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλημ ὑψώσατε μὴ φοβεῖσθε
εἰπὸν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα ἰδοὺ ὁ θεὸς ὑμῶν 10 ἰδοὺ
κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται καὶ ὁ βραχίων μετὰ κυριείας

ἰδοὺ ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἔργον ἐναντίον αὐτοῦ **11** ὡς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ καὶ τῷ βραχίονι αὐτοῦ συνάξει ἄρνας καὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσας παρακαλέσει **12** τίς ἐμέτρησεν τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸν οὐρανὸν σπιθαμῇ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν δρακί τίς ἔστησεν τὰ ὄρη σταθμῶ καὶ τὰς νάπας ζυγῶ **13** τίς ἔγνω νοῦν κυρίου καὶ τίς αὐτοῦ σύμβουλος ἐγένετο ὃς συμβιβᾷ αὐτόν **14** ἢ πρὸς τίνα συνεβουλεύσατο καὶ συνεβίβασεν αὐτόν ἢ τίς ἔδειξεν αὐτῷ κρίσιν ἢ ὁδὸν συνέσεως τίς ἔδειξεν αὐτῷ **15** εἰ πάντα τὰ ἔθνη ὡς σταγῶν ἀπὸ κάδου καὶ ὡς ῥοπὴ ζυγοῦ ἐλογίσθησαν καὶ ὡς σίελος λογισθήσονται **16** ὁ δὲ Λίβανος οὐχ ἰκανὸς εἰς καῦσιν καὶ πάντα τὰ τετράποδα οὐχ ἰκανὰ εἰς ὀλοκάρπωσιν **17** καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὡς οὐδὲν εἰσι καὶ εἰς οὐθὲν ἐλογίσθησαν **18** τίني ὠμοιώσατε κύριον καὶ τίني ὁμοιώματι ὠμοιώσατε αὐτόν **19** μὴ εἰκόνα ἐποίησεν τέκτων ἢ χρυσοχόος χωνεύσας χρυσίον περιεχρύσωσεν αὐτόν ὁμοίωμα κατεσκεύασεν αὐτόν **20** ξύλον γὰρ ἄσηπτον ἐκλέγεται τέκτων καὶ σοφῶς ζητεῖ πῶς στήσει αὐτοῦ εἰκόνα καὶ ἵνα μὴ σαλεύηται **21** οὐ γνώσεσθε οὐκ ἀκούσεσθε οὐκ ἀνηγγέλη ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς **22** ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες ὁ στήσας ὡς καμάραν τὸν οὐρανὸν καὶ διατείνας ὡς σκηνην κατοικεῖν **23** ὁ διδοὺς ἄρχοντας εἰς οὐδὲν ἄρχειν τὴν δὲ γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν **24** οὐ γὰρ μὴ σπείρωσιν οὐδὲ μὴ φυτεύσωσιν οὐδὲ μὴ ῥιζωθῆ εἰς τὴν γῆν ἢ ῥίζα αὐτῶν ἔπνευσεν ἐπ' αὐτούς καὶ ἐξηράνθησαν καὶ καταιγὶς ὡς φρύγανα ἀναλήμψεται αὐτούς **25** νῦν οὖν τίني με ὠμοιώσατε καὶ ὑψωθήσομαι εἶπεν ὁ ἅγιος **26** ἀναβλέψατε

εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ ἴδετε τίς κατέδειξεν
πάντα ταῦτα ὁ ἐκφέρων κατὰ ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ
πάντας ἐπ' ὀνόματι καλέσει ἀπὸ πολλῆς δόξης καὶ ἐν
κράτει ἰσχύος οὐδέν σε ἔλαθεν 27 μὴ γὰρ εἵπης Ἰακωβ
καὶ τί ἐλάλησας Ἰσραηλ ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ τοῦ
θεοῦ καὶ ὁ θεός μου τὴν κρίσιν ἀφεῖλεν καὶ ἀπέστη 28
καὶ νῦν οὐκ ἔγνωσ εἰ μὴ ἤκουσας θεὸς αἰώνιος ὁ θεὸς ὁ
κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς οὐ πεινάσει οὐδὲ κοπιάσει
οὐδὲ ἔστιν ἐξεύρεσις τῆς φρονήσεως αὐτοῦ 29 διδούς
τοῖς πεινῶσιν ἰσχὺν καὶ τοῖς μὴ ὀδυνωμένοις λύπην 30
πεινάσουσιν γὰρ νεώτεροι καὶ κοπιάσουσιν νεανίσκοι καὶ
ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυες ἔσονται 31 οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν θεὸν
ἀλλάξουσιν ἰσχὺν πτεροφυήσουσιν ὡς ἀετοὶ δραμοῦνται
καὶ οὐ κοπιάσουσιν βαδιοῦνται καὶ οὐ πεινάσουσιν

41 ἐγκαινίζεσθε πρὸς με νῆσοι οἱ γὰρ ἄρχοντες
ἀλλάξουσιν ἰσχὺν ἐγγισάτωσαν καὶ λαλησάτωσαν ἅμα
τότε κρίσιν ἀναγγειλάτωσαν 2 τίς ἐξήγειρεν ἀπὸ ἀνατολῶν
δικαιοσύνην ἐκάλεσεν αὐτὴν κατὰ πόδας αὐτοῦ καὶ
πορεύσεται δώσει ἐναντίον ἔθνων καὶ βασιλεῖς ἐκστήσει
καὶ δώσει εἰς γῆν τὰς μαχαίρας αὐτῶν καὶ ὡς φρύγανα
ἐξωσμένα τὰ τόξα αὐτῶν 3 καὶ διώξεται αὐτοὺς καὶ
διελεύσεται ἐν εἰρήνῃ ἡ ὁδὸς τῶν ποδῶν αὐτοῦ 4 τίς
ἐνήργησεν καὶ ἐποίησεν ταῦτα ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ καλῶν
αὐτὴν ἀπὸ γενεῶν ἀρχῆς ἐγὼ θεὸς πρῶτος καὶ εἰς τὰ
ἐπερχόμενα ἐγὼ εἰμι 5 εἶδοσαν ἔθνη καὶ ἐφοβήθησαν
τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἤγγισαν καὶ ἤλθοσαν ἅμα 6 κρίνων
ἕκαστος τῷ πλησίον καὶ τῷ ἀδελφῷ βοηθῆσαι καὶ ἐρεῖ 7
ἴσχυσεν ἀνὴρ τέκτων καὶ χαλκεὺς τύπτων σφύρη ἅμα
ἐλαύνων ποτὲ μὲν ἐρεῖ σύμβλημα καλόν ἐστιν ἰσχύρωσαν

αὐτὰ ἐν ἡλοῖς θήσουσιν αὐτὰ καὶ οὐ κινήθησονται **8**
σὺ δὲ Ἰσραηλ παῖς μου Ἰακωβ ὃν ἐξελεξάμην σπέρμα
Ἀβρααμ ὃν ἠγάπησα **9** οὐ ἄντελαβόμην ἀπ' ἄκρων τῆς
γῆς καὶ ἐκ τῶν σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε καὶ εἶπά σοι
παῖς μου εἶ ἐξελεξάμην σε καὶ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε **10** μὴ
φοβοῦ μετὰ σοῦ γάρ εἰμι μὴ πλανῶ ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ θεός
σου ὁ ἐνισχύσας σε καὶ ἐβοήθησά σοι καὶ ἠσφαλισάμην
σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ μου **11** ἰδοὺ αἰσχυνθήσονται καὶ
ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοί σοι ἔσονται γὰρ
ὡς οὐκ ὄντες καὶ ἀπολοῦνται πάντες οἱ ἀντίδικοί σου
12 ζητήσεις αὐτούς καὶ οὐ μὴ εὕρης τοὺς ἀνθρώπους
οἱ παροινήσουσιν εἰς σέ ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες καὶ
οὐκ ἔσονται οἱ ἀντιπολεμοῦντές σε **13** ὅτι ἐγὼ ὁ θεός
σου ὁ κρατῶν τῆς δεξιᾶς σου ὁ λέγων σοι μὴ φοβοῦ
14 Ἰακωβ ὀλιγοστός Ἰσραηλ ἐγὼ ἐβοήθησά σοι λέγει ὁ
θεὸς ὁ λυτρούμενός σε Ἰσραηλ **15** ἰδοὺ ἐποίησά σε ὡς
τροχοὺς ἀμάξης ἀλοῶντας καινοὺς πριστηροειδεῖς καὶ
ἀλόησεις ὄρη καὶ λεπτυνεῖς βουνούς καὶ ὡς χνοῦν θήσεις
16 καὶ λικμήσεις καὶ ἄνεμος λήμψεται αὐτούς καὶ καταγιγίς
διασπερεῖ αὐτούς σὺ δὲ εὐφρανθήσῃ ἐν τοῖς ἀγίοις Ἰσραηλ
καὶ ἀγαλλιάσονται **17** οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἐνδεεῖς ζητήσουσιν
γὰρ ὕδωρ καὶ οὐκ ἔσται ἡ γλῶσσα αὐτῶν ἀπὸ τῆς δίψης
ἐξηράνθη ἐγὼ κύριος ὁ θεός ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ θεός
Ἰσραηλ καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς **18** ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ
τῶν ὀρέων ποταμούς καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς ποιήσω
τὴν ἔρημον εἰς ἔλη καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὕδραγωγοῖς **19**
θήσω εἰς τὴν ἄνυδρον γῆν κέδρον καὶ πύξον καὶ μυρσίνην
καὶ κυπάρισσον καὶ λεύκη **20** ἵνα ἴδωσιν καὶ γνῶσιν
καὶ ἐννοηθῶσιν καὶ ἐπιστῶνται ἅμα ὅτι χεὶρ κυρίου

ἐποίησεν ταῦτα πάντα καὶ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραηλ κατέδειξεν
21 ἐγγίζει ἡ κρίσις ὑμῶν λέγει κύριος ὁ θεός ἤγγισαν αἱ
βουλαὶ ὑμῶν λέγει ὁ βασιλεὺς Ἰακωβ 22 ἐγγισάτωσαν καὶ
ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν ἃ συμβήσεται ἢ τὰ πρότερα τίνα ἦν
εἶπατε καὶ ἐπιστήσομεν τὸν νοῦν καὶ γνωσόμεθα τί τὰ
ἔσχατα καὶ τὰ ἐπερχόμενα εἶπατε ἡμῖν 23 ἀναγγείλατε
ἡμῖν τὰ ἐπερχόμενα ἐπ' ἐσχάτου καὶ γνωσόμεθα ὅτι θεοὶ
ἐστε εὖ ποιήσατε καὶ κακώσατε καὶ θαυμασόμεθα καὶ
ὀψόμεθα ἅμα 24 ὅτι πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς καὶ πόθεν ἡ ἐργασία
ὑμῶν ἐκ γῆς βδέλυγμα ἐξελέξαντο ὑμᾶς 25 ἐγὼ δὲ ἤγειρα
τὸν ἀπὸ βορρᾶ καὶ τὸν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν κληθήσονται
τῷ ὀνόματί μου ἐρχέσθωσαν ἄρχοντες καὶ ὡς πηλὸς
κεραμέως καὶ ὡς κεραμεὺς καταπατῶν τὸν πηλὸν οὕτως
καταπατηθήσεσθε 26 τίς γὰρ ἀναγγελεῖ τὰ ἐξ ἀρχῆς ἵνα
γνώμεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν καὶ ἐροῦμεν ὅτι ἀληθῆ ἐστιν
οὐκ ἔστιν ὁ προλέγων οὐδὲ ὁ ἀκούων ὑμῶν τοὺς λόγους
27 ἀρχὴν Σιων δώσω καὶ Ἱερουσαλημ παρακαλέσω εἰς
ὁδόν 28 ἀπὸ γὰρ τῶν ἐθνῶν ἰδοὺ οὐδεὶς καὶ ἀπὸ τῶν
εἰδώλων αὐτῶν οὐκ ἦν ὁ ἀναγγέλλων καὶ ἐὰν ἐρωτήσω
αὐτοὺς πόθεν ἐστέ οὐ μὴ ἀποκριθῶσίν μοι 29 εἰσὶν γὰρ οἱ
ποιοῦντες ὑμᾶς καὶ μάτην οἱ πλανῶντες ὑμᾶς

42 Ἰακωβ ὁ παῖς μου ἀντιλήμψομαι αὐτοῦ Ἰσραηλ ὁ
ἐκλεκτός μου προσεδέξατο αὐτὸν ἡ ψυχὴ μου ἔδωκα τὸ
πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἐξοίσει 2 οὐ
κεκράξεται οὐδὲ ἀνήσει οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἔξω ἢ φωνὴ
αὐτοῦ 3 κάλαμον τεθλασμένον οὐ συντρίψει καὶ λίνον
καπνιζόμενον οὐ σβέσει ἀλλὰ εἰς ἀλήθειαν ἐξοίσει κρίσιν
4 ἀναλάμψει καὶ οὐ θραυσθήσεται ἕως ἂν θῆ ἐπὶ τῆς γῆς
κρίσιν καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσιν 5 οὕτως

λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ πῆξας
αὐτόν ὁ στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ διδοὺς
πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς καὶ πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν
αὐτήν 6 ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ καὶ
κρατήσω τῆς χειρός σου καὶ ἐνισχύσω σε καὶ ἔδωκά σε εἰς
διαθήκην γένους εἰς φῶς ἐθνῶν 7 ἀνοίξαι ὀφθαλμοὺς
τυφλῶν ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους καὶ ἐξ οἴκου
φυλακῆς καθημένους ἐν σκότει 8 ἐγὼ κύριος ὁ θεός
τοῦτο μού ἐστιν τὸ ὄνομα τὴν δόξαν μου ἐτέρω οὐ δώσω
οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς γλυπτοῖς 9 τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ
ἤκασιν καὶ καινὰ ἃ ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι
ἐδηλώθη ὑμῖν 10 ὑμνήσατε τῷ κυρίῳ ὕμνον καινόν ἢ
ἀρχὴ αὐτοῦ δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς
οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πλέοντες αὐτήν
αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς 11 εὐφράνθητι ἔρημος
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς ἐπαύλεις καὶ οἱ κατοικοῦντες Κηδαρ
εὐφρανθήσονται οἱ κατοικοῦντες Πέτραν ἀπ' ἄκρων
τῶν ὀρέων βοήσουσιν 12 δώσουσιν τῷ θεῷ δόξαν τὰς
ἀρετάς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις ἀναγγελοῦσιν 13 κύριος ὁ
θεὸς τῶν δυνάμεων ἐξελεύσεται καὶ συντρίψει πόλεμον
ἐπεγερεῖ ζῆλον καὶ βοήσεται ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ μετὰ
ἰσχύος 14 ἐσιώπησα μὴ καὶ ἀεὶ σιωπήσομαι καὶ ἀνέξομαι
ἐκαρτέρησα ὡς ἡ τίκτουσα ἐκστήσω καὶ ξηρανῶ ἅμα 15
καὶ θήσω ποταμοὺς εἰς νήσους καὶ ἔλη ξηρανῶ 16 καὶ
ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁδῷ ἧ οὐκ ἔγνωσαν καὶ τρίβους οὓς οὐκ
ᾔδεισαν πατήσαι ποιήσω αὐτούς ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκότος
εἰς φῶς καὶ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν ταῦτα τὰ ῥήματα ποιήσω
καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς 17 αὐτοὶ δὲ ἀπεστράφησαν
εἰς τὰ ὀπίσω αἰσχύνθητε αἰσχύνην οἱ πεποιθότες ἐπὶ τοῖς

γλυπτοῖς οἱ λέγοντες τοῖς χωνευτοῖς ὑμεῖς ἐστε θεοὶ ἡμῶν
18 οἱ κωφοὶ ἀκούσατε καὶ οἱ τυφλοὶ ἀναβλέψατε ἰδεῖν **19**
καὶ τίς τυφλὸς ἀλλ' ἢ οἱ παῖδές μου καὶ κωφοὶ ἀλλ' ἢ
οἱ κυριεύοντες αὐτῶν καὶ ἐτυφλώθησαν οἱ δοῦλοι τοῦ
θεοῦ **20** εἶδετε πλεονάκις καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε ἠνοιγμένα
τὰ ὦτα καὶ οὐκ ἠκούσατε **21** κύριος ὁ θεὸς ἐβούλετο
ἵνα δικαιωθῇ καὶ μεγαλύνῃ αἴνεσιν καὶ εἶδον **22** καὶ
ἐγένετο ὁ λαὸς πεπρονομευμένος καὶ διηρπασμένος ἢ
γὰρ παγίς ἐν τοῖς ταμιείοις πανταχοῦ καὶ ἐν οἴκοις ἅμα
ὅπου ἔκρυψαν αὐτούς ἐγένοντο εἰς προνομίην καὶ οὐκ
ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἄρπαγμα καὶ οὐκ ἦν ὁ λέγων ἀπόδος
23 τίς ἐν ὑμῖν ὃς ἐνωτιεῖται ταῦτα εἰσακούσεται εἰς τὰ
ἐπερχόμενα **24** τίς ἔδωκεν εἰς διαρπαγὴν Ἰακωβ καὶ Ἰσραὴλ
τοῖς προνομεύουσιν αὐτόν οὐχὶ ὁ θεὸς ᾧ ἡμάρτοσαν αὐτῶ
καὶ οὐκ ἐβούλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι οὐδὲ
ἀκούειν τοῦ νόμου αὐτοῦ **25** καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτούς
ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ καὶ κατίσχυσεν αὐτούς πόλεμος καὶ
οἱ συμφλέγοντες αὐτούς κύκλω καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕκαστος
αὐτῶν οὐδὲ ἔθεντο ἐπὶ ψυχὴν

43 καὶ νῦν οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιήσας σε
Ἰακωβ ὁ πλάσας σε Ἰσραὴλ μὴ φοβοῦ ὅτι ἐλυτρωσάμην σε
ἐκάλεσά σε τὸ ὄνομά σου ἐμὸς εἶ σύ **2** καὶ ἐὰν διαβαίνης
δι' ὕδατος μετὰ σοῦ εἶμι καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσίν
σε καὶ ἐὰν διέλθῃς διὰ πυρός οὐ μὴ κατακαυθῆς φλόξ
οὐ κατακαύσει σε **3** ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς σου ὁ ἅγιος
Ἰσραὴλ ὁ σώζων σε ἐποίησά σου ἄλλαγμα Αἴγυπτον καὶ
Αἰθιοπίαν καὶ Σοῦνην ὑπὲρ σοῦ **4** ἀφ' οὗ ἔντιμος ἐγένου
ἐναντίον μου ἐδοξάσθης κἀγὼ σε ἠγάπησα καὶ δώσω
ἀνθρώπους πολλοὺς ὑπὲρ σοῦ καὶ ἄρχοντας ὑπὲρ τῆς

κεφαλῆς σου **5** μή φοβοῦ ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι ἀπὸ ἀνατολῶν
ἄξω τὸ σπέρμα σου καὶ ἀπὸ δυσμῶν συνάξω σε **6** ἐρῶ τῷ
βορρᾶ ἄγε καὶ τῷ λιβί μὴ κώλυε ἄγε τοὺς υἱούς μου ἀπὸ
γῆς πόρρωθεν καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς **7**
πάντας ὅσοι ἐπικέκληνται τῷ ὀνόματί μου ἐν γὰρ τῇ δόξῃ
μου κατεσκεύασα αὐτὸν καὶ ἔπλασα καὶ ἐποίησα αὐτόν **8**
καὶ ἐξήγαγον λαὸν τυφλόν καὶ ὀφθαλμοὶ εἰσιν ὡσαύτως
τυφλοὶ καὶ κωφοὶ τὰ ὦτα ἔχοντες **9** πάντα τὰ ἔθνη
συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν
τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν
ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν
καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ **10** γένεσθέ μοι μάρτυρες κἀγὼ
μάρτυς λέγει κύριος ὁ θεὸς καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην ἵνα
γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ἔμπροσθέν
μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεὸς καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται **11** ἐγὼ
ὁ θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν πάρεξ ἐμοῦ σῶζων **12** ἀνήγγειλα
καὶ ἔσωσα ὠνεΐδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος ὑμεῖς
ἐμοὶ μάρτυρες κἀγὼ μάρτυς λέγει κύριος ὁ θεός **13** ἔτι ἀπ'
ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος
ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό **14** οὕτως λέγει κύριος ὁ
θεὸς ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς ὁ ἅγιος Ἰσραηλ ἔνεκεν ὑμῶν
ἀποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἐπεγερῶ πάντας φεύγοντας
καὶ Χαλδαῖοι ἐν πλοίοις δεθήσονται **15** ἐγὼ κύριος ὁ
θεὸς ὁ ἅγιος ὑμῶν ὁ καταδείξας Ἰσραηλ βασιλέα ὑμῶν
16 οὕτως λέγει κύριος ὁ διδοὺς ὁδὸν ἐν θαλάσῃ καὶ
ἐν ὕδατι ἰσχυρῷ τρίβον **17** ὁ ἐξαγαγὼν ἄρματα καὶ
ἵππον καὶ ὄχλον ἰσχυρόν ἀλλὰ ἐκοιμήθησαν καὶ οὐκ
ἀναστήσονται ἐσβέσθησαν ὡς λίνον ἐσβεσμένον **18** μὴ
μνημονεύετε τὰ πρῶτα καὶ τὰ ἀρχαῖα μὴ συλλογίζεσθε **19**

ἰδοὺ ποιῶ καινὰ ἃ νῦν ἀνατελεῖ καὶ γνώσεσθε αὐτά καὶ ποιήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν καὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποταμούς **20** εὐλογήσει με τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ σειρήνες καὶ θυγατέρες στρουθῶν ὅτι ἔδωκα ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ ποταμούς ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτόν **21** λαόν μου ὃν περιεποιησάμην τὰς ἀρετάς μου διηγεῖσθαι **22** οὐ νῦν ἐκάλεσά σε Ἰακωβ οὐδὲ κοπιᾶσαί σε ἐποίησα Ἰσραηλ **23** οὐκ ἐμοὶ πρόβατα τῆς ὀλοκαρπώσεώς σου οὐδὲ ἐν ταῖς θυσίαις σου ἐδόξασάς με οὐδὲ ἔγκοπον ἐποίησά σε ἐν λιβάνῳ **24** οὐδὲ ἐκτήσω μοι ἀργυρίου θυμίαμα οὐδὲ τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν σου ἐπεθύμησα ἀλλὰ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις σου καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις σου προέστην σου **25** ἐγὼ εἰμι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐξαλείφων τὰς ἀνομίας σου καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι **26** σὺ δὲ μνήσθητι καὶ κριθῶμεν λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σου πρῶτος ἵνα δικαιωθῆς **27** οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶτοι καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἠνόμησαν εἰς ἐμέ **28** καὶ ἐμίαναν οἱ ἄρχοντες τὰ ἁγία μου καὶ ἔδωκα ἀπολέσαι Ἰακωβ καὶ Ἰσραηλ εἰς ὄνειδισμόν

44 νῦν δὲ ἄκουσον παῖς μου Ἰακωβ καὶ Ἰσραηλ ὃν ἐξελεξάμην **2** οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιήσας σε καὶ ὁ πλάσας σε ἐκ κοιλίας ἔτι βοηθηθήσῃ μὴ φοβοῦ παῖς μου Ἰακωβ καὶ ὁ ἠγαπημένος Ἰσραηλ ὃν ἐξελεξάμην **3** ὅτι ἐγὼ δώσω ὕδωρ ἐν δίψει τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνύδρῳ ἐπιθήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸ σπέρμα σου καὶ τὰς εὐλογίας μου ἐπὶ τὰ τέκνα σου **4** καὶ ἀνατελοῦσιν ὡσεὶ χόρτος ἀνά μέσον ὕδατος καὶ ὡς ἰτέα ἐπὶ παραρρέον ὕδωρ **5** οὗτος ἐρεῖ τοῦ θεοῦ εἰμι καὶ οὗτος βοήσεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰακωβ καὶ ἕτερος ἐπιγράψει τοῦ θεοῦ εἰμι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραηλ **6** οὕτως λέγει ὁ θεὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραηλ ὁ ῥυσάμενος

αὐτὸν θεὸς σαβαωθ ἐγὼ πρῶτος καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦτα πλήν
ἐμοῦ οὐκ ἔστιν θεός 7 τίς ὡσπερ ἐγὼ στήτω καλεσάτω
καὶ ἐτοιμασάτω μοι ἀφ' οὗ ἐποίησα ἄνθρωπον εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ τὰ ἐπερχόμενα πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἀναγγειλάτωσαν
ὑμῖν 8 μὴ παρακαλύπτεσθε οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἠνωτίσασθε καὶ
ἀπήγγειλα ὑμῖν μάρτυρες ὑμεῖς ἐστε εἰ ἔστιν θεὸς πλήν
ἐμοῦ καὶ οὐκ ἦσαν τότε 9 οἱ πλάσσοντες καὶ γλύφοντες
πάντες μάταιοι οἱ ποιοῦντες τὰ καταθύμια αὐτῶν ἃ οὐκ
ὠφελήσει αὐτούς ἀλλὰ αἰσχυνθήσονται 10 πάντες οἱ
πλάσσοντες θεὸν καὶ γλύφοντες ἀνωφελῆ 11 καὶ πάντες
ὄθεν ἐγένοντο ἐξηράνθησαν καὶ κωφοὶ ἀπὸ ἀνθρώπων
συναχθήτωσαν πάντες καὶ στήτωσαν ἅμα ἐντραπήτωσαν
καὶ αἰσχυνθήτωσαν ἅμα 12 ὅτι ὥξυνεν τέκτων σίδηρον
σκεπάρνῳ εἰργάσατο αὐτὸ καὶ ἐν τερέτρῳ ἔτρησεν αὐτό
εἰργάσατο αὐτὸ ἐν τῷ βραχίονι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ
πεινάσει καὶ ἀσθενήσει καὶ οὐ μὴ πῖη ὕδωρ ἐκλεξάμενος
13 τέκτων ξύλον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέτρῳ καὶ ἐν κόλλῃ
ἐρρύθμισεν αὐτό ἐποίησεν αὐτὸ ὡς μορφὴν ἀνδρὸς καὶ ὡς
ὠραιότητα ἀνθρώπου στήσαι αὐτὸ ἐν οἴκῳ 14 ὃ ἔκοψεν
ξύλον ἐκ τοῦ δρυμοῦ ὃ ἐφύτευσεν κύριος καὶ ὑετὸς
ἐμήκυνεν 15 ἵνα ἧ ἄνθρώποις εἰς καῦσιν καὶ λαβῶν ἀπ'
αὐτοῦ ἐθερμάνθη καὶ καύσαντες ἔπεψαν ἄρτους ἐπ' αὐτῶν
τὸ δὲ λοιπὸν εἰργάσαντο εἰς θεοὺς καὶ προσκυνοῦσιν
αὐτούς 16 οὗ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσαν ἐν πυρὶ καὶ
καύσαντες ἔπεψαν ἄρτους ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπ' αὐτοῦ κρέας
ὀπτήσας ἔφαγεν καὶ ἐνεπλήσθη καὶ θερμανθεὶς εἶπεν
ἡδύ μοι ὅτι ἐθερμάνθη καὶ εἶδον πῦρ 17 τὸ δὲ λοιπὸν
ἐποίησεν εἰς θεὸν γλυπτὸν καὶ προσκυνεῖ αὐτῷ καὶ
προσεύχεται λέγων ἐξελοῦ με ὅτι θεὸς μου εἶ σύ 18 οὐκ

ἔγνωσαν φρονῆσαι ὅτι ἀπημαυρώθησαν τοῦ βλέπειν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν καὶ τοῦ νοῆσαι τῆ καρδίᾳ αὐτῶν **19** καὶ οὐκ ἐλογίσατο τῆ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐδὲ ἀνελογίσατο ἐν τῆ ψυχῇ αὐτοῦ οὐδὲ ἔγνω τῆ φρονήσει ὅτι τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ καὶ ἔπεψεν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων αὐτοῦ ἄρτους καὶ ὀπτήσας κρέας ἔφαγεν καὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ εἰς βδέλυγμα ἐποίησεν καὶ προσκυνοῦσιν αὐτῷ **20** γινώτε ὅτι σποδὸς ἡ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ πλανῶνται καὶ οὐδεὶς δύναται ἐξελεῖσθαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἴδετε οὐκ ἐρεῖτε ὅτι ψεῦδος ἐν τῆ δεξιᾷ μου **21** μνήσθητι ταῦτα Ἰακωβ καὶ Ἰσραηλ ὅτι παῖς μου εἶ σύ ἔπλασά σε παῖδά μου καὶ σύ Ἰσραηλ μὴ ἐπιλανθάνου μου **22** ἰδοὺ γὰρ ἀπήλειψα ὡς νεφέλην τὰς ἀνομίας σου καὶ ὡς γνόφον τὰς ἀμαρτίας σου ἐπιστράφητι πρὸς με καὶ λυτρώσομαί σε **23** εὐφράνθητε οὐρανοὶ ὅτι ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν Ἰσραηλ σαλπίσατε θεμέλια τῆς γῆς βοήσατε ὄρη εὐφροσύνην οἱ βουνοὶ καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν αὐτοῖς ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ θεὸς τὸν Ἰακωβ καὶ Ἰσραηλ δοξασθήσεται **24** οὕτως λέγει κύριος ὁ λυτρούμενός σε καὶ ὁ πλάσων σε ἐκ κοιλίας ἐγὼ κύριος ὁ συντελῶν πάντα ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν μόνος καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν τίς ἕτερος **25** διασκεδάσει σημεῖα ἐγγαστριμύθων καὶ μαντείας ἀπὸ καρδίας ἀποστρέφων φρονίμους εἰς τὰ ὀπίσω καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν μωρέων **26** καὶ ἰστῶν ῥήματα παιδὸς αὐτοῦ καὶ τὴν βουλήν τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ἀληθεύων ὁ λέγων Ἱερουσαλημ κατοικηθήσῃ καὶ ταῖς πόλεσιν τῆς Ἰουδαίας οἰκοδομηθήσεσθε καὶ τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀνατελεῖ **27** ὁ λέγων τῆ ἀβύσσῳ ἐρημωθήσῃ καὶ τοὺς ποταμούς σου ξηρανῶ **28** ὁ λέγων Κύρῳ φρονεῖν

καὶ πάντα τὰ θελήματά μου ποιήσει ὁ λέγων Ἱερουσαλημ
οἰκοδομηθήσῃ καὶ τὸν οἶκον τὸν ἅγιόν μου θεμελιώσω

45 οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς τῷ χριστῷ μου Κύρῳ
οὗ ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς ἐπακουῖσαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ
ἔθνη καὶ ἰσχὺν βασιλέων διαρρήξω ἀνοίξω ἔμπροσθεν
αὐτοῦ θύρας καὶ πόλεις οὐ συγκλεισθήσονται **2** ἐγὼ
ἔμπροσθέν σου πορεύσομαι καὶ ὄρη ὀμαλιῶ θύρας χαλκᾶς
συντρίψω καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συγκλάσω **3** καὶ δώσω
σοι θησαυροὺς σκοτεινοὺς ἀποκρύφους ἀοράτους ἀνοίξω
σοι ἵνα γνῶς ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ καλῶν τὸ ὄνομά σου
θεὸς Ἰσραηλ **4** ἔνεκεν Ἰακωβ τοῦ παιδός μου καὶ Ἰσραηλ
τοῦ ἐκλεκτοῦ μου ἐγὼ καλέσω σε τῷ ὀνόματί σου καὶ
προσδέξομαί σε σὺ δὲ οὐκ ἔγνων με **5** ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ
θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πλὴν ἐμοῦ θεὸς καὶ οὐκ ἦδεις με **6**
ἵνα γνῶσιν οἱ ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ οἱ ἀπὸ δυσμῶν ὅτι
οὐκ ἔστιν πλὴν ἐμοῦ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι
7 ἐγὼ ὁ κατασκευάσας φῶς καὶ ποιήσας σκότος ὁ ποιῶν
εἰρήνην καὶ κτίζων κακὰ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιῶν
ταῦτα πάντα **8** εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν καὶ αἱ
νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἡ γῆ ἔλεος
καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα ἐγὼ εἶμι κύριος ὁ κτίσας
σε **9** ποῖον βέλτιον κατεσκεύασα ὡς πηλὸν κεραμέως
μὴ ὁ ἀροτριῶν ἀροτριάσει τὴν γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν μὴ
ἔρεϊ ὁ πηλὸς τῷ κεραμεῖ τί ποιεῖς ὅτι οὐκ ἐργάζῃ οὐδὲ
ἔχεις χειῖρας **10** ὁ λέγων τῷ πατρί τί γεννήσεις καὶ τῇ
μητρὶ τί ὠδινήσεις **11** ὅτι οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ
ἅγιος Ἰσραηλ ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα ἐρωτήσατέ με περὶ
τῶν υἰῶν μου καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου καὶ περὶ τῶν
ἔργων τῶν χειρῶν μου ἐντείλασθέ μοι **12** ἐγὼ ἐποίησα

γῆν καὶ ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς ἐγὼ τῇ χειρὶ μου ἐστερέωσα
τὸν οὐρανὸν ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄστροις ἐνετειλάμην **13** ἐγὼ
ἤγειρα αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης βασιλέα καὶ πᾶσαι αἱ
ὁδοὶ αὐτοῦ εὐθεῖαι οὗτος οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου
καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει οὐ μετὰ
λύτρων οὐδὲ μετὰ δώρων εἶπεν κύριος σαβαωθ **14** οὕτως
λέγει κύριος σαβαωθ ἐκοπίασεν Αἴγυπτος καὶ ἐμπορία
Αἰθιοπῶν καὶ οἱ Σεβωιν ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σὲ διαβήσονται
καὶ σοὶ ἔσονται δοῦλοι καὶ ὀπίσω σου ἀκολουθήσουσιν
δεδεμένοι χειροπέδαις καὶ προσκυνήσουσίν σοι καὶ ἐν σοὶ
προσεύχονται ὅτι ἐν σοὶ ὁ θεὸς ἐστὶν καὶ ἐροῦσιν οὐκ ἔστιν
θεὸς πλὴν σου **15** σὺ γὰρ εἶ θεὸς καὶ οὐκ ἥδειμεν ὁ θεὸς
τοῦ Ἰσραὴλ σωτὴρ **16** αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται
πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ καὶ πορεύσονται ἐν αἰσχύνη
ἐγκαινίζεσθε πρὸς με νῆσοι **17** Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ
κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον οὐκ αἰσχυνθήσονται οὐδὲ μὴ
ἐντραπῶσιν ἕως τοῦ αἰῶνος **18** οὕτως λέγει κύριος ὁ
ποιήσας τὸν οὐρανὸν οὗτος ὁ θεὸς ὁ καταδείξας τὴν γῆν
καὶ ποιήσας αὐτὴν αὐτὸς διώρισεν αὐτὴν οὐκ εἰς κενὸν
ἐποίησεν αὐτὴν ἀλλὰ κατοικεῖσθαι ἐγὼ εἶμι καὶ οὐκ ἔστιν
ἔτι **19** οὐκ ἐν κρυφῇ λελάληκα οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ
οὐκ εἶπα τῷ σπέρματι Ἰακωβ μάταιον ζητήσατε ἐγὼ εἶμι
ἐγὼ εἶμι κύριος λαλῶν δικαιοσύνην καὶ ἀναγγέλλων
ἀλήθειαν **20** συνάχθητε καὶ ἤκετε βουλεύσασθε ἅμα οἱ
σφζόμενοι ἀπὸ τῶν ἔθνῶν οὐκ ἔγνωσαν οἱ αἴροντες τὸ
ξύλον γλύμμα αὐτῶν καὶ προσευχόμενοι ὡς πρὸς θεούς
οἱ οὐ σφζουσιν **21** εἰ ἀναγγελοῦσιν ἐγγισάτωσαν ἵνα
γνώσιν ἅμα τίς ἀκουστὰ ἐποίησεν ταῦτα ἀπ' ἀρχῆς τότε
ἀνηγγέλη ὑμῖν ἐγὼ ὁ θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐμοῦ

δίκαιος καὶ σωτὴρ οὐκ ἔστιν ἄρεξ ἐμοῦ **22** ἐπιστράφητε
πρὸς με καὶ σωθήσεσθε οἱ ἅπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ἐγὼ εἰμι
ὁ θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος **23** κατ' ἐμαυτοῦ ὁμνύω
ἢ μὴν ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματός μου δικαιοσύνη
οἱ λόγοι μου οὐκ ἀποστραφήσονται ὅτι ἐμοὶ κάμψει
πᾶν γόνυ καὶ ἐξομολογήσεται πᾶσα γλῶσσα τῷ θεῷ **24**
λέγων δικαιοσύνη καὶ δόξα πρὸς αὐτὸν ἤξουσιν καὶ
αἰσχυνθήσονται πάντες οἱ ἀφορίζοντες ἑαυτούς **25** ἀπὸ
κυρίου δικαιωθήσονται καὶ ἐν τῷ θεῷ ἐνδοξασθήσονται
πᾶν τὸ σπέρμα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ

46 ἔπεσε Βηλ συνετρίβη Δαγων ἐγένετο τὰ γλυπτὰ αὐτῶν
εἰς θηρία καὶ κτήνη αἴρετε αὐτὰ καταδεδεμένα ὡς φορτίον
κοπιῶντι **2** καὶ πεινῶντι καὶ ἐκλελυμένῳ οὐκ ἰσχύοντι
ἅμα οἱ οὐ δυνήσονται σωθῆναι ἀπὸ πολέμου αὐτοὶ δὲ
αἰχμάλωτοι ἤχθησαν **3** ἀκούσατέ μου οἶκος τοῦ Ἰακωβ καὶ
πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ οἱ αἰρόμενοι ἐκ κοιλίας
καὶ παιδευόμενοι ἐκ παιδίου **4** ἕως γήρους ἐγὼ εἰμι καὶ
ἕως ἂν καταγηράσητε ἐγὼ εἰμι ἐγὼ ἀνέχομαι ὑμῶν ἐγὼ
ἐποίησα καὶ ἐγὼ ἀνήσω ἐγὼ ἀναλήμψομαι καὶ σώσω ὑμᾶς
5 τίني με ὠμοιώσατε ἴδετε τεχνάσασθε οἱ πλανώμενοι **6** οἱ
συμβαλλόμενοι χρυσίον ἐκ μαρσιπίου καὶ ἀργύριον ἐν
ζυγῷ στησουσιν ἐν σταθμῷ καὶ μισθωσάμενοι χρυσοχόον
ἐποίησαν χειροποίητα καὶ κύψαντες προσκυνοῦσιν αὐτοῖς
7 αἴρουσιν αὐτὸ ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ πορεύονται ἐὰν δὲ
θῶσιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ μένει οὐ μὴ κινηθῆ καὶ ὅς
ἂν βοήσῃ πρὸς αὐτόν οὐ μὴ εἰσακούσῃ ἀπὸ κακῶν οὐ μὴ
σώσῃ αὐτόν **8** μνήσθητε ταῦτα καὶ στενάξατε μετανοήσατε
οἱ πεπλανημένοι ἐπιστρέψατε τῇ καρδίᾳ **9** καὶ μνήσθητε
τὰ πρότερα ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς καὶ οὐκ

ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ **10** ἀναγγέλλων πρότερον τὰ ἔσχατα
πρὶν αὐτὰ γενέσθαι καὶ ἅμα συνετελέσθη καὶ εἶπα πᾶσά
μου ἢ βουλή στήσεται καὶ πάντα ὅσα βεβούλευμαι ποιήσω
11 καλῶν ἀπ' ἀνατολῶν πετεινὸν καὶ ἀπὸ γῆς πόρρωθεν
περὶ ὧν βεβούλευμαι ἐλάλησα καὶ ἤγαγον ἔκτισα καὶ
ἐποίησα ἤγαγον αὐτὸν καὶ εὐόδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ **12**
ἀκούσατέ μου οἱ ἀπολωλεκότες τὴν καρδίαν οἱ μακρὰν
ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης **13** ἤγγισα τὴν δικαιοσύνην μου καὶ
τὴν σωτηρίαν τὴν παρ' ἐμοῦ οὐ βραδυνῶ δέδωκα ἐν Σιων
σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ εἰς δόξασμα

47 κατάρηθι κάθισον ἐπὶ τὴν γῆν παρθένος θυγάτηρ
Βαβυλῶνος εἴσελθε εἰς τὸ σκότος θυγάτηρ Χαλδαίων ὅτι
οὐκέτι προστεθήσῃ κληθῆναι ἀπαλή καὶ τρυφερά **2** λαβὲ
μύλον ἄλεσον ἄλευρον ἀποκάλυψαι τὸ κατακάλυμμά σου
ἀνακάλυψαι τὰς πολιὰς ἀνάσφραι τὰς κνήμας διάβηθι
ποταμούς **3** ἀνακαλυφθήσεται ἡ αἰσχὺνὴ σου φανήσονται
οἱ ὄνειδισμοί σου τὸ δίκαιον ἐκ σοῦ λήμψομαι οὐκέτι μὴ
παραδῶ ἀνθρώποις **4** εἶπεν ὁ ῥυσάμενός σε κύριος σαβαωθ
ὄνομα αὐτῶ ἅγιος Ἰσραὴλ **5** κάθισον κατανενυγμένη
εἴσελθε εἰς τὸ σκότος θυγάτηρ Χαλδαίων οὐκέτι μὴ
κληθῆς ἰσχὺς βασιλείας **6** παρωξύνθη ἐπὶ τῷ λαῷ μου
ἐμίανας τὴν κληρονομίαν μου ἐγὼ ἔδωκα εἰς τὴν χειρὰ
σου σὺ δὲ οὐκ ἔδωκας αὐτοῖς ἔλεος τοῦ πρεσβυτέρου
ἐβάρυνας τὸν ζυγὸν σφόδρα **7** καὶ εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα
ἔσομαι ἄρχουσα οὐκ ἐνόησας ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου
οὐδὲ ἐμνήσθης τὰ ἔσχατα **8** νῦν δὲ ἄκουσον ταῦτα ἢ
τρυφερά ἢ καθημένη πεποιθυῖα ἢ λέγουσα ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῆς ἐγὼ εἶμι καὶ οὐκ ἔστιν ἕτέρα οὐ καθιῶ χήρα οὐδὲ
γνώσομαι ὀρφανείαν **9** νῦν δὲ ἤξει ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ

τὰ δύο ταῦτα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ χηρεία καὶ ἀτεκνία ἤξει
ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐν τῇ ἰσχύι τῶν
ἐπαοιδῶν σου σφόδρα **10** τῇ ἐλπίδι τῆς πονηρίας σου
σὺ γὰρ εἶπας ἐγὼ εἶμι καὶ οὐκ ἔστιν ἕτέρα γνῶθι ὅτι ἡ
σύνεσις τούτων καὶ ἡ πορνεία σου ἔσται σοι αἰσχύνη καὶ
εἶπας τῇ καρδίᾳ σου ἐγὼ εἶμι καὶ οὐκ ἔστιν ἕτέρα **11** καὶ
ἤξει ἐπὶ σὲ ἀπώλεια καὶ οὐ μὴ γνῶς βόθυνος καὶ ἐμπεσῆ
εἰς αὐτόν καὶ ἤξει ἐπὶ σὲ ταλαιπωρία καὶ οὐ μὴ δυνήσῃ
καθαρὰ γενέσθαι καὶ ἤξει ἐπὶ σὲ ἐξαπίνης ἀπώλεια καὶ
οὐ μὴ γνῶς **12** στήθι νῦν ἐν ταῖς ἐπαοιδαῖς σου καὶ τῇ
πολλῇ φαρμακείᾳ σου ἃ ἐμάνθανες ἐκ νεότητός σου εἰ
δυνήσῃ ὠφεληθῆναι **13** κεκοπίακας ἐν ταῖς βουλαῖς σου
στήτωσαν καὶ σωσάτωσάν σε οἱ ἀστρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ
οἱ ὀρῶντες τοὺς ἀστέρας ἀναγγειλάτωσάν σοι τί μέλλει
ἐπὶ σὲ ἔρχεσθαι **14** ἰδοὺ πάντες ὡς φρύγανα ἐπὶ πυρὶ
κατακαήσονται καὶ οὐ μὴ ἐξέλωνται τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐκ
φλογός ὅτι ἔχεις ἄνθρακας πυρός κάθισαι ἐπ' αὐτούς **15**
οὔτοι ἔσονταί σοι βοήθεια ἐκοπίαςας ἐν τῇ μεταβολῇ σου
ἐκ νεότητος ἄνθρωπος καθ' ἑαυτὸν ἐπλανήθη σοὶ δὲ οὐκ
ἔσται σωτηρία

48 ἀκούσατε ταῦτα οἶκος Ἰακωβ οἱ κεκλημένοι τῷ
ὀνόματι Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἐξ Ἰουδα ἐξεληθόντες οἱ ὀμνύοντες
τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ μιμησκόμενοι οὐ μετὰ
ἀληθείας οὐδὲ μετὰ δικαιοσύνης **2** καὶ ἀντεχόμενοι
τῷ ὀνόματι τῆς πόλεως τῆς ἀγίας καὶ ἐπὶ τῷ θεῷ τοῦ
Ἰσραὴλ ἀντιστηριζόμενοι κύριος σαβαωθ ὄνομα αὐτῷ
3 τὰ πρότερα ἔτι ἀνήγγειλα καὶ ἐκ τοῦ στόματός μου
ἐξῆλθεν καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο ἐξάπινα ἐποίησα καὶ
ἐπῆλθεν **4** γινώσκω ἐγὼ ὅτι σκληρὸς εἶ καὶ νεῦρον

σιδηροῦν ὁ τράχηλός σου καὶ τὸ μέτωπόν σου χαλκοῦν 5
καὶ ἀνήγγειλά σοι πάλαι πρὶν ἐλθεῖν ἐπὶ σὲ ἀκουστόν
σοι ἐποίησα μὴ εἶπης ὅτι τὰ εἶδωλά μου ἐποίησαν καὶ μὴ
εἶπης ὅτι τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ ἐνετείλατό μοι 6
ἠκούσατε πάντα καὶ ὑμεῖς οὐκ ἔγνωτε ἀλλὰ καὶ ἀκουστά
σοι ἐποίησα τὰ καινὰ ἀπὸ τοῦ νῦν ἃ μέλλει γίνεσθαι καὶ
οὐκ εἶπας 7 νῦν γίνεται καὶ οὐ πάλαι καὶ οὐ προτέραις
ἡμέραις ἠκουσας αὐτὰ μὴ εἶπης ὅτι ναί γινώσκω αὐτὰ
8 οὔτε ἔγνωσ οὔτε ἠπίστω οὔτε ἀπ' ἀρχῆς ἤνοιξά σου
τὰ ὦτα ἔγνω γὰρ ὅτι ἀθετῶν ἀθετήσεις καὶ ἄνομος ἔτι
ἐκ κοιλίας κληθήσῃ 9 ἔνεκεν τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος δείξω
σοι τὸν θυμόν μου καὶ τὰ ἔνδοξά μου ἐπάξω ἐπὶ σοί
ἵνα μὴ ἐξολεθρεύσω σε 10 ἴδου πέπρακά σε οὐχ ἔνεκεν
ἀργυρίου ἐξειλάμην δέ σε ἐκ καμίνου πτωχείας 11 ἔνεκεν
ἐμοῦ ποιήσω σοι ὅτι τὸ ἐμὸν ὄνομα βεβηλοῦται καὶ τὴν
δόξαν μου ἐτέρω οὐ δώσω 12 ἄκουέ μου Ἰακωβ καὶ
Ἰσραηλ ὃν ἐγὼ καλῶ ἐγὼ εἶμι πρῶτος καὶ ἐγὼ εἶμι εἰς
τὸν αἰῶνα 13 καὶ ἡ χεὶρ μου ἐθεμελίωσεν τὴν γῆν καὶ
ἡ δεξιὰ μου ἐστερέωσεν τὸν οὐρανόν καλέσω αὐτοὺς
καὶ στήσονται ἅμα 14 καὶ συναχθήσονται πάντες καὶ
ἀκούσονται τίς αὐτοῖς ἀνήγγειλεν ταῦτα ἀγαπῶν σε
ἐποίησα τὸ θέλημά σου ἐπὶ Βαβυλῶνα τοῦ ἄραι σπέρμα
Χαλδαίων 15 ἐγὼ ἐλάλησα ἐγὼ ἐκάλεσα ἤγαγον αὐτὸν
καὶ εὐόδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ 16 προσαγάγετε πρὸς με
καὶ ἀκούσατε ταῦτα οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐν κρυφῇ ἐλάλησα
οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ ἠνίκα ἐγένετο ἐκεῖ ἡμῖν καὶ
νῦν κύριος ἀπέσταλκέν με καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ 17 οὕτως
λέγει κύριος ὁ ῥυσάμενός σε ὁ ἅγιος Ἰσραηλ ἐγὼ εἶμι ὁ
θεός σου δέδειχά σοι τοῦ εὐρεῖν σε τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσῃ

ἐν αὐτῇ **18** καὶ εἰ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν μου ἐγένετο ἄν
ώσει ποταμὸς ἡ εἰρήνη σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὡς κύμα
θαλάσσης **19** καὶ ἐγένετο ἄν ὡς ἡ ἄμμος τὸ σπέρμα σου
καὶ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς οὐδὲ
νῦν οὐ μὴ ἐξολεθρευθῆς οὐδὲ ἀπολεῖται τὸ ὄνομά σου
ἐνώπιόν μου **20** ἔξελθε ἐκ Βαβυλῶνος φεύγων ἀπὸ τῶν
Χαλδαίων φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε καὶ ἀκουστὸν
γενέσθω τοῦτο ἀπαγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς λέγετε
ἐρρύσατο κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακωβ **21** καὶ ἐὰν
διψήσωσιν δι' ἐρήμου ἄξει αὐτούς ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξάξει
αὐτοῖς σχισθήσεται πέτρα καὶ ῥυήσεται ὕδωρ καὶ πίεται ὁ
λαός μου **22** οὐκ ἔστιν χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν λέγει κύριος
49 ἀκούσατέ μου νῆσοι καὶ προσέχετε ἔθνη διὰ χρόνον
πολλοῦ στήσεται λέγει κύριος ἐκ κοιλίας μητρός μου
ἐκάλεσεν τὸ ὄνομά μου **2** καὶ ἔθηκεν τὸ στόμα μου ὡσεὶ
μάχαιραν ὀξεῖαν καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ
ἔκρυσεν με ἔθηκεν με ὡς βέλος ἐκλεκτὸν καὶ ἐν τῇ
φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἐσκέπασέν με **3** καὶ εἶπέν μοι δοῦλός μου
εἶ σύ Ἰσραηλ καὶ ἐν σοὶ δοξασθήσομαι **4** καὶ ἐγὼ εἶπα
κενῶς ἐκοπίασα καὶ εἰς μάταιον καὶ εἰς οὐδὲν ἔδωκα τὴν
ἰσχύ μου διὰ τοῦτο ἡ κρίσις μου παρὰ κυρίῳ καὶ ὁ πόνος
μου ἐναντίον τοῦ θεοῦ μου **5** καὶ νῦν οὕτως λέγει κύριος
ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δοῦλον ἑαυτῷ τοῦ συναγαγεῖν
τὸν Ἰακωβ καὶ Ἰσραηλ πρὸς αὐτόν συναχθήσομαι καὶ
δοξασθήσομαι ἐναντίον κυρίου καὶ ὁ θεός μου ἔσται μου
ἰσχύς **6** καὶ εἶπέν μοι μέγα σοὶ ἔστιν τοῦ κληθῆναί σε
παῖδά μου τοῦ στήσαι τὰς φυλάς Ἰακωβ καὶ τὴν διασπορὰν
τοῦ Ἰσραηλ ἐπιστρέψαι ἰδοὺ τέθεικά σε εἰς διαθήκην
γένους εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως

ἐσχάτου τῆς γῆς 7 οὕτως λέγει κύριος ὁ ῥυσάμενός σε ὁ
θεὸς Ἰσραηλ ἀγιασάτε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
τὸν βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν δούλων τῶν
ἀρχόντων βασιλεῖς ὄψονται αὐτὸν καὶ ἀναστήσονται
ἄρχοντες καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕνεκεν κυρίου ὅτι
πιστός ἐστὶν ὁ ἅγιος Ἰσραηλ καὶ ἐξελεξάμην σε 8 οὕτως
λέγει κύριος καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ
σωτηρίας ἐβοήθησά σοι καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην ἐθνῶν
τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν καὶ κληρονομήσαι κληρονομίαν
ἐρήμου 9 λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθατε καὶ τοῖς ἐν τῷ
σκότει ἀνακαλυφθῆναι καὶ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν
βοσκηθήσονται καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν
10 οὐ πεινάσουσιν οὐδὲ διψήσουσιν οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς
καύσων οὐδὲ ὁ ἥλιος ἀλλὰ ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει
καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς 11 καὶ θήσω πᾶν ὄρος
εἰς ὄδον καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς 12 ἰδοὺ
οὔτοι πόρρωθεν ἔρχονται οὔτοι ἀπὸ βορρᾶ καὶ οὔτοι ἀπὸ
θαλάσσης ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν 13 εὐφραίνεσθε οὐρανοὶ
καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη εὐφροσύνην καὶ
οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην ὅτι ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ
καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν 14 εἶπεν
δὲ Σιων ἐγκατέλιπέν με κύριος καὶ ὁ κύριος ἐπελάθετό
μου 15 μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς τοῦ μὴ
ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς εἰ δὲ καὶ ἐπιλάθοιτο
ταῦτα γυνὴ ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου εἶπεν κύριος 16
ἰδοὺ ἐπὶ τῶν χειρῶν μου ἐζωγράφησά σου τὰ τεῖχη καὶ
ἐνώπιόν μου εἶ διὰ παντός 17 καὶ ταχὺ οἰκοδομηθήσῃ ὑφ'
ῶν καθηρέθης καὶ οἱ ἐρημώσαντές σε ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται
18 ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδὲ πάντας ἰδοὺ

συνήχθησαν καὶ ἤλθοσαν πρὸς σέ ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ὅτι πάντας αὐτοὺς ἐνδύσει καὶ περιθήσει αὐτοὺς ὡς κόσμον νύμφης **19** ὅτι τὰ ἔρημά σου καὶ τὰ διεφθαρμένα καὶ τὰ πεπτωκότα νῦν στενοχωρήσει ἀπὸ τῶν κατοικούντων καὶ μακρυνθήσονται ἀπὸ σοῦ οἱ καταπίνοντές σε **20** ἐροῦσιν γὰρ εἰς τὰ ὠτά σου οἱ υἱοὶ σου οὐς ἀπολώλεκας στενός μοι ὁ τόπος ποίησόν μοι τόπον ἵνα κατοικήσω **21** καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ σου τίς ἐγέννησέν μοι τούτους ἐγὼ δὲ ἄτεκνος καὶ χήρα τούτους δὲ τίς ἐξέθρεψέν μοι ἐγὼ δὲ κατελείφθην μόνη οὗτοι δέ μοι ποῦ ἦσαν **22** οὕτως λέγει κύριος ἰδοὺ αἴρω εἰς τὰ ἔθνη τὴν χειρὰ μου καὶ εἰς τὰς νήσους ἀρῶ σύσημόν μου καὶ ἄξουσιν τοὺς υἱούς σου ἐν κόλπῳ τὰς δὲ θυγατέρας σου ἐπ' ὤμων ἀροῦσιν **23** καὶ ἔσονται βασιλεῖς τιθηνοὶ σου αἱ δὲ ἄρχουσαι τροφοὶ σου ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς προσκυνήσουσίν σοι καὶ τὸν χοῦν τῶν ποδῶν σου λείξουσιν καὶ γνώσει ὅτι ἐγὼ κύριος καὶ οὐκ αἰσχυνθήσει **24** μὴ λήμψεται τις παρὰ γίγαντος σκῦλα καὶ ἐὰν αἰχμαλωτεύσει τις ἀδίκως σωθήσεται **25** οὕτως λέγει κύριος ἐὰν τις αἰχμαλωτεύσει γίγαντα λήμψεται σκῦλα λαμβάνων δὲ παρὰ ἰσχύοντος σωθήσεται ἐγὼ δὲ τὴν κρίσιν σου κρινῶ καὶ ἐγὼ τοὺς υἱούς σου ῥύσομαι **26** καὶ φάγονται οἱ θλίψαντές σε τὰς σάρκας αὐτῶν καὶ πίνονται ὡς οἶνον νέον τὸ αἷμα αὐτῶν καὶ μεθυσθήσονται καὶ αἰσθανθήσεται πᾶσα σὰρξ ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ῥυσάμενός σε καὶ ἀντιλαμβανόμενος ἰσχύος Ἰακωβ

50 οὕτως λέγει κύριος ποῖον τὸ βιβλίον τοῦ ἀποστασίου τῆς μητρὸς ὑμῶν ᾧ ἐξαπέστειλα αὐτήν ἢ τίνοι ὑπόχρεω πέπρακα ὑμᾶς ἰδοὺ ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν ἐπράθητε καὶ ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν ἐξαπέστειλα τὴν μητέρα ὑμῶν **2** τί

ὅτι ἦλθον καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος ἐκάλεσα καὶ οὐκ ἦν ὁ
ὑπακούων μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ μου τοῦ ῥύσασθαι ἢ οὐκ
ἰσχύω τοῦ ἐξελέσθαι ἰδοὺ τῆ ἀπειλῆ μου ἐξερημώσω τὴν
θάλασσαν καὶ θήσω ποταμούς ἐρήμους καὶ ξηρανθήσονται
οἱ ἰχθύες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι ὕδωρ καὶ ἀποθανοῦνται
ἐν δίψει **3** καὶ ἐνδύσω τὸν οὐρανὸν σκότος καὶ θήσω
ὡς σάκκον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ **4** κύριος δίδωσίν
μοι γλῶσσαν παιδείας τοῦ γινῶναι ἐν καιρῷ ἠνίκα δεῖ
εἰπεῖν λόγον ἔθηκέν μοι πρωὶ προσέθηκέν μοι ὡτίον
ἀκούειν **5** καὶ ἡ παιδεία κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα
ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ οὐδὲ ἀντιλέγω **6** τὸν νῶτόν μου
δέδωκα εἰς μάστιγας τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα
τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης
ἐμπυσμάτων **7** καὶ κύριος βοηθός μου ἐγενήθη διὰ
τοῦτο οὐκ ἐνετράπην ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς
στερεὰν πέτραν καὶ ἔγνω ὅτι οὐ μὴ αἰσχυρθῶ **8** ὅτι
ἐγγίζει ὁ δικαίωσας με τίς ὁ κρινόμενός μοι ἀντιστήτω
μοι ἅμα καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι ἐγγισάτω μοι **9** ἰδοὺ
κύριος βοηθεῖ μοι τίς κακώσει με ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς ὡς
ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε καὶ ὡς σῆς καταφάγεται ὑμᾶς
10 τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν κύριον ἀκουσάτω τῆς
φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει οὐκ
ἔστιν αὐτοῖς φῶς πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου καὶ
ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ θεῷ **11** ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς πῦρ
καίετε καὶ κατισχύετε φλόγα πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ
πυρὸς ὑμῶν καὶ τῆ φλογί ἧ ἔξεκαύσατε δι' ἐμὲ ἐγένετο
ταῦτα ὑμῖν ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε

51 ἀκούσατέ μου οἱ διώκοντες τὸ δίκαιον καὶ ζητοῦντες
τὸν κύριον ἐμβλέψατε εἰς τὴν στερεὰν πέτραν ἣν

ἐλατομήσατε καὶ εἰς τὸν βόθυνον τοῦ λάκκου ὃν ὠρύξατε
2 ἐμβλέψατε εἰς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ὑμῶν καὶ εἰς Σαρραν
τὴν ὠδίνουσαν ὑμᾶς ὅτι εἷς ἦν καὶ ἐκάλεσα αὐτὸν καὶ
εὐλόγησα αὐτὸν καὶ ἠγάπησα αὐτὸν καὶ ἐπλήθυνα αὐτόν
3 καὶ σὲ νῦν παρακαλέσω Σιων καὶ παρεκάλεσα πάντα τὰ
ἔρημα αὐτῆς καὶ θήσω τὰ ἔρημα αὐτῆς ὡς παράδεισον
κυρίου εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὐρήσουσιν ἐν αὐτῇ
ἐξομολόγησιν καὶ φωνὴν αἰνέσεως 4 ἀκούσατέ μου
ἀκούσατε λαός μου καὶ οἱ βασιλεῖς πρὸς με ἐνωτίσασθε
ὅτι νόμος παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται καὶ ἡ κρίσις μου εἰς φῶς
ἔθνῶν 5 ἐγγίζει ταχὺ ἡ δικαιοσύνη μου καὶ ἐξελεύσεται
ὡς φῶς τὸ σωτήριόν μου καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου
ἔθνη ἐλπιούσιν ἐμὲ νῆσοι ὑπομενοῦσιν καὶ εἰς τὸν
βραχίονά μου ἐλπιούσιν 6 ἄρατε εἰς τὸν οὐρανὸν τοὺς
ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ ἐμβλέψατε εἰς τὴν γῆν κάτω ὅτι
ὁ οὐρανὸς ὡς καπνὸς ἐστερεώθη ἡ δὲ γῆ ὡς ἱμάτιον
παλαιωθήσεται οἱ δὲ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὥσπερ ταῦτα
ἀποθανοῦνται τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται
ἡ δὲ δικαιοσύνη μου οὐ μὴ ἐκλίπη 7 ἀκούσατέ μου οἱ
εἰδότες κρίσιν λαός μου οὐ ὁ νόμος μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν
μὴ φοβεῖσθε ὄνειδισμὸν ἀνθρώπων καὶ τῷ φαυλισμῷ
αὐτῶν μὴ ἠττᾶσθε 8 ὥσπερ γὰρ ἱμάτιον βρωθήσεται
ὑπὸ χρόνου καὶ ὡς ἔρια βρωθήσεται ὑπὸ σιγῆς ἡ δὲ
δικαιοσύνη μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται τὸ δὲ σωτήριόν μου
εἰς γενεὰς γενεῶν 9 ἐξεγείρου ἐξεγείρου Ἱερουσαλημ
καὶ ἔνδυσαι τὴν ἰσχύϊν τοῦ βραχίονός σου ἐξεγείρου
ὡς ἐν ἀρχῇ ἡμέρας ὡς γενεὰ αἰῶνος οὐ σὺ εἶ 10 ἡ
ἐρημοῦσα θάλασσαν ὕδωρ ἀβύσσου πλήθος ἡ θεῖσα τὰ
βάθη τῆς θαλάσσης ὁδὸν διαβάσεως ῥυομένοις 11 καὶ

λελυτρωμένοις ὑπὸ γὰρ κυρίου ἀποστραφήσονται καὶ ἤξουσιν εἰς Σιων μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάματος αἰωνίου ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἀγαλλίασις καὶ αἴνεσις καὶ εὐφροσύνη καταλήμψεται αὐτούς ἀπέδρα ὀδύνη καὶ λύπη καὶ στεναγμός **12** ἐγὼ εἶμι ἐγὼ εἶμι ὁ παρακαλῶν σε γνῶθι τίνα εὐλαβηθεῖσα ἐφοβήθης ἀπὸ ἀνθρώπου θνητοῦ καὶ ἀπὸ υἱοῦ ἀνθρώπου οἱ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθησαν **13** καὶ ἐπελάθου θεὸν τὸν ποιήσαντά σε τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ θεμελιώσαντα τὴν γῆν καὶ ἐφόβου ἀεὶ πάσας τὰς ἡμέρας τὸ πρόσωπον τοῦ θυμοῦ τοῦ θλίβοντός σε ὃν τρόπον γὰρ ἐβουλεύσατο τοῦ ἄραί σε καὶ νῦν ποῦ ὁ θυμὸς τοῦ θλίβοντός σε **14** ἐν γὰρ τῷ σῶζεσθαί σε οὐ στήσεται οὐδὲ χρονιεῖ **15** ὅτι ἐγὼ ὁ θεός σου ὁ ταρασσῶν τὴν θάλασσαν καὶ ἠχῶν τὰ κύματα αὐτῆς κύριος σαβαωθ ὄνομά μοι **16** θήσω τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς χειρός μου σκεπάσω σε ἐν ᾗ ἔστησα τὸν οὐρανὸν καὶ ἐθεμελίωσα τὴν γῆν καὶ ἐρεῖ Σιων λαός μου εἶ σύ **17** ἐξεγείρου ἐξεγείρου ἀνάστηθι Ἱερουσαλημ ἡ πιουσα τὸ ποτήριον τοῦ θυμοῦ ἐκ χειρός κυρίου τὸ ποτήριον γὰρ τῆς πτώσεως τὸ κόνδου τοῦ θυμοῦ ἐξέπιες καὶ ἐξεκένωσας **18** καὶ οὐκ ἦν ὁ παρακαλῶν σε ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων σου ὧν ἔτεκες καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιλαμβανόμενος τῆς χειρός σου οὐδὲ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν σου ὧν ὕψωσας **19** δύο ταῦτα ἀντικείμενά σοι τίς σοι συλλυπηθήσεται πτῶμα καὶ σύντριμμα λιμὸς καὶ μάχαιρα τίς σε παρακαλέσει **20** οἱ υἱοί σου οἱ ἀπορούμενοι οἱ καθεύδοντες ἐπ' ἄκρου πάσης ἐξόδου ὡς σευτλίον ἡμίεφθον οἱ πλήρεις θυμοῦ κυρίου ἐκλελυμένοι διὰ κυρίου τοῦ θεοῦ **21** διὰ τοῦτο ἄκουε τεταπεινωμένη καὶ

μεθύουσα οὐκ ἀπὸ οἴνου **22** οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ
κρίνων τὸν λαὸν αὐτοῦ ἰδοὺ εἴληφα ἐκ τῆς χειρός σου
τὸ ποτήριον τῆς πτώσεως τὸ κόνδου τοῦ θυμοῦ καὶ οὐ
προσθήσῃ ἔτι πιεῖν αὐτό **23** καὶ ἐμβαλῶ αὐτὸ εἰς τὰς
χεῖρας τῶν ἀδικησάντων σε καὶ τῶν ταπεινωσάντων σε
οἱ εἶπαν τῇ ψυχῇ σου κύψον ἵνα παρέλθωμεν καὶ ἔθηκας
ἴσα τῇ γῆ τὰ μετὰφρενά σου ἕξω τοῖς παραπορευομένοις

52 ἔξεγείρου ἔξεγείρου Σιων ἔνδυσαι τὴν ἰσχύν σου
Σιων καὶ ἔνδυσαι τὴν δόξαν σου Ἱερουσαλημ πόλις ἡ ἀγία
οὐκέτι προστεθήσεται διελθεῖν διὰ σοῦ ἀπερίτμητος καὶ
ἀκάθαρτος **2** ἐκτίναξαι τὸν χοῦν καὶ ἀνάστηθι κάθισον
Ἱερουσαλημ ἔκδυσαι τὸν δεσμὸν τοῦ τραχήλου σου ἡ
αἰχμάλωτος θυγάτηρ Σιων **3** ὅτι τάδε λέγει κύριος δωρεὰν
ἐπράθητε καὶ οὐ μετὰ ἀργυρίου λυτρωθήσεσθε **4** οὕτως
λέγει κύριος εἰς Αἴγυπτον κατέβη ὁ λαός μου τὸ πρότερον
παροικῆσαι ἐκεῖ καὶ εἰς Ἀσσυρίους βία ἤχθησαν **5** καὶ
νῦν τί ὧδέ ἐστε τάδε λέγει κύριος ὅτι ἐλήμφθη ὁ λαός
μου δωρεὰν θαυμάζετε καὶ ὀλολύζετε τάδε λέγει κύριος
δι' ὑμᾶς διὰ παντὸς τὸ ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν τοῖς
ἔθνεσιν **6** διὰ τοῦτο γινώσεται ὁ λαός μου τὸ ὄνομά μου
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι αὐτὸς ὁ λαλῶν πάρειμι **7**
ὡς ὥρα ἐπὶ τῶν ὀρέων ὡς πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοὴν
εἰρήνης ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀγαθὰ ὅτι ἀκουστήν ποιήσω
τὴν σωτηρίαν σου λέγων Σιων βασιλεύσει σου ὁ θεός **8**
ὅτι φωνὴ τῶν φυλασσόντων σε ὑψώθη καὶ τῇ φωνῇ ἅμα
εὐφρανθήσονται ὅτι ὀφθαλμοὶ πρὸς ὀφθαλμοὺς ὄψονται
ἡνίκα ἂν ἐλεήσῃ κύριος τὴν Σιων **9** ῥηξάτω εὐφροσύνην
ἅμα τὰ ἔρημα Ἱερουσαλημ ὅτι ἠλέησεν κύριος αὐτὴν
καὶ ἐρρύσατο Ἱερουσαλημ **10** καὶ ἀποκαλύψει κύριος τὸν

βραχίονα αὐτοῦ τὸν ἅγιον ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν
καὶ ὄψονται πάντα τὰ ἄκρα τῆς γῆς τὴν σωτηρίαν τὴν
παρὰ τοῦ θεοῦ **11** ἀπόστητε ἀπόστητε ἐξέλθατε ἐκεῖθεν
καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῆς
ἀφορίσθητε οἱ φέροντες τὰ σκεύη κυρίου **12** ὅτι οὐ μετὰ
ταραχῆς ἐξελεύσεσθε οὐδὲ φυγῆ πορεύσεσθε πορεύσεται
γὰρ πρότερος ὑμῶν κύριος καὶ ὁ ἐπισυνάγων ὑμᾶς κύριος
ὁ θεὸς Ἰσραὴλ **13** ἴδου συνήσει ὁ παῖς μου καὶ ὑψωθήσεται
καὶ δοξασθήσεται σφόδρα **14** ὃν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ
σὲ πολλοὶ οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ ἀνθρώπων τὸ εἶδος σου
καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων **15** οὕτως θαυμάσονται
ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ καὶ συνέξουσιν βασιλεῖς τὸ στόμα
αὐτῶν ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ ὄψονται καὶ οἱ
οὐκ ἀκηκόασιν συνήσουσιν

53 κύριε τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν καὶ ὁ βραχίων
κυρίου τίνοι ἀπεκαλύφθη **2** ἀνηγγείλαμεν ἐναντίον αὐτοῦ
ὡς παιδίον ὡς ρίζα ἐν γῆ διψώση οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ
οὐδὲ δόξα καὶ εἶδομεν αὐτόν καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ
κάλλος **3** ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον ἐκλείπον παρὰ
πάντας ἀνθρώπους ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν καὶ εἰδὼς
φέρειν μαλακίαν ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἠτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη **4** οὗτος τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
φέρει καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα
αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ καὶ ἐν πληγῇ καὶ ἐν κακώσει **5** αὐτὸς
δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ μεμαλάκισται
διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν
τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν **6** πάντες ὡς πρόβατα
ἐπλανήθημεν ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη καὶ
κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν **7** καὶ αὐτὸς

διὰ τὸ κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφρονος οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ **8** ἐν τῇ ταπεινώσει ἢ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον **9** καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ **10** καὶ κύριος βούλεται καθαρῶσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς ἐὰν δῶτε περὶ ἀμαρτίας ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον καὶ βούλεται κύριος ἀφελεῖν **11** ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ δεῖξαι αὐτῷ φῶς καὶ πλάσαι τῇ συνέσει δικαιοῦσαι δίκαιον εὖ δουλεύοντα πολλοῖς καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει **12** διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκύλα ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη καὶ αὐτὸς ἀμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκεν καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη

54 εὐφράνθητι στεῖρα ἢ οὐ τίκτουσα ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα εἶπεν γὰρ κύριος **2** πλάτυνον τὸν τόπον τῆς σκηνῆς σου καὶ τῶν αὐλαιῶν σου πῆξον μὴ φείση μάκρυνον τὰ σχοινίσματά σου καὶ τοὺς πασσάλους σου κατίσχυσον **3** ἔτι εἰς τὰ δεξιὰ καὶ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκπέτασον καὶ τὸ σπέρμα σου ἔθνη κληρονομήσει καὶ πόλεις ἡρημωμένας κατοικιεῖς **4** μὴ φοβοῦ ὅτι κατησχύνθης μηδὲ ἐντραπῆς ὅτι ὠνειδίσθης ὅτι αἰσχύνην αἰώνιον ἐπιλήση καὶ ὄνειδος τῆς χηρείας σου οὐ μὴ

μνησθήση 5 ὅτι κύριος ὁ ποιῶν σε κύριος σαβαωθ ὄνομα αὐτῶ καὶ ὁ ῥυσάμενός σε αὐτὸς θεὸς Ἰσραηλ πάση τῇ γῆ κληθήσεται 6 οὐχ ὡς γυναῖκα καταλελειμμένην καὶ ὀλιγόψυχον κέκληκέν σε κύριος οὐδ' ὡς γυναῖκα ἐκ νεότητος μεμισημένην εἶπεν ὁ θεός σου 7 χρόνον μικρὸν κατέλιπόν σε καὶ μετὰ ἐλέους μεγάλου ἐλεήσω σε 8 ἐν θυμῶ μικρῶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σοῦ καὶ ἐν ἐλέει αἰωνίῳ ἐλεήσω σε εἶπεν ὁ ῥυσάμενός σε κύριος 9 ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπὶ Νωε τοῦτό μοί ἐστιν καθότι ὡμοσα αὐτῶ ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ τῇ γῆ μὴ θυμωθήσεται ἐπὶ σοὶ ἔτι μηδὲ ἐν ἀπειλῇ σου 10 τὰ ὄρη μεταστήσονται οὐδὲ οἱ βουνοὶ σου μετακινήσονται οὕτως οὐδὲ τὸ παρ' ἐμοῦ σοὶ ἔλεος ἐκλείψει οὐδὲ ἡ διαθήκη τῆς εἰρήνης σου οὐ μὴ μεταστῆ εἶπεν γὰρ κύριος ἰλεώς σοι 11 ταπεινὴ καὶ ἀκατάστατος οὐ παρεκλήθης ἰδοὺ ἐγὼ ἐτοιμάζω σοὶ ἄνθρακα τὸν λίθον σου καὶ τὰ θεμέλιά σου σάπφειρον 12 καὶ θήσω τὰς ἐπάλξεις σου ἴασπιν καὶ τὰς πύλας σου λίθους κρυστάλλου καὶ τὸν περίβολόν σου λίθους ἐκλεκτοὺς 13 καὶ πάντας τοὺς υἱούς σου διδακτοὺς θεοῦ καὶ ἐν πολλῇ εἰρήνῃ τὰ τέκνα σου 14 καὶ ἐν δικαιοσύνῃ οἰκοδομηθήση ἀπέχου ἀπὸ ἀδίκου καὶ οὐ φοβηθήση καὶ τρόμος οὐκ ἐγγιεῖ σοι 15 ἰδοὺ προσήλυτοι προσελεύσονται σοὶ δι' ἐμοῦ καὶ ἐπὶ σὲ καταφεύξονται 16 ἰδοὺ ἐγὼ κτίζω σε οὐχ ὡς χαλκεὺς φυσῶν ἄνθρακας καὶ ἐκφέρων σκεῦος εἰς ἔργον ἐγὼ δὲ ἔκτισά σε οὐκ εἰς ἀπώλειαν φθειραὶ 17 πᾶν σκεῦος φθαρτόν ἐπὶ σὲ οὐκ εὐοδώσω καὶ πᾶσα φωνὴ ἀναστήσεται ἐπὶ σὲ εἰς κρίσιν πάντας αὐτοὺς ἠττήσεις οἱ δὲ ἔνοχοί σου ἔσονται ἐν αὐτῇ ἔστιν κληρονομία τοῖς

θεραπεύουσιν κύριον καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι δίκαιοι λέγει
κύριος

55 οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε
ἄργυριον βαδίσαντες ἀγοράσατε καὶ πίετε ἄνευ ἀργυρίου
καὶ τιμῆς οἴνου καὶ στέαρ 2 ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου
καὶ τὸν μόχθον ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονὴν ἀκούσατέ μου
καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ
ὑμῶν 3 προσέχετε τοῖς ὁδοῖς ὑμῶν καὶ ἐπακολουθήσατε
ταῖς ὁδοῖς μου ἐπακούσατέ μου καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ
ψυχὴ ὑμῶν καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον τὰ
ὅσα Δαυὶδ τὰ πιστὰ 4 ἰδοὺ μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν δέδωκα
αὐτόν ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἔθνεσιν 5 ἔθνη ἃ οὐκ
ἤδεισάν σε ἐπικαλέσονταί σε καὶ λαοὶ οἳ οὐκ ἐπίστανταί
σε ἐπὶ σὲ καταφεύξονται ἕνεκεν τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἁγίου
Ἰσραὴλ ὅτι ἐδόξασέν σε 6 ζητήσατε τὸν θεὸν καὶ ἐν
τῷ εὐρίσκῃ αὐτόν ἐπικαλέσασθε ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίξη
ὑμῖν 7 ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ ἄνηρ
ἄνομος τὰς βουλάς αὐτοῦ καὶ ἐπιστραφήτω ἐπὶ κύριον
καὶ ἐλεηθήσεται ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν
8 οὐ γὰρ εἰσὶν αἱ βουλαὶ μου ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν οὐδὲ
ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν αἱ ὁδοὶ μου λέγει κύριος 9 ἀλλ' ὡς
ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδὸς μου
ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς
διανοίας μου 10 ὡς γὰρ ἐὰν καταβῆ ὑετὸς ἢ χιὼν ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν
καὶ ἐκτέκῃ καὶ ἐκβλαστήσῃ καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπεύροντι
καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν 11 οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου ὃ ἐὰν
ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἕως ἂν
συντελεσθῇ ὅσα ἠθέλησα καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδοὺς σου

καὶ τὰ ἐντάλματά μου **12** ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις **13** καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη καὶ ἔσται κύριος εἰς ὄνομα καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον καὶ οὐκ ἐκλείψει

56 τάδε λέγει κύριος φυλάσσεσθε κρίσιν ποιήσατε δικαιοσύνην ἤγγισεν γὰρ τὸ σωτήριόν μου παραγίνεσθαι καὶ τὸ ἔλεός μου ἀποκαλυφθῆναι **2** μακάριος ἀνὴρ ὁ ποιῶν ταῦτα καὶ ἄνθρωπος ὁ ἀντεχόμενος αὐτῶν καὶ φυλάσσων τὰ σάββατα μὴ βεβηλοῦν καὶ διατηρῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ μὴ ποιεῖν ἀδίκημα **3** μὴ λεγέτω ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσκείμενος πρὸς κύριον ἀφοριεῖ με ἄρα κύριος ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ μὴ λεγέτω ὁ εὐνοῦχος ὅτι ἐγὼ εἰμι ξύλον ξηρόν **4** τάδε λέγει κύριος τοῖς εὐνούχοις ὅσοι ἂν φυλάξωνται τὰ σάββατά μου καὶ ἐκλέξωνται ἃ ἐγὼ θέλω καὶ ἀντέχωνται τῆς διαθήκης μου **5** δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐν τῷ τείχει μου τόπον ὀνομαστὸν κρεῖττω υἱῶν καὶ θυγατέρων ὄνομα αἰώνιον δώσω αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐκλείψει **6** καὶ τοῖς ἀλλογενέσι τοῖς προσκειμένοις κυρίῳ δουλεύειν αὐτῷ καὶ ἀγαπᾶν τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ εἶναι αὐτῷ εἰς δούλους καὶ δούλας καὶ πάντας τοὺς φυλασσομένους τὰ σάββατά μου μὴ βεβηλοῦν καὶ ἀντεχομένους τῆς διαθήκης μου **7** εἰσάξω αὐτούς εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου καὶ εὐφρανῶ αὐτούς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν ἔσονται δεκταὶ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου μου ὁ γὰρ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς

ἔθνεσιν **8** εἶπεν κύριος ὁ συνάγων τοὺς διεσπαρμένους
Ἰσραηλ ὅτι συνάξω ἐπ' αὐτὸν συναγωγὴν **9** πάντα
τὰ θηρία τὰ ἄγρια δεῦτε φάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ **10** ἴδετε ὅτι πάντες ἐκτετύφλωνται οὐκ ἔγνωσαν
φρονῆσαι πάντες κύνες ἐνεοί οὐ δυνήσονται ὑλακτεῖν
ἐνυπνιαζόμενοι κοίτην φιλοῦντες νυστάξαι **11** καὶ οἱ
κύνες ἀναιδεῖς τῇ ψυχῇ οὐκ εἰδότες πλησμονὴν καὶ εἰσιν
πονηροὶ οὐκ εἰδότες σύνεσιν πάντες ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν
ἐξηκολούθησαν ἕκαστος κατὰ τὸ ἑαυτοῦ

57 ἴδετε ὡς ὁ δίκαιος ἀπώλετο καὶ οὐδεὶς ἐκδέχεται τῇ
καρδίᾳ καὶ ἄνδρες δίκαιοι αἴρονται καὶ οὐδεὶς κατανοεῖ
ἀπὸ γὰρ προσώπου ἀδικίας ἦρται ὁ δίκαιος **2** ἔσται ἐν
εἰρήνῃ ἢ ταφῇ αὐτοῦ ἦρται ἐκ τοῦ μέσου **3** ὑμεῖς δὲ
προσαγάγετε ὧδε υἱοὶ ἄνομοι σπέρμα μοιχῶν καὶ πόρνης
4 ἐν τίνι ἐνετρυφήσατε καὶ ἐπὶ τίνα ἠνοίξατε τὸ στόμα
ὑμῶν καὶ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε τὴν γλῶσσαν ὑμῶν οὐχ ὑμεῖς
ἐστε τέκνα ἀπωλείας σπέρμα ἄνομον **5** οἱ παρακαλοῦντες
ἐπὶ τὰ εἰδῶλα ὑπὸ δένδρα δασέα σφάζοντες τὰ τέκνα
αὐτῶν ἐν ταῖς φάραγξιν ἀνὰ μέσον τῶν πετρῶν **6**
ἐκεῖνη σου ἢ μερίς οὗτός σου ὁ κληρὸς κάκείοις ἐξέχεας
σπονδὰς κάκείοις ἀνήνεγκας θυσίας ἐπὶ τούτοις οὖν
οὐκ ὀργισθήσομαι **7** ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν καὶ μετέωρον ἐκεῖ
σου ἢ κοίτη κάκεῖ ἀνεβίβασας θυσίας **8** καὶ ὀπίσω τῶν
σταθμῶν τῆς θύρας σου ἔθηκας μνημόσυνά σου ᾧου ὅτι
ἐὰν ἀπ' ἐμοῦ ἀποστῆς πλεῖόν τι ἕξεις ἠγάπησας τοὺς
κοιμωμένους μετὰ σοῦ **9** καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου
μετ' αὐτῶν καὶ πολλοὺς ἐποίησας τοὺς μακρὰν ἀπὸ σοῦ
καὶ ἀπέστειλας πρέσβεις ὑπὲρ τὰ ὄρια σου καὶ ἀπέστρεψας
καὶ ἐταπεινώθης ἕως ᾄδου (Sheol h7585) **10** ταῖς πολυοδίαις

σου ἔκοπίασας καὶ οὐκ εἶπας παύσομαι ἐνισχύουσα ὅτι
ἔπραξας ταῦτα διὰ τοῦτο οὐ κατεδεήθης μου **11** σύ τίνα
εὐλαβηθεῖσα ἐφοβήθης καὶ ἐψεύσω με καὶ οὐκ ἐμνήσθης
μου οὐδὲ ἔλαβές με εἰς τὴν διάνοιαν οὐδὲ εἰς τὴν καρδίαν
σου κἀγὼ σε ἰδὼν παρορῶ καὶ ἐμὲ οὐκ ἐφοβήθης **12** κἀγὼ
ἀπαγγελῶ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ τὰ κακά σου ἃ οὐκ
ὠφελήσουσίν σε **13** ὅταν ἀναβοήσης ἐξελέσθωσάν σε
ἐν τῇ θλίψει σου τούτους γὰρ πάντας ἄνεμος λήμψεται
καὶ ἀποίσει καταιγὶς οἱ δὲ ἀντεχόμενοί μου κτήσονται
γῆν καὶ κληρονομήσουσιν τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου **14** καὶ
ἐροῦσιν καθάρισατε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ὁδοὺς καὶ
ἄρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ μου **15** τάδε λέγει
κύριος ὁ ὕψιστος ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν τὸν αἰῶνα
ἅγιος ἐν ἀγίοις ὄνομα αὐτῷ κύριος ὕψιστος ἐν ἀγίοις
ἀναπαυόμενος καὶ ὀλιγοψύχοις διδοὺς μακροθυμίαν καὶ
διδοὺς ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν **16** οὐκ εἰς
τὸν αἰῶνα ἐκδικήσω ὑμᾶς οὐδὲ διὰ παντὸς ὀργισθήσομαι
ὑμῖν πνεῦμα γὰρ παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται καὶ πνοὴν πᾶσαν
ἐγὼ ἐποίησα **17** δι' ἁμαρτίαν βραχὺ τι ἐλύπησα αὐτὸν
καὶ ἐπάταξα αὐτὸν καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ'
αὐτοῦ καὶ ἐλυπήθη καὶ ἐπορεύθη στυγνὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ **18** τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἐώρακα καὶ ἰασάμην αὐτὸν καὶ
παρεκάλεσα αὐτὸν καὶ ἔδωκα αὐτῷ παράκλησιν ἀληθινὴν
19 εἰρήνην ἐπ' εἰρήνην τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς οὖσιν
καὶ εἶπεν κύριος ἰάσομαι αὐτούς **20** οἱ δὲ ἄδικοι οὕτως
κλυδωνισθήσονται καὶ ἀναπαύσασθαι οὐ δυνήσονται **21**
οὐκ ἔστιν χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν εἶπεν κύριος ὁ θεός

58 ἀναβόησον ἐν ἰσχύι καὶ μὴ φείση ὡς σάλπιγγα
ὑψωσον τὴν φωνὴν σου καὶ ἀνάγγειλον τῷ λαῷ μου τὰ

ἀμαρτήματα αὐτῶν καὶ τῷ οἴκῳ Ἰακωβ τὰς ἀνομίας αὐτῶν
2 ἔμὲ ἡμέραν ἕξ ἡμέρας ζητοῦσιν καὶ γινῶναί μου τὰς
ὁδοὺς ἐπιθυμοῦσιν ὡς λαὸς δικαιοσύνην πεποικῶς καὶ
κρίσιν θεοῦ αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλελοιπῶς αἰτοῦσίν με νῦν
κρίσιν δικαίαν καὶ ἐγγίζειν θεῷ ἐπιθυμοῦσιν 3 λέγοντες
τί ὅτι ἐνηστεύσαμεν καὶ οὐκ εἶδες ἐταπεινώσαμεν τὰς
ψυχὰς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔγνωσ ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις τῶν
νηστειῶν ὑμῶν εὐρίσκετε τὰ θελήματα ὑμῶν καὶ πάντας
τοὺς ὑποχειρίους ὑμῶν ὑπονύσσετε 4 εἰ εἰς κρίσεις καὶ
μάχας νηστεύετε καὶ τύπτετε πυγμαῖς ταπεινὸν ἵνα τί
μοι νηστεύετε ὡς σήμερον ἀκουσθῆναι ἐν κραυγῇ τὴν
φωνὴν ὑμῶν 5 οὐ ταύτην τὴν νηστείαν ἐξελεξάμην καὶ
ἡμέραν ταπεινοῦν ἄνθρωπον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ οὐδ' ἂν
κάμψῃς ὡς κρίκον τὸν τράχηλόν σου καὶ σάκκον καὶ
σποδὸν ὑποστρώσῃ οὐδ' οὕτως καλέσετε νηστείαν δεκτὴν
6 οὐχὶ τοιαύτην νηστείαν ἐγὼ ἐξελεξάμην λέγει κύριος
ἀλλὰ λῦε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας διάλυε στραγγαλιὰς
βιαίων συναλλαγμάτων ἀπόστειλε τεθραυσμένους ἐν
ἀφέσει καὶ πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διάσπα 7 διάθρυπτε
πεινῶντι τὸν ἄρτον σου καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἴσαγε
εἰς τὸν οἶκόν σου ἐὰν ἴδῃς γυμνὸν περίβαλε καὶ ἀπὸ
τῶν οἰκείων τοῦ σπέρματός σου οὐχ ὑπερόψη 8 τότε
ράγήσεται πρόμιον τὸ φῶς σου καὶ τὰ ἰάματά σου ταχὺ
ἀνατελεῖ καὶ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη
σου καὶ ἡ δόξα τοῦ θεοῦ περιστελεῖ σε 9 τότε βοήση καὶ
ὁ θεὸς εἰσακούσεταιί σου ἔτι λαλοῦντός σου ἐρεῖ ἰδοὺ
πάρειμι ἐὰν ἀφέλῃς ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον καὶ χειροτονίαν
καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ 10 καὶ δῶς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ
ψυχῆς σου καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς τότε

ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου καὶ τὸ σκότος σου ὡς
μεσημβρία **11** καὶ ἔσται ὁ θεός σου μετὰ σοῦ διὰ παντός
καὶ ἐμπλησθήσῃ καθάπερ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου καὶ τὰ
ὄσῃ σου πιανθήσεται καὶ ἔσῃ ὡς κῆπος μεθύων καὶ ὡς
πηγὴ ἣν μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ καὶ τὰ ὄσῃ σου ὡς βοτάνη
ἀνατελεῖ καὶ πιανθήσεται καὶ κληρονομήσουσι γενεὰς
γενεῶν **12** καὶ οἰκοδομηθήσονται σου αἱ ἔρημοι αἰώνιοι
καὶ ἔσται σου τὰ θεμέλια αἰώνια γενεῶν γενεαῖς καὶ
κληθήσῃ οἰκοδόμος φραγμῶν καὶ τοὺς τρίβους τοὺς ἀνά
μέσον παύσεις **13** ἐὰν ἀποστρέψῃς τὸν πόδα σου ἀπὸ τῶν
σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματά σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἀγία καὶ καλέσεις τὰ σάββατα τρυφερά ἅγια τῷ θεῷ σου
οὐκ ἄρεις τὸν πόδα σου ἐπ' ἔργῳ οὐδὲ λαλήσεις λόγον ἐν
ὀργῇ ἐκ τοῦ στόματός σου **14** καὶ ἔσῃ πεποιθὼς ἐπὶ κύριον
καὶ ἀναβιβάσει σε ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ ψωμιεῖ σε τὴν
κληρονομίαν Ἰακωβ τοῦ πατρός σου τὸ γὰρ στόμα κυρίου
ἐλάλησεν ταῦτα

59 μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ κυρίου τοῦ σῶσαι ἢ ἐβάρυνεν
τὸ οὖς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι **2** ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα
ὑμῶν διιστῶσιν ἀνά μέσον ὑμῶν καὶ τοῦ θεοῦ καὶ διὰ
τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ'
ὑμῶν τοῦ μὴ ἐλεῆσαι **3** αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν μεμολυμμέναί
αἵματι καὶ οἱ δάκτυλοι ὑμῶν ἐν ἁμαρτίαις τὰ δὲ χεῖλη
ὑμῶν ἐλάλησεν ἀνομίαν καὶ ἡ γλῶσσα ὑμῶν ἀδικίαν
μελετᾷ **4** οὐδεὶς λαλεῖ δίκαια οὐδὲ ἔστιν κρίσις ἀληθινὴ
πεποιθασιν ἐπὶ ματαίοις καὶ λαλοῦσιν κενά ὅτι κύουσιν
πόνον καὶ τίκτουσιν ἀνομίαν **5** ὡς ἀσπίδων ἔρρηξαν
καὶ ἰστὸν ἀράχνης ὑφαίνουσιν καὶ ὁ μέλλων τῶν ὧν
αὐτῶν φαγεῖν συντρίψας οὖριον εὔρεν καὶ ἐν αὐτῷ

βασιλίσκος 6 ὁ ἴστος αὐτῶν οὐκ ἔσται εἰς ἱμάτιον οὐδὲ
μὴ περιβάλονται ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν τὰ γὰρ ἔργα
αὐτῶν ἔργα ἀνομίας 7 οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ πονηρίαν
τρέχουσιν ταχινοὶ ἐκχέαι αἷμα καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν
διαλογισμοὶ ἀφρόνων σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτῶν 8 καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ οἶδασιν καὶ οὐκ
ἔστιν κρίσις ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν αἱ γὰρ τρίβοι αὐτῶν
διεστραμμένοι ἄς διοδεύουσιν καὶ οὐκ οἶδασιν εἰρήνην 9
διὰ τοῦτο ἀπέστη ἡ κρίσις ἀπ' αὐτῶν καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ
αὐτοὺς δικαιοσύνη ὑπομεινάντων αὐτῶν φῶς ἐγένετο
αὐτοῖς σκότος μείναντες ἀγῆν ἐν ἄωρία περιπάτησαν 10
ψηλαφήσουσιν ὡς τυφλοὶ τοῖχον καὶ ὡς οὐχ ὑπαρχόντων
ὀφθαλμῶν ψηλαφήσουσιν καὶ πεσοῦνται ἐν μεσημβρία
ὡς ἐν μεσονυκτίῳ ὡς ἀποθνήσκοντες στενάξουσιν 11 ὡς
ἄρκος καὶ ὡς περιστέρα ἅμα πορεύονται ἀνεμείναμεν
κρίσιν καὶ οὐκ ἔστιν σωτηρία μακρὰν ἀφέστηκεν ἀφ' ἡμῶν
12 πολλὴ γὰρ ἡμῶν ἡ ἀνομία ἐναντίον σου καὶ αἱ ἁμαρτίαι
ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν αἱ γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν καὶ τὰ
ἀδικήματα ἡμῶν ἔγνωμεν 13 ἠσεβήσαμεν καὶ ἐψευσάμεθα
καὶ ἀπέστημεν ἀπὸ ὀπισθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐλαλήσαμεν
ἄδικα καὶ ἠπειθήσαμεν ἐκύομεν καὶ ἐμελετήσαμεν ἀπὸ
καρδίας ἡμῶν λόγους ἀδίκους 14 καὶ ἀπεστήσαμεν ὀπίσω
τὴν κρίσιν καὶ ἡ δικαιοσύνη μακρὰν ἀφέστηκεν ὅτι
καταναλώθη ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀλήθεια καὶ δι' εὐθείας
οὐκ ἠδύναντο διελθεῖν 15 καὶ ἡ ἀλήθεια ἤρται καὶ
μετέστησαν τὴν διάνοιαν τοῦ συνιέναι καὶ εἶδεν κύριος
καὶ οὐκ ἤρεσεν αὐτῷ ὅτι οὐκ ἦν κρίσις 16 καὶ εἶδεν καὶ οὐκ
ἦν ἀνὴρ καὶ κατενόησεν καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιληψόμενος καὶ
ἡμύνατο αὐτοὺς τῷ βραχίονι αὐτοῦ καὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ

ἐστηρίσατο **17** καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην ὡς θώρακα καὶ περιέθετο περικεφαλαίαν σωτηρίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ περιεβάλετο ἱμάτιον ἐκδικήσεως καὶ τὸ περιβόλαιον **18** ὡς ἀνταποδώσων ἀνταπόδοσιν ὄνειδος τοῖς ὑπεναντίοις **19** καὶ φοβηθήσονται οἱ ἀπὸ δυσμῶν τὸ ὄνομα κυρίου καὶ οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου τὸ ὄνομα τὸ ἔνδοξον ἦξει γὰρ ὡς ποταμὸς βίαιος ἡ ὀργὴ παρὰ κυρίου ἦξει μετὰ θυμοῦ **20** καὶ ἦξει ἔνεκεν Σιων ὁ ῥυόμενος καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακωβ **21** καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη εἶπεν κύριος τὸ πνεῦμα τὸ ἐμὸν ὃ ἐστὶν ἐπὶ σοί καὶ τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκα εἰς τὸ στόμα σου οὐ μὴ ἐκλίπη ἐκ τοῦ στόματός σου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματός σου εἶπεν γὰρ κύριος ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα

60 φωτίζου φωτίζου Ἱερουσαλημ ἦκει γὰρ σου τὸ φῶς καὶ ἡ δόξα κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν **2** ἰδοὺ σκότος καὶ γνόφος καλύψει γῆν ἐπ' ἔθνη ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται κύριος καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται **3** καὶ πορεύονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου **4** ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδὲ συνηγμένα τὰ τέκνα σου ἰδοὺ ἦκασιν πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται **5** τότε ὄψη καὶ φοβηθήσῃ καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος θαλάσσης καὶ ἔθνῶν καὶ λαῶν καὶ ἤξουσίν σοι **6** ἀγέλαι καμήλων καὶ καλύψουσίν σε κάμηλοι Μαδιαμ καὶ Γαιφα πάντες ἐκ Σαβα ἤξουσιν φέροντες χρυσίον καὶ λίβανον οἴσουσιν καὶ τὸ σωτήριον κυρίου εὐαγγελιοῦνται **7** καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδαρ συναχθήσονται σοὶ καὶ κριοὶ Ναβαιωθ ἤξουσίν σοι καὶ ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς

μου δοξασθήσεται 8 τίνες οἶδε ὡς νεφέλαι πέτανται καὶ ὡς περιστεραὶ σὺν νεοσσοῖς 9 ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν καὶ πλοῖα θαρσις ἐν πρώτοις ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν μετ' αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομα κυρίου τὸ ἅγιον καὶ διὰ τὸ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ ἔνδοξον εἶναι 10 καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τεῖχη σου καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοὶ διὰ γὰρ ὀργὴν μου ἐπάταξά σε καὶ διὰ ἔλεον ἠγάπησά σε 11 καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντός ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν καὶ βασιλεῖς ἀγομένους 12 τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς οἵτινες οὐ δουλεύουσίν σοι ἀπολοῦνται καὶ τὰ ἔθνη ἐρημιά ἐρημωθήσονται 13 καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἤξει ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου 14 καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες υἱοὶ ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε καὶ κληθήσῃ πόλις κυρίου Σιων ἁγίου Ἰσραηλ 15 διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς 16 καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ σφάζων σε καὶ ἐξαιρούμενός σε θεὸς Ἰσραηλ 17 καὶ ἀντὶ χαλκοῦ οἴσω σοὶ χρυσίον ἀντὶ δὲ σιδήρου οἴσω σοὶ ἀργύριον ἀντὶ δὲ ξύλων οἴσω σοὶ χαλκόν ἀντὶ δὲ λίθων σίδηρον καὶ δώσω τοὺς ἄρχοντάς σου ἐν εἰρήνῃ καὶ τοὺς ἐπισκόπους σου ἐν δικαιοσύνῃ 18 καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται ἔτι ἀδικία ἐν τῇ γῆ σου οὐδὲ σύντριμμα οὐδὲ τάλαιπωρία ἐν τοῖς ὀρίοις σου ἀλλὰ κληθήσεται σωτήριον τὰ τεῖχη σου καὶ αἱ πύλαι σου γλύμμα 19 καὶ οὐκ ἔσται σοὶ ὁ ἥλιος εἰς φῶς ἡμέρας

οὐδὲ ἀνατολὴ σελήνης φωτιεῖ σοι τὴν νύκτα ἀλλ' ἔσται σοι κύριος φῶς αἰώνιον καὶ ὁ θεὸς δόξα σου **20** οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιός σοι καὶ ἡ σελήνη σοι οὐκ ἐκλείψει ἔσται γὰρ κύριός σοι φῶς αἰώνιον καὶ ἀναπληρωθήσονται αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους σου **21** καὶ ὁ λαός σου πᾶς δίκαιος καὶ δι' αἰῶνος κληρονομήσουσιν τὴν γῆν φυλάσσων τὸ φύτευμα ἔργα χειρῶν αὐτοῦ εἰς δόξαν **22** ὁ ὀλιγοστός ἔσται εἰς χιλιάδας καὶ ὁ ἐλάχιστος εἰς ἔθνος μέγα ἐγὼ κύριος κατὰ καιρὸν συνάξω αὐτούς

61 πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ οὐ εἵνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέν με ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν **2** καλέσαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτὸν καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας **3** δοθῆναι τοῖς πενθοῦσιν Σιων δόξαν ἀντὶ σποδοῦ ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσιν καταστολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας καὶ κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης φύτευμα κυρίου εἰς δόξαν **4** καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίας ἐξηρημωμένας πρότερον ἐξαναστήσουσιν καὶ καινιοῦσιν πόλεις ἐρήμους ἐξηρημωμένας εἰς γενεάς **5** καὶ ἤξουσιν ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες καὶ ἀμπελουργοί **6** ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς κυρίου κληθήσεσθε λειτουργοὶ θεοῦ ἰσχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμαστήσεσθε **7** οὕτως ἐκ δευτέρας κληρονομήσουσιν τὴν γῆν καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν **8** ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίους καὶ διαθήκην αἰώνιον

διαθήσομαι αὐτοῖς **9** καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὸ σπέρμα αὐτῶν καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν πᾶς ὁ ὄρων αὐτοὺς ἐπιγνώσεται αὐτούς ὅτι οὗτοί εἰσιν σπέρμα ἠὺλογημένον ὑπὸ θεοῦ **10** καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ κύριον ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐνέδυσεν γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης ὡς νυμφίῳ περιέθηκέν μοι μίτραν καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέν με κόσμῳ **11** καὶ ὡς γῆν αὕξουσεν τὸ ἄνθος αὐτῆς καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ οὕτως ἀνατελεῖ κύριος δικαιοσύνην καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν

62 διὰ Σιων οὐ σιωπήσομαι καὶ διὰ Ἱερουσαλημ οὐκ ἀνήσω ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται **2** καὶ ὄψονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου καὶ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν ὃ ὁ κύριος ὀνομάσει αὐτό **3** καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ κυρίου καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ θεοῦ σου **4** καὶ οὐκέτι κληθήσῃ καταλελειμμένη καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται ἔρημος σοὶ γὰρ κληθήσεται θέλημα ἐμόν καὶ τῇ γῆ σου οἰκουμένη **5** καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ οὕτως κατοικήσουσιν οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ καὶ ἔσται ὄν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ σοί **6** καὶ ἐπὶ τῶν τειχέων σου Ἱερουσαλημ κατέστησα φύλακας ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα οἱ διὰ τέλους οὐ σιωπήσονται μιμνησκόμενοι κυρίου **7** οὐκ ἔστιν γὰρ ὑμῖν ὅμοιος ἐὰν διορθώσῃ καὶ ποιήσῃ Ἱερουσαλημ ἀγαυρίαμα ἐπὶ τῆς γῆς **8** ὥμοσεν κύριος κατὰ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ καὶ κατὰ τῆς ἰσχύος τοῦ βραχίονος αὐτοῦ εἰ ἔτι δώσω τὸν σῖτόν σου καὶ τὰ βρώματά σου τοῖς

ἐχθροῖς σου καὶ εἰ ἔτι πίνονται υἱοὶ ἀλλότριοι τὸν οἶνον σου ἐφ' ᾧ ἐμόχθησας **9** ἀλλ' ἢ οἱ συνάγοντες φάγονται αὐτὰ καὶ αἰνέσουσιν κύριον καὶ οἱ συνάγοντες πίνονται αὐτὰ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν ταῖς ἀγίαις μου **10** πορεύεσθε διὰ τῶν πυλῶν μου καὶ ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μου καὶ τοὺς λίθους τοὺς ἐκ τῆς ὁδοῦ διαρρίψατε ἐξάρατε σύσσημον εἰς τὰ ἔθνη **11** ἰδοὺ γὰρ κύριος ἐποίησεν ἀκουστὸν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιων ἰδοὺ σοι ὁ σωτὴρ παραγίνεται ἔχων τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν καὶ τὸ ἔργον πρὸ προσώπου αὐτοῦ **12** καὶ καλέσει αὐτὸν λαὸν ἅγιον λελυτρωμένον ὑπὸ κυρίου σὺ δὲ κληθήσῃ ἐπιζητουμένη πόλις καὶ οὐκ ἐγκαταλελειμμένη

63 τίς οὗτος ὁ παραγινόμενος ἐξ Εδωμ ἐρύθημα ἱματίων ἐκ Βοσορ οὕτως ὠραῖος ἐν στολῇ βία μετὰ ἰσχύος ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου **2** διὰ τί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ **3** πλήρης καταπεπατημένης καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ καὶ κατεπάτησα αὐτούς ἐν θυμῷ καὶ κατέθλασα αὐτούς ὡς γῆν καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν **4** ἡμέρα γὰρ ἀνταποδόσεως ἐπῆλθεν αὐτοῖς καὶ ἐνιαυτὸς λυτρώσεως πάρεστιν **5** καὶ ἐπέβλεψα καὶ οὐδεὶς βοηθὸς καὶ προσενόησα καὶ οὐθεὶς ἀντελαμβάνετο καὶ ἐρρύσατο αὐτούς ὁ βραχίων μου καὶ ὁ θυμὸς μου ἐπέστη **6** καὶ κατεπάτησα αὐτούς τῇ ὀργῇ μου καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν **7** τὸν ἕλεον κυρίου ἐμνήσθην τὰς ἀρετὰς κυρίου ἐν πᾶσιν οἷς ὁ κύριος ἡμῖν ἀνταποδίδωσιν κύριος κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ ἕλεος αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ **8** καὶ εἶπεν οὐχ ὁ λαὸς μου τέκνα οὐ μὴ ἀθετήσωσιν

καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν 9 ἐκ πάσης θλίψεως οὐ πρέσβυς οὐδὲ ἄγγελος ἀλλ' αὐτὸς κύριος ἔσωσεν αὐτούς διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτούς καὶ φείδεσθαι αὐτῶν αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτούς καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς καὶ ὕψωσεν αὐτούς πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος 10 αὐτοὶ δὲ ἠπείθησαν καὶ παρώξυναν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτοῦ καὶ ἐστράφη αὐτοῖς εἰς ἔχθραν καὶ αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτούς 11 καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰωνίων ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς γῆς τὸν ποιμένα τῶν προβάτων ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον 12 ὁ ἀγαγὼν τῆ δεξιᾷ Μωυσῆν ὁ βραχίον τῆς δόξης αὐτοῦ κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ποιῆσαι αὐτῷ ὄνομα αἰώνιον 13 ἤγαγεν αὐτούς διὰ τῆς ἀβύσσου ὡς ἵππον δι' ἐρήμου καὶ οὐκ ἐκοπίασαν 14 καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίου κατέβη πνεῦμα παρὰ κυρίου καὶ ὠδήγησεν αὐτούς οὕτως ἤγαγες τὸν λαόν σου ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης 15 ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἰδὲ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ δόξης ποῦ ἐστὶν ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ ἰσχύς σου ποῦ ἐστὶν τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρισμῶν σου ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν 16 σὺ γὰρ ἡμῶν εἶ πατήρ ὅτι Αβρααμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς καὶ Ἰσραηλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς ἀλλὰ σύ κύριε πατήρ ἡμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστὶν 17 τί ἐπλάνησας ἡμᾶς κύριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου ἐσκλήρυνας ἡμῶν τὰς καρδίας τοῦ μὴ φοβεῖσθαί σε ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου διὰ τὰς φυλάς τῆς κληρονομίας σου 18 ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἁγίασμά σου 19 ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ὅτε οὐκ ἦρξας ἡμῶν οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς

64 ἂν ἀνοίξης τὸν οὐρανὸν τρόμος λήμψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη καὶ τακήσονται 2 ὡς κηρὸς ἀπὸ πυρὸς τήκεται καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους καὶ φανερὸν ἔσται τὸ ὄνομα κυρίου ἐν τοῖς ὑπεναντίοις ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται 3 ὅταν ποιῆς τὰ ἔνδοξα τρόμος λήμψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη 4 ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον θεὸν πλην σοῦ καὶ τὰ ἔργα σου ἃ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσιν ἔλεον 5 συναντήσεται γὰρ τοῖς ποιούσιν τὸ δίκαιον καὶ τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται ἰδοὺ σὺ ὠργίσθης καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν διὰ τοῦτο ἐπλανήθημεν 6 καὶ ἐγενήθημεν ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς ὡς ράκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν καὶ ἐξερρῦθημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν οὕτως ἄνεμος οἴσει ἡμᾶς 7 καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομά σου καὶ ὁ μνησθεὶς ἀντιλαβέσθαι σου ὅτι ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν καὶ παρέδωκας ἡμᾶς διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν 8 καὶ νῦν κύριε πατὴρ ἡμῶν σὺ ἡμεῖς δὲ πηλὸς ἔργον τῶν χειρῶν σου πάντες 9 μὴ ὀργίζου ἡμῖν σφόδρα καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῆς ἀμαρτιῶν ἡμῶν καὶ νῦν ἐπίβλεψον ὅτι λαὸς σου πάντες ἡμεῖς 10 πόλις τοῦ ἁγίου σου ἐγενήθη ἔρημος Σιών ὡς ἔρημος ἐγενήθη Ἱερουσαλημ εἰς κατάραν 11 ὁ οἶκος τὸ ἅγιον ἡμῶν καὶ ἡ δόξα ἦν ηὐλόγησαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐγενήθη πυρίκαυστος καὶ πάντα τὰ ἔνδοξα συνέπεσεν 12 καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀνέσχου κύριε καὶ ἐσιώπησας καὶ ἐταπείνωσας ἡμᾶς σφόδρα

65 ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν εἶπα ἰδοὺ εἰμι τῷ ἔθνει οἱ οὐκ ἐκάλεσάν μου τὸ ὄνομα 2 ἐξεπέτασα τὰς χειράς μου ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα οἱ

οὐκ ἐπορεύθησαν ὁδῷ ἀληθινῇ ἀλλ' ὀπίσω τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτῶν 3 ὁ λαὸς οὗτος ὁ παροξύνων με ἐναντίον ἐμοῦ διὰ
παντός αὐτοὶ θυσιάζουσιν ἐν τοῖς κήποις καὶ θυμιῶσιν
ἐπὶ ταῖς πλίνθοις τοῖς δαιμονίοις ἃ οὐκ ἔστιν 4 καὶ ἐν τοῖς
μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις κοιμῶνται δι' ἐνύπνια
οἱ ἔσθοντες κρέα ὕεια καὶ ζωμὸν θυσιῶν μεμολυμμένα
πάντα τὰ σκευὴ αὐτῶν 5 οἱ λέγοντες πόρρω ἀπ' ἐμοῦ
μὴ ἐγγίσης μου ὅτι καθαρὸς εἰμι οὗτος καπνὸς τοῦ
θυμοῦ μου πῦρ καίεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας 6
ἰδοὺ γέγραπται ἐνώπιόν μου οὐ σιωπήσω ἕως ἂν ἀποδῶ
εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν 7 τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τῶν
πατέρων αὐτῶν λέγει κύριος οἱ ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν ὀρέων
καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν ὠνείδισάν με ἀποδώσω τὰ ἔργα
αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν 8 οὕτως λέγει κύριος ὃν
τρόπον εὐρεθήσεται ὁ ῥῶξ ἐν τῷ βότρυνι καὶ ἐροῦσιν μὴ
λυμήνη αὐτὸν ὅτι εὐλογία κυρίου ἐστὶν ἐν αὐτῷ οὕτως
ποιήσω ἕνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι τούτου ἕνεκεν οὐ
μὴ ἀπολέσω πάντας 9 καὶ ἐξάξω τὸ ἐξ Ἰακωβ σπέρμα
καὶ τὸ ἐξ Ἰουδα καὶ κληρονομήσει τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου
καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοί μου καὶ οἱ δοῦλοί μου
καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ 10 καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ
ἐπαύλεις ποιμνίων καὶ φάραγξ Ἀχωρ εἰς ἀνάπαυσιν
βουκολίων τῷ λαῷ μου οἱ ἐζήτησάν με 11 ὑμεῖς δὲ
οἱ ἐγκαταλιπόντες με καὶ ἐπιλανθανόμενοι τὸ ὄρος τὸ
ἅγιόν μου καὶ ἐτοιμάζοντες τῷ δαίμονι τράπεζαν καὶ
πληροῦντες τῆ τύχη κέρασμα 12 ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς
εἰς μάχαιραν πάντες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε ὅτι ἐκάλεσα
ὑμᾶς καὶ οὐχ ὑπηκούσατε ἐλάλησα καὶ παρηκούσατε
καὶ ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ καὶ ἃ οὐκ

έβουλόμην ἐξελέξασθε **13** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος
ιδού οἱ δουλεύοντές μοι φάγονται ὑμεῖς δὲ πεινάσετε
ιδού οἱ δουλεύοντές μοι πίνονται ὑμεῖς δὲ διψήσετε ιδού οἱ
δουλεύοντές μοι εὐφρανθήσονται ὑμεῖς δὲ αἰσχυνθήσεσθε
14 ιδού οἱ δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ
ὑμεῖς δὲ κεκραύξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν
καὶ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος ὀλολύξετε **15** καταλείψετε
γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλησμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς
μου ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ κύριος τοῖς δὲ δουλεύουσιν αὐτῷ
κληθήσεται ὄνομα καινόν **16** ὃ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς
εὐλογήσουσιν γὰρ τὸν θεὸν τὸν ἀληθινόν καὶ οἱ ὀμνύοντες
ἐπὶ τῆς γῆς ὁμοῦνται τὸν θεὸν τὸν ἀληθινόν ἐπιλήσονται
γὰρ τὴν θλιῖψιν αὐτῶν τὴν πρώτην καὶ οὐκ ἀναβήσεται
αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν **17** ἔσται γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ
ἡ γῆ καινὴ καὶ οὐ μὴ μνησθῶσιν τῶν προτέρων οὐδ' οὐ
μὴ ἐπέλθῃ αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν **18** ἀλλ' εὐφροσύνην
καὶ ἀγαλλίαμα εὐρήσουσιν ἐν αὐτῇ ὅτι ιδού ἐγὼ ποιῶ
Ιερουσαλημ ἀγαλλίαμα καὶ τὸν λαόν μου εὐφροσύνην **19**
καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ εὐφρανθήσομαι
ἐπὶ τῷ λαῷ μου καὶ οὐκέτι μὴ ἀκουσθῆ ἐν αὐτῇ φωνὴ
κλαυθμοῦ οὐδὲ φωνὴ κραυγῆς **20** καὶ οὐ μὴ γένηται
ἐκεῖ ἄωρος καὶ πρεσβύτης ὃς οὐκ ἐμπλήσει τὸν χρόνον
αὐτοῦ ἔσται γὰρ ὁ νέος ἑκατὸν ἐτῶν ὁ δὲ ἀποθνήσκων
ἀμαρτωλὸς ἑκατὸν ἐτῶν καὶ ἐπικατάρατος ἔσται **21**
καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ αὐτοὶ ἐνοικήσουσιν καὶ
καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ αὐτοὶ φάγονται τὰ
γενήματα αὐτῶν **22** καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσουσιν καὶ ἄλλοι
ἐνοικήσουσιν καὶ οὐ μὴ φυτεύσουσιν καὶ ἄλλοι φάγονται
κατὰ γὰρ τὰς ἡμέρας τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι

τοῦ λαοῦ μου τὰ ἔργα τῶν πόνων αὐτῶν παλαιώσουσιν
23 οἱ δὲ ἐκλεκτοὶ μου οὐ κοπιάσουσιν εἰς κενὸν οὐδὲ
τεκνοποιήσουσιν εἰς κατάραν ὅτι σπέρμα ηὐλογημένον
ὑπὸ θεοῦ ἐστὶν καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν μετ' αὐτῶν ἔσονται
24 καὶ ἔσται πρὶν κεκράξαι αὐτοὺς ἐγὼ ἐπακούσομαι
αὐτῶν ἔτι λαλούντων αὐτῶν ἐρῶ τί ἐστὶν **25** τότε λύκοι
καὶ ἄρνες βοσκηθήσονται ἅμα καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται
ἄχυρα ὄφεις δὲ γῆν ὡς ἄρτον οὐκ ἀδικήσουσιν οὐδὲ μὴ
λυμανοῦνται ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ μου λέγει κύριος

66 οὕτως λέγει κύριος ὁ οὐρανός μοι θρόνος ἡ δὲ γῆ
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ
μοι ἢ ποῖος τόπος τῆς καταπαύσεώς μου **2** πάντα γὰρ
ταῦτα ἐποίησεν ἡ χεὶρ μου καὶ ἔστιν ἐμὰ πάντα ταῦτα
λέγει κύριος καὶ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω ἄλλ' ἢ ἐπὶ τὸν
ταπεινὸν καὶ ἡσύχιον καὶ τρέμοντα τοὺς λόγους μου **3** ὁ
δὲ ἄνομος ὁ θύων μοι μόσχον ὡς ὁ ἀποκτένων κύνᾳ ὁ
δὲ ἀναφέρων σεμίδαλιν ὡς αἶμα ὕειον ὁ διδοὺς λίβανον
εἰς μνημόσυνον ὡς βλάσφημος καὶ οὗτοι ἐξελέξαντο τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἃ ἡ ψυχὴ αὐτῶν
ἠθέλησεν **4** καὶ ἐκλέξομαι τὰ ἐμπαίγματα αὐτῶν καὶ
τὰς ἀμαρτίας ἀνταποδώσω αὐτοῖς ὅτι ἐκάλεσα αὐτοὺς
καὶ οὐχ ὑπήκουσάν μου ἐλάλησα καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ
ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον μου καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην
ἐξελέξαντο **5** ἀκούσατε τὸ ῥῆμα κυρίου οἱ τρέμοντες τὸν
λόγον αὐτοῦ εἶπατε ἀδελφοὶ ἡμῶν τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς
καὶ βδελυσομένοις ἵνα τὸ ὄνομα κυρίου δοξασθῇ καὶ
ὀφθῇ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐτῶν κἀκεῖνοι αἰσχυρθήσονται
6 φωνὴ κραυγῆς ἐκ πόλεως φωνὴ ἐκ ναοῦ φωνὴ κυρίου
ἀνταποδιδόντος ἀνταπόδοσιν τοῖς ἀντικειμένοις **7** πρὶν ἢ

τὴν ὠδίνουσαν τεκεῖν πρὶν ἔλθειν τὸν πόνον τῶν ὠδίνων
ἐξέφυγεν καὶ ἔτεκεν ἄρσεν 8 τίς ἤκουσεν τοιοῦτο καὶ τίς
ἑώρακεν οὕτως ἢ ὠδινεν γῆ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἢ καὶ ἐτέχθη
ἔθνος εἰς ἅπαξ ὅτι ὠδινεν καὶ ἔτεκεν Σιών τὰ παιδιά
αὐτῆς 9 ἐγὼ δὲ ἔδωκα τὴν προσδοκίαν ταύτην καὶ οὐκ
ἐμνήσθης μου εἶπεν κύριος οὐκ ἰδοὺ ἐγὼ γεννῶσαν καὶ
στεῖραν ἐποίησα εἶπεν ὁ θεός 10 εὐφράνθητι Ἱερουσαλημ
καὶ πανηγυρίσατε ἐν αὐτῇ πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν
χάρητε χαρᾷ πάντες ὅσοι πενθεῖτε ἐπ' αὐτῆς 11 ἵνα
θηλάσητε καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλήσεως
αὐτῆς ἵνα ἐκθηλάσαντες τρυφήσητε ἀπὸ εἰσόδου δόξης
αὐτῆς 12 ὅτι τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς
αὐτοὺς ὡς ποταμὸς εἰρήνης καὶ ὡς χειμάρρους ἐπικλύζων
δόξαν ἔθνῶν τὰ παιδιά αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται
καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται 13 ὡς εἴ τινα μήτηρ
παρακαλέσει οὕτως καὶ ἐγὼ παρακαλέσω ὑμᾶς καὶ ἐν
Ἱερουσαλημ παρακληθήσεσθε 14 καὶ ὄψεσθε καὶ χαρήσεται
ὑμῶν ἡ καρδιά καὶ τὰ ὀστέα ὑμῶν ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ
καὶ γνωσθήσεται ἡ χεὶρ κυρίου τοῖς σεβομένοις αὐτόν
καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθοῦσιν 15 ἰδοὺ γὰρ κύριος ὡς
πῦρ ἤξει καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐν
θυμῷ ἐκδίκησιν καὶ ἀποσκορακισμὸν ἐν φλογὶ πυρός 16
ἐν γὰρ τῷ πυρὶ κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἐν τῇ
ρομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα σὰρξ πολλοὶ τραυματῖαι ἔσονται
ὑπὸ κυρίου 17 οἱ ἀγνιζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι εἰς τοὺς
κῆπους καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἔσθοντες κρέας ὕειον καὶ
τὰ βδελύγματα καὶ τὸν νῦν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναλωθήσονται
εἶπεν κύριος 18 κἀγὼ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμὸν
αὐτῶν ἐπίσταμαι ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ

τὰς γλώσσας καὶ ἤξουσιν καὶ ὄψονται τὴν δόξαν μου
19 καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖα καὶ ἐξαποστελῶ ἐξ
αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη εἰς Θαρσις καὶ Φουδ καὶ
Λουδ καὶ Μοσοχ καὶ Θοβελ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς
τὰς νήσους τὰς πόρρω οἳ οὐκ ἀκηκόασιν μου τὸ ὄνομα
οὐδὲ ἐωράκασιν τὴν δόξαν μου καὶ ἀναγγελοῦσίν μου
τὴν δόξαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν **20** καὶ ἄξουσιν τοὺς ἀδελφοὺς
ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν δῶρον κυρίῳ μεθ' ἵππων καὶ
ἀρμάτων ἐν λαμπήναις ἡμιόνων μετὰ σκιαδίων εἰς τὴν
ἀγίαν πόλιν Ἱερουσαλημ εἶπεν κύριος ὡς ἂν ἐνέγκαισαν
οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐμοὶ τὰς θυσίας αὐτῶν μετὰ ψαλμῶν εἰς
τὸν οἶκον κυρίου **21** καὶ ἀπ' αὐτῶν λήμψομαι ἐμοὶ ἱερεῖς
καὶ Λευίτας εἶπεν κύριος **22** ὃν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς
καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ ἃ ἐγὼ ποιῶ μένει ἐνώπιόν μου
λέγει κύριος οὕτως στήσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν καὶ τὸ
ὄνομα ὑμῶν **23** καὶ ἔσται μῆνα ἐκ μηνὸς καὶ σάββατον ἐκ
σαββάτου ἡξεί πᾶσα σὰρξ ἐνώπιόν μου προσκυνῆσαι ἐν
Ἱερουσαλημ εἶπεν κύριος **24** καὶ ἐξελεύσονται καὶ ὄψονται
τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν ἐμοί ὁ
γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ
σβεσθήσεται καὶ ἔσονται εἰς ὄρασιν πάσῃ σαρκί

Ἱερεμίας

1 τὸ ῥῆμα τοῦ θεοῦ ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ἱερεμیان τὸν τοῦ Χελκίου ἐκ τῶν ἱερέων ὃς κατῴκει ἐν Αναθωθ ἐν γῆ Βενιαμιν **2** ὃς ἐγενήθη λόγος τοῦ θεοῦ πρὸς αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσια υἱοῦ Ἀμωσ βασιλέως Ἰουδα ἔτους τρισκαιδεκάτου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ **3** καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωακίμ υἱοῦ Ἰωσια βασιλέως Ἰουδα ἕως ἑνδεκάτου ἔτους Σεδεκία υἱοῦ Ἰωσια βασιλέως Ἰουδα ἕως τῆς αἰχμαλωσίας Ἱερουσαλημ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί **4** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **5** πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ ἐπίσταμαί σε καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας ἡγίακά σε προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε **6** καὶ εἶπα ὦ δέσποτα κύριε ἰδοὺ οὐκ ἐπίσταμαι λαλεῖν ὅτι νεώτερος ἐγώ εἰμι **7** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με μὴ λέγε ὅτι νεώτερος ἐγώ εἰμι ὅτι πρὸς πάντας οὓς ἐὰν ἐξαποστείλω σε πορεύση καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι λαλήσεις **8** μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε λέγει κύριος **9** καὶ ἐξέτεινεν κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς με καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἰδοὺ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου **10** ἰδοὺ κατέστακά σε σήμερον ἐπὶ ἔθνη καὶ βασιλείας ἐκριζοῦν καὶ κατασκάπτειν καὶ ἀπολλύειν καὶ ἀνοικοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν **11** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων τί σὺ ὄρας Ἱερεμια καὶ εἶπα βακτηρίαν καρυῖνην **12** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με καλῶς ἐώρακας διότι ἐγρήγορα ἐγώ ἐπὶ τοὺς λόγους μου τοῦ ποιῆσαι αὐτούς **13** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με ἐκ δευτέρου λέγων τί σὺ ὄρας καὶ εἶπα λέβητα ὑποκαιόμενον καὶ τὸ πρόσωπον

αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου βορρᾶ **14** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἀπὸ προσώπου βορρᾶ ἐκκαυθήσεται τὰ κακὰ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν **15** διότι ἰδοὺ ἐγὼ συγκαλῶ πάσας τὰς βασιλείας ἀπὸ βορρᾶ τῆς γῆς λέγει κύριος καὶ ἤξουσιν καὶ θήσουσιν ἕκαστος τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῶν πυλῶν Ἱερουσαλημ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τεῖχη τὰ κύκλῳ αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰουδα **16** καὶ λαλήσω πρὸς αὐτοὺς μετὰ κρίσεως περὶ πάσης τῆς κακίας αὐτῶν ὡς ἐγκατέλιπόν με καὶ ἔθυσαν θεοῖς ἄλλοτρίοις καὶ προσεκύνησαν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν **17** καὶ σὺ περὶζῶσαι τὴν ὀσφύν σου καὶ ἀνάστηθι καὶ εἰπὸν πρὸς αὐτοὺς πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μηδὲ πτοηθῆς ἐναντίον αὐτῶν ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἶμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε λέγει κύριος **18** ἰδοὺ τέθεικά σε ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὡς πόλιν ὄχυράν καὶ ὡς τεῖχος χαλκοῦν ὄχυρόν ἅπασιν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα καὶ τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς **19** καὶ πολεμήσουσίν σε καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ διότι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἶμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε εἶπεν κύριος

2 καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐμνήσθην ἐλέους νεότητός σου καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου τοῦ ἐξακολουθησαί σε τῷ ἀγίῳ Ἰσραηλ λέγει κύριος **3** ἅγιος Ἰσραηλ τῷ κυρίῳ ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὸν πλημμελήσουσιν κακὰ ἤξει ἐπ' αὐτούς φησὶν κύριος **4** ἀκούσατε λόγον κυρίου οἶκος Ἰακωβ καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραηλ **5** τάδε λέγει κύριος τί εὔροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων καὶ ἐματαιώθησαν **6** καὶ οὐκ εἶπαν ποῦ ἐστὶν κύριος ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ

γῆς Αἰγύπτου ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῆ
ἀπειρῶ καὶ ἀβάτῳ ἐν γῆ ἀνύδρῳ καὶ ἀκάρπῳ ἐν γῆ ἐν ἣ
οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ οὐθὲν καὶ οὐ κατώκησεν ἐκεῖ υἱὸς
ἀνθρώπου 7 καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον τοῦ
φαγεῖν ὑμᾶς τοὺς καρποὺς αὐτοῦ καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ καὶ
εἰσήλθατε καὶ ἐμίανατε τὴν γῆν μου καὶ τὴν κληρονομίαν
μου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα 8 οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν ποῦ ἐστιν
κύριος καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἠπίσταντό με καὶ
οἱ ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμέ καὶ οἱ προφῆται ἐπροφήτευσαν
τῇ Βααλ καὶ ὀπίσω ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν 9 διὰ τοῦτο
ἔτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει κύριος καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς
τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι 10 διότι διέλθετε εἰς νήσους
Χεττιμ καὶ ἴδετε καὶ εἰς Κηδαρ ἀποστείλατε καὶ νοήσατε
σφόδρα καὶ ἴδετε εἰ γέγονεν τοιαῦτα 11 εἰ ἀλλάζονται
ἔθνη θεοὺς αὐτῶν καὶ οὗτοι οὐκ εἰσιν θεοὶ ὁ δὲ λαὸς μου
ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐξ ἧς οὐκ ὠφελήθησονται
12 ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον
σφόδρα λέγει κύριος 13 ὅτι δύο πονηρὰ ἐποίησεν ὁ λαὸς
μου ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγὴν ὕδατος ζωῆς καὶ ὥρυξαν
ἐαυτοῖς λάκκους συντετριμμένους οἳ οὐ δυνήσονται ὕδωρ
συνέχειν 14 μὴ δοῦλός ἐστιν Ἰσραὴλ ἢ οἰκογενής ἐστιν διὰ
τί εἰς προνομίην ἐγένετο 15 ἐπ' αὐτὸν ὠρύοντο λέοντες
καὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν οἳ ἔταξαν τὴν γῆν αὐτοῦ
εἰς ἔρημον καὶ αἱ πόλεις αὐτοῦ κατεσκάφησαν παρὰ τὸ μὴ
κατοικεῖσθαι 16 καὶ υἱοὶ Μέμφεως καὶ Ταφνας ἔγνωσάν
σε καὶ κατέπαιζόν σου 17 οὐχὶ ταῦτα ἐποίησέν σοι τὸ
καταλιπεῖν σε ἐμέ λέγει κύριος ὁ θεός σου 18 καὶ νῦν
τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Αἰγύπτου τοῦ πιεῖν ὕδωρ Γηων καὶ τί
σοι καὶ τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων τοῦ πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν 19

παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία σου καὶ ἡ κακία σου ἐλέγξει σε
καὶ γινώθι καὶ ἰδὲ ὅτι πικρόν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ
λέγει κύριος ὁ θεός σου καὶ οὐκ εὐδόκησα ἐπὶ σοί λέγει
κύριος ὁ θεός σου **20** ὅτι ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας τὸν ζυγόν
σου διέσπασας τοὺς δεσμούς σου καὶ εἶπας οὐ δουλεύσω
ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω
παντὸς ξύλου κατασκίου ἐκεῖ διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ
μου **21** ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε ἄμπελον καρποφόρον πᾶσαν
ἀληθινὴν πῶς ἐστράφης εἰς πικρίαν ἢ ἄμπελος ἢ ἄλλοτρία
22 ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ καὶ πληθύνῃς σεαυτῇ πόαν
κεκηλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σου ἐναντίον ἐμοῦ λέγει
κύριος **23** πῶς ἔρεῖς οὐκ ἐμιάνθην καὶ ὀπίσω τῆς Βααλ
οὐκ ἐπορεύθην ἰδὲ τὰς ὁδοὺς σου ἐν τῷ πολυανδρίῳ καὶ
γινώθι τί ἐποίησας ὅψε φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξεν τὰς ὁδοὺς
αὐτῆς **24** ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἐρήμου ἐν ἐπιθυμίαις
ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο παρεδόθη τίς ἐπιστρέψει
αὐτήν πάντες οἱ ζητοῦντες αὐτήν οὐ κοπιάσουσιν ἐν τῇ
ταπεινώσει αὐτῆς εὐρήσουσιν αὐτήν **25** ἀπόστρεψον τὸν
πόδα σου ἀπὸ ὁδοῦ τραχείας καὶ τὸν φάρυγγά σου ἀπὸ
δίψους ἡ δὲ εἶπεν ἀνδριῶμαι ὅτι ἡγαπήκει ἄλλοτρίους
καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο **26** ὡς αἰσχύνῃ κλέπτου ὅταν
ἀλῶ οὕτως αἰσχυνθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοὶ καὶ οἱ
βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν
καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν **27** τῷ ξύλῳ εἶπαν ὅτι πατήρ μου
εἶ σύ καὶ τῷ λίθῳ σὺ ἐγέννησάς με καὶ ἔστρεψαν ἐπ'
ἐμὲ νῶτα καὶ οὐ πρόσωπα αὐτῶν καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν
κακῶν αὐτῶν ἐροῦσιν ἀνάστα καὶ σῶσον ἡμᾶς **28** καὶ ποῦ
εἰσιν οἱ θεοὶ σου οὓς ἐποίησας σεαυτῷ εἰ ἀναστήσονται
καὶ σώσουσίν σε ἐν καιρῷ τῆς κακώσεώς σου ὅτι κατ'

ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν θεοὶ σου Ιουδα καὶ κατ' ἀριθμὸν διόδων τῆς Ιερουσαλημ ἔθουον τῇ Βααλ 29 ἵνα τί λαλεῖτε πρὸς με πάντες ὑμεῖς ἠσεβήσατε καὶ πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς ἐμέ λέγει κύριος 30 μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα ὑμῶν παιδείαν οὐκ ἐδέξασθε μάχαιρα κατέφαγεν τοὺς προφήτας ὑμῶν ὡς λέων ὀλεθρεύων καὶ οὐκ ἐφοβήθητε 31 ἀκούσατε λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος μὴ ἔρημος ἐγενόμην τῷ Ισραηλ ἡ γῆ κεχερσωμένη διὰ τί εἶπεν ὁ λαός μου οὐ κυριευθησόμεθα καὶ οὐχ ἥξομεν πρὸς σέ ἔτι 32 μὴ ἐπιλήσεται νύμφη τὸν κόσμον αὐτῆς καὶ παρθένος τὴν στηθοδεσμίδα αὐτῆς ὁ δὲ λαός μου ἐπελάθετό μου ἡμέρας ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς 33 τί ἔτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν ταῖς ὁδοῖς σου τοῦ ζητῆσαι ἀγάπησιν οὐχ οὕτως ἀλλὰ καὶ σὺ ἐπονηρεύσω τοῦ μιᾶναι τὰς ὁδοὺς σου 34 καὶ ἐν ταῖς χερσίν σου εὐρέθησαν αἵματα ψυχῶν ἀθῶων οὐκ ἐν διορύγμασιν εὗρον αὐτοὺς ἀλλ' ἐπὶ πάσῃ δρυὶ 35 καὶ εἶπας ἀθῶός εἰμι ἀλλὰ ἀποστραφήτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ ἰδοὺ ἐγὼ κρίνομαι πρὸς σέ ἐν τῷ λέγειν σε οὐχ ἥμαρτον 36 τί κατεφρόνησας σφόδρα τοῦ δευτερῶσαι τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καταισχυνθήσῃ καθὼς κατησχύνθης ἀπὸ Ασσουρ 37 ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἐξελεύσῃ καὶ αἱ χεῖρές σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου ὅτι ἀπώσατο κύριος τὴν ἐλπίδα σου καὶ οὐκ εὐδοωθήσῃ ἐν αὐτῇ

3 ἐὰν ἐξαποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ καὶ γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ μὴ ἀνακάμπουσα ἀνακάμψῃ πρὸς αὐτὸν ἔτι οὐ μαινομένη μιανθήσεται ἡ γυνὴ ἐκείνη καὶ σὺ ἐξεπόρνευσας ἐν ποιμέσιν πολλοῖς καὶ ἀνέκαμπτες πρὸς με λέγει κύριος 2 ἄρον εἰς εὐθεΐαν τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδέ ποῦ οὐχὶ ἐξεφύρθῃς ἐπὶ

ταῖς ὁδοῖς ἐκάθισας αὐτοῖς ὡσεὶ κορώνη ἐρημουμένη
καὶ ἐμίανας τὴν γῆν ἐν ταῖς πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς
κακίαις σου **3** καὶ ἔσχες ποιμένας πολλοὺς εἰς πρόσκομμα
σεαυτῇ ὄψις πόρνης ἐγένετό σοι ἀπηναισχύντησας πρὸς
πάντας **4** οὐχ ὡς οἶκόν με ἐκάλεσας καὶ πατέρα καὶ
ἀρχηγὸν τῆς παρθενίας σου **5** μὴ διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἢ
διαφυλαχθήσεται εἰς νεῖκος ἰδοὺ ἐλάλησας καὶ ἐποίησας
τὰ πονηρὰ ταῦτα καὶ ἠδυνάσθης **6** καὶ εἶπεν κύριος
πρὸς με ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσια τοῦ βασιλέως εἶδες ἃ
ἐποίησέν μοι ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραηλ ἐπορεύθησαν ἐπὶ
πᾶν ὄρος ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους
καὶ ἐπόρνευσαν ἐκεῖ **7** καὶ εἶπα μετὰ τὸ πορνεῦσαι αὐτὴν
ταῦτα πάντα πρὸς με ἀνάστρεψον καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν
καὶ εἶδεν τὴν ἀσυνθεσίαν αὐτῆς ἡ ἀσύνθετος Ἰουδα **8**
καὶ εἶδον διότι περὶ πάντων ὧν κατελήμφθη ἐν οἷς
ἐμοιχᾶτο ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραηλ καὶ ἐξαπέστειλα αὐτὴν
καὶ ἔδωκα αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς
καὶ οὐκ ἐφοβήθη ἡ ἀσύνθετος Ἰουδα καὶ ἐπορεύθη καὶ
ἐπόρνευσεν καὶ αὐτὴ **9** καὶ ἐγένετο εἰς οὐθὲν ἡ πορνεία
αὐτῆς καὶ ἐμοίχευσεν τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον **10** καὶ ἐν
πᾶσιν τούτοις οὐκ ἐπεστράφη πρὸς με ἡ ἀσύνθετος Ἰουδα
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῆς ἀλλ' ἐπὶ ψεύδει **11** καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς με ἐδικαίωσεν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ Ἰσραηλ
ἀπὸ τῆς ἀσυνθέτου Ἰουδα **12** πορεύου καὶ ἀνάγνωθι
τοὺς λόγους τούτους πρὸς βορρᾶν καὶ ἐρεῖς ἐπιστράφητι
πρὸς με ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραηλ λέγει κύριος καὶ οὐ
στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς ὅτι ἐλεήμων ἐγώ
εἰμι λέγει κύριος καὶ οὐ μνηιῶ ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶνα **13**
πλὴν γινῶθι τὴν ἀδικίαν σου ὅτι εἰς κύριον τὸν θεόν

σου ἠσέβησας καὶ διέχεας τὰς ὁδοὺς σου εἰς ἄλλοτρίους
ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους τῆς δὲ φωνῆς μου οὐχ
ὑπήκουσας λέγει κύριος **14** ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀφεστηκότες
λέγει κύριος διότι ἐγὼ κατακυριεύσω ὑμῶν καὶ λήψομαι
ὑμᾶς ἓνα ἐκ πόλεως καὶ δύο ἐκ πατριᾶς καὶ εἰσάξω ὑμᾶς
εἰς Σιων **15** καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν
μου καὶ ποιμανοῦσιν ὑμᾶς ποιμαίνοντες μετ' ἐπιστήμης
16 καὶ ἔσται ἐὰν πληθυνθῆτε καὶ ἀυξηθῆτε ἐπὶ τῆς γῆς
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις λέγει κύριος οὐκ ἔροῦσιν ἔτι
κιβωτὸς διαθήκης ἀγίου Ἰσραηλ οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ
καρδίαν οὐκ ὀνομασθήσεται οὐδὲ ἐπισκεφθήσεται καὶ
οὐ ποιηθήσεται ἔτι **17** ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέσουσιν τὴν Ἱερουσαλημ θρόνος
κυρίου καὶ συναχθήσονται εἰς αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη
καὶ οὐ πορεύσονται ἔτι ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς
καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς **18** ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
συνελεύσονται οἶκος Ἰουδα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ καὶ
ἤξουσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν
χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν κατεκληρονόμησα τοὺς πατέρας
αὐτῶν **19** καὶ ἐγὼ εἶπα γένοιτο κύριε ὅτι τάξω σε εἰς
τέκνα καὶ δώσω σοι γῆν ἐκλεκτὴν κληρονομίαν θεοῦ
παντοκράτορος ἐθνῶν καὶ εἶπα πατέρα καλέσετέ με καὶ
ἀπ' ἐμοῦ οὐκ ἀποστραφήσεσθε **20** πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς
τὸν συνόντα αὐτῇ οὕτως ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ οἶκος Ἰσραηλ
λέγει κύριος **21** φωνὴ ἐκ χειλέων ἠκούσθη κλαυθμοῦ
καὶ δεήσεως υἱῶν Ἰσραηλ ὅτι ἠδίκησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτῶν ἐπελάθοντο θεοῦ ἀγίου αὐτῶν **22** ἐπιστράφητε
υἱοὶ ἐπιστρέφοντες καὶ ἰάσομαι τὰ συντρίμματα ὑμῶν
ἰδοὺ δοῦλοι ἡμεῖς ἐσόμεθά σοι ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

εἶ 23 ὄντως εἰς ψεῦδος ἦσαν οἱ βουνοὶ καὶ ἡ δύναμις τῶν ὀρέων πλὴν διὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἡ σωτηρία τοῦ Ἰσραηλ 24 ἡ δὲ αἰσχύνη κατανάλωσεν τοὺς μόχθους τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπὸ νεότητος ἡμῶν τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς μόσχους αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν 25 ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰσχύνῃ ἡμῶν καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν διότι ἔναντι τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμάρτομεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀπὸ νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐχ ὑπηκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν

4 ἐὰν ἐπιστραφῇ Ἰσραηλ λέγει κύριος πρὸς με ἐπιστραφήσεται ἐὰν περιέλη τὰ βδελύγματα αὐτοῦ ἐκ στόματος αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου μου εὐλαβηθῇ 2 καὶ ὁμόση ζῆ κύριος μετὰ ἀληθείας καὶ ἐν κρίσει καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ εὐλογήσουσιν ἐν αὐτῇ ἔθνη καὶ ἐν αὐτῷ αἰνέσουσιν τῷ θεῷ ἐν Ἱερουσαλημ 3 ὅτι τάδε λέγει κύριος τοῖς ἀνδράσιν Ἰουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλημ νεώσατε ἑαυτοῖς νεώματα καὶ μὴ σπείρητε ἐπ' ἀκάνθαις 4 περιτμήθητε τῷ θεῷ ὑμῶν καὶ περιτέμεσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἄνδρες Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλημ μὴ ἐξέλθη ὡς πῦρ ὁ θυμὸς μου καὶ ἐκκαυθήσεται καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων ἀπὸ προσώπου πονηρίας ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν 5 ἀναγγείλατε ἐν τῷ Ἰουδα καὶ ἀκουσθήτω ἐν Ἱερουσαλημ εἶπατε σημάνατε ἐπὶ τῆς γῆς σάλπιγγι καὶ κεκράξατε μέγα εἶπατε συνάχθητε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς τειχήρεις 6 ἀναλαβόντες φεύγετε εἰς Σιων σπεύσατε μὴ στήτε ὅτι κακὰ ἐγὼ ἐπάγω ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριβὴν μεγάλην 7 ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ ἐξολεθρεύων ἔθνη ἐξῆρην καὶ ἐξῆλθεν ἐκ

τοῦ τόπου αὐτοῦ τοῦ θεῖναι τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν καὶ πόλεις καθαιρεθήσονται παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς **8** ἐπὶ τούτοις περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε καὶ ἀλαλάξατε διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς κυρίου ἀφ' ὑμῶν **9** καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ἀπολεῖται ἡ καρδία τοῦ βασιλέως καὶ ἡ καρδία τῶν ἀρχόντων καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκστήσονται καὶ οἱ προφῆται θαυμάσονται **10** καὶ εἶπα ὦ δέσποτα κύριε ἄρα γε ἀπατῶν ἠπάτησας τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν Ἱερουσαλημ λέγων εἰρήνη ἔσται ὑμῖν καὶ ἰδοὺ ἦψατο ἡ μάχαιρα ἕως τῆς ψυχῆς αὐτῶν **11** ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐροῦσιν τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τῇ Ἱερουσαλημ πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου οὐκ εἰς καθαρὸν οὐδ' εἰς ἅγιον **12** πνεῦμα πληρώσεως ἤξει μοι νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρίματα πρὸς αὐτούς **13** ἰδοὺ ὡς νεφέλη ἀναβήσεται καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτοῦ κουφότεροι ἀετῶν οἱ ἵπποι αὐτοῦ οὐαὶ ἡμῖν ὅτι ταλαιπωροῦμεν **14** ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου Ἱερουσαλημ ἵνα σωθῆς ἕως πότε ὑπάρξουσιν ἐν σοὶ διαλογισμοὶ πόνων σου **15** διότι φωνὴ ἀναγγέλλοντος ἐκ Δαν ἤξει καὶ ἀκουσθήσεται πόνος ἐξ ὄρους Εφραιμ **16** ἀναμνήσατε ἔθνη ἰδοὺ ἦκασιν ἀναγγείλατε ἐν Ἱερουσαλημ συστροφαὶ ἔρχονται ἐκ γῆς μακρόθεν καὶ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰουδα φωνὴν αὐτῶν **17** ὡς φυλάσσοντες ἀγρὸν ἐγένοντο ἐπ' αὐτὴν κύκλῳ ὅτι ἐμοῦ ἠμέλησας λέγει κύριος **18** αἱ ὁδοί σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐποίησαν ταῦτά σοι αὕτη ἡ κακία σου ὅτι πικρά ὅτι ἦψατο ἕως τῆς καρδίας σου **19** τὴν κοιλίαν μου τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου μαιμάσσει ἡ ψυχὴ μου σπαράσσεται ἡ καρδία μου οὐ σιωπήσομαι

ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἤκουσεν ἡ ψυχὴ μου κραυγὴν πολέμου **20** καὶ τάλαιπωρίαν συντριμμὸν ἐπικαλεῖται ὅτι τεταλαιπώρηκεν πᾶσα ἡ γῆ ἄφνω τεταλαιπώρηκεν ἡ σκηνὴ διεσπάρθησαν αἱ δέρρεις μου **21** ἕως πότε ὄψομαι φεύγοντας ἀκούων φωνὴν σαλπίγγων **22** διότι οἱ ἠγούμενοι τοῦ λαοῦ μου ἐμὲ οὐκ ἤδεισαν υἱοὶ ἄφρονές εἰσιν καὶ οὐ συνετοὶ σοφοὶ εἰσιν τοῦ κακοποιῆσαι τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ ἐπέγνωσαν **23** ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ οὐθέν καὶ εἰς τὸν οὐρανόν καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτοῦ **24** εἶδον τὰ ὄρη καὶ ἦν τρέμοντα καὶ πάντας τοὺς βουνοὺς ταρασσομένους **25** ἐπέβλεψα καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοεῖτο **26** εἶδον καὶ ἰδοὺ ὁ Κάρμηλος ἔρημος καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις ἐμπευρισμέναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφανίσθησαν **27** τάδε λέγει κύριος ἔρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ συντέλειαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω **28** ἐπὶ τούτοις πενθείτω ἡ γῆ καὶ συσκοτασάτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν διότι ἐλάλησα καὶ οὐ μετανοήσω ὥρμησα καὶ οὐκ ἀποστρέψω ἀπ' αὐτῆς **29** ἀπὸ φωνῆς ἰππέως καὶ ἐντεταμένου τόξου ἀνεχώρησεν πᾶσα χώρα εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰ ἄλση ἐκρύβησαν καὶ ἐπὶ τὰς πέτρας ἀνέβησαν πᾶσα πόλις ἐγκατελείφθη οὐ κατοικεῖ ἐν αὐταῖς ἄνθρωπος **30** καὶ σὺ τί ποιήσεις ἐὰν περιβάλῃ κόκκινον καὶ κοσμήσῃ κόσμῳ χρυσοῦ καὶ ἐὰν ἐγχρίσῃ στίβι τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς μάτην ὁ ὠραϊσμός σου ἀπώσαντό σε οἱ ἔρασταί σου τὴν ψυχὴν σου ζητοῦσιν **31** ὅτι φωνὴν ὡς ὠδινούσης ἤκουσα τοῦ στεναγμοῦ σου ὡς πρωτοτοκούσης φωνὴ θυγατρὸς Σιων ἐκλυθήσεται

καὶ παρήσει τὰς χεῖρας αὐτῆς οἴμμοι ἐγὼ ὅτι ἐκλείπει ἡ
ψυχὴ μου ἐπὶ τοῖς ἀνηρημένοις

5 περιδράμετε ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλημ καὶ ἴδετε καὶ
γινῶτε καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς ἐὰν εὔρητε
ἄνδρα εἰ ἔστιν ποιῶν κρίμα καὶ ζητῶν πίστιν καὶ ἴλεως
ἔσομαι αὐτοῖς λέγει κύριος **2** ζῆ κύριος λέγουσιν διὰ
τοῦτο οὐκ ἐπὶ ψεύδεσιν ὁμνύουσιν **3** κύριε οἱ ὀφθαλμοί
σου εἰς πίστιν ἐμαστίγωσας αὐτούς καὶ οὐκ ἐπόνεσαν
συνετέλεσας αὐτούς καὶ οὐκ ἠθέλησαν δέξασθαι παιδείαν
ἐστερέωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ πέτραν καὶ οὐκ
ἠθέλησαν ἐπιστραφῆναι **4** καὶ ἐγὼ εἶπα ἴσως πτωχοὶ εἰσιν
διότι οὐκ ἐδυνάσθησαν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν ὁδὸν κυρίου
καὶ κρίσιν θεοῦ **5** πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἀδρούς καὶ
λαλήσω αὐτοῖς ὅτι αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν κυρίου καὶ
κρίσιν θεοῦ καὶ ἰδοὺ ὁμοθυμαδὸν συνέτριψαν ζυγὸν
διέρρηξαν δεσμούς **6** διὰ τοῦτο ἔπαισεν αὐτοὺς λέων
ἐκ τοῦ δρυμοῦ καὶ λύκος ἕως τῶν οἰκιῶν ὠλέθρευσεν
αὐτούς καὶ πάρδαλις ἐγρηγόρησεν ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν
πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι ἀπ' αὐτῶν θηρευθήσονται ὅτι
ἐπλήθυναν ἀσεβείας αὐτῶν ἴσχυσαν ἐν ταῖς ἀποστροφαῖς
αὐτῶν **7** ποίᾳ τούτων ἴλεως γένωμαί σοι οἱ υἱοὶ σου
ἐγκατέλιπόν με καὶ ὤμνουν ἐν τοῖς οὐκοῖσιν θεοῖς καὶ
ἐχόρτασα αὐτούς καὶ ἐμοιχῶντο καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν
κατέλυον **8** ἵπποι θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν ἕκαστος ἐπὶ τὴν
γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐχρεμέτιζον **9** μὴ ἐπὶ τούτοις
οὐκ ἐπισκέψομαι λέγει κύριος ἢ ἐν ἔθνει τοιοῦτῳ οὐκ
ἐκδικήσει ἡ ψυχὴ μου **10** ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς προμαχῶνας
αὐτῆς καὶ κατασκάψατε συντέλειαν δὲ μὴ ποιήσητε
ὑπολίπεσθε τὰ ὑποστηρίγματα αὐτῆς ὅτι τοῦ κυρίου εἰσὶν

11 ὅτι ἀθετῶν ἠθέτησεν εἰς ἐμέ λέγει κύριος οἶκος Ἰσραηλ
καὶ οἶκος Ἰουδα 12 ἐψεύσαντο τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν καὶ εἶπαν
οὐκ ἔστιν ταῦτα οὐχ ἦξει ἐφ' ἡμᾶς κακὰ καὶ μάχαιραν
καὶ λιμὸν οὐκ ὀψόμεθα 13 οἱ προφηῆται ἡμῶν ἦσαν εἰς
ἄνεμον καὶ λόγος κυρίου οὐχ ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς οὕτως
ἔσται αὐτοῖς 14 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ
ἀνθ' ὧν ἐλαλήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα τοὺς
λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου πῦρ καὶ τὸν λαὸν τοῦτον
ξύλα καὶ καταφάγεται αὐτούς 15 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ'
ὑμᾶς ἔθνος πόρρωθεν οἶκος Ἰσραηλ λέγει κύριος ἔθνος οὗ
οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς γλώσσης αὐτοῦ 16 πάντες
ἰσχυροὶ 17 καὶ κατέδονται τὸν θερισμόν ὑμῶν καὶ τοὺς
ἄρτους ὑμῶν καὶ κατέδονται τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς
θυγατέρας ὑμῶν καὶ κατέδονται τὰ πρόβατα ὑμῶν καὶ
τοὺς μόσχους ὑμῶν καὶ κατέδονται τοὺς ἀμπελῶνας
ὑμῶν καὶ τοὺς συκῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν
καὶ ἀλοήσουσιν τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς ὑμῶν ἐφ' αἷς ὑμεῖς
πεποίθατε ἐπ' αὐταῖς ἐν ῥομφαίᾳ 18 καὶ ἔσται ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκεῖναις λέγει κύριος ὁ θεὸς σου οὐ μὴ ποιήσω
ὑμᾶς εἰς συντέλειαν 19 καὶ ἔσται ὅταν εἴπητε τίνος ἕνεκεν
ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν ἅπαντα ταῦτα καὶ
ἐρεῖς αὐτοῖς ἀνθ' ὧν ἐδουλεύσατε θεοῖς ἀλλοτρίοις ἐν τῇ
γῆ ὑμῶν οὕτως δουλεύσετε ἀλλοτρίοις ἐν γῆ οὐχ ὑμῶν 20
ἀναγγείλατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον Ἰακωβ καὶ ἀκουσθήτω ἐν
τῷ Ἰουδα 21 ἀκούσατε δὴ ταῦτα λαὸς μωρὸς καὶ ἀκάρδιος
ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς καὶ οὐ βλέπουσιν ὧτα αὐτοῖς καὶ οὐκ
ἀκούουσιν 22 μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε λέγει κύριος ἢ
ἀπὸ προσώπου μου οὐκ εὐλαβηθήσεσθε τὸν τάξαντα
ἄμμον ὄριον τῇ θαλάσῃ πρόσταγμα αἰώνιον καὶ οὐχ

ὑπερβήσεται αὐτό καὶ παραχθήσεται καὶ οὐ δυνήσεται
καὶ ἠχήσουσιν τὰ κύματα αὐτῆς καὶ οὐχ ὑπερβήσεται
αὐτό **23** τῷ δὲ λαῷ τούτῳ ἐγενήθη καρδία ἀνήκοος καὶ
ἀπειθής καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἀπήλθοσαν **24** καὶ οὐκ εἶπον
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν φοβηθῶμεν δὴ κύριον τὸν θεὸν
ἡμῶν τὸν διδόντα ἡμῖν ὑετὸν πρόιμον καὶ ὄψιμον κατὰ
καιρὸν πληρώσεως προστάγματος θερισμοῦ καὶ ἐφύλαξεν
ἡμῖν **25** αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἐξέκλιναν ταῦτα καὶ αἱ ἁμαρτίαι
ὑμῶν ἀπέστησαν τὰ ἀγαθὰ ἀφ' ὑμῶν **26** ὅτι εὐρέθησαν
ἐν τῷ λαῷ μου ἀσεβεῖς καὶ παγίδας ἔστησαν διαφθεῖραι
ἄνδρας καὶ συναλαμβάνοσαν **27** ὡς παγὶς ἐφεσταμένη
πλήρης πετεινῶν οὕτως οἱ οἴκοι αὐτῶν πλήρεις δόλου διὰ
τοῦτο ἐμεγαλύνθησαν καὶ ἐπλούτησαν **28** καὶ παρέβησαν
κρίσιν οὐκ ἔκριναν κρίσιν ὀρφανοῦ καὶ κρίσιν χήρας
οὐκ ἐκρίνοσαν **29** μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι λέγει
κύριος ἢ ἐν ἔθνει τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχὴ
μου **30** ἔκστασις καὶ φρικτὰ ἐγενήθη ἐπὶ τῆς γῆς **31** οἱ
προφήται προφητεύουσιν ἄδικα καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπεκρότησαν
ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ ὁ λαὸς μου ἠγάπησεν οὕτως καὶ τί
ποιήσετε εἰς τὰ μετὰ ταῦτα

6 ἐνισχύσατε υἱοὶ Βενιαμὶν ἐκ μέσου τῆς Ἱερουσαλημ καὶ
ἐν Θεκουε σημάνατε σάλπιγγι καὶ ὑπὲρ Βαιθαχαρμα ἄρατε
σημεῖον ὅτι κακὰ ἐκκέκυφεν ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριβὴ
μεγάλῃ γίνεται **2** καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕψος σου θύγατερ
Σιων **3** εἰς αὐτὴν ἤξουσιν ποιμένες καὶ τὰ ποιμνία αὐτῶν
καὶ πήξουσιν ἐπ' αὐτὴν σκηνὰς κύκλω καὶ ποιμανοῦσιν
ἕκαστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ **4** παρασκευάσασθε ἐπ' αὐτὴν εἰς
πόλεμον ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν μεσημβρίας
οὐαὶ ἡμῖν ὅτι κέκλικεν ἡ ἡμέρα ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκιαί

τῆς ἑσπέρας **5** ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐν τῇ νυκτὶ καὶ
διαφθείρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς **6** ὅτι τάδε λέγει κύριος
ἔκκοψον τὰ ξύλα αὐτῆς ἔκχεον ἐπὶ Ἱερουσαλημ δύναμιν
ὧ πόλις ψευδῆς ὅλη καταδυναστεία ἐν αὐτῇ **7** ὡς ψύχει
λάκκος ὕδωρ οὕτως ψύχει κακία αὐτῆς ἀσέβεια καὶ
ταλαιπωρία ἀκουσθήσεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς
διὰ παντός πόνω καὶ μάστιγι **8** παιδευθήσῃ Ἱερουσαλημ
μὴ ἀποστῆ ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ σοῦ μὴ ποιήσω σε ἄβατον
γῆν ἣτις οὐ κατοικηθήσεται **9** ὅτι τάδε λέγει κύριος
καλαμᾶσθε καλαμᾶσθε ὡς ἄμπελον τὰ κατάλοιπα τοῦ
Ἰσραηλ ἐπιστρέψατε ὡς ὁ τρυγῶν ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ
10 πρὸς τίνα λαλήσω καὶ διαμαρτύρωμαι καὶ ἀκούσεται
ἰδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ οὐ δύνανται ἀκούειν
ἰδοὺ τὸ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ὄνειδισμόν οὐ μὴ
βουληθῶσιν αὐτὸ ἀκοῦσαι **11** καὶ τὸν θυμόν μου ἔπλησα
καὶ ἐπέσχον καὶ οὐ συνετέλεσα αὐτοῦς ἐκχεῶ ἐπὶ νήπια
ἔξωθεν καὶ ἐπὶ συναγωγὴν νεανίσκων ἅμα ὅτι ἀνὴρ
καὶ γυνὴ συλλημφθήσονται πρεσβύτερος μετὰ πλήρους
ἡμερῶν **12** καὶ μεταστραφήσονται αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἰς
ἐτέρους ἀγροὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό ὅτι
ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν
ταύτην λέγει κύριος **13** ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως
μεγάλου πάντες συνετέλεσαντο ἄνομα ἀπὸ ἱερέως καὶ
ἕως ψευδοπροφήτου πάντες ἐποίησαν ψευδῆ **14** καὶ ἰῶντο
τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου ἐξουθενοῦντες καὶ λέγοντες
εἰρήνη εἰρήνη καὶ ποῦ ἐστὶν εἰρήνη **15** κατησχύνθησαν ὅτι
ἐξελίποσαν καὶ οὐδ' ὧς καταισχυνόμενοι κατησχύνθησαν
καὶ τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν διὰ τοῦτο πεσοῦνται
ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν

ἀπολοῦνται εἶπεν κύριος **16** τάδε λέγει κύριος στήτε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς καὶ ἴδετε καὶ ἐρωτήσατε τρίβους κυρίου αἰωνίους καὶ ἴδετε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθὴ καὶ βαδίζετε ἐν αὐτῇ καὶ εὐρήσετε ἀγνισμόν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν καὶ εἶπαν οὐ πορευσόμεθα **17** κατέστακα ἐφ' ὑμᾶς σκοπούς ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος καὶ εἶπαν οὐκ ἀκουσόμεθα **18** διὰ τοῦτο ἤκουσαν τὰ ἔθνη καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποίμνια αὐτῶν **19** ἄκουε γῆ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακὰ τὸν καρπὸν ἀποστροφῆς αὐτῶν ὅτι τῶν λόγων μου οὐ προσέσχον καὶ τὸν νόμον μου ἀπώσαντο **20** ἵνα τί μοι λίβανον ἐκ Σαβα φέρετε καὶ κιννάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν οὐκ εἰσὶν δεκτά καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἡδυνάν μοι **21** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον ἀσθενεῖαν καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν αὐτῇ πατέρες καὶ υἱοὶ ἅμα γείτων καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἀπολοῦνται **22** τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔθνη ἐξεγερθήσεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς **23** τόξον καὶ ζιβύνην κρατήσουσιν ἰταμός ἐστὶν καὶ οὐκ ἐλεήσει φωνὴ αὐτοῦ ὡς θάλασσα κυμαίνουσα ἐφ' ἵπποις καὶ ἄρμασιν παρατάξεται ὡς πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σέ θύγατερ Σιων **24** ἠκούσαμεν τὴν ἀκοὴν αὐτῶν παρελύθησαν αἱ χεῖρες ἡμῶν θλίψις κατέσχευεν ἡμᾶς ὠδῖνες ὡς τικτούσης **25** μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς ἀγρὸν καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίζετε ὅτι ῥομφαία τῶν ἐχθρῶν παροικεῖ κυκλόθεν **26** θύγατερ λαοῦ μου περιζῶσαι σάκκον κατάπασαι ἐν σποδῷ πένθος ἀγαπητοῦ ποιῆσαι σεαυτῇ κοπετὸν οἰκτρὸν ὅτι ἐξαίφνης ἤξει τάλαιπωρία ἐφ' ὑμᾶς **27** δοκιμαστὴν δέδωκά σε ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένοις καὶ γνώση με ἐν τῷ δοκιμάσαι

με τὴν ὁδὸν αὐτῶν 28 πάντες ἀνήκοοι πορευόμενοι
σκολιῶς χαλκὸς καὶ σίδηρος πάντες διεφθαρμένοι εἰσὶν
29 ἐξέλιπεν φυσητῆρ ἀπὸ πυρός ἐξέλιπεν μόλιβος εἰς
κενὸν ἀργυροκόπος ἀργυροκοπεῖ πονηρία αὐτῶν οὐκ
ἐτάκη 30 ἀργύριον ἀποδοκιμασμένον καλέσατε αὐτούς
ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτούς κύριος

7 2 ἀκούσατε λόγον κυρίου πᾶσα ἡ Ἰουδαία 3 τάδε λέγει
κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ διορθώσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ
ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ
4 μὴ πεποιθήατε ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν ὅτι τὸ
παράπαν οὐκ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς λέγοντες ναὸς κυρίου
ναὸς κυρίου ἐστίν 5 ὅτι ἐὰν διορθοῦντες διορθώσητε τὰς
ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ ποιοῦντες
ποιήσητε κρίσιν ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
πλησίον αὐτοῦ 6 καὶ προσήλυτον καὶ ὄρφανὸν καὶ χήραν
μὴ καταδυναστεύσητε καὶ αἷμα ἀθῶον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ
τόπῳ τούτῳ καὶ ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων μὴ πορεύσηθε
εἰς κακὸν ὑμῖν 7 καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ
ἐν γῆ ἣ ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ ἕως
αἰῶνος 8 εἰ δὲ ὑμεῖς πεποιθήατε ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν ὅθεν
οὐκ ὠφελήθησθε 9 καὶ φονεύετε καὶ μοιχᾶσθε καὶ
κλέπτετε καὶ ὀμνύετε ἐπ' ἀδίκῳ καὶ ἐθυμιᾶτε τῇ Βααλ καὶ
ἐπορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων ὧν οὐκ οἴδατε τοῦ
κακῶς εἶναι ὑμῖν 10 καὶ ἦλθετε καὶ ἔστητε ἐνώπιον ἐμοῦ
ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ καὶ
εἶπατε ἀπεσχήμεθα τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα
ταῦτα 11 μὴ σπήλαιον ληστῶν ὁ οἶκός μου οὗ ἐπικέκληται
τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐκεῖ ἐνώπιον ὑμῶν καὶ ἐγὼ ἰδοὺ
ἑώρακα λέγει κύριος 12 ὅτι πορεύθητε εἰς τὸν τόπον

μου τὸν ἐν Σηλωμ οὗ κατεσκίηνωσα τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ
ἔμπροσθεν καὶ ἴδετε ἃ ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ προσώπου
κακίας λαοῦ μου Ἰσραηλ **13** καὶ νῦν ἀνθ' ὧν ἐποιήσατε
πάντα τὰ ἔργα ταῦτα καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ
ἠκούσατέ μου καὶ ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπεκρίθητε **14**
καὶ ποιήσω τῷ οἴκῳ τούτῳ ᾧ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου
ἐπ' αὐτῷ ἐφ' ᾧ ὑμεῖς πεποιθήατε ἐπ' αὐτῷ καὶ τῷ τόπῳ
ᾧ ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν καθὼς ἐποίησα
τῇ Σηλωμ **15** καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσώπου μου
καθὼς ἀπέρριψα τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν πᾶν τὸ σπέρμα
Εφραιμ **16** καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου
καὶ μὴ ἀξίου τοῦ ἐλεηθῆναι αὐτούς καὶ μὴ εὐχου καὶ μὴ
προσέλθῃς μοι περὶ αὐτῶν ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι **17** ἢ
οὐχ ὄραξ τί αὐτοὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ
ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλημ **18** οἱ υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσιν
ξύλα καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καίουσι πῦρ καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῶν τρίβουσιν σταῖς τοῦ ποιῆσαι χαυῶνας τῇ στρατιᾷ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις ἵνα
παροργίσωσίν με **19** μὴ ἐμὲ αὐτοὶ παροργίζουσιν λέγει
κύριος οὐχὶ ἑαυτούς ὅπως καταισχυνηθῇ τὰ πρόσωπα
αὐτῶν **20** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ὀργὴ καὶ θυμὸς
μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους
καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πᾶν ξύλον τοῦ ἀγροῦ αὐτῶν
καὶ ἐπὶ πάντα τὰ γενήματα τῆς γῆς καὶ καυθήσεται καὶ
οὐ σβεσθήσεται **21** τάδε λέγει κύριος τὰ ὀλοκαυτώματα
ὑμῶν συναγάγετε μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν καὶ φάγετε
κρέα **22** ὅτι οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ
οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἀνήγαγον αὐτούς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου περὶ ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας **23** ἀλλ' ἢ

τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐντειλάμην αὐτοῖς λέγων ἀκούσατε τῆς
φωνῆς μου καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι
εἰς λαόν καὶ πορεύεσθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου αἷς ἂν
ἐντείλωμαι ὑμῖν ὅπως ἂν εὖ ᾦ ὑμῖν **24** καὶ οὐκ ἤκουσάν
μου καὶ οὐ προσέσχεν τὸ οὖς αὐτῶν ἀλλ' ἐπορεύθησαν
ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ
ἐγενήθησαν εἰς τὰ ὀπισθεν καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔμπροσθεν
25 ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθοσαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐξαπέστειλα πρὸς
ὑμᾶς πάντας τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας ἡμέρας καὶ
ὄρθρου καὶ ἀπέστειλα **26** καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐ
προσέσχεν τὸ οὖς αὐτῶν καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον
αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν **29** κείραι τὴν κεφαλὴν
σου καὶ ἀπόρριπτε καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χειλέων θρῆνον
ὅτι ἀπεδοκίμασεν κύριος καὶ ἀπόσωτο τὴν γενεὰν τὴν
ποιοῦσαν ταῦτα **30** ὅτι ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ιουδα τὸ πονηρὸν
ἐναντίον ἐμοῦ λέγει κύριος ἔταξαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν
ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτόν τοῦ
μιᾶναι αὐτόν **31** καὶ ὤκοδόμησαν τὸν βωμὸν τοῦ Ταφεθ
ὅς ἐστιν ἐν φάραγγι υἱοῦ Εννομ τοῦ κατακαίειν τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ ὃ οὐκ
ἐντειλάμην αὐτοῖς καὶ οὐ διενοήθη ἐν τῇ καρδίᾳ μου
32 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ οὐκ
ἐροῦσιν ἔτι βωμὸς τοῦ Ταφεθ καὶ φάραγξ υἱοῦ Εννομ ἀλλ'
ἢ φάραγξ τῶν ἀνηρημένων καὶ θάψουσιν ἐν τῷ Ταφεθ
διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον **33** καὶ ἔσσονται οἱ νεκροὶ τοῦ
λαοῦ τούτου εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβῶν **34** καὶ
καταλύσω ἐκ πόλεων Ιουδα καὶ ἐκ διόδων Ιερουσαλημ

φωνήν εὐφραينوμένων καὶ φωνήν χαιρόντων φωνήν
νυμφίου καὶ φωνήν νύμφης ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται πᾶσα
ἡ γῆ

8 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγει κύριος ἐξοίσουσιν τὰ ὀστᾶ
τῶν βασιλέων Ιουδα καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ
καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἱερέων καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν προφητῶν καὶ
τὰ ὀστᾶ τῶν κατοικούντων Ιερουσαλημ ἐκ τῶν τάφων
αὐτῶν **2** καὶ ψύξουσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν
σελήνην καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀστέρας καὶ πρὸς πᾶσαν
τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ ἃ ἠγάπησαν καὶ οἷς ἐδούλευσαν
καὶ ὧν ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν καὶ ὧν ἀντείχοντο
καὶ οἷς προσεκύνησαν αὐτοῖς οὐ κοπήσονται καὶ οὐ
ταφήσονται καὶ ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου
τῆς γῆς **3** ὅτι εἴλοντο τὸν θάνατον ἢ τὴν ζωὴν καὶ πᾶσιν
τοῖς καταλοίποις τοῖς καταλειφθεῖσιν ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ἐκείνης ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἂν ἐζώσω αὐτούς ἐκεῖ **4**
ὅτι τάδε λέγει κύριος μὴ ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται ἢ ὁ
ἀποστρέφων οὐκ ἐπιστρέφει **5** διὰ τί ἀπέστρεψεν ὁ λαός
μου οὗτος ἀποστροφὴν ἀναιδῆ καὶ κατεκρατήθησαν ἐν
τῇ προαιρέσει αὐτῶν καὶ οὐκ ἠθέλησαν τοῦ ἐπιστρέψαι
6 ἐνωτίσασθε δὴ καὶ ἀκούσατε οὐχ οὕτως λαλήσουσιν
οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ
λέγων τί ἐποίησα διέλιπεν ὁ τρέχων ἀπὸ τοῦ δρόμου
αὐτοῦ ὡς ἵππος κάθιδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ **7** καὶ
ἡ ασιδα ἐν τῷ οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς τρυγῶν
καὶ χελιδῶν ἀγροῦ στρουθία ἐφύλαξαν καιροὺς εἰσόδων
αὐτῶν ὁ δὲ λαός μου οὐκ ἔγνω τὰ κρίματα κυρίου **8** πῶς
ἐρεῖτε ὅτι σοφοὶ ἔσμεν ἡμεῖς καὶ νόμος κυρίου ἐστὶν μεθ'
ἡμῶν εἰς μάτην ἐγενήθη σχοῖνος ψευδῆς γραμματεῦσιν **9**

ἤσχύνθησαν σοφοὶ καὶ ἐπτοήθησαν καὶ ἐάλωσαν ὅτι τὸν λόγον κυρίου ἀπεδοκίμασαν σοφία τίς ἐστὶν ἐν αὐτοῖς **10** διὰ τοῦτο δώσω τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἑτέροις καὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν τοῖς κληρονόμοις **13** καὶ συνάξουσιν τὰ γενήματα αὐτῶν λέγει κύριος οὐκ ἔστιν σταφυλὴ ἐν ταῖς ἀμπέλαις καὶ οὐκ ἔστιν σῦκα ἐν ταῖς συκαῖς καὶ τὰ φύλλα κατερρύηκεν **14** ἐπὶ τί ἡμεῖς καθήμεθα συνάχθητε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς καὶ ἀπορριφῶμεν ὅτι ὁ θεὸς ἀπέρριψεν ἡμᾶς καὶ ἐπότισεν ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον αὐτοῦ **15** συνήχθημεν εἰς εἰρήνην καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ εἰς καιρὸν ἰάσεως καὶ ἰδοὺ σπουδὴ **16** ἐκ Δαν ἀκουσόμεθα φωνὴν ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ ἵππασίας ἵππων αὐτοῦ ἐσείσθη πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἤξει καὶ καταφάγεται τὴν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ **17** διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατοῦντας οἷς οὐκ ἔστιν ἐπᾶσαι καὶ δήξονται ὑμᾶς **18** ἀνιάτα μετ' ὀδύνης καρδίας ὑμῶν ἀπορουμένης **19** ἰδοὺ φωνὴ κραυγῆς θυγατρὸς λαοῦ μου ἀπὸ γῆς μακρόθεν μὴ κύριος οὐκ ἔστιν ἐν Σιων ἢ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ διὰ τί παρώργισάν με ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν καὶ ἐν ματαίοις ἄλλοτρίοις **20** διῆλθεν θέρος παρῆλθεν ἄμητος καὶ ἡμεῖς οὐ διεσώθημεν **21** ἐπὶ συντρίμματι θυγατρὸς λαοῦ μου ἐσκοτώθην ἀπορία κατίσχυσάν με ὠδῖνες ὡς τικτούσης **22** μὴ ῥητίνη οὐκ ἔστιν ἐν Γαλααδ ἢ ἰατρὸς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ διὰ τί οὐκ ἀνέβη ἴασις θυγατρὸς λαοῦ μου

9 τίς δώσει κεφαλῇ μου ὕδωρ καὶ ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δακρύων καὶ κλαύσομαι τὸν λαόν μου τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός τοὺς τετραυματισμένους θυγατρὸς λαοῦ μου **2** τίς

δώη μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ σταθμὸν ἔσχατον καὶ καταλείψω
τὸν λαόν μου καὶ ἀπελεύσομαι ἀπ' αὐτῶν ὅτι πάντες
μοιχῶνται σύνοδος ἀθετούντων 3 καὶ ἐνέτειναν τὴν
γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τόξον ψεῦδος καὶ οὐ πίστις ἐνίσχυσεν
ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξήλθουσιν καὶ ἐμὲ οὐκ
ἔγνωσαν 4 ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ φυλάξασθε
καὶ ἐπ' ἀδελφοῖς αὐτῶν μὴ πεποιθήτε ὅτι πᾶς ἀδελφὸς
πτέρνη πτερνιῆ καὶ πᾶς φίλος δολίως πορεύσεται 5
ἕκαστος κατὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ καταπαίξεται ἀλήθειαν οὐ
μὴ λαλήσωσιν μεμάθηκεν ἢ γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ
ἠδίκησαν καὶ οὐ διέλιπον τοῦ ἐπιστρέψαι 6 τόκος ἐπὶ τόκῳ
δόλος ἐπὶ δόλῳ οὐκ ἤθελον εἰδέναι με 7 διὰ τοῦτο τάδε
λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ πυρώσω αὐτούς καὶ δοκιμῶ αὐτούς
ὅτι ποιήσω ἀπὸ προσώπου πονηρίας θυγατρὸς λαοῦ μου 8
βολὴς τιτρώσκουσα ἢ γλῶσσα αὐτῶν δόλια τὰ ῥήματα τοῦ
στόματος αὐτῶν τῷ πλησίον αὐτοῦ λαλεῖ εἰρηνικὰ καὶ ἐν
ἑαυτῷ ἔχει τὴν ἔχθραν 9 μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι
λέγει κύριος ἢ ἐν λαῷ τῷ τοιοῦτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἢ
ψυχὴ μου 10 ἐπὶ τὰ ὄρη λάβετε κοπετὸν καὶ ἐπὶ τὰς
τρίβους τῆς ἐρήμου θρῆνον ὅτι ἐξέλιπον παρὰ τὸ μὴ εἶναι
ἄνθρωπος οὐκ ἤκουσαν φωνὴν ὑπάρξεως ἀπὸ πετεινῶν
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἕως κτηνῶν ἐξέστησαν ὥχοντο 11 καὶ
δώσω τὴν Ἱερουσαλημ εἰς μετοικίαν καὶ εἰς κατοικητήριον
δρακόντων καὶ τὰς πόλεις Ἰουδα εἰς ἀφανισμόν θήσομαι
παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι 12 τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ συνετός
καὶ συνέτω τοῦτο καὶ ᾧ λόγος στόματος κυρίου πρὸς
αὐτόν ἀναγγειλάτω ὑμῖν ἔνεκεν τίνος ἀπώλετο ἢ γῆ
ἀνήφθη ὡς ἔρημος παρὰ τὸ μὴ διδοεῦσθαι αὐτήν 13
καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με διὰ τὸ ἐγκαταλιπεῖν αὐτούς

τὸν νόμον μου ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς μου **14** ἀλλ' ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ ὀπίσω τῶν εἰδώλων ἃ ἐδίδαξαν αὐτοὺς οἱ πατέρες αὐτῶν **15** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῷ αὐτοὺς ἀνάγκας καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ χολῆς **16** καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς οὐκ ἐγίνωσκον αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ ἐπαποστελῶ ἐπ' αὐτοὺς τὴν μάχαιραν ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐν αὐτῇ **17** τάδε λέγει κύριος καλέσατε τὰς θρηνοῦσας καὶ ἐλθέτωσαν καὶ πρὸς τὰς σοφὰς ἀποστείλατε καὶ φθεγξάσθωσαν **18** καὶ λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον καὶ καταγαγέτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα καὶ τὰ βλέφαρα ὑμῶν ρείτω ὕδωρ **19** ὅτι φωνὴ οἴκτου ἠκούσθη ἐν Σιων πῶς ἐταλαιπωρήσαμεν κατησχύνθημεν σφόδρα ὅτι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν καὶ ἀπερρίψαμεν τὰ σκηνώματα ἡμῶν **20** ἀκούσατε δὴ γυναῖκες λόγον θεοῦ καὶ δεξάσθω τὰ ὦτα ὑμῶν λόγους στόματος αὐτοῦ καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας ὑμῶν οἶκτον καὶ γυνὴ τὴν πλησίον αὐτῆς θρῆνον **21** ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν εἰσῆλθεν εἰς τὴν γῆν ὑμῶν τοῦ ἐκτριῖψαι νήπια ἕξωθεν καὶ νεανίσκους ἀπὸ τῶν πλατειῶν **22** καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑμῶν καὶ ὡς χόρτος ὀπίσω θερίζοντος καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων **23** τάδε λέγει κύριος μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ **24** ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος συνίειν καὶ γινώσκειν ὅτι ἐγὼ εἶμι κύριος ποιῶν ἔλεος

καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι ἐν τούτοις τὸ
θέλημά μου λέγει κύριος **25** ἴδου ἡμέραι ἔρχονται λέγει
κύριος καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας περιτετμημένους
ἀκροβυστίας αὐτῶν **26** ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν
καὶ ἐπὶ Ἐδωμ καὶ ἐπὶ υἱοὺς Ἀμμων καὶ ἐπὶ υἱοὺς Μωαβ καὶ
ἐπὶ πάντα περικειρόμενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τοὺς
κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπερίτμητα
σαρκί καὶ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἀπερίτμητοι καρδίας αὐτῶν

10 ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς
οἶκος Ἰσραὴλ **2** τάδε λέγει κύριος κατὰ τὰς ὁδοὺς τῶν
ἐθνῶν μὴ μανθάνετε καὶ ἀπὸ τῶν σημείων τοῦ οὐρανοῦ
μὴ φοβεῖσθε ὅτι φοβοῦνται αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν
3 ὅτι τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν μάταια ξύλον ἐστὶν ἐκ τοῦ
δρυμοῦ ἐκκεκομμένον ἔργον τέκτονος καὶ χώνευμα **4**
ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλλωπισμένα ἐστὶν ἐν σφύραις
καὶ ἥλοις ἐστερέωσαν αὐτὰ καὶ οὐ κινήθησονται **5**
αἰρόμενα ἀρθήσονται ὅτι οὐκ ἐπιβήσονται μὴ φοβηθῆτε
αὐτὰ ὅτι οὐ μὴ κακοποιήσωσιν καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν
ἐν αὐτοῖς **9** ἀργύριον τορευτὸν ἐστὶν οὐ πορεύσονται
ἀργύριον προσβλητὸν ἀπὸ θαρσις ἥξει χρυσίον Μωφαζ
καὶ χεὶρ χρυσοχῶν ἔργα τεχνιτῶν πάντα ὑάκινθον καὶ
πορφύραν ἐνδύσουσιν αὐτὰ **11** οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς θεοὶ οἱ
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν ἀπολέσθωσαν ἀπὸ
τῆς γῆς καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τούτου **12** κύριος
ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ ὁ ἀνορθώσας τὴν
οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ
ἐξέτεινεν τὸν οὐρανὸν **13** καὶ πλῆθος ὕδατος ἐν οὐρανῷ
καὶ ἀνήγαγεν νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς ἀστραπὰς εἰς
ὑετὸν ἐποίησεν καὶ ἐξήγαγεν φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ **14**

έμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτοῦ ὅτι ψευδῆ ἐχώννευσαν οὐκ ἔστιν πνεῦμα ἐν αὐτοῖς **15** μάταιά ἐστιν ἔργα ἐμπειαιγμένα ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται **16** οὐκ ἔστιν τοιαύτη μερὶς τῷ Ιακωβ ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα αὐτὸς κληρονομία αὐτοῦ κύριος ὄνομα αὐτῷ **17** συνήγαγεν ἔξωθεν τὴν ὑπόστασίν σου κατοικοῦσα ἐν ἐκλεκτοῖς **18** ὅτι τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ σκελίζω τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλίψει ὅπως εὐρεθῆ ἡ πληγὴ σου **19** οὐαὶ ἐπὶ συντρίμματί σου ἀλγηρὰ ἡ πληγὴ σου κἀγὼ εἶπα ὄντως τοῦτο τὸ τραῦμά μου καὶ κατέλαβέν με **20** ἡ σκηνὴ μου ἐταλαιπώρησεν ὤλετο καὶ πᾶσαι αἱ δέρρεις μου διεσπάσθησαν οἱ υἱοί μου καὶ τὰ πρόβατά μου οὐκ εἰσιν οὐκ ἔστιν ἔτι τόπος τῆς σκηνῆς μου τόπος τῶν δέρρεών μου **21** ὅτι οἱ ποιμένες ἠφρονεύσαντο καὶ τὸν κύριον οὐκ ἐξεζήτησαν διὰ τοῦτο οὐκ ἐνόησεν πᾶσα ἡ νομὴ καὶ διεσκορπίσθησαν **22** φωνὴ ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρχεται καὶ σεισμός μέγας ἐκ γῆς βορρᾶ τοῦ τάξαι τὰς πόλεις Ιουδα εἰς ἀφανισμόν καὶ κοίτην στρουθῶν **23** οἶδα κύριε ὅτι οὐχὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ οὐδὲ ἀνὴρ πορεύσεται καὶ κατορθώσει πορείαν αὐτοῦ **24** παίδευσον ἡμᾶς κύριε πλὴν ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσης **25** ἔκχεον τὸν θυμόν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα σε καὶ ἐπὶ γενεὰς αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο ὅτι κατέφαγον τὸν Ιακωβ καὶ ἐξανήλωσαν αὐτὸν καὶ τὴν νομὴν αὐτοῦ ἠρήμωσαν

11 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἰερεμیان λέγων **2** ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης καὶ λαλήσεις πρὸς ἄνδρας Ιουδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας

Ιερουσαλημ **3** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ὁ
θεὸς Ἰσραηλ ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἀκούσεται
τῶν λόγων τῆς διαθήκης ταύτης **4** ἣς ἐνετειλάμην τοῖς
πατράσιν ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ ἧ ἀνήγαγον αὐτούς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου ἐκ καμίνου τῆς σιδηρᾶς λέγων ἀκούσατε τῆς
φωνῆς μου καὶ ποιήσατε πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαι ὑμῖν
καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν **5**
ὅπως στήσω τὸν ὄρκον μου ὃν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν
τοῦ δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσάν γάλα καὶ μέλι καθὼς ἡ
ἡμέρα αὕτη καὶ ἀπεκρίθην καὶ εἶπα γένοιτο κύριε **6** καὶ
εἶπεν κύριος πρὸς με ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους ἐν
πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἔξωθεν Ἰερουσαλημ λέγων ἀκούσατε
τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης καὶ ποιήσατε αὐτούς
8 καὶ οὐκ ἐποίησαν **9** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με εὐρέθη
σύνδεσμος ἐν ἀνδράσιν Ἰουδα καὶ ἐν τοῖς κατοικοῦσιν
Ἰερουσαλημ **10** ἐπεστράφησαν ἐπὶ τὰς ἀδικίας τῶν πατέρων
αὐτῶν τῶν πρότερον οἳ οὐκ ἤθελον εἰσακοῦσαι τῶν λόγων
μου καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ βαδίζουσιν ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων
τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ διεσκέδασαν οἶκος Ἰσραηλ καὶ
οἶκος Ἰουδα τὴν διαθήκην μου ἣν διεθέμην πρὸς τοὺς
πατέρας αὐτῶν **11** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακὰ ἐξ ὧν οὐ δυνήσονται
ἐξελεθεῖν ἐξ αὐτῶν καὶ κεκράζονται πρὸς με καὶ οὐκ
εἰσακούσομαι αὐτῶν **12** καὶ πορεύσονται πόλεις Ἰουδα καὶ
οἱ κατοικοῦντες Ἰερουσαλημ καὶ κεκράζονται πρὸς τοὺς
θεοὺς οἷς αὐτοὶ θυμιῶσιν αὐτοῖς μὴ σώσουσιν αὐτούς ἐν
καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν **13** ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεων
σου ἦσαν θεοὶ σου Ἰουδα καὶ κατ' ἀριθμὸν ἐξόδων τῆς
Ἰερουσαλημ ἐτάξατε βωμοὺς θυμιᾶν τῇ Βααλ **14** καὶ σὺ μὴ

προσεύχου περι τοῦ λαοῦ τούτου καὶ μὴ ἀξίου περι αὐτῶν
ἐν δεήσει καὶ προσευχῇ ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι ἐν τῷ καιρῷ
ἐν ᾧ ἐπικαλοῦνταί με ἐν καιρῷ κακώσεως αὐτῶν **15** τί ἡ
ἡγαπημένη ἐν τῷ οἴκῳ μου ἐποίησεν βδέλυγμα μὴ εὐχαὶ
καὶ κρέα ἅγια ἀφελούσιν ἀπὸ σοῦ τὰς κακίας σου ἢ τούτοις
διαφεύξῃ **16** ἐλαίαν ὠραίαν εὐσκιον τῷ εἶδει ἐκάλεσεν
κύριος τὸ ὄνομά σου εἰς φωνὴν περιτομῆς αὐτῆς ἀνήφθη
πῦρ ἐπ' αὐτήν μεγάλη ἡ θλίψις ἐπὶ σέ ἠχρεώθησαν οἱ
κλάδοι αὐτῆς **17** καὶ κύριος ὁ καταφυτεύσας σε ἐλάλησεν
ἐπὶ σέ κακὰ ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου Ἰσραηλ καὶ οἴκου Ἰουδα
ὅτι ἐποίησαν ἑαυτοῖς τοῦ παροργίσει με ἐν τῷ θυμῶν
αὐτοῦς τῇ Βααλ **18** κύριε γνώρισόν μοι καὶ γνώσομαι τότε
εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν **19** ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον
ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι οὐκ ἔγνω ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο
λογισμὸν πονηρὸν λέγοντες δεῦτε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον
εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς
ζώντων καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῆ ἔτι **20** κύριε
κρίνων δίκαια δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας ἴδοιμι τὴν
παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν ὅτι πρὸς σέ ἀπεκάλυψα τὸ
δικαίωμά μου **21** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς
ἄνδρας Ἀναθωθ τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου τοὺς
λέγοντας οὐ μὴ προφητεύσης ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου
εἰ δὲ μὴ ἀποθανῆ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν **22** ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ
ἀποθανοῦνται καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν
τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ **23** καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται
αὐτῶν ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθωθ
ἐν ἑνι αὐτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν

12 δίκαιος εἶ κύριε ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται εὐθνήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα **2** ἐφύτευσας αὐτούς καὶ ἐρριζώθησαν ἐτεκνοποίησαν καὶ ἐποίησαν καρπὸν ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν **3** καὶ σὺ κύριε γινώσκεις με δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου ἄγνισον αὐτούς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν **4** ἕως πότε πενήσει ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά ὅτι εἶπαν οὐκ ὄψεται ὁ θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν **5** σοῦ οἱ πόδες τρέχουσιν καὶ ἐκλύουσίν σε πῶς παρασκευάσῃ ἐφ' ἵπποις καὶ ἐν γῆ εἰρήνης σὺ πέποιθας πῶς ποιήσεις ἐν φρυάγματι τοῦ Ἰορδάνου **6** ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου καὶ οὗτοι ἠθέτησάν σε καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν ἐκ τῶν ὀπίσω σου ἐπισυνήχθησαν μὴ πιστεύσης ἐν αὐτοῖς ὅτι λαλήσουσιν πρὸς σέ καλὰ **7** ἐγκαταλέλοιπα τὸν οἶκόν μου ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου ἔδωκα τὴν ἠγαπημένην ψυχὴν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς **8** ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῶ ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν αὐτῆς διὰ τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν **9** μὴ σπήλαιον ὑαίνης ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ἢ σπήλαιον κύκλω αὐτῆς βαδίσατε συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν **10** ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου ἔδωκαν μερίδα ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἄβατον **11** ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας δι' ἐμὲ ἀφανισμῶ ἠφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνὴρ τιθέμενος ἐν καρδίᾳ **12** ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦλθον

ταλαιπωροῦντες ὅτι μάχαιρα τοῦ κυρίου καταφάγεται ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς οὐκ ἔστιν εἰρήνη πάση σαρκί **13** σπεύρατε πυρούς καὶ ἀκάνθας θερίσατε οἱ κληροὶ αὐτῶν οὐκ ὠφελήσουσιν αὐτούς αἰσχύνθητε ἀπὸ καυχίσεως ὑμῶν ἀπὸ ὀνειδισμοῦ ἔναντι κυρίου **14** ὅτι τάδε λέγει κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου Ἰσραηλ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτούς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τὸν Ἰουδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν **15** καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς καὶ κατοικιῶ αὐτούς ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ **16** καὶ ἔσται ἐὰν μαθόντες μάθωσιν τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ὀμνύειν τῷ ὀνόματί μου ζῆ κύριος καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν μου ὀμνύειν τῇ Βααλ καὶ οἰκοδομηθήσονται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου **17** ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἐξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἐξάρσει καὶ ἀπωλεία

13 τάδε λέγει κύριος βάδισον καὶ κτῆσαι σεαυτῷ περίζωμα λινοῦν καὶ περίθου περὶ τὴν ὀσφύν σου καὶ ἐν ὕδατι οὐ διελεύσεται **2** καὶ ἐκτησάμην τὸ περίζωμα κατὰ τὸν λόγον κυρίου καὶ περιέθηκα περὶ τὴν ὀσφύν μου **3** καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **4** λαβὲ τὸ περίζωμα τὸ περὶ τὴν ὀσφύν σου καὶ ἀνάστηθι καὶ βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην καὶ κατάκρυψον αὐτὸ ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας **5** καὶ ἐπορεύθην καὶ ἔκρυψα αὐτὸ ἐν τῷ Εὐφράτη καθὼς ἐνετείλατό μοι κύριος **6** καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἀνάστηθι βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην καὶ λαβὲ ἐκεῖθεν τὸ περίζωμα ὃ ἐνετειλάμην σοι τοῦ κατακρύψαι ἐκεῖ **7** καὶ ἐπορεύθην

ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν καὶ ὠρυζα καὶ ἔλαβον τὸ
περίζωμα ἐκ τοῦ τόπου οὗ κατώρυξα αὐτὸ ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ
διεφθαρμένον ἦν ὃ οὐ μὴ χρησθῆ εἰς οὐθέν **8** καὶ ἐγενήθη
λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **9** τάδε λέγει κύριος οὕτω
φθερῶ τὴν ὕβριν Ιουδα καὶ τὴν ὕβριν Ιερουσαλημ **10** τὴν
πολλὴν ταύτην ὕβριν τοὺς μὴ βουλομένους ὑπακούειν
τῶν λόγων μου καὶ πορευθέντας ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων
τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς καὶ
ἔσονται ὡσπερ τὸ περίζωμα τοῦτο ὃ οὐ χρησθήσεται εἰς
οὐθέν **11** ὅτι καθάπερ κολλᾶται τὸ περίζωμα περὶ τὴν
ὄσφυν τοῦ ἀνθρώπου οὕτως ἐκόλλησα πρὸς ἑμαυτὸν τὸν
οἶκον τοῦ Ισραηλ καὶ πᾶν οἶκον Ιουδα τοῦ γενέσθαι μοι
εἰς λαὸν ὀνομαστὸν καὶ εἰς καύχημα καὶ εἰς δόξαν καὶ οὐκ
εἰσήκουσάν μου **12** καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον πᾶς
ἄσκος πληρωθήσεται οἴνου καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σέ
μὴ γνόντες οὐ γνωσόμεθα ὅτι πᾶς ἄσκος πληρωθήσεται
οἴνου **13** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ
ἐγὼ πληρῶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην καὶ τοὺς
βασιλεῖς αὐτῶν τοὺς καθημένους υἱοὺς Δαυιδ ἐπὶ θρόνου
αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προφήτας καὶ τὸν Ιουδαν
καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ μεθύσματι **14**
καὶ διασκορπιῶ αὐτούς ἄνδρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν τῷ
αὐτῷ οὐκ ἐπιποθήσω λέγει κύριος καὶ οὐ φείσομαι καὶ
οὐκ οἰκτιρήσω ἀπὸ διαφορᾶς αὐτῶν **15** ἀκούσατε καὶ
ἐνωτίσασθε καὶ μὴ ἐπαίρεσθε ὅτι κύριος ἐλάλησεν **16**
δότε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν δόξαν πρὸ τοῦ συσκοτάσαι καὶ
πρὸς τοῦ προσκόψαι πόδας ὑμῶν ἐπ' ὄρη σκοτεινὰ καὶ
ἀναμενεῖτε εἰς φῶς καὶ ἐκεῖ σκιά θανάτου καὶ τεθήσονται

εἰς σκότος 17 ἔὰν δὲ μὴ ἀκούσητε κεκρυμμένως κλαύσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ προσώπου ὕβρεως καὶ κατάξουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα ὅτι συνετρίβη τὸ ποίμνιον κυρίου 18 εἶπατε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς δυναστεύουσιν ταπεινώθητε καὶ καθίσατε ὅτι καθηρέθη ἀπὸ κεφαλῆς ὑμῶν στέφανος δόξης ὑμῶν 19 πόλεις αἱ πρὸς νότον συνεκλείσθησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀνοίγων ἀπωκίσθη Ἰουδας συνετέλεσεν ἀποικίαν τελείαν 20 ἀνάλαβε ὀφθαλμούς σου Ἱερουσαλημ καὶ ἴδὲ τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ βορρᾶ ποῦ ἔστιν τὸ ποίμνιον ὃ ἐδόθη σοι πρόβατα δόξης σου 21 τί ἐρεῖς ὅταν ἐπισκέπτωνταί σε καὶ σὺ ἐδίδαξας αὐτοὺς ἐπὶ σὲ μαθήματα εἰς ἀρχὴν οὐκ ὠδίνες καθέξουσίν σε καθὼς γυναῖκα τίκτουσαν 22 καὶ ἔὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου διὰ τί ἀπήνησέν μοι ταῦτα διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδικίας σου ἀνεκαλύφθη τὰ ὀπίσθιά σου παραδειγματισθῆναι τὰς πτέρνας σου 23 εἰ ἀλλάξεται Αἰθίοψ τὸ δέρμα αὐτοῦ καὶ πάρδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς καὶ ὑμεῖς δυνήσεσθε εὖ ποιῆσαι μεμαθηκότες τὰ κακά 24 καὶ διέσπειρα αὐτοὺς ὡς φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμου εἰς ἔρημον 25 οὗτος ὁ κληρὸς σου καὶ μερὶς τοῦ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοὶ λέγει κύριος ὡς ἐπελάθου μου καὶ ἤλπισας ἐπὶ ψεύδεσιν 26 κἀγὼ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ὀφθήσεται ἡ ἀτιμία σου 27 καὶ ἡ μοιχεία σου καὶ ὁ χρεμετισμὸς σου καὶ ἡ ἀπαλλοτριώσεις τῆς πορνείας σου ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐώρακα τὰ βδελύγματά σου οὐαί σοι Ἱερουσαλημ ὅτι οὐκ ἔκαθαρίσθης ὀπίσω μου ἕως τίνος ἔτι

14 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμیان περὶ τῆς ἀβροχίας 2 ἐπένησεν ἡ Ἰουδαία καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς

έκενώθησαν καὶ έσκοτώθησαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἡ κραυγὴ
τῆς Ἱερουσαλημ ἀνέβη 3 καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς
ἀπέστειλαν τοὺς νεωτέρους αὐτῶν ἐφ' ὕδωρ ἤλθοσαν
ἐπὶ τὰ φρέατα καὶ οὐχ εὗροσαν ὕδωρ καὶ ἀπέστρεψαν τὰ
ἀγγεῖα αὐτῶν κενά 4 καὶ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέλιπεν ὅτι οὐκ
ἦν ὑετός ἠσχύνθησαν γεωργοὶ ἐπεκάλυψαν τὴν κεφαλὴν
αὐτῶν 5 καὶ ἔλαφοι ἐν ἀγρῷ ἔτεκον καὶ ἐγκατέλιπον ὅτι
οὐκ ἦν βοτάνη 6 ὄνοι ἄγριοι ἔστησαν ἐπὶ νάπας εἴλκυσαν
ἄνεμον ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ὅτι οὐκ ἦν χόρτος
ἀπὸ λαοῦ ἀδικίας 7 εἰ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν
κύριε ποιήσον ἡμῖν ἔνεκεν σοῦ ὅτι πολλαὶ αἱ ἁμαρτίαι
ἡμῶν ἐναντίον σοῦ ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν 8 ὑπομονὴ Ἰσραηλ
κύριε καὶ σῶζεις ἐν καιρῷ κακῶν ἵνα τί ἐγενήθης ὡσεὶ
πάροικος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων εἰς
κατάλυμα 9 μὴ ἔση ὡσπερ ἄνθρωπος ὑπνῶν ἢ ὡς ἀνὴρ
οὐ δυνάμενος σῶζειν καὶ σὺ ἐν ἡμῖν εἶ κύριε καὶ τὸ
ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐφ' ἡμᾶς μὴ ἐπιλάβῃ ἡμῶν 10
οὕτως λέγει κύριος τῷ λαῷ τούτῳ ἠγάπησαν κινεῖν πόδας
αὐτῶν καὶ οὐκ ἐφείσαντο καὶ ὁ θεὸς οὐκ εὐδόκησεν ἐν
αὐτοῖς νῦν μνησθήσεται τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν 11 καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς με μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς
ἀγαθὰ 12 ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν οὐκ εἰσακούσομαι τῆς
δεήσεως αὐτῶν καὶ ἐὰν προσενέγκωσιν ὀλοκαυτώματα
καὶ θυσίας οὐκ εὐδοκήσω ἐν αὐτοῖς ὅτι ἐν μαχαίρᾳ καὶ
ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντελέσω αὐτούς 13 καὶ
εἶπα ὦ κύριε ἴδου οἱ προφητῆται αὐτῶν προφητεύουσιν
καὶ λέγουσιν οὐκ ὄψεσθε μάχαιραν οὐδὲ λιμὸς ἔσται ἐν
ὑμῖν ὅτι ἀλήθειαν καὶ εἰρήνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς καὶ
ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ 14 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ψευδῆ

οί προφηῆται προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς ὅτι ὀράσεις ψευδεῖς καὶ μαντείας καὶ οἰωνίσματα καὶ προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν **15** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῆ καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς οἱ λέγουσιν μάχαιρα καὶ λιμὸς οὐκ ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἐν θανάτῳ νοσερῶ ἀποθανοῦνται καὶ ἐν λιμῶ συντελεσθήσονται οἱ προφηῆται **16** καὶ ὁ λαὸς οἷς αὐτοὶ προφητεύουσιν αὐτοῖς καὶ ἔσονται ἐρριμμένοι ἐν ταῖς διόδοις Ἱερουσαλημ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτούς καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν καὶ ἐκχεῶ ἐπ' αὐτούς τὰ κακὰ αὐτῶν **17** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τὸν λόγον τοῦτον καταγάγετε ἐπ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός καὶ μὴ διαλιπέτωσαν ὅτι συντρίμματι συνετρίβη θυγάτηρ λαοῦ μου καὶ πληγῆ ὀδυνηρᾷ σφόδρα **18** ἐὰν ἐξέλθω εἰς τὸ πεδῖον καὶ ἰδοὺ τραυματῖαι μαχαίρας καὶ ἐὰν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν καὶ ἰδοὺ πόνος λιμοῦ ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν ἣν οὐκ ᾔδεισαν **19** μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας τὸν Ἰουδαν καὶ ἀπὸ Σιων ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἵνα τί ἔπαισας ἡμᾶς καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἴασις ὑπεμείναμεν εἰς εἰρήνην καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ εἰς καιρὸν ἰάσεως καὶ ἰδοὺ ταραχὴ **20** ἔγνωμεν κύριε ἁμαρτήματα ἡμῶν ἀδικίας πατέρων ἡμῶν ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου **21** κόπασον διὰ τὸ ὄνομά σου μὴ ἀπολέσης θρόνον δόξης σου μνήσθητι μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου τὴν μεθ' ἡμῶν **22** μὴ ἔστιν ἐν εἰδώλοις τῶν ἐθνῶν

ύετίζων καὶ εἰ ὁ οὐρανὸς δώσει πλησμονὴν αὐτοῦ οὐχὶ
σὺ εἶ αὐτός καὶ ὑπομενοῦμέν σε ὅτι σὺ ἐποίησας πάντα
ταῦτα

15 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἐὰν στῆ Μωυσῆς καὶ
Σαμουηλ πρὸ προσώπου μου οὐκ ἔστιν ἡ ψυχὴ μου πρὸς
αὐτοὺς ἐξαπόστειλον τὸν λαὸν τοῦτον καὶ ἐξελθέτωσαν
2 καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σέ ποῦ ἐξελευσόμεθα καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς τάδε λέγει κύριος ὅσοι εἰς θάνατον εἰς
θάνατον καὶ ὅσοι εἰς μάχαιραν εἰς μάχαιραν καὶ ὅσοι εἰς
λιμὸν εἰς λιμὸν καὶ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς αἰχμαλωσίαν
3 καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτοὺς τέσσαρα εἶδη λέγει κύριος
τὴν μάχαιραν εἰς σφαγὴν καὶ τοὺς κύνας εἰς διασπασμὸν
καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰς
βρῶσιν καὶ εἰς διαφθοράν **4** καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς
ἀνάγκας πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς διὰ Μανασση
υἱὸν Εἰζεκιου βασιλέα Ιουδα περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν
Ιερουσαλημ **5** τίς φείσεται ἐπὶ σοί Ιερουσαλημ καὶ τίς
δειλιάσει ἐπὶ σοί ἢ τίς ἀνακάμψει εἰς εἰρήνην σοι **6** σὺ
ἀπεστράφης με λέγει κύριος ὀπίσω πορεύσει καὶ ἐκτενῶ
τὴν χειρὰ μου καὶ διαφθερῶ σε καὶ οὐκέτι ἀνήσω αὐτοὺς
7 καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν διασπορᾷ ἐν πύλαις λαοῦ μου
ἠτεκνώθησαν ἀπώλεσαν τὸν λαόν μου διὰ τὰς κακίας
αὐτῶν **8** ἐπληθύνθησαν χῆραι αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἄμμον τῆς
θαλάσσης ἐπήγαγον ἐπὶ μητέρα νεανίσκου ταλαιπωρίαν
ἐν μεσημβρίᾳ ἐπέριψα ἐπ' αὐτὴν ἐξαίφνης τρόμον καὶ
σπουδὴν **9** ἐκενώθη ἡ τίκτουσα ἑπτὰ ἀπεκάκησεν ἡ
ψυχὴ αὐτῆς ἐπέδου ὁ ἥλιος αὐτῇ ἔτι μεσοῦσης τῆς ἡμέρας
κατησχύνθη καὶ ὠνειδίσθη τοὺς καταλοίπους αὐτῶν εἰς
μάχαιραν δώσω ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν **10** οἴμμοι

ἐγὼ μῆτερ ὡς τίνα με ἔτεκες ἄνδρα δικαζόμενον καὶ
διακρινόμενον πάση τῇ γῆ οὔτε ὠφέλησα οὔτε ὠφέλησέν
με οὐδεὶς ἢ ἰσχύς μου ἐξέλιπεν ἐν τοῖς καταρωμένοις με
11 γένοιτο δέσποτα κατευθυνόντων αὐτῶν εἰ μὴ παρέστην
σοι ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως
αὐτῶν εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐχθρόν **12** εἰ γνωσθήσεται
σίδηρος καὶ περιβόλαιον χαλκοῦν **13** ἢ ἰσχύς σου καὶ
τοὺς θησαυρούς σου εἰς προνομήν δώσω ἀντάλλαγμα διὰ
πάσας τὰς ἀμαρτίας σου καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις σου **14**
καὶ καταδουλώσω σε κύκλω τοῖς ἐχθροῖς σου ἐν τῇ γῆ
ἧ οὐκ ἤδεις ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου ἐφ'
ὕμᾶς καυθήσεται **15** κύριε μνήσθητί μου καὶ ἐπίσκεψαί
με καὶ ἀθώωσόν με ἀπὸ τῶν καταδιωκόντων με μὴ
εἰς μακροθυμίαν γνῶθι ὡς ἔλαβον περὶ σοῦ ὄνειδισμὸν
16 ὑπὸ τῶν ἀθετούντων τοὺς λόγους σου συντέλεσον
αὐτοῦς καὶ ἔσται ὁ λόγος σου ἐμοὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ
χαρὰν καρδίας μου ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπ' ἐμοί
κύριε παντοκράτωρ **17** οὐκ ἐκάθισα ἐν συνεδρίῳ αὐτῶν
παιζόντων ἀλλὰ εὐλαβούμην ἀπὸ προσώπου χειρός σου
κατὰ μόνας ἐκαθήμην ὅτι πικρίας ἐνεπλήσθην **18** ἵνα τί
οἱ λυποῦντές με κατισχύουσίν μου ἢ πληγὴ μου στερεά
πόθεν ἰαθήσομαι γινομένη ἐγενήθη μοι ὡς ὕδωρ ψευδὲς
οὐκ ἔχον πίστιν **19** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐὰν
ἐπιστρέψῃς καὶ ἀποκαταστήσω σε καὶ πρὸ προσώπου μου
στήσῃ καὶ ἐὰν ἐξαγάγῃς τίμιον ἀπὸ ἀναξίου ὡς στόμα
μου ἔσῃ καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ πρὸς σέ καὶ σὺ οὐκ
ἀναστρέψεις πρὸς αὐτούς **20** καὶ δώσω σε τῷ λαῷ τούτῳ
ὡς τεῖχος ὄχυρόν χαλκοῦν καὶ πολεμήσουσιν πρὸς σέ καὶ
οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ διότι μετὰ σοῦ εἶμι τοῦ σῶζειν σε

21 καὶ ἐξαιρεῖσθαί σε ἐκ χειρὸς πονηρῶν καὶ λυτρώσομαί σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν

16 καὶ σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ 2 καὶ οὐ γεννηθήσεται σοι υἱὸς οὐδὲ θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ 3 ὅτι τάδε λέγει κύριος περὶ τῶν υἱῶν καὶ περὶ τῶν θυγατέρων τῶν γεννωμένων ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ περὶ τῶν μητέρων αὐτῶν τῶν τετοκυῖων αὐτούς καὶ περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν γεγεννηκότων αὐτούς ἐν τῇ γῆ ταύτῃ 4 ἐν θανάτῳ νοσερῶ ἀποθανοῦνται οὐ κοπήσονται καὶ οὐ ταφήσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται καὶ ἐν λιμῶ συντελεσθήσονται 5 τάδε λέγει κύριος μὴ εἰσέλθῃς εἰς θάσσον αὐτῶν καὶ μὴ πορευθῆς τοῦ κόψασθαι καὶ μὴ πενήθῃς αὐτούς ὅτι ἀφέστακα τὴν εἰρήνην μου ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου 6 οὐ μὴ κόψωνται αὐτούς οὐδὲ ἐντομίδας οὐ μὴ ποιήσωσιν καὶ οὐ ξυρήσονται 7 καὶ οὐ μὴ κλασθῆ ἄρτος ἐν πένθει αὐτῶν εἰς παράκλησιν ἐπὶ τεθνηκότι οὐ ποτιοῦσιν αὐτὸν ποτήριον εἰς παράκλησιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ αὐτοῦ 8 εἰς οἰκίαν πότου οὐκ εἰσελεύσῃ συγκαθίσει μετ' αὐτῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν 9 διότι τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἰδοὺ ἐγὼ καταλύω ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης 10 καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγείλῃς τῷ λαῷ τούτῳ ἅπαντα τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εἴπωσιν πρὸς σέ διὰ τί ἐλάλησεν κύριος ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν καὶ τίς ἡ ἁμαρτία ἡμῶν ἣν ἡμάρτομεν ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν 11 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ἀνθ'

ὧν ἐγκατέλιπόν με οἱ πατέρες ὑμῶν λέγει κύριος καὶ ὥχοντο ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐμὲ ἐγκατέλιπον καὶ τὸν νόμον μου οὐκ ἐφυλάξαντο **12** καὶ ὑμεῖς ἐπονηρεύσαθε ὑπὲρ τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ ἰδοὺ ὑμεῖς πορεύεσθε ἕκαστος ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας ὑμῶν τῆς πονηρᾶς τοῦ μὴ ὑπακούειν μου **13** καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν ἣν οὐκ ἤδείτε ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ δουλεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις οἳ οὐ δώσουσιν ὑμῖν ἔλεος **14** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι ζῆ κύριος ὁ ἀναγαγὼν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου **15** ἀλλὰ ζῆ κύριος ὃς ἀνήγαγεν τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν οὗ ἐξώσθησαν ἐκεῖ καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν **16** ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τοὺς ἀλεεῖς τοὺς πολλοὺς λέγει κύριος καὶ ἀλιεύσουσιν αὐτούς καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστελῶ τοὺς πολλοὺς θηρευτὰς καὶ θηρεύσουσιν αὐτοὺς ἐπάνω παντὸς ὄρου καὶ ἐπάνω παντὸς βουνοῦ καὶ ἐκ τῶν τρυμαλιῶν τῶν πετρῶν **17** ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ οὐκ ἐκρύβη τὰ ἀδικήματα αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου **18** καὶ ἀνταποδώσω διπλᾶς τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ἐφ' αἷς ἐβεβήλωσαν τὴν γῆν μου ἐν τοῖς θνησιμαίοις τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν ἐν αἷς ἐπλημμέλησαν τὴν κληρονομίαν μου **19** κύριε ἰσχύς μου καὶ βοήθειά μου καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ κακῶν πρὸς σὲ ἔθνη ἤξουσιν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς καὶ ἐροῦσιν ὡς ψευδῆ ἐκτήσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν εἰδῶλα καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλημα

20 εἰ ποιήσει ἑαυτῷ ἄνθρωπος θεοῦς καὶ οὗτοι οὐκ εἰσιν
θεοί 21 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ δηλώσω αὐτοῖς ἐν τῷ καιρῷ
τούτῳ τὴν χειρὰ μου καὶ γνωριῶ αὐτοῖς τὴν δύναμίν μου
καὶ γνώσονται ὅτι ὄνομά μοι κύριος

17 5 ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς τὴν ἐλπίδα ἔχει ἐπ'
ἄνθρωπον καὶ στηρίσει σάρκα βραχίονος αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν
καὶ ἀπὸ κυρίου ἀποστῆ ἡ καρδία αὐτοῦ 6 καὶ ἔσται ὡς
ἡ ἀγριομυρική ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ οὐκ ὄψεται ὅταν ἔλθῃ
τὰ ἀγαθὰ καὶ κατασκηνώσει ἐν ἀλίμοις καὶ ἐν ἐρήμῳ
ἐν γῆ ἄλμυρᾷ ἣτις οὐ κατοικεῖται 7 καὶ εὐλογημένος ὁ
ἄνθρωπος ὃς πέποιθεν ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἔσται κύριος
ἐλπίς αὐτοῦ 8 καὶ ἔσται ὡς ξύλον εὐθηνουῦν παρ' ὕδατα
καὶ ἐπὶ ἰκμάδα βαλεῖ ρίζας αὐτοῦ καὶ οὐ φοβηθήσεται
ὅταν ἔλθῃ καῦμα καὶ ἔσται ἐπ' αὐτῷ στελέχη ἀλσώδη ἐν
ἐνιαυτῷ ἀβροχίας οὐ φοβηθήσεται καὶ οὐ διαλείψει ποιῶν
καρπὸν 9 βαθεῖα ἡ καρδία παρὰ πάντα καὶ ἄνθρωπός ἐστιν
καὶ τίς γνῶσεται αὐτόν 10 ἐγὼ κύριος ἐτάζων καρδίας
καὶ δοκιμάζων νεφροὺς τοῦ δοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰς
ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτηδευμάτων
αὐτοῦ 11 ἐφώνησεν πέρδιξ συνήγαγεν ἃ οὐκ ἔτεκεν
ποιῶν πλοῦτον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρίσεως ἐν ἡμίσει ἡμερῶν
αὐτοῦ ἐγκαταλείψουσιν αὐτόν καὶ ἐπ' ἐσχάτων αὐτοῦ
ἔσται ἄφρων 12 θρόνος δόξης ὑψωμένος ἀγίασμα ἡμῶν
13 ὑπομονὴ Ἰσραὴλ κύριε πάντες οἱ καταλιπόντες σε
καταισχυνθήτωσαν ἀφεστηκότες ἐπὶ τῆς γῆς γραφήτωσαν
ὅτι ἐγκατέλιπον πηγὴν ζωῆς τὸν κύριον 14 ἴασαί με κύριε
καὶ ἰαθήσομαι σῶσόν με καὶ σωθήσομαι ὅτι καύχημά μου
σὺ εἶ 15 ἰδοὺ αὐτοὶ λέγουσι πρὸς με ποῦ ἐστὶν ὁ λόγος
κυρίου ἐλθάτω 16 ἐγὼ δὲ οὐκ ἐκοπίασα κατακολουθῶν

ὀπίσω σου καὶ ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἐπεθύμησα σὺ
ἐπίστη τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου πρὸ
προσώπου σου ἔστιν 17 μὴ γενηθῆς μοι εἰς ἀλλοτρίωσιν
φειδόμενός μου ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ 18 καταισχυνθήτωσαν
οἱ διώκοντές με καὶ μὴ καταισχυνθείην ἐγὼ πτοηθείησαν
αὐτοὶ καὶ μὴ πτοηθείην ἐγὼ ἐπάγαγε ἐπ' αὐτοὺς ἡμέραν
πονηρὰν δισσὸν σύντριμμα σύντριψον αὐτούς 19 τάδε
λέγει κύριος βάδισον καὶ στηθι ἐν πύλαις υἰῶν λαοῦ
σου ἐν αἷς εἰσπορεύονται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς Ιουδα
καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς καὶ ἐν πάσαις ταῖς
πύλαις Ιερουσαλημ 20 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἀκούσατε
λόγον κυρίου βασιλεῖς Ιουδα καὶ πᾶσα Ιουδαία καὶ πᾶσα
Ιερουσαλημ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις
21 τάδε λέγει κύριος φυλάσσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ
μὴ αἴρετε βαστάγματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ
μὴ ἐκπορεύεσθε ταῖς πύλαις Ιερουσαλημ 22 καὶ μὴ
ἐκφέρετε βαστάγματα ἐξ οἰκιῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῶν σαββάτων καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ἀγιάσατε
τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καθὼς ἐνετειλάμην τοῖς
πατράσιν ὑμῶν καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ
οὔς αὐτῶν 23 καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν
ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν τοῦ μὴ ἀκοῦσαί μου καὶ τοῦ
μὴ δέξασθαι παιδείαν 24 καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητέ
μου λέγει κύριος τοῦ μὴ εἰσφέρειν βαστάγματα διὰ τῶν
πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων
καὶ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν
πᾶν ἔργον 25 καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν πυλῶν τῆς
πόλεως ταύτης βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ
θρόνου Δαυιδ καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἄρμασιν καὶ ἵπποις

αὐτῶν αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἄνδρες Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλημ καὶ κατοικισθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰῶνα **26** καὶ ἤξουσιν ἐκ τῶν πόλεων Ἰουδα καὶ κυκλόθεν Ἱερουσαλημ καὶ ἐκ γῆς Βενιαμιν καὶ ἐκ τῆς πεδινῆς καὶ ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐκ τῆς πρὸς νότον φέροντες ὄλοκαυτώματα καὶ θυσίαν καὶ θυμιάματα καὶ μαννα καὶ λίβανον φέροντες αἴνεσιν εἰς οἶκον κυρίου **27** καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εἰσακούσητέ μου τοῦ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων τοῦ μὴ αἴρειν βαστάγματα καὶ μὴ εἰσπορεύεσθαι ταῖς πύλαις Ἱερουσαλημ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς καὶ καταφάγεται ἄμφοδα Ἱερουσαλημ καὶ οὐ σβεσθήσεται

18 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἱερεμیان λέγων **2** ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς οἶκον τοῦ κεραμέως καὶ ἐκεῖ ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου **3** καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμέως καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων **4** καὶ διέπεσεν τὸ ἀγγεῖον ὃ αὐτὸς ἐποίει ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὸ ἀγγεῖον ἕτερον καθὼς ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι **5** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **6** εἰ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος οὐ δυνήσομαι τοῦ ποιῆσαι ὑμᾶς οἶκος Ἰσραηλ ἰδοὺ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως ὑμεῖς ἐστε ἐν ταῖς χερσίν μου **7** πέρασ λαλήσω ἐπὶ ἔθνος ἢ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἐξᾶραι αὐτοὺς καὶ τοῦ ἀπολλύειν **8** καὶ ἐπιστραφῆ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν καὶ μετανοήσω περὶ τῶν κακῶν ὧν ἐλογισάμην τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς **9** καὶ πέρασ λαλήσω ἐπὶ ἔθνος καὶ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἀνοικοδομεῖσθαι καὶ τοῦ καταφυτεύεσθαι **10** καὶ ποιήσωσιν τὰ πονηρὰ ἐναντίον μου τοῦ μὴ ἀκούειν

τῆς φωνῆς μου καὶ μετανοήσω περὶ τῶν ἀγαθῶν ὧν
ἐλάλησα τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς **11** καὶ νῦν εἶπὸν πρὸς ἄνδρας
Ιουδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ ἰδοὺ ἐγὼ
πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακὰ καὶ λογίζομαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν
ἀποστραφήτω δὴ ἕκαστος ἀπὸ ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς
καὶ καλλίονα ποιήσετε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν **12** καὶ
εἶπαν ἀνδριούμεθα ὅτι ὀπίσω τῶν ἀποστροφῶν ἡμῶν
πορευσόμεθα καὶ ἕκαστος τὰ ἀρεστὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ
τῆς πονηρᾶς ποιήσομεν **13** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος
ἐρωτήσατε δὴ ἐν ἔθνεσιν τίς ἤκουσεν τοιαῦτα φρικτὰ ἃ
ἐποίησεν σφόδρα παρθένος Ἰσραηλ **14** μὴ ἐκλείψουσιν
ἀπὸ πέτρας μαστοὶ ἢ χιῶν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου μὴ ἐκκλινεῖ
ὔδωρ βιαίως ἀνέμῳ φερόμενον **15** ὅτι ἐπελάθοντό μου ὁ
λαός μου εἰς κενὸν ἐθυμίασαν καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτῶν σχοίνους αἰώνιους τοῦ ἐπιβῆναι τρίβους
οὐκ ἔχοντας ὁδὸν εἰς πορείαν **16** τοῦ τάξαι τὴν γῆν
αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ σύριγμα αἰώνιον πάντες οἱ
διαπορευόμενοι δι' αὐτῆς ἐκστήσονται καὶ κινήσουσιν τὴν
κεφαλὴν αὐτῶν **17** ὡς ἄνεμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς
κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν αὐτῶν δείξω αὐτοῖς ἡμέραν
ἀπωλείας αὐτῶν **18** καὶ εἶπαν δεῦτε λογισώμεθα ἐπὶ
Ἱερεμیان λογισμόν ὅτι οὐκ ἀπολεῖται νόμος ἀπὸ ἱερέως
καὶ βουλή ἀπὸ συνετοῦ καὶ λόγος ἀπὸ προφήτου δεῦτε καὶ
πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσει καὶ ἀκουσόμεθα πάντας τοὺς
λόγους αὐτοῦ **19** εἰσάκουσόν μου κύριε καὶ εἰσάκουσον
τῆς φωνῆς τοῦ δικαιώματός μου **20** εἰ ἀνταποδίδεται
ἀντὶ ἀγαθῶν κακὰ ὅτι συνελάλησαν ῥήματα κατὰ τῆς
ψυχῆς μου καὶ τὴν κόλασιν αὐτῶν ἔκρυψάν μοι μνήσθητι
ἐστηκότος μου κατὰ πρόσωπόν σου τοῦ λαλήσαι ὑπὲρ

αὐτῶν ἀγαθὰ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν σου ἀπ' αὐτῶν
21 διὰ τοῦτο δὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν εἰς λιμὸν καὶ ἄθροισον
αὐτοὺς εἰς χεῖρας μαχαίρας γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες
αὐτῶν ἄτεκνοι καὶ χῆραι καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν γενέσθωσαν
ἀνηρημένοι θανάτῳ καὶ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν πεπτωκότες
μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ 22 γενηθήτω κραυγὴ ἐν ταῖς οἰκίαις
αὐτῶν ἐπάξεις ἐπ' αὐτοὺς ληστὰς ἄφνω ὅτι ἐνεχείρησαν
λόγον εἰς σύλλημψίν μου καὶ παγίδας ἔκρυψαν ἐπ' ἐμέ
23 καὶ σύ κύριε ἔγνωσ ἅπασαν τὴν βουλήν αὐτῶν ἐπ'
ἐμέ εἰς θάνατον μὴ ἀθώωσης τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ
τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου μὴ ἐξαλείψῃς
γενέσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σου ἐν καιρῷ θυμοῦ
σου ποίησον ἐν αὐτοῖς

19 τότε εἶπεν κύριος πρὸς με βάδισον καὶ κτῆσαι βῆλον
πεπλασμένον ὀστράκινον καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων
τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἱερέων 2 καὶ
ἐξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον υἱῶν τῶν τέκνων αὐτῶν ὃ
ἐστὶν ἐπὶ τῶν προθύρων πύλης τῆς χαρσιθ καὶ ἀνάγνωθι
ἐκεῖ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἂν λαλήσω πρὸς σέ 3 καὶ
ἐρεῖς αὐτοῖς ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου βασιλεῖς Ιουδα
καὶ ἄνδρες Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ καὶ οἱ
εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις τάδε λέγει κύριος
ὁ θεὸς Ισραηλ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακὰ
ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἠχήσει ἀμφοτέρα τὰ ὦτα
αὐτοῦ 4 ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἀπηλλοτριώσαν τὸν
τόπον τοῦτον καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεοῖς ἄλλοτριοῖς οἷς
οὐκ ᾔδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ οἱ βασιλεῖς
Ιουδα ἔπλησαν τὸν τόπον τοῦτον αἱμάτων ἀθῶων 5
καὶ ὠκοδόμησαν ὑψηλὰ τῇ Βααλ τοῦ κατακαίειν τοὺς

υιούς αὐτῶν ἐν πυρί ἃ οὐκ ἐνετειλάμην οὐδὲ ἐλάλησα
οὐδὲ διανοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου **6** διὰ τοῦτο ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ οὐ κληθήσεται τῷ τόπῳ
τούτῳ ἔτι διάπτωσις καὶ πολυάνδριον υἱοῦ Ἐννομ ἄλλ'
ἢ πολυάνδριον τῆς σφαγῆς **7** καὶ σφάξω τὴν βουλήν
Ιουδα καὶ τὴν βουλήν Ἱερουσαλημ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ
καὶ καταβαλῶ αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν
αὐτῶν καὶ ἐν χερσίν τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν
καὶ δώσω τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς
τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς **8** καὶ τάξω τὴν
πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συριγμόν πᾶς ὁ
παραπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς σκυθρωπάσει καὶ συριεῖ ὑπὲρ
πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς **9** καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν
υἱῶν αὐτῶν καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν καὶ
ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἔδονται ἐν τῇ
περιοχῇ καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ ἢ πολιορκήσουσιν αὐτοὺς οἱ
ἐχθροὶ αὐτῶν **10** καὶ συντρίψεις τὸν βῆκον κατ' ὀφθαλμοὺς
τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σοῦ **11** καὶ ἐρεῖς
τάδε λέγει κύριος οὕτως συντρίψω τὸν λαὸν τοῦτον καὶ
τὴν πόλιν ταύτην καθὼς συντρίβεται ἄγγος ὀστράκινον ὃ
οὐ δυνήσεται ἰαθῆναι ἔτι **12** οὕτως ποιήσω λέγει κύριος
τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ τοῦ δοθῆναι
τὴν πόλιν ταύτην ὡς τὴν διαπίπτουσαν **13** καὶ οἱ οἴκοι
Ἱερουσαλημ καὶ οἱ οἴκοι βασιλέων Ιουδα ἔσονται καθὼς
ὁ τόπος ὁ διαπίπτων τῶν ἀκαθαρσιῶν ἐν πάσαις ταῖς
οἰκίαις ἐν αἷς ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν πάση
τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς
ἄλλοτρίοις **14** καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ τῆς διαπτώσεως οὗ
ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος ἐκεῖ τοῦ προφητεῦσαι καὶ ἔστη

ἐν τῇ αὐλῇ οἴκου κυρίου καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν **15**
τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην
καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὰς κώμας αὐτῆς
ἅπαντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτήν ὅτι ἐσκλήρυναν τὸν
τράχηλον αὐτῶν τοῦ μὴ εἰσακούειν τῶν λόγων μου

20 καὶ ἤκουσεν Πασχωρ υἱὸς Εμμηρ ὁ ἱερεὺς καὶ οὗτος
ἦν καθεσταμένος ἡγούμενος οἴκου κυρίου τοῦ Ἰερεμίου
προφητεύοντος τοὺς λόγους τούτους **2** καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν
καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν καταρράκτην ὃς ἦν ἐν πύλῃ
οἴκου ἀποτεταγμένου τοῦ ὑπερώου ὃς ἦν ἐν οἴκῳ κυρίου
3 καὶ ἐξήγαγεν Πασχωρ τὸν Ἰερεμیان ἐκ τοῦ καταρράκτου
καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰερεμίας οὐχὶ Πασχωρ ἐκάλεσεν κύριος
τὸ ὄνομά σου ἀλλ' ἦ μέτοικον **4** διότι τάδε λέγει κύριος
ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμί σε εἰς μετοικίαν σὺν πᾶσι τοῖς φίλοις
σου καὶ πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ οἱ
ὀφθαλμοί σου ὄψονται καὶ σὲ καὶ πάντα Ἰουδαν δώσω
εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ μετοικιοῦσιν αὐτοὺς
καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν μαχαίραις **5** καὶ δώσω
τὴν πᾶσαν ἰσχὺν τῆς πόλεως ταύτης καὶ πάντας τοὺς
πόνους αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλέως
Ἰουδα εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἄξουσιν αὐτοὺς εἰς
Βαβυλῶνα **6** καὶ σὺ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ
οἴκῳ σου πορεύσεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν Βαβυλῶνι
ἀποθανῆτε καὶ ἐκεῖ ταφήσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου
οἵς ἐπροφήτευσας αὐτοῖς ψευδῆ **7** ἠπάτησάς με κύριε
καὶ ἠπατήθην ἐκράτησας καὶ ἠδυνάσθης ἐγενόμην εἰς
γέλωτα πᾶσαν ἡμέραν διετέλεσα μκκτηριζόμενος **8** ὅτι
πικρῷ λόγῳ μου γελάσομαι ἀθεσίαν καὶ ταλαιπωρίαν
ἐπικαλέσομαι ὅτι ἐγενήθη λόγος κυρίου εἰς ὄνειδισμόν

ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμὸν πᾶσαν ἡμέραν μου **9** καὶ εἶπα οὐ
μὴ ὀνομάσω τὸ ὄνομα κυρίου καὶ οὐ μὴ λαλήσω ἔτι ἐπὶ
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ὡς πῦρ καιόμενον φλέγον
ἐν τοῖς ὀστέοις μου καὶ παρεῖμαι πάντοθεν καὶ οὐ δύναμαι
φέρειν **10** ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν συναθροισζομένων
κυκλόθεν ἐπισύστητε καὶ ἐπισυστῶμεν αὐτῷ πάντες
ἄνδρες φίλοι αὐτοῦ τηρήσατε τὴν ἐπίνοιαν αὐτοῦ εἰ
ἀπατηθήσεται καὶ δυνησόμεθα αὐτῷ καὶ λημψόμεθα
τὴν ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ **11** καὶ κύριος μετ' ἐμοῦ
καθὼς μαχητῆς ἰσχύων διὰ τοῦτο ἐδίωξαν καὶ νοῆσαι
οὐκ ἠδύναντο ἠσχύνθησαν σφόδρα ὅτι οὐκ ἐνόησαν
ἀτιμίας αὐτῶν αἱ δὲ αἰῶνος οὐκ ἐπιλησθήσονται **12**
κύριε δοκιμάζων δίκαια συνίων νεφροὺς καὶ καρδίας
ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς ὅτι πρὸς σὲ
ἀπεκάλυψα τὰ ἀπολογήματά μου **13** ἄσατε τῷ κυρίῳ
αἰνέσατε αὐτῷ ὅτι ἐξείλατο ψυχὴν πένητος ἐκ χειρὸς
πονηρευομένων **14** ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα ἐν ἣ ἔτέχθη
ἐν αὐτῇ ἡ ἡμέρα ἐν ἣ ἔτεκέν με ἡ μήτηρ μου μὴ ἔστω
ἐπευκτή **15** ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελισάμενος
τῷ πατρί μου λέγων ἐτέχθη σοι ἄρσεν εὐφραινόμενος **16**
ἔστω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὡς αἱ πόλεις ἃς κατέστρεψεν
κύριος ἐν θυμῷ καὶ οὐ μετεμελήθη ἀκουσάτω κραυγῆς τὸ
πρῶν καὶ ἀλαλαγμοῦ μεσημβρίας **17** ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέν
με ἐν μήτρᾳ μητρὸς καὶ ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ μου τάφος
μου καὶ ἡ μήτρα συλλήμψεως αἰωνίας **18** ἵνα τί τοῦτο
ἐξῆλθον ἐκ μήτρας τοῦ βλέπειν κόπους καὶ πόνους καὶ
διετέλεσαν ἐν αἰσχύνη αἱ ἡμέραι μου

21 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἰερεμῖαν ὅτε
ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Πασχωρ

υἰὸν Μελχιου καὶ Σοφονιαν υἰὸν Μασσαίου τὸν ἱερέα λέγων 2 ἐπερώτησον περὶ ἡμῶν τὸν κύριον ὅτι βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐφέστηκεν ἐφ' ἡμᾶς εἰ ποιήσει κύριος κατὰ πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ καὶ ἀπελεύσεται ἀφ' ἡμῶν 3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἰερεμίας οὕτως ἐρεῖτε πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰουδα 4 τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ μεταστρέφω τὰ ὄπλα τὰ πολεμικά ἐν οἷς ὑμεῖς πολεμεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ἔξωθεν τοῦ τείχους εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ταύτης 5 καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένη καὶ ἐν βραχίονι κραταιῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ παροργισμοῦ μεγάλου 6 καὶ πατάξω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη ἐν θανάτῳ μεγάλῳ καὶ ἀποθανοῦνται 7 καὶ μετὰ ταῦτα οὕτως λέγει κύριος δώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰουδα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς μαχαίρας εἰς χειρᾶς ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας οὐ φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ οἰκτιρήσω αὐτούς 8 καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου 9 ὁ καθήμενος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθανεῖται ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ὁ ἐκπορευόμενος προσχωρήσει πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ζήσεται καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκῦλα καὶ ζήσεται 10 διότι ἐστήρικα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ εἰς χειρᾶς βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσεται καὶ κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρὶ

11 ὁ οἶκος βασιλέως Ιουδα ἀκούσατε λόγον κυρίου **12** οἶκος Δαυιδ τάδε λέγει κύριος κρίνατε τὸ πρῶν κρίμα καὶ κατευθύνατε καὶ ἐξέλεσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτόν ὅπως μὴ ἀναφθῆ ὡς πῦρ ἡ ὀργή μου καὶ καυθήσεται καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων **13** ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν κοιλάδα Σορ τὴν πεδινὴν τοὺς λέγοντας τίς πτοήσει ἡμᾶς ἢ τίς εἰσελεύσεται πρὸς τὸ κατοικητήριον ἡμῶν **14** καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῶ αὐτῆς καὶ ἔδεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς

22 τάδε λέγει κύριος πορεύου καὶ κατάβηθι εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ιουδα καὶ λαλήσεις ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον **2** καὶ ἐρεῖς ἄκουε λόγον κυρίου βασιλεῦ Ιουδα ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυιδ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου καὶ ὁ λαός σου καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ταῖς πύλαις ταύταις **3** τάδε λέγει κύριος ποιεῖτε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην καὶ ἐξαιρεῖσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτόν καὶ προσήλυτον καὶ ὄρφανόν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύετε καὶ μὴ ἀσεβεῖτε καὶ αἷμα ἀθῶον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ **4** διότι ἐὰν ποιοῦντες ποιήσητε τὸν λόγον τοῦτον καὶ εἰσελεύσονται ἐν ταῖς πύλαις τοῦ οἴκου τούτου βασιλεῖς καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυιδ καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἀρμάτων καὶ ἵππων αὐτοὶ καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν **5** ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε τοὺς λόγους τούτους κατ' ἑμαυτοῦ ὥμοσα λέγει κύριος ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος **6** ὅτι τάδε λέγει κύριος κατὰ τοῦ οἴκου βασιλέως Ιουδα Γαλααδ σὺ μοι ἀρχὴ τοῦ Λιβάνου ἐὰν μὴ θῶ σε εἰς ἔρημον πόλεις μὴ κατοικηθησομένας **7** καὶ ἐπάξω ἐπὶ σὲ ἄνδρα ὀλεθρεύοντα καὶ τὸν πέλεκυν αὐτοῦ καὶ ἐκκόψουσιν τὰς ἐκλεκτὰς κέδρους σου καὶ

ἐμβαλοῦσιν εἰς τὸ πῦρ **8** καὶ διελεύσονται ἔθνη διὰ τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἔροῦσιν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ διὰ τί ἐποίησεν κύριος οὕτως τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ ταύτῃ **9** καὶ ἔροῦσιν ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν θεοῖς ἀλλοτρίοις καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς **10** μὴ κλαίετε τὸν τεθνηκότα μηδὲ θρηνεῖτε αὐτόν κλαύσατε κλαυθμῶ τὸν ἐκπορευόμενον ὅτι οὐκ ἐπιστρέψει ἔτι καὶ οὐ μὴ ἴδῃ τὴν γῆν πατρίδος αὐτοῦ **11** διότι τάδε λέγει κύριος ἐπὶ Σελλημ υἱὸν Ιωσια τὸν βασιλεύοντα ἀντὶ Ιωσια τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου οὐκ ἀναστρέψει ἐκεῖ οὐκέτι **12** ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τόπῳ οὗ μετώκισα αὐτόν ἐκεῖ ἀποθανεῖται καὶ τὴν γῆν ταύτην οὐκ ὄψεται ἔτι **13** ὦ ὁ οἰκοδομῶν οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μετὰ δικαιοσύνης καὶ τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίματι παρὰ τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐργᾶται δωρεὰν καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ μὴ ἀποδώσει αὐτῷ **14** ὠκοδόμησας σεαυτῷ οἶκον σύμμετρον ὑπερῶα ῥιπιστὰ διεσταλμένα θυρίσιν καὶ ἐξυλωμένα ἐν κέδρῳ καὶ κεχρισμένα ἐν μίλτῳ **15** μὴ βασιλεύσεις ὅτι σὺ παροξύνῃ ἐν Αχαζ τῷ πατρί σου οὐ φάγονται καὶ οὐ πίνονται βέλτιον ἢν σε ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην καλήν **16** οὐκ ἔγνωσαν οὐκ ἔκριναν κρίσιν ταπεινῶ οὐδὲ κρίσιν πένητος οὐ τοῦτό ἐστιν τὸ μὴ γνῶναί σε ἐμέ λέγει κύριος **17** ἰδοὺ οὐκ εἰσιν οἱ ὀφθαλμοί σου οὐδὲ ἡ καρδία σου καλή ἀλλ' εἰς τὴν πλεονεξίαν σου καὶ εἰς τὸ αἵμα τὸ ἀθῶον τοῦ ἐκχέειν αὐτὸ καὶ εἰς ἀδίκημα καὶ εἰς φόνον τοῦ ποιεῖν **18** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ Ιωακὶμ υἱὸν Ιωσια βασιλέα Ιουδα οὐαὶ ἐπὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον οὐ μὴ κόψωνται αὐτόν ὦ ἀδελφέ οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτόν οἴμμοι κύριε **19** ταφὴν ὄνου

ταφήσεται συμψησθεὶς ριφήσεται ἐπέκεινα τῆς πύλης
Ιερουσαλημ **20** ἀνάβηθι εἰς τὸν Λίβανον καὶ κέκραξον
καὶ εἰς τὴν Βασαν δὸς τὴν φωνὴν σου καὶ βόησον εἰς τὸ
πέραν τῆς θαλάσσης ὅτι συνετρίβησαν πάντες οἱ ἔρασταί
σου **21** ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ παραπτώσει σου καὶ
εἶπας οὐκ ἀκούσομαι αὐτὴ ἡ ὁδός σου ἐκ νεότητός σου
οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου **22** πάντας τοὺς ποιμένας
σου ποιμανεῖ ἄνεμος καὶ οἱ ἔρασταί σου ἐν αἰχμαλωσίᾳ
ἐξελεύσονται ὅτι τότε αἰσχυνθήσῃ καὶ ἀτιμωθήσῃ ἀπὸ
πάντων τῶν φιλοῦντων σε **23** κατοικοῦσα ἐν τῷ Λιβάνῳ
ἐννοσσεύουσα ἐν ταῖς κέδροις καταστενάξεις ἐν τῷ ἐλθεῖν
σοι ὠδῖνας ὡς τικτούσης **24** ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἐὰν
γενόμενος γένηται Ιεχονίας υἱὸς Ιωακίμ βασιλεὺς Ιουδα
ἀποσφράγισμα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου ἐκεῖθεν
ἐκπάσω σε **25** καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ζητούντων
τὴν ψυχὴν σου ὧν σὺ εὐλαβῆ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν
εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων **26** καὶ ἀπορρίψω σὲ καὶ τὴν
μητέρα σου τὴν τεκοῦσάν σε εἰς γῆν οὗ οὐκ ἐτέχθης
ἐκεῖ καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε **27** εἰς δὲ τὴν γῆν ἣν αὐτοὶ
εὐχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οὐ μὴ ἀποστρέψωσιν **28**
ἠτιμώθη Ιεχονίας ὡς σκεῦος οὗ οὐκ ἔστιν χρεία αὐτοῦ ὅτι
ἐξερρίφη καὶ ἐξεβλήθη εἰς γῆν ἣν οὐκ ἤδει **29** γῆ γῆ ἄκουε
λόγον κυρίου **30** γράψον τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκκήρυκτον
ἄνθρωπον ὅτι οὐ μὴ ἀύξηθῆ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ
ἀνὴρ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυιδ ἄρχων ἔτι ἐν τῷ Ιουδα

23 ὧ οἱ ποιμένες οἱ διασκορπίζοντες καὶ ἀπολλύοντες τὰ
πρόβατα τῆς νομῆς μου **2** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ
τοὺς ποιμαίνοντας τὸν λαόν μου ὑμεῖς διεσκορπίσατε τὰ
πρόβατά μου καὶ ἐξώσατε αὐτὰ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθε αὐτά

ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα
ὑμῶν **3** καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ
μου ἀπὸ πάσης τῆς γῆς οὗ ἔξῳσα αὐτοὺς ἐκεῖ καὶ
καταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν νομὴν αὐτῶν καὶ ἀύξηθήσονται
καὶ πληθυνθήσονται **4** καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς ποιμένας
οἱ ποιμανοῦσιν αὐτούς καὶ οὐ φοβηθήσονται ἔτι οὐδὲ
πτοηθήσονται λέγει κύριος **5** ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται
λέγει κύριος καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυιδ ἀνατολὴν δικαίαν
καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς καὶ συνήσει καὶ ποιήσει κρίμα
καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς **6** ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ
σωθήσεται Ἰουδας καὶ Ἰσραηλ κατασκηνώσει πεποιθῶς καὶ
τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὃ καλέσει αὐτὸν κύριος Ἰωσεδεκ
7 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ οὐκ
ἐροῦσιν ἔτι ζῆ κύριος ὃς ἀνήγαγεν τὸν οἶκον Ἰσραηλ ἐκ
γῆς Αἰγύπτου **8** ἀλλὰ ζῆ κύριος ὃς συνήγαγεν ἅπαν τὸ
σπέρμα Ἰσραηλ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν
οὗ ἔξῳσεν αὐτοὺς ἐκεῖ καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὴν
γῆν αὐτῶν **9** ἐν τοῖς προφήταις συνετρίβη ἡ καρδία μου
ἐν ἐμοὶ ἐσαλεύθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐγενήθην ὡς ἀνὴρ
συντετριμμένος καὶ ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου
ἀπὸ προσώπου κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας
δόξης αὐτοῦ **10** ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτων ἐπένθησεν
ἡ γῆ ἐξηράνθησαν αἱ νομαὶ τῆς ἐρήμου καὶ ἐγένετο ὁ
δρόμος αὐτῶν πονηρὸς καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν οὐχ οὔτως **11**
ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐμολύνθησαν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου
εἶδον πονηρίας αὐτῶν **12** διὰ τοῦτο γενέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν
αὐτοῖς εἰς ὀλίσθημα ἐν γνόφῳ καὶ ὑποσκελισθήσονται
καὶ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ διότι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ ἐν
ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν φησὶν κύριος **13** καὶ ἐν τοῖς

προφήταις Σαμαρείας εἶδον ἀνομήματα ἐπροφήτευσαν διὰ
τῆς Βααλ καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαὸν μου Ἰσραηλ **14** καὶ ἐν
τοῖς προφήταις Ἱερουσαλημ ἐώρακα φρικτὰ μοιχωμένους
καὶ πορευομένους ἐν ψεύδεσι καὶ ἀντιλαμβανομένους
χειρῶν πονηρῶν τοῦ μὴ ἀποστραφῆναι ἕκαστον ἀπὸ
τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ἐγενήθησάν μοι πάντες ὡς
Σοδομα καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτήν ὥσπερ Γομορρα **15**
διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς
ὀδύνην καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ πικρὸν ὅτι ἀπὸ τῶν
προφητῶν Ἱερουσαλημ ἐξῆλθεν μολυσμὸς πάσῃ τῇ γῆ **16**
οὕτως λέγει κύριος παντοκράτωρ μὴ ἀκούετε τοὺς
λόγους τῶν προφητῶν ὅτι ματαιοῦσιν ἑαυτοῖς ὄρασιν ἀπὸ
καρδίας αὐτῶν λαλοῦσιν καὶ οὐκ ἀπὸ στόματος κυρίου **17**
λέγουσιν τοῖς ἀπωθουμένοις τὸν λόγον κυρίου εἰρήνη
ἔσται ὑμῖν καὶ πᾶσιν τοῖς πορευομένοις τοῖς θελήμασιν
αὐτῶν παντὶ τῷ πορευομένῳ πλάνη καρδίας αὐτοῦ εἶπαν
οὐχ ἦξει ἐπὶ σὲ κακά **18** ὅτι τίς ἔσται ἐν ὑποστήματι κυρίου
καὶ εἶδεν τὸν λόγον αὐτοῦ τίς ἐνωτίσατο καὶ ἤκουσεν
19 ἰδοὺ σεισμὸς παρὰ κυρίου καὶ ὀργὴ ἐκπορεύεται εἰς
συσσεισμόν συστρεφομένη ἐπὶ τοὺς ἀσεβεῖς ἦξει **20** καὶ
οὐκέτι ἀποστρέψει ὁ θυμὸς κυρίου ἕως ἂν ποιήσῃ αὐτὸ
καὶ ἕως ἂν ἀναστήσῃ αὐτὸ ἀπὸ ἐγχειρήματος καρδίας
αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτά **21**
οὐκ ἀπέστελλον τοὺς προφήτας καὶ αὐτοὶ ἔτρεχον οὐκ
ἐλάλησα πρὸς αὐτούς καὶ αὐτοὶ ἐπροφήτευσαν **22** καὶ
εἰ ἔστησαν ἐν τῇ ὑποστάσει μου καὶ εἰσήκουσαν τῶν
λόγων μου καὶ τὸν λαὸν μου ἂν ἀπέστρεφον αὐτοὺς ἀπὸ
τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν **23** θεὸς ἐγγίζων
ἐγὼ εἶμι λέγει κύριος καὶ οὐχὶ θεὸς πόρρωθεν **24** εἰ

κρυβήσεται ἄνθρωπος ἐν κρυφαίοις καὶ ἐγὼ οὐκ ὄψομαι
αὐτόν μὴ οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ
λέγει κύριος **25** ἤκουσα ἃ λαλοῦσιν οἱ προφήται ἃ
προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῆ λέγοντες
ἠνυπνιασάμην ἐνύπνιον **26** ἕως πότε ἔσται ἐν καρδίᾳ
τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ψευδῆ καὶ ἐν τῷ
προφητεύειν αὐτοὺς τὰ θελήματα καρδίας αὐτῶν **27** τῶν
λογιζομένων τοῦ ἐπιλαθέσθαι τοῦ νόμου μου ἐν τοῖς
ἐνυπνίοις αὐτῶν ἃ διηγοῦντο ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ
καθάπερ ἐπελάθοντο οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ ὀνόματός
μου ἐν τῇ Βααλ **28** ὁ προφήτης ἐν ᾧ τὸ ἐνύπνιον ἐστὶν
διηγησάσθω τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ καὶ ἐν ᾧ ὁ λόγος μου
πρὸς αὐτόν διηγησάσθω τὸν λόγον μου ἐπ' ἀληθείας τί τὸ
ἄχυρον πρὸς τὸν σῖτον οὕτως οἱ λόγοι μου λέγει κύριος
29 οὐχὶ οἱ λόγοι μου ὡσπερ πῦρ φλέγον λέγει κύριος καὶ
ὡς πέλυξ κόπτων πέτραν **30** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς
τοὺς προφήτας λέγει κύριος ὁ θεὸς τοὺς κλέπτοντας τοὺς
λόγους μου ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ **31** ἰδοὺ
ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς ἐκβάλλοντας προφητείας
γλώσσης καὶ νυστάζοντας νυσταγμὸν ἑαυτῶν **32** ἰδοὺ
ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς προφητεύοντας ἐνύπνια
ψευδῆ καὶ διηγοῦντο αὐτὰ καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου
ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς πλάνοις αὐτῶν καὶ
ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς
καὶ ὠφέλειαν οὐκ ὠφελήσουσιν τὸν λαὸν τοῦτον **33** καὶ
ἐὰν ἐρωτήσωσί σε ὁ λαὸς οὗτος ἢ ἱερεὺς ἢ προφήτης
λέγων τί τὸ λῆμμα κυρίου καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ὑμεῖς ἐστε τὸ
λῆμμα καὶ ῥάξω ὑμᾶς λέγει κύριος **34** καὶ ὁ προφήτης
καὶ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ λαός οἱ ἂν εἴπωσιν λῆμμα κυρίου καὶ

ἐκδικήσω τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ **35**
ὅτι οὕτως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ
ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τί ἀπεκρίθη κύριος καὶ
τί ἐλάλησεν κύριος **36** καὶ λῆμμα κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἔτι
ὅτι τὸ λῆμμα τῷ ἀνθρώπῳ ἔσται ὁ λόγος αὐτοῦ **37** καὶ διὰ
τί ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν **38** διὰ τοῦτο τάδε λέγει
κύριος ὁ θεὸς ἀνθ' ὧν εἶπατε τὸν λόγον τοῦτον λῆμμα
κυρίου καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς λέγων οὐκ ἐρεῖτε λῆμμα
κυρίου **39** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω καὶ ράσσω ὑμᾶς
καὶ τὴν πόλιν ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν
40 καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς ὄνειδισμὸν αἰώνιον καὶ ἀτιμίαν
αἰώνιον ἣτις οὐκ ἐπιλησθήσεται

24 ἔδειξέν μοι κύριος δύο καλάθους σύκων κειμένους
κατὰ πρόσωπον ναοῦ κυρίου μετὰ τὸ ἀποικίσαι
Ναβουχοδοноσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν Ιεχονιαν υἱὸν
Ιωακίμ βασιλέα Ιουδα καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς τεχνίτας
καὶ τοὺς δεσμώτας καὶ τοὺς πλουσίους ἐξ Ιερουσαλημ καὶ
ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα **2** ὁ καλάθος ὁ εἷς σύκων
χρηστῶν σφόδρα ὡς τὰ σῦκα τὰ πρόιμα καὶ ὁ καλάθος ὁ
ἕτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ
πονηρίας αὐτῶν **3** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με τί σὺ ὄρᾳς
Ιερεμια καὶ εἶπα σῦκα τὰ χρηστὰ χρηστὰ λίαν καὶ τὰ
πονηρὰ πονηρὰ λίαν ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας
αὐτῶν **4** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **5**
τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ὡς τὰ σῦκα τὰ χρηστὰ
ταῦτα οὕτως ἐπιγνώσομαι τοὺς ἀποικισθέντας Ιουδα οὓς
ἐξαπέσταλκα ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς
ἀγαθὰ **6** καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς
ἀγαθὰ καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην

εἰς ἀγαθὰ καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ καθελῶ
καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω 7 καὶ δώσω
αὐτοῖς καρδίαν τοῦ εἰδέναι αὐτοὺς ἐμὲ ὅτι ἐγὼ εἰμι
κύριος καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς
θεόν ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐπ' ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
αὐτῶν 8 καὶ ὡς τὰ σῦκα τὰ πονηρὰ ἃ οὐ βρωθήσεται
ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν τάδε λέγει κύριος οὕτως παραδώσω
τὸν Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ
καὶ τὸ κατάλοιπον Ιερουσαλημ τοὺς ὑπολελειμμένους ἐν
τῇ γῆ ταύτῃ καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αἰγύπτῳ 9 καὶ
δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας τὰς βασιλείας
τῆς γῆς καὶ ἔσονται εἰς ὄνειδισμὸν καὶ εἰς παραβολὴν
καὶ εἰς μῖσος καὶ εἰς κατάραν ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἔξῳσα
αὐτοὺς ἐκεῖ 10 καὶ ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὸν λιμὸν καὶ
τὸν θάνατον καὶ τὴν μάχαιραν ἕως ἂν ἐκλίπωσιν ἀπὸ τῆς
γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς

25 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμιαν ἐπὶ πάντα τὸν
λαὸν Ιουδα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τοῦ Ιωακιμ υἱοῦ
Ιωσια βασιλέως Ιουδα 2 ὃν ἐλάλησεν πρὸς πάντα τὸν
λαὸν Ιουδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ
λέγων 3 ἐν τρισκαιδεκάτῳ ἔτει Ιωσια υἱοῦ Αμως βασιλέως
Ιουδα καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἴκοσι καὶ τρία ἔτη καὶ
ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίζων καὶ λέγων 4 καὶ ἀπέστελλον
πρὸς ὑμᾶς τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας ὀρθρου
ἀποστέλλων καὶ οὐκ εἰσηκούσατε καὶ οὐ προσέσχετε τοῖς
ὤσιν ὑμῶν 5 λέγων ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων
ὑμῶν καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ
τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος 6 μὴ

πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς
καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς ὅπως μὴ παροργίζητέ με ἐν
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς 7 καὶ
οὐκ ἠκούσατέ μου 8 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπειδὴ
οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου 9 ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
καὶ λήμψομαι τὴν πατριὰν ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἄξω αὐτοὺς
ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν
καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῆς καὶ ἐξερημώσω
αὐτοὺς καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συριγμὸν
καὶ εἰς ὄνειδισμόν αἰώνιον 10 καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτῶν
φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης φωνὴν νυμφίου
καὶ φωνὴν νύμφης ὁσμὴν μύρου καὶ φῶς λύχνου 11 καὶ
ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν καὶ δουλεύσουσιν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν ἑβδομήκοντα ἔτη 12 καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ
ἑβδομήκοντα ἔτη ἐκδικήσω τὸ ἔθνος ἐκεῖνο φησὶν κύριος
καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν αἰώνιον 13 καὶ ἐπάξω
ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην πάντας τοὺς λόγους μου οὓς ἐλάλησα
κατ' αὐτῆς πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ 14
ἃ ἐπροφήτευσεν Ἰερεμίας ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ Αἰλαμ 15 τάδε
λέγει κύριος συντριβήτω τὸ τόξον Αἰλαμ ἀρχὴ δυναστείας
αὐτῶν 16 καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αἰλαμ τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν
τεσσάρων ἄκρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν
πᾶσιν τοῖς ἀνέμοις τούτοις καὶ οὐκ ἔσται ἔθνος ὃ οὐχ ἦξει
ἐκεῖ οἱ ἐξωσμένοι Αἰλαμ 17 καὶ πτοήσω αὐτοὺς ἐναντίον
τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν
καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ
μου καὶ ἐπαποστελῶ ὀπίσω αὐτῶν τὴν μάχαιράν μου ἕως
τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτούς 18 καὶ θήσω τὸν θρόνον μου ἐν
Αἰλαμ καὶ ἐξαποστελῶ ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιστᾶνα

19 καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰλαμ λέγει κύριος 20 ἐν ἀρχῇ βασιλεύοντος Σεδεκιου τοῦ βασιλέως ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος περὶ Αἰλαμ

26 2 τῇ Αἰγύπτῳ ἐπὶ δύναμιν Φαραω Νεχαω βασιλέως Αἰγύπτου ὃς ἦν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν Χαρχαμῖς ὃν ἐπάταξε Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ἰωακὶμ βασιλέως Ἰουδα 3 ἀναλάβετε ὅπλα καὶ ἀσπίδας καὶ προσαγάγετε εἰς πόλεμον 4 ἐπισάξατε τοὺς ἵππους ἐπίβητε οἱ ἵππεῖς καὶ κατάστητε ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν προβάλετε τὰ δόρατα καὶ ἐνδύσασθε τοὺς θώρακας ὑμῶν 5 τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται καὶ ἀποχωροῦσιν ὀπίσω διότι οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν κοπήσονται φυγῇ ἔφυγον καὶ οὐκ ἀνέστρεψαν περιεχόμενοι κυκλόθεν λέγει κύριος 6 μὴ φευγέτω ὁ κοῦφος καὶ μὴ ἀνασφζέσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐπὶ βορρᾶν τὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην ἠσθένησαν πεπτῶκασιν 7 τίς οὗτος ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται καὶ ὡς ποταμοὶ κυμαίνουσιν ὕδωρ 8 ὕδατα Αἰγύπτου ὡσεὶ ποταμὸς ἀναβήσεται καὶ εἶπεν ἀναβήσομαι καὶ κατακαλύψω γῆν καὶ ἀπολῶ κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ 9 ἐπίβητε ἐπὶ τοὺς ἵππους παρασκευάσατε τὰ ἄρματα ἐξέλαθε οἱ μαχηταὶ Αἰθιοπῶν καὶ Λίβυες καθωπλισμένοι ὅπλοις καὶ Λυδοὶ ἀνάβητε ἐντείνετε τόξον 10 καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν ἡμέρα ἐκδικήσεως τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ καὶ καταφάγεται ἡ μάχαιρα κυρίου καὶ ἐμπλησθήσεται καὶ μεθυσθήσεται ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν ὅτι θυσία τῷ κυρίῳ σαβαωθ ἀπὸ γῆς βορρᾶ ἐπὶ ποταμῷ Εὐφράτῃ 11 ἀνάβηθι Γαλααδ καὶ λαβὲ ρητίνην τῇ παρθένῳ θυγατρὶ Αἰγύπτου εἰς κενὸν ἐπλήθυνας ἰάματά σου ὠφέλεια οὐκ ἔστιν σοί 12 ἤκουσαν

ἔθνη φωνήν σου καὶ τῆς κραυγῆς σου ἐπλήσθη ἡ γῆ ὅτι
μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἠσθένησεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔπεσαν
ἀμφότεροι **13** ἃ ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ Ἰερεμίου τοῦ
ἐλθεῖν Ναβουχοδοноσορ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος τοῦ
κόψαι τὴν γῆν Αἰγύπτου **14** ἀναγγείλατε εἰς Μάγδωλον καὶ
παραγγείλατε εἰς Μέμφιν εἶπατε ἐπίστηθι καὶ ἐτοίμασον
ὅτι κατέφαγεν μάχαιρα τὴν σμίλακά σου **15** διὰ τί ἔφυγεν
ὁ Ἰάπιδις ὁ μόσχος ὁ ἐκλεκτός σου οὐκ ἔμεινεν ὅτι κύριος
παρέλυσεν αὐτόν **16** καὶ τὸ πλῆθός σου ἠσθένησεν καὶ
ἔπεσεν καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐλάλει
ἀναστῶμεν καὶ ἀναστρέψωμεν πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν εἰς
τὴν πατρίδα ἡμῶν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς **17**
καλέσατε τὸ ὄνομα Φαραῶ Νεχαῶ βασιλέως Αἰγύπτου
Σαων-εσβι-εμωηδ **18** ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ὁ θεός ὅτι ὡς τὸ
Ἰταβύριον ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ ὡς ὁ Κάρμηλος ἐν τῇ θαλάσῃ
ἤξει **19** σκευὴ ἀποικισμοῦ ποίησον σεαυτῇ κατοικοῦσα
θύγατερ Αἰγύπτου ὅτι Μέμφις εἰς ἀφανισμόν ἔσται καὶ
κληθήσεται οὐαὶ διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατοικοῦντας ἐν
αὐτῇ **20** δάμαλις κεκαλλωπισμένη Αἴγυπτος ἀπόσπασμα
ἀπὸ βορρᾶ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν **21** καὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς ἐν
αὐτῇ ὡσπερ μόσχοι σιτευτοὶ τρεφόμενοι ἐν αὐτῇ διότι
καὶ αὐτοὶ ἀπεστράφησαν καὶ ἔφυγον ὁμοθυμαδόν οὐκ
ἔστησαν ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας ἦλθεν ἐπ' αὐτούς καὶ καιρὸς
ἐκδικήσεως αὐτῶν **22** φωνὴ ὡς ὄφεως συρίζοντος ὅτι
ἐν ἄμμῳ πορεύονται ἐν ἀξίναις ἤξουσιν ἐπ' αὐτήν ὡς
κόπτοντες ξύλα **23** ἐκκόψουσιν τὸν δρυμὸν αὐτῆς λέγει
κύριος ὁ θεός ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῇ ὅτι πληθύνει ὑπὲρ ἀκρίδα
καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀριθμὸς **24** κατησχύνθη θυγάτηρ
Αἰγύπτου παρεδόθη εἰς χεῖρας λαοῦ ἀπὸ βορρᾶ **25** ἰδοὺ

ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν Ἀμων τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐπὶ Φαραω καὶ ἐπὶ τοὺς πεποιθότας ἐπ' αὐτῷ 27 σὺ δὲ μὴ φοβηθῆς δοῦλός μου Ἰακωβ μηδὲ πτοηθῆς Ἰσραηλ διότι ἰδοὺ ἐγὼ σῶζων σε μακρόθεν καὶ τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν καὶ ἀναστρέψει Ἰακωβ καὶ ἡσυχάσει καὶ ὑπνώσει καὶ οὐκ ἔσται ὁ παρενοχλῶν αὐτόν 28 μὴ φοβοῦ παῖς μου Ἰακωβ λέγει κύριος ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἶμι ὅτι ποιήσω συντέλειαν ἐν παντὶ ἔθνει εἰς οὓς ἐξῴσά σε ἐκεῖ σὲ δὲ οὐ μὴ ποιήσω ἐκλιπεῖν καὶ παιδεύσω σε εἰς κρίμα καὶ ἀθῶον οὐκ ἀθώσω σε

27 λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐπὶ Βαβυλῶνα 2 ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἀκουστὰ ποιήσατε καὶ μὴ κρύψητε εἴπατε ἐάλωκεν Βαβυλῶν κατησχύνθη Βῆλος ἡ ἀπτόητος ἡ τρυφερὰ παρεδόθη Μαρωδαχ 3 ὅτι ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἔθνος ἀπὸ βορρᾶ οὗτος θήσει τὴν γῆν αὐτῆς εἰς ἀφανισμόν καὶ οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἕως κτήνους 4 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰουδα ἐπὶ τὸ αὐτὸ βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πορεύσονται τὸν κύριον θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες 5 ἕως Σιων ἐρωτήσουσιν τὴν ὁδὸν ὧδε γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν δώσουσιν καὶ ἤξουσιν καὶ καταφεύξονται πρὸς κύριον τὸν θεόν διαθήκη γὰρ αἰώνιος οὐκ ἐπιλησθήσεται 6 πρόβατα ἀπολωλότα ἐγενήθη ὁ λαός μου οἱ ποιμένες αὐτῶν ἐξῴσαν αὐτούς ἐπὶ τὰ ὄρη ἀπεπλάνησαν αὐτούς ἐξ ὄρους ἐπὶ βουνὸν ὥχοντο ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῶν 7 πάντες οἱ εὐρίσκοντες αὐτούς κατανάλισκον αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν εἶπαν μὴ ἀνῶμεν αὐτούς ἀνθ' ὧν ἡμαρτον τῷ κυρίῳ νομῆ δικαιοσύνης τῷ συναγαγόντι τοὺς πατέρας

αὐτῶν **8** ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς Χαλδαίων καὶ ἐξέλθατε καὶ γένεσθε ὥσπερ δράκοντες κατὰ πρόσωπον προβάτων **9** ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα συναγωγὰς ἐθνῶν ἐκ γῆς βορρᾶ καὶ παρατάξονται αὐτῇ ἐκεῖθεν ἀλώσεται ὡς βολὴς μαχητοῦ συνετοῦ οὐκ ἐπιστρέψει κενή **10** καὶ ἔσται ἡ Χαλδαία εἰς προνομίην πάντες οἱ προνομεύοντες αὐτήν ἐμπλησθήσονται **11** ὅτι ἠὺφραίνεσθε καὶ κατεκαυχᾶσθε διαρπάζοντες τὴν κληρονομίαν μου διότι ἐσκιρτᾶτε ὡς βοῖδια ἐν βοτάνῃ καὶ ἐκερατίζετε ὡς ταῦροι **12** ἡσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν σφόδρα μήτηρ ἐπ' ἀγαθὰ ἐσχάτη ἐθνῶν ἔρημος **13** ἀπὸ ὀργῆς κυρίου οὐ κατοικηθήσεται καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν πᾶσα καὶ πᾶς ὁ διοδεύων διὰ Βαβυλῶνος σκυθρωπάσει καὶ συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς **14** παρατάξασθε ἐπὶ Βαβυλῶνα κύκλω πάντες τείνοντες τόξον τοξεύσατε ἐπ' αὐτήν μὴ φείσησθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν **15** κατακροτήσατε ἐπ' αὐτήν παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς καὶ κατεσκάφη τὸ τεῖχος αὐτῆς ὅτι ἐκδίκησις παρὰ θεοῦ ἐστὶν ἐκδικεῖτε ἐπ' αὐτήν καθὼς ἐποίησεν ποιήσατε αὐτῇ **16** ἐξολεθρεύσατε σπέρμα ἐκ Βαβυλῶνος κατέχοντα δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστρέψουσιν καὶ ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ φεύξεται **17** πρόβατον πλανώμενον Ἰσραὴλ λέοντες ἐξῶσαν αὐτόν ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσοῦρ καὶ οὗτος ὕστερον τὰ ὀσᾶ αὐτοῦ βασιλεὺς Βαβυλῶνος **18** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ καθὼς ἐξεδίκησα ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσοῦρ **19**

καὶ ἀποκαταστήσω τὸν Ἰσραηλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ καὶ
νεμήσεται ἐν τῷ Καρμήλῳ καὶ ἐν ὄρει Εφραιμ καὶ ἐν τῷ
Γαλααδ καὶ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ **20** ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ζητήσουσιν τὴν ἀδικίαν
Ἰσραηλ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ τὰς ἀμαρτίας Ἰουδα καὶ οὐ μὴ
εὐρεθῶσιν ὅτι ἴλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολελειμμένοις ἐπὶ τῆς
γῆς λέγει κύριος **21** πικρῶς ἐπίβηθι ἐπ' αὐτήν καὶ ἐπὶ τοὺς
κατοικοῦντας ἐπ' αὐτήν ἐκδίκησον μάχαιρα καὶ ἀφάνισον
λέγει κύριος καὶ ποίει κατὰ πάντα ὅσα ἐντέλλομαί σοι
22 φωνὴ πολέμου καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῆ Χαλδαίων
23 πῶς συνεκλάσθη καὶ συνετριβή ἡ σφῦρα πάσης τῆς
γῆς πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν Βαβυλῶν ἐν ἔθνεσιν **24**
ἐπιθήσονται σοὶ καὶ ἀλώσῃ ὧ Βαβυλῶν καὶ οὐ γνώσῃ
εὐρέθης καὶ ἐλήμφθης ὅτι τῷ κυρίῳ ἀντέστης **25** ἤνοιξεν
κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ καὶ ἐξήνεγκεν τὰ σκεύη ὀργῆς
αὐτοῦ ὅτι ἔργον τῷ κυρίῳ θεῷ ἐν γῆ Χαλδαίων **26** ὅτι
ἐηλύθησιν οἱ καιροὶ αὐτῆς ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς
ἐρευνήσατε αὐτήν ὡς σπήλαιον καὶ ἐξολεθρεύσατε αὐτήν
μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα **27** ἀναξηράνατε αὐτῆς
πάντας τοὺς καρπούς καὶ καταβήτωσαν εἰς σφαγὴν οὐαὶ
αὐτοῖς ὅτι ἤκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως
αὐτῶν **28** καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦτον τοῦτο τὸ
ἔθνος ὃ οὐκ ἤκουσεν τῆς φωνῆς κυρίου οὐδὲ ἐδέξατο
παιδείαν ἐξέλιπεν ἡ πίστις ἐκ στόματος αὐτῶν φωνὴ
φευγόντων καὶ ἀνασωζομένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος τοῦ
ἀναγγεῖλαι εἰς Σιών τὴν ἐκδίκησιν παρὰ κυρίου θεοῦ
ἡμῶν **29** παραγγείλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα πολλοῖς παντὶ
ἐντείνοντι τόξον παρεμβάλετε ἐπ' αὐτήν κυκλόθεν μὴ
ἔστω αὐτῆς ἀνασωζόμενος ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα

αὐτῆς κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ποιήσατε αὐτῇ ὅτι πρὸς τὸν κύριον ἀντέστη θεὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ **30** διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς ῥιφήσονται εἶπεν κύριος **31** ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ τὴν ὑβρίστριαν λέγει κύριος ὅτι ἦκει ἡ ἡμέρα σου καὶ ὁ καιρὸς ἐκδικήσεώς σου **32** καὶ ἀσθενήσει ἡ ὕβρις σου καὶ πεσεῖται καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνιστῶν αὐτήν καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλω αὐτῆς **33** τάδε λέγει κύριος καταδεδυνάστευνται οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰουδα ἅμα πάντες οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς κατεδυνάστευσαν αὐτούς ὅτι οὐκ ἠθέλησαν ἐξαποστεῖλαι αὐτούς **34** καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτοὺς ἰσχυρὸς κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ κρίσιν κρινεῖ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ ὅπως ἐξάρη τὴν γῆν καὶ παροξυνεῖ τοῖς κατοικοῦσι Βαβυλῶνα **35** μάχαιραν ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοὺς συνετοὺς αὐτῆς **36** μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῆς καὶ παραλυθήσονται **37** μάχαιραν ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὸν σύμμικτον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἔσονται ὡσεὶ γυναῖκες μάχαιραν ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς καὶ διασκορπισθήσονται **38** ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς ἐπεποίθει καὶ καταισχνυθήσονται ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν ἐστίν καὶ ἐν ταῖς νήσοις οὗ κατεκαυχῶντο **39** διὰ τοῦτο κατοικήσουσιν ἰνδάλματα ἐν ταῖς νήσοις καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρήνων οὐ μὴ κατοικηθῆ οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα **40** καθὼς κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σοδομα καὶ Γομορρα καὶ τὰς ὁμορούσας αὐταῖς εἶπεν κύριος οὐ μὴ κατοικήσῃ

ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ οὐ μὴ παροικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου
41 ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔθνος μέγα καὶ
βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς
42 τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες ἰταμός ἐστίν καὶ οὐ
μὴ ἐλεήσῃ φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἠχήσει ἐφ' ἵπποις
ἰπάσονται παρεσκευασμένοι ὡσπερ πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς
σέ θύγατερ Βαβυλῶνος 43 ἤκουσεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος
τὴν ἀκοὴν αὐτῶν καὶ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ
θλίψις κατεκράτησεν αὐτοῦ ὡδῖνες ὡς τικτούσης 44 ἰδοὺ
ὡσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου εἰς τόπον
Αἰθαμ ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς καὶ πάντα
νεανίσκον ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσω ὅτι τίς ὡσπερ ἐγὼ καὶ
τίς ἀντιστήσεται μοι καὶ τίς οὗτος ποιμὴν ὃς στήσεται
κατὰ πρόσωπόν μου 45 διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλήν
κυρίου ἣν βεβούλευται ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ λογισμοὺς
αὐτοῦ οὓς ἐλόγισατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους
ἐὰν μὴ διαφθαρή τὰ ἀρνία τῶν προβάτων αὐτῶν ἐὰν μὴ
ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ' αὐτῶν 46 ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἀλώσεως
Βαβυλῶνος σεισθήσεται ἡ γῆ καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν
ἀκουσθήσεται

28 τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα
καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἄνεμον καύσωνα
διαφθείροντα 2 καὶ ἐξαποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα ὑβριστάς
καὶ καθυβρίσουσιν αὐτὴν καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς
οὐαὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς 3
ἐπ' αὐτὴν τεινέτω ὁ τείνων τὸ τόξον αὐτοῦ καὶ περιθέσθω
ῶ ἐστὶν ὄπλα αὐτῶ καὶ μὴ φείσησθε ἐπὶ νεανίσκους αὐτῆς
καὶ ἀφανίσατε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς 4 καὶ πεσοῦνται
τραυματαῖαι ἐν γῆ Χαλδαίων καὶ κατακεκεντημένοι ἔξωθεν

αὐτῆς **5** διότι οὐκ ἐχήρευσεν Ἰσραηλ καὶ Ἰουδας ἀπὸ
θεοῦ αὐτῶν ἀπὸ κυρίου παντοκράτορος ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν
ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἀγίων Ἰσραηλ **6** φεύγετε ἐκ
μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀνασώζετε ἕκαστος τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ καὶ μὴ ἀπορριφῆτε ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς ὅτι καιρὸς
ἐκδικήσεως αὐτῆς ἐστὶν παρὰ κυρίου ἀνταπόδομα αὐτὸς
ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ **7** ποτήριον χρυσοῦν Βαβυλῶν ἐν
χειρὶ κυρίου μεθύσκον πᾶσαν τὴν γῆν ἀπὸ τοῦ οἴνου
αὐτῆς ἐπίοσαν ἔθνη διὰ τοῦτο ἐσαλεύθησαν **8** καὶ
ἄφνω ἔπεσεν Βαβυλῶν καὶ συνετρίβη θρηνεῖτε αὐτὴν
λάβετε ρητίνην τῇ διαφθορᾷ αὐτῆς εἴ πως ἰαθήσεται **9**
ἰατρεύσαμεν τὴν Βαβυλῶνα καὶ οὐκ ἰάθη ἐγκαταλίπωμεν
αὐτὴν καὶ ἀπέλθωμεν ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ὅτι
ἤγγισεν εἰς οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς ἐξῆρεν ἕως τῶν
ἄστρων **10** ἐξήνεγκεν κύριος τὸ κρίμα αὐτοῦ δεῦτε καὶ
ἀναγγείλωμεν εἰς Σιών τὰ ἔργα κυρίου θεοῦ ἡμῶν **11**
παρασκευάζετε τὰ τοξεύματα πληροῦτε τὰς φαρέτρας
ἤγειρεν κύριος τὸ πνεῦμα βασιλέως Μήδων ὅτι εἰς
Βαβυλῶνα ἡ ὀργὴ αὐτοῦ τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτὴν ὅτι
ἐκδίκησις κυρίου ἐστὶν ἐκδίκησις λαοῦ αὐτοῦ ἐστὶν **12** ἐπὶ
τειχέων Βαβυλῶνος ἄρατε σημεῖον ἐπιστήσατε φαρέτρας
ἐγείρατε φυλακὰς ἐτοιμάσατε ὅπλα ὅτι ἐνεχείρησεν
καὶ ποιήσει κύριος ἃ ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
Βαβυλῶνα **13** κατασκηνοῦντας ἐφ' ὕδασι πολλοῖς καὶ ἐπὶ
πλήθει θησαυρῶν αὐτῆς ἤκει τὸ πέρασ σου ἀληθῶς εἰς τὰ
σπλάγχα σου **14** ὅτι ὤμοσεν κύριος κατὰ τοῦ βραχίονος
αὐτοῦ διότι πληρώσω σε ἀνθρώπων ὡσεὶ ἀκρίδων καὶ
φθέγγονται ἐπὶ σὲ οἱ καταβαίνοντες **15** ποιῶν γῆν ἐν τῇ
ἰσχύι αὐτοῦ ἐτοιμάζων οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ ἐν

τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινεν τὸν οὐρανόν **16** εἰς φωνὴν ἔθετο ἦχος ὕδατος ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἀνήγαγεν νεφέλας ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ἀστραπὰς εἰς ὑέτον ἐποίησεν καὶ ἐξήγαγεν φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ **17** ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσαν οὐκ ἔστιν πνεῦμα ἐν αὐτοῖς **18** μάταιά ἐστιν ἔργα μεμωκημένα ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἀπολοῦνται **19** οὐ τοιαύτη μερίς τῷ Ἰακωβ ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα αὐτός ἐστιν κληρονομία αὐτοῦ κύριος ὄνομα αὐτῷ **20** διασκορπίζεις σύ μοι σκευὴ πολέμου καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἔθνη καὶ ἐξαρῶ ἐκ σοῦ βασιλεῖς **21** καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἵππον καὶ ἀναβάτην αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν **22** καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα **23** καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ποιμένα καὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ γεωργὸν καὶ τὸ γεώργιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς σου **24** καὶ ἀνταποδώσω τῇ Βαβυλῶνι καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Χαλδαίοις πάσας τὰς κακίας αὐτῶν ἃς ἐποίησαν ἐπὶ Σιων κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν λέγει κύριος **25** ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σέ τὸ ὄρος τὸ διεφθαρμένον τὸ διαφθεῖρον πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ καὶ κατακυλιῶ σε ἀπὸ τῶν πετρῶν καὶ δώσω σε ὡς ὄρος ἐμπεπυρισμένον **26** καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν καὶ λίθον εἰς θεμέλιον ὅτι εἰς ἀφανισμόν εἰς τὸν αἰῶνα ἔση λέγει κύριος **27** ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς σαλπύσατε ἐν ἔθνεσιν σάλπιγγι ἀγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη παραγγείλατε ἐπ' αὐτὴν βασιλείαις Ἀραρατ παρ' ἐμοῦ καὶ τοῖς Ἀσχαναζαίοις ἐπιστήσατε ἐπ' αὐτὴν βελοστάσεις

ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἵππον ὡς ἀκρίδων πλῆθος **28**
ἀγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη τὸν βασιλέα τῶν Μήδων καὶ
πάσης τῆς γῆς τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς
στρατηγοὺς αὐτοῦ **29** ἐσείσθη ἡ γῆ καὶ ἐπόνεσεν διότι
ἐξανέστη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς κυρίου τοῦ θεῖναι
τὴν γῆν Βαβυλῶνος εἰς ἀφανισμόν καὶ μὴ κατοικεῖσθαι
αὐτήν **30** ἐξέλιπεν μαχητὴς Βαβυλῶνος τοῦ πολεμεῖν
καθήσονται ἐκεῖ ἐν περιοχῇ ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν
ἐγενήθησαν ὡσεὶ γυναῖκες ἐνεπυρίσθη τὰ σκηνώματα
αὐτῆς συνετρίβησαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς **31** διώκων εἰς
ἀπάντησιν διώκοντος διώξεται καὶ ἀναγγέλλων εἰς
ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ
Βαβυλῶνος ὅτι ἐάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ **32** ἀπ' ἐσχάτου
τῶν διαβάσεων αὐτοῦ ἐλήμφθησαν καὶ τὰ συστέματα
αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ καὶ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πολεμισταὶ
ἐξέρχονται **33** διότι τάδε λέγει κύριος οἴκοι βασιλέως
Βαβυλῶνος ὡς ἄλων ὥριμος ἀλοηθήσονται ἔτι μικρὸν
καὶ ἦξει ὁ ἄμητος αὐτῆς **34** κατέφαγέν με ἐμερίσατό με
κατέλαβέν με σκεῦος λεπτὸν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος κατέπιέν με ὡς δράκων ἐπλησεν τὴν κοιλίαν
αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου ἐξῶσέν με **35** οἱ μόχθοι μου
καὶ αἱ τάλαιπωρίαί μου εἰς Βαβυλῶνα ἐρεῖ κατοικοῦσα
Σιών καὶ τὸ αἰμά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους
ἐρεῖ Ἱερουσαλημ **36** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ
κρινῶ τὴν ἀντίδικόν σου καὶ ἐκδικήσω τὴν ἐκδίκησίν
σου καὶ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς καὶ ξηρανῶ τὴν
πηγὴν αὐτῆς **37** καὶ ἔσται Βαβυλῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ
οὐ κατοικηθήσεται **38** ἅμα ὡς λέοντες ἐξηγέρθησαν καὶ
ὡς σκύμνοι λεόντων **39** ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν δώσω

πότημα αὐτοῖς καὶ μεθύσω αὐτούς ὅπως καρωθῶσιν καὶ
ὕπνώσωσιν ὕπνον αἰώνιον καὶ οὐ μὴ ἐγερθῶσι λέγει
κύριος **40** καταβιβάσω αὐτούς ὡς ἄρνας εἰς σφαγὴν καὶ ὡς
κριοὺς μετ' ἐρίφων **41** πῶς ἐάλω καὶ ἐθηρεύθη τὸ καύχημα
πάσης τῆς γῆς πῶς ἐγένετο Βαβυλῶν εἰς ἀφανισμόν
ἐν τοῖς ἔθνεσιν **42** ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ θάλασσα ἐν
ἡχῶ κυμάτων αὐτῆς καὶ κατεκαλύφθη **43** ἐγενήθησαν αἱ
πόλεις αὐτῆς γῆ ἄνυδρος καὶ ἄβατος οὐ κατοικήσει ἐν
αὐτῇ οὐδὲ εἷς οὐδὲ μὴ καταλύση ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου
44 καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐξοίσω ἃ κατέπιεν ἐκ
τοῦ στόματος αὐτῆς καὶ οὐ μὴ συναχθῶσιν πρὸς αὐτὴν
ἔτι τὰ ἔθνη **49** καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσοῦνται τραυματαῖα
πάσης τῆς γῆς **50** ἀνασφζόμενοι ἐκ γῆς πορεύεσθε καὶ μὴ
ἴστασθε οἱ μακρόθεν μνήσθητε τοῦ κυρίου καὶ Ἱερουσαλημ
ἀναβήτω ἐπὶ τὴν καρδίαν ὑμῶν **51** ἠσχύνθημεν ὅτι
ἠκούσαμεν ὄνειδισμόν ἡμῶν κατεκάλυψεν ἀτιμία τὸ
πρόσωπον ἡμῶν εἰσῆλθον ἀλλογενεῖς εἰς τὰ ἅγια ἡμῶν
εἰς οἶκον κυρίου **52** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται
λέγει κύριος καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς καὶ
ἐν πάσῃ τῇ γῆ αὐτῆς πεσοῦνται τραυματαῖα **53** ὅτι ἐὰν
ἀναβῆ Βαβυλῶν ὡς ὁ οὐρανὸς καὶ ὅτι ἐὰν ὀχυρώσῃ
ὑψὸς ἰσχύος αὐτῆς παρ' ἐμοῦ ἤξουσιν ἐξολεθρεύοντες
αὐτὴν λέγει κύριος **54** φωνὴ κραυγῆς ἐν Βαβυλῶνι καὶ
συντριβὴ μεγάλη ἐν γῆ Χαλδαίων **55** ὅτι ἐξωλέθρευσεν
κύριος τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἀπώλεσεν ἀπ' αὐτῆς φωνὴν
μεγάλην ἠχοῦσαν ὡς ὕδατα πολλὰ ἔδωκεν εἰς ὄλεθρον
φωνὴν αὐτῆς **56** ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυλῶνα ταλαιπωρία
ἐάλωσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῆς ἐπτόηται τὸ τόξον αὐτῶν ὅτι
θεὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς κύριος ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ

τὴν ἀνταπόδοσιν 57 καὶ μεθύσει μέθη τοὺς ἡγεμόνας αὐτῆς καὶ τοὺς σοφοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στρατηγοὺς αὐτῆς λέγει ὁ βασιλεὺς κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ 58 τάδε λέγει κύριος τεῖχος Βαβυλῶνος ἐπλατύνθη κατασκαπτόμενον κατασκαφήσεται καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ ἐμπυρισθήσονται καὶ οὐ κοπιάσουσιν λαοὶ εἰς κενόν καὶ ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν 59 ὁ λόγος ὃν ἐνετείλατο κύριος Ἰερεμια τῷ προφήτῃ εἰπεῖν τῷ Σαραια υἱῷ Νηριου υἱοῦ Μαασαίου ὅτε ἐπορεύετο παρὰ Σεδεκίου βασιλέως Ἰουδα εἰς Βαβυλῶνα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ Σαραιας ἄρχων δώρων 60 καὶ ἔγραψεν Ἰερεμίας πάντα τὰ κακὰ ἃ ἤξει ἐπὶ Βαβυλῶνα ἐν βιβλίῳ ἐνὶ πάντας τοὺς λόγους τούτους τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ Βαβυλῶνα 61 καὶ εἶπεν Ἰερεμίας πρὸς Σαραιαν ὅταν ἔλθῃς εἰς Βαβυλῶνα καὶ ὄψῃ καὶ ἀναγνώσῃ πάντας τοὺς λόγους τούτους 62 καὶ ἐρεῖς κύριε κύριε σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτὸν καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ὅτι ἀφανισμὸς εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται 63 καὶ ἔσται ὅταν παύσῃ τοῦ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ ἐπιδήσεις ἐπ' αὐτὸ λίθον καὶ ρίψεις αὐτὸ εἰς μέσον τοῦ Εὐφράτου 64 καὶ ἐρεῖς οὕτως καταδύσεται Βαβυλὼν καὶ οὐ μὴ ἀναστῇ ἀπὸ προσώπου τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτήν

29 ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους 2 τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ὕδατα ἀναβαίνει ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔσται εἰς χειμάρρουν κατακλύζοντα καὶ κατακλύσει γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ καὶ κεκράζονται οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀλαλάξουσιν ἅπαντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν 3 ἀπὸ φωνῆς ὀρμῆς αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὀπλῶν

τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ ἀπὸ σεισμοῦ τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ
ἤχου τροχῶν αὐτοῦ οὐκ ἐπέστρεψαν πατέρες ἐφ' υἱοὺς
αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν 4 ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἐρχομένη τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς ἀλλοφύλους καὶ
ἀφανιῶ τὴν Τύρον καὶ τὴν Σιδῶνα καὶ πάντας τοὺς
καταλοίπους τῆς βοηθείας αὐτῶν ὅτι ἐξολεθρεύσει κύριος
τοὺς καταλοίπους τῶν νήσων 5 ἤκει φαλάκρωμα ἐπὶ
Γάζαν ἀπερρίφη Ἀσκαλῶν καὶ οἱ κατάλοιποι Ενακιμ ἕως
τίνος κόψεις 6 ἡ μάχαιρα τοῦ κυρίου ἕως τίνος οὐχ
ἠσυχάσεις ἀποκατάστηθι εἰς τὸν κολεόν σου ἀνάπαυσαι
καὶ ἐπάρθητι 7 πῶς ἠσυχάσει καὶ κύριος ἐνετείλατο αὐτῇ
ἐπὶ τὴν Ἀσκαλῶνα καὶ ἐπὶ τὰς παραθαλασσίους ἐπὶ τὰς
καταλοίπους ἐπεγεροθῆναι

30 τῇ Ἰδουμαίᾳ τάδε λέγει κύριος οὐκ ἔστιν ἔτι σοφία
ἐν Θαιμαν ἀπώλετο βουλή ἐκ συνετῶν ὥχεται σοφία
αὐτῶν 2 ἠπατήθη ὁ τόπος αὐτῶν βαθύνατε εἰς κάθισιν οἱ
κατοικοῦντες ἐν Δαιδαν ὅτι δύσκολα ἐποίησεν ἡγαγον
ἐπ' αὐτὸν ἐν χρόνῳ ᾧ ἐπεσκεψάμην ἐπ' αὐτόν 3 ὅτι
τρυγηταὶ ἤλθόν σοι οὐ καταλείψουσίν σοι καταλείμματα
ὡς κλέπται ἐν νυκτὶ ἐπιθήσουσιν χεῖρα αὐτῶν 4 ὅτι
ἐγὼ κατέσυρα τὸν Ἡσαυ ἀνεκάλυψα τὰ κρυπτὰ αὐτῶν
κρυβῆναι οὐ μὴ δύνωνται ὥλοντο διὰ χεῖρα ἀδελφοῦ
αὐτοῦ καὶ γείτονος αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔστιν 5 ὑπολείπεσθαι
ὄρφανόν σου ἵνα ζήσηται καὶ ἐγὼ ζήσομαι καὶ χῆραι ἐπ'
ἐμὲ πεποίθασιν 6 ὅτι τάδε εἶπεν κύριος οἷς οὐκ ἦν νόμος
πιεῖν τὸ ποτήριον ἔπιον καὶ σὺ ἀθωωμένη οὐ μὴ ἀθωωθῆς
ὅτι πίνων πίεσαι 7 ὅτι κατ' ἑμαυτοῦ ὤμοσα λέγει κύριος
ὅτι εἰς ἄβατον καὶ εἰς ὄνειδισμὸν καὶ εἰς κατάρασιν ἔση
ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσονται ἔρημοι

εἰς αἰῶνα **8** ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ κυρίου καὶ ἀγγέλου
εἰς ἔθνη ἀπέστειλεν συνάχθητε καὶ παραγένεσθε εἰς
αὐτὴν ἀνάστητε εἰς πόλεμον **9** μικρὸν ἔδωκά σε ἐν
ἔθνεσιν εὐκαταφρόνητον ἐν ἀνθρώποις **10** ἡ παιγνία σου
ἐνεχείρησέν σοι ἰταμία καρδίας σου κατέλυσεν τρυμαλιάς
πετρῶν συνέλαβεν ἰσχὺν βουνοῦ ὑψηλοῦ ὅτι ὕψωσεν
ὥσπερ ἀετὸς νοσσιὰν αὐτοῦ ἐκεῖθεν καθελῶ σε **11** καὶ
ἔσται ἡ Ἰδουμαία εἰς ἄβατον πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ'
αὐτὴν συριεῖ **12** ὥσπερ κατεστράφη Σοδομα καὶ Γομορρα
καὶ αἱ πάροικοι αὐτῆς εἶπεν κύριος παντοκράτωρ οὐ
μὴ καθίση ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ οὐ μὴ ἐνοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς
ἀνθρώπου **13** ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἐκ μέσου τοῦ
Ιορδάνου εἰς τόπον Αἰθαμ ὅτι ταχὺ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ'
αὐτῆς καὶ τοὺς νεανίσκους ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσατε ὅτι τίς
ὥσπερ ἐγὼ καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι καὶ τίς οὗτος ποιμὴν
ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου **14** διὰ τοῦτο ἀκούσατε
βουλήν κυρίου ἣν ἐβουλεύσατο ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ
λογισμὸν αὐτοῦ ὃν ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
Θαιμαν ἐὰν μὴ συμψησῶσιν τὰ ἐλάχιστα τῶν προβάτων
ἐὰν μὴ ἀβατωθῇ ἐπ' αὐτὴν κατάλυσις αὐτῶν **15** ὅτι ἀπὸ
φωνῆς πτώσεως αὐτῶν ἐσεῖσθη ἡ γῆ καὶ κραυγὴ σου ἐν
θαλάσῃ ἠκούσθη **16** ἰδοὺ ὥσπερ ἀετὸς ὄψεται καὶ ἐκτενεῖ
τὰς πτέρυγας ἐπ' ὄχυρώματα αὐτῆς καὶ ἔσται ἡ καρδία
τῶν ἰσχυρῶν τῆς Ἰδουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς καρδία
γυναικὸς ὠδινούσης **17** τοῖς υἱοῖς Ἀμμων οὕτως εἶπεν
κύριος μὴ υἱοὶ οὐκ εἰσὶν ἐν Ἰσραὴλ ἢ παραληψόμενος
οὐκ ἔστιν αὐτοῖς διὰ τί παρέλαβεν Μελχομ τὸν Γαδ καὶ ὁ
λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοικήσει **18** διὰ τοῦτο
ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ ἀκουτιῶ ἐπὶ

Ραββαθ θόρυβον πολέμων καὶ ἔσονται εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀπώλειαν καὶ βωμοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ κατακαυθήσονται καὶ παραλήμψεται Ἰσραηλ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ **19** ἀλάλαξον Ἐσεβων ὅτι ὤλετο Γαι κεκράξατε θυγατέρες Ραββαθ περιζώσασθε σάκκους καὶ ἐπιλημπεύσασθε καὶ κόψασθε ἐπὶ Μελχομ ὅτι ἐν ἀποικίᾳ βαδιεῖται οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα **20** τί ἀγαλλιάσῃ ἐν τοῖς πεδίοις Ἐνακιμ θύγατερ ἰταμίας ἢ πεποιθυῖα ἐπὶ θησαυροῖς αὐτῆς ἢ λέγουσα τίς εἰσελεύσεται ἐπ' ἐμέ **21** ἰδοὺ ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ σέ εἶπεν κύριος ἀπὸ πάσης τῆς περιοίκου σου καὶ διασπαρήσεσθε ἕκαστος εἰς πρόσωπον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων **23** τῇ Κηδαρ βασιλίσει τῆς αὐλῆς ἣν ἐπάταξεν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος οὕτως εἶπεν κύριος ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε ἐπὶ Κηδαρ καὶ πλήσατε τοὺς υἱοὺς Κεδεμ **24** σκηνὰς αὐτῶν καὶ πρόβατα αὐτῶν λήμψονται ἱμάτια αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ καμήλους αὐτῶν λήμψονται ἑαυτοῖς καὶ καλέσατε ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλειαν κυκλόθεν **25** φεύγετε λίαν βαθύνατε εἰς κάθισιν καθήμενοι ἐν τῇ αὐλῇ ὅτι ἐβουλεύσατο ἐφ' ὑμᾶς βασιλεὺς Βαβυλῶνος βουλήν καὶ ἐλογίσατο ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν **26** ἀνάστηθι καὶ ἀνάβηθι ἐπ' ἔθνος εὐσταθοῦν καθήμενον εἰς ἀναψυχὴν οἷς οὐκ εἰσιν θύραι οὐ βάλανοι οὐ μοχλοὶ μόνοι καταλύουσιν **27** καὶ ἔσονται κάμηλοι αὐτῶν εἰς προνομήν καὶ πλῆθος κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν καὶ λικμήσω αὐτοὺς παντὶ πνεύματι κεκαρμένους πρὸ προσώπου αὐτῶν ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν οἷσω τὴν τροπὴν αὐτῶν εἶπεν κύριος **28** καὶ ἔσται ἢ αὐλὴ διατριβῆς στρουθῶν καὶ ἄβατος ἕως αἰῶνος οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς

ἀνθρώπου **29** τῆ Δαμασκῶ κατησχύνθη Ημαθ καὶ Αρφαδ ὅτι ἤκουσαν ἀκοὴν πονηράν ἐξέστησαν ἐθυμώθησαν ἀναπαύσασθαι οὐ μὴ δύνωνται **30** ἐξελύθη Δαμασκός ἀπεστράφη εἰς φυγὴν τρόμος ἐπελάβετο αὐτῆς **31** πῶς οὐχὶ ἐγκατέλιπεν πόλιν ἐμήν κώμην ἠγάπησαν **32** διὰ τοῦτο πεσοῦνται νεανίσκοι ἐν πλατείαις σου καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ σου πεσοῦνται φησὶν κύριος **33** καὶ καύσω πῦρ ἐν τείχει Δαμασκοῦ καὶ καταφάγεται ἄμφοδα υἱοῦ Αδερ

31 τῆ Μωαβ οὕτως εἶπεν κύριος οὐαὶ ἐπὶ Ναβαυ ὅτι ὤλετο ἐλήμφθη Καριαθαιμ ἠσχύνθη Αμαθ καὶ ἠττήθη **2** οὐκ ἔστιν ἔτι ἰατρεία Μωαβ ἀγαυρίαμα ἐν Εσεβων ἐλογίσαντο ἐπ' αὐτὴν κακὰ ἐκόψαμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνους καὶ παῦσιν παύσεται ὀπισθὲν σου βαδιεῖται μάχαιρα **3** ὅτι φωνὴ κεκραγόντων ἐξ Ὠρωναιμ ὄλεθρος καὶ σύντριμμα μέγα **4** συνετρίβη Μωαβ ἀναγγείλατε εἰς Ζογορα **5** ὅτι ἐπλήσθη Αλαωθ ἐν κλαυθμῶ ἀναβήσεται κλαίων ἐν ὁδῶ Ὠρωναιμ κραυγὴν συντρίμματος ἠκούσατε **6** φεύγετε καὶ σώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ ἔσεσθε ὥσπερ ὄνος ἄγριος ἐν ἐρήμῳ **7** ἐπειδὴ ἐπεποίθεις ἐν ὀχυρώμασίν σου καὶ σὺ συλλημφθήση καὶ ἐξελεύσεται Χαμωσ ἐν ἀποικίᾳ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα **8** καὶ ἤξει ὄλεθρος ἐπὶ πᾶσαν πόλιν καὶ πόλις οὐ μὴ σωθῆ καὶ ἀπολεῖται ὁ αὐλῶν καὶ ἐξολεθρευθήσεται ἡ πεδινὴ καθὼς εἶπεν κύριος **9** δότε σημεῖα τῆ Μωαβ ὅτι ἀφῆ ἀναφθήσεται καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβατον ἔσονται πόθεν ἔνοικος αὐτῆ **10** ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα κυρίου ἀμελῶς ἐξαίρων μάχαιραν αὐτοῦ ἀφ' αἵματος **11** ἀνεπαύσατο Μωαβ ἐκ παιδαρίου καὶ πεποιθὼς ἦν ἐπὶ τῆ δόξῃ αὐτοῦ οὐκ ἐνέχεεν

ἐξ ἀγγείου εἰς ἀγγεῖον καὶ εἰς ἀποικισμὸν οὐκ ᾤχετο διὰ
τοῦτο ἔστη γεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ καὶ ὁσμὴ αὐτοῦ οὐκ
ἐξέλιπεν **12** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος
καὶ ἀποστελῶ αὐτῷ κλίνοντας καὶ κλινοῦσιν αὐτὸν
καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ λεπτυνοῦσιν καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ
συγκόψουσιν **13** καὶ κατασχυνθήσεται Μωαβ ἀπὸ Χαμως
ὥσπερ κατησχύνθη οἶκος Ἰσραηλ ἀπὸ Βαιθηλ ἐλπίδος
αὐτῶν πεποιοῦτες ἐπ' αὐτοῖς **14** πῶς ἐρεῖτε ἰσχυροὶ ἐσμεν
καὶ ἄνθρωπος ἰσχύων εἰς τὰ πολεμικά **15** ὤλετο Μωαβ
πόλις αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι αὐτοῦ κατέβησαν
εἰς σφαγὴν **16** ἐγγὺς ἡμέρα Μωαβ ἐλθεῖν καὶ πονηρία
αὐτοῦ ταχεῖα σφόδρα **17** κινήσατε αὐτῷ πάντες κυκλόθεν
αὐτοῦ πάντες εἰδότες ὄνομα αὐτοῦ εἶπατε πῶς συνετρίβη
βακτηρία εὐκλεῆς ράβδος μεγαλώματος **18** κατάβηθι
ἀπὸ δόξης καὶ κάθισον ἐν ὑγρασίᾳ καθημένη Δαιβων
ἐκτρίβητε ὅτι ὤλετο Μωαβ ἀνέβη εἰς σὲ λυμαινόμενος
ὀχύρωμά σου **19** ἐφ' ὁδοῦ στῆθι καὶ ἔπιδε καθημένη ἐν
Αροηρ καὶ ἐρώτησον φεύγοντα καὶ σφζόμενον καὶ εἰπόν
τί ἐγένετο **20** κατησχύνθη Μωαβ ὅτι συνετρίβη ὀλόλυξον
καὶ κέκραξον ἀνάγγελον ἐν Ἀρνων ὅτι ὤλετο Μωαβ **21**
καὶ κρίσις ἔρχεται εἰς γῆν τοῦ Μισωρ ἐπὶ Χαιλων καὶ
ἐπὶ Ιασσα καὶ ἐπὶ Μωφαθ **22** καὶ ἐπὶ Δαιβων καὶ ἐπὶ
Ναβαυ καὶ ἐπ' οἶκον Δεβλαθαιμ **23** καὶ ἐπὶ Καριαθαιμ
καὶ ἐπ' οἶκον Γαμωλ καὶ ἐπ' οἶκον Μαων **24** καὶ ἐπὶ
Καριωθ καὶ ἐπὶ Βοσορ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Μωαβ
τὰς πόρρω καὶ τὰς ἐγγύς **25** κατεάχθη κέρασ Μωαβ καὶ
τὸ ἐπίχειρον αὐτοῦ συνετρίβη **26** μεθύσατε αὐτόν ὅτι
ἐπὶ κύριον ἐμεγαλύνθη καὶ ἐπικρούσει Μωαβ ἐν χειρὶ
αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς γέλωτα καὶ αὐτός **27** καὶ εἰ μὴ εἰς

γελοιασμὸν ἦν σοι Ἰσραηλ εἰ ἐν κλοπαῖς σου εὐρέθη ὅτι ἐπολέμεις αὐτόν 28 κατέλιπον τὰς πόλεις καὶ ᾤκησαν ἐν πέτραις οἱ κατοικοῦντες Μωαβ ἐγενήθησαν ὡς περιστερὰι νοσσεύουσαι ἐν πέτραις στόματι βοθύνου 29 ἤκουσα ὕβριν Μωαβ ὕβρισεν λίαν ὕβριν αὐτοῦ καὶ ὑπερηφανίαν αὐτοῦ καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ 30 ἐγὼ δὲ ἔγνω ἔργα αὐτοῦ οὐχὶ τὸ ἱκανὸν αὐτοῦ οὐχ οὕτως ἐποίησεν 31 διὰ τοῦτο ἐπὶ Μωαβ ὀλολύζετε πάντοθεν βοήσατε ἐπ' ἄνδρας Κιραδας ἀύχμου 32 ὡς κλαυθμὸν Ἰαζηρ ἀποκλαύσομαί σοι ἄμπελος Σεβημα κλήματά σου διήλθεν θάλασσαν Ἰαζηρ ἤψαντο ἐπὶ ὀπώραν σου ἐπὶ τρυγηταῖς σου ὄλεθρος ἐπέπεσεν 33 συνεψήσθη χαρμοσύνη καὶ εὐφροσύνη ἐκ τῆς Μωαβίτιδος καὶ οἶνος ἦν ἐπὶ ληνοῖς σου πρωὶ οὐκ ἐπάτησαν οὐδὲ δείλης οὐκ ἐποίησαν αἰδαδ 34 ἀπὸ κραυγῆς Εσεβων ἕως Ελεαλη αἱ πόλεις αὐτῶν ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν ἀπὸ Ζογορ ἕως Ωρωναιμ καὶ Αγλαθ-σαλισια ὅτι καὶ τὸ ὕδωρ Νεβριμ εἰς κατάκαυμα ἔσται 35 καὶ ἀπολῶ τὸν Μωαβ φησὶν κύριος ἀναβαίνοντα ἐπὶ βωμὸν καὶ θυμιῶντα θεοῖς αὐτοῦ 36 διὰ τοῦτο καρδία μου Μωαβ ὥσπερ αὐλοὶ βομβήσουσιν καρδία μου ἐπ' ἀνθρώπους Κιραδας ὥσπερ αὐλὸς βομβήσει διὰ τοῦτο ἃ περιεποιήσατο ἀπώλετο ἀπὸ ἀνθρώπου 37 πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ τόπῳ ξυρήσονται καὶ πᾶς πώγων ξυρηθήσεται καὶ πᾶσαι χεῖρες κόψονται καὶ ἐπὶ πάσης ὀσφύος σάκκος 38 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δωματίων Μωαβ καὶ ἐπὶ πλατεῖαις αὐτῆς ὅτι συνέτριψα τὸν Μωαβ φησὶν κύριος ὡς ἀγγεῖον οὗ οὐκ ἔστιν χρεῖα αὐτοῦ 39 πῶς κατήλλαξεν πῶς ἔστρεψεν νῶτον Μωαβ ἠσχύνθη καὶ ἐγένετο Μωαβ εἰς γέλωτα καὶ ἐγκότημα πᾶσιν τοῖς κύκλῳ αὐτῆς 40 ὅτι οὕτως

εἶπεν κύριος **41** ἐλήμφθη Ακκαριωθ καὶ τὰ ὄχυρώματα
συνελήμφθη **42** καὶ ἀπολεῖται Μωαβ ἀπὸ ὄχλου ὅτι ἐπὶ
τὸν κύριον ἐμεγαλύνθη **43** παγὶς καὶ φόβος καὶ βόθυνος
ἐπὶ σοὶ καθήμενος Μωαβ **44** ὁ φεύγων ἀπὸ προσώπου τοῦ
φόβου ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ
τοῦ βοθύνου συλλημφθήσεται ἐν τῇ παγίδι ὅτι ἐπάξω
ταῦτα ἐπὶ Μωαβ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῆς

32 **13** ὅσα ἐπροφήτευσεν Ιερεμίας ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη **15**
οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ λαβὲ τὸ ποτήριον τοῦ
οἴνου τοῦ ἀκράτου τούτου ἐκ χειρός μου καὶ ποτιεῖς πάντα
τὰ ἔθνη πρὸς ἃ ἐγὼ ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτούς **16** καὶ
πίονται καὶ ἐξεμοῦνται καὶ μανήσονται ἀπὸ προσώπου
τῆς μαχαίρας ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον αὐτῶν **17**
καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ χειρὸς κυρίου καὶ ἐπότισα
τὰ ἔθνη πρὸς ἃ ἀπέστειλὲν με κύριος ἐπ' αὐτά **18** τὴν
Ἱερουσαλημ καὶ τὰς πόλεις Ἰουδα καὶ βασιλεῖς Ἰουδα
καὶ ἄρχοντας αὐτοῦ τοῦ θεῖναι αὐτὰς εἰς ἐρήμωσιν καὶ
εἰς ἄβατον καὶ εἰς συριγμὸν **19** καὶ τὸν Φαραω βασιλέα
Αἰγύπτου καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τοὺς μεγιστᾶνας
αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ **20** καὶ πάντας τοὺς
συμμίκτους αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς ἀλλοφύλων
τὴν Ἀσκαλῶνα καὶ τὴν Γάζαν καὶ τὴν Ακκαρων καὶ τὸ
ἐπίλοιπον Ἀζώτου **21** καὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ τὴν Μωαβῖτιν
καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμων **22** καὶ πάντας βασιλεῖς Τύρου
καὶ βασιλεῖς Σιδῶνος καὶ βασιλεῖς τοὺς ἐν τῷ πέραν τῆς
θαλάσσης **23** καὶ τὴν Δαιδαν καὶ τὴν Θαιμαν καὶ τὴν
Ρως καὶ πᾶν περικεκαρμένον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ **24**
καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους τοὺς καταλύοντας ἐν τῇ
ἐρήμῳ **25** καὶ πάντας βασιλεῖς Αἰλαμ καὶ πάντας βασιλεῖς

Περσῶν **26** καὶ πάντας βασιλεῖς ἀπὸ ἀπηλιώτου τοὺς πόρρω καὶ τοὺς ἐγγύς ἕκαστον πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς βασιλείας τὰς ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς **27** καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ πίετε καὶ μεθύσθητε καὶ ἐξεμέσατε καὶ πεσεῖσθε καὶ οὐ μὴ ἀναστήτε ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον ὑμῶν **28** καὶ ἔσται ὅταν μὴ βούλωνται δέξασθαι τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρός σου ὥστε πιεῖν καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν κύριος πιόντες πίεσθε **29** ὅτι ἐν πόλει ἐν ἧ ὠνομάσθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι καὶ ὑμεῖς καθάρσει οὐ μὴ καθαρισθῆτε ὅτι μάχαιραν ἐγὼ καλῶ ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς **30** καὶ σὺ προφητεύσεις ἐπ' αὐτοὺς τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐρεῖς κύριος ἀφ' ὑψηλοῦ χρηματιεῖ ἀπὸ τοῦ ἀγίου αὐτοῦ δώσει φωνὴν αὐτοῦ λόγον χρηματιεῖ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ αἰδαδ ὥσπερ τρυγῶντες ἀποκριθήσονται καὶ ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τὴν γῆν **31** ἦκει ὄλεθρος ἐπὶ μέρος τῆς γῆς ὅτι κρίσις τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶσαν σάρκα οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐδόθησαν εἰς μάχαιραν λέγει κύριος **32** οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνους ἐπὶ ἔθνος καὶ λαῖλαψ μεγάλη ἐκπορεύεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς **33** καὶ ἔσονται τραυματῖαι ὑπὸ κυρίου ἐν ἡμέρᾳ κυρίου ἐκ μέρους τῆς γῆς καὶ ἕως εἰς μέρος τῆς γῆς οὐ μὴ κατορυγῶσιν εἰς κόπρια ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται **34** ἀλαλάξατε ποιμένες καὶ κεκράξατε καὶ κόπτεσθε οἱ κριοὶ τῶν προβάτων ὅτι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφαγὴν καὶ πεσεῖσθε ὥσπερ οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοὶ **35** καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων καὶ σωτηρία ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβάτων **36** φωνὴ κραυγῆς

τῶν ποιμένων καὶ ἀλαλαγμὸς τῶν προβάτων καὶ τῶν κριῶν ὅτι ὠλέθρευσεν κύριος τὰ βοσκήματα αὐτῶν 37 καὶ παύσεται τὰ κατάλοιπα τῆς εἰρήνης ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ μου 38 ἐγκατέλιπεν ὥσπερ λέων κατάλυμα αὐτοῦ ὅτι ἐγενήθη ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄβατον ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας τῆς μεγάλης

33 ἐν ἀρχῇ βασιλέως Ιωακίμ υἱοῦ Ιωσία ἐγενήθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ κυρίου 2 οὕτως εἶπεν κύριος στῆθι ἐν ἀλλῇ οἴκου κυρίου καὶ χρηματιεῖς ἅπασιν τοῖς Ιουδαίοις καὶ πᾶσιν τοῖς ἐρχομένοις προσκυνεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου ἅπαντας τοὺς λόγους οὓς συνέταξά σοι αὐτοῖς χρηματίσαι μὴ ἀφέλης ῥῆμα 3 ἴσως ἀκούσονται καὶ ἀποστραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ παύσομαι ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ λογίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἕνεκεν τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν 4 καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν κύριος ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου τοῦ πορεύεσθαι ἐν τοῖς νομίμοις μου οἷς ἔδωκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν 5 εἰσακούειν τῶν λόγων τῶν παίδων μου τῶν προφητῶν οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου καὶ ἀπέστειλα καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου 6 καὶ δώσω τὸν οἶκον τοῦτον ὥσπερ Σηλωμ καὶ τὴν πόλιν δώσω εἰς κατάραν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν πάσης τῆς γῆς 7 καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ιερεμίου λαλοῦντος τοὺς λόγους τούτους ἐν οἴκῳ κυρίου 8 καὶ ἐγένετο Ιερεμίου παυσαμένου λαλοῦντος πάντα ἃ συνέταξεν αὐτῷ κύριος λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ καὶ συνελάβωσαν αὐτὸν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς λέγων θανάτῳ ἀποθανῆ 9 ὅτι ἐπροφήτευσας τῷ ὀνόματι κυρίου λέγων ὥσπερ Σηλωμ ἔσται ὁ οἶκος οὗτος καὶ ἡ πόλις αὕτη

ἐρημωθήσεται ἀπὸ κατοικούντων καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἱερεμیان ἐν οἴκῳ κυρίου 10 καὶ ἤκουσαν οἱ ἄρχοντες Ἰουδα τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἀνέβησαν ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἐκάθισαν ἐν προθύροις πύλης κυρίου τῆς καινῆς 11 καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ ὅτι ἐπροφήτευσεν κατὰ τῆς πόλεως ταύτης καθὼς ἠκούσατε ἐν τοῖς ὡσὶν ὑμῶν 12 καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ λέγων κύριος ἀπέστειλὲν με προφητεῦσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς ἠκούσατε 13 καὶ νῦν βελτίους ποιήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου καὶ παύσεται κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς 14 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν χερσὶν ὑμῶν ποιήσατέ μοι ὡς συμφέρει καὶ ὡς βέλτιον ὑμῖν 15 ἀλλ' ἢ γνόντες γνώσεσθε ὅτι εἰ ἀναιρεῖτέ με αἷμα ἀθῶον δίδοτε ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκέν με κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους 16 καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας οὐκ ἔστιν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησεν πρὸς ἡμᾶς 17 καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς καὶ εἶπαν πάση τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ 18 Μιχαιᾶς ὁ Μωραθίτης ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις Εζεκιου βασιλέως Ἰουδα καὶ εἶπεν παντὶ τῷ λαῷ Ἰουδα οὕτως εἶπεν κύριος Σιων ὡς ἀγρὸς ἀροτριάθήσεται καὶ Ἱερουσαλημ εἰς ἄβατον ἔσται καὶ τὸ

ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλλος δρυμοῦ 19 μὴ ἀνελῶν ἀνεῖλεν
αὐτὸν Εζεκίας καὶ πᾶς Ιουδα οὐχὶ ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν
κύριον καὶ ὅτι ἐδειήθησαν τοῦ προσώπου κυρίου καὶ
ἐπαύσατο κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐπ' αὐτούς
καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχὰς ἡμῶν 20
καὶ ἄνθρωπος ἦν προφητεύων τῷ ὀνόματι κυρίου Ουρίας
υἱὸς Σαμαίου ἐκ Καριαθιαριμ καὶ ἐπροφήτευσεν περὶ
τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους Ιερεμίου 21
καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ιωακίμ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες
πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι αὐτόν
καὶ ἤκουσεν Ουρίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον 22 καὶ
ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον 23 καὶ
ἐξηγάγασαν αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ εἰσηγάγασαν αὐτὸν πρὸς
τὸν βασιλέα καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἔρριψεν
αὐτὸν εἰς τὸ μνήμα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ 24 πλὴν χεὶρ Ἀχικαμ
υἱοῦ Σαφαν ἦν μετὰ Ιερεμίου τοῦ μὴ παραδοῦναι αὐτὸν
εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτόν

34 2 οὕτως εἶπεν κύριος ποιήσον δεσμούς καὶ κλοιούς
καὶ περίθου περὶ τὸν τράχηλόν σου 3 καὶ ἀποστελεῖς
αὐτούς πρὸς βασιλέα Ἰδουμαίας καὶ πρὸς βασιλέα Μωαβ
καὶ πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμων καὶ πρὸς βασιλέα Τύρου
καὶ πρὸς βασιλέα Σιδῶνος ἐν χερσὶν ἀγγέλων αὐτῶν τῶν
ἐρχομένων εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλήμ πρὸς
Σεδεκίαν βασιλέα Ιουδα 4 καὶ συντάξεις αὐτοῖς πρὸς τοὺς
κυρίους αὐτῶν εἰπεῖν οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τοὺς κυρίους ὑμῶν 5 ὅτι ἐγὼ ἐποίησα
τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύι μου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ ἐπιχείρῳ μου
τῷ ὑψηλῷ καὶ δώσω αὐτήν ᾧ ἐὰν δόξη ἐν ὀφθαλμοῖς μου
6 ἔδωκα τὴν γῆν τῷ Ναβουχοδοноσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος

δουλεύειν αὐτῷ καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἐργάζεσθαι αὐτῷ
8 καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία ὅσοι ἐὰν μὴ ἐμβάλωσιν τὸν
τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος ἐν
μαχαίρα καὶ ἐν λιμῷ ἐπισκέψομαι αὐτούς εἶπεν κύριος
ἕως ἐκλίπωσιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ 9 καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούετε τῶν
ψευδοπροφητῶν ὑμῶν καὶ τῶν μαντευσμένων ὑμῖν καὶ
τῶν ἐνυπνιαζομένων ὑμῖν καὶ τῶν οἰωνισμάτων ὑμῶν
καὶ τῶν φαρμακῶν ὑμῶν τῶν λεγόντων οὐ μὴ ἐργάσηθε
τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος 10 ὅτι ψευδῆ αὐτοὶ προφητεύουσιν
ὑμῖν πρὸς τὸ μακρῦναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν 11 καὶ τὸ
ἔθνος ὃ ἐὰν εἰσαγάγῃ τὸν τράχηλον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν
βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ἐργάσῃται αὐτῷ καὶ καταλείψω
αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ καὶ ἐργᾶται αὐτῷ καὶ ἐνοικήσει
ἐν αὐτῇ 12 καὶ πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ἰουδα ἐλάλησα
κατὰ πάντα τοὺς λόγους τούτους λέγων εἰσαγάγετε τὸν
τράχηλον ὑμῶν 14 καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος
ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν 15 ὅτι οὐκ ἀπέστειλα
αὐτοὺς φησὶν κύριος καὶ προφητεύουσιν τῷ ὀνόματί
μου ἐπ' ἀδίκῳ πρὸς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς καὶ ἀπολεῖσθε
ὑμεῖς καὶ οἱ προφήται ὑμῶν οἱ προφητεύοντες ὑμῖν
ἐπ' ἀδίκῳ ψευδῆ 16 ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ καὶ
τοῖς ἱερεῦσιν ἐλάλησα λέγων οὕτως εἶπεν κύριος μὴ
ἀκούετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων
ὑμῖν λεγόντων ἰδοὺ σκευὴ οἴκου κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ
Βαβυλῶνος ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν οὐκ
ἀπέστειλα αὐτούς 18 εἰ προφήται εἰσιν καὶ εἰ ἔστιν λόγος
κυρίου ἐν αὐτοῖς ἀπαντησάτωσάν μοι 19 ὅτι οὕτως εἶπεν
κύριος καὶ τῶν ἐπιλοίπων σκευῶν 20 ὧν οὐκ ἔλαβεν

βασιλεὺς Βαβυλῶνος ὅτε ἀπώκισεν τὸν Ιεχονιαν ἐξ
Ιερουσαλημ **22** εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσεται λέγει κύριος
35 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει Σεδεκία βασιλέως
Ιουδα ἐν μηνὶ τῷ πέμπτῳ εἶπέν μοι Ανανίας υἱὸς Αζωρ
ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ἀπὸ Γαβαων ἐν οἴκῳ κυρίου κατ'
ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων **2**
οὕτως εἶπεν κύριος συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως
Βαβυλῶνος **3** ἔτι δύο ἔτη ἡμερῶν ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν
τόπον τοῦτον τὰ σκεύη οἴκου κυρίου **4** καὶ Ιεχονιαν καὶ
τὴν ἀποικίαν Ιουδα ὅτι συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως
Βαβυλῶνος **5** καὶ εἶπεν Ιερεμίας πρὸς Ανανιαν κατ'
ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν
ἱερέων τῶν ἐστηκότων ἐν οἴκῳ κυρίου **6** καὶ εἶπεν
Ιερεμίας ἀληθῶς οὕτω ποιῆσαι κύριος στήσαι τὸν λόγον
σου ὃν σὺ προφητεύεις τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ σκεύη οἴκου
κυρίου καὶ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὸν
τόπον τοῦτον **7** πλὴν ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐγὼ
λέγω εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ
8 οἱ προφῆται οἱ γεγονότες πρότεροί μου καὶ πρότεροι
ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἐπροφήτευσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς
καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς πόλεμον **9** ὁ προφήτης ὁ
προφητεύσας εἰς εἰρήνην ἐλθόντος τοῦ λόγου γινώσκονται
τὸν προφήτην ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς κύριος ἐν πίστει
10 καὶ ἔλαβεν Ανανίας ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ
τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ιερεμίου καὶ συνέτριψεν
αὐτούς **11** καὶ εἶπεν Ανανίας κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ
λαοῦ λέγων οὕτως εἶπεν κύριος οὕτως συντρίψω τὸν
ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος ἀπὸ τραχήλων πάντων τῶν
ἐθνῶν καὶ ὄχθητο Ιερεμίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ **12** καὶ

ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμιαν μετὰ τὸ συντρίψαι
Ανανιαν τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ λέγων
13 βάδιζε καὶ εἶπὸν πρὸς Ανανιαν λέγων οὕτως εἶπεν
κύριος κλοιοὺς ξυλίνους συνέτριψας καὶ ποιήσω ἀντ'
αὐτῶν κλοιοὺς σιδηροῦς **14** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος ζυγὸν
σιδηροῦν ἔθηκα ἐπὶ τὸν τράχηλον πάντων τῶν ἐθνῶν
ἐργάζεσθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος **15** καὶ εἶπεν Ιερεμίας
τῷ Ανανια οὐκ ἀπέσταλκέν σε κύριος καὶ πεποιθέναι
ἐποίησας τὸν λαὸν τοῦτον ἐπ' ἀδίκῳ **16** διὰ τοῦτο οὕτως
εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω σε ἀπὸ προσώπου
τῆς γῆς τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἀποθανῆ **17** καὶ ἀπέθανεν ἐν
τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ

36 καὶ οὗτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου οὓς ἀπέστειλεν Ιερεμίας
ἐξ Ιερουσαλημ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἀποικίας καὶ
πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας ἐπιστολὴν
εἰς Βαβυλῶνα τῇ ἀποικίᾳ καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν
2 ὕστερον ἐξεληθόντος Ιεχονίου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς
βασιλείας καὶ τῶν εὐνούχων καὶ παντὸς ἐλευθέρου καὶ
δεσμώτου καὶ τεχνίτου ἐξ Ιερουσαλημ **3** ἐν χειρὶ Ελεασα
υἱοῦ Σαφαν καὶ Γαμαριου υἱοῦ Χελκιου ὃν ἀπέστειλεν
Σεδεκίας βασιλεὺς Ιουδα πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς
Βαβυλῶνα λέγων **4** οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἐπὶ
τὴν ἀποικίαν ἣν ἀπόκισα ἀπὸ Ιερουσαλημ **5** οἰκοδομήσατε
οἶκους καὶ κατοικήσατε καὶ φυτεύσατε παραδείσους καὶ
φάγετε τοὺς καρποὺς αὐτῶν **6** καὶ λάβετε γυναῖκας καὶ
τεκνοποιήσατε υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ λάβετε τοῖς υἱοῖς
ὑμῶν γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν ἀνδράσιν δότε
καὶ πληθύνεσθε καὶ μὴ σμικρυνθῆτε **7** καὶ ζητήσατε εἰς
εἰρήνην τῆς γῆς εἰς ἣν ἀπόκισα ὑμᾶς ἐκεῖ καὶ προσεύξασθε

περὶ αὐτῶν πρὸς κύριον ὅτι ἐν εἰρήνῃ αὐτῆς ἔσται εἰρήνη
ὑμῖν **8** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ
ψευδοπροφηταὶ οἱ ἐν ὑμῖν καὶ μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς
οἱ μάντιες ὑμῶν καὶ μὴ ἀκούετε εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν ἃ
ὑμεῖς ἐνυπνιάζεσθε **9** ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν
ὑμῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου καὶ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς **10** ὅτι
οὕτως εἶπεν κύριος ὅταν μέλλῃ πληροῦσθαι Βαβυλῶνι
ἐβδομήκοντα ἔτη ἐπισκέψομαι ὑμᾶς καὶ ἐπιστήσω τοὺς
λόγους μου ἐφ' ὑμᾶς τοῦ τὸν λαὸν ὑμῶν ἀποστρέψαι εἰς
τὸν τόπον τοῦτον **11** καὶ λογιῶμαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμὸν
εἰρήνης καὶ οὐ κακὰ τοῦ δοῦναι ὑμῖν ταῦτα **12** καὶ
προσεύξασθε πρὸς με καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν **13** καὶ
ἐκζητήσατέ με καὶ εὐρήσετέ με ὅτι ζητήσετέ με ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ ὑμῶν **14** καὶ ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν **15** ὅτι εἶπατε
κατέστησεν ἡμῖν κύριος προφήτας ἐν Βαβυλῶνι **21** οὕτως
εἶπεν κύριος ἐπὶ Αχιαβ καὶ ἐπὶ Σεδεκιαν ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι
αὐτοὺς εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ πατάξει
αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν **22** καὶ λήμψονται ἀπ'
αὐτῶν κατάραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ Ἰουδα ἐν Βαβυλῶνι
λέγοντες ποιήσαι σε κύριος ὡς Σεδεκιαν ἐποίησεν καὶ ὡς
Αχιαβ οὐς ἀπετηγάνισεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν πυρὶ **23**
δὲ ἦν ἐποίησαν ἀνομίαν ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐμοιχῶντο τὰς
γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν καὶ λόγον ἐχρημάτισαν ἐν
τῷ ὀνόματί μου ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς καὶ ἐγὼ μάρτυς
φησὶν κύριος **24** καὶ πρὸς Σαμαϊαν τὸν Νελαμίτην ἔρεῖς **25**
οὐκ ἀπέστειλά σε τῷ ὀνόματί μου καὶ πρὸς Σοφονιαν υἱὸν
Μαασαίου τὸν ἱερέα εἶπέ **26** κύριος ἔδωκέν σε εἰς ἱερέα
ἀντὶ Ἰωδαε τοῦ ἱερέως γενέσθαι ἐπιστάτην ἐν τῷ οἴκῳ
κυρίου παντὶ ἀνθρώπῳ προφητεύοντι καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ

μαινομένω καὶ δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκλεισμα καὶ εἰς τὸν καταρράκτην 27 καὶ νῦν διὰ τί συνελοιδορήσατε Ιερεμιαν τὸν ἐξ Αναθωθ τὸν προφητεύσαντα ὑμῖν 28 οὐ διὰ τοῦτο ἀπέστειλεν πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα λέγων μακρὰν ἔστιν οἰκοδομήσατε οἰκίας καὶ κατοικήσατε καὶ φυτεύσατε κήπους καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν 29 καὶ ἀνέγνω Σοφονίας τὸ βιβλίον εἰς τὰ ὦτα Ιερεμιου 30 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμιαν λέγων 31 ἀπόστειλον πρὸς τὴν ἀποικίαν λέγων οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ Σαμαϊαν τὸν Νελαμίτην ἐπειδὴ ἐπροφήτευσεν ὑμῖν Σαμαϊας καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτόν καὶ πεποιθέναι ἐποίησεν ὑμᾶς ἐπ' ἀδίκους 32 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπὶ Σαμαϊαν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν μέσῳ ὑμῶν τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν οὐκ ὄψονται

37 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμιαν παρὰ κυρίου εἰπεῖν 2 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ λέγων γράψον πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐχρημάτισα πρὸς σέ ἐπὶ βιβλίου 3 ὅτι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν λαοῦ μου Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα εἶπεν κύριος καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς 4 καὶ οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα 5 οὕτως εἶπεν κύριος φωνὴν φόβου ἀκούσεσθε φόβος καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη 6 ἐρωτήσατε καὶ ἴδετε εἰ ἔτεκεν ἄρσεν καὶ περὶ φόβου ἐν ᾧ καθέξουσιν ὄσφυν καὶ σωτηρίαν διότι ἐώρακα πάντα ἄνθρωπον καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὄσφυος αὐτοῦ ἐστράφησαν πρόσωπα εἰς ἵκτερον 7 ἐγενήθη ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ οὐκ ἔστιν

τοιαύτη καὶ χρόνος στενός ἐστιν τῷ Ιακωβ καὶ ἀπὸ
τούτου σωθήσεται **8** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἶπεν κύριος
συντρίψω τὸν ζυγὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτῶν καὶ τοὺς
δεσμοὺς αὐτῶν διαρρήξω καὶ οὐκ ἐργῶνται αὐτοὶ ἔτι
ἀλλοτρίοις **9** καὶ ἐργῶνται τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν καὶ τὸν
Δαυιδ βασιλέα αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς **12** οὕτως εἶπεν
κύριος ἀνέστησα σύντριμμα ἀλγηρὰ ἢ πληγὴ σου **13** οὐκ
ἔστιν κρίνων κρίσιν σου εἰς ἀλγηρὸν ἰατρούθης ὠφέλεια
οὐκ ἔστιν σοι **14** πάντες οἱ φίλοι σου ἐπελάθοντό σου οὐ
μὴ ἐπερωτήσουσιν ὅτι πληγὴν ἐχθροῦ ἔπαισά σε παιδείαν
στερεάν ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν σου ἐπλήθυναν αἱ ἁμαρτίαι
σου **16** διὰ τοῦτο πάντες οἱ ἔσθοντές σε βρωθήσονται καὶ
πάντες οἱ ἐχθροὶ σου κρέας αὐτῶν πᾶν ἔδονται ἐπὶ πληθος
ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι σου ἐποίησαν
ταῦτά σοι καὶ ἔσονται οἱ διαφοροῦντές σε εἰς διαφόρημα
καὶ πάντας τοὺς προνομεύοντάς σε δώσω εἰς προνομίην **17**
ὅτι ἀνάξω τὸ ἴαμά σου ἀπὸ πληγῆς ὀδυνηρᾶς ἰατρούσω σε
φησὶν κύριος ὅτι ἐσπαρμένη ἐκλήθης θήρευμα ὑμῶν ἐστιν
ὅτι ζητῶν οὐκ ἔστιν αὐτήν **18** οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ιακωβ καὶ αἰχμαλωσίαν
αὐτοῦ ἐλεήσω καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις ἐπὶ τὸ ὕψος
αὐτῆς καὶ ὁ ναὸς κατὰ τὸ κρίμα αὐτοῦ καθεδεῖται **19** καὶ
ἐξελεύσονται ἀπ' αὐτῶν ἄδοντες καὶ φωνὴ παιζόντων
καὶ πλεονάσω αὐτούς καὶ οὐ μὴ ἐλαττωθῶσιν **20** καὶ
εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον καὶ τὰ
μαρτύρια αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν μου ὀρθωθήσεται καὶ
ἐπισκέψομαι τοὺς θλίβοντας αὐτούς **21** καὶ ἔσονται
ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς καὶ ὁ ἄρχων αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ
ἐξελεύσεται καὶ συνάξω αὐτούς καὶ ἀποστρέψουσιν πρὸς

με ότι τίς ἐστὶν οὗτος ὃς ἔδωκεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἀποστρέψαι πρὸς με φησὶν κύριος **23** ὅτι ὀργὴ κυρίου ἐξήλθεν θυμῶδης ἐξήλθεν ὀργὴ στρεφομένη ἐπ' ἀσεβεῖς ἴξει **24** οὐ μὴ ἀποστραφῆ ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἕως ποιήσῃ καὶ ἕως καταστήσῃ ἐγχείρημα καρδίας αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν γνῶσεσθε αὐτά

38 ἐν τῷ χρόνῳ ἐκεῖνῳ εἶπεν κύριος ἔσομαι εἰς θεὸν τῷ γένει Ἰσραὴλ καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν **2** οὕτως εἶπεν κύριος εὖρον θερμὸν ἐν ἐρήμῳ μετὰ ὀλωλότων ἐν μαχαίρᾳ βαδίσατε καὶ μὴ ὀλέσητε τὸν Ἰσραὴλ **3** κύριος πόρρωθεν ὤφθη αὐτῷ ἀγάπησιν αἰωνίαν ἠγάπησά σε διὰ τοῦτο εἴλकुσά σε εἰς οἰκτίρημα **4** ἔτι οἰκοδομήσω σε καὶ οἰκοδομηθήσῃ παρθένος Ἰσραὴλ ἔτι λήμψη τύμπανόν σου καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς παιζόντων **5** ἔτι φυτεύσατε ἀμπελῶνας ἐν ὄρεσιν Σαμαρείας φυτεύσατε καὶ αἰνέσατε **6** ὅτι ἔστιν ἡμέρα κλήσεως ἀπολογουμένων ἐν ὄρεσιν Εφραὶμ ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε εἰς Σιων πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν **7** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος τῷ Ἰακωβ εὐφράνθητε καὶ χρεμετίσατε ἐπὶ κεφαλὴν ἐθνῶν ἀκουστὰ ποιήσατε καὶ αἰνέσατε εἶπατε ἔσωσεν κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ **8** ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ βορρᾶ καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ φασεκ καὶ τεκνοποίησιν ὄχλον πολύν καὶ ἀποστρέψουσιν ὧδε **9** ἐν κλαυθμῷ ἐξήλθον καὶ ἐν παρακλήσει ἀνάξω αὐτοὺς ἀυλίζων ἐπὶ διώρυγας ὑδάτων ἐν ὁδῷ ὀρθῇ καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ ὅτι ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ εἰς πατέρα καὶ Εφραὶμ πρωτότοκός μου ἐστὶν **10** ἀκούσατε λόγον κυρίου ἔθνη καὶ ἀναγγείλατε εἰς νήσους τὰς μακρότερον εἶπατε ὁ λικμῆσας τὸν Ἰσραὴλ συνάξει αὐτὸν καὶ φυλάξει

αὐτὸν ὡς ὁ βόσκων τὸ ποίμνιον αὐτοῦ **11** ὅτι ἐλυτρώσατο κύριος τὸν Ἰακωβ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ **12** καὶ ἤξουσιν καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὄρει Σιων καὶ ἤξουσιν ἐπ' ἀγαθὰ κυρίου ἐπὶ γῆν σίτου καὶ οἴνου καὶ καρπῶν καὶ κτηνῶν καὶ προβάτων καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὡσπερ ξύλον ἔγκαρπον καὶ οὐ πεινάσουσιν ἔτι **13** τότε χαρήσονται παρθένοι ἐν συναγωγῇ νεανίσκων καὶ πρεσβῦται χαρήσονται καὶ στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς χαρμονὴν καὶ ποιήσω αὐτοὺς εὐφραινομένους **14** μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων υἰῶν Λευι καὶ ὁ λαὸς μου τῶν ἀγαθῶν μου ἐμπλησθήσεται **15** οὕτως εἶπεν κύριος φωνὴ ἐν Ραμα ἠκούσθη θρήνου καὶ κλαυθμοῦ καὶ ὄδυρμοῦ Ραχηλ ἀποκλειομένη οὐκ ἤθελεν παύσασθαι ἐπὶ τοῖς υἰοῖς αὐτῆς ὅτι οὐκ εἰσίν **16** οὕτως εἶπεν κύριος διαλιπέτω ἡ φωνὴ σου ἀπὸ κλαυθμοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀπὸ δακρύων σου ὅτι ἔστιν μισθὸς τοῖς σοῖς ἔργοις καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς ἐχθρῶν **17** μόνιμον τοῖς σοῖς τέκνοις **18** ἀκοὴν ἤκουσα Εφραιμ ὄδυρομένου ἐπαίδευσάς με καὶ ἐπαιδεύθην ἐγὼ ὡσπερ μύσχος οὐκ ἐδιδάχθην ἐπίστρεψόν με καὶ ἐπιστρέψω ὅτι σὺ κύριος ὁ θεός μου **19** ὅτι ὕστερον αἰχμαλωσίας μου μετενόησα καὶ ὕστερον τοῦ γνῶναί με ἐστέναξα ἐφ' ἡμέρας αἰσχύνης καὶ ὑπέδειξά σοι ὅτι ἔλαβον ὄνειδισμὸν ἐκ νεότητός μου **20** υἱὸς ἀγαπητὸς Εφραιμ ἐμοὶ παιδίον ἐντρυφῶν ὅτι ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι μου ἐν αὐτῷ μνεῖα μνησθήσομαι αὐτοῦ διὰ τοῦτο ἔσπευσα ἐπ' αὐτῷ ἐλεῶν ἐλεήσω αὐτόν φησὶν κύριος **21** στήσον σεαυτὴν Σιων ποίησον τιμωρίαν δὸς καρδίαν σου εἰς τοὺς ὤμους ὁδὸν ἣν ἐπορεύθης ἀποστράφητι παρθένος Ἰσραηλ ἀποστράφητι εἰς τὰς

πόλεις σου πενθοῦσα **22** ἕως πότε ἀποστρέψεις θυγάτηρ
ἠτιμωμένη ὅτι ἔκτισεν κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν
καινὴν ἐν σωτηρίᾳ περιελεύσονται ἄνθρωποι **23** οὕτως
εἶπεν κύριος ἔτι ἐροῦσιν τὸν λόγον τοῦτον ἐν γῆ Ἰουδα
καὶ ἐν πόλεσιν αὐτοῦ ὅταν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν
αὐτοῦ εὐλογημένος κύριος ἐπὶ δίκαιον ὄρος τὸ ἅγιον
αὐτοῦ **24** καὶ ἐνοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐν
πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ ἅμα γεωργῶ καὶ ἀρθήσεται ἐν ποιμνίῳ
25 ὅτι ἐμέθυσαν πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν καὶ πᾶσαν ψυχὴν
πεινῶσαν ἐνέπλησα **26** διὰ τοῦτο ἐξηγέρθη καὶ εἶδον
καὶ ὁ ὕπνος μου ἠδύς μοι ἐγενήθη **27** διὰ τοῦτο ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ σπερῶ τὸν Ἰσραηλ καὶ
τὸν Ἰουδαν σπέρμα ἀνθρώπου καὶ σπέρμα κτήνου **28**
καὶ ἔσται ὥσπερ ἐγρηγόρουν ἐπ' αὐτοὺς καθαιρεῖν καὶ
κακοῦν οὕτως γρηγορήσω ἐπ' αὐτοὺς τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ
καταφυτεύειν φησὶν κύριος **29** ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
οὐ μὴ εἴπωσιν οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα καὶ οἱ ὀδόντες
τῶν τέκνων ἠμωδίασαν **30** ἀλλ' ἢ ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ
ἀμαρτίᾳ ἀποθανεῖται καὶ τοῦ φαγόντος τὸν ὄμφακα
αἰμωδιάσουσιν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ **31** ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται
φησὶν κύριος καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ καὶ τῷ
οἴκῳ Ἰουδα διαθήκην καινὴν **32** οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν
διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου
μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου
ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου καὶ ἐγὼ
ἠμέλησα αὐτῶν φησὶν κύριος **33** ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν
διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας
φησὶν κύριος διδοὺς δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν
αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτοὺς καὶ ἔσομαι

αὐτοῖς εἰς θεόν καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν **34** καὶ οὐ
μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἕκαστος
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων γινῶθι τὸν κύριον ὅτι πάντες
εἰδήσουσίν με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου αὐτῶν
ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι **35** ἐὰν ὑψωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ
μετέωρον φησὶν κύριος καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ τὸ ἔδαφος
τῆς γῆς κάτω καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποδοκιμῶ τὸ γένος Ἰσραηλ
φησὶν κύριος περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν **36** οὕτως εἶπεν
κύριος ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας σελήνην καὶ
ἀστέρας εἰς φῶς τῆς νυκτός καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσῃ καὶ
ἐβόμβησεν τὰ κύματα αὐτῆς κύριος παντοκράτωρ ὄνομα
αὐτῷ **37** ἐὰν παύσωνται οἱ νόμοι οὗτοι ἀπὸ προσώπου
μου φησὶν κύριος καὶ τὸ γένος Ἰσραηλ παύσεται γενέσθαι
ἔθνος κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας **38** ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις
τῷ κυρίῳ ἀπὸ πύργου Ἀναμεηλ ἕως πύλης τῆς γωνίας **39**
καὶ ἐξελεύσεται ἡ διαμέτρησις αὐτῆς ἀπέναντι αὐτῶν ἕως
βουνῶν Γαρηβ καὶ περικυκλωθήσεται κύκλῳ ἐξ ἐκλεκτῶν
λίθων **40** καὶ πάντες ἀσαρημῶθ ἕως ναχαλ Κεδρων ἕως
γωνίας πύλης ἵππων ἀνατολῆς ἀγίασμα τῷ κυρίῳ καὶ
οὐκέτι οὐ μὴ ἐκλίπη καὶ οὐ μὴ καθαιρεθῇ ἕως τοῦ αἰῶνος
39 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἱερεμیان
ἐν τῷ ἑνιαυτῷ τῷ δεκάτῳ τῷ βασιλεῖ Σεδεκία οὗτος
ἑνιαυτὸς ὀκτωκαιδέκατος τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδοноσορ
βασιλεῖ Βαβυλῶνος **2** καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος
ἐχαράκωσεν ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ Ἱερεμίας ἐφυλάσσετο ἐν
αὐλῇ τῆς φυλακῆς ἣ ἔστιν ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως **3** ἐν ἧ
κατέκλεισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας λέγων διὰ τί σὺ

προφητεύεις λέγων οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι
τὴν πόλιν ταύτην ἐν χερσὶν βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ
λήμψεται αὐτήν 4 καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σωθῆ ἑκ χειρὸς
τῶν Χαλδαίων ὅτι παραδόσει παραδοθήσεται εἰς χεῖρας
βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ λαλήσει στόμα αὐτοῦ πρὸς
στόμα αὐτοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ ὄψονται 5 καὶ εἰσελεύσεται Σεδεκίας εἰς Βαβυλῶνα
καὶ ἐκεῖ καθιεῖται 6 καὶ λόγος κυρίου ἐγενήθη πρὸς
Ιερεμیان λέγων 7 ἰδοὺ Αναμεηλ υἱὸς Σαλωμ ἀδελφοῦ
πατρός σου ἔρχεται πρὸς σὲ λέγων κτῆσαι σεαυτῷ τὸν
ἀγρόν μου τὸν ἐν Αναθωθ ὅτι σοὶ κρίμα παραλαβεῖν
εἰς κτῆσιν 8 καὶ ἦλθεν πρὸς με Αναμεηλ υἱὸς Σαλωμ
ἀδελφοῦ πατρός μου εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς καὶ
εἶπέν μοι κτῆσαι τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν γῆ Βενιαμιν τὸν
ἐν Αναθωθ ὅτι σοὶ κρίμα κτήσασθαι καὶ σὺ πρεσβύτερος
καὶ ἔγνω ὅτι λόγος κυρίου ἐστίν 9 καὶ ἐκτησάμην τὸν
ἀγρόν Αναμεηλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου καὶ ἔστησα
αὐτῷ ἑπτὰ σίκλους καὶ δέκα ἀργυρίου 10 καὶ ἔγραψα εἰς
βιβλίον καὶ ἐσφραγισάμην καὶ διεμαρτυράμην μάρτυρας
καὶ ἔστησα τὸ ἀργύριον ἐν ζυγῷ 11 καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον
τῆς κτήσεως τὸ ἐσφραγισμένον καὶ τὸ ἀνεγνωσμένον 12
καὶ ἔδωκα αὐτὸ τῷ Βαρουχ υἱῷ Νηριου υἱοῦ Μασαίου
κατ' ὀφθαλμοὺς Αναμεηλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου
καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἑστηκότων καὶ γραφόντων
ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς κτήσεως καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν
Ιουδαίων τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς 13 καὶ συνέταξα
τῷ Βαρουχ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν λέγων 14 οὕτως εἶπεν
κύριος παντοκράτωρ λαβὲ τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τοῦτο
καὶ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνωσμένον καὶ θήσεις αὐτὸ εἰς

ἀγγεῖον ὄστράκινον ἵνα διαμεῖνη ἡμέρας πλείους **15** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος ἔτι κτηθήσονται ἀγροὶ καὶ οἰκίαι καὶ ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῆ ταύτῃ **16** καὶ προσευξάμην πρὸς κύριον μετὰ τὸ δοῦναί με τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νηριου λέγων **17** ὦ κύριε σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ τῷ μετεώρῳ οὐ μὴ ἀποκρυβῆ ἀπὸ σοῦ οὐθέν **18** ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας καὶ ἀποδιδούς ἀμαρτίας πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτούς ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς **19** κύριος μεγάλης βουλῆς καὶ δυνατὸς τοῖς ἔργοις ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ παντοκράτωρ καὶ μεγαλῶνυμος κύριος οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων δοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ **20** ὃς ἐποίησας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν τοῖς γηγενέσιν καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη **21** καὶ ἐξήγαγες τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν ὀράμασιν μεγάλοις **22** καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν γῆν ταύτην ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι **23** καὶ εἰσήλθοσαν καὶ ἐλάβοσαν αὐτήν καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς σου καὶ ἐν τοῖς προστάγμασίν σου οὐκ ἐπορεύθησαν ἅπαντα ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς οὐκ ἐποίησαν καὶ ἐποίησας συμβῆναι αὐτοῖς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα **24** ἰδοὺ ὄχλος ἤκει εἰς τὴν πόλιν ταύτην συλλαβεῖν αὐτήν καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων τῶν πολεμούντων αὐτήν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ ὡς ἐλάλησας οὕτως ἐγένετο **25** καὶ σὺ λέγεις πρὸς με κτῆσαι σεαυτῷ ἀγρὸν ἀργυρίου καὶ ἔγραψα βιβλίον

καὶ ἐσφραγισάμην καὶ ἐπεμαρτυράμην μάρτυρας καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων 26 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 27 ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς πάσης σαρκός μὴ ἀπ' ἐμοῦ κρυβήσεται τι 28 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ δοθεῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ λήμψεται αὐτήν 29 καὶ ἤξουσιν οἱ Χαλδαῖοι πολεμοῦντες ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ καύσουσιν τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ καὶ κατακαύσουσιν τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἐθυμιῶσαν ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν τῇ Βααλ καὶ ἔσπενδον σπονδὰς θεοῖς ἐτέροις πρὸς τὸ παραπικρᾶναί με 30 ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰουδα μόνοι ποιοῦντες τὸ πονηρὸν κατ' ὀφθαλμούς μου ἐκ νεότητος αὐτῶν 31 ὅτι ἐπὶ τὴν ὀργὴν μου καὶ ἐπὶ τὸν θυμὸν μου ἦν ἡ πόλις αὕτη ἀφ' ἧς ἡμέρας ὠκοδόμησαν αὐτήν καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἀπαλλάξαι αὐτήν ἀπὸ προσώπου μου 32 διὰ πάσας τὰς πονηρίας τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα ὧν ἐποίησαν πικρᾶναί με αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφηταὶ αὐτῶν ἄνδρες Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλημ 33 καὶ ἐπέστρεψαν πρὸς με νῶτον καὶ οὐ πρόσωπον καὶ ἐδίδαξα αὐτοὺς ὄρθρου καὶ ἐδίδαξα καὶ οὐκ ἤκουσαν ἐπιλαβεῖν παιδείαν 34 καὶ ἔθηκαν τὰ μιάσματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν 35 καὶ ὠκοδόμησαν τοὺς βωμοὺς τῇ Βααλ τοὺς ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννομ τοῦ ἀναφέρειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τῷ Μολοχ βασιλεῖ ἃ οὐ συνέταξα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὸ βδέλυγμα τοῦτο πρὸς τὸ ἐφάμαρτεῖν τὸν Ἰουδαν 36 καὶ

νῦν οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἐπὶ τὴν πόλιν ἣν
σὺ λέγεις παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος
ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῶ καὶ ἐν ἀποστολῇ **37** ἰδοὺ ἐγὼ
συνάγω αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς γῆς οὗ διεσπείρα αὐτοὺς ἐκεῖ
ἐν ὄργῃ μου καὶ τῶ θυμῶ μου καὶ παροξυσμῶ μεγάλῳ
καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ καθιῶ
αὐτοὺς πεποιθότας **38** καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ
ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν **39** καὶ δώσω αὐτοῖς ὁδὸν ἑτέραν
καὶ καρδίαν ἑτέραν φοβηθῆναί με πάσας τὰς ἡμέρας
εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν μετ' αὐτούς
40 καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην αἰωνίαν ἣν οὐ μὴ
ἀποστρέψω ὀπισθεν αὐτῶν καὶ τὸν φόβον μου δώσω
εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ ἀποστῆναι αὐτοὺς
ἀπ' ἐμοῦ **41** καὶ ἐπισκέψομαι τοῦ ἀγαθῶσαι αὐτοὺς καὶ
φυτεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίστει καὶ ἐν πάσῃ
καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ **42** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος
καθὰ ἐπήγαγον ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον πάντα τὰ κακὰ τὰ
μεγάλα ταῦτα οὕτως ἐγὼ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς πάντα τὰ
ἀγαθὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς **43** καὶ κτηθήσονται ἔτι ἀγροὶ
ἐν τῇ γῇ ἥ σὺ λέγεις ἄβατός ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ
κτηίνους καὶ παρεδόθησαν εἰς χεῖρας Χαλδαίων **44** καὶ
κτηήσονται ἀγροὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ γράψεις βιβλίον καὶ
σφραγιῇ καὶ διαμαρτυρῇ μάρτυρας ἐν γῇ Βενιαμιν καὶ
κύκλῳ Ἱερουσαλημ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐν πόλεσιν
τοῦ ὄρους καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Σεφηλα καὶ ἐν πόλεσιν τῆς
Ναγεβ ὅτι ἀποστρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν

40 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμیان δεῦτερον καὶ
αὐτὸς ἦν ἔτι δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς λέγων
2 οὕτως εἶπεν κύριος ποιῶν γῆν καὶ πλάσσων αὐτήν

τοῦ ἀνορθῶσαι αὐτήν κύριος ὄνομα αὐτῷ 3 κέκραζον
πρός με καὶ ἀποκριθήσομαί σοι καὶ ἀπαγγελῶ σοι μεγάλα
καὶ ἰσχυρά ἃ οὐκ ἔγνωσ αὐτά 4 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος
ὁ θεὸς Ἰσραηλ περὶ οἴκων τῆς πόλεως ταύτης καὶ περὶ
οἴκων βασιλέως Ἰουδα τῶν καθηρημένων εἰς χάρακας
καὶ προμαχῶνας 5 τοῦ μάχεσθαι πρὸς τοὺς Χαλδαίους
καὶ πληρῶσαι αὐτήν τῶν νεκρῶν τῶν ἀνθρώπων οὓς
ἐπάταξα ἐν ὀργῇ μου καὶ ἐν θυμῷ μου καὶ ἀπέστρεψα
τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν πονηριῶν
αὐτῶν 6 ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάγω αὐτῇ συνούλωσιν καὶ ἴαμα καὶ
φανερῶσω αὐτοῖς εἰσακούειν καὶ ἰατρεύσω αὐτήν καὶ
ποιήσω αὐτοῖς εἰρήνην καὶ πίστιν 7 καὶ ἐπιστρέψω τὴν
ἀποικίαν Ἰουδα καὶ τὴν ἀποικίαν Ἰσραηλ καὶ οἰκοδομήσω
αὐτοὺς καθὼς τὸ πρότερον 8 καὶ καθαρῶ αὐτοὺς ἀπὸ
πασῶν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ὧν ἠμάρτοσάν μοι καὶ οὐ
μὴ μνησθήσομαι ἁμαρτιῶν αὐτῶν ὧν ἠμάρτόν μοι καὶ
ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ 9 καὶ ἔσται εἰς εὐφροσύνην καὶ
εἰς αἴνεσιν καὶ εἰς μεγαλειότητα παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς
οἵτινες ἀκούσονται πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω καὶ
φοβηθήσονται καὶ πικρανθήσονται περὶ πάντων τῶν
ἀγαθῶν καὶ περὶ πάσης τῆς εἰρήνης ἧς ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς
10 οὕτως εἶπεν κύριος ἔτι ἀκουσθήσεται ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ ὃ ὑμεῖς λέγετε ἔρημός ἐστίν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ
κτηνῶν ἐν πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλημ ταῖς
ἠρημωμέναις παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτήνη 11
φωνὴ εὐφροσύνης καὶ φωνὴ χαρμοσύνης φωνὴ νυμφίου
καὶ φωνὴ νύμφης φωνὴ λεγόντων ἔξομολογεῖσθε κυρίῳ
παντοκράτορι ὅτι χρηστὸς κύριος ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ καὶ εἰσοίσουσιν δῶρα εἰς οἶκον κυρίου ὅτι

ἀποστρέψω πᾶσαν τὴν ἀποικίαν τῆς γῆς ἐκείνης κατὰ τὸ πρότερον εἶπεν κύριος **12** οὕτως εἶπεν κύριος τῶν δυνάμεων ἔτι ἔσται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῷ ἐρήμῳ παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτῆνος καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καταλύματα ποιμένων κοιταζόντων πρόβατα **13** ἐν πόλεσιν τῆς ὄρεινῆς καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Σεφηλα καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Ναγεβ καὶ ἐν γῆ Βενιαμιν καὶ ἐν ταῖς κύκλῳ Ἱερουσαλημ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰουδα ἔτι παρελεύσεται πρόβατα ἐπὶ χεῖρα ἀριθμοῦντος εἶπεν κύριος

41 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμیان παρὰ κυρίου καὶ Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπολέμουν ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰουδα λέγων **2** οὕτως εἶπεν κύριος βάδισον πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ἰουδα καὶ ἐρεῖς αὐτῷ οὕτως εἶπεν κύριος παραδόσει παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ συλλήμψεται αὐτήν καὶ καύσει αὐτήν ἐν πυρὶ **3** καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ καὶ συλλήμψι συλλημφθήσῃ καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ δοθήσῃ καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ στόματός σου λαλήσει καὶ εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ **4** ἀλλὰ ἄκουσον τὸν λόγον κυρίου Σεδεκία βασιλεῦ Ἰουδα οὕτως λέγει κύριος **5** ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῆ καὶ ὡς ἔκλαυσαν τοὺς πατέρας σου τοὺς βασιλεύσαντας πρότερόν σου κλαύσονται καὶ σὲ καὶ ὧ ἀδῶν κόψονται σε ὅτι λόγον ἐγὼ ἐλάλησα εἶπεν κύριος **6** καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας πρὸς τὸν βασιλέα Σεδεκιαν πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν Ἱερουσαλημ **7** καὶ ἡ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐπολέμει ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἐπὶ

τὰς πόλεις Ιουδα ἐπὶ Λαχίς καὶ ἐπὶ Ἀζήκα ὅτι αὗται
κατελείφθησαν ἐν πόλεσιν Ιουδα πόλεις ὀχυραὶ 8 ὁ
λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἰερεμίαν παρὰ κυρίου μετὰ τὸ
συντελέσαι τὸν βασιλέα Σεδεκίαν διαθήκην πρὸς τὸν λαὸν
τοῦ καλέσαι ἄφεςιν 9 τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα
αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ τὸν Εβραῖον καὶ
τὴν Εβραίαν ἐλευθέρους πρὸς τὸ μὴ δουλεύειν ἄνδρα ἐξ
Ιουδα 10 καὶ ἐπεστράφησαν πάντες οἱ μεγιστᾶνες καὶ
πᾶς ὁ λαὸς οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ ἀποστεῖλαι
ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην
αὐτοῦ 11 καὶ ἔωσαν αὐτοὺς εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας 12
καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν λέγων 13 οὕτως
εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐγὼ ἐθέμην διαθήκην πρὸς
τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐξειλάμην αὐτοὺς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας λέγων 14 ὅταν πληρωθῇ
ἐξ ἔτη ἀποστελεῖς τὸν ἀδελφόν σου τὸν Εβραῖον ὃς
πραθήσεται σοὶ καὶ ἐργαταί σοὶ ἐξ ἔτη καὶ ἐξαποστελεῖς
αὐτὸν ἐλεύθερον καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ
οὖς αὐτῶν 15 καὶ ἐπέστρεψαν σήμερον ποιῆσαι τὸ εὐθὲς
πρὸ ὀφθαλμῶν μου τοῦ καλέσαι ἄφεςιν ἕκαστον τοῦ
πλησίον αὐτοῦ καὶ συνετέλεσαν διαθήκην κατὰ πρόσωπόν
μου ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ
16 καὶ ἐπεστρέψατε καὶ ἐβεβηλώσατε τὸ ὄνομά μου τοῦ
ἐπιστρέψαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν
παιδίσκην αὐτοῦ οὗς ἐξαπεστείλατε ἐλευθέρους τῇ ψυχῇ
αὐτῶν ὑμῖν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας 17 διὰ τοῦτο οὕτως
εἶπεν κύριος ὑμεῖς οὐκ ἠκούσατέ μου τοῦ καλέσαι ἄφεςιν
ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἰδοὺ ἐγὼ καλῶ ἄφεςιν
ὑμῖν εἰς μάχαιραν καὶ εἰς τὸν θάνατον καὶ εἰς τὸν λιμὸν

καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς διασπορὰν πάσαις ταῖς βασιλείαις
τῆς γῆς **18** καὶ δώσω τοὺς ἄνδρας τοὺς παρεληλυθότας
τὴν διαθήκην μου τοὺς μὴ στήσαντας τὴν διαθήκην
μου ἦν ἐποίησαν κατὰ πρόσωπόν μου τὸν μόσχον ὃν
ἐποίησαν ἐργάζεσθαι αὐτῷ **19** τοὺς ἄρχοντας Ἰουδα καὶ
τοὺς δυνάστας καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὸν λαόν **20** καὶ δώσω
αὐτοὺς τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν καὶ ἔσται τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν
βρῶσις τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς
γῆς **21** καὶ τὸν Σεδεκιαν βασιλέα τῆς Ἰουδαίας καὶ τοὺς
ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ
δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος τοῖς ἀποτρέχουσιν ἀπ'
αὐτῶν **22** ἰδοὺ ἐγὼ συντάσσω φησὶν κύριος καὶ ἐπιστρέψω
αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ πολεμήσουσιν ἐπ' αὐτὴν
καὶ λήμψονται αὐτὴν καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ
καὶ τὰς πόλεις Ἰουδα καὶ δώσω αὐτὰς ἐρήμους ἀπὸ
κατοικούντων

42 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἰερεμιαν παρὰ κυρίου ἐν
ἡμέραις Ἰωακὶμ βασιλέως Ἰουδα λέγων **2** βιάδισον εἰς
οἶκον Ἀρχαβὶν καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου εἰς μίαν
τῶν αὐλῶν καὶ ποτιεῖς αὐτοὺς οἶνον **3** καὶ ἐξήγαγον τὸν
Ἰεζονιαν υἱὸν Ἰερεμὶν υἱοῦ Χαβασὶν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν
Ἀρχαβὶν **4** καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου εἰς
τὸ παστοφόριον υἱῶν Ἀνανίου υἱοῦ Γοδολιου ἀνθρώπου
τοῦ θεοῦ ὃ ἐστὶν ἐγγὺς τοῦ οἴκου τῶν ἀρχόντων τῶν
ἐπάνω τοῦ οἴκου Μαασαίου υἱοῦ Σελωμ τοῦ φυλάσσοντος
τὴν αὐλήν **5** καὶ ἔδωκα κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κεράμιον
οἴνου καὶ ποτήρια καὶ εἶπα πίετε οἶνον **6** καὶ εἶπαν οὐ
μὴ πίνωμεν οἶνον ὅτι Ἰωναδαβ υἱὸς Ρηχαβ ὁ πατὴρ ἡμῶν

ἐνετείλατο ἡμῖν λέγων οὐ μὴ πῖντε οἶνον ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἕως αἰῶνος 7 καὶ οἰκίαν οὐ μὴ οἰκοδομήσητε καὶ σπέρμα οὐ μὴ σπείρητε καὶ ἀμπελῶν οὐκ ἔσται ὑμῖν ὅτι ἐν σκηναῖς οἰκήσετε πάσας τὰς ἡμέρας ὑμῶν ὅπως ἂν ζήσητε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ τῆς γῆς ἐφ' ἧς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ' αὐτῆς 8 καὶ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς Ἰωναδαβ τοῦ πατρὸς ἡμῶν πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν 9 καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδομεῖν οἰκίας τοῦ κατοικεῖν ἐκεῖ καὶ ἀμπελῶν καὶ ἀγρὸς καὶ σπέρμα οὐκ ἐγένετο ἡμῖν 10 καὶ ὤκῃσαμεν ἐν σκηναῖς καὶ ἠκούσαμεν καὶ ἐποιήσαμεν κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο ἡμῖν Ἰωναδαβ ὁ πατὴρ ἡμῶν 11 καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη Ναβουχοδοноσορ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπαμεν εἰσέλθατε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς Ἱερουσαλημ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Χαλδαίων καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Ἀσσυρίων καὶ ὤκοῦμεν ἐκεῖ 12 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 13 οὕτως λέγει κύριος πορεύου καὶ εἰπὸν ἀνθρώπῳ Ἰουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλημ οὐ μὴ λάβητε παιδείαν τοῦ ἀκούειν τοὺς λόγους μου 14 ἔστησαν ῥῆμα υἱοὶ Ἰωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ ὁ ἐνετείλατο τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον καὶ οὐκ ἐπίοσαν καὶ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου καὶ ἐλάλησα καὶ οὐκ ἠκούσατε 15 καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παιδᾶς μου τοὺς προφήτας λέγων ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ βελτίω ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ οὐ πορεύσεσθε ὀπίσω θεῶν ἐτέρων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ οὐκ ἐκλίνετε τὰ ὦτα ὑμῶν καὶ οὐκ ἠκούσατε

16 καὶ ἔστησαν υἱοὶ Ἰωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ὁ δὲ λαὸς οὕτως οὐκ ἤκουσάν μου 17 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς 18 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἐπειδὴ ἤκουσαν υἱοὶ Ἰωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ποιεῖν καθότι ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν 19 οὐ μὴ ἐκλίπη ἀνὴρ τῶν υἱῶν Ἰωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ παρεστηκῶς κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς

43 καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ἰωακίμ υἱοῦ Ἰωσὶα βασιλέως Ἰουδα ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 λαβὲ σεαυτῷ χαρτίον βιβλίου καὶ γράψον ἐπ' αὐτοῦ πάντα τοὺς λόγους οὓς ἐχρημάτισα πρὸς σὲ ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ἀφ' ἧς ἡμέρας λαλήσαντός μου πρὸς σε ἀφ' ἡμερῶν Ἰωσὶα βασιλέως Ἰουδα καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 3 ἴσως ἀκούσεται ὁ οἶκος Ἰουδα πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐγὼ λογίζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς ἵνα ἀποστρέψωσιν ἀπὸ ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηραῆς καὶ ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν 4 καὶ ἐκάλεσεν Ἱερεμίας τὸν Βαρουχ υἱὸν Νηριου καὶ ἔγραψεν ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου πάντα τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἐχρημάτισεν πρὸς αὐτόν εἰς χαρτίον βιβλίου 5 καὶ ἐνετείλατο Ἱερεμίας τῷ Βαρουχ λέγων ἐγὼ φυλάσσομαι οὐ μὴ δύνωμαι εἰσελθεῖν εἰς οἶκον κυρίου 6 καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν ἡμέρᾳ νηστείας καὶ ἐν ὧσὶ παντὸς Ἰουδα τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεως αὐτῶν ἀναγνώσῃ αὐτοῖς 7 ἴσως πεσεῖται ἔλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον κυρίου καὶ ἀποστρέψουσιν ἐκ

τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς ὅτι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ κυρίου ἦν ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον **8** καὶ ἐποίησεν Βαρουχ κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἰερεμίας τοῦ ἀναγνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ λόγους κυρίου ἐν οἴκῳ κυρίου **9** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδῶ βασιλεῖ Ἰωακίμ τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ ἐξεκκλησίασαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἶκος Ἰουδα **10** καὶ ἀνεγίνωσκε Βαρουχ ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Ἰερεμίου ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν οἴκῳ Γαμαριου υἱοῦ Σαφαν τοῦ γραμματέως ἐν τῇ ἀύλῃ τῇ ἐπάνω ἐν προθύροις πύλης τοῦ οἴκου κυρίου τῆς καινῆς ἐν ὧσιν παντὸς τοῦ λαοῦ **11** καὶ ἤκουσεν Μιχαιᾶς υἱὸς Γαμαριου υἱοῦ Σαφαν ἅπαντας τοὺς λόγους κυρίου ἐκ τοῦ βιβλίου **12** καὶ κατέβη εἰς οἶκον τοῦ βασιλέως εἰς τὸν οἶκον τοῦ γραμματέως καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο Ἐλισαμ ὁ γραμματεὺς καὶ Δαλαίας υἱὸς Σελεμίου καὶ Ἐλναθαν υἱὸς Ἀκχοβωρ καὶ Γαμαρίας υἱὸς Σαφαν καὶ Σεδεκίας υἱὸς Ἀνανίου καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες **13** καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς Μιχαιᾶς πάντας τοὺς λόγους οὓς ἤκουσεν ἀναγινώσκοντας τοῦ Βαρουχ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ **14** καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νηριου τὸν Ἰουδιν υἱὸν Ναθανιου υἱοῦ Σελεμίου υἱοῦ Χουσι λέγοντες τὸ χαρτίον ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὧσιν τοῦ λαοῦ λαβὲ αὐτὸ εἰς τὴν χειρὰ σου καὶ ἦκε καὶ ἔλαβεν Βαρουχ τὸ χαρτίον καὶ κατέβη πρὸς αὐτούς **15** καὶ εἶπαν αὐτῷ πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν καὶ ἀνέγνω Βαρουχ **16** καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους συνεβουλεύσαντο ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπαν ἀναγγέλλοντες ἀναγγείλωμεν τῷ βασιλεῖ ἅπαντας

τούς λόγους τούτους 17 καὶ τὸν Βαρουχ ἠρώτησαν λέγοντες πόθεν ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους τούτους 18 καὶ εἶπεν Βαρουχ ἀπὸ στόματος αὐτοῦ ἀνήγγειλέν μοι Ιερεμίας πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ ἔγραφον ἐν βιβλίῳ 19 καὶ εἶπαν τῷ Βαρουχ βάδισον κατακρύβηθι σὺ καὶ Ιερεμίας ἄνθρωπος μὴ γνώτω ποῦ ὑμεῖς 20 καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλήν καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ελισαμα καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους 21 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ιουδιν λαβεῖν τὸ χαρτίον καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου Ελισαμα καὶ ἀνέγνω Ιουδιν εἰς τὰ ὄτα τοῦ βασιλέως καὶ εἰς τὰ ὄτα πάντων τῶν ἀρχόντων τῶν ἐστηκότων περὶ τὸν βασιλέα 22 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμερινῷ καὶ ἐσχάρα πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ 23 καὶ ἐγενήθη ἀναγινώσκοντος Ιουδιν τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρας ἀπέτεμνεν αὐτὰς τῷ ξυρῷ τοῦ γραμματέως καὶ ἔρριπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας ἕως ἐξέλιπεν πᾶς ὁ χάρτης εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας 24 καὶ οὐκ ἐζήτησαν καὶ οὐ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ ἀκούοντες πάντας τοὺς λόγους τούτους 25 καὶ Ελναθαν καὶ Γοδολιας καὶ Γαμαρίας ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ πρὸς τὸ μὴ κατακαῦσαι τὸ χαρτίον 26 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ιερεμηλ υἱῷ τοῦ βασιλέως καὶ τῷ Σαραια υἱῷ Εσρηλ συλλαβεῖν τὸν Βαρουχ καὶ τὸν Ιερεμιαν καὶ κατεκρύβησαν 27 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμιαν μετὰ τὸ κατακαῦσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον πάντας τοὺς λόγους οὓς ἔγραψεν Βαρουχ ἀπὸ στόματος Ιερεμιου λέγων 28 πάλιν λαβὲ σὺ χαρτίον ἕτερον καὶ γράψον πάντας τοὺς λόγους τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῦ χαρτίου

οὐς κατέκαυσεν ὁ βασιλεὺς Ιωακίμ **29** καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν κύριος σὺ κατέκαυσας τὸ χαρτίον τοῦτο λέγων διὰ τί ἔγραψας ἐπ' αὐτῷ λέγων εἰσπορευόμενος εἰσπορεύεται ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐξολεθρεύσει τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐκλείψει ἀπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ κτήνη **30** διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ Ιωακίμ βασιλέα Ιουδα οὐκ ἔσται αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ ἔσται ἐρριμμένον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας καὶ ἐν τῷ παγετῷ τῆς νυκτός **31** καὶ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ καὶ ἐπὶ γῆν Ιουδα πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς καὶ οὐκ ἤκουσαν **32** καὶ ἔλαβεν Βαρουχ χαρτίον ἕτερον καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτῷ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου ἅπαντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οὗ κατέκαυσεν Ιωακίμ καὶ ἔτι προσετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες ὡς οὗτοι

44 καὶ ἐβασίλευσεν Σεδεκίας υἱὸς Ιωσία ἀντὶ Ιωακίμ ὃν ἐβασίλευσεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεύειν τοῦ Ιουδα **2** καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἱερεμίου **3** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Ιωαχαλ υἱὸν Σελεμίου καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν Μασαίου τὸν ἱερέα πρὸς Ἱερεμίαν λέγων πρόσευξαι δὴ περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον **4** καὶ Ἱερεμίας ἦλθεν καὶ διηλθεν διὰ μέσου τῆς πόλεως καὶ οὐκ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς οἶκον τῆς φυλακῆς **5** καὶ δύναιμι Φαραῶ ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἤκουσαν οἱ Χαλδαῖοι τὴν ἀκοὴν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ Ἱερουσαλημ **6** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν λέγων **7** οὕτως εἶπεν κύριος οὕτως ἐρεῖς πρὸς βασιλέα Ιουδα τὸν ἀποστείλαντα πρὸς

σὲ τοῦ ἐκζητῆσαί με ἰδοὺ δύναμις Φαραω ἢ ἐξελθοῦσα
ὑμῖν εἰς βοήθειαν ἀποστρέψουσιν εἰς γῆν Αἰγύπτου **8** καὶ
ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ οἱ Χαλδαῖοι καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ
τὴν πόλιν ταύτην καὶ συλλήμψονται αὐτὴν καὶ καύσουσιν
αὐτὴν ἐν πυρὶ **9** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος μὴ ὑπολάβητε
ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν λέγοντες ἀποτρέχοντες ἀπελεύσονται
ἀφ' ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσιν **10** καὶ ἐὰν
πατάξητε πᾶσαν δύναμιν τῶν Χαλδαίων τοὺς πολεμοῦντας
ὑμᾶς καὶ καταλειφθῶσιν τινες ἐκκεκεντημένοι ἕκαστος
ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ οὗτοι ἀναστήσονται καὶ καύσουσιν
τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ **11** καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ
δύναμις τῶν Χαλδαίων ἀπὸ Ἱερουσαλημ ἀπὸ προσώπου
τῆς δυνάμεως Φαραω **12** ἐξῆλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ Ἱερουσαλημ
τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμιν τοῦ ἀγοράσαι ἐκεῖθεν ἐν
μέσῳ τοῦ λαοῦ **13** καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐν πύλῃ Βενιαμιν καὶ
ἐκεῖ ἄνθρωπος παρ' ᾧ κατέλυεν Σαρουϊας υἱὸς Σελεμιου
υἱοῦ Ανανιου καὶ συνέλαβεν τὸν Ἱερεμیان λέγων πρὸς
τοὺς Χαλδαίους σὺ φεύγεις **14** καὶ εἶπεν ψεῦδος οὐκ εἰς
τοὺς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτοῦ καὶ
συνέλαβεν Σαρουϊας τὸν Ἱερεμیان καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν
πρὸς τοὺς ἄρχοντας **15** καὶ ἐπικράνθησαν οἱ ἄρχοντες
ἐπὶ Ἱερεμیان καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν
εἰς τὴν οἰκίαν Ἰωναθαν τοῦ γραμματέως ὅτι ταύτην
ἐποίησαν εἰς οἰκίαν φυλακῆς **16** καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας εἰς
οἰκίαν τοῦ λάκκου καὶ εἰς τὴν χερεθ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ
ἡμέρας πολλάς **17** καὶ ἀπέστειλεν Σεδεκίας καὶ ἐκάλεσεν
αὐτὸν καὶ ἠρώτα αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κρυφαίως εἰπεῖν
εἰ ἔστιν λόγος παρὰ κυρίου καὶ εἶπεν ἔστιν εἰς χεῖρας
βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήση **18** καὶ εἶπεν Ἱερεμίας

τῷ βασιλεῖ τί ἠδίκησά σε καὶ τοὺς παῖδάς σου καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν φυλακῆς **19** καὶ ποῦ εἰσιν οἱ προφηῆται ὑμῶν οἱ προφητεύσαντες ὑμῖν λέγοντες ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην **20** καὶ νῦν κύριε βασιλεῦ πεσέτω τὸ ἔλεός μου κατὰ πρόσωπόν σου καὶ τί ἀποστρέφεις με εἰς οἰκίαν Ἰωναθαν τοῦ γραμματέως καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ **21** καὶ συνέταξεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐνεβάλοσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς φυλακῆς καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ἄρτον ἓνα τῆς ἡμέρας ἕξωθεν οὗ πέσουσιν ἕως ἐξέλιπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐκάθισεν Ἰερεμίας ἐν τῇ ἀλύῃ τῆς φυλακῆς

45 καὶ ἤκουσεν Σαφατίας υἱὸς Μαθαν καὶ Γοδολιας υἱὸς Πασχωρ καὶ Ἰωαχαλ υἱὸς Σελεμιου τοὺς λόγους οὓς ἐλάλει Ἰερεμίας ἐπὶ τὸν λαὸν λέγων **2** οὕτως εἶπεν κύριος ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθανεῖται ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ὁ ἐμπορευόμενος πρὸς τοὺς Χαλδαίους ζήσεται καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς εὕρεμα καὶ ζήσεται **3** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος παραδιδομένη παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ συλλήμψεται αὐτήν **4** καὶ εἶπαν τῷ βασιλεῖ ἀναιρεθήτω δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι αὐτὸς ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμούντων τῶν καταλειπομένων ἐν τῇ πόλει καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ λαλῶν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ χρησιμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ ἀλλ' ἡ πονηρά **5** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἰδοὺ αὐτὸς ἐν χερσὶν ὑμῶν ὅτι οὐκ ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτούς **6** καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον Μελχιου υἱοῦ τοῦ βασιλέως ὃς ἦν ἐν τῇ ἀλύῃ τῆς φυλακῆς καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον

καὶ ἐν τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ ἀλλ' ἡ βόρβορος καὶ ἦν
ἐν τῷ βορβόρῳ 7 καὶ ἤκουσεν Αβδεμελεχ ὁ Αἰθίοψ καὶ
αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως ὅτι ἔδωκαν Ἰερεμιαν εἰς
τὸν λάκκον καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμιν 8
καὶ ἐξῆλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα
καὶ εἶπεν 9 ἐπονηρεύσω ἃ ἐποίησας τοῦ ἀποκτεῖναι τὸν
ἄνθρωπον τοῦτον ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ ὅτι οὐκ
εἰσὶν ἔτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει 10 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς
τῷ Αβδεμελεχ λέγων λαβὲ εἰς τὰς χεῖράς σου ἐντεῦθεν
τριάκοντα ἀνθρώπους καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου
ἵνα μὴ ἀποθάνῃ 11 καὶ ἔλαβεν Αβδεμελεχ τοὺς ἀνθρώπους
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγειον
καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ ῥάκη καὶ παλαιὰ σχοινία
καὶ ἔρριψεν αὐτὰ πρὸς Ἰερεμιαν εἰς τὸν λάκκον 12 καὶ
εἶπεν ταῦτα θὲς ὑποκάτω τῶν σχοινίων καὶ ἐποίησεν
Ἰερεμίας οὕτως 13 καὶ εἴλκυσαν αὐτὸν τοῖς σχοινίοις καὶ
ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἐκάθισεν Ἰερεμίας
ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς 14 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς
καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν ἀσελισι τὴν
ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἐρωτήσω σε
λόγον καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα 15 καὶ εἶπεν
Ἰερεμίας τῷ βασιλεῖ ἐὰν ἀναγγείλω σοι οὐχὶ θανάτῳ με
θανατώσεις καὶ ἐὰν συμβουλεύσω σοι οὐ μὴ ἀκούσης
μου 16 καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς λέγων ζῆ κύριος
ὁς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην εἰ ἀποκτενῶ σε καὶ
εἰ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τούτων 17 καὶ
εἶπεν αὐτῷ Ἰερεμίας οὕτως εἶπεν κύριος ἐὰν ἐξελθῶν
ἐξέλθῃς πρὸς ἡγεμόνας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ζήσεται
ἡ ψυχὴ σου καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐ μὴ κατακαυθῆ ἐν πυρὶ

καὶ ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σου **18** καὶ ἐὰν μὴ ἐξέλθῃς
δοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων καὶ
καύσουσιν αὐτήν ἐν πυρὶ καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς **19** καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς τῷ Ιερεμια ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν Ιουδαίων
τῶν πεφευγόντων πρὸς τοὺς Χαλδαίους μὴ δώσειν με
εἰς χεῖρας αὐτῶν καὶ καταμωκῆσονται μοι **20** καὶ εἶπεν
Ιερεμιας οὐ μὴ παραδῶσίν σε ἄκουσον τὸν λόγον κυρίου
ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς σέ καὶ βέλτιον ἔσται σοὶ καὶ ζήσεται ἡ
ψυχὴ σου **21** καὶ εἰ μὴ θέλεις σὺ ἐξελεθεῖν οὗτος ὁ λόγος
ὃν ἔδειξέν μοι κύριος **22** καὶ ἰδοὺ πᾶσαι αἱ γυναῖκες
αἱ καταλειφθεῖσαι ἐν οἰκίᾳ βασιλέως Ιουδα ἐξήγοντο
πρὸς ἄρχοντας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ αὗται ἔλεγον
ἡπάτησάν σε καὶ δυνήσονται σοὶ ἄνδρες εἰρηνικοὶ σου καὶ
καταλύσουσιν ἐν ὀλισθήμασιν πόδας σου ἀπέστρεψαν ἀπὸ
σοῦ **23** καὶ τὰς γυναῖκάς σου καὶ τὰ τέκνα σου ἐξάξουσιν
πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς ὅτι ἐν χειρὶ
βασιλέως Βαβυλῶνος συλλημφθήσῃ καὶ ἡ πόλις αὕτη
κατακαυθήσεται **24** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἄνθρωπος
μὴ γνῶτω ἐκ τῶν λόγων τούτων καὶ σὺ οὐ μὴ ἀποθάνῃς
25 καὶ ἐὰν ἀκούσωσιν οἱ ἄρχοντες ὅτι ἐλάλησά σοι καὶ
ἔλθωσιν πρὸς σέ καὶ εἴπωσίν σοι ἀνάγγελον ἡμῖν τί
ἐλάλησέν σοι ὁ βασιλεὺς μὴ κρύψῃς ἀφ' ἡμῶν καὶ οὐ μὴ
ἀνέλωμέν σε καὶ τί ἐλάλησεν πρὸς σέ ὁ βασιλεὺς **26** καὶ
ἐρεῖς αὐτοῖς ῥίπτω ἐγὼ τὸ ἔλεός μου κατ' ὀφθαλμοὺς τοῦ
βασιλέως πρὸς τὸ μὴ ἀποστρέψαι με εἰς οἰκίαν Ιωναθαν
ἀποθανεῖν ἐκεῖ **27** καὶ ἦλθοσαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς
Ιερεμian καὶ ἠρώτησαν αὐτόν καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς
κατὰ πάντα τοὺς λόγους τούτους οὓς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ
βασιλεὺς καὶ ἀπεσιώπησαν ὅτι οὐκ ἠκούσθη λόγος κυρίου

28 καὶ ἐκάθισεν Ἰερεμίας ἐν τῇ ἀλύῃ τῆς φυλακῆς ἕως χρόνου οὗ συνελήμφθη Ἱερουσαλημ

46 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τοῦ Σεδεκία βασιλέως Ἰουδα ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ παρεγένετο Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἐπολιόρκουν αὐτήν 2 καὶ ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκία ἐν τῷ μηνὶ τῷ τετάρτῳ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς ἐρράγη ἡ πόλις 3 καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ Ναργαλασαρ καὶ Σαμαγωθ καὶ Ναβουσαχαρ καὶ Ναβουσαρις καὶ Ναγαργασασερ Ραβαμαγ καὶ οἱ κατάλοιποι ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος 14 καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἔλαβον τὸν Ἰερεμیان ἐξ ἀλύῃς τῆς φυλακῆς καὶ ἔδωκαν αὐτὸν πρὸς τὸν Γοδολιαν υἱὸν Ἀχικαμ υἱοῦ Σαφαν καὶ ἐξήγαγον αὐτόν καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ 15 καὶ πρὸς Ἰερεμیان ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν τῇ ἀλύῃ τῆς φυλακῆς λέγων 16 πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς Ἀβδεμελεχ τὸν Αἰθίοπα οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἰδοὺ ἐγὼ φέρω τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ 17 καὶ σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐ μὴ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων ὧν σὺ φοβῆ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν 18 ὅτι σώζων σώσω σε καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσης καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου εἰς εὖρεμα ὅτι ἐπεποιθεὶς ἐπ' ἐμοὶ φησὶν κύριος

47 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἰερεμیان ὕστερον μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ναβουζαρδαν τὸν ἀρχιμάγειρον τὸν ἐκ Δαμαν ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν ἐν χειροπέδαις ἐν μέσῳ ἀποικίας Ἰουδα τῶν ἡγμένων εἰς Βαβυλῶνα 2 καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ εἶπεν

αὐτῷ κύριος ὁ θεός σου ἐλάλησεν τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον **3** καὶ ἐποίησεν κύριος ὅτι ἡμάρτετε αὐτῷ καὶ οὐκ ἠκούσατε αὐτοῦ τῆς φωνῆς **4** ἰδοὺ ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν χειροπέδων τῶν ἐπὶ τὰς χεῖράς σου εἰ καλὸν ἐναντίον σου ἐλθεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς Βαβυλῶνα ἦκε καὶ θήσω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ σέ **5** εἰ δὲ μὴ ἀπότρεχε καὶ ἀνάστρεψον πρὸς Γοδολιαν υἱὸν Αἰχικαμ υἱοῦ Σαφαν ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν γῆ Ἰουδα καὶ οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν γῆ Ἰουδα εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ πορευθῆναι πορεύου καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἀρχιμάγειρος δῶρα καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν **6** καὶ ἦλθεν πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ τοῦ καταλειφθέντος ἐν τῇ γῆ **7** καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀγρῷ αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ὅτι κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολιαν ἐν τῇ γῆ καὶ παρεκατέθετο αὐτῷ ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐτῶν οὓς οὐκ ἀπώκισεν εἰς Βαβυλῶνα **8** καὶ ἦλθεν πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα Ἰσμαηλ υἱὸς Ναθανιου καὶ Ἰωαναν υἱὸς Καρηε καὶ Σαραιας υἱὸς Θαναεμεθ καὶ υἱοὶ Ὠφε τοῦ Νετωφατι καὶ Ἰεζονιας υἱὸς τοῦ Μοχατι αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν **9** καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς Γοδολιας καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν λέγων μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου τῶν παίδων τῶν Χαλδαίων κατοικήσατε ἐν τῇ γῆ καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος καὶ βέλτιον ἔσται ὑμῖν **10** καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κάθημαι ἐναντίον ὑμῶν εἰς Μασσηφα στήναι κατὰ πρόσωπον τῶν Χαλδαίων οἱ ἂν ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς καὶ ὑμεῖς συναγάγετε οἶνον καὶ ὀπώραν καὶ συναγάγετε ἔλαιον καὶ βάλετε εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν αἷς κατεκρατήσατε **11** καὶ

πάντες οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν γῆ Μωαβ καὶ ἐν υἰοῖς Ἀμμων καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῆ ἤκουσαν ὅτι ἔδωκεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατάλειμμα τῷ Ἰουδα καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Γοδολιαν υἰὸν Ἀχικαμ **12** καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολιαν εἰς γῆν Ἰουδα εἰς Μασσηφα καὶ συνήγαγον οἴνον καὶ ὀπώραν πολλὴν σφόδρα καὶ ἔλαιον **13** καὶ Ἰωαναν υἰὸς Καρηε καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἦλθον πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα **14** καὶ εἶπαν αὐτῷ εἰ γνώσει γινώσκεις ὅτι Βελισα βασιλεὺς υἰῶν Ἀμμων ἀπέστειλεν πρὸς σὲ τὸν Ἰσμαηλ πατάξαι σου ψυχὴν καὶ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτοῖς Γοδολιας **15** καὶ Ἰωαναν εἶπεν τῷ Γοδολια κρυφαίως ἐν Μασσηφα πορεύσομαι δὴ καὶ πατάξω τὸν Ἰσμαηλ καὶ μηθεὶς γνώτω μὴ πατάξῃ σου ψυχὴν καὶ διασπαρῆ πᾶς Ἰουδα οἱ συνηγμένοι πρὸς σὲ καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι Ἰουδα **16** καὶ εἶπεν Γοδολιας πρὸς Ἰωαναν μὴ ποιήσης τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὅτι ψευδῆ σὺ λέγεις περὶ Ἰσμαηλ

48 καὶ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἦλθεν Ἰσμαηλ υἰὸς Ναθανιου υἰοῦ Ἐλασα ἀπὸ γένους τοῦ βασιλέως καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἅμα **2** καὶ ἀνέστη Ἰσμαηλ καὶ οἱ δέκα ἄνδρες οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξαν τὸν Γοδολιαν ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τῆς γῆς **3** καὶ πάντας τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφα καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους τοὺς εὐρεθέντας ἐκεῖ **4** καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ πατάξαντος αὐτοῦ τὸν Γοδολιαν καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἔγνω **5** καὶ ἦλθοσαν ἄνδρες ἀπὸ Συχεμ καὶ ἀπὸ Σαλημ καὶ ἀπὸ Σαμαρείας ὀγδοήκοντα

ἄνδρες ἐξυρημένοι πώγωνας καὶ διερρηγμένοι τὰ ἱμάτια
καὶ κοπτόμενοι καὶ μαναα καὶ λίβανος ἐν χερσὶν αὐτῶν
τοῦ εἰσενεγκεῖν εἰς οἶκον κυρίου 6 καὶ ἐξῆλθεν εἰς
ἀπάντησιν αὐτοῖς Ἰσμαηλ αὐτοὶ ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον
καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰσέλθετε πρὸς Γοδολιαν 7 καὶ ἐγένετο
εἰσελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ἔσφαξεν
αὐτούς εἰς τὸ φρέαρ 8 καὶ δέκα ἄνδρες εὐρέθησαν ἐκεῖ
καὶ εἶπαν τῷ Ἰσμαηλ μὴ ἀνέλῃς ἡμᾶς ὅτι εἰσὶν ἡμῖν
θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ πυροὶ καὶ κριθαὶ μέλι καὶ ἔλαιον καὶ
παρήλθεν καὶ οὐκ ἀνείλεν αὐτούς ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν
αὐτῶν 9 καὶ τὸ φρέαρ εἰς ὃ ἔρριψεν ἐκεῖ Ἰσμαηλ πάντα
οὓς ἐπάταξεν φρέαρ μέγα τοῦτό ἐστιν ὃ ἐποίησεν ὁ
βασιλεὺς Ἀσα ἀπὸ προσώπου Βαασα βασιλέως Ἰσραηλ
τοῦτο ἐνέπλησεν Ἰσμαηλ τραυματιῶν 10 καὶ ἀπέστρεψεν
Ἰσμαηλ πάντα τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα εἰς Μασσηφα
καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως ἃς παρεκατέθετο ὁ
ἀρχιμάγειρος τῷ Γοδολια υἱῷ Ἀχικαμ καὶ ὄχητο εἰς τὸ
πέραν υἱῶν Ἀμμων 11 καὶ ἤκουσεν Ἰωαναν υἱὸς Καρηε
καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ
πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐποίησεν Ἰσμαηλ 12 καὶ ἤγαγον ἅπαν
τὸ στρατόπεδον αὐτῶν καὶ ὄχοντο πολεμεῖν αὐτὸν καὶ
εὔρον αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος πολλοῦ ἐν Γαβαων 13 καὶ ἐγένετο
ὅτε εἶδον πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰσμαηλ τὸν Ἰωαναν καὶ τοὺς
ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως τῆς μετ' αὐτοῦ 14 καὶ ἀνέστρεψαν
πρὸς Ἰωαναν 15 καὶ Ἰσμαηλ ἐσώθη σὺν ὀκτῶ ἀνθρώποις
καὶ ὄχητο πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμων 16 καὶ ἔλαβεν Ἰωαναν
καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ
πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ
Ἰσμαηλ δυνατοὺς ἄνδρας ἐν πολέμῳ καὶ τὰς γυναῖκας

καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τοὺς εὐνούχους οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ
Γαβρων 17 καὶ ὥχοντο καὶ ἐκάθισαν ἐν Γαβρωθ-χαμααμ
τὴν πρὸς Βηθλεεμ τοῦ πορευθῆναι εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον
18 ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν ὅτι ἐπάταξεν Ἰσμαηλ τὸν Γοδολιαν ὃν
κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῇ γῆ

49 καὶ προσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως
καὶ Ἰωαναν καὶ Αζαριας υἱὸς Μασαίου καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου 2 πρὸς Ἰερεμیان τὸν
προφήτην καὶ εἶπαν αὐτῷ πεσέτω δὴ τὸ ἔλεος ἡμῶν
κατὰ πρόσωπόν σου καὶ πρόσευξαι πρὸς κύριον τὸν θεόν
σου περὶ τῶν καταλοίπων τούτων ὅτι κατελείφθημεν
ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν καθὼς οἱ ὀφθαλμοί σου βλέπουσιν
3 καὶ ἀναγγειλάτω ἡμῖν κύριος ὁ θεός σου τὴν ὁδόν ἣ
πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ καὶ λόγον ὃν ποιήσομεν 4 καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Ἰερεμίας ἤκουσα ἰδοὺ ἐγὼ προσεύξομαι
πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν καὶ
ἔσται ὁ λόγος ὃν ἂν ἀποκριθῆσεται κύριος ἀναγγελῶ
ὑμῖν οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν ῥῆμα 5 καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ
Ἰερεμιά ἔστω κύριος ἐν ἡμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ
πιστόν εἰ μὴ κατὰ πάντα τὸν λόγον ὃν ἂν ἀποστείλῃ σε
κύριος πρὸς ἡμᾶς οὕτως ποιήσομεν 6 καὶ ἐὰν ἀγαθὸν καὶ
ἐὰν κακὸν τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν οὐ ἡμεῖς
ἀποστέλλομέν σε πρὸς αὐτόν ἀκουσόμεθα ἵνα βέλτιον
ἡμῖν γένηται ὅτι ἀκουσόμεθα τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ
ἡμῶν 7 καὶ ἐγενήθη μετὰ δέκα ἡμέρας ἐγενήθη λόγος
κυρίου πρὸς Ἰερεμیان 8 καὶ ἐκάλεσεν τὸν Ἰωαναν καὶ τοὺς
ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως καὶ πάντα τὸν λαὸν ἀπὸ μικροῦ
ἕως μεγάλου 9 καὶ εἶπεν αὐτοῖς οὕτως εἶπεν κύριος 10

ἐὰν καθίσαντες καθίσητε ἐν τῇ γῆ ταύτῃ οἰκοδομήσω
ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ καθέλω καὶ φυτεύσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ
ἐκτίλω ὅτι ἀναπέπαυμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς οἷς ἐποίησα ὑμῖν
11 μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως Βαβυλῶνος
οὐ ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ μὴ φοβηθῆτε
φησὶν κύριος ὅτι μεθ' ὑμῶν ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαι
ὑμᾶς καὶ σφῆζεν ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ **12** καὶ δώσω
ὑμῖν ἔλεος καὶ ἐλέησω ὑμᾶς καὶ ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς
τὴν γῆν ὑμῶν **13** καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς οὐ μὴ καθίσωμεν
ἐν τῇ γῆ ταύτῃ πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦσαι φωνῆς κυρίου **14**
ὅτι εἰς γῆν Αἰγύπτου εἰσελευσόμεθα καὶ οὐ μὴ ἴδωμεν
πόλεμον καὶ φωνὴν σάλπιγγος οὐ μὴ ἀκούσωμεν καὶ ἐν
ἄρτοις οὐ μὴ πεινάσωμεν καὶ ἐκεῖ οἰκήσωμεν **15** διὰ τοῦτο
ἀκούσατε λόγον κυρίου οὕτως εἶπεν κύριος ἐὰν ὑμεῖς
δῶτε τὸ πρόσωπον ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ εἰσέλθητε ἐκεῖ
κατοικεῖν **16** καὶ ἔσται ἡ ῥομφαία ἣν ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ
προσώπου αὐτῆς εὐρήσει ὑμᾶς ἐν γῆ Αἰγύπτου καὶ ὁ λιμός
οὐ ὑμεῖς λόγον ἔχετε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταλήμψεται
ὑμᾶς ὀπίσω ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε **17**
καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι καὶ πάντες οἱ ἀλλογενεῖς
οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς γῆν Αἰγύπτου ἐνοικεῖν
ἐκεῖ ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ καὶ ἐν τῷ λιμῷ καὶ
οὐκ ἔσται αὐτῶν οὐθεὶς σφζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν
ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτούς **18** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος καθὼς
ἔσταξεν ὁ θυμός μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ
οὕτως στάξει ὁ θυμός μου ἐφ' ὑμᾶς εἰσελθόντων ὑμῶν
εἰς Αἴγυπτον καὶ ἔσεσθε εἰς ἄβατον καὶ ὑποχείριοι καὶ
εἰς ἀράν καὶ εἰς ὄνειδισμόν καὶ οὐ μὴ ἴδητε οὐκέτι
τὸν τόπον τοῦτον **19** ἃ ἐλάλησεν κύριος ἐφ' ὑμᾶς τοὺς

καταλοίπους Ιουδα μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον καὶ νῦν γνόντες γνώσεσθε **20** ὅτι ἐπονηρεύσασθε ἐν ψυχαῖς ὑμῶν ἀποστείλαντές με λέγοντες πρόσευξαι περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον καὶ κατὰ πάντα ἃ ἐὰν λαλήσῃ σοι κύριος ποιήσομεν **21** καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου ἧς ἀπέστειλὲν με πρὸς ὑμᾶς **22** καὶ νῦν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ οὗ ὑμεῖς βούλεσθε εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ

50 καὶ ἐγενήθη ὡς ἐπαύσατο Ἰερεμίας λέγων πρὸς τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος πρὸς αὐτούς πάντας τοὺς λόγους τούτους **2** καὶ εἶπεν Ἀζαρίας υἱὸς Μαασαίου καὶ Ἰωαναν υἱὸς Καρηε καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ εἶπαντες τῷ Ἰερεμῖα λέγοντες ψεύδη οὐκ ἀπέστειλὲν σε κύριος πρὸς ἡμᾶς λέγων μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ **3** ἀλλ' ἡ Βαρουχ υἱὸς Νηριου συμβάλλει σε πρὸς ἡμᾶς ἵνα δῶς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων τοῦ θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ ἀποικισθῆναι ἡμᾶς εἰς Βαβυλῶνα **4** καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἰωαναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς φωνῆς κυρίου κατοικῆσαι ἐν γῆ Ἰουδα **5** καὶ ἔλαβεν Ἰωαναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως πάντας τοὺς καταλοίπους Ιουδα τοὺς ἀποστρέψαντας κατοικεῖν ἐν τῇ γῆ **6** τοὺς δυνατοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ νήπια καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως καὶ τὰς ψυχὰς ἃς κατέλιπεν Ναβουζαρδαν μετὰ Γοδολιου υἱοῦ Ἀχικαμ καὶ Ἰερεμῖαν τὸν προφήτην καὶ Βαρουχ υἱὸν Νηριου **7** καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου καὶ εἰσῆλθον εἰς Ταφνας **8** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰερεμῖαν ἐν Ταφνας λέγων **9** λαβὲ σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κατάκρυψον αὐτούς

ἐν προθύροις ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας Φαραω ἐν Ταφνας κατ' ὀφθαλμούς ἀνδρῶν Ιουδα **10** καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ ἄξω Ναβουχοδοноσορ βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ θήσει αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τούτων ὧν κατέκρυψας καὶ ἀρεῖ τὰ ὄπλα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς **11** καὶ εἰσελεύσεται καὶ πατάξει γῆν Αἰγύπτου οὓς εἰς θάνατον εἰς θάνατον καὶ οὓς εἰς ἀποικισμόν εἰς ἀποικισμόν καὶ οὓς εἰς ῥομφαίαν εἰς ῥομφαίαν **12** καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις θεῶν αὐτῶν καὶ ἐμπυριεῖ αὐτάς καὶ ἀποικιεῖ αὐτούς καὶ φθειριεῖ γῆν Αἰγύπτου ὥσπερ φθειρίζει ποιμῆν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ **13** καὶ συντρίψει τοὺς στύλους ἡλίου πόλεως τοὺς ἐν Ὠν καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρί

51 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἰερεμῖαν ἅπασιν τοῖς Ιουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ τοῖς καθημένοις ἐν Μαγδώλῳ καὶ ἐν Ταφνας καὶ ἐν γῆ Παθουρης λέγων **2** οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ὑμεῖς ἐωράκατε πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδα καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἔρημοι ἀπὸ ἐνοίκων **3** ἀπὸ προσώπου πονηρίας αὐτῶν ἧς ἐποίησαν παραπικρᾶναί με πορευθέντες θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις οἷς οὐκ ἔγνωτε **4** καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παιδᾶς μου τοὺς προφήτας ὄρθρου καὶ ἀπέστειλα λέγων μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τῆς μολύνσεως ταύτης ἧς ἐμίσησα **5** καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις **6** καὶ ἔσταξεν ἡ ὀργή μου καὶ ὁ θυμὸς μου καὶ ἐξεκαύθη ἐν πόλεσιν Ιουδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλημ καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον ὡς ἡ ἡμέρα

αὕτη 7 καὶ νῦν οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ ἵνα
τί ὑμεῖς ποιεῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς ὑμῶν ἐκκόψαι
ὑμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐκ
μέσου Ιουδα πρὸς τὸ μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν μηδένα 8
παραπικρᾶναί με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν θυμιᾶν
θεοῖς ἑτέροις ἐν γῆ Αἰγύπτῳ εἰς ἣν εἰσήλθατε ἐνοικεῖν
ἐκεῖ ἵνα ἐκκοπῆτε καὶ ἵνα γένησθε εἰς κατάραν καὶ εἰς
ὄνειδισμὸν ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τῆς γῆς 9 μὴ ἐπιλέλησθε
ὑμεῖς τῶν κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν
βασιλέων Ιουδα καὶ τῶν κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν καὶ
τῶν κακῶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν ὧν ἐποίησαν ἐν γῆ Ιουδα
καὶ ἔξωθεν Ιερουσαλημ 10 καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης καὶ οὐκ ἀντείχοντο τῶν προσταγμάτων
μου ὧν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον τῶν πατέρων αὐτῶν
11 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ
πρόσωπόν μου 12 τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς καταλοίπους
τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ
ἐκλείψουσιν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἔσσονται εἰς
ὄνειδισμὸν καὶ εἰς ἀπώλειαν καὶ εἰς κατάραν 13 καὶ
ἐπισκέψομαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ὡς
ἐπεσκεψάμην ἐπὶ Ιερουσαλημ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ
καὶ ἐν θανάτῳ 14 καὶ οὐκ ἔσται σεσωσμένος οὐθεὶς τῶν
ἐπιλοίπων Ιουδα τῶν παροικούντων ἐν γῆ Αἰγύπτῳ τοῦ
ἐπιστρέψαι εἰς γῆν Ιουδα ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσιν ταῖς
ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν
ἀλλ' ἢ ἀνασεωσμένοι 15 καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ιερεμια
πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνόντες ὅτι θυμιῶσιν αἱ γυναῖκες
αὐτῶν θεοῖς ἑτέροις καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες συναγωγὴ
μεγάλῃ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ καθήμενοι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ

έν Παθουρη λέγοντες 16 ό λόγος όν έλάλησας πρός
ήμᾶς τῷ όνόματι κυρίου ούκ άκούσομέν σου 17 ότι
ποιούντες ποιήσομεν πάντα τόν λόγον ός έξελεύσεται έκ
του στόματος ήμῶν θυμιᾶν τῇ βασιλίση του ούρανοῦ
καί σπένδειν αύτῇ σπονδάς καθά έποιήσαμεν ήμεῖς και
οί πατέρες ήμῶν και οί βασιλεῖς ήμῶν και οί άρχοντες
ήμῶν έν πόλεσιν Ιουδα και έξωθεν Ιερουσαλημ και
έπλήσθημεν άρτων και έγενόμεθα χρηστοί και κακά ούκ
είδομεν 18 και ώς διελίπομεν θυμιῶντες τῇ βασιλίση
του ούρανοῦ ήλαττώθημεν πάντες και έν ρομφαίᾳ και
έν λιμῷ έξελίπομεν 19 και ότι ήμεῖς θυμιῶμεν τῇ
βασιλίση του ούρανοῦ και έσπείσαμεν αύτῇ σπονδάς μη
άνευ τῶν άνδρῶν ήμῶν έποιήσαμεν αύτῇ χαυῶνας και
έσπείσαμεν σπονδάς αύτῇ 20 και είπεν Ιερεμιας παντι
τῷ λαῷ τοῖς δυνατοῖς και ταῖς γυναιξιν και παντι τῷ
λαῷ τοῖς άποκριθεῖσιν αύτῷ λόγους λέγων 21 ούχι του
θυμιάματος οὔ έθυμιάσατε έν ταῖς πόλεσιν Ιουδα και
έξωθεν Ιερουσαλημ ήμεῖς και οί πατέρες ήμῶν και οί
βασιλεῖς ήμῶν και οί άρχοντες ήμῶν και ό λαός τῆς
γῆς έμνήσθη κύριος και άνέβη έπί τήν καρδίαν αύτου
22 και ούκ ήδύνατο κύριος έτι φέρειν άπό προσώπου
πονηρίας πραγμάτων ήμῶν άπό τῶν βδελυγμάτων ὧν
έποιήσατε και έγενήθη ή γῆ ήμῶν εις έρήμωσιν και
εις άβατον και εις άραν ώς έν τῇ ήμέρᾳ ταύτῃ 23 άπό
προσώπου ὧν έθυμιᾶτε και ὧν ήμάρτετε τῷ κυρίῳ και
ούκ ήκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου και έν τοῖς προστάγμασιν
αύτου και έν τῷ νόμῳ αύτου και έν τοῖς μαρτυρίοις
αύτου ούκ έπορεύθητε και έπελάβετο ήμῶν τὰ κακά
ταῦτα 24 και είπεν Ιερεμιας τῷ λαῷ και ταῖς γυναιξιν

ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου 25 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ
θεὸς Ἰσραηλ ὑμεῖς γυναῖκες τῷ στόματι ὑμῶν ἐλάλησατε
καὶ ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε λέγουσαι ποιοῦσαι
ποιήσομεν τὰς ὁμολογίας ἡμῶν ἅς ὠμολογήσαμεν θυμιᾶν
τῇ βασιλίσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδὰς
ἐμμείνασαι ἐνεμείνατε ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν καὶ ποιοῦσαι
ἐποιήσατε 26 διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου πᾶς Ἰουδα
οἱ καθήμενοι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἰδοὺ ὧμοσα τῷ ὀνόματί μου
τῷ μεγάλῳ εἶπεν κύριος ἐὰν γένηται ἔτι ὄνομά μου ἐν
τῷ στόματι παντὸς Ἰουδα εἰπεῖν ζῆ κύριος κύριος ἐπὶ
πάσῃ γῆ Αἰγύπτῳ 27 ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγρήγορα ἐπ' αὐτοὺς
τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀγαθῶσαι καὶ ἐκλείψουσιν
πᾶς Ἰουδα οἱ κατοικοῦντες ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν ῥομφαίᾳ
καὶ ἐν λιμῷ ἕως ἂν ἐκλίψωσιν 28 καὶ οἱ σεσφωσμένοι ἀπὸ
ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν Ἰουδα ὀλίγοι ἀριθμῷ
καὶ γνώσονται οἱ κατάλοιποι Ἰουδα οἱ καταστάντες ἐν γῆ
Αἰγύπτῳ κατοικῆσαι ἐκεῖ λόγος τίνος ἐμμενεῖ 29 καὶ τοῦτο
ὑμῖν τὸ σημεῖον ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονηρά
30 οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὸν Ουαφρη
βασιλέα Αἰγύπτου εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ εἰς χεῖρας
ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καθὰ ἔδωκα τὸν Σεδεκιαν
βασιλέα Ἰουδα εἰς χεῖρας Ναβουχοδοноσορ βασιλέως
Βαβυλῶνος ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ ζητοῦντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
31 ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν Ἰερεμίας ὁ προφήτης πρὸς Βαρουχ
υἱὸν Νηριου ὅτε ἔγραφεν τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ
βιβλίῳ ἀπὸ στόματος Ἰερεμίου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ
τῷ Ἰωακὶμ υἱῷ Ἰωσὶα βασιλέως Ἰουδα 32 οὕτως εἶπεν
κύριος ἐπὶ σοί Βαρουχ 33 ὅτι εἶπας οἴμμοι οἴμμοι ὅτι
προσέθηκεν κύριος κόπον ἐπὶ πόνον μοι ἐκοιμήθην ἐν

στεναγμοῖς ἀνάπαυσιν οὐχ εὖρον **34** εἶπὸν αὐτῷ οὕτως
εἶπεν κύριος ἰδοὺ οὐς ἐγὼ ὠκοδόμησα ἐγὼ καθαιρῶ καὶ
οὐς ἐγὼ ἐφύτευσα ἐγὼ ἐκτίλλω **35** καὶ σὺ ζητεῖς σεαυτῷ
μεγάλα μὴ ζητήσης ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ πᾶσαν
σάρκα λέγει κύριος καὶ δώσω τὴν ψυχὴν σου εἰς εὕρεμα
ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἂν βαδίσης ἐκεῖ

52 ὄντος εἰκοστοῦ καὶ ἐνὸς ἔτους Σεδεκιου ἐν τῷ
βασιλεύειν αὐτόν καὶ ἔνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Αμιτααλ θυγάτηρ
Ιερεμιου ἐκ Λοβενα **4** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ
τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν μηνὶ τῷ δεκάτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς
ἦλθεν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα
ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ περιεχαράκωσαν
αὐτήν καὶ περιωκοδόμησαν αὐτήν τετραπέδοις λίθοις
κύκλῳ **5** καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς συνοχὴν ἕως ἐνδεκάτου
ἔτους τῷ βασιλεῖ Σεδεκία **6** ἐν τῇ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς
καὶ ἐστερεώθη ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι
τῷ λαῷ τῆς γῆς **7** καὶ διεκόπη ἡ πόλις καὶ πάντες οἱ
ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐξῆλθον νυκτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς
πύλης ἀνὰ μέσον τοῦ τείχους καὶ τοῦ προτειχίσματος
ὃ ἦν κατὰ τὸν κῆπον τοῦ βασιλέως καὶ οἱ Χαλδαῖοι
ἐπὶ τῆς πόλεως κύκλῳ καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς
Αραβα **8** καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω
τοῦ βασιλέως καὶ κατέλαβον αὐτόν ἐν τῷ πέραν Ιεριχω
καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ διεσπάρησαν ἀπ' αὐτοῦ **9**
καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἤγαγον αὐτόν πρὸς τὸν
βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθα καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ
μετὰ κρίσεως **10** καὶ ἔσφαξεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος
τοὺς υἱοὺς Σεδεκιου κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ πάντας

τοὺς ἄρχοντας Ἰουδα ἔσφαξεν ἐν Δεβλαθα **11** καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκιου ἐξετύφλωσεν καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μύλωνος ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν **12** καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθεν Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος ὁ ἐστηκὼς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλημ **13** καὶ ἐνέπρησεν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως καὶ πᾶσαν οἰκίαν μεγάλην ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ **14** καὶ πᾶν τεῖχος Ἱερουσαλημ κύκλῳ καθεῖλεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἢ μετὰ τοῦ ἀρχιμαγείρου **16** καὶ τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ κατέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γεωργοὺς **17** καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τὰς βάσεις καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι καὶ ἔλαβον τὸν χαλκὸν αὐτῶν καὶ ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα **18** καὶ τὴν στεφάνην καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς κρεάγρας καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ ἐν οἷς ἐλειτούργουν ἐν αὐτοῖς **19** καὶ τὰ σαφρωθ καὶ τὰ μασμαρωθ καὶ τοὺς ὑποχυτήρας καὶ τὰς λυχνίας καὶ τὰς θύσκας καὶ τοὺς κυάθους ἃ ἦν χρυσᾶ χρυσᾶ καὶ ἃ ἦν ἀργυρᾶ ἀργυρᾶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος **20** καὶ οἱ στῦλοι δύο καὶ ἡ θάλασσα μία καὶ οἱ μόσχοι δώδεκα χαλκοῖ ὑποκάτω τῆς θαλάσσης ἃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων εἰς οἶκον κυρίου οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ αὐτῶν **21** καὶ οἱ στῦλοι τριάκοντα πέντε πηχῶν ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός καὶ σπαρτίον δώδεκα πήχεων περιεκύκλου αὐτόν καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ δακτύλων τεσσάρων κύκλῳ **22** καὶ γεῖσος ἐπ' αὐτοῖς

χαλκοῦν καὶ πέντε πήχεων τὸ μήκος ὑπεροχὴ τοῦ γείσους
τοῦ ἑνός καὶ δίκτυον καὶ ῥόαι ἐπὶ τοῦ γείσους κύκλω
τὰ πάντα χαλκᾶ καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ
ὀκτῶ ῥόαι τῷ πήχει τοῖς δώδεκα πήχεσιν **23** καὶ ἦσαν
αἱ ῥόαι ἑνενήκοντα ἕξ τὸ ἓν μέρος καὶ ἦσαν αἱ πᾶσαι
ῥόαι ἐπὶ τοῦ δικτύου κύκλω ἑκατόν **24** καὶ ἔλαβεν ὁ
ἀρχιμάγειρος τὸν ἱερέα τὸν πρῶτον καὶ τὸν ἱερέα τὸν
δευτερεύοντα καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάττοντας τὴν
ὁδὸν **25** καὶ εὐνοῦχον ἓνα ὃς ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν
τῶν πολεμιστῶν καὶ ἑπτὰ ἄνδρας ὀνομαστοὺς τοὺς ἐν
προσώπῳ τοῦ βασιλέως τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει
καὶ τὸν γραμματέα τῶν δυνάμεων τὸν γραμματεύοντα
τῷ λαῷ τῆς γῆς καὶ ἑξήκοντα ἀνθρώπους ἐκ τοῦ λαοῦ
τῆς γῆς τοὺς εὐρεθέντας ἐν μέσῳ τῆς πόλεως **26** καὶ
ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ ἤγαγεν
αὐτοὺς πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθα **27** καὶ
ἐπάταξεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν Δεβλαθα ἐν
γῆ Αἰμαθ **31** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ
ἔτει ἀποικισθέντος τοῦ Ἰωακὶμ βασιλέως Ἰουδα ἐν τῷ
δωδεκάτῳ μηνὶ ἐν τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἔλαβεν
Ουλαιμαραδαχ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἑνιαυτῷ ᾧ
ἐβασίλευσεν τὴν κεφαλὴν Ἰωακὶμ βασιλέως Ἰουδα καὶ
ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἰκίας ἧς ἐφυλάττετο **32** καὶ ἐλάλησεν
αὐτῷ χρηστὰ καὶ ἔδωκεν τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνω τῶν
θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι **33**
καὶ ἥλλαξεν τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ καὶ ἦσθιεν
ἄρτον διὰ παντὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας
ἃς ἔζησεν **34** καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ ἐδίδοτο διὰ παντὸς

παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ἕξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἕως
ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν

Θρῆνοι

1 πῶς ἐκάθισεν μόνη ἡ πόλις ἡ πεπληθυμμένη λαῶν ἐγενήθη ὡς χήρα πεπληθυμμένη ἐν ἔθνεσιν ἄρχουσα ἐν χώραις ἐγενήθη εἰς φόρον **2** κλαίουσα ἔκλαυσεν ἐν νυκτί καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τῶν σιαγόνων αὐτῆς καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαπώντων αὐτὴν πάντες οἱ φιλοῦντες αὐτὴν ἠθέτησαν ἐν αὐτῇ ἐγένοντο αὐτῇ εἰς ἐχθρούς **3** μετωκίσθη ἡ Ιουδαία ἀπὸ ταπεινώσεως αὐτῆς καὶ ἀπὸ πλήθους δουλείας αὐτῆς ἐκάθισεν ἐν ἔθνεσιν οὐχ εὗρεν ἀνάπαυσιν πάντες οἱ καταδιώκοντες αὐτὴν κατέλαβον αὐτὴν ἀνὰ μέσον τῶν θλιβόντων **4** ὁδοὶ Σιων πενθοῦσιν παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἐρχομένους ἐν ἑορτῇ πᾶσαι αἱ πύλαι αὐτῆς ἠφανισμένοι οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσιν αἱ παρθέναι αὐτῆς ἀγόμεναι καὶ αὐτὴ πικρανομένη ἐν ἑαυτῇ **5** ἐγένοντο οἱ θλίβοντες αὐτὴν εἰς κεφαλὴν καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς εὐθηνούσαν ὅτι κύριος ἐταπείνωσεν αὐτὴν ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῆς τὰ νήπια αὐτῆς ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ κατὰ πρόσωπον θλίβοντος **6** καὶ ἐξῆλθεν ἐκ θυγατρὸς Σιων πᾶσα ἡ εὐπρέπεια αὐτῆς ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ὡς κριοὶ οὐχ εὐρίσκοντες νομὴν καὶ ἐπορεύοντο ἐν οὐκ ἰσχύϊ κατὰ πρόσωπον διώκοντος **7** ἐμνήσθη Ιερουσαλημ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς καὶ ἀπωσμῶν αὐτῆς πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ὅσα ἦν ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων ἐν τῷ πεσεῖν τὸν λαὸν αὐτῆς εἰς χεῖρας θλίβοντος καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν αὐτῇ ἰδόντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς ἐγάλασαν ἐπὶ μετοικεσίᾳ αὐτῆς **8** ἀμαρτίαν ἤμαρτεν Ιερουσαλημ διὰ τοῦτο εἰς σάλον ἐγένετο πάντες οἱ δοξάζοντες αὐτὴν ἐταπείνωσαν αὐτὴν εἶδον γὰρ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καὶ

γε αὐτὴ στενάζουσα καὶ ἀπεστράφη ὀπίσω **9** ἀκαθαρσία αὐτῆς πρὸς ποδῶν αὐτῆς οὐκ ἐμνήσθη ἔσχατα αὐτῆς καὶ κατεβίβασεν ὑπέρογκα οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτήν ἰδέ κύριε τὴν ταπείνωσίν μου ὅτι ἐμεγαλύνθη ἐχθρός **10** χεῖρα αὐτοῦ ἐξεπέτασεν θλίβων ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς εἶδεν γὰρ ἔθνη εἰσελθόντα εἰς τὸ ἀγίασμα αὐτῆς ἃ ἐνετείλω μὴ εἰσελθεῖν αὐτὰ εἰς ἐκκλησίαν σου **11** πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστενάζοντες ζητοῦντες ἄρτον ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ἐν βρώσει τοῦ ἐπιστρέψαι ψυχὴν ἰδέ κύριε καὶ ἐπίβλεψον ὅτι ἐγενήθην ἠτιμωμένη **12** οὐ πρὸς ὑμᾶς πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδὸν ἐπιστρέψατε καὶ ἴδετε εἰ ἔστιν ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου ὃ ἐγενήθη φθεγξάμενος ἐν ἐμοὶ ἐταπείνωσέν με κύριος ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ **13** ἐξ ὕψους αὐτοῦ ἀπέστειλεν πῦρ ἐν τοῖς ὀστέοις μου κατήγαγεν αὐτό διεπέτασεν δίκτυον τοῖς ποσίν μου ἀπέστρεψέν με εἰς τὰ ὀπίσω ἔδωκέν με ἠφανισμένην ὅλην τὴν ἡμέραν ὀδυνωμένην **14** ἐργηγορήθη ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά μου ἐν χερσίν μου συνεπλάκησαν ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν τράχηλόν μου ἠσθένησεν ἡ ἰσχὺς μου ὅτι ἔδωκεν κύριος ἐν χερσίν μου ὀδύνας οὐ δυνήσομαι στῆναι **15** ἐξῆρην πάντας τοὺς ἰσχυροὺς μου ὁ κύριος ἐκ μέσου μου ἐκάλεσεν ἐπ' ἐμὲ καιρὸν τοῦ συντριῖψαι ἐκλεκτοὺς μου ληνὸν ἐπάτησεν κύριος παρθένῳ θυγατρὶ Ἰουδα ἐπὶ τούτοις ἐγὼ κλαίω **16** ὁ ὀφθαλμὸς μου κατήγαγεν ὕδωρ ὅτι ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ ὁ παρακαλῶν με ὁ ἐπιστρέφων ψυχὴν μου ἐγένοντο οἱ υἱοί μου ἠφανισμένοι ὅτι ἐκραταιώθη ὁ ἐχθρός **17** διεπέτασεν Σιών χεῖρας αὐτῆς οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτήν ἐνετείλατο κύριος τῷ Ἰακωβ κύκλω αὐτοῦ οἱ

θλίβοντες αὐτόν ἐγενήθη Ἱερουσαλημ εἰς ἀποκαθήμενην
ἀνά μέσον αὐτῶν **18** δίκαιός ἐστιν κύριος ὅτι τὸ στόμα
αὐτοῦ παρεπίκρανα ἀκούσατε δὴ πάντες οἱ λαοὶ καὶ
ἴδετε τὸ ἄλγος μου παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου
ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ **19** ἐκάλεσα τοὺς ἐραστάς μου
αὐτοὶ δὲ παρελογίσαντό με οἱ ἱερεῖς μου καὶ οἱ πρεσβύτεροί
μου ἐν τῇ πόλει ἐξέλιπον ὅτι ἐζήτησαν βρῶσιν αὐτοῖς
ἵνα ἐπιστρέψωσιν ψυχὰς αὐτῶν καὶ οὐχ εὔρον **20** ἰδέ
κύριε ὅτι θλίβομαι ἡ κοιλία μου ἐταράχθη καὶ ἡ καρδία
μου ἐστράφη ἐν ἐμοί ὅτι παραπικραίνουσα παρεπίκρανα
ἔξωθεν ἠτέκνωσέν με μάχαιρα ὥσπερ θάνατος ἐν οἴκῳ **21**
ἀκούσατε δὴ ὅτι στενάζω ἐγὼ οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν με
πάντες οἱ ἐχθροὶ μου ἤκουσαν τὰ κακά μου καὶ ἐχάρησαν
ὅτι σὺ ἐποίησας ἐπήγαγες ἡμέραν ἐκάλεσας καιρόν καὶ
ἐγένοντο ὅμοιοι ἐμοί **22** εἰσέλθοι πᾶσα ἡ κακία αὐτῶν
κατὰ πρόσωπόν σου καὶ ἐπιφύλλισον αὐτοῖς ὃν τρόπον
ἐποίησαν ἐπιφυλλίδα περὶ πάντων τῶν ἀμαρτημάτων μου
ὅτι πολλοὶ οἱ στεναγμοὶ μου καὶ ἡ καρδία μου λυπεῖται

2 πῶς ἐγνόφωσεν ἐν ὀργῇ αὐτοῦ κύριος τὴν θυγατέρα
Σιων κατέρριψεν ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν δόξασμα Ἰσραηλ
καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὑποποδίου ποδῶν αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ
ὀργῆς αὐτοῦ **2** κατεπόντισεν κύριος οὐ φεισάμενος
πάντα τὰ ὠραῖα Ἰακωβ καθεῖλεν ἐν θυμῷ αὐτοῦ τὰ
ὀχυρώματα τῆς θυγατρὸς Ἰουδα ἐκόλλησεν εἰς τὴν
γῆν ἐβεβήλωσεν βασιλέα αὐτῆς καὶ ἄρχοντας αὐτῆς **3**
συνέκλασεν ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ πᾶν κέρας Ἰσραηλ
ἀπέστρεψεν ὀπίσω δεξιὰν αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ
καὶ ἀνῆψεν ἐν Ἰακωβ ὡς πῦρ φλόγα καὶ κατέφαγεν
πάντα τὰ κύκλω **4** ἐνέτεινεν τόξον αὐτοῦ ὡς ἐχθρός

ἔστερέωσεν δεξιὰν αὐτοῦ ὡς ὑπεναντίος καὶ ἀπέκτεινεν πάντα τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν μου ἐν σκηνῇ θυγατρὸς Σιων ἐξέχεεν ὡς πῦρ τὸν θυμὸν αὐτοῦ 5 ἐγενήθη κύριος ὡς ἐχθρὸς κατεπόντισεν Ἰσραὴλ κατεπόντισεν πάσας τὰς βάρεις αὐτῆς διέφθειρεν τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ καὶ ἐπλήθυνεν τῇ θυγατρὶ Ἰουδα ταπεινουμένην καὶ τεταπεινωμένην 6 καὶ διεπέτασεν ὡς ἄμπελον τὸ σκηνῶμα αὐτοῦ διέφθειρεν ἑορτὴν αὐτοῦ ἐπελάθετο κύριος ὃ ἐποίησεν ἐν Σιων ἑορτῆς καὶ σαββάτου καὶ παρώξυνεν ἐμβριμῆματι ὀργῆς αὐτοῦ βασιλέα καὶ ἱερέα καὶ ἄρχοντα 7 ἀπώσατο κύριος θυσιαστήριον αὐτοῦ ἀπετίναξεν ἀγίασμα αὐτοῦ συνέτριψεν ἐν χειρὶ ἐχθροῦ τεῖχος βάρων αὐτῆς φωνὴν ἔδωκαν ἐν οἴκῳ κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς 8 καὶ ἐπέστρεψεν κύριος τοῦ διαφθεῖραι τεῖχος θυγατρὸς Σιων ἐξέτεινεν μέτρον οὐκ ἀπέστρεψεν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ καταπατήματος καὶ ἐπένθησεν τὸ προτείχισμα καὶ τεῖχος ὁμοθυμαδὸν ἠσθένησεν 9 ἐνεπάγησαν εἰς γῆν πύλαι αὐτῆς ἀπώλεσεν καὶ συνέτριψεν μοχλοὺς αὐτῆς βασιλέα αὐτῆς καὶ ἄρχοντας αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐκ ἔστιν νόμος καὶ γε προφητῆται αὐτῆς οὐκ εἶδον ὄρασιν παρὰ κυρίου 10 ἐκάθισαν εἰς τὴν γῆν ἐσιώπησαν πρεσβύτεροι θυγατρὸς Σιων ἀνεβίβασαν χοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν περιεζώσαντο σάκκους κατήγαγον εἰς γῆν ἀρχηγοὺς παρθένους ἐν Ἱερουσαλὴμ 11 ἐξέλιπον ἐν δάκρυσιν οἱ ὀφθαλμοί μου ἐταράχθη ἡ καρδία μου ἐξεχύθη εἰς γῆν ἡ δόξα μου ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου ἐν τῷ ἐκλιπεῖν νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐν πλατείαις πόλεως 12 ταῖς μητράσιν αὐτῶν εἶπαν ποῦ σῖτος καὶ οἶνος ἐν τῷ ἐκλύεσθαι αὐτοὺς ὡς τραυματίας ἐν πλατείαις

πόλεως ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι ψυχὰς αὐτῶν εἰς κόλπον μητέρων
αὐτῶν **13** τί μαρτυρήσω σοι ἢ τί ὁμοιώσω σοι θύγατερ
Ιερουσαλημ τίς σώσει σε καὶ παρακαλέσει σε παρθένος
θύγατερ Σιων ὅτι ἐμεγαλύνθη ποτήριον συντριβῆς σου
τίς ἰάσεται σε **14** προφῆταί σου εἶδосάν σοι μάταια καὶ
ἀφροσύνην καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν ἐπὶ τὴν ἀδικίαν σου τοῦ
ἐπιστρέψαι αἰχμαλωσίαν σου καὶ εἶδосάν σοι λήμματα
μάταια καὶ ἐξώσματα **15** ἐκρότησαν ἐπὶ σὲ χεῖρας πάντες
οἱ παραπορευόμενοι ὁδὸν ἐσύρισαν καὶ ἐκίνησαν τὴν
κεφαλὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν θυγατέρα Ιερουσαλημ ἢ αὕτη ἡ
πόλις ἦν ἐροῦσιν στέφανος δόξης εὐφροσύνη πάσης τῆς
γῆς **16** διήνοιξαν ἐπὶ σὲ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροί σου
ἐσύρισαν καὶ ἔβρυξαν ὀδόντας εἶπαν κατεπίομεν αὐτήν
πλὴν αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν προσεδοκῶμεν εὐρομεν αὐτήν
εἶδομεν **17** ἐποίησεν κύριος ἃ ἐνεθυμήθη συνετέλεσεν
ρήματα αὐτοῦ ἃ ἐνετείλατο ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων καθεῖλεν
καὶ οὐκ ἐφείσατο καὶ ἠὔφρανεν ἐπὶ σὲ ἐχθρόν ὕψωσεν
κέρας θλίβοντός σε **18** ἐβόησεν καρδία αὐτῶν πρὸς κύριον
τείχη Σιων καταγάγετε ὡς χειμάρρους δάκρυα ἡμέρας καὶ
νυκτός μὴ δῶς ἔκνηψιν σεαυτῇ μὴ σιωπήσαιο θύγατερ ὁ
ὀφθαλμός σου ἔκχεον ὡς ὕδωρ καρδίαν σου ἀπέναντι
προσώπου κυρίου ἄρον πρὸς αὐτὸν χεῖράς σου περὶ ψυχῆς
νηπίων σου τῶν ἐκλυομένων λιμῶ ἐπ' ἀρχῆς πασῶν
ἐξόδων **20** ἰδέ κύριε καὶ ἐπίβλεψον τίνι ἐπεφύλλισας
οὕτως εἰ φάγονται γυναῖκες καρπὸν κοιλίας αὐτῶν
ἐπιφυλλίδα ἐποίησεν μάγειρος φονευθήσονται νήπια
θηλάζοντα μαστούς ἀποκτενεῖς ἐν ἀγιάσματι κυρίου
ιερέα καὶ προφήτην **21** ἐκοιμήθησαν εἰς τὴν ἔξοδον

παιδάριον καὶ πρεσβύτης παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῶ ἀπέκτεινας ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς σου ἔμαγεύρευσας οὐκ ἐφείσω
22 ἐκάλεσεν ἡμέραν ἑορτῆς παροικίας μου κυκλόθεν καὶ οὐκ ἐγένοντο ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου ἀνασφζόμενος καὶ καταλελειμμένος ὡς ἐπεκράτησα καὶ ἐπλήθυνα ἐχθρούς μου πάντας

3 ἐγὼ ἀνὴρ ὁ βλέπων πτωχείαν ἐν ῥάβδῳ θυμοῦ αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ 2 παρέλαβέν με καὶ ἀπήγαγεν εἰς σκότος καὶ οὐ φῶς 3 πλὴν ἐν ἐμοὶ ἐπέστρεψεν χεῖρα αὐτοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν 4 ἐπαλαίωσεν σάρκας μου καὶ δέρμα μου ὅστέα μου συνέτριψεν 5 ἀνωκοδόμησεν κατ' ἐμοῦ καὶ ἐκύκλωσεν κεφαλὴν μου καὶ ἐμόχθησεν 6 ἐν σκοτεινοῖς ἐκάθισέν με ὡς νεκρούς αἰῶνος 7 ἀνωκοδόμησεν κατ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἐξελεύσομαι ἐβάρυνεν χαλκόν μου 8 καί γε κεκράξομαι καὶ βοήσω ἀπέφραξεν προσευχὴν μου 9 ἀνωκοδόμησεν ὁδοῦς μου ἐνέφραξεν τρίβους μου ἐτάραξεν 10 ἄρκος ἐνεδρεύουσα αὐτός μοι λέων ἐν κρυφαίοις 11 κατεδίωξεν ἀφεστηκότα καὶ κατέπαυσέν με ἔθετό με ἠφανισμένην 12 ἐνέτεινεν τόξον αὐτοῦ καὶ ἐστήλωσέν με ὡς σκοπὸν εἰς βέλος 13 εἰσήγαγεν τοῖς νεφροῖς μου ἰοὺς φαρέτρας αὐτοῦ 14 ἐγενήθην γέλωσ παντὶ λαῶ μου ψαλμὸς αὐτῶν ὅλην τὴν ἡμέραν 15 ἐχόρτασέν με πικρίας ἐμέθυσέν με χολῆς 16 καὶ ἐξέβαλεν ψήφῳ ὀδόντας μου ἐψώμισέν με σποδόν 17 καὶ ἀπώσατο ἐξ εἰρήνης ψυχὴν μου ἐπελαθόμην ἀγαθὰ 18 καὶ εἶπα ἀπώλετο νεϊκός μου καὶ ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ κυρίου 19 ἐμνήσθην ἀπὸ πτωχείας μου καὶ ἐκ διωγμοῦ μου πικρίας καὶ χολῆς μου 20 μνησθήσεται καὶ καταδολεσχήσει ἐπ'

ἐμὲ ἢ ψυχὴ μου 21 ταύτην τάξω εἰς τὴν καρδίαν μου
διὰ τοῦτο ὑπομενῶ 25 ἀγαθὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσιν
αὐτόν ψυχῇ ἢ ζητήσῃ αὐτὸν ἀγαθὸν 26 καὶ ὑπομενεῖ
καὶ ἡσυχάσῃ εἰς τὸ σωτήριον κυρίου 27 ἀγαθὸν ἀνδρὶ
ὅταν ἄρῃ ζυγὸν ἐν νεότητι αὐτοῦ 28 καθήσεται κατὰ
μόνας καὶ σιωπήσεται ὅτι ἦρεν ἐφ' ἑαυτῷ 30 δώσει τῷ
παίοντι αὐτὸν σιαγόνα χορτασθήσεται ὄνειδισμῶν 31 ὅτι
οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπώσεται κύριος 32 ὅτι ὁ ταπεινώσας
οἰκτιρήσῃ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ 33 ὅτι οὐκ
ἀπεκρίθη ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐταπείνωσεν υἱοὺς
ἀνδρός 34 τοῦ ταπεινώσαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντα
δεσμίους γῆς 35 τοῦ ἐκκλίνειν κρίσιν ἀνδρὸς κατέναντι
προσώπου ὑψίστου 36 καταδικάσαι ἄνθρωπον ἐν τῷ
κρίνεσθαι αὐτὸν κύριος οὐκ εἶπεν 37 τίς οὕτως εἶπεν
καὶ ἐγενήθη κύριος οὐκ ἐνετείλατο 38 ἐκ στόματος
ὑψίστου οὐκ ἐξελεύσεται τὰ κακὰ καὶ τὸ ἀγαθόν 39 τί
γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν ἀνὴρ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ 40
ἐξηρευνήθη ἡ ὁδὸς ἡμῶν καὶ ἠτάσθη καὶ ἐπιστρέψωμεν
ἕως κυρίου 41 ἀναλάβωμεν καρδίας ἡμῶν ἐπὶ χειρῶν
πρὸς ὑψηλὸν ἐν οὐρανῷ 42 ἡμαρτήσαμεν ἠσεβήσαμεν
καὶ οὐχ ἰλάσθης 43 ἐπεσκέπασας ἐν θυμῷ καὶ ἀπεδίωξας
ἡμᾶς ἀπέκτεινας οὐκ ἐφείσω 44 ἐπεσκέπασας νεφέλην
σεαυτῷ εἵνεκεν προσευχῆς 45 καμμύσαι με καὶ ἀπωσθῆναι
ἔθηκας ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν λαῶν 46 διήνοιξαν ἐφ' ἡμᾶς
τὸ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν 47 φόβος καὶ
θυμὸς ἐγενήθη ἡμῖν ἔπαρσις καὶ συντριβὴ 48 ἀφέσεις
ὑδάτων κατάξει ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς
θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου 49 ὁ ὀφθαλμὸς μου κατεπόθη καὶ
οὐ σιγήσομαι τοῦ μὴ εἶναι ἔκνηψιν 50 ἕως οὗ διακύψῃ

καὶ ἴδῃ κύριος ἐξ οὐρανοῦ 51 ὁ ὀφθαλμός μου ἐπιφυλλιεῖ
ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου παρὰ πάσας θυγατέρας πόλεως 52
θηρεῦντες ἐθήρευσάν με ὡς στρουθίον οἱ ἐχθροί μου
δωρεάν 53 ἐθανάτωσαν ἐν λάκκῳ ζωὴν μου καὶ ἐπέθηκαν
λίθον ἐπ' ἐμοί 54 ὑπερεχύθη ὕδωρ ἐπὶ κεφαλὴν μου
εἶπα ἀπῶσμαι 55 ἐπεκαλεσάμην τὸ ὄνομά σου κύριε ἐκ
λάκκου κατωτάτου 56 φωνὴν μου ἤκουσας μὴ κρύψῃς
τὰ ὦτά σου εἰς τὴν δέησίν μου 57 εἰς τὴν βοήθειάν μου
ἤγγισας ἐν ἧ σε ἡμέρᾳ ἐπεκαλεσάμην εἶπάς μοι μὴ φοβοῦ
58 ἐδίκασας κύριε τὰς δίκας τῆς ψυχῆς μου ἐλυτρώσω
τὴν ζωὴν μου 59 εἶδες κύριε τὰς ταραχάς μου ἔκρινας
τὴν κρίσιν μου 60 εἶδες πᾶσαν τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν
εἰς πάντας διαλογισμοὺς αὐτῶν ἐν ἐμοί 61 ἤκουσας τὸν
ὄνειδισμὸν αὐτῶν πάντας τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν κατ'
ἐμοῦ 62 χεῖλῃ ἐπανιστανομένων μοι καὶ μελέτας αὐτῶν
κατ' ἐμοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν 63 καθέδραν αὐτῶν καὶ
ἀνάστασιν αὐτῶν ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν
64 ἀποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα κύριε κατὰ τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν αὐτῶν 65 ἀποδώσεις αὐτοῖς ὑπερασπισμὸν
καρδίας μόχθον σου αὐτοῖς 66 καταδιώξεις ἐν ὄργῃ καὶ
ἐξαναλώσεις αὐτοὺς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ κύριε

4 πῶς ἀμαυρωθήσεται χρυσίον ἀλλοιωθήσεται τὸ
ἀργύριον τὸ ἀγαθὸν ἐξεχύθησαν λίθοι ἅγιοι ἐπ' ἀρχῆς
πασῶν ἐξόδων 2 υἱοὶ Σιων οἱ τίμιοι οἱ ἐπηρμένοι ἐν
χρυσίῳ πῶς ἐλογίσθησαν εἰς ἀγγεῖα ὀστράκινα ἔργα
χειρῶν κεραμέως 3 καὶ γε δράκοντες ἐξέδυσαν μαστοὺς
ἐθήλασαν σκύμνοι αὐτῶν θυγατέρες λαοῦ μου εἰς ἀνίατον
ὡς στρουθίον ἐν ἐρήμῳ 4 ἐκολλήθη ἡ γλῶσσα θηλάζοντος
πρὸς τὸν φάρυγγα αὐτοῦ ἐν δίψει νήπια ἤτησαν ἄρτον

ὁ διακλῶν οὐκ ἔστιν αὐτοῖς **5** οἱ ἔσθοντες τὰς τρυφὰς
ἠφανίσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις οἱ τιθηνούμενοι ἐπὶ κόκκων
περιβάλλοντο κοπρίας **6** καὶ ἐμεγαλύνθη ἀνομία θυγατρὸς
λαοῦ μου ὑπὲρ ἀνομίας Σοδομων τῆς κατεστραμμένης
ὥσπερ σπουδῆ καὶ οὐκ ἐπόνεσαν ἐν αὐτῇ χεῖρας **7**
ἐκαθαριώθησαν ναζιραῖοι αὐτῆς ὑπὲρ χιόνα ἔλαμψαν
ὑπὲρ γάλα ἐπυρρώθησαν ὑπὲρ λίθους σαπφείρου τὸ
ἀπόσπασμα αὐτῶν **8** ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀσβόλην τὸ εἶδος
αὐτῶν οὐκ ἐπεγνώσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις ἐπάγη δέρμα
αὐτῶν ἐπὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν ἐξηράνθησαν ἐγενήθησαν
ὥσπερ ξύλον **9** καλοὶ ἦσαν οἱ τραυματαῖα ῥομφαίας ἢ
οἱ τραυματαῖα λιμοῦ ἐπορεύθησαν ἐκκεκεντημένοι ἀπὸ
γενημάτων ἀγρῶν **10** χεῖρες γυναικῶν οἰκτιρμόνων
ἤψησαν τὰ παιδιά αὐτῶν ἐγενήθησαν εἰς βρῶσιν αὐταῖς
ἐν τῷ συντριμμῆτι τῆς θυγατρὸς λαοῦ μου **11** συνετέλεσεν
κύριος θυμὸν αὐτοῦ ἐξέχεεν θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ καὶ
ἀνῆψεν πῦρ ἐν Σιων καὶ κατέφαγεν τὰ θεμέλια αὐτῆς **12**
οὐκ ἐπίστευσαν βασιλεῖς γῆς πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
οἰκουμένην ὅτι εἰσελεύσεται ἐχθρὸς καὶ ἐκθλίβων διὰ
τῶν πυλῶν Ἱερουσαλημ **13** ἐξ ἁμαρτιῶν προφητῶν αὐτῆς
ἀδικιῶν ἱερέων αὐτῆς τῶν ἐκχεόντων αἷμα δίκαιον ἐν
μέσῳ αὐτῆς **14** ἐσαλεύθησαν ἐγρήγοροι αὐτῆς ἐν ταῖς
ἐξόδοις ἐμολύνθησαν ἐν αἵματι ἐν τῷ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς
ἤψαντο ἐνδυμάτων αὐτῶν **15** ἀπόστητε ἀκαθάρτων
καλέσατε αὐτοὺς ἀπόστητε ἀπόστητε μὴ ἄπτεσθε ὅτι
ἀνήφθησαν καὶ γε ἐσαλεύθησαν εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν
οὐ μὴ προσθῶσιν τοῦ παροικεῖν **16** πρόσωπον κυρίου
μερὶς αὐτῶν οὐ προσθήσει ἐπιβλέψαι αὐτοῖς πρόσωπον
ἱερέων οὐκ ἔλαβον πρεσβύτας οὐκ ἠλέησαν **17** ἔτι ὄντων

ἡμῶν ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἰς τὴν βοήθειαν
ἡμῶν μάταια ἀποσκοπευόντων ἡμῶν ἀπεσκοπεύσαμεν
εἰς ἔθνος οὐ σῶζον **18** ἐθηρεύσαμεν μικροὺς ἡμῶν τοῦ
μὴ πορεύεσθαι ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἤγγικεν ὁ καιρὸς
ἡμῶν ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν πάρεστιν ὁ καιρὸς
ἡμῶν **19** κοῦφοι ἐγένοντο οἱ διώκοντες ἡμᾶς ὑπὲρ
ἀετοὺς οὐρανοῦ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐξήφθησαν ἐν ἐρήμῳ
ἐνήδρευσαν ἡμᾶς **20** πνεῦμα προσώπου ἡμῶν χριστὸς
κυρίου συνελήμφθη ἐν ταῖς διαφθοραῖς αὐτῶν οὗ εἶπαμεν
ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ζησόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσιν **21** χαῖρε καὶ
εὐφραίνου θύγατερ Ἰδουμαίας ἡ κατοικοῦσα ἐπὶ γῆς καί
γε ἐπὶ σὲ διελεύσεται τὸ ποτήριον κυρίου καὶ μεθυσθήσῃ
καὶ ἀποχεεῖς **22** ἐξέλιπεν ἡ ἀνομία σου θύγατερ Σιων
οὐ προσθήσει ἔτι ἀποικίσαι σε ἐπεσκέψατο ἀνομίας σου
θύγατερ Εδωμ ἀπεκάλυψεν ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά σου

5 μνήσθητι κύριε ὃ τι ἐγενήθη ἡμῖν ἐπίβλεψον καὶ ἰδὲ
τὸν ὄνειδισμόν ἡμῶν **2** κληρονομία ἡμῶν μετεστράφη
ἀλλοτρίοις οἱ οἴκοι ἡμῶν ξένοις **3** ὄρφανοὶ ἐγενήθημεν
οὐχ ὑπάρχει πατήρ μητέρες ἡμῶν ὡς αἱ χῆραι **4** ἐξ ἡμερῶν
ἡμῶν ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάγματι ἦλθεν **5** ἐπὶ τὸν τράχηλον
ἡμῶν ἐδιώχθημεν ἐκοπιάσαμεν οὐκ ἀνεπαύθημεν **6**
Αἴγυπτος ἔδωκεν χεῖρα Ἀσσοῦρ εἰς πλησμονὴν αὐτῶν
7 οἱ πατέρες ἡμῶν ἤμαρτον οὐχ ὑπάρχουσιν ἡμεῖς τὰ
ἀνομήματα αὐτῶν ὑπέσχομεν **8** δοῦλοι ἐκυρίευσαν ἡμῶν
λυτρούμενος οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν **9** ἐν ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν εἰσοίσομεν ἄρτον ἡμῶν ἀπὸ προσώπου
ρόμφαιας τῆς ἐρήμου **10** τὸ δέρμα ἡμῶν ὡς κλίβανος
ἐπελειώθη συνεσπάσθησαν ἀπὸ προσώπου καταγιγῶν
λιμοῦ **11** γυναῖκας ἐν Σιων ἐταπείνωσαν παρθένους ἐν

πόλεσιν Ιουδα **12** ἄρχοντες ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐκρεμάσθησαν
πρεσβύτεροι οὐκ ἔδοξάσθησαν **13** ἐκλεκτοὶ κλαυθμὸν
ἀνέλαβον καὶ νεανίσκοι ἐν ξύλῳ ἠσθένησαν **14** καὶ
πρεσβῦται ἀπὸ πύλης κατέπαυσαν ἐκλεκτοὶ ἐκ ψαλμῶν
αὐτῶν κατέπαυσαν **15** κατέλυσεν χαρὰ καρδίας ἡμῶν
ἐστράφη εἰς πένθος ὁ χορὸς ἡμῶν **16** ἔπεσεν ὁ στέφανος
τῆς κεφαλῆς ἡμῶν οὐαὶ δὴ ἡμῖν ὅτι ἡμάρτομεν **17** περὶ
τούτου ἐγενήθη ὀδυνηρὰ ἡ καρδία ἡμῶν περὶ τούτου
ἐσκότασαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν **18** ἐπ' ὄρος Σιων ὅτι
ἠφανίσθη ἀλώπεκες διῆλθον ἐν αὐτῇ **19** σὺ δέ κύριε
εἰς τὸν αἰῶνα κατοικήσεις ὁ θρόνος σου εἰς γενεὰν καὶ
γενεὰν **20** ἵνα τί εἰς νεῖκος ἐπιλήση ἡμῶν καταλείψεις
ἡμᾶς εἰς μακρότητα ἡμερῶν **21** ἐπίστρεψον ἡμᾶς κύριε
πρὸς σέ καὶ ἐπιστραφησόμεθα καὶ ἀνακαίνισον ἡμέρας
ἡμῶν καθὼς ἔμπροσθεν **22** ὅτι ἀπωθούμενος ἀπώσω ἡμᾶς
ὠργίσθης ἐφ' ἡμᾶς ἕως σφόδρα

Ἰεζεκιήλ

1 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει ἐν τῷ τετάρτῳ μηνὶ πέμπτη τοῦ μηνός καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοὶ καὶ εἶδον ὀράσεις θεοῦ **2** πέμπτη τοῦ μηνός τοῦτο τὸ ἔτος τὸ πέμπτον τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ιωακίμ **3** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰεζεκιήλ υἱὸν Βουζι τὸν ἱερέα ἐν γῇ Χαλδαίων ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου **4** καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐξαΐρον ἤρχετο ἀπὸ βορρᾶ καὶ νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ καὶ φέγγος κύκλῳ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἔξαστράπτει καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἠλέκτρον ἐν μέσῳ τοῦ πυρός καὶ φέγγος ἐν αὐτῷ **5** καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοίωμα τεσσάρων ζώων καὶ αὕτη ἡ ὄρασις αὐτῶν ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐπ' αὐτοῖς **6** καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνὶ καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ ἐνὶ **7** καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὀρθὰ καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐτῶν καὶ σπινθῆρες ὡς ἔξαστράπτων χαλκός καὶ ἔλαφραὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν **8** καὶ χεὶρ ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν τῶν τεσσάρων **9** οὐκ ἐπεστρέφοντο ἐν τῷ βαδίζειν αὐτὰ ἕκαστον κατέναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο **10** καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν πρόσωπον ἀνθρώπου καὶ πρόσωπον λέοντος ἐκ δεξιῶν τοῖς τέσσαρσιν καὶ πρόσωπον μόσχου ἐξ ἀριστερῶν τοῖς τέσσαρσιν καὶ πρόσωπον ἄετοῦ τοῖς τέσσαρσιν **11** καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσαρσιν ἐκατέρῳ δύο συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας καὶ δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τοῦ σώματος αὐτῶν **12** καὶ ἑκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο οὐ ἂν ἦν τὸ

πνεῦμα πορευόμενον ἐπορεύοντο καὶ οὐκ ἐπέστρεφον
13 καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων ὄρασις ὡς ἀνθράκων πυρὸς
καιομένων ὡς ὄψις λαμπάδων συστρεφομένων ἀνά
μέσον τῶν ζώων καὶ φέγγος τοῦ πυρός καὶ ἐκ τοῦ πυρός
ἐξεπορεύετο ἀστραπή 15 καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ τροχὸς εἷς
ἐπὶ τῆς γῆς ἐχόμενος τῶν ζώων τοῖς τέσσαρσιν 16 καὶ τὸ
εἶδος τῶν τροχῶν ὡς εἶδος θαρσις καὶ ὁμοίωμα ἐν τοῖς
τέσσαρσιν καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐν
τροχῷ 17 ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο οὐκ
ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ 18 οὐδ' οἱ νῶτοι
αὐτῶν καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς καὶ εἶδον αὐτὰ καὶ οἱ νῶτοι
αὐτῶν πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσιν 19 καὶ
ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι
αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς ἐξήροντο
οἱ τροχοὶ 20 οὗ ἂν ἦν ἡ νεφέλη ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ
πορεύεσθαι ἐπορεύοντο τὰ ζῶα καὶ οἱ τροχοὶ καὶ ἐξήροντο
σὺν αὐτοῖς διότι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς 21 ἐν
τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ἐπορεύοντο καὶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ
εἰστήκεισαν καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς ἐξήροντο
σὺν αὐτοῖς ὅτι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς 22 καὶ
ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτοῖς τῶν ζώων ὡσεὶ στερέωμα
ὡς ὄρασις κρυστάλλου ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερύγων
αὐτῶν ἐπάνωθεν 23 καὶ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος αἱ
πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι πτερουσόμεναι ἑτέρα τῆ
ἑτέρα ἐκάστῳ δύο συνεζευγμέναι ἐπικαλύπτουσαι τὰ
σώματα αὐτῶν 24 καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν πτερύγων
αὐτῶν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ὡς φωνὴν ὕδατος πολλοῦ
καὶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ κατέπαυον αἱ πτέρυγες αὐτῶν 25
καὶ ἰδοὺ φωνὴ ὑπεράνωθεν τοῦ στερεώματος τοῦ ὄντος

ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν 26 ὡς ὄρασις λίθου σαπφείρου
ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ
θρόνου ὁμοίωμα ὡς εἶδος ἀνθρώπου ἄνωθεν 27 καὶ εἶδον
ὡς ὄψιν ἠλέκτρον ἀπὸ ὀράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω καὶ
ἀπὸ ὀράσεως ὀσφύος καὶ ἕως κάτω εἶδον ὡς ὄρασιν πυρός
καὶ τὸ φέγγος αὐτοῦ κύκλω 28 ὡς ὄρασις τόξου ὅταν ᾗ ἐν
τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέρᾳ ὑετοῦ οὕτως ἡ στάσις τοῦ φέγγους
κυκλόθεν αὕτη ἡ ὄρασις ὁμοιώματος δόξης κυρίου καὶ
εἶδον καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἤκουσα φωνὴν
λαλοῦντος

2 καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας
σου καὶ λαλήσω πρὸς σέ 2 καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα
καὶ ἀνέλαβέν με καὶ ἐξήρᾳν με καὶ ἔστησέν με ἐπὶ τοὺς
πόδας μου καὶ ἤκουον αὐτοῦ λαλοῦντος πρὸς με 3 καὶ
εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου ἐξαποστέλλω ἐγὼ σε πρὸς
τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ τοὺς παραπικραίνοντάς με οἵτινες
παρεπύκρναν με αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἕως τῆς
σήμερον ἡμέρας 4 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει
κύριος 5 ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πτοηθῶσιν διότι οἶκος
παραπικραίνων ἐστίν καὶ γινώσκονται ὅτι προφήτης εἶ σύ
ἐν μέσῳ αὐτῶν 6 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου μὴ φοβηθῆς αὐτούς
μηδὲ ἐκστῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν διότι παροιστρήσουσι
καὶ ἐπισυστήσονται ἐπὶ σέ κύκλω καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων
σύ κατοικεῖς τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῆς καὶ ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστῆς διότι οἶκος παραπικραίνων
ἐστίν 7 καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς ἐὰν
ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πτοηθῶσιν διότι οἶκος παραπικραίνων
ἐστίν 8 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου ἄκουε τοῦ λαλοῦντος πρὸς σέ
μὴ γίνου παραπικραίνων καθὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων

χάνε τὸ στόμα σου καὶ φάγε ἃ ἐγὼ δίδωμί σοι **9** καὶ εἶδον
καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἐκτεταμένη πρὸς με καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὴς
βιβλίου **10** καὶ ἀνείλησεν αὐτὴν ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ ἐν
αὐτῇ γεγραμμένα ἦν τὰ ὀπισθεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν καὶ
ἐγγέγραπτο εἰς αὐτὴν θρῆνος καὶ μέλος καὶ οὐαί

3 καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου κατάφαγε τὴν κεφαλίδα
ταύτην καὶ πορεύθητι καὶ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ **2**
καὶ διήνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐψώμισέν με τὴν κεφαλίδα
3 καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου τὸ στόμα σου φάγεται
καὶ ἡ κοιλία σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης τῆς
δεδομένης εἰς σέ καὶ ἔφαγον αὐτὴν καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
στόματί μου ὡς μέλι γλυκάζον **4** καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ
ἀνθρώπου βιάδιζε εἴσελθε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ
καὶ λάλησον τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς **5** διότι οὐ
πρὸς λαὸν βαθύχειλον καὶ βαρύγλωσσον σὺ ἐξαποστέλλη
πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ **6** οὐδὲ πρὸς λαοὺς πολλοὺς
ἄλλοφώνους ἢ ἀλλογλώσσους οὐδὲ στιβαροὺς τῇ γλώσσει
ὄντας ὧν οὐκ ἀκούσῃ τοὺς λόγους αὐτῶν καὶ εἰ πρὸς
τοιούτους ἐξαπέστειλά σε οὗτοι ἂν εἰσήκουσάν σου **7** ὁ
δὲ οἶκος τοῦ Ἰσραηλ οὐ μὴ θελήσωσιν εἰσακοῦσαί σου
διότι οὐ βούλονται εἰσακούειν μου ὅτι πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραηλ
φιλόνηκοί εἰσιν καὶ σκληροκάριοι **8** καὶ ἰδοὺ δέδωκα τὸ
πρόσωπόν σου δυνατὸν κατέναντι τῶν προσώπων αὐτῶν
καὶ τὸ νεϊκὸς σου κατισχύσω κατέναντι τοῦ νεϊκούς
αὐτῶν **9** καὶ ἔσται διὰ παντὸς κραταιότερον πέτρας μὴ
φοβηθῆς ἀπ' αὐτῶν μηδὲ πτοηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν
διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν **10** καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ
ἀνθρώπου πάντας τοὺς λόγους οὓς λελάληκα μετὰ σοῦ
λαβὲ εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ τοῖς ὤσιν σου ἄκουε **11** καὶ

βάδιζε εἴσελθε εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ
λαοῦ σου καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
τάδε λέγει κύριος ἂν ἄρα ἀκούσωσιν ἂν ἄρα ἐνδῶσιν
12 καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ ἤκουσα κατόπισθέν μου
φωνὴν σεισμοῦ μεγάλου εὐλογημένη ἡ δόξα κυρίου ἐκ
τοῦ τόπου αὐτοῦ **13** καὶ εἶδον φωνὴν πτερύγων τῶν ζῶων
πτερουσομένων ἑτέρα πρὸς τὴν ἑτέραν καὶ φωνὴ τῶν
τροχῶν ἔχομένη αὐτῶν καὶ φωνὴ τοῦ σεισμοῦ **14** καὶ τὸ
πνεῦμα ἐξῆρέν με καὶ ἀνέλαβέν με καὶ ἔπορεύθην ἐν
ὄρμῃ τοῦ πνεύματός μου καὶ χεὶρ κυρίου ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ
κραταιά **15** καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν μετέωρος
καὶ περιῆλθον τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ
Χοβαρ τοὺς ὄντας ἐκεῖ καὶ ἐκάθισα ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας
ἀναστρεφόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν **16** καὶ ἐγένετο μετὰ
τὰς ἑπτὰ ἡμέρας λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **17** υἱὲ
ἀνθρώπου σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ ἀκούση
ἐκ στόματός μου λόγον καὶ διαπειλήση αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ
18 ἐν τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ θανάτῳ θανατωθήση καὶ
οὐ διεστείλω αὐτῷ οὐδὲ ἐλάλησας τοῦ διαστείλασθαι
τῷ ἀνόμῳ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ τοῦ ζῆσαι
αὐτόν ὁ ἄνομος ἐκεῖνος τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται
καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρός σου ἐκζητήσω **19** καὶ σὺ ἂν
διαστείλῃ τῷ ἀνόμῳ καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας
αὐτοῦ καὶ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ ὁ ἄνομος ἐκεῖνος ἐν τῇ ἀδικίᾳ
αὐτοῦ ἀποθανεῖται καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σου ῥύσῃ **20** καὶ ἐν
τῷ ἀποστρέφειν δίκαιον ἀπὸ τῶν δικαιοσυνῶν αὐτοῦ καὶ
ποιήσῃ παράπτωμα καὶ δώσω τὴν βάσανον εἰς πρόσωπον
αὐτοῦ αὐτὸς ἀποθανεῖται ὅτι οὐ διεστείλω αὐτῷ καὶ ἐν
ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται διότι οὐ μὴ μνησθῶσιν

αὶ δικαιοσύνη αὐτοῦ ὡς ἐποίησεν καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ
ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητήσω **21** σὺ δὲ ἐὰν διαστείλῃ τῷ
δικαίῳ τοῦ μὴ ἀμαρτεῖν καὶ αὐτὸς μὴ ἀμάρτη ὁ δίκαιος
ζωῆ ζήσεται ὅτι διεστείλω αὐτῷ καὶ σὺ τὴν σεαυτοῦ
ψυχὴν ῥύσῃ **22** καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου καὶ
εἶπεν πρὸς με ἀνάστηθι καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδῖον καὶ ἐκεῖ
λαληθήσεται πρὸς σέ **23** καὶ ἀνέστην καὶ ἐξῆλθον εἰς
τὸ πεδῖον καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ δόξα κυρίου εἰστήκει καθὼς ἡ
ὄρασις καὶ καθὼς ἡ δόξα ἦν εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ
Χοβαρ καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου **24** καὶ ἦλθεν ἐπ'
ἐμὲ πνεῦμα καὶ ἔστησέν με ἐπὶ πόδας μου καὶ ἐλάλησεν
πρὸς με καὶ εἶπέν μοι εἴσελθε καὶ ἐγκλείσθητι ἐν μέσῳ
τοῦ οἴκου σου **25** καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ δέδονται ἐπὶ
σέ δεσμοὶ καὶ δήσουσίν σε ἐν αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃς
ἐκ μέσου αὐτῶν **26** καὶ τὴν γλῶσσάν σου συνδήσω καὶ
ἀποκωφωθήσῃ καὶ οὐκ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς ἄνδρα ἐλέγχοντα
διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν **27** καὶ ἐν τῷ λαλεῖν με
πρὸς σέ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε
λέγει κύριος ὁ ἀκούων ἀκουέτω καὶ ὁ ἀπειθῶν ἀπειθείτω
διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν

4 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ σεαυτῷ πλίνθον καὶ θήσεις
αὐτὴν πρὸ προσώπου σου καὶ διαγράψεις ἐπ' αὐτὴν πόλιν
τὴν Ἱερουσαλημ **2** καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν περιοχὴν καὶ
οἰκοδομήσεις ἐπ' αὐτὴν προμαχῶνας καὶ περιβαλεῖς ἐπ'
αὐτὴν χάρακα καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν παρεμβολὰς καὶ τάξεις
τὰς βελοστάσεις κύκλῳ **3** καὶ σὺ λαβὲ σεαυτῷ τήγανον
σιδηροῦν καὶ θήσεις αὐτὸ τοῖχον σιδηροῦν ἀνὰ μέσον σοῦ
καὶ ἀνὰ μέσον τῆς πόλεως καὶ ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν
σου ἐπ' αὐτὴν καὶ ἔσται ἐν συγκλεισμῷ καὶ συγκλείσεις

αὐτὴν σημεῖόν ἐστιν τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ **4** καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ ἀριστερόν καὶ θήσεις τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραηλ ἐπ' αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἅς κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτοῦ καὶ λήμψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν **5** καὶ ἐγὼ δέδωκά σοι τὰς δύο ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας καὶ λήμψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραηλ **6** καὶ συντελέσεις ταῦτα πάντα καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιόν καὶ λήμψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰουδα τεσσαράκοντα ἡμέρας ἡμέραν εἰς ἐνιαυτὸν τέθεικά σοι **7** καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ἱερουσαλημ ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου καὶ τὸν βραχίονά σου στερεώσεις καὶ προφητεύσεις ἐπ' αὐτήν **8** καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ἐπὶ σὲ δεσμούς καὶ μὴ στραφῆς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ σου ἐπὶ τὸ πλευρόν σου ἕως οὗ συντελεσθῶσιν αἱ ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ σου **9** καὶ σὺ λαβὲ σεαυτῷ πυρούς καὶ κριθᾶς καὶ κύαμον καὶ φακὸν καὶ κέγχρον καὶ ὄλυραν καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰ εἰς ἄγγος ἐν ὀστράκινον καὶ ποιήσεις αὐτὰ σαυτῷ εἰς ἄρτους καὶ κατ' ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ἅς σὺ καθεύδεις ἐπὶ τοῦ πλευροῦ σου ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας φάγεσαι αὐτὰ **10** καὶ τὸ βρῶμά σου ὃ φάγεσαι ἐν σταθμῷ εἴκοσι σίκλους τὴν ἡμέραν ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ φάγεσαι αὐτὰ **11** καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ πίεσαι τὸ ἕκτον τοῦ ἰν ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ πίεσαι **12** καὶ ἐγκρυφίαν κριθίνον φάγεσαι αὐτὰ ἐν βολβίτοις κόπρου ἀνθρωπίνης ἐγκρύψεις αὐτὰ κατ' ὀφθαλμούς αὐτῶν **13** καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραηλ οὕτως φάγονται οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν **14** καὶ εἶπα μηδαμῶς κύριε θεὸς τοῦ Ἰσραηλ ἰδοὺ ἡ ψυχὴ

μου οὐ μεμιάνται ἐν ἀκαθαρσίᾳ καὶ θνησιμαῖον καὶ
θηριάλωτον οὐ βέβρωκα ἀπὸ γενέσεώς μου ἕως τοῦ νῦν
οὐδὲ εἰσελήλυθεν εἰς τὸ στόμα μου πᾶν κρέας ἕωλον **15**
καὶ εἶπεν πρὸς με ἰδοὺ δέδωκά σοι βόλβιτα βοῶν ἀντὶ τῶν
βολβίτων τῶν ἀνθρωπίνων καὶ ποιήσεις τοὺς ἄρτους σου
ἐπ' αὐτῶν **16** καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ ἐγὼ
συντριβῶ στήριγμα ἄρτου ἐν Ἱερουσαλημ καὶ φάγονται
ἄρτον ἐν σταθμῶ καὶ ἐν ἐνδείᾳ καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ καὶ ἐν
ἀφανισμῶ πίνονται **17** ὅπως ἐνδεεῖς γένωνται ἄρτου καὶ
ὑδατος καὶ ἀφανισθήσεται ἄνθρωπος καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ
καὶ τακήσονται ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν

5 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ σεαυτῷ ῥομφαίαν ὀξεῖαν
ὑπὲρ ξυρὸν κουρέως κτήση αὐτήν σεαυτῷ καὶ ἐπάξεις
αὐτήν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου καὶ ἐπὶ τὸν πώγωνά σου
καὶ λήμψη ζυγὸν σταθμίων καὶ διαστήσεις αὐτοῦς **2**
τὸ τέταρτον ἐν πυρὶ ἀνακαύσεις ἐν μέσῃ τῇ πόλει κατὰ
τὴν πλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ συγκλεισμοῦ καὶ λήμψη
τὸ τέταρτον καὶ κατακαύσεις αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ
τὸ τέταρτον κατακόψεις ἐν ῥομφαίᾳ κύκλῳ αὐτῆς καὶ
τὸ τέταρτον διασκορπίσεις τῷ πνεύματι καὶ μάχαιραν
ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν **3** καὶ λήμψη ἐκεῖθεν ὀλίγους
ἐν ἀριθμῷ καὶ συμπεριλήμψη αὐτοῦς τῇ ἀναβολῇ σου **4**
καὶ ἐκ τούτων λήμψη ἔτι καὶ ῥίψεις αὐτοῦς εἰς μέσον
τοῦ πυρὸς καὶ κατακαύσεις αὐτοῦς ἐν πυρὶ ἐξ αὐτῆς
ἐξελεύσεται πῦρ καὶ ἐρεῖς παντὶ οἴκῳ Ἰσραηλ **5** τάδε
λέγει κύριος αὕτη ἡ Ἱερουσαλημ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν
τέθεικα αὐτήν καὶ τὰς κύκλῳ αὐτῆς χώρας **6** καὶ ἐρεῖς
τὰ δικαιώματά μου τῇ ἀνόμῳ ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ τὰ
νόμιμά μου ἐκ τῶν χωρῶν τῶν κύκλῳ αὐτῆς διότι τὰ

δικαιώματά μου ἀπώσαντο καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς 7 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἡ ἀφορμὴ ὑμῶν ἐκ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθητε καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποιήσατε ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν οὐ πεποιήκατε 8 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ σου κρίμα ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν 9 καὶ ποιήσω ἐν σοὶ ἃ οὐ πεποίηκα καὶ ἃ οὐ ποιήσω ὅμοια αὐτοῖς ἔτι κατὰ πάντα τὰ βδελύγματά σου 10 διὰ τοῦτο πατέρες φάγονται τέκνα ἐν μέσῳ σου καὶ τέκνα φάγονται πατέρας καὶ ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα καὶ διασκορπιῶ πάντας τοὺς καταλοίπους σου εἰς πάντα ἄνεμον 11 διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος εἰ μὴ ἀνθ' ὧν τὰ ἅγια μου ἐμίανας ἐν πᾶσιν τοῖς βδελύγμασίν σου κἀγὼ ἀπώσομαί σε οὐ φείσεται μου ὁ ὀφθαλμὸς κἀγὼ οὐκ ἐλεήσω 12 τὸ τέταρτόν σου ἐν θανάτῳ ἀναλωθήσεται καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται ἐν μέσῳ σου καὶ τὸ τέταρτόν σου εἰς πάντα ἄνεμον σκορπιῶ αὐτοὺς καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται κύκλῳ σου καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν 13 καὶ συντελεσθήσεται ὁ θυμὸς μου καὶ ἡ ὀργή μου ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπιγνώση διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα ἐν ζήλῳ μου ἐν τῷ συντελέσαι με τὴν ὀργήν μου ἐπ' αὐτοὺς 14 καὶ θήσομαί σε εἰς ἔρημον καὶ τὰς θυγατέρας σου κύκλῳ σου ἐνώπιον παντὸς διοδεύοντος 15 καὶ ἔση στενακτὴ καὶ δηλαῖστί ἐν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς κύκλῳ σου ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα ἐν ἐκδικήσει θυμοῦ μου ἐγὼ κύριος λελάληκα 16 ἐν τῷ ἐξαποστεῖλαί με τὰς βολίδας μου τοῦ λιμοῦ ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔσονται εἰς ἔκλειψιν καὶ συντρίψω στήριγμα ἄρτου

σου 17 καὶ ἔξαποστελῶ ἐπὶ σὲ λιμὸν καὶ θηρία πονηρὰ καὶ τιμωρήσομαί σε καὶ θάνατος καὶ αἷμα διελεύσονται ἐπὶ σὲ καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ σὲ κυκλόθεν ἐγὼ κύριος λελάληκα

6 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραηλ καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὰ 3 καὶ ἐρεῖς τὰ ὄρη Ἰσραηλ ἀκούσατε λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος τοῖς ὄρεσιν καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξιν καὶ ταῖς νάπαις ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ῥομφαίαν καὶ ἐξολεθρευθήσεται τὰ ὑψηλὰ ὑμῶν 4 καὶ συντριβήσονται τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν καὶ τὰ τεμένη ὑμῶν καὶ καταβαλῶ τραυματίας ὑμῶν ἐνώπιον τῶν εἰδώλων ὑμῶν 5 καὶ διασκορπιῶ τὰ ὄστα ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν 6 ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν αἱ πόλεις ἐξερημωθήσονται καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀφανισθήσεται ὅπως ἐξολεθρευθῇ τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν καὶ συντριβήσονται τὰ εἶδωλα ὑμῶν καὶ ἐξαρθήσεται τὰ τεμένη ὑμῶν 7 καὶ πεσοῦνται τραυματῖαι ἐν μέσῳ ὑμῶν καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος 8 ἐν τῷ γενέσθαι ἐξ ὑμῶν ἀνασωζομένους ἐκ ῥομφαίας ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐν τῷ διασκορπισμῷ ὑμῶν ἐν ταῖς χώραις 9 καὶ μνησθήσονται μοι οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ ἠχμαλωτεύθησαν ἐκεῖ ὁμώμοκα τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τῇ ἐκπορνεύουσῃ ἀπ' ἐμοῦ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν τοῖς πορνεύουσιν ὀπίσω τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν καὶ κόψονται πρόσωπα αὐτῶν ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν 10 καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα 11 τάδε λέγει κύριος κρότησον τῇ χειρὶ καὶ ψόφησον τῷ ποδὶ καὶ εἰπὸν εὗγε εὗγε ἐπὶ πᾶσιν τοῖς βδελύγμασιν οἴκου

Ισραηλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ἐν λιμῷ πεσοῦνται
12 ὁ ἐγγὺς ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖται ὁ δὲ μακρὰν ἐν θανάτῳ
τελευτήσει καὶ ὁ περιεχόμενος ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται
καὶ συντελέσω τὴν ὀργὴν μου ἐπ' αὐτούς **13** καὶ γνώσεσθε
διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ εἶναι τοὺς τραυματίας ὑμῶν ἐν
μέσῳ τῶν εἰδώλων ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν
ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω δένδρου συσκίου
οὗ ἔδωκαν ἐκεῖ ὄσμην εὐωδίας πᾶσι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν
14 καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς καὶ θήσομαι
τὴν γῆν εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς ὄλεθρον ἀπὸ τῆς ἐρήμου
Δεβλαθα ἐκ πάσης τῆς κατοικίας καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ
κύριος

7 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** καὶ σύ υἱὲ
ἀνθρώπου εἰπόν τάδε λέγει κύριος τῇ γῇ τοῦ Ισραηλ
πέρας ἦκει τὸ πέρας ἦκει ἐπὶ τὰς τέσσαρας πτέρυγας τῆς
γῆς **3** ἦκει τὸ πέρας **4** ἐπὶ σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν
ἦκει ὁ καιρὸς ἤγγικεν ἡ ἡμέρα οὐ μετὰ θορύβων οὐδὲ
μετὰ ὠδίνων **5** νῦν ἐγγύθεν ἐκχεῶ τὴν ὀργὴν μου ἐπὶ
σὲ καὶ συντελέσω τὸν θυμὸν μου ἐν σοὶ καὶ κρινῶ σε ἐν
ταῖς ὁδοῖς σου καὶ δώσω ἐπὶ σὲ πάντα τὰ βδελύγματά
σου **6** οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου οὐδὲ μὴ ἐλεήσω διότι
τὰς ὁδοὺς σου ἐπὶ σὲ δώσω καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν
μέσῳ σου ἔσονται καὶ ἐπιγνώση διότι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ
τύπτων **7** νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ καὶ ἀποστελῶ ἐγὼ ἐπὶ
σὲ καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου καὶ δώσω ἐπὶ σὲ
πάντα τὰ βδελύγματά σου **8** οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου
ἐπὶ σέ οὐδὲ μὴ ἐλεήσω διότι τὴν ὁδὸν σου ἐπὶ σὲ δώσω
καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται καὶ ἐπιγνώση
διότι ἐγὼ κύριος **9** διότι τάδε λέγει κύριος **10** ἰδοὺ τὸ

πέρας ἤκει ἰδοὺ ἡμέρα κυρίου εἶ καὶ ἡ ῥάβδος ἦνθηκεν ἡ
ὑβρις ἐξανεόστηκεν **11** καὶ συντρίψει στήριγμα ἀνόμου καὶ
οὐ μετὰ θορύβου οὐδὲ μετὰ σπουδῆς **12** ἤκει ὁ καιρὸς
ἰδοὺ ἡ ἡμέρα ὁ κτώμενος μὴ χαιρέτω καὶ ὁ πωλῶν μὴ
θρηνεῖτω **13** διότι ὁ κτώμενος πρὸς τὸν πωλοῦντα οὐκέτι
μὴ ἐπιστρέψῃ καὶ ἄνθρωπος ἐν ὀφθαλμῷ ζωῆς αὐτοῦ
οὐ κρατήσῃ **14** σαλπίζατε ἐν σάλπιγγι καὶ κρίνατε τὰ
σύμπαντα **15** ὁ πόλεμος ἐν ῥομφαίᾳ ἔξωθεν καὶ ὁ λιμὸς καὶ
ὁ θάνατος ἔσωθεν ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσῃ
τοὺς δὲ ἐν τῇ πόλει λιμὸς καὶ θάνατος συντελέσει **16** καὶ
ἀνασωθήσονται οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ αὐτῶν καὶ ἔσονται
ἐπὶ τῶν ὀρέων πάντας ἀποκτενῶ ἕκαστον ἐν ταῖς ἀδικίαις
αὐτοῦ **17** πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθήσονται καὶ πάντες μηροὶ
μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ **18** καὶ περιζώσονται σάκκους καὶ
καλύψει αὐτοὺς θάμβος καὶ ἐπὶ πᾶν πρόσωπον αἰσχύνη
ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα **19** τὸ
ἄργυριον αὐτῶν ριφήσεται ἐν ταῖς πλατείαις καὶ τὸ
χρυσίον αὐτῶν ὑπεροφθήσεται αἱ ψυχαὶ αὐτῶν οὐ μὴ
ἐμπλησθῶσιν καὶ αἱ κοιλίαι αὐτῶν οὐ μὴ πληρωθῶσιν
διότι βάσανος τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ἐγένετο **20** ἐκλεκτὰ
κόσμου εἰς ὑπερηφανίαν ἔθεντο αὐτὰ καὶ εἰκόνας τῶν
βδελυγμάτων αὐτῶν ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν ἕνεκεν τούτου
δέδωκα αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀκαθαρσίαν **21** καὶ παραδώσω
αὐτὰ εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων τοῦ διαρπάσαι αὐτὰ καὶ
τοῖς λοιμοῖς τῆς γῆς εἰς σκῦλα καὶ βεβηλώσουσιν αὐτὰ
22 καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ
μιανοῦσιν τὴν ἐπισκοπὴν μου καὶ εἰσελεύσονται εἰς αὐτὰ
ἀφυλάκτως καὶ βεβηλώσουσιν αὐτὰ **23** καὶ ποιήσουσι
φυρμόν διότι ἡ γῆ πλήρης λαῶν καὶ ἡ πόλις πλήρης

ἀνομίας 24 καὶ ἀποστρέψω τὸ φρύαγμα τῆς ἰσχύος αὐτῶν
καὶ μιανθήσεται τὰ ἅγια αὐτῶν 25 ἐξιλασμοὺς ἤξει καὶ
ζητήσῃ εἰρήνην καὶ οὐκ ἔσται 26 οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ ἔσται
καὶ ἀγγελία ἐπ' ἀγγελίαν ἔσται καὶ ζητηθήσεται ὄρασις
ἐκ προφήτου καὶ νόμος ἀπολεῖται ἐξ ἱερέως καὶ βουλή
ἐκ πρεσβυτέρων 27 ἄρχων ἐνδύσεται ἀφανισμόν καὶ
αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς γῆς παραλυθήσονται κατὰ τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν ποιήσω αὐτοῖς καὶ ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν
ἐκδικήσω αὐτούς καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος

8 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ πέμπτη
τοῦ μηνὸς ἐγὼ ἐκαθήμην ἐν τῷ οἴκῳ καὶ οἱ πρεσβύτεροι
Ιουδα ἐκάθηντο ἐνώπιόν μου καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεῖρ
κυρίου 2 καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ὁμοίωμα ἀνδρός ἀπὸ τῆς
ὀσφύος αὐτοῦ καὶ ἔως κάτω πῦρ καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος
αὐτοῦ ὑπεράνω ὡς ὄρασις ἠλέκτρου 3 καὶ ἐξέτεινεν
ὁμοίωμα χειρὸς καὶ ἀνέλαβέν με τῆς κορυφῆς μου καὶ
ἀνέλαβέν με πνεῦμα ἀνὰ μέσον τῆς γῆς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
οὐρανοῦ καὶ ἤγαγέν με εἰς Ἱερουσαλημ ἐν ὁράσει θεοῦ ἐπὶ
τὰ πρόθυρα τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας τῆς βλεπούσης πρὸς
βορρᾶν οὗ ἦν ἡ στήλη τοῦ κτωμένου 4 καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ ἦν
δόξα κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ κατὰ τὴν ὄρασιν ἦν εἶδον ἐν
τῷ πεδίῳ 5 καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου ἀνάβλεψον
τοῖς ὀφθαλμοῖς σου πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνέβλεψα τοῖς
ὀφθαλμοῖς μου πρὸς βορρᾶν καὶ ἰδοὺ ἀπὸ βορρᾶ ἐπὶ
τὴν πύλην τὴν πρὸς ἀνατολὰς 6 καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ
ἀνθρώπου ἐώρακας τί οὗτοι ποιοῦσιν ἀνομίας μεγάλας
ποιοῦσιν ὧδε τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀγίων μου καὶ
ἔτι ὄψει ἀνομίας μείζονας 7 καὶ εἰσήγαγέν με ἐπὶ τὰ
πρόθυρα τῆς αὐλῆς 8 καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου

ὄρυξον καὶ ὠρυξα καὶ ἰδοὺ θύρα μία **9** καὶ εἶπεν πρὸς με
εἴσελθε καὶ ἰδὲ τὰς ἀνομίας ἃς οὗτοι ποιοῦσιν ὧδε **10**
καὶ εἰσῆλθον καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ μάταια βδελύγματα καὶ
πάντα τὰ εἰδῶλα οἴκου Ἰσραηλ διαγεγραμμένα ἐπ' αὐτοῦ
κύκλω **11** καὶ ἑβδομήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων
οἴκου Ἰσραηλ καὶ Ἰεζονίας ὁ τοῦ Σαφαν ἐν μέσῳ αὐτῶν
εἰστήκει πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἕκαστος θυμιατήριον
αὐτοῦ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ καὶ ἡ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος
ἀνέβαινεν **12** καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου ἑώρακας ἃ
οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου Ἰσραηλ ποιοῦσιν ἕκαστος αὐτῶν
ἐν τῷ κοιτῶνι τῷ κρυπτῷ αὐτῶν διότι εἶπαν οὐχ ὄρα
ὁ κύριος ἐγκαταλέλοιπεν κύριος τὴν γῆν **13** καὶ εἶπεν
πρὸς με ἔτι ὄψει ἀνομίας μείζονας ἃς οὗτοι ποιοῦσιν
14 καὶ εἰσήγαγέν με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου
κυρίου τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυναῖκες
καθήμεναι θρηνοῦσαι τὸν Θαμμουζ **15** καὶ εἶπεν πρὸς
με υἱὲ ἀνθρώπου ἑώρακας καὶ ἔτι ὄψει ἐπιτηδεύματα
μείζονα τούτων **16** καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου
κυρίου τὴν ἐσωτέραν καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τοῦ
ναοῦ κυρίου ἀνὰ μέσον τῶν αἰλαμ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
θυσιαστηρίου ὡς εἴκοσι ἄνδρες τὰ ὀπίσθια αὐτῶν πρὸς
τὸν ναὸν τοῦ κυρίου καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι
καὶ οὗτοι προσκυνοῦσιν τῷ ἡλίῳ **17** καὶ εἶπεν πρὸς με
ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ἰουδα τοῦ
ποιεῖν τὰς ἀνομίας ἃς πεποιήκασιν ὧδε διότι ἔπλησαν
τὴν γῆν ἀνομίας καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ ὡς μυκτηρίζοντες **18** καὶ
ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς
μου οὐδὲ μὴ ἐλεήσω

9 και ανέκραγεν εἰς τὰ ὠτά μου φωνῆ μεγάλη λέγων ἤγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς πόλεως καὶ ἕκαστος εἶχεν τὰ σκεύη τῆς ἐξολεθρεύσεως ἐν χειρὶ αὐτοῦ **2** καὶ ἰδοὺ ἐξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς ὑψηλῆς τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν καὶ ἐκάστου πέλυξ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ εἷς ἀνὴρ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδικῶς ποδήρη καὶ ζώνη σαπφείρου ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ εἰσήλθοσαν καὶ ἔστησαν ἐχόμενοι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χαλκοῦ **3** καὶ δόξα θεοῦ τοῦ Ἰσραηλ ἀνέβη ἀπὸ τῶν χερουβιν ἡ οὐσα ἐπ' αὐτῶν εἰς τὸ αἶθριον τοῦ οἴκου καὶ ἐκάλεσεν τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδικῶτα τὸν ποδήρη ὃς εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὴν ζώνην **4** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν διέλθε μέσην τὴν Ἱερουσαλημ καὶ δὸς τὸ σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀνδρῶν τῶν καταστεναζόντων καὶ τῶν κατωδυνωμένων ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις ταῖς γινομέναις ἐν μέσῳ αὐτῆς **5** καὶ τούτοις εἶπεν ἀκούοντός μου πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν καὶ κόπτετε καὶ μὴ φείδεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ μὴ ἐλεήσητε **6** πρεσβύτερον καὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ νήπια καὶ γυναῖκας ἀποκτείνετε εἰς ἐξάλειψιν ἐπὶ δὲ πάντας ἐφ' οὓς ἐστὶν τὸ σημεῖον μὴ ἐγγίσητε καὶ ἀπὸ τῶν ἀγίων μου ἄρξασθε καὶ ἤρξαντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων οἳ ἦσαν ἔσω ἐν τῷ οἴκῳ **7** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς μιάνατε τὸν οἶκον καὶ πλήσατε τὰς ὁδοὺς νεκρῶν ἐκπορευόμενοι καὶ κόπτετε **8** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κόπτειν αὐτούς καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἀνεβόησα καὶ εἶπα οἴμμοι κύριε ἐξαλείφεις σὺ τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραηλ ἐν τῷ ἐκχέαι σε τὸν θυμόν σου ἐπὶ Ἱερουσαλημ **9** καὶ εἶπεν πρὸς με ἀδικία τοῦ οἴκου Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα μεμεγάλυνται σφόδρα σφόδρα ὅτι

ἐπλήσθη ἡ γῆ λαῶν πολλῶν καὶ ἡ πόλις ἐπλήσθη ἀδικίας καὶ ἀκαθαρσίας ὅτι εἶπαν ἐγκαταλέλοιπεν κύριος τὴν γῆν οὐκ ἐφορᾷ ὁ κύριος **10** καὶ οὐ φείσεται μου ὁ ὀφθαλμός οὐδὲ μὴ ἐλεήσω τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα **11** καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυκὼς τὸν ποδήρη καὶ ἐζωσμένος τῇ ζώνῃ τὴν ὄσφυν αὐτοῦ καὶ ἀπεκρίνατο λέγων πεποίηκα καθὼς ἐνετείλω μοι

10 καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἐπάνω τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς τῶν χερουβιν ὡς λίθος σαπφείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτῶν **2** καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὴν στολὴν εἴσελθε εἰς τὸ μέσον τῶν τροχῶν τῶν ὑποκάτω τῶν χερουβιν καὶ πλησον τὰς δράκας σου ἀνθράκων πυρὸς ἐκ μέσου τῶν χερουβιν καὶ διασκόρπισον ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιόν μου **3** καὶ τὰ χερουβιν εἰστήκει ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἄνδρα καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησεν τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν **4** καὶ ἀπῆρεν ἡ δόξα κυρίου ἀπὸ τῶν χερουβιν εἰς τὸ αἶθριον τοῦ οἴκου καὶ ἔπλησεν τὸν οἶκον ἡ νεφέλη καὶ ἡ αὐλὴ ἐπλήσθη τοῦ φέγγους τῆς δόξης κυρίου **5** καὶ φωνὴ τῶν πτερύγων τῶν χερουβιν ἠκούετο ἕως τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας ὡς φωνὴ θεοῦ Σαδδαι λαλοῦντος **6** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐντέλλεσθαι αὐτὸν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυκότι τὴν στολὴν τὴν ἀγίαν λέγων λαβὲ πῦρ ἐκ μέσου τῶν τροχῶν ἐκ μέσου τῶν χερουβιν καὶ εἰσῆλθεν καὶ ἔστη ἐχόμενος τῶν τροχῶν **7** καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς μέσον τοῦ πυρὸς τοῦ ὄντος ἐν μέσῳ τῶν χερουβιν καὶ ἔλαβεν καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐνδεδυκότος τὴν στολὴν τὴν ἀγίαν καὶ ἔλαβεν καὶ ἐξῆλθεν **8** καὶ εἶδον τὰ χερουβιν ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων

αὐτῶν **9** καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ τροχοὶ τέσσαρες εἰστήκεισαν
ἐχόμενοι τῶν χερουβιν τροχὸς εἷς ἐχόμενος χερουβ ἑνός
καὶ ἡ ὄψις τῶν τροχῶν ὡς ὄψις λίθου ἄνθρακος **10** καὶ ἡ
ὄψις αὐτῶν ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσαρσιν ὃν τρόπον ὅταν ᾗ
τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ **11** ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ εἰς τὰ
τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ
πορεύεσθαι αὐτὰ ὅτι εἰς ὃν ἂν τόπον ἐπέβλεψεν ἡ ἀρχὴ ἢ
μία ἐπορεύοντο καὶ οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι
αὐτὰ **12** καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ
αἱ πτέρυγες αὐτῶν καὶ οἱ τροχοὶ πλήρεις ὀφθαλμῶν
κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσιν τροχοῖς αὐτῶν **13** τοῖς δὲ τροχοῖς
τούτοις ἐπεκλήθη Γεργελ ἀκούοντός μου **15** καὶ ἦραν τὰ
χερουβιν τοῦτο τὸ ζῶον ὃ εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ
Χοβαρ **16** καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ χερουβιν ἐπορεύοντο
οἱ τροχοὶ καὶ οὗτοι ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν
τὰ χερουβιν τὰς πτέρυγας αὐτῶν τοῦ μετεωρίζεσθαι
ἀπὸ τῆς γῆς οὐκ ἐπέστρεφον οἱ τροχοὶ αὐτῶν **17** ἐν τῷ
ἐστάναι αὐτὰ εἰστήκεισαν καὶ ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ
ἐμετεωρίζοντο μετ' αὐτῶν διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς
ἦν **18** καὶ ἐξῆλθεν δόξα κυρίου ἀπὸ τοῦ οἴκου καὶ ἐπέβη
ἐπὶ τὰ χερουβιν **19** καὶ ἀνέλαβον τὰ χερουβιν τὰς πτέρυγας
αὐτῶν καὶ ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ τῆς γῆς ἐνώπιον ἐμοῦ
ἐν τῷ ἐξελεῖν αὐτὰ καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ
ἔστησαν ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου κυρίου τῆς
ἀπέναντι καὶ δόξα θεοῦ Ἰσραηλ ἦν ἐπ' αὐτῶν ὑπεράνω
20 τοῦτο τὸ ζῶόν ἐστιν ὃ εἶδον ὑποκάτω θεοῦ Ἰσραηλ
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ ἔγνω ὅτι χερουβιν
ἐστίν **21** τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνὶ καὶ ὀκτὼ πτέρυγες
τῷ ἐνὶ καὶ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν

περυγῶν αὐτῶν **22** καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν
ταῦτα τὰ πρόσωπά ἐστιν ἃ εἶδον ὑποκάτω τῆς δόξης θεοῦ
Ἰσραηλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ αὐτὰ ἕκαστον
κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐπορεύοντο

11 καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ ἤγαγέν με ἐπὶ τὴν πύλην
τοῦ οἴκου κυρίου τὴν κατέναντι τὴν βλέπουσιν κατὰ
ἀνατολάς καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τῆς πύλης ὡς
εἴκοσι καὶ πέντε ἄνδρες καὶ εἶδον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν
Ἰεζονιαν τὸν τοῦ Ἐζερ καὶ Φαλτιαν τὸν τοῦ Βαναιου τοὺς
ἀφηγουμένους τοῦ λαοῦ **2** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με υἱὲ
ἀνθρώπου οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ λογιζόμενοι μάταια καὶ
βουλεύόμενοι βουλήν πονηρὰν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ **3** οἱ
λέγοντες οὐχὶ προσφάτως ᾠκοδόμηνται αἱ οἰκίαι αὕτη
ἐστὶν ὁ λέβης ἡμεῖς δὲ τὰ κρέα **4** διὰ τοῦτο προφήτευσον
ἐπ' αὐτοὺς προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου **5** καὶ ἔπεσεν ἐπ'
ἐμὲ πνεῦμα κυρίου καὶ εἶπεν πρὸς με λέγε τάδε λέγει
κύριος οὕτως εἶπατε οἶκος Ἰσραηλ καὶ τὰ διαβούλια τοῦ
πνεύματος ὑμῶν ἐγὼ ἐπίσταμαι **6** ἐπληθύνετε νεκροὺς
ὑμῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ ἐνεπλήσατε τὰς ὁδοὺς αὐτῆς
τραυματιῶν **7** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος τοὺς νεκροὺς
ὑμῶν οὐς ἐπατάξατε ἐν μέσῳ αὐτῆς οὗτοί εἰσιν τὰ κρέα
αὕτη δὲ ὁ λέβης ἐστὶν καὶ ὑμᾶς ἐξάξω ἐκ μέσου αὐτῆς **8**
ῥομφαίαν φοβεῖσθε καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς λέγει
κύριος **9** καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ μέσου αὐτῆς καὶ παραδώσω
ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων καὶ ποιήσω ἐν ὑμῖν κρίματα
10 ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖσθε ἐπὶ τῶν ὀρίων τοῦ Ἰσραηλ κρινῶ
ὑμᾶς καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος **11** αὕτη ὑμῖν οὐκ
ἔσται εἰς λέβητα καὶ ὑμεῖς οὐ μὴ γένησθε ἐν μέσῳ αὐτῆς
εἰς κρέα ἐπὶ τῶν ὀρίων τοῦ Ἰσραηλ κρινῶ ὑμᾶς **12** καὶ

ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος **13** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
προφητεύειν με καὶ Φαλτίας ὁ τοῦ Βαναιου ἀπέθανεν καὶ
πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἀνεβόησα φωνῇ μεγάλη καὶ
εἶπα οἴμμοι οἴμμοι κύριε εἰς συντέλειαν σὺ ποιεῖς τοὺς
καταλοίπους τοῦ Ἰσραηλ **14** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
πρὸς με λέγων **15** υἱὲ ἀνθρώπου οἱ ἀδελφοί σου καὶ
οἱ ἄνδρες τῆς αἰχμαλωσίας σου καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ
Ἰσραηλ συντετέλεσται οἷς εἶπαν αὐτοῖς οἱ κατοικοῦντες
Ἱερουσαλημ μακρὰν ἀπέχετε ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῖν δέδοται
ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν **16** διὰ τοῦτο εἰπὸν τάδε λέγει κύριος
ὅτι ἀπόσομαι αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς
εἰς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς ἀγίασμα μικρὸν
ἐν ταῖς χώραις οὗ ἂν εἰσέλθωσιν ἐκεῖ **17** διὰ τοῦτο εἰπὸν
τάδε λέγει κύριος καὶ εἰσδέξομαι αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν
καὶ συναξῶ αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ διέσπειρα αὐτοὺς
ἐν αὐταῖς καὶ δώσω αὐτοῖς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ **18** καὶ
εἰσελεύσονται ἐκεῖ καὶ ἐξαροῦσιν πάντα τὰ βδελύγματα
αὐτῆς καὶ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς ἐξ αὐτῆς **19** καὶ δώσω
αὐτοῖς καρδίαν ἑτέραν καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν αὐτοῖς
καὶ ἐκπάσω τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς
αὐτῶν καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν σαρκίνην **20** ὅπως ἐν τοῖς
προστάγμασί μου πορεύονται καὶ τὰ δικαιώματά μου
φυλάσσονται καὶ ποιῶσιν αὐτά καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν
καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν **21** καὶ εἰς τὴν καρδίαν
τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ὡς ἡ
καρδία αὐτῶν ἐπορεύετο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς
αὐτῶν δέδωκα λέγει κύριος **22** καὶ ἐξήραν τὰ χερουβιν
τὰς πτέρυγας αὐτῶν καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ ἡ
δόξα θεοῦ Ἰσραηλ ἐπ' αὐτὰ ὑπεράνω αὐτῶν **23** καὶ ἀνέβη ἡ

δόξα κυρίου ἐκ μέσης τῆς πόλεως καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ ὄρους
ὃ ἦν ἀπέναντι τῆς πόλεως **24** καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα
καὶ ἤγαγέν με εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν
ὄρασει ἐν πνεύματι θεοῦ καὶ ἀνέβην ἀπὸ τῆς ὄρασεως ἧς
εἶδον **25** καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν πάντας τοὺς
λόγους τοῦ κυρίου οὓς ἔδειξέν μοι

12 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ
ἀνθρώπου ἐν μέσῳ τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν σὺ κατοικεῖς οἱ
ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς τοῦ βλέπειν καὶ οὐ βλέπουσιν καὶ
ὦτα ἔχουσιν τοῦ ἀκούειν καὶ οὐκ ἀκούουσιν διότι οἶκος
παραπικραίνων ἐστίν **3** καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου ποίησον
σεαυτῷ σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν καὶ
αἰχμαλωτευθήσῃ ἐκ τοῦ τόπου σου εἰς ἕτερον τόπον
ἐνώπιον αὐτῶν ὅπως ἴδωσιν διότι οἶκος παραπικραίνων
ἐστίν **4** καὶ ἐξοίσεις τὰ σκεύη σου ὡς σκεύη αἰχμαλωσίας
ἡμέρας κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ σὺ ἐξελεύσῃ ἐσπέρας
ὡς ἐκπορεύεται αἰχμάλωτος **5** ἐνώπιον αὐτῶν διόρυξον
σεαυτῷ εἰς τὸν τοῖχον καὶ διεξελεύσῃ δι' αὐτοῦ **6** ἐνώπιον
αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀναλημφθήσῃ καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσῃ
τὸ πρόσωπόν σου συγκαλύψεις καὶ οὐ μὴ ἴδῃς τὴν γῆν
διότι τέρας δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ **7** καὶ ἐποίησα
οὕτως κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατό μοι καὶ σκεύη ἐξήνεγκα
ὡς σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας καὶ ἐσπέρας διώρυξα
ἐμαυτῷ τὸν τοῖχον καὶ κεκρυμμένος ἐξῆλθον ἐπ' ὤμων
ἀνελήμφθην ἐνώπιον αὐτῶν **8** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
πρὸς με τὸ πρῶτὸ λέγων **9** υἱὲ ἀνθρώπου οὐκ εἶπαν πρὸς
σὲ ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ οἶκος ὁ παραπικραίνων τί σὺ ποιεῖς
10 εἰπὸν πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος κύριος ὁ ἄρχων
καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν Ἱερουσαλημ καὶ παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ

οἱ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν **11** εἶπὸν ὅτι ἐγὼ τέρατα ποιῶ ἐν μέσῳ αὐτῆς ὃν τρόπον πεποίηκα οὕτως ἔσται αὐτοῖς ἐν μετοικεσίᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται **12** καὶ ὁ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθήσεται καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσεται διὰ τοῦ τοίχου καὶ διορύξει τοῦ ἐξελθεῖν αὐτὸν δι' αὐτοῦ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ συγκαλύψει ὅπως μὴ ὀραθῆ ὀφθαλμῶ καὶ αὐτὸς τὴν γῆν οὐκ ὄψεται **13** καὶ ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτόν καὶ συλλημφθήσεται ἐν τῇ περιοχῇ μου καὶ ἄξω αὐτόν εἰς Βαβυλῶνα εἰς γῆν Χαλδαίων καὶ αὐτὴν οὐκ ὄψεται καὶ ἐκεῖ τελευτήσει **14** καὶ πάντας τοὺς κύκλῳ αὐτοῦ τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀντιλαμβανομένους αὐτοῦ διασπερῶ εἰς πάντα ἄνεμον καὶ ῥομφαίαν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν **15** καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ διασκορπίσαι με αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις **16** καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἀριθμῶ ἐκ ῥομφαίας καὶ ἐκ λιμοῦ καὶ ἐκ θανάτου ὅπως ἐκδιηγῶνται πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος **17** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **18** υἱὲ ἀνθρώπου τὸν ἄρτον σου μετ' ὀδύνης φάγεσαι καὶ τὸ ὕδωρ σου μετὰ βασάνου καὶ θλίψεως πίεσαι **19** καὶ ἔρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τῆς γῆς τάδε λέγει κύριος τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλημ ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραηλ τοὺς ἄρτους αὐτῶν μετ' ἐνδείας φάγονται καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφανισμοῦ πίνονται ὅπως ἀφανισθῆ ἡ γῆ σὺν πληρώματι αὐτῆς ἐν ἀσεβείᾳ γὰρ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ **20** καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ κατοικούμεναι ἐξηρημωθήσονται καὶ ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν ἔσται καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος **21** καὶ ἐγένετο

λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **22** υἱὲ ἀνθρώπου τίς ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραηλ λέγοντες μακρὰν αἰ ἡμέραι ἀπόλωλεν ὄρασις **23** διὰ τοῦτο εἶπὸν πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἀποστρέψω τὴν παραβολὴν ταύτην καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν τὴν παραβολὴν ταύτην οἶκος τοῦ Ἰσραηλ ὅτι λαλήσεις πρὸς αὐτούς ἠγγίκασιν αἰ ἡμέραι καὶ λόγος πάσης ὀράσεως **24** ὅτι οὐκ ἔσται ἔτι πᾶσα ὄρασις ψευδῆς καὶ μαντευόμενος τὰ πρὸς χάριν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **25** διότι ἐγὼ κύριος λαλήσω τοὺς λόγους μου λαλήσω καὶ ποιήσω καὶ οὐ μὴ μηκύνω ἔτι ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν οἶκος ὁ παραπικραίνων λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω λέγει κύριος **26** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **27** υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ οἶκος Ἰσραηλ ὁ παραπικραίνων λέγοντες λέγουσιν ἡ ὄρασις ἦν οὗτος ὄρα εἰς ἡμέρας πολλάς καὶ εἰς καιροὺς μακροὺς οὗτος προφητεύει **28** διὰ τοῦτο εἶπὸν πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος οὐ μὴ μηκύνωσιν οὐκέτι πάντες οἱ λόγοι μου οὐς ἂν λαλήσω λαλήσω καὶ ποιήσω λέγει κύριος

13 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τοὺς προφήτας τοῦ Ἰσραηλ καὶ προφητεύσεις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἀκούσατε λόγον κυρίου **3** τάδε λέγει κύριος οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν καὶ τὸ καθόλου μὴ βλέπουσιν **4** οἱ προφήται σου Ἰσραηλ ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρήμοις **5** οὐκ ἔστησαν ἐν στερεώματι καὶ συνήγαγον ποίμνια ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ οὐκ ἀνέστησαν οἱ λέγοντες ἐν ἡμέρᾳ κυρίου **6** βλέποντες ψευδῆ μαντευόμενοι μάταια οἱ λέγοντες λέγει κύριος καὶ κύριος οὐκ ἀπέσταλκεν αὐτούς καὶ ἤρξαντο τοῦ ἀναστῆσαι λόγον **7** οὐχ ὄρασιν

ψευδῆ ἑωράκατε καὶ μαντείας ματαίας εἰρήκατε **8** διὰ τοῦτο εἰπὸν τάδε λέγει κύριος ἄνθ' ὧν οἱ λόγοι ὑμῶν ψευδεῖς καὶ αἱ μαντεῖαι ὑμῶν μάταιαι διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς λέγει κύριος **9** καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς προφήτας τοὺς ὀρῶντας ψευδῆ καὶ τοὺς ἀποφθεγγομένους μάταια ἐν παιδείᾳ τοῦ λαοῦ μου οὐκ ἔσονται οὐδὲ ἐν γραφῇ οἴκου Ἰσραηλ οὐ γραφήσονται καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ οὐκ εἰσελεύσονται καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ κύριος **10** ἄνθ' ὧν τὸν λαόν μου ἐπλάνησαν λέγοντες εἰρήνη εἰρήνη καὶ οὐκ ἦν εἰρήνη καὶ οὗτος οἰκοδομεῖ τοῖχον καὶ αὐτοὶ ἀλείφουσιν αὐτόν εἰ πεσεῖται **11** εἰπὸν πρὸς τοὺς ἀλείφοντας πεσεῖται καὶ ἔσται ὑετὸς κατακλύζων καὶ δώσω λίθους πετροβόλους εἰς τοὺς ἐνδέσμους αὐτῶν καὶ πεσοῦνται καὶ πνεῦμα ἐξαῖρον καὶ ῥαγήσεται **12** καὶ ἰδοὺ πέπτωκεν ὁ τοῖχος καὶ οὐκ ἔροῦσιν πρὸς ὑμᾶς ποῦ ἐστὶν ἡ ἀλοιφή ὑμῶν ἣν ἠλείψατε **13** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος καὶ ῥήξω πνοὴν ἐξαίρουσαν μετὰ θυμοῦ καὶ ὑετὸς κατακλύζων ἐν ὀργῇ μου ἔσται καὶ τοὺς λίθους τοὺς πετροβόλους ἐν θυμῷ ἐπάξω εἰς συντέλειαν **14** καὶ κατασκάψω τὸν τοῖχον ὃν ἠλείψατε καὶ πεσεῖται καὶ θήσω αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἀποκαλυφθήσεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ καὶ πεσεῖται καὶ συντελεσθήσεσθε μετ' ἐλέγχων καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος **15** καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν τοῖχον καὶ ἐπὶ τοὺς ἀλείφοντας αὐτόν καὶ πεσεῖται καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἔστιν ὁ τοῖχος οὐδὲ οἱ ἀλείφοντες αὐτόν **16** προφήται τοῦ Ἰσραηλ οἱ προφητεύοντες ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ οἱ ὀρῶντες αὐτῇ εἰρήνην καὶ εἰρήνη οὐκ ἔστιν λέγει κύριος **17** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας

τοῦ λαοῦ σου τὰς προφητευσούσας ἀπὸ καρδίας αὐτῶν καὶ
προφήτευσον ἐπ' αὐτάς **18** καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος οὐαὶ
ταῖς συρραπτούσαις προσκεφάλαια ἐπὶ πάντα ἀγκῶνα
χειρὸς καὶ ποιούσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν πάσης
ἡλικίας τοῦ διαστρέφειν ψυχὰς αἱ ψυχαὶ διεστράφησαν
τοῦ λαοῦ μου καὶ ψυχὰς περιεποιῶντο **19** καὶ ἐβεβήλουν
με πρὸς τὸν λαόν μου ἔνεκεν δρακὸς κριθῶν καὶ ἔνεκεν
κλασμάτων ἄρτου τοῦ ἀποκτεῖναι ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει
ἀποθανεῖν καὶ τοῦ περιποιήσασθαι ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει
ζησαι ἐν τῷ ἀποφθέγγεσθαι ὑμᾶς λαῶ εἰσακούοντι μάταια
ἀποφθέγματα **20** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια ὑμῶν ἐφ' ἃ ὑμεῖς συστρέφετε
ἐκεῖ ψυχὰς καὶ διαρρήξω αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων ὑμῶν
καὶ ἐξαποστελῶ τὰς ψυχὰς ἃς ὑμεῖς ἐκστρέφετε τὰς ψυχὰς
αὐτῶν εἰς διασκορπισμόν **21** καὶ διαρρήξω τὰ ἐπιβόλαια
ὑμῶν καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ οὐκέτι
ἔσονται ἐν χερσὶν ὑμῶν εἰς συστροφὴν καὶ ἐπιγνώσεσθε
διότι ἐγὼ κύριος **22** ἀνθ' ὧν διεστρέφετε καρδίαν δικαίου
ἀδίκως καὶ ἐγὼ οὐ διέστρεφον αὐτὸν καὶ τοῦ κατισχυῖσαι
χειρας ἀνόμου τὸ καθόλου μὴ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ζησαι αὐτόν **23** διὰ τοῦτο ψευδῆ
οὐ μὴ ἴδητε καὶ μαντείας οὐ μὴ μαντεύσησθε ἔτι καὶ
ῥύσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ γνώσεσθε ὅτι
ἐγὼ κύριος

14 καὶ ἦλθον πρὸς με ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων
τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου **2** καὶ
ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **3** υἱὲ ἀνθρώπου
οἱ ἄνδρες οὗτοι ἔθεντο τὰ διανοήματα αὐτῶν ἐπὶ τὰς
καρδίας αὐτῶν καὶ τὴν κόλασιν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν

ἔθηκαν πρὸ προσώπου αὐτῶν εἰ ἀποκρινόμενος ἀποκριθῶ
αὐτοῖς 4 διὰ τοῦτο λάλησον αὐτοῖς καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
τάδε λέγει κύριος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου
Ἰσραηλ ὃς ἂν θῆ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν
αὐτοῦ καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ
προσώπου αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην ἐγὼ
κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ ἐν οἷς ἐνέχεται ἡ διάνοια
αὐτοῦ 5 ὅπως πλαγιάσῃ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ κατὰ τὰς
καρδίας αὐτῶν τὰς ἀπηλλοτριωμένας ἀπ' ἐμοῦ ἐν τοῖς
ἐνθυμήμασιν αὐτῶν 6 διὰ τοῦτο εἶπὸν πρὸς τὸν οἶκον
τοῦ Ἰσραηλ τάδε λέγει κύριος κύριος ἐπιστρέφητε καὶ
ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν καὶ ἀπὸ
πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν καὶ ἐπιστρέψατε τὰ πρόσωπα
ὑμῶν 7 διότι ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραηλ καὶ
ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν προσηλυτευόντων ἐν τῷ Ἰσραηλ
ὃς ἂν ἀπαλλοτριωθῆ ἀπ' ἐμοῦ καὶ θῆται τὰ ἐνθυμήματα
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας
αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν
προφήτην τοῦ ἐπερωτῆσαι αὐτὸν ἐν ἐμοί ἐγὼ κύριος
ἀποκριθήσομαι αὐτῷ ἐν ᾧ ἐνέχεται ἐν αὐτῷ 8 καὶ στηριῶ
τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ θήσομαι
αὐτὸν εἰς ἔρημον καὶ εἰς ἀφανισμόν καὶ ἐξαρῶ αὐτὸν
ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος
9 καὶ ὁ προφήτης ἐὰν πλανηθῆ καὶ λαλήσῃ ἐγὼ κύριος
πεπλάνηκα τὸν προφήτην ἐκεῖνον καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά
μου ἐπ' αὐτὸν καὶ ἀφανιῶ αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου
Ἰσραηλ 10 καὶ λήμψονται τὴν ἀδικίαν αὐτῶν κατὰ τὸ
ἀδίκημα τοῦ ἐπερωτῶντος καὶ κατὰ τὸ ἀδίκημα ὁμοίως
τῷ προφήτῃ ἔσται 11 ὅπως μὴ πλανᾶται ἔτι ὁ οἶκος τοῦ

Ισραηλ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἵνα μὴ μиаίνωνται ἔτι ἐν πᾶσιν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν λέγει κύριος **12** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **13** υἱὲ ἀνθρώπου γῆ ἐὰν ἀμάρτη μοι τοῦ παραπεσεῖν παράπτωμα καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτήν καὶ συντρίψω αὐτῆς στήριγμα ἄρτου καὶ ἐξαποστελῶ ἐπ' αὐτήν λιμὸν καὶ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνη **14** καὶ ἐὰν ὣσιν οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς Νωε καὶ Δαυιδ καὶ Ἰωβ αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν σωθήσονται λέγει κύριος **15** ἐὰν καὶ θηρία πονηρὰ ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν καὶ τιμωρήσομαι αὐτήν καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν καὶ οὐκ ἔσται ὁ διοδεύων ἀπὸ προσώπου τῶν θηρίων **16** καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος εἰ υἱοὶ ἢ θυγατέρες σωθήσονται ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται ἢ δὲ γῆ ἔσται εἰς ὄλεθρον **17** ἢ καὶ ῥομφαίαν ἐὰν ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην καὶ εἶπω ῥομφαία διελθάτω διὰ τῆς γῆς καὶ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος **18** καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος οὐ μὴ ῥύσωνται υἱοὺς οὐδὲ θυγατέρας αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται **19** ἢ καὶ θάνατον ἐπαποστείλω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτήν ἐν αἵματι τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος **20** καὶ Νωε καὶ Δαυιδ καὶ Ἰωβ ἐν μέσῳ αὐτῆς ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἐὰν υἱοὶ ἢ θυγατέρες ὑπολειφθῶσιν αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν ῥύσσονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν **21** τάδε λέγει κύριος ἐὰν δὲ καὶ τὰς τέσσαρας ἐκδικήσεις μου τὰς πονηρὰς ῥομφαίαν καὶ λιμὸν καὶ θηρία πονηρὰ καὶ θάνατον ἐξαποστείλω ἐπὶ Ἰερουσαλημ τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος **22** καὶ

ἰδοὺ ὑπολελειμμένοι ἐν αὐτῇ οἱ ἀνασεσφωσμένοι αὐτῆς
οἱ ἐξάγουσιν ἐξ αὐτῆς υἱοὺς καὶ θυγατέρας ἰδοὺ αὐτοὶ
ἐκπορεύονται πρὸς ὑμᾶς καὶ ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ
τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν καὶ μεταμεληθήσεσθε ἐπὶ τὰ κακὰ
ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλημ πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον
ἐπ' αὐτήν **23** καὶ παρακαλέσουσιν ὑμᾶς διότι ὄψεσθε τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν καὶ ἐπιγνώσεσθε
διότι οὐ μάτην πεποίηκα πάντα ὅσα ἐποίησα ἐν αὐτῇ
λέγει κύριος

15 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** καὶ σύ υἱὲ
ἀνθρώπου τί ἂν γένοιτο τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐκ πάντων
τῶν ξύλων τῶν κλημάτων τῶν ὄντων ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ
δρυμοῦ **3** εἰ λήμψονται ἐξ αὐτῆς ξύλον τοῦ ποιῆσαι εἰς
ἐργασίαν εἰ λήμψονται ἐξ αὐτῆς πάσσαλον τοῦ κρεμάσαι
ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος **4** πάρεξ πυρὶ δέδοται εἰς ἀνάλωσιν
τὴν κατ' ἐνιαυτὸν κάθαρσιν ἀπ' αὐτῆς ἀναλίσκει τὸ πῦρ
καὶ ἐκλείπει εἰς τέλος μὴ χρήσιμον ἔσται εἰς ἐργασίαν **5**
οὐδὲ ἔτι αὐτοῦ ὄντος ὀλοκλήρου οὐκ ἔσται εἰς ἐργασίαν
μὴ ὅτι ἐὰν καὶ πῦρ αὐτὸ ἀναλώσῃ εἰς τέλος εἰ ἔσται ἔτι
εἰς ἐργασίαν **6** διὰ τοῦτο εἰπόν τάδε λέγει κύριος ὄν
τρόπον τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ
ὃ δέδωκα αὐτὸ τῷ πυρὶ εἰς ἀνάλωσιν οὕτως δέδωκα τοὺς
κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ **7** καὶ δώσω τὸ πρόσωπόν μου
ἐπ' αὐτούς ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελεύσονται καὶ πῦρ αὐτούς
καταφάγεται καὶ ἐπιγνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ
στηρίσαι με τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς **8** καὶ δώσω
τὴν γῆν εἰς ἀφανισμόν ἀνθ' ὧν παρέπεσον παραπτώματι
λέγει κύριος

16 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου διαμάρτυραι τῇ Ἱερουσαλημ τὰς ἀνομίας αὐτῆς **3** καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος τῇ Ἱερουσαλημ ἡ ῥίζα σου καὶ ἡ γένεσίς σου ἐκ γῆς Χανααν ὁ πατήρ σου Ἀμορραῖος καὶ ἡ μήτηρ σου Χετταία **4** καὶ ἡ γένεσίς σου ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐτέχθης οὐκ ἔδῃσαν τοὺς μαστοὺς σου καὶ ἐν ὕδατι οὐκ ἐλούσθης οὐδὲ ἀλὶ ἠλίσθης καὶ σπαργάνοις οὐκ ἐσπαργανώθης **5** οὐδὲ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ σοὶ τοῦ ποιῆσαί σοι ἕν ἐκ πάντων τούτων τοῦ παθεῖν τι ἐπὶ σοί καὶ ἀπερρίφης ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου τῇ σκολιότητι τῆς ψυχῆς σου ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐτέχθης **6** καὶ διῆλθον ἐπὶ σέ καὶ εἶδόν σε πεφυρμένην ἐν τῷ αἵματί σου καὶ εἶπά σοι ἐκ τοῦ αἵματός σου ζωὴ **7** πληθύνου καθὼς ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἀγροῦ δέδωκά σε καὶ ἐπληθύνθης καὶ ἐμεγαλύνθης καὶ εἰσῆλθες εἰς πόλεις πόλεων οἱ μαστοὶ σου ἀνωρθώθησαν καὶ ἡ θρίξ σου ἀνέτειλεν σὺ δὲ ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα **8** καὶ διῆλθον διὰ σοῦ καὶ εἶδόν σε καὶ ἰδοὺ καιρὸς σου καιρὸς καταλόντων καὶ διεπέτασα τὰς πτέρυγάς μου ἐπὶ σέ καὶ ἐκάλυψα τὴν ἀσχημοσύνην σου καὶ ὤμοσά σοι καὶ εἰσῆλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ λέγει κύριος καὶ ἐγένου μοι **9** καὶ ἔλουσά σε ἐν ὕδατι καὶ ἀπέπλυνα τὸ αἷμά σου ἀπὸ σοῦ καὶ ἔχρισά σε ἐν ἐλαίῳ **10** καὶ ἐνέδυσά σε ποικίλα καὶ ὑπέδησά σε ὑάκινθον καὶ ἔζωσά σε βύσσῳ καὶ περιέβαλόν σε τριχάπτῳ **11** καὶ ἐκόσμησά σε κόσμῳ καὶ περιέθηκα ψέλια περὶ τὰς χεῖράς σου καὶ κάθεμα περὶ τὸν τράχηλόν σου **12** καὶ ἔδωκα ἐνώπιόν σου περὶ τὸν μυκτῆρά σου καὶ τροχίσκους ἐπὶ τὰ ὠτά σου καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου **13** καὶ ἐκόσμηθής χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ καὶ τὰ περιβόλαιά

σου βύσσινά καὶ τρίχαπτα καὶ ποικίλα σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἔφαγες καὶ ἐγένου καλὴ σφόδρα **14** καὶ ἐξήλθεν σου ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν τῷ κάλλει σου διότι συντετελεσμένον ἦν ἐν εὐπρεπείᾳ ἐν τῇ ὡραιότητι ἧ ἔταξα ἐπὶ σέ λέγει κύριος **15** καὶ ἐπεποιθεὶς ἐν τῷ κάλλει σου καὶ ἐπόρνευσας ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου καὶ ἐξέχεας τὴν πορνείαν σου ἐπὶ πάντα πάροδον ὃ οὐκ ἔσται **16** καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν ἱματίων σου καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἰδωλάραπα καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπ' αὐτά καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃς οὐδὲ μὴ γένηται **17** καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη τῆς καυχῆσεώς σου ἐκ τοῦ χρυσοῦ μου καὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίου μου ἐξ ὧν ἔδωκά σοι καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἰκόνας ἀρσενικὰς καὶ ἐξεπόρνευσας ἐν αὐταῖς **18** καὶ ἔλαβες τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον σου καὶ περιέβαλες αὐτὰ καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὸ θυμίαμά μου ἔθηκας πρὸ προσώπου αὐτῶν **19** καὶ τοὺς ἄρτους μου οὐς ἔδωκά σοι σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἐψώμισά σε καὶ ἔθηκας αὐτὰ πρὸ προσώπου αὐτῶν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας καὶ ἐγένετο λέγει κύριος **20** καὶ ἔλαβες τοὺς υἱούς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου ἃς ἐγέννησας καὶ ἔθυσας αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀνάλωσιν ὡς μικρὰ ἐξεπόρνευσας **21** καὶ ἔσφαξας τὰ τέκνα σου καὶ ἔδωκας αὐτὰ ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαί σε ἐν αὐτοῖς **22** τοῦτο παρὰ πᾶσαν τὴν πορνείαν σου καὶ οὐκ ἐμνήσθῃς τὰς ἡμέρας τῆς νηπιότητός σου ὅτε ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα καὶ πεφυρμένη ἐν τῷ αἵματί σου ἔζησας **23** καὶ ἐγένετο μετὰ πάσας τὰς κακίας σου λέγει κύριος **24** καὶ ὠκοδόμησας σεαυτῇ οἶκημα πορνικὸν καὶ ἐποίησας σεαυτῇ ἔκθεμα ἐν πάσῃ πλατείᾳ **25** καὶ ἐπ' ἀρχῆς πάσης ὁδοῦ ὠκοδόμησας τὰ πορνεῖά σου καὶ ἐλυμήνω τὸ κάλλος σου καὶ διήγαγες τὰ σκέλη σου

παντὶ παρόδῳ καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου 26 καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Αἰγύπτου τοὺς ὁμοροῦντάς σοι τοὺς μεγαλοσάρκους καὶ πολλαχῶς ἐξεπόρνευσας τοῦ παροργίσει με 27 ἐὰν δὲ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ καὶ ἐξαρῶ τὰ νόμιμά σου καὶ παραδώσω σε εἰς ψυχὰς μισούντων σε θυγατέρας ἄλλοφύλων τὰς ἐκκλινούσας σε ἐκ τῆς ὁδοῦ σου ἧς ἠσέβησας 28 καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τὰς θυγατέρας Ασσοῦρ καὶ οὐδ' οὕτως ἐνεπλήσθης καὶ ἐξεπόρνευσας καὶ οὐκ ἐνεπίπλω 29 καὶ ἐπλήθυνας τὰς διαθήκας σου πρὸς γῆν Χαλδαίων καὶ οὐδὲ ἐν τούτοις ἐνεπλήσθης 30 τί διαθῶ τὴν θυγατέρα σου λέγει κύριος ἐν τῷ ποιῆσαί σε ταῦτα πάντα ἔργα γυναικὸς πόρνης καὶ ἐξεπόρνευσας τρισσῶς 31 ἐν ταῖς θυγατράσιν σου τὸ πορνεῖόν σου ὠκοδόμησας ἐπὶ πάσης ἀρχῆς ὁδοῦ καὶ τὴν βάσιν σου ἐποίησας ἐν πάσῃ πλατείᾳ καὶ ἐγένου ὡς πόρνη συνάγουσα μισθώματα 32 ἢ γυνὴ ἢ μοιχωμένη ὁμοία σοι παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς λαμβάνουσα μισθώματα 33 πᾶσι τοῖς ἐκπορνεύσασιν αὐτὴν προσεδίδου μισθώματα καὶ σὺ δέδωκας μισθώματα πᾶσι τοῖς ἐρασταῖς σου καὶ ἐφόρτιζες αὐτοὺς τοῦ ἔρχεσθαι πρὸς σέ κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σου 34 καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένον παρὰ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ πορνείᾳ σου καὶ μετὰ σοῦ πεπορνεύκασιν ἐν τῷ προσδίδοναι σε μισθώματα καὶ σοὶ μισθώματα οὐκ ἐδόθη καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένα 35 διὰ τοῦτο πόρνη ἄκουε λόγον κυρίου 36 τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐξέχεας τὸν χαλκόν σου καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη σου ἐν τῇ πορνείᾳ σου πρὸς τοὺς ἐραστάς σου καὶ εἰς πάντα τὰ ἐνθυμήματα τῶν ἀνομιῶν σου καὶ ἐν τοῖς αἵμασιν τῶν τέκνων σου ὧν ἔδωκας αὐτοῖς 37 διὰ

τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ συνάγω πάντας τοὺς ἐραστάς σου
ἐν οἷς ἐπεμίγης ἐν αὐτοῖς καὶ πάντας οὓς ἠγάπησας σὺν
πᾶσιν οἷς ἐμίσεις καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν καὶ
ἀποκαλύψω τὰς κακίας σου πρὸς αὐτούς καὶ ὄψονται
πᾶσαν τὴν αἰσχύνην σου **38** καὶ ἐκδικήσω σε ἐκδικήσει
μοιχαλίδος καὶ ἐκχεούσης αἷμα καὶ θήσω σε ἐν αἵματι
θυμοῦ καὶ ζήλου **39** καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας αὐτῶν
καὶ κατασκάψουσιν τὸ πορνεῖόν σου καὶ καθελοῦσιν
τὴν βάσιν σου καὶ ἐκδύσουσίν σε τὸν ἱματισμόν σου καὶ
λήμψονται τὰ σκεύη τῆς καυχῆσεώς σου καὶ ἀφήσουσίν σε
γυμνήν καὶ ἀσχημονοῦσαν **40** καὶ ἄξουσιν ἐπὶ σὲ ὄχλος
καὶ λιθοβολήσουσίν σε ἐν λίθοις καὶ κατασφάζουσίν σε
ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν **41** καὶ ἐμπρήσουσιν τοὺς οἴκους
σου πυρὶ καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐκδικήσεις ἐνώπιον
γυναικῶν πολλῶν καὶ ἀποστρέψω σε ἐκ τῆς πορνείας σου
καὶ μισθώματα οὐ μὴ δῶς οὐκέτι **42** καὶ ἐπαφήσω τὸν
θυμόν μου ἐπὶ σέ καὶ ἐξαρθήσεται ὁ ζῆλός μου ἐκ σοῦ
καὶ ἀναπαύσομαι καὶ οὐ μὴ μεριμνήσω οὐκέτι **43** ἀνθ'
ῶν οὐκ ἐμνήσθης τὴν ἡμέραν τῆς νηπιότητός σου καὶ
ἐλύπεις με ἐν πᾶσι τούτοις καὶ ἐγὼ ἰδοὺ τὰς ὁδοὺς σου εἰς
κεφαλὴν σου δέδωκα λέγει κύριος καὶ οὕτως ἐποίησας
τὴν ἀσέβειαν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου **44** ταῦτά ἐστιν
πάντα ὅσα εἶπαν κατὰ σοῦ ἐν παραβολῇ λέγοντες καθὼς
ἡ μήτηρ καὶ ἡ θυγάτηρ **45** θυγάτηρ τῆς μητρός σου σὺ εἶ
ἡ ἀπωσαμένη τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ
ἀδελφὴ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἀπωσαμένων τοὺς ἄνδρας
αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἡ μήτηρ ὑμῶν Χετταία καὶ ὁ
πατὴρ ὑμῶν Ἀμορραῖος **46** ἡ ἀδελφὴ ὑμῶν ἡ πρεσβυτέρα
Σαμάρεια αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἡ κατοικοῦσα

ἐξ εὐωνύμων σου καὶ ἡ ἀδελφή σου ἡ νεωτέρα σου
ἡ κατοικοῦσα ἐκ δεξιῶν σου Σοδομα καὶ αἱ θυγατέρες
αὐτῆς 47 καὶ οὐδ' ὥς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορεύθης
οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησας παρὰ μικρὸν καὶ
ὑπέρκεισαι αὐτὰς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου 48 ζῶ ἐγὼ λέγει
κύριος εἰ πεποίηκεν Σοδομα ἡ ἀδελφή σου αὐτὴ καὶ αἱ
θυγατέρες αὐτῆς ὄν τρόπον ἐποίησας σὺ καὶ αἱ θυγατέρες
σου 49 πλὴν τοῦτο τὸ ἀνόμημα Σοδομων τῆς ἀδελφῆς σου
ὑπερηφανία ἐν πλησμονῇ ἄρτων καὶ ἐν εὐθηνίᾳ οἴνου
ἐσπατάλων αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς τοῦτο ὑπῆρχεν
αὐτῇ καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς καὶ χεῖρα πτωχοῦ καὶ
πένητος οὐκ ἀντελαμβάνοντο 50 καὶ ἐμεγαλαύχουν καὶ
ἐποίησαν ἀνομήματα ἐνώπιόν μου καὶ ἐξήρα αὐτάς καθὼς
εἶδον 51 καὶ Σαμάρεια κατὰ τὰς ἡμίσεις τῶν ἁμαρτιῶν
σου οὐχ ἤμαρτεν καὶ ἐπλήθυνας τὰς ἀνομίας σου ὑπὲρ
αὐτάς καὶ ἐδικαίωσας τὰς ἀδελφάς σου ἐν πάσαις ταῖς
ἀνομίαις σου αἷς ἐποίησας 52 καὶ σὺ κόμισαι βάσανόν
σου ἐν ἧ ἔφθειρας τὰς ἀδελφάς σου ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
σου αἷς ἠνόμησας ὑπὲρ αὐτάς καὶ ἐδικαίωσας αὐτάς ὑπὲρ
σεαυτήν καὶ σὺ αἰσχύνθητι καὶ λαβὲ τὴν ἀτιμίαν σου
ἐν τῷ δικαίωσαί σε τὰς ἀδελφάς σου 53 καὶ ἀποστρέψω
τὰς ἀποστροφὰς αὐτῶν τὴν ἀποστροφὴν Σοδομων καὶ
τῶν θυγατέρων αὐτῆς καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν
Σαμαρείας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς καὶ ἀποστρέψω τὴν
ἀποστροφὴν σου ἐν μέσῳ αὐτῶν 54 ὅπως κομίση τὴν
βάσανόν σου καὶ ἀτιμωθῆσῃ ἐκ πάντων ὧν ἐποίησας
ἐν τῷ σε παροργίσει με 55 καὶ ἡ ἀδελφή σου Σοδομα
καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀποκατασταθήσονται καθὼς
ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς καὶ Σαμάρεια καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς

ἀποκατασταθήσονται καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς καὶ σὺ καὶ αἱ
θυγατέρες σου ἀποκατασταθήσεσθε καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ἦτε
56 καὶ εἰ μὴ ἦν Σοδομα ἢ ἀδελφή σου εἰς ἀκοὴν ἐν τῷ
στόματί σου ἐν ταῖς ἡμέραις ὑπερηφανίας σου **57** πρὸ τοῦ
ἀποκαλυφθῆναι τὰς κακίας σου ὃν τρόπον νῦν ὄνειδος
εἶ θυγατέρων Συρίας καὶ πάντων τῶν κύκλῳ αὐτῆς
θυγατέρων ἀλλοφύλων τῶν περιεχουσῶν σε κύκλῳ **58**
τὰς ἀσεβείας σου καὶ τὰς ἀνομίας σου σὺ κεκόμισαι αὐτάς
λέγει κύριος **59** τάδε λέγει κύριος καὶ ποιήσω ἐν σοὶ
καθὼς ἐποίησας ὡς ἠτίμωσας ταῦτα τοῦ παραβῆναι τὴν
διαθήκην μου **60** καὶ μνησθήσομαι ἐγὼ τῆς διαθήκης μου
τῆς μετὰ σοῦ ἐν ἡμέραις νηπιότητός σου καὶ ἀναστήσω
σοι διαθήκην αἰώνιον **61** καὶ μνησθήσῃ τὴν ὁδόν σου
καὶ ἐξατιμωθήσῃ ἐν τῷ ἀναλαβεῖν σε τὰς ἀδελφάς σου
τὰς πρεσβυτέρας σου σὺν ταῖς νεωτέραις σου καὶ δώσω
αὐτάς σοι εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ ἐκ διαθήκης σου **62** καὶ
ἀναστήσω ἐγὼ τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ καὶ ἐπιγνώσῃ
ὅτι ἐγὼ κύριος **63** ὅπως μνησθῆς καὶ αἰσχυνηθῆς καὶ μὴ ἦ
σοι ἔτι ἀνοιῆσαι τὸ στόμα σου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀτιμίας
σου ἐν τῷ ἐξιλάσκεσθαί μέ σοι κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησας
λέγει κύριος

17 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ
ἀνθρώπου διήγησαι διήγημα καὶ εἰπὸν παραβολὴν πρὸς
τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ **3** καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος ὁ ἄετός
ὁ μέγας ὁ μεγαλοπτέρυγος ὁ μακρὸς τῆ ἑκτάσει πλήρης
ὀνύχων ὃς ἔχει τὸ ἦγημα εἰσελθεῖν εἰς τὸν Λίβανον καὶ
ἔλαβε τὰ ἐπίλεκτα τῆς κέδρου **4** τὰ ἄκρα τῆς ἀπαλότητος
ἀπέκνισεν καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Χανααν εἰς πόλιν
τετειχισμένην ἔθετο αὐτά **5** καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ σπέρματος

τῆς γῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸ πεδῖον φυτὸν ἐφ' ὕδατι
πολλῶ ἐπιβλεπόμενον ἔταξεν αὐτό 6 καὶ ἀνέτειλεν καὶ
ἐγένετο εἰς ἄμπελον ἀσθενοῦσαν καὶ μικρὰν τῷ μεγέθει
τοῦ ἐπιφαίνεσθαι αὐτὴν τὰ κλήματα αὐτῆς ἐπ' αὐτὴν καὶ αἱ
ρίζαι αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον
καὶ ἐποίησεν ἀπώρυγας καὶ ἐξέτεινεν τὴν ἀναδενδράδα
αὐτῆς 7 καὶ ἐγένετο ἀετὸς ἕτερος μέγας μεγαλοπτέρυγος
πολὺς ὄνουξιν καὶ ἰδοὺ ἡ ἄμπελος αὕτη περιπεπλεγμένη
πρὸς αὐτόν καὶ αἱ ρίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτόν καὶ τὰ κλήματα
αὐτῆς ἐξαπέστειλεν αὐτῷ τοῦ ποτίσαι αὐτὴν σὺν τῷ βῶλῳ
τῆς φυτείας αὐτῆς 8 εἰς πεδῖον καλὸν ἐφ' ὕδατι πολλῶ
αὕτη πιαίνεται τοῦ ποιεῖν βλαστοὺς καὶ φέρειν καρπὸν
τοῦ εἶναι εἰς ἄμπελον μεγάλην 9 διὰ τοῦτο εἰπόν τάδε
λέγει κύριος εἰ κατευθυνεῖ οὐχὶ αἱ ρίζαι τῆς ἀπαλότητος
αὐτῆς καὶ ὁ καρπὸς σαπήσεται καὶ ξηρανθήσεται πάντα
τὰ προανατέλλοντα αὐτῆς καὶ οὐκ ἐν βραχίονι μεγάλῳ
οὐδ' ἐν λαῶ πολλῶ τοῦ ἐκσπάσαι αὐτὴν ἐκ ριζῶν αὐτῆς
10 καὶ ἰδοὺ πιαίνεται μὴ κατευθυνεῖ οὐχ ἅμα τῷ ἄψασθαι
αὐτῆς ἄνεμον τὸν καύσωνα ξηρανθήσεται ξηρασίᾳ σὺν τῷ
βῶλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται 11 καὶ ἐγένετο λόγος
κυρίου πρὸς με λέγων 12 υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν δὴ πρὸς τὸν
οἶκον τὸν παραπικραίνοντα οὐκ ἐπίστασθε τί ἦν ταῦτα
εἰπὸν ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερουσαλημ
καὶ λήμψεται τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τοὺς ἄρχοντας
αὐτῆς καὶ ἄξει αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν εἰς Βαβυλῶνα 13 καὶ
λήμψεται ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας καὶ διαθήσεται
πρὸς αὐτὸν διαθήκην καὶ εἰσάξει αὐτὸν ἐν ἀρᾷ καὶ
τοὺς ἡγουμένους τῆς γῆς λήμψεται 14 τοῦ γενέσθαι
εἰς βασιλείαν ἀσθενῆ τὸ καθόλου μὴ ἐπαίρεσθαι τοῦ

φυλάσσειν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ ἰστάνειν αὐτήν **15**
καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐξαποστέλλειν ἀγγέλους
ἑαυτοῦ εἰς Αἴγυπτον τοῦ δοῦναι αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν
πολὺν εἰ κατευθυνεῖ εἰ διασωθήσεται ὁ ποιῶν ἐναντία
καὶ παραβαίνων διαθήκην εἰ σωθήσεται **16** ζῶ ἐγὼ λέγει
κύριος ἂν μὴ ἐν ᾧ τόπῳ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτόν
ὄς ἠτίμωσεν τὴν ἀράν μου καὶ ὄς παρέβη τὴν διαθήκην
μου μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ Βαβυλῶνος τελευτήσῃ **17** καὶ
οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλη οὐδ' ἐν ὄχλῳ πολλῷ ποιήσει
πρὸς αὐτὸν Φαραῶ πόλεμον ἐν χαρακοβολίᾳ καὶ ἐν
οἰκοδομῇ βελοστάσεων τοῦ ἐξᾶραι ψυχάς **18** καὶ ἠτίμωσεν
ὄρκωμοσίαν τοῦ παραβῆναι διαθήκην καὶ ἰδοὺ δέδωκεν
τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ πάντα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ μὴ
σωθήσεται **19** διὰ τοῦτο εἰπὸν τάδε λέγει κύριος ζῶ ἐγὼ
ἂν μὴ τὴν διαθήκην μου ἦν παρέβη καὶ τὴν ὄρκωμοσίαν
μου ἦν ἠτίμωσεν καὶ δώσω αὐτὰ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ **20**
καὶ ἐκπετάσω ἐπ' αὐτὸν τὸ δίκτυόν μου καὶ ἀλώσεται
ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ **21** ἐν πάσῃ παρατάξει αὐτοῦ ἐν
ῥομφαίᾳ πεσοῦνται καὶ τοὺς καταλοίπους εἰς πάντα
ἄνεμον διασπερῶ καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος
λελάληκα **22** διότι τάδε λέγει κύριος καὶ λήμψομαι ἐγὼ
ἐκ τῶν ἐπιλέκτων τῆς κέδρου ἐκ κορυφῆς καρδίας αὐτῶν
ἀποκνιῶ καὶ καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ' ὄρος ὑψηλόν καὶ
κρεμάσω αὐτὸν **23** ἐν ὄρει μετεώρῳ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ
καταφυτεύσω καὶ ἐξοίσει βλαστὸν καὶ ποιήσει καρπὸν
καὶ ἔσται εἰς κέδρον μεγάλην καὶ ἀναπαύσεται ὑποκάτω
αὐτοῦ πᾶν θηρίον καὶ πᾶν πετεινὸν ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ
ἀναπαύσεται τὰ κλήματα αὐτοῦ ἀποκατασταθήσεται **24**
καὶ γνῶσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου διότι ἐγὼ κύριος

ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλὸν καὶ ὑψῶν ξύλον ταπεινὸν καὶ
ξηραίνων ξύλον χλωρὸν καὶ ἀναθάλλων ξύλον ξηρὸν
ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω

18 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ
ἀνθρώπου τί ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
λέγοντες οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα καὶ οἱ ὀδόντες
τῶν τέκνων ἐγομφίασαν **3** ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἐὰν
γένηται ἔτι λεγομένη ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τῷ Ἰσραὴλ
4 ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐμαί εἰσιν ὄν τρόπον ἡ ψυχὴ τοῦ
πατρὸς οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ υἱοῦ ἐμαί εἰσιν ἡ ψυχὴ
ἡ ἀμαρτάνουσα αὕτη ἀποθανεῖται **5** ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς
ἔσται δίκαιος ὁ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην **6** ἐπὶ τῶν
ὀρέων οὐ φάγεται καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐ μὴ
ἐπάρη πρὸς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραὴλ καὶ τὴν γυναῖκα
τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐ μὴ μιάνη καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν
ἀφῆδρω οὐσαν οὐ προσεγγιεῖ **7** καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ
καταδυναστεύσῃ ἐνεχυρασμὸν ὀφείλοντος ἀποδώσει καὶ
ἄρπαγμα οὐχ ἀρπάται τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι δώσει
καὶ γυμνὸν περιβαλεῖ **8** καὶ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ ἐπὶ τόκῳ
οὐ δώσει καὶ πλεονασμὸν οὐ λήμψεται καὶ ἐξ ἀδικίας
ἀποστρέψει τὴν χεῖρα αὐτοῦ κρίμα δίκαιον ποιήσει ἀνὰ
μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ **9** καὶ
τοῖς προστάγμασίν μου πεπόρευται καὶ τὰ δικαιώματά
μου πεφύλακται τοῦ ποιῆσαι αὐτὰ δίκαιος οὗτός ἐστιν
ζωῆ ζήσεται λέγει κύριος **10** καὶ ἐὰν γεννήσῃ υἱὸν λοιμὸν
ἐκχέοντα αἷμα καὶ ποιοῦντα ἀμαρτήματα **11** ἐν τῇ ὁδῷ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ δικαίου οὐκ ἐπορεύθη ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
τῶν ὀρέων ἔφαγεν καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ
ἐμίανεν **12** καὶ πτωχὸν καὶ πένητα κατεδυνάστευσεν καὶ

ἄρπαγμα ἤρπασεν καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἀπέδωκεν καὶ εἰς τὰ εἶδωλα ἔθετο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἀνομίαν πεποίηκεν **13** μετὰ τόκου ἔδωκε καὶ πλεονασμὸν ἔλαβεν οὗτος ζωῆ οὐ ζήσεται πάσας τὰς ἀνομίας ταύτας ἐποίησεν θανάτῳ θανατωθήσεται τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἔσται **14** ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱὸν καὶ ἴδῃ πάσας τὰς ἀμαρτίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἅς ἐποίησεν καὶ φοβηθῆ καὶ μὴ ποιήσῃ κατὰ ταύτας **15** ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐ βέβρωκεν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐκ ἔθετο εἰς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραὴλ καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἐμίανεν **16** καὶ ἄνθρωπον οὐ κατεδυνάστευσεν καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἐνεχύρασεν καὶ ἄρπαγμα οὐχ ἤρπασεν τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι ἔδωκεν καὶ γυμνὸν περιέβαλεν **17** καὶ ἀπ' ἀδικίας ἀπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τόκον οὐδὲ πλεονασμὸν οὐκ ἔλαβεν δικαιοσύνην ἐποίησεν καὶ ἐν τοῖς προστάγμασίν μου ἐπορεύθη οὐ τελευτήσῃ ἐν ἀδικίαις πατρὸς αὐτοῦ ζωῆ ζήσεται **18** ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἐὰν θλίψῃ θλίψῃ καὶ ἀρπάσῃ ἄρπαγμα ἐναντία ἐποίησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου καὶ ἀποθανεῖται ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ **19** καὶ ἐρεῖτε τί ὅτι οὐκ ἔλαβεν τὴν ἀδικίαν ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὅτι ὁ υἱὸς δικαιοσύνην καὶ ἔλεος ἐποίησεν πάντα τὰ νόμιμά μου συνετήρησεν καὶ ἐποίησεν αὐτὰ ζωῆ ζήσεται **20** ἡ δὲ ψυχὴ ἢ ἀμαρτάνουσα ἀποθανεῖται ὁ δὲ υἱὸς οὐ λήμψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ οὐδὲ ὁ πατὴρ λήμψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δικαιοσύνη δικαίου ἐπ' αὐτὸν ἔσται καὶ ἀνομία ἀνόμου ἐπ' αὐτὸν ἔσται **21** καὶ ὁ ἄνομος ἐὰν ἀποστρέψῃ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν καὶ φυλάξῃται πάσας τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσῃ δικαιοσύνην καὶ ἔλεος ζωῆ

ζήσεται οὐ μὴ ἀποθάνῃ 22 πάντα τὰ παραπτώματα αὐτοῦ
ὅσα ἐποίησεν οὐ μνησθήσεται ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ
ἢ ἐποίησεν ζήσεται 23 μὴ θελήσει θελήσω τὸν θάνατον
τοῦ ἀνόμου λέγει κύριος ὡς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς
ὁδοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ζῆν αὐτόν 24 ἐν δὲ τῷ ἀποστρέψαι
δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ ἀδικίαν
κατὰ πάσας τὰς ἀνομίας ἃς ἐποίησεν ὁ ἄνομος πᾶσαι αἱ
δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν οὐ μὴ μνησθῶσιν ἐν τῷ
παραπτώματι αὐτοῦ ᾧ παρέπεσεν καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
αὐτοῦ αἷς ἤμαρτεν ἐν αὐταῖς ἀποθανεῖται 25 καὶ εἶπατε
οὐ κατευθύνει ἡ ὁδὸς κυρίου ἀκούσατε δὴ πᾶς οἶκος
Ἰσραὴλ μὴ ἡ ὁδὸς μου οὐ κατευθύνει οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν
οὐ κατευθύνει 26 ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν δίκαιον ἐκ τῆς
δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ παράπτωμα καὶ ἀποθάνῃ
ἐν τῷ παραπτώματι ᾧ ἐποίησεν ἐν αὐτῷ ἀποθανεῖται 27
καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἧς
ἐποίησεν καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην οὗτος τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξεν 28 καὶ ἀπέστρεψεν ἐκ πασῶν
τῶν ἀσεβειῶν αὐτοῦ ᾧ ἐποίησεν ζωῇ ζήσεται οὐ μὴ
ἀποθάνῃ 29 καὶ λέγουσιν ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ οὐ κατορθοῖ
ἡ ὁδὸς κυρίου μὴ ἡ ὁδὸς μου οὐ κατορθοῖ οἶκος Ἰσραὴλ
οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατορθοῖ 30 ἕκαστον κατὰ τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ λέγει κύριος ἐπιστρέφητε
καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν καὶ οὐκ
ἔσονται ὑμῖν εἰς κόλασιν ἀδικίας 31 ἀπορρίψατε ἀπὸ
ἑαυτῶν πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν ἃς ἠσεβήσατε εἰς ἐμέ
καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινόν
καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκειτε οἶκος Ἰσραὴλ 32 διότι οὐ θέλω
τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος λέγει κύριος

19 καὶ σὺ λαβὲ θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ Ἰσραηλ
2 καὶ ἐρεῖς τί ἡ μήτηρ σου σκύμνος ἐν μέσῳ λεόντων
ἐγενήθη ἐν μέσῳ λεόντων ἐπλήθυνεν σκύμνους αὐτῆς 3
καὶ ἀπεπήδησεν εἰς τῶν σκύμνων αὐτῆς λέων ἐγένετο
καὶ ἔμαθεν τοῦ ἀρπάζειν ἀρπάγματα ἀνθρώπους ἔφαγεν
4 καὶ ἤκουσαν κατ' αὐτοῦ ἔθνη ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν
συνελήμφθη καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐν κημῶ εἰς γῆν Αἰγύπτου
5 καὶ εἶδεν ὅτι ἀπῶσται ἀπ' αὐτῆς καὶ ἀπώλετο ἡ ὑπόστασις
αὐτῆς καὶ ἔλαβεν ἄλλον ἐκ τῶν σκύμνων αὐτῆς λέοντα
ἔταξεν αὐτόν 6 καὶ ἀνεστρέφετο ἐν μέσῳ λεόντων λέων
ἐγένετο καὶ ἔμαθεν ἀρπάζειν ἀρπάγματα ἀνθρώπους
ἔφαγεν 7 καὶ ἐνέμετο τῷ θράσει αὐτοῦ καὶ τὰς πόλεις
αὐτῶν ἐξηρήμωσεν καὶ ἠφάνισεν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα
αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς ὠρύματος αὐτοῦ 8 καὶ ἔδωκαν ἐπ'
αὐτὸν ἔθνη ἐκ χωρῶν κυκλόθεν καὶ ἐξεπέτασαν ἐπ'
αὐτὸν δίκτυα αὐτῶν ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήμφθη 9
καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν κημῶ καὶ ἐν γαλεάγρα ἦλθεν πρὸς
βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν
ὅπως μὴ ἀκουσθῆ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραηλ
10 ἡ μήτηρ σου ὡς ἄμπελος ὡς ἄνθος ἐν ῥόῳ ἐν ὕδατι
πεφυτευμένη ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ βλαστὸς αὐτῆς ἐγένετο
ἐξ ὕδατος πολλοῦ 11 καὶ ἐγένετο αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος ἐπὶ
φυλὴν ἡγουμένων καὶ ὑψώθη τῷ μεγέθει αὐτῆς ἐν μέσῳ
στελεχῶν καὶ εἶδεν τὸ μέγεθος αὐτῆς ἐν πλήθει κλημάτων
αὐτῆς 12 καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ ἐπὶ γῆν ἐρρίφη καὶ
ἄνεμος ὁ καύσων ἐξήρανε τὰ ἐκλεκτὰ αὐτῆς ἐξεδικήθη
καὶ ἐξηράνθη ἡ ῥάβδος ἰσχύος αὐτῆς πῦρ ἀνήλωσεν
αὐτήν 13 καὶ νῦν πεφύτευκαν αὐτήν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῆ
ἀνύδρω 14 καὶ ἐξῆλθεν πῦρ ἐκ ῥάβδου ἐκλεκτῶν αὐτῆς

καὶ κατέφαγεν αὐτήν καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος
φυλὴ εἰς παραβολὴν θρήνου ἐστὶν καὶ ἔσται εἰς θρήνον

20 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ
δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων
οἴκου Ἰσραὴλ ἐπερωτῆσαι τὸν κύριον καὶ ἐκάθισαν πρὸ
προσώπου μου **2** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με
λέγων **3** υἱὲ ἀνθρώπου λάλησον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους
τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος εἰ
ἐπερωτήσαί με ὑμεῖς ἔρχεσθε ζῶ ἐγὼ εἰ ἀποκριθήσομαι
ὑμῖν λέγει κύριος **4** εἰ ἐκδικήσω αὐτούς ἐκδικήσει υἱὲ
ἀνθρώπου τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν διαμάρτυραι
αὐτοῖς **5** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἀφ'
ἧς ἡμέρας ἠρέτισα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐγνωρίσθην
τῷ σπέρματι οἴκου Ἰακωβ καὶ ἐγνώσθην αὐτοῖς ἐν
γῆ Αἰγύπτου καὶ ἀντελαβόμεν τῇ χειρὶ μου αὐτῶν
λέγων ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **6** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἀντελαβόμεν τῇ χειρὶ μου αὐτῶν τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτούς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν γῆν ἣν ἠτοίμασα αὐτοῖς γῆν
ρέουσαν γάλα καὶ μέλι κηρίον ἐστὶν παρὰ πᾶσαν τὴν
γῆν **7** καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς ἕκαστος τὰ βδελύγματα τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπορριψάτω καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν
Αἰγύπτου μὴ μιαινέσθε ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **8** καὶ
ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἠθέλησαν εἰσακοῦσαί μου
τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἀπέρριψαν
καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπον καὶ εἶπα
τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτούς τοῦ συντελέσαι
τὴν ὀργὴν μου ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ γῆς Αἰγύπτου **9** καὶ
ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ
ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ὧν αὐτοὶ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐν οἷς

ἐγνώσθην πρὸς αὐτοὺς ἐνώπιον αὐτῶν τοῦ ἐξαγαγεῖν
αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου **10** καὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον **11** καὶ
ἔδωκα αὐτοῖς τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ δικαιώματά μου
ἐγνώρισα αὐτοῖς ὅσα ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ ζήσεται
ἐν αὐτοῖς **12** καὶ τὰ σάββατά μου ἔδωκα αὐτοῖς τοῦ εἶναι
εἰς σημεῖον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον αὐτῶν τοῦ
γινῶναι αὐτοὺς διότι ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς **13**
καὶ εἶπα πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς
προστάγμασί μου πορεύεσθε καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν καὶ
τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο ἃ ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος
καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν
σφόδρα καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν
τῇ ἐρήμῳ τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτούς **14** καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ
ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν
ᾧ ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν **15** καὶ ἐγὼ
ἐξήρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ παράπαν
τοῦ μὴ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα αὐτοῖς
γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι κηρίον ἐστὶν παρὰ πᾶσαν τὴν
γῆν **16** ἀνθ' ᾧ τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο καὶ ἐν τοῖς
προστάγμασί μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ
σάββατά μου ἐβεβήλουν καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων
τῶν καρδιῶν αὐτῶν ἐπορεύοντο **17** καὶ ἐφείσατο ὁ
ὀφθαλμός μου ἐπ' αὐτοὺς τοῦ ἐξαλεῖψαι αὐτοὺς καὶ
οὐκ ἐποίησα αὐτοὺς εἰς συντέλειαν ἐν τῇ ἐρήμῳ **18** καὶ
εἶπα πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς νομίμοις
τῶν πατέρων ὑμῶν μὴ πορεύεσθε καὶ τὰ δικαιώματα
αὐτῶν μὴ φυλάσσεσθε καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν
μὴ συναναμίγεσθε καὶ μὴ μιαίνεσθε **19** ἐγὼ κύριος ὁ

θεὸς ὑμῶν ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύεσθε καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσεσθε καὶ ποιεῖτε αὐτὰ 20 καὶ τὰ σάββατά μου ἀγιάζετε καὶ ἔστω εἰς σημεῖον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν τοῦ γινώσκειν διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 21 καὶ παρεπύκρναν με καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τοῖς προστάγμασίν μου οὐκ ἐπορεύθησαν καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐφυλάξαντο τοῦ ποιεῖν αὐτὰ ἃ ποιήσει ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ συντελέσαι τὴν ὀργὴν μου ἐπ' αὐτούς 22 καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξήγαγον αὐτούς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν 23 καὶ ἐξῆρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ διασκορπίσαι αὐτούς ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ διασπεῖραι αὐτούς ἐν ταῖς χώραις 24 ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποίησαν καὶ τὰ προστάγματά μου ἀπώσαντο καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν πατέρων αὐτῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν 25 καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς προστάγματα οὐ καλὰ καὶ δικαιώματα ἐν οἷς οὐ ζήσονται ἐν αὐτοῖς 26 καὶ μιανῶ αὐτούς ἐν τοῖς δόμασιν αὐτῶν ἐν τῷ διαπορεύεσθαί με πᾶν διανοῖγον μήτραν ὅπως ἀφανίσω αὐτούς 27 διὰ τοῦτο λάλησον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ υἱὲ ἀνθρώπου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἕως τούτου παρώργισάν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν ἐν οἷς παρέπεσον εἰς ἐμέ 28 καὶ εἰσήγαγον αὐτούς εἰς τὴν γῆν ἣν ἤρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι αὐτοῖς καὶ εἶδον πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν καὶ πᾶν ξύλον κατάσκιον καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν καὶ ἔταξαν ἐκεῖ ὁσμὴν εὐωδίας καὶ ἔσπεισαν

ἐκεῖ σπονδὰς αὐτῶν 29 καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς τί ἐστὶν
Αβαμα ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Αβαμα ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας 30 διὰ τοῦτο
εἶπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ τάδε λέγει κύριος εἰ ἐν
ταῖς ἀνομίαις τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμεῖς μιαίνεσθε καὶ
ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ὑμεῖς ἐκπορνεύετε 31 καὶ
ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τῶν δομάτων ὑμῶν ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς
ὑμεῖς μιαίνεσθε ἐν πᾶσιν τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑμῶν ἕως
τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ ἐγὼ ἀποκριθῶ ὑμῖν οἶκος τοῦ
Ἰσραηλ ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος εἰ ἀποκριθῆσομαι ὑμῖν καὶ εἰ
ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὑμῶν τοῦτο 32 καὶ οὐκ ἔσται ὄν
τρόπον ὑμεῖς λέγετε ἐσόμεθα ὡς τὰ ἔθνη καὶ ὡς αἱ φυλαὶ
τῆς γῆς τοῦ λατρεύειν ξύλοις καὶ λίθοις 33 διὰ τοῦτο
ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἐν χειρὶ κραταιᾶ καὶ ἐν βραχίονι
ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ βασιλεύσω ἐφ' ὑμᾶς 34 καὶ
ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν καὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν
χωρῶν οὗ διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς ἐν χειρὶ κραταιᾶ
καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ 35 καὶ
ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν καὶ διακριθῆσομαι
πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ πρόσωπον 36 ὄν τρόπον
διεκρίθην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ γῆς
Αἰγύπτου οὕτως κρινῶ ὑμᾶς λέγει κύριος 37 καὶ διάξω
ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ῥάβδον μου καὶ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν ἀριθμῷ 38
καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τοὺς ἀσεβεῖς καὶ τοὺς ἀφεστηκότας
διότι ἐκ τῆς παροικεσίας αὐτῶν ἐξάξω αὐτούς καὶ εἰς τὴν
γῆν τοῦ Ἰσραηλ οὐκ εἰσελεύσονται καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι
ἐγὼ κύριος 39 καὶ ὑμεῖς οἶκος Ἰσραηλ τάδε λέγει κύριος
κύριος ἕκαστος τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐξάρτατε καὶ μετὰ
ταῦτα εἰ μὴ ὑμεῖς εἰσακούετέ μου καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ

ἅγιον οὐ βεβηλώσετε οὐκέτι ἐν τοῖς δώροις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν 40 διότι ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου μου ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ λέγει κύριος κύριος ἐκεῖ δουλεύουσίν μοι πᾶς οἶκος Ἰσραηλ εἰς τέλος καὶ ἐκεῖ προσδέξομαι καὶ ἐκεῖ ἐπισκέψομαι τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀφορισμῶν ὑμῶν ἐν πᾶσιν τοῖς ἀγιάσμασιν ὑμῶν 41 ἐν ὁσμῇ εὐωδίας προσδέξομαι ὑμᾶς ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν καὶ εἰσδέχεσθαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν ἐν αἷς διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμούς τῶν λαῶν 42 καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἤρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν ὑμῶν 43 καὶ μνησθήσεσθε ἐκεῖ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν ἐν οἷς ἐμιαίνεσθε ἐν αὐτοῖς καὶ κόψεσθε τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἐν πᾶσαις ταῖς κακίαις ὑμῶν 44 καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ ποιῆσαί με οὕτως ὑμῖν ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς κακὰς καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ διεφθαρμένα λέγει κύριος 45 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 46 υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Θαϊμαν καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ Δαρωμ καὶ προφήτευσον ἐπὶ δρυμὸν ἠγούμενον Ναγεβ 47 καὶ ἐρεῖς τῷ δρυμῷ Ναγεβ ἄκουε λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ καὶ καταφάγεται ἐν σοὶ πᾶν ξύλον χλωρὸν καὶ πᾶν ξύλον ξηρὸν οὐ σβεσθήσεται ἢ φλόξ ἢ ἐξαφθεῖσα καὶ κατακαυθήσεται ἐν αὐτῇ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως βορρά 48 καὶ ἐπιγνώσονται πᾶσα σὰρξ ὅτι ἐγὼ κύριος ἐξέκαυσα αὐτό καὶ οὐ σβεσθήσεται 49 καὶ εἶπα μηδαμῶς

κύριε κύριε αὐτοὶ λέγουσιν πρὸς με οὐχὶ παραβολὴ ἐστὶν
λεγομένη αὕτη

21 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** διὰ τοῦτο
προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου καὶ στήρισον τὸ πρόσωπόν
σου ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν καὶ
προφητεύσεις ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ **3** καὶ ἐρεῖς πρὸς
τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σέ καὶ ἐκσπάσω τὸ
ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ καὶ ἐξολεθρεύσω ἐκ
σοῦ ἄδικον καὶ ἄνομον **4** ἀνθ' ὧν ἐξολεθρεύσω ἐκ σοῦ
ἄδικον καὶ ἄνομον οὕτως ἐξελεύσεται τὸ ἐγχειρίδιόν μου
ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἀπὸ ἀπηλιώτου
ἕως βορρά **5** καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ διότι ἐγὼ κύριος
ἐξέσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἀποστρέψει οὐκέτι **6** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου καταστέναζον
ἐν συντριβῇ ὀσφύος σου καὶ ἐν ὀδύναϊς στενάξεις κατ'
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν **7** καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σέ
ἕνεκα τίνος σὺ στενάξεις καὶ ἐρεῖς ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ διότι
ἔρχεται καὶ θραυσθήσεται πᾶσα καρδία καὶ πᾶσαι χεῖρες
παραλυθήσονται καὶ ἐκψύξει πᾶσα σὰρξ καὶ πᾶν πνεῦμα
καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ ἰδοὺ ἔρχεται
καὶ ἔσται λέγει κύριος κύριος **8** καὶ ἐγένετο λόγος
κυρίου πρὸς με λέγων **9** υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον
καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος εἰπὸν ῥομφαία ῥομφαία
ὀξύνου καὶ θυμώθητι **10** ὅπως σφάξης σφάγια ὀξύνου
ὅπως γένη εἰς στίλβωσιν ἐτοίμη εἰς παράλυσιν σφάζε
ἐξουδένει ἀπωθοῦ πᾶν ξύλον **11** καὶ ἔδωκεν αὐτὴν
ἐτοίμην τοῦ κρατεῖν χεῖρα αὐτοῦ ἐξηκονθήτη ῥομφαία
ἔστιν ἐτοίμη τοῦ δοῦναι αὐτὴν εἰς χεῖρα ἀποκεντοῦντος
12 ἀνάκραγε καὶ ὀλόλυξον υἱὲ ἀνθρώπου ὅτι αὕτη ἐγένετο

ἐν τῷ λαῷ μου αὐτὴ ἐν πᾶσιν τοῖς ἀφηγουμένοις τοῦ
Ἰσραὴλ παροικήσουσιν ἐπὶ ῥομφαία ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ
μου διὰ τοῦτο κρότησον ἐπὶ τὴν χεῖρά σου **13** ὅτι
δεδικαίωται καὶ τί εἶ καὶ φυλὴ ἀπόσθη οὐκ ἔσται λέγει
κύριος κύριος **14** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ
κρότησον χεῖρα ἐπὶ χεῖρα καὶ διπλασίασον ῥομφαίαν ἢ
τρίτη ῥομφαία τραυματιῶν ἔστιν ῥομφαία τραυματιῶν
ἢ μεγάλη καὶ ἐκστήσει αὐτούς **15** ὅπως θραυσθῆ ἡ
καρδία καὶ πληθυνθῶσιν οἱ ἀσθενοῦντες ἐπὶ πᾶσαν πύλην
αὐτῶν παραδέδονται εἰς σφάγια ῥομφαίας εὖ γέγονεν
εἰς σφαγὴν εὖ γέγονεν εἰς στίλβωσιν **16** διαπορεύου
ὀξύνου ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων οὗ ἂν τὸ πρόσωπόν
σου ἐξεγείρηται **17** καὶ ἐγὼ δὲ κροτήσω χεῖρά μου πρὸς
χεῖρά μου καὶ ἐναφήσω τὸν θυμόν μου ἐγὼ κύριος
λελάληκα **18** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
19 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου διάταξον σεαυτῷ δύο ὁδοὺς
τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν βασιλέως Βαβυλῶνος ἐκ χώρας
μιας ἐξελεύσονται αἱ δύο καὶ χεὶρ ἐν ἀρχῇ ὁδοῦ πόλεως
ἐπ' ἀρχῆς **20** ὁδοῦ διατάξεις τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν
ἐπὶ Ραββαθ υἰῶν Ἀμμων καὶ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἐπὶ
Ἱερουσαλημ ἐν μέσῳ αὐτῆς **21** διότι στήσεται βασιλεὺς
Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ὁδὸν ἐπ' ἀρχῆς τῶν δύο ὁδῶν
τοῦ μαντευσασθαι μαντείαν τοῦ ἀναβράσαι ῥάβδον καὶ
ἐπερωτῆσαι ἐν τοῖς γλυπτοῖς καὶ ἠπατοσκοπήσασθαι ἐκ
δεξιῶν αὐτοῦ **22** ἐγένετο τὸ μαντεῖον ἐπὶ Ἱερουσαλημ τοῦ
βαλεῖν χάρακα τοῦ διανοῖξαι στόμα ἐν βοῇ ὑψῶσαι φωνὴν
μετὰ κραυγῆς τοῦ βαλεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς καὶ
βαλεῖν χῶμα καὶ οἰκοδομῆσαι βελοστάσεις **23** καὶ αὐτὸς
αὐτοῖς ὡς μαντευόμενος μαντείαν ἐνώπιον αὐτῶν καὶ

αὐτὸς ἀναμιμνήσκων ἀδικίας αὐτοῦ μνησθῆναι 24 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε τὰς ἀδικίας ὑμῶν ἐν τῷ ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀσεβείας ὑμῶν τοῦ ὄραθῆναι ἀμαρτίας ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς ἀσεβείαις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε ἐν τούτοις ἀλώσεσθε 25 καὶ σύ βέβηλε ἄνομε ἀφηγούμενε τοῦ Ἰσραὴλ οὗ ἦκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρας 26 τάδε λέγει κύριος ἀφείλου τὴν κίδαριν καὶ ἐπέθου τὸν στέφανον αὕτη οὐ τοιαύτη ἔσται ἐταπείνωσας τὸ ὑψηλὸν καὶ τὸ ταπεινὸν ὑψωσας 27 ἀδικίαν ἀδικίαν θήσομαι αὐτῇ οὐδ' αὕτη τοιαύτη ἔσται ἕως οὗ ἔλθῃ ἧ καθήκει καὶ παραδώσω αὐτῷ 28 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμων καὶ πρὸς τὸν ὄνειδισμὸν αὐτῶν καὶ ἐρεῖς ῥομφαία ῥομφαία ἐσπασμένη εἰς σφάγια καὶ ἐσπασμένη εἰς συντέλειαν ἐγείρου ὅπως στίλβης 29 ἐν τῇ ὀράσει σου τῇ ματαίᾳ καὶ ἐν τῷ μαντεύεσθαί σε ψευδῆ τοῦ παραδοῦναί σε ἐπὶ τραχήλους τραυματιῶν ἀνόμων ὧν ἦκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρας 30 ἀπόστρεφε μὴ καταλύσης ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἧ γεγέννησαι ἐν τῇ γῆ τῇ ἰδίᾳ σου κρινῶ σε 31 καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ σὲ ὀργὴν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου ἐμφυσήσω ἐπὶ σὲ καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων τεκταινόντων διαφθοράν 32 ἐν πυρὶ ἔση κατάβρωμα τὸ αἷμά σου ἔσται ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου οὐ μὴ γένηταί σου μνεῖα διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα

22 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου εἰ κρινεῖς τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων καὶ παράδειξον αὐτῇ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς 3 καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος κύριος ὁ πόλις ἐκχέουσα αἵματα ἐν μέσῳ

αὐτῆς τοῦ ἔλθεῖν καιρὸν αὐτῆς καὶ ποιῶσα ἐνθυμήματα
καθ' αὐτῆς τοῦ μαινεῖν αὐτήν **4** ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν
οἷς ἐξέχεας παραπέπτωκας καὶ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασίν σου
οἷς ἐποίεις ἐμιαίνου καὶ ἡγγισας τὰς ἡμέρας σου καὶ
ἡγαγες καιρὸν ἐτῶν σου διὰ τοῦτο δέδωκά σε εἰς ὄνειδος
τοῖς ἔθνεσιν καὶ εἰς ἐμπαιγμὸν πάσαις ταῖς χώραις **5** ταῖς
ἐγγιζούσαις πρὸς σὲ καὶ ταῖς μακρὰν ἀπεχούσαις ἀπὸ σοῦ
καὶ ἐμπαίζονται ἐν σοὶ ἀκάθαρτος ἡ ὀνομαστή καὶ πολλή
ἐν ταῖς ἀνομίαις **6** ἰδοὺ οἱ ἀφηγούμενοι οἴκου Ἰσραὴλ
ἕκαστος πρὸς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ συνανεφύροντο ἐν σοὶ
ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα **7** πατέρα καὶ μητέρα ἐκακολόγουν ἐν
σοὶ καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον ἀνεστρέφοντο ἐν ἀδικίαις
ἐν σοὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν κατεδυνάστευον ἐν σοὶ **8** καὶ
τὰ ἁγία μου ἐξουδένουν καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν
ἐν σοὶ **9** ἄνδρες λησταὶ ἐν σοὶ ὅπως ἐκχέωσιν ἐν σοὶ αἷμα
καὶ ἐπὶ τῶν ὁρέων ἤσθουσιν ἐν σοὶ ἀνόσια ἐποιοῦν ἐν
μέσῳ σου **10** αἰσχύνην πατρὸς ἀπεκάλυψαν ἐν σοὶ καὶ ἐν
ἀκαθαρσίαις ἀποκαθημένην ἐταπείνουν ἐν σοὶ **11** ἕκαστος
τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἠνομοῦσαν καὶ ἕκαστος
τὴν νύμφην αὐτοῦ ἐμιαίεν ἐν ἀσεβείᾳ καὶ ἕκαστος τὴν
ἀδελφὴν αὐτοῦ θυγατέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐταπείνουν
ἐν σοὶ **12** δῶρα ἐλαμβάνουσιν ἐν σοὶ ὅπως ἐκχέωσιν
αἷμα τόκον καὶ πλεονασμὸν ἐλαμβάνουσιν ἐν σοὶ καὶ
συντελέσω συντέλειαν κακίας σου τὴν ἐν καταδυναστείᾳ
ἐμοῦ δὲ ἐπελάθου λέγει κύριος **13** ἐὰν δὲ πατάξω χεῖρά
μου πρὸς χεῖρά μου ἐφ' οἷς συντετέλεσαι οἷς ἐποίησας καὶ
ἐπὶ τοῖς αἵμασίν σου τοῖς γεγενημένοις ἐν μέσῳ σου **14** εἰ
ὑποστήσεται ἡ καρδία σου εἰ κρατήσουσιν αἱ χεῖρές σου
ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἐγὼ κύριος λελάληκα

καὶ ποιήσω **15** καὶ διασκορπιῶ σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ
διασπερῶ σε ἐν ταῖς χώραις καὶ ἐκλείψει ἡ ἀκαθαρσία σου
ἐκ σοῦ **16** καὶ κατακληρονομήσω ἐν σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς
τῶν ἐθνῶν καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος **17** καὶ ἐγένετο
λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **18** υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ
γεγوناσί μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀναμειγμένοι πάντες
χαλκῶ καὶ σιδήρῳ καὶ κασσιτέρῳ καὶ μολίβῳ ἐν μέσῳ
ἀργυρίου ἀναμειγμένος ἐστίν **19** διὰ τοῦτο εἰπὸν τάδε
λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐγένεσθε πάντες εἰς σύγκρασιν μίαν
διὰ τοῦτο ἐγὼ εἰσδέχομαι ὑμᾶς εἰς μέσον Ἱερουσαλημ **20**
καθὼς εἰσδέχεται ἄργυρος καὶ χαλκὸς καὶ σίδηρος καὶ
κασσίτερος καὶ μόλιβος εἰς μέσον καμίνου τοῦ ἐκφυσῆσαι
εἰς αὐτὸ πῦρ τοῦ χωνευθῆναι οὕτως εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐν
ὄργῃ μου καὶ συνάξω καὶ χωνεύσω ὑμᾶς **21** καὶ ἐκφυσῆσω
ἐφ' ὑμᾶς ἐν πυρὶ ὄργῃς μου καὶ χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ
αὐτῆς **22** ὃν τρόπον χωνεύεται ἀργύριον ἐν μέσῳ καμίνου
οὕτως χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἐπιγνώσεσθε
διότι ἐγὼ κύριος ἐξέχεα τὸν θυμὸν μου ἐφ' ὑμᾶς **23** καὶ
ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **24** υἱὲ ἀνθρώπου
εἰπὸν αὐτῇ σὺ εἶ γῆ ἢ οὐ βρεχομένη οὐδὲ ὑετὸς ἐγένετο
ἐπὶ σὲ ἐν ἡμέρᾳ ὄργῃς **25** ἧς οἱ ἀφηγούμενοι ἐν μέσῳ
αὐτῆς ὡς λέοντες ὠρυόμενοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα
ψυχὰς κατεσθίοντες ἐν δυναστείᾳ τιμὰς λαμβάνοντες
ἐν ἀδικίᾳ καὶ αἰ χῆραί σου ἐπληθύνθησαν ἐν μέσῳ
σου **26** καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν νόμον μου καὶ
ἐβεβήλουν τὰ ἅγια μου ἀνὰ μέσον ἀγίου καὶ βεβήλου οὐ
διέστελλον καὶ ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθαροῦ οὐ
διέστελλον καὶ ἀπὸ τῶν σαββάτων μου παρεκάλυπτον
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἐβεβηλούμην ἐν μέσῳ αὐτῶν

27 οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα τοῦ ἐκχέαι αἷμα ὅπως πλεονεξία πλεονεκτῶσιν 28 καὶ οἱ προφηῆται αὐτῆς ἀλείφοντες αὐτοὺς πεσοῦνται ὀρώντες μάταια μαντευόμενοι ψευδῆ λέγοντες τάδε λέγει κύριος καὶ κύριος οὐ λελάληκεν 29 λαὸν τῆς γῆς ἐκπιεζοῦντες ἀδικία καὶ διαρπάζοντες ἀρπάγματα πτωχὸν καὶ πένητα καταδυναστεύοντες καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον οὐκ ἀναστρέφομενοι μετὰ κρίματος 30 καὶ ἐζήτουν ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἀναστρέφομενον ὀρθῶς καὶ ἐστῶτα πρὸ προσώπου μου ὀλοσχερῶς ἐν καιρῷ τῆς γῆς τοῦ μὴ εἰς τέλος ἐξαλειψαὶ αὐτήν καὶ οὐχ εὔρον 31 καὶ ἐξέχεα ἐπ' αὐτήν θυμὸν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου τοῦ συντελέσαι τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα λέγει κύριος κύριος

23 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες μητρὸς μιᾶς 3 καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν ἐκεῖ ἔπεσον οἱ μαστοὶ αὐτῶν ἐκεῖ διεπαρθελεύθησαν 4 καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἦν Οολα ἢ πρεσβυτέρα καὶ Οολιβα ἢ ἀδελφὴ αὐτῆς καὶ ἐγένοντό μοι καὶ ἔτεκον υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν Σαμάρεια ἢ Οολα καὶ Ιερουσαλημ ἢ Οολιβα 5 καὶ ἐξεπόρνευσεν ἢ Οολα ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς ἐπὶ τοὺς Ἀσσυρίους τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῇ 6 ἐνδεδουκότας ὑακίνθινα ἡγουμένους καὶ στρατηγούς νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες ἵππεῖς ἵππαζόμενοι ἐφ' ἵππων 7 καὶ ἔδωκεν τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτοὺς ἐπίλεκτοι υἱοὶ Ἀσσυρίων πάντες καὶ ἐπὶ πάντας οὓς ἐπέθετο ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῆς ἐμιαίνετο 8 καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ

ἐγκατέλιπεν ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν νεότητι αὐτῆς
καὶ αὐτοὶ διεπαρθένευσαν αὐτὴν καὶ ἐξέχεαν τὴν πορνείαν
αὐτῶν ἐπ' αὐτήν **9** διὰ τοῦτο παρέδωκα αὐτὴν εἰς
χειρας τῶν ἔραστῶν αὐτῆς εἰς χειρας υἰῶν Ἀσσυρίων
ἐφ' οὓς ἐπετίθετο **10** αὐτοὶ ἀπεκάλυψαν τὴν αἰσχύνην
αὐτῆς υἱοὺς καὶ θυγατέρας αὐτῆς ἔλαβον καὶ αὐτὴν ἐν
ῥομφαίᾳ ἀπέκτειναν καὶ ἐγένετο λάλημα εἰς γυναῖκας
καὶ ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς τὰς θυγατέρας **11**
καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Οολιβα καὶ διέφθειρε τὴν
ἐπίθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ αὐτὴν καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ὑπὲρ
τὴν πορνείαν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς **12** ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν
Ἀσσυρίων ἐπέθετο ἡγουμένους καὶ στρατηγούς τοὺς
ἐγγὺς αὐτῆς ἐνδεδικότας εὐπάρυφα ἵππεις ἵπαζομένους
ἐφ' ἵππων νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες **13** καὶ εἶδον ὅτι
μεμίανται ὁδὸς μία τῶν δύο **14** καὶ προσέθετο πρὸς
τὴν πορνείαν αὐτῆς καὶ εἶδεν ἄνδρας ἐζωγραφημένους
ἐπὶ τοῦ τοίχου εἰκόνας Χαλδαίων ἐζωγραφημένους ἐν
γραφίδι **15** ἐζωσμένους ποικίλματα ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν
καὶ τιάραι βαπταὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν ὄψις τρισσὴ
πάντων ὁμοίωμα υἰῶν Χαλδαίων γῆς πατρίδος αὐτῶν **16**
καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτοὺς τῇ ὀράσει ὀφθαλμῶν αὐτῆς καὶ
ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς αὐτοὺς εἰς γῆν Χαλδαίων
17 καὶ ἤλθοσαν πρὸς αὐτὴν υἱοὶ Βαβυλῶνος εἰς κοίτην
καταλόντων καὶ ἐμίαινον αὐτὴν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς
καὶ ἐμίανθη ἐν αὐτοῖς καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπ'
αὐτῶν **18** καὶ ἀπεκάλυψεν τὴν πορνείαν αὐτῆς καὶ
ἀπεκάλυψεν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ
μου ἀπ' αὐτῆς ὃν τρόπον ἀπέστη ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ τῆς
ἀδελφῆς αὐτῆς **19** καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου τοῦ

ἀναμνησαι ἡμέρας νεότητός σου ἐν αἷς ἐπόρνευσας ἐν Αἰγύπτῳ 20 καὶ ἐπέθου ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους ὧν ἦσαν ὡς ὄνων αἱ σάρκες αὐτῶν καὶ αἰδοῖα ἵππων τὰ αἰδοῖα αὐτῶν 21 καὶ ἐπεσκέψω τὴν ἀνομίαν νεότητός σου ἃ ἐποίησας ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ καταλύματί σου οὗ οἱ μαστοὶ νεότητός σου 22 διὰ τοῦτο Οολιβα τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς ἐραστάς σου ἐπὶ σέ ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐπάξω αὐτούς ἐπὶ σέ κυκλόθεν 23 υἱοὺς Βαβυλῶνος καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους Φακουδ καὶ Σουε καὶ Κουε καὶ πάντας υἱοὺς Ἀσσυρίων μετ' αὐτῶν νεανίσκους ἐπιλέκτους ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς πάντας τρισσοὺς καὶ ὀνομαστοὺς ἵππεύοντας ἐφ' ἵππων 24 καὶ πάντες ἤξουσιν ἐπὶ σέ ἀπὸ βορρᾶ ἄρματα καὶ τροχοὶ μετ' ὄχλου λαῶν θυρεοὶ καὶ πέλται καὶ βαλοῦσιν φυλακὴν ἐπὶ σέ κύκλῳ καὶ δώσω πρὸ προσώπου αὐτῶν κρίμα καὶ ἐκδικήσουσίν σε ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν 25 καὶ δώσω τὸν ζῆλόν μου ἐν σοὶ καὶ ποιήσουσιν μετὰ σοῦ ἐν ὀργῇ θυμοῦ μυκτῆρά σου καὶ ὧτά σου ἀφελοῦσιν καὶ τοὺς καταλοίπους σου ἐν ῥομφαίᾳ καταβαλοῦσιν αὐτοὶ υἱοὺς σου καὶ θυγατέρας σου λήμψονται καὶ τοὺς καταλοίπους σου πῦρ καταφάγεται 26 καὶ ἐκδύσουσίν σε τὸν ἱματισμόν σου καὶ λήμψονται τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου 27 καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀσεβείας σου ἐκ σοῦ καὶ τὴν πορνείαν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ οὐ μὴ ἄρῃς τοὺς ὀφθαλμούς σου ἐπ' αὐτούς καὶ Αἰγύπτου οὐ μὴ μνησθῆς οὐκέτι 28 διότι τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμί σε εἰς χεῖρας ὧν μισεῖς ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἀπ' αὐτῶν 29 καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐν μίσει καὶ λήμψονται πάντας τοὺς πόνους σου καὶ τοὺς μόχθους σου καὶ ἔσῃ γυμνὴ καὶ

ἀσχημονοῦσα καὶ ἀποκαλυφθήσεται αἰσχύνῃ πορνείας σου καὶ ἀσέβειά σου καὶ ἡ πορνεία σου **30** ἐποίησεν ταῦτά σοι ἐν τῷ ἐκπορνεῦσαί σε ὀπίσω ἐθνῶν καὶ ἐμιαίνου ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν **31** ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς σου ἐπορεύθης καὶ δώσω τὸ ποτήριον αὐτῆς εἰς χειράς σου **32** τάδε λέγει κύριος τὸ ποτήριον τῆς ἀδελφῆς σου πίεσαι τὸ βαθὺ καὶ τὸ πλατὺ τὸ πλεονάζον τοῦ συντελέσαι **33** μέθην καὶ ἐκλύσεως πλησθήσῃ καὶ τὸ ποτήριον ἀφανισμοῦ ποτήριον ἀδελφῆς σου Σαμαρείας **34** καὶ πίεσαι αὐτό καὶ τὰς ἑορτὰς καὶ τὰς νεομηνίας αὐτῆς ἀποστρέψω διότι ἐγὼ λελάληκα λέγει κύριος **35** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐπελάθου μου καὶ ἀπέρριψάς με ὀπίσω τοῦ σώματός σου καὶ σὺ λαβὲ τὴν ἀσέβειάν σου καὶ τὴν πορνείαν σου **36** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου οὐ κρινεῖς τὴν Οολαν καὶ τὴν Οολιβαν καὶ ἀπαγγελεῖς αὐταῖς τὰς ἀνομίας αὐτῶν **37** ὅτι ἐμοιχῶντο καὶ αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν ἐμοιχῶντο καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἃ ἐγέννησάν μοι διήγαγον αὐτοῖς δι' ἐμπύρων **38** ἕως καὶ ταῦτα ἐποίησάν μοι τὰ ἅγια μου ἐμιαίον καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν **39** καὶ ἐν τῷ σφάζειν αὐτούς τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ εἰσεπορεύοντο εἰς τὰ ἅγια μου τοῦ βεβηλοῦν αὐτά καὶ ὅτι οὕτως ἐποίουν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου **40** καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσιν τοῖς ἐρχομένοις μακρόθεν οἷς ἀγγέλους ἐξαπεστέλλοσαν πρὸς αὐτούς καὶ ἅμα τῷ ἔρχεσθαι αὐτούς εὐθὺς ἐλούου καὶ ἐστιβίζου τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἐκόσμου κόσμῳ **41** καὶ ἐκάθου ἐπὶ κλίνης ἐστρωμένης καὶ τράπεζα κεκοσμημένη πρὸ προσώπου αὐτῆς καὶ τὸ θυμίαμά μου καὶ τὸ ἔλαιόν μου εὐφραίνοντο ἐν αὐτοῖς **42**

καὶ φωνὴν ἀρμονίας ἀνεκροῦντο καὶ πρὸς ἄνδρας ἐκ
πλήθους ἀνθρώπων ἤκοντας ἐκ τῆς ἐρήμου καὶ ἐδίδοσαν
ψέλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ στέφανον καυχήσεως
ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν 43 καὶ εἶπα οὐκ ἐν τούτοις
μοιχεύουσιν καὶ ἔργα πόρνῆς καὶ αὐτὴ ἐξεπόρνευσεν 44
καὶ εἰσπορεύοντο πρὸς αὐτὴν ὃν τρόπον εἰσπορεύονται
πρὸς γυναῖκα πόρνην οὕτως εἰσπορεύοντο πρὸς Οολαν
καὶ πρὸς Οολιβαν τοῦ ποιῆσαι ἀνομίαν 45 καὶ ἄνδρες
δίκαιοι αὐτοὶ ἐκδικήσουσιν αὐτὰς ἐκδικήσει μοιχαλίδος
καὶ ἐκδικήσει αἵματος ὅτι μοιχαλίδες εἰσὶν καὶ αἷμα ἐν
χερσὶν αὐτῶν 46 τάδε λέγει κύριος κύριος ἀνάγαγε ἐπ'
αὐτὰς ὄχλον καὶ δὸς ἐν αὐταῖς ταραχὴν καὶ διαρπαγὴν 47
καὶ λιθοβόλησον ἐπ' αὐτὰς λίθοις ὄχλων καὶ κατακέντει
αὐτὰς ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας
αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν ἐμπρήσουσιν
48 καὶ ἀποστρέψω ἀσεβίαν ἐκ τῆς γῆς καὶ παιδευθήσονται
πᾶσαι αἱ γυναῖκες καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν κατὰ τὰς ἀσεβείας
αὐτῶν 49 καὶ δοθήσεται ἡ ἀσεβεία ὑμῶν ἐφ' ὑμᾶς καὶ
τὰς ἀμαρτίας τῶν ἐνθυμημάτων ὑμῶν λήμψεσθε καὶ
γνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος

24 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με ἐν τῷ ἔτει τῷ
ἐνάτῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς λέγων
2 υἱὲ ἀνθρώπου γράψον σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς
ἡμέρας ταύτης ἀφ' ἧς ἀπηρείσατο βασιλεὺς Βαβυλῶνος
ἐπὶ Ἱερουσαλημ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σήμερον 3 καὶ εἰπὼν
ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα παραβολὴν καὶ ἔρεῖς
πρὸς αὐτοὺς τάδε λέγει κύριος ἐπίστησον τὸν λέβητα
καὶ ἔκχεον εἰς αὐτὸν ὕδωρ 4 καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν τὰ
διχοτομήματα πᾶν διχοτόμημα καλὸν σκέλος καὶ ὦμον

ἐκσεσαρκισμένα ἀπὸ τῶν ὀστέων 5 ἐξ ἐπιλέκτων κτηνῶν
εἰλημμένων καὶ ὑπόκαιε τὰ ὀστᾶ ὑποκάτω αὐτῶν ἔζεσεν
ἔζεσεν καὶ ἤψηται τὰ ὀστᾶ αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς 6 διὰ
τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ πόλις αἱμάτων λέβης ἐν ᾧ ἐστὶν
ἰὸς ἐν αὐτῷ καὶ ὁ ἰὸς οὐκ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς κατὰ μέλος
αὐτῆς ἐξήνεγκεν οὐκ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὴν κληρος 7 ὅτι αἷμα
αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐστὶν ἐπὶ λεωπετρίαν τέταχα αὐτό
οὐκ ἐκκέχυκα αὐτὸ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ καλύψαι ἐπ' αὐτὸ
γῆν 8 τοῦ ἀναβῆναι θυμὸν εἰς ἐκδίκησιν ἐκδικηθῆναι
δέδωκα τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λεωπετρίαν τοῦ μὴ καλύψαι
αὐτό 9 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κἀγὼ μεγαλυνῶ τὸν
δαλὸν 10 καὶ πληθυνῶ τὰ ξύλα καὶ ἀνακαύσω τὸ πῦρ
ὅπως τακῆ τὰ κρέα καὶ ἐλαττωθῆ ὁ ζωμὸς 11 καὶ στηῆ ἐπὶ
τοὺς ἄνθρακας ὅπως προσκαυθῆ καὶ θερμανθῆ ὁ χαλκὸς
αὐτῆς καὶ τακῆ ἐν μέσῳ ἀκαθαρσίας αὐτῆς καὶ ἐκλίπη ὁ
ἰὸς αὐτῆς 12 καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῆς πολὺς ὁ ἰὸς αὐτῆς
καταισχυνηθήσεται ὁ ἰὸς αὐτῆς 13 ἀνθ' ὧν ἐμιαίνου σύ
καὶ τί ἐὰν μὴ καθαρισθῆς ἔτι ἕως οὗ ἐμπλήσω τὸν θυμὸν
μου 14 ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ἤξει καὶ ποιήσω οὐ
διαστελῶ οὐδὲ μὴ ἐλεήσω κατὰ τὰς ὁδοὺς σου καὶ κατὰ
τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε λέγει κύριος διὰ τοῦτο ἐγὼ
κρινῶ σε κατὰ τὰ αἱματά σου καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά
σου κρινῶ σε ἢ ἀκάθαρτος ἢ ὀνομαστή καὶ πολλὴ τοῦ
παραπικραίνειν 15 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με
λέγων 16 υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω ἐκ σοῦ τὰ
ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐν παρατάξει οὐ μὴ
κοπῆς οὐδὲ μὴ κλαυσθῆς 17 στεναγμὸς αἵματος ὀσφύος
πένθους ἐστὶν οὐκ ἔσται τὸ τρίχωμά σου συμπεπλεγμένον
ἐπὶ σὲ καὶ τὰ ὑποδήματά σου ἐν τοῖς ποσίν σου οὐ μὴ

παρακληθῆς ἐν χεῖλεσιν αὐτῶν καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ μὴ
φάγῃς **18** καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν λαὸν τὸ πρῶτὸν ὃν τρόπον
ἐνετείλατό μοι καὶ ἀπέθανεν ἡ γυνὴ μου ἐσπέρας καὶ
ἐποίησα τὸ πρῶτὸν ὃν τρόπον ἐπετάγη μοι **19** καὶ εἶπεν
πρὸς με ὁ λαὸς οὐκ ἀναγγελεῖς ἡμῖν τί ἐστὶν ταῦτα ἃ
σύ ποιεῖς **20** καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς λόγος κυρίου πρὸς
με ἐγένετο λέγων **21** εἶπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ
τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἁγία μου φρύαγμα
ἰσχύος ὑμῶν ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν ὑμῶν καὶ ὑπὲρ
ῶν φεῖδονται αἱ ψυχαὶ ὑμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ
θυγατέρες ὑμῶν οὓς ἐγκατελίπετε ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται
22 καὶ ποιήσετε ὃν τρόπον πεποίηκα ἀπὸ στόματος αὐτῶν
οὐ παρακληθήσεσθε καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ φάγεσθε **23** καὶ
αἱ κόμαι ὑμῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν καὶ τὰ ὑποδήματα
ὑμῶν ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν οὔτε μὴ κόψησθε οὔτε μὴ
κλαύσητε καὶ ἐντακήσεσθε ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν καὶ
παρακαλέσετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ **24** καὶ ἔσται
Ἰεζεκιηλ ὑμῖν εἰς τέρας κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ποιήσετε
ὅταν ἔλθῃ ταῦτα καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος **25** καὶ
σύ υἱὲ ἀνθρώπου οὐχὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν λαμβάνω τὴν
ἰσχὺν παρ' αὐτῶν τὴν ἔπαρσιν τῆς καυχήσεως αὐτῶν τὰ
ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἔπαρσιν ψυχῆς
αὐτῶν υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν **26** ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ ἦξει ὁ ἀνασωζόμενος πρὸς σὲ τοῦ ἀναγγεῖλαί
σοι εἰς τὰ ῶτα **27** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διανοιχθήσεται
τὸ στόμα σου πρὸς τὸν ἀνασωζόμενον καὶ λαλήσεις καὶ
οὐ μὴ ἀποκωφωθῆς οὐκέτι καὶ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς τέρας καὶ
ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος

25 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμων καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτοὺς **3** καὶ ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἀμμων ἀκούσατε λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐπεχάρητε ἐπὶ τὰ ἅγιά μου ὅτι ἐβεβηλώθη καὶ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ ὅτι ἠφανίσθη καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰουδα ὅτι ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ **4** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑμᾶς τοῖς υἱοῖς Κεδεμ εἰς κληρονομίαν καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν ἐν σοὶ καὶ δώσουσιν ἐν σοὶ τὰ σκηνώματα αὐτῶν αὐτοὶ φάγονται τοὺς καρπούς σου καὶ αὐτοὶ πίνονται τὴν πικρίαν σου **5** καὶ δώσω τὴν πόλιν τοῦ Ἀμμων εἰς νομὰς καμήλων καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμων εἰς νομὴν προβάτων καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος **6** διότι τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐκρότησας τὴν χεῖρά σου καὶ ἐπεισόφησας τῷ ποδί σου καὶ ἐπέχαρας ἐκ ψυχῆς σου ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ **7** διὰ τοῦτο ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ καὶ δώσω σε εἰς διαρπαγὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐξολεθρεύσω σε ἐκ τῶν λαῶν καὶ ἀπολῶ σε ἐκ τῶν χωρῶν ἀπωλεία καὶ ἐπιγνώση διότι ἐγὼ κύριος **8** τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν εἶπεν Μωαβ ἰδοὺ ὃν τρόπον πάντα τὰ ἔθνη οἶκος Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα **9** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραλύω τὸν ὄμιον Μωαβ ἀπὸ πόλεων ἀκρωτηρίων αὐτοῦ ἐκλεκτὴν γῆν οἶκον Ἀσιμουθ ἐπάνω πηγῆς πόλεως παραθαλασσίας **10** τοῖς υἱοῖς Κεδεμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμων δέδωκα αὐτοὺς εἰς κληρονομίαν ὅπως μὴ μνεῖα γένηται τῶν υἱῶν Ἀμμων **11** καὶ εἰς Μωαβ ποιήσω ἐκδίκησιν καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος **12** τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐποίησεν ἡ Ἰδουμαία ἐν τῷ ἐκδικῆσαι αὐτοὺς ἐκδίκησιν εἰς τὸν οἶκον Ἰουδα καὶ ἐμνησικάκησαν καὶ

ἐξεδίκησαν δίκην **13** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος καὶ ἐκτενῶ τὴν χειρὰ μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ ἐξολεθρεύσω ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος καὶ θήσομαι αὐτὴν ἔρημον καὶ ἐκ Θαιμαν διωκόμενοι ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται **14** καὶ δώσω ἐκδίκησίν μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐν χειρὶ λαοῦ μου Ἰσραηλ καὶ ποιήσουσιν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ κατὰ τὴν ὀργὴν μου καὶ κατὰ τὸν θυμόν μου καὶ ἐπιγνώσονται τὴν ἐκδίκησίν μου λέγει κύριος **15** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν ἐκδικήσει καὶ ἐξανέστησαν ἐκδίκησιν ἐπιχαίροντες ἐκ ψυχῆς τοῦ ἐξαλεῖψαι ἕως αἰῶνος **16** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτενῶ τὴν χειρὰ μου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐξολεθρεύσω Κρήτας καὶ ἀπολῶ τοὺς καταλοίπους τοὺς κατοικοῦντας τὴν παραλίαν **17** καὶ ποιήσω ἐν αὐτοῖς ἐκδικήσεις μεγάλας καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ δοῦναι τὴν ἐκδίκησίν μου ἐπ' αὐτούς

26 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει μιᾶ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου ἀνθ' ὧν εἶπεν Σορ ἐπὶ Ἱερουσαλημ εὗγε συνετρίβη ἀπόλωλεν τὰ ἔθνη ἐπεστράφη πρὸς με ἢ πλήρης ἡρήμωται **3** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ Σορ καὶ ἀνάξω ἐπὶ σέ ἔθνη πολλά ὡς ἀναβαίνει ἡ θάλασσα τοῖς κύμασιν αὐτῆς **4** καὶ καταβαλοῦσιν τὰ τείχη Σορ καὶ καταβαλοῦσι τοὺς πύργους σου καὶ λικμήσω τὸν χοῦν αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς καὶ δώσω αὐτὴν εἰς λεωπετρίαν **5** ψυγμὸς σαγινηῶν ἔσται ἐν μέσῳ θαλάσσης ὅτι ἐγὼ λελάληκα λέγει κύριος καὶ ἔσται εἰς προνομὴν τοῖς ἔθνεσιν **6** καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἱ ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρα ἀναιρεθήσονται καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος **7** ὅτι τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ

ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ Σορ τὸν Ναβουχοδοноσορ βασιλέα Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ βορρᾶ βασιλεὺς βασιλέων ἐστὶν μεθ' ἵππων καὶ ἄρμάτων καὶ ἵππέων καὶ συναγωγῆς ἐθνῶν πολλῶν σφόδρα 8 οὗτος τὰς θυγατέρας σου τὰς ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρα ἀνελεῖ καὶ δώσει ἐπὶ σέ προφυλακὴν καὶ περιοικοδομήσει καὶ ποιήσει ἐπὶ σέ κύκλῳ χάρακα καὶ περίστασιν ὄπλων καὶ τὰς λόγχας αὐτοῦ ἀπέναντί σου δώσει 9 τὰ τείχη σου καὶ τοὺς πύργους σου καταβαλεῖ ἐν ταῖς μαχαίραις αὐτοῦ 10 ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἵππων αὐτοῦ κατακαλύψει σε ὁ κονιορτὸς αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν ἵππέων αὐτοῦ καὶ τῶν τροχῶν τῶν ἄρμάτων αὐτοῦ σεισθήσεται τὰ τείχη σου εἰσπορευομένου αὐτοῦ τὰς πύλας σου ὡς εἰσπορευόμενος εἰς πόλιν ἐκ πεδίου 11 ἐν ταῖς ὀπλαῖς τῶν ἵππων αὐτοῦ καταπατήσουσίν σου πάσας τὰς πλατείας τὸν λαόν σου μαχαίρα ἀνελεῖ καὶ τὴν ὑπόστασίν σου τῆς ἰσχύος ἐπὶ τὴν γῆν κατάξει 12 καὶ προνομεύσει τὴν δυνάμιν σου καὶ σκυλεύσει τὰ ὑπάρχοντά σου καὶ καταβαλεῖ σου τὰ τείχη καὶ τοὺς οἴκους σου τοὺς ἐπιθυμητοὺς καθελεῖ καὶ τοὺς λίθους σου καὶ τὰ ξύλα σου καὶ τὸν χοῦν σου εἰς μέσον τῆς θαλάσσης ἐμβαλεῖ 13 καὶ καταλύσει τὸ πλῆθος τῶν μουσικῶν σου καὶ ἡ φωνὴ τῶν ψαλτηρίων σου οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἔτι 14 καὶ δώσω σε εἰς λεωπετρίαν ψυγμὸς σαγινηῶν ἔση οὐ μὴ οἰκοδομηθῆς ἔτι ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα λέγει κύριος 15 διότι τάδε λέγει κύριος κύριος τῇ Σορ οὐκ ἀπὸ φωνῆς τῆς πτώσεώς σου ἐν τῷ στενάξαι τραυματίας ἐν τῷ σπάσαι μάχαιραν ἐν μέσῳ σου σεισθήσονται αἱ νῆσοι 16 καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκ τῶν ἐθνῶν τῆς θαλάσσης καὶ ἀφελοῦνται τὰς μίτρας ἀπὸ τῶν

κεφαλῶν αὐτῶν καὶ τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον αὐτῶν
ἐκδύσονται ἐκστάσει ἐκστήσονται ἐπὶ γῆν καθεδοῦνται
καὶ φοβηθήσονται τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν καὶ στενάξουσιν
ἐπὶ σέ **17** καὶ λήμψονται ἐπὶ σέ θρῆνον καὶ ἐροῦσίν σοι
πῶς κατελύθης ἐκ θαλάσσης ἢ πόλις ἢ ἐπαινεστὴ ἢ δοῦσα
τὸν φόβον αὐτῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν **18** καὶ
φοβηθήσονται αἱ νῆσοι ἀφ' ἡμέρας πτώσεώς σου **19** ὅτι
τάδε λέγει κύριος κύριος ὅταν δῶ σε πόλιν ἠρημωμένην
ὡς τὰς πόλεις τὰς μὴ κατοικηθησομένας ἐν τῷ ἀναγαγεῖν
με ἐπὶ σέ τὴν ἄβυσσον καὶ κατακαλύψῃ σε ὕδωρ πολὺ **20**
καὶ καταβιάσω σε πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον
πρὸς λαὸν αἰῶνος καὶ κατοικιῶ σε εἰς βάθη τῆς γῆς ὡς
ἔρημον αἰῶνιον μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον ὅπως μὴ
κατοικηθῆς μηδὲ ἀνασταθῆς ἐπὶ γῆς ζωῆς **21** ἀπώλειάν σε
δώσω καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα λέγει κύριος
κύριος

27 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ
ἀνθρώπου λαβὲ ἐπὶ Σορ θρῆνον **3** καὶ ἐρεῖς τῇ Σορ τῇ
κατοικούσῃ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς θαλάσσης τῷ ἐμπορίῳ
τῶν λαῶν ἀπὸ νήσων πολλῶν τάδε λέγει κύριος τῇ
Σορ σὺ εἶπας ἐγὼ περιέθηκα ἐμαυτῇ κάλλος μου **4** ἐν
καρδίᾳ θαλάσσης τῷ Βεελιμ υἱοί σου περιέθηκάν σοι
κάλλος **5** κέδρος ἐκ Σανιρ ὠκοδομήθη σοι ταινίαι σανίδων
κυπαρίσσου ἐκ τοῦ Λιβάνου ἐλήμφθησαν τοῦ ποιῆσαί
σοι ἱστὸς ἐλατίνους **6** ἐκ τῆς Βασανίτιδος ἐποίησαν τὰς
κώπας σου τὰ ἱερά σου ἐποίησαν ἐξ ἐλέφαντος οἴκους
ἀλσώδεις ἀπὸ νήσων τῶν Χεττιν **7** βύσσος μετὰ ποικιλίας
ἐξ Αἰγύπτου ἐγένετό σοι στρωμνὴ τοῦ περιθεῖναί σοι δόξαν
καὶ περιβαλεῖν σε ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐκ τῶν νήσων

Ελίσαι καὶ ἐγένετο περιβόλαιά σου **8** καὶ οἱ ἄρχοντές σου οἱ κατοικοῦντες Σιδῶνα καὶ Αράδιοι ἐγένοντο κωπηλάται σου οἱ σοφοὶ σου Σορ οἳ ἦσαν ἐν σοὶ οὗτοι κυβερνήται σου **9** οἱ πρεσβύτεροι Βυβλίων καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν ἦσαν ἐν σοὶ οὗτοι ἐνίσχουν τὴν βουλήν σου καὶ πάντα τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης καὶ οἱ κωπηλάται αὐτῶν ἐγένοντό σοι ἐπὶ δυσμᾶς δυσμῶν **10** Πέρσαι καὶ Λυδοὶ καὶ Λίβυες ἦσαν ἐν τῇ δυνάμει σου ἄνδρες πολεμισταὶ σου πέλτας καὶ περικεφαλαίας ἐκρέμασαν ἐν σοὶ οὗτοι ἔδωκαν τὴν δόξαν σου **11** υἱοὶ Αραδίων καὶ ἡ δυνάμις σου ἐπὶ τῶν τειχέων σου φύλακες ἐν τοῖς πύργοις σου ἦσαν τὰς φαρέτρας αὐτῶν ἐκρέμασαν ἐπὶ τῶν ὄρμων σου κύκλω οὗτοι ἐτελείωσάν σου τὸ κάλλος **12** Καρχηδόνιοι ἔμποροί σου ἀπὸ πλήθους πάσης ἰσχύος σου ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ κασσίτερον καὶ μόλυβον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου **13** ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ σύμπασα καὶ τὰ παρατείνοντα οὗτοι ἐνεπορεύοντό σοι ἐν ψυχαῖς ἀνθρώπων καὶ σκεύη χαλκᾶ ἔδωκαν τὴν ἐμπορίαν σου **14** ἐξ οἴκου Θεργαμα ἵππους καὶ ἵππεῖς ἔδωκαν ἀγοράν σου **15** υἱοὶ Ῥοδίων ἔμποροί σου ἀπὸ νήσων ἐπλήθυναν τὴν ἐμπορίαν σου ὀδόντας ἐλεφαντίνους καὶ τοῖς εἰσαγομένοις ἀντεδίδους τοὺς μισθοὺς σου **16** ἀνθρώπους ἐμπορίαν σου ἀπὸ πλήθους τοῦ συμμίκτου σου στακτὴν καὶ ποικίλματα ἐκ Θαρσις καὶ Ραμωθ καὶ Χορχορ ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου **17** Ἰουδας καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραηλ οὗτοι ἔμποροί σου ἐν σίτου πράσει καὶ μύρων καὶ κασίας καὶ πρῶτον μέλι καὶ ἔλαιον καὶ ῥητίνην ἔδωκαν εἰς τὸν σύμμικτόν σου **18** Δαμασκὸς ἔμπορός σου ἐκ πλήθους πάσης δυνάμεώς σου οἶνος ἐκ Χελβων καὶ ἔρια ἐκ Μιλήτου **19** καὶ οἶνον εἰς τὴν ἀγοράν

σου ἔδωκαν ἐξ Ἀσηλ σίδηρος εἰργασμένος καὶ τροχὸς
ἐν τῷ συμμίκτῳ σου ἔστιν **20** Δαιδαν ἔμποροί σου μετὰ
κτηνῶν ἐκλεκτῶν εἰς ἄρματα **21** ἡ Ἀραβία καὶ πάντες
οἱ ἄρχοντες Κηδαρ οὗτοι ἔμποροί σου διὰ χειρός σου
καμήλους καὶ κριοῦς καὶ ἀμνοῦς ἐν οἷς ἐμπορεύονταιί
σε **22** ἔμποροι Σαβα καὶ Ραγμα οὗτοι ἔμποροί σου μετὰ
πρώτων ἡδυσμάτων καὶ λίθων χρηστῶν καὶ χρυσίον
ἔδωκαν τὴν ἀγορὰν σου **23** Χαρραν καὶ Χαννα οὗτοι
ἔμποροί σου Ἀσσουρ καὶ Χαρμαν ἔμποροί σου **24** φέροντες
ἐμπορίαν ὑάκινθον καὶ θησαυροὺς ἐκλεκτοὺς δεδεμένους
σχοινίοις καὶ κυπαρίσσινα **25** πλοῖα ἐν αὐτοῖς Καρχηδόνιοι
ἔμποροί σου ἐν τῷ πλήθει ἐν τῷ συμμίκτῳ σου καὶ
ἐνεπλήσθης καὶ ἐβαρύνθης σφόδρα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης
26 ἐν ὕδατι πολλῶ ἤγόν σε οἱ κωπηλάται σου τὸ πνεῦμα
τοῦ νότου συνέτριψέν σε ἐν καρδίᾳ θαλάσσης **27** ἦσαν
δυνάμεις σου καὶ ὁ μισθός σου καὶ τῶν συμμίκτων σου καὶ
οἱ κωπηλάται σου καὶ οἱ κυβερνήταί σου καὶ οἱ σύμβουλοί
σου καὶ οἱ σύμμικτοί σου ἐκ τῶν συμμίκτων σου καὶ
πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί σου οἱ ἐν σοὶ καὶ πᾶσα ἡ
συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ θαλάσσης
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς σου **28** πρὸς τὴν φωνὴν τῆς
κραυγῆς σου οἱ κυβερνήταί σου φόβῳ φοβηθήσονται **29**
καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων πάντες οἱ κωπηλάται
σου καὶ οἱ ἐπιβάται καὶ οἱ πρωεῖς τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν
γῆν στήσονται **30** καὶ ἀλαλάξουσιν ἐπὶ σὲ τῇ φωνῇ αὐτῶν
καὶ κεκράξονται πικρὸν καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτῶν γῆν καὶ σποδὸν ὑποστρώσονται **32** καὶ λήμψονται
οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ σὲ θρῆνον καὶ θρήνημά σοι **33** πόσον
τινὰ εὔρες μισθὸν ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐνέπλησας ἔθνη ἀπὸ

τοῦ πλήθους σου καὶ ἀπὸ τοῦ συμμίκτου σου ἐπλούτισας
πάντας βασιλεῖς τῆς γῆς **34** νῦν συνετρίβης ἐν θαλάσῃ
ἐν βάθει ὕδατος ὁ σύμμικτός σου καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ
σου ἐν μέσῳ σου ἔπεσον πάντες οἱ κωπηλάται σου **35**
πάντες οἱ κατοικοῦντες τὰς νήσους ἐστύγνασαν ἐπὶ σέ καὶ
οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐξέστησαν καὶ ἐδάκρυσεν
τὸ πρόσωπον αὐτῶν **36** ἔμποροι ἀπὸ ἐθνῶν ἐσύρισάν σε
ἀπώλεια ἐγένου καὶ οὐκέτι ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα

28 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** καὶ σύ
υἱὲ ἀνθρώπου εἶπὸν τῷ ἄρχοντι Τύρου τάδε λέγει κύριος
ἀνθ' ὧν ὑψώθη σου ἡ καρδιά καὶ εἶπας θεὸς εἰμι ἐγὼ
κατοικίαν θεοῦ κατώκηκα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης σὺ δὲ
εἶ ἄνθρωπος καὶ οὐ θεὸς καὶ ἔδωκας τὴν καρδίαν σου
ὡς καρδίαν θεοῦ **3** μὴ σοφώτερος εἶ σὺ τοῦ Δαυὶδ
σοφοὶ οὐκ ἐπαίδευσάν σε τῇ ἐπιστήμῃ αὐτῶν **4** μὴ ἐν τῇ
ἐπιστήμῃ σου ἢ ἐν τῇ φρονήσει σου ἐποίησας σεαυτῷ
δύναμιν καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σου
5 ἐν τῇ πολλῇ ἐπιστήμῃ σου καὶ ἐμπορίᾳ σου ἐπλήθυνας
δύναμίν σου ὑψώθη ἡ καρδιά σου ἐν τῇ δυνάμει σου **6**
διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπειδὴ δέδωκας τὴν καρδίαν
σου ὡς καρδίαν θεοῦ **7** ἀντὶ τούτου ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ
σὲ ἄλλοτρίους λοιμοὺς ἀπὸ ἐθνῶν καὶ ἐκκενώσουσιν τὰς
μαχαίρας αὐτῶν ἐπὶ σέ καὶ ἐπὶ τὸ κάλλος τῆς ἐπιστήμης
σου καὶ στρώσουσιν τὸ κάλλος σου εἰς ἀπώλειαν **8** καὶ
καταβιάσουσίν σε καὶ ἀποθανῇ θανάτῳ τραυματιῶν ἐν
καρδίᾳ θαλάσσης **9** μὴ λέγων ἔρεῖς θεὸς εἰμι ἐγὼ ἐνώπιον
τῶν ἀναιρούντων σε σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος καὶ οὐ θεὸς ἐν
πλήθει **10** ἀπεριτιμῆτων ἀπολῆ ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων ὅτι
ἐγὼ ἐλάλησα λέγει κύριος **11** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου

πρός με λέγων **12** υιὲ ἀνθρώπου λαβὲ θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα Τύρου καὶ εἰπὸν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος κύριος σὺ ἀποσφράγισμα ὁμοιώσεως καὶ στέφανος κάλλους **13** ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ παραδείσου τοῦ θεοῦ ἐγενήθης πᾶν λίθον χρηστὸν ἐνδέδεσαι σάρδιον καὶ τοπάζιον καὶ σμάραγδον καὶ ἄνθρακα καὶ σάπφειρον καὶ ἴασπιν καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ λιγύριον καὶ ἀχάτην καὶ ἀμέθυστον καὶ χρυσόλιθον καὶ βηρύλλιον καὶ ὄνυχιον καὶ χρυσοῦ ἐνέπλησας τοὺς θησαυροὺς σου καὶ τὰς ἀποθήκας σου ἐν σοὶ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης σὺ **14** μετὰ τοῦ χερουβ ἔθηκά σε ἐν ὄρει ἀγίῳ θεοῦ ἐγενήθης ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων **15** ἐγενήθης ἄμωμος σὺ ἐν ταῖς ἡμέραις σου ἀφ' ἧς ἡμέρας σὺ ἐκτίσθης ἕως εὐρέθη τὰ ἀδικήματα ἐν σοὶ **16** ἀπὸ πλήθους τῆς ἐμπορίας σου ἔπλησας τὰ ταμίειά σου ἀνομίας καὶ ἡμαρτες καὶ ἐτραυματίσθης ἀπὸ ὄρους τοῦ θεοῦ καὶ ἤγαγέν σε τὸ χερουβ ἐκ μέσου λίθων πυρίνων **17** ὑψώθη ἡ καρδιά σου ἐπὶ τῷ κάλλει σου διεφθάρη ἡ ἐπιστήμη σου μετὰ τοῦ κάλλους σου διὰ πλῆθος ἀμαρτιῶν σου ἐπὶ τὴν γῆν ἔρριψά σε ἐναντίον βασιλέων ἔδωκά σε παραδειγματισθῆναι **18** διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀμαρτιῶν σου καὶ τῶν ἀδικιῶν τῆς ἐμπορίας σου ἐβεβήλωσας τὰ ἱερά σου καὶ ἐξάξω πῦρ ἐκ μέσου σου τοῦτο καταφάγεται σε καὶ δώσω σε εἰς σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς σου ἐναντίον πάντων τῶν ὀρώντων σε **19** καὶ πάντες οἱ ἐπιστάμενοί σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν στυγνάσουσιν ἐπὶ σέ ἀπώλεια ἐγένου καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα **20** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **21** υιὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Σιδῶνα καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτήν **22** καὶ εἰπὸν τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ Σιδῶν καὶ

ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοί καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἶμι κύριος ἐν
τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν σοί **23**
αἶμα καὶ θάνατος ἐν ταῖς πλατείαις σου καὶ πεσοῦνται
τετραυματισμένοι ἐν μαχαίραις ἐν σοὶ περικύκλω σου καὶ
γνώσονται διότι ἐγὼ εἶμι κύριος **24** καὶ οὐκ ἔσονται οὐκέτι
τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ σκόλοψ πικρίας καὶ ἄκανθα ὀδύνης
ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλω αὐτῶν τῶν ἀτιμασάντων
αὐτούς καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἶμι κύριος **25** τάδε λέγει
κύριος κύριος καὶ συνάξω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἐθνῶν
οὓ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς
ἐνώπιον τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ
τῆς γῆς αὐτῶν ἣν δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακωβ **26** καὶ
κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἐλπίδι καὶ οἰκοδομήσουσιν
οἰκίας καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ κατοικήσουσιν
ἐν ἐλπίδι ὅταν ποιήσω κρίμα ἐν πᾶσιν τοῖς ἀτιμάσασιν
αὐτούς ἐν τοῖς κύκλω αὐτῶν καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἶμι
κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν

29 ἐν τῷ ἔτει τῷ δεκάτῳ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ μιᾶ
τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ
ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Φαραῶ βασιλέα
Αἰγύπτου καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπ' Αἴγυπτον
ὄλην **3** καὶ εἶπὸν τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραῶ
τὸν δράκοντα τὸν μέγαν τὸν ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ
ποταμῶν αὐτοῦ τὸν λέγοντα ἐμοὶ εἰσὶν οἱ ποταμοὶ καὶ ἐγὼ
ἐποίησα αὐτούς **4** καὶ ἐγὼ δώσω παγίδας εἰς τὰς σιαγόνας
σου καὶ προσκολλήσω τοὺς ἰχθύς τοῦ ποταμοῦ σου πρὸς
τὰς πτέρυγὰς σου καὶ ἀνάξω σε ἐκ μέσου τοῦ ποταμοῦ σου
καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου **5** καὶ καταβαλῶ
σε ἐν τάχει καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου ἐπὶ

πρόσωπον τοῦ πεδίου πεσῆ καὶ οὐ μὴ συναχθῆς καὶ οὐ
μὴ περισταλῆς τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς
τοῦ οὐρανοῦ δέδωκά σε εἰς κατάβρωμα **6** καὶ γινώσκονται
πάντες οἱ κατοικοῦντες Αἴγυπτον ὅτι ἐγὼ εἶμι κύριος
ἀνθ' ὧν ἐγενήθης ράβδος καλαμίνη τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ **7**
ὅτε ἐπελάβοντό σου τῇ χειρὶ αὐτῶν ἐθλάσθης καὶ ὅτε
ἐπεκράτησεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσα χεὶρ καὶ ὅτε ἐπανεπαύσαντο
ἐπὶ σέ συνετρίβης καὶ συνέκλασας αὐτῶν πᾶσαν ὀσφύν
8 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ
ρόμφαιαν καὶ ἀπολῶ ἀνθρώπους ἀπὸ σοῦ καὶ κτήνη **9** καὶ
ἔσται ἡ γῆ Αἰγύπτου ἀπώλεια καὶ ἔρημος καὶ γινώσκονται
ὅτι ἐγὼ εἶμι κύριος ἀντὶ τοῦ λέγειν σε οἱ ποταμοὶ ἐμοί
εἰσιν καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτοὺς **10** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ
καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ποταμούς σου καὶ δώσω γῆν Αἰγύπτου
εἰς ἔρημον καὶ ρομφαίαν καὶ ἀπώλειαν ἀπὸ Μαγδώλου
καὶ Συήνης καὶ ἕως ὀρίων Αἰθιοπίων **11** οὐ μὴ διέλθῃ ἐν
αὐτῇ πρὸς ἀνθρώπου καὶ πρὸς κτήνους οὐ μὴ διέλθῃ
αὐτήν καὶ οὐ κατοικηθήσεται τεσσαράκοντα ἔτη **12** καὶ
δώσω τὴν γῆν αὐτῆς ἀπώλειαν ἐν μέσῳ γῆς ἠρημωμένης
καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται
τεσσαράκοντα ἔτη καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον ἐν τοῖς ἔθνεσιν
καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας **13** τάδε λέγει κύριος
μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη συνάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἀπὸ
τῶν ἐθνῶν οὓς διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ **14** καὶ ἀποστρέψω
τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Αἰγυπτίων καὶ κατοικίσω αὐτοὺς
ἐν γῇ Παθουρης ἐν τῇ γῇ ὅθεν ἐλήμφθησαν καὶ ἔσται
ἀρχὴ ταπεινῆ **15** παρὰ πάσας τὰς ἀρχάς οὐ μὴ ὑψωθῆ ἔτι
ἐπὶ τὰ ἔθνη καὶ ὀλιγοστοὺς αὐτοὺς ποιήσω τοῦ μὴ εἶναι
αὐτοὺς πλείονας ἐν τοῖς ἔθνεσιν **16** καὶ οὐκέτι ἔσονται

τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ εἰς ἐλπίδα ἀναμιμνήσκουσιν ἀνομίαν ἐν τῷ αὐτοῦ ἀκολουθῆσαι ὀπίσω αὐτῶν καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος **17** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑβδόμῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει μιᾶ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **18** υἱὲ ἀνθρώπου Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατεδουλώσατο αὐτοῦ τὴν δύναμιν δουλείᾳ μεγάλη ἐπὶ Τύρου πᾶσα κεφαλὴ φαλακρὰ καὶ πᾶς ὤμος μαδῶν καὶ μισθὸς οὐκ ἐγενήθη αὐτῷ καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἐπὶ Τύρου καὶ τῆς δουλείας ἧς ἐδούλευσαν ἐπ' αὐτήν **19** τότε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ δίδωμι τῷ Ναβουχοδοноσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος γῆν Αἰγύπτου καὶ προνομεύσει τὴν προνομὴν αὐτῆς καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς καὶ ἔσται μισθὸς τῇ δυνάμει αὐτοῦ **20** ἀντὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἧς ἐδούλευσεν ἐπὶ Τύρον δέδωκα αὐτῷ γῆν Αἰγύπτου τότε λέγει κύριος κύριος **21** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνατελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ καὶ σοὶ δώσω στόμα ἀνεωγμένον ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος

30 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ εἰπόν τότε λέγει κύριος ὦ ὦ ἡ ἡμέρα **3** ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου ἡμέρα πέρας ἐθνῶν ἔσται **4** καὶ ἦξει μάχαιρα ἐπ' Αἰγυπτίους καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν τῇ Αἰθιοπία καὶ πεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν Αἰγύπτῳ καὶ συμπεσεῖται αὐτῆς τὰ θεμέλια **5** Πέρσαι καὶ Κρήτες καὶ Λυδοὶ καὶ Λίβυες καὶ πάντες οἱ ἐπίμικτοι καὶ τῶν υἰῶν τῆς διαθήκης μου μαχαίρα πεσοῦνται ἐν αὐτῇ **6** καὶ πεσοῦνται τὰ ἀντιστηρίγματα Αἰγύπτου καὶ καταβήσεται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ Μαγδώλου ἕως Συήνης μαχαίρα πεσοῦνται ἐν αὐτῇ λέγει κύριος **7**

καὶ ἐρημωθήσεται ἐν μέσῳ χωρῶν ἡρημωμένων καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐν μέσῳ πόλεων ἡρημωμένων ἔσονται **8** καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὅταν δῶ πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον καὶ συντριβῶσι πάντες οἱ βοηθοῦντες αὐτῇ **9** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσονται ἄγγελοι σπεύδοντες ἀφανίσει τὴν Αἰθιοπίαν καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ Αἰγύπτου ὅτι ἰδοὺ ἴκει **10** τάδε λέγει κύριος κύριος καὶ ἀπολῶ πλῆθος Αἰγυπτίων διὰ χειρὸς Ναβουχοδοноσορ βασιλέως Βαβυλῶνος **11** αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν ἀπεσταλμένοι ἀπολέσαι τὴν γῆν καὶ ἐκκενώσουσιν πάντες τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπ' Αἴγυπτον καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ τραυματιῶν **12** καὶ δώσω τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν ἐρήμους καὶ ἀπολῶ τὴν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων ἐγὼ κύριος λελάληκα **13** ὅτι τάδε λέγει κύριος κύριος καὶ ἀπολῶ μεγιστᾶνας ἀπὸ Μέμφεως καὶ ἄρχοντας ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι **14** καὶ ἀπολῶ γῆν Παθουρης καὶ δώσω πῦρ ἐπὶ Τάνιν καὶ ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει **15** καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπὶ Σάιν τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου καὶ ἀπολῶ τὸ πλῆθος Μέμφεως **16** καὶ δώσω πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ταραχὴν ταραχθήσεται Συήνη καὶ ἐν Διοσπόλει ἔσται ἔκρηγμα καὶ διαχυθήσεται ὕδατα **17** νεανίσκοι ἡλίου πόλεως καὶ Βουβάστου ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύονται **18** καὶ ἐν Ταφνας συσκοτάσει ἡ ἡμέρα ἐν τῷ συντρῖψαι με ἐκεῖ τὰ σκῆπτρα Αἰγύπτου καὶ ἀπολεῖται ἐκεῖ ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς καὶ αὐτὴν νεφέλη καλύψει καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμάλωτοι ἀχθήσονται **19** καὶ ποιήσω κρίμα ἐν Αἰγύπτῳ καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος **20** καὶ ἐγένετο

ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἑβδόμῃ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **21** υἱὲ ἀνθρώπου τοὺς βραχίονας Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου συνέτριψα καὶ ἰδοὺ οὐ κατεδέθη τοῦ δοθῆναι ἴασιν τοῦ δοθῆναι ἐπ' αὐτὸν μάλαγμα τοῦ δοθῆναι ἰσχὺν ἐπιλαβέσθαι μαχαίρας **22** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ συντρίψω τοὺς βραχίονας αὐτοῦ τοὺς ἰσχυροὺς καὶ τοὺς τεταμένους καὶ καταβαλῶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ **23** καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας **24** καὶ κατισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ δώσω τὴν ῥομφαίαν μου εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐπάξει αὐτὴν ἐπ' Αἴγυπτον καὶ προνομεύσει τὴν προνομήν αὐτῆς καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς **25** καὶ ἐνισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος οἱ δὲ βραχίονες Φαραῶ πεσοῦνται καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐν τῷ δοῦναι τὴν ῥομφαίαν μου εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ἐκτενεῖ αὐτὴν ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου **26** καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας καὶ γνώσονται πάντες ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος

31 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ τρίτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου εἶπὸν πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τῷ πλήθει αὐτοῦ τί νι ὡμοίωσας σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σου **3** ἰδοὺ Ασσουρ κυπάρισσος ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ καλὸς ταῖς παραφυσίαις καὶ ὑψηλὸς τῷ μεγέθει εἰς μέσον νεφελῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ **4** ὕδωρ ἐξέθρεψεν αὐτόν ἡ ἄβυσσος ὕψωσεν αὐτόν τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς ἤγαγεν κύκλῳ τῶν φυτῶν αὐτοῦ καὶ τὰ συστήματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν

εἰς πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου 5 ἔνεκεν τούτου ὑψώθη
τὸ μέγεθος αὐτοῦ παρὰ πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου καὶ
ἐπλατύνθησαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἀφ' ὕδατος πολλοῦ 6 ἐν
ταῖς παραφυσίαις αὐτοῦ ἐνόσσευσαν πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ ὑποκάτω τῶν κλάδων αὐτοῦ ἐγεννῶσαν
πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ κατώκησεν
πᾶν πλῆθος ἐθνῶν 7 καὶ ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ
διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ ὅτι ἐγενήθησαν αἱ
ρίζαι αὐτοῦ εἰς ὕδωρ πολὺ 8 κυπάρισσοι τοιαῦται οὐκ
ἐγενήθησαν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ καὶ πίτυες οὐχ
ὅμοιαι ταῖς παραφυσίαις αὐτοῦ καὶ ἐλάται οὐκ ἐγένοντο
ὅμοιαι τοῖς κλάδοις αὐτοῦ πᾶν ξύλον ἐν τῷ παραδείσῳ
τοῦ θεοῦ οὐχ ὡμοιώθη αὐτῷ ἐν τῷ κάλλει αὐτοῦ 9 διὰ
τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ καὶ ἐζήλωσεν αὐτὸν τὰ
ξύλα τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς τοῦ θεοῦ 10 διὰ τοῦτο
τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐγένου μέγας τῷ μεγέθει καὶ
ἔδωκας τὴν ἀρχὴν σου εἰς μέσον νεφελῶν καὶ εἶδον ἐν
τῷ ὑψωθῆναι αὐτόν 11 καὶ παρέδωκα αὐτόν εἰς χεῖρας
ἄρχοντος ἐθνῶν καὶ ἐποίησεν τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ 12
καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτόν ἀλλότριοι λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν
καὶ κατέβαλον αὐτόν ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐν πάσαις ταῖς
φάραγξιν ἔπεσαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ καὶ συνετρίβη τὰ
στελέχη αὐτοῦ ἐν παντὶ πεδίῳ τῆς γῆς καὶ κατέβησαν
ἀπὸ τῆς σκέπης αὐτῶν πάντες οἱ λαοὶ τῶν ἐθνῶν καὶ
ἠδάφισαν αὐτόν 13 ἐπὶ τὴν πτώσιν αὐτοῦ ἀνεπαύσαντο
πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ τὰ στελέχη αὐτοῦ
ἐγένοντο πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ 14 ὅπως μὴ ὑψωθῶσιν
ἐν τῷ μεγέθει αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ ὕδατι
καὶ οὐκ ἔδωκαν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον νεφελῶν

καὶ οὐκ ἔστησαν ἐν τῷ ὕψει αὐτῶν πρὸς αὐτὰ πάντες οἱ πίνοντες ὕδωρ πάντες ἐδόθησαν εἰς θάνατον εἰς γῆς βάθος ἐν μέσῳ υἰῶν ἀνθρώπων πρὸς καταβαίνοντας εἰς βόθρον **15** τάδε λέγει κύριος κύριος ἐν ἡ ἡμέρᾳ κατέβη εἰς ἄβου ἐπέστησεν αὐτὸν ἡ ἄβυσσος καὶ ἐπέστησεν τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς καὶ ἐκώλυσεν πλῆθος ὕδατος καὶ ἐσκότασεν ἐπ' αὐτὸν ὁ Λίβανος πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἐπ' αὐτῷ ἐξελύθησαν **(Sheol h7585)** **16** ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς πτώσεως αὐτοῦ ἐσείσθησαν τὰ ἔθνη ὅτε κατεβίβαζον αὐτὸν εἰς ἄβου μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἐν γῆ πάντα τὰ ξύλα τῆς τρυφῆς καὶ τὰ ἐκλεκτὰ τοῦ Λιβάνου πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ **(Sheol h7585)** **17** καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν μετ' αὐτοῦ εἰς ἄβου ἐν τοῖς τραυματίαις ἀπὸ μαχαίρας καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπώλοντο **(Sheol h7585)** **18** τίνοι ὠμοιώθησιν κατάβηθι καὶ καταβιβάσθητι μετὰ τῶν ξύλων τῆς τρυφῆς εἰς γῆς βάθος ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων κοιμηθήσῃ μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας οὕτως Φαραῶ καὶ τὸ πλῆθος τῆς ἰσχύος αὐτοῦ λέγει κύριος κύριος

32 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ μιᾶ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ θρῆνον ἐπὶ Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἐρεῖς αὐτῷ λέοντι ἔθνῶν ὠμοιώθησιν καὶ σὺ ὡς δράκων ὁ ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἐκεράτιζες τοῖς ποταμοῖς σου καὶ ἐτάρασες ὕδωρ τοῖς ποσίν σου καὶ κατεπάτεις τοὺς ποταμοὺς σου **3** τάδε λέγει κύριος καὶ περιβαλῶ ἐπὶ σὲ δίκτυα λαῶν πολλῶν καὶ ἀνάξω σε ἐν τῷ ἀγκίστρῳ μου **4** καὶ ἐκτενῶ σε ἐπὶ τὴν γῆν πεδία πλησθήσεταιί σου

καὶ ἐπικαθιῶ ἐπὶ σὲ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐμπλήσω ἐκ σοῦ πάντα τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς **5** καὶ δώσω τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ ἐμπλήσω ἀπὸ τοῦ αἵματός σου **6** καὶ ποτισθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τῶν προχωρημάτων σου ἀπὸ τοῦ πλήθους σου ἐπὶ τῶν ὀρέων φάραγγας ἐμπλήσω ἀπὸ σοῦ **7** καὶ κατακαλύψω ἐν τῷ σβεσθῆναί σε οὐρανὸν καὶ συσκοτάσω τὰ ἄστρα αὐτοῦ ἥλιον ἐν νεφέλῃ καλύψω καὶ σελήνη οὐ μὴ φάνη τὸ φῶς αὐτῆς **8** πάντα τὰ φαίνοντα φῶς ἐν τῷ οὐρανῷ συσκοτάσουσιν ἐπὶ σέ καὶ δώσω σκότος ἐπὶ τὴν γῆν σου λέγει κύριος κύριος **9** καὶ παροργιῶ καρδίαν λαῶν πολλῶν ἠνίκα ἂν ἄγω αἰχμαλωσίαν σου εἰς τὰ ἔθνη εἰς γῆν ἣν οὐκ ἔγνωσ **10** καὶ στυγνάσουσιν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλά καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐκστήσονται ἐν τῷ πέτασθαι τὴν ῥομφαίαν μου ἐπὶ πρόσωπα αὐτῶν προσδεχόμενοι τὴν πτώσιν αὐτῶν ἀφ' ἡμέρας πτώσεώς σου **11** ὅτι τάδε λέγει κύριος ῥομφαία βασιλέως Βαβυλῶνος ἤξει σοι **12** ἐν μαχαίραις γιγάντων καὶ καταβαλῶ τὴν ἰσχύν σου λοιμοὶ ἀπὸ ἔθνῶν πάντες καὶ ἀπολοῦσι τὴν ὕβριν Αἰγύπτου καὶ συντριβήσεται πᾶσα ἡ ἰσχύς αὐτῆς **13** καὶ ἀπολῶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῆς ἀφ' ὕδατος πολλοῦ καὶ οὐ μὴ ταραξῆ αὐτὸ ἔτι πούς ἀνθρώπου καὶ ἴχνος κτηνῶν οὐ μὴ καταπατήσῃ αὐτό **14** οὕτως τότε ἡσυχάσει τὰ ὕδατα αὐτῶν καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῶν ὡς ἔλαιον πορεύσονται λέγει κύριος **15** ὅταν δῶ Αἴγυπτον εἰς ἀπώλειαν καὶ ἐρημωθῆ ἡ γῆ σὺν τῇ πληρώσει αὐτῆς ὅταν διασπείρω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἶμι κύριος **16** θρηνός ἐστιν καὶ θρηνήσεις αὐτόν καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἔθνῶν θρηνήσουσιν αὐτόν ἐπ' Αἴγυπτον

καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῆς θρηνήσουσιν αὐτὴν λέγει
κύριος κύριος 17 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει
τοῦ πρώτου μηνὸς πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐγένετο
λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 18 υἱὲ ἀνθρώπου θρήνησον
ἐπὶ τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου καὶ καταβιβάσουσιν αὐτῆς τὰς
θυγατέρας τὰ ἔθνη νεκρὰς εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς πρὸς
τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον 20 ἐν μέσῳ τραυματιῶν
μαχαίρας πεσοῦνται μετ' αὐτοῦ καὶ κοιμηθήσεται πᾶσα
ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ 21 καὶ ἐροῦσίν σοι οἱ γίγαντες ἐν βάθει
βόθρου γίνου τίνος κρείττων εἶ κατάβηθι καὶ κοιμήθητι
μετὰ ἀπεριτμητῶν ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας (Sheol
h7585) 22 ἐκεῖ Ασσοῦρ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ πάντες
τραυματῖαι ἐκεῖ ἐδόθησαν καὶ ἡ ταφὴ αὐτῶν ἐν βάθει
βόθρου καὶ ἐγενήθη ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ περικύκλω τοῦ
μνήματος αὐτοῦ πάντες οἱ τραυματῖαι οἱ πεπτωκότες
μαχαίρα 23 οἱ δόντες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς 24
ἐκεῖ αἰλαμ καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ περικύκλω τοῦ
μνήματος αὐτοῦ πάντες οἱ τραυματῖαι οἱ πεπτωκότες
μαχαίρα καὶ οἱ καταβαίνοντες ἀπερίτμητοι εἰς γῆς βάθος
οἱ δεδωκότες αὐτῶν φόβον ἐπὶ γῆς ζωῆς καὶ ἐλάβοσαν
τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον
25 ἐν μέσῳ τραυματιῶν 26 ἐκεῖ ἐδόθησαν Μοσοχ καὶ
Θοβελ καὶ πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτῶν περικύκλω τοῦ μνήματος
αὐτοῦ πάντες τραυματῖαι αὐτοῦ πάντες ἀπερίτμητοι
τραυματῖαι ἀπὸ μαχαίρας οἱ δεδωκότες τὸν φόβον αὐτῶν
ἐπὶ γῆς ζωῆς 27 καὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ τῶν γιγάντων
τῶν πεπτωκόντων ἀπὸ αἰῶνος οἱ κατέβησαν εἰς ἄδου ἐν
ὄπλοις πολεμικοῖς καὶ ἔθηκαν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ὑπὸ
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἐγενήθησαν αἱ ἀνομίαι αὐτῶν ἐπὶ

τῶν ὀστέων αὐτῶν ὅτι ἐξεφόβησαν γίγαντας ἐν γῆ ζωῆς
(Sheol h7585) 28 καὶ σὺ ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων κοιμηθήσῃ
μετὰ τετραυματισμένων μαχαίρα 29 ἐκεῖ ἐδόθησαν οἱ
ἄρχοντες Ασσουρ οἱ δόντες τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ εἰς τραῦμα
μαχαίρας οὗτοι μετὰ τραυματιῶν ἐκοιμήθησαν μετὰ
καταβαινόντων εἰς βόθρον 30 ἐκεῖ οἱ ἄρχοντες τοῦ βορρᾶ
πάντες στρατηγοὶ Ασσουρ οἱ καταβαίνοντες τραυματαίαι
σὺν τῷ φόβῳ αὐτῶν καὶ τῇ ἰσχύι αὐτῶν ἐκοιμήθησαν
ἀπερίτμητοι μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας καὶ ἀπήνεγκαν
τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον
31 ἐκείνους ὄψεται βασιλεὺς Φαραω καὶ παρακληθήσεται
ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν λέγει κύριος κύριος 32 ὅτι
δέδωκα τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ γῆς ζωῆς καὶ κοιμηθήσεται
ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας Φαραω
καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ λέγει κύριος κύριος

33 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ
ἀνθρώπου λάλησον τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς γῆ ἐφ' ἣν ἂν ἐπάγω ῥομφαίαν καὶ λάβῃ ὁ
λαὸς τῆς γῆς ἄνθρωπον ἕνα ἐξ αὐτῶν καὶ δώσιν αὐτὸν
ἑαυτοῖς εἰς σκοπὸν 3 καὶ ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην ἐπὶ
τὴν γῆν καὶ σαλπίσση τῇ σάλπιγγι καὶ σημάνῃ τῷ λαῷ 4
καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούσας τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ μὴ
φυλάξῃται καὶ ἐπέλθῃ ἡ ῥομφαία καὶ καταλάβῃ αὐτόν τὸ
αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔσται 5 ὅτι τὴν φωνὴν
τῆς σάλπιγγος ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξατο τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ'
αὐτοῦ ἔσται καὶ οὗτος ὅτι ἐφυλάξατο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἐξείλατο 6 καὶ ὁ σκοπὸς ἐὰν ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην
καὶ μὴ σημάνῃ τῇ σάλπιγγι καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξῃται καὶ
ἐλθοῦσα ἡ ῥομφαία λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχὴν αὕτη διὰ τὴν

αὐτῆς ἀνομίαν ἐλήμφθη καὶ τὸ αἷμα ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσω 7 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ καὶ ἀκούση ἐκ στόματός μου λόγον 8 ἐν τῷ εἶπαί με τῷ ἀμαρτωλῷ θανάτῳ θανατωθήση καὶ μὴ λαλήσης τοῦ φυλάξασθαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ αὐτὸς ὁ ἄνομος τῆ ἀνομία αὐτοῦ ἀποθανεῖται τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητήσω 9 σὺ δὲ ἐὰν προαπαγγείλῃς τῷ ἀσεβεῖ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ τοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῆς καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ οὗτος τῆ ἀσεβεία αὐτοῦ ἀποθανεῖται καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σαυτοῦ ἐξήρησαι 10 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἶπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ οὕτως ἐλαλήσατε λέγοντες αἱ πλάναι ἡμῶν καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν εἰσιν καὶ ἐν αὐταῖς ἡμεῖς τηκόμεθα καὶ πῶς ζησόμεθα 11 εἶπὸν αὐτοῖς ζῶ ἐγὼ τάδε λέγει κύριος οὐ βούλομαι τὸν θάνατον τοῦ ἀσεβοῦς ὡς τὸ ἀποστρέψαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ ζῆν αὐτόν ἀποστροφῆ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ὑμῶν καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκετε οἴκος Ἰσραηλ 12 εἶπὸν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου δικαιοσύνη δικαίου οὐ μὴ ἐξέλῃται αὐτὸν ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ πλανηθῇ καὶ ἀνομία ἀσεβοῦς οὐ μὴ κακώσῃ αὐτὸν ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ δίκαιος οὐ μὴ δύνῃται σωθῆναι 13 ἐν τῷ εἶπαί με τῷ δικαίῳ οὗτος πέποιθεν ἐπὶ τῆ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ ἀνομίαν πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν ἐν τῆ ἀδικία αὐτοῦ ἧ ἐποίησεν ἐν αὐτῇ ἀποθανεῖται 14 καὶ ἐν τῷ εἶπαί με τῷ ἀσεβεῖ θανάτῳ θανατωθήση καὶ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην 15 καὶ ἐνεχύρασμα ἀποδῶ καὶ ἄρπαγμα ἀποτεῖσῃ ἐν προστάγμασιν ζωῆς διαπορεύεται τοῦ μὴ

ποιῆσαι ἄδικον ζωῆ ζήσεται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ **16** πᾶσαι αἰ ἁμαρτίαι αὐτοῦ ἅς ἤμαρτεν οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν ὅτι κρῖμα καὶ δικαιοσύνην ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς ζήσεται **17** καὶ ἔροῦσιν οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς τοῦ κυρίου καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα **18** ἐν τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ ἀνομίας καὶ ἀποθανεῖται ἐν αὐταῖς **19** καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν ἁμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ κρῖμα καὶ δικαιοσύνην ἐν αὐτοῖς αὐτὸς ζήσεται **20** καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ εἶπατε οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς κυρίου ἕκαστον ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς οἶκος Ἰσραηλ **21** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν ἦλθεν ὁ ἀνασωθεὶς πρὸς με ἀπὸ Ἱερουσαλημ λέγων ἑάλω ἡ πόλις **22** καὶ ἐγενήθη ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου ἐσπέρας πρὶν ἔλθεῖν αὐτὸν καὶ ἠνοιξέν μου τὸ στόμα ἕως ἦλθεν πρὸς με τὸ πρωὶ καὶ ἀνοιχθέν μου τὸ στόμα οὐ συνεσχέθη ἔτι **23** καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **24** υἱὲ ἀνθρώπου οἱ κατοικοῦντες τὰς ἠρημωμένας ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραηλ λέγουσιν εἷς ἦν Ἀβρααμ καὶ κατέσχεν τὴν γῆν καὶ ἡμεῖς πλείους ἐσμέν ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κατάσχεσιν **25** διὰ τοῦτο εἶπὸν αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος κύριος **27** ζῶ ἐγὼ εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς ἠρημωμέναις μαχαίρα πεσοῦνται καὶ οἱ ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ δοθήσονται εἰς κατάβρωμα καὶ τοὺς ἐν ταῖς τετειχισμέναις καὶ τοὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις θανάτῳ ἀποκτενῶ **28** καὶ δώσω τὴν γῆν ἔρημον καὶ ἀπολεῖται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς καὶ ἐρημωθήσεται τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραηλ διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον **29** καὶ γνώσονται

ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος καὶ ποιήσω τὴν γῆν αὐτῶν ἔρημον
καὶ ἐρημωθήσεται διὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἃ
ἐποίησαν **30** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οἱ
λαλοῦντες περὶ σοῦ παρὰ τὰ τείχη καὶ ἐν τοῖς πυλῶσι
τῶν οἰκιῶν καὶ λαλοῦσιν ἄνθρωπος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ
λέγοντες συνέλθωμεν καὶ ἀκούσωμεν τὰ ἐκπορευόμενα
παρὰ κυρίου **31** ἔρχονται πρὸς σέ ὡς συμπορεύεται λαός
καὶ κάθηνται ἐναντίον σου καὶ ἀκούουσιν τὰ ῥήματά σου
καὶ αὐτὰ οὐ μὴ ποιήσουσιν ὅτι ψεῦδος ἐν τῷ στόματι
αὐτῶν καὶ ὀπίσω τῶν μισμάτων ἢ καρδία αὐτῶν **32** καὶ
γένη αὐτοῖς ὡς φωνὴ ψαλτηρίου ἡδυφώνου εὐαρμόστου
καὶ ἀκούσονται σου τὰ ῥήματα καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αὐτά
33 καὶ ἡνίκα ἂν ἔλθῃ ἐροῦσιν ἰδοὺ ἦκει καὶ γινώσκονται ὅτι
προφήτης ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν

34 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ
ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τοὺς ποιμένας τοῦ Ἰσραὴλ
προφήτευσον καὶ εἰπὸν τοῖς ποιμέσι τάδε λέγει κύριος
κύριος ὁ ποιμένες Ἰσραὴλ μὴ βόσκουσιν ποιμένες ἑαυτοὺς
οὐ τὰ πρόβατα βόσκουσιν οἱ ποιμένες **3** ἰδοὺ τὸ γάλα
κατέσθετε καὶ τὰ ἔρια περιβάλλεσθε καὶ τὸ παχὺ σφάζετε
καὶ τὰ πρόβατά μου οὐ βόσκετε **4** τὸ ἡσθητικὸς οὐκ
ἐνισχύσατε καὶ τὸ κακῶς ἔχον οὐκ ἐσωματοποιήσατε καὶ
τὸ συντετριμμένον οὐ κατεδήσατε καὶ τὸ πλανώμενον
οὐκ ἐπεστρέψατε καὶ τὸ ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητήσατε καὶ τὸ
ἰσχυρὸν κατειργάσασθε μόχθῳ **5** καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά
μου διὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας καὶ ἐγενήθη εἰς κατάβρωμα
πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ **6** καὶ διεσπάρη μου τὰ
πρόβατα ἐν παντὶ ὄρει καὶ ἐπὶ πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ἐπὶ
προσώπου πάσης τῆς γῆς διεσπάρη καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκζητῶν

οὐδὲ ὁ ἀποστρέφων 7 διὰ τοῦτο ποιμένες ἀκούσατε λόγον κυρίου 8 ἢ ἐγὼ λέγει κύριος κύριος εἰ μὴν ἀντὶ τοῦ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς προνομὴν καὶ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου παρὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν οἱ ποιμένες τὰ πρόβατά μου καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες ἑαυτούς τὰ δὲ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαν 9 ἀντὶ τούτου ποιμένες 10 τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τοὺς ποιμένας καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀποστρέψω αὐτούς τοῦ μὴ ποιμαίνειν τὰ πρόβατά μου καὶ οὐ βοσκήσουσιν ἔτι οἱ ποιμένες αὐτά καὶ ἐξελοῦμαι τὰ πρόβατά μου ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ οὐκ ἔσονται αὐτοῖς ἔτι εἰς κατάβρωμα 11 διότι τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἐπισκέψομαι αὐτά 12 ὥσπερ ζητεῖ ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὅταν ἦ γνόφος καὶ νεφέλη ἐν μέσῳ προβάτων διακεχωρισμένων οὕτως ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἀπελάσω αὐτὰ ἀπὸ παντὸς τόπου οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνόφου 13 καὶ ἐξάξω αὐτούς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συνάξω αὐτούς ἀπὸ τῶν χωρῶν καὶ εἰσάξω αὐτούς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν καὶ βοσκήσω αὐτούς ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ καὶ ἐν ταῖς φάραγξιν καὶ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ τῆς γῆς 14 ἐν νομῇ ἀγαθῇ βοσκήσω αὐτούς καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ Ἰσραὴλ ἔσονται αἱ μάνδραι αὐτῶν ἐκεῖ κοιμηθήσονται καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται ἐν τρυφῇ ἀγαθῇ καὶ ἐν νομῇ πίνοντες βοσκηθήσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων Ἰσραὴλ 15 ἐγὼ βοσκήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω αὐτά καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος τάδε λέγει κύριος κύριος 16 τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω καὶ τὸ πλανώμενον ἐπιστρέψω καὶ τὸ

συντετριμμένον καταδήσω καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐνισχύσω καὶ
τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω καὶ βοσκήσω αὐτὰ μετὰ κρίματος 17
καὶ ὑμεῖς πρόβατα τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ
διακρινῶ ἀνὰ μέσον προβάτου καὶ προβάτου κριῶν καὶ
τράγων 18 καὶ οὐχ ἱκανὸν ὑμῖν ὅτι τὴν καλὴν νομὴν
ἐνέμεσθε καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς νομῆς ὑμῶν κατεπατεῖτε
τοῖς ποσὶν ὑμῶν καὶ τὸ καθεστηκὸς ὕδωρ ἐπίνετε καὶ τὸ
λοιπὸν τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἐταράσσετε 19 καὶ τὰ πρόβατά
μου τὰ πατήματα τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐνέμοντο καὶ τὸ
τεταραγμένον ὕδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἔπινον 20
διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ
ἀνὰ μέσον προβάτου ἰσχυροῦ καὶ ἀνὰ μέσον προβάτου
ἀσθενοῦς 21 ἐπὶ ταῖς πλευραῖς καὶ τοῖς ὤμοις ὑμῶν
διωθεῖσθε καὶ τοῖς κέρασιν ὑμῶν ἐκερατίζετε καὶ πᾶν τὸ
ἐκλεῖπον ἐξεθλίβετε 22 καὶ σώσω τὰ πρόβατά μου καὶ οὐ
μὴ ὧσιν ἔτι εἰς προνομίην καὶ κρινῶ ἀνὰ μέσον κριοῦ
πρὸς κριόν 23 καὶ ἀναστήσω ἐπ' αὐτοὺς ποιμένα ἓνα καὶ
ποιμανεῖ αὐτοὺς τὸν δοῦλόν μου Δαυὶδ καὶ ἔσται αὐτῶν
ποιμὴν 24 καὶ ἐγὼ κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν καὶ
Δαυὶδ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἄρχων ἐγὼ κύριος ἐλάλησα 25
καὶ διαθήσομαι τῷ Δαυὶδ διαθήκην εἰρήνης καὶ ἀφανιῶ
θηρία πονηρὰ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατοικήσουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ
καὶ ὑπνώσουσιν ἐν τοῖς δρυμοῖς 26 καὶ δώσω αὐτοὺς
περικύκλω τοῦ ὄρους μου καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν ὑετὸν
εὐλογίας 27 καὶ τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ πεδίῳ δώσει τὸν καρπὸν
αὐτῶν καὶ ἡ γῆ δώσει τὴν ἰσχὴν αὐτῆς καὶ κατοικήσουσιν
ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης καὶ γνώσονται ὅτι
ἐγὼ εἰμι κύριος ἐν τῷ συντρίψαί με τὸν ζυγὸν αὐτῶν
καὶ ἐξελοῦμαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν καταδουλωσαμένων

αυτούς **28** και οὐκ ἔσονται ἔτι ἐν προνομῇ τοῖς ἔθνεσιν
καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς οὐκέτι μὴ φάγωσιν αὐτούς και
κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι και οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς
29 και ἀναστήσω αὐτοῖς φυτὸν εἰρήνης και οὐκέτι ἔσονται
ἀπολλύμενοι λιμῶ ἐπὶ τῆς γῆς και οὐ μὴ ἐνέγκωσιν ἔτι
ὄνειδισμὸν ἐθνῶν **30** και γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ
θεὸς αὐτῶν και αὐτοὶ λαὸς μου οἶκος Ἰσραηλ λέγει κύριος
31 πρόβατά μου και πρόβατα ποιμνίου μου ἔστε και ἐγὼ
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν λέγει κύριος κύριος

35 και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ
ἀνθρώπου ἐπίστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' ὄρος Σηιρ
και προφήτευσον ἐπ' αὐτὸ **3** και εἰπὸν τάδε λέγει κύριος
κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ ὄρος Σηιρ και ἐκτενῶ τὴν χειρά
μου ἐπὶ σέ και δώσω σε ἔρημον και ἐρημωθήση **4** και
ταῖς πόλεσίν σου ἐρημίαν ποιήσω και σὺ ἔρημος ἔση
και γνώση ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος **5** ἀντὶ τοῦ γενέσθαι σε
ἐχθρὰν αἰώνιαν και ἐνεκάθισας τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ δόλω
ἐν χειρὶ ἐχθρῶν μαχαίρα ἐν καιρῷ ἀδικίας ἐπ' ἐσχάτῳ **6**
διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος κύριος εἰ μὴν εἰς αἷμα
ἡμαρτες και αἷμά σε διώξεται **7** και δώσω τὸ ὄρος
Σηιρ εἰς ἔρημον και ἠρημωμένον και ἀπολῶ ἀπ' αὐτοῦ
ἀνθρώπους και κτήνη **8** και ἐμπλήσω τῶν τραυματιῶν
σου τοὺς βουνούς και τὰς φάραγγάς σου και ἐν πᾶσι τοῖς
πεδίοις σου τετραυματισμένοι μαχαίρα πεσοῦνται ἐν σοί
9 ἐρημίαν αἰώνιον θήσομαί σε και αἱ πόλεις σου οὐ μὴ
κατοικηθῶσιν ἔτι και γνώση ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος **10** διὰ τὸ
εἰπεῖν σε τὰ δύο ἔθνη και αἱ δύο χῶραι ἐμαὶ ἔσονται και
κληρονομήσω αὐτάς και κύριος ἐκεῖ ἔστιν **11** διὰ τοῦτο ζῶ
ἐγὼ λέγει κύριος και ποιήσω σοι κατὰ τὴν ἐχθραν σου και

γνωσθήσομαί σοι ἡνίκα ἂν κρίνω σε **12** καὶ γνώση ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἤκουσα τῆς φωνῆς τῶν βλασφημιῶν σου ὅτι εἶπας τὰ ὄρη Ἰσραηλ ἔρημα ἡμῖν δέδοται εἰς κατάβρωμα **13** καὶ ἐμεγαλορημόνησας ἐπ' ἐμὲ τῷ στόματί σου ἐγὼ ἤκουσα **14** τάδε λέγει κύριος ἐν τῇ εὐφροσύνῃ πάσης τῆς γῆς ἔρημον ποιήσω σε **15** ἔρημον ἔσῃ ὄρος Σηιρ καὶ πᾶσα ἡ Ἰδουμαία ἐξαναλωθήσεται καὶ γνώση ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν

36 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραηλ καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσιν τοῦ Ἰσραηλ ἀκούσατε λόγον κυρίου **2** τάδε λέγει κύριος κύριος ἀνθ' ὧν εἶπεν ὁ ἐχθρὸς ἐφ' ὑμᾶς εὗγε ἔρημα αἰώνια εἰς κατάσχεσιν ἡμῖν ἐγενήθη **3** διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἰπὸν τάδε λέγει κύριος κύριος ἀντὶ τοῦ ἀτιμασθῆναι ὑμᾶς καὶ μισηθῆναι ὑμᾶς ὑπὸ τῶν κύκλῳ ὑμῶν τοῦ εἶναι ὑμᾶς εἰς κατάσχεσιν τοῖς καταλοίποις ἔθνεσιν καὶ ἀνέβητε λάλημα γλώσση καὶ εἰς ὄνειδισμα ἔθνεσιν **4** διὰ τοῦτο ὄρη Ἰσραηλ ἀκούσατε λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος τοῖς ὄρεσιν καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξιν καὶ τοῖς χειμάρροις καὶ τοῖς ἐξηρημωμένοις καὶ ἠφανισμένοις καὶ ταῖς πόλεσιν ταῖς ἐγκαταλελειμμέναις αἱ ἐγένοντο εἰς προνομὴν καὶ εἰς καταπάτημα τοῖς καταλειφθεῖσιν ἔθνεσιν περικύκλῳ **5** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος εἰ μὴν ἐν πυρὶ θυμοῦ μου ἐλάλησα ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη καὶ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν πᾶσαν ὅτι ἔδωκαν τὴν γῆν μου ἑαυτοῖς εἰς κατάσχεσιν μετ' εὐφροσύνης ἀτιμάσαντες ψυχὰς τοῦ ἀφανίσαι ἐν προνομῇ **6** διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσιν καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξιν καὶ ταῖς νάπαις τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ

έν τῷ ζήλω μου καὶ έν τῷ θυμῷ μου ἐλάλησα ἀντί τοῦ
ὄνειδισμοῦς ἐθνῶν ἐνέγκαι ὑμᾶς 7 διὰ τοῦτο ἐγὼ ἀρῶ
τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ περικύκλω ὑμῶν οὗτοι τὴν
ἀτιμίαν αὐτῶν λήμψονται 8 ὑμῶν δέ ὄρη Ἰσραηλ τὴν
σταφυλὴν καὶ τὸν καρπὸν ὑμῶν καταφάγεται ὁ λαός μου
ὅτι ἐγγίζουσιν τοῦ ἐλθεῖν 9 ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς καὶ
ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς καὶ κατεργασθήσεσθε καὶ σπαρήσεσθε
10 καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους πᾶν οἶκον Ἰσραηλ εἰς
τέλος καὶ κατοικηθήσονται αἱ πόλεις καὶ ἡ ἡρημωμένη
οἰκοδομηθήσεται 11 καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους
καὶ κτήνη καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ὡς τὸ έν ἀρχῇ ὑμῶν καὶ εὖ
ποιήσω ὑμᾶς ὡσπερ τὰ ἔμπροσθεν ὑμῶν καὶ γνώσεσθε
ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος 12 καὶ γεννήσω ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους
τὸν λαόν μου Ἰσραηλ καὶ κληρονομήσουσιν ὑμᾶς καὶ
ἔσεσθε αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν καὶ οὐ μὴ προστεθῆτε ἔτι
ἀτεκνωθῆναι ἀπ' αὐτῶν 13 τάδε λέγει κύριος κύριος ἀνθ'
ῶν εἶπᾶν σοι κατέσθουσα ἀνθρώπους εἶ καὶ ἡτεκνωμένη
ὑπὸ τοῦ ἔθνους σου ἐγένου 14 διὰ τοῦτο ἀνθρώπους
οὐκέτι φάγεσαι καὶ τὸ ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνώσεις ἔτι λέγει
κύριος κύριος 15 καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται οὐκέτι ἐφ' ὑμᾶς
ἀτιμία ἐθνῶν καὶ ὄνειδισμοὺς λαῶν οὐ μὴ ἀνενέγκητε
λέγει κύριος κύριος 16 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς
με λέγων 17 υἱὲ ἀνθρώπου οἶκος Ἰσραηλ κατώκησεν ἐπὶ
τῆς γῆς αὐτῶν καὶ ἐμίαναν αὐτὴν έν τῇ ὁδῷ αὐτῶν καὶ
έν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ έν ταῖς ἀκαθαρσίαις αὐτῶν
κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀποκαθημένης ἐγενήθη ἡ ὁδὸς
αὐτῶν πρὸ προσώπου μου 18 καὶ ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐπ'
αὐτοὺς 19 καὶ διέσπειρα αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη καὶ ἐλίκμησα
αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν

ἀμαρτίαν αὐτῶν ἔκρινα αὐτούς **20** καὶ εἰσήλθοσαν εἰς τὰ ἔθνη οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ἐν τῷ λέγεσθαι αὐτούς λαὸς κυρίου οὗτοι καὶ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ ἐξεληλύθασιν **21** καὶ ἐφεισάμην αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ὃ ἐβεβήλωσαν οἶκος Ἰσραηλ ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ **22** διὰ τοῦτο εἶπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ τάδε λέγει κύριος οὐχ ὑμῖν ἐγὼ ποιῶ οἶκος Ἰσραηλ ἀλλ' ἢ διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ εἰσήλθετε ἐκεῖ **23** καὶ ἀγιάσω τὸ ὄνομά μου τὸ μέγα τὸ βεβηλωθὲν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐν τῷ ἀγιασθῆναί με ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν **24** καὶ λήμψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν **25** καὶ ῥανθῶ ἐφ' ὑμᾶς ὕδωρ καθαρὸν καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν καὶ καθαρῶ ὑμᾶς **26** καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην **27** καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς δικαιομασίαις μου πορεύησθε καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε καὶ ποιήσητε **28** καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν κάγῳ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν **29** καὶ σώσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καὶ καλέσω τὸν σῖτον καὶ πληθυνῶ αὐτὸν καὶ οὐ δώσω ἐφ' ὑμᾶς λιμόν **30** καὶ πληθυνῶ τὸν καρπὸν τοῦ ξύλου καὶ τὰ γενήματα τοῦ ἀγροῦ ὅπως μὴ λάβητε ὄνειδισμόν λιμοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσιν **31** καὶ μνησθήσεσθε τὰς ὁδοὺς

ὕμῶν τὰς πονηρὰς καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ μὴ ἀγαθὰ καὶ προσοχθεῖτε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν καὶ ἐπὶ τοῖς βδελύγμασιν ὑμῶν **32** οὐ δὲ ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ λέγει κύριος κύριος γνωστὸν ἔσται ὑμῖν αἰσχύνθητε καὶ ἐντρέπητε ἐκ τῶν ὁδῶν ὑμῶν οἶκος Ἰσραὴλ **33** τάδε λέγει κύριος ἐν ἡμέρᾳ ἧ̄ καθαριῶ ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν καὶ κατοικιῶ τὰς πόλεις καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ ἔρημοι **34** καὶ ἡ γῆ ἡ ἠφανισμένη ἐργασθήσεται ἀνθ' ὧν ὅτι ἠφανισμένη ἐγενήθη κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς παροδεύοντος **35** καὶ ἐροῦσιν ἡ γῆ ἐκεῖνη ἡ ἠφανισμένη ἐγενήθη ὡς κῆπος τρυφῆς καὶ αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι καὶ ἠφανισμέναι καὶ κατεσκαμμέναι ὄχυραὶ ἐκάθισαν **36** καὶ γινώσκονται τὰ ἔθνη ὅσα ἂν καταλειφθῶσιν κύκλῳ ὑμῶν ὅτι ἐγὼ κύριος ὠκοδόμησα τὰς καθηρημένας καὶ κατεφύτευσα τὰς ἠφανισμένας ἐγὼ κύριος ἐλάλησα καὶ ποιήσω **37** τάδε λέγει κύριος ἔτι τοῦτο ζητηθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς πληθυνῶ αὐτοὺς ὡς πρόβατα ἀνθρώπους **38** ὡς πρόβατα ἅγια ὡς πρόβατα Ἱερουσαλημ ἐν ταῖς ἐορταῖς αὐτῆς οὕτως ἔσονται αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι πλήρεις προβάτων ἀνθρώπων καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ κύριος

37 καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου καὶ ἐξήγαγέν με ἐν πνεύματι κύριος καὶ ἔθηκέν με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων **2** καὶ περιήγαγέν με ἐπ' αὐτὰ κυκλόθεν κύκλῳ καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου ξηρὰ σφόδρα **3** καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου εἰ ζήσεται τὰ ὀστᾶ ταῦτα καὶ εἶπα κύριε σὺ ἐπίστη ταῦτα **4** καὶ εἶπεν πρὸς με προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρὰ ἀκούσατε λόγον

κυρίου 5 τάδε λέγει κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις ἰδοὺ ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς 6 καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκας καὶ ἐκτενώ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἶμι κύριος 7 καὶ ἐπροφήτευσά καθὼς ἐνετείλατό μοι καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι καὶ ἰδοὺ σεισμός καὶ προσήγαγε τὰ ὀστᾶ ἑκάτερον πρὸς τὴν ἀρμονίαν αὐτοῦ 8 καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο καὶ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὰ δέρμα ἐπάνω καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς 9 καὶ εἶπεν πρὸς με προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα καὶ εἶπόν τῷ πνεύματι τάδε λέγει κύριος ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθὲ καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους καὶ ζησάτωσαν 10 καὶ ἐπροφήτευσά καθότι ἐνετείλατό μοι καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα καὶ ἔζησαν καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν συναγωγή πολλή σφόδρα 11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς με λέγων υἱὲ ἀνθρώπου τὰ ὀστᾶ ταῦτα πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστίν καὶ αὐτοὶ λέγουσιν ξηρὰ γέγονεν τὰ ὀστᾶ ἡμῶν ἀπόλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν διαπεφωνήκαμεν 12 διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἶπόν τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω ὑμῶν τὰ μνήματα καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ 13 καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἶμι κύριος ἐν τῷ ἀνοῖξαί με τοὺς τάφους ὑμῶν τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου 14 καὶ δώσω τὸ πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω λέγει κύριος 15 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 16 υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ σεαυτῷ ράβδον καὶ γράψον ἐπ' αὐτὴν τὸν Ἰουδαν

καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ τοὺς προσκειμένους ἐπ' αὐτόν καὶ
ράβδον δευτέραν λήμψη σεαυτῶ καὶ γράψεις αὐτήν τῷ
Ἰωσηφ ράβδον Ἐφραιμ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ τοὺς
προσθεθέντας πρὸς αὐτόν 17 καὶ συνάψεις αὐτάς πρὸς
ἀλλήλας σαυτῶ εἰς ράβδον μίαν τοῦ δῆσαι αὐτάς καὶ
ἔσονται ἐν τῇ χειρὶ σου 18 καὶ ἔσται ὅταν λέγωσιν πρὸς
σὲ οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἀναγγελεῖς ἡμῖν τί ἐστὶν
ταῦτά σοι 19 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ
ἐγὼ λήμψομαι τὴν φυλὴν Ἰωσηφ τὴν διὰ χειρὸς Ἐφραιμ
καὶ τὰς φυλὰς Ἰσραηλ τὰς προσκειμένας πρὸς αὐτόν καὶ
δώσω αὐτούς ἐπὶ τὴν φυλὴν Ἰουδα καὶ ἔσονται εἰς ράβδον
μίαν ἐν τῇ χειρὶ Ἰουδα 20 καὶ ἔσονται αἱ ράβδοι ἐφ' αἷς
σὺ ἔγραψας ἐπ' αὐταῖς ἐν τῇ χειρὶ σου ἐνώπιον αὐτῶν
21 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ
λαμβάνω πάντα οἶκον Ἰσραηλ ἐκ μέσου τῶν ἔθνων οὓς
εἰσῆλθοσαν ἐκεῖ καὶ συνάξω αὐτούς ἀπὸ πάντων τῶν
περικύκλω αὐτῶν καὶ εἰσάξω αὐτούς εἰς τὴν γῆν τοῦ
Ἰσραηλ 22 καὶ δώσω αὐτούς εἰς ἔθνος ἐν ἐν τῇ γῆ μου καὶ
ἐν τοῖς ὄρεσιν Ἰσραηλ καὶ ἄρχων εἷς ἔσται αὐτῶν καὶ οὐκ
ἔσονται ἔτι εἰς δύο ἔθνη οὐδὲ μὴ διαιρεθῶσιν οὐκέτι εἰς
δύο βασιλείας 23 ἵνα μὴ μιαινῶνται ἔτι ἐν τοῖς εἰδώλοις
αὐτῶν καὶ ῥύσομαι αὐτούς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν
αὐτῶν ὧν ἠμάρτοσαν ἐν αὐταῖς καὶ καθαρῶ αὐτούς καὶ
ἔσονται μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς
θεόν 24 καὶ ὁ δοῦλός μου Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν
καὶ ποιμὴν εἷς ἔσται πάντων ὅτι ἐν τοῖς προστάγμασίν
μου πορεύσονται καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξονται καὶ
ποιήσουσιν αὐτά 25 καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν
ἣν ἐγὼ δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακωβ οὗ κατώκησαν ἐκεῖ

οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς αὐτοὶ καὶ
Δαυιδ ὁ δοῦλός μου ἄρχων αὐτῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα 26
καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην εἰρήνης διαθήκη αἰωνία
ἔσται μετ' αὐτῶν καὶ θήσω τὰ ἅγια μου ἐν μέσῳ αὐτῶν
εἰς τὸν αἰῶνα 27 καὶ ἔσται ἡ κατασκήνωσίς μου ἐν αὐτοῖς
καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θεός καὶ αὐτοὶ μου ἔσονται λαός 28 καὶ
γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτοὺς
ἐν τῷ εἶναι τὰ ἅγια μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα

38 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ
ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Γωγ καὶ τὴν
γῆν τοῦ Μαγωγ ἄρχοντα Ρως Μοσοχ καὶ Θοβελ καὶ
προφήτευσον ἐπ' αὐτὸν 3 καὶ εἰπὸν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος
κύριος ἰδοὺ ἐγώ ἐπὶ σὲ Γωγ ἄρχοντα Ρως Μοσοχ καὶ Θοβελ
4 καὶ συνάξω σε καὶ πᾶσαν τὴν δυνάμιν σου ἵππους καὶ
ἵππεῖς ἐνδεδυμένους θώρακας πάντας συναγωγή πολλή
πέλται καὶ περικεφαλαῖαι καὶ μάχαιραι 5 Πέρσαι καὶ
Αἰθίοπες καὶ Λίβυες πάντες περικεφαλαίαις καὶ πέλταις 6
Γομερ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν οἶκος τοῦ Θεργαμα ἀπ'
ἐσχάτου βορρᾶ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν καὶ ἔθνη πολλὰ
μετὰ σοῦ 7 ἐτοιμάσθητι ἐτοίμασον σεαυτὸν σὺ καὶ πᾶσα ἡ
συναγωγή σου οἱ συνηγμένοι μετὰ σοῦ καὶ ἔση μοι εἰς
προφυλακὴν 8 ἀφ' ἡμερῶν πλειόνων ἐτοιμασθήσεται
καὶ ἐπ' ἐσχάτου ἐτῶν ἐλεύσεται καὶ ἥξει εἰς τὴν γῆν
τὴν ἀπεστραμμένην ἀπὸ μαχαίρας συνηγμένων ἀπὸ
ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ γῆν Ἰσραηλ ἡ ἐγενήθη ἔρημος δι'
ὄλου καὶ οὗτος ἐξ ἐθνῶν ἐξελήλυθεν καὶ κατοικήσουσιν
ἐπ' εἰρήνης ἅπαντες 9 καὶ ἀναβήσῃ ὡς ὑετὸς καὶ ἥξεις
ὡς νεφέλη κατακαλύψαι γῆν καὶ ἔση σὺ καὶ πάντες οἱ
περὶ σὲ καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ 10 τάδε λέγει κύριος

κύριος καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναθήσεται ῥήματα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου καὶ λογιῇ λογισμοὺς πονηροὺς **11** καὶ ἐρεῖς ἀναθήσομαι ἐπὶ γῆν ἀπερριμμένην ἤξω ἐπὶ ἡσυχάζοντας ἐν ἡσυχίᾳ καὶ οἰκοῦντας ἐπ' εἰρήνης πάντας κατοικοῦντας γῆν ἐν ἣ ἔστι οὐχ ὑπάρχει τεῖχος οὐδὲ μοχλοὶ καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν αὐτοῖς **12** προνομεῦσαι προνομήν καὶ σκυλεῦσαι σκυῖα αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι χεῖρά σου εἰς τὴν ἠρημωμένην ἢ κατωκίσθη καὶ ἐπ' ἔθνος συνηγμένον ἀπὸ ἔθνων πολλῶν πεποικηκότας κτήσεις κατοικοῦντας ἐπὶ τὸν ὄμφαλὸν τῆς γῆς **13** Σαβα καὶ Δαιδαν καὶ ἔμποροι Καρχηδόνιοι καὶ πᾶσαι αἱ κῶμαι αὐτῶν ἐροῦσίν σοι εἰς προνομήν τοῦ προνομεῦσαι σὺ ἔρχη καὶ σκυλεῦσαι σκυῖα συνήγαγες συναγωγὴν σου λαβεῖν ἀργύριον καὶ χρυσίον ἀπενέγκασθαι κτήσιν τοῦ σκυλεῦσαι σκυῖα **14** διὰ τοῦτο προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου καὶ εἶπὸν τῷ Γωγ τάδε λέγει κύριος οὐκ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῷ κατοικισθῆναι τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ἐπ' εἰρήνης ἐγερθήσῃ **15** καὶ ἤξεις ἐκ τοῦ τόπου σου ἀπ' ἐσχάτου βορρᾶ καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ ἀναβάται ἵππων πάντες συναγωγὴ μεγάλη καὶ δύναμις πολλή **16** καὶ ἀναθήσῃ ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ὡς νεφέλη καλύψαι γῆν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἔσται καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὴν γῆν μου ἵνα γνῶσιν πάντα τὰ ἔθνη ἐμὲ ἐν τῷ ἁγιασθῆναί με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν **17** τάδε λέγει κύριος κύριος τῷ Γωγ σὺ εἶ περὶ οὗ ἐλάλησα πρὸ ἡμερῶν τῶν ἔμπροσθεν διὰ χειρὸς τῶν δούλων μου προφητῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἔτεσιν τοῦ ἀγαγεῖν σε ἐπ' αὐτούς **18** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἂν ἔλθῃ Γωγ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ λέγει κύριος κύριος ἀναθήσεται ὁ θυμὸς μου

19 καὶ ὁ ζῆλός μου ἐν πυρὶ τῆς ὀργῆς μου ἐλάλησα εἰ μὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται σεισμός μέγας ἐπὶ γῆς Ἰσραηλ **20** καὶ σεισθήσονται ἀπὸ προσώπου κυρίου οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ θηρία τοῦ πεδίου καὶ πάντα τὰ ἔρπετὰ τὰ ἔρποντα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς καὶ ῥαγήσεται τὰ ὄρη καὶ πεσοῦνται αἱ φάραγγες καὶ πᾶν τεῖχος ἐπὶ τὴν γῆν πεσεῖται **21** καὶ καλέσω ἐπ' αὐτὸν πᾶν φόβον λέγει κύριος μάχαιρα ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔσται **22** καὶ κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ καὶ αἵματι καὶ ὑετῶ κατακλύζοντι καὶ λίθοις χαλάζης καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπ' ἔθνη πολλὰ μετ' αὐτοῦ **23** καὶ μεγαλυνθήσομαι καὶ ἀγιασθήσομαι καὶ ἐνδοξασθήσομαι καὶ γνωσθήσομαι ἐναντίον ἔθνων πολλῶν καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος

39 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ Γωγ καὶ εἰπόντάδε λέγει κύριος ἴδου ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γωγ ἄρχοντα Ρως Μοσοχ καὶ Θοβελ **2** καὶ συνάξω σε καὶ καθοδηγήσω σε καὶ ἀναβιβῶ σε ἀπ' ἐσχάτου τοῦ βορρᾶ καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραηλ **3** καὶ ἀπολῶ τὸ τόξον σου ἀπὸ τῆς χειρός σου τῆς ἀριστερᾶς καὶ τὰ τοξεύματά σου ἀπὸ τῆς χειρός σου τῆς δεξιᾶς καὶ καταβαλῶ σε **4** ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραηλ καὶ πεσῇ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σέ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ δοθήσονται εἰς πλήθη ὀρνέων παντὶ πετεινῶ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου δέδωκά σε καταβρωθῆναι **5** ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου πεσῇ ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα λέγει κύριος **6** καὶ ἀποστελῶ πῦρ ἐπὶ Γωγ καὶ κατοικηθήσονται αἱ νῆσοι ἐπ' εἰρήνης καὶ γνώσονται ὅτι

ἐγὼ εἶμι κύριος 7 καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον γνωσθήσεται ἐν μέσῳ λαοῦ μου Ἰσραηλ καὶ οὐ βεβηλωθήσεται τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐκέτι καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἶμι κύριος ἅγιος ἐν Ἰσραηλ 8 ἴδου ἦκει καὶ γνώση ὅτι ἔσται λέγει κύριος κύριος αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἐν ἧ ἔλαλησα 9 καὶ ἐξελεύσονται οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις Ἰσραηλ καὶ καύσουσιν ἐν τοῖς ὄπλοις πέλταις καὶ κοντοῖς καὶ τόξοις καὶ τοξεύμασιν καὶ ῥάβδοις χειρῶν καὶ λόγχαις καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ ἑπτὰ ἔτη 10 καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ξύλα ἐκ τοῦ πεδίου οὐδὲ μὴ κόψωσιν ἐκ τῶν δρυμῶν ἀλλ' ἢ τὰ ὄπλα κατακαύσουσιν πυρὶ καὶ προνομεύσουσιν τοὺς προνομεύσαντας αὐτούς καὶ σκυλεύσουσιν τοὺς σκυλεύσαντας αὐτούς λέγει κύριος 11 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δώσω τῷ Γωγ τόπον ὀνομαστόν μνημεῖον ἐν Ἰσραηλ τὸ πολυάνδριον τῶν ἐπελθόντων πρὸς τῇ θαλάσῃ καὶ περιοικοδομήσουσιν τὸ περιστόμιον τῆς φάραγγος καὶ κατορύξουσιν ἐκεῖ τὸν Γωγ καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ καὶ κληθήσεται τὸ γαί τὸ πολυάνδριον τοῦ Γωγ 12 καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς οἶκος Ἰσραηλ ἵνα καθαρισθῇ ἡ γῆ ἐν ἑπταμήνῳ 13 καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς ὀνομαστόν ἧ ἡμέρᾳ ἐδοξάσθην λέγει κύριος 14 καὶ ἄνδρας διὰ παντὸς διαστελοῦσιν ἐπιπορευομένους τὴν γῆν θάψαι τοὺς καταλελειμμένους ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς καθαρίσαι αὐτὴν μετὰ τὴν ἑπτάμηνον καὶ ἐκζητήσουσιν 15 καὶ πᾶς ὁ διαπορευόμενος τὴν γῆν καὶ ἰδὼν ὄστουν ἀνθρώπου οἰκοδομήσει παρ' αὐτὸ σημεῖον ἕως ὅτου θάψωσιν αὐτὸ οἱ θάπτοντες εἰς τὸ γαί τὸ πολυάνδριον τοῦ Γωγ 16 καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Πολυάνδριον καὶ καθαρισθήσεται

ἡ γῆ **17** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπόν τάδε λέγει κύριος
εἰπὸν παντὶ ὀρνέῳ πετεινῶ καὶ πρὸς πάντα τὰ θηρία τοῦ
πεδίου συνάχθητε καὶ ἔρχεσθε συνάχθητε ἀπὸ πάντων
τῶν περικύκλω ἐπὶ τὴν θυσίαν μου ἣν τέθυκα ὑμῖν θυσίαν
μεγάλην ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραηλ καὶ φάγεσθε κρέα καὶ πίεσθε
αἷμα **18** κρέα γιγάντων φάγεσθε καὶ αἷμα ἀρχόντων
τῆς γῆς πίεσθε κριοὺς καὶ μόσχους καὶ τράγους καὶ οἱ
μόσχοι ἐστεατωμένοι πάντες **19** καὶ φάγεσθε στέαρ εἰς
πλησμονὴν καὶ πίεσθε αἷμα εἰς μέθην ἀπὸ τῆς θυσίας μου
ἧς ἔθυσα ὑμῖν **20** καὶ ἐμπλησθήσεσθε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου
ἵππον καὶ ἀναβάτην γίγαντα καὶ πάντα ἄνδρα πολεμιστὴν
λέγει κύριος **21** καὶ δώσω τὴν δόξαν μου ἐν ὑμῖν καὶ
ὄψονται πάντα τὰ ἔθνη τὴν κρίσιν μου ἣν ἐποίησα καὶ
τὴν χειρὰ μου ἣν ἐπήγαγον ἐπ' αὐτούς **22** καὶ γνώσονται
οἶκος Ἰσραηλ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἀπὸ τῆς
ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα **23** καὶ γνώσονται πάντα
τὰ ἔθνη ὅτι διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ἠχμαλωτεύθησαν
οἶκος Ἰσραηλ ἀνθ' ὧν ἠθέτησαν εἰς ἐμέ καὶ ἀπέστρεψα
τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς
χειρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἔπεσαν πάντες μαχαίρᾳ
24 κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ ἀνομήματα
αὐτῶν ἐποίησα αὐτοῖς καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου
ἀπ' αὐτῶν **25** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος νῦν
ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακωβ καὶ ἐλεήσω τὸν
οἶκον Ἰσραηλ καὶ ζηλώσω διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου
26 καὶ λήμψονται τὴν ἀτιμίαν ἑαυτῶν καὶ τὴν ἀδικίαν
ἣν ἠδίκησαν ἐν τῷ κατοικισθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν
αὐτῶν ἐπ' εἰρήνης καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν **27** ἐν τῷ
ἀποστρέψαι με αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συναγαγεῖν με

αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν τῶν ἐθνῶν καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν **28** καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἐν τῷ ἐπιφανῆναί με αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσιν **29** καὶ οὐκ ἀποστρέψω οὐκέτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἀνθ' οὗ ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραηλ λέγει κύριος κύριος

40 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐν τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτει μετὰ τὸ ἀλῶναι τὴν πόλιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου καὶ ἤγαγέν με **2** ἐν ὁράσει θεοῦ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ καὶ ἔθηκέν με ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ σφόδρα καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὡσεὶ οἰκοδομὴ πόλεως ἀπέναντι **3** καὶ εἰσήγαγέν με ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ἦν ὡσεὶ ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἦν σπαρτίον οἰκοδόμων καὶ κάλαμος μέτρου καὶ αὐτὸς εἰστήκει ἐπὶ τῆς πύλης **4** καὶ εἶπεν πρὸς με ὁ ἀνὴρ ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἰδὲ καὶ ἐν τοῖς ὠσίν σου ἄκουε καὶ τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου πάντα ὅσα ἐγὼ δεικνύω σοι διότι ἕνεκα τοῦ δεῖξαι σοὶ εἰσελήλυθας ὧδε καὶ δείξεις πάντα ὅσα σὺ ὀρᾷς τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραηλ **5** καὶ ἰδοὺ περίβολος ἕξωθεν τοῦ οἴκου κύκλῳ καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀνδρὸς κάλαμος τὸ μέτρον πηχῶν ἕξ ἐν πήχει καὶ παλαιστῆς καὶ διεμέτρησεν τὸ προτείχισμα πλάτος ἴσον τῷ καλάμῳ καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἴσον τῷ καλάμῳ **6** καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς ἐν ἑπτὰ ἀναβαθμοῖς καὶ διεμέτρησεν τὸ αἶλαμ τῆς πύλης ἴσον τῷ καλάμῳ **7** καὶ τὸ θεε ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος καὶ τὸ αἶλαμ ἀνὰ μέσον τοῦ θαιηλαθα πηχῶν ἕξ

καὶ τὸ θεε τὸ δεύτερον ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος καὶ τὸ αἶλαμ πήχεων πέντε **8** καὶ τὸ θεε τὸ τρίτον ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος **9** καὶ τὸ αἶλαμ τοῦ πυλῶνος πλησίον τοῦ αἶλαμ τῆς πύλης πηχῶν ὀκτώ καὶ τὰ αἰλευ πηχῶν δύο καὶ τὸ αἶλαμ τῆς πύλης ἔσωθεν **10** καὶ τὰ θεε τῆς πύλης θεε κατέναντι τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν καὶ μέτρον ἔν τοῖς τρισὶν καὶ μέτρον ἔν τοῖς αἶλαμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν **11** καὶ διεμέτρησεν τὸ πλάτος τῆς θύρας τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα τριῶν **12** καὶ πῆχυς ἐπισυναγόμενος ἐπὶ πρόσωπον τῶν θεῖμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ τὸ θεε πηχῶν ἕξ ἔνθεν καὶ πηχῶν ἕξ ἔνθεν **13** καὶ διεμέτρησεν τὴν πύλην ἀπὸ τοῦ τοίχου τοῦ θεε ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θεε πλάτος πήχεις εἴκοσι πέντε αὕτη πύλη ἐπὶ πύλην **14** καὶ τὸ αἶθριον τοῦ αἶλαμ τῆς πύλης ἐξήκοντα πήχεις εἴκοσι θεῖμ τῆς πύλης κύκλω **15** καὶ τὸ αἶθριον τῆς πύλης ἔξωθεν εἰς τὸ αἶθριον αἶλαμ τῆς πύλης ἔσωθεν πηχῶν πενήκοντα **16** καὶ θυρίδες κρυπταὶ ἐπὶ τὰ θεῖμ καὶ ἐπὶ τὰ αἶλαμ ἔσωθεν τῆς πύλης τῆς αὐλῆς κυκλόθεν καὶ ὡσαύτως τοῖς αἶλαμ θυρίδες κύκλω ἔσωθεν καὶ ἐπὶ τὸ αἶλαμ φοίνικες ἔνθεν καὶ ἔνθεν **17** καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν καὶ ἰδοὺ παστοφόρια καὶ περιστυλα κύκλω τῆς αὐλῆς τριάκοντα παστοφόρια ἔν τοῖς περιστύλοις **18** καὶ αἰ στοαὶ κατὰ νώτου τῶν πυλῶν κατὰ τὸ μῆκος τῶν πυλῶν τὸ περιστυλον τὸ ὑποκάτω **19** καὶ διεμέτρησεν τὸ πλάτος τῆς αὐλῆς ἀπὸ τοῦ αἶθρίου τῆς πύλης τῆς ἐξωτέρας ἔσωθεν ἐπὶ τὸ αἶθριον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης ἔξω πήχεις ἑκατόν τῆς βλεπούσης κατ' ἀνατολὰς καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ

βορρᾶν **20** καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς βορρᾶν τῇ αὐλῇ
τῇ ἔξωτέρᾳ καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν τό τε μῆκος αὐτῆς καὶ
τὸ πλάτος **21** καὶ τὰ θεε τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν καὶ
τὰ αἰλευ καὶ τὰ αἰλαμμω καὶ τοὺς φοίνικας αὐτῆς καὶ
ἐγένετο κατὰ τὰ μέτρα τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ
ἀνατολὰς πηχῶν πενήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ πηχῶν
εἴκοσι πέντε τὸ εὖρος αὐτῆς **22** καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς καὶ τὰ
αἰλαμμω καὶ οἱ φοίνικες αὐτῆς καθὼς ἡ πύλη ἢ βλέπουσα
κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἐν ἑπτὰ κλιμακτῆρσιν ἀνέβαινον ἐπ'
αὐτὴν καὶ τὰ αἰλαμμω ἔσωθεν **23** καὶ πύλη τῇ αὐλῇ τῇ
ἔσωτέρᾳ βλέπουσα ἐπὶ πύλην τοῦ βορρᾶ ὄν τρόπον τῆς
πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησεν
τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην πήχεις ἑκατόν **24** καὶ
ἤγαγέ με κατὰ νότον καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς νότον
καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αἰλευ καὶ τὰ
αἰλαμμω κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα **25** καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς καὶ
τὰ αἰλαμμω κυκλόθεν καθὼς αἱ θυρίδες τοῦ αἰλαμ πηχῶν
πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ πηχῶν εἴκοσι πέντε τὸ
εὖρος αὐτῆς **26** καὶ ἑπτὰ κλιμακτῆρες αὐτῇ καὶ αἰλαμμω
ἔσωθεν καὶ φοίνικες αὐτῇ εἷς ἔνθεν καὶ εἷς ἔνθεν ἐπὶ
τὰ αἰλευ **27** καὶ πύλη κατέναντι πύλης τῆς αὐλῆς τῆς
ἔσωτέρας πρὸς νότον καὶ διεμέτρησεν τὴν αὐλὴν ἀπὸ
πύλης ἐπὶ πύλην πήχεις ἑκατόν τὸ εὖρος πρὸς νότον
28 καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔσωτέραν τῆς
πύλης τῆς πρὸς νότον καὶ διεμέτρησεν τὴν πύλην κατὰ
τὰ μέτρα ταῦτα **29** καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αἰλευ καὶ τὰ αἰλαμμω
κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ τῷ αἰλαμμω
κύκλω πήχεις πενήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ τὸ εὖρος
πήχεις εἴκοσι πέντε **31** καὶ αἰλαμμω εἰς τὴν αὐλὴν τὴν

ἐξωτέραν καὶ φοίνικες τῷ αἰλευ καὶ ὀκτῶ κλιμακτῆρες
32 καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ
ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα 33
καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αἰλευ καὶ τὰ αἰλαμμω κατὰ τὰ μέτρα
ταῦτα καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ τῷ αἰλαμμω κύκλω πήχεις
πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς καὶ εὖρος πήχεις εἴκοσι πέντε
34 καὶ αἰλαμμω εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν καὶ φοίνικες
ἐπὶ τοῦ αἰλευ ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ ὀκτῶ κλιμακτῆρες
αὐτῇ 35 καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν πύλην τὴν πρὸς βορρᾶν
καὶ διεμέτρησεν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα 36 καὶ τὰ θεε καὶ τὰ
αἰλευ καὶ τὰ αἰλαμμω καὶ θυρίδες αὐτῇ κύκλω καὶ τῷ
αἰλαμμω αὐτῆς πήχεις πενήκοντα μῆκος αὐτῆς καὶ εὖρος
πήχεις εἴκοσι πέντε 37 καὶ τὰ αἰλαμμω εἰς τὴν αὐλὴν
τὴν ἐξωτέραν καὶ φοίνικες τῷ αἰλευ ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ
ὀκτῶ κλιμακτῆρες αὐτῇ 38 τὰ παστοφόρια αὐτῆς καὶ τὰ
θυρώματα αὐτῆς καὶ τὰ αἰλαμμω αὐτῆς ἐπὶ τῆς πύλης 39
τῆς δευτέρας ἔκρυσις ὅπως σφάζουσιν ἐν αὐτῇ τὰ ὑπὲρ
ἀμαρτίας καὶ ὑπὲρ ἀγνοίας 40 καὶ κατὰ νότου τοῦ ῥόακος
τῶν ὀλοκαυτωμάτων τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν δύο
τράπεζαι πρὸς ἀνατολὰς καὶ κατὰ νότου τῆς δευτέρας
καὶ τοῦ αἰλαμ τῆς πύλης δύο τράπεζαι κατὰ ἀνατολὰς
41 τέσσαρες ἔνθεν καὶ τέσσαρες ἔνθεν κατὰ νότου τῆς
πύλης ἐπ' αὐτὰς σφάζουσι τὰ θύματα κατέναντι τῶν
ὀκτῶ τραπεζῶν τῶν θυμάτων 42 καὶ τέσσαρες τράπεζαι
τῶν ὀλοκαυτωμάτων λίθιναι λελαξευμέναι πήχεος καὶ
ἡμίους τὸ πλάτος καὶ πήχεων δύο καὶ ἡμίους τὸ μῆκος
καὶ ἐπὶ πῆχυν τὸ ὕψος ἐπ' αὐτὰς ἐπιθήσουσιν τὰ σκεύη ἐν
οἷς σφάζουσιν ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ θύματα 43 καὶ
παλαιστὴν ἔξουσιν γεῖσος λελαξευμένον ἔσωθεν κύκλω

καὶ ἐπὶ τὰς τραπέζας ἐπάνωθεν στέγας τοῦ καλύπτεσθαι ἀπὸ τοῦ ὑετοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ξηρασίας **44** καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν καὶ ἰδοὺ δύο ἐξέδραι ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ μία κατὰ νότον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν φέρουσα πρὸς νότον καὶ μία κατὰ νότον τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον βλεπούσης δὲ πρὸς βορρᾶν **45** καὶ εἶπεν πρὸς με ἡ ἐξέδρα αὕτη ἡ βλέπουσα πρὸς νότον τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου **46** καὶ ἡ ἐξέδρα ἡ βλέπουσα πρὸς βορρᾶν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Σαδδουκ οἱ ἐγγίζοντες ἐκ τοῦ Λευι πρὸς κύριον λειτουργεῖν αὐτῷ **47** καὶ διεμέτρησεν τὴν αὐλὴν μῆκος πήχεων ἑκατὸν καὶ εὖρος πήχεων ἑκατὸν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον ἀπέναντι τοῦ οἴκου **48** καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὸ αἶλαμ τοῦ οἴκου καὶ διεμέτρησεν τὸ αἶλ τοῦ αἶλαμ πηχῶν πέντε τὸ πλάτος ἔνθεν καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν καὶ τὸ εὖρος τοῦ θυρώματος πηχῶν δέκα τεσσάρων καὶ ἐπωμίδες τῆς θύρας τοῦ αἶλαμ πηχῶν τριῶν ἔνθεν καὶ πηχῶν τριῶν ἔνθεν **49** καὶ τὸ μῆκος τοῦ αἶλαμ πηχῶν εἴκοσι καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δώδεκα καὶ ἐπὶ δέκα ἀναβαθμῶν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτό καὶ στῦλοι ἦσαν ἐπὶ τὸ αἶλαμ εἷς ἔνθεν καὶ εἷς ἔνθεν

41 καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὸν ναόν ᾧ διεμέτρησεν τὸ αἶλαμ πηχῶν ἕξ τὸ πλάτος ἔνθεν καὶ πηχῶν ἕξ τὸ εὖρος τοῦ αἶλαμ ἔνθεν **2** καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα καὶ ἐπωμίδες τοῦ πυλῶνος πηχῶν πέντε ἔνθεν καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν καὶ διεμέτρησεν τὸ μῆκος αὐτοῦ πηχῶν τεσσαράκοντα καὶ τὸ εὖρος πηχῶν εἴκοσι **3** καὶ εἰσηλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν καὶ διεμέτρησεν τὸ

αιλ τοῦ θυρώματος πηχῶν δύο καὶ τὸ θύρωμα πηχῶν
ἕξ καὶ τὰς ἐπωμίδας τοῦ θυρώματος πηχῶν ἑπτὰ ἔνθεν
καὶ πηχῶν ἑπτὰ ἔνθεν **4** καὶ διεμέτρησεν τὸ μῆκος τῶν
θυρῶν πηχῶν τεσσαράκοντα καὶ εὖρος πηχῶν εἴκοσι κατὰ
πρόσωπον τοῦ ναοῦ καὶ εἶπεν τοῦτο τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων
5 καὶ διεμέτρησεν τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου πηχῶν ἕξ καὶ τὸ
εὖρος τῆς πλευρᾶς πηχῶν τεσσάρων κυκλόθεν **6** καὶ τὰ
πλευρὰ πλευρὸν ἐπὶ πλευρὸν τριάκοντα καὶ τρεῖς δῖς καὶ
διάστημα ἓν τῷ τοίχῳ τοῦ οἴκου ἓν τοῖς πλευροῖς κύκλῳ
τοῦ εἶναι τοῖς ἐπιλαμβανομένοις ὄραν ὅπως τὸ παράπαν
μὴ ἄπτωνται τῶν τοίχων τοῦ οἴκου **7** καὶ τὸ εὖρος τῆς
ἀνωτέρας τῶν πλευρῶν κατὰ τὸ πρόσθεμα ἐκ τοῦ τοίχου
πρὸς τὴν ἀνωτέραν κύκλῳ τοῦ οἴκου ὅπως διαπλατύνηται
ἄνωθεν καὶ ἐκ τῶν κάτωθεν ἀναβαίνωσιν ἐπὶ τὰ ὑπερῶα
καὶ ἐκ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ τριώροφα **8** καὶ τὸ θραελ
τοῦ οἴκου ὕψος κύκλῳ διάστημα τῶν πλευρῶν ἴσον τῷ
καλάμῳ πήχεων ἕξ διάστημα **9** καὶ εὖρος τοῦ τοίχου τῆς
πλευρᾶς ἔξωθεν πηχῶν πέντε καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἀνὰ μέσον
τῶν πλευρῶν τοῦ οἴκου **10** καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἐξεδρῶν
εὖρος πηχῶν εἴκοσι τὸ περιφερὲς τῷ οἴκῳ κύκλῳ **11** καὶ αἱ
θύραι τῶν ἐξεδρῶν ἐπὶ τὸ ἀπόλοιπον τῆς θύρας τῆς μιᾶς
τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ ἡ θύρα ἡ μία πρὸς νότον καὶ τὸ εὖρος
τοῦ φωτὸς τοῦ ἀπολοίπου πηχῶν πέντε πλάτος κυκλόθεν
12 καὶ τὸ διορίζον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου ὡς πρὸς
θάλασσαν πηχῶν ἑβδομήκοντα πλάτος τοῦ τοίχου τοῦ
διορίζοντος πήχεων πέντε εὖρος κυκλόθεν καὶ μῆκος
αὐτοῦ πήχεων ἑνενήκοντα **13** καὶ διεμέτρησεν κατέναντι
τοῦ οἴκου μῆκος πηχῶν ἑκατόν καὶ τὰ ἀπόλοιπα καὶ τὰ
διορίζοντα καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῶν μῆκος πηχῶν ἑκατόν **14**

καὶ τὸ εὖρος κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου καὶ τὰ ἀπόλοιπα
κατέναντι πηχῶν ἑκατὸν 15 καὶ διεμέτρησεν μῆκος
τοῦ διορίζοντος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου τῶν
κατόπισθεν τοῦ οἴκου ἐκείνου καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἔνθεν
καὶ ἔνθεν πήχεων ἑκατὸν τὸ μῆκος καὶ ὁ ναὸς καὶ αἱ
γωνίαι καὶ τὸ αἶλαμ τὸ ἐξώτερον 16 πεφατνωμένα καὶ αἱ
θυρίδες δικτυωταὶ ὑποφάσεις κύκλω τοῖς τρισὶν ὥστε
διακύπτειν καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ πλησίον ἐξυλωμένα κύκλω
καὶ τὸ ἔδαφος καὶ ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως τῶν θυρίδων καὶ αἱ
θυρίδες ἀναπτυσσόμεναι τρισσῶς εἰς τὸ διακύπτειν 17 καὶ
ἕως πλησίον τῆς ἐσωτέρας καὶ ἕως τῆς ἐξωτέρας καὶ ἐφ'
ὄλον τὸν τοῖχον κύκλω ἐν τῷ ἔσωθεν καὶ ἐν τῷ ἔξωθεν 18
γεγλυμμένα χερουβιν καὶ φοίνικες ἀνὰ μέσον χερουβ καὶ
χερουβ δύο πρόσωπα τῷ χερουβ 19 πρόσωπον ἀνθρώπου
πρὸς τὸν φοίνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ πρόσωπον λέοντος
πρὸς τὸν φοίνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν διαγεγλυμμένος ὄλος ὁ
οἶκος κυκλόθεν 20 ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως τοῦ φατνώματος
τὰ χερουβιν καὶ οἱ φοίνικες διαγεγλυμμένοι 21 καὶ
τὸ ἅγιον καὶ ὁ ναὸς ἀναπτυσσόμενος τετράγωνα κατὰ
πρόσωπον τῶν ἀγίων ὄρασις ὡς ὄψις 22 θυσιαστηρίου
ξύλινου πηχῶν τριῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ τὸ μῆκος πηχῶν
δύο καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δύο καὶ κέρατα εἶχεν καὶ ἡ βᾶσις
αὐτοῦ καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ ξύλινοι καὶ εἶπεν πρὸς με αὕτη
ἡ τράπεζα ἡ πρὸ προσώπου κυρίου 23 καὶ δύο θυρώματα
τῷ ναῷ καὶ τῷ ἀγίῳ 24 δύο θυρώματα τοῖς δυσὶ θυρώμασι
τοῖς στροφωτοῖς δύο θυρώματα τῷ ἐνὶ καὶ δύο θυρώματα
τῇ θύρᾳ τῇ δευτέρᾳ 25 καὶ γλυφὴ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ
θυρώματα τοῦ ναοῦ χερουβιν καὶ φοίνικες κατὰ τὴν
γλυφὴν τῶν ἀγίων καὶ σπουδαῖα ξύλα κατὰ πρόσωπον

τοῦ αἰλαμ ἔξωθεν **26** καὶ θυρίδες κρυπαὶ καὶ διεμέτρησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν εἰς τὰ ὀροφώματα τοῦ αἰλαμ καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου ἐζυγωμένα

42 καὶ ἐξήγαγέν με εἰς τὴν ἀύλην τὴν ἐξωτέραν κατὰ ἀνατολὰς κατέναντι τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ εἰσήγαγέν με καὶ ἰδοὺ ἐξέδραι πέντε ἐχόμεναι τοῦ ἀπολοίπου καὶ ἐχόμεναι τοῦ διορίζοντος πρὸς βορρᾶν **2** ἐπὶ πήχεις ἑκατὸν μῆκος πρὸς βορρᾶν καὶ τὸ πλάτος πενήκοντα πήχεων **3** διαγεγραμμένα ὄν τρόπον αἰ πύλαι τῆς ἀύλης τῆς ἐσωτέρας καὶ ὄν τρόπον τὰ περίστυλα τῆς ἀύλης τῆς ἐξωτέρας ἐστιχισμένοι ἀντιπρόσωποι στοαὶ τρισσαί **4** καὶ κατέναντι τῶν ἐξεδρῶν περίπατος πηχῶν δέκα τὸ πλάτος ἐπὶ πήχεις ἑκατὸν τὸ μῆκος καὶ τὰ θυρώματα αὐτῶν πρὸς βορρᾶν **5** καὶ οἱ περίπατοι οἱ ὑπερῶοι ὡσαύτως ὅτι ἐξείχετο τὸ περίστυλον ἐξ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὑποκάτωθεν περιστύλου καὶ τὸ διάστημα οὕτως περίστυλον καὶ διάστημα καὶ οὕτως στοαὶ **6** διότι τριπλαῖ ἦσαν καὶ στύλους οὐκ εἶχον καθὼς οἱ στῦλοι τῶν ἐξωτέρων διὰ τοῦτο ἐξείχοντο τῶν ὑποκάτωθεν καὶ τῶν μέσων ἀπὸ τῆς γῆς **7** καὶ φῶς ἔξωθεν ὄν τρόπον αἰ ἐξέδραι τῆς ἀύλης τῆς ἐξωτέρας αἰ βλέπουσαι ἀπέναντι τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς βορρᾶν μῆκος πήχεων πενήκοντα **8** ὅτι τὸ μῆκος τῶν ἐξεδρῶν τῶν βλεπουσῶν εἰς τὴν ἀύλην τὴν ἐξωτέραν πηχῶν πενήκοντα καὶ αὐταὶ εἰσιν ἀντιπρόσωποι ταύταις τὸ πᾶν πηχῶν ἑκατόν **9** καὶ αἰ θύραι τῶν ἐξεδρῶν τούτων τῆς εἰσόδου τῆς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν ἐκ τῆς ἀύλης τῆς ἐξωτέρας **10** κατὰ τὸ φῶς τοῦ ἐν ἀρχῇ περιπάτου καὶ τὰ πρὸς νότον κατὰ πρόσωπον τοῦ νότου κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου

καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ διορίζοντος ἐξέδραι **11** καὶ ὁ
περίπατος κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κατὰ τὰ μέτρα τῶν
ἐξεδρῶν τῶν πρὸς βορρᾶν καὶ κατὰ τὸ μῆκος αὐτῶν καὶ
κατὰ τὸ εὖρος αὐτῶν καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτῶν
καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐπιστροφὰς αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ φῶτα
αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ θυρώματα αὐτῶν **12** τῶν ἐξεδρῶν
τῶν πρὸς νότον καὶ κατὰ τὰ θυρώματα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ
περιπάτου ὡς ἐπὶ φῶς διαστήματος καλάμου καὶ κατ'
ἀνατολὰς τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν **13** καὶ εἶπεν πρὸς
με αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς βορρᾶν καὶ αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς νότον
αἱ οὔσαι κατὰ πρόσωπον τῶν διαστημάτων αὐταὶ εἰσιν
αἱ ἐξέδραι τοῦ ἁγίου ἐν αἷς φάγονται ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ
Σαδδουκ οἱ ἐγγίζοντες πρὸς κύριον τὰ ἅγια τῶν ἁγίων
καὶ ἐκεῖ θήσουσιν τὰ ἅγια τῶν ἁγίων καὶ τὴν θυσίαν
καὶ τὰ περὶ ἀμαρτίας καὶ τὰ περὶ ἀγνοίας διότι ὁ τόπος
ἅγιος **14** οὐκ εἰσελεύσονται ἐκεῖ πάρεξ τῶν ἱερέων οὐκ
ἐξελεύσονται ἐκ τοῦ ἁγίου εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν
ὅπως διὰ παντὸς ἅγιοι ᾧσιν οἱ προσάγοντες καὶ μὴ
ἄπτωνται τοῦ στολισμοῦ αὐτῶν ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν
αὐτοῖς διότι ἅγια ἐστὶν καὶ ἐνδύσονται ἱμάτια ἕτερα ὅταν
ἄπτωνται τοῦ λαοῦ **15** καὶ συνετελέσθη ἡ διαμέτρησις τοῦ
οἴκου ἔσωθεν καὶ ἐξήγαγέν με καθ' ὁδὸν τῆς πύλης τῆς
βλεπούσης πρὸς ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησεν τὸ ὑπόδειγμα
τοῦ οἴκου κυκλόθεν ἐν διατάξει **16** καὶ ἔστη κατὰ νώτου
τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησεν
πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου **17** καὶ ἐπέστρεψεν
πρὸς βορρᾶν καὶ διεμέτρησεν τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ
βορρᾶ πῆχεις πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου
18 καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς θάλασσαν καὶ διεμέτρησεν τὸ

κατὰ πρόσωπον τῆς θαλάσσης πεντακοσίους ἐν τῷ
καλάμῳ τοῦ μέτρου **19** καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς νότον καὶ
διεμέτρησεν κατέναντι τοῦ νότου πεντακοσίους ἐν τῷ
καλάμῳ τοῦ μέτρου **20** τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ αὐτοῦ
καλάμου καὶ διέταξεν αὐτὸν καὶ περίβολον αὐτῶν κύκλῳ
πεντακοσίων πρὸς ἀνατολὰς καὶ πεντακοσίων πηχῶν
εὗρος τοῦ διαστέλλειν ἀνὰ μέσον τῶν ἀγίων καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ προτειχίσματος τοῦ ἐν διατάξει τοῦ οἴκου

43 καὶ ἤγαγέν με ἐπὶ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ
ἀνατολὰς καὶ ἐξήγαγέν με **2** καὶ ἰδοὺ δόξα θεοῦ
Ἰσραηλ ἤρχετο κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης
πρὸς ἀνατολὰς καὶ φωνὴ τῆς παρεμβολῆς ὡς φωνὴ
διπλασιαζόντων πολλῶν καὶ ἡ γῆ ἐξέλαμπεν ὡς φέγγος
ἀπὸ τῆς δόξης κυκλόθεν **3** καὶ ἡ ὄρασις ἦν εἶδον κατὰ τὴν
ὄρασιν ἦν εἶδον ὅτε εἰσεπορευόμην τοῦ χρῖσαι τὴν πόλιν
καὶ ἡ ὄρασις τοῦ ἄρματος οὗ εἶδον κατὰ τὴν ὄρασιν ἦν
εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν
μου **4** καὶ δόξα κυρίου εἰσήλθεν εἰς τὸν οἶκον κατὰ τὴν
ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς **5** καὶ
ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν
ἐσωτέραν καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης κυρίου ὁ οἶκος **6** καὶ
ἔστην καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τοῦ οἴκου λαλοῦντος πρὸς με
καὶ ὁ ἀνὴρ εἰστήκει ἐχόμενός μου **7** καὶ εἶπεν πρὸς με
ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου τὸν τόπον τοῦ θρόνου μου καὶ τὸν
τόπον τοῦ ἵχνους τῶν ποδῶν μου ἐν οἷς κατασκηνώσει
τὸ ὄνομά μου ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραηλ τὸν αἰῶνα καὶ οὐ
βεβηλώσουσιν οὐκέτι οἶκος Ἰσραηλ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν
μου αὐτοὶ καὶ οἱ ἡγούμενοι αὐτῶν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῶν
καὶ ἐν τοῖς φόνοις τῶν ἡγουμένων ἐν μέσῳ αὐτῶν **8** ἐν

τῷ τιθέναι αὐτοὺς τὸ πρόθυρόν μου ἐν τοῖς προθύροις αὐτῶν καὶ τὰς φλιάς μου ἔχομένας τῶν φλιῶν αὐτῶν καὶ ἔδωκαν τὸν τοῖχόν μου ὡς συνεχόμενον ἔμοῦ καὶ αὐτῶν καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν αἷς ἐποίουν καὶ ἐξέτριψα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου καὶ ἐν φόνῳ 9 καὶ νῦν ἀπώσασθωσαν τὴν πορνείαν αὐτῶν καὶ τοὺς φόνους τῶν ἡγουμένων αὐτῶν ἀπ' ἔμοῦ καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν αἰῶνα 10 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου δεῖξον τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ τὸν οἶκον καὶ κοπάσουσιν ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τὴν ὄρασιν αὐτοῦ καὶ τὴν διάταξιν αὐτοῦ 11 καὶ αὐτοὶ λήμψονται τὴν κόλασιν αὐτῶν περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν καὶ διαγράψεις τὸν οἶκον καὶ τὰς ἐξόδους αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ γνωριεῖς αὐτοῖς καὶ διαγράψεις ἐναντίον αὐτῶν καὶ φυλάξονται πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσουσιν αὐτά 12 καὶ τὴν διαγραφὴν τοῦ οἴκου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους πάντα τὰ ὄρια αὐτοῦ κυκλόθεν ἅγια ἁγίων 13 καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν πήχει τοῦ πήχεος καὶ παλαιστῆς κόλπωμα βάθος ἐπὶ πήχυν καὶ πήχυς τὸ εὖρος καὶ γεῖσος ἐπὶ τὸ χεῖλος αὐτοῦ κυκλόθεν σπιθαμῆς καὶ τοῦτο τὸ ὕψος τοῦ θυσιαστηρίου 14 ἐκ βάθους τῆς ἀρχῆς τοῦ κοιλώματος αὐτοῦ πρὸς τὸ ἰλαστήριον τὸ μέγα τὸ ὑποκάτωθεν πηχῶν δύο καὶ τὸ εὖρος πήχεος καὶ ἀπὸ τοῦ ἰλαστηρίου τοῦ μικροῦ ἐπὶ τὸ ἰλαστήριον τὸ μέγα πήχεις τέσσαρες καὶ εὖρος πήχυς 15 καὶ τὸ ἀριηλ πηχῶν τεσσάρων καὶ ἀπὸ τοῦ ἀριηλ καὶ ὑπεράνω τῶν κεράτων πήχυς 16 καὶ τὸ ἀριηλ πηχῶν δώδεκα μήκους ἐπὶ πήχεις

δώδεκα πλάτους τετράγωνον ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ
17 καὶ τὸ ἰλαστήριον πηχῶν δέκα τεσσάρων τὸ μῆκος
ἐπὶ πήχεις δέκα τέσσαρας τὸ εὖρος ἐπὶ τέσσαρα μέρη
αὐτοῦ καὶ τὸ γεῖσος αὐτῷ κυκλόθεν κυκλούμενον αὐτῷ
ἥμισυ πήχεος καὶ τὸ κύκλωμα αὐτοῦ πῆχυς κυκλόθεν
καὶ οἱ κλιμακτῆρες αὐτοῦ βλέποντες κατ' ἀνατολάς 18
καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου τάδε λέγει κύριος ὁ
θεὸς Ἰσραηλ ταῦτα τὰ προστάγματα τοῦ θυσιαστηρίου
ἐν ἡμέρᾳ ποιήσεως αὐτοῦ τοῦ ἀναφέρειν ἐπ' αὐτοῦ
ὄλοκαυτώματα καὶ προσχέειν πρὸς αὐτὸ αἷμα 19 καὶ
δώσεις τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις τοῖς ἐκ τοῦ σπέρματος
Σαδδουκ τοῖς ἐγγίζουσι πρὸς με λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ
λειτουργεῖν μοι μόσχον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας 20 καὶ
λήμψονται ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τὰ
τέσσαρα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας
γωνίας τοῦ ἰλαστηρίου καὶ ἐπὶ τὴν βᾶσιν κύκλω καὶ
ἐξιλάσονται αὐτό 21 καὶ λήμψονται τὸν μόσχον τὸν περὶ
ἁμαρτίας καὶ κατακαυθήσεται ἐν τῷ ἀποκεχωρισμένῳ
τοῦ οἴκου ἔξωθεν τῶν ἁγίων 22 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ
λήμψονται ἐρίφους δύο αἰγῶν ἁμώμους ὑπὲρ ἁμαρτίας
καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον καθότι ἐξιλάσαντο ἐν
τῷ μόσχῳ 23 καὶ μετὰ τὸ συντελέσαι σε τὸν ἐξιλασμὸν
προσοίσουσι μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον καὶ κριὸν ἐκ
προβάτων ἄμωμον 24 καὶ προσοίσετε ἐναντίον κυρίου
καὶ ἐπιρρίψουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπ' αὐτὰ ἄλλα καὶ ἀνοίσουσιν
αὐτὰ ὄλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ 25 ἐπτὰ ἡμέρας ποιήσεις
ἔριφον ὑπὲρ ἁμαρτίας καθ' ἡμέραν καὶ μόσχον ἐκ βοῶν
καὶ κριὸν ἐκ προβάτων ἄμωμα ποιήσουσιν 26 ἐπτὰ
ἡμέρας καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον καὶ καθαριοῦσιν

αὐτὸ καὶ πλήσουσιν χεῖρας αὐτῶν 27 καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς
ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ τοῦ
σωτηρίου ὑμῶν καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς λέγει κύριος

44 καὶ ἐπέστρεψέν με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν
ἀγίων τῆς ἑξωτέρας τῆς βλεπούσης κατ' ἀνατολάς καὶ
αὕτη ἦν κεκλεισμένη 2 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἡ πύλη
αὕτη κεκλεισμένη ἔσται οὐκ ἀνοιχθήσεται καὶ οὐδεὶς μὴ
διέλθῃ δι' αὐτῆς ὅτι κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται
δι' αὐτῆς καὶ ἔσται κεκλεισμένη 3 διότι ὁ ἡγούμενος
οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐναντίον
κυρίου κατὰ τὴν ὁδὸν αἰλαμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται καὶ
κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται 4 καὶ εἰσήγαγέν με
κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν κατέναντι τοῦ
οἴκου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος κυρίου
καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου 5 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
με υἱὲ ἀνθρώπου τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ ἰδὲ
τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ τοῖς ὠσίν σου ἄκουε πάντα ὅσα
ἐγὼ λαλῶ μετὰ σοῦ κατὰ πάντα τὰ προστάγματα οἴκου
κυρίου καὶ κατὰ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ καὶ τάξεις τὴν
καρδίαν σου εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ οἴκου κατὰ πάσας τὰς
ἐξόδους αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς ἀγίοις 6 καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν
οἶκον τὸν παραπικραίνοντα πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ
τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰκανούσθω ὑμῖν ἀπὸ πασῶν
τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν οἶκος Ἰσραὴλ 7 τοῦ εἰσαγαγεῖν ὑμᾶς
υἱοὺς ἄλλογενεῖς ἀπεριτμήτους καρδίᾳ καὶ ἀπεριτμήτους
σαρκὶ τοῦ γίνεσθαι ἐν τοῖς ἀγίοις μου καὶ ἐβεβήλουν
αὐτὰ ἐν τῷ προσφέρειν ὑμᾶς ἄρτους στέαρ καὶ αἷμα καὶ
παρεβαίνετε τὴν διαθήκην μου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις

ὕμῶν **8** καὶ διετάξατε τοῦ φυλάσσειν φυλακὰς ἐν τοῖς
ἀγίοις μου **9** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς πᾶς
υἱὸς ἀλλογενῆς ἀπερίτμητος καρδία καὶ ἀπερίτμητος
σαρκὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ἅγια μου ἐν πᾶσιν υἱοῖς
ἀλλογενῶν τῶν ὄντων ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραηλ **10** ἀλλ' ἢ οἱ
Λευῖται οἵτινες ἀφήλαντο ἀπ' ἐμοῦ ἐν τῷ πλανᾶσθαι τὸν
Ἰσραηλ ἀπ' ἐμοῦ κατόπισθεν τῶν ἐνθυμημάτων αὐτῶν
καὶ λήμψονται ἀδικίαν αὐτῶν **11** καὶ ἔσσονται ἐν τοῖς
ἀγίοις μου λειτουργοῦντες θυρωροὶ ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ
οἴκου καὶ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ οὗτοι σφάζουσιν
τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας τῷ λαῷ καὶ οὗτοι
στήσονται ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ λειτουργεῖν αὐτοῖς **12**
ἀνθ' ὧν ἐλειτούργουν αὐτοῖς πρὸ προσώπου τῶν εἰδώλων
αὐτῶν καὶ ἐγένετο τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ εἰς κόλασιν ἀδικίας
ἕνεκα τούτου ἦρα τὴν χειρὰ μου ἐπ' αὐτούς λέγει κύριος ὁ
θεός **13** καὶ οὐκ ἐγγιούσι πρὸς με τοῦ ἱερατεῦειν μοι οὐδὲ
τοῦ προσάγειν πρὸς τὰ ἅγια υἱῶν τοῦ Ἰσραηλ οὐδὲ πρὸς
τὰ ἅγια τῶν ἀγίων μου καὶ λήμψονται ἀτιμίαν αὐτῶν ἐν
τῇ πλανήσει ἣ ἐπλανήθησαν **14** καὶ κατατάξουσιν αὐτοὺς
φυλάσσειν φυλακὰς τοῦ οἴκου εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ
καὶ εἰς πάντα ὅσα ἂν ποιήσωσιν **15** οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται οἱ
υἱοὶ τοῦ Σαδδουκ οἵτινες ἐφυλάξαντο τὰς φυλακὰς τῶν
ἀγίων μου ἐν τῷ πλανᾶσθαι οἶκον Ἰσραηλ ἀπ' ἐμοῦ οὗτοι
προσάξουσιν πρὸς με τοῦ λειτουργεῖν μοι καὶ στήσονται
πρὸ προσώπου μου τοῦ προσφέρειν μοι θυσίαν στέαρ καὶ
αἷμα λέγει κύριος ὁ θεός **16** οὗτοι εἰσελεύσονται εἰς τὰ
ἅγια μου καὶ οὗτοι προσελεύσονται πρὸς τὴν τράπεζάν
μου τοῦ λειτουργεῖν μοι καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς
μου **17** καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς τὰς πύλας

τῆς ἀύλης τῆς ἐσωτέρας στολᾶς λινᾶς ἐνδύσονται καὶ οὐκ ἐνδύσονται ἔρεᾶ ἐν τῷ λειτουργεῖν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας ἀύλης **18** καὶ κιδάρεις λινᾶς ἔξουσιν ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν καὶ περισκελῆ λινᾶ ἔξουσιν ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν καὶ οὐ περιζώσονται βία **19** καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν ἀύλην τὴν ἐξωτέραν πρὸς τὸν λαὸν ἐκδύσονται τὰς στολᾶς αὐτῶν ἐν αἷς αὐτοὶ λειτουργοῦσιν ἐν αὐταῖς καὶ θήσουσιν αὐτὰς ἐν ταῖς ἐξέδραις τῶν ἀγίων καὶ ἐνδύσονται στολᾶς ἐτέρας καὶ οὐ μὴ ἀγιάσωσιν τὸν λαὸν ἐν ταῖς στολαῖς αὐτῶν **20** καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οὐ ξυρήσονται καὶ τὰς κόμας αὐτῶν οὐ ψιλώσουσιν καλύπτοντες καλύψουσιν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν **21** καὶ οἶνον οὐ μὴ πίωσιν πᾶς ἱερεὺς ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν ἀύλην τὴν ἐσωτέραν **22** καὶ χήραν καὶ ἐκβεβλημένην οὐ λήμψονται ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκα ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ σπέρματος Ἰσραηλ καὶ χήρα ἐὰν γένηται ἐξ ἱερέως λήμψονται **23** καὶ τὸν λαόν μου διδάξουσιν ἀνὰ μέσον ἀγίου καὶ βεβήλου καὶ ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ γνωριοῦσιν αὐτοῖς **24** καὶ ἐπὶ κρίσιν αἵματος οὗτοι ἐπιστήσονται τοῦ διακρίνειν τὰ δικαιώματά μου δικαιώσουσιν καὶ τὰ κρίματά μου κρινοῦσιν καὶ τὰ νόμιμά μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς μου φυλάξονται καὶ τὰ σάββατά μου ἀγιάσουσιν **25** καὶ ἐπὶ ψυχὴν ἀνθρώπου οὐκ εἰσελεύσονται τοῦ μιανθῆναι ἀλλ' ἢ ἐπὶ πατρὶ καὶ ἐπὶ μητρὶ καὶ ἐπὶ υἱῷ καὶ ἐπὶ θυγατρὶ καὶ ἐπὶ ἀδελφῷ καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτοῦ ἢ οὐ γέγονεν ἀνδρὶ μιανθήσεται **26** καὶ μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτὸν ἑπτὰ ἡμέρας ἐξαριθμήσει αὐτῷ **27** καὶ ἢ ἂν ἡμέρα εἰσπορεύωνται εἰς τὴν ἀύλην τὴν ἐσωτέραν

τοῦ λειτουργεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ προσοίσουσιν ἰλασμόν λέγει κύριος ὁ θεός **28** καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν ἐγὼ κληρονομία αὐτοῖς καὶ κατάσχεσις αὐτοῖς οὐ δοθήσεται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὅτι ἐγὼ κατάσχεσις αὐτῶν **29** καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας οὗτοι φάγονται καὶ πᾶν ἀφόρισμα ἐν τῷ Ἰσραὴλ αὐτοῖς ἔσται **30** ἀπαρχαὶ πάντων καὶ τὰ πρωτότοκα πάντων καὶ τὰ ἀφαιρέματα πάντα ἐκ πάντων τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἔσται καὶ τὰ πρωτογενήματα ὑμῶν δώσετε τῷ ἱερεῖ τοῦ θεῖναι εὐλογίας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν **31** καὶ πᾶν θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον ἐκ τῶν πετεινῶν καὶ ἐκ τῶν κτηνῶν οὐ φάγονται οἱ ἱερεῖς

45 καὶ ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι ὑμᾶς τὴν γῆν ἐν κληρονομίᾳ ἀφοριεῖτε ἀπαρχὴν τῷ κυρίῳ ἅγιον ἀπὸ τῆς γῆς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκος καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας ἅγιον ἔσται ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτοῦ κυκλόθεν **2** καὶ ἔσται ἐκ τούτου εἰς ἀγίασμα πεντακόσιοι ἐπὶ πεντακοσίους τετράγωνον κυκλόθεν καὶ πήχεις πενήκοντα διάστημα αὐτῷ κυκλόθεν **3** καὶ ἐκ ταύτης τῆς διαμετρήσεως διαμετρήσεις μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ εὖρος δέκα χιλιάδας καὶ ἐν αὐτῇ ἔσται τὸ ἀγίασμα ἅγια τῶν ἁγίων **4** ἀπὸ τῆς γῆς ἔσται τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ ἔσται τοῖς ἐγγίζουσι λειτουργεῖν τῷ κυρίῳ καὶ ἔσται αὐτοῖς τόπος εἰς οἴκους ἀφωρισμένους τῷ ἀγιασμῷ αὐτῶν **5** εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες μῆκος καὶ εὖρος δέκα χιλιάδες ἔσται τοῖς Λευίταις τοῖς λειτουργοῦσιν τῷ οἴκῳ αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν πόλεις τοῦ κατοικεῖν **6** καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως δώσεις πέντε χιλιάδας εὖρος καὶ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας ὃν τρόπον ἢ ἀπαρχὴ

τῶν ἀγίων παντὶ οἴκῳ Ἰσραηλ ἔσονται 7 καὶ τῷ ἡγουμένῳ
ἐκ τούτου καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀγίων εἰς
κατάσχεσιν τῆς πόλεως κατὰ πρόσωπον τῶν ἀπαρχῶν
τῶν ἀγίων καὶ κατὰ πρόσωπον τῆς κατασχέσεως τῆς
πόλεως τὰ πρὸς θάλασσαν καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν
πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὸ μῆκος ὡς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν
ὀρίων τῶν πρὸς θάλασσαν καὶ τὸ μῆκος ἐπὶ τὰ ὄρια τὰ
πρὸς ἀνατολὰς τῆς γῆς 8 καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν
ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ οὐ καταδυναστεύσουσιν οὐκέτι οἱ
ἀφηγούμενοι τοῦ Ἰσραηλ τὸν λαόν μου καὶ τὴν γῆν
κατακληρονομήσουσιν οἶκος Ἰσραηλ κατὰ φυλὰς αὐτῶν 9
τάδε λέγει κύριος θεὸς ἱκανούσθω ὑμῖν οἱ ἀφηγούμενοι
τοῦ Ἰσραηλ ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἀφέλεσθε καὶ κρίμα
καὶ δικαιοσύνην ποιήσατε ἐξάρατε καταδυναστείαν ἀπὸ
τοῦ λαοῦ μου λέγει κύριος θεός 10 ζυγὸς δίκαιος καὶ
μέτρον δίκαιον καὶ χοῖνιξ δικαία ἔστω ὑμῖν 11 τὸ μέτρον
καὶ ἡ χοῖνιξ ὁμοίως μία ἔσται τοῦ λαμβάνειν τὸ δέκατον
τοῦ γομορ ἢ χοῖνιξ καὶ τὸ δέκατον τοῦ γομορ τὸ μέτρον
πρὸς τὸ γομορ ἔσται ἴσον 12 καὶ τὸ στάθμιον εἴκοσι
ὀβολοί οἱ πέντε σίκλοι πέντε καὶ οἱ δέκα σίκλοι δέκα
καὶ πενήκοντα σίκλοι ἢ μνᾶ ἔσται ὑμῖν 13 καὶ αὕτη ἡ
ἀπαρχὴ ἦν ἀφοριεῖτε ἕκτον τοῦ μέτρου ἀπὸ τοῦ γομορ
τοῦ πυροῦ καὶ τὸ ἕκτον τοῦ οἴφι ἀπὸ τοῦ κόρου τῶν
κριθῶν 14 καὶ τὸ πρόσταγμα τοῦ ἐλαίου κοτύλην ἐλαίου
ἀπὸ δέκα κοτυλῶν ὅτι αἱ δέκα κοτύλαι εἰσὶν γομορ 15 καὶ
πρόβατον ἀπὸ τῶν δέκα προβάτων ἀφαίρεμα ἐκ πασῶν
τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραηλ εἰς θυσίας καὶ εἰς ὀλοκαυτώματα
καὶ εἰς σωτηρίου τοῦ ἐξιλάσκεσθαι περὶ ὑμῶν λέγει κύριος
θεός 16 καὶ πᾶς ὁ λαὸς δώσει τὴν ἀπαρχὴν ταύτην τῷ

ἀφηγουμένῳ τοῦ Ἰσραηλ **17** καὶ διὰ τοῦ ἀφηγουμένου ἔσται τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ αἱ θυσίαι καὶ αἱ σπονδαὶ ἔσονται ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς οἴκου Ἰσραηλ αὐτὸς ποιήσει τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ τὴν θυσίαν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου τοῦ ἐξιλάσκεσθαι ὑπὲρ τοῦ οἴκου Ἰσραηλ **18** τάδε λέγει κύριος θεὸς ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ μιᾶ τοῦ μηνὸς λήμψεσθε μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον τοῦ ἐξιλάσασθαι τὸ ἅγιον **19** καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐξιλασμοῦ καὶ δώσει ἐπὶ τὰς φλιας τοῦ οἴκου καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπὶ τὰς φλιας τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας **20** καὶ οὕτως ποιήσεις ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ μιᾶ τοῦ μηνὸς λήμψη παρ' ἐκάστου ἀπόμοιραν καὶ ἐξιλάσεσθε τὸν οἶκον **21** καὶ ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν τὸ πασχα ἑορτὴ ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε **22** καὶ ποιήσει ὁ ἀφηγούμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ τῆς γῆς μόσχον ὑπὲρ ἁμαρτίας **23** καὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ποιήσει ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς ἀμώμους καθ' ἡμέραν τὰς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ὑπὲρ ἁμαρτίας ἔριφον αἰγῶν καθ' ἡμέραν **24** καὶ θυσίαν πέμμα τῷ μόσχῳ καὶ πέμμα τῷ κριῶ ποιήσεις καὶ ἐλαίου τὸ ἰν τῷ πέμματι **25** καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἑορτῇ ποιήσεις κατὰ τὰ αὐτὰ ἑπτὰ ἡμέρας καθὼς τὰ ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας καὶ καθὼς τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ καθὼς τὸ μαννα καὶ καθὼς τὸ ἔλαιον

46 τάδε λέγει κύριος θεός πύλη ἢ ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ ἢ βλέπουσα πρὸς ἀνατολὰς ἔσται κεκλεισμένη ἕξ ἡμέρας τὰς ἐνεργούς ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἀνοιχθήσεται καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νομηνίας ἀνοιχθήσεται **2** καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἀφηγούμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλαμ τῆς πύλης τῆς ἕξωθεν καὶ στήσεται ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης καὶ ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτοῦ καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ καὶ προσκυνήσει ἐπὶ τοῦ προθύρου τῆς πύλης καὶ ἐξελεύσεται καὶ ἡ πύλη οὐ μὴ κλεισθῆ ἕως ἑσπέρας **3** καὶ προσκυνήσει ὁ λαὸς τῆς γῆς κατὰ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης ἐκείνης ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις ἐναντίον κυρίου **4** καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα προσοίσει ὁ ἀφηγούμενος τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἕξ ἄμνους ἁμώμους καὶ κριὸν ἄμωμον **5** καὶ μαννα πέμμα τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἄμνοῖς θυσίαν δόμα χειρὸς αὐτοῦ καὶ ἐλαίου τὸ ἰν τῷ πέμματι **6** καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νομηνίας μόσχον ἄμωμον καὶ ἕξ ἄμνους καὶ κριὸς ἄμωμος ἔσται **7** καὶ πέμμα τῷ κριῷ καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ ἔσται μαννα καὶ τοῖς ἄμνοῖς καθὼς ἐὰν ἐκποιῆ ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ ἐλαίου τὸ ἰν τῷ πέμματι **8** καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἀφηγούμενον κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλαμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἐξελεύσεται **9** καὶ ὅταν εἰσπορεύηται ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐναντίον κυρίου ἐν ταῖς ἑορταῖς ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν προσκυνεῖν ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον καὶ ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν οὐκ ἀναστρέψει κατὰ τὴν πύλην ἣν εἰσελήλυθεν

ἀλλ' ἢ κατ' εὐθὺ ἀυτῆς ἐξελεύσεται **10** καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰσελεύσεται μετ' αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐξελεύσεται **11** καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἔσται τὸ μαναα πέμμα τῷ μόσχῳ καὶ πέμμα τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἀμνοῖς καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ ἐλαίου τὸ ἐν τῷ πέμματι **12** ἐὰν δὲ ποιήσῃ ὁ ἀφηγούμενος ὁμολογίαν ὀλοκαύτωμα σωτηρίου τῷ κυρίῳ καὶ ἀνοίξει ἑαυτῷ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατ' ἀνατολὰς καὶ ποιήσῃ τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ ὄν τρόπον ποιεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ ἐξελεύσεται καὶ κλείσει τὰς θύρας μετὰ τὸ ἐξελθεῖν αὐτόν **13** καὶ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον ποιήσῃ εἰς ὀλοκαύτωμα καθ' ἡμέραν τῷ κυρίῳ πρῶτὸν ποιήσῃ αὐτόν **14** καὶ μαναα ποιήσῃ ἐπ' αὐτῷ τὸ πρῶτὸν τοῦ μέτρου καὶ ἐλαίου τὸ τρίτον τοῦ ἐν τοῦ ἀναμεῖξαι τὴν σεμίδαλιν μαναα τῷ κυρίῳ πρόσταγμα διὰ παντός **15** ποιήσετε τὸν ἀμνὸν καὶ τὸ μαναα καὶ τὸ ἔλαιον ποιήσετε τὸ πρῶτὸν ὀλοκαύτωμα διὰ παντός **16** τάδε λέγει κύριος θεὸς ἐὰν δῶ ὁ ἀφηγούμενος δόμα ἐνὶ ἐκ τῶν υἰῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ τοῦτο τοῖς υἰοῖς αὐτοῦ ἔσται κατάσχεσις ἐν κληρονομίᾳ **17** ἐὰν δὲ δῶ δόμα ἐνὶ τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ ἔσται αὐτῷ ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως καὶ ἀποδώσει τῷ ἀφηγουμένῳ πλὴν τῆς κληρονομίας τῶν υἰῶν αὐτοῦ αὐτοῖς ἔσται **18** καὶ οὐ μὴ λάβῃ ὁ ἀφηγούμενος ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ λαοῦ καταδυναστεῦσαι αὐτούς ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ κατακληρονομήσει τοῖς υἰοῖς αὐτοῦ ὅπως μὴ διασκορπίζεται ὁ λαός μου ἕκαστος ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ **19** καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν εἴσοδον

τῆς κατὰ νότου τῆς πύλης εἰς τὴν ἐξέδραν τῶν ἁγίων τῶν ἱερέων τὴν βλέπουσαν πρὸς βορρᾶν καὶ ἰδοὺ τόπος ἐκεῖ κεχωρισμένος **20** καὶ εἶπεν πρὸς με οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὗ ἑψησουσιν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ ἐκεῖ πέψουσι τὸ μαναα τὸ παράπαν τοῦ μὴ ἐκφέρειν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν τοῦ ἁγιάζειν τὸν λαόν **21** καὶ ἐξήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν καὶ περιήγαγέ με ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῆς αὐλῆς καὶ ἰδοὺ αὐλὴ κατὰ τὸ κλίτος τῆς αὐλῆς αὐλὴ κατὰ τὸ κλίτος τῆς αὐλῆς **22** ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη τῆς αὐλῆς αὐλὴ μικρὰ μῆκος πηχῶν τεσσαράκοντα καὶ εὗρος πηχῶν τριάκοντα μέτρον ἔν ταῖς τέσσαρσιν **23** καὶ ἐξέδραι κύκλω ἔν αὐταῖς κύκλω ταῖς τέσσαρσιν καὶ μαγειρεῖα γεγονότα ὑποκάτω τῶν ἐξεδρῶν κύκλω **24** καὶ εἶπεν πρὸς με οὗτοι οἱ οἴκοι τῶν μαγειρείων οὗ ἑψησουσιν ἐκεῖ οἱ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ τὰ θύματα τοῦ λαοῦ

47 καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τοῦ οἴκου καὶ ἰδοὺ ὕδωρ ἔξεπορεύετο ὑποκάτωθεν τοῦ αἰθρίου κατ' ἀνατολάς ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου ἔβλεπεν κατ' ἀνατολάς καὶ τὸ ὕδωρ κατέβαινε ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ ἀπὸ νότου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **2** καὶ ἐξήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ περιήγαγέ με τὴν ὁδὸν ἔξωθεν πρὸς τὴν πύλην τῆς αὐλῆς τῆς βλεπούσης κατ' ἀνατολάς καὶ ἰδοὺ τὸ ὕδωρ κατεφέρετο ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ **3** καθὼς ἕξοδος ἀνδρὸς ἕξ ἑναντίας καὶ μέτρον ἔν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ διεμέτρησεν χιλίους ἔν τῷ μέτρῳ καὶ διῆλθεν ἔν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἀφέσεως **4** καὶ διεμέτρησεν χιλίους καὶ διῆλθεν ἔν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἕως τῶν μηρῶν καὶ διεμέτρησεν χιλίους καὶ διῆλθεν ὕδωρ

ἕως ὀσφύος **5** καὶ διεμέτρησεν χιλίους καὶ οὐκ ἠδύνατο
διελθεῖν ὅτι ἐξύβριζεν τὸ ὕδωρ ὡς ῥοῖζος χειμάρρου
ὄν οὐ διαβήσονται **6** καὶ εἶπεν πρὸς με εἰ ἑώρακας υἱὲ
ἀνθρώπου καὶ ἤγαγέν με ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ **7** ἐν
τῇ ἐπιστροφῇ μου καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ
δένδρα πολλὰ σφόδρα ἔνθεν καὶ ἔνθεν **8** καὶ εἶπεν πρὸς
με τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ ἐκπορευόμενον εἰς τὴν Γαλιλαίαν
τὴν πρὸς ἀνατολὰς καὶ κατέβαινεν ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν καὶ
ἤρχετο ἕως ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς
καὶ ὑγιάσει τὰ ὕδατα **9** καὶ ἔσται πᾶσα ψυχὴ τῶν ζώων
τῶν ἐκζεόντων ἐπὶ πάντα ἔφ' ἃ ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμὸς
ζήσεται καὶ ἔσται ἐκεῖ ἰχθὺς πολὺς σφόδρα ὅτι ἦκει ἐκεῖ
τὸ ὕδωρ τοῦτο καὶ ὑγιάσει καὶ ζήσεται πᾶν ἔφ' ὃ ἂν
ἐπέλθῃ ὁ ποταμὸς ἐκεῖ ζήσεται **10** καὶ στήσονται ἐκεῖ
ἀλεεῖς ἀπὸ Αἰναγαδιν ἕως Αἰναγαλιμ ψυγμὸς σαγινηῶν
ἔσται καθ' αὐτήν ἔσται καὶ οἱ ἰχθύες αὐτῆς ὡς οἱ ἰχθύες
τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης πλῆθος πολὺ σφόδρα **11**
καὶ ἐν τῇ διεκβολῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ
καὶ ἐν τῇ ὑπεράρσει αὐτοῦ οὐ μὴ ὑγιάσωσιν εἰς ἄλλας
δέδονται **12** καὶ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ἀναβήσεται ἐπὶ τοῦ
χείλους αὐτοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν πᾶν ξύλον βρώσιμον οὐ μὴ
παλαιωθῇ ἐπ' αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἐκλίπῃ ὁ καρπὸς αὐτοῦ τῆς
καινότητος αὐτοῦ πρωτοβολήσῃ διότι τὰ ὕδατα αὐτῶν
ἐκ τῶν ἀγίων ταῦτα ἐκπορεύεται καὶ ἔσται ὁ καρπὸς
αὐτῶν εἰς βρῶσιν καὶ ἀνάβασιν αὐτῶν εἰς ὑγίειαν **13**
τάδε λέγει κύριος θεὸς ταῦτα τὰ ὅρια κατακληρονομήσετε
τῆς γῆς ταῖς δώδεκα φυλαῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρόσθεσις
σχοινίσματος **14** καὶ κατακληρονομήσετε αὐτήν ἕκαστος
καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ εἰς ἣν ἦρα τὴν χειρὰ μου τοῦ

δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ πεσεῖται ἡ γῆ αὕτη
ὑμῖν ἐν κληρονομίᾳ **15** καὶ ταῦτα τὰ ὄρια τῆς γῆς πρὸς
βορρᾶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης τῆς καταβαινούσης
καὶ περισχιζούσης τῆς εἰσόδου Ἡμαθ Σεδδαδα **16** Βηρωθα
Σεβραιμ Ἡλιαμ ἀνὰ μέσον ὀρίων Δαμασκοῦ καὶ ἀνὰ μέσον
ὀρίων Ἡμαθ ἀυλὴ τοῦ Σαυναν αἱ εἰσὶν ἐπάνω τῶν ὀρίων
Αυρανίτιδος **17** ταῦτα τὰ ὄρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπὸ τῆς
αὐλῆς τοῦ Αἰναν ὄρια Δαμασκοῦ καὶ τὰ πρὸς βορρᾶν **18**
καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἀνὰ μέσον τῆς Αυρανίτιδος καὶ ἀνὰ
μέσον Δαμασκοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς Γαλααδίτιδος καὶ ἀνὰ
μέσον τῆς γῆς τοῦ Ἰσραηλ ὁ Ἰορδάνης διορίζει ἐπὶ τὴν
θάλασσαν τὴν πρὸς ἀνατολὰς Φοινικῶνος ταῦτα τὰ πρὸς
ἀνατολὰς **19** καὶ τὰ πρὸς νότον καὶ λίβα ἀπὸ Θαιμαν καὶ
Φοινικῶνος ἕως ὕδατος Μαριμωθ Καδης παρεκτεῖνον ἐπὶ
τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην τοῦτο τὸ μέρος νότος καὶ λίψ
20 τοῦτο τὸ μέρος τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὀρίζει ἕως
κατέναντι τῆς εἰσόδου Ἡμαθ ἕως εἰσόδου αὐτοῦ ταῦτά
ἐστὶν τὰ πρὸς θάλασσαν Ἡμαθ **21** καὶ διαμερίσετε τὴν γῆν
ταύτην αὐτοῖς ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραηλ **22** βαλεῖτε αὐτὴν
ἐν κλήρῳ ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς παροικοῦσιν
ἐν μέσῳ ὑμῶν οἵτινες ἐγέννησαν υἱοὺς ἐν μέσῳ ὑμῶν
καὶ ἔσονται ὑμῖν ὡς αὐτόχθονες ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ Ἰσραηλ
μεθ' ὑμῶν φάγονται ἐν κληρονομίᾳ ἐν μέσῳ τῶν φυλῶν
τοῦ Ἰσραηλ **23** καὶ ἔσονται ἐν φυλῇ προσηλύτων ἐν τοῖς
προσηλύτοις τοῖς μετ' αὐτῶν ἐκεῖ δώσετε κληρονομίαν
αὐτοῖς λέγει κύριος θεός

48 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
τῆς πρὸς βορρᾶν κατὰ τὸ μέρος τῆς καταβάσεως τοῦ
περισχιζόντος ἐπὶ τὴν εἴσοδον τῆς Ἡμαθ ἀυλῆς τοῦ Αἰναν

ὄριον Δαμασκοῦ πρὸς βορρᾶν κατὰ μέρος Ημαθ ἀύλης
καὶ ἔσται αὐτοῖς τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως πρὸς θάλασσαν
Δαν μία **2** καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τοῦ Δαν τὰ πρὸς ἀνατολὰς
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ασηρ μία **3** καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων
Ασηρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν
Νεφθαλιμ μία **4** καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Νεφθαλι ἀπὸ τῶν
πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Μανασση μία **5**
καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Μανασση ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως
τῶν πρὸς θάλασσαν Εφραιμ μία **6** καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων
Εφραιμ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν
Ρουβην μία **7** καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ρουβην ἀπὸ τῶν πρὸς
ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ιουδα μία **8** καὶ ἀπὸ
τῶν ὀρίων Ιουδα ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς
θάλασσαν ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τοῦ ἀφορισμοῦ πέντε καὶ εἴκοσι
χιλιάδες εὖρος καὶ μῆκος καθὼς μία τῶν μερίδων ἀπὸ
τῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν καὶ ἔσται
τὸ ἅγιον ἐν μέσῳ αὐτῶν **9** ἀπαρχὴ ἣν ἀφοριοῦσι τῷ
κυρίῳ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ εὖρος εἴκοσι
καὶ πέντε χιλιάδες **10** τούτων ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἀγίων
τοῖς ἱερεῦσιν πρὸς βορρᾶν πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ
πρὸς θάλασσαν πλάτος δέκα χιλιάδες καὶ πρὸς ἀνατολὰς
πλάτος δέκα χιλιάδες καὶ πρὸς νότον μῆκος εἴκοσι καὶ
πέντε χιλιάδες καὶ τὸ ὄρος τῶν ἀγίων ἔσται ἐν μέσῳ
αὐτοῦ **11** τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς ἡγιασμένοις υἱοῖς Σαδδουκ
τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς τοῦ οἴκου οἵτινες οὐκ
ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλανήσει υἱῶν Ισραηλ ὃν τρόπον
ἐπλανήθησαν οἱ Λευῖται **12** καὶ ἔσται αὐτοῖς ἡ ἀπαρχὴ
δεδομένη ἐκ τῶν ἀπαρχῶν τῆς γῆς ἅγιον ἀγίων ἀπὸ
τῶν ὀρίων τῶν Λευιτῶν **13** τοῖς δὲ Λευίταις τὰ ἐχόμενα

τῶν ὀρίων τῶν ἱερέων μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες
καὶ εὔρος δέκα χιλιάδες πᾶν τὸ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι
χιλιάδες καὶ εὔρος εἴκοσι χιλιάδες **14** οὐ πραθήσεται ἐξ
αὐτοῦ οὐδὲ καταμετρηθήσεται οὐδὲ ἀφαιρεθήσεται τὰ
πρωτογενήματα τῆς γῆς ὅτι ἅγιόν ἐστὶν τῷ κυρίῳ **15**
τὰς δὲ πέντε χιλιάδας τὰς περισσὰς ἐπὶ τῷ πλάτει ἐπὶ
ταῖς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάσιν προτείχισμα ἔσται τῇ πόλει
εἰς τὴν κατοικίαν καὶ εἰς διάστημα αὐτοῦ καὶ ἔσται ἡ
πόλις ἐν μέσῳ αὐτοῦ **16** καὶ ταῦτα τὰ μέτρα αὐτῆς ἀπὸ
τῶν πρὸς βορρᾶν πεντακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι καὶ
ἀπὸ τῶν πρὸς νότον πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες
καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες
χιλιάδες καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν τετρακισχιλίους
πεντακοσίους **17** καὶ ἔσται διάστημα τῇ πόλει πρὸς βορρᾶν
διακόσιοι πενήκοντα καὶ πρὸς νότον διακόσιοι καὶ
πεντήκοντα καὶ πρὸς ἀνατολὰς διακόσιοι πενήκοντα
καὶ πρὸς θάλασσαν διακόσιοι πενήκοντα **18** καὶ τὸ
περισσὸν τοῦ μήκους τὸ ἐχόμενον τῶν ἀπαρχῶν τῶν
ἀγίων δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολὰς καὶ δέκα χιλιάδες
πρὸς θάλασσαν καὶ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ ἁγίου καὶ
ἔσται τὰ γενήματα αὐτῆς εἰς ἄρτους τοῖς ἐργαζομένοις
τὴν πόλιν **19** οἱ δὲ ἐργαζόμενοι τὴν πόλιν ἐργῶνται αὐτὴν
ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραηλ **20** πᾶσα ἡ ἀπαρχὴ
πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας
τετράγωνον ἀφοριεῖτε αὐτοῦ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ ἁγίου
ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως **21** τὸ δὲ περισσὸν τῷ
ἀφηγουμένῳ ἐκ τούτου καὶ ἐκ τούτου ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν
τοῦ ἁγίου καὶ εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως ἐπὶ πέντε καὶ
εἴκοσι χιλιάδας μῆκος ἕως τῶν ὀρίων τῶν πρὸς ἀνατολὰς

καὶ πρὸς θάλασσαν ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἕως τῶν ὀρίων τῶν πρὸς θάλασσαν ἐχόμενα τῶν μερίδων τοῦ ἀφηγουμένου καὶ ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἀγίων καὶ τὸ ἀγίασμα τοῦ οἴκου ἐν μέσῳ αὐτῆς **22** καὶ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῶν Λευιτῶν καὶ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως ἐν μέσῳ τῶν ἀφηγουμένων ἔσται ἀνὰ μέσον τῶν ὀρίων Ιουδα καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ὀρίων Βενιαμιν τῶν ἀφηγουμένων ἔσται **23** καὶ τὸ περισσὸν τῶν φυλῶν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Βενιαμιν μία **24** καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Βενιαμιν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Συμεων μία **25** καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Συμεων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ισσαχαρ μία **26** καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Ισσαχαρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ζαβουλων μία **27** καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Ζαβουλων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Γαδ μία **28** καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Γαδ ἕως τῶν πρὸς λίβα καὶ ἔσται τὰ ὄρια αὐτοῦ ἀπὸ Θαιμαν καὶ ὕδατος Μαριμωθ Καδης κληρονομίας ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης **29** αὕτη ἡ γῆ ἦν βαλεῖτε ἐν κλήρῳ ταῖς φυλαῖς Ισραηλ καὶ οὗτοι οἱ διαμερισμοὶ αὐτῶν λέγει κύριος θεός **30** καὶ αὗται αἱ διεκβολαὶ τῆς πόλεως αἱ πρὸς βορρᾶν τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ **31** καὶ αἱ πύλαι τῆς πόλεως ἐπ' ὀνόμασιν φυλῶν τοῦ Ισραηλ πύλαι τρεῖς πρὸς βορρᾶν πύλη Ρουβην μία καὶ πύλη Ιουδα μία καὶ πύλη Λευι μία **32** καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πύλαι τρεῖς πύλη Ιωσηφ μία καὶ πύλη Βενιαμιν μία καὶ πύλη Δαν μία **33** καὶ τὰ πρὸς νότον τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ καὶ πύλαι τρεῖς πύλη Συμεων μία

καὶ πύλη Ἰσσαχαρ μία καὶ πύλη Ζαβουλων μία 34 καὶ τὰ
πρὸς θάλασσαν τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ καὶ
πύλαι τρεῖς πύλη Γαδ μία καὶ πύλη Ἀσηρ μία καὶ πύλη
Νεφθαλιμ μία 35 κύκλωμα δέκα καὶ ὀκτὼ χιλιάδες καὶ τὸ
ὄνομα τῆς πόλεως ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας γένηται ἔσται τὸ
ὄνομα αὐτῆς

Δανιήλ

1 ἐπὶ βασιλέως Ιωακίμ τῆς Ιουδαίας ἔτους τρίτου παραγενόμενος Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ ἐπολιόρκει αὐτήν **2** καὶ παρέδωκεν αὐτήν κύριος εἰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ Ιωακίμ τὸν βασιλέα τῆς Ιουδαίας καὶ μέρος τι τῶν ἱερῶν σκευῶν τοῦ κυρίου καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἀπηρεῖσατο αὐτὰ ἐν τῷ εἰδωλίῳ αὐτοῦ **3** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Αβιεσδρι τῷ ἑαυτοῦ ἀρχιευνούχῳ ἀγαγεῖν αὐτῷ ἐκ τῶν υἱῶν τῶν μεγιστάνων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους καὶ ἐκ τῶν ἐπιλέκτων **4** νεανίσκους ἀμώμους καὶ εὐειδεῖς καὶ ἐπιστήμονας ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ γραμματικούς καὶ συνετούς καὶ σοφοὺς καὶ ἰσχύοντας ὥστε εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ διάλεκτον Χαλδαϊκὴν **5** καὶ δίδοσθαι αὐτοῖς ἕκθεσιν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ἀπὸ τῆς βασιλικῆς τραπέζης καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου οὗ πίνει ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκπαιδεῦσαι αὐτοὺς ἔτη τρία καὶ ἐκ τούτων στήσαι ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως **6** καὶ ἦσαν ἐκ τοῦ γένους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν ἀπὸ τῆς Ιουδαίας Δανιὴλ Ἀνανίας Μισαὴλ Ἀζαρία **7** καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιευνοῦχος ὀνόματα τῷ μὲν Δανιὴλ Βαλτασαρ τῷ δὲ Ἀνανία Σεδραχ καὶ τῷ Μισαὴλ Μισαχ καὶ τῷ Ἀζαρία Ἀβδοναγω **8** καὶ ἐνεθυμήθη Δανιὴλ ἐν τῇ καρδίᾳ ὅπως μὴ ἀλισγηθῆ ἐν τῷ δείπνῳ τοῦ βασιλέως καὶ ἐν ᾧ πίνει οἶνω καὶ ἠξίωσε τὸν ἀρχιευνοῦχον ἵνα μὴ συμμολυνθῆ **9** καὶ ἔδωκε κύριος τῷ Δανιὴλ τιμὴν καὶ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιευνούχου **10** καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιευνοῦχος τῷ Δανιὴλ ἀγωνιῶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρωσιν ὑμῶν καὶ τὴν

πόσιν ὑμῶν ἵνα μὴ ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν διατετραμμένα
καὶ ἀσθενῆ παρὰ τοὺς συντρεφομένους ὑμῖν νεανίας τῶν
ἀλλογενῶν καὶ κινδυνεύσω τῷ ἰδίῳ τραχήλῳ 11 καὶ
εἶπεν Δαניהλ Αβιεσδρι τῷ ἀναδειχθέντι ἀρχιευνούχῳ
ἐπὶ τὸν Δαניהλ Ανανιαν Μισαηλ Αζαριαν 12 πείρασον
δὴ τοὺς παῖδάς σου ἐφ' ἡμέρας δέκα καὶ δοθήτω ἡμῖν
ἀπὸ τῶν ὀσπρίων τῆς γῆς ὥστε κάπτειν καὶ ὑδροποτεῖν
13 καὶ ἐὰν φανῆ ἡ ὄψις ἡμῶν διατετραμμένη παρὰ τοὺς
ἄλλους νεανίσκους τοὺς ἐσθιόντας ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ
δειπνοῦ καθὼς ἐὰν θέλῃς οὕτω χρῆσαι τοῖς παισὶ σου 14
καὶ ἐχρήσατο αὐτοῖς τὸν τρόπον τοῦτον καὶ ἐπείρασεν
αὐτοὺς ἡμέρας δέκα 15 μετὰ δὲ τὰς δέκα ἡμέρας ἐφάνη ἡ
ὄψις αὐτῶν καλὴ καὶ ἡ ἕξις τοῦ σώματος κρείσσω τῶν
ἄλλων νεανίσκων τῶν ἐσθιόντων τὸ βασιλικὸν δεῖπνον
16 καὶ ἦν Αβιεσδρι ἀναιρούμενος τὸ δεῖπνον αὐτῶν καὶ
τὸν οἶνον αὐτῶν καὶ ἀντεδίδου αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ὀσπρίων
17 καὶ τοῖς νεανίσκοις ἔδωκεν ὁ κύριος ἐπιστήμην καὶ
σύνεσιν καὶ φρόνησιν ἐν πάσῃ γραμματικῇ τέχνῃ καὶ τῷ
Δαניהλ ἔδωκε σύνεσιν ἐν παντὶ ῥήματι καὶ ὀράματι καὶ
ἐνυπνίοις καὶ ἐν πάσῃ σοφίᾳ 18 μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας
ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς καὶ εἰσήχθησαν
ἀπὸ τοῦ ἀρχιευνούχου πρὸς τὸν βασιλέα Ναβουχοδοноσορ
19 καὶ ὠμίλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν
τοῖς σοφοῖς ὅμοιος τῷ Δαניהλ καὶ Ανανια καὶ Μισαηλ
καὶ Αζαρια καὶ ἦσαν παρὰ τῷ βασιλεῖ 20 καὶ ἐν παντὶ
λόγῳ καὶ συνέσει καὶ παιδείᾳ ὅσα ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ὁ
βασιλεὺς κατέλαβεν αὐτοὺς σοφωτέρους δεκαπλασίως
ὑπὲρ τοὺς σοφιστὰς καὶ τοὺς φιλοσόφους τοὺς ἐν πάσῃ τῇ
βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ ἐδόξασεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς 21 καὶ

ἦν Δανιηλ ἕως τοῦ πρώτου ἔτους τῆς βασιλείας Κύρου βασιλέως Περσῶν

2 καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας Ναβουχοδοноσορ συνέβη εἰς ὄραματα καὶ ἐνύπνια ἐμπεσεῖν τὸν βασιλέα καὶ ταραχθῆναι ἐν τῷ ἐνυπνίῳ αὐτοῦ καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ **2** καὶ ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς εἰσενεχθῆναι τοὺς ἐπαιδοὺς καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς φαρμακοὺς τῶν Χαλδαίων ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ καὶ παραγενόμενοι ἔστησαν παρὰ τῷ βασιλεῖ **3** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς ἐνύπνιον ἐώρακα καὶ ἐκινήθη μου τὸ πνεῦμα ἐπιγῶναι οὐκ θέλω τὸ ἐνύπνιον **4** καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι πρὸς τὸν βασιλέα Συριστί κύριε βασιλεῦ τὸν αἰῶνα ζῆθι ἀνάγγειλον τὸ ἐνύπνιον σου τοῖς παισὶ σου καὶ ἡμεῖς σοι φράσομεν τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ **5** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς εἶπε τοῖς Χαλδαίοις ὅτι ἐὰν μὴ ἀπαγγεῖλητέ μοι ἐπ' ἀληθείας τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν δηλώσητέ μοι παραδειγματισθήσεσθε καὶ ἀναληφθήσεται ὑμῶν τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὸ βασιλικόν **6** ἐὰν δὲ τὸ ἐνύπνιον διασαφήσητέ μοι καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν ἀναγγεῖλητε λήψεσθε δόματα παντοῖα καὶ δοξασθήσεσθε ὑπ' ἐμοῦ δηλώσατέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ κρίνατε **7** ἀπεκρίθησαν δὲ ἐκ δευτέρου λέγοντες βασιλεῦ τὸ ὄραμα εἰπόν καὶ οἱ παῖδες σου κρινοῦσι πρὸς ταῦτα **8** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς ἐπ' ἀληθείας οἶδα ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἐξαγοράζετε καθάπερ ἐωράκατε ὅτι ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ τὸ πρᾶγμα καθάπερ οὐκ προστέταχα οὕτως ἔσται **9** ἐὰν μὴ τὸ ἐνύπνιον ἀπαγγεῖλητέ μοι ἐπ' ἀληθείας καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν δηλώσητε θανάτῳ περιπεσεῖσθε συνείπασθε γὰρ λόγους ψευδεῖς ποιήσασθαι ἐπ' ἐμοῦ ἕως ἂν ὁ καιρὸς

ἀλλοιωθῆ νῦν οὖν ἐὰν τὸ ῥῆμα εἶπητέ μοι ὁ τὴν νύκτα
ἑώρακα γινώσεται ὅτι καὶ τὴν τούτου κρίσιν δηλώσετε **10**
καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τοῦ βασιλέως ὅτι οὐδεὶς
τῶν ἐπὶ τῆς γῆς δυνήσεται εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ ὁ ἑώρακε
καθάπερ σὺ ἐρωτᾷς καὶ πᾶς βασιλεὺς καὶ πᾶς δυνάστης
τοιούτο πρᾶγμα οὐκ ἐπερωτᾷ πάντα σοφὸν καὶ μάγον καὶ
Χαλδαῖον **11** καὶ ὁ λόγος ὃν ζητεῖς βασιλεῦ βαρὺς ἐστὶ καὶ
ἐπίδοξος καὶ οὐδεὶς ἐστὶν ὃς δηλώσει ταῦτα τῷ βασιλεῖ
εἰ μήτι ἄγγελος οὗ οὐκ ἔστι κατοικητήριον μετὰ πάσης
σαρκός ὅθεν οὐκ ἐνδέχεται γενέσθαι καθάπερ οἶει **12** τότε
ὁ βασιλεὺς στυγνὸς γενόμενος καὶ περίλυπος προσέταξεν
ἐξαγαγεῖν πάντας τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλωνίας **13** καὶ
ἐδογματίσθη πάντας ἀποκτεῖναι ἐζητήθη δὲ ὁ Δαניהλ
καὶ πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ χάριν τοῦ συναπολέσθαι **14**
τότε Δαניהλ εἶπε βουλήν καὶ γνώμην ἣν εἶχεν Αριώχη
τῷ ἀρχιμαγείρῳ τοῦ βασιλέως ᾧ προσέταξεν ἐξαγαγεῖν
τοὺς σοφιστὰς τῆς Βαβυλωνίας **15** καὶ ἐπυνθάνετο αὐτοῦ
λέγων περὶ τίνος δογματίζεται πικρῶς παρὰ τοῦ βασιλέως
τότε τὸ πρόσταγμα ἐσήμανεν ὁ Αριώχης τῷ Δαניהλ **16** ὁ δὲ
Δαניהλ εἰσῆλθε ταχέως πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἠξίωσεν ἵνα
δοθῆ αὐτῷ χρόνος παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ δηλώσῃ πάντα
ἐπὶ τοῦ βασιλέως **17** τότε ἀπελθὼν Δαניהλ εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ τῷ Ανανια καὶ Μισαηλ καὶ Αζαρια τοῖς συνεταίροις
ὑπέδειξε πάντα **18** καὶ παρήγγειλε νηστείαν καὶ δέησιν καὶ
τιμωρίαν ζητῆσαι παρὰ τοῦ κυρίου τοῦ ὑψίστου περὶ τοῦ
μυστηρίου τούτου ὅπως μὴ ἐκδοθῶσι Δαניהλ καὶ οἱ μετ'
αὐτοῦ εἰς ἀπώλειαν ἅμα τοῖς σοφισταῖς Βαβυλῶνος **19**
τότε τῷ Δαניהλ ἐν ὄραματι ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ τὸ μυστήριον
τοῦ βασιλέως ἐξεφάνθη εὐσήμως τότε Δαניהλ εὐλόγησε

τὸν κύριον τὸν ὑψιστον **20** καὶ ἐκφωνήσας εἶπεν ἔσται τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου τοῦ μεγάλου εὐλογημένον εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ μεγαλωσύνη αὐτοῦ ἐστι **21** καὶ αὐτὸς ἄλλοιοῖ καιροὺς καὶ χρόνους μεθιστῶν βασιλεῖς καὶ καθιστῶν διδούς σοφοῖς σοφίαν καὶ σύνεσιν τοῖς ἐν ἐπιστήμῃ οὗσιν **22** ἀνακαλύπτων τὰ βαθέα καὶ σκοτεινὰ καὶ γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει καὶ τὰ ἐν τῷ φωτί καὶ παρ' αὐτῷ κατάλυσις **23** σοί κύριε τῶν πατέρων μου ἐξομολογοῦμαι καὶ αἰνῶ ὅτι σοφίαν καὶ φρόνησιν ἔδωκάς μοι καὶ νῦν ἐσήμανάς μοι ὅσα ἠξίωσα τοῦ δηλῶσαι τῷ βασιλεῖ πρὸς ταῦτα **24** εἰσελθὼν δὲ Δαυνηλ πρὸς τὸν Αριωχ τὸν κατασταθέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀποκτεῖναι πάντας τοὺς σοφιστὰς τῆς Βαβυλωνίας εἶπεν αὐτῷ τοὺς μὲν σοφιστὰς τῆς Βαβυλωνίας μὴ ἀπολέσης εἰσάγαγε δέ με πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἕκαστα τῷ βασιλεῖ δηλώσω **25** τότε Αριωχ κατὰ σπουδὴν εἰσήγαγεν τὸν Δαυνηλ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι εὗρηκα ἄνθρωπον σοφὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν υἱῶν τῆς Ιουδαίας ὃς τῷ βασιλεῖ δηλώσει ἕκαστα **26** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δαυνηλ ἐπικαλουμένῳ δὲ Χαλδαῖστὶ Βαλτασαρ δυνήσῃ δηλώσαί μοι τὸ ὄραμα ὃ εἶδον καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν **27** ἐκφωνήσας δὲ ὁ Δαυνηλ ἐπὶ τοῦ βασιλέως εἶπεν τὸ μυστήριον ὃ ἐώρακεν ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔστι σοφῶν καὶ φαρμακῶν καὶ ἐπαιδῶν καὶ γαζαρηνῶν ἢ δήλωσις **28** ἀλλ' ἔστι θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀνακαλύπτων μυστήρια ὃς ἐδήλωσε τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδοноσορ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν βασιλεῦ εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὸ ὄραμα τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου τοῦτό ἐστι **29** σύ βασιλεῦ κατακλιθεὶς ἐπὶ τῆς

κοίτης σου έώρακας πάντα όσα δεῖ γενέσθαι έπ' έσχάτων
των ήμερων και ό ανακαλύπτων μυστήρια έδήλωσέ σοι
α̅ δεῖ γενέσθαι 30 κάμοι δέ ου̅ παρὰ την σοφίαν την
ου̅σαν εν̅ έμοι υπ̅ερ πάντας τους ανθρώπους το μυστήριον
τουτο̅ έξεφάνθη α̅λλ' ένεκεν του̅ δηλωθῆναι τῷ βασιλεῖ
έσημάνθη μοι α̅ υπ̅ελαβες τῆ καρδιά σου εν̅ γνώσει 31 και
σύ βασιλεῦ έώρακας και ιδου̅ εικων̅ μία και ἦν ή εικων̅
έκεινη μεγάλη σφόδρα και ή πρόσοψις αυ̅της υπ̅ερφερής
έστήκει εν̅αντίον σου και ή πρόσοψις τῆς εικόνο̅ς φοβερά
32 και ἦν ή κεφαλή αυ̅της από χρυσιου̅ χρηστοῦ το̅ στήθος
και οι̅ βραχιόνες α̅ργυροῖ ή κοιλία και οι̅ μηροῖ χαλκοῖ 33
τα̅ δέ σκέλη σιδηρᾶ οι̅ πόδες μέρος μέν τι σιδήρου μέρος
δέ τι όστράκινον 34 έώρακας έως ότου̅ έτμήθη λίθος
έξ όρους άν̅ευ χειρων̅ και έπάταξε την̅ εικόνα̅ επί τους
πόδας τους σιδηροῦς και όστρακίνους και κατήλεσεν αυ̅τά
35 τότε λεπτά έγένετο α̅μα ό σίδηρος και το̅ όστρακον
και ό χαλκός και ό α̅ργυρος και το̅ χρυσιον̅ και έγένετο
ώσει̅ λεπτότερον̅ α̅χύρου εν̅ α̅λωνι και έρρίπισεν αυ̅τά ό
άν̅εμος ώστε μηδ̅εν καταλειφθῆναι έξ αυ̅των και ό λίθος ό
πατάξας την̅ εικόνα̅ έγένετο όρος μέγα και έπάταξε π̅ασαν
την̅ γῆν 36 τουτο̅ το̅ όραμα και την̅ κρίσιν δέ έροῦμεν
επί του̅ βασιλέως 37 σύ βασιλεῦ βασιλεὺς βασιλέων και
σοι̅ ό κύριος του̅ ου̅ρανοῦ την̅ αρχ̅ήν και την̅ βασιλείαν
και την̅ ισχ̅ον̅ και την̅ τιμ̅ήν και την̅ δόξαν̅ έδωκεν 38 εν̅
πάση τῆ οικου̅μένη̅ από ανθρώπων και θηρίων̅ α̅γρίων
και̅ πετεινων̅ ου̅ρανοῦ και̅ των̅ ιχθ̅υων̅ τῆς θαλάσσης
παρέδωκεν̅ υπό τας̅ χει̅ράς σου̅ κυριεύειν̅ πάντων̅ συ̅ εἶ ή
κεφαλή ή χρυσι̅ 39 και̅ μετὰ σε̅ αν̅αστήσεται̅ βασιλεία̅
ε̅λάττων̅ σου̅ και̅ τρίτη̅ βασιλεία̅ α̅λλη̅ χαλκῆ ή̅ κυριεύσει̅

πάσης τῆς γῆς 40 καὶ βασιλεία τετάρτη ἰσχυρὰ ὥσπερ ὁ σίδηρος ὁ δαμάζων πάντα καὶ πᾶν δένδρον ἐκκόπτων καὶ σεισθήσεται πᾶσα ἡ γῆ 41 καὶ ὡς ἐώρακας τοὺς πόδας αὐτῆς μέρος μὲν τι ὀστράκου κεραμικοῦ μέρος δέ τι σιδήρου βασιλεία ἄλλη διμερῆς ἔσται ἐν αὐτῇ καθάπερ εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμεμειγμένον ἅμα τῷ πηλίνῳ ὀστράκῳ 42 καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μὲν τι σιδηροῦν μέρος δέ τι ὀστράκινον μέρος τι τῆς βασιλείας ἔσται ἰσχυρὸν καὶ μέρος τι ἔσται συντετριμμένον 43 καὶ ὡς εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμεμειγμένον ἅμα τῷ πηλίνῳ ὀστράκῳ συμμειγεῖς ἔσονται εἰς γένεσιν ἀνθρώπων οὐκ ἔσονται δὲ ὁμονοοῦντες οὔτε εὐνοοῦντες ἀλλήλοις ὥσπερ οὐδὲ ὁ σίδηρος δύναται συγκραθῆναι τῷ ὀστράκῳ 44 καὶ ἐν τοῖς χρόνοις τῶν βασιλέων τούτων στήσει ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν ἄλλην ἣτις ἔσται εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ οὐ φθαρήσεται καὶ αὕτη ἡ βασιλεία ἄλλο ἔθνος οὐ μὴ ἐάσῃ πατάξει δὲ καὶ ἀφανίσει τὰς βασιλείας ταύτας καὶ αὕτη στήσεται εἰς τὸν αἰῶνα 45 καθάπερ ἐώρακας ἐξ ὄρους τμηθῆναι λίθον ἄνευ χειρῶν καὶ συνηλόησε τὸ ὄστρακον τὸν σίδηρον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσόν ὁ θεὸς ὁ μέγας ἐσήμανε τῷ βασιλεῖ τὰ ἐσόμενα ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν καὶ ἀκριβὲς τὸ ὄραμα καὶ πιστὴ ἡ τούτου κρίσις 46 τότε Ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεὺς πεσῶν ἐπὶ πρόσωπον χαμαὶ προσεκύνησε τῷ Δαaniel καὶ ἐπέταξε θυσίας καὶ σπονδὰς ποιῆσαι αὐτῷ 47 καὶ ἐκφωνήσας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Δαaniel εἶπεν ἐπ' ἀληθείας ἐστὶν ὁ θεὸς ὑμῶν θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν βασιλέων ὁ ἐκφαίνων μυστήρια κρυπτὰ μόνος ὅτι ἐδυνάσθης δηλῶσαι τὸ μυστήριον τοῦτο 48 τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονοσορ

Δαניהλ μεγαλύνας καὶ δούς δωρεὰς μεγάλας καὶ πολλὰς κατέστησεν ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Βαβυλωνίας καὶ ἀπέδειξεν αὐτὸν ἄρχοντα καὶ ἡγούμενον πάντων τῶν σοφιστῶν Βαβυλωνίας **49** καὶ Δαניהλ ἠξίωσε τὸν βασιλέα ἵνα κατασταθῶσιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Βαβυλωνίας Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω καὶ Δαניהλ ἦν ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ

3 ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς διοικῶν πόλεις καὶ χώρας καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως Αἰθιοπίας ἐποίησεν εἰκόνα χρυσοῦν τὸ ὕψος αὐτῆς πηχῶν ἐξήκοντα καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς πηχῶν ἕξ καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ τοῦ περιβόλου χώρας Βαβυλωνίας **2** καὶ Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς βασιλέων καὶ κυριεύων τῆς οἰκουμένης ὅλης ἀπέστειλεν ἐπισυναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ φυλάς καὶ γλώσσας σατράπας στρατηγούς τοπάρχας καὶ ὑπάτους διοικητὰς καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν κατὰ χώραν καὶ πάντας τοὺς κατὰ τὴν οἰκουμένην ἔλθειν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνας τῆς χρυσοῦς ἦν ἔστησε Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς **3** καὶ ἔστησαν οἱ προγεγραμμένοι κατέναντι τῆς εἰκόνας **4** καὶ ὁ κῆρυξ ἐκήρυξε τοῖς ὄχλοις ὑμῖν παραγγέλλεται ἔθνη καὶ χῶραι λαοὶ καὶ γλώσσαι **5** ὅταν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος σύριγγος καὶ κιθάρας σαμβύκης καὶ ψαλτηρίου συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν πεσόντες προσκυνήσατε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἦν ἔστησε Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς **6** καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ ἐμβαλοῦσιν αὐτὸν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην **7** καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτε ἤκουσαν πάντα τὰ ἔθνη τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος καὶ

παντὸς ἤχου μουσικῶν πίπτοντα πάντα τὰ ἔθνη φυλαὶ
καὶ γλῶσσαι προσεκύνησαν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἣν ἔστησε
Ναβουχοδοноσορ κατέναντι τούτου 8 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
προσελθόντες ἄνδρες Χαλδαῖοι διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους
9 καὶ ὑπολαβόντες εἶπον κύριε βασιλεῦ εἰς τὸν αἰῶνα ζηθι
10 σύ βασιλεῦ προσέταξας καὶ ἔκρινας ἵνα πᾶς ἄνθρωπος
ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος καὶ παντὸς ἤχου
μουσικῶν πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ 11 καὶ ὃς
ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον
τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην 12 εἰσὶ δέ τινες ἄνδρες Ἰουδαῖοι
οὓς κατέστησας ἐπὶ τῆς χώρας τῆς Βαβυλωνίας Σεδραχ
Μισαχ Αβδεναγω οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι οὐκ ἐφοβήθησάν
σου τὴν ἐντολὴν καὶ τῷ εἰδώλῳ σου οὐκ ἐλάτρευσαν καὶ
τῇ εἰκόνι σου τῇ χρυσοῦ ἣν ἔστησας οὐ προσεκύνησαν 13
τότε Ναβουχοδοноσορ θυμωθεὶς ὀργῇ προσέταξεν ἀγαγεῖν
τὸν Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω τότε οἱ ἄνθρωποι ἤχθησαν
πρὸς τὸν βασιλέα 14 οὓς καὶ συνιδὼν Ναβουχοδοноσορ ὁ
βασιλεὺς εἶπεν αὐτοῖς διὰ τί Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω τοῖς
θεοῖς μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἣν ἔστησα
οὐ προσκυνεῖτε 15 καὶ νῦν εἰ μὲν ἔχετε ἐτοίμως ἅμα
τῷ ἀκοῦσαι τῆς σάλπιγγος καὶ παντὸς ἤχου μουσικῶν
πεσόντες προσκυνῆσαι τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἣν ἔστησα
εἰ δὲ μὴ γε γινώσκετε ὅτι μὴ προσκυνησάντων ὑμῶν
αὐθωρὶ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν
καιομένην καὶ ποῖος θεὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν
μου 16 ἀποκριθέντες δὲ Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω εἶπαν
τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδοноσορ βασιλεῦ οὐ χρεῖαν ἔχομεν
ἡμεῖς ἐπὶ τῇ ἐπιταγῇ ταύτῃ ἀποκριθῆναί σοι 17 ἔστι γὰρ
θεὸς ἐν οὐρανοῖς εἷς κύριος ἡμῶν ὃν φοβούμεθα ὃς ἐστι

δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρός καὶ
ἐκ τῶν χειρῶν σου βασιλεῦ ἐξελεῖται ἡμᾶς **18** καὶ τότε
φανερὸν σοι ἔσται ὅτι οὔτε τῷ εἰδώλῳ σου λατρεύομεν
οὔτε τῇ εἰκόνι σου τῇ χρυσῇ ἣν ἔστησας προσκυνοῦμεν
19 τότε Ναβουχοδοноσορ ἐπλήσθη θυμοῦ καὶ ἡ μορφή
τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη καὶ ἐπέταξε καῖναι
τὴν κάμινον ἐπταπλασίως παρ' ὃ ἔδει αὐτὴν καῖναι **20**
καὶ ἄνδρας ἰσχυροτάτους τῶν ἐν τῇ δυνάμει ἐπέταξε
συμποδίσαντας τὸν Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω ἐμβαλεῖν
εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην **21** τότε οἱ
ἄνδρες ἐκεῖνοι συνεποδίσθησαν ἔχοντες τὰ ὑποδήματα
αὐτῶν καὶ τὰς τιάρας αὐτῶν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν
σὺν τῷ ἱματισμῷ αὐτῶν καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὴν κάμινον
22 ἐπειδὴ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως ἤπειγεν καὶ ἡ
κάμινος ἐξεκαύθη ὑπὲρ τὸ πρότερον ἐπταπλασίως καὶ
οἱ ἄνδρες οἱ προχειρισθέντες συμποδίσαντες αὐτοὺς καὶ
προσαγαγόντες τῇ καμίνῳ ἐνεβάλοσαν εἰς αὐτήν **23**
τοὺς μὲν οὖν ἄνδρας τοὺς συμποδίσαντας τοὺς περὶ τὸν
Αζαριαν ἐξελθοῦσα ἡ φλόξ ἐκ τῆς καμίνου ἐνεπύρισε καὶ
ἀπέκτεινεν αὐτοὶ δὲ συνετηρήθησαν **24** καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ ἀκοῦσαι τὸν βασιλέα ὑμνούντων αὐτῶν καὶ ἐστῶς
ἐθεώρει αὐτοὺς ζῶντας τότε Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς
ἐθαύμασε καὶ ἀνέστη σπεύσας καὶ εἶπεν τοῖς φίλοις
αὐτοῦ **25** ἰδοὺ ἐγὼ ὄρω ἄνδρας τέσσαρας λελυμένους
περιπατοῦντας ἐν τῷ πυρὶ καὶ φθορὰ οὐδεμία ἐγενήθη ἐν
αὐτοῖς καὶ ἡ ὄρασις τοῦ τετάρτου ὁμοίωμα ἀγγέλου θεοῦ
26 καὶ προσελθὼν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν θύραν τῆς καμίνου
τῆς καιομένης τῷ πυρὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς ἐξ ὀνόματος
Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω οἱ παῖδες τοῦ θεοῦ τῶν θεῶν

τοῦ ὑψίστου ἐξέλθετε ἐκ τοῦ πυρός οὕτως οὖν ἐξήλθον οἱ ἄνδρες ἐκ μέσου τοῦ πυρός 27 καὶ συνήχθησαν οἱ ὑπατοὶ τοπάρχαι καὶ ἀρχιπατριῶται καὶ οἱ φίλοι τοῦ βασιλέως καὶ ἐθεώρουν τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ὅτι οὐχ ἦψατο τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν καὶ αἱ τρίχες αὐτῶν οὐ κατεκάησαν καὶ τὰ σαράβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθησαν οὐδὲ ὄσμη τοῦ πυρός ἦν ἐν αὐτοῖς 28 ὑπολαβὼν δὲ Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἔσωσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς ἐλπίσαντας ἐπ' αὐτόν τὴν γὰρ προσταγὴν τοῦ βασιλέως ἠθέτησαν καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς ἐμπυρισμόν ἵνα μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι θεῷ ἐτέρῳ ἀλλ' ἢ τῷ θεῷ αὐτῶν 29 καὶ νῦν ἐγὼ κρίνω ἵνα πᾶν ἔθνος καὶ πᾶσαι φυλαὶ καὶ πᾶσαι γλῶσσαι ὃς ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸν κύριον τὸν θεὸν Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω διαμελισθήσεται καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ δημευθήσεται διότι οὐκ ἔστιν θεὸς ἕτερος ὃς δυνήσεται ἐξελεῖσθαι οὕτως 30 οὕτως οὖν ὁ βασιλεὺς τῷ Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω ἐξουσίαν δοὺς ἐφ' ὅλης τῆς χώρας κατέστησεν αὐτοὺς ἄρχοντας

4 4 ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου τῆς βασιλείας Ναβουχοδοноσορ εἶπεν εἰρηνεύων ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ εὐθηνῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου μου 5 ἐνύπνιον εἶδον καὶ εὐλαβήθην καὶ φόβος μοι ἐπέπεσεν 10 ἐκάθειδον καὶ ἰδοὺ δένδρον ὑψηλὸν φυόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἡ ὄρασις αὐτοῦ μεγάλη καὶ οὐκ ἦν ἄλλο ὅμοιον αὐτῷ 11 καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ μεγάλη ἡ κορυφή αὐτοῦ ἤγγιζεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ ἕως τῶν νεφελῶν πληροῦν τὰ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν αὐτῷ

ὤκουν καὶ ἐφώτιζον πᾶσαν τὴν γῆν **12** οἱ κλάδοι αὐτοῦ
τῷ μήκει ὡς σταδίων τριάκοντα καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ
ἐσκίαζον πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ ἐν αὐτῷ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ ἐνόσσευον ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς καὶ
ἀγαθὸς καὶ ἐχορήγει πᾶσι τοῖς ζώοις **13** ἐθεώρουν ἐν τῷ
ὑπνῷ μου καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἀπεστάλη ἐν ἰσχύϊ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ **14** καὶ ἐφώνησε καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐκκόψατε αὐτὸ
καὶ καταφθείρατε αὐτό προστέτακται γὰρ ἀπὸ τοῦ
ὑψίστου ἐκριζῶσαι καὶ ἀχρειῶσαι αὐτό **15** καὶ οὕτως εἶπε
ρίζαν μίαν ἄφετε αὐτοῦ ἐν τῇ γῆ ὅπως μετὰ τῶν θηρίων
τῆς γῆς ἐν τοῖς ὄρεσι χόρτον ὡς βοῦς νέμηται **16** καὶ ἀπὸ
τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀλλοιωθῆ καὶ
ἐπτά ἔτη βοσκηθῆ σὺν αὐτοῖς **17** ἕως ἂν γνῶ τὸν κύριον
τοῦ οὐρανοῦ ἐξουσίαν ἔχειν πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ
καὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὅσα ἂν θέλη ποιεῖ ἐν αὐτοῖς
ἐνώπιόν μου ἐξεκόπη ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ καὶ ἡ καταφθορὰ
αὐτοῦ ἐν ὥρᾳ μιᾷ τῆς ἡμέρας καὶ οἱ κλάδοι αὐτοῦ
ἐδόθησαν εἰς πάντα ἄνεμον καὶ εἰλκύσθη καὶ ἐρρίφη καὶ
τὸν χόρτον τῆς γῆς μετὰ τῶν θηρίων τῆς γῆς ἤσθιε καὶ
εἰς φυλακὴν παρεδόθη καὶ ἐν πέδαις καὶ ἐν χειροπέδαις
χαλκαῖς ἐδέθη ὑπ' αὐτῶν σφόδρα ἐθαύμασα ἐπὶ πᾶσι
τούτοις καὶ ὁ ὕπνος μου ἀπέστη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου
18 καὶ ἀναστὰς τὸ πρωὶ ἐκ τῆς κοίτης μου ἐκάλεσα τὸν
Δαυὶδ τὸν ἄρχοντα τῶν σοφιστῶν καὶ τὸν ἡγούμενον
τῶν κρινόντων τὰ ἐνύπνια καὶ διηγησάμην αὐτῷ τὸ
ἐνύπνιον καὶ ὑπέδειξέ μοι πᾶσαν τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ **19**
μεγάλως δὲ ἐθαύμασεν ὁ Δαυὶδ καὶ ὑπόνοια
κατέσπευδεν αὐτόν καὶ φοβηθεὶς τρόμου λαβόντος αὐτόν
καὶ ἀλλοιωθείσης τῆς ὀράσεως αὐτοῦ κινήσας τὴν

κεφαλήν ὥραν μίαν ἀποθαυμάσας ἀπεκρίθη μοι φωνῆ
πραεῖα βασιλεῦ τὸ ἐνύπνιον τοῦτο τοῖς μισοῦσί σε καὶ ἡ
σύγκρισις αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐπέλθοι **20** τὸ δένδρον
τὸ ἐν τῇ γῆ πεφυτευμένον οὗ ἡ ὄρασις μεγάλη σὺ εἶ
βασιλεῦ **21** καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὰ
νοσσεύοντα ἐν αὐτῷ ἡ ἰσχὺς τῆς γῆς καὶ τῶν ἐθνῶν καὶ
τῶν γλωσσῶν πασῶν ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ πᾶσαι
αἱ χῶραι σοὶ δουλεύουσι **22** τὸ δὲ ἀνυψωθῆναι τὸ
δένδρον ἐκεῖνο καὶ ἐγγίσει τῷ οὐρανῷ καὶ τὸ κύτος
αὐτοῦ ἄψασθαι τῶν νεφελῶν σύ βασιλεῦ ὑψώθης ὑπὲρ
πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ προσώπου πάσης
τῆς γῆς ὑψώθη σου ἡ καρδιά ὑπερηφανία καὶ ἰσχύι τὰ
πρὸς τὸν ἅγιον καὶ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ τὰ ἔργα σου
ᾤφθη καθότι ἐξερήμωσας τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος
ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ λαοῦ τοῦ ἡγιασμένου **23** καὶ ἡ
ὄρασις ἦν εἶδες ὅτι ἄγγελος ἐν ἰσχύι ἀπεστάλη παρὰ τοῦ
κυρίου καὶ ὅτι εἶπεν ἐξᾶραι τὸ δένδρον καὶ ἐκκόψαι ἡ
κρίσις τοῦ θεοῦ τοῦ μεγάλου ἤξει ἐπὶ σέ **24** καὶ ὁ ὕψιστος
καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπὶ σέ κατατρέχουσιν **25** εἰς
φυλακὴν ἀπάξουσί σε καὶ εἰς τόπον ἔρημον ἀποστελοῦσί
σε **26** καὶ ἡ ῥίζα τοῦ δένδρου ἡ ἀφεθεῖσα ἐπεὶ οὐκ
ἐξερριζώθη ὁ τόπος τοῦ θρόνου σου σοὶ συντηρηθήσεται
εἰς καιρὸν καὶ ὥραν ἰδοὺ ἐπὶ σέ ἐτοιμάζονται καὶ
μαστιγώσουσί σε καὶ ἐπάξουσι τὰ κεκριμένα ἐπὶ σέ **27**
κύριος ζῆ ἐν οὐρανῷ καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐπὶ πάσῃ τῇ γῆ
αὐτοῦ δεήθητι περὶ τῶν ἀμαρτιῶν σου καὶ πάσας τὰς
ἀδικίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι ἵνα ἐπιείκεια
δοθῇ σοὶ καὶ πολυήμερος γένη ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς
βασιλείας σου καὶ μὴ καταφθείρη σε τούτους τοὺς λόγους

ἀγάπησον ἀκριβῆς γάρ μου ὁ λόγος καὶ πλήρης ὁ χρόνος σου 28 καὶ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν λόγων Ναβουχοδοноσορ ὡς ἤκουσε τὴν κρίσιν τοῦ ὀράματος τοὺς λόγους ἐν τῇ καρδίᾳ συνετήρησε 29 καὶ μετὰ μῆνας δώδεκα ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως μετὰ πάσης τῆς δόξης αὐτοῦ περιπάτει καὶ ἐπὶ τῶν πύργων αὐτῆς διεπορεύετο 30 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὕτη ἐστὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἣν ἐγὼ ὠκοδόμησα καὶ οἶκος βασιλείας μου ἐν ἰσχύι κράτους μου κληθήσεται εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου 31 καὶ ἐπὶ συντελείας τοῦ λόγου αὐτοῦ φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἤκουσε σοὶ λέγεται Ναβουχοδοноσορ βασιλεῦ ἡ βασιλεία Βαβυλῶνος ἀφήρηταί σου καὶ ἑτέρῳ δίδεται ἐξουθενημένῳ ἀνθρώπῳ ἐν τῷ οἴκῳ σου ἰδοὺ ἐγὼ καθίστημι αὐτὸν ἐπὶ τῆς βασιλείας σου καὶ τὴν ἐξουσίαν σου καὶ τὴν δόξαν σου καὶ τὴν τρυφὴν σου παραλήψεται ὅπως ἐπιγνῶς ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἀνθρώπων καὶ ᾧ ἐὰν βούληται δώσει αὐτὴν ἕως δὲ ἡλίου ἀνατολῆς βασιλεὺς ἕτερος εὐφρανθήσεται ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ κρατήσει τῆς δόξης σου καὶ τῆς ἰσχύος σου καὶ τῆς ἐξουσίας σου 32 καὶ οἱ ἄγγελοι διώξονται σε ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ καὶ οὐ μὴ ὀφθῆς οὐδ' οὐ μὴ λαλήσης μετὰ παντὸς ἀνθρώπου χόρτον ὡς βοῦν σε ψωμίσουσι καὶ ἀπὸ τῆς χλόης τῆς γῆς ἔσται ἡ νομὴ σου ἰδοὺ ἀντὶ τῆς δόξης σου δῆσουσί σε καὶ τὸν οἶκον τῆς τρυφῆς σου καὶ τὴν βασιλείαν σου ἕτερος ἔξει 33 ἕως δὲ πρωὶ πάντα τελεσθήσεται ἐπὶ σέ Ναβουχοδοноσορ βασιλεῦ Βαβυλῶνος καὶ οὐχ ὑστερήσει ἀπὸ πάντων τούτων οὐθέν ἐγὼ Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἑπτὰ ἔτη ἐπεδήθην χόρτον ὡς βοῦν ἐψώμισάν με καὶ ἀπὸ τῆς

χλόης τῆς γῆς ἦσθιον καὶ μετὰ ἕτη ἑπτὰ ἔδωκα τὴν
ψυχὴν μου εἰς δέησιν καὶ ἠξίωσα περὶ τῶν ἁμαρτιῶν μου
κατὰ πρόσωπον κυρίου τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ περὶ
τῶν ἀγνοιῶν μου τοῦ θεοῦ τῶν θεῶν τοῦ μεγάλου
ἐδεήθην καὶ αἱ τρίχες μου ἐγένοντο ὡς πτέρυγες ἀετοῦ οἱ
ὄνυχές μου ὡσεὶ λέοντος ἠλλοιώθη ἡ σὰρξ μου καὶ ἡ
καρδία μου γυμνὸς περιεπάτουν μετὰ τῶν θηρίων τῆς γῆς
ἐνύπνιον εἶδον καὶ ὑπόνοιαί με εἰλήφασιν καὶ διὰ χρόνου
ὑπνος με ἔλαβε πολὺς καὶ νυσταγμὸς ἐπέπεσέ μοι **34** καὶ
ἐπὶ συντελείᾳ τῶν ἑπτὰ ἐτῶν ὁ χρόνος μου τῆς
ἀπολυτρώσεως ἦλθε καὶ αἱ ἁμαρτίαι μου καὶ αἱ ἄγνοιαί
μου ἐπληρώθησαν ἐναντίον τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ἐδεήθην περὶ τῶν ἀγνοιῶν μου τοῦ θεοῦ τῶν θεῶν τοῦ
μεγάλου καὶ ἰδοὺ ἄγγελος εἷς ἐκάλεσέ με ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
λέγων Ναβουχοδοноσορ δούλευσον τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ
τῷ ἁγίῳ καὶ δὸς δόξαν τῷ ὑψίστῳ τὸ βασίλειον τοῦ
ἔθνους σου σοὶ ἀποδίδοται **36** ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
ἀποκατεστάθη ἡ βασιλεία μου ἐμοί καὶ ἡ δόξα μου
ἀπεδόθη μοι **37** τῷ ὑψίστῳ ἀνθομολογοῦμαι καὶ αἰνῶ τῷ
κτίσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰς θαλάσσας καὶ
τοὺς ποταμοὺς καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς ἐξομολογοῦμαι καὶ
αἰνῶ ὅτι αὐτός ἐστι θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν
κυρίων καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλέων

5 Βαλτασαρ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν ἐστιατορίαν μεγάλην
τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ καὶ ἔπινεν οἶνον **2** καὶ ἀνυψώθη ἡ
καρδία αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἐνέγκαι τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ
ἀργυρᾶ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἃ ἦνεγκε Ναβουχοδοноσορ ὁ
πατὴρ αὐτοῦ ἀπὸ Ἱερουσαλημ καὶ οἰνοχοῆσαι ἐν αὐτοῖς
τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ **3** καὶ ἠνέχθη καὶ ἔπινον ἐν αὐτοῖς

4 καὶ ἠυλόγουν τὰ εἶδωλα τὰ χειροποίητα αὐτῶν καὶ τὸν θεὸν τοῦ αἰῶνος οὐκ εὐλόγησαν τὸν ἔχοντα τὴν ἐξουσίαν τοῦ πνεύματος αὐτῶν 5 ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ ἐξῆλθον δάκτυλοι ὡσεὶ χειρὸς ἀνθρώπου καὶ ἔγραψαν ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ κονιάματος κατέναντι τοῦ φωτὸς ἔναντι τοῦ βασιλέως Βαλτασαρ καὶ εἶδε χεῖρα γράφουσαν 6 καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ἠλλοιώθη καὶ φόβοι καὶ ὑπόνοιαι αὐτὸν κατέσπευδον ἔσπευσεν οὖν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐξάνεστη καὶ ἐώρα τὴν γραφὴν ἐκείνην καὶ οἱ συνεταῖροι κύκλω αὐτοῦ ἐκαυχῶντο 7 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐφώνησε φωνῇ μεγάλη καλέσαι τοὺς ἐπαοιδοὺς καὶ φαρμακοὺς καὶ Χαλδαίους καὶ γαζαρηνοὺς ἀπαγγεῖλαι τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς καὶ εἰσεπορεύοντο ἐπὶ θεωρίαν ἰδεῖν τὴν γραφὴν καὶ τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς οὐκ ἐδύναντο συγκρίναι τῷ βασιλεῖ τότε ὁ βασιλεὺς ἐξέθηκε πρόσταγμα λέγων πᾶς ἀνὴρ ὃς ἂν ὑποδείξῃ τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς στολιεῖ αὐτὸν πορφύραν καὶ μανιάκην χρυσοῦν περιθήσει αὐτῷ καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐξουσία τοῦ τρίτου μέρους τῆς βασιλείας 8 καὶ εἰσεπορεύοντο οἱ ἐπαοιδοὶ καὶ φαρμακοὶ καὶ γαζαρηνοὶ καὶ οὐκ ἠδύνατο οὐδεὶς τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς ἀπαγγεῖλαι 9 τότε ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τὴν βασίλισσαν περὶ τοῦ σημείου καὶ ὑπέδειξεν αὐτῇ ὡς μέγα ἐστὶ καὶ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος οὐ δύναται ἀπαγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς 10 τότε ἡ βασίλισσα ἐμνήσθη πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ Δανιηλ ὃς ἦν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας 11 καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ ὁ ἄνθρωπος ἐπιστήμων ἦν καὶ σοφὸς καὶ ὑπερέχων πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος 12 καὶ πνεῦμα ἅγιον ἐν αὐτῷ ἐστὶ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρός σου τοῦ βασιλέως

συγκρίματα ὑπέρογκα ὑπέδειξε Ναβουχοδοноσορ τῷ πατρί σου **13** τότε Δανηλ εἰσήχθη πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτῷ **16** ὦ Δανηλ δύνη μοι ὑποδείξαι τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς καὶ στολιῶ σε πορφύραν καὶ μανιάκην χρυσοῦν περιθήσω σοι καὶ ἔξεις ἔξουσίαν τοῦ τρίτου μέρους τῆς βασιλείας μου **17** τότε Δανηλ ἔστη κατέναντι τῆς γραφῆς καὶ ἀνέγνω καὶ οὕτως ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ αὕτη ἡ γραφή ἠρίθμηται κατελογίσθη ἐξήρται καὶ ἔστη ἡ γράψασα χεὶρ καὶ αὕτη ἡ σύγκρισις αὐτῶν **23** βασιλεῦ σὺ ἐποιήσω ἐστιατορίαν τοῖς φίλοις σου καὶ ἔπινες οἶνον καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἠνέχθη σοι καὶ ἐπίνετε ἐν αὐτοῖς σὺ καὶ οἱ μεγιστᾶνες σου καὶ ἠνέσατε πάντα τὰ εἴδωλα τὰ χειροποίητα τῶν ἀνθρώπων καὶ τῷ θεῷ τῷ ζῶντι οὐκ εὐλόγησατε καὶ τὸ πνεῦμά σου ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ τὸ βασίλειόν σου αὐτὸς ἔδωκέ σοι καὶ οὐκ εὐλόγησας αὐτὸν οὐδὲ ἤνεσας αὐτῷ **26** τοῦτο τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς ἠρίθμηται ὁ χρόνος σου τῆς βασιλείας ἀπολήγει ἡ βασιλεία σου συντέμνηται καὶ συντετέλεσται ἡ βασιλεία σου τοῖς Μήδοις καὶ τοῖς Πέρσαις δίδοται **29** τότε Βαλτασαρ ὁ βασιλεὺς ἐνέδυσσε τὸν Δανηλ πορφύραν καὶ μανιάκην χρυσοῦν περιέθηκεν αὐτῷ καὶ ἔδωκεν ἔξουσίαν αὐτῷ τοῦ τρίτου μέρους τῆς βασιλείας αὐτοῦ **30** καὶ τὸ σύγκριμα ἐπῆλθε Βαλτασαρ τῷ βασιλεῖ καὶ τὸ βασίλειον ἐξήρται ἀπὸ τῶν Χαλδαίων καὶ ἐδόθη τοῖς Μήδοις καὶ τοῖς Πέρσαις **31** καὶ Ἀρταξέρξης ὁ τῶν Μήδων παρέλαβε τὴν βασιλείαν καὶ Δαρεῖος πλήρης τῶν ἡμερῶν καὶ ἔνδοξος ἐν γήρει **6** καὶ κατέστησε σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ ἐπὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ **2** καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄνδρας τρεῖς

ήγουμένους αὐτῶν καὶ Δανιηλ εἷς ἦν τῶν τριῶν ἀνδρῶν
3 ὑπὲρ πάντας ἔχων ἐξουσίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ Δανιηλ
ἦν ἐνδεδυμένος πορφύραν καὶ μέγας καὶ ἔνδοξος ἔναντι
Δαρείου τοῦ βασιλέως καθότι ἦν ἔνδοξος καὶ ἐπιστήμων
καὶ συνετός καὶ πνεῦμα ἅγιον ἐν αὐτῷ καὶ εὐοδούμενος
ἐν ταῖς πραγματείαις τοῦ βασιλέως αἷς ἔπρασσε τότε ὁ
βασιλεὺς ἐβουλεύσατο καταστήσαι τὸν Δανιηλ ἐπὶ πάσης
τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας οὓς κατέστησε
μετ' αὐτοῦ καὶ σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ 4 ὅτε δὲ
ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καταστήσαι τὸν Δανιηλ ἐπὶ
πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ τότε βουλήν καὶ γνώμην
ἐβουλεύσαντο ἐν ἑαυτοῖς οἱ δύο νεανίσκοι πρὸς ἀλλήλους
λέγοντες ἐπεὶ οὐδεμίαν ἁμαρτίαν οὐδὲ ἄγνοιαν ἠύρισκον
κατὰ τοῦ Δανιηλ περὶ ἧς κατηγορήσουσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν
βασιλέα 5 καὶ εἶπαν δεῦτε στήσωμεν ὀρισμὸν καθ' ἑαυτῶν
ὅτι πᾶς ἄνθρωπος οὐκ ἀξιῶσει ἀξίωμα καὶ οὐ μὴ εὕξεται
εὐχὴν ἀπὸ παντὸς θεοῦ ἕως ἡμερῶν τριάκοντα ἀλλ' ἢ παρὰ
Δαρείου τοῦ βασιλέως εἰ δὲ μὴ ἀποθανεῖται ἵνα ἠττήσωσι
τὸν Δανιηλ ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ ῥιφή εἰς τὸν
λάκκον τῶν λεόντων ἤδρισαν γὰρ ὅτι Δανιηλ προσεύχεται
καὶ δεῖται κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ τρὶς τῆς ἡμέρας 6 τότε
προσῆλθοσαν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι καὶ εἶπαν ἐναντίον
τοῦ βασιλέως 7 ὀρισμὸν καὶ στάσιν ἐστήσαμεν ὅτι πᾶς
ἄνθρωπος ὃς ἂν εὕξεται εὐχὴν ἢ ἀξίωση ἀξίωμά τι παρὰ
παντὸς θεοῦ ἕως ἡμερῶν τριάκοντα ἀλλ' ἢ παρὰ Δαρείου
τοῦ βασιλέως ῥιφήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων 8
καὶ ἠξίωσαν τὸν βασιλέα ἵνα στήσῃ τὸν ὀρισμὸν καὶ μὴ
ἀλλοιώσῃ αὐτόν διότι ἤδρισαν ὅτι Δανιηλ προσεύχεται
καὶ δεῖται τρὶς τῆς ἡμέρας ἵνα ἠττηθῇ διὰ τοῦ βασιλέως

καὶ ῥιφῆ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων 9 καὶ οὕτως ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ἔστησε καὶ ἐκύρωσεν 10 ἐπιγνοὺς δὲ Δαניהλ τὸν ὀρισμὸν ὃν ἔστησε κατ' αὐτοῦ θυρίδας ἤνοιξεν ἐν τῷ ὑπερώῳ αὐτοῦ κατέναντι Ἱερουσαλημ καὶ ἔπιπτεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ τρὶς τῆς ἡμέρας καθὼς ἐποίει ἔμπροσθεν καὶ ἐδεῖτο 11 καὶ αὐτοὶ ἐτήρησαν τὸν Δαניהλ καὶ κατελάβοσαν αὐτὸν εὐχόμενον τρὶς τῆς ἡμέρας καθ' ἐκάστην ἡμέραν 12 τότε οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐνέτυχον τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπαν Δαρεῖε βασιλεῦ οὐχ ὀρισμὸν ὠρίσω ἵνα πᾶς ἄνθρωπος μὴ εὕξηται εὐχὴν μηδὲ ἀξιώση ἀξίωμα παρὰ παντὸς θεοῦ ἕως ἡμερῶν τριάκοντα ἀλλὰ παρὰ σοῦ βασιλεῦ εἰ δὲ μὴ ῥιφήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἀποκριθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτοῖς ἀκριβῆς ὁ λόγος καὶ μενεῖ ὁ ὀρισμὸς καὶ εἶπον αὐτῷ ὀρκιζομέν σε τοῖς Μήδων καὶ Περσῶν δόγμασιν ἵνα μὴ ἀλλοιώσης τὸ πρόσταγμα μηδὲ θαυμάσης πρόσωπον καὶ ἵνα μὴ ἐλαττώσης τι τῶν εἰρημένων καὶ κολάσης τὸν ἄνθρωπον ὃς οὐκ ἐνέμεινε τῷ ὀρισμῷ τούτῳ καὶ εἶπεν οὕτως ποιήσω καθὼς λέγετε καὶ ἔστηκέ μοι τοῦτο 13 καὶ εἶπαν ἰδοὺ εὐρόμεν Δαניהλ τὸν φίλον σου εὐχόμενον καὶ δεόμενον τοῦ προσώπου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ τρὶς τῆς ἡμέρας 14 καὶ λυπούμενος ὁ βασιλεὺς εἶπεν ῥιφῆναι τὸν Δαניהλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων κατὰ τὸν ὀρισμὸν ὃν ἔστησε κατ' αὐτοῦ τότε ὁ βασιλεὺς σφόδρα ἐλυπήθη ἐπὶ τῷ Δαניהλ καὶ ἐβοήθει τοῦ ἐξελέσθαι αὐτὸν ἕως δυσμῶν ἡλίου ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν σατραπῶν 15 καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐξελέσθαι αὐτὸν ἀπ' αὐτῶν 16 ἀναβοήσας δὲ Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δαניהλ ὁ θεός σου ᾧ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς τρὶς τῆς ἡμέρας αὐτὸς ἐξελεῖταί σε ἐκ χειρὸς

τῶν λεόντων ἕως πρωὶ θάρρει 17 τότε Δανιηλ ἐρρίφη εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων καὶ ἠνέχθη λίθος καὶ ἐτέθη εἰς τὸ στόμα τοῦ λάκκου καὶ ἐσφραγίσατο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δακτυλίῳ ἑαυτοῦ καὶ ἐν τοῖς δακτυλίοις τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ ὅπως μὴ ἀπ' αὐτῶν ἀρθῆ ὁ Δανιηλ ἢ ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἀνασπάσῃ ἐκ τοῦ λάκκου 18 τότε ὑπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὰ βασίλεια αὐτοῦ καὶ ἠύλισθη νῆστις καὶ ἦν λυπούμενος περὶ τοῦ Δανιηλ τότε ὁ θεὸς τοῦ Δανιηλ πρόνοιαν ποιούμενος αὐτοῦ ἀπέκλεισε τὰ στόματα τῶν λεόντων καὶ οὐ παρηνώχλησαν τῷ Δανιηλ 19 καὶ ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ὠρθρῖσε πρωὶ καὶ παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς σατράπας καὶ πορευθεὶς ἔστη ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ λάκκου τῶν λεόντων 20 τότε ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τὸν Δανιηλ φωνῆ μεγάλη μετὰ κλαυθμοῦ λέγων ὦ Δανιηλ εἰ ἄρα ζῆς καὶ ὁ θεὸς σου ᾧ λατρεύεις ἐνδελεχῶς σέσωκέ σε ἀπὸ τῶν λεόντων καὶ οὐκ ἤχρειώκάν σε 21 τότε Δανιηλ ἐπήκουσε φωνῆ μεγάλη καὶ εἶπεν βασιλεῦ ἔτι εἰμὶ ζῶν 22 καὶ σέσωκέ με ὁ θεὸς ἀπὸ τῶν λεόντων καθότι δικαιοσύνη ἐν ἐμοὶ εὐρέθη ἐναντίον αὐτοῦ καὶ ἐναντίον δὲ σοῦ βασιλεῦ οὔτε ἄγνοια οὔτε ἁμαρτία εὐρέθη ἐν ἐμοί σὺ δὲ ἤκουσας ἀνθρώπων πλανώντων βασιλεῖς καὶ ἔρριψάς με εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων εἰς ἀπώλειαν 23 τότε συνήχθησαν πᾶσαι αἱ δυνάμεις καὶ εἶδον τὸν Δανιηλ ὡς οὐ παρηνώχλησαν αὐτῷ οἱ λέοντες 24 τότε οἱ δύο ἄνθρωποι ἐκεῖνοι οἱ καταμαρτυρήσαντες τοῦ Δανιηλ αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐρρίφησαν τοῖς λέουσι καὶ οἱ λέοντες ἀπέκτειναν αὐτοὺς καὶ ἔθλασαν τὰ ὀστέα αὐτῶν 25 τότε Δαρεῖος ἔγραψε πᾶσι τοῖς ἔθνεσι καὶ χώραις καὶ γλώσσαις τοῖς οἰκοῦσιν

ἐν πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ λέγων 26 πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ὄντες ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἔστωσαν προσκυνοῦντες καὶ λατρεύοντες τῷ θεῷ τοῦ Δαυὶδ αὐτὸς γὰρ ἐστὶ θεὸς μένων καὶ ζῶν εἰς γενεὰς γενεῶν ἕως τοῦ αἰῶνος 27 ἐγὼ Δαρεῖος ἔσομαι αὐτῷ προσκυνῶν καὶ δουλεύων πάσας τὰς ἡμέρας μου τὰ γὰρ εἰδῶλα τὰ χειροποίητα οὐ δύναται σῶσαι ὡς ἐλυτρώσατο ὁ θεὸς τοῦ Δαυὶδ τὸν Δαυὶδ 28 καὶ ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ καὶ Δαυὶδ κατεστάθη ἐπὶ τῆς βασιλείας Δαρείου καὶ Κύρος ὁ Πέρσης παρέλαβε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ

7 ἔτους πρώτου βασιλεύοντος Βαλτασαρ χώρας Βαβυλωνίας Δαυὶδ ὄραμα εἶδε παρὰ κεφαλὴν ἐπὶ τῆς κοιτῆς αὐτοῦ τότε Δαυὶδ τὸ ὄραμα ὃ εἶδεν ἔγραψεν εἰς κεφάλαια λόγων 2 ἐπὶ τῆς κοιτῆς μου ἐθεώρουν καθ' ὕπνου νυκτὸς καὶ ἰδοὺ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ ἐνέπεσον εἰς τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην 3 καὶ τέσσαρα θηρία ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης διαφέροντα ἐν παρὰ τὸ ἐν 4 τὸ πρῶτον ὡσεὶ λέαινα ἔχουσα πτερὰ ὡσεὶ ἄετοῦ ἐθεώρουν ἕως ὅτου ἐτίλη τὰ πτερὰ αὐτῆς καὶ ἦρθη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρωπίνων ἐστάθη καὶ ἀνθρωπίνη καρδία ἐδόθη αὐτῇ 5 καὶ ἰδοὺ μετ' αὐτὴν ἄλλο θηρίον ὁμοίωσιν ἔχον ἄρκου καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς πλευροῦ ἐστάθη καὶ τρία πλευρὰ ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτῆς καὶ οὕτως εἶπεν ἀνάστα κατάφαγε σάρκας πολλὰς 6 καὶ μετὰ ταῦτα ἐθεώρουν θηρίον ἄλλο ὡσεὶ πάρδαλιν καὶ πτερὰ τέσσαρα ἐπέτεινον ἐπάνω αὐτοῦ καὶ τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ καὶ γλῶσσα ἐδόθη αὐτῷ 7 μετὰ δὲ ταῦτα ἐθεώρουν ἐν ὄραματι τῆς νυκτὸς θηρίον τέταρτον φοβερόν καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ ὑπερφέρων ἰσχύι ἔχον

ὀδόντας σιδηροῦς μεγάλους ἐσθίον καὶ κοπανίζον κύκλω
τοῖς ποσὶ καταπατοῦν διαφόρως χρώμενον παρὰ πάντα τὰ
πρὸ αὐτοῦ θηρία εἶχε δὲ κέρατα δέκα **8** καὶ βουλαὶ πολλαὶ
ἐν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ἄλλο ἐν κέρας ἀνεφύη
ἀνὰ μέσον αὐτῶν μικρὸν ἐν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ καὶ τρία
τῶν κεράτων τῶν πρώτων ἐξηράνθησαν δι' αὐτοῦ καὶ
ἰδοὺ ὀφθαλμοὶ ὡσπερ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπινοι ἐν τῷ κέρατι
τούτῳ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ ἐποίει πόλεμον πρὸς
τοὺς ἀγίους **9** ἐθεώρουν ἕως ὅτε θρόνοι ἐτέθησαν καὶ
παλαιὸς ἡμερῶν ἐκάθητο ἔχων περιβολὴν ὡσεὶ χιόνα
καὶ τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον λευκὸν
καθαρόν ὁ θρόνος ὡσεὶ φλόξ πυρός **10** καὶ ἐξεπορεύετο
κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ποταμὸς πυρός χίλια χιλιάδες
ἐθεράπευον αὐτὸν καὶ μύρια μυριάδες παρειστήκεισαν
αὐτῷ καὶ κριτήριον ἐκάθισε καὶ βίβλοι ἠνεώχθησαν **11**
ἐθεώρουν τότε τὴν φωνὴν τῶν λόγων τῶν μεγάλων
ᾧ τὸ κέρας ἐλάλει καὶ ἀπετυμπανίσθη τὸ θηρίον καὶ
ἀπώλετο τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐδόθη εἰς καῦσιν πυρός **12**
καὶ τοὺς κύκλω αὐτοῦ ἀπέστησε τῆς ἐξουσίας αὐτῶν
καὶ χρόνος ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως χρόνου καὶ καιροῦ
13 ἐθεώρουν ἐν ὄραματι τῆς νυκτὸς καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν
νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἦρχετο καὶ ὡς
παλαιὸς ἡμερῶν παρῆν καὶ οἱ παρεστηκότες παρῆσαν
αὐτῷ **14** καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία καὶ πάντα τὰ ἔθνη
τῆς γῆς κατὰ γένη καὶ πᾶσα δόξα αὐτῷ λατρεύουσα καὶ
ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος ἥτις οὐ μὴ ἀρθῆ καὶ
ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἥτις οὐ μὴ φθαρῆ **15** καὶ ἀκηδιάσας
ἐγὼ Δανιηλ ἐν τούτοις ἐν τῷ ὄραματι τῆς νυκτὸς **16**
προσηλθον πρὸς ἕνα τῶν ἐστῶτων καὶ τὴν ἀκρίβειαν

ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ ὑπὲρ πάντων τούτων ἀποκριθεὶς
δὲ λέγει μοι καὶ τὴν κρίσιν τῶν λόγων ἐδήλωσέ μοι
17 ταῦτα τὰ θηρία τὰ μεγάλα εἰσὶ τέσσαρες βασιλείαι
αἱ ἀπολοῦνται ἀπὸ τῆς γῆς 18 καὶ παραλήψονται τὴν
βασιλείαν ἅγιοι ὑψίστου καὶ καθέξουσι τὴν βασιλείαν
ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων 19 τότε
ἤθελον ἐξακριβάσασθαι περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου τοῦ
διαφθείροντος πάντα καὶ ὑπερφόβου καὶ ἰδοὺ οἱ ὀδόντες
αὐτοῦ σιδηροῖ καὶ οἱ ὄνυχες αὐτοῦ χαλκοῖ κατεσθίοντες
πάντας κυκλόθεν καὶ καταπατοῦντες τοῖς ποσὶ 20 καὶ
περὶ τῶν δέκα κεράτων αὐτοῦ τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ
τοῦ ἑνὸς τοῦ ἄλλου τοῦ προσφυέντος καὶ ἐξέπεσαν δι
αὐτοῦ τρία καὶ τὸ κέραν ἐκεῖνο εἶχεν ὀφθαλμοὺς καὶ
στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ ἡ πρόσοψις αὐτοῦ ὑπερέφερε
τὰ ἄλλα 21 καὶ κατενόουν τὸ κέραν ἐκεῖνο πόλεμον
συνιστάμενον πρὸς τοὺς ἁγίους καὶ τροπούμενον αὐτοὺς
22 ἕως τοῦ ἔλθειν τὸν παλαιὸν ἡμερῶν καὶ τὴν κρίσιν
ἔδωκε τοῖς ἁγίοις τοῦ ὑψίστου καὶ ὁ καιρὸς ἐδόθη καὶ τὸ
βασιλεῖον κατέσχον οἱ ἅγιοι 23 καὶ ἐρρέθη μοι περὶ τοῦ
θηρίου τοῦ τετάρτου ὅτι βασιλεία τετάρτη ἔσται ἐπὶ τῆς
γῆς ἣτις διοίσει παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἀναστατώσει
αὐτήν καὶ καταλεανεῖ αὐτήν 24 καὶ τὰ δέκα κέρατα τῆς
βασιλείας δέκα βασιλεῖς στήσονται καὶ ὁ ἄλλος βασιλεὺς
μετὰ τούτους στήσεται καὶ αὐτὸς διοίσει κακοῖς ὑπὲρ τοὺς
πρώτους καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει 25 καὶ ῥήματα
εἰς τὸν ὑψιστον λαλήσει καὶ τοὺς ἁγίους τοῦ ὑψίστου
κατατρίψει καὶ προσδέξεται ἀλλοιωῶσαι καιροὺς καὶ νόμον
καὶ παραδοθήσεται πάντα εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἕως καιροῦ
καὶ καιρῶν καὶ ἕως ἡμίσεος καιροῦ 26 καὶ ἡ κρίσις

καθίσεται καὶ τὴν ἐξουσίαν ἀπολοῦσι καὶ βουλευσονται
μιᾶναι καὶ ἀπολέσαι ἕως τέλους 27 καὶ τὴν βασιλείαν
καὶ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν μεγαλειότητα αὐτῶν καὶ τὴν
ἀρχὴν πασῶν τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν βασιλειῶν ἔδωκε λαῷ
ἀγίῳ ὑψίστου βασιλεῦσαι βασιλείαν αἰώνιον καὶ πᾶσαι
αἱ ἐξουσίαι αὐτῷ ὑποταγήσονται καὶ πειθαρχήσουσιν
αὐτῷ 28 ἕως καταστροφῆς τοῦ λόγου ἐγὼ Δανιηλ σφόδρα
ἐκστάσει περιειχόμεν καὶ ἡ ἕξις μου διήνεγκεν ἐμοί καὶ
τὸ ῥῆμα ἐν καρδίᾳ μου ἐστήριξα

8 ἔτους τρίτου βασιλεύοντος Βαλτασαρ ὄρασις ἦν εἶδον
ἐγὼ Δανιηλ μετὰ τὸ ἰδεῖν με τὴν πρώτην 2 καὶ εἶδον ἐν
τῷ ὄραματι τοῦ ἐνυπνίου μου ἐμοῦ ὄντος ἐν Σούσοις τῇ
πόλει ἣτις ἐστὶν ἐν Ἐλυμαῖδι χώρα ἔτι ὄντος μου πρὸς τῇ
πύλῃ Αἰλαμ 3 ἀναβλέψας εἶδον κριὸν ἓνα μέγαν ἐστῶτα
ἀπέναντι τῆς πύλης καὶ εἶχε κέρατα καὶ τὸ ἐν ὑψηλότερον
τοῦ ἐτέρου καὶ τὸ ὑψηλότερον ἀνέβαινε 4 μετὰ δὲ ταῦτα
εἶδον τὸν κριὸν κερατίζοντα πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς
βορρᾶν καὶ πρὸς δυσμὰς καὶ μεσημβρίαν καὶ πάντα τὰ
θηρία οὐκ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν ὁ ῥυόμενος
ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ ἐποίει ὡς ἤθελε καὶ ὑψώθη 5
καὶ ἐγὼ διενοοούμεν καὶ ἰδοὺ τράγος αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ
δυσμῶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς καὶ οὐχ ἤπτετο τῆς γῆς καὶ
ἦν τοῦ τράγου κέρας ἐν ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ
6 καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν κριὸν τὸν τὰ κέρατα ἔχοντα ὃν εἶδον
ἐστῶτα πρὸς τῇ πύλῃ καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν θυμῷ
ὀργῆς 7 καὶ εἶδον αὐτὸν προσάγοντα πρὸς τὸν κριὸν καὶ
ἐθυμώθη ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπάταξε καὶ συνέτριψε τὰ δύο
κέρατα αὐτοῦ καὶ οὐκέτι ἦν ἰσχύς ἐν τῷ κριῷ στήναι
κατέναντι τοῦ τράγου καὶ ἐσπάραξεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν

καὶ συνέτριψεν αὐτόν καὶ οὐκ ἦν ὁ ῥυόμενος τὸν κριὸν ἀπὸ τοῦ τράγου 8 καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν κατίσχυσε σφόδρα καὶ ὅτε κατίσχυσε συνετρίβη αὐτοῦ τὸ κέρασ τὸ μέγα καὶ ἀνέβη ἕτερα τέσσαρα κέρατα κατόπισθεν αὐτοῦ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ 9 καὶ ἐξ ἑνὸς αὐτῶν ἀνεφύη κέρασ ἰσχυρὸν ἕν καὶ κατίσχυσε καὶ ἐπάταξεν ἐπὶ μεσημβρίαν καὶ ἐπ' ἀνατολὰς καὶ ἐπὶ βορρᾶν 10 καὶ ὑψώθη ἕως τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐρράχθη ἐπὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῶν ἀστέρων καὶ ἀπὸ αὐτῶν κατεπατήθη 11 ἕως ὁ ἀρχιστράτηγος ῥύσεται τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ δι' αὐτὸν τὰ ὄρη τὰ ἀπ' αἰῶνος ἐρράχθη καὶ ἐξήρθη ὁ τόπος αὐτῶν καὶ θυσία καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἕως χαμαὶ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εὐωδώθη καὶ ἐγενήθη καὶ τὸ ἅγιον ἐρημωθήσεται 12 καὶ ἐγενήθησαν ἐπὶ τῇ θυσίᾳ αἱ ἀμαρτίαι καὶ ἐρρίφη χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἐποίησε καὶ εὐωδώθη 13 καὶ ἤκουον ἑτέρου ἀγίου λαλοῦντος καὶ εἶπεν ὁ ἕτερος τῷ φελμουνι τῷ λαλοῦντι ἕως τίνος τὸ ὄραμα στήσεται καὶ ἡ θυσία ἡ ἀρθεῖσα καὶ ἡ ἀμαρτία ἐρημώσεως ἡ δοθεῖσα καὶ τὰ ἅγια ἐρημωθήσεται εἰς καταπάτημα 14 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἕως ἑσπέρας καὶ πρωτὶ ἡμέραι δισχίλια τριακόσια καὶ καθαρισθήσεται τὸ ἅγιον 15 καὶ ἐγένετο ἕν τῷ θεωρεῖν με ἐγὼ Δανιηλ τὸ ὄραμα ἐζήτησαν διανοηθῆναι καὶ ἰδοὺ ἔστη κατεναντίον μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου 16 καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνθρώπου ἀνὰ μέσον τοῦ Ουλαι καὶ ἐκάλεσε καὶ εἶπεν Γαβριηλ συνέτισον ἐκεῖνον τὴν ὄρασιν καὶ ἀναβοήσας εἶπεν ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ πρόσταγμα ἐκεῖνο ἡ ὄρασις 17 καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐχόμενός μου τῆς στάσεως καὶ ἕν τῷ ἔρχεσθαι αὐτὸν ἐθορυβήθη καὶ ἔπεσα ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ εἶπέν μοι

διανοήθητι υιέ ανθρώπου ἔτι γὰρ εἰς ὥραν καιροῦ τοῦτο
τὸ ὄραμα **18** καὶ λαλοῦντος αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἐκοιμήθη
ἐπὶ πρόσωπον χαμαὶ καὶ ἀψάμενός μου ἤγειρέ με ἐπὶ τοῦ
τόπου **19** καὶ εἶπέ μοι ἰδοὺ ἐγὼ ἀπαγγέλλω σοι ἃ ἔσται ἐπ'
ἐσχάτου τῆς ὀργῆς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου ἔτι γὰρ εἰς
ὥρας καιροῦ συντελείας μενεῖ **20** τὸν κριὸν ὃν εἶδες τὸν
ἔχοντα τὰ κέρατα βασιλεὺς Μήδων καὶ Περσῶν ἐστὶ **21**
καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἐστὶ καὶ
τὸ κέρας τὸ μέγα τὸ ἀνά μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ
αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος **22** καὶ τὰ συντριβέντα καὶ
ἀναβάντα ὀπίσω αὐτοῦ τέσσαρα κέρατα τέσσαρες βασιλεῖς
τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀναστήσονται οὐ κατὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ
23 καὶ ἐπ' ἐσχάτου τῆς βασιλείας αὐτῶν πληρουμένων τῶν
ἀμαρτιῶν αὐτῶν ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀναιδῆς προσώπῳ
διανοούμενος αἰνίγματα **24** καὶ στερεωθήσεται ἡ ἰσχὺς
αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ καὶ θαυμαστῶς φθερεῖ
καὶ εὐοδωθήσεται καὶ ποιήσει καὶ φθερεῖ δυνάστας καὶ
δῆμον ἀγίων **25** καὶ ἐπὶ τοὺς ἀγίους τὸ διανόημα αὐτοῦ
καὶ εὐοδωθήσεται τὸ ψεῦδος ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἡ
καρδιά αὐτοῦ ὑψωθήσεται καὶ δόλω ἀφανιεῖ πολλοὺς καὶ
ἐπὶ ἀπωλείας ἀνδρῶν στήσεται καὶ ποιήσει συναγωγὴν
χειρὸς καὶ ἀποδώσεται **26** τὸ ὄραμα τὸ ἐσπέρας καὶ πρωὶ
ἠυρέθη ἐπ' ἀληθείας καὶ νῦν πεφραγμένον τὸ ὄραμα ἔτι
γὰρ εἰς ἡμέρας πολλάς **27** ἐγὼ Δανιηλ ἀσθενήσας ἡμέρας
πολλάς καὶ ἀναστάς ἐπραγματευόμην πάλιν βασιλικά καὶ
ἐξελυόμην ἐπὶ τῷ ὀράματι καὶ οὐδεὶς ἦν ὁ διανοούμενος

9 ἔτους πρώτου ἐπὶ Δαρείου τοῦ Ξέρξου ἀπὸ τῆς γενεᾶς
τῆς Μηδικῆς οἱ ἐβασίλευσαν ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν
Χαλδαίων **2** τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ

ἐγὼ Δανιήλ διενοήθην ἐν ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν
τῶν ἐτῶν ὅτε ἐγένετο πρόσταγμα τῆ γῆ ἐπὶ Ἱερεμیان
τὸν προφήτην ἐγεῖραι εἰς ἀναπλήρωσιν ὄνειδισμοῦ
Ἱερουσαλημ ἑβδομήκοντα ἔτη 3 καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν
μου ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν εὐρεῖν προσευχὴν καὶ ἔλεος ἐν
νηστείαις καὶ σάκκῳ καὶ σποδῷ 4 καὶ προσηυξάμην πρὸς
κύριον τὸν θεὸν καὶ ἐξωμολογησάμην καὶ εἶπα ἰδοὺ κύριε
σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ὁ ἰσχυρὸς καὶ ὁ φοβερὸς τηρῶν
τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσί σε καὶ τοῖς
φυλάσσουσι τὰ προστάγματά σου 5 ἡμάρτομεν ἠδικήσαμεν
ἠσεβήσαμεν καὶ ἀπέστημεν καὶ παρέβημεν τὰς ἐντολάς
σου καὶ τὰ κρίματά σου 6 καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῶν παιδῶν
σου τῶν προφητῶν ἃ ἐλάλησαν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ
τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν καὶ δυνάστας ἡμῶν καὶ πατέρας ἡμῶν
καὶ παντὶ ἔθνει ἐπὶ τῆς γῆς 7 σοὶ κύριε ἡ δικαιοσύνη καὶ
ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην
ἀνθρώποις Ἰουδα καὶ καθημένοις ἐν Ἱερουσαλημ καὶ παντὶ
τῷ λαῷ Ἰσραὴλ τῷ ἕγγιστα καὶ τῷ ἀπωτέρω ἐν πάσαις ταῖς
χώραις εἰς ἃς διεσκόρπισας αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν τῇ πλημμυλείᾳ
ἣ ἐπλημμέλησαν ἐναντίον σου 8 δέσποτα ἡμῖν ἡ αἰσχύνη
τοῦ προσώπου καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ δυνάσταις
καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν ὅτι ἡμάρτομέν σοι 9 τῷ κυρίῳ
ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ ἔλεος ὅτι ἀπέστημεν ἀπὸ σοῦ 10
καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν
κατακολουθῆσαι τῷ νόμῳ σου ᾧ ἔδωκας ἐνώπιον Μωσῆ
καὶ ἡμῶν διὰ τῶν παιδῶν σου τῶν προφητῶν 11 καὶ πᾶς
Ἰσραὴλ ἐγκατέλιπε τὸν νόμον σου καὶ ἀπέστησαν τοῦ μὴ
ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς σου καὶ ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ κατάρα
καὶ ὁ ὄρκος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆ παιδὸς

τοῦ θεοῦ ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ **12** καὶ ἔστησεν ἡμῖν τὰ προστάγματα αὐτοῦ ὅσα ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς κριτὰς ἡμῶν ὅσα ἔκρινας ἡμῖν ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα οἷα οὐκ ἐγενήθη ὑπὸ τὸν οὐρανὸν καθότι ἐγενήθη ἐν Ἱερουσαλημ **13** κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν διαθήκῃ Μωσῆ πάντα τὰ κακὰ ἐπῆλθεν ἡμῖν καὶ οὐκ ἐξεζητήσαμεν τὸ πρόσωπον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἀποστῆναι ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν καὶ διανοηθῆναι τὴν δικαιοσύνην σου κύριε **14** καὶ ἠγρύπνησε κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ κακὰ καὶ ἐπήγαγεν ἐφ' ἡμᾶς ὅτι δίκαιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πάντα ὅσα ἂν ποιήσῃ καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ **15** καὶ νῦν δέσποτα κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐξαγαγὼν τὸν λαόν σου ἐξ Αἰγύπτου τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἡμάρτομεν ἠγνοήκαμεν **16** δέσποτα κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου ἀποστραφήτω ὁ θυμὸς σου καὶ ἡ ὀργὴ σου ἀπὸ τῆς πόλεώς σου Ἱερουσαλημ ὄρους τοῦ ἁγίου σου ὅτι ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς ἀγνοίαις τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλημ καὶ ὁ δῆμός σου κύριε εἰς ὄνειδισμόν ἐν πᾶσι τοῖς περικύκλῳ ἡμῶν **17** καὶ νῦν ἐπάκουσον δέσποτα τῆς προσευχῆς τοῦ παιδός σου καὶ ἐπὶ τὰς δεήσεις μου καὶ ἐπιβλεψάτω τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν σου τὸ ἔρημον ἔνεκεν τῶν δούλων σου δέσποτα **18** πρόσχες κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδὲ τὴν ἐρήμωσιν ἡμῶν καὶ τῆς πόλεώς σου ἐφ' ἧς ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῆς οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν ἡμεῖς δεόμεθα ἐν ταῖς προσευχαῖς ἡμῶν ἐνώπιόν σου ἀλλὰ διὰ τὸ σὸν ἔλεος **19** κύριε σὺ ἰλάτευσον κύριε ἐπάκουσον καὶ ποίησον καὶ μὴ χρονίσῃς

ἔνεκα σεαυτοῦ δέσποτα ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπεκλήθη ἐπὶ τὴν πόλιν σου Σιων καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου Ἰσραηλ 20 καὶ ἕως ἐγὼ ἐλάλουν προσευχόμενος καὶ ἐξομολογούμενος τὰς ἀμαρτίας μου καὶ τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ μου Ἰσραηλ καὶ δεόμενος ἐν ταῖς προσευχαῖς ἐναντίον κυρίου θεοῦ μου καὶ ὑπὲρ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν 21 καὶ ἔτι λαοῦντός μου ἐν τῇ προσευχῇ μου καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ ὃν εἶδον ἐν τῷ ὕπνῳ μου τὴν ἀρχὴν Γαβριηλ τάχει φερόμενος προσήγγισέ μοι ἐν ὥρᾳ θυσίας ἑσπερινῆς 22 καὶ προσήλθε καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ καὶ εἶπεν Δαυὶδ ἄρτι ἐξῆλθον ὑποδειξαί σοι διάνοιαν 23 ἐν ἀρχῇ τῆς δεήσεώς σου ἐξῆλθε πρόσταγμα παρὰ κυρίου καὶ ἐγὼ ἦλθον ὑποδειξαί σοι ὅτι ἐλεεινὸς εἶ καὶ διανοήθητι τὸ πρόσταγμα 24 ἑβδομήκοντα ἑβδομάδες ἐκρίθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν Σιων συντελεσθῆναι τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὰς ἀδικίας σπανίσει καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀδικίας καὶ διανοηθῆναι τὸ ὄραμα καὶ δοθῆναι δικαιοσύνην αἰώνιον καὶ συντελεσθῆναι τὸ ὄραμα καὶ εὐφρανῆναι ἅγιον ἁγίων 25 καὶ γνώση καὶ διανοηθήση καὶ εὐφρανθήση καὶ εὐρήσεις προστάγματα ἀποκριθῆναι καὶ οἰκοδομήσεις Ἱερουσαλημ πόλιν κυρίῳ 26 καὶ μετὰ ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα καὶ ἐξήκοντα δύο ἀποσταθήσεται χρισμα καὶ οὐκ ἔσται καὶ βασιλεία ἐθνῶν φθερεῖ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἅγιον μετὰ τοῦ χριστοῦ καὶ ἦξει ἡ συντέλεια αὐτοῦ μετ' ὀργῆς καὶ ἕως καιροῦ συντελείας ἀπὸ πολέμου πολεμηθήσεται 27 καὶ δυναστεύσει ἡ διαθήκη εἰς πολλούς καὶ πάλιν ἐπιστρέψει καὶ ἀνοικοδομηθήσεται εἰς πλάτος καὶ μῆκος καὶ κατὰ συντέλειαν καιρῶν καὶ μετὰ ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα καιροῦς καὶ ἐξήκοντα δύο ἔτη ἕως καιροῦ

συντελείας πολέμου καὶ ἀφαιρεθήσεται ἡ ἐρήμωσις ἐν τῷ
κατισχυῶσαι τὴν διαθήκην ἐπὶ πολλὰς ἐβδομάδας καὶ ἐν
τῷ τέλει τῆς ἐβδομάδος ἀρθήσεται ἡ θυσία καὶ ἡ σπονδή
καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων ἔσται ἕως
συντελείας καὶ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν

10 ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πρώτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν
πρόσταγμα ἐδείχθη τῷ Δαυνηλ ὃς ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα
Βαλτασαρ καὶ ἀληθὲς τὸ ὄραμα καὶ τὸ πρόσταγμα καὶ
τὸ πλῆθος τὸ ἰσχυρὸν διανοηθήσεται τὸ πρόσταγμα καὶ
διενοήθη ἐν ὁράματι **2** ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγὼ
Δαυνηλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἐβδομάδας **3** ἄρτον ἐπιθυμιῶν
οὐκ ἔφαγον καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ
στόμα μου ἔλαιον οὐκ ἠλειψάμην ἕως τοῦ συντελέσαι
με τὰς τρεῖς ἐβδομάδας τῶν ἡμερῶν **4** καὶ ἐγένετο τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου καὶ
ἐγὼ ἤμην ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ὃς
ἔστι Τίγρης **5** καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ
ἰδοὺ ἄνθρωπος εἷς ἐνδεδυμένος βύσσινά καὶ τὴν ὀσφὺν
περιεζωσμένος βύσσινῳ καὶ ἐκ μέσου αὐτοῦ φῶς **6** καὶ τὸ
σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ θαρσις καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ
ὄρασις ἀστραπῆς καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες
πυρός καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ οἱ πόδες ὡσεὶ χαλκός
ἐξαστράπτων καὶ φωνὴ λαλιᾶς αὐτοῦ ὡσεὶ φωνὴ θορύβου
7 καὶ εἶδον ἐγὼ Δαυνηλ τὴν ὄρασιν τὴν μεγάλην ταύτην
καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ὄντες μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδοσαν τὴν
ὄρασιν ταύτην καὶ φόβος ἰσχυρὸς ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς
καὶ ἀπέδρασαν ἐν σπουδῇ **8** καὶ ἐγὼ κατελείφθην μόνος
καὶ εἶδον τὴν ὄρασιν τὴν μεγάλην ταύτην καὶ οὐκ
ἐγκατελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχύς καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐπεστράφη

ἐπ' ἐμέ εἰς φθοράν καὶ οὐ κατίσχυσα **9** καὶ οὐκ ἤκουσα τὴν
φωνὴν λαλιᾶς αὐτοῦ ἐγὼ ἤμην πεπτωκῶς ἐπὶ πρόσωπόν
μου ἐπὶ τὴν γῆν **10** καὶ ἰδοὺ χεῖρα προσήγαγέ μοι καὶ
ἤγειρέ με ἐπὶ τῶν γονάτων ἐπὶ τὰ ἵχνη τῶν ποδῶν μου **11**
καὶ εἶπέν μοι Δαυὶδ ἄνθρωπος ἐλεεινὸς εἶ διανοήθητι
τοῖς προστάγμασιν οἷς ἐγὼ λαλῶ ἐπὶ σέ καὶ στηθὶ ἐπὶ τοῦ
τόπου σου ἄρτι γὰρ ἀπεστάλην ἐπὶ σέ καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι
αὐτὸν μετ' ἐμοῦ τὸ πρόσταγμα τοῦτο ἔστην τρέμων **12** καὶ
εἶπεν πρὸς με μὴ φοβοῦ Δαυὶδ ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς
πρώτης ἧς ἔδωκας τὸ πρόσωπόν σου διανοηθῆναι καὶ
ταπεινωθῆναι ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου εἰσηκούσθη
τὸ ῥῆμά σου καὶ ἐγὼ εἰσῆλθον ἐν τῷ ῥήματί σου **13** καὶ
ὁ στρατηγὸς βασιλέως Περσῶν ἀνθιστήκει ἐναντίον
μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν καὶ ἰδοὺ Μιχαὴλ εἷς τῶν
ἀρχόντων τῶν πρώτων ἐπῆλθε βοηθησαί μοι καὶ αὐτὸν
ἐκεῖ κατέλιπον μετὰ τοῦ στρατηγοῦ τοῦ βασιλέως Περσῶν
14 καὶ εἶπέν μοι ἦλθον ὑποδείξαί σοι τί ὑπαντήσεται
τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἔτι γὰρ ὄρασις
εἰς ἡμέρας **15** καὶ ἐν τῷ αὐτὸν λαλῆσαι μετ' ἐμοῦ τὰ
προστάγματα ταῦτα ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν
καὶ ἐσιώπησα **16** καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις χειρὸς ἀνθρώπου
ἤψατό μου τῶν χειλέων καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου καὶ
ἐλάλησα καὶ εἶπα τῷ ἐστηκότι ἀπέναντί μου κύριε καὶ ὡς
ὄρασις ἀπεστράφη ἐπὶ τὸ πλευρόν μου ἐπ' ἐμέ καὶ οὐκ ἦν
ἐν ἐμοὶ ἰσχύς **17** καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς λαλῆσαι μετὰ
τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἠσθένησα καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ
ἰσχύς καὶ πνεῦμα οὐ κατελείφθη ἐν ἐμοί **18** καὶ προσέθηκε
καὶ ἤψατό μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου καὶ κατίσχυσέ με
19 καὶ εἶπέ μοι ἄνθρωπος ἐλεεινὸς εἶ μὴ φοβοῦ ὑγίαινε

ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ
ἴσχυσα καὶ εἶπα λαλησάτω ὁ κύριός μου ὅτι ἐνίσχυσέ με
20 καὶ εἶπεν πρὸς με γινώσκεις τί ἦλθον πρὸς σέ καὶ νῦν
ἐπιστρέψω διαμάχεσθαι μετὰ τοῦ στρατηγοῦ βασιλέως
τῶν Περσῶν καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην καὶ ἰδοὺ στρατηγὸς
Ἑλλήνων εἰσπορεύετο 21 καὶ μάλα ὑποδείξω σοι τὰ
πρῶτα ἐν ἀπογραφῇ ἀληθείας καὶ οὐθεις ἦν ὁ βοηθῶν
μετ' ἐμοῦ ὑπὲρ τούτων ἀλλ' ἢ Μιχαὴλ ὁ ἄγγελος

11 καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πρώτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως
εἶπέν μοι ἐνισχύσαι καὶ ἀνδρίζεσθαι 2 καὶ νῦν ἦλθον τὴν
ἀλήθειαν ὑποδείξαί σοι ἰδοὺ τρεῖς βασιλεῖς ἀνθεστήκασιν
ἐν τῇ Περσίδι καὶ ὁ τέταρτος πλουτήσῃ πλοῦτον μέγαν
παρὰ πάντας καὶ ἐν τῷ κατισχύσαι αὐτὸν ἐν τῷ πλούτῳ
αὐτοῦ ἐπαναστήσεται παντὶ βασιλεῖ Ἑλλήνων 3 καὶ
στήσεται βασιλεὺς δυνατὸς καὶ κυριεύσει κυριείας πολλῆς
καὶ ποιήσῃ καθὼς ἂν βούληται 4 καὶ ἐν τῷ ἀναστήναι
αὐτὸν συντριβήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ καὶ μερισθήσεται
εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ οὐ κατὰ τὴν ἀλκὴν
αὐτοῦ οὐδὲ κατὰ τὴν κυριείαν αὐτοῦ ἦν ἐδυνάστευσε
ὅτι ἀποσταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ καὶ ἑτέρους διδάξει
ταῦτα 5 καὶ ἐνισχύσει βασιλείαν Αἰγύπτου καὶ εἷς ἐκ τῶν
δυναστῶν κατισχύσει αὐτὸν καὶ δυναστεύσει δυναστεία
μεγάλη ἢ δυναστεία αὐτοῦ 6 καὶ εἰς συντέλειαν ἐνιαυτῶν
ἄξει αὐτούς καὶ εἰσελεύσεται βασιλεὺς Αἰγύπτου εἰς τὴν
βασιλείαν τὴν βορρᾶ ποιήσασθαι συνθήκας καὶ οὐ μὴ
κατισχύσῃ ὅτι ὁ βραχίων αὐτοῦ οὐ στήσῃ ἰσχύν καὶ ὁ
βραχίων αὐτοῦ ναρκήσῃ καὶ τῶν συμπορευομένων μετ'
αὐτοῦ καὶ μενεῖ εἰς ὥρας 7 καὶ ἀναστήσεται φυτὸν ἐκ τῆς
ρίζης αὐτοῦ καθ' ἑαυτὸν καὶ ἥξει ἐπὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ

ἐν ἰσχύι αὐτοῦ βασιλεὺς βορρᾶ καὶ ποιήσει ταραχὴν καὶ
κατισχύσει **8** καὶ τοὺς θεοὺς αὐτῶν καταστρέψει μετὰ
τῶν χωνευτῶν αὐτῶν καὶ τοὺς ὄχλους αὐτῶν μετὰ τῶν
σκευῶν τῶν ἐπιθυμημάτων αὐτῶν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ
χρυσίον ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀποΐσουσιν εἰς Αἴγυπτον καὶ
ἔσται ἔτος βασιλεῖ βορρᾶ **9** καὶ εἰσελεύσεται εἰς βασιλείαν
Αἰγύπτου ἡμέρας καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ **10** καὶ
ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἐρεθισθήσεται καὶ συνάξει συναγωγὴν
ὄχλου πολλοῦ καὶ εἰσελεύσεται κατ' αὐτὴν κατασύρων
παρλεύσεται καὶ ἐπιστρέψει καὶ παροξυνθήσεται ἐπὶ πολὺ
11 καὶ ὀργισθήσεται βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ πολεμήσει
μετὰ βασιλέως βορρᾶ καὶ παραδοθήσεται ἡ συναγωγὴ
εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ **12** καὶ λήψεται τὴν συναγωγὴν καὶ
ὕψωθήσεται ἡ καρδιά αὐτοῦ καὶ ταραξεί πολλοὺς καὶ
οὐ μὴ φοβηθῆ **13** καὶ ἐπιστρέψει βασιλεὺς βορρᾶ καὶ
συνάξει πόλεως συναγωγὴν μείζονα παρὰ τὴν πρώτην
κατὰ συντέλειαν καιροῦ ἔνιαυτοῦ καὶ εἰσελεύσεται εἰς
αὐτὴν ἐπ' αὐτὸν ἐν ὄχλῳ πολλῷ καὶ ἐν χρήμασι πολλοῖς
14 καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις διάνοιαι ἀναστήσονται ἐπὶ
τὸν βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἀνοικοδομήσει τὰ πεπτωκότα
τοῦ ἔθνους σου καὶ ἀναστήσεται εἰς τὸ ἀναστήσαι τὴν
προφητείαν καὶ προσκόψουσι **15** καὶ ἐπελεύσεται βασιλεὺς
βορρᾶ καὶ ἐπιστρέψει τὰ δώρα αὐτοῦ καὶ λήψεται τὴν
πόλιν τὴν ὀχυρὰν καὶ οἱ βραχίονες βασιλέως Αἰγύπτου
στήσονται μετὰ τῶν δυναστῶν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται
αὐτῷ ἰσχύς εἰς τὸ ἀντιστῆναι αὐτῷ **16** καὶ ποιήσει ὁ
εἰσπορευόμενος ἐπ' αὐτὸν κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ
οὐκ ἔσται ὁ ἀνθεσθηκῶς ἐναντίον αὐτοῦ καὶ στήσεται
ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ἐπιτελεσθήσεται πάντα ἐν ταῖς χερσὶν

αὐτοῦ 17 καὶ δώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπελθεῖν βία
πᾶν τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ συνθήκας μετ' αὐτοῦ ποιήσεται
καὶ θυγατέρα ἀνθρώπου δώσει αὐτῷ εἰς τὸ φθεῖραι
αὐτήν καὶ οὐ πείσεται καὶ οὐκ ἔσται 18 καὶ δώσει τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ λήψεται πολλοὺς
καὶ ἐπιστρέψει ὄργην ὄνειδισμοῦ αὐτῶν ἐν ὄρκῳ κατὰ
τὸν ὄνειδισμὸν αὐτοῦ 19 ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
εἰς τὸ κατισχύσαι τὴν χώραν αὐτοῦ καὶ προσκόψει καὶ
πεσεῖται καὶ οὐχ εὐρεθήσεται 20 καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς
ρίζης αὐτοῦ φυτὸν βασιλείας εἰς ἀνάστασιν ἀνήρ τύπτων
δόξαν βασιλέως καὶ ἐν ἡμέραις ἐσχάταις συντριβήσεται
καὶ οὐκ ἐν ὄργῃ οὐδὲ ἐν πολέμῳ 21 καὶ ἀναστήσεται
ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ εὐκαταφρόνητος καὶ οὐ δοθήσεται
ἐπ' αὐτὸν δόξα βασιλέως καὶ ἦξει ἐξάπινα κατισχύσει
βασιλεὺς ἐν κληροδοσίᾳ αὐτοῦ 22 καὶ τοὺς βραχίονας
τοὺς συντριβέντας συντρίψει ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ 23
καὶ μετὰ τῆς διαθήκης καὶ δήμου συνταγέντος μετ'
αὐτοῦ ποιήσει ψεῦδος καὶ ἐπὶ ἔθνος ἰσχυρὸν ἐν ὀλιγοστῷ
ἔθνῳ 24 ἐξάπινα ἐρημώσει πόλιν καὶ ποιήσει ὅσα οὐκ
ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ οὐδὲ οἱ πατέρες τῶν πατέρων
αὐτοῦ προνομήν καὶ σκῦλα καὶ χρήματα αὐτοῖς δώσει
καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἰσχυρὰν διανοηθήσεται καὶ οἱ
λογισμοὶ αὐτοῦ εἰς μάτην 25 καὶ ἐγερθήσεται ἡ ἰσχύς
αὐτοῦ καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλέα Αἰγύπτου ἐν
ὄχλῳ πολλῷ καὶ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐρεθισθήσεται εἰς
πόλεμον ἐν ὄχλῳ ἰσχυρῷ σφόδρα λίαν καὶ οὐ στήσεται ὅτι
διανοηθήσεται ἐπ' αὐτὸν διανοία 26 καὶ καταναλώσουσιν
αὐτὸν μέριμναι αὐτοῦ καὶ ἀποστρέψουσιν αὐτόν καὶ
παρλεύσεται καὶ κατασυριεῖ καὶ πεσοῦνται τραυματαῖαι

πολλοί 27 καὶ δύο βασιλεῖς μόνοι δειπνήσουσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ μιᾶς τραπέζης φάγονται καὶ ψευδολογήσουσι καὶ οὐκ εὐοδωθήσονται ἔτι γὰρ συντέλεια εἰς καιρόν 28 καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ ἐν χρήμασι πολλοῖς καὶ ἡ καρδιά αὐτοῦ ἐπὶ τὴν διαθήκην τοῦ ἁγίου ποιήσει καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ τὴν χώραν αὐτοῦ 29 εἰς καιρόν καὶ εἰσελεύσεται εἰς Αἴγυπτον καὶ οὐκ ἔσται ὡς ἡ πρώτη καὶ ἡ ἐσχάτη 30 καὶ ἦξουσι Ῥωμαῖοι καὶ ἐξώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμβριμήσονται αὐτῷ καὶ ἐπιστρέψει καὶ ὀργισθήσεται ἐπὶ τὴν διαθήκην τοῦ ἁγίου καὶ ποιήσει καὶ ἐπιστρέψει καὶ διανοηθήσεται ἐπ' αὐτούς ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην τοῦ ἁγίου 31 καὶ βραχίονες παρ' αὐτοῦ στήσονται καὶ μιανοῦσι τὸ ἅγιον τοῦ φόβου καὶ ἀποστήσουσι τὴν θυσίαν καὶ δώσουσι βδέλυγμα ἐρημώσεως 32 καὶ ἐν ἀμαρτίαις διαθήκης μιανοῦσιν ἐν σκληρῷ λαῷ καὶ ὁ δῆμος ὁ γινώσκων ταῦτα κατισχύσουσι καὶ ποιήσουσι 33 καὶ ἐννοούμενοι τοῦ ἔθνους συνήσουσιν εἰς πολλούς καὶ προσκόψουσι ῥομφαία καὶ παλαιωθήσονται ἐν αὐτῇ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν προνομῇ ἡμερῶν κηλιδωθήσονται 34 καὶ ὅταν συντρίβωνται συνάξουσιν ἰσχὺν βραχεῖαν καὶ ἐπισυναχθήσονται ἐπ' αὐτούς πολλοὶ ἐπὶ πόλεως καὶ πολλοὶ ὡς ἐν κληροδοσίᾳ 35 καὶ ἐκ τῶν συνιέντων διανοηθήσονται εἰς τὸ καθαρίσαι ἑαυτούς καὶ εἰς τὸ ἐκλεγεῖναι καὶ εἰς τὸ καθαρισθῆναι ἕως καιροῦ συντελείας ἔτι γὰρ καιρὸς εἰς ὥρας 36 καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ παροργισθήσεται καὶ ὑψωθήσεται ἐπὶ πάντα θεὸν καὶ ἐπὶ τὸν θεὸν τῶν θεῶν ἕξαλλα λαλήσει καὶ εὐοδωθήσεται ἕως ἂν συντελεσθῇ ἡ ὀργὴ εἰς αὐτὸν γὰρ συντέλεια γίνεται 37 καὶ ἐπὶ τοὺς θεοὺς τῶν πατέρων

αὐτοῦ οὐ μὴ προνοηθῆ καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ γυναικὸς οὐ μὴ
προνοηθῆ ὅτι ἐν παντὶ ὑψωθήσεται καὶ ὑποταγήσεται
αὐτῷ ἔθνη ἰσχυρά **38** ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ κινήσει καὶ
θεὸν ὃν οὐκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ τιμήσει ἐν χρυσίῳ
καὶ ἀργυρίῳ καὶ λίθῳ πολυτελεῖ καὶ ἐν ἐπιθυμήμασι
39 ποιήσει πόλεων καὶ εἰς ὄχρῳμα ἰσχυρὸν ἤξει μετὰ
θεοῦ ἀλλοτρίου οὗ ἂν ἐπιγνῶ πληθυνεῖ δόξαν καὶ
κατακυριεύσει αὐτοῦ ἐπὶ πολὺ καὶ χώραν ἀπομεριεῖ εἰς
δωρεάν **40** καὶ καθ' ὥραν συντελείας συγκερατισθήσεται
αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ ἐποργισθήσεται αὐτῷ
βασιλεὺς βορρᾶ ἐν ἄρμασι καὶ ἐν ἵπποις πολλοῖς καὶ ἐν
πλοίοις πολλοῖς καὶ εἰσελεύσεται εἰς χώραν Αἰγύπτου
41 καὶ ἐπελεύσεται εἰς τὴν χώραν μου **42** καὶ ἐν χώρᾳ
Αἰγύπτου οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ διασφζόμενος **43** καὶ κρατήσει
τοῦ τόπου τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ τόπου τοῦ ἀργυρίου καὶ
πάσης τῆς ἐπιθυμίας Αἰγύπτου καὶ Λίβυες καὶ Αἰθίοπες
ἔσονται ἐν τῷ ὄχλῳ αὐτοῦ **44** καὶ ἀκοὴ ταραξεί αὐτὸν ἀπὸ
ἀνατολῶν καὶ βορρᾶ καὶ ἐξελεύσεται ἐν θυμῷ ἰσχυρῷ
καὶ ῥομφαίᾳ ἀφανίσαι καὶ ἀποκτεῖναι πολλούς **45** καὶ
στήσει αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τότε ἀνὰ μέσον τῶν θαλασσῶν
καὶ τοῦ ὄρους τῆς θελήσεως τοῦ ἁγίου καὶ ἤξει ὥρα τῆς
συντελείας αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ βοηθῶν αὐτῷ

12 καὶ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην παρελεύσεται Μιχαὴλ
ὁ ἄγγελος ὁ μέγας ὁ ἔστηκὼς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ
σου ἐκείνη ἡ ἡμέρα θλίψεως οἷα οὐκ ἐγενήθη ἀφ' οὗ
ἐγενήθησαν ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ὑψωθήσεται πᾶς ὁ λαός ὃς ἂν εὐρεθῆ ἐγγεγραμμένος
ἐν τῷ βιβλίῳ **2** καὶ πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν τῷ
πλάτει τῆς γῆς ἀναστήσονται οἱ μὲν εἰς ζωὴν αἰώνιον

οἱ δὲ εἰς ὄνειδισμόν οἱ δὲ εἰς διασποράν καὶ αἰσχύνην αἰώνιον **3** καὶ οἱ συνιέντες φανοῦσιν ὡς φωστῆρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ κατισχύοντες τοὺς λόγους μου ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **4** καὶ σὺ Δαυὶδ κάλυψον τὰ προστάγματα καὶ σφράγισαι τὸ βιβλίον ἕως καιροῦ συντελείας ἕως ἂν ἀπομανῶσιν οἱ πολλοὶ καὶ πλησθῇ ἡ γῆ ἀδικίας **5** καὶ εἶδον ἐγὼ Δαυὶδ καὶ ἰδοὺ δύο ἔτεροι εἰστήκεισαν εἷς ἔνθεν τοῦ ποταμοῦ καὶ εἷς ἔνθεν **6** καὶ εἶπα τῷ ἐνὶ τῷ περιβεβλημένῳ τὰ βύσσινά τῷ ἐπάνω πότε οὖν συντέλεια ὧν εἶρηκάς μοι τῶν θαυμαστῶν καὶ ὁ καθαρισμὸς τούτων **7** καὶ ἤκουσα τοῦ περιβεβλημένου τὰ βύσσινά ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ ἕως καιροῦ συντελείας καὶ ὕψωσε τὴν δεξιὰν καὶ τὴν ἀριστεράν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ὤμοσε τὸν ζῶντα εἰς τὸν αἰῶνα θεὸν ὅτι εἰς καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἥμισυ καιροῦ ἡ συντέλεια χειρῶν ἀφέσεως λαοῦ ἀγίου καὶ συντελεσθήσεται πάντα ταῦτα **8** καὶ ἐγὼ ἤκουσα καὶ οὐ διενοήθην παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν καὶ εἶπα κύριε τίς ἡ λύσις τοῦ λόγου τούτου καὶ τίνοσ ἀὶ παραβολαὶ αὗται **9** καὶ εἶπέν μοι ἀπότρεχε Δαυὶδ ὅτι κατακεκαλυμμένα καὶ ἐσφραγισμένα τὰ προστάγματα ἕως ἂν **10** πειρασθῶσι καὶ ἀγιασθῶσι πολλοὶ καὶ ἀμάρτωσιν οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ οὐ μὴ διανοηθῶσι πάντες οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ οἱ διανοούμενοι προσέξουσιν **11** ἀφ' οὗ ἂν ἀποσταθῇ ἡ θυσία διὰ παντὸς καὶ ἐτοιμασθῇ δοθῆναι τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐνενηκοντα **12** μακάριος ὁ ἐμμένων καὶ συνάξει εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριάκοντα πέντε **13** καὶ σὺ βιάδισον ἀναπαύου ἔτι γάρ εἰσιν ἡμέραι καὶ ὧραι

εἰς ἀναπλήρωσιν συντελείας καὶ ἀναπαύση καὶ ἀναστήση
ἐπὶ τὴν δόξαν σου εἰς συντέλειαν ἡμερῶν

‘Ωσηέ’

1 λόγος κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Ὡσηε τὸν τοῦ Βεηρι ἐν
ἡμέραις Οἰθίου καὶ Ἰωαθαμ καὶ Αχαζ καὶ Εζεκιου βασιλέων
Ιουδα καὶ ἐν ἡμέραις Ἰεροβοαμ υἱοῦ Ἰωας βασιλέως
Ἰσραηλ **2** ἀρχὴ λόγου κυρίου πρὸς Ὡσηε καὶ εἶπεν κύριος
πρὸς Ὡσηε βιάδιζε λαβὲ σεαυτῶ γυναιῖκα πορνείας καὶ
τέκνα πορνείας διότι ἐκπορνεύουσα ἐκπορνεύσει ἡ γῆ
ἀπὸ ὀπισθεν τοῦ κυρίου **3** καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν τὴν
Γομερ θυγατέρα Δεβηλαιμ καὶ συνέλαβεν καὶ ἔτεκεν αὐτῶ
υἱόν **4** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αὐτόν κάλεσον τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰεζραελ διότι ἔτι μικρὸν καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα τοῦ
Ἰεζραελ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰου καὶ καταπαύσω βασιλείαν οἴκου
Ἰσραηλ **5** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συντριψῶ τὸ τόξον
τοῦ Ἰσραηλ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Ἰεζραελ **6** καὶ συνέλαβεν
ἔτι καὶ ἔτεκεν θυγατέρα καὶ εἶπεν αὐτῶ κάλεσον τὸ
ὄνομα αὐτῆς Οὐκ-ἠλημένη διότι οὐ μὴ προσθήσω ἔτι
ἐλεῆσαι τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ ἀλλ’ ἡ ἀντιτασσόμενος
ἀντιτάξομαι αὐτοῖς **7** τοὺς δὲ υἱοὺς Ἰουδα ἐλεήσω καὶ
σώσω αὐτοὺς ἐν κυρίῳ θεῶ αὐτῶν καὶ οὐ σώσω αὐτοὺς ἐν
τόξῳ οὐδὲ ἐν ῥομφαίᾳ οὐδὲ ἐν πολέμῳ οὐδὲ ἐν ἄρμασιν
οὐδὲ ἐν ἵπποις οὐδὲ ἐν ἵππευσιν **8** καὶ ἀπεγαλάκτισεν
τὴν Οὐκ-ἠλημένην καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν υἱόν **9**
καὶ εἶπεν κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Οὐ-λαός-μου διότι
ὑμεῖς οὐ λαός μου καὶ ἐγὼ οὐκ εἶμι ὑμῶν **10** καὶ ἦν
ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης
ἢ οὐκ ἐκμετρηθήσεται οὐδὲ ἐξαριθμηθήσεται καὶ ἔσται
ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς οὐ λαός μου ὑμεῖς ἐκεῖ
κληθήσονται υἱοὶ θεοῦ ζῶντος **11** καὶ συναχθήσονται οἱ
υἱοὶ Ἰουδα καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ θήσονται

ἐαυτοῖς ἀρχὴν μίαν καὶ ἀναβήσονται ἐκ τῆς γῆς ὅτι
μεγάλη ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰεζραελ

2 εἶπατε τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν Λαός-μου καὶ τῇ ἀδελφῇ ὑμῶν
Ἥλεμμένη **2** κρίθητε πρὸς τὴν μητέρα ὑμῶν κρίθητε ὅτι
αὐτὴ οὐ γυνὴ μου καὶ ἐγὼ οὐκ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐξαρώ
τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐκ προσώπου μου καὶ τὴν μοιχείαν
αὐτῆς ἐκ μέσου μαστῶν αὐτῆς **3** ὅπως ἂν ἐκδύσω αὐτὴν
γυμνὴν καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὴν καθὼς ἡμέρα γενέσεως
αὐτῆς καὶ θήσομαι αὐτὴν ὡς ἔρημον καὶ τάξω αὐτὴν
ὡς γῆν ἄνυδρον καὶ ἀποκτενώ αὐτὴν ἐν δίψει **4** καὶ τὰ
τέκνα αὐτῆς οὐ μὴ ἐλεήσω ὅτι τέκνα πορνείας ἐστίν **5**
ὅτι ἐξεπόρνευσεν ἡ μήτηρ αὐτῶν κατήσχυνεν ἡ τεκοῦσα
αὐτὰ εἶπεν γὰρ ἀκολουθήσω ὀπίσω τῶν ἐραστῶν μου
τῶν διδόντων μοι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸ ὕδωρ μου καὶ
τὰ ἱμάτιά μου καὶ τὰ ὀθόνιά μου καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ
πάντα ὅσα μοι καθήκει **6** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ φράσσω
τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐν σκόλοψιν καὶ ἀνοικοδομήσω τὰς
ὁδοὺς αὐτῆς καὶ τὴν τρίβον αὐτῆς οὐ μὴ εὕρη **7** καὶ
καταδιώξεται τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ
αὐτούς καὶ ζητήσῃ αὐτούς καὶ οὐ μὴ εὕρη αὐτούς καὶ
ἐρεῖ πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω πρὸς τὸν ἄνδρα μου τὸν
πρότερον ὅτι καλῶς μοι ἦν τότε ἢ νῦν **8** καὶ αὐτὴ οὐκ
ἔγνω ὅτι ἐγὼ δέδωκα αὐτῇ τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ
τὸ ἔλαιον καὶ ἀργύριον ἐπλήθυνα αὐτῇ αὐτὴ δὲ ἀργυρᾶ
καὶ χρυσᾶ ἐποίησεν τῇ Βααλ **9** διὰ τοῦτο ἐπιστρέψω καὶ
κομιθῶμαι τὸν σῖτόν μου καθ' ὥραν αὐτοῦ καὶ τὸν οἶνον
μου ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ ἀφελοῦμαι τὰ ἱμάτιά μου καὶ τὰ
ὀθόνιά μου τοῦ μὴ καλύπτειν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς **10**
καὶ νῦν ἀποκαλύψω τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς ἐνώπιον τῶν

ἐραστῶν αὐτῆς καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ ἐξέλῃται αὐτὴν ἐκ χειρός μου **11** καὶ ἀποστρέψω πάσας τὰς εὐφροσύνας αὐτῆς ἑορτὰς αὐτῆς καὶ τὰς νουμηνίας αὐτῆς καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς πανηγύρεις αὐτῆς **12** καὶ ἀφανιῶ ἄμπελον αὐτῆς καὶ τὰς συκᾶς αὐτῆς ὅσα εἶπεν μισθώματά μου ταῦτά ἐστιν ἃ ἔδωκάν μοι οἱ ἐρασταί μου καὶ θήσομαι αὐτὰ εἰς μαρτύριον καὶ καταφάγεται αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ ἔρπετὰ τῆς γῆς **13** καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὴν τὰς ἡμέρας τῶν Βααλιμ ἐν αἷς ἐπέθυεν αὐτοῖς καὶ περιετίθετο τὰ ἐνώτια αὐτῆς καὶ τὰ καθόρμια αὐτῆς καὶ ἐπορεύετο ὀπίσω τῶν ἐραστῶν αὐτῆς ἐμοῦ δὲ ἐπελάθετο λέγει κύριος **14** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πλανῶ αὐτὴν καὶ τάξω αὐτὴν εἰς ἔρημον καὶ λαλήσω ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς **15** καὶ δώσω αὐτῇ τὰ κτήματα αὐτῆς ἐκεῖθεν καὶ τὴν κοιλάδα Αἰχωρ διανοῖξαι σύνεσιν αὐτῆς καὶ ταπεινωθήσεται ἐκεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας νηπιότητος αὐτῆς καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀναβάσεως αὐτῆς ἐκ γῆς Αἰγύπτου **16** καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος καλέσει με ὁ ἀνὴρ μου καὶ οὐ καλέσει με ἔτι Βααλιμ **17** καὶ ἐξαρῶ τὰ ὀνόματα τῶν Βααλιμ ἐκ στόματος αὐτῆς καὶ οὐ μὴ μνησθῶσιν οὐκέτι τὰ ὀνόματα αὐτῶν **18** καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διαθήκην μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ καὶ μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ μετὰ τῶν ἔρπετῶν τῆς γῆς καὶ τόξον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον συντρίψω ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατοικιῶ σε ἐπ' ἐλπίδι **19** καὶ μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῷ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῷ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίματι καὶ ἐν ἐλέει καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς **20** καὶ μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῷ ἐν πίστει καὶ ἐπιγνώσῃ τὸν κύριον **21** καὶ ἔσται ἐν

ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ἑπακούσομαι τῷ οὐρανῷ καὶ ὁ οὐρανὸς ἑπακούσεται τῇ γῆ 22 καὶ ἡ γῆ ἑπακούσεται τὸν σίτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον καὶ αὐτὰ ἑπακούσεται τῷ Ἰεζραελ 23 καὶ σπερῶ αὐτὴν ἑμαυτῷ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐλεήσω τὴν Οὐκ-ἠλεημένην καὶ ἐρῶ τῷ Οὐ-λαῶ-μου λαός μου εἶ σύ καὶ αὐτὸς ἐρεῖ κύριος ὁ θεός μου εἶ σύ

3 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἔτι πορεύθητι καὶ ἀγάπησον γυναῖκα ἀγαπῶσαν πονηρὰ καὶ μοιχαλὶν καθὼς ἀγαπᾷ ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ αὐτοὶ ἀποβλέπουσιν ἐπὶ θεοὺς ἄλλοτρίους καὶ φιλοῦσιν πέμματα μετὰ σταφίδων 2 καὶ ἐμισθωσάμην ἑμαυτῷ πεντεκαίδεκα ἀργυρίου καὶ γομορ κριθῶν καὶ νεβελ οἴνου 3 καὶ εἶπα πρὸς αὐτὴν ἡμέρας πολλὰς καθήσῃ ἐπ' ἐμοὶ καὶ οὐ μὴ πορνεύσῃς οὐδὲ μὴ γένη ἀνδρὶ ἐτέρῳ καὶ ἐγὼ ἐπὶ σοί 4 διότι ἡμέρας πολλὰς καθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ οὐκ ὄντος βασιλέως οὐδὲ ὄντος ἄρχοντος οὐδὲ οὔσης θυσίας οὐδὲ ὄντος θυσιαστηρίου οὐδὲ ἱερατείας οὐδὲ δήλων 5 καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ ἐπιζητήσουσιν κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ Δαυιδ τὸν βασιλέα αὐτῶν καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν

4 ἀκούσατε λόγον κυρίου υἱοὶ Ἰσραηλ διότι κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν διότι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια οὐδὲ ἔλεος οὐδὲ ἐπίγνωσις θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς 2 ἀρὰ καὶ ψεῦδος καὶ φόνος καὶ κλοπὴ καὶ μοιχεία κέχυται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ αἵματα ἐφ' αἵμασιν μίσγουσιν 3 διὰ τοῦτο πενήσει ἡ γῆ καὶ σμικρυνθήσεται σὺν πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτὴν σὺν τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ καὶ σὺν τοῖς ἔρπετοῖς τῆς γῆς καὶ σὺν τοῖς πετεινοῖς τοῦ

οὐρανοῦ καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης ἐκλείψουσιν 4 ὅπως
μηδεὶς μήτε δικάζεται μήτε ἐλέγχη μηδεὶς ὁ δὲ λαός
μου ὡς ἀντιλεγόμενος ἱερεὺς 5 καὶ ἀσθενήσεις ἡμέρας
καὶ ἀσθενήσει καὶ προφήτης μετὰ σοῦ νυκτὶ ὡμοίωσα
τὴν μητέρα σου 6 ὡμοιώθη ὁ λαός μου ὡς οὐκ ἔχων
γνώσιν ὅτι σὺ ἐπίγνωσιν ἀπώσω κἀγὼ ἀπόσομαι σὲ τοῦ
μὴ ἱερατεύειν μοι καὶ ἐπελάθου νόμον θεοῦ σου κἀγὼ
ἐπιλήσομαι τέκνων σου 7 κατὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν οὕτως
ἡμαρτόν μοι τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς ἀτιμίαν θήσομαι 8
ἀμαρτίας λαοῦ μου φάγονται καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν
λήμψονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν 9 καὶ ἔσται καθὼς ὁ λαὸς
οὕτως καὶ ὁ ἱερεὺς καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὸν τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ καὶ τὰ διαβούλια αὐτοῦ ἀνταποδώσω αὐτῷ 10 καὶ
φάγονται καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν ἐπόρνευσαν καὶ οὐ μὴ
κατευθύνωσιν διότι τὸν κύριον ἐγκατέλιπον τοῦ φυλάξαι
11 πορνείαν καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα ἐδέξατο καρδία λαοῦ
μου 12 ἐν συμβόλοις ἐπηρώτων καὶ ἐν ῥάβδοις αὐτοῦ
ἀπήγγελλον αὐτῷ πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν καὶ
ἐξεπόρνευσαν ἀπὸ τοῦ θεοῦ αὐτῶν 13 ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν
ὄρεων ἐθυσίαζον καὶ ἐπὶ τοὺς βουνοὺς ἔθυσον ὑποκάτω
δρυὸς καὶ λεύκης καὶ δένδρου συσκιάζοντος ὅτι καλὸν
σκέπη διὰ τοῦτο ἐκπορνεύσουσιν αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ
αἱ νύμφαι ὑμῶν μοιχεύσουσιν 14 καὶ οὐ μὴ ἐπισκέψωμαι
ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν ὅταν πορνεύωσιν καὶ ἐπὶ τὰς
νύμφας ὑμῶν ὅταν μοιχεύωσιν διότι καὶ αὐτοὶ μετὰ
τῶν πορνῶν συνεφύροντο καὶ μετὰ τῶν τετελεσμένων
ἔθυσον καὶ ὁ λαὸς ὁ συνίων συνεπλέκετο μετὰ πόρνης
15 σὺ δὲ Ἰσραηλ μὴ ἀγνόει καὶ Ἰουδα μὴ εἰσπορεύεσθε
εἰς Γαλαλα καὶ μὴ ἀναβαίνετε εἰς τὸν οἶκον ὧν καὶ μὴ

ὁμνύετε ζῶντα κύριον **16** ὅτι ὡς δάμαλις παροιστρῶσα παροίστησεν Ἰσραηλ νῦν νεμήσει αὐτοὺς κύριος ὡς ἄμνον ἐν εὐρυχώρῳ **17** μέτοχος εἰδώλων Ἐφραιμ ἔθηκεν ἑαυτῷ σκάνδαλα **18** ἠρέτισεν Χαναναίους πορνεύοντες ἐξεπόρνευσαν ἠγάπησαν ἀτιμίαν ἐκ φρυάγματος αὐτῶν **19** συστροφή πνεύματος σὺ εἶ ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῆς καὶ καταισχυνήσονται ἐκ τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν

5 ἀκούσατε ταῦτα οἱ ἱερεῖς καὶ προσέχετε οἶκος Ἰσραηλ καὶ ὁ οἶκος τοῦ βασιλέως ἐνωτίζεσθε διότι πρὸς ὑμᾶς ἐστὶν τὸ κρίμα ὅτι παγὶς ἐγενήθητε τῇ σκοπιᾷ καὶ ὡς δίκτυον ἐκτεταμένον ἐπὶ τὸ ἰταβύριον **2** ὁ οἱ ἀγρεύοντες τὴν θήραν κατέπηξαν ἐγὼ δὲ παιδευτὴς ὑμῶν **3** ἐγὼ ἔγνω τὸν Ἐφραιμ καὶ Ἰσραηλ οὐκ ἄπεστιν ἀπ' ἐμοῦ διότι νῦν ἐξεπόρνευσεν Ἐφραιμ ἐμίανθη Ἰσραηλ **4** οὐκ ἔδωκαν τὰ διαβούλια αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν ὅτι πνεῦμα πορνείας ἐν αὐτοῖς ἐστὶν τὸν δὲ κύριον οὐκ ἐπέγνωσαν **5** καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις τοῦ Ἰσραηλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ καὶ Ἰσραηλ καὶ Ἐφραιμ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ἀσθενήσει καὶ Ἰουδας μετ' αὐτῶν **6** μετὰ προβάτων καὶ μόσχων πορεύονται τοῦ ἐκζητῆσαι τὸν κύριον καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν αὐτόν ὅτι ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν **7** ὅτι τὸν κύριον ἐγκατέλιπον ὅτι τέκνα ἀλλότρια ἐγεννήθησαν αὐτοῖς νῦν καταφάγεται αὐτοὺς ἡ ἐρυσίβη καὶ τοὺς κλήρους αὐτῶν **8** σαλπίσατε σάλπιγγι ἐπὶ τοὺς βουνοὺς ἠχήσατε ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν κηρύξατε ἐν τῷ οἴκῳ Ὡν ἐξέστη Βενιαμὴν **9** Ἐφραιμ εἰς ἀφανισμόν ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἐλέγχου ἐν ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραηλ ἔδειξα πιστά **10** ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες Ἰουδα ὡς μετατιθέντες ὄρια ἐπ' αὐτοὺς ἐκχεῶ ὡς ὕδωρ τὸ

ὄρμημά μου **11** κατεδυνάστευσεν Εφραιμ τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ κατεπάτησεν κρίμα ὅτι ἤρξατο πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν ματαίων **12** καὶ ἐγὼ ὡς ταραχὴ τῷ Εφραιμ καὶ ὡς κέντρον τῷ οἴκῳ Ιουδα **13** καὶ εἶδεν Εφραιμ τὴν νόσον αὐτοῦ καὶ Ιουδας τὴν ὀδύνην αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη Εφραιμ πρὸς Ἀσσυρίους καὶ ἀπέστειλεν πρέσβεις πρὸς βασιλέα Ιαριμ καὶ αὐτὸς οὐκ ἠδυνάσθη ἰάσασθαι ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ διαπαύσῃ ἐξ ὑμῶν ὀδύνη **14** διότι ἐγὼ εἶμι ὡς πανθὴρ τῷ Εφραιμ καὶ ὡς λέων τῷ οἴκῳ Ιουδα καὶ ἐγὼ ἀρπῶμαι καὶ πορεύσομαι καὶ λήμψομαι καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος **15** πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω εἰς τὸν τόπον μου ἕως οὗ ἀφανισθῶσιν καὶ ἐπιζητήσουσιν τὸ πρόσωπόν μου ἐν θλίψει αὐτῶν ὀρθριοῦσι πρὸς με λέγοντες

6 πορευθῶμεν καὶ ἐπιστρέψωμεν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ὅτι αὐτὸς ἤρπακεν καὶ ἰάσεται ἡμᾶς πατάξει καὶ μοτώσει ἡμᾶς **2** ὑγιάσει ἡμᾶς μετὰ δύο ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστησόμεθα καὶ ζησόμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ **3** καὶ γνωσόμεθα διώξομεν τοῦ γνῶναι τὸν κύριον ὡς ὄρθρον ἔτοιμον εὐρήσομεν αὐτόν καὶ ἤξει ὡς ὑετὸς ἡμῖν πρόιμος καὶ ὄψιμος τῇ γῆ **4** τί σοι ποιήσω Εφραιμ τί σοι ποιήσω Ιουδα τὸ δὲ ἔλεος ὑμῶν ὡς νεφέλη πρωινή καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινὴ πορευομένη **5** διὰ τοῦτο ἀπεθήρισα τοὺς προφήτας ὑμῶν ἀπέκτεινα αὐτούς ἐν ῥήμασιν στόματός μου καὶ τὸ κρίμα μου ὡς φῶς ἐξελεύσεται **6** διότι ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ ἢ ὀλοκαυτώματα **7** αὐτοὶ δὲ εἰσιν ὡς ἄνθρωπος παραβαίνων διαθήκην ἐκεῖ κατεφρόνησέν μου **8** Γαλααδ πόλις ἐργαζομένη μάταια τaráσσουσα ὕδωρ **9** καὶ ἡ ἰσχὺς σου ἀνδρὸς πειρατοῦ ἔκρυσαν ἱερεῖς ὁδὸν κυρίου ἐφόνευσαν Σικιμα

ὅτι ἀνομίαν ἐποίησαν 10 ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ εἶδον φρικώδη ἐκεῖ πορνείαν τοῦ Εφραιμ ἐμίανθη Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα 11 ἄρχου τρυγᾶν σεαυτῷ ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου

7 ἐν τῷ ἰάσασθαί με τὸν Ἰσραηλ καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ ἀδικία Εφραιμ καὶ ἡ κακία Σαμαρείας ὅτι ἠργάσαντο ψευδῆ καὶ κλέπτῃς πρὸς αὐτὸν εἰσελεύσεται ἐκδιδύσκων ληστής ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ 2 ὅπως συνάδωσιν ὡς συνάδοντες τῇ καρδίᾳ αὐτῶν πάσας τὰς κακίας αὐτῶν ἐμνήσθην νῦν ἐκύκλωσεν αὐτοὺς τὰ διαβούλια αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ προσώπου μου ἐγένοντο 3 ἐν ταῖς κακίαις αὐτῶν εὐφραναν βασιλεῖς καὶ ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν ἄρχοντας 4 πάντες μοιχεύοντες ὡς κλίβανος καιόμενος εἰς πέψιν κατακαύματος ἀπὸ τῆς φλογός ἀπὸ φυράσεως στέατος ἕως τοῦ ζυμωθῆναι αὐτό 5 αἱ ἡμέραι τῶν βασιλέων ὑμῶν ἤρξαντο οἱ ἄρχοντες θυμοῦσθαι ἐξ οἴνου ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετὰ λοιμῶν 6 διότι ἀνεκαύθησαν ὡς κλίβανος αἱ καρδίαι αὐτῶν ἐν τῷ καταράσσειν αὐτοὺς ὅλην τὴν νύκτα ὕπνου Εφραιμ ἐνεπλήσθη πρῶτὴ ἐγενήθη ἀνεκαύθη ὡς πυρὸς φέγγος 7 πάντες ἐθερμάνθησαν ὡς κλίβανος καὶ κατέφαγον τοὺς κριτὰς αὐτῶν πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἔπεσαν οὐκ ἦν ὁ ἐπικαλούμενος ἐν αὐτοῖς πρὸς με 8 Εφραιμ ἐν τοῖς λαοῖς αὐτοῦ συνανεμείγνυτο Εφραιμ ἐγένετο ἐγκρυφίας οὐ μεταστρεφόμενος 9 κατέφαγον ἀλλότριον τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ αὐτὸς δὲ οὐκ ἐπέγνω καὶ πολιαὶ ἐξήνθησαν αὐτῷ καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω 10 καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις Ἰσραηλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν αὐτὸν ἐν πᾶσι τούτοις 11 καὶ ἦν

Εφραιμ ὡς περιστέρα ἄνους οὐκ ἔχουσα καρδίαν Αἴγυπτον ἐπεκαλεῖτο καὶ εἰς Ἀσσυρίους ἐπορεύθησαν 12 καθὼς ἂν πορεύωνται ἐπιβαλῶ ἐπ' αὐτούς τὸ δίκτυόν μου καθὼς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατάξω αὐτούς παιδεύσω αὐτούς ἐν τῇ ἀκοῇ τῆς θλίψεως αὐτῶν 13 οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι ἀπεπήδησαν ἀπ' ἐμοῦ δεῖλαιοὶ εἰσιν ὅτι ἠσέβησαν εἰς ἐμέ ἐγὼ δὲ ἐλυτρώσαμην αὐτούς αὐτοὶ δὲ κατελάλησαν κατ' ἐμοῦ ψεύδη 14 καὶ οὐκ ἐβόησαν πρὸς με αἱ καρδίαι αὐτῶν ἀλλ' ἢ ὠλόλυζον ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ κατετέμνοντο ἐπαιδεύθησαν ἐν ἐμοί 15 κἀγὼ κατίσχυσα τοὺς βραχίονας αὐτῶν καὶ εἰς ἐμέ ἐλογίσαντο πονηρά 16 ἀπεστράφησαν εἰς οὐθέν ἐγένοντο ὡς τόξον ἐντεταμένον πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν δι' ἀπαιδευσίαν γλώσσης αὐτῶν οὗτος ὁ φαυλισμὸς αὐτῶν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ

8 εἰς κόλπον αὐτῶν ὡς γῆ ὡς ἀετὸς ἐπ' οἶκον κυρίου ἀνθ' ὧν παρέβησαν τὴν διαθήκην μου καὶ κατὰ τοῦ νόμου μου ἠσέβησαν 2 ἐμὲ κεκράζονται ὁ θεὸς ἐγνώκαμέν σε 3 ὅτι Ἰσραὴλ ἀπεστρέψατο ἀγαθὰ ἐχθρὸν κατεδίωξαν 4 ἑαυτοῖς ἐβασίλευσαν καὶ οὐ δι' ἐμοῦ ἦρξαν καὶ οὐκ ἐγνώρισάν μοι τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰδῶλα ὅπως ἐξολεθρευθῶσιν 5 ἀπότριψαι τὸν μόσχον σου Σαμάρεια παρωξύνθη ὁ θυμὸς μου ἐπ' αὐτούς ἕως τίνος οὐ μὴ δύνωνται καθαρισθῆναι 6 ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ αὐτὸ τέκτων ἐποίησεν καὶ οὐ θεὸς ἐστίν διότι πλανῶν ἦν ὁ μόσχος σου Σαμάρεια 7 ὅτι ἀνεμόφθορα ἔσπειραν καὶ ἡ καταστροφή αὐτῶν ἐκδέξεται αὐτὰ δράγμα οὐκ ἔχον ἰσχὺν τοῦ ποιῆσαι ἄλευρον ἐὰν δὲ καὶ ποιήσῃ ἀλλότριον καταφάγονται αὐτό 8 κατεπόθη Ἰσραὴλ νῦν ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς

σκευός ἄχρηστον **9** ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους ἀνέθαιεν καθ' ἑαυτὸν Εφραιμ δῶρα ἠγάπησαν **10** διὰ τοῦτο παραδοθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσιν νῦν εἰσδέξομαι αὐτούς καὶ κοπάσουσιν μικρὸν τοῦ χρίειν βασιλέα καὶ ἄρχοντας **11** ὅτι ἐπλήθυνεν Εφραιμ θυσιαστήρια εἰς ἁμαρτίας ἐγένοντο αὐτῷ θυσιαστήρια ἠγαπημένα **12** καταγράψω αὐτῷ πλῆθος καὶ τὰ νόμιμα αὐτοῦ εἰς ἀλλότρια ἐλογίσθησαν θυσιαστήρια τὰ ἠγαπημένα **13** διότι ἐὰν θύσωσιν θυσίαν καὶ φάγωσιν κρέα κύριος οὐ προσδέξεται αὐτά νῦν μνησθήσεται τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ ἐκδικήσεται τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτοὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπέστρεψαν καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται **14** καὶ ἐπελάθετο Ἰσραηλ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν καὶ ὠκοδόμησαν τεμένη καὶ Ἰουδας ἐπλήθυνεν πόλεις τετειχισμένας καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῶν

9 μὴ χαῖρε Ἰσραηλ μηδὲ εὐφραίνου καθὼς οἱ λαοὶ διότι ἐπόρνευσας ἀπὸ τοῦ θεοῦ σου ἠγάπησας δόματα ἐπὶ πάντα ἄλωνα σίτου **2** ἄλων καὶ ληνὸς οὐκ ἔγνω αὐτούς καὶ ὁ οἶνος ἐψεύσατο αὐτούς **3** οὐ κατώκησαν ἐν τῇ γῆ τοῦ κυρίου κατώκησεν Εφραιμ εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται **4** οὐκ ἔσπεισαν τῷ κυρίῳ οἶνον καὶ οὐχ ἠδυναν αὐτῷ αἱ θυσίαι αὐτῶν ὡς ἄρτος πένθους αὐτοῖς πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὰ μίανθήσονται διότι οἱ ἄρτοι αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οὐκ εἰσελεύσονται εἰς τὸν οἶκον κυρίου **5** τί ποιήσετε ἐν ἡμέρᾳ πανηγύρεως καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς τοῦ κυρίου **6** διὰ τοῦτο ἰδοὺ πορεύσονται ἐκ ταλαιπωρίας Αἰγύπτου καὶ ἐκδέξεται αὐτούς Μέμφις καὶ θάψει αὐτούς Μαχμας τὸ ἀργύριον αὐτῶν ὄλεθρος

κληρονομήσει ἄκανθαι ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν 7
ἦκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἐκδικήσεως ἦκασιν αἱ ἡμέραι τῆς
ἀνταποδόσεώς σου καὶ κακωθήσεται Ἰσραηλ ὥσπερ ὁ
προφήτης ὁ παρεξεστηκώς ἄνθρωπος ὁ πνευματοφόρος
ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθη μανία σου
8 σκοπὸς Εφραιμ μετὰ θεοῦ προφήτης παγὶς σκολιὰ ἐπὶ
πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ μανίαν ἐν οἴκῳ κυρίου κατέπηξαν
9 ἐφθάρησαν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ βουνοῦ μνησθήσεται
ἀδικίας αὐτοῦ ἐκδικήσει ἀμαρτίας αὐτοῦ 10 ὡς σταφυλὴν
ἐν ἐρήμῳ εὗρον τὸν Ἰσραηλ καὶ ὡς σκοπὸν ἐν συκῆ
πρόιμον εἶδον πατέρας αὐτῶν αὐτοὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν
Βεελφεγῶρ καὶ ἀπηλλοτριώθησαν εἰς αἰσχύνην καὶ
ἐγένοντο οἱ ἠγαπημένοι ὡς οἱ ἐβδελυγμένοι 11 Εφραιμ
ὡς ὄρνεον ἐξεπετάσθη αἱ δόξαι αὐτῶν ἐκ τόκων καὶ
ὠδίνων καὶ συλλήμψεων 12 διότι καὶ ἐὰν ἐκθρέψωσιν
τὰ τέκνα αὐτῶν ἀτεκνωθήσονται ἐξ ἀνθρώπων διότι
καὶ οὐαὶ αὐτοῖς ἐστὶν σὰρξ μου ἐξ αὐτῶν 13 Εφραιμ ὄν
τρόπον εἶδον εἰς θήραν παρέστησαν τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ
Εφραιμ τοῦ ἐξαγαγεῖν εἰς ἀποκέντησιν τὰ τέκνα αὐτοῦ
14 δὸς αὐτοῖς κύριε τί δώσεις αὐτοῖς δὸς αὐτοῖς μήτραν
ἀτεκνοῦσαν καὶ μαστοὺς ξηροὺς 15 πᾶσαι αἱ κακίαι
αὐτῶν εἰς Γαλαλ ὅτι ἐκεῖ αὐτοὺς ἐμίσησα διὰ τὰς κακίας
τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου μου ἐκβαλῶ
αὐτούς οὐ μὴ προσθήσω τοῦ ἀγαπῆσαι αὐτούς πάντες οἱ
ἄρχοντες αὐτῶν ἀπειθοῦντες 16 ἐπόνεσεν Εφραιμ τὰς
ρίζας αὐτοῦ ἐξηράνθη καρπὸν οὐκέτι μὴ ἐνέγκῃ διότι
καὶ ἐὰν γεννήσωσιν ἀποκτενῶ τὰ ἐπιθυμήματα κοιλίας
αὐτῶν 17 ἀπώσεται αὐτοὺς ὁ θεός ὅτι οὐκ εἰσήκουσαν
αὐτοῦ καὶ ἔσονται πλανῆται ἐν τοῖς ἔθνεσιν

10 ἄμπελος εὐκληματοῦσα Ἰσραηλ ὁ καρπὸς αὐτῆς
εὐθηνῶν κατὰ τὸ πλῆθος τῶν καρπῶν αὐτοῦ ἐπλήθυνεν
τὰ θυσιαστήρια κατὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς αὐτοῦ
ὠκοδόμησεν στήλας **2** ἐμέρισαν καρδίας αὐτῶν νῦν
ἀφανισθήσονται αὐτὸς κατασκάψει τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν
ταλαιπωρήσουσιν αἱ στήλαι αὐτῶν **3** διότι νῦν ἐροῦσιν
οὐκ ἔστιν βασιλεὺς ἡμῖν ὅτι οὐκ ἐφοβήθημεν τὸν κύριον
ὁ δὲ βασιλεὺς τί ποιήσει ἡμῖν **4** λαλῶν ῥήματα προφάσεις
ψευδεῖς διαθήσεται διαθήκην ἀνατελεῖ ὡς ἄγρωστις κρίμα
ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ **5** τῷ μόσχῳ τοῦ οἴκου Ὡν παροικήσουσιν
οἱ κατοικοῦντες Σαμάρειαν ὅτι ἐπένθησεν ὁ λαὸς αὐτοῦ
ἐπ' αὐτόν καὶ καθὼς παρεπίκραναν αὐτόν ἐπιχαροῦνται
ἐπὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ ὅτι μετωκίσθη ἀπ' αὐτοῦ **6** καὶ αὐτὸν
εἰς Ἀσσυρίους δῆσαντες ἀπήνεγκαν ξένια τῷ βασιλεῖ
Ἰαριμ ἐν δόματι Εφραιμ δέξεται καὶ αἰσχυνθήσεται Ἰσραηλ
ἐν τῇ βουλῇ αὐτοῦ **7** ἀπέριψεν Σαμάρεια βασιλέα αὐτῆς
ὡς φρύγανον ἐπὶ προσώπου ὕδατος **8** καὶ ἐξαρθήσονται
βωμοὶ Ὡν ἀμαρτήματα τοῦ Ἰσραηλ ἄκανθαι καὶ τρίβολοι
ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν καὶ ἐροῦσιν τοῖς
ὄρεσιν καλύψατε ἡμᾶς καὶ τοῖς βουνοῖς πέσατε ἐφ' ἡμᾶς
9 ἀφ' οὗ οἱ βουνοὶ ἤμαρτεν Ἰσραηλ ἐκεῖ ἔστησαν οὐ μὴ
καταλάβῃ αὐτοὺς ἐν τῷ βουνῷ πόλεμος ἐπὶ τὰ τέκνα
ἀδικίας **10** ἦλθεν παιδεῦσαι αὐτούς καὶ συναχθήσονται
ἐπ' αὐτοὺς λαοὶ ἐν τῷ παιδεύεσθαι αὐτοὺς ἐν ταῖς
δυσὶν ἀδικίαις αὐτῶν **11** Εφραιμ δάμαλις δεδιδαγμένη
ἀγαπᾷ νεῖκος ἐγὼ δὲ ἐπελεύσομαι ἐπὶ τὸ κάλλιστον τοῦ
τραχήλου αὐτῆς ἐπιβιβῶ Εφραιμ καὶ παρασιωπήσομαι
Ἰουδαν ἐνισχύσει αὐτῷ Ἰακωβ **12** σπεύρατε ἑαυτοῖς εἰς
δικαιοσύνην τρυγήσατε εἰς καρπὸν ζωῆς φωτίσατε ἑαυτοῖς

φῶς γνώσεως ἐκζητήσατε τὸν κύριον ἕως τοῦ ἐλθεῖν
γενήματα δικαιοσύνης ὑμῖν **13** ἵνα τί παρεσιωπήσατε
ἀσέβειαν καὶ τὰς ἀδικίας αὐτῆς ἐτρυγήσατε ἐφάγετε
καρπὸν ψευδῆ ὅτι ἠλπισας ἐν τοῖς ἄρμασίν σου ἐν πλήθει
δυνάμεώς σου **14** καὶ ἐξαναστήσεται ἀπώλεια ἐν τῷ
λαῷ σου καὶ πάντα τὰ περιτετειχισμένα σου οἰχήσεται
ὡς ἄρχων Σαλαμαν ἐκ τοῦ οἴκου Ιεροβααλ ἐν ἡμέραις
πολέμου μητέρα ἐπὶ τέκνοις ἠδάφισαν **15** οὕτως ποιήσω
ὑμῖν οἶκος τοῦ Ισραηλ ἀπὸ προσώπου κακιῶν ὑμῶν
ὄρθρου ἀπερρίφησαν ἀπερρίφη βασιλεὺς Ισραηλ

11 διότι νήπιος Ισραηλ καὶ ἐγὼ ἠγάπησα αὐτὸν καὶ ἐξ
Αἰγύπτου μετεκάλεσα τὰ τέκνα αὐτοῦ **2** καθὼς μετεκάλεσα
αὐτούς οὕτως ἀπώχοντο ἐκ προσώπου μου αὐτοὶ τοῖς
Βααλιμ ἔθυον καὶ τοῖς γλυπτοῖς ἐθυμίων **3** καὶ ἐγὼ
συνεπόδισα τὸν Εφραιμ ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τὸν βραχίονά
μου καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι ἴαμαι αὐτούς **4** ἐν διαφθορᾷ
ἀνθρώπων ἐξέτεινα αὐτούς ἐν δεσμοῖς ἀγαπήσεώς μου
καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς ραπίζων ἄνθρωπος ἐπὶ τὰς σιαγόνας
αὐτοῦ καὶ ἐπιβλέψομαι πρὸς αὐτὸν δυνήσομαι αὐτῷ **5**
κατώκησεν Εφραιμ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ασσουρ αὐτὸς βασιλεὺς
αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἠθέλησεν ἐπιστρέψαι **6** καὶ ἠσθένησεν
ρομφαία ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καὶ κατέπαυσεν ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτοῦ καὶ φάγονται ἐκ τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν **7**
καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπικρεμάμενος ἐκ τῆς κατοικίας αὐτοῦ
καὶ ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ τίμια αὐτοῦ θυμωθήσεται καὶ οὐ μὴ
ὕψωση αὐτόν **8** τί σε διαθῶ Εφραιμ ὑπερασπιῶ σου
Ισραηλ τί σε διαθῶ ὡς Αδαμα θήσομαί σε καὶ ὡς Σεβωιμ
μετεστράφη ἡ καρδία μου ἐν τῷ αὐτῷ συνεταράχθη ἡ
μεταμέλειά μου **9** οὐ μὴ ποιήσω κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ

θυμοῦ μου οὐ μὴ ἐγκαταλίπω τοῦ ἐξαλειφθῆναι τὸν
Εφραιμ διότι θεὸς ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἄνθρωπος ἐν σοὶ
ἅγιος καὶ οὐκ εἰσελεύσομαι εἰς πόλιν **10** ὀπίσω κυρίου
πορεύσομαι ὡς λέων ἐρεύξεται ὅτι αὐτὸς ὠρύσεται καὶ
ἐκστήσονται τέκνα ὑδάτων **11** καὶ ἐκστήσονται ὡς ὄρνεον
ἐξ Αἰγύπτου καὶ ὡς περιστερὰ ἐκ γῆς Ἀσσυρίων καὶ
ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν λέγει κύριος
12 ἐκύκλωσέν με ἐν ψεύδει Εφραιμ καὶ ἐν ἀσεβείαις οἶκος
Ισραηλ καὶ Ιουδα νῦν ἔγνω αὐτοὺς ὁ θεὸς καὶ λαὸς ἅγιος
κεκλήσεται θεοῦ

12 ὁ δὲ Εφραιμ πονηρὸν πνεῦμα ἐδίωξεν καύσωνα ὅλην
τὴν ἡμέραν κενὰ καὶ μάταια ἐπλήθυνεν καὶ διαθήκην μετὰ
Ἀσσυρίων διέθετο καὶ ἔλαιον εἰς Αἴγυπτον ἐνεπορεύετο
2 καὶ κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς Ιουδαν τοῦ ἐκδικῆσαι τὸν
Ιακωβ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα
αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ **3** ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐπτέρνισεν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐν κόποις αὐτοῦ ἐνίσχυσεν πρὸς θεὸν
4 καὶ ἐνίσχυσεν μετὰ ἀγγέλου καὶ ἠδυνάσθη ἔκλαυσαν
καὶ ἐδεήθησάν μου ἐν τῷ οἴκῳ ὧν εὔροσάν με καὶ ἐκεῖ
ἐλάληθη πρὸς αὐτόν **5** ὁ δὲ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ
ἔσται μνημόσυνον αὐτοῦ **6** καὶ σὺ ἐν θεῷ σου ἐπιστρέψεις
ἔλεον καὶ κρίμα φυλάσσου καὶ ἔγγιζε πρὸς τὸν θεόν
σου διὰ παντός **7** Χανααν ἐν χειρὶ αὐτοῦ ζυγὸς ἀδικίας
καταδυναστεύειν ἠγάπησε **8** καὶ εἶπεν Εφραιμ πλήν
πεπλούτηκα εὔρηκα ἀναψυχὴν ἐμαυτῷ πάντες οἱ πόνοι
αὐτοῦ οὐχ εὔρεθήσονται αὐτῷ δι' ἀδικίας ἃς ἤμαρτεν **9**
ἐγὼ δὲ κύριος ὁ θεὸς σου ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου
ἔτι κατοικιῶ σε ἐν σκηναῖς καθὼς ἡμέρα ἐορτῆς **10** καὶ
λαλήσω πρὸς προφήτας καὶ ἐγὼ ὁράσεις ἐπλήθυνα καὶ

ἐν χερσὶν προφητῶν ὠμοιώθην **11** εἰ μὴ Γαλααδ ἔστιν ἄρα ψευδεῖς ἦσαν ἐν Γαλαγαλ ἄρχοντες θουσιάζοντες καὶ τὰ θουσιαστήρια αὐτῶν ὡς χελῶνα ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ **12** καὶ ἀνεχώρησεν Ἰακωβ εἰς πεδίον Συρίας καὶ ἐδούλευσεν Ἰσραηλ ἐν γυναικὶ καὶ ἐν γυναικὶ ἐφυλάξατο **13** καὶ ἐν προφήτῃ ἀνήγαγεν κύριος τὸν Ἰσραηλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐν προφήτῃ διεφυλάχθη **14** ἐθύμωσεν Εφραιμ καὶ παρώργισεν καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐκχυθήσεται καὶ τὸν ὄνειδισμὸν αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ κύριος

13 κατὰ τὸν λόγον Εφραιμ δικαιώματα αὐτὸς ἔλαβεν ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ ἔθετο αὐτὰ τῇ Βααλ καὶ ἀπέθανεν **2** καὶ προσέθετο τοῦ ἁμαρτάνειν ἔτι καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα ἐκ τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν κατ' εἰκόνα εἰδώλων ἔργα τεκτόνων συντετελεσμένα αὐτοῖς αὐτοὶ λέγουσιν θύσατε ἀνθρώπους μόσχοι γὰρ ἐκλελοίπασιν **3** διὰ τοῦτο ἔσσονται ὡς νεφέλη πρωινή καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινὴ πορευομένη ὥσπερ χνοῦς ἀποφυσώμενος ἀφ' ἄλωνος καὶ ὡς ἀτμὶς ἀπὸ ἀκρίδων **4** ἐγὼ δὲ κύριος ὁ θεὸς σου στερεῶν οὐρανὸν καὶ κτίζων γῆν οὐ αἰ χεῖρες ἔκτισαν πᾶσαν τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐ παρέδειξά σοι αὐτὰ τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐγὼ ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ θεὸν πλήν ἐμοῦ οὐ γνώση καὶ σῶζων οὐκ ἔστιν ἀρεξ ἐμοῦ **5** ἐγὼ ἐποίμαινόν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῆ ἀοικήτῳ **6** κατὰ τὰς νομὰς αὐτῶν καὶ ἐνεπλήσθησαν εἰς πλησμονὴν καὶ ὑψώθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν ἕνεκα τούτου ἐπελάθοντό μου **7** καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς πανθῆρ καὶ ὡς πάρδαλις κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀσσυρίων **8** ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκος ἀπορουμένη καὶ διαρρήξω συγκλεισμὸν καρδίας αὐτῶν καὶ καταφάγονται αὐτοῦς

ἐκεῖ σκύμνοι δρυμοῦ θηρία ἀγροῦ διασπάσει αὐτούς **9** τῆ
διαφθορᾶ σου Ἰσραηλ τίς βοηθήσει **10** ποῦ ὁ βασιλεύς
σου οὗτος καὶ διασωσάτω σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου
κρινάτω σε ὃν εἶπας δός μοι βασιλέα καὶ ἄρχοντα **11** καὶ
ἔδωκά σοι βασιλέα ἐν ὀργῇ μου καὶ ἔσχον ἐν τῷ θυμῷ μου
12 συστροφὴν ἀδικίας Εφραιμ ἐγκεκρυμμένη ἡ ἀμαρτία
αὐτοῦ **13** ὠδῖνες ὡς τικτούσης ἤξουσιν αὐτῷ οὗτος ὁ
υἱός σου οὐ φρόνιμος διότι οὐ μὴ ὑποστῆ ἐν συντριβῇ
τέκνων **14** ἐκ χειρὸς ἄδου ρύσομαι αὐτούς καὶ ἐκ θανάτου
λυτρώσομαι αὐτούς ποῦ ἡ δίκη σου θάνατε ποῦ τὸ κέντρον
σου ἄδη παράκλησις κέκρυπται ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου (**Sheol**
h7585) **15** διότι οὗτος ἀνὰ μέσον ἀδελφῶν διαστελεῖ ἐπάξει
ἄνεμον καύσωνα κύριος ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπ' αὐτόν καὶ
ἀναξηρανεῖ τὰς φλέβας αὐτοῦ ἐξηρημώσει τὰς πηγὰς
αὐτοῦ αὐτὸς καταξηρανεῖ τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ
σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτοῦ **16** ἀφανισθήσεται Σαμάρεια
ὅτι ἀντέστη πρὸς τὸν θεὸν αὐτῆς ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται
αὐτοὶ καὶ τὰ ὑποτίθια αὐτῶν ἐδαφισθήσονται καὶ αἱ ἐν
γαστρὶ ἔχουσαι αὐτῶν διαρραγήσονται

14 ἐπιστράφητι Ἰσραηλ πρὸς κύριον τὸν θεὸν σου διότι
ἠσθένησας ἐν ταῖς ἀδικίαις σου **2** λάβετε μεθ' ἑαυτῶν
λόγους καὶ ἐπιστράφητε πρὸς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν
εἶπατε αὐτῷ ὅπως μὴ λάβητε ἀδικίαν καὶ λάβητε ἀγαθὰ
καὶ ἀνταποδώσομεν καρπὸν χειλέων ἡμῶν **3** Ἀσσουρ οὐ
μὴ σῶση ἡμᾶς ἐφ' ἵππον οὐκ ἀναβησόμεθα οὐκέτι μὴ
εἴπωμεν θεοὶ ἡμῶν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ἡμῶν ὁ ἐν σοὶ
ἐλεήσει ὀρφανόν **4** ἰάσομαι τὰς κατοικίας αὐτῶν ἀγαπήσω
αὐτούς ὁμολόγως ὅτι ἀπέστρεψεν ἡ ὀργή μου ἀπ' αὐτῶν **5**
ἔσομαι ὡς δρόσος τῷ Ἰσραηλ ἀνθήσει ὡς κρίνον καὶ βαλεῖ

τὰς ρίζας αὐτοῦ ὡς ὁ Λίβανος 6 πορεύσονται οἱ κλάδοι αὐτοῦ καὶ ἔσται ὡς ἔλαια κατάκαρπος καὶ ἡ ὄσφρασία αὐτοῦ ὡς Λιβάνου 7 ἐπιστρέψουσιν καὶ καθιοῦνται ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ζήσονται καὶ μεθυσθήσονται σίτῳ καὶ ἐξανθήσει ὡς ἄμπελος τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ὡς οἶνος Λιβάνου 8 τῷ Εφραιμ τί αὐτῷ ἔτι καὶ εἰδώλοις ἐγὼ ἐταπείνωσα αὐτόν καὶ ἐγὼ κατισχύσω αὐτόν ἐγὼ ὡς ἄρκευθος πυκάζουσα ἐξ ἐμοῦ ὁ καρπός σου εὔρηται 9 τίς σοφός καὶ συνήσει ταῦτα ἢ συνετὸς καὶ ἐπιγνώσεται αὐτά διότι εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ τοῦ κυρίου καὶ δίκαιοι πορεύσονται ἐν αὐταῖς οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν αὐταῖς

Ἰωήλ'

1 λόγος κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Ἰωηλ τὸν τοῦ Βαθουηλ
2 ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ πρεσβύτεροι καὶ ἐνωτίσασθε
πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν εἰ γέγονεν τοιαῦτα
ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων
ὑμῶν **3** ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς τέκνοις ὑμῶν διηγήσασθε καὶ τὰ
τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς
γενεὰν ἐτέραν **4** τὰ κατάλοιπα τῆς κάμπης κατέφαγεν
ἡ ἀκρίς καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς ἀκρίδος κατέφαγεν ὁ
βροῦχος καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ βρούχου κατέφαγεν
ἡ ἐρυσίβη **5** ἐκνήψατε οἱ μεθύοντες ἐξ οἴνου αὐτῶν
καὶ κλαύσατε θρηνήσατε πάντες οἱ πίνοντες οἶνον εἰς
μέθην ὅτι ἐξῆρται ἐκ στόματος ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ
χαρά **6** ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν γῆν μου ἰσχυρὸν καὶ
ἀναρίθμητον οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ὀδόντες λέοντος καὶ αἱ
μύλαι αὐτοῦ σκύμνου **7** ἔθετο τὴν ἄμπελόν μου εἰς
ἀφανισμόν καὶ τὰς συκάς μου εἰς συγκλασμόν ἐρευνῶν
ἐξηρεύνησεν αὐτὴν καὶ ἔριψεν ἐλεύκανεν κλήματα
αὐτῆς **8** θρήνησον πρὸς με ὑπὲρ νύμφην περιεζωσμένην
σάκκον ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν παρθενικόν **9** ἐξῆρται
θυσία καὶ σπονδὴ ἐξ οἴκου κυρίου πενθεῖτε οἱ ἱερεῖς οἱ
λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ **10** ὅτι τεταλαιπώρηκεν τὰ
πεδία πενθεῖτω ἡ γῆ ὅτι τεταλαιπώρηκεν σῖτος ἐξηράνθη
οἶνος ὠλιγώθη ἔλαιον **11** ἐξηράνθησαν οἱ γεωργοί
θρηνεῖτε κτήματα ὑπὲρ πυροῦ καὶ κριθῆς ὅτι ἀπόλωλεν
τρυγητὸς ἐξ ἀγροῦ **12** ἡ ἄμπελος ἐξηράνθη καὶ αἱ συκαὶ
ὠλιγώθησαν ῥόα καὶ φοῖνιξ καὶ μῆλον καὶ πάντα τὰ
ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐξηράνθησαν ὅτι ἤσχυναν χαρὰν οἱ
υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων **13** περιζώσασθε καὶ κόπτεσθε οἱ

ἱερεῖς θρηνεῖτε οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ εἰσέλθατε ὑπνώσατε ἐν σάκκοις λειτουργοῦντες θεῶ ὅτι ἀπέσχηκεν ἐξ οἴκου θεοῦ ὑμῶν θυσία καὶ σπονδή **14** ἀγιάσατε νηστείαν κηρύξατε θεραπείαν συναγάγετε πρεσβυτέρους πάντας κατοικοῦντας γῆν εἰς οἶκον θεοῦ ὑμῶν καὶ κεκράξατε πρὸς κύριον ἐκτενῶς **15** οἴμμοι οἴμμοι οἴμμοι εἰς ἡμέραν ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου καὶ ὡς ταλαιπωρία ἐκ ταλαιπωρίας ἦξει **16** κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν βρώματα ἐξωλεθρεύθη ἐξ οἴκου θεοῦ ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά **17** ἐσκίρτησαν δαμάλεις ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐτῶν ἠφανίσθησαν θησαυροὶ κατεσκάφησαν ληνοὶ ὅτι ἐξηράνθη σῖτος **18** τί ἀποθήσομεν ἑαυτοῖς ἔκλαυσαν βουκόλια βοῶν ὅτι οὐχ ὑπῆρχεν νομὴ αὐτοῖς καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων ἠφανίσθησαν **19** πρὸς σέ κύριε βοήσομαι ὅτι πῦρ ἀνήλωσεν τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου καὶ φλόξ ἀνῆψεν πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ **20** καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου ἀνέβλεψαν πρὸς σέ ὅτι ἐξηράνθησαν ἀφέσεις ὑδάτων καὶ πῦρ κατέφαγεν τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου

2 σαλπύσατε σάλπιγγι ἐν Σιων κηρύξατε ἐν ὄρει ἀγίῳ μου καὶ συγχυθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν διότι πάρεστιν ἡμέρα κυρίου ὅτι ἐγγὺς **2** ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης ὡς ὄρθρος χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς ὅμοιος αὐτῷ οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ μετ' αὐτὸν οὐ προστεθήσεται ἕως ἐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν **3** τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ ἀναπτομένη φλόξ ὡς παράδεισος τρυφῆς ἢ γῆ πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ τὰ ὀπισθεν αὐτοῦ πεδῖον ἀφανισμοῦ καὶ ἀνασφζόμενος οὐκ ἔσται αὐτῷ **4** ὡς ὄρασις ἵππων ἢ

ὄψις αὐτῶν καὶ ὡς ἵππεῖς οὕτως καταδιώξονται 5 ὡς
φωνὴ ἀρμάτων ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐξαλοῦνται
καὶ ὡς φωνὴ φλογὸς πυρὸς κατεσθιούσης καλάμην καὶ ὡς
λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς παρατασσόμενος εἰς πόλεμον 6
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ συντριβήσονται λαοὶ πᾶν πρόσωπον
ὡς πρόσκαυμα χύτρας 7 ὡς μαχηταὶ δραμοῦνται καὶ ὡς
ἄνδρες πολεμισταὶ ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ τεῖχη καὶ ἕκαστος
ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ πορεύσεται καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνωσιν τὰς
τρίβους αὐτῶν 8 καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
οὐκ ἀφέξεται καταβαρυνόμενοι ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτῶν
πορεύσονται καὶ ἐν τοῖς βέλεσιν αὐτῶν πεσοῦνται καὶ οὐ
μὴ συντελεσθῶσιν 9 τῆς πόλεως ἐπιλήμψονται καὶ ἐπὶ
τῶν τειχέων δραμοῦνται καὶ ἐπὶ τὰς οἰκίας ἀναβήσονται
καὶ διὰ θυρίδων εἰσελεύσονται ὡς κλέπται 10 πρὸ
προσώπου αὐτῶν συγχυθήσεται ἡ γῆ καὶ σεισθήσεται
ὁ οὐρανὸς ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσιν καὶ τὰ
ἄστρα δύσουσιν τὸ φέγγος αὐτῶν 11 καὶ κύριος δώσει
φωνὴν αὐτοῦ πρὸ προσώπου δυνάμεως αὐτοῦ ὅτι πολλή
ἐστὶν σφόδρα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὅτι ἰσχυρὰ ἔργα λόγων
αὐτοῦ διότι μεγάλη ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου μεγάλη καὶ
ἐπιφανὴς σφόδρα καὶ τίς ἔσται ἱκανὸς αὐτῇ 12 καὶ νῦν
λέγει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπιστρέφητε πρὸς με ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐν νηστείᾳ καὶ ἐν κλαυθμῷ καὶ
ἐν κοπετῷ 13 καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ
τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ ἐπιστρέφητε πρὸς κύριον τὸν θεὸν
ὑμῶν ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶν μακρόθυμος καὶ
πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις 14 τίς οἶδεν εἰ
ἐπιστρέψει καὶ μετανοήσει καὶ ὑπολείπεται ὀπίσω αὐτοῦ
εὐλογίαν θυσίαν καὶ σπονδὴν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν 15

σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν Σιων ἀγιάσατε νηστείαν κηρύξατε
θεραπείαν **16** συναγάγετε λαόν ἀγιάσατε ἐκκλησίαν
ἐκλέξασθε πρεσβυτέρους συναγάγετε νήπια θηλάζοντα
μαστούς ἐξελθάτω νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ καὶ
νύμφη ἐκ τοῦ παστοῦ αὐτῆς **17** ἀνὰ μέσον τῆς κρηπίδος
τοῦ θυσιαστηρίου κλαύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες
κυρίῳ καὶ ἐροῦσιν φεῖσαι κύριε τοῦ λαοῦ σου καὶ μὴ
δῶς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος τοῦ κατάρξαι
αὐτῶν ἔθνη ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ποῦ ἐστὶν ὁ
θεὸς αὐτῶν **18** καὶ ἐζήλωσεν κύριος τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ
ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ **19** καὶ ἀπεκρίθη κύριος καὶ
εἶπεν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω ὑμῖν τὸν
σίτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον καὶ ἐμπλησθήσεσθε
αὐτῶν καὶ οὐ δώσω ὑμᾶς οὐκέτι εἰς ὄνειδισμὸν ἐν τοῖς
ἔθνεσι **20** καὶ τὸν ἀπὸ βορρᾶ ἐκδιώξω ἀφ' ὑμῶν καὶ ἐξώσω
αὐτὸν εἰς γῆν ἄνυδρον καὶ ἀφανιῶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν
θάλασσαν τὴν ἐσχάτην καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτοῦ
καὶ ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ ὅτι ἐμεγάλυνεν τὰ ἔργα
αὐτοῦ **21** θάρσει γῆ χαῖρε καὶ εὐφραίνου ὅτι ἐμεγάλυνεν
κύριος τοῦ ποιῆσαι **22** θαρσεῖτε κτήνη τοῦ πεδίου ὅτι
βεβλάστηκεν πεδία τῆς ἐρήμου ὅτι ξύλον ἤνεγκεν τὸν
καρπὸν αὐτοῦ ἄμπελος καὶ συκὴ ἔδωκαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν
23 καὶ τὰ τέκνα Σιων χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ
κυρίῳ θεῷ ὑμῶν διότι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς
δικαιοσύνην καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρόιμον καὶ ὄψιμον
καθὼς ἔμπροσθεν **24** καὶ πλησθήσονται αἱ ἄλωνες σίτου
καὶ ὑπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου **25** καὶ
ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρις

καὶ ὁ βροῦχος καὶ ἡ ἐρυσίβη καὶ ἡ κάμπη ἡ δύναμεις μου ἡ μεγάλη ἦν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς 26 καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες καὶ ἐμπλησθήσεσθε καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἃ ἐποίησεν μεθ' ὑμῶν εἰς θαυμάσια καὶ οὐ μὴ καταισχυνηθῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα 27 καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι καὶ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πλὴν ἐμοῦ καὶ οὐ μὴ καταισχυνηθῶσιν οὐκέτι πᾶς ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα 28 καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται 29 καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους καὶ ἐπὶ τὰς δούλας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου 30 καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ 31 ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα πρὶν ἔλθειν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ 32 καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιων καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται ἀνασωζόμενος καθότι εἶπεν κύριος καὶ εὐαγγελιζόμενοι οὓς κύριος προσκέκληται

3 διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅταν ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλὴμ 2 καὶ συνάξω πάντα τὰ ἔθνη καὶ κατάξω αὐτὰ εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφατ καὶ διακριθήσομαι πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ τῆς κληρονομίας μου Ἰσραὴλ οἱ διεσπάρησαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ τὴν γῆν μου καταδειλίαντο 3 καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου ἔβαλον κλήρους καὶ ἔδωκαν τὰ παιδάρια πόρναις καὶ τὰ κοράσια

ἐπώλουν ἀντὶ οἴνου καὶ ἔπινον 4 καὶ τί καὶ ὑμεῖς ἐμοὶ
Τύρος καὶ Σιδῶν καὶ πᾶσα Γαλιλαία ἀλλοφύλων μὴ
ἀνταπόδομα ὑμεῖς ἀνταποδίδοτέ μοι ἢ μνησικακεῖτε ὑμεῖς
ἐπ' ἐμοὶ ὀξέως καὶ ταχέως ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα
ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν 5 ἀνθ' ὧν τὸ ἀργύριόν μου
καὶ τὸ χρυσίον μου ἐλάβετε καὶ τὰ ἐπίλεκτά μου καὶ
τὰ καλὰ εἰσηνέγκατε εἰς τοὺς ναοὺς ὑμῶν 6 καὶ τοὺς
υἱοὺς Ἰουδα καὶ τοὺς υἱοὺς Ἱερουσαλημ ἀπέδοσθε τοῖς
υἱοῖς τῶν Ἑλλήνων ὅπως ἐξώσητε αὐτοὺς ἐκ τῶν ὀρίων
αὐτῶν 7 ἴδου ἐγὼ ἐξεγείρω αὐτοὺς ἐκ τοῦ τόπου οὗ
ἀπέδοσθε αὐτοὺς ἐκεῖ καὶ ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα
ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν 8 καὶ ἀποδώσομαι τοὺς υἱοὺς
ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν εἰς χεῖρας υἱῶν Ἰουδα
καὶ ἀποδώσονται αὐτοὺς εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς ἔθνος
μακρὰν ἀπέχον ὅτι κύριος ἐλάλησεν 9 κηρύξατε ταῦτα ἐν
τοῖς ἔθνεσιν ἀγιάσατε πόλεμον ἐξεγείρατε τοὺς μαχητὰς
προσαγάγετε καὶ ἀναβαίνετε πάντες ἄνδρες πολεμισταί 10
συγκόψατε τὰ ἄροτρα ὑμῶν εἰς ῥομφαίας καὶ τὰ δρέπανα
ὑμῶν εἰς σειρομάστας ὁ ἀδύνατος λεγέτω ὅτι ἰσχύω
ἐγὼ 11 συναθροίξεσθε καὶ εἰσπορεύεσθε πάντα τὰ ἔθνη
κυκλόθεν καὶ συνάχθητε ἐκεῖ ὁ πραῦς ἔστω μαχητῆς 12
ἐξεγειρέσθωσαν καὶ ἀναβαινέτωσαν πάντα τὰ ἔθνη εἰς
τὴν κοιλάδα Ἰωσαφατ διότι ἐκεῖ καθιῶ τοῦ διακρίναι
πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν 13 ἐξαποστείλατε δρέπανα ὅτι
παρέστηκεν τρύγητος εἰσπορεύεσθε πατεῖτε διότι πλήρης
ἡ ληνός ὑπερεκχεῖται τὰ ὑπολήνια ὅτι πεπλήθυνται τὰ
κακὰ αὐτῶν 14 ἦχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης ὅτι
ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης 15 ὁ ἥλιος
καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσιν καὶ οἱ ἀστέρες δύσουσιν

φέγγος αὐτῶν **16** ὁ δὲ κύριος ἐκ Σιων ἀνακεκράξεται καὶ
ἐξ Ἱερουσαλημ δώσει φωνὴν αὐτοῦ καὶ σεισθήσεται ὁ
οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ὁ δὲ κύριος φείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ
ἐνισχύσει κύριος τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ **17** καὶ ἐπιγνώσεσθε
διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ κατασκηνῶν ἐν Σιων
ἐν ὄρει ἁγίῳ μου καὶ ἔσται Ἱερουσαλημ πόλις ἁγία καὶ
ἀλλογενεῖς οὐ διελεύσονται δι' αὐτῆς οὐκέτι **18** καὶ ἔσται
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμόν καὶ
οἱ βουνοὶ ῥύησονται γάλα καὶ πᾶσαι αἱ ἀφῆσεις Ἰουδα
ῥύησονται ὕδατα καὶ πηγὴ ἐξ οἴκου κυρίου ἐξελεύσεται
καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάρρουν τῶν σχοίνων **19** Αἴγυπτος εἰς
ἀφανισμόν ἔσται καὶ ἡ Ἰδουμαία εἰς πεδῖον ἀφανισμοῦ
ἔσται ἐξ ἀδικιῶν υἱῶν Ἰουδα ἀνθ' ὧν ἐξέχεαν αἷμα
δίκαιον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν **20** ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸν αἰῶνα
κατοικηθήσεται καὶ Ἱερουσαλημ εἰς γενεὰς γενεῶν **21** καὶ
ἐκδικήσω τὸ αἷμα αὐτῶν καὶ οὐ μὴ ἀθώσω καὶ κύριος
κατασκηνώσει ἐν Σιων

Ἄμώς

1 λόγοι Ἀμώς οἱ ἐγένοντο ἐν νακκαριμ ἐκ Θεκουε οὓς εἶδεν ὑπὲρ Ἱερουσαλημ ἐν ἡμέραις Οζιου βασιλέως Ἰουδα καὶ ἐν ἡμέραις Ιεροβοαμ τοῦ Ἰωας βασιλέως Ἰσραηλ πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σεισμοῦ **2** καὶ εἶπεν κύριος ἐκ Σιων ἐφθέγγατο καὶ ἐξ Ἱερουσαλημ ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐπένθησαν αἱ νομαὶ τῶν ποιμένων καὶ ἐξηράνθη ἡ κορυφή τοῦ Καρμήλου **3** καὶ εἶπεν κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Δαμασκοῦ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἀνθ' ὧν ἔπριζον πρίοσιν σιδηροῖς τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν ἐν Γαλααδ **4** καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς τὸν οἶκον Ἀζαηλ καὶ καταφάγεται θεμέλια υἱοῦ Ἀδερ **5** καὶ συντρίψω μοχλοὺς Δαμασκοῦ καὶ ἐξολεθρεύσω κατοικοῦντας ἐκ πεδίου Ὠν καὶ κατακόψω φυλὴν ἐξ ἀνδρῶν Χαρραν καὶ αἰχμαλωτευθήσεται λαὸς Συρίας ἐπίκλητος λέγει κύριος **6** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Γάζης καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς ἔνεκεν τοῦ αἰχμαλωτεῦσαι αὐτοὺς αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμων τοῦ συγκλειῖσαι εἰς τὴν Ἰδουμαίαν **7** καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τεῖχη Γάζης καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς **8** καὶ ἐξολεθρεύσω κατοικοῦντας ἐξ Ἀζώτου καὶ ἐξαρθήσεται φυλὴ ἐξ Ἀσκαλῶνος καὶ ἐπάξω τὴν χειρὰ μου ἐπὶ Ἀκκαρων καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι τῶν ἄλλοφύλων λέγει κύριος **9** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Τύρου καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὴν ἀνθ' ὧν συνέκλεισαν αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμων εἰς τὴν Ἰδουμαίαν καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν διαθήκης ἀδελφῶν **10** καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τεῖχη Τύρου καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς **11** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν

ἀσεβείαις τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς ἕνεκα τοῦ διῶξαι αὐτούς ἐν ῥομφαίᾳ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐλυμήνατο μήτραν ἐπὶ γῆς καὶ ἤρπασεν εἰς μαρτύριον φρίκην αὐτοῦ καὶ τὸ ὄρημα αὐτοῦ ἐφύλαξεν εἰς νεῖκος **12** καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς Θαιμαν καὶ καταφάγεται θεμέλια τειχέων αὐτῆς **13** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἰῶν Ἀμμων καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἀνθ' ὧν ἀνέσχιζον τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν Γαλααδιτῶν ὅπως ἐμπλατύνωσιν τὰ ὄρια αὐτῶν **14** καὶ ἀνάψω πῦρ ἐπὶ τὰ τεῖχη Ραββα καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς μετὰ κραυγῆς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου καὶ σεισθήσεται ἐν ἡμέρᾳ συντελείας αὐτῆς **15** καὶ πορεύσονται οἱ βασιλεῖς αὐτῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ λέγει κύριος

2 τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Μωαβ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἀνθ' ὧν κατέκαυσαν τὰ ὀστᾶ βασιλέως τῆς Ἰδουμαίας εἰς κονίαν **2** καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Μωαβ καὶ καταφάγεται θεμέλια τῶν πόλεων αὐτῆς καὶ ἀποθανεῖται ἐν ἀδυναμίᾳ Μωαβ μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος **3** καὶ ἐξολεθρεύσω κριτὴν ἐξ αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς ἀποκτενῶ μετ' αὐτοῦ λέγει κύριος **4** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἰῶν Ἰουδα καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἕνεκα τοῦ ἀπώσασθαι αὐτούς τὸν νόμον κυρίου καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο καὶ ἐπλάνησεν αὐτούς τὰ μάταια αὐτῶν ἃ ἐποίησαν οἷς ἐξηκολούθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν **5** καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Ἰουδαν καὶ

καταφάγεται θεμέλια Ιερουσαλημ 6 τάδε λέγει κύριος
ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Ισραηλ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν
οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο ἀργυρίου
δίκαιον καὶ πένητα ἔνεκεν ὑποδημάτων 7 τὰ πατοῦντα
ἐπὶ τὸν χοῦν τῆς γῆς καὶ ἐκονδύλιζον εἰς κεφαλὰς
πτωχῶν καὶ ὁδὸν ταπεινῶν ἐξέκλιναν καὶ υἱὸς καὶ πατήρ
αὐτοῦ εἰσεπορεύοντο πρὸς τὴν αὐτὴν παιδίσκην ὅπως
βεβηλώσωσιν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ αὐτῶν 8 καὶ τὰ ἱμάτια
αὐτῶν δεσμεύοντες σχοινίοις παραπετάσματα ἐποιοῦν
ἐχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ οἶνον ἐκ συκοφαντιῶν
ἔπινον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ αὐτῶν 9 ἐγὼ δὲ ἐξῆρα
τὸν Ἀμορραῖον ἐκ προσώπου αὐτῶν οὗ ἦν καθὼς ὕψος
κέδρου τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ ἰσχυρὸς ἦν ὡς δρυς καὶ
ἐξῆρα τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐπάνωθεν καὶ τὰς ρίζας αὐτοῦ
ὑποκάτωθεν 10 καὶ ἐγὼ ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου
καὶ περιήγαγον ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη
τοῦ κατακληρονομήσαι τὴν γῆν τῶν Ἀμορραίων 11 καὶ
ἔλαβον ἐκ τῶν υἱῶν ὑμῶν εἰς προφήτας καὶ ἐκ τῶν
νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν μὴ οὐκ ἔστιν ταῦτα υἱοὶ
Ισραηλ λέγει κύριος 12 καὶ ἐποτίζετε τοὺς ἡγιασμένους
οἶνον καὶ τοῖς προφήταις ἐνετέλλεσθε λέγοντες οὐ μὴ
προφητεύσητε 13 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ κυλίω ὑποκάτω
ὑμῶν ὃν τρόπον κυλίεται ἡ ἄμαξα ἡ γέμουσα καλάμης 14
καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἐκ δρομέως καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ
κρατήσῃ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ὁ μαχητὴς οὐ μὴ σώσῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ 15 καὶ ὁ τοξότης οὐ μὴ ὑποστῇ καὶ ὁ
ὀξύς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ οὐ μὴ διασωθῇ οὐδὲ ὁ ἵππεὺς οὐ μὴ
σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ 16 καὶ εὐρήσει τὴν καρδίαν αὐτοῦ

έν δυναστείαις ό γυμνός διώζεται έν εκείνη τῇ ήμέρα
λέγει κύριος

3 ακούσατε τόν λόγον τουτον όν έλάλησεν κύριος έφ'
ύμᾱς οίκος Ισραηλ και κατά πάσης φυλῆς ἥς άνήγαγον έκ
γῆς Αιγύπτου λέγων **2** πλήν ύμᾱς έγνων έκ πασών φυλών
τῆς γῆς διά τουτο έκδικήσω έφ' ύμᾱς πάσας τὰς άμαρτίας
ύμῶν **3** ει πορεύσονται δύο έπί τὸ αυτὸ καθόλου εάν μη
γνωρίσωσιν έαυτούς **4** ει έρεύζεται λέων έκ του δρυμοῦ
αυτου θήραν οὐκ έχων ει δώσει σκύμνος φωνήν αυτου
εκ τῆς μάνδρας αυτου καθόλου εάν μη άρπάση τι **5** ει
πεσεῖται ὄρνεον έπί την γῆν άνευ ίξευτου ει σχασθήσεται
παγίς έπί τῆς γῆς άνευ του συλλαβεῖν τι **6** ει φωνήσει
σάλπιγξ έν πόλει και λαός ου πτοηθήσεται ει εῖσται κακία
έν πόλει ην κύριος οὐκ έποίησεν **7** διότι ου μη ποιήση
κύριος ό θεός πράγμα εάν μη άποκαλύψη παιδείαν αυτου
πρός τους δούλους αυτου τους προφήτας **8** λέων έρεύζεται
και τίς ου φοβηθήσεται κύριος ό θεός έλάλησεν και τίς
ου προφητεύσει **9** άπαγγείλατε χώραις έν Άσσυρίοις και
έπί τὰς χώρας τῆς Αιγύπτου και είπατε συνάχθητε έπί τὸ
ὄρος Σαμαρείας και ίδετε θαυμαστά πολλά έν μέσω αυτῆς
και την καταδυναστείαν την έν αυτῇ **10** και οὐκ έγνω
ᾗ εῖσται έναντίον αυτῆς λέγει κύριος οί θησαυρίζοντες
άδικίαν και ταλαιπωρίαν έν ταῖς χώραις αυτών **11** διά
τουτο τάδε λέγει κύριος ό θεός Τύρος κυκλόθεν ή γῆ
σου έρημωθήσεται και κατάξει έκ σου ισχύν σου και
διαρπαγήσονται αί χώραί σου **12** τάδε λέγει κύριος όν
τρόπον όταν εκσπάση ό ποιμῆν έκ στόματος του λέοντος
δύο σκέλη η λοβόν ωτίου ούτως εκσπασθήσονται οί υιοί
Ισραηλ οί κατοικοῦντες έν Σαμαρεία κατέναντι φυλῆς και

ἐν Δαμασκῶ ἱερεῖς **13** ἀκούσατε καὶ ἐπιμαρτύρασθε τῷ οἴκῳ Ἰακωβ λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ **14** διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ἐκδικῶ ἀσεβείας τοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτόν καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια Βαιθηλ καὶ κατασκαφήσεται τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πεσοῦνται ἐπὶ τὴν γῆν **15** συγχεῶ καὶ πατάξω τὸν οἶκον τὸν περίπτερον ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν θερινόν καὶ ἀπολοῦνται οἴκοι ἐλεφάντινοι καὶ προστεθήσονται οἴκοι ἕτεροι πολλοὶ λέγει κύριος

4 ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον δαμάλεις τῆς Βασανίτιδος αἱ ἐν τῷ ὄρει τῆς Σαμαρείας αἱ καταδυναστεύουσαι πτωχοὺς καὶ καταπατοῦσαι πένητας αἱ λέγουσαι τοῖς κυρίοις αὐτῶν ἐπίδοτε ἡμῖν ὅπως πίωμεν **2** ὁμνύει κύριος κατὰ τῶν ἀγίων αὐτοῦ διότι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται ἐφ' ὑμᾶς καὶ λήμψονται ὑμᾶς ἐν ὄπλοις καὶ τοὺς μεθ' ὑμῶν εἰς λέβητας ὑποκαιομένους ἐμβαλοῦσιν ἔμπυροι λοιμοὶ **3** καὶ ἐξενεχθήσεσθε γυμναὶ κατέναντι ἀλλήλων καὶ ἀπορριφήσεσθε εἰς τὸ ὄρος τὸ Ρεμμαν λέγει κύριος ὁ θεός **4** εἰσήλθατε εἰς Βαιθηλ καὶ ἠνομήσατε καὶ εἰς Γαλαλα ἐπληθύνατε τοῦ ἀσεβῆσαι καὶ ἠνέγκατε εἰς τὸ πρῶν θυσίας ὑμῶν εἰς τὴν τριημερίαν τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν **5** καὶ ἀνέγνωσαν ἕξω νόμον καὶ ἐπεκαλέσαντο ὁμολογίας ἀπαγγείλατε ὅτι ταῦτα ἠγάπησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λέγει κύριος ὁ θεός **6** καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν γομφιασμὸν ὀδόντων ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὑμῶν καὶ ἔνδειαν ἄρτων ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὑμῶν καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρὸς με λέγει κύριος **7** καὶ ἐγὼ ἀνέσχον ἐξ ὑμῶν τὸν ὑετὸν πρὸ τριῶν μηνῶν τοῦ τρυγῆτου καὶ βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν οὐ βρέξω μερὶς μία βραχίσειται καὶ μερὶς ἐφ' ἣν οὐ βρέξω ἐπ' αὐτήν ξηρανθήσειται **8** καὶ συναθροισθήσονται

δύο καὶ τρεῖς πόλεις εἰς πόλιν μίαν τοῦ πιεῖν ὕδωρ
καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρὸς με
λέγει κύριος **9** ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν πυρώσει καὶ ἐν ἰκτέρῳ
ἐπληθύνατε κήπους ὑμῶν ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ συκῶνας
ὑμῶν καὶ ἐλαιῶνας ὑμῶν κατέφαγεν ἡ κάμπη καὶ οὐδ'
ὥς ἐπεστρέψατε πρὸς με λέγει κύριος **10** ἐξάπεστεῖλα εἰς
ὑμᾶς θάνατον ἐν ὁδῷ Αἰγύπτου καὶ ἀπέκτεινα ἐν ῥομφαίᾳ
τοὺς νεανίσκους ὑμῶν μετὰ αἰχμαλωσίας ἵππων σου
καὶ ἀνήγαγον ἐν πυρὶ τὰς παρεμβολὰς ὑμῶν ἐν τῇ ὀργῇ
μου καὶ οὐδ' ὥς ἐπεστρέψατε πρὸς με λέγει κύριος **11**
κατέστρεψα ὑμᾶς καθὼς κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σοδομα καὶ
Γομορρα καὶ ἐγένεσθε ὡς δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός
καὶ οὐδ' ὥς ἐπεστρέψατε πρὸς με λέγει κύριος **12** διὰ
τοῦτο οὕτως ποιήσω σοι Ἰσραηλ πλὴν ὅτι οὕτως ποιήσω
σοι ἐτοιμάζου τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸν θεόν σου Ἰσραηλ **13**
διότι ἰδοὺ ἐγὼ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα καὶ
ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν χριστὸν αὐτοῦ ποιῶν
ὄρθρον καὶ ὁμίχλην καὶ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς
κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ

5 ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου τοῦτον ὃν ἐγὼ λαμβάνω
ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον οἶκος Ἰσραηλ **2** ἔπεσεν οὐκέτι μὴ προσθῆ
τοῦ ἀναστῆναι παρθένος τοῦ Ἰσραηλ ἔσφαλεν ἐπὶ τῆς
γῆς αὐτῆς οὐκ ἔστιν ὁ ἀναστήσων αὐτήν **3** διότι τάδε
λέγει κύριος κύριος ἡ πόλις ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο χίλιοι
ὑπολειφθήσονται ἑκατὸν καὶ ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο ἑκατὸν
ὑπολειφθήσονται δέκα τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ **4** διότι τάδε
λέγει κύριος πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραηλ ἐκζητήσατέ με καὶ
ζήσεσθε **5** καὶ μὴ ἐκζητεῖτε Βαιθηλ καὶ εἰς Γαλαλα μὴ
εἰσπορεύεσθε καὶ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου μὴ διαβαίνετε

ὅτι Γαλαλα αἰχμαλωτευομένη αἰχμαλωτευθήσεται καὶ
Βαιθηλ ἔσται ὡς οὐχ ὑπάρχουσα 6 ἐκζητήσατε τὸν
κύριον καὶ ζήσατε ὅπως μὴ ἀναλάμψη ὡς πῦρ ὁ οἶκος
Ιωσηφ καὶ καταφάγεται αὐτόν καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων
τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ 7 κύριος ὁ ποιῶν εἰς ὕψος κρίμα
καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν ἔθηκεν 8 ποιῶν πάντα καὶ
μετασκευάζων καὶ ἐκτρέπων εἰς τὸ πρῶτῳ σκιὰν θανάτου
καὶ ἡμέραν εἰς νύκτα συσκοτάζων ὁ προσκαλούμενος τὸ
ὔδωρ τῆς θαλάσσης καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ προσώπου τῆς
γῆς κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ 9 ὁ διαιρῶν
συντριμμὸν ἐπ' ἰσχύν καὶ ταλαιπωρίαν ἐπὶ ὀχύρωμα
ἐπάγων 10 ἐμίσησαν ἐν πύλαις ἐλέγχοντα καὶ λόγον
ὄσιον ἐβδελύξαντο 11 διὰ τοῦτο ἀνθ' ὧν κατεκονδυλίσετε
πτωχοὺς καὶ δῶρα ἐκλεκτὰ ἐδέξασθε παρ' αὐτῶν οἴκους
ξυστοὺς ᾠκοδομήσατε καὶ οὐ μὴ κατοικήσητε ἐν αὐτοῖς
ἀμπελῶνας ἐπιθυμητοὺς ἐφυτεύσατε καὶ οὐ μὴ πῖντε
τὸν οἶνον ἐξ αὐτῶν 12 ὅτι ἔγνω πολλὰς ἀσεβείας
ὑμῶν καὶ ἰσχυραὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν καταπατοῦντες
δίκαιον λαμβάνοντες ἀλλάγματα καὶ πένητας ἐν πύλαις
ἐκκλίνοντες 13 διὰ τοῦτο ὁ συνίων ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ
σιωπήσεται ὅτι καιρὸς πονηρὸς ἐστίν 14 ἐκζητήσατε τὸ
καλὸν καὶ μὴ τὸ πονηρὸν ὅπως ζήσητε καὶ ἔσται οὕτως
μεθ' ὑμῶν κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὃν τρόπον εἶπατε
15 μεμισήκαμεν τὰ πονηρὰ καὶ ἠγαπήκαμεν τὰ καλὰ καὶ
ἀποκαταστήσατε ἐν πύλαις κρίμα ὅπως ἐλεήσει κύριος
ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ τοὺς περιλοίπους τοῦ Ἰωσηφ 16
διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἐν
πάσαις πλατεῖαις κοπετός καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς ῥηθήσεται
οὐαὶ οὐαὶ κληθήσεται γεωργὸς εἰς πένθος καὶ κοπετὸν

καὶ εἰς εἰδότας θρῆνον **17** καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς κοπετός
διότι διελεύσομαι διὰ μέσου σου εἶπεν κύριος **18** οὐαὶ
οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἡμέραν κυρίου ἵνα τί αὕτη ὑμῖν
ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου καὶ αὕτη ἐστὶν σκότος καὶ οὐ φῶς
19 ὃν τρόπον ὅταν φύγη ἄνθρωπος ἐκ προσώπου τοῦ
λέοντος καὶ ἐμπέση αὐτῷ ἡ ἄρκος καὶ εἰσπηδήσῃ εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀπερείσῃται τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν
τοιχὸν καὶ δάκῃ αὐτὸν ὁ ὄφις **20** οὐχὶ σκότος ἡ ἡμέρα τοῦ
κυρίου καὶ οὐ φῶς καὶ γνόφος οὐκ ἔχων φέγγος αὐτῇ **21**
μεμίσηκα ἀπῶσμαι ἑορτὰς ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ
ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ὑμῶν **22** διότι καὶ ἐὰν ἐνέγκητέ
μοι ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὑμῶν οὐ προσδέξομαι
αὐτά καὶ σωτηρίου ἐπιφανείας ὑμῶν οὐκ ἐπιβλέψομαι
23 μετástησον ἀπ' ἐμοῦ ἦχον ὠδῶν σου καὶ ψαλμὸν
ὀργάνων σου οὐκ ἀκούσομαι **24** καὶ κυλισθήσεται ὡς ὕδωρ
κρίμα καὶ δικαιοσύνη ὡς χειμάρρους ἄβατος **25** μὴ σφάγια
καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα
ἔτη οἶκος Ἰσραὴλ **26** καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολοχ
καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ραιφαν τοὺς τύπους αὐτῶν
οὓς ἐποίησατε ἑαυτοῖς **27** καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα
Δαμασκοῦ λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα
αὐτῷ

6 οὐαὶ τοῖς ἐξουθενοῦσιν Σιών καὶ τοῖς πεποιθόσιν
ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας ἀπετρύγησαν ἀρχὰς ἐθνῶν καὶ
εἰσῆλθον αὐτοὶ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ **2** διάβητε πάντες
καὶ ἴδετε καὶ διέλθατε ἐκεῖθεν εἰς Εμαθ Ραββα καὶ
κατάβητε ἐκεῖθεν εἰς Γεθ ἄλλοφύλων τὰς κρατίστας
ἐκ πασῶν τῶν βασιλειῶν τούτων εἰ πλέονα τὰ ὅρια
αὐτῶν ἐστὶν τῶν ὑμετέρων ὀρίων **3** οἱ ἐρχόμενοι εἰς

ἡμέραν κακὴν οἱ ἐγγίζοντες καὶ ἐφαπτόμενοι σαββάτων
ψευδῶν 4 οἱ καθεύδοντες ἐπὶ κλινῶν ἐλεφαντίνων καὶ
κατασπαταλῶντες ἐπὶ ταῖς στρωμαῖς αὐτῶν καὶ ἔσθοντες
ἐρίφους ἐκ ποιμνίων καὶ μοσχάρια ἐκ μέσου βουκολίων
γαλαθηνά 5 οἱ ἐπικροτοῦντες πρὸς τὴν φωνὴν τῶν
ὀργάνων ὡς ἐστῶτα ἐλογίσαντο καὶ οὐχ ὡς φεύγοντα 6
οἱ πίνοντες τὸν διυλισμένον οἶνον καὶ τὰ πρῶτα μύρα
χριόμενοι καὶ οὐκ ἔπασχον οὐδὲν ἐπὶ τῇ συντριβῇ Ἰωσηφ
7 διὰ τοῦτο νῦν αἰχμάλωτοι ἔσονται ἀπ' ἀρχῆς δυναστῶν
καὶ ἔξαρθήσεται χρεμετισμὸς ἵππων ἐξ Εφραιμ 8 ὅτι
ὦμοσεν κύριος καθ' ἑαυτοῦ διότι βδελύσσομαι ἐγὼ πᾶσαν
τὴν ὕβριν Ἰακωβ καὶ τὰς χώρας αὐτοῦ μεμίσηκα καὶ ἔξαρῶ
πόλιν σὺν πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν 9 καὶ ἔσται ἐὰν
ὑπολειφθῶσιν δέκα ἄνδρες ἐν οἰκίᾳ μιᾶ καὶ ἀποθανοῦνται
καὶ ὑπολειφθήσονται οἱ κατάλοιποι 10 καὶ λήμψονται οἱ
οἰκεῖοι αὐτῶν καὶ παραβιώνται τοῦ ἐξενέγκαι τὰ ὄστα
αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου καὶ ἐρεῖ τοῖς προεστηκόσι τῆς οἰκίας
εἰ ἔτι ὑπάρχει παρὰ σοί καὶ ἐρεῖ οὐκέτι καὶ ἐρεῖ σίγα ἔνεκα
τοῦ μὴ ὀνομάσαι τὸ ὄνομα κυρίου 11 διότι ἰδοὺ κύριος
ἐντέλλεται καὶ πατάξει τὸν οἶκον τὸν μέγαν θλάσασιν
καὶ τὸν οἶκον τὸν μικρὸν ῥάγμασιν 12 εἰ διώξονται ἐν
πέτραις ἵπποι εἰ παρασιωπήσονται ἐν θηλείαις ὅτι ὑμεῖς
ἐξεστρέψατε εἰς θυμὸν κρίμα καὶ καρπὸν δικαιοσύνης
εἰς πικρίαν 13 οἱ εὐφραινόμενοι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ οἱ
λέγοντες οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ ἡμῶν ἔσχομεν κέρατα 14 διότι
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπεγείρω ἐφ' ὑμᾶς οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἔθνος καὶ
ἐκθλίψουσιν ὑμᾶς τοῦ μὴ εἰσελθεῖν εἰς Εμαθ καὶ ἕως τοῦ
χειμάρρου τῶν δυσμῶν

7 οὕτως ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἐπιγονὴ ἀκριδῶν
ἐρχομένη ἐωθινή καὶ ἰδοὺ βροῦχος εἷς Γωγ ὁ βασιλεὺς **2**
καὶ ἔσται ἐὰν συντελέσῃ τοῦ καταφαγεῖν τὸν χόρτον τῆς
γῆς καὶ εἶπα κύριε κύριε ἴλεως γενοῦ τίς ἀναστήσει τὸν
Ἰακωβ ὅτι ὀλιγοστός ἐστίν **3** μετανόησον κύριε ἐπὶ τούτῳ
καὶ τοῦτο οὐκ ἔσται λέγει κύριος **4** οὕτως ἔδειξέν μοι
κύριος καὶ ἰδοὺ ἐκάλεσεν τὴν δίκην ἐν πυρὶ κύριος καὶ
κατέφαγε τὴν ἄβυσσον τὴν πολλὴν καὶ κατέφαγεν τὴν
μερίδα **5** καὶ εἶπα κύριε κύριε κόπασον δὴ τίς ἀναστήσει
τὸν Ἰακωβ ὅτι ὀλιγοστός ἐστίν **6** μετανόησον κύριε ἐπὶ
τούτῳ καὶ τοῦτο οὐ μὴ γένηται λέγει κύριος **7** οὕτως
ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐστηκὼς ἐπὶ τείχους
ἀδαμαντίνου καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀδάμας **8** καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς με τί σὺ ὄρας Αμωσ καὶ εἶπα ἀδάμαντα καὶ
εἶπεν κύριος πρὸς με ἰδοὺ ἐγὼ ἐντάσσω ἀδάμαντα ἐν
μέσῳ λαοῦ μου Ἰσραὴλ οὐκέτι μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν
αὐτόν **9** καὶ ἀφανισθήσονται βωμοὶ τοῦ γέλωτος καὶ αἱ
τελεταὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐξηρημωθήσονται καὶ ἀναστήσομαι
ἐπὶ τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ ἐν ῥομφαίᾳ **10** καὶ ἐξαπέστειλεν
Αμωσας ὁ ἱερεὺς Βαιθηλ πρὸς Ἱεροβοὰμ βασιλέα Ἰσραὴλ
λέγων συστροφὰς ποιεῖται κατὰ σοῦ Αμωσ ἐν μέσῳ οἴκου
Ἰσραὴλ οὐ μὴ δύνηται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν ἅπαντας τοὺς
λόγους αὐτοῦ **11** διότι τάδε λέγει Αμωσ ἐν ῥομφαίᾳ
τελευτήσῃ Ἱεροβοὰμ ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται
ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ **12** καὶ εἶπεν Αμωσας πρὸς Αμωσ ὁ
ὄρων βάδιζε ἐκχώρησον εἰς γῆν Ἰουδα καὶ ἐκεῖ καταβίου
καὶ ἐκεῖ προφητεύσεις **13** εἰς δὲ Βαιθηλ οὐκέτι μὴ προσθῆς
τοῦ προφητεῦσαι ὅτι ἀγίασμα βασιλέως ἐστίν καὶ οἶκος
βασιλείας ἐστίν **14** καὶ ἀπεκρίθη Αμωσ καὶ εἶπεν πρὸς

Αμασιαν οὐκ ἤμην προφήτης ἐγὼ οὐδὲ υἱὸς προφήτου
ἀλλ' ἢ αἰπόλος ἤμην καὶ κνίζων συκάμινα 15 καὶ ἀνέλαβέν
με κύριος ἐκ τῶν προβάτων καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με
βάδιζε προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραηλ 16 καὶ
νῦν ἄκουε λόγον κυρίου σὺ λέγεις μὴ προφήτευσεν ἐπὶ
τὸν Ἰσραηλ καὶ οὐ μὴ ὀχλαγωγῆσῃς ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακωβ
17 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἡ γυνὴ σου ἐν τῇ πόλει
πορνεύσει καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν ῥομφαίᾳ
πεσοῦνται καὶ ἡ γῆ σου ἐν σχοινίῳ καταμετρηθήσεται καὶ
σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ τελευτήσεις ὁ δὲ Ἰσραηλ αἰχμάλωτος
ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ

8 οὕτως ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἰξευτοῦ 2
καὶ εἶπεν τί σὺ βλέπεις Ἀμώς καὶ εἶπα ἄγγελος ἰξευτοῦ καὶ
εἶπεν κύριος πρὸς με ἦκει τὸ πέρασ ἐπὶ τὸν λαόν μου
Ἰσραηλ οὐκέτι μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν 3 καὶ
ὀλολύξει τὰ φατνώματα τοῦ ναοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
λέγει κύριος πολὺς ὁ πεπτωκὼς ἐν παντὶ τόπῳ ἐπιρρίψω
σιωπὴν 4 ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἐκτρίβοντες εἰς τὸ πρῶν
πένητα καὶ καταδυναστεύοντες πτωχοὺς ἀπὸ τῆς γῆς 5
οἱ λέγοντες πότε διελεύσεται ὁ μῆν καὶ ἐμπολήσομεν
καὶ τὰ σάββατα καὶ ἀνοίξομεν θησαυροὺς τοῦ ποιῆσαι
μικρὸν μέτρον καὶ τοῦ μεγαλῦναι στάθμια καὶ ποιῆσαι
ζυγὸν ἄδικον 6 τοῦ κτᾶσθαι ἐν ἀργυρίῳ πτωχοὺς καὶ
ταπεινὸν ἀντὶ ὑποδημάτων καὶ ἀπὸ παντὸς γενήματος
ἐμπορευσόμεθα 7 ὁμνύει κύριος καθ' ὑπερηφανίας Ἰακωβ
εἰ ἐπιλησθήσεται εἰς νεῖκος πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν 8 καὶ
ἐπὶ τούτοις οὐ ταραχθήσεται ἡ γῆ καὶ πενθήσει πᾶς ὁ
κατοικῶν ἐν αὐτῇ καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια
καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου 9 καὶ ἔσται ἐν

ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ὁ θεός καὶ δύσεται ὁ ἥλιος
μεσημβρίας καὶ συσκοτάσει ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ἡμέρᾳ τὸ
φῶς **10** καὶ μεταστρέψω τὰς ἐορτὰς ὑμῶν εἰς πένθος
καὶ πάσας τὰς ὡδὰς ὑμῶν εἰς θρήνον καὶ ἀναβιβῶ ἐπὶ
πᾶσαν ὄσφυν σάκκον καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα
καὶ θήσομαι αὐτὸν ὡς πένθος ἀγαπητοῦ καὶ τοὺς μετ'
αὐτοῦ ὡς ἡμέραν ὀδύνης **11** ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει
κύριος καὶ ἔξαποστελῶ λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν οὐ λιμὸν
ἄρτου οὐδὲ δίψαν ὕδατος ἀλλὰ λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι λόγον
κυρίου **12** καὶ σαλευθήσονται ὕδατα ἕως θαλάσσης καὶ
ἀπὸ βορρᾶ ἕως ἀνατολῶν περιδραμοῦνται ζητοῦντες τὸν
λόγον κυρίου καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν **13** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐκλείψουσιν αἱ παρθένοι αἱ καλαὶ καὶ οἱ νεανίσκοι ἐν
δίψει **14** οἱ ὀμνύοντες κατὰ τοῦ ἰλασμοῦ Σαμαρείας καὶ οἱ
λέγοντες ζῆ ὁ θεός σου Δαν καὶ ζῆ ὁ θεός σου Βηρσαβεε
καὶ πεσοῦνται καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν ἔτι

9 εἶδον τὸν κύριον ἐφεστῶτα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ εἶπεν πάταξον ἐπὶ τὸ ἰλαστήριον καὶ σεισθήσεται
τὰ πρόπυλα καὶ διάκοψον εἰς κεφαλὰς πάντων καὶ
τοὺς καταλοίπους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενῶ οὐ μὴ
διαφύγη ἐξ αὐτῶν φεύγων καὶ οὐ μὴ διασωθῆ ἐξ αὐτῶν
ἀνασφζόμενος **2** ἐὰν κατορυγῶσιν εἰς ἄδου ἐκεῖθεν ἡ χεὶρ
μου ἀνασπᾷ αὐτούς καὶ ἐὰν ἀναβῶσιν εἰς τὸν οὐρανόν
ἐκεῖθεν κατάξω αὐτούς (Sheol h7585) **3** ἐὰν ἐγκρυβῶσιν
εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Καρμήλου ἐκεῖθεν ἐξερευνήσω καὶ
λήμψομαι αὐτούς καὶ ἐὰν καταδύσωσιν ἐξ ὀφθαλμῶν μου
εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ἐκεῖ ἐντελοῦμαι τῷ δράκοντι καὶ
δήξεται αὐτούς **4** καὶ ἐὰν πορευθῶσιν ἐν αἰχμαλωσίᾳ πρὸ
προσώπου τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ἐκεῖ ἐντελοῦμαι τῇ ῥομφαίᾳ

καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου
ἐπ' αὐτούς εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ 5 καὶ κύριος
κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ ἐφαπτόμενος τῆς γῆς καὶ
σαλεύων αὐτήν καὶ πενθήσουσιν πάντες οἱ κατοικοῦντες
αὐτήν καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια αὐτῆς
καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου 6 ὁ οἰκοδομῶν
εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβασιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπαγγελίαν
αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς θεμελιῶν ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ
τῆς θαλάσσης καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς
κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ 7 οὐχ ὡς υἱοὶ
Αἰθιοπῶν ὑμεῖς ἐστε ἐμοὶ υἱοὶ Ἰσραηλ λέγει κύριος οὐ τὸν
Ἰσραηλ ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ τοὺς ἀλλοφύλους
ἐκ Καππαδοκίας καὶ τοὺς Σύρους ἐκ βόθρου 8 ἰδοὺ
οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν
ἀμαρτωλῶν καὶ ἐξαρῶ αὐτήν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς
πλὴν ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐξαρῶ τὸν οἶκον Ἰακωβ λέγει
κύριος 9 διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐντέλλομαι καὶ λικμιῶ ἐν πᾶσι
τοῖς ἔθνεσιν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ ὃν τρόπον λικμᾶται ἐν
τῷ λικμῷ καὶ οὐ μὴ πέση σύντριμμα ἐπὶ τὴν γῆν 10 ἐν
ῥομφαίᾳ τελευτήσουσι πάντες ἀμαρτωλοὶ λαοῦ μου οἱ
λέγοντες οὐ μὴ ἐγγίση οὐδ' οὐ μὴ γένηται ἐφ' ἡμᾶς τὰ
κακὰ 11 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ
τὴν πεπτωκυῖαν καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα αὐτῆς
καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀναστήσω καὶ ἀνοικοδομήσω
αὐτήν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος 12 ὅπως ἐκζητήσωσιν
οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ'
οὐς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς λέγει κύριος
ὁ θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα 13 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει
κύριος καὶ καταλήμψεται ὁ ἀλοητὸς τὸν τρύγητον καὶ

περκάσει ἡ σταφυλὴ ἐν τῷ σπόρῳ καὶ ἀποσταλάξει
τὰ ὄρη γλυκασμόν καὶ πάντες οἱ βουνοὶ σύμφυτοι
ἔσονται **14** καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν λαοῦ μου
Ἰσραηλ καὶ οἰκοδομήσουσιν πόλεις τὰς ἠφανισμένας
καὶ κατοικήσουσιν καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ
πίονται τὸν οἶνον αὐτῶν καὶ φυτεύσουσιν κήπους καὶ
φάγονται τὸν καρπὸν αὐτῶν **15** καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς
ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ οὐ μὴ ἐκσπασθῶσιν οὐκέτι ἀπὸ
τῆς γῆς αὐτῶν ἧς ἔδωκα αὐτοῖς λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ
παντοκράτωρ

Ὀβδιοῦ

1 ὄρασις Αβδίου τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῇ Ἰδουμαίᾳ ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ κυρίου καὶ περιοχὴν εἰς τὰ ἔθνη ἐξαπέστειλεν ἀνάστητε καὶ ἐξαναστῶμεν ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον **2** ἰδοὺ ὀλιγοστὸν δέδωκά σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἠτιμωμένος σὺ εἶ σφόδρα **3** ὑπερηφανία τῆς καρδίας σου ἐπῆρέν σε κατασκηνοῦντα ἐν ταῖς ὄπαῖς τῶν πετρῶν ὑψῶν κατοικίαν αὐτοῦ λέγων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ τίς με κατάξει ἐπὶ τὴν γῆν **4** ἐὰν μετεωρισθῆς ὡς ἀετὸς καὶ ἐὰν ἀνὰ μέσον τῶν ἄστρων θῆς νοσσιάν σου ἐκεῖθεν κατάξω σε λέγει κύριος **5** εἰ κλέπται εἰσῆλθον πρὸς σέ ἢ λησταὶ νυκτός ποῦ ἂν ἀπερρίφης οὐκ ἂν ἔκλεψαν τὰ ἱκανὰ ἑαυτοῖς καὶ εἰ τρυγηταὶ εἰσῆλθον πρὸς σέ οὐκ ἂν ὑπελίποντο ἐπιφυλλίδα **6** πῶς ἐξηρευνήθη Ἡσαυ καὶ κατελήμφθη αὐτοῦ τὰ κεκρυμμένα **7** ἕως τῶν ὀρίων σου ἐξαπέστειλάν σε πάντες οἱ ἄνδρες τῆς διαθήκης σου ἀντέστησάν σοι ἠδυνάσθησαν πρὸς σέ ἄνδρες εἰρηνικοὶ σου ἔθηκαν ἔνεδρα ὑποκάτω σου οὐκ ἔστιν σύνεσις αὐτοῖς **8** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ἀπολῶ σοφοὺς ἐκ τῆς Ἰδουμαίας καὶ σύνεσιν ἐξ ὄρους Ἡσαυ **9** καὶ πτοηθήσονται οἱ μαχηταὶ σου οἱ ἐκ Θαιμαν ὅπως ἐξαρθῆ ἄνθρωπος ἐξ ὄρους Ἡσαυ **10** διὰ τὴν σφαγὴν καὶ τὴν ἀσέβειαν τὴν εἰς τὸν ἀδελφόν σου Ἰακωβ καὶ καλύψει σε αἰσχὺνη καὶ ἐξαρθήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα **11** ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀντέστης ἐξ ἐναντίας ἐν ἡμέρᾳ αἰχμαλωτευόντων ἀλλογενῶν δύναμιν αὐτοῦ καὶ ἀλλότριοι εἰσῆλθον εἰς πύλας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλημ ἔβαλον κλήρους καὶ σὺ ἦς ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν **12** καὶ μὴ ἐπίδης ἡμέραν ἀδελφοῦ σου ἐν ἡμέρᾳ ἀλλοτρίων καὶ μὴ ἐπιχαρῆς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰουδα ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας

αὐτῶν καὶ μὴ μεγαλορρημονήσης ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως **13**
μηδὲ εἰσέλθῃς εἰς πύλας λαῶν ἐν ἡμέρᾳ πόνων αὐτῶν
μηδὲ ἐπίδῃς καὶ σὺ τὴν συναγωγὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ
ὀλέθρου αὐτῶν μηδὲ συνεπιθῆ ἐπὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐν
ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν **14** μηδὲ ἐπιστῆς ἐπὶ τὰς διεκβολὰς
αὐτῶν τοῦ ἐξολεθρεῦσαι τοὺς ἀνασωζομένους αὐτῶν
μηδὲ συγκλείσης τοὺς φεύγοντας ἐξ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεως **15** διότι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη
ὄν τρόπον ἐποίησας οὕτως ἔσται σοι τὸ ἀνταπόδομά σου
ἀνταποδοθήσεται εἰς κεφαλὴν σου **16** διότι ὄν τρόπον
ἔπιες ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου πίνονται πάντα τὰ ἔθνη
οἶνον πίνονται καὶ καταβήσονται καὶ ἔσονται καθὼς οὐχ
ὑπάρχοντες **17** ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιων ἔσται ἡ σωτηρία καὶ
ἔσται ἅγιον καὶ κατακληρονομήσουσιν ὁ οἶκος Ἰακωβ τοὺς
κατακληρονομήσαντας αὐτούς **18** καὶ ἔσται ὁ οἶκος Ἰακωβ
πῦρ ὁ δὲ οἶκος Ἰωσηφ φλόξ ὁ δὲ οἶκος Ἡσαυ εἰς καλάμην
καὶ ἐκκαυθήσονται εἰς αὐτούς καὶ καταφάγονται αὐτούς
καὶ οὐκ ἔσται πυροφόρος ἐν τῷ οἴκῳ Ἡσαυ διότι κύριος
ἐλάλησεν **19** καὶ κατακληρονομήσουσιν οἱ ἐν Ναγεβ τὸ
ὄρος τὸ Ἡσαυ καὶ οἱ ἐν τῇ Σεφηλα τοὺς ἀλλοφύλους
καὶ κατακληρονομήσουσιν τὸ ὄρος Εφραιμ καὶ τὸ πεδῖον
Σαμαρείας καὶ Βενιαμιν καὶ τὴν Γαλααδίτιν **20** καὶ τῆς
μετοικεσίας ἡ ἀρχὴ αὕτη τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ γῆ τῶν
Χαναanaίων ἕως Σαρεπτων καὶ ἡ μετοικεσία Ἱερουσαλημ
ἕως Εφραθα καὶ κληρονομήσουσιν τὰς πόλεις τοῦ Ναγεβ
21 καὶ ἀναβήσονται ἄνδρες σεσωσμένοι ἐξ ὄρους Σιων τοῦ
ἐκδικῆσαι τὸ ὄρος Ἡσαυ καὶ ἔσται τῷ κυρίῳ ἡ βασιλεία

Ἰωνᾶς'

1 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰωαννὰν τὸν τοῦ Ἀμαθι λέγων **2** ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευη τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς με **3** καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσις ἐκ προσώπου κυρίου καὶ κατέβη εἰς Ἰοππην καὶ εὔρεν πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσις καὶ ἔδωκεν τὸ ναῦλον αὐτοῦ καὶ ἐνέβη εἰς αὐτὸ τοῦ πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσις ἐκ προσώπου κυρίου **4** καὶ κύριος ἐξήγειρεν πνεῦμα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευεν συντριβῆναι **5** καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ καὶ ἀνεβόων ἕκαστος πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ ἐκβολὴν ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοίλην τοῦ πλοίου καὶ ἐκάθευδεν καὶ ἔρρεγχεν **6** καὶ προσῆλθεν πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεὺς καὶ εἶπεν αὐτῷ τί σὺ ῥέγχεις ἀνάστα καὶ ἐπικαλοῦ τὸν θεόν σου ὅπως διασώσῃ ὁ θεὸς ἡμᾶς καὶ μὴ ἀπολώμεθα **7** καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ δεῦτε βάλωμεν κλήρους καὶ ἐπιγῶμεν τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν καὶ ἔβαλον κλήρους καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωαννὰν **8** καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν ἀπάγγειλον ἡμῖν τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν τίς σου ἡ ἐργασία ἐστίν καὶ πόθεν ἔρχῃ καὶ ἐκ ποίας χώρας καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σύ **9** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς δοῦλος κυρίου ἐγὼ εἶμι καὶ τὸν κύριον θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι ὃς ἐποίησεν τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν **10** καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν τί τοῦτο ἐποίησας διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες ὅτι ἐκ προσώπου κυρίου ἦν

φεύγων ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς **11** καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν τί σοι ποιήσωμεν καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξήγειρεν μᾶλλον κλύδωνα **12** καὶ εἶπεν Ἰωνας πρὸς αὐτούς ἄρατέ με καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν διότι ἔγνωκα ἐγὼ ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστίν **13** καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν καὶ οὐκ ἠδύναντο ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξηγεῖρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς **14** καὶ ἀνεβόησαν πρὸς κύριον καὶ εἶπαν μηδαμῶς κύριε μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου καὶ μὴ δῶς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον ὅτι σὺ κύριε ὄν τρόπον ἐβούλου πεποιήκας **15** καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωναν καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς **16** καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν κύριον καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ κυρίῳ καὶ εὕξαντο εὐχὰς **17** καὶ προσέταξεν κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωναν καὶ ἦν Ἰωνας ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας

2 καὶ προσηύξατο Ἰωνας πρὸς κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους **2** καὶ εἶπεν ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν θεόν μου καὶ εἰσήκουσέν μου ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου (**Sheol h7585**) **3** ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης καὶ ποταμοί με ἐκύκλωσαν πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον **4** καὶ ἐγὼ εἶπα ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι πρὸς τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου **5** περιεχύθη ὕδωρ μοι ἕως ψυχῆς ἄβυσσος ἐκύκλωσέν με ἐσχάτη ἔδω ἡ κεφαλή μου εἰς

σχισμὰς ὀρέων 6 κατέβην εἰς γῆν ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς
κάτοχοι αἰώνιοι καὶ ἀναβήτω φθορὰ ζωῆς μου κύριε ὁ
θεός μου 7 ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου
τοῦ κυρίου ἐμνήσθην καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου
εἰς ναὸν ἁγίόν σου 8 φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ
ἔλεος αὐτῶν ἐγκατέλιπον 9 ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως
καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω
σοι σωτηρίου τῷ κυρίῳ 10 καὶ προσετάγη τῷ κήτει καὶ
ἐξέβαλεν τὸν Ἰωαννὰ ἐπὶ τὴν ξηράν

3 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰωαννὰ ἐκ δευτέρου
λέγων 2 ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν
τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ
ἔμπροσθεν ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σέ 3 καὶ ἀνέστη Ἰωαννὰς καὶ
ἐπορεύθη εἰς Νινευὴ καθὼς ἐλάλησεν κύριος ἡ δὲ Νινευὴ
ἦν πόλις μεγάλη τῷ θεῷ ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ ἡμερῶν τριῶν
4 καὶ ἦρξατο Ἰωαννὰς τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν ὡσεὶ
πορείαν ἡμέρας μιᾶς καὶ ἐκήρυξεν καὶ εἶπεν ἔτι τρεῖς
ἡμέραι καὶ Νινευὴ καταστραφήσεται 5 καὶ ἐνεπίστευσαν
οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ θεῷ καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν καὶ
ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ
αὐτῶν 6 καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευὴ
καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ περιείλατο τὴν
στολὴν αὐτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ
ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ 7 καὶ ἐκηρύχθη καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ
Νινευὴ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων
αὐτοῦ λέγων οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες καὶ τὰ
πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν μηδὲν μηδὲ νεμέσθωσαν μηδὲ
ὔδωρ πιέτωσαν 8 καὶ περιεβάλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι
καὶ τὰ κτήνη καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν θεὸν ἐκτενωῶς καὶ

ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς
καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν λέγοντες **9**
τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ θεὸς καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς
θυμοῦ αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα **10** καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ
ἔργα αὐτῶν ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν
πονηρῶν καὶ μετενόησεν ὁ θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ ἣ ἔλάλησεν
τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐποίησεν

4 καὶ ἐλυπήθη Ἰωνας λύπην μεγάλην καὶ συνεχύθη **2**
καὶ προσεύξατο πρὸς κύριον καὶ εἶπεν ὦ κύριε οὐχ οὗτοι
οἱ λόγοι μου ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῆ μου διὰ τοῦτο
προέφθασα τοῦ φυγεῖν εἰς ἑβραῖς διότι ἔγνω ὅτι σὺ
ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ
μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις **3** καὶ νῦν δέσποτα κύριε λαβὲ
τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν
με **4** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰωναν εἰ σφόδρα λελύπησαι
σύ **5** καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνας ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐκάθισεν
ἀπέναντι τῆς πόλεως καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ σκηνὴν
καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς ἐν σκιᾷ ἕως οὗ ἀπίδη τί ἔσται
τῇ πόλει **6** καὶ προσέταξεν κύριος ὁ θεὸς κολοκύνθη καὶ
ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωνα τοῦ εἶναι σκιὰν ὑπεράνω
τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν
αὐτοῦ καὶ ἔχαρη Ἰωνας ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην
7 καὶ προσέταξεν ὁ θεὸς σκώληκι ἑωθινῇ τῇ ἐπαύριον
καὶ ἐπάταξεν τὴν κολόκυνθαν καὶ ἀπεξηράνθη **8** καὶ
ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον καὶ προσέταξεν ὁ
θεὸς πνεύματι καύσωνος συγκαίοντι καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰωνα καὶ ὀλιγοψύχησεν καὶ ἀπελέγετο
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν καλὸν μοι ἀποθανεῖν με ἢ
ζῆν **9** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Ἰωναν εἰ σφόδρα λελύπησαι

σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ καὶ εἶπεν σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ
ἕως θανάτου **10** καὶ εἶπεν κύριος σὺ ἐφείσω ὑπὲρ τῆς
κολοκύνθῃς ὑπὲρ ἧς οὐκ ἔκακοπάθησας ἐπ' αὐτήν καὶ
οὐκ ἐξέθρεψας αὐτήν ἢ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα καὶ ὑπὸ
νύκτα ἀπόλετο **11** ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευῆ τῆς
πόλεως τῆς μεγάλης ἐν ἧ κατοικοῦσιν πλείους ἢ δώδεκα
μυριάδες ἀνθρώπων οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ
ἀριστερὰν αὐτῶν καὶ κτήνη πολλά

Μιχαίας

1 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Μιχαιαν τὸν τοῦ Μωρασθι ἐν ἡμέραις Ἰωαθαμ καὶ Αχαζ καὶ Εζεκιου βασιλέων Ἰουδα ὑπὲρ ὧν εἶδεν περὶ Σαμαρείας καὶ περὶ Ἱερουσαλημ **2** ἀκούσατε λαοὶ λόγους καὶ προσεχέτω ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ καὶ ἔσται κύριος ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον κύριος ἐξ οἴκου ἀγίου αὐτοῦ **3** διότι ἰδοὺ κύριος ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ καταβήσεται καὶ ἐπιβήσεται ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς **4** καὶ σαλευθήσεται τὰ ὄρη ὑποκάτωθεν αὐτοῦ καὶ αἱ κοιλάδες τακήσονται ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς καὶ ὡς ὕδωρ καταφερόμενον ἐν καταβάσει **5** διὰ ἀσέβειαν Ἰακωβ πάντα ταῦτα καὶ διὰ ἀμαρτίαν οἴκου Ἰσραηλ τίς ἡ ἀσέβεια τοῦ Ἰακωβ οὐ Σαμάρεια καὶ τίς ἡ ἀμαρτία οἴκου Ἰουδα οὐχὶ Ἱερουσαλημ **6** καὶ θήσομαι Σαμάρειαν εἰς ὄπωροφυλάκιον ἀγροῦ καὶ εἰς φυτείαν ἀμπελῶνος καὶ κατασπάσω εἰς χάος τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ τὰ θεμέλια αὐτῆς ἀποκαλύψω **7** καὶ πάντα τὰ γλυπτὰ αὐτῆς κατακόψουσιν καὶ πάντα τὰ μισθώματα αὐτῆς ἐμπρήσουσιν ἐν πυρὶ καὶ πάντα τὰ εἰδωλα αὐτῆς θήσομαι εἰς ἀφανισμόν διότι ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνήγαγεν καὶ ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνέστρεψεν **8** ἔνεκεν τούτου κόψεται καὶ θρηνήσει πορεύσεται ἀνυπόδετος καὶ γυμνή ποιήσεται κοπετὸν ὡς δρακόντων καὶ πένθος ὡς θυγατέρων σειρήνων **9** ὅτι κατεκράτησεν ἡ πληγὴ αὐτῆς διότι ἤλθεν ἕως Ἰουδα καὶ ἤψατο ἕως πύλης λαοῦ μου ἕως Ἱερουσαλημ **10** οἱ ἐν Γεθ μὴ μεγαλύνεσθε οἱ ἐν Ακιμ μὴ ἀνοικοδομεῖτε ἐξ οἴκου κατὰ γέλωτα γῆν καταπάσασθε κατὰ γέλωτα ὑμῶν **11** κατοικοῦσα καλῶς τὰς πόλεις αὐτῆς οὐκ ἐξῆλθεν κατοικοῦσα Σεννααν

κόψασθαι οἶκον ἐχόμενον αὐτῆς λήμψεται ἐξ ὑμῶν
πληγὴν ὀδύνης **12** τίς ἤρξατο εἰς ἀγαθὰ κατοικούση ὀδύνας
ὅτι κατέβη κακὰ παρὰ κυρίου ἐπὶ πύλας Ιερουσαλημ
13 ψόφος ἀρμάτων καὶ ἵππευόντων κατοικοῦσα Λαχισ
ἀρχηγὸς ἀμαρτίας αὐτὴ ἐστὶν τῇ θυγατρὶ Σιων ὅτι ἐν
σοὶ εὐρέθησαν ἀσέβειαι τοῦ Ισραηλ **14** διὰ τοῦτο δώσεις
ἐξαποστελλομένους ἕως κληρονομίας Γεθ οἴκους ματαίους
εἰς κενὰ ἐγένετο τοῖς βασιλεῦσιν τοῦ Ισραηλ **15** ἕως τοὺς
κληρονόμους ἀγάγω σοὶ κατοικοῦσα Λαχισ κληρονομία
ἕως Οδολλαμ ἤξει ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς Ισραηλ **16** ξύρησαι
καὶ κεῖραι ἐπὶ τὰ τέκνα τὰ τρυφερά σου ἐμπλάτυνον τὴν
χηρείαν σου ὡς ἀετός ὅτι ἠχμαλωτεύθησαν ἀπὸ σοῦ

2 ἐγένοντο λογιζόμενοι κόπους καὶ ἐργαζόμενοι κακὰ
ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ συνετέλουν
αὐτὰ διότι οὐκ ἦσαν πρὸς τὸν θεὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν
2 καὶ ἐπεθύμουν ἀγροὺς καὶ διήρπαζον ὄρφανούς καὶ
οἴκους κατεδυνάστευον καὶ διήρπαζον ἄνδρα καὶ τὸν
οἶκον αὐτοῦ ἄνδρα καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ **3** διὰ
τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ λογίζομαι ἐπὶ τὴν
φυλὴν ταύτην κακὰ ἐξ ὧν οὐ μὴ ἄρητε τοὺς τραχήλους
ὑμῶν καὶ οὐ μὴ πορευθῆτε ὀρθοὶ ἐξαίφνης ὅτι καιρὸς
πονηρὸς ἐστὶν **4** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λημφθήσεται ἐφ'
ὑμᾶς παραβολὴ καὶ θρηνηθήσεται θρῆνος ἐν μέλει
λέγων ταλαιπωρία ἐταλαιπωρήσαμεν μερὶς λαοῦ μου
κατεμετρήθη ἐν σχοινίῳ καὶ οὐκ ἦν ὁ κωλύσων αὐτὸν
τοῦ ἀποστρέψαι οἱ ἀγροὶ ἡμῶν διμερίσθησαν **5** διὰ τοῦτο
οὐκ ἔσται σοὶ βάλλων σχοινίον ἐν κλήρῳ ἐν ἐκκλησίᾳ
κυρίου **6** μὴ κλαίετε δάκρυσιν μηδὲ δακρυέτωσαν ἐπὶ
τούτοις οὐ γὰρ ἀπώσεται ὄνειδη **7** ὁ λέγων οἶκος Ιακωβ

παρώργισεν πνεῦμα κυρίου εἰ ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα
αὐτοῦ ἐστὶν οὐχ οἱ λόγοι αὐτοῦ εἰσὶν καλοὶ μετ' αὐτοῦ καὶ
ὀρθοὶ πεπόρευνται **8** καὶ ἔμπροσθεν ὁ λαός μου εἰς ἔχθραν
ἀντέστη κατέναντι τῆς εἰρήνης αὐτοῦ τὴν δорὰν αὐτοῦ
ἐξέδειραν τοῦ ἀφελέσθαι ἐλπίδα συντριμμὸν πολέμου **9**
διὰ τοῦτο ἠγούμενοι λαοῦ μου ἀπορριφήσονται ἐκ τῶν
οἰκιῶν τρυφῆς αὐτῶν διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν
ἐξώσθησαν ἐγγίσατε ὄρεσιν αἰωνίοις **10** ἀνάστηθι καὶ
πορεύου ὅτι οὐκ ἔστιν σοι αὕτη ἢ ἀνάπαυσις ἕνεκεν
ἀκαθαρσίας διεφθάρητε φθορᾷ **11** κατεδιώχθητε οὐδενὸς
διώκοντος πνεῦμα ἔστησεν ψεῦδος ἐστάλαξέν σοι εἰς
οἶνον καὶ μέθυσμα καὶ ἔσται ἐκ τῆς σταγόνας τοῦ λαοῦ
τούτου **12** συναγόμενος συναχθήσεται Ἰακωβ σὺν πᾶσιν
ἐκδεχόμενος ἐκδέξομαι τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ
τὸ αὐτὸ θήσομαι τὴν ἀποστροφὴν αὐτῶν ὡς πρόβατα ἐν
θλίψει ὡς ποίμνιον ἐν μέσῳ κοίτης αὐτῶν ἐξαλοῦνται ἐξ
ἀνθρώπων **13** διὰ τῆς διακοπῆς πρὸ προσώπου αὐτῶν
διέκοψαν καὶ διῆλθον πύλην καὶ ἐξῆλθον δι' αὐτῆς καὶ
ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν πρὸ προσώπου αὐτῶν ὁ δὲ
κύριος ἠγήσεται αὐτῶν

3 καὶ ἐρεῖ ἀκούσατε δὴ ταῦτα αἱ ἀρχαὶ οἴκου Ἰακωβ καὶ
οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραὴλ οὐχ ὑμῖν ἐστὶν τοῦ γνῶναι τὸ
κρίμα **2** οἱ μισοῦντες τὰ καλὰ καὶ ζητοῦντες τὰ πονηρὰ
ἀρπάζοντες τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν καὶ τὰς σάρκας
αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀστέων αὐτῶν **3** ὃν τρόπον κατέφαγον
τὰς σάρκας τοῦ λαοῦ μου καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπὸ τῶν
ὀστέων αὐτῶν ἐξέδειραν καὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν συνέθλασαν
καὶ ἐμέλισαν ὡς σάρκας εἰς λέβητα καὶ ὡς κρέα εἰς χύτραν
4 οὕτως κεκράζονται πρὸς κύριον καὶ οὐκ εἰσακούσεται

αὐτῶν καὶ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτῶν
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνθ' ὧν ἐπονηρεύσαντο ἐν τοῖς
ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν ἐπ' αὐτοῦς **5** τάδε λέγει κύριος
ἐπὶ τοὺς προφήτας τοὺς πλανῶντας τὸν λαόν μου τοὺς
δάκνοντας ἐν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν καὶ κηρύσσοντας
ἐπ' αὐτὸν εἰρήνην καὶ οὐκ ἐδόθη εἰς τὸ στόμα αὐτῶν
ἡγείραν ἐπ' αὐτὸν πόλεμον **6** διὰ τοῦτο νύξ ὑμῖν ἔσται ἐξ
ὀράσεως καὶ σκοτία ὑμῖν ἔσται ἐκ μαντείας καὶ δύσεται ὁ
ἥλιος ἐπὶ τοὺς προφήτας καὶ συσκοτάσει ἐπ' αὐτοὺς ἡ
ἡμέρα **7** καὶ καταισχυνθήσονται οἱ ὀρῶντες τὰ ἐνύπνια
καὶ καταγελασθήσονται οἱ μάντιες καὶ καταλαλήσουσιν
κατ' αὐτῶν πάντες αὐτοὶ διότι οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων
αὐτῶν **8** ἐὰν μὴ ἐγὼ ἐμπλήσω ἰσχὺν ἐν πνεύματι κυρίου
καὶ κρίματος καὶ δυναστείας τοῦ ἀπαγγεῖλαι τῷ Ιακωβ
ἀσεβείας αὐτοῦ καὶ τῷ Ισραηλ ἀμαρτίας αὐτοῦ **9** ἀκούσατε
δὴ ταῦτα οἱ ἡγούμενοι οἴκου Ιακωβ καὶ οἱ κατάλοιποι
οἴκου Ισραηλ οἱ βδελυσσόμενοι κρίμα καὶ πάντα τὰ ὀρθὰ
διαστρέφοντες **10** οἱ οἰκοδομοῦντες Σιων ἐν αἵμασιν καὶ
Ιερουσαλημ ἐν ἀδικίαις **11** οἱ ἡγούμενοι αὐτῆς μετὰ δώρων
ἔκρινον καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς μετὰ μισθοῦ ἀπεκρίνοντο
καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς μετὰ ἀργυρίου ἐμαντεύοντο καὶ
ἐπὶ τὸν κύριον ἐπανεπαύοντο λέγοντες οὐχὶ κύριος ἐν
ἡμῖν ἐστὶν οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακὰ **12** διὰ τοῦτο δι
ὑμᾶς Σιων ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται καὶ Ιερουσαλημ ὡς
ὀπωροφυλάκιον ἔσται καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου ὡς ἄλσος
δρυμοῦ

4 καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφανὲς τὸ ὄρος
τοῦ κυρίου ἕτοιμον ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων καὶ
μετεωρισθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν καὶ σπεύσουσιν

πρὸς αὐτὸ λαοὶ 2 καὶ πορεύονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσιν δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ Ἰακωβ καὶ δείξουσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ πορευσόμεθα ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ ὅτι ἐκ Σιων ἐξελεύσεται νόμος καὶ λόγος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλημ 3 καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον λαῶν πολλῶν καὶ ἐξελέγξει ἔθνη ἰσχυρὰ ἕως εἰς γῆν μακρὰν καὶ κατακόψουσιν τὰς ῥομφαίας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰ δόρατα αὐτῶν εἰς δρέπανα καὶ οὐκέτι μὴ ἀντάρη ἔθνος ἐπ' ἔθνος ῥομφαίαν καὶ οὐκέτι μὴ μάθωσιν πολεμεῖν 4 καὶ ἀναπαύσεται ἕκαστος ὑποκάτω ἀμπέλου αὐτοῦ καὶ ἕκαστος ὑποκάτω συκῆς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν διότι τὸ στόμα κυρίου παντοκράτορος ἐλάλησεν ταῦτα 5 ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐπέκεινα 6 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος συνάξω τὴν συντετριμμένην καὶ τὴν ἐξωσμένην εἰσδέξομαι καὶ οὐς ἀπώσαμην 7 καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος ἰσχυρόν καὶ βασιλεύσει κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιων ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα 8 καὶ σύ πύργος ποιμνίου ἀχμώδης θύγατερ Σιων ἐπὶ σὲ ἤξει καὶ εἰσελεύσεται ἡ ἀρχὴ ἡ πρώτη βασιλεία ἐκ Βαβυλῶνος τῇ θυγατρὶ Ἱερουσαλημ 9 καὶ νῦν ἵνα τί ἔγνωσ κακὰ μὴ βασιλεὺς οὐκ ἦν σοι ἢ ἡ βουλή σου ἀπώλετο ὅτι κατεκράτησάν σου ὠδῖνες ὡς τικτούσης 10 ὠδινε καὶ ἀνδρίζου καὶ ἔγγιζε θύγατερ Σιων ὡς τίκτουσα διότι νῦν ἐξελεύσῃ ἐκ πόλεως καὶ κατασκηνώσεις ἐν πεδίῳ καὶ ἤξεις ἕως Βαβυλῶνος ἐκεῖθεν ῥύσεται σε καὶ ἐκεῖθεν λυτρώσεται σε κύριος ὁ θεός σου ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου

11 καὶ νῦν ἐπισυνήχθη ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ οἱ λέγοντες ἐπιχαρούμεθα καὶ ἐπόψονται ἐπὶ Σιων οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν **12** αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὸν λογισμὸν κυρίου καὶ οὐ συνήκαν τὴν βουλήν αὐτοῦ ὅτι συνήγαγεν αὐτούς ὡς δράγματα ἄλωνος **13** ἀνάστηθι καὶ ἀλόα αὐτοῦς θυγάτερ Σιων ὅτι τὰ κέρατά σου θήσομαι σιδηρᾶ καὶ τὰς ὀπλάς σου θήσομαι χαλκᾶς καὶ κατατήξεις ἐν αὐτοῖς ἔθνη καὶ λεπτυνεῖς λαοὺς πολλοὺς καὶ ἀναθήσεις τῷ κυρίῳ τὸ πλῆθος αὐτῶν καὶ τὴν ἰσχύν αὐτῶν τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς

5 νῦν ἐμφραχθήσεται θυγάτηρ Εφραιμ ἐν φραγμῶ συνοχὴν ἔταξεν ἐφ' ἡμᾶς ἐν ῥάβδῳ πατάξουσιν ἐπὶ σιαγόνα τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραηλ **2** καὶ σύ Βηθλεεμ οἶκος τοῦ Εφραθα ὀλιγοστός εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰουδα ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος **3** διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης τέξεται καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ **4** καὶ στήσεται καὶ ὄψεται καὶ ποιμανεῖ τὸ ποῖμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύι κυρίου καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσιν διότι νῦν μεγαλυνθήσεται ἕως ἄκρων τῆς γῆς **5** καὶ ἔσται αὕτη εἰρήνη ὅταν Ἀσσύριος ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὴν χώραν ὑμῶν καὶ ἐπεγερθήσονται ἐπ' αὐτὸν ἐπτὰ ποιμένες καὶ ὀκτὼ δῆγματα ἀνθρώπων **6** καὶ ποιμανοῦσιν τὸν Ἀσσουρ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ τὴν γῆν τοῦ Νεβρωδ ἐν τῇ τάφρῳ αὐτῆς καὶ ῥύσεται ἐκ τοῦ Ἀσσουρ ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὰ ὄρια ὑμῶν **7** καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τοῦ Ἰακωβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν

ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς δρόσος παρὰ κυρίου πίπτουσα
καὶ ὡς ἄρνες ἐπὶ ἄγρωστιν ὅπως μὴ συναχθῆ ἡδεῖς μηδὲ
ὑποστῆ ἐν υἰοῖς ἀνθρώπων **8** καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τοῦ
Ἰακωβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς λέων
ἐν κτήνεσιν ἐν τῷ δρυμῷ καὶ ὡς σκύμνος ἐν ποιμνίοις
προβάτων ὃν τρόπον ὅταν διέλθῃ καὶ διαστείλας ἀρπάσῃ
καὶ μὴ ἦ ὁ ἐξαυρούμενος **9** ὑψωθήσεται ἡ χεὶρ σου ἐπὶ τοὺς
θλίβοντάς σε καὶ πάντες οἱ ἐχθροὶ σου ἐξολεθρευθήσονται
10 καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ἐξολεθρεύσω
τοὺς ἵππους σου ἐκ μέσου σου καὶ ἀπολῶ τὰ ἄρματα σου
11 καὶ ἐξολεθρεύσω τὰς πόλεις τῆς γῆς σου καὶ ἐξαρῶ
πάντα τὰ ὀχυρώματά σου **12** καὶ ἐξαρῶ τὰ φάρμακά σου
ἐκ τῶν χειρῶν σου καὶ ἀποφθεγγόμενοι οὐκ ἔσονται ἐν
σοί **13** καὶ ἐξολεθρεύσω τὰ γλυπτὰ σου καὶ τὰς στήλας
σου ἐκ μέσου σου καὶ οὐκέτι μὴ προσκυνήσῃς τοῖς ἔργοις
τῶν χειρῶν σου **14** καὶ ἐκκόψω τὰ ἄλση σου ἐκ μέσου σου
καὶ ἀφανιῶ τὰς πόλεις σου **15** καὶ ποιήσω ἐν ὀργῇ καὶ ἐν
θυμῷ ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἀνθ' ὧν οὐκ εἰσήκουσαν
6 ἀκούσατε δὴ λόγον κυρίου κύριος εἶπεν ἀνάστηθι
κρίθητι πρὸς τὰ ὄρη καὶ ἀκουσάτωσαν οἱ βουνοὶ φωνὴν
σου **2** ἀκούσατε βουνοὶ τὴν κρίσιν τοῦ κυρίου καὶ αἱ
φάραγγες θεμέλια τῆς γῆς ὅτι κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς τὸν
λαὸν αὐτοῦ καὶ μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ διελεγχθήσεται **3** λαός
μου τί ἐποίησά σοι ἢ τί ἐλύπησά σε ἢ τί παρηνώχλησά σοι
ἀποκρίθητί μοι **4** διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ
ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρώσάμην σε καὶ ἐξαπέστειλα πρὸ
προσώπου σου τὸν Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ Μαριαμ **5**
λαός μου μνήσθητι δὴ τί ἐβουλεύσατο κατὰ σοῦ Βαλακ
βασιλεὺς Μωαβ καὶ τί ἀπεκρίθη αὐτῷ Βαλααμ υἱὸς τοῦ

Βεωρ ἀπὸ τῶν σχοίνων ἕως τοῦ Γαλγαλ ὅπως γνωσθῆ ἡ
δικαιοσύνη τοῦ κυρίου **6** ἐν τίνι καταλάβω τὸν κύριον
ἀντιλήμψομαι θεοῦ μου ὑψίστου εἰ καταλήμψομαι αὐτὸν
ἐν ὀλοκαυτώμασιν ἐν μόσχοις ἐνιαυσίοις **7** εἰ προσδέξεται
κύριος ἐν χιλιάσιν κριῶν ἢ ἐν μυριάσιν χειμάρρων πιόνων
εἰ δῶ πρωτότοκά μου ἀσεβείας καρπὸν κοιλίας μου ὑπὲρ
ἀμαρτίας ψυχῆς μου **8** εἰ ἀνηγγέλη σοι ἄνθρωπε τί καλὸν
ἢ τί κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ ἀλλ' ἢ τοῦ ποιεῖν κρίμα καὶ
ἀγαπᾶν ἔλεον καὶ ἔτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ
κυρίου θεοῦ σου **9** φωνὴ κυρίου τῇ πόλει ἐπικληθήσεται
καὶ σώσει φοβουμένους τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἄκουε φυλὴ
καὶ τίς κοσμήσει πόλιν **10** μὴ πῦρ καὶ οἶκος ἀνόμου
θησαυρίζων θησαυροὺς ἀνόμους καὶ μετὰ ὕβρεως ἀδικία
11 εἰ δικαιωθήσεται ἐν ζυγῷ ἄνομος καὶ ἐν μαρσίππῳ
στάθμια δόλου **12** ἐξ ὧν τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἀσεβείας
ἔπλησαν καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ἐλάλουν ψευδῆ καὶ ἡ
γλῶσσα αὐτῶν ὑψώθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν **13** καὶ ἐγὼ
ἄρξομαι τοῦ πατάξαι σε ἀφανιῶ σε ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις σου
14 σὺ φάγεσαι καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆς καὶ σκοτάσει ἐν σοὶ
καὶ ἐκνεύσει καὶ οὐ μὴ διασωθῆς καὶ ὅσοι ἐὰν διασωθῶσιν
εἰς ῥομφαίαν παραδοθήσονται **15** σὺ σπερεῖς καὶ οὐ μὴ
ἀμήσης σὺ πιέσεις ἐλαίαν καὶ οὐ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον καὶ
οἶνον καὶ οὐ μὴ πίητε καὶ ἀφανισθήσεται νόμιμα λαοῦ
μου **16** καὶ ἐφύλαξας τὰ δικαιώματα Ζαμβρι καὶ πάντα τὰ
ἔργα οἴκου Αἰθαβ καὶ ἐπορεύθητε ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν
ὅπως παραδῶ σε εἰς ἀφανισμόν καὶ τοὺς κατοικοῦντας
αὐτὴν εἰς συρισμόν καὶ ὄνειδη λαῶν λήμψεσθε

7 οἴμμοι ὅτι ἐγενόμην ὡς συνάγων καλάμην ἐν ἀμήτῳ
καὶ ὡς ἐπιφυλλίδα ἐν τρυγῆτῳ οὐχ ὑπάρχοντος βότρυος

τοῦ φαγεῖν τὰ πρωτόγονα οἴμμοι ψυχὴ 2 ὅτι ἀπόλωλεν
εὐλαβὴς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατορθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐχ
ὕπαρχει πάντες εἰς αἵματα δικάζονται ἕκαστος τὸν πλησίον
αὐτοῦ ἐκθλίβουσιν ἐκθλιβῆ 3 ἐπὶ τὸ κακὸν τὰς χεῖρας
αὐτῶν ἐτοιμάζουσιν ὁ ἄρχων αἰτεῖ καὶ ὁ κριτὴς εἰρηνικοὺς
λόγους ἐλάλησεν καταθύμιον ψυχῆς αὐτοῦ ἐστὶν καὶ
ἐξελοῦμαι 4 τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν ὡς σῆς ἐκτρῶγων καὶ
βαδίζων ἐπὶ κανόνος ἐν ἡμέρᾳ σκοπιᾶς οὐαὶ οὐαὶ αὐ
ἐκδικήσεις σου ἤκασιν νῦν ἔσονται κλαυθμοὶ αὐτῶν 5 μὴ
καταπιστεύετε ἐν φίλοις καὶ μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἡγουμένοις
ἀπὸ τῆς συγκοίτου σου φύλαξαι τοῦ ἀναθέσθαι τι αὐτῇ 6
διότι υἱὸς ἀτιμάζει πατέρα θυγάτηρ ἐπαναστήσεται ἐπὶ
τὴν μητέρα αὐτῆς νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς ἐχθροὶ
ἄνδρὸς πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ 7 ἐγὼ δὲ
ἐπὶ τὸν κύριον ἐπιβλέψομαι ὑπομενῶ ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ
σωτῆρί μου εἰσακούσεται μου ὁ θεὸς μου 8 μὴ ἐπίχαιρέ
μοι ἢ ἐχθρά μου ὅτι πέπτωκα καὶ ἀναστήσομαι διότι
ἐὰν καθίσω ἐν τῷ σκότει κύριος φωτιεῖ μοι 9 ὄργην
κυρίου ὑποίσω ὅτι ἤμαρτον αὐτῷ ἕως τοῦ δικαιῶσαι
αὐτὸν τὴν δίκην μου καὶ ποιήσει τὸ κρίμα μου καὶ
ἐξάξει με εἰς τὸ φῶς ὄψομαι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ 10
καὶ ὄψεται ἢ ἐχθρά μου καὶ περιβαλεῖται αἰσχύνην ἢ
λέγουσα πρὸς με ποῦ κύριος ὁ θεὸς σου οἱ ὀφθαλμοί μου
ἐπόψονται αὐτήν νῦν ἔσται εἰς καταπάτημα ὡς πηλὸς ἐν
ταῖς ὁδοῖς 11 ἡμέρας ἀλοιφῆς πλίνθου ἐξάλειψίς σου ἢ
ἡμέρα ἐκείνη καὶ ἀποτρίψεται νόμιμά σου 12 ἢ ἡμέρα
ἐκείνη καὶ αὐαὶ πόλεις σου ἤξουσιν εἰς ὀμαλισμὸν καὶ εἰς
διαμερισμὸν Ἀσσυρίων καὶ αὐαὶ πόλεις σου αὐαὶ ὀχυραὶ εἰς
διαμερισμὸν ἀπὸ Τύρου ἕως τοῦ ποταμοῦ Συρίας ἡμέρα

ὕδατος καὶ θορύβου **13** καὶ ἔσται ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν
σὺν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν ἐκ καρπῶν ἐπιτηδευμάτων
αὐτῶν **14** ποιμαίνει λαόν σου ἐν ῥάβδῳ σου πρόβατα
κληρονομίας σου κατασκηνοῦντας καθ' ἑαυτοὺς δρυμὸν
ἐν μέσῳ τοῦ Καρμήλου νεμήσονται τὴν Βασανίτιν καὶ τὴν
Γαλαδίτιν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος **15** καὶ κατὰ τὰς
ἡμέρας ἐξοδίας σου ἐξ Αἰγύπτου ὄψεσθε θαυμαστά **16**
ὄψονται ἔθνη καὶ καταισχυθήσονται ἐκ πάσης τῆς ἰσχύος
αὐτῶν ἐπιθήσουσιν χεῖρας ἐπὶ τὸ στόμα αὐτῶν τὰ ὦτα
αὐτῶν ἀποκωφωθήσονται **17** λείξουσιν χοῦν ὡς ὄφεις
σύροντες γῆν συγχυθήσονται ἐν συγκλεισμῶ αὐτῶν ἐπὶ
τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν ἐκστήσονται καὶ φοβηθήσονται ἀπὸ
σοῦ **18** τίς θεὸς ὡσπερ σύ ἐξαίρων ἀδικίας καὶ ὑπερβαίνων
ἀσεβείας τοῖς καταλοίποις τῆς κληρονομίας αὐτοῦ καὶ οὐ
συνέσχεν εἰς μαρτύριον ὀργὴν αὐτοῦ ὅτι θελητὴς ἐλέους
ἐστίν **19** αὐτὸς ἐπιστρέψει καὶ οἰκτιρήσει ἡμᾶς καταδύσει
τὰς ἀδικίας ἡμῶν καὶ ἀπορριφήσονται εἰς τὰ βάθη τῆς
θαλάσσης πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν **20** δώσεις ἀλήθειαν
τῷ Ἰακωβ ἔλεον τῷ Ἀβρααμ καθότι ὤμοσας τοῖς πατράσιν
ἡμῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν

Ναούμ

1 λῆμμα Νινευη βιβλίον ὀράσεως Ναουμ τοῦ Ελκεσαίου
2 θεὸς ζηλωτῆς καὶ ἐκδικῶν κύριος ἐκδικῶν κύριος
μετὰ θυμοῦ ἐκδικῶν κύριος τοὺς ὑπεναντίους αὐτοῦ καὶ
ἐξαίρων αὐτὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ **3** κύριος μακρόθυμος
καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ καὶ ἄθωῶν οὐκ ἄθωώσει
κύριος ἐν συντελείᾳ καὶ ἐν συσσεισμῶ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ καὶ
νεφέλαι κονιορτὸς ποδῶν αὐτοῦ **4** ἀπειλῶν θαλάσση καὶ
ξηραίνων αὐτήν καὶ πάντας τοὺς ποταμοὺς ἐξηρημῶν
ὠλιγώθη ἡ Βασανίτις καὶ ὁ Κάρμηλος καὶ τὰ ἔξανθοῦντα
τοῦ Λιβάνου ἐξέλιπεν **5** τὰ ὄρη ἐσείσθησαν ἀπ' αὐτοῦ
καὶ οἱ βουνοὶ ἐσαλεύθησαν καὶ ἀνεστάλη ἡ γῆ ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ ἡ σύμπασα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες
ἐν αὐτῇ **6** ἀπὸ προσώπου ὀργῆς αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται
καὶ τίς ἀντιστήσεται ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ ὁ θυμὸς
αὐτοῦ τήκει ἀρχάς καὶ αἱ πέτραι διεθρύβησαν ἀπ' αὐτοῦ
7 χρηστὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεως καὶ γινώσκων τοὺς εὐλαβουμένους αὐτόν
8 καὶ ἐν κατακλυσμῶ πορείας συντέλειαν ποιήσεται
τοὺς ἐπεγειρομένους καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ διώξεται
σκότος **9** τί λογίζεσθε ἐπὶ τὸν κύριον συντέλειαν αὐτὸς
ποιήσεται οὐκ ἐκδικήσει δις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν θλίψει **10**
ὅτι ἕως θεμελίου αὐτῶν χερσωθήσεται καὶ ὡς σμίλαξ
περιπλεκομένη βρωθήσεται καὶ ὡς καλάμη ξηρασίας
μεστή **11** ἐκ σοῦ ἐξελεύσεται λογισμὸς κατὰ τοῦ κυρίου
πονηρὰ λογιζόμενος ἐναντία **12** τάδε λέγει κύριος
κατάρχων ὑδάτων πολλῶν καὶ οὕτως διασταλήσονται
καὶ ἡ ἀκοή σου οὐκ ἐνακουσθήσεται ἔτι **13** καὶ νῦν
συντρίψω τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ τοὺς δεσμούς

σου διαρρήξω **14** καὶ ἐντελεῖται ὑπὲρ σοῦ κύριος οὐ
σπαρήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματός σου ἔτι ἐξ οἴκου θεοῦ σου
ἐξολεθρεύσω τὰ γλυπτὰ καὶ χωνευτὰ θήσομαι ταφήν σου
ὅτι ταχεῖς **15** ἰδοὺ ἐπὶ τὰ ὄρη οἱ πόδες εὐαγγελιζομένου
καὶ ἀπαγγέλλοντος εἰρήνην ἐόρταζε Ἰουδα τὰς ἐορτάς σου
ἀπόδος τὰς εὐχάς σου διότι οὐ μὴ προσθήσωσιν ἔτι τοῦ
διελθεῖν διὰ σοῦ εἰς παλαίωσιν συντετέλεσται ἐξήρται

2 ἀνέβη ἐμφυσῶν εἰς πρόσωπόν σου ἐξαιρούμενος ἐκ
θλίψεως σκόπευσον ὁδὸν κράτησον ὁσφύος ἄνδρῖσαι
τῇ ἰσχύϊ σφόδρα **2** διότι ἀπέστρεψεν κύριος τὴν ὕβριν
Ἰακωβ καθὼς ὕβριν τοῦ Ἰσραηλ διότι ἐκτινάσσοντες
ἐξετίναξαν αὐτοὺς καὶ τὰ κλήματα αὐτῶν διέφθειραν **3**
ὄπλα δυναστείας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων ἄνδρας δυνατοὺς
ἐμπαίζοντας ἐν πυρὶ αἱ ἡνίαί τῶν ἀρμάτων αὐτῶν ἐν
ἡμέρᾳ ἐτοιμασίας αὐτοῦ καὶ οἱ ἵππεῖς θορυβηθήσονται
4 ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ συγχυθήσονται τὰ ἄρματα καὶ
συμπλακίθονται ἐν ταῖς πλατείαις ἢ ὄρασις αὐτῶν ὡς
λαμπάδες πυρὸς καὶ ὡς ἀστραπαὶ διατρέχουσαι **5** καὶ
μνησθήσονται οἱ μεγιστᾶνες αὐτῶν καὶ φεύξονται ἡμέρας
καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῶν καὶ σπεύσουσιν ἐπὶ
τὰ τεῖχη καὶ ἐτοιμάσουσιν τὰς προφυλακὰς αὐτῶν **6** πύλαι
τῶν ποταμῶν διηνοίχθησαν καὶ τὰ βασίλεια διέπεσεν **7**
καὶ ἡ ὑπόστασις ἀπεκαλύφθη καὶ αὕτη ἀνέβαινεν καὶ αἱ
δοῦλαι αὐτῆς ἤγοντο καθὼς περιστεραὶ φθειγόμεναι ἐν
καρδίαις αὐτῶν **8** καὶ Νινευη ὡς κολυμβήθρα ὕδατος τὰ
ὔδατα αὐτῆς καὶ αὐτοὶ φεύγοντες οὐκ ἔστησαν καὶ οὐκ
ἦν ὁ ἐπιβλέπων **9** διήραζον τὸ ἀργύριον διήραζον τὸ
χρυσίον καὶ οὐκ ἦν πέρασ τοῦ κόσμου αὐτῆς βεβάρυνται
ὑπὲρ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῆς **10** ἐκτιναγμὸς

καὶ ἀνατιναγμὸς καὶ ἐκβρασμὸς καὶ καρδίας θραυσμὸς
καὶ ὑπόλυσις γονάτων καὶ ὠδίνες ἐπὶ πᾶσαν ὄσφύν καὶ τὸ
πρόσωπον πάντων ὡς πρόσκαυμα χύτρας **11** ποῦ ἐστὶν
τὸ κατοικητήριον τῶν λεόντων καὶ ἡ νομὴ ἡ οὔσα τοῖς
σκύμοις οὗ ἐπορεύθη λέων τοῦ εἰσελθεῖν ἐκεῖ σκύμνος
λέοντος καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκφοβῶν **12** λέων ἤρπασεν τὰ ἱκανὰ
τοῖς σκύμοις αὐτοῦ καὶ ἀπέπνιξεν τοῖς λέουσι αὐτοῦ καὶ
ἔπλησεν θήρας νοσιὰν αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ
ἀρπαγῆς **13** ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ λέγει κύριος παντοκράτωρ
καὶ ἐκκαύσω ἐν καπνῷ πληθὸς σου καὶ τοὺς λέοντάς σου
καταφάγεται ῥομφαία καὶ ἐξολεθρεύσω ἐκ τῆς γῆς τὴν
θήραν σου καὶ οὐ μὴ ἀκουσθῆ οὐκέτι τὰ ἔργα σου

3 ὦ πόλις αἱμάτων ὅλη ψευδῆς ἀδικίας πλήρης οὐ
ψηλαφηθήσεται θήρα **2** φωνὴ μαστίγων καὶ φωνὴ σειμοῦ
τροχῶν καὶ ἵππου διώκοντος καὶ ἄρματος ἀναβράσσοντος
3 καὶ ἱπέως ἀναβαίνοντος καὶ στιλβούσης ῥομφαίας καὶ
ἐξαστραπτόντων ὄπλων καὶ πλήθους τραυματιῶν καὶ
βαρείας πτώσεως καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῖς ἔθνεσιν αὐτῆς
καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν **4** ἀπὸ πλήθους
πορνείας πόρνη καλὴ καὶ ἐπιχαρὴς ἡγουμένη φαρμάκων
ἢ πωλοῦσα ἔθνη ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς καὶ φυλὰς ἐν
τοῖς φαρμάκοις αὐτῆς **5** ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ λέγει κύριος ὁ
θεὸς ὁ παντοκράτωρ καὶ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ
τὸ πρόσωπόν σου καὶ δείξω ἔθνεσιν τὴν αἰσχύνην σου
καὶ βασιλείαις τὴν ἀτιμίαν σου **6** καὶ ἐπιρρίψω ἐπὶ σέ
βδελυγμὸν κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας σου καὶ θήσομαί σε εἰς
παράδειγμα **7** καὶ ἔσται πᾶς ὁ ὄρων σε ἀποπηδήσεται ἀπὸ
σοῦ καὶ ἐρεῖ Δειλαία Νινευη τίς στενάξει αὐτὴν πόθεν
ζητήσω παράκλησιν αὐτῇ **8** ἐτοίμασαι μερίδα ἄρμους

χορδήν ἐτοίμασαι μερίδα Αμων ἢ κατοικοῦσα ἐν ποταμοῖς
ὔδωρ κύκλω αὐτῆς ἧς ἡ ἀρχὴ θάλασσα καὶ ὔδωρ τὰ τείχη
αὐτῆς **9** καὶ Αἰθιοπία ἡ ἰσχὺς αὐτῆς καὶ Αἴγυπτος καὶ οὐκ
ἔστιν πέρας τῆς φυγῆς καὶ Λίβυες ἐγένοντο βοηθοὶ αὐτῆς
10 καὶ αὐτὴ εἰς μετοικεσίαν πορεύσεται αἰχμάλωτος καὶ τὰ
νήπια αὐτῆς ἔδαφιοῦσιν ἐπ' ἀρχὰς πασῶν τῶν ὁδῶν αὐτῆς
καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔνδοξα αὐτῆς βαλοῦσιν κλήρους καὶ
πάντες οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς δεθήσονται χειροπέδαις **11**
καὶ σὺ μεθυσθήσῃ καὶ ἔσῃ ὑπερωραμένη καὶ σὺ ζητήσεις
σεαυτῇ στάσιν ἐξ ἐχθρῶν **12** πάντα τὰ ὀχυρώματά σου
συκαῖ σκοποὺς ἔχουσαι ἐὰν σαλευθῶσιν καὶ πεσοῦνται
εἰς στόμα ἔσθοντος **13** ἴδου ὁ λαός σου ὡς γυναῖκες ἐν
σοί τοῖς ἐχθροῖς σου ἀνοιγόμεναι ἀνοιχθήσονται πύλαι
τῆς γῆς σου καὶ καταφάγεται πῦρ τοὺς μοχλοὺς σου **14**
ὔδωρ περιοχῆς ἐπίσπασαι σεαυτῇ καὶ κατακράτησον τῶν
ὀχυρωμάτων σου ἔμβηθι εἰς πηλὸν καὶ συμπατήθητι ἐν
ἀχύροις κατακράτησον ὑπὲρ πλίνθον **15** ἐκεῖ καταφάγεταί
σε πῦρ ἐξολεθρεύσει σε ῥομφαία καταφάγεταί σε ὡς ἀκρίς
καὶ βαρυνθήσῃ ὡς βροῦχος **16** ἐπλήθυνας τὰς ἐμπορίας
σου ὑπὲρ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ βροῦχος ὥρμησεν καὶ
ἐξεπετάσθη **17** ἐξήλατο ὡς ἀττέλεβος ὁ σύμμικτός σου
ὡς ἀκρίς ἐπιβεβηκυῖα ἐπὶ φραγμὸν ἐν ἡμέραις πάγους ὁ
ἥλιος ἀνέτειλεν καὶ ἀφήλατο καὶ οὐκ ἔγνω τὸν τόπον
αὐτῆς οὐαὶ αὐτοῖς **18** ἐνύσταξαν οἱ ποιμένες σου βασιλεὺς
Ἀσσύριοις ἐκοίμισεν τοὺς δυνάστας σου ἀπῆρην ὁ λαός
σου ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκδεχόμενος **19** οὐκ ἔστιν
ἴασις τῇ συντριβῇ σου ἐφλέγμανεν ἡ πληγὴ σου πάντες οἱ
ἀκούοντες τὴν ἀγγελίαν σου κροτήσουσιν χεῖρας ἐπὶ σέ
διότι ἐπὶ τίνα οὐκ ἐπῆλθεν ἡ κακία σου διὰ παντός

Ἀμβακούμ

1 τὸ λῆμμα ὃ εἶδεν Ἀμβακούμ ὁ προφήτης **2** ἕως τίνος κύριε κεκράζομαι καὶ οὐ μὴ εἰσακούσης βοήσομαι πρὸς σέ ἀδικούμενος καὶ οὐ σώσεις **3** ἵνα τί μοι ἔδειξας κόπους καὶ πόνους ἐπιβλέπειν ταλαιπωρίαν καὶ ἀσέβειαν ἐξ ἐναντίας μου γέγονεν κρίσις καὶ ὁ κριτὴς λαμβάνει **4** διὰ τοῦτο διεσκέδασται νόμος καὶ οὐ διεξάγεται εἰς τέλος κρίμα ὅτι ὁ ἀσεβὴς καταδυναστεύει τὸν δίκαιον ἕνεκεν τούτου ἐξελεύσεται τὸ κρίμα διεστραμμένον **5** ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ καὶ ἐπιβλέψατε καὶ θαυμάσατε θαυμάσια καὶ ἀφανίσθητε διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε ἐάν τις ἐκδιηγῆται **6** διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐφ' ὑμᾶς τοὺς Χαλδαίους τοὺς μαχητάς τὸ ἔθνος τὸ πικρὸν καὶ τὸ ταχινὸν τὸ πορευόμενον ἐπὶ τὰ πλάτη τῆς γῆς τοῦ κατακληρονομησαὶ σκηνώματα οὐκ αὐτοῦ **7** φοβερὸς καὶ ἐπιφανὴς ἐστὶν ἐξ αὐτοῦ τὸ κρίμα αὐτοῦ ἔσται καὶ τὸ λῆμμα αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται **8** καὶ ἐξαλοῦνται ὑπὲρ παρδάλεις οἱ ἵπποι αὐτοῦ καὶ ὀξύτεροι ὑπὲρ τοὺς λύκους τῆς Ἀραβίας καὶ ἐξιπάσσονται οἱ ἵππεῖς αὐτοῦ καὶ ὀρμήσουσιν μακρόθεν καὶ πετασθήσονται ὡς ἀετὸς πρόθυμος εἰς τὸ φαγεῖν **9** συντέλεια εἰς ἀσεβεῖς ἤξει ἀνθεστηκότας προσώποις αὐτῶν ἐξ ἐναντίας καὶ συνάξει ὡς ἄμμον αἰχμαλωσίαν **10** καὶ αὐτὸς ἐν βασιλεῦσιν ἐντρυφήσει καὶ τύραννοι παίγνια αὐτοῦ καὶ αὐτὸς εἰς πᾶν ὀχύρωμα ἐμπαίξεται καὶ βαλεῖ χῶμα καὶ κρατήσεται αὐτοῦ **11** τότε μεταβαλεῖ τὸ πνεῦμα καὶ διελύσεται καὶ ἐξιλιάσεται αὕτη ἡ ἰσχύς τῷ θεῷ μου **12** οὐχὶ σὺ ἀπ' ἀρχῆς κύριε ὁ θεὸς ὁ ἅγιός μου καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν κύριε εἰς κρίμα τέταχας αὐτόν καὶ ἔπλασέν

με τοῦ ἐλέγχειν παιδείαν αὐτοῦ **13** καθαρὸς ὀφθαλμὸς τοῦ μὴ ὄραν πονηρά καὶ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πόνους οὐ δυνήσῃ ἵνα τί ἐπιβλέπεις ἐπὶ καταφρονοῦντας παρασιωπήσῃ ἐν τῷ καταπίνειν ἀσεβῆ τὸν δίκαιον **14** καὶ ποιήσεις τοὺς ἀνθρώπους ὡς τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης καὶ ὡς τὰ ἔρπετὰ τὰ οὐκ ἔχοντα ἡγούμενον **15** συντέλειαν ἐν ἀγκίστρῳ ἀνέσπασεν καὶ εἴλκυσεν αὐτὸν ἐν ἀμφιβλήστρω καὶ συνήγαγεν αὐτὸν ἐν ταῖς σαγήναις αὐτοῦ ἕνεκεν τούτου εὐφρανθήσεται καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ **16** ἕνεκεν τούτου θύσει τῇ σαγήνῃ αὐτοῦ καὶ θυμιάσει τῷ ἀμφιβλήστρω αὐτοῦ ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐλίπανεν μερίδα αὐτοῦ καὶ τὰ βρώματα αὐτοῦ ἐκλεκτά **17** διὰ τοῦτο ἀμφιβαλεῖ τὸ ἀμφίβληστρον αὐτοῦ καὶ διὰ παντὸς ἀποκτέννειν ἔθνη οὐ φείσεται

2 ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι καὶ ἐπιβήσομαι ἐπὶ πέτραν καὶ ἀποσκοπεύσω τοῦ ἰδεῖν τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ καὶ τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸν ἔλεγχόν μου **2** καὶ ἀπεκρίθη πρὸς με κύριος καὶ εἶπεν γράψον ὄρασιν καὶ σαφῶς ἐπὶ πυξίον ὅπως διώκῃ ὁ ἀναγινώσκων αὐτά **3** διότι ἔτι ὄρασις εἰς καιρὸν καὶ ἀνατελεῖ εἰς πέρας καὶ οὐκ εἰς κενόν ἐὰν ὑστερήσῃ ὑπόμεινον αὐτόν ὅτι ἐρχόμενος ἤξει καὶ οὐ μὴ χρονίσῃ **4** ἐὰν ὑποστείλῃται οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεώς μου ζήσεται **5** ὁ δὲ κατοινωμένος καὶ καταφρονητὴς ἀνὴρ ἀλαζών οὐδὲν μὴ περάνῃ ὃς ἐπλάτυνεν καθὼς ὁ ἄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ οὗτος ὡς θάνατος οὐκ ἐμπιπλάμενος καὶ ἐπισυνάξει ἐπ' αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη καὶ εἰσδέξεται πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς λαοὺς (Sheol h7585) **6** οὐχὶ ταῦτα πάντα παραβολὴν κατ' αὐτοῦ λήμψονται καὶ πρόβλημα εἰς διήγησιν αὐτοῦ

καὶ ἐροῦσιν οὐαὶ ὁ πληθύνων ἑαυτῷ τὰ οὐκ ὄντα αὐτοῦ
ἕως τίνος καὶ βαρύνων τὸν κλοιὸν αὐτοῦ στιβαρῶς 7 ὅτι
ἐξαίφνης ἀναστήσονται δάκνοντες αὐτόν καὶ ἐκνήψουσιν
οἱ ἐπίβουλοί σου καὶ ἔσῃ εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς 8 διότι
σὺ ἐσκύλευσας ἔθνη πολλά σκυλεύσουσίν σε πάντες οἱ
ὑπολελειμμένοι λαοὶ δι' αἵματα ἀνθρώπων καὶ ἀσεβείας
γῆς καὶ πόλεως καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν
9 ὃ ὁ πλεονεκτῶν πλεονεξίαν κακὴν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
τοῦ τάξαι εἰς ὕψος νοσσιὰν αὐτοῦ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐκ
χειρὸς κακῶν 10 ἐβουλεύσω αἰσχύνῃν τῷ οἴκῳ σου
συνεπέρανας λαοὺς πολλοὺς καὶ ἐξήμαρτεν ἡ ψυχὴ σου
11 διότι λίθος ἐκ τοίχου βοήσεται καὶ κάρθαρὸς ἐκ ξύλου
φθέγγεται αὐτά 12 οὐαὶ ὁ οἰκοδομῶν πόλιν ἐν αἵμασιν
καὶ ἐτοιμάζων πόλιν ἐν ἀδικίαις 13 οὐ ταῦτά ἐστιν παρὰ
κυρίου παντοκράτορος καὶ ἐξέλιπον λαοὶ ἱκανοὶ ἐν πυρί
καὶ ἔθνη πολλὰ ὠλιγοψύχησαν 14 ὅτι πλησθήσεται ἡ
γῆ τοῦ γνῶναι τὴν δόξαν κυρίου ὡς ὕδωρ κατακαλύψει
αὐτούς 15 ὃ ὁ ποτίζων τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀνατροπῇ
θολερᾶ καὶ μεθύσκων ὅπως ἐπιβλέπη ἐπὶ τὰ σπήλαια
αὐτῶν 16 πλησμονὴν ἀτιμίας ἐκ δόξης πίε καὶ σὺ καὶ
διασαλεύθητι καὶ σείσθητι ἐκύκλωσεν ἐπὶ σὲ ποτήριον
δεξιᾶς κυρίου καὶ συνήχθη ἀτιμία ἐπὶ τὴν δόξαν σου 17
διότι ἀσέβεια τοῦ Λιβάνου καλύψει σε καὶ ταλαιπωρία
θηρίων πτοήσει σε διὰ αἵματα ἀνθρώπων καὶ ἀσεβείας
γῆς καὶ πόλεως καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν
18 τί ὠφελεῖ γλυπτὸν ὅτι ἔγλυψαν αὐτὸ ἔπλασαν αὐτὸ
χώννευμα φαντασίαν ψευδῆ ὅτι πέποιθεν ὁ πλάσας ἐπὶ τὸ
πλάσμα αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι εἰδῶλα κωφά 19 οὐαὶ ὁ λέγων
τῷ ξύλῳ ἔκνηψον ἐξεγέρθητι καὶ τῷ λίθῳ ὑψώθητι καὶ

αὐτό ἐστὶν φαντασία τοῦτο δὲ ἐστὶν ἔλασμα χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου καὶ πᾶν πνεῦμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ 20 ὁ δὲ κύριος ἐν ναῶ ἀγίῳ αὐτοῦ εὐλαβεῖσθω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ

3 προσευχή Ἀμβακουμ τοῦ προφήτου μετὰ ὠδῆς 2 κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ 3 ὁ θεὸς ἐκ Θαιμαν ἦξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος διάψαλμα ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ καὶ αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ 4 καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ 5 πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος καὶ ἐξελεύσεται ἐν πεδίλοις οἱ πόδες αὐτοῦ 6 ἔστη καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ ἐπέβλεψεν καὶ διετάκη ἔθνη διεθρύβη τὰ ὄρη βία ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι 7 πορείας αἰωνίας αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον σκηνώματα Αἰθιοπῶν πτοηθήσονται καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιαμ 8 μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης κύριε ἢ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς σου ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία 9 ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ τὰ σκῆπτρα λέγει κύριος διάψαλμα ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ 10 ὄψονταί σε καὶ ὠδινήσουσιν λαοὶ σκορπίζων ὕδατα πορείας αὐτοῦ ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς ὕψος φαντασίας αὐτῆς 11 ἐπήρθη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὄπλων σου 12 ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν καὶ ἐν θυμῷ

κατάξεις ἔθνη **13** ἐξήλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου τοῦ
σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων
θάνατον ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως τραχήλου διάψαλμα **14**
διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν σεισθήσονται
ἐν αὐτῇ διανοίξουσιν χαλινοὺς αὐτῶν ὡς ἔσθων πτωχὸς
λάθρα **15** καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου
ταράσσοντας ὕδωρ πολὺ **16** ἐφυλαξάμην καὶ ἐπτοήθη
ἡ κοιλία μου ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου καὶ
εἰσῆλθεν τρόμος εἰς τὰ ὀστέα μου καὶ ὑποκάτωθέν μου
ἐταράχθη ἡ ἔξις μου ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως
τοῦ ἀναβῆναι εἰς λαὸν παροικίας μου **17** διότι συκῆ οὐ
καρποφορήσει καὶ οὐκ ἔσται γενήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις
ψεύσεται ἔργον ἐλαίας καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν
ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα καὶ οὐχ ὑπάρχουσιν
βόες ἐπὶ φάτναις **18** ἐγὼ δὲ ἐν τῷ κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι
χαρήσομαι ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτήρῳ μου **19** κύριος ὁ θεὸς
δύναμίς μου καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν ἐπὶ
τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με τοῦ νικῆσαι ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ

Σοφονίας

1 λόγος κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Σοφονίαν τὸν τοῦ Χουσι
υἱὸν Γοδολιου τοῦ Ἀμαριου τοῦ Εἰζεκιου ἐν ἡμέραις Ἰωσιου
υἱοῦ Ἀμων βασιλέως Ἰουδα **2** ἐκλείψει ἐκλιπέτω πάντα
ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς λέγει κύριος **3** ἐκλιπέτω ἄνθρωπος
καὶ κτήνη ἐκλιπέτω τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ ἰχθύες
τῆς θαλάσσης καὶ ἐξαρῶ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ προσώπου
τῆς γῆς λέγει κύριος **4** καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ
Ἰουδαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ καὶ
ἐξαρῶ ἐκ τοῦ τόπου τούτου τὰ ὀνόματα τῆς Βααλ καὶ
τὰ ὀνόματα τῶν ἱερέων **5** καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐπὶ
τὰ δώματα τῆ στρατιᾶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ὀμνύοντας
κατὰ τοῦ κυρίου καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ βασιλέως
αὐτῶν **6** καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ τοῦ κυρίου καὶ τοὺς
μὴ ζητήσαντας τὸν κύριον καὶ τοὺς μὴ ἀντεχομένους τοῦ
κυρίου **7** εὐλαβεῖσθε ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ διότι
ἐγγὺς ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου ὅτι ἠτοίμακεν κύριος τὴν θυσίαν
αὐτοῦ ἠγίακεν τοὺς κλητοὺς αὐτοῦ **8** καὶ ἔσται ἐν ἡμέρᾳ
θυσίας κυρίου καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ ἐπὶ τὸν
οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐνδεδυμένους
ἐνδύματα ἀλλότρια **9** καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ πάντας ἐμφανῶς
ἐπὶ τὰ πρόπυλα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς πληροῦντας τὸν
οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν ἀσεβείας καὶ δόλου **10** καὶ
ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος φωνὴ κραυγῆς ἀπὸ
πύλης ἀποκεντούντων καὶ ὀλολυγμὸς ἀπὸ τῆς δευτέρας
καὶ συντριμμὸς μέγας ἀπὸ τῶν βουνῶν **11** θρηνήσατε
οἱ κατοικοῦντες τὴν κατακεκομμένην ὅτι ὡμοιώθη πᾶς
ὁ λαὸς Χανααν ἐξωλεθρεύθησαν πάντες οἱ ἐπηρμένοι
ἀργυρίῳ **12** καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξερευνήσω

τὴν Ἱερουσαλήμ μετὰ λύχνου καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καταφρονοῦντας ἐπὶ τὰ φυλάγματα αὐτῶν οἱ λέγοντες ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν οὐ μὴ ἀγαθοποιήσῃ κύριος οὐδ' οὐ μὴ κακώσῃ **13** καὶ ἔσται ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν καὶ οἱ οἴκοι αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ οὐ μὴ κατοικήσουσιν ἐν αὐταῖς καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ οὐ μὴ πίωσιν τὸν οἶνον αὐτῶν **14** ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα κυρίου ἡ μεγάλη ἐγγὺς καὶ ταχεῖα σφόδρα φωνὴ ἡμέρας κυρίου πικρὰ καὶ σκληρὰ τέτακται δυνατὴ **15** ἡμέρα ὀργῆς ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἡμέρα θλίψεως καὶ ἀνάγκης ἡμέρα ἀωρίας καὶ ἀφανισμοῦ ἡμέρα σκοτούς καὶ γνόφου ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης **16** ἡμέρα σάλπιγγος καὶ κραυγῆς ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς καὶ ἐπὶ τὰς γωνίας τὰς ὑψηλὰς **17** καὶ ἐκθλίψω τοὺς ἀνθρώπους καὶ πορεύσονται ὡς τυφλοὶ ὅτι τῷ κυρίῳ ἐξήμαρτον καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς χοῦν καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ὡς βόλβιτα **18** καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν οὐ μὴ δύνηται ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου καὶ ἐν πυρὶ ζήλους αὐτοῦ καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ διότι συντέλειαν καὶ σπουδὴν ποιήσει ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν

2 συνάχθητε καὶ συνδέθητε τὸ ἔθνος τὸ ἀπαίδευτον **2** πρὸ τοῦ γενέσθαι ὑμᾶς ὡς ἄνθος παραπορευόμενον πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴν κυρίου πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ἡμέραν θυμοῦ κυρίου **3** ζητήσατε τὸν κύριον πάντες ταπεινοὶ γῆς κρίμα ἐργάζεσθε καὶ δικαιοσύνην ζητήσατε καὶ ἀποκρίνεσθε αὐτὰ ὅπως σκεπασθῆτε ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου **4** διότι γάζα διηρπασμένη ἔσται καὶ Ἄσκαλὼν ἔσται εἰς ἀφανισμόν καὶ Ἄζωτος μεσημβρίας ἐκριφήσεται

καὶ Ἀκκαρων ἐκριζωθήσεται 5 οὐαὶ οἱ κατοικοῦντες τὸ
σχοίνισμα τῆς θαλάσσης πάροικοι Κρητῶν λόγος κυρίου
ἐφ' ὑμᾶς Χανααν γῆ ἄλλοφύλων καὶ ἀπολῶ ὑμᾶς ἐκ
κατοικίας 6 καὶ ἔσται Κρήτη νομὴ ποιμνίων καὶ μάνδρα
προβάτων 7 καὶ ἔσται τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης τοῖς
καταλοίποις οἴκου Ιουδα ἐπ' αὐτοὺς νεμήσονται ἐν τοῖς
οἴκοις Ἀσκαλῶνος δείλης καταλύσουσιν ἀπὸ προσώπου
υἰῶν Ιουδα ὅτι ἐπέσκεπται αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ
ἀπέστρεψε τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν 8 ἤκουσα ὄνειδισμοὺς
Μωαβ καὶ κονδυλισμοὺς υἰῶν Ἀμμων ἐν οἷς ὠνείδιζον
τὸν λαόν μου καὶ ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ τὰ ὄριά μου 9
διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς
Ισραηλ διότι Μωαβ ὡς Σοδομα ἔσται καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων
ὡς Γομορρα καὶ Δαμασκὸς ἐκλελειμμένη ὡς Θιμωνιὰ
ἄλωνος καὶ ἠφανισμένη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ οἱ κατάλοιποι
λαοῦ μου διαρπῶνται αὐτούς καὶ οἱ κατάλοιποι ἔθνους
μου κληρονομήσουσιν αὐτούς 10 αὕτη αὐτοῖς ἀντὶ τῆς
ὑβρεως αὐτῶν διότι ὠνείδισαν καὶ ἐμεγαλύνθησαν ἐπὶ
τὸν κύριον τὸν παντοκράτορα 11 ἐπιφανήσεται κύριος
ἐπ' αὐτούς καὶ ἐξολεθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῶν
ἔθνῶν τῆς γῆς καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ
τοῦ τόπου αὐτοῦ πᾶσαι αἱ νῆσοι τῶν ἔθνῶν 12 καὶ ὑμεῖς
Αἰθίοπες τραυματῖαι ῥομφαίας μου ἐστε 13 καὶ ἐκτενεῖ
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ βορρᾶν καὶ ἀπολεῖ τὸν Ἀσσύριον
καὶ θήσει τὴν Νινευη εἰς ἀφανισμόν ἄνυδρον ὡς ἔρημον
14 καὶ νεμήσονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ποίμνια καὶ πάντα
τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ χαμαιλέοντες καὶ ἐχῖνοι ἐν τοῖς
φατνώμασιν αὐτῆς κοιτασθήσονται καὶ θηρία φωνήσει
ἐν τοῖς διορύγμασιν αὐτῆς κόρακες ἐν τοῖς πυλῶσιν

αὐτῆς διότι κέδρος τὸ ἀνάστημα αὐτῆς **15** αὕτη ἡ πόλις ἡ
φαυλίστρια ἡ κατοικοῦσα ἐπ' ἐλπίδι ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ
αὐτῆς ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμὲ ἔτι πῶς ἐγενήθη εἰς
ἀφανισμόν νομῆ θηρίων πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτῆς
συριεῖ καὶ κινήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ

3 ὧ ἡ ἐπιφανὴς καὶ ἀπολελυτρωμένη ἡ πόλις ἡ περιστέρα
2 οὐκ εἰσήκουσεν φωνῆς οὐκ ἐδέξατο παιδείαν ἐπὶ τῷ
κυρίῳ οὐκ ἐπεποίθει καὶ πρὸς τὸν θεὸν αὐτῆς οὐκ ἤγγισεν
3 οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὡς λέοντες ὠρυόμενοι οἱ
κριταὶ αὐτῆς ὡς λύκοι τῆς Ἀραβίας οὐχ ὑπελίποντο εἰς
τὸ πρῶν **4** οἱ προφῆται αὐτῆς πνευματοφόροι ἄνδρες
καταφρονηταὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς βεβηλοῦσιν τὰ ἅγια καὶ
ἀσεβοῦσιν νόμον **5** ὁ δὲ κύριος δίκαιος ἐν μέσῳ αὐτῆς
καὶ οὐ μὴ ποιήσῃ ἄδικον πρῶν πρῶν δώσει κρίμα αὐτοῦ
εἰς φῶς καὶ οὐκ ἀπεκρύβῃ καὶ οὐκ ἔγνω ἀδικίαν ἐν
ἀπαιτήσῃ καὶ οὐκ εἰς νεῖκος ἀδικίαν **6** ἐν διαφθορᾷ
κατέσπασα ὑπερηφάνους ἠφανίσθησαν γωνῖαι αὐτῶν
ἐξερημῶσω τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὸ παράπαν τοῦ μὴ διοδεύειν
ἐξέλιπον αἱ πόλεις αὐτῶν παρὰ τὸ μηδένα ὑπάρχειν μηδὲ
κατοικεῖν **7** εἶπα πλὴν φοβεῖσθέ με καὶ δέξασθε παιδείαν
καὶ οὐ μὴ ἐξολεθρευθῆτε ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῆς πάντα
ὅσα ἐξεδίκησα ἐπ' αὐτήν ἐτοιμάζου ὄρθρισον διέφθαρται
πᾶσα ἡ ἐπιφυλλίς αὐτῶν **8** διὰ τοῦτο ὑπόμεινόν με λέγει
κύριος εἰς ἡμέραν ἀναστάσεώς μου εἰς μαρτύριον διότι τὸ
κρίμα μου εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν τοῦ εἰσδέξασθαι βασιλεῖς
τοῦ ἐκχέαι ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν ὀργὴν θυμοῦ μου διότι ἐν
πυρὶ ζήλους μου καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ **9** ὅτι τότε
μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς γλώσσαν εἰς γενεὰν αὐτῆς τοῦ
ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ δουλεύειν αὐτῷ

ὕπὸ ζυγὸν ἓνα 10 ἐκ περάτων ποταμῶν Αἰθιοπίας οἴσουσιν
θυσίας μοι 11 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐ μὴ καταισχυθῆς ἐκ
πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων σου ὧν ἠσέβησας εἰς ἐμέ ὅτι
τότε περιελῶ ἀπὸ σοῦ τὰ φαυλίσματα τῆς ὕβρεώς σου
καὶ οὐκέτι μὴ προσθῆς τοῦ μεγαλαυχῆσαι ἐπὶ τὸ ὄρος
τὸ ἅγιόν μου 12 καὶ ὑπολείψομαι ἐν σοὶ λαὸν πραῦν
καὶ ταπεινόν καὶ εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ ὀνόματος
κυρίου 13 οἱ κατάλοιποι τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οὐ ποιήσουσιν
ἀδικίαν καὶ οὐ λαλήσουσιν μάταια καὶ οὐ μὴ εὐρεθῆ ἐν
τῷ στόματι αὐτῶν γλῶσσα δολία διότι αὐτοὶ νεμήσονται
καὶ κοιτασθήσονται καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτοὺς 14
χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιων κήρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλημ
εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου
θύγατερ Ἱερουσαλημ 15 περιεῖλεν κύριος τὰ ἀδικήματά
σου λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου βασιλεὺς Ἰσραὴλ
κύριος ἐν μέσῳ σου οὐκ ὄψη κακὰ οὐκέτι 16 ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ ἔρει κύριος τῇ Ἱερουσαλημ θάρσει Σιων μὴ
παρείσθωσαν αἱ χεῖρές σου 17 κύριος ὁ θεός σου ἐν σοὶ
δυνατὸς σώσει σε ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην καὶ καινιεῖ σε
ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σὲ ἐν τέρψει
ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς 18 καὶ συνάξω τοὺς συντετριμμένους
οὐαὶ τίς ἔλαβεν ἐπ' αὐτὴν ὀνειδισμόν 19 ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ
ἐν σοὶ ἔνεκεν σοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγει κύριος καὶ
σώσω τὴν ἐκπεπισμένην καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι
καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καύχημα καὶ ὀνομαστοὺς ἐν πάσῃ
τῇ γῆ 20 καὶ καταισχυθήσονται ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅταν
καλῶς ὑμῖν ποιήσω καὶ ἐν τῷ καιρῷ ὅταν εἰσδέξωμαι
ὑμᾶς διότι δώσω ὑμᾶς ὀνομαστοὺς καὶ εἰς καύχημα

ἐν πᾶσιν τοῖς λαοῖς τῆς γῆς ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν
αἰχμαλωσίαν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν λέγει κύριος

Ἄγγαϊος

1 ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ μιᾶ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου λέγων εἰπὸν δὴ πρὸς Ζοροβαβελ τὸν τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς Ιουδα καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ιωσεδεκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν λέγων **2** τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ λέγων ὁ λαὸς οὗτος λέγουσιν οὐχ ἦκει ὁ καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου **3** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου λέγων **4** εἰ καιρὸς ὑμῖν μὲν ἐστὶν τοῦ οἰκεῖν ἐν οἴκοις ὑμῶν κοιλοστάθμοις ὁ δὲ οἶκος οὗτος ἐξηρήμωται **5** καὶ νῦν τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ τάξατε δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν **6** ἐσπεύρατε πολλὰ καὶ εἰσηνέκατε ὀλίγα ἐφάγετε καὶ οὐκ εἰς πλησμονὴν ἐπίετε καὶ οὐκ εἰς μέθην περιεβάλεσθε καὶ οὐκ ἐθερμάνθητε ἐν αὐτοῖς καὶ ὁ τοὺς μισθοὺς συνάγων συνήγαγεν εἰς δεσμὸν τετρυπημένον **7** τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν **8** ἀνάβητε ἐπὶ τὸ ὄρος καὶ κόψατε ξύλα καὶ οἰκοδομήσατε τὸν οἶκον καὶ εὐδοκήσω ἐν αὐτῷ καὶ ἐνδοξασθήσομαι εἶπεν κύριος **9** ἐπεβλέψατε εἰς πολλά καὶ ἐγένετο ὀλίγα καὶ εἰσηνέχθη εἰς τὸν οἶκον καὶ ἐξεφύσησα αὐτὰ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἀνθ' ὧν ὁ οἶκός μου ἐστὶν ἔρημος ὑμεῖς δὲ διώκετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **10** διὰ τοῦτο ἀνέξει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ δρόσου καὶ ἡ γῆ ὑποστελεῖται τὰ ἐκφόρια αὐτῆς **11** καὶ ἐπάξω ῥομφαίαν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ ἐπὶ τὸν σῖτον καὶ ἐπὶ τὸν οἶνον καὶ ἐπὶ τὸ ἔλαιον καὶ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πόνους τῶν χειρῶν

αὐτῶν **12** καὶ ἤκουσεν Ζοροβαβελ ὁ τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς Ιουδα καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ιωσεδεκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ πάντες οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ τῶν λόγων Αγγαίου τοῦ προφήτου καθότι ἐξαπέστειλεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτούς καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἀπὸ προσώπου κυρίου **13** καὶ εἶπεν Αγγαῖος ὁ ἄγγελος κυρίου τῷ λαῷ ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν λέγει κύριος **14** καὶ ἐξήγειρεν κύριος τὸ πνεῦμα Ζοροβαβελ τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς Ιουδα καὶ τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ τοῦ Ιωσεδεκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου καὶ τὸ πνεῦμα τῶν καταλοίπων παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐποίουν ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντοκράτορος θεοῦ αὐτῶν **15** τῆ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἕκτου τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως

2 τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ μιᾶ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ Αγγαίου τοῦ προφήτου λέγων **2** εἰπὸν δὴ πρὸς Ζοροβαβελ τὸν τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς Ιουδα καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ιωσεδεκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν καὶ πρὸς πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ λέγων **3** τίς ἐξ ὑμῶν ὃς εἶδεν τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ τῆ ἔμπροσθεν καὶ πῶς ὑμεῖς βλέπετε αὐτὸν νῦν καθὼς οὐχ ὑπάρχοντα ἐνώπιον ὑμῶν **4** καὶ νῦν κατίσχυε Ζοροβαβελ λέγει κύριος καὶ κατίσχυε Ἰησοῦ ὁ τοῦ Ιωσεδεκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ κατισχυέτω πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς λέγει κύριος καὶ ποιεῖτε διότι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ εἶμι λέγει κύριος παντοκράτωρ **5** καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐφέστηκεν ἐν μέσῳ ὑμῶν θαρσεῖτε **6** διότι τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν **7** καὶ συσσεισω πάντα τὰ ἔθνη

καὶ ἤξει τὰ ἐκλεκτὰ πάντων τῶν ἔθνων καὶ πλήσω τὸν οἶκον τοῦτον δόξης λέγει κύριος παντοκράτωρ **8** ἐμὸν τὸ ἀργύριον καὶ ἐμὸν τὸ χρυσίον λέγει κύριος παντοκράτωρ **9** διότι μεγάλη ἔσται ἡ δόξα τοῦ οἴκου τούτου ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ δώσω εἰρήνην λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ εἰρήνην ψυχῆς εἰς περιποίησιν παντὶ τῷ κτίζοντι τοῦ ἀναστῆσαι τὸν ναὸν τοῦτον **10** τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ ἐνάτου μηνὸς ἔτους δευτέρου ἐπὶ Δαρείου ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἀγγαῖον τὸν προφήτην λέγων **11** τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐπερώτησον τοὺς ἱερεῖς νόμον λέγων **12** ἐὰν λάβῃ ἄνθρωπος κρέας ἅγιον ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ ἄψηται τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄρτου ἢ ἐψέματος ἢ οἴνου ἢ ἐλαίου ἢ παντὸς βρώματος εἰ ἁγιασθήσεται καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ εἶπαν οὐ **13** καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος ἐὰν ἄψηται μεμιαμμένος ἐπὶ ψυχῇ ἀπὸ παντὸς τούτων εἰ μιανθήσεται καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ εἶπαν μιανθήσεται **14** καὶ ἀπεκρίθη Ἀγγαῖος καὶ εἶπεν οὕτως ὁ λαὸς οὗτος καὶ οὕτως τὸ ἔθνος τοῦτο ἐνώπιον ἐμοῦ λέγει κύριος καὶ οὕτως πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ὃς ἐὰν ἐγγίσῃ ἐκεῖ μιανθήσεται ἕνεκεν τῶν λημμάτων αὐτῶν τῶν ὀρθρινῶν ὀδυνηθήσονται ἀπὸ προσώπου πόνων αὐτῶν καὶ ἐμισεῖτε ἐν πύλαις ἐλέγχοντας **15** καὶ νῦν θέσθε δὴ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ὑπεράνω πρὸ τοῦ θεῖναι λίθον ἐπὶ λίθον ἐν τῷ ναῷ κυρίου **16** τίνες ἦτε ὅτε ἐνεβάλλετε εἰς κυψέλην κριθῆς εἴκοσι σάτα καὶ ἐγένετο κριθῆς δέκα σάτα καὶ εἰσεπορεύεσθε εἰς τὸ ὑπολήνιον ἐξαντλήσαι πεντήκοντα μετρητάς καὶ ἐγένοντο εἴκοσι

17 ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν ἀφορίᾳ καὶ ἐν ἀνεμοφθορίᾳ καὶ ἐν χαλάζῃ πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ὑμῶν καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρὸς με λέγει κύριος 18 ὑποτάξατε δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα ἀπὸ τῆς τετράδος καὶ εἰκάδος τοῦ ἐνάτου μηνὸς καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐθεμελιώθη ὁ ναὸς κυρίου θέσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν 19 εἴ ἔτι ἐπιγνωσθήσεται ἐπὶ τῆς ἄλλω καὶ εἴ ἔτι ἡ ἄμπελος καὶ ἡ συκῆ καὶ ἡ ρόα καὶ τὰ ξύλα τῆς ἐλαίας τὰ οὐ φέροντα καρπὸν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης εὐλογήσω 20 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐκ δευτέρου πρὸς Αγγαῖον τὸν προφήτην τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς λέγων 21 εἶπὸν πρὸς Ζοροβαβελ τὸν τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς Ιουδα λέγων ἐγὼ σεῖω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν 22 καὶ καταστρέψω θρόνους βασιλέων καὶ ὀλεθρεύσω δύνάμιν βασιλέων τῶν ἐθνῶν καὶ καταστρέψω ἄρματα καὶ ἀναβάτας καὶ καταβήσονται ἵπποι καὶ ἀναβάται αὐτῶν ἕκαστος ἐν ῥομφαίᾳ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ 23 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος παντοκράτωρ λήμψομαί σε Ζοροβαβελ τὸν τοῦ Σαλαθιηλ τὸν δούλόν μου λέγει κύριος καὶ θήσομαί σε ὡς σφραγίδα διότι σὲ ἠρέτισα λέγει κύριος παντοκράτωρ

Ζαχαρίας

1 ἐν τῷ ὀγδῶ μηνί ἔτους δευτέρου ἐπὶ Δαρείου ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαριαν τὸν τοῦ Βαραχιου υἱὸν Ἀδδω τὸν προφήτην λέγων **2** ὠργίσθη κύριος ἐπὶ τοὺς πατέρας ὑμῶν ὀργὴν μεγάλην **3** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐπιστρέψατε πρὸς με καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει κύριος **4** καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν οἷς ἐνεκάλεσαν αὐτοῖς οἱ προφῆται οἱ ἔμπροσθεν λέγοντες τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ οὐ προσέσχον τοῦ εἰσακοῦσαί μου λέγει κύριος **5** οἱ πατέρες ὑμῶν ποῦ εἰσιν καὶ οἱ προφῆται μὴ τὸν αἰῶνα ζήσονται **6** πλὴν τοὺς λόγους μου καὶ τὰ νόμιμά μου δέχεσθε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ἐν πνεύματί μου τοῖς δούλοις μου τοῖς προφήταις οἱ κατελάβοσαν τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν καθὼς παρατέτακται κύριος παντοκράτωρ τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν οὕτως ἐποίησεν ὑμῖν **7** τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τῷ ἑνδεκάτῳ μηνί οὗτός ἐστιν ὁ μὴν Σαβατ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαριαν τὸν τοῦ Βαραχιου υἱὸν Ἀδδω τὸν προφήτην λέγων **8** ἐώρακα τὴν νύκτα καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ἵππον πυρρόν καὶ οὗτος εἰστήκει ἀνὰ μέσον τῶν δύο ὀρέων τῶν κατασκίων καὶ ὀπίσω αὐτοῦ ἵπποι πυρροὶ καὶ ψαροὶ καὶ ποικίλοι καὶ λευκοὶ **9** καὶ εἶπα τί οὗτοι κύριε καὶ εἶπεν πρὸς με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί ἐγὼ δεῖξω σοι τί ἐστιν ταῦτα **10** καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ ἐφεστηκῶς ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων καὶ εἶπεν πρὸς με οὗτοί εἰσιν οὗς

ἐξαπέσταλκεν κύριος τοῦ περιοδεῦσαι τὴν γῆν **11** καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ ἀγγέλῳ κυρίου τῷ ἐφεστῶτι ἀνά μέσον τῶν ὀρέων καὶ εἶπον περιωδεύκαμεν πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ κατοικεῖται καὶ ἡσυχάζει **12** καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν κύριε παντοκράτωρ ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσης τὴν Ἱερουσαλημ καὶ τὰς πόλεις Ἰουδαῶν ὑπερεῖδες τοῦτο ἑβδομηκοστὸν ἔτος **13** καὶ ἀπεκρίθη κύριος παντοκράτωρ τῷ ἀγγέλῳ τῷ λαλοῦντι ἐν ἐμοὶ ῥήματα καλὰ καὶ λόγους παρακλητικούς **14** καὶ εἶπεν πρὸς με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ ἀνάκραγε λέγων τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐζήλωκα τὴν Ἱερουσαλημ καὶ τὴν Σιών ζῆλον μέγαν **15** καὶ ὀργὴν μεγάλην ἐγὼ ὀργίζομαι ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ συνεπιτιθέμενα ἀνθ' ὧν ἐγὼ μὲν ὠργίσθην ὀλίγα αὐτοὶ δὲ συνεπέθεντο εἰς κακά **16** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπιστρέψω ἐπὶ Ἱερουσαλημ ἐν οἰκτιρισμῷ καὶ ὁ οἶκός μου ἀνοικοδομηθήσεται ἐν αὐτῇ λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ μέτρον ἐκταθήσεται ἐπὶ Ἱερουσαλημ ἔτι **17** καὶ εἶπεν πρὸς με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ ἀνάκραγε λέγων τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔτι διαχυθήσονται πόλεις ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἐλεήσει κύριος ἔτι τὴν Σιών καὶ αἰρετιεῖ ἔτι τὴν Ἱερουσαλημ **18** καὶ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ τέσσαρα κέρατα **19** καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ τί ἐστὶν ταῦτα κύριε καὶ εἶπεν πρὸς με ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰουδαν καὶ τὸν Ἰσραηλ **20** καὶ ἔδειξέν μοι κύριος τέσσαρας τέκτονας **21** καὶ εἶπα τί οὗτοι ἔρχονται ποιῆσαι καὶ εἶπεν πρὸς με ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰουδαν καὶ τὸν Ἰσραηλ κατέαξαν καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἤρην κεφαλὴν καὶ εἰσῆλθον οὗτοι τοῦ ὀξῦναι αὐτὰ εἰς χεῖρας αὐτῶν τὰ

τέσσαρα κέρατα τὰ ἔθνη τὰ ἐπαιρόμενα κέρας ἐπὶ τὴν γῆν
κυρίου τοῦ διασκορπίσαι αὐτήν

2 καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σχοινίον γεωμετρικόν **2** καὶ εἶπα
πρὸς αὐτόν ποῦ σὺ πορεύῃ καὶ εἶπεν πρὸς με διαμετρήσαι
τὴν Ἱερουσαλημ τοῦ ἰδεῖν πηλίκον τὸ πλάτος αὐτῆς
ἐστὶν καὶ πηλίκον τὸ μῆκος **3** καὶ ἰδοὺ ὁ ἄγγελος ὁ
λαλῶν ἐν ἐμοὶ εἰστήκει καὶ ἄγγελος ἕτερος ἐξεπορεύετο
εἰς συνάντησιν αὐτῷ **4** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν λέγων
δράμε καὶ λάλησον πρὸς τὸν νεανίαν ἐκεῖνον λέγων
κατακάρπως κατοικηθήσεται Ἱερουσαλημ ἀπὸ πλήθους
ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς **5** καὶ ἐγὼ ἔσομαι
αὐτῇ λέγει κύριος τεῖχος πυρὸς κυκλόθεν καὶ εἰς δόξαν
ἔσομαι ἐν μέσῳ αὐτῆς **6** ὦ ὦ φεύγετε ἀπὸ γῆς βορρᾶ
λέγει κύριος διότι ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων τοῦ οὐρανοῦ
συνάξω ὑμᾶς λέγει κύριος **7** εἰς Σιων ἀνασώζεσθε οἱ
κατοικοῦντες θυγατέρα Βαβυλῶνος **8** διότι τάδε λέγει
κύριος παντοκράτωρ ὀπίσω δόξης ἀπέσταλκέν με ἐπὶ
τὰ ἔθνη τὰ σκυλεύσαντα ὑμᾶς διότι ὁ ἀπτόμενος ὑμῶν
ὡς ἀπτόμενος τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ **9** διότι
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπιφέρω τὴν χειρὰ μου ἐπ' αὐτούς καὶ ἔσονται
σκῦλα τοῖς δουλεύουσιν αὐτοῖς καὶ γνώσεσθε διότι κύριος
παντοκράτωρ ἀπέσταλκέν με **10** τέρπου καὶ εὐφραίνου
θύγατερ Σιων διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι καὶ κατασκηνώσω
ἐν μέσῳ σου λέγει κύριος **11** καὶ καταφεύξονται ἔθνη
πολλὰ ἐπὶ τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔσονται
αὐτῷ εἰς λαὸν καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν μέσῳ σου καὶ
ἐπιγνώσῃ ὅτι κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέν με πρὸς
σέ **12** καὶ κατακληρονομήσει κύριος τὸν Ἰουδαν τὴν

μερίδα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγίαν καὶ αἰρετιεῖ ἔτι τὴν
Ιερουσαλημ **13** εὐλαβείσθω πᾶσα σὰρξ ἀπὸ προσώπου
κυρίου διότι ἐξεγήγερται ἐκ νεφελῶν ἀγίων αὐτοῦ

3 καὶ ἔδειξέν μοι Ἰησοῦν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν ἐστῶτα
πρὸ προσώπου ἀγγέλου κυρίου καὶ ὁ διάβολος εἰστήκει
ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τοῦ ἀντικεῖσθαι αὐτῷ **2** καὶ εἶπεν κύριος
πρὸς τὸν διάβολον ἐπιτιμήσαι κύριος ἐν σοὶ διάβολε καὶ
ἐπιτιμήσαι κύριος ἐν σοὶ ὁ ἐκλεζόμενος τὴν Ιερουσαλημ
οὐκ ἰδοὺ τοῦτο ὡς δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός **3** καὶ
Ἰησοῦς ἦν ἐνδεδυμένος ἱμάτια ῥυπαρὰ καὶ εἰστήκει πρὸ
προσώπου τοῦ ἀγγέλου **4** καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν πρὸς
τοὺς ἐστηκότας πρὸ προσώπου αὐτοῦ λέγων ἀφέλετε τὰ
ἱμάτια τὰ ῥυπαρὰ ἀπ' αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἰδοὺ
ἀφήρηκα τὰς ἀνομίας σου καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν ποδήρη **5**
καὶ ἐπίθετε κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
περιέβαλον αὐτὸν ἱμάτια καὶ ἐπέθηκαν κίδαριν καθαρὰν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου εἰστήκει **6**
καὶ διεμαρτύρατο ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Ἰησοῦν λέγων
7 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐὰν ἐν ταῖς ὁδοῖς
μου πορεύῃ καὶ ἐὰν τὰ προστάγματά μου φυλάξης καὶ
σὺ διακρινεῖς τὸν οἶκόν μου καὶ ἐὰν διαφυλάξης καί
γε τὴν αὐλήν μου καὶ δώσω σοι ἀναστρεφόμενους ἐν
μέσῳ τῶν ἐστηκότων τούτων **8** ἄκουε δὴ Ἰησοῦ ὁ
ιερεὺς ὁ μέγας σὺ καὶ οἱ πλησίον σου οἱ καθήμενοι πρὸ
προσώπου σου διότι ἄνδρες τερατοσκόποι εἰσὶ διότι ἰδοὺ
ἐγὼ ἄγω τὸν δοῦλόν μου Ἀνατολὴν **9** διότι ὁ λίθος ὃν
ἔδωκα πρὸ προσώπου Ἰησοῦ ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἕνα ἐπτὰ
ὀφθαλμοὶ εἰσιν ἰδοὺ ἐγὼ ὀρύσσω βόθρον λέγει κύριος
παντοκράτωρ καὶ ψηλαφήσω πᾶσαν τὴν ἀδικίαν τῆς γῆς

ἐκείνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾶ **10** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος παντοκράτωρ συγκαλέσετε ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ὑποκάτω ἀμπέλου καὶ ὑποκάτω συκῆς

4 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ ἐξήγειρέν με ὄν τρόπον ὅταν ἐξεγερθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὕπνου αὐτοῦ **2** καὶ εἶπεν πρὸς με τί σύ βλέπεις καὶ εἶπα ἑώρακα καὶ ἰδοὺ λυχνία χρυσοῦ ὅλη καὶ τὸ λαμπάδιον ἐπάνω αὐτῆς καὶ ἑπτὰ λύχνοι ἐπάνω αὐτῆς καὶ ἑπτὰ ἐπαρυστρίδες τοῖς λύχνοις τοῖς ἐπάνω αὐτῆς **3** καὶ δύο ἑλαῖαι ἐπάνω αὐτῆς μία ἐκ δεξιῶν τοῦ λαμπαδίου καὶ μία ἐξ εὐωνύμων **4** καὶ ἐπηρώτησα καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ λέγων τί ἐστὶν ταῦτα κύριε **5** καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ εἶπεν πρὸς με οὐ γινώσκεις τί ἐστὶν ταῦτα καὶ εἶπα οὐχὶ κύριε **6** καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν πρὸς με λέγων οὗτος ὁ λόγος κυρίου πρὸς Ζοροβαβελ λέγων οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλη οὐδὲ ἐν ἰσχύϊ ἀλλ' ἢ ἐν πνεύματί μου λέγει κύριος παντοκράτωρ **7** τίς εἶ σύ τὸ ὄρος τὸ μέγα πρὸ προσώπου Ζοροβαβελ τοῦ κατορθῶσαι καὶ ἐξοίσω τὸν λίθον τῆς κληρονομίας ἰσότητά χάριτος χάριτα αὐτῆς **8** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **9** αἱ χεῖρες Ζοροβαβελ ἐθεμελίωσαν τὸν οἶκον τοῦτον καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπιτελέσουσιν αὐτόν καὶ ἐπιγνώσῃ διότι κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέν με πρὸς σέ **10** διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς ἡμέρας μικράς καὶ χαροῦνται καὶ ὄψονται τὸν λίθον τὸν κασσιτέρινον ἐν χειρὶ Ζοροβαβελ ἑπτὰ οὗτοι ὀφθαλμοὶ κυρίου εἰσὶν οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν **11** καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν τί αἱ δύο ἑλαῖαι αὗται αἱ ἐκ δεξιῶν τῆς λυχνίας καὶ ἐξ εὐωνύμων **12** καὶ ἐπηρώτησα ἐκ δευτέρου καὶ εἶπα πρὸς

αὐτόν τί οἱ δύο κλάδοι τῶν ἐλαιῶν οἱ ἐν ταῖς χερσὶν
τῶν δύο μυζωτήρων τῶν χρυσῶν τῶν ἐπιχεόντων καὶ
ἐπαναγόντων τὰς ἐπαρυστρίδας τὰς χρυσᾶς **13** καὶ εἶπεν
πρὸς με οὐκ οἶδας τί ἐστὶν ταῦτα καὶ εἶπα οὐχὶ κύριε **14**
καὶ εἶπεν οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ τῆς πιότητος παρεστήκασιν τῷ
κυρίῳ πάσης τῆς γῆς

5 καὶ ἐπέστρεψα καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον
καὶ ἰδοὺ δρέπανον πετόμενον **2** καὶ εἶπεν πρὸς με τί σὺ
βλέπεις καὶ εἶπα ἐγὼ ὄρῳ δρέπανον πετόμενον μῆκος
πήχεων εἴκοσι καὶ πλάτος πήχεων δέκα **3** καὶ εἶπεν
πρὸς με αὕτη ἢ ἀρὰ ἢ ἐκπορευομένη ἐπὶ πρόσωπον
πάσης τῆς γῆς διότι πᾶς ὁ κλέπτης ἐκ τούτου ἕως
θανάτου ἐκδικηθήσεται καὶ πᾶς ὁ ἐπίορκος ἐκ τούτου
ἕως θανάτου ἐκδικηθήσεται **4** καὶ ἐξοίσω αὐτό λέγει
κύριος παντοκράτωρ καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ
κλέπτου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὀμνύοντος τῷ ὀνόματί
μου ἐπὶ ψεύδει καὶ καταλύσει ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ
καὶ συντελέσει αὐτὸν καὶ τὰ ξύλα αὐτοῦ καὶ τοὺς λίθους
αὐτοῦ **5** καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ
εἶπεν πρὸς με ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἰδὲ τί
τὸ ἐκπορευόμενον τοῦτο **6** καὶ εἶπα τί ἐστὶν καὶ εἶπεν
τοῦτο τὸ μέτρον τὸ ἐκπορευόμενον καὶ εἶπεν αὕτη ἢ
ἀδικία αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ **7** καὶ ἰδοὺ τάλαντον μολίβου
ἐξαιρόμενον καὶ ἰδοὺ μία γυνὴ ἐκάθητο ἐν μέσῳ τοῦ
μέτρου **8** καὶ εἶπεν αὕτη ἐστὶν ἡ ἀνομία καὶ ἔρριψεν
αὐτὴν ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου καὶ ἔρριψεν τὸν λίθον τοῦ
μολίβου εἰς τὸ στόμα αὐτῆς **9** καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ δύο γυναῖκες ἐκπορευόμεναι καὶ
πνεῦμα ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν καὶ αὗται εἶχον πτέρυγας

ὡς πτέρυγας ἔποπος καὶ ἀνέλαβον τὸ μέτρον ἀνὰ μέσον
τῆς γῆς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ **10** καὶ εἶπα πρὸς τὸν
ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί ποῦ αὐταὶ ἀποφέρουσιν τὸ
μέτρον **11** καὶ εἶπεν πρὸς με οἰκοδομῆσαι αὐτῶ οἰκίαν ἐν
γῆ Βαβυλῶνος καὶ ἐτοιμάσαι καὶ θήσουσιν αὐτὸ ἐκεῖ ἐπὶ
τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ

6 καὶ ἐπέστρεψα καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον
καὶ ἰδοὺ τέσσαρα ἄρματα ἐκπορευόμενα ἐκ μέσου δύο
ὀρέων καὶ τὰ ὄρη ἦν ὄρη χαλκᾶ **2** ἐν τῷ ἄρματι τῷ πρώτῳ
ἵπποι πυρροὶ καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ δευτέρῳ ἵπποι μέλανες
3 καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ τρίτῳ ἵπποι λευκοὶ καὶ ἐν τῷ ἄρματι
τῷ τετάρτῳ ἵπποι ποικίλοι ψαροὶ **4** καὶ ἀπεκρίθην καὶ
εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί τί ἐστὶν
ταῦτα κύριε **5** καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί
καὶ εἶπεν ταῦτά ἐστὶν οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ
ἐκπορεύονται παραστῆναι τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς **6** ἐν ᾧ
ἦσαν οἱ ἵπποι οἱ μέλανες ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν βορρᾶ καὶ
οἱ λευκοὶ ἐξεπορεύοντο κατόπισθεν αὐτῶν καὶ οἱ ποικίλοι
ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν νότου **7** καὶ οἱ ψαροὶ ἐξεπορεύοντο
καὶ ἐπέβλεπον τοῦ πορεύεσθαι τοῦ περιοδεῦσαι τὴν
γῆν καὶ εἶπεν πορεύεσθε καὶ περιοδεύσατε τὴν γῆν καὶ
περιώδευσαν τὴν γῆν **8** καὶ ἀνεβόησεν καὶ ἐλάλησεν
πρὸς με λέγων ἰδοὺ οἱ ἐκπορευόμενοι ἐπὶ γῆν βορρᾶ
ἀνέπαυσαν τὸν θυμὸν μου ἐν γῆ βορρᾶ **9** καὶ ἐγένετο λόγος
κυρίου πρὸς με λέγων **10** λαβὲ τὰ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας
παρὰ τῶν ἀρχόντων καὶ παρὰ τῶν χρησίμων αὐτῆς καὶ
παρὰ τῶν ἐπεγνωκότων αὐτήν καὶ εἰσελεύσῃ σὺ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὸν οἶκον Ἰωσίου τοῦ Σοφονίου τοῦ
ἦκοντος ἐκ Βαβυλῶνος **11** καὶ λήψῃ ἀργύριον καὶ χρυσίον

καὶ ποιήσεις στεφάνους καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδεκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου **12** καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἰδοὺ ἀνὴρ Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ ἀνατελεῖ καὶ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον κυρίου **13** καὶ αὐτὸς λήμψεται ἀρετὴν καὶ καθίεται καὶ κατάρξει ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἔσται ὁ ἱερεὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ βουλή εἰρηνικὴ ἔσται ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων **14** ὁ δὲ στέφανος ἔσται τοῖς ὑπομένουσιν καὶ τοῖς χρησίμοις αὐτῆς καὶ τοῖς ἐπεγνωκόσιν αὐτὴν καὶ εἰς χάριτα υἱοῦ Σοφονίου καὶ εἰς ψαλμὸν ἐν οἴκῳ κυρίου **15** καὶ οἱ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἤξουσιν καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ γνώσεσθε διότι κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς καὶ ἔσται ἐὰν εἰσακούοντες εἰσακούσητε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν

7 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαριαν τετράδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἐνάτου ὃς ἐστὶν Χασελευ **2** καὶ ἐξαπέστειλεν εἰς Βαιθηλ Σαρασαρ καὶ Αρβεσεερ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τοῦ ἐξιλάσασθαι τὸν κύριον **3** λέγων πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντοκράτορος καὶ πρὸς τοὺς προφήτας λέγων εἰσελήλυθεν ὧδε ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ τὸ ἅγίασμα καθότι ἐποίησα ἤδη ἱκανὰ ἔτη **4** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου τῶν δυνάμεων πρὸς με λέγων **5** εἰπὸν πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς λέγων ἐὰν νηστεύσητε ἢ κόψησθε ἐν ταῖς πέμπταις ἢ ἐν ταῖς ἐβδόμαις καὶ ἰδοὺ ἐβδομήκοντα ἔτη μὴ νηστείαν νενηστεύκατέ μοι **6** καὶ ἐὰν φάγητε ἢ πίνητε οὐχ ὑμεῖς ἔσθετε καὶ ὑμεῖς πίνετε **7** οὐχ οὗτοι οἱ

λόγοι εἰσὶν οὓς ἐλάλησεν κύριος ἐν χερσὶν τῶν προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν ὅτε ἦν Ἱερουσαλημ κατοικουμένη καὶ εὐθηνούσα καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς κυκλόθεν καὶ ἡ ὄρεινὴ καὶ ἡ πεδινὴ κατωκεῖτο **8** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαριαν λέγων **9** τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ κρίμα δίκαιον κρίνατε καὶ ἔλεος καὶ οἰκτιρισμὸν ποιεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ **10** καὶ χήραν καὶ ὀρφανὸν καὶ προσήλυτον καὶ πένητα μὴ καταδυναστεύετε καὶ κακίαν ἕκαστος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ μὴ μνησικακεῖτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν **11** καὶ ἠπεύθησαν τοῦ προσέχειν καὶ ἔδωκαν νῶτον παραφρονοῦντα καὶ τὰ ὦτα αὐτῶν ἐβάρυναν τοῦ μὴ εἰσακούειν **12** καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν ἔταξαν ἀπειθῆ τοῦ μὴ εἰσακούειν τοῦ νόμου μου καὶ τοὺς λόγους οὓς ἐξαπέστειλεν κύριος παντοκράτωρ ἐν πνεύματι αὐτοῦ ἐν χερσὶν τῶν προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν καὶ ἐγένετο ὀργὴ μεγάλη παρὰ κυρίου παντοκράτορος **13** καὶ ἔσται ὃν τρόπον εἶπεν καὶ οὐκ εἰσήκουσαν αὐτοῦ οὕτως κεκράζονται καὶ οὐ μὴ εἰσακούσω λέγει κύριος παντοκράτωρ **14** καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἃ οὐκ ἔγνωσαν καὶ ἡ γῆ ἀφανισθήσεται κατόπισθεν αὐτῶν ἐκ διοδεύοντος καὶ ἐξ ἀναστρέφοντος καὶ ἔταξαν γῆν ἐκλεκτὴν εἰς ἀφανισμόν

8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου παντοκράτορος λέγων **2** τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐζήλωσα τὴν Ἱερουσαλημ καὶ τὴν Σιων ζῆλον μέγαν καὶ θυμῷ μεγάλῳ ἐζήλωσα αὐτήν **3** τάδε λέγει κύριος καὶ ἐπιστρέψω ἐπὶ Σιων καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλημ καὶ κληθήσεται ἡ Ἱερουσαλημ πόλις ἡ ἀληθινὴ καὶ τὸ ὄρος κυρίου παντοκράτορος ὄρος ἅγιον **4** τάδε λέγει

κύριος παντοκράτωρ ἔτι καθήσονται πρεσβύτεροι καὶ πρεσβύτεραι ἐν ταῖς πλατείαις Ἱερουσαλημ ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ πλήθους ἡμερῶν 5 καὶ αἱ πλατεῖαι τῆς πόλεως πλησθήσονται παιδαρίων καὶ κορασιῶν παιζόντων ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς 6 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ διότι εἰ ἀδυνατήσῃ ἐνώπιον τῶν καταλοίπων τοῦ λαοῦ τούτου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις μὴ καὶ ἐνώπιον ἐμοῦ ἀδυνατήσῃ λέγει κύριος παντοκράτωρ 7 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἰδοὺ ἐγὼ ἀνασφύζω τὸν λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν 8 καὶ εἰσάξω αὐτούς καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλημ καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ 9 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ κατισχυέτωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοὺς λόγους τούτους ἐκ στόματος τῶν προφητῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας τεθεμελίωται ὁ οἶκος κυρίου παντοκράτορος καὶ ὁ ναὸς ἀφ' οὗ ὠκοδόμηται 10 διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ μισθὸς τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἔσται εἰς ὄνησιν καὶ ὁ μισθὸς τῶν κτηνῶν οὐχ ὑπάρξει καὶ τῷ ἐκπορευομένῳ καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ οὐκ ἔσται εἰρήνη ἀπὸ τῆς θλίψεως καὶ ἔξαποστελῶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους ἕκαστον ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ 11 καὶ νῦν οὐ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ τούτου λέγει κύριος παντοκράτωρ 12 ἀλλ' ἢ δεῖξω εἰρήνην ἢ ἄμπελος δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γενήματα αὐτῆς καὶ ὁ οὐρανὸς δώσει τὴν δρόσον αὐτοῦ καὶ κατακληρονομήσω τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ μου πάντα ταῦτα 13 καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἦτε

έν κατάρα έν τοῖς ἔθνεσιν οἶκος Ιουδα καὶ οἶκος Ισραηλ
οὕτως διασώσω ὑμᾶς καὶ ἔσεσθε έν εὐλογία θαρσεῖτε καὶ
κατισχύετε έν ταῖς χερσὶν ὑμῶν 14 διότι τάδε λέγει κύριος
παντοκράτωρ ὃν τρόπον διενοήθην τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς
έν τῷ παροργίσει με τοὺς πατέρας ὑμῶν λέγει κύριος
παντοκράτωρ καὶ οὐ μετενόησα 15 οὕτως παρατέταγμα
καὶ διανενόημα έν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοῦ καλῶς
ποιῆσαι τὴν Ιερουσαλημ καὶ τὸν οἶκον Ιουδα θαρσεῖτε 16
οὗτοι οἱ λόγοι οὐς ποιήσετε λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ κρίμα εἰρηνικὸν κρίνατε
έν ταῖς πύλαις ὑμῶν 17 καὶ ἕκαστος τὴν κακίαν τοῦ
πλησίον αὐτοῦ μὴ λογίζεσθε έν ταῖς καρδίαις ὑμῶν καὶ
ὄρκον ψευδῆ μὴ ἀγαπάτε διότι ταῦτα πάντα ἐμίσησα
λέγει κύριος παντοκράτωρ 18 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
παντοκράτορος πρὸς με λέγων 19 τάδε λέγει κύριος
παντοκράτωρ νηστεία ἢ τετράς καὶ νηστεία ἢ πέμπτη
καὶ νηστεία ἢ ἑβδόμη καὶ νηστεία ἢ δεκάτη ἔσονται τῷ
οἴκῳ Ιουδα εἰς χαρὰν καὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ εἰς ἑορτὰς
ἀγαθὰς καὶ εὐφρανθήσεσθε καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν
εἰρήνην ἀγαπήσατε 20 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ
ἔτι ἤξουσιν λαοὶ πολλοὶ καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλὰς
21 καὶ συνελεύσονται κατοικοῦντες πέντε πόλεις εἰς μίαν
πόλιν λέγοντες πορευθῶμεν δεηθῆναι τοῦ προσώπου
κυρίου καὶ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον κυρίου παντοκράτορος
πορεύσομαι κἀγώ 22 καὶ ἤξουσιν λαοὶ πολλοὶ καὶ ἔθνη
πολλὰ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον κυρίου παντοκράτορος έν
Ιερουσαλημ καὶ τοῦ ἐξιλάσκεσθαι τὸ πρόσωπον κυρίου 23
τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ έν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
ἐὰν ἐπιλάβωνται δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν

έθνων καὶ ἐπιλάβωνται τοῦ κρασπέδου ἀνδρὸς Ἰουδαίου λέγοντες πορευσόμεθα μετὰ σοῦ διότι ἀκηκόαμεν ὅτι ὁ θεὸς μεθ' ὑμῶν ἐστίν

9 λήμμα λόγου κυρίου ἐν γῆ Σεδραχ καὶ Δαμασκοῦ θυσία αὐτοῦ διότι κύριος ἐφορᾷ ἀνθρώπους καὶ πάσας φυλάς τοῦ Ἰσραηλ **2** καὶ Εμαθ ἐν τοῖς ὀρίοις αὐτῆς Τύρος καὶ Σιδῶν διότι ἐφρόνησαν σφόδρα **3** καὶ ᾠκοδόμησεν Τύρος ὀχυρώματα ἑαυτῇ καὶ ἐθησαύρισεν ἀργύριον ὡς χοῦν καὶ συνήγαγεν χρυσίον ὡς πηλὸν ὀδῶν **4** διὰ τοῦτο κύριος κληρονομήσει αὐτήν καὶ πατάξει εἰς θάλασσαν δύναμιν αὐτῆς καὶ αὕτη ἐν πυρὶ καταναλωθήσεται **5** ὄψεται Ἀσκαλὼν καὶ φοβηθήσεται καὶ Γάζα καὶ ὀδυνηθήσεται σφόδρα καὶ Ἀκκαρων ὅτι ἠσχύνθη ἐπὶ τῷ παραπτώματι αὐτῆς καὶ ἀπολεῖται βασιλεὺς ἐκ Γάζης καὶ Ἀσκαλῶν οὐ μὴ κατοικηθῆ **6** καὶ κατοικήσουσιν ἄλλογενεῖς ἐν Ἀζώτῳ καὶ καθελῶ ὕβριν ἄλλοφύλων **7** καὶ ἐξαρῶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐκ στόματος αὐτῶν καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐκ μέσου ὀδόντων αὐτῶν καὶ ὑπολειφθήσεται καὶ οὗτος τῷ θεῷ ἡμῶν καὶ ἔσονται ὡς χιλιάρχος ἐν Ἰουδα καὶ Ἀκκαρων ὡς ὁ Ἰεβουσαῖος **8** καὶ ὑποστήσομαι τῷ οἴκῳ μου ἀνάστημα τοῦ μὴ διαπορεύεσθαι μηδὲ ἀνακάμπειν καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτοὺς οὐκέτι ἐξελεύων διότι νῦν ἐώρακα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου **9** χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιων κήρυσσε θύγατερ Ἰερουσαλημ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι δίκαιος καὶ σώζων αὐτός πραῦς καὶ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον **10** καὶ ἐξολεθρεύσει ἄρματα ἐξ Εφραιμ καὶ ἵππον ἐξ Ἰερουσαλημ καὶ ἐξολεθρευθήσεται τόξον πολεμικόν καὶ πλῆθος καὶ εἰρήνη ἐξ ἔθνων καὶ κατάρξει ὑδάτων ἕως θαλάσσης καὶ ποταμῶν διεκβολὰς

γῆς **11** καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης ἐξαπέστειλας δεσμίους σου ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ **12** καθήσεσθε ἐν ὄχυρώματι δέσμιοι τῆς συναγωγῆς καὶ ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας παροικεσίας σου διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι **13** διότι ἐνέτεινά σε Ἰουδα ἐμαυτῷ τόξον ἔπλησα τὸν Εφραιμ καὶ ἐπεγερωτὰ τέκνα σου Σιων ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων καὶ ψηλαφήσω σε ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ **14** καὶ κύριος ἔσται ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολίς καὶ κύριος παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπιδί καὶ πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ **15** κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτῶν καὶ καταναλώσουσιν αὐτοὺς καὶ καταχώσουσιν αὐτοὺς ἐν λίθοις σφενδόνης καὶ ἐκπίονται αὐτοὺς ὡς οἶνον καὶ πλήσουσιν ὡς φιάλας θυσιαστήριον **16** καὶ σώσει αὐτοὺς κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς πρόβατα λαὸν αὐτοῦ διότι λίθοι ἅγιοι κυλίνονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ **17** ὅτι εἶ τι ἀγαθὸν αὐτοῦ καὶ εἶ τι καλὸν παρ' αὐτοῦ σίτος νεανίσκοις καὶ οἶνος εὐωδιάζων εἰς παρθένους

10 αἰτεῖσθε ὑετὸν παρὰ κυρίου καθ' ὥραν πρόιμον καὶ ὄψιμον κύριος ἐποίησεν φαντασίας καὶ ὑετὸν χειμερινὸν δώσει αὐτοῖς ἐκάστῳ βοτάνην ἐν ἀγρῷ **2** διότι οἱ ἀποφθεγγόμενοι ἐλάλησαν κόπους καὶ οἱ μάντιες ὀράσεις ψευδεῖς καὶ τὰ ἐνύπνια ψευδῆ ἐλάλουν μάταια παρεκάλουν διὰ τοῦτο ἐξήρθησαν ὡς πρόβατα καὶ ἐκακώθησαν διότι οὐκ ἦν ἴασις **3** ἐπὶ τοὺς ποιμένας παρωξύνθη ὁ θυμὸς μου καὶ ἐπὶ τοὺς ἀμνοὺς ἐπισκέψομαι καὶ ἐπισκέψεται κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ τὸν οἶκον Ἰουδα καὶ τάξει αὐτοὺς ὡς ἵππον εὐπρεπῆ αὐτοῦ ἐν πολέμῳ **4** καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπέβλεψεν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔταξεν καὶ ἐξ αὐτοῦ τόξον ἐν θυμῷ ἐξ

αὐτοῦ ἐξελεύσεται πᾶς ὁ ἐξελαύνων ἐν τῷ αὐτῷ **5** καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ πατοῦντες πηλὸν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν πολέμῳ καὶ παρατάξονται διότι κύριος μετ' αὐτῶν καὶ καταισχυνηθήσονται ἀναβάται ἵππων **6** καὶ κατισχύσω τὸν οἶκον Ἰουδα καὶ τὸν οἶκον Ἰωσηφ σώσω καὶ κατοικιῶ αὐτούς ὅτι ἠγάπησα αὐτούς καὶ ἔσονται ὃν τρόπον οὐκ ἀπεστρεψάμην αὐτούς διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῖς **7** καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ τοῦ Ἐφραιμ καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτῶν ὡς ἐν οἴνῳ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ὄψονται καὶ εὐφρανθήσονται καὶ χαρεῖται ἡ καρδία αὐτῶν ἐπὶ τῷ κυρίῳ **8** σημανῶ αὐτοῖς καὶ εἰσδέξομαι αὐτούς διότι λυτρώσομαι αὐτούς καὶ πληθυνθήσονται καθότι ἦσαν πολλοί **9** καὶ σπερῶ αὐτούς ἐν λαοῖς καὶ οἱ μακρὰν μνησθήσονται μοι ἐκθρέψουσιν τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ ἐπιστρέψουσιν **10** καὶ ἐπιστρέψω αὐτούς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐξ Ἀσσυρίων εἰσδέξομαι αὐτούς καὶ εἰς τὴν Γαλααδίτιν καὶ εἰς τὸν Λίβανον εἰσάξω αὐτούς καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῆ ἕξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς **11** καὶ διελεύσονται ἐν θαλάσῃ στενῇ καὶ πατάξουσιν ἐν θαλάσῃ κύματα καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ βάθη ποταμῶν καὶ ἀφαιρεθήσεται πᾶσα ὕβρις Ἀσσυρίων καὶ σκῆπτρον Αἰγύπτου περιαιρεθήσεται **12** καὶ κατισχύσω αὐτούς ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ κατακαυχήσονται λέγει κύριος

11 διάνοιξον ὁ Λίβανος τὰς θύρας σου καὶ καταφαγέτω πῦρ τὰς κέδρους σου **2** ὀλολυξάτω πίτυς διότι πέπτωκεν κέδρος ὅτι μεγάλως μεγιστᾶνες ἔταλαιπώρησαν ὀλολύξατε δρῦες τῆς Βασανίτιδος ὅτι κατεσπᾶσθη ὁ δρυμὸς ὁ σύμφυτος **3** φωνὴ θρηγούντων ποιμένων ὅτι

τεταλαιπώρηκεν ἡ μεγαλωσύνη αὐτῶν φωνὴ ὠρυομένων
λεόντων ὅτι τεταλαιπώρηκεν τὸ φρύαγμα τοῦ Ἰορδάνου
4 τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ποιμαίνετε τὰ πρόβατα
τῆς σφαγῆς 5 ἃ οἱ κτησάμενοι κατέσφαζον καὶ οὐ
μετεμέλοντο καὶ οἱ πωλοῦντες αὐτὰ ἔλεγον εὐλογητὸς
κύριος καὶ πεπλουτήκαμεν καὶ οἱ ποιμένες αὐτῶν οὐκ
ἔπασχον οὐδὲν ἐπ' αὐτοῖς 6 διὰ τοῦτο οὐ φείσομαι οὐκέτι
ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν λέγει κύριος καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀνθρώπους ἕκαστον εἰς χεῖρας
τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως αὐτοῦ καὶ
κατακόψουσιν τὴν γῆν καὶ οὐ μὴ ἐξέλωμαι ἐκ χειρὸς
αὐτῶν 7 καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς εἰς τὴν
Χαναανίτιν καὶ λήμψομαι ἑμαυτῷ δύο ράβδους τὴν μίαν
ἐκάλεσα Κάλλος καὶ τὴν ἑτέραν ἐκάλεσα Σχοίνισμα καὶ
ποιμανῶ τὰ πρόβατα 8 καὶ ἐξαρῶ τοὺς τρεῖς ποιμένας
ἐν μηνὶ ἐνὶ καὶ βαρυνθήσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπ' αὐτούς
καὶ γὰρ αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπωρῦοντο ἐπ' ἐμέ 9 καὶ εἶπα
οὐ ποιμανῶ ὑμᾶς τὸ ἀποθνήσκον ἀποθνησκέτω καὶ τὸ
ἐκλεῖπον ἐκλειπέτω καὶ τὰ κατάλοιπα κατεσθιέτωσαν
ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ 10 καὶ λήμψομαι
τὴν ράβδον μου τὴν καλὴν καὶ ἀπορρίψω αὐτὴν τοῦ
διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου ἣν διεθέμην πρὸς πάντας
τοὺς λαοὺς 11 καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
καὶ γνώσονται οἱ Χανααναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενα
διότι λόγος κυρίου ἐστίν 12 καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς εἰ
καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστίν δότε στήσαντες τὸν μισθόν
μου ἢ ἀπέπασθε καὶ ἔστησαν τὸν μισθόν μου τριάκοντα
ἀργυροῦς 13 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με κάθεσ αὐτοὺς εἰς
τὸ χωνευτήριον καὶ σκέψαι εἰ δόκιμόν ἐστίν ὃν τρόπον

έδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἔλαβον τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον **14** καὶ ἀπέρριψα τὴν ῥάβδον τὴν δευτέραν τὸ Σχοίνισμα τοῦ διασκεδάσαι τὴν κατάσχεσιν ἀνὰ μέσον Ἰουδα καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Ἰσραηλ **15** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἔτι λαβὲ σεαυτῶ σκεύη ποιμενικὰ ποιμένος ἀπείρου **16** διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ποιμένα ἐπὶ τὴν γῆν τὸ ἐκλιμπάνον οὐ μὴ ἐπισκέψηται καὶ τὸ διεσκορπισμένον οὐ μὴ ζητήσῃ καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ μὴ ἰάσῃται καὶ τὸ ὀλόκληρον οὐ μὴ κατευθύνη καὶ τὰ κρέα τῶν ἐκλεκτῶν καταφάγεται καὶ τοὺς ἀστραγάλους αὐτῶν ἐκστρέψει **17** ὧ οἱ ποιμαίνοντες τὰ μάταια καὶ οἱ καταλελοιπότες τὰ πρόβατα μάχαιρα ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὁ βραχίων αὐτοῦ ξηραίνόμενος ξηρανθήσεται καὶ ὁ ὀφθαλμὸς ὁ δεξιὸς αὐτοῦ ἐκτυφλούμενος ἐκτυφλωθήσεται

12 λῆμμα λόγου κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ λέγει κύριος ἐκτείνων οὐρανὸν καὶ θεμελιῶν γῆν καὶ πλάσσει πνεῦμα ἀνθρώπου ἐν αὐτῷ **2** ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὴν Ἱερουσαλημ ὡς πρόθυρα σαλευόμενα πᾶσι τοῖς λαοῖς κύκλω καὶ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἔσται περιοχὴ ἐπὶ Ἱερουσαλημ **3** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τὴν Ἱερουσαλημ λίθον καταπατούμενον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν πᾶς ὁ καταπατῶν αὐτὴν ἐμπαίζων ἐμπαίζεται καὶ ἐπισυναχθήσονται ἐπ' αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς **4** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος παντοκράτωρ πατάξω πάντα ἵππον ἐν ἐκστάσει καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ ἐν παραφρονήσει ἐπὶ δὲ τὸν οἶκον Ἰουδα διανοίξω τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ πάντας τοὺς ἵππους τῶν λαῶν πατάξω ἐν ἀποτυφλώσει **5** καὶ ἐροῦσιν οἱ

χιλιάρχου Ιουδα ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εὐρήσομεν ἑαυτοῖς
τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ ἐν κυρίῳ παντοκράτορι
θεῷ αὐτῶν 6 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τοὺς χιλιάρχους
Ιουδα ὡς δαλὸν πυρὸς ἐν ξύλοις καὶ ὡς λαμπάδα πυρὸς
ἐν καλάμῃ καὶ καταφάγονται ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων
πάντας τοὺς λαοὺς κυκλόθεν καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλημ
ἔτι καθ' ἑαυτήν 7 καὶ σώσει κύριος τὰ σκηνώματα Ιουδα
καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ὅπως μὴ μεγαλύνηται καύχημα οἴκου
Δαυιδ καὶ ἔπαρσις τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλημ ἐπὶ τὸν
Ιουδαν 8 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπερασπιεῖ κύριος
ὑπὲρ τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλημ καὶ ἔσται ὁ ἀσθενῶν
ἐν αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς οἶκος Δαυιδ ὁ δὲ οἶκος
Δαυιδ ὡς οἶκος θεοῦ ὡς ἄγγελος κυρίου ἐνώπιον αὐτῶν
9 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ζητήσω τοῦ ἐξᾶραι πάντα
τὰ ἔθνη τὰ ἐπερχόμενα ἐπὶ Ἱερουσαλημ 10 καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ
τὸν οἶκον Δαυιδ καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ
πνεῦμα χάριτος καὶ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐπιβλέψονται πρὸς με
ἀνθ' ὧν κατωρχήσαντο καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν κοπετὸν
ὡς ἐπ' ἀγαπητὸν καὶ ὀδυνηθήσονται ὀδύνην ὡς ἐπὶ
πρωτοτόκῳ 11 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μεγαλυνθήσεται ὁ
κοπετὸς ἐν Ἱερουσαλημ ὡς κοπετὸς ῥοῶνος ἐν πεδίῳ
ἐκκοπτομένου 12 καὶ κόψεται ἡ γῆ κατὰ φυλὰς φυλὰς
φυλὴ καθ' ἑαυτήν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτὰς
φυλὴ οἴκου Δαυιδ καθ' ἑαυτήν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ'
ἑαυτὰς φυλὴ οἴκου Ναθαν καθ' ἑαυτήν καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῶν καθ' ἑαυτὰς 13 φυλὴ οἴκου Λευι καθ' ἑαυτήν καὶ
αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτὰς φυλὴ τοῦ Συμεων καθ'
ἑαυτήν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτὰς 14 πᾶσαι

αἱ φυλαὶ αἱ ὑπολελειμμένοι φυλὴ καθ' ἑαυτὴν καὶ αἱ
γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς

13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται πᾶς τόπος διανοιγόμενος ἐν
τῷ οἴκῳ Δαυὶδ **2** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος
ἐξολεθρεύσω τὰ ὀνόματα τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
οὐκέτι ἔσται αὐτῶν μνεῖα καὶ τοὺς ψευδοπροφήτας καὶ τὸ
πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐξαρῶ ἀπὸ τῆς γῆς **3** καὶ ἔσται ἐὰν
προφητεύσῃ ἄνθρωπος ἔτι καὶ ἔρεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ πατήρ
αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οἱ γεννήσαντες αὐτόν οὐ ζήσῃ
ὅτι ψευδῆ ἐλάλησας ἐπ' ὀνόματι κυρίου καὶ συμποδιοῦσιν
αὐτόν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οἱ γεννήσαντες
αὐτόν ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν **4** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ καταισχυθήσονται οἱ προφῆται ἕκαστος ἐκ τῆς
ὀράσεως αὐτοῦ ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν καὶ ἐνδύσονται
δέρριν τριχίνην ἀνθ' ὧν ἐψεύσαντο **5** καὶ ἔρεῖ οὐκ εἰμι
προφήτης ἐγὼ διότι ἄνθρωπος ἐργαζόμενος τὴν γῆν ἐγὼ
εἰμι ὅτι ἄνθρωπος ἐγέννησέν με ἐκ νεότητός μου **6** καὶ
ἔρῳ πρὸς αὐτόν τί αἱ πληγαὶ αὗται ἀνὰ μέσον τῶν χειρῶν
σου καὶ ἔρεῖ ἅς ἐπλήγην ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ μου **7**
ῥομφαία ἐξεγέρθητι ἐπὶ τοὺς ποιμένας μου καὶ ἐπ' ἄνδρα
πολίτην μου λέγει κύριος παντοκράτωρ πατάξατε τοὺς
ποιμένας καὶ ἐκσπάσατε τὰ πρόβατα καὶ ἐπάξω τὴν χειρὰ
μου ἐπὶ τοὺς ποιμένας **8** καὶ ἔσται ἐν πάσῃ τῇ γῇ λέγει
κύριος τὰ δύο μέρη ἐξολεθρευθήσεται καὶ ἐκλείψει τὸ δὲ
τρίτον ὑπολειφθήσεται ἐν αὐτῇ **9** καὶ διάξω τὸ τρίτον
διὰ πυρὸς καὶ πυρώσω αὐτούς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον
καὶ δοκιμῶ αὐτούς ὡς δοκιμάζεται τὸ χρυσίον αὐτὸς
ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομά μου κἀγὼ ἐπακούσομαι αὐτῷ καὶ

ἐρῶ λαός μου οὗτός ἐστιν καὶ αὐτὸς ἐρεῖ κύριος ὁ θεός μου

14 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται τοῦ κυρίου καὶ διαμερισθήσεται τὰ σκυλά σου ἐν σοί **2** καὶ ἐπισυνάξω πάντα τὰ ἔθνη ἐπὶ Ἱερουσαλημ εἰς πόλεμον καὶ ἀλώσεται ἡ πόλις καὶ διαρπαγήσονται αἱ οἰκίαι καὶ αἱ γυναῖκες μολυνθήσονται καὶ ἐξελεύσεται τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως ἐν αἰχμαλωσίᾳ οἱ δὲ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ μου οὐ μὴ ἐξολεθρευθῶσιν ἐκ τῆς πόλεως **3** καὶ ἐξελεύσεται κύριος καὶ παρατάξεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις καθὼς ἡμέρα παρατάξεως αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου **4** καὶ στήσονται οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν τὸ κατέναντι Ἱερουσαλημ ἐξ ἀνατολῶν καὶ σχισθήσεται τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς θάλασσαν χάος μέγα σφόδρα καὶ κλινεῖ τὸ ἥμισυ τοῦ ὄρους πρὸς βορρᾶν καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς νότον **5** καὶ ἐμφραχθήσεται φάραγξ ὀρέων μου καὶ ἐγκολληθήσεται φάραγξ ὀρέων ἕως Ἰασολ καὶ ἐμφραχθήσεται καθὼς ἐνεφράγη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ σεισμοῦ ἐν ἡμέραις Οζιου βασιλέως Ἰουδα καὶ ἦξει κύριος ὁ θεός μου καὶ πάντες οἱ ἅγιοι μετ' αὐτοῦ **6** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς καὶ ψυχὸς καὶ πάγος **7** ἔσται μίαν ἡμέραν καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γνωστὴ τῷ κυρίῳ καὶ οὐχ ἡμέρα καὶ οὐ νύξ καὶ πρὸς ἑσπέραν ἔσται φῶς **8** καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἱερουσαλημ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην καὶ ἐν θέρει καὶ ἐν ἔαρι ἔσται οὕτως **9** καὶ ἔσται κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται κύριος εἷς καὶ τὸ

ὄνομα αὐτοῦ ἔν 10 κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τὴν ἔρημον ἀπὸ Γαβε ἕως Ρεμμων κατὰ νότον Ἱερουσαλημ Ραμα δὲ ἐπὶ τόπου μενεΐ ἀπὸ τῆς πύλης Βενιαμιν ἕως τοῦ τόπου τῆς πύλης τῆς πρώτης ἕως τῆς πύλης τῶν γωνιῶν καὶ ἕως τοῦ πύργου Ἀνανεηλ ἕως τῶν ὑποληνίων τοῦ βασιλέως 11 κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ καὶ οὐκ ἔσται ἀνάθεμα ἔτι καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλημ πεποιθότως 12 καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτώσις ἣν κόψει κύριος πάντας τοὺς λαούς ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Ἱερουσαλημ τακήσονται αἱ σάρκες αὐτῶν ἐστηκότων αὐτῶν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ῥυήσονται ἐκ τῶν ὀπῶν αὐτῶν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν τακήσεται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν 13 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕκστασις κυρίου ἐπ' αὐτοὺς μεγάλη καὶ ἐπιλήμψονται ἕκαστος τῆς χειρὸς τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ συμπλακήσεται ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ 14 καὶ ὁ Ἰουδας παρατάξεται ἐν Ἱερουσαλημ καὶ συνάξει τὴν ἰσχὺν πάντων τῶν λαῶν κυκλόθεν χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ἱματισμὸν εἰς πλῆθος σφόδρα 15 καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτώσις τῶν ἵππων καὶ τῶν ἡμιόνων καὶ τῶν καμήλων καὶ τῶν ὄνων καὶ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ὄντων ἐν ταῖς παρεμβολαῖς ἐκεῖναις κατὰ τὴν πτώσιν ταύτην 16 καὶ ἔσται ὅσοι ἐὰν καταλειφθῶσιν ἐκ πάντων τῶν ἔθνων τῶν ἐλθόντων ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἀναβήσονται κατ' ἐνιαυτὸν τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ τοῦ ἑορτάζειν τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας 17 καὶ ἔσται ὅσοι ἐὰν μὴ ἀναβῶσιν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς εἰς Ἱερουσαλημ τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ οὗτοι ἐκείνοις προστεθήσονται 18 ἐὰν δὲ φυλὴ Αἰγύπτου μὴ ἀναβῇ μηδὲ

ἔλθῃ ἐκεῖ καὶ ἐπὶ τούτοις ἔσται ἡ πτώσις ἣν πατάξει
κύριος πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐὰν μὴ ἀναβῆ τοῦ ἑορτάσαι
τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας **19** αὕτη ἔσται ἡ ἀμαρτία
Αἰγύπτου καὶ ἡ ἀμαρτία πάντων τῶν ἐθνῶν ὅσα ἂν μὴ
ἀναβῆ τοῦ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας **20** ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου ἅγιον
τῷ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ ἔσονται οἱ λέβητες οἱ ἐν τῷ
οἴκῳ κυρίου ὡς φιάλαι πρὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου
21 καὶ ἔσται πᾶς λέβης ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐν τῷ Ἰουδα
ἅγιον τῷ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ ἥξουσιν πάντες οἱ
θυσιάζοντες καὶ λήμψονται ἐξ αὐτῶν καὶ ἐψήσουσιν ἐν
αὐτοῖς καὶ οὐκ ἔσται Χαναναῖος οὐκέτι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου
παντοκράτορος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ

Μαλαχίας

1 λήμμα λόγου κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ ἐν χειρὶ ἀγγέλου αὐτοῦ θέσθε δὴ ἐπὶ τὰς καρδίας ὑμῶν **2** ἠγάπησα ὑμᾶς λέγει κύριος καὶ εἶπατε ἐν τίνι ἠγάπησας ἡμᾶς οὐκ ἀδελφὸς ἦν Ἡσαυ τοῦ Ἰακωβ λέγει κύριος καὶ ἠγάπησα τὸν Ἰακωβ **3** τὸν δὲ Ἡσαυ ἐμίσησα καὶ ἔταξα τὰ ὅρια αὐτοῦ εἰς ἀφανισμόν καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς δόματα ἐρήμου **4** διότι ἐρεῖ ἡ Ἰδουμαία κατέστραπται καὶ ἐπιστρέψωμεν καὶ ἀνοικοδομήσωμεν τὰς ἐρήμους τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ αὐτοὶ οἰκοδομήσουσιν καὶ ἐγὼ καταστρέψω καὶ ἐπικληθήσεται αὐτοῖς ὅρια ἀνομίας καὶ λαὸς ἐφ' ὃν παρατέτακται κύριος ἕως αἰῶνος **5** καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται καὶ ὑμεῖς ἐρεῖτε ἐμεγαλύνθη κύριος ὑπεράνω τῶν ὀρίων τοῦ Ἰσραηλ **6** υἱὸς δοξάζει πατέρα καὶ δοῦλος τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ εἰ πατήρ εἰμι ἐγὼ ποῦ ἐστὶν ἡ δόξα μου καὶ εἰ κύριός εἰμι ἐγὼ ποῦ ἐστὶν ὁ φόβος μου λέγει κύριος παντοκράτωρ ὑμεῖς οἱ ἱερεῖς οἱ φαυλίζοντες τὸ ὄνομά μου καὶ εἶπατε ἐν τίνι ἐφραυλίσαμεν τὸ ὄνομά σου **7** προσάγοντες πρὸς τὸ θυσιαστήριόν μου ἄρτους ἡλισγημένους καὶ εἶπατε ἐν τίνι ἡλισγήσαμεν αὐτούς ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς τράπεζα κυρίου ἐξουδενωμένη ἐστὶν καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα βρώματα ἐξουδενωμένα **8** διότι ἐὰν προσαγάγητε τυφλὸν εἰς θυσίαν οὐ κακόν καὶ ἐὰν προσαγάγητε χωλὸν ἢ ἄρρωστον οὐ κακόν προσάγαγε δὴ αὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ σου εἰ προσδέξεται αὐτό εἰ λήμψεται πρόσωπόν σου λέγει κύριος παντοκράτωρ **9** καὶ νῦν ἐξιλάσκεσθε τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ δεήθητε αὐτοῦ ἐν χερσὶν ὑμῶν γέγονεν ταῦτα εἰ λήμψομαι ἐξ ὑμῶν πρόσωπα ὑμῶν λέγει κύριος παντοκράτωρ **10** διότι

καὶ ἐν ὑμῖν συγκλεισθήσονται θύραι καὶ οὐκ ἀνάψετε τὸ
θυσιαστήριόν μου δωρεάν οὐκ ἔστιν μου θέλημα ἐν ὑμῖν
λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι
ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν **11** διότι ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου ἕως
δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδόξασται ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ
ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου καὶ
θυσία καθαρὰ διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσιν
λέγει κύριος παντοκράτωρ **12** ὑμεῖς δὲ βεβηλοῦτε αὐτὸ ἐν
τῷ λέγειν ὑμᾶς τράπεζα κυρίου ἡλισγημένη ἐστίν καὶ τὰ
ἐπιτιθέμενα ἐξουδένωνται βρώματα αὐτοῦ **13** καὶ εἶπατε
ταῦτα ἐκ κακοπαθείας ἐστίν καὶ ἐξεφύσησα αὐτὰ λέγει
κύριος παντοκράτωρ καὶ εἰσεφέρετε ἀρπάγματα καὶ τὰ
χωλὰ καὶ τὰ ἐνοχλούμενα καὶ ἐὰν φέρητε τὴν θυσίαν
εἰ προσδέξομαι αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν λέγει κύριος
παντοκράτωρ **14** καὶ ἐπικατάρατος ὃς ἦν δυνατὸς καὶ
ὑπῆρχεν ἐν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ ἄρσεν καὶ εὐχή αὐτοῦ ἐπ'
αὐτῷ καὶ θύει διεφθαρμένον τῷ κυρίῳ διότι βασιλεὺς
μέγας ἐγώ εἰμι λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τὸ ὄνομά
μου ἐπιφανὲς ἐν τοῖς ἔθνεσιν

2 καὶ νῦν ἡ ἐντολὴ αὕτη πρὸς ὑμᾶς οἱ ἱερεῖς **2**
ἐὰν μὴ ἀκούσητε καὶ ἐὰν μὴ θῆσθε εἰς τὴν καρδίαν
ὑμῶν τοῦ δοῦναι δόξαν τῷ ὀνόματί μου λέγει κύριος
παντοκράτωρ καὶ ἐξαποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὴν κατάραν καὶ
ἐπικαταράσομαι τὴν εὐλογίαν ὑμῶν καὶ καταράσομαι
αὐτήν καὶ διασκεδάσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν καὶ οὐκ ἔσται
ἐν ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οὐ τίθεσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν **3** ἰδοὺ
ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν ὄμιον καὶ σκορπιῶ ἦνυστρον ἐπὶ
τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἦνυστρον ἑορτῶν ὑμῶν καὶ λήμψομαι
ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτό **4** καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ ἐξαπέσταλκα

πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐντολὴν ταύτην τοῦ εἶναι τὴν διαθήκην μου πρὸς τοὺς Λευίτας λέγει κύριος παντοκράτωρ **5** ἡ διαθήκη μου ἦν μετ' αὐτοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης καὶ ἔδωκα αὐτῷ ἐν φόβῳ φοβεῖσθαί με καὶ ἀπὸ προσώπου ὀνόματός μου στέλλεσθαι αὐτόν **6** νόμος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ ἀδικία οὐχ εὐρέθη ἐν χείλεσιν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ κατευθύνων ἐπορεύθη μετ' ἐμοῦ καὶ πολλοὺς ἐπέστρεψεν ἀπὸ ἀδικίας **7** ὅτι χεῖλη ἱερέως φυλάσσεται γινῶσιν καὶ νόμον ἐκζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ διότι ἄγγελος κυρίου παντοκράτορός ἐστιν **8** ὑμεῖς δὲ ἐξεκλίνατε ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ πολλοὺς ἠσθενήσατε ἐν νόμῳ διεφθείρατε τὴν διαθήκην τοῦ Λευι λέγει κύριος παντοκράτωρ **9** καὶ γὰρ δέδωκα ὑμᾶς ἐξουδενωμένους καὶ παρειμένους εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἀνθ' ὧν ὑμεῖς οὐκ ἐφυλάξασθε τὰς ὁδοὺς μου ἀλλὰ ἐλαμβάνετε πρόσωπα ἐν νόμῳ **10** οὐχὶ θεὸς εἷς ἔκτισεν ὑμᾶς οὐχὶ πατὴρ εἷς πάντων ὑμῶν τί ὅτι ἐγκατελίπετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τοῦ βεβηλῶσαι τὴν διαθήκην τῶν πατέρων ὑμῶν **11** ἐγκατελείφθη Ἰουδας καὶ βδέλυγμα ἐγένετο ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ διότι ἐβεβήλωσεν Ἰουδας τὰ ἅγια κυρίου ἐν οἷς ἠγάπησεν καὶ ἐπετήδευσεν εἰς θεοὺς ἄλλοτρίους **12** ἐξολεθρεύσει κύριος τὸν ἄνθρωπον τὸν ποιῶντα ταῦτα ἕως καὶ ταπεινωθῆ ἕκ σκηνωμάτων Ἰακωβ καὶ ἐκ προσαγόντων θυσίαν τῷ κυρίῳ παντοκράτορι **13** καὶ ταῦτα ἃ ἐμίσουν ἐποιεῖτε ἐκαλύπτετε δάκρυσιν τὸ θυσιαστήριον κυρίου καὶ κλαυθμῷ καὶ στεναγμῷ ἐκ κόπων ἔτι ἄξιον ἐπιβλέψαι εἰς θυσίαν ἢ λαβεῖν δεκτὸν ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν **14** καὶ εἶπατε ἕνεκεν τίνος ὅτι κύριος διεμαρτύρατο ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον γυναικὸς

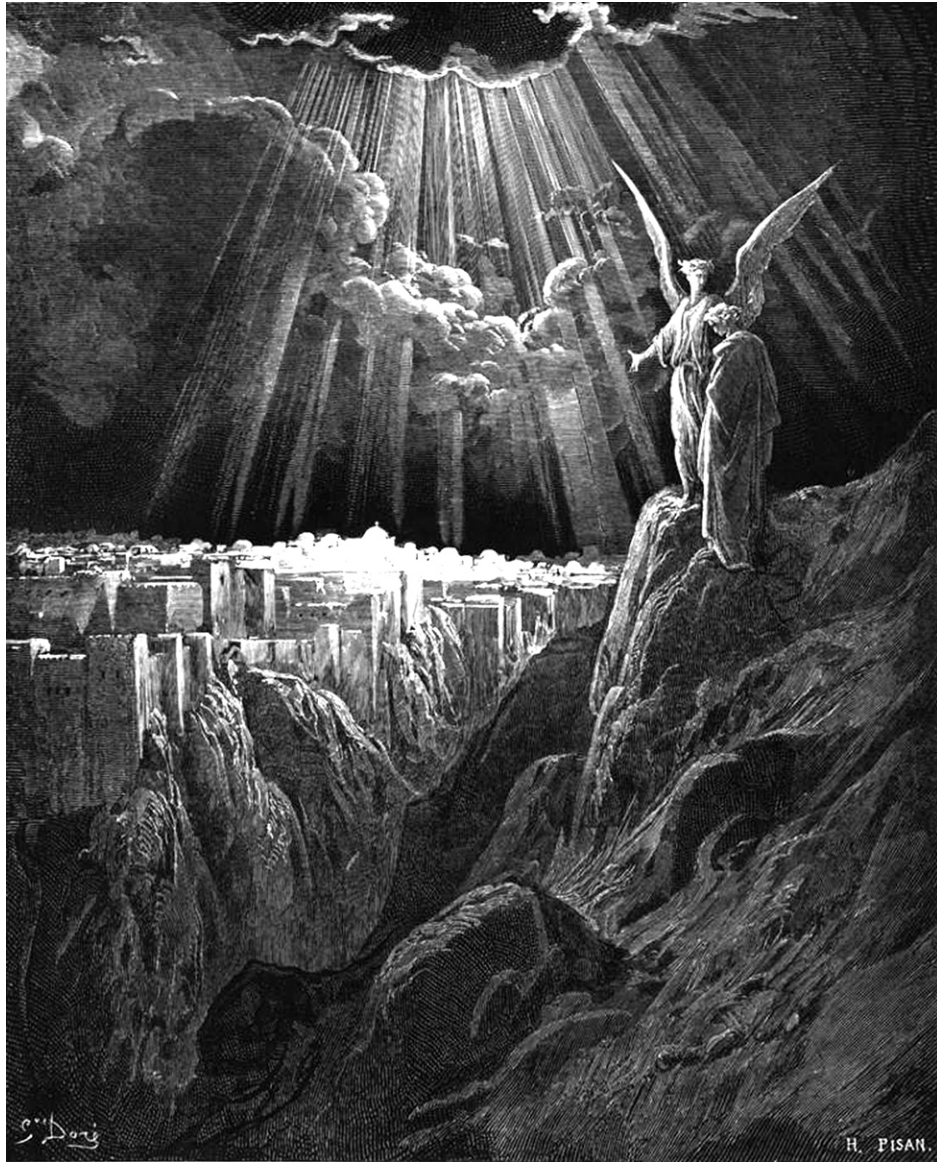
νεότητός σου ἦν ἐγκατέλιπες καὶ αὐτὴ κοινωνός σου καὶ γυνὴ διαθήκης σου **15** καὶ οὐκ ἄλλος ἐποίησεν καὶ ὑπόλειμμα πνεύματος αὐτοῦ καὶ εἶπατε τί ἄλλο ἀλλ' ἢ σπέρμα ζητεῖ ὁ θεός καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν καὶ γυναῖκα νεότητός σου μὴ ἐγκαταλίπης **16** ἀλλὰ ἐὰν μισήσας ἐξαποστείλης λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ καλύψει ἀσέβεια ἐπὶ τὰ ἐνθυμήματά σου λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπητε **17** οἱ παροξύνοντες τὸν θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν καὶ εἶπατε ἐν τίνι παρωξύναμεν αὐτόν ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς πᾶς ποιῶν πονηρόν καλὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησεν καὶ ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης

3 ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσώπου μου καὶ ἐξαίφνης ἦξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ **2** καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου καὶ ὡς πόα πλυνόντων **3** καὶ καθιεῖται χωνεύων καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον καὶ ὡς τὸ χρυσίον καὶ καθαρίσει τοὺς υἱοὺς Λευι καὶ χεεῖ αὐτοὺς ὡς τὸ χρυσίον καὶ ὡς τὸ ἀργύριον καὶ ἔσονται τῷ κυρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν δικαιοσύνῃ **4** καὶ ἀρέσει τῷ κυρίῳ θυσία Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἔμπροσθεν **5** καὶ προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τὰς φαρμακοὺς καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει καὶ ἐπὶ τοὺς ἀποστεροῦντας μισθὸν

μισθωτοῦ καὶ τοὺς καταδυναστεύοντας χήραν καὶ τοὺς
κονδυλίζοντας ὄρφανούς καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας κρίσιν
προσηλύτου καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους με λέγει κύριος
παντοκράτωρ **6** διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ οὐκ
ἠλλοίωμαι καὶ ὑμεῖς υἱοὶ Ἰακωβ οὐκ ἀπέχεσθε **7** ἀπὸ τῶν
ἀδικιῶν τῶν πατέρων ὑμῶν ἐξεκλίνατε νόμιμά μου καὶ
οὐκ ἐφυλάξασθε ἐπιστρέψατε πρὸς με καὶ ἐπιστραφήσομαι
πρὸς ὑμᾶς λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ εἶπατε ἐν
τίνι ἐπιστρέψωμεν **8** εἰ πτερνιεῖ ἄνθρωπος θεόν διότι
ὑμεῖς πτερνίζετέ με καὶ ἐρεῖτε ἐν τίνι ἐπτερνίκαμέν σε
ὅτι τὰ ἐπιδέκατα καὶ αἱ ἀπαρχαὶ μεθ' ὑμῶν εἰσιν **9** καὶ
ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε καὶ ἐμὲ ὑμεῖς πτερνίζετε
τὸ ἔθνος συνετελέσθη **10** καὶ εἰσηνέγκατε πάντα τὰ
ἐκφόρια εἰς τοὺς θησαυρούς καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἔσται
ἡ διαρπαγὴ αὐτοῦ ἐπισκέψασθε δὴ ἐν τούτῳ λέγει κύριος
παντοκράτωρ ἐὰν μὴ ἀνοίξω ὑμῖν τοὺς καταρράκτας
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐκχεῶ ὑμῖν τὴν εὐλογίαν μου ἕως
τοῦ ἰκανωθῆναι **11** καὶ διαστελῶ ὑμῖν εἰς βρῶσιν καὶ
οὐ μὴ διαφθεῖρω ὑμῶν τὸν καρπὸν τῆς γῆς καὶ οὐ μὴ
ἀσθενήσῃ ὑμῶν ἡ ἄμπελος ἢ ἐν τῷ ἀγρῷ λέγει κύριος
παντοκράτωρ **12** καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη
διότι ἔσεσθε ὑμεῖς γῆ θελητὴ λέγει κύριος παντοκράτωρ
13 ἐβαρύνατε ἐπ' ἐμὲ τοὺς λόγους ὑμῶν λέγει κύριος
καὶ εἶπατε ἐν τίνι κατελαλήσαμεν κατὰ σοῦ **14** εἶπατε
μάταιος ὁ δουλεύων θεῷ καὶ τί πλέον ὅτι ἐφυλάξαμεν
τὰ φυλάγματα αὐτοῦ καὶ διότι ἐπορεύθημεν ἰκέται πρὸ
προσώπου κυρίου παντοκράτορος **15** καὶ νῦν ἡμεῖς
μακαρίζομεν ἄλλοτρίους καὶ ἀνοικοδομοῦνται πάντες
ποιοῦντες ἄνομα καὶ ἀντέστησαν θεῷ καὶ ἐσώθησαν **16**

ταῦτα κατελάλησαν οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ προσέσχεν κύριος καὶ εἰσήκουσεν καὶ ἔγραψεν βιβλίον μνημοσύνου ἐνώπιον αὐτοῦ τοῖς φοβουμένοις τὸν κύριον καὶ εὐλαβουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ **17** καὶ ἔσονται μοι λέγει κύριος παντοκράτωρ εἰς ἡμέραν ἣν ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν καὶ αἰρετιῶ αὐτούς ὃν τρόπον αἰρετίζει ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν δουλεύοντα αὐτῷ **18** καὶ ἐπιστραφήσεσθε καὶ ὄψεσθε ἀνὰ μέσον δικαίου καὶ ἀνὰ μέσον ἀνόμου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ δουλεύοντος θεῷ καὶ τοῦ μὴ δουλεύοντος

4 διότι ἰδοὺ ἡμέρα κυρίου ἔρχεται καιομένη ὡς κλίβανος καὶ φλέξει αὐτούς καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἀλλογενεῖς καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ἄνομα καλάμη καὶ ἀνάψει αὐτούς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῆ ἕξ αὐτῶν ρίζα οὐδὲ κλῆμα **2** καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος δικαιοσύνης καὶ ἴασις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ καὶ ἐξελεύσεσθε καὶ σκιρτήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνειμένα **3** καὶ καταπατήσετε ἀνόμους διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐγὼ ποιῶ λέγει κύριος παντοκράτωρ **4** καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμῖν Ἡλιαν τὸν Θεοβίτην πρὶν ἔλθειν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ **5** ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ μὴ ἔλθω καὶ πατάξω τὴν γῆν ἄρδην **6** μνήσθητε νόμου Μωυσῆ τοῦ δούλου μου καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρηβ πρὸς πάντα τὸν Ἰσραηλ προστάγματα καὶ δικαιώματα

Καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ θρόνου λεγούσης Ἴδου ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται,
Ἀποκαλυψίς Ἰωαννοῦ 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

ai̅dios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

ai̅ōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the ai̅ōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

ai̅ōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

ele̅ēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-LXX-Septuagint/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιοις 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aidios

Προς Ρωμαιοις 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιοις 1:25
Προς Ρωμαιοις 9:5
Προς Ρωμαιοις 11:36
Προς Ρωμαιοις 12:2
Προς Ρωμαιοις 16:27
Προς Κορινθιοις Α' 1:20
Προς Κορινθιοις Α' 2:6
Προς Κορινθιοις Α' 2:7
Προς Κορινθιοις Α' 2:8
Προς Κορινθιοις Α' 3:18
Προς Κορινθιοις Α' 8:13
Προς Κορινθιοις Α' 10:11
Προς Κορινθιοις Β' 4:4
Προς Κορινθιοις Β' 9:9
Προς Κορινθιοις Β' 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιπησιους 4:20
Προς Κολοσσαεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α' 1:17
Προς Τιμοθεον Α' 6:17
Προς Τιμοθεον Β' 4:10
Προς Τιμοθεον Β' 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρον Α' 1:23

Πετρον Α' 1:25
Πετρον Α' 4:11
Πετρον Α' 5:11
Πετρον Β' 3:18
Ιωαννου Α' 2:17
Ιωαννου Β' 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β΄ 4:17
Προς Κορινθιους Β΄ 4:18
Προς Κορινθιους Β΄ 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 2:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:12
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:16
Προς Τιμοθεον Β΄ 1:9
Προς Τιμοθεον Β΄ 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλιμονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α΄ 5:10
Πετρου Β΄ 1:11
Ιωαννου Α΄ 1:2
Ιωαννου Α΄ 2:25
Ιωαννου Α΄ 3:15
Ιωαννου Α΄ 5:11
Ιωαννου Α΄ 5:13
Ιωαννου Α΄ 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēsē

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6
Hadēs
Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α΄ 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
Άριθμοί 16:30
Άριθμοί 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειών Α΄ 2:6
Βασιλειών Β΄ 22:6
Βασιλειών Γ΄ 2:6
Βασιλειών Γ΄ 2:9
Ίώβ 7:9
Ίώβ 11:8
Ίώβ 14:13
Ίώβ 17:13
Ίώβ 17:16
Ίώβ 21:13
Ίώβ 24:19
Ίώβ 26:6
Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

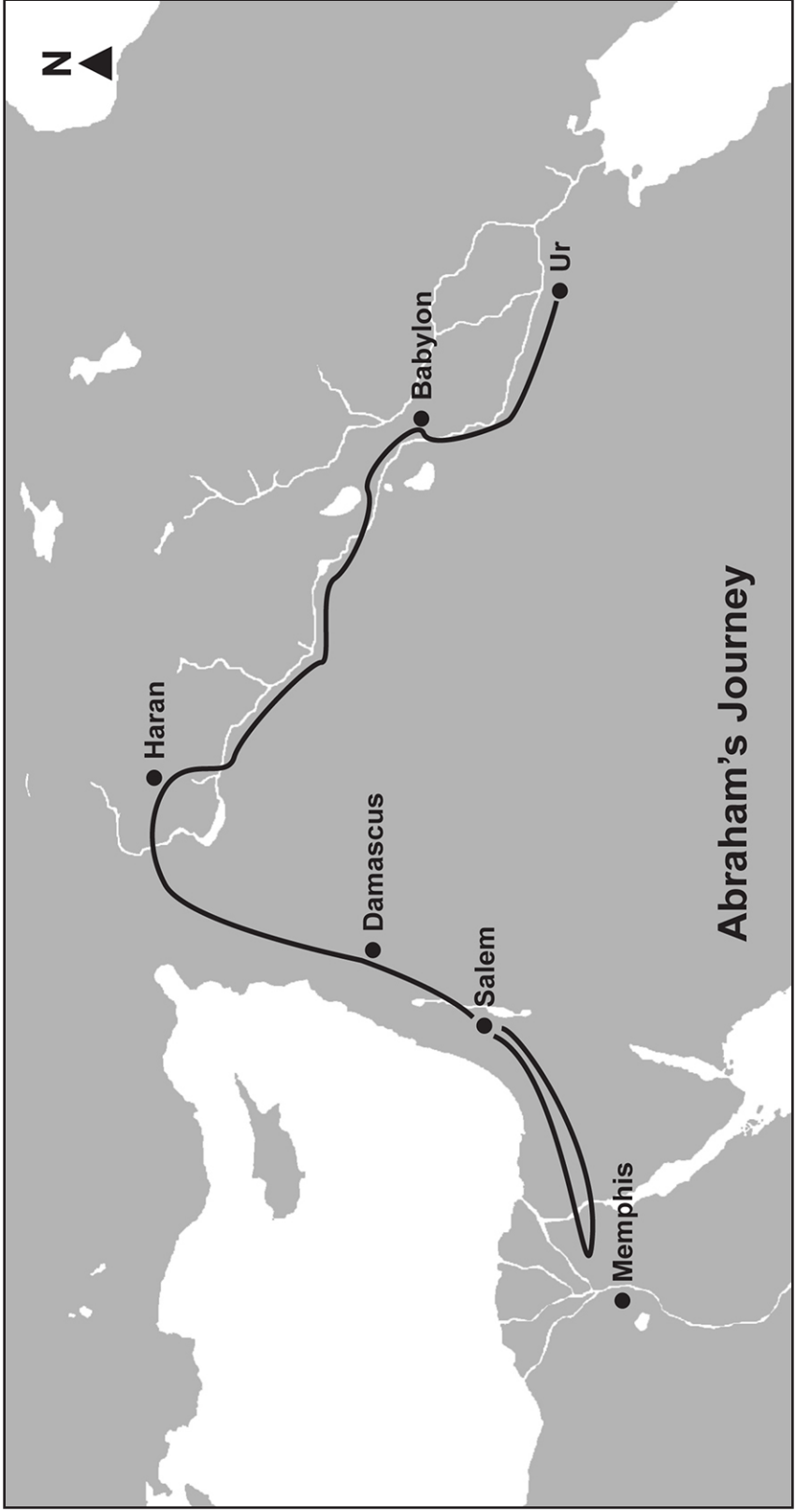
Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμίας 1:12
Παροιμίας 5:5
Παροιμίας 7:27
Παροιμίας 9:18*
Παροιμίας 15:11
Παροιμίας 15:24
Παροιμίας 23:14
Παροιμίας 27:20
Παροιμίας 30:16
Έκκλησιαστής 9:10
Άσμα Άσμάτων 8:6
Ήσαΐας 5:14
Ήσαΐας 7:11
Ήσαΐας 14:9
Ήσαΐας 14:11
Ήσαΐας 14:15
Ήσαΐας 28:15
Ήσαΐας 28:18
Ήσαΐας 38:10
Ήσαΐας 38:18
Ήσαΐας 57:9
Ήζεκιήλ 31:15
Ήζεκιήλ 31:16
Ήζεκιήλ 31:17
Ήζεκιήλ 32:21
Ήζεκιήλ 32:27
Ήσηέ΄ 13:14
Άμώς΄ 9:2
Ίωνᾶς΄ 2:2
Άμβρακούμ 2:5

Tartaroō

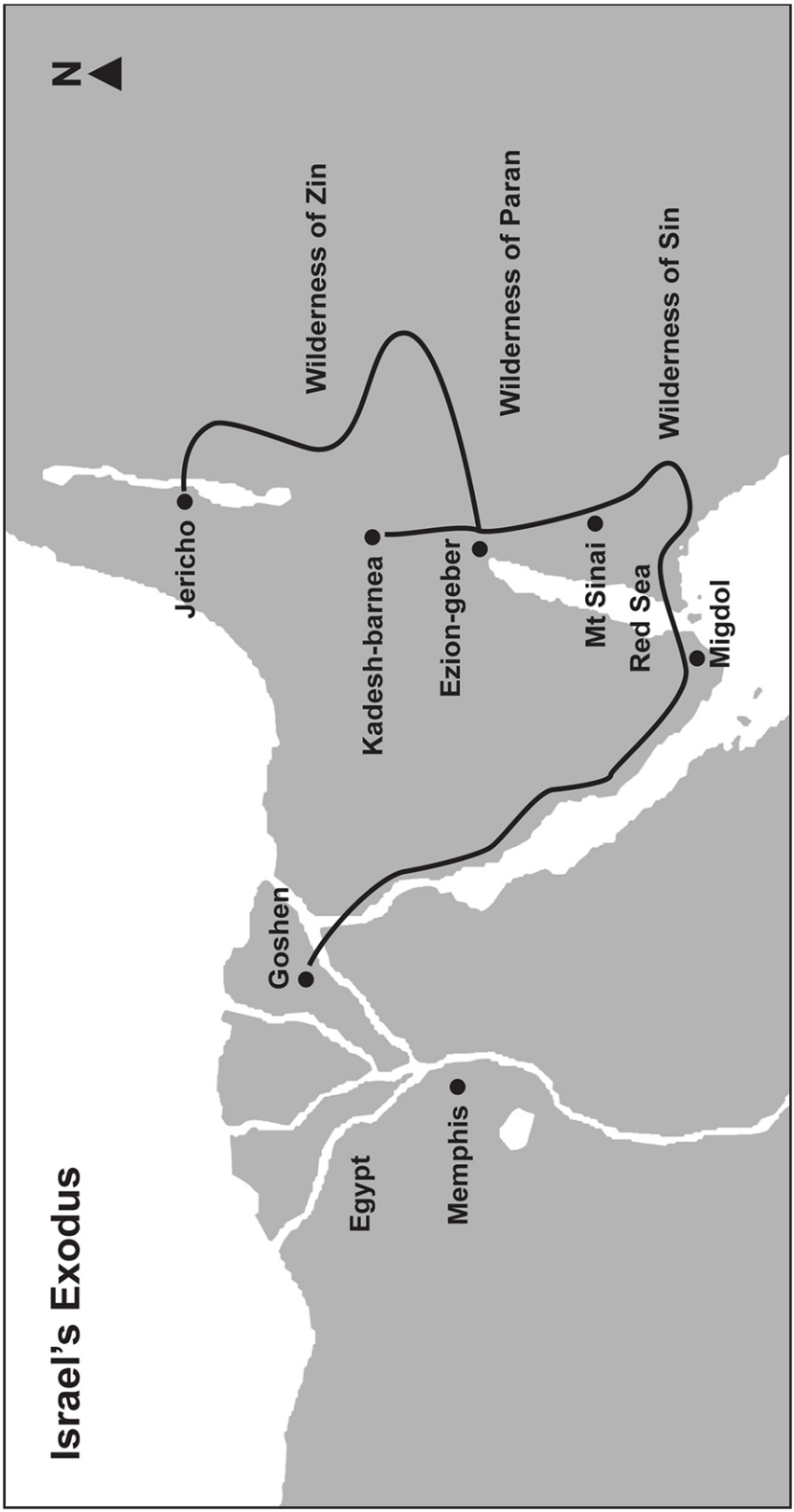
Πετρου Β΄ 2:4

Questioned

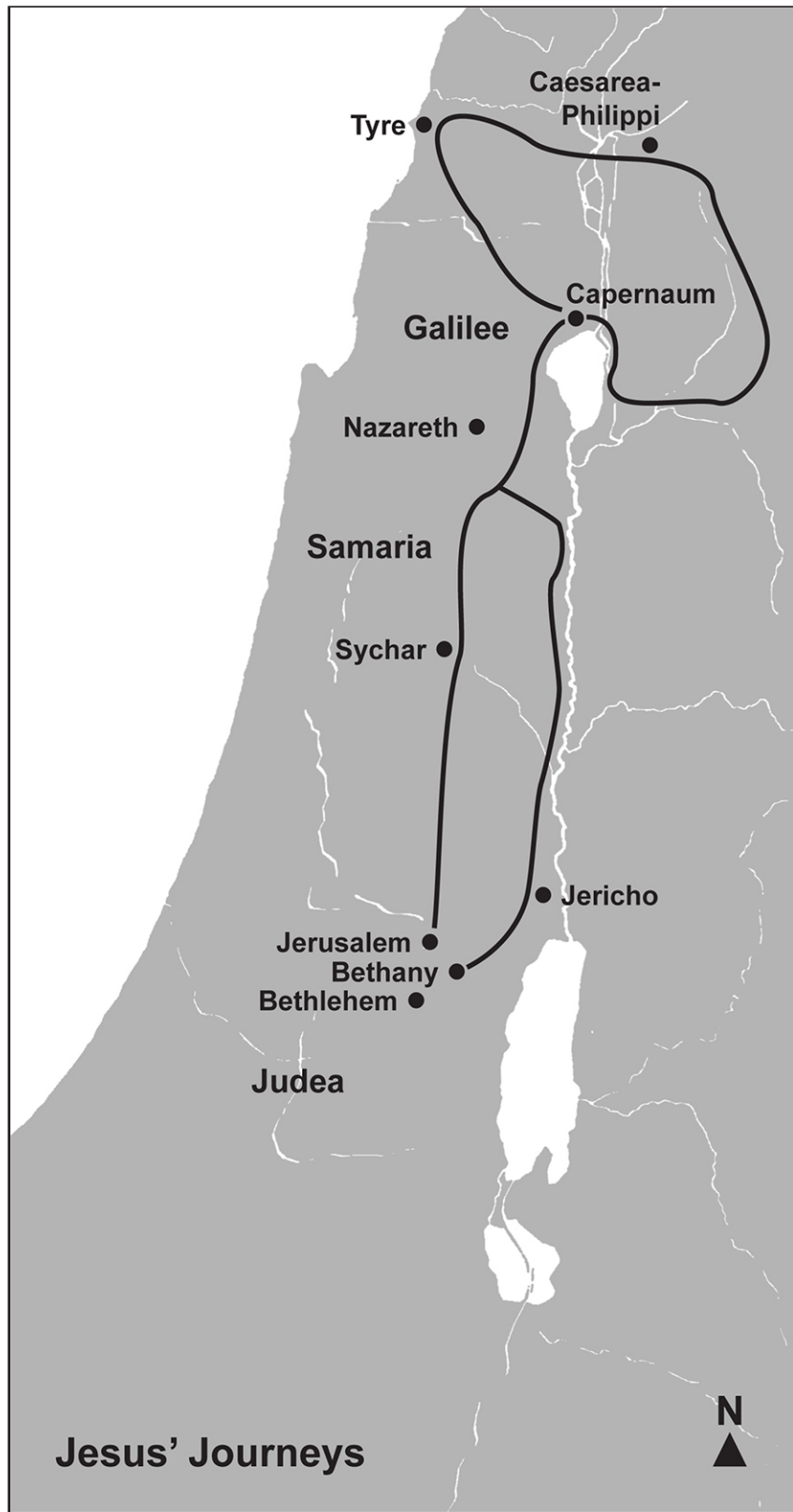
None yet noted

Πίστι καλούμενος Ἀβραάμ ἐπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τόπον ὃν ἤμελλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. - Προς Εβραίους 11:8

ὡς δὲ ἐξαπείτελλεν Φαραὼ τὸν λαόν οὐχ ὠδήγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς Φυλιστιμῶν ὅτι ἐγγὺς ἦν εἶπεν γὰρ ὁ θεὸς μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον - Ἔξοδος 13:17

Καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονῆσθαι ἀλλὰ διακονῆσθαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. - Κατὰ Μάρκον 10:45

Παύλος δούλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, κλητὸς ἀπόστολος ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ, - Προς Ρωμαίους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

Christ returns for his people	1956
Jim Elliot martyrdom in Ecuador	1830
John Williams reaches Polynesia	1731
Zinzendorf leads Moravian mission	1614
Japanese kill 40,000 Christians	1572
Jesuits reach Mexico	1517
Martin Luther leads Reformation	1455
Gutenberg prints first Bible	1323
Franciscans reach Sumatra	1276
Ramon Llull trains missionaries	1100
Crusades tarnish the church	1054
The Great Schism	997
Adalbert martyrdom in Prussia	864
Bulgarian Prince Boris converts	716
Boniface reaches Germany	635
Alopen reaches China	569
Longinus reaches Alodia / Sudan	432
Saint Patrick reaches Ireland	397
Carthage ratifies Bible Canon	341
Ulfilas reaches Goth / Romania	325
Niceae proclaims God is Trinity	250
Denis reaches Paris, France	197
Tertullian writes Christian literature	70
Titus destroys the Jewish Temple	61
Paul imprisoned in Rome, Italy	52
Thomas reaches Malabar, India	39
Peter reaches Gentile Cornelius	33
Holy Spirit empowers the Church	33

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▲	Genesis 1:26 - 2:3					Mankind is created in God's image, male and female He created us					
How are we sinful? ▲	Romans 5:12-19					Sin entered the world through Adam and then death through sin					
When are we? ▼											
Where are we? ▲	Innocence		Fallen			Glory					
	Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City			
	God's perfect fellowship		John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	John 14:17 Living in believers	Luke 23:43 Paradise					
	Holy Spirit		Psalms 139:7 Everywhere								
	Living	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth					Matthew 25:41 Revelation 20:10	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels			
	Deceased believing		Luke 16:22 Blessed in Paradise								
	Deceased unbelieving		Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment								
	Holy	Genesis 1:1	Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
	Imprisoned	No Creation No people	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
Fugitive	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels			Revelation 20:13 Thalaasa							
First Beast				1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind		Revelation 19:20 Lake of Fire					
False Prophet						Revelation 20:2 Abyss					
Satan											
Who are we? ▲	Romans 11:25-36, Ephesian 2:7					For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all					
Why are we? ▲											

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you,"* John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, - Κατὰ Ματθαῖον 28:19